

ماریۆ بارگاس یوسا

شەپى ئاخىر زەمان

پۆمان

و: حەمە كەرىم عارف

بهشی یه که م

(۱)

پیاویکی دريژ داهولی زور لاواز بوو، که ته مه شات دهکرد هه ميشه لايه کی روخساری دیار بوو. ره شتاله یه کی لاوازی ره قه له، گریکی نه زه لی له چاوانی ده بووه وه. پاتاوه ی شوانانی له پی دهکرد وجبه یه کی نه رخه وانی توخی له بهر دهکردو، که ته مه شات دهکرد، جل و بهرگی نه و مژده بهرانه ی وه بیر دینایه وه که له وهخت و ناوهختا خویمان به گونده دووره دهسته کاندای دهکرد تا ناو له خیلی مندالانی نه وزا بنه ن وغوسلی ته عمیدیان بکن، نه و ژن و پیاوانه له یه کدی ماره بپرن که وهکو ژن ومیرد پیکه وه ده ژیان. زانینی ته مه ن و، نه سل و فسه سل و، سه ربهوردی ژیان مه حال بوو. به لام جوړه نارامی وسه نگینی و وبقاریکی نه وتو له رهفتارو نه تواریدا هه بوو، ته نانه ت پیش نه وهی دهست به قسان و ناموژگاریان بکات خه لکه که ی بو لای خو ی راده کیشا.

عاده تی وابوو له ناکاوا په یدا ده بوو، له هه وه له وه به ته نیا په یدا ده بوو، هه ميشه به پای پیاده بوو، ته پ و توژی ریگا له سه راپای نیشته بوو. هه رچه ند هه فته یان چه ند مانگی جاریک په یدا ده بوو، بالا دريژه که ی وهکو تاپویه ک له بهر رو شنایی بولیلی نیواری یان سپیده ی به یانی دهرده که وت که به هه نگاوی هه راو وبه هه شتاو تاقه جاده که ی شاره که ی ته ی دهکرد، به ناو بزنانی زهنگوله له مل، به ناو سه گان و نه مندالانه دا که له سه ر ریگا که ی لا ده که وتن و به کونجکاو ی ته مه شایان دهکرد، تیده په پی بیته وه ی سلای نه و ژنانه بسه نیته وه که نیدی ده یانناسی وبه ناماژهی سه ر سلایان لیده کرد وبه هه شتاو ده چوون تا گوزه یه ک شیر ی بز ن یان قاپیک مانیوک و لوبیای بو بین (مانیوک: نیشاسته یه که له ره گی جوړه رووه کیک به ناوی مانیوک ده گیری و ده خوری) به لام نه و تا نه گه یشتبایه کلیساکه ی شار نه هیچی ده خوارد ونه هیچی ده خوارد وه و جاریکی دی و بو سه ده مین جار ده یینی که کلیساکه ویران بووه، دهر و دیواره کانی کال بوونه ته وه، بورجه کانی به نیوه چلی جی هیلراون و دیواره کانی یه کپارچه کون وکه له به ره، زه مینه ی هوله که ی خوار وخیچ بووه، میحرابه کانی مور یانه تی داوه، خه م ده نیشته سه ر روخساری، ریک وهکو موهاجیریکی (باکووری روژ هه لات) که وشکه سالی وقات وقری منداله کانی وچاره ویکانی کوشته بی و هیچی بو دهرنه چووبی و دهستی له بنی هه مبانه که وه دهره اتبی و ناچار بی ماله که ی و نیسک و پروسکی مردووه کانی به جی بیلیت و سه ری خو ی هه لگریت و خو شی نه زانی بو کو ی بچیت. هه ندی جار ده گریا، کاتی ده گریا، ناگریکی نامال ره ش، به گریکی ترسناکه وه له چاوانییه وه به رز ده بووه وه، هه نگی ده م و دهست ده که وته نو یژ و نزا، به لام نو یژ ونزایه که ی له دوعا و نو یژی پیاوان و ژنانی دی نه ده چوو. نیدی به ده ما له سه ر نه رزه که یان له سه ر تاتیک یان سه له بنده سه ر وگو ی شکاوه کان راده کشا، روو له شوینی میحرابه که یان نه و شوینه ی که ده بوا بکری به میحراب راده کشا، هه ندی جار به بیده نگی، یان به ده نگی به رز، بو ماوه ی سه عاتی دووان نو یژی ده کرد و خه لگی شار به ریز و حورمه ته وه ته مه شایان ده کرد. هه ندی دوعای ده خو یند که به گو یی هه مووان ناشنا بوو وهکو دوعای شاده، بابی مه، سلای له مریه م. هه ندی دوعا و سه لاواتی دیکه شی هه بوو که قهت نه یان بیستبوو، به لام به تیپه رپوونی روژ وهه فته ومانگ و سال خه لکه که به ره به ره نه زبه ریان کرد. باشه قه شه ی ده قه ره که له کو ییه؟ بوچی نه م میگه له بی شوانه؟ هه ر جار ی که بیری ده که وته وه که گوند قه شه ی نییه، کول وکو فان دایده گرت، خه می دایده گرت وهکو نه وه ی مالی خودا ویران بووبی. ته نیا دوا ی نه وه ی داوا ی بور دنی له " یه سوعی موباره ک " ده کرد سه باره ت به و حاله ی به سه ر ماله که یدا له لایه ن خه لکه وه هینرابوو، هه نگی نه گه ر شتیکی خوار دبا یان خوار دباوه، نه ویش نه گه ر خه لکی گوند، له و سالانی قات

دهکردن، باسی قهله مړه وی سهگی گه وره ی (سهگی گه وره: کومه له ئه ستیره یه که، به لام لیره دا مه به ست له دوزه خه) بؤ دهکردن، که یه کپارچه که له پشکووی ره ژوو و پر له مار و نه ژدیهای زهنگولداره، باسی شهیتانی بؤ دهکردن که چوون دهتوانی خوئی له بیدعته تی به رواهت بیزه ر و زیاندا بنویئ.

گاوآنان و وهرزیران، به بیدهنگی، حایر و حه په ساو، به ترسه وه گوئیان لیده گرت، هه روه ها کویله و کریکارانی نازادی مه زراکانی نه ی شه که ر، له که ناراو ه کان و هه روه ها ژنان و دایکان و باوکان و منداله کانیا ن گوئیان لیده گرت. ناوبه ناو که سیک قسه که ی پیده بړی تا- هه لبه ته ئه مه به ده گمن پووی ددها، چونکه سام و هه بیته تی ئه و، دهنگه زولاله که ی، یان ئاوه زو هوشیاریه که ی، دهیترساندن - ئه و گومانه بړه وینیته وه که ده که و ته دلئ. باشه ئاخر زه مان نریک بوو؟ ئایا دنیا تا سالی ۱۹۰۰ به رده وام ده بیته، ئه و یه کسه ر، بی هیچ بیرکردنه وه یه که، به و په ری متمانه وه به رسقی ددهایه وه، زوربه ی کات به رسقه کانی له گز و مه ته لئامیز بوو. له سالی ۱۹۰۰ دا، سه رچاوه کانی رۆشنای ده کوژانه وه و، ئه ستیره کان، راده خو شین و ده رژانه سه ر زه وی. به لام پیش ئه وه شتین نا ئاسایی روویان ددها. که قسه کانی ته و او دهبوو، بیدهنگیه کی ئه و تو بالئ به سه ر هه موواندا ده کیشا، که تریقه تریقی ئاگره که و ویزه ویزی میرووه کان که خو یان به ئاگره که دا ددها، ده بیسترا، له م کاته دا گوندیه کان، هه ناسه یان له خو ده بړی و یادگیان ده خسته کار و بیریان له بویه ره که ده کرده وه تا ئاینده بیننه به رچاوی خو یان. له سالی ۱۸۹۶ دا، خه لکانیکی بی شومار له که ناراو ه کان وه روو ده که نه ناو شار، ده ریا ده بی به دهشت و بیابان و، بیابان ده بی به ده ریا. له سالی ۱۸۹۷ دا، دهشت و ده ر ده بی به سه وزه زار و گیا دایده پو شیت، شوان و په ز تیکه ل ده بن و له و به رواره به دواوه ته نیا یه ک میگل و یه ک شوان ده بیته. له سالی ۱۸۹۸ دا ئه ندازه ی کلاوه کان گه وره تر و سه ره کان بچوو کتر ده بن. له سالی ۱۸۹۹ دا روپاره کان سوور و هه ساره یه کی تازه به ئاسماندا ده سوور پیته وه.

که واته ده بویه خو ئاماده بکن. ده بوا کلیسا که نوژن و ئاوه دان بکریته وه، هه روه ها گوپرستانه که ش، گوپرستان دوا ی مالی خودا گرینگترین شوین بوو، چونکه ده رگای به هه شت و دوزه خ بوو. ده بویه باقی وخته که یان، وه قفی شتیک بکن که له هه موو شتیکی دی گرینگتر بوو: واته بؤ رو حیان. باشه وه ختی پیاوان و ژنان بؤ ئه و دنیا ده رۆن، به هه مان ته نووره و جل و به رگ و کلاوین لباد و کلاش و ئه و هه موو جل و به رگه سوف و ئاوریشمه نایابه وه ده رۆن که مه سیحی موباره ک هه رگیز نه ی دیتبوون؟

ئاموژگاریه کانی کرده نی وساده بوون، که ئه و ده رپویی هه مووان باسیان ده کرد: قه دیس بوو، په رجووی ده کرد، ده وه نیکی له ده شتا بینی بوو که نیله نیل ده سووتا، وه کو موسای کردبوو، ده نگیک ناوی ناگوته نی خوی بؤ که شف کردبوو. له هه موو جیه ک گه نگه شه ی وه عز و ئاموژگاریه کانی ده کرا. به مجوره پیش ئه وه ی رژی می پاشایه تی کو تایی بیت و سه رده می کو ماری ده ست پییکات خه لکی توکانو، سور، ئامپارو، پومبال هه ندئ له قسه کانی ئه ویان بیستبوو، ئیدی مانگه و مانگ، ساله و سال کلیسا کانی بون کونسلو، جرمو ابو، ماساکار و ئینامپویه به ره به ره له نیو دار و په روه کانیا نه وه قوت ده بوونه وه. ئیدی به گویره ی ئاموژگاری رینوینیه کانی ئه و دیواری خشت و تاقیان له ده ور وله ناو گوپرستانانی مونته سانتو، ئه نتره ریوس، ئابادیا و باراکایو دروست کرا و له ئیتاپیکور و، کومبه، ناتوبا و موکامبو، ری و په سمی ته و اه ته ی به خاک سپاردنی مردووان ده گپر درا. ئیدی مانگ به مانگ و سال به سال وه عزه کانی ئه و له شه وانی ئالاگویناس، ئاوا، ژاکوبینا، ئیتابیانا، کامپوس، ئیتابیانینا، جررۆ، ریشایو، لاگارتو، سیمایودیاس دا، زیاتر ده نگیده دایه وه. وه عزه کانی ئه و به لای ئه وانه وه، وه عزی باش بوون، به وجوره ئه و پیاوه ی که ئه و وه عزانه ی ددها، هه وه لجار له یه ک شارا، پاشان له شاریکی دیدا و سه ره نجام

له هه‌موو شاره‌کانی باکووردا به مورشید وراپه‌ر ناوبانگی ده‌رکرد، هه‌رچه‌نده ناوی راسته‌قینه‌ی ئانتونو فینسنت و پاشناو وناوی فامیلی مندرس ماسیل بوو.

چه‌په‌ریک (به‌رمه‌جیل) له نیوان تایپیست وکارمه‌نده‌کانی رۆژنامه‌ی " جورنال دی نوتیسیاس " دا که ناوه‌که‌ی به پیتی گۆتیکی درشت له سهر ده‌رگاکی نووسرابوو، وئه‌وانه‌دا هه‌بوو که بۆ باره‌گی رۆژنامه‌که ده‌هاتن، تا ئاگادارییه‌ک یان هه‌والیک له رۆژنامه‌که‌دا بلاو بکه‌نه‌وه. ژماره‌ی رۆژنامه‌وانه‌کانی رۆژنامه‌که له چوار پینچ که‌س زیاتر نه‌بوون. یه‌کیکیان مژوولی پیاچوونه‌وه و وردبینی بابه‌ت وزانیاری ناو ئه‌و فایلانه‌بوو که له دۆلابیکی ناو تاقیکدا دانرابوون. دووانی دیکه‌یان سه‌رگه‌رمی گفتوگۆیه‌کی زۆر گه‌رم بوون، چاکه‌ته‌کانیان داکه‌ندبوو، به‌لام بۆینباخه‌کانیان هه‌ر به‌مله‌وه بوو، سالنامه و رۆژمێریکیان له‌لاوه‌بوو که به‌روار و رۆژی پیشانده‌دا: هه‌ینی ۱۸۹۶/۱۰/۲، ئه‌ویدی گه‌نجیکی درێژ داھۆلی لاواز بوو، چاویلکه‌یه‌کی ئه‌ستووری له‌چاوبوو، که نزیکبینی خاوه‌نه‌که‌ی پێوه‌دیاربوو. ئه‌م پیاوه له پشت میزیکه‌وه دانیشتبوو و بینئه‌وه‌ی گۆی به‌و شتانه‌بدات که له ده‌وروبه‌ری روویان ده‌دا، به‌په‌ره‌مووچیک خه‌ریکی نووسین بوو. له‌وپه‌ری ژووره‌که جامخانه‌یه‌ک هه‌بوو، ئه‌وه نووسینگه‌ی سه‌رنووسه‌ر بوو. کابرایه‌کی کاسکیت له سهر له پشت په‌نجه‌ره‌یه‌کی بچوکه‌وه (کونه‌باجه) که تایبه‌ت بوو به‌ ئاگادارییه‌ سه‌فته‌کراوه‌کان، دانیشتبوو، به‌کاری مشتته‌رییه‌کان راده‌گه‌یی. ژنیک تازه‌ ئاگادارییه‌کی دابوو. پیاوه‌که ئه‌نگوسته‌گه‌وره‌ی ته‌رده‌کات و وشه‌کان ده‌ژمیریت - حوقنه‌ و مالجه‌ی سوزه‌نه‌ک/ مایه‌سیری، سیفلیس/ وه‌موو نه‌خۆشییه‌کی میزه‌رۆ/ له‌لایه‌ن خانم گارقالیوه/ ژماره‌ ۸، شه‌قامی پریمرودمارسو. ئه‌وسا بری پاره‌که به‌ ژنه‌که ده‌لێت. ژنه‌ی تاین پاره‌که ده‌دات و باقیه‌که‌ی ده‌خاته‌وه گیرفانی، که له‌ به‌ر کونه‌باجه‌که لاده‌که‌وئ، ئه‌و که‌سه‌ی دوا‌ی ئه‌و دیته‌ پێشه‌وه‌و کاغه‌زیک ده‌داته کارمه‌نده‌که. کابرا پالتۆیه‌کی ره‌شی درێژی تا سه‌ر ئه‌ژنۆ له‌ به‌ر وکلایکی قه‌راخدارێ کۆنی له‌ سه‌ره. قژیکی لوولی سوور، سه‌ر گۆیچکه‌کانی داپۆشیوه، پیاویکه‌ تۆکمه، بریک گه‌له‌گه‌ت و چوارشانه. کابرای پشت په‌نجه‌ره‌ چکۆله‌که (کونه‌باجه) قامکی به‌ سه‌ر کاغه‌زه‌که‌دا دینی و وشه‌کان ده‌ژمیریت وله‌ ناکاوا رووی گرژ ده‌بیت، قامکی به‌رز ده‌کاته‌وه و کاغه‌زه‌که له‌ چاوی نزیک ده‌کاته‌وه، وه‌کو بلێی ترسی ئه‌وه‌ی هه‌بیت به‌ هه‌له‌ کاغه‌زه‌که‌ی خویندبیتته‌وه. سه‌ره‌نجام به‌ حیره‌ته‌وه ده‌روانیتته‌ مشتته‌رییه‌که که وه‌کو بت به‌بی جووله‌ له‌ به‌رده‌میا وه‌ستاوه. کارمه‌نده‌که‌ی پشت کونه‌باجه‌که، چه‌ند جاریک به‌ نیگه‌رانییه‌وه‌ چاوان ده‌تروکینی و هه‌نگی ئاماژه‌ بۆ یارۆی مشتته‌ری ده‌کات که له‌ جیی خۆی چاوه‌روان بکات. ئه‌وسا پارچه‌ کاغه‌زه‌که به‌ دوو قامکان هه‌له‌گرێ و به‌ ته‌مه‌لییه‌وه‌ به‌نیو ژووره‌که‌دا به‌ره‌و نووسینگه‌که‌ی سه‌رنووسه‌ر ده‌روات، و به‌ پشتی ده‌ست له‌ ده‌رگا شووشه‌که ده‌دات و وه‌ژوور ده‌که‌وێت. دوا‌ی چه‌ند خوله‌کیک ده‌گه‌ریتته‌وه‌و ئاماژه‌ بۆ یارۆی مشتته‌ری ده‌کات که بۆ نووسینگه‌که‌ بروات و، به‌ خۆیشی ده‌گه‌ریتته‌وه‌ سه‌ر کاره‌که‌ی.

یارۆی ره‌شپۆش نووسینگه‌که‌ی رۆژنامه‌ی جورنال دی نوتیسیاس ته‌ی ده‌کات، پاژنه‌ی پیلاره‌کانی به‌جۆری ده‌نگه‌ده‌نه‌وه له‌ تۆ وایه‌ نالی ئه‌سپی له‌ بن پێی داوه، خۆی به‌ ژووره‌که‌ی سه‌رنووسه‌ردا ده‌کات، ژووریک بچوکی په‌ره‌ له‌ کاغه‌ن، گۆفار و پۆسته‌رین پرۆپاگه‌نده‌ی حیزبی پیشکه‌وتووخوازی کۆماری، وه‌ک " به‌رازیلی یه‌گگرتوو "، " میله‌تی به‌هیز "، پیاویک چاوه‌روانیه‌تی، به‌ کونجکاوی ته‌مه‌شای ده‌کات، وه‌کو ئه‌وه‌ی چاوی به‌ حه‌یوانیکی ده‌گه‌من که‌وتبێ. ئه‌م پیاوه‌ ده‌ستیک جلکی که‌وه‌یی له‌ به‌ر وجووتی پووتی له‌ پێدایه، له‌ پشت تاقه

میزی ژوورەکهو پوښتووه. گەنجیکی موو رەشە، سەرحال وچالاک وچەلەنگ دیارە. دەلیت: " من ئیپامینوداس گونسالوقس، سەرنووسەر وخواوەنی ئەم پوښنامەیەم، کەرەمکە وەرە ژووری. "

کابرای رەشپووش بە ئاستەمیک سەر دادەنوینی، دەست بۆ کلاووەکی دەبات، بەلام نە دای دەکەنی ونە هیچ قسەیک دەکات. سەرنووسەرەکه، ئەو کاغەزەکی بە دەستیەوێه تەکاندەدات: - دەتەوی ئەمەت بۆ بلاو بکەینەو، وایه؟

یاروی رەشپووش سەریکی بۆ دەلقینی. تەنکە ریشیکی سووری وەکو قژەکەکی هەیه، دوو چاوی تیژ، پڕشنگدار و شینی هەن، دەمی گەرەیه، کونە کەپووی بە جووری کراونەتەو، لە تۆ وایه هەوایەکی زیاتر لە پینداویستی بەدەنی، هەلدەمژن. بە پرتوغالیەکی سەر وگوێ شکاو دەلیت: - بە مەرچی لە دوو میلری زیاتری تینەچیت. چونکە هەموو سەرمایهکەم ئەوئەندەیه.

ئیپامینوداس گونسالوقس بە جووری لە جیگاکی خۆی دادەنیشیت کە دەلیی تیا ماوەو نازانی پینکەنی یان توورە بیت. کابرا لە جیی خۆی بە ئاسوودەیی دەووستی و، زۆر بە جدی تەمەشای دەکات. یاروی سەرنووسەر بە خەمساردیەو کاغەزەکه لە چاوی نزیک دەکاتەو و بە کاووخۆ و بەدەنگی بەرز دەکەوێتە خویندەوێ: " داوا لە هەموو عەدالەت دوستان دەکەین کە لەو خۆپیشاندا نە گشتیەدا کە بۆ پشتیوانی لە خەباتکارانی کانودوس و شوپشگێرانی هەموو دنیا ئەنجامدەدری، بەشداری بکەن. خۆپیشاندا نە کە سەعات شەشی دوا نیوهرۆی ۱۰/۴ لە مەیدانی ئازادی بەرپووه دەچیت. "

سەرنووسەرەکه کە بەدەنگی بەرز و بەکاووخۆ دەقی بانگەوازهکەکی دەخویندەو، گوتی: باشە بۆم هەیه بپرسم، کێ لە سەرۆکاری ئەم میتینگەدایه؟

کابرا یەکسەر بەرسف دەداتەو: حالی حازر منم. خو ئگەر پوښنامەکی جورنال دی نوتیسیاس لە گەلمان بی هەزاری خیر و دووی بەرەکەت.

ئیپامینوداس گونسالوقس، لە بن لیوانەو دەلیت: " باشە تۆ دەزانی ئەو جەماعەتە لە کانودوس چیان کردووه؟ بە مست دەکیشیت بە میزەکه داو لە سەری دەپوات: خەریکن زەوی وزاریک داگیردەکەن کە فری بەوانەو نییه، زۆر بەبی سەرۆبەری دەژین، عەینی حەیوانات. "

پیاو رەشپووشەکه سەری ئەری دەلقینی و بە رەزامەندیەو دەلیت: " هەردوو کارەکیان مایه ستایشە. هەر ئەمەش وای کردووه، بریار بەدەم کە ئەو چەند پولهی هەمه، خەرجی ئەم ئاگاداریه گشتیه بکەم. "

سەرنووسەرەکه، بۆ چەند دەمیک بێدەنگ دەبیت. پیش ئەوێ دووبارە دەست بە قسان بکاتەو، گەرۆیهک پاک دەکاتەو دەلی: " دەکرێ بپرسم تۆ کێی بەرپزم؟ "

کابرا بی هیچ فیز و لەخۆ بابی بوونیک، بە راویژیکی و یقارنامیزه و خۆی دەناسینی: " من کەسیکی ئازادخووزم قوربان، ئیوه ئامادەن ئەم ئاگاداریه بلاوبکەنەو؟ "

ئیپامینوداس گونسالوقس، کە خۆی کۆنترۆل کردووه دەلیت: " مەحاله بەرپزم. دەسلاتدارانی باهیا خواوای بیانوویەکیانە تا پوښنامەکەم دابخەن، ئەگەرچی بە دەمی بەرەقانی لە کۆماری دەکەن، بەلام ژیرا ژیر هەموویان

سه‌لته‌تخوازن. پيموايه تو به‌وهت زانيوه كه ئيمه تاقه رۆژنامه‌ي راسته‌قينه‌ي كۆماريخوازن له سه‌رانسه‌ري ئهم ديار و ده‌قه‌ردها.

كابراي ره‌شپۆش به بيزاري وتوورهبه‌يه‌وه جووله‌يه‌ك ده‌كات وبه‌دهم دان چيركردنه‌وه ده‌ليت: " وام ده‌زاني " سه‌رنوسه‌ره‌كه پارچه كاغه‌زه‌كه‌ي ويده‌داته‌وه‌وه ده‌ليت: " به قسه‌ي من ده‌كه‌ي ئهم ئاگاداريه بۆ رۆژنامه‌ي دياريو داباهيا مه‌به. چونكه هي بارون دي كانابراقايه، خاوه‌ني راسته‌قينه‌ي كانودوسه، ده‌تگرن، ده‌تخه‌نه زندانه‌وه.

يارۆي ره‌شپۆش، به‌بي خوداحافيزي ده‌سوورپته‌وه‌وه له نووسينگه‌كه وه‌ده‌رده‌كه‌ويت وبه‌دهم ريكردنه‌وه كاغه‌زه‌كه له به‌ركي ده‌ني. به ژووري رۆژنامه‌نووسه‌كاندا رته‌ ده‌بي، بيئه‌وه‌ي ته‌مه‌شاي كه‌س بكات، يان وه‌كو نيشانه‌ي ئه‌ده‌ب سه‌ري ته‌كان بدات، به‌دهم ده‌نگدانه‌وه‌ي هه‌نگاوه‌كانيه‌وه، به گوشه‌ي چاو، به قژه لول و ئاگرينه‌كه‌يه‌وه ته‌مه‌شايه‌كي ته‌وساميزي رۆژنامه‌وانه‌كان و ئه‌و مشتته‌ريانه ده‌كات كه له‌به‌ر به‌شي ئاگاداريه‌كان ريزيان گرتوه.

رۆژنامه‌وانه‌ي گه‌نج كه چاويله‌يه‌كي ئه‌ستووري بن پياله ئاساي له چاوه‌وه خه‌لكاني زور نزيكبين له چاوي ده‌كه‌ن، كاتي پياوه ره‌شپۆشه‌كه به لايدا تيده‌په‌رپت، هه‌له‌ده‌ستيت وبه كاغه‌زيكي زه‌رده‌وه بۆ نووسينگه‌كه‌ي سه‌رنوسه‌ر ده‌روات، ئيپامينوداس گونسالوفس له جبي خوي رۆنيسه‌تووه‌وه غه‌رقى ته‌مه‌شاي هه‌ر جووله‌يه‌كي كابراي بيگانه‌يه كه خه‌ريكه له باره‌گاي رۆژنامه‌كه وه‌ده‌رده‌كه‌ويت.

رۆژنامه‌وانه‌كه له به‌ر ده‌رگا ده‌وه‌سته‌ي و به ده‌نگي به‌رز ده‌كه‌ويتته خويندنه‌وه: " به ئه‌مري فه‌رمانداري ويلايه‌تي باهيا، فه‌خامه‌تي سه‌نيور لويس فيانا، سه‌ريه‌يه‌كي فه‌وجي نويه‌مي پياده به فه‌رمانده‌يي ملازم پيرس فريرا، ئه‌مرو له سلفادوره‌وه ده‌رچوو. تا كانودوس له وياخه‌نه وه‌ربرگريته‌وه كه ئه‌ويندته‌ريان داگيركردوه وريبه‌ري ياخي و ريكه‌كان كه ناوي ئانتونيو كونسليرويه وبه مورشيد وريبه‌ر به‌نيوبانگه ده‌ستگير بكات. " ئه‌مه له لاپه‌ره‌ي يه‌كه‌م يان له ناوه‌وه بلاوبكريته‌وه قوربان؟

سه‌رنوسه‌ره‌كه به‌رسف ده‌داته‌وه: " له لاپه‌ره‌ي مردوواندا بلاوي بكه‌نه‌وه. " ئه‌وسا ئاماژه بۆ كوتايي شه‌قامه‌كه ده‌كات كه كابراي ره‌شپۆش ئاوا ده‌بي، ده‌ليت: " ده‌زاني ئهم كابرايه كي بوو؟ "

رۆژنامه‌وانه نزيكبينه‌كه به‌رسف ده‌داته‌وه: " گاليليوگاله: بابايه‌كي سكوتلانديه، كه له باهيدا ده‌سوورپته‌وه و داوا له خه‌لكي ده‌كات ريگه‌ي بدن ده‌ست به سه‌رياندا بينيت. "

له بومبال له دايك بووه، كوري كابرايه‌كي پينه‌دۆز و ماشقه‌كه‌يه‌تي. ئهم ژنه هه‌رچه‌نده ئيفليج بوو، به‌ر له‌وه سن مندالي دي بوو، دواي ئه‌ويش كچيكي بووبوو، كه به‌رگه‌ي وشكه‌سالي گرتبوو وبه سه‌لامه‌تي ده‌رياز بووبوو. ناويان نا ئانتونيو، ئه‌گه‌ر له دنيادا شتيك هه‌بوايه به‌ناوي لۆژيك هه‌رگيز نه‌ده‌بوو ئهم كوره‌ بژي. چونكه وه‌ختايه‌ك كه مندال بوو، هيشتا به گاگولكي ده‌رووي كاره‌ساتيكي روييدا كه هه‌موو ده‌قه‌ره‌كه‌ي ويران كرد. هه‌موو حاسلات و به‌روبووم، به‌شه‌ر وحه‌يواناتي قركرد. به‌هوي وشكه‌ساليه‌وه هه‌موو خه‌لكي بومبال ولاتيان به‌ره‌وه كه‌ناراوه‌كان چۆلكرد، به‌لام تيبور سيو داموتا برياري داو رايگه‌ياند كه به نياز نيه‌ي ماله‌كه‌ي چۆل بكات و بروات، له هه‌موو ته‌مه‌ني خويدا كه نيو سه‌ده ده‌بوو، له يه‌ك فرسه‌خ زياتر له گونده‌كه‌ي دوور نه‌كه‌وتبووه‌وه،

ئەو گوندەى تاقە كەسىكى تيا نەبوو كە جووتى پىلاوى دەستكارى ئەوى لە پى نەكردىت. تىبورسىو لە سەر قسە و برىارى خۆى ما، لەگەل گروپىكى بىست و چوار نەفەرىدا لە بومبال ماىەو. تەنانت مژدەبەرانى باوكانى لازارىەكانىش، كۆچيان كرد و دەقەرەكەيان بەجىهش.

دواى سالىك، وەختايەك موهاجىرانى بومبال، بە پشتىوانى ئەم ەوالەو كە زەوىە نزمەكانى دەقەرەكە دووبارە نوقمى ئاو بوون و دەكرى دووبارە بە دانەوئە دابچىترىنەو بۆ گوند زقپىنەو، تىبور سىوداموتا مردبوو و لە لای ماشوقە ئىفلىجەكەى و سى مندالە گەورەترەكەيا بە خاك سپىردرابوو. ئەمانە ەرحىەك بخورابا دەيانخوارد، كە ئەم شتانە تەواو بووبوو، ەەر شتىك سەوز چووباو دەيانخوارد، پاشان ەەر شتىك ددان برىباى دەيانخوارد. قەشەى دەقەرەكە، دون كاسىمىرو كە يەك بەيەكىانى ناشتوو دەىگوت كە ئەمانە لە برسائە مردبوون بەلكو لە كەرىتى و گەمژەىدا مردبوون، بە ەوى خواردنى چەرمى ناو دووكانەكەى يارۆى پىنەدۆز و خواردنەو دەى ئاوى " لاگوا دووبوى " يەو، كە مەلبەندى زاوژى جۆرەها پىشكە و مىكروبات بوو و تەنانت كارژۆلانىش خۆيان لىدەبوارد، مردن. ئىدى دون كاسىمىرو ئانتونىو و خوشكە چكۆلەكەى دەباتە لای خۆى و ئىدى بە ەوا و دوعا و نزا بە خودانى كردبوون و لە مردن رزگارى كردبوون. پاشان كە خەلكەكە گەرابوونەو گوند ئاودەان بوو، جىگەيەكى بۆ ئەو دوانە دابىنكردبوو.

ژنىك كچە چكۆلەكەى ەلگرتبوو، ئەم ژنە وەختايەك بۆ كاركرن دەچوو بۆ مولكىكى بارون " دى كانا براقا " ئەوىشى دەگەل خۆيدا دەبرد. بەلام ئانتونىو كە ئەو كاتە تەمەنى پىنج سال دەبىت، پىنەدۆزىكى دىكەى بومبال ەلى گرتبوو، ئەم پىاو بە يەكەلە چاو مەنشوو بوو - لە شەرىكا چاوىكى لە دەست دابوو - ئەم سنعەتە لە " تىبور سىوداموتا " وە فىر بووبوو، دواى مردنى وەستاكەى مشتەرىبەكانى ئەوى بۆ خۆى راكىشابوو. پىاووىكى بەد مجىز بوو، زۆرى دەخواردو، ەىندەى دەخواردو، كە بەيانى سەحەرى، سىپىدە زوو، مەست و سەرخۆش، نقوم لە بۆنى ەرەقى نەى شەكرا، لە كوچە و كۆلانەكاندا دەياندۆزىبەو. ئەم پىاو ژن و مندالى نەبوو، " ئانتونىو "ى وەكو كەر باردەكرد، ئىشى دنياى پىدەكرد، ئەم مندالە دەباو گسك بدات، دووكانەكە خاوىن بكاتەو، بزمار وقەچى وزىن و پووت بگەيەنىتە وەستا و چەرم لە دەباغانە بىتى. ناچارى دەكرد لە سەر چەرمان و لە پال مىزى كارەكەدا بنوىت، واتە ەمان شوين كە يەكەلە چاو ئەگەر دەگەل ەاورىكانىا نەچووبا بۆ خواردنەو، ەموو كاتى خۆى لى بەسەر دەبرد.

ئەم مندالە سىوىبە لاواز و گوپرايەل بوو، پىستى بە سەرى ئىسكىيەو و شك بووبوو، چاو پى شەرمەكانى، بەزەبى ژنانى " بومبال "ى دەهاروژاند، كە ەەر كاتى بۆيان لوابا شتىكىان دەدايە تا بىخوات، يان ئەو جلكانەيان دەداى كە بە بەرى مندالەكانىان بچووك بووبوونەو. رۆژىك كۆمەلىك لەم ژنانە - پىنج شەش كەسىك لەوانەى كە دايكە ئىفلىجەكەى ئەويان دەناسى و لە كۆرى ناو لىتان، پرسە وشەو بىدارى بە ديار مردووانەو پىش ئەو دەى بنىژرىن، لە كۆرى زەماوئەدا بەرگرىيان لىدەكرد - چوون بۆ دووكانەكەى كابرالى يەكەلە چاو تا ناچارى بكەن ئانتونىو بۆ مەكتەنى فىربوونى بنەماكانى ئاين، تا بۆ يەكەمىن ەشائى رەبانى ئامادە بىت. ژنان بە ەرەشەى ئەمەى كە ئەگەر ئەم كورە بەبى ەشائى رەبانى بمرى، ئەوا ئەو لە بەر قاپى خودادا بەرپرس دەبى، يارۆى پىنەدۆز بە رادەيەك ترسا كە بە نەبەدلى قاىبل بوو ئانتونىو، ەموو رۆژى دواى نىوەرۆ، پىش نوپژى شىوان بچى بۆ محازەرەى مژدەبەركان.

ههنگی شتیکی نائاسایی له ژیانی منداللهکهدا پرویدا. دواى ماوهیهکی کهم وله ئهنجامی ئه و گورپانکارپانهوه که به هوی وهعزی " لازاریه " کانهوه له لای چیبوو، خه لکه که ناوی " چکولهی موبارهک" یان لیتا. که له کوری وهعهزکان دههاته دهری ئیدی چاوی له دهوروبهری نه بوو، وهکو ئه وهی له هر حهزامزادهیی وناپاکییهک خاوین بووبنهوه. یه که له چاو دهگه ییه هر که سیک دهیگوت ئانتونیوی بینیوه که له تاریکی شه دا چۆکی داداوه و بۆ ئازار ومهینه تهکانی مهسیح گریاوهو حالیکی ئه وتوی لیهاتوووه به جوری ئاگای له خو براوه تا ئه م باوهشی نه کردوووه و رای نه ژهن دووه، وهخو نه هاتوووه ته وهو نه هاتوووه ته تایمی ئاسایی خوی. له شهوانی دیدا گوئی لیبوووه به دهم خه وهوه قسهی کردوووه، به جوش و خرۆشه وه باسی خیانه تی یه هودا وتوبه ی مه ریه می مه جده لیه و، تاجی دپروانی ده کرد؛ شه ویکی دیکه ش گوئی لیبوووه که نه زری کردوووه که به عه مراتی داوین پیسی نه کات، ریک وهکو قه شه سالی فه رهنسایی له ته مه نی هه شتا سالییدا.

ئانتونیو گه یی بووه پیشه یه ک که ده بوا هه موو ته مه نی خوی له قه به ل بکات. له گوپرایه لی یه که له چاو به رده وام بوو، هه موو ئه مر و داواکانی جیبه جی ده کرد، به لام هه موو کارهکانی به چاوی نیوه کراوه و لیوانی جولاووه وه ئه نجام ده دا، به جوری ئه وهی ده کرد هه موو که س هه ستیان ده کرد ته نانه ت کاتی که خه ریکی گسکدان بوو یان به نیو دووکانی پینه دۆزه که دا ده هات وه چوو، یان بنی ئه و پیلاره وهی ده گرت که یاروی پینه دۆز بزمار ریژی ده کرد، له بن لیوانه وه ویرد و سه لواتی ده خویند. رهفتاری ئه م کوره، باب خانده که ی نیگه ران ده کرد و ده ترساند. چکولهی موبارهک، له و گوشه یه دا که تیای دهنووست، ورده ورده میحراییکی بچوکی دروستکرد، هه ندی له و وینه چاپکراوانه ی پیدا هه لواسی که لازاریه کان دابوویانی، به خوشی خاچیکی له دار دروستکردبوو و رهنگی کردبوو، ئیدی به یانی که له خه و راده بوو مؤمیکی له به رده میا داده گیرساند و دهستی به نویژ ده کرد، یان شه وان به ر له وهی بخه وئ مؤمیکی له هه نبه ر خاچه که داده گیرساند و دهستی به نویژ و نزا ده کرد و هه موو کاتی ده ست به تالی خوی به نویژ و نزا، لاقه وپارانه وهو توبه وملکه چی، له هه نبه ر میحرابه که دا به سه ر ده برد، نه ک وهکو باقی گه نجانی پومبال، کاتی خوی به گه ران و به ره لالی و سواری ئه سپانی چه موشی رووت و بی زین و راوی کوتران و ته مه شاکردنی خه ساندنی گاجووتان به سه ر به رییت.

دواى یه که مین عه شای ره بانى بوو به میحرابدارى دون کاسیمیرو، دواى مردنی کاسیمیرو، له خزمه تی باوکانی لازاریستدا به رده وام بوو، هه رچه نده ناچار بوو بۆ ئه م کاره، بۆ هاتوچوی کلپسا، به م سه رو به و سه ر یه ک فرسه خه ریگا بیری. له کور و که ژاوه کاندای بوخوردانی باده دا و ده گه شانده وه و له پارانه وهی سه کو و میحرابه کانا، ئه وانه ی که ده هاتنه هه لگرتن، به شداری ده کرد، له و گوشه وکه نارانه دا که پاکیزه وعیسا مه سیح بۆ سووکه پشوویه ک لایانده دا وده وهستان، کومه کی ده کرد، فیداکاری و دل سوژی له رای ئایندا، هاوتای سه فا و دلپاکییه که ی بوو. ئیدی به لای خه لکی " پومبال " وه ئاسایی بوو که ئانتونیو بدینن دهستی ئادولفوی نابینا بگری ورینوینی بکات، هه ندی جار بۆ له وه رگه و پاوانانی جوانوو ئه سپهکانی کولونیل فریرای ده برد که ئادلفو سالانیک له وینده ر کاری کردبوو تا ئه و کاته ی ئاوی چاوی داهاتبوو و هه نووکه هه موو رۆژی به داخ وکه سه ره وه خوژی به و رۆژانه ده خوارد. چکولهی موبارهک، قۆلی پیره میردی ده گرت و به ناو کیلگه و مه زراکاندا ده بیرد، داریکی به ده سه ته وه بوو که هه ژگ و بیژال و خار و خه سانی لاده برد، تا نه با ماریکیان لی پهیدا بیی. به ئارامی گوئی له چیرۆکهکانی کابرا ده گرت. ئانتونیو کاریکی دیکه شی هه بوو، ئه ویش کوکردنه وهی خوراک وجل و به رگ بوو بۆ سیمیاوی گول، که له وه تایی خه لکی گوند لییان قه ده خه کردبوو بیته ناو پومبال، وهکو حه یوانیکی کیوی ده ژیا. چکولهی موبارهک هه موو هه فته یه ک به پریاسکه یه ک ورده نان وقاورمه ی گوشه و خوراکی تره وه که بۆی

سوال کردبوو دهچوو بۆ لای و خه لکی گوند دووراو دور چاودیریان دهکرد که پیره میردی به قژه دریژه که و پئی پتی و به تویی پارچه چه میکه وه به ریگا هوراز و به رده لانه که دا بۆ ئه و شکفته ی که به سهر گردیکه وه بوو دهبرد.

که چکۆله ی موباره ک یه که مجار مورشیدی بینی ته منی چوارده سال بوو، چند ههفته یه که له وه پیش دوو چاری نائومی دیه کی توش بوو بوو. بابه مورایس، که له مژده به رانی لازاریست بوو، ئاویکی ساردی به پیروترین خه ونیدا کردبوو و پئی گوتبوو که ناتوانی بییت به قه شه، چونکه زاده ی دا و بابینکی شه رع ی نه بوو. مورشید، دلای دابووه وه، که به شهر، ته نانه ت به بی ئه وه ی پله کانی پوحانیه تش ببری، ده توانیت خزمه تی خواوه ند بکات، به لینی دابووی که ههر کاریکی له ده ست بی بۆی بکات تا به لکو له دیری کاپوسنان (کاپوسن: دهسته یه کی کاتولیکن که له سالانی ۱۵۲۵ - ۱۵۲۸ له ئیتالیا بۆ زندو و کردنه وه ی ژیا نی مه زه بی دامه زرا) به عینوانی ره به نیکی نافه رمی وه ری بگرن. چکۆله ی موباره ک ئه و شه وه هینده به کول و به دل گریا که یه که له چاو ده هری بوو و بۆ یه که مجار له دوا ی ساله های سال، به مست وله قه تیی بهر بوو. دوا ی بیست رۆژ له ژیر هه تاوی گه رمی قرچه ی نیوه رۆدا، که چاو له به ری هه لئه ده هات، پیاویکی لاوازی، ئه سمه ری، قژ ره شی، چاوگه ش که جبه یه کی وه نه وشه یی تۆخی له بهر بوو، له جاده سه ره کییه که ی پومبال دا پهیدا بوو، پینج شه ش که سینی که به سه روسیمای گه دایان، به لام به روخساری گه ش وشاده وه، به دوا یه وه بوون. کابرا به هه نگاوی هه راو، به ناو شارا بووری و یه کراست به ره و کلیساکه رۆی، که دیواره کانی به خشت و گل چیکرابوو و، گومه زه که ی کاشی کاری کرابوو، به لام دوا ی مردنی دون کاسیمیرو، به راده یه ک ویران بوو بوو، که تهیر وتوو له نیو ئیکونه کانی هیلانه یان کردبوو، چکۆله ی موباره ک وه کو هه موو خه لکی گوند بینی که ئه و حاجییه، به ملکه چیه وه چوو هه سوچه تا دوعا ونویژ بکات و موریده کانیشی وه کو ئه ویان کرد. دوا ی نیوه رۆ بیستی که کابرا سه باره ت به رزگاری روح وه عز ده خوینی، نه حله تی له هه رچی خراپه هه یه ده کرد و پیشبینی ئاینده ی ده کرد.

چکۆله ی موباره ک ئه و شه وه له دوو کانی پینه دۆزه که نه نووست، چوو بۆ مهیدانی گوند وله لای زیاره تچیه کان مایه وه که هه موویان له سه ر ئه رزه که وله دهوری ئه و پیاوی خودایه راکشابوون. بۆ دوا نیوه رۆی سبه نی و هه موو ئه و رۆژانه ی که کابرای قه دیس له پومبال مایه وه، چکۆله ی موباره ک پی به پئی موریده کانی ئه و کاری ده کرد، پایه و پشتی ته خته شکاوه کانی ناو کلیساکه ی چاک ده کرده وه، زه مینه ناهه مواره که ی ته خت و ساف ده کرد و دیواریکی به ردینی به دهوری گورستانه که دا ده کیشا که تا ئه و کاته وه کو تیلما سه که زه و بییه ک هاتبووه ناو شاره وه. هه موو شه ویک له به رانبه ر کابرا دا هه لده ترو شکا و ئه فسوون و دل به ند گو یی له و حه قیقته تانه ده گرت که له زاری ئه وه وه ده رده هات.

به لام رۆژی پیش رۆیشتنی مورشید، وه ختایه ک ئانتونیو، چکۆله ی موباره ک، داوا ی له مورشید کرد تا له گه ل ئه و بۆ ههر کو ی ده روات، بروات، یه که مجار چاوانی کابرا - که له هه ره تی پرشن گداریدا سارد و بی هه ست بوون - و ئه وسا وه لامی نه ری ئه ویان دایه وه. چکۆله ی موباره ک، له به رده م مورشیدا چۆکی دادا و له هورژنی گریانی دا. درهنگانی شه و بوو و پومبال له غورابی خه ودا بوو، زیاره تکاره کانیش به خه رقه کانیا نه وه له پال یه کدا خه و تبوون. ناگر و مه شخه له کان کو ژابوونه وه، به لام ئه ستیره کان به سه ر سه ریانه وه ده ره و شان وه و زیکه زیکی زیکی و سیسرکان ده هاته گو ی. مورشید لیگه را که ئه و تیر بگری، ریگه ی پیدا که دامینی جبه و که واکه ی ماچ بکات و ههنگی که چکۆله ی موباره ک جاریکی دی داوا ی لیکرد که ده گه لیا بروات چونکه دلای خه به ری دابوو که

بەم کارە باشتر خزمەتی مەسیح دەکات، هیچ گۆرانیگ لە سەر و سیمایدا پرووی نەدا. چکۆلەى موبارەک خۆى ھاویشتە سەر پینیهکانى و پینیهکانى غەرقى ماچان کرد. مورشید وەختایەک بىنى کورپیزگەگە تەواو شەکەت بوو و خەریکە ھەناسەى لە بەر دەبرى، سەرى گرتە نىو ھەر دوو دەستى و وادارى کرد کە تەمەشای ئەو بکات، پوخسارى لە کورپیزگەگە نزیك خستەووە بە پراویژیکى سەنگین و پڕ و یقار پرسى ئایا خواوەندى بەو ئەندازەىە خۆشەوئى کە عەزابى قوربانى بوون لە پیناوى ئەودا بە دل و بە گیان ھەلبگریت. کورپیزگەگە چەند جاریک سەرى ئەرى لەقاند. مورشید، کراسەکەى خۆى ھەلدايەووە و کورپیزگەکەى لە بەر ھەوئەلین پۆشنایى کزى سپیدەدا بىنى کە خەریکە ئەو تەلەى کە لە گۆشتى لەشى پۆچوو، لە کەمەرى دەکاتەووە. گوئى لیبوو دەگوت: " ھەر ئیستا ئەمە لە خۆت ببەستە " یارۆى مورشید یارمەتى دا تا دوگمەکانى جەلەکانى بکاتەووە و تەلەکە لە ناو قەدى ببەستى وتووند گریى بدات.

دواى چەند مانگیک وەختایەک مورشید و موریدەکانى، ھەموو غەرقى تەپ و تۆزى رینگا بۆ پومبال ھاتنەووە – لە نىو موریدەکاندا ھەندى سەر و سیمای نوى ھەبوون، ژمارەیان زۆرتر بووبوو، کابرایەکى رەشى نىوہ پرووتیان لە نىودا بوو، کە زۆر زەلام بوو، بەلام ھەمان ھەژارییان، ھەمان شادى جاران بە سىما و چاوەکانیاناوہ دیار بوو – ھەمان تەل ھیشتا بە نىو قەدى " چکۆلەى موبارەک " ھوہ بوو، گۆشتەکەى لە ھەوئەلەوہ شین و مۆر بووبوو، پاشان بەرەبەرە بووبوو بە برینیکى ناسۆر وئاودن، دواى ماوہیەک قەتماغەىەکى رەش و ئەستوورى بەستبوو. لەم ماوہیەدا، بۆ تاقە رۆژیکى تەلەکەى لە ناو قەدى نەکردبوو، جا چونکە بە ھوى جوولەى بەدەنیەوہ ھەندى جار تەلەکە لە قەدىا شل دەبوو، ناوبەناو کەمیکى دەجولاند و جاریکى دى تووندى دەکردەوہ. بابە مورایس ھەولى دابوو کە چیتەر تەلەکە نەبەستى، بۆى پروونکردبوو، کە ریاژەتى خۆبەخشانە تا رادەىەک لە نک خوداوەند پەسندە، بەلام ئەگەر لەو رادەىە تییەرى، ریاژەتەکە دەگۆرى بۆ جۆرە لەزەتیکى نەخۆشین ئاسا کە شەیتان ھانى دەدا و ئیدى ئەو لە حال و رەوشیکدا بوو کە ئەو رادەىە ببەزینى.

لئى ئانتونىو گوئى لە یارۆى قەشە نەبوو. ئەو رۆژەى کە مورشیدو موریدەکانى گەبىنە پومبال، چکۆلەى موبارەک لە کاباکولو، لە دووکانەکەى ئومبەرتوسالوستیانو بوو، وەختایەک بىنى مورشید لە دوو سى ھەنگاوى ئەوہوہ تییەرى، دلئى داخورپا و ھەناسەى تەنگ بوو، موریدەکانى وکۆمەلکە لە خەلکى شارۆچکەکە دەوریان گرتبوو، پیاوان و ژنان بى جیاوازی و پیاوہى تاین یەکراست، وەکو ھەمیشە بەرەو کلئىسا دەرۆئى. دواى ئەو کەوت، لە نىو ئاپۆرا ھاروژاوە، پڕ ھەرا و زەناکەدا ون بوو، لە دوورەوہ گوئى لە قسەکانى دەگرت و ھەستى دەکرد دلئى سات بە سات خیتراتر لیدەدات. ئەو شەوہ دووراودوور گوئى لە وەعزەکانى ئەو دەگرت کە لەبەر پۆشنایى ئاگرى مەیدانە قەرەبالغ و جەنجالەکەى گوندا وەستابوو، جورئەتى نزیك بوونەوہى نەبوو. ئەمجارەیان ھەموو خەلکى پومبال لەوئى بوون تا گوئیان لە وەعزەکانى مورشید بىت.

دەمە دەمى سپیدە، وەختایەک کە خەلکى گوند نوئز و نزاى خویان کرد و نەخۆشەکانیان ھینابووہ نک وى تا داواى شفايان لە خواوەند بۆ بکات و باسى کول وکۆقان و مەینەتیهکانى خویان بۆ کرد و پرسىارى ئايندەیان لیکردبوو، ئیدى بۆ مالئى خویان چووبوونەوہ و موریدەکان وەکو ھەمیشە، یەکتريان کردبوو بە سەرىن و بالیفان و لال و پال لئى خەوتبوون، چکۆلەى موبارەک، بە پاریزەوہ، بە سەر ئەو جەستانەدا کە لە ریتال و خەرقەکانیانەوہ پىچرابوون، تیدەپەرى و بەرەو ئەو تارمايیە دەرۆئى کە لە جەبەىەکى ئەرخەوانییەوہ پىچرابوو، سەرە قژنە رەشەکەى نابووہ سەر قۆلئى و راکشابوو، لئى نزیك بوو، بە ملکەچى و خشوعى تەواوہوہ وەکو

ئەو دەی لە خوانی عەشای رەبانی لە میحرابی کلێسا نزیک بیتهوه بهو ئاوايه نزیک دەبووهوه. دوا پشکۆکانی ئاگرهکه روو له کوژاندنهوه بوون. مورشید، به نزیک بوونهوهی کورپژگهگه چاوی کردهوه و چکۆلهی موبارهک پاشان که ئەم چیرۆکهی بۆ خەلکانی دی دهگێرایهوه، دهتگوت له ههمان دەمدا ئەوهی له چاوی مورشیدا خویندبووهوه که چاوهروانی ئەو بووه. بیتهوهی چ قسهیهک بکات - قسهی بۆ نهدههات- کراسه خوریهه زبرهکهی ههلهدابوووه و تهلهکهی، که تووند له ناو قهدی بهستبوو، بهو نیشاندابوو.

مورشید بیتهوهی چاوهروانی، بۆ چهند ساتیک تهمهشای کردبوو و پاشان سهريکی لهقاندبوو و بزهییهکی رهوتهنی نیشتبوووه سهه روخساری. چکۆلهی موبارهک پاشان، به دريژایی سالان گيپابووويهوه که ئەمه نیشانهی بهرزکردنهوهی ئەو بووه بۆ پلهی کهههنووتی.

مورشید ئاماژهی بۆ جیگایهکی خالی نزیکي خۆی کردبوو که دهتگوت له نیوان ئەو ههموو ئەو موریدانهی لال وپال له دهوری نووستبوون، به تايبهتی بۆ ئەوی دانابوو. کورپژگهگه که خۆی له نیو ئەو ههشاماتهدا گرمۆله کرد و بچ هیچ قسهیهک که مورشید ریگهی پیداووه که به گهلیان بکهوی و ریگای ئەم مهرز و بویه تهی بکات و دژی شهیتان بختهی. بهلام زوورابانی پومبال وسهگهکان که به دريژایی شهوهکه بيدار مابوونهوه، گوییان له " چکۆلهی موبارهک "بوو که هیشتا ههه دهگریا، بهلام لهوه غافل بوون که ئەم گریانه، گریانێ خۆشحالییه.

ئەو کهسهی که ناوی راستهقینهی " گالیلیوگال " بوو، له راستیدا خهباتکاریکی ئازادبخوواز بوو، یان خۆی گوتهنی شوپرشگێرێک وپسپۆر وشارهزای کاژولهناسی بوو. لهم دنیا بهرینهدا دوو حوکمی ئیعدامی به دواوه بوو، پینچ سالی، تهمهنه چل وشهش سالانهکهی له زنداندا به سهه بردبوو. له ناوهراستی ئەم سهدهیهدا، له شارێکی باشووری سکوتلهندا له دایک بووبوو، بابی خهريکی کاری دکتۆری بوو. ماوهیهک بیهوده له بهندی ئەوهدا بوو یانهیهکی ئازادبخوازی بۆ بانگهشه وبلاوکردنهوهی هزرین برودون وباکونین بکاتهوه. (کاژولهناسی: لیکۆلینهوهی فۆرمی کاژولهیه بهو حیسابهی دهلالهت له کاراکتهر وتوانا ئەقلیهکان دهکات... برودون: (۱۸۰۹ - ۱۸۶۵) رۆژنامهوانیکی فهرهنسییه. باکونین: (۱۸۱۴ - ۱۸۷۶) یهکێکه له ئەنارشیسته رووسهکان). به پینچهوانهی مندالانی دیکهوه که به گوێگرتن له حیکایهتی پهريیان گهوره و پهروهرده دهبن، ئەو به بیستینی ئەمهی که مولکداری سههچاوهی ههموو بهلا جفاکيهکانه وههژاران تهنیا به خهباتی رادیکالی دهکارن کۆت ورنجیری چهوسانهوه بچپن، گهوره بووبوو.

باوکی موریدی پیاویک بوو که به گهورهترین زانا ودانای زهمانی دهزانی: ئەم پیاوه فرانتس جوزیف گال بوو، زانای توێکاری و فیزی، له دامهزریتهرانی کاژولهناسی بوو. هههچهنده ئەم زانسته بهلای ههموو موریدانی " گال " هوه، تهنیا باوهه بوو بهوهی که هزر وغهریزهو ههست هههه مووی له تویی میثکا دانرابوو ودهشیا دهستی لیبدری وپیوانه بکری. بهلام به لای بابی گاللیوووه ئەم زانسته به مانای مهرگی ئۆل بوو، بناغهی ئەزموونگهری ماتریالیزم و بهلگهی ئەمه بوو که ئەقل وئاوهز ئەو دیوه نهبوو که فلسهفه وای وینا دهکرد، شتیکه نه دیته گرتن ونه دیته ههلسهنگاندن، بهلکو به پینچهوانهوه رهههندیکه له رههههههکانی جهسته، وهکو ههستهکانی دی. ئیدی وهکو ههستهکانی دی قابیلی ئەوهیه بخریته بهر وردهبینی لیکۆلینهوهو مالیجه ودهرمان بکری. ئیدی کابرای سکوتلاندی لهو رۆژهوه کورهکهی خۆی ناسی، ئەم پرهههههه سادیهی خسته میثکیهوه

که: شوپش کومه لگه له مهینه تیه کانی رزگارد هکات وزانست تاک له مهینه تیه کانی رزگارد هکات. ئیدی گالیلیو عزمی جه زمکرد که هموو ژیانی بو خه بات له پیناوی نهو دوو ئامانجه دا ترخان بکات.

جا چونکه هزره رادیکال وتووندوتیژه کانی بابی، کردبوویه کاریک ژیان بو نهو له سکوتلاند زهحمهت و نهسته م بیت، ئیدی په نای بردبووه بهر فهرانسا وله ویندهر گیرسابووه وه، ئیدی له ویندهرو له سالی ۱۸۶۸ دا به تومه تی کومه کی کریکارانی کارخانه ی جولایی له "بور دو" له مانگرتنیکدا ده سنگیرکراو بو کابین دوور خرابووه وه و هر له ویندهر مردبوو. له سالی دواتر گالیلیو به تومه تی به شداری له سووتاندنی کلئیسایه ک زندانی کرابوو - له دوی سهربازان وسه پافان رقی گوره ی له قه شان بوو - به لام دوی چهند هه یفیک له زندان ره فی بوو و له پاریس له گه ل دکتوریکی دوستی بابیدا که وتبووه کارکردن. له و ماوه یه دا ناوی خوی گوری بو گالیلیو گال، چونکه ناوه راسته قینه که ی که وتبووه سهر زاری پولیس وه هموو ده یانناسی. دوی ماوه یه کی که م که وته بلاوکردنه وه ی ورده بیره وه ریانی سیاسی وگوتارین ساده و ئاسانفام ده رباره ی زانستی میلی له روظنامه که ی شاری (لیون) به ناوی "پریشکی شوپش"

یه کیک له شانازیه کانی نه مه بوو که له هه یفی سیوه تا مانگی پینجی سالی ۱۸۷۱ له گه ل شوپشگیرانی کومونه ی پاریسدا له رای نازادی مرقایه تیدا، خه بتی بوو و به چاوی خوی کوشتاری سی هه زار پیاو وژن و مندالی به دهستی سهربازانی تییر دیتبوو (نه دolf تییر، سیاسه توانیکی فهرانسی بوو. له سالی ۱۸۷۱ دا به سه روکی حکومه تی کاتی هاته هه لپژاردن و به تووندی کومونه ی پاریسی سه رکوتکرد.) نه ویش حوکمی ئیعدام درابوو. به لام توانیبوو ی عهریفی پاسه وانی زندانه که بکوژیت و جله کانی نهو له به ربکات وله و سهربازگه یه هه لیت که تیایدا زندانی بوو. ئیدی له فهرانساوه بو به رشه لونه روپی بوو و چهند سالیک مابووه وه ده گه ل " ماریانو کوبی " دا خه ریکی لیکولینه وه ی پریشکی ومومارسه ی کاژله ناسی بوو بوو. نه م ماریانو کوبیبه هه کیمیک بوو شانازی به وه وه ده کرد که گوایه، تاقه یه ک جار قامک به سهری هر که سینکا بینی، ده توانی په نهانترین مه یل وئاره زووی که شفبکات.

گالیلیوگال، وا دیاربوو، هموو تاقیکردنه وه کانی بری بوو وهر نه وهنده مابوو شاده تنامه ی پریشکیه که ی وهر بگریت که سه ودای نازادی و پیشکه وتن وسه رکیشییه کانی دووباره به ره و ژیانی جه نجال و پر جموجولیان کیشابوو. ئیدی نهو ودهسته یه ک له هاوړیکانی که نه وانیش مه فتوونی هه مان ئامانچ بوون، شه ویک په لاماری پایه گای مونتخویک ده دن تا به خه یالی خویان جله وی نهو باهوژه به ربدن که به مه زهنده ی نه وان نه سپانیای له بن وبساته وه ده هه ژاند. به لام له م ماوه یه دا که سیک خه به ری لیدابوون وسه ربازان ی پایه گاکه به ده سترپیژی گولله پیشوازیان کردبوون. به چاوی خوی بینی بووی که هاوړیکانی به دهم به ره قانی وشه ره وه یه ک یه ک ده کوژرین، نه نجام وهختایه ک ده یگرن، چهن دین برینی پیوه بوو. حوکمی ئیعدام درا، به لام له بهر نه وه ی یاسای نه سپانیا ریگه نادات برینداران بیته خه نه قاندن (له نه سپانیادا نه لقه یه کی ئاسنین له ملی مه حکوم ده که ن و به ره به ره ته نگه ده که نه وه، تا مه حکومه که به سه ده می هه ناسه سواری یان په رینی گه ردنییه وه بمریت) قه رار درا که بهر له ئیعدام کردنه که ی تیماری برینه کانی بکری. هه ندی دوستی ده سه لاتداری هه بوو یارمه تیان دا تا له خه سته خانه وزندان هه لیت وپه ساپورتی ساخته یان بو دروستکرد و سواری که شتی که ی بارییان کرد وده ربازیان کرد.

لهوه به دواوه زور ولاتي كرد و كيشوهراني دابووه ژير پيوه، به دريژايي ئه و ماوهيه دهستبهرداري نارمانج و خولياكاني دهوراني مندالي خوي نهبوو. دهستي به زور كاژهلهي زهر د و رهدش و سوور و سپيدا هيتابوو و له هر قوناغيكا به پيي پيوستيهكاني قوناغهكه كاري سياسي يان زانستي كردبوو، له سهرانسهرى ئه م ژيانه جهنجال و پر ماجهرايه دا، ژياني سهركيشيان، زندانان، شهر و كوتهككاري، كو بوونه وهى نهيني، هه لاتن، پاشه كشه، ئه و بيره وهريانه ي كه نووسيپووني، هه لبه ته سه باره ت به ته واو كردني ئاموزگاري و رينمايهه كاني ماموستاكاني بوو: باوكي، پرودون، گال، باكونين، سپورتزهايم و كوبي. له توركي، ميسر و ويلايه ته يه كگرتووه كان، به تومه تي ئه وهى هيرشي كردووه ته سهر سيسته مي كو مه لايه تي وئول وئانين، كه وتبووه زندان و تيه ه لدانى خواردبوو، به لام به هوى خوش يه غبالى خوي و بيمنه تي له مردن، هيچ كاتي ماوهيه كي زور له حه پسخانان نه مابووه وه.

له سالي 1894 دا، ئه فسهري پزيشك بوو له كه شتیه كي ئه لمانيا كه له نزيكي باهيا گيروده ي گهرداو بوو و تيكشكا، ئه وهى له كه شتیه كه دا مايه وه له وه به ري فورت دى سايوپولو بو هه تاهه تايه له قور نيشت. ته نيا شه ش ساليك بوو كه به رازيل سيسته مي كوله داري هه لوه شاندبووه وه و پينج ساليك بوو رژيمي پاشايه تي هه لوه شابووه وه و رژيمي كوماري دامه زرا بوو. گال شيفته ي ئاويته كي نه ژادي وفره فه رهنگي و كارليكي جفاكي و رامياري ئه م ولاته بوو بوو، شيفته ي ئه مه ي كه به رازيل كو مه لگه يه ك بوو كه هر دوو ئه وروپا و ئه رفرقياي له خو گرتبوو كه هه رگيز پيشتر ئه مه ي نه بيني بوو، بوئه له ويندەر مايه وه. نه يده تواني عياده ي دكتورى بكاته وه چونكه شاده تنامه ي دكتورى وه نه گرتبوو، ئيدي ناچار ژياني وه كو چون له شوينه كاني دى بردبووه سهر، به و ئاوايه به دهرس گوته وه ي زماناني جوراوجور وهر كاريكي دى ده سكه وتبا ده گوزه راند. ئه گه رچي سهرانسهرى به رازيكي ده دايه ژير پيوه، به لام هه ميشه بو "سلفادور" ده گه رايه وه وه له ويندەر هاتوچوي كتبخانه ي (كاتيلينا) ده كرد يان له سايه وسينبه ري دار خورما خه مگينه كاني (مراډور) يان له مه يخانه كاني پايي شاردا ده بينرا، كه له ويندەر هه ركه سيك قسه ي ده گه ل كردبا بوي پروون ده كرده وه كه هه موو خه سلته به باشه كاني به شهر چون يه كن ئه گه ر ئه قل له جياتي ئيمان ته وه ري ژيان بي و سالاري ئازادي خواوه ند نيبه، به لكو شه يتانه - كه يه كه مين شو ريشگيره - وهه ركه له ريگه ي شو رشه وه، سيسته مي كون هه لوه شينرايه وه وه روخينرا هه نكي كو مه لگه ي تازه، ئازاد و دادپه روه ر، خو به خو وه كو گول ده پشكوئ وگه شه ده كات. ئه گه رچي چه ند كه سانيك هه بوون كه گوي له قسه كاني بگرن، به لام به شيوه يه كي گشتي جه ماوه ري خه لكي له وه نه ده چوو زور گويي بده ني.

(۲)

له گراني و وشكه ساليه گه وره كه ي سالي 1877 دا، له و مانگانه دا كه قات وقرى و نه خو شى گيرو نيوه ي خه لكي و مالاتي ده قه ره كه ي قركرد، مورشيد به ته نيا سه فه ري نه ده كرد، هه ميشه كو مه ليك خه لكي له گه لدا بوو يا باشتره بلين كو مه ليك خه لكي به دواوه بوو - هه رچه نده كه ئه و به رواله ت ئاگاي له م خه لكه نه بوو كه به دوايه وه بوون. ئه مانه پياوان و ژنانيك بوون كه دار و نه داري خو يان په ها كردبوو تا به گه ل ئه و بكه ون، ئيدي هه نديك به سه ده مي ئه وه ي وه عزه كاني كاريان له روح و دليان كردبوو و، هه نديكي دى له بهر كونجكاوي و ته مه لي و خو دزينه وه له كار دووي كه وتبوون، هه ندي تا نيوه ي ري ده گه لي ده هاتن و ته نيا ژماره يه كي كه م سوور بوون له سهر ئه وه ي كه بو هه ميشه له گه لي وه مينن. ويرا ي وشكه سالي، دريژه ي به سه فه ري خوي ده دا، هه رچه نده كيلگه و مه زرايان، دهر و ده شت يه كپارچه لاشه و كه لاكي حه يواناتي مردار بوو و دالاش تيان و پروكا بوون و، هه رچه نده شاروچكه و گوندين نيوه چول پيشوازي ده كرد.

لهو ساله ترسناکهی ۱۸۷۷ دا، رهنگه ترسناکترین شت ئەمه نه بووبی که له سه رانسهری ساله که دا قه ترهیه ک باران نه باری بوو، روبره کان وشک بووبوون و کاروانی له پهستا و بی پسانه وهی کۆچبه ران به ناو دپکه جارن که وتبوون، خه لکانیک که دار و نه داری خویان له گالیسکه یین مشه ما پۆش بارکردبوو یان دابوویان به کۆلا و، ویل و سهرگه ردان عه ودالی ئاو و خۆراک بوون. له مه خراتر و ترسناکتر، ئەو ریگر و مار و ئەژدیهایانه بوون که له ناکاوا له دهشت و دهرهکانی باکووردا، له ریگای خه لکه که دا قوت ده بوونه وه. پینش ئەوهش هه میسه خه لکانیک هه بوون که په لاماری مه زرا و کیلگه کانیاں دها و په ز و گا و گوتالیان ددزی و هه ندیجار، کار ده گه ییه ئەوهی که ده گه ل تفه نگچیانی ئاغا و مولکدارهکانا بکه ونه شه ره ته قه و، هه ندیجاریش دهره تیان دینا و گونده تهریک و دووره دهسته کانیاں تالان ده کرد. هه لبه ته ناوبه ناو جه ندرمه ی گه رۆک، بۆ راونانی ئەو ریگرانه ده هاتنه ئەو دهشت و دهره. به لام که قات و قری هات خیل و دار و دهسته ی ئەم دز و ریگرانه وه کو حیکایه تی نان و ماسیه که ی ئینجیل چه ند قات دایه زیادی (ئاماژه یه بۆ ئەو حیکایه ته ی ئینجیل که به گویره ی حیکایه ته که عیسا له سه به ته یه کدا، هینده ی نان و ماسی به کۆمه لیک خه لکی برسی داوه تا تیری تیر بوون.) ئەمانه به و په ری دلره قی و بی ویزدانی ده یاندا به سهر ئەو شارۆچکه و گوندانه دا که به دهست قات و قریبه وه ده یان نالان و ویران و نیمچه چۆل بووبوون، تا ههر خۆراک و پۆشاک و کهل و په لیکیان تیا مابوو له خه لکه که ی بسه نن و ههر که سیک زاتی کردبا، ریگه یان لینگری، به گولله دایان ده بیژا. به لام نه به قسه و نه به کرده وه، هیه چ نازاریکیان به مورشید نه ده گه یاند. له ریگه و بانهکانا، له به رده لانا، له ده وه نه جار و دپکه جار هکانا، له ژیر ئاسمانی هه ورین دا، یان له و چره ده وه نه جارانه دا، که ههر ده وه نه خه ریک بوو له بنه وه وشک ده بوو و قه دی دارهکان خه ریک بوو شه قیان تیده که وت، تووشی ده بوون. ئەم ریگر و دز و یاخینه، چ به گروپین ده نه فه ری یان بیست نه فه ری، که هه موو جوړه چه کیک ی برین و درین و شه قکردنیاں پیبوو، کابرای دریز دا هو لی، جبه ئەرخه وانیاں ده بینی، که به نیگا سارد و سر و ویل و بی موبالاتهکانی بۆ ساتیک دای ده بیژتن و، ئەوسا مژوولی کاره هه میسه ییهکانی خوی ده بوو: نویتز، نزا، ریکردن و وه عزدادان. موریدهکان که ریگرهکانیاں ده بینی له ترسا رهنگیان زهرد هه لده گه را، وه کو چۆن جووجه له له دهوری دایکیان خر ده بنه وه، به و ئاوايه له دهوری مورشید خر ده بوونه وه. که ریگرهکان، به و هه ژاری و بینه واییه ده یاندیتن، ریگه یان ده دان که به ری خۆدا برۆن، لی جاری وا هه بوو که یاروی پیای خویان ده بینی، که ناوبانگی پیشگو ییهکانیاں بیستبوو، جلهوی ئەسپانیاں راده کیشا و ده وهستان، ئەگه ره خه ریکی نویتز و نزایان بوايه نویتزکردنه که یان پینه ده بری، به لکو چاوه روانیاں ده کرد، تا لیده بووه وه و نیشانی دها که دیتونی. سه ره نجام قسه ی ده گه ل ده کردن، به و دهنگ و راویژه زوالله ی که یه کسه ره ده چووه دلایانه وه، شتانیکی پیده گوتن که ده یانتوانی تی بگه ن و حه قیقه تانیک ی پیده گوتن که ده کارین باوه ری پیبکه ن. ده یگوت که ئەم به لایه یه که مین هۆشدار ی هاتنی مه سیحی ده جاله و ئەم ویرانییه سه ره تای ژیا نه وه ی مردووان و رابوونی رۆژی په سلانه. ده یگوت ئەگه ره ده یانه وئ روحی خۆ رزگار بکه ن، ده بی خۆ ئاماده بکه ن بۆ ئەو شه رانه ی که ده بی بیکه ن، کاتی شه یتانانی ئەلقه له گو یی "مه سیحی ده جال" - که به خوی ئەو سه گه گه وره یه بوو، له سه ره زهوی به دیار که وتبوو تا یاخیا ن به کری بگری - وه کو ئاگری ناو پووشان، له هه موو دهشت و دهرهکان ته شه نه ی ده کرد. ریگرهکان وه کو گاووان، وهرزیران و جووتیارانی ئازاد و کویله، له هه موو وتهکانی ورد ده بوونه وه.

هه ندیکیان وه کو پاچوی رۆخسار شه قار شه قار و پیدراوی به که لهش وهۆقی و دلره ق و ته نانه ت جواوی شه یتانی له هه موویان خوی مژتریش، تۆبه یان کرد و، ریگه ی راستیا ن هه لبژارد و دوا ی ئەو که وتن.

مورشید له وه دهچوو، ماره زهنگوله داره کانیسی وهکو ریگرهکان رام کردییت. ههزاران ههزار مار، وهکو په رجوویهک رویدای، به هوی وشکه سالییه که وه، له دهشت ودهره کاندای سهریان هه لدا بوو. ئەم مارانه، دريژ، پیچاویچ، به سهرانی سی سووچه وه ئەوانیش له کونه کانیان هاتبوونه دهر و وهکو خیلی به شهران کوچیان دهکرد و به دهم ریگاوه مندالان، گویره که و بزنانیان دهکوشت و سلیمان له وه نه دهکرده وه به رۆژی پوناک، بو خواردن، خو به مالی خه لکیدا بکه ن. ژماره یان هینده زور بوو، ته نانه ت تهیری " ئاکوا " ش دهره قه تیان نه ده هاتن. له و رۆژگار هدا که هه موو شتیک ئاوه ژوو بوو بووه وه، هیچ سهر نه بوو ئەگه ر مار بیینی، ئەو تهیره راوکه ره بخون، له جیاتی ئەوهی " ئاکوا " بیینی وهکو جاری جارای ماریکی به دهنوکه وه گرتی و بو حه ویقی ئاسمانی ببات. خه لکی دهشته دووره دهسته کان ناچار بوون شه و رۆژ سهروکوته ک یان قه مه یان به دهسته وه بی، کوچه ری وا هه بوو له رۆژیکدا سه د ماری زهنگولداری کوشت بوو. به لام مورشید، وی پای ئەوه ش، له هه ر جیگه یه کدا شه وی به سه را هاتبا، له سه ر ئەره که دهنووست. شه ویک که گوئی له هاوړیکانی بوو باسی مار ده که ن بوی روون کردنه وه که ئەمه یه که مجار نییه ئەم شتانه رووده ات. وهختی خوئی که ئیسرایلیه کان له میسروه بو ولاتی خو دهنو قهرینه وه وگله بیان له سهختی وناپه حه تی و به لای سه فهری بیابان دهکرد، خواوه ند سزای دابوون و به لای مار وئژدیهای بو نازل کردبوون. ئیدی موسا شه فاعه تی بو به نی ئیسرایل کردبوو، خواوه ند ئەمری پیکردبوو که ماریک له برون دروست بکات و، هه ر مندال وکه سیکی مارانگه سه ته ته مه شای بکات، یه که سه ر چاک ده بیته وه، نها ده بو ئەوانیش هه مان کاریان کردبا؟ نه خیر، چونکه په رجووان دووباره نابنه وه، به لام به دلنیا بییه وه، ئەگه ر بو هه ر کو بییه ک رۆشتبان وشه مایل و ئیکونه ی کوره که ی خویان وهکو چاوه زار ده گه ل خو دا هه لگرتبا، خواوه ند په حمی پیده کردن. له و رۆژه به دواوه ژنیکی خه لکی " مونته سانتو " به نیوی " ماریا کوادرادو " له سه ندووقیتی شووشه دا پارچه قوماشیکی هه لده گرت که وینه یه کی عیسا مه سیحی له سه ر کیشرا بوو، مندالیکی خه لکی پومبال وینه که ی کیشا بوو، که له به ر دینداری وپارسایی خوئی خه لکه که ناوی " چکوله ی موباره ک " یان لینا بوو. هه لبه ته ئەم کاره بوو بووه مایه ی ره زامه ندی خوا، چونکه له و کاته به دواوه، مار به هیچ موریدی که وهی نه دابوو.

مورشید، له و دهر دونه خو شیه گیرویانه ش دهر باز بوو، که به هوی وشکه سالی وقات و قریبه وه، که به دريژایی مانگان و سالان که وتبووه گیانی ئەو خه لکه ی که به سه لامه تی له و وهیشوومه یه دهر باز بوو بوون. ژنان هه ر که سکیان ده بوو، دوا ی ماوه یه کی که م منداله کانیان له بار دهچوو، مندالان موویان دهوهری و دانیان دهکه وت، خه لکی گه وه، له دهمه وه و له پاشه له وه تووشی خوین به ربوون ده بوون، سه رانسه ری جه سه ته یان پر ده بوو له گری و غوده، یان تووشی زیپکه و خورویه کی ئەوتو ده بوون که ناچار ده بوو وهکو سه گین گروئی خو له خاک و خو ل وزیخ وچه ودا بگه وزینن. به لام پیاوه باریکه له که (مورشید)، که دهنگوت قامیشه به نیو ئەو هه موو نه خو شی و مردنه زور و هه مه گیره دا دريژه ی به ریگه ی خو دها و نه باکی به هیچ بوو و نه هیچ نازار و ئاسیویکی پیده گه یی، دهنگوت کاپتنیکی کارامه و دنیا دیده یه وکه شتییه که ی به ناو باهوژ و گه رداوی بی ئاماندا به ره و به ندهریکی ئەمین و سه لامه ت ده بات. مورشید به نیازی کام به نده ره، ئەم سه فهره دوور و دريژ ویی کو تاییه ی گرتبووه به ر؟ نه هیچ که سیک ئەو پرسیاره ی لیده کردو نه خویشی هیچ قسه یه کی له و باره یه وه ده کرد، پیده چوو خویشی نه زانیت. نها ده یان مورید، له وانه ی دنیا یان ته رک کردبوو و، خو یان بو ژیا نی رو حانیه ت ته رخا ن کردبوو، دووی که وتبوون. مورشید و موریده کانی له و سالانی دوور و دريژ قاتییه دا، که وتبوونه خو و جه نازه ی ئەو خه لکانه یان، که له برسیه تی، نه خو شیا، مردبوون وله که نار ریگا وبانه کاندای که وتبوون، کو

دهکردنه و هو دهیانناشتن، ئەو جهنازانهی که بۆگه‌نیان کردبوو و، ده‌بوون به خۆراکی حه‌یوانات و ته‌نانه‌ت به‌شهریش. ئیدی تابووتیان بۆ ئەو خوشک و برایانه دروستکردبوو و گۆرپیان بۆ هه‌لکه‌ندبوون. ئەمانه خه‌لکانیکی جۆراوجۆر بوون، تیکه‌له‌یه‌ک بوون له‌ په‌گه‌ز و نه‌ژاد و ئەسل و فه‌سل و کار و پیشه‌ی جیاواز و هه‌رهمه. هه‌ندیکیان له‌ و سپی پیستانه‌ بوون که جل و به‌رگی چه‌رمیان له‌ به‌ر کردبوو و به‌ له‌وه‌راندنی په‌زین "سه‌ره‌نگان"، خاوه‌ن گارپانین گه‌وره‌ ژیانیان ده‌گوزهراند، هه‌ندیکیان له‌ و سوور پیسته‌ ئەسلانه‌ بوون که باب و باپیرانیان به‌ نیمچه‌ رووتی ده‌سوورانه‌وه‌و دلی دژمنانی خۆیان ده‌خوارد، هه‌ندیکی تریان له‌ و مستیزویانه (خه‌لکانیکی دوو په‌گ بوون که له‌ ئەنجامی زه‌وجینی ئەسپانیان یان پرتوغالیانه‌وه‌ ده‌گه‌ل سوور پیستاندا دروست ده‌بن) که له‌ ریگه‌ی باخه‌وانی و مسگه‌ری و ئاسنگه‌ری و پینه‌دۆزی و دارتاشیه‌وه‌ ژیانیان ده‌گوزهراند، هه‌ندیکی دیکه‌یان له‌ و "مولاتانه" بوون (مولات: خه‌لکانیکی دوو په‌گ بوون له‌ ئەنجامی زه‌ماوه‌ندی سپی پیستان و په‌ش پیستاندا دروستبوون) که له‌ مه‌زراکانی نه‌ی شه‌که‌ری که‌ناره‌کان هه‌لاتبوون و له‌ فه‌لاقه‌ و کۆت و زنجیر و شه‌لاقی گاجووتان و ئاوی سویر کردن به‌ سه‌ر برینه‌کانیان و زۆر جۆره‌ ئەشه‌که‌نجه‌ی دی که له‌ کارگه‌ی شه‌کران بۆ کۆیله‌کان داهینرا‌بوو، پزگار بووبوون. ئەمانه ژنانیشیان تیا‌بوو، له‌ بچووک و گه‌وره‌، له‌ ساغ و سه‌قه‌تان، ئەمانه هه‌وه‌لین که‌سانی بوون که له‌ شه‌وانی و ده‌عزخوانی مورشیدا، که باسی گوناح و خه‌تای "سه‌گی گه‌وره" و چاکیه‌کانی پاکیزه‌ی ده‌کرد دلیان داده‌له‌رزی. ئەمانه که‌وا و جبه‌ ئەرخه‌وانیه‌که‌یان پینه‌ ده‌کرد و له‌ دپکی بیابان داو و ده‌رزیان دروستده‌کرد، هه‌ر ئەمانه بوون که وه‌ختایه‌ک جبه‌که‌ی ئەو له‌ ناو دپک و دالدا ده‌درا، بیریان له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ جبه‌یه‌کی تازه‌ی بۆ دروستبکه‌ن و پیلای تازهیان بۆ دروست ده‌کرد و له‌ سه‌ر بردنی پاتاو و جبه‌ کۆنه‌که‌ی له‌ نیو خۆدا به‌ شه‌ر ده‌هاتن، چونکه هه‌ر شتیک ئەو له‌ به‌ری کردبا، یان به‌ر جه‌سته‌ی که‌وتبا به‌ موباره‌ک و پیرۆز ده‌هاته ژماردن. هه‌موو شه‌وی دوا‌ی ئەوه‌ی پیاوان ئاگریان ده‌کرده‌وه‌، ئەم ژنانه خواردنیان له‌ ئاردی برنج یان زورپات و گه‌نمه‌شامی یان هه‌ر شو‌ریایه‌کی دی و گۆشتاویان به‌ تو‌زی سه‌وزه‌ی کولاه‌وه‌و ئاماده‌ ده‌کرد، که زیاره‌تگه‌ره‌کان ئاهیکیان وه‌به‌ر ده‌هاته‌وه‌. موریدانی مورشید خه‌می خواردن و خۆراکیان نه‌بوو، خه‌لکانیکی به‌ قه‌ناعه‌ت بوون و بگه‌بیه‌شتبانه هه‌ر کوییه‌ک، پارووه نانیکیان پینه‌درا، خه‌لکی ساده‌ وه‌ژار به‌ هه‌شتاو به‌ره‌و پیریان ده‌چوون و مریشکی یان تووره‌که‌یه‌ک گوله‌ کابه‌ یان قالبیک په‌نیری تازه‌یان پی‌شکه‌ش به‌ واعیز ده‌کرد، ئاغا و مولکداره‌کانیش، وه‌ختایه‌ک خه‌رقه‌ له‌ به‌ره‌کان شه‌ویان له‌ ده‌شت و ده‌ر پۆژ ده‌کرده‌وه‌و سپیده‌ خۆبه‌خشانه بیئه‌وه‌ی داوا‌ی تا‌قه‌ پولیک بکه‌ن، کلێسا و نو‌یژخانه‌که‌ی مه‌زراکه‌یان گسک ده‌دا و خاوینیان ده‌کرده‌وه‌، نوکه‌ره‌کانی خۆیان به‌ شیری تازه‌وه‌و هه‌ندیجار به‌ بزنیکیان گیسکیکه‌وه‌ بۆ لایان ده‌نارد.

هینده‌ به‌و ده‌شت و ده‌ره‌دا گه‌رابوو، هاتبوو، چووبوو، هه‌وراز و نشیوی کردبوو، به‌ گرد و شاخا‌ندا هه‌لگه‌رابوو و داگه‌رابوو که ئیدی هه‌مووان ده‌یانناسی. قه‌شه‌ی گونده‌کانیش ده‌یانناسی. ژماره‌ی ئەم قه‌شانه زۆر نه‌بوو، ئەوه‌نده که‌م بوون، ده‌تگوت له‌م ده‌شت و ده‌ر و بیابانه به‌رینه‌دا ون بوون. به‌ هه‌رحال ژماره‌یان ئەوه‌نده نه‌بوو که ئەو هه‌موو کلێسا زۆر و زه‌به‌نده به‌ریوه به‌رن. بۆیه مه‌گه‌ر ته‌نیا جار جارێ، له‌ پۆژانی جه‌ژندا، قه‌شه‌یه‌ک سه‌ری گوندی دابا. ئیدی قه‌شه‌ی هه‌ندی شوینانی وه‌ک "توکانو" یان "کومبی" ریگه‌یان دابوو، له‌ مینه‌به‌ری کلێساکه‌وه‌ وه‌عز بۆ ئیمانداران دابدات و قسه‌یان بۆ بکات و به‌ینیان له‌ گه‌لیدا باش بوو. به‌لام ئەوانی دی، بۆ نمونه‌ی ئەوانه‌ی له‌ "ئینه‌ریوس" و "ئیتاپیکورو" بوون ریگه‌ی ئەو کاره‌یان پی نه‌ده‌داو دژایه‌تیان ده‌کرد. له‌ شارانی دیدا، نوینه‌رانی قه‌شه‌باشی، یا له‌ پادا‌شتی ئەو خزمه‌تانه‌دا که له‌ کلێسا و گۆرپه‌ستانه‌کاندا کردبووی، یان له‌ پرووی ئەو ده‌سه‌لاته‌ مه‌عنه‌وییه‌وه‌ که مورشید له‌ ناو خه‌لک و جه‌ماوه‌ری بیاباندا په‌یدای کردبوو و، بۆ ئەوه‌ی

له گهڙ ږهه ته که ی خویاندا، نیوانیان تیکنه چیت و تیک نه گیرین، ناچار ریگه یان پیده دا که دوی ږیور هسمی عه شای ږه بانی له هوشی کلیسا که دا که بار (مناجات) بکات و وه عز بؤ خه لکه که بدات.

که ی بوو که مورشید و موریده توبه کاره کانی بیستبوویان که ږژی می پاشایه تی له سالی ۱۸۸۸ دا، له کومه لیک شاری دووره دهست و تهریکا، وهکو " ساوپاولو، ریودوجانیرو و تهنانهت سلفادور " ی پایته ختی ویلایه ته که ش که هر ناویشیان نه بیستبوون، سیسته می کویلیایه تی وکوله داری هه لوه شان دووه ته وهو ئه م کاره بووه ته بایسی ئه وهی هه موو مه زراکانی قامیشی شه کر له باهیا، له دهستی کار و کریکار چول بیت و نابوت ببن؟ دیاره ئه م جوړه هه والانه، هه میسه به درهنگه وه و هه ندیچار به شیواوی ونادروستی وله ئیحتوبار که وتووی دهگه ییبه ئه م دیار وده قهره تهریک و دووره دهستانه، بویه دهسه لات چه ندین مانگ له وه پیش ئه مری کردبوو که ئه م فرمانه له مهیدانی شاره کان بؤ خه لکی بینه خویندنه وهو به درگی شاره وانیه کانه وه هه لبواسری.

ئیدی مورشید و موریده کانی، جاریکی دی و وهکو هه میسه زور به درهنگه وه زانیان که ئه و ولاته ی بیان هوی ونه یانه وی خه لکی ئه ویندر بوون، له ږژی می پاشایه تیه وه بووه به ږژی می کوماری. به لام ئه وان هه رگیز هه ستیان به وه نه کرد که ئه م بویه ره که مترین جوش و خرؤش و سوز و گوداز و شه وق و زه وقی له نیو کارگوزارانی پایه به رزی جارن یان کوله دارانی پیشوو (که هیشتا خودان مه زرای نه ی شه کر و گارن و میگه ل و په زان بوون) یان له نیو پیشه وهران و خورده فرمانه برانی ده ولت دروست نه کرد، چونکه ئه وان ئه م گوزرانکاریه یان به و تیری ږزگاری و ږه حمه ته ده زانی که نرا به دهسه لاته کون و ږزیوه که ی پایته خته که ی جارانه وه؛ ناوه ندی ژیانی ئابووری و سیاسی دوو سه د ساله ی به رازیل، که نها جگه له بیره وه ریبه کی نوستالیزیکی هیچی دیکه نه بوو، خه لکه که دانیشتبوون و یادی ئه و ږوژانه یان ده کرده وه که کاتی خوی له چ خوشگوزهرانیه ک، له چ سه لته نته و ږاره داریه کدا ده ژیان و خاوه نی چ دهستیکی کار و میژوویه کدا بوون، که نها هه ر هه مووی به ره و باشوور شوږ ده بووه وه. خو ئه گه ر به م حاله شیان زانیبا، نه لئی حالی ده بوون و نه گوئ و بایه خیان پیده دا، چونکه خه ون و خولیای مورشید و موریده کانی ئه مه نه بوو، شتیکی جیاواز تر بوو. ئه مه جگه له وهی که هیچ شتیکی بؤ ئه وان نه گوزرابوو، ته نیا چه ند ناویکی که م نه بی. باشه دیمه نی ئه م مه رز و بویه سوتماک و ئاسمانه که وه ییبه هه ر ئه وه که ی جارن نه بوو؟ مه گه ر ویرای سالانی دوور و دریزی و شکه سالی، ده قهره که وهکو جارن له خه می درمانکردنی زامه کانی ولاوازی مردوه کانی نه بوو، له خه می نژده نکرده وه و ژیانده وهی ئه و شتانه دا نه بوو که ویران بوو بوون؟ نها که سه رکومار له جیگای شاهنشا ږونیشتبوو، له باکووری کاره ساتباردا چ شتیکی گوزرابوو؟ جووتیاران، هه ر له خه می په یدا کردنی زه وی که م پیت و که می ئاوا نه بوون تا گه نمه شامی، لوبیا و په تاته کانی ږوین و به راز و په زه کانی مردار نه بنه وه. مه گه ر گونده کان ته ژی خه لکی بیکار نه بوون و مه گه ر ئه و هه موو چه ته و ږیگرانه، نا ئه منیان بلاو نه کردبووه وه؟ مه گه ر سوال که ر و گه دایانی پاشماوهی کاره ساته که ی سالی ۱۸۷۷، هیشتا له هه ر گوشه و که ناریکا نه ده سورانه وه؟ مه گه ر سه رباری هه موو هه ول و ته قه لایه کی مورشید، ماله کانی عیسا مه سیح هیشتا هه ر ږوو له ویرانی نه بوون؟

به لام راستت ده وی، له گهڙ ږاگه یانندی ږژی می کوماریدا شتیکی گوزرا بوو. شتیکی که هه م مایه ی به دی شانسی خه لکی بوو و هه م حه یرانی کردبوون، کلیسا وده ولت لیکدی جیاکرا بوونه وه، نازادی عیبادت ږاگه یه نرابوو، گوزرستانه کان له دهستی قه شه کان دهره اتبوون و به شاره وانی سپی دررابوون. قه شه و قه شه باشیه کان تیا مابوون و نه یانده زانی له هه نبه ر ئه م گوزرانکاریانه دا، که دهسه لاتدارانی بالای کلیسا ملیان بؤ دابوو، چ هه لوئیستیکی بنوینن

وچ بلین. بهلام مورشید له هه مان دهمدا، زانی دهبی چ بلی و قسهی خوئی کرد: ئەم کارانه، کارین کوفر ئامیز بوون و باوه پداران نه ده بوا ملیان بو دابا. کاتی که زانی گوايه ده ولت زه وجینی مه دهنی کردووه به ناچاری - وهکو ئەوهی ئەو قوربانی موباره کهی خواوه ند رهوای دیتوو بهس نه بی - ئەو هه قه ی به خوئی دها که له کاتی وه عزا وبه دهنگی بهرز و راسته وخو، ئەو شته رابگه یه نی که قه شه کان له بهینی خو دا به چپه ده یاندرکاند: ئەم ریسواییه کاری پروتستان و ماسونیه کانه، هه لبه ته رینمایانی غه ریب و گومان لیکراوی دیکه ش که به ره به ره ده گه یه گوئی خه لکی شاره دووره دهسته کانی دیکه ش: وهکو نه خشه ی ئاماری، سه رژمیژی و به رقه راری سیسته می مه تری، ده بوون به پرسیار له لای خه لکی و ناچار په نایان ده برده بهر مورشید و ئەویش به کاوه خو بۆی شروقه ده کردن که: ویستوو یانه رهنگی خه لکه که بزنان تا دووباره کو له داری به رپا بکه نه وه و په شه کان بو خاوه نه کانیان بگێرنه وه و ویستوو یانه مه زوب و ئولی خه لکی بزنان و ئەو کاسولیکه کانه بو ئەو رۆژه دیاری بکه ن که ئازار و ئەزیه ت و چه وساندنه وه یان ده ست پیده کات و، به دهنگی نه وی هانی دان که گوئی به و شتانه نه دن و وه لامی ئەو پرسیارنامه نه ده نه وه و رینگه نه دن نیزامی مه تر و سانتی مه تر جیگه ی یارده و پی بگریته وه.

سالی ۱۸۹۳، به یانییه ک که مورشید و موریده کانی خو یان به " ناتوبا " دا کرد، گو ییان له ژاوه ژاویک بوو که زیاتر له گیزه گیزی زه رده والهی وروژاو و توورپه ده چوو. ژاوه ژاوه که له ناوه ندی شاره وه ده ات. ژنان و پیاوانی شار له ویندهر خر بوو بوونه وه تا ئەو فرمانانه بخویننه وه که ئەو رۆژه به دیواره کانه وه هه لواسرابوون، یان گوئی له و جارچییه بگرن که فرمانه کانی ده خوینده وه. قه رار بوو باجیان لئوه بگرن، کو مار ده یویست باجیان لئوه بگری. زور کهس ده یانپرسی، ئەم باجه چییه؟ ئەوانی دی به رسقیان ده دایه وه شتیکه وهکو ده یه ک (ده یه ک: بریتی بوو له ده یه کی ده غل و دان یان پاره و پول، که به تایبه تی ده درا به کلێسا). ریک وهکو جارن، که ئەگه ر مریشکیک په نجا فه رخه ی هه له ئینابا ده بوا خاوه نه که ی پینج فه رخه ی بداته به رپوه به رایه تی کلێسا و ئەگه ر ده کیله دانه ویله ی هه لگرتبا ده بوا کیله یه ک بدات به به رپوه به رایه تی کلێسا. ئیدی حکومه ت حوکمی کردبوو که هه ر که سیک شتیکی به میرات بو ماباوه یان خوئی شتیکی به ده ست هیئابا، به شیکی لیدابا به کو مار. ئیدی خه لکی ده بوا یه بچن بو شاره وانی ناوچه که ی خو یان - هه موو شاره وانییه کان ئوتونومی خو یان وه رگرتبوو - و ده بوا یه داری و ده رامه تی خو یان رابگه یه نن، تا خو یا ببیت ده بی چه ند به کو مار بدن. باجگره کان، بو یان هه بوو، ئەو شتانه ی، که په نه ان کرابوون، یان که متر له نرخه راسته قینه ی خو یان تو مار کرابان، مساده ره بکه ن و بو کو ماری بگێرنه وه.

ئیدی غه ریزه ی حه یوانی، ئەقل وئاوه زی خو پرسک، یان ئەزمونی سه دان ساله، یه کسه ر ئەو گومانه یان له دلی خه لکه که چه قاند که ئەم ره وشه زور له وشکه سالی خراتر ده بی، هه زار خو زگه به وشکه سالیه که. ره نگه باجگره کان زور له دالاش و رینگران چاوچنو کتر و خراتر بن. خه لکه که، گیزو ویژ، حایر و حه په ساو، ترساو توورپه، به ئانیشکان به یه که وه یان ده ژه ند و توورپه یی و دلته نگی خو یان به یه کدی ده گه یاند، ده نگیان تیکه ل به یه کدی ده بوو، هه مان ئەو ژاوه ژاوه توورپه یی لیکه وتبووه وه که وه ختایه ک مورشید و موریده شرو له کانی له جاده ی کیپوو به ناو " ناتوبا " که وتبوون، گه یی بووه ئاسمان. خه لکه که له ده وری یاروی جبه ئەرخه وانی خرپوونه وه، رینگای کلێسای " نوساسینیورا داکونسیسیایو " یان، لینگرت که خودی مورشید چه ند ده یه یه ک له مه پیش نو ژه نی کردبووه وه و بو یه ی کردبوو و نها به هه مان هه نگاوی هه راو بو ئەویندهر ده رپویی. رینگه یان لینگرت تا هه واله تازه کانی پی رابگه یه نن، به روویه کی گرژه وه نیگایه کی ره وته نی کردن، ده نگوت به هیچ جو ری گوئی له ده نگیان نه بوو بوو.

ویژای ئه وهش دواى چه ند ساتیک، بایى ئه وهى ناخى بته قیته وه و ئاگر له چاوانى بیته وه، که وته ری، به هه شتاو به ناو ئه و خه لکه دا که له سه ر ریگا که ی وه لا ده که وتن، به ره و ئه و ته خته ی داخویانه رویی که فه رمانه کانی پیوه هه لواسرابوو. ده سته برد، بیته وه ی زه حمه تی خویندنه وه یان به خوی بدات، کاغه زه کانی داگرت و دراندی و تووپی دایه سه ر ئه رزه که، چاره ی به راده یه ک گرژ بوو، وه کو ئه وه بوو به که ره تی توو په یی و بیزاری هه موو خه لکه که ی له خۇدا کو کرد بیته وه. هه نگى داواى له خه لکه که کرد که ئه و نوو سراوه زالمانه بسووتین، ئه وسا خه لکه که به به رچاوی به رپرسانی شاره وانیه وه، که واقیان ورمابوو، کاغه زه کانیان سووتاند و پاشان وه کو ئه وه ی ئاهه نگیک به رپا بووبی، یاری ئاگرین ده سته پیکرد وهه نگى دوو که ل وئاگری ئه و فه رمانانه ی که سووتینران چوون به ئاسماندا و ترسیان خسته دلّی هه شاماته که وه، مورشید به ر له وه ی بۆ نوێژ پروات بۆ کلّی سای " نوساسینیوردا " هه والّی کی کاره ساتباری به خه لکی ئه و ده قه ره ته ریک و دووره ده سته ی دنیا راگه یاند که " مه سیحی کی ده جال " له دنیا دا په یدا بووه که ناوی کو مارییه.

ملازم پیرس فریرا، به سه رسامی و چه ند جاریک، بیته ی دوو دلّیه که ئه وه ی گپراهه وه که گوئی لی بووبوو: " به لّی جه نابی نوینه ر، شاور، شه وان، تو بلی سپیده زوو، گویمان له شاورى به رز ده بوو. "

خه سته خانه ی مه یدانی، کوخته یه کی دارین بوو که سه ره که ی به په له په ل به گه لای دارخورما داپوشرابوو تا پیشوازی سه ربازانی بریندار بکات. ئه م کوخته یه له محالی شاری " جوازپرو " دروستکرابوو که شه قامه کانی شان به شانی روباره پانه که ی : ساو فرانسیسکو " بوو، که خانوانی سپی یان په نگا و په نگ له مبه ر وله وه به ری ریز بووبوون، ئه م خانوانه له درزی دیواره کانه وه، له ژیر ترۆپکی ئه و دره خته تو زاویانه وه ده بینران که ئه م شاره ناوی خوی له وانه وه وه رگرتبوو. ملازم پیرس فریرا ده لّیت: " ته نیا به دوازه رۆژ گه یشتینه " ئاوا " که له راستیا له ده روازه ی " کانودوس " ه - ته نیا دوازه رۆژ، به راستی په رجوو بوو. سه ربازه کانم، یه جگار شه که ت بوون، ئه وه بوو که بریارم دا له وینده ر ئوردوبه ز بکه ین. هه مووی چه ند سه عاتیکی پینه چوو که له ده نگى شاوران بیدار بووینه وه . "

شازده بریندارمان هه بوو، له دوو ریزه جۆلانه ی به رانه ردا خه وتبوون، برینه کانیان به په له په ل به سترابوو، سه ر و باسک و لاق خلّانی خوین، جه سته روت و نیوه روت، پانتۆل و قه مسه له ی عه سکه ری دراو و شر و وپ، پزیشکی که تازه گه یی بووه جی و بالاپۆشیکی سپی له به ور بوو و معایه نه ی برینداره کانی ده کرد، په رستاریکی پیاوی له گه ل بوو که جانتای که ره سته پزیشکیه کانی بۆ هه لده گرت. په نگ و روى گه ش و به تیف تیفه ی دکتوره، زور جیاواز بوو له په نگ و روى سیسه له و چرچه له ی سه ربازه خه مباره قژ ئاره قاویه کان. له کو تایی کوخته که وه ده نگى شپه رزه وه سوئ هه والّی قه شه ی ئیعتراف ژنه وای ده پرسى.

- " باشه پاسه وانتان دانه نا؟ باشه جه نابی ملازم بیرت له وه نه کرده وه که له گینه غافلگیرتان بکه ن؟ " ملازم پیرس فریرا ده لّیت: " چوار پاسه وانمان دانا جه نابی نوینه ر " و چوار قامکی به نیشانه ی دوویات کردنه وه به رز ده کاته وه: " غافلگیریان نه کردین. وه ختایه ک گویمان له ده نگى شاوره کان بوو، هه موو سه ربازانی سریه که رابوون، خویان بۆ شه ر ئاماده کرد. " ئه وسا ده نگى نزم ده کاته وه: " لی ئه وه ی به ره و روى ئیمه ده هات دژمن نه بوو، ئاپورای خه لکی بوو. "

له سووچيكي كوخته كه وه سهر بازگه چكوله كه ي سهر كه ناري رپو باره كه ده بينزا. به له مان به باري كاله ك و شووتيه وه، به دهم هه لبه ز و دابه زه وه ده هاتن و ده چوون، باقي سهر بازاني سريه كه له سايه ي هه نديك دره ختاندان راکشاون، تفه ننگه كان چوار به چوار چاتمه كرابوون. چاتولي مه يداني هه لدرابوون، پوليك توتوتی به هه را وزه ناوه، به دهم فرينه وه تیده په رن.

دهنگيكي نابه جي، به رز و منگن، به سهر سامي ده پرسيت: " ئاپورا ي خه لكي جه نابی ملازم؟ " ياروی ملازم، نيگايه كي له زگيني ئه و كابرايه ده كات كه ئه و پرسيا ره ي كردبوو وسهر ده له قيني و رپو له نوينه ره كه ده لیت: " له كه رخی كانودوسه وه هاتن، جه نابی نوينه ر ژماره يان زور بوو: " پينج سه د شه ش سه د كه س ده بوون، بگره هه زار كه سيش ده بوون. "

ياروی نوينه ر، ده ستيك هه لده ته كيئي، ياریده ده ره كه ي به نه باوه رپيه وه سهر يك ده له قيني. به ئاشكرا دياره كه ئه مانه خه لكانی شارين. ئه و به يانيه به قيتار له "سلفادور" وه بؤ "جوازيرو" هاتبوون، هيشتا گيزو ويژ و كوتراوی له قه له قی ناو قيتاره كه بوون، له چاكه ته ئاسين ده لب و پانتوله فشه كان و پوتينه توزاوييه كانيان بيزار بوون، له گه رما هه ناسه يان ته نگ بوو بوو و، بيزار بوون له وه ي له نيو كومه ليك بريندار و نه خووشی لال و پالدان و ده بين ليكولينه وه له سه ده مين ئه م شكسته بكن. به دهم قسانه وه ده گه ل ملازم پيرس فريرادا، له م جؤلانه يه وه ده چنه ديار ئه و جؤلانه وكابراي نوينه ري ده سه لات كه پياويكي به سهر وسيما جديه، ناو به ناو داده نه ويته وه و ده ستيك به پشتی يه كيكي له برينداره كاندا ده دات. ئه و تاقه كه سه كه گوئ له قسه كانی ملازم ده گريت. به لام ياریده ده ره كه ي سهرنجه كان تومار ده كات، هه روه ها ئه و پياوه ش كه تازه گه ييوه ته ئه ويندر، پياوه منگنه كه كه ده ليی سهرمای بووه و تووشی په سيف بووه، و به رده وام ده پزمي، ياداستان تومار ده كات.

ياروی نوينه ر، به توانجه وه ده لیت: " پينج سه د، هه زار؟ به لام " بارون دی كانابرافا " به ده ست خه تی خوئی هه واله كه ي بؤ نار دووم، جه نابی ملازم، ئه وانه ي كه هيرشيان بؤ كانودوس كردوه، نزيكه ي دوو سه د كه س بوون، به ژن ومندا لانيشه وه نزيكه ي دوو سه د كه س بوون، دياره بارون درؤ ناكات، چونكه به خوئی خودانی ئه و مولك وديار وده قه ره يه. "

پياويكي بريندار، له ناو نزيكترين جؤلانه وه، كه پياويكي دوو ره گي كالی، قژ لولوی، شان پيچراو بوو، له بن ليوانه وه ده لیت: " هه زار كه س بوون، هه زاران بوون، سويندت له سهرم نييه، سويند ده خوم قوربان. "

ملازم "پيرس فريرا" ، به ئاماژه يه كي له ناكاوا كابراي بريندار بيده نگ ده كات، ملازمه كه به جورئ ده ستی ته كان ده دا كه بهر لاقی برينداره كه ي پشتيه وه ده كه وي وياروی بريندار هاواری ليته رز ده بيته وه. ملازم پيرس گه نجیكي كه ميك كورته بالای، سمیل باريكه، له ولاوه ده مرو تانه ده چي كه عه سران له شيريني فروشه كانی شه قامی شیلی له سلفادور خرده بنه وه و چای ده خوننه وه. به لام ماندوويه تي، شكست وئه عسابی هيلاك كردبوويانه كاريك كه ئه م سميله باريكه نه شاز بنويئي وده گه ل چاو وره نگه زهر د وهه ميشه گرژ و مؤنه كه يا تيكنه كاته وه. ملازم رديني نه تاشيوه. قژي گف بووه ته وه، جلکه سوپاييه كه ي دراوه، ده ستی راستی له مليا بوو. له و سهری كوخته كه وه دهنگيكي پچرپچر ونامه فهورم به دهم وراوه وه داوای زه يتی پيروژ و قه شه ي ئيعتراف ژنه وی ده كرد.

پیرس فریرا، پرو دهکاته نوینه ره که وله بن لیوانه وه دهلیت: " که منداڵ بووم له مه زرایه کی گه وره ی گاران به خپوکردنا ده ژيام، له وئ فیری ئه وه بووم که به نیگایه ک ژماره ی گایه کان بخه ملینم. باوه ر بکه که موباله غه ناکه م. ژماره یان له پینچ سه د که س پتر بوو، ده گه ییه هه زاریش. "

پیاویک له نیو یه کی که له جۆلانه کانه وه هه لیدای: " خاچیکی زۆر گه وره ی دارینیان له گه ل به یداخیکا پیبوو، که وینه ی روحل قودسیان له سه ری کیشابوو. "

ئه وانی دی به ره له وه ی ملازم فریا بکه وئ وبتوانی بیده نگیان بکات، دینه قسان وماجه راو سه ره بهورد که ده گێر نه وه: ئیکونه و په یکه ری قه دیسیکشیان پیبوو، ته زبیحیشیان پیبوو، هه ره موویان فوویان به شاوراندا ده کرد یان دوعایان ده خویند یان هورایان به ناوی یوحه نای مه عمه دان و مریه می پاکیزه وه عیسا مه سیح و " مورشید " هه وه ده کیشا. ئیدی ئه مانه هه لده ستان و له نیو جۆلانه کانیان داده نیشتن و ده ستیان به هاوار ده کرد تا ئه و کاته ی ملازم فه رمانی پیده دان که بیده نگ ببین.

ههنگی ملازم پیرس، له ناو جه رگه ی بیده نگیه که وه درێژه ی به قسه کانی ده دا: " کاتی به خۆمان زانی ریک به دیار سه رمانه وه بوون. زۆر ئارام و بیوه ی دیار بوون، ده تگوت کاروان و که ژاوه ی " هه فته ی موباره ک ن. ئیدی چۆن ده متوانی فه رمانی په لاماردانیان بده م؟ له ناکاوا ده ستیان به هاوار کرد: بروخی فلان، بمری فیسار و له و مه وادا نزیکه وه دایانینه بهر ده ستیژی گولله، ژماره یان یه ک به هه شت، یه ک به ده بوو. "

هه مان دهنگی بهرز و منگن قسه که ی پیده بری: " گوتت، ده یانگوت بروخی فلان و بمری فیسار؟ " ملازم پیرس فریرا ده لیت: " بروخی کۆمار، بمری مه سیحی ده جال ". دووباره پرو دهکاته یاروی نوینه ر: " من خۆم به که مه ترخه م نازانم، سه ربازه کانم قاره مانانه شه ریان کرد و پتر له چوار سه عاتان به رگریمان کرد، تا ئه و کاته ی فیشه کمان پینه ما، فه رمانی پاشه کشه م نه دا. تو به خۆت ده زانی که له سۆنگه ی تفهنگی " مانلیچر " وه چ به لایه کمان به سه ر هات. ئیدی له سایه ی ئه و زه بت و ره به ته وه که سه ربازه کانم پابه ندی بوون، توانیمان له زهرفی ده رۆژاندا خۆمان بگه یه نینه ئیره. "

نوینه ره که له بن لیوانه وه ده پرتینی: " پاشه کشه که، وه ختیکی که متر له پیشره و بییه که ی ده خواست. "

دکتۆره سپی پۆشه که له سووچیکی کوخته که وه گازیان ده کات: " وهرن بو ئیره و ته مه شایه کی ئه مه بکه ن. " ده سه ته ی نوینه رایه تی و ملازمه که به بهینی جۆلانه کاند تیده په رن. دکتۆره که له ژیر بالاپۆشه سپیه که یه وه، جلیکی عه سه که ری شینباوی له به ره. سارگی سه ر برینی سه ربازیکی سیما هندی، که به ده م ئازاره وه ده تلایه وه، لابر دبوو و زۆر به وردی معایه نه ی ورگی ده کرد. به جوړی ئاماژه ی بو ورگی ده کرد وه کو ئه وه ی شتیکی پر په ها و ده گمه ن بیت. له بن ورگی ئه م پیاوه وه کونیک هه یه به ئه ندازه ی کۆله مستیک و چلکی کردوو، خوین به ده وریا وشک بووه ته وه و پارچه گوشتیک له ناوه راستیا هه لده پلێت. "

دکتۆره که، له کاتی که بو دره یه کی نه رمی سپی به برینه ئاوساوه که وه ده کات، به دهنگی هه لچوو وه ده لیت: " ئه م جوړه فیشه کانه ده ته قنه وه! ... که ده چنه جه سه ته وه وه کو گولله توپ ده ته قنه وه وه هه موو گوشت و ده ماری له ش پارچه پارچه ده که ن و ئه مجۆره برینه قولانه دروسته ده که ن. من ته نیا یه ک جار ئه م حاله ته م دیتوو، ئه ویش له کتیبی رینماییه کانی سوپای به ریتانیا دا بوو. باشه ئه م گه جه ر و گوجه ره شه یتانانه ئه م چه که مودیرنانه یان له کوئ ده سه تکه و تووه؟ ته نانه ت سوپای به رازیلیش له م جوړه چه کانه یان نییه. " ملازم پیرس فریرا، سه رکوتوانه

دهلیت: " دهبینی جهنابی نوینه، گویت لئییه؟ سهراپا نوقمی چهک بوون. ههموو شتیکیان هه بوو تفهنگ، قهرهبینه، تفهنگی لووله دریز، قهمه، خهجه، کوهک، ئیمهش بهدهست تفهنگین "مانلیچیر" وه به پهنده بووین، یهکسه ر دهنوسان و..."

بهلام ئه و پیاوهی که هیشتا بهدهم ورینه وه باسی قهشه ی ئیعتراف ژنه ف وزهیتی موباره کی دهکرد، نها هاواری دهکرد و به بیتاقهتی باسی ئیکونه وشه مایل، بهیداخ وشاورانی دهکرد. پینه دهچوو بریندار بیت. جلهکانی به ئه اندازه ی جلهکانی ملازم نه درابوو، دهستهکانیان به کۆله که یه که وه بهستبوو. که دهبینی دکتوره که وشانده سفیله که دهبینی به ره و لای ئه و دین، به چاوی روندکباره وه لینیان دهپارپته وه دهلیت: "به ریزینه! ئیعتراف، تکاتان لیده که م! تکایه!"

پزیشکه سپی پۆشه که، له ملازم پیرس دهپرسیت: "ئهمه پزیشکی سریه که ی ئهنگو نییه، دکتور ئانتونیو ئالفوس سانتوس نییه؟ بۆچی به مجوره بهستووتانه ته وه؟"

ملازم پیرس فریرا له بن لیوانه وه دهلیت: "دهیویست خۆی بکوژی، دهیویست گولله یه که به ته پلای سهری خۆیه وه بنیت، خۆی وبهختی سهری کرد. له دوا ی شه ره که ی ئواوا وه وای لیها تووه. ئیدی تیا مابووم چی لیبه که م. له جیاتی ئه وه ی بیی به دهستبارمان، بوو به سه ربارمان، به تاییه تی له کاتی پاشه کشه دا."

پزیشکه سپی پۆشه که، دهلیت: "به ریزینه بیزه حمهت بچنه دوا وه، بابه ته نیا دهگه لیا بم، خۆم ئارامی ده که مه وه." له کاتی ملازم وشانده سفیله که خه ریک بوون له سهر داوای پزیشکه که دوور ده که وتنه وه، جاریکی دی دهنگه ناخۆش و بهرز و ئامیرانه که ی ئه و پیاوه ی که تا نها چهند جاریک قسهکانی ملازمی بری بوون، بهرز ده بیته وه: "به شیوه یه کی گشتی ژماره ی کوژراو و برینداران چ له سریه که ی دژمن وچ له ریگرهکان چهند کهس بوون."

پیرس فریرا، به بیتاقه تی وه وه لام ده داته وه: "ئیمه ده کوژراو وشازده بریندارمان هه بوو. زیانی دژمن به لای که مه وه سه د کهس ده بوون. ئه مانه م هه موو له و راپورته دا که رادهستم کردیت، یاداشت کردوه قوربان." کابرا دهلیت: "من ئه ندای لیژنه که نیم. من په یامنیری رۆژنامه ی جورنال دنوتیسیام که له باهیا ده رده چیت." ئه م پیاوه نه له فه رمانبه ری حکومه تی ده چیت ونه له پزیشکه سپی پۆشه که ده چیت، هه رچه نده له گه ل ئه واندا بو ئیره هاتوه. گه نجه نزیکیین وچاویله ئه ستوره که، سه رنجهکانی به قه له می ره ساس نانوسیته، به لکو به په ره مووچ دهینوسیته. پانتۆلیکی له به ردایه که چیوای نه ماوه له نافه که یه وه هه لته قی، چاکه تیکی ئامال سپی له بهر وکاسکیتیکی له سه ره. جلهکانی شرۆله وله قه د وبالا ریکه که ی نایهت، بۆردیکی به دهسته وه یه وچهند په ره کاغه زیکی به سه ره وه یه و په ره مووچه که ی به شووشه مه ره که بیگدا دهکات که له جیاتی سهر ته په دووری بوتلی شه رابی بو داناوه. ئه م شووشه مه ره که به ی به ئاسینی چاکه ته که یه وه بهستووه و تا راده یه کی زور له داهۆل ده چیت.

روودهکاته ملازم ودهلیت: "ملازم پیرس فریرا، من شهش سه د کیلومه تر ریگام بریوه، تا ئه م شتانهت لیپرسم." ئه وسا ده پژی می.

"جواوه زله" له نزيكى دهريا، له مهزرايه كى قاميشى شه كهر له "ركون كافو" كه مولكى سیر "ئادالبرتو دى گوموسيو" ى عاشقه ئه سپان بوو، له دايك بووه. شانازی به وه وه ده كرد كه باشتري ن ه سبه شى وجوانترين ماینى باهيای هيه وئهم ئه سبه ره سه نانه، به بى ئه وه ى په نای برديته بهر فحلى ئينگليزى به سه رپه رشتى وردى خوى وبه ليك په راندنى ئه سپ و ماینه خوماليه كانى ئهم نمونه زور چاكانه ى بهرهم هيناوه. به لام سه بارهت به كويله كانى كه گه ى بووه هه مان ئه نجامى سه ركه وتوو، روى نه ده هات به و ئاشكراييه شانازی پيوه بكات، تا ئه و كيشه يه توختر نه كاته وه كه له سونگه ى ئه و كاره وه له نيوان ئه و وبارون "دى كانا براقا" و كلتيسادا دروست بوو بوو، به لام له راستيا هه مان رهفتارى ده گه ل كويله كانيا ده كرد كه ده گه ل ئه سپه كاندا ده يكرد. ئيدى به گویره ى نورين وسه ليقه ى خوى رهفتارى ده كرد و ئهم رهفتاره شى برىتى بوو له وه ى جوانترين، چالاک ترين وخوش به ژن وبالاترين كيژين رهش پيست هه لبژيريت وله گه ل قوزترين پياوا كه خوى به گه نى كردبا، جوت ده كرد، خواردنى تاييه تى و ئيمتيازات به باشتري جوت ده درا، بو ئه وه ى باشتري و زورترين زورپهت بخه نه وه. قه شه ى ده فوره كه ومژده به رانى ئولى وده سه لاتدارانى سلقادور زورچار گازنيان ليكردبوو كه به م كاره ى رهش پيستان تيك به رده دا و "واداريان ده كات كه وه كو حه يوانات بژين" له ئهم سه رزه نشت و گله بيانه له برى ئه وه ى رى له م كارانه بگرى، ته نيا وايان ليكردبوو، بريك سل بكاته وه وه به پاريزى زياتره وه له سه ر كاره كه ى به رده وام بى.

جواوه زله، ئه نجامى يه كيك له م وه سله تانه بوو كه ئهم مولكداره گه وره يه، كه كه مالخوازيكى تووندره و بوو، ته رتیبى كردبوو. سه بارهت به واو، كه زاده ى ئهم جوت بوونه بوو، زور چاك ده رچووبوو. منداليك بوو چاوگه ش، ددانه كانى سپى، كه پنده كه نى ده بريقانه وه و روخساره خر وشين وره شه كه ى روناك ده كرده وه. قه له و و چالاک وزيته له ولاسار بوو، دايكى - ژنيكى جوان بوو، هه ر نو مانگ كه ره تى منداليكى ده بوو - له و باوه رده ا بوو كه كوره كه ى ئاينده يه كى پرشنگدارى ده بيت. له م مه زنده يه دا سه رچينغ نه چووبوو. سیر ئادالبرتو گوموسيو، ئهم كوره ى له منداليه وه، له و كاته وه كه هيشتا گاگولكى ده كرد، خوش ويست وچووه دلله وه وه له كويله كانى جيا كرده وه و بو كوشكى ئاغايه تى برد - ئهم كوشكه بينايه كى لاكيشه يى، سه ربان ليژ، به پايه و كوله كه ى توسكانى، بانيزه ين ته يماندارين بوو، ده ير وانييه مه زرايانى نه يشه كهر و كه نيسه يه كى چكوله ى نيوكلاسيك وپالاوگه يه كى شه كر وشه قاميكي پر له دار خورما - ئاغا بيرى له وه ده كرده وه كه ده شى ئهم منداله ببى به خزمه تكارى كچه كانى و پاشان ببى به پيشخزمهت و يان گاليسكه وان. دللى نه ده هات ئهم منداله له ئيستاه وه كو منداله كانى دى بو مه زرا وكيلاگه كان بنيرى تا خه ريكي بزار كردن و درويته ى قاميشى شه كر بى.

به لام له و به ينه دا خانم "ئادلينا ئيزابيل گوموسيو" خوشكه شوو نه كرده وه كه ى ئادالبرتو ئاغا، كه له گه ل ئه ودا ده ژيا، دواى كرد كه ئه و خاوه ندارى جواوه زله بكات.

ئهمه كچيكي باريكه له ى ورديله، كه پوو چكوله ى به رز بوو، كه ده تگوت به رده وام بوئه ناخوشه كانى دنيا هه لده مژى. وه ختى خوى به چينى شال و كولوانه وسه رپوش و گولدوزى په رده ين سه رميز وبه رگه باليفان و بلوز و كوليچه وشيرينى دروست كرده وه به سه ر ده برد... به راستى له م كارانه دا كارامه و مه علان بوو. به لام زوربه ى كات ده مى به و هه موو شيرينى، كوليچه ى ناو به باده م، ناو به قه يماغ و كيكه هه لاتوه كانه وه نه ده دا كه ده مى برازا وخوشكه زا و براژنه كه ى و براكه ى، ئاويان ده كرد بوى. خاتو ئادلينا له و پوژه وه كه جواوه زله ى بينى كه به تانكى ئاوه كه دا هه لده گه را، منداله ى ناقبرى چووه دلله وه. كه منداله كه ى له به رزى چوار پينچ مه ترى

دا بینی زور ترسا، داوای لیکرد بیته خوارهوه، بهلام جواو به پهیژه باریکهکهدا زیاتر سه رکهوت، تا ئادلینیا یهکیک له خزمهتکارهکانی گازکرد که فریای بکهوئ، مندالاله که خوی گه یانده قهراخ ته نکیه که وله وینده رهوه که وته ناو ئاوه که وه. که له ئاوه که یان دهرهینایه وه دهرشایه وه، له ترسا چاوانی ئه بله ق بوو بوون. خاتوو ئادلینیا جلهکانی داکه ند، له په تویه کیه وه پینچا وله باوه شی گرت وهه ژاندی تا خهوی لیکه وت.

دوایی خوشکه که ی ئادالبرتو ئاغا، جواوی بو ژووری نووستنه که ی خوی برد وخستیه ناو یه کیک له و جؤلانانه وه که برزاکانی تیایدا دهنووستن. جؤلانه که ی له پال تهخته خه وه که ی خویدا دانا وکوره که هه موو شهوئ له لای ئه وه وه دهنووست، ریک وه کو ئه و خانمانه ی کاره که ره چکوله جواوه کانیا یان سه گه چکوله کانیا یان له تهنیشت خوه دهخه وینن.

له وه به دواوه ئیدی جواو، نانی که وته رونه وه. خاتو ئادلینیا، به ردهوام به دله ی مندالانه ی ده لئی، شین یان سوور یان زهردی زیړینی بو ده چنی و له به ری ده کرد. هه موو پوژئی بو ئه و گرافانه ی دهر برد که له دهریاوه هاتبوونه دهرئ و زهرده په پی ئیواری لئی ده دان و پرته ویکی ئاگر ئاسایان لیبه رز ده بو وه.

ههروه ها هه رکاتی خاتو ئادلینیا که بو دابه شکردنی سه ده قه وخیرات بو گوندهکانی دهوروبه ر ده پویی، ئه وی له گه ل خویدا دهر برد. خاتو ئادلینیا فیتری کردبوو چو ن گلوله خوریه کان بگری تا خوی شانیه ی بکات و به کرهکانی خه ره که که بگورئ وبویه کان بو رهنگانندی خوریه که ئاویته بکات و دهرزیه کان له جیی خویان دابنی، جگه له مانه ئه وه شی فیتر کردبوو که چو ن له مووبه قدا یارمه تی بدات. ئیدی بو حیسابکردنی وهختی کولانی هه ر خواردنیک، به دوو قولی دوعا و نزای تاییه ت به هه ر خواردنیکیا ن ده خویند. خانم به خوی ئه وی بو عه شای ره بانئ ناماده ده کرد، خوی ده گه ل ئه ودا به شداری ری و ره سمی عه شای ره بانئ ده کرد و بو جه ژنی ئه و پوژه چکلیتی نایابی بو دروست ده کرد.

بهلام جواوه زله، ریک به پیچه وانیه ی ئه و مندالاله نوکه ر زادانه وه که له چوار دیواری کاغه زپوش و له سه ر موبیله ی دار خاکامارکای له ئه تله س و ئاوریشم گراو وجامخانه ی پر له شووشه وات گه وره دهن و هه موو پوژئی له سایه ی ژنیکی میهره باندا، خه ریکی کاری ژنانه دهن، کورپکی نازدار و رام و گوپرایه ل دهرنه چوو. له مندالییه وه زور به هیز وبه دار وبار بوو، هه رچه نده هاوته مه نی جواوه چکوله ی کورپی ئاشپه زه که بوو، به لام زور له و گه وره تر دیار بوو. له یاری وگه مه دا زور در وزیر بوو. خاتو ئادلینیا هه موو جارئ به که سه ره وه ده یگوت: " ئه م مندالاله بو ژیا نی شارستانیه ت نه خولقاوه، دلئ به کتو وه هردانه وه یه. " ئه م کوره هه میشه چاوی له وه بوو هه رکه دهرفه تیکی بو هه لکه وئ بداته گوندان. جاریک که له مه زرای نه یشه که رهکاندا پیاسه یان ده کرد، خانم که بینی کورپیژگه که به که سه ره وه چاوی بریوه ته ئه و کویله ره ش پیستانه ی که تا ناو قه دیان رووت بوو و به داسی گه وره وه به نیو گه لا سه وزه کان که وتوون و ده یاندرونه وه، به ته شه ره وه گوتی: " ها، وا دیاره به غیلی به وانه ده به ییت؟"

کوره که به رسقی دایه وه: " به لئ خانم، هه سوو دییا ن پیده به م. " به ماوه یه کی که م له و پوژه به دواوه، ئادالبرتو ئاغا، داوای لیکرد که شریتیکی ره ش له بازووی بیه ستئ وبو به شداری له پرسه ی دایکی بروات بو تاخی کویله کان که له ناو مه زراکه بوو. جواو، زور خه مبار نه بوو، چونکه زور که م دایکی خوی بینی بوو. به دریژایی ماوه ی ری و ره سمی به خاک سپاردنه که، له ژیر که پریکی هه سیراو له نیو ئه و ئاپورپایه دا که بو سه ر قه بران ده چوون، له نیو خه لکه که دا حایر وحه په سا بوو، هه ر چوار دهوری ئه و ره ش پیستانه بوون که به نیگای

عزهرتی وحه سوودیوه ته مه شای شورته که ی و کراسه خهت خه ته که ی و پیلاره کانیاں ده کرد، و ده گه ل کراسه تالکیش و پینه خاوسه کانی خویندا به اوردیان ده کرد و هسوودی و به غیلی دنیاان به و ده برد. هیچ کاتیک ده گه ل خانمه که ی خودا میهره بان نه بوو، بویه مالباتی گوموسیو، وایان بیر ده کرده وه، که رهنگه نه و یه کیک بی له و جووتیاره نمک حهرام و نه دیتکانه ی ههر که تیرت کردن، لیت هه لگه رینه وه. به لام ته نانه ت نه م نیشانه شوومه ش نه یکرده کاریک که گومان له جاوه زله بکن که بتوانی نه و کاره چاوه نورکراوه بکات که کردی.

بویه ره که له و سه فهردها روویدا که خاتوو ئادلینیا، هه موو سالی به مه به سستی چله نشینی بو دیری ته جسید " ی ده کرد. جاوه چکول، گالیسکه دوو نه سپه که ی داژوا و جاوه زله له ته نیشتیوه و پونیشتبوو. سه فهره که نزیکه ی ههشت سه عاتی ده خایاند، بویه له به یانی زووه وه له مه زراکه وه به ری که وتیبون، تا ده ورو به ری عه سر بگه نه جی. به لام دوی دوو پوژان ره به نیته کان (راهبات) جوابیان نارد که بوچی سنپوریتا ئادلینیا، له وهختی دیاریکراوا نه گه بیوه ته دیره که.

ئادالبرتو ئاغا، به خوی فهرمانده یی هیزی پولیسی باهیا وهه موو وهرزیر و خزمه تگوزارانی مه زراکه ی گرته نه ستو و به دریزایی یه که هه یقی ته واو هه موو دیار و ده فهره که یان کیومال کرد، ههر که سینکیان دیتبا پرسیاریان لیده کرد. بست به بستی ریگی نیوان مه زراو دیره که یان پشکنی. به لام هیچ سوراخیکی گالیسکه که و سه رنشینه کانی و نه سپه کانیاں ده ست نه که وت. ئیدی ریگ وه کو حیکایه تی داستان بیژان و به یت بیژانی گه روک که س نه یزانی ئاسمان هه لیکیشابوون یان زهوی قووتی دابوون.

حال و حیکایه ته که دوی چهند مانگیک نه وسا روون بووه وه، وهختایه که یه کیک له به ریوه به رانی هه تیوخانه ی سلفادور، له سه ر بوودی گالیسکه یه کی ده سستی دوودا، که له بازرگانیکی سه رووی شاری کری بوو، موور نیشانه ی مالباتی گوموسیو، ده بینی که بویاخ کرابوو. بازرگانه که ئیعترافی کرد که گالیسکه که ی له گوندیک کریوه که هه موویان خولاسین واته له دووره گانی هیندییه سوور وزهنگییه کان بوون، کابرا زانیویه تی که گالیسکه که هی دزی بووه، به لام هه رگیز بیری بو نه وه نه چوو ده زه کان پیاوکوژیش بوون، ئیدی بارون کانا براقا خه لاتیکی گه وره ی ته رخان کرد بو هه رکه سینک که سه ری جاوه زله و جوائوه چکوله یان بو بینی. به لام گوموسیو سوور بوو له سه ر نه وه ی که هه ردووکیان به زندوویه تی بینه گرتن. ئیدی ده سته یه که ریگر که له دهشت و ده ره کاندایا ته راتینیان ده کرد، به ته ماحی خه لاته که ژواوه چکوله ی راده سستی پولیس کرد. جاوه چکولی کوری ئاشپه زه که هینده چلکن و پلکن و بی سه روبه ر بووبوو که وهختایه که بردیان تا به نه شکه نهجه قسه ی لیده ربینن، که س نه یناسییه وه.

کوره سویندی خوارد که هه موو بویه ر و ماجه راکه له ژیر سه ری نه و شه یتانه دا بووه، که له مندالی را چوو بووه پیستی جاوه زله وه. نه و به ده م ئاژوتنی گالیسکه که وه و ژیراویژیر تامی ده می خوشکردوو و بیری لای نه و شیرینییه بووه که له دیره که دا (دیری ته جسید) ده خورا که له ناکاوا جاوه زله نه مری پیگردوو که جله وی نه سپه کان راکیشیت و گالیسکه که رابگریت. کاتی خاتوو ئادلینیا ده پرسی بو راره ستاون، جاوه چکول بینی که هاوریکه ی واته جاوه زله، یه کیتی کیشا به سه ر وچاوی خاتوو ئادلینیا دا که یه کسه ر بوورایه وه و جاوه زله هه وساری نه سپه کانی له م سه ندوووه به ره و نه و گرافه ی تاو داون که خانمه که ی عاده تی و ابوو هه موو جارئ بو ته مه شای دیمه نی ده ریاکه بو نه وینده ر بروات. له وینده ر جاوه زله، هینده درندانه داخی خوی به خاتو ئادلینیا رشتوو که جاوه چکوله به راده یه که توقیوه که زاتی نه کردوو ده سستی بگریت. جاوه زله هه زار و

یهک بی ئهدهبی له ههنبهر خاتو ئادلینیا کردوو، جلهکانی له بهری دادپوهو وهختایهک خانم به دستیک مهکهکانی داپوشیوهو به دهستهکهی تری عه ورهتی داپوشیوه، جواوه زله قاقا پیکه نیوهو ئهوسا ناچاری کردوو به رووت و قووتی غار بدات و خوی لهو بهردانه ببویری که جواوه زله تیی دهرهواندن، له هه مان کاتدا هه زار و یهک جنیوی سهر به کولکهی ده دای، جنیوی وهها که جواوه چکۆل به عهراتی نهی بیستبوون. ئهوسا هه لیکیشاوه ته خه نجهر و له ورگی خانما ختمی کردوو، ههر به وه شهوه نه وه ستاوه، کاتی خانم مردوو، ئاگری رقی خوی به برینی مهکهکانی وسهری دامرکاندوو ته وه. پاشان به دهم هانکه هانک و شه لالی ئاره قه وه له پال جهسته خویناویه که دا راکشاوه و خه وتوو. به لام جواوه چکۆله سامی خوین دهیگریت، قه له می دست و پیی دهشکی وههرچی دهکا و دهکۆشیت ناتوانی هه لیت.

جواوه زله دواي ماوه یهک بیدار ده بیته وه، ئارام دهگری، به خه مساردی و بیموبالاتی دهروانیته ئه نجامی ئه و کوشتاره ی کردبووی. ئهوسا داوا له جواوه چکۆل دهکات که یارمه تی بدات تا چالیک هه لکه نن و جهسته ی پارچه پارچه کراوی خاتو ئادلینیا ی تیا بشارنه وه. ئیدی پاش ئه وهی جه نازه که یان شارده وه، چاوه پروانیا ن کرد تا دنیا تاریک بیت و ئهوسا هه لین، به ره به ره له شوینی تاوانه که دوور که وتبوونه وه. ئیدی به رۆژه وه گالیسکه که له ئه شکه وتی، یان بیسه یهک یان که لاوه یه کا دهشارنه وه به شه و هه لدین، هه موو هۆش وگۆشیا ن لای ئه وه ده بی تا زوو له دهریا دوور بکه ونه وه. وهختایهک توانیا ن گالیسکه وئه سپه کان بفرۆشن، ئیدی ئازوو قه یان کری و پرویا ن کرده قولایی بیابان، به و ئومیده ی بچه ریزی یه کیک له و گروه یاخیا نه وه، که به قسه ی خه لکی له زۆربه ی ده قهره وشکانییه کاند، دوور له دهریا بلاو بوو بوونه وه. ئه مانه به قاچاغ ده ژیا ن، له شاران دوور ده که وتنه وه و خوراکي خویان به سوال و حیزه بخویی و ده له دزی په یدا ده کرد. جواوه چکۆل ته نیا یه ک جار هه ولی دا جواوه زله وادار بکات که باسی ئه و بویه ره بکات. له بن درهختیکا راکشابوون و سیغاریان ده کیشا که له ناکاوا و له ناغافلا جورئه تی په یدا کردبوو و پرسته و خو لئی پرسی بوو: " بوچی خانمت کوشت؟ " جواوه زله ش دهم و ده ست به رسقی دابوو وه: " چونکه سه گ چوو بووه له شمه وه و له ئیستاش به دواوه باسی مه که. "

جواوه چکۆل، هه ستیده کرد، هاوسه فه ره که ی، راستی کردوو وه له بنی کوله که که ی داوه.

جواوه چکۆل، رۆژ به رۆژ زیاتر ترسی له م هاوړی دهورانی مندالیه ی خوی په یدا ده کرد، جواوه زله رۆژ به رۆژ له به شه ره که ی جارانی خوی دوور ده که وته وه. به ده گمه ن قسه ی ده گه ل ئه ودا " جواوه چکۆل " ده کرد. زۆرجار ده گه ل خویدا قسه ی ده کرد، به دهنگی نزم و چاوانی خوینگر تووه وه قسه ی ده گه ل خویدا ده کرد. شه ویک گوئی لیبوو بانگ له شه یتان دهکات که بیته فریای و پیی ده لیت: " باوکه، مه گه ر ئه و کارانه ی که تا ئیستا کردوومن به س نییه؟ له وهی زیاتر چیت له من ده وی، گه رکه ته چی ترت بو بکه م؟ " . ئیدی جواوه چکۆل دلنیا بوو که جواوه زله، په یمانی ده گه ل شه یتاندا به ستوو وه له دلی خویدا له وه ده ترسا که بو ئه وهی شایسته یی خوی نیشانبدا ت، وه کو چون خانمی کوشت، ئه میس بیکه س کوژ بکات. بویه بریاری دا که ده ست پیشکه ری بکات و دهستی لیبوو شینی، به لام ئه و شه وهی که به پیدزکی وماته مات داکشا و خوی گه یانده دیار سه ری و به نیاز بوو، به خه نجهر دایدووریت، له رزیکی ئه وتو که وته به دهنی و پیش ئه وهی کاره که ی خوی بکات جواوه زله چاوانی هه لینان. جواوه زله بینی که به دیارییه وه دانه ویوه ته وه و خه نجه ره که به ده ستیه وه ده له رزی. ئیدی به ته واوه تی دیار بوو که چ نیازیکی هه یه. لی جواوه زله که م و زۆرخوی شلوی نه کرد. گوئی لیبوو که ده لیت: " کورپی باش

بمکوژه. " جواوه چکۆل تا هیز له لاقیا بوو پێی وه غاریوه نا و ههستی دهکرد شهیتانان چنگ له سه ر شان دوای که وتوون.

جواوه چکۆل، له زندانی سلفادور له سیداره درا. به لام ئیسک و پروسکه کهی خاتو ئادلینیایان گواسته وه بو کلیسا بچوکه، نیوکلاسیکه کهی ناو مه زراکه. به لام هیچ هه والیک له بکوژه که یه وه نه بوو، هه رچه نده مالباتی گوموسیو ناو به ناو بری خه لاتی ده ستگیریه کهی ئه ویان زیاد و زیاتر ده کرد. و پرای ئه وه ش جواوه زله وه ختایه ک که جواوه چکۆل هه لاتبوو، بیری له وه نه کردبو وه که خوی وه شیریت، کابرایه کی دیو ئاسای دریز بوو، نیوه پروت، خوینتال و نه گبه ت بوو. هه ر حه یواناتی بکه وتبا ته له که یه وه ده یخوارد یان هه ر میوه یه کی به رده ست که وتبا له دار و دره ختانی ده کرده وه ده یخوارد. ئیدی وه کو تا پۆ و تارماییان، ویل و سه رگه ردان به کوچه و کۆلانی لاتهریکا ده سورایه وه. به رۆژی روناک خوی به شاراندا ده کرد و داوای خواردنی ده کرد. خه مباریه کی ئه وتۆ نیشتبوو هه سه ر پوخساری که خه لکی به زه بیان پیندا ده هاته وه وه جار به جار پاروو ه نانیکیان بو فری دها.

رۆژیک له سه ر دوو پینیکی ده ور به ری " پومبال " تووشی بوو بوو به تووشی چه ند که سیکه وه که ژماره یان له قامکی تاقه ده ستیک تینه ده په ری، له ده وری پیاویکی باریکه له، که جبه وکه وایه کی ئه رخانه وانی توخی له به ر بوو و قژیکی دریزی به ردا بو وه وه چاوه کانی گه ش وه کو پشکزی زوخال، گوپیان له قسه کانی ده گرت. به ریکه وت کابرا له وه ده مه دا باسی شهیتانی ده کرد و به جوړه ها ناوی وه ک: لوسفیر، سه گ، ئیبلیس و قان و به عله زه بول ناوی ده برد (قان: یه کیکه له ناوه کانی شهیتان. به عله زه بول: له ته وراتدا ناوی سه رۆکی شهیتانانه). باسی ئه و کاره سات و تاوانانه ی ده کرد که شهیتان له دنیا دا نابو ونیه وه و کردبو ونی. باسی ئه و کارانه ی ده کرد که ده بی خه لکی بیکه ن تا له شه ری شهیتان به دوور بن. ده نگی زۆر قه ناعه تبه خش بوو، بیئه وه ی به میشکا ره ت بی، ده گه ییه رۆحی به شه ر. ته نانه ت بو که سیکی که له پووتی وه کو جواوه زله ش، ئه م ده نگه وه کو هه توانی بوو که زامی کۆن و نوێ و به ئازاری سا ریژ ده کرد. جواو، له جیگای خوی چه قی، بیئه وه ی چا و بترو کیننی گوپی ده گرت، به رزی و نزمی ده نگه که، به راده یه ک کاری تی ده کرد، مۆخی ئیسقانه کانی دینایه له رزه. ناو به ناو روندکیک ده که وته چاوانی جواو، قه لافاتای یارۆی خواناس و پارسای له به رچا و لیل و تاریک ده بوو. وه ختایه ک کابرای عارف و پارسا رۆیی، جواو وه کو حه یوانیکی ده سه ته مۆ دوورا و دوور دووی که وت.

له شاری ساو بالودی باهیا دی تودوس ئوس سانتوس دا (که به کورتیه کهی باهیا یان سلفادوری پینده گوترا) دوو نه فه ر گالیلیویان له هه موو ئه وانی دی با شتر ناسی. ئه م دوو که سه یه کیکیان قاچاغچی و ئه ویتریان پزیشک بوو، ئه م جووته یه که م که س بوون که ئه م ولاته یان به و ناساند، هه رچه نده ئه م دووانه سه باره ت به به رازیل، هاوړا و هاو باوه ری ئه م پیاوه شو پشگیزه نه بوون که راو بو چوونه زۆره کانی خوی له و باره یه وه له رۆژنامه ی " پزیشکی شو پش " دا بلا و ده کرده وه. گوتاری یه که می که یه ک هه فته دوای تیکشکان و نقووم بوونی که شتی هه کی نووسی بووی، به مجۆره باسی باهیای ده کرد: " شاریکی فه رهنگیه هه ر که سیک شاره زاییه کی له میژوودا هه بی ده توانی ئه و کاره سات و ترا جیدیا جفاکیانه ی له سه رده منی جیاواز دا ژیا نی به شه ریان و پیران کردوو، تیا بدینی. " ئه م گوتاره ئاماژه بوو بو ئه و کۆیلا یه تی هه که هه رچه نده هه لوه شابوو وه، به لام به کرده وه هه ر ما بوو، چونکه ئه و قوله ره ش وزه نگیانه ی که ئازاد بوو بوون، بو ئه وه ی له برسانه مرن، هاتبوونه وه بو لای ئاغا و

خاوهنه‌کانی جارانیان و لینیان ده‌پارانه‌وه که به کرییان بگرن و کاریان بدهنی. ئیدی ئاغاگانیش، به کرییه‌کی کهم، ته‌نیا ئه‌وانه‌یان به کریی ده‌گرت که له پووی به‌دهنییه‌وه ساغ و سه‌لامه‌ت بوون و توانای کارکردنیان هه‌بوو. له ئه‌نجامی ئه‌مه‌وه، شه‌قامه‌کانی باهیا، وه‌کو گال ده‌یگوت: " پڕ بوو له دان عه‌مران و، نه‌خۆشان، قه‌ره‌به‌ختان که دزی یان پارسه‌کیان ده‌کرد، ته‌ژی بوو له‌وه‌شفرۆشانه‌ی که فاحیشه‌خانه‌کانی ئه‌سکه‌نده‌ریه‌وه جه‌زایری پایته‌خت وگه‌نده‌ل‌ترین به‌نده‌ره‌کانی ئه‌م دنیایه‌ی وه‌بیر دینایه‌وه‌".

گوتاری دووهم که دوو هه‌یف دواتر هاتبووه نووسین، باسی ئه‌و " هاوپه‌یمانیه‌ نه‌نگینه ناموباره‌که‌ی نیوان تاریک ئه‌ندیشه‌ی وچه‌وسانه‌وه‌ی ده‌کرد و وه‌سفی ئه‌و حاله‌ بوو که چۆن ده‌وله‌مه‌ندانی شار، پوژانی یه‌ک شه‌مه‌مه، بو نووژ و نزا ده‌چوون بو کلتیسی " نوساسنیورادا کوتسیسیایودا پریا " به شه‌قامه‌کاندا به‌ریز ده‌پویشتن و خزمه‌تکاره‌کانیان کورسی نووژو موم و کتیپی نزا و چه‌تری هه‌تاویان بو هه‌لده‌گرتن، ئه‌م چه‌ترانه بو ئه‌وه بوو که هه‌تاو کار له پیستی ژنه‌کان نه‌کات و ره‌ش دانه‌گه‌رین. ئه‌و ژنانه‌ی گال گوته‌نی: " وه‌کو کارمه‌نده سقیه‌کانی ئینگلیز له کووونیه‌کاندا، سپیه‌تیان کردبوو به نمونه‌وه‌هه‌ری جوانی. "

به‌لام ئه‌م کاژده‌له‌ ناسه، له گوتاری دواتریدا، له شاری لیون دا بو هاوپریکانی پوون کردبووه‌وه که سه‌رباری ئه‌و ته‌عه‌سوباته‌ی هه‌بوو، فه‌رزه‌ندانی پرتوگالی، هیندییه سووره‌کان و ئه‌فریقییه‌کان ئازادانه له‌م ولاته‌دا تیکه‌ل بوون وئاوئیه‌کی هه‌مه‌ جووریان له دوو په‌گان دروست کردوه، له‌وانه: مولاتوه‌کان، مستیزوکان، ماملوکوه‌کان، کافوزه‌کان، کابوکلوه‌کان و کوریبوکان، و ده‌یگوت: " ئه‌مه‌ش ده‌کاته زه‌مینیه‌کی ته‌واو تازه بو زانست. "

به‌هه‌رحال ئه‌م جووره کوومه‌لگه به‌شه‌ری و ئه‌وروپاییه که به‌هه‌ر هویه‌که پریان که‌وتبووه ئه‌م ولاته، باهیایان کردبووه شاریکی ره‌نگینی فره‌ په‌گه‌ز وفره‌ نه‌ته‌وه.

گالیلیو گال، که - ئه‌و پوژگار به پرتوگالیه‌کی سه‌ر وگوئی شکاو ده‌ئاخفی، له نیو ئه‌م غه‌ریبانه‌دا، هه‌وه‌لین ئاشنایانی خوئی دوژییه‌وه. له هه‌وه‌له‌وه له " ئوتیلی غه‌ریبان " دا له " کامپوگرانده " ده‌ژیا. به‌لام وه‌ختایه‌ک ده‌گه‌ل " یان فان ریجستد " ی دان عه‌مرا دوستایه‌تی په‌یدا کرد، ئه‌م پیاوه باله‌خانه‌یه‌کی (ژووریکی سه‌ربان) له سه‌ر کتیبخانه‌ی " کاتلینا " دای و چه‌ند فیترخوازیکی زمانی ئینگلیزی وفه‌ره‌نسی بو په‌یدا کرد تا ده‌رسی تایبه‌تیان پین بلتته‌وه و به‌و پارویه، خواردن و خوړاکی خوئی فه‌راهه‌م بکات. ئه‌م ریجستده به په‌گه‌ز هوولاندی بوو و له " ئولندا " له دایک بووبوو. له چوارده سالییه‌وه ده‌ستی دابوو به‌بازرگانی قاوه‌و کاکاو، ئاوریشم، به‌هارات، ته‌ماکو و خواردنه‌وه‌ی ئه‌لکولی وچه‌ک له نیوان ئه‌وروپا، ئه‌فریقا و ئه‌مریکا (به بیته‌وه‌ی بو تاقه جاریک که‌وتبیته زندان). به هوی ئه‌و شه‌ریکانه‌وه که هه‌یبوون له - بازرگانانی خودان که‌شتی و که‌شتیوان و کاپتان - کابرایه‌کی ده‌وله‌مه‌ند نه‌بوو، ئه‌وانه ریژه‌یه‌کی باشیان له‌وه‌ کالایانه ده‌دزی که مامه‌له‌ی پیوه ده‌کردن. ئیدی گال گه‌یی بووه ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی که یاخی و ریگره‌کانیش چ گه‌وره تاوانباره‌کانیان و چ ده‌له دزه‌کانیان دژی دژمن - ده‌وله‌ت - ده‌جه‌نگن و، بنه‌ماکانی پاشایه‌تیان سست ده‌کرد، ئه‌گه‌ر چی به خویان نیازی ئه‌وه‌یان نه‌بوو. ئیدی ئه‌م بوچوونه دوستایه‌تی ئه‌وی ده‌گه‌ل ئه‌و به‌د کرده‌وه‌یه‌ی جارانا بته‌وتر ده‌کرد. جارن، بویه ده‌یگوت جارن چونکه به‌د کرداری ته‌رک کردبوو. سه‌لت بوو، لی ده‌گه‌ل کیژیکدا ده‌ژیا که چاوه‌کانی له چاوی عه‌ره‌بان ده‌چوو، ئه‌م کیژه سی سالیک له خوئی بچووکترو بوو، پیده‌چوو میسری یان مه‌راکشی بیت، له (مارسیلیا) که‌وتبووه داوی عه‌شقی ئه‌م کیژه‌وه. کچه‌ی بو باهیا هینابوو وله سه‌رووی شاره‌وه قیلایه‌کی بو دروست کردبوو، پارویه‌کی زوری له پازاندنه‌وه‌و ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی قیلاکه خه‌رج کردبوو، تا کیژی خو‌شحال بکات. که

له یه کیک له سه فه ره کانی گه رابوو وه ته مه شای کردبوو که کیژی هرچی له ماله که دا بووه، به و قاسه چکوله یه شه وه که یان قان ریجستد بریک زیو و زیو و به ردی به نرخ ی تیا دانابوو، هر هه مووی بردوو وه هه لاتوو. هر هه موو ئه مانه ی وه ختایه ک بو گال ده گیزایه وه که به دریژی به نده ره که دا پیاسه یان ده کرد و ته مه شای ده ریا و که شتیه بایه وانیه کانیا ن ده کرد، ئیدی له زمانی ئینگلیزیه وه ده یان کرد به فه رهنسی وله فه رهنسیه وه ده چونه سهر پرتوگالی. به شیوه یه کی هینده ساده و دلگیر حال و حیکایه ته که ی ده گیزایه وه که ده چوه دلی یاروی شو ر شگیزه وه. " یان " نها به ده رانه تیکی سالانه ی ئه وتو ده ژیا که خوی گوته نی به شی خواردن و خوار دنه وه ی تا مردنی ده کرد، ئه گه ر مردن زور دیر نه که وتنا.

کابرای هولاندی که پیایکی نا روشنیر به لام زیتل و وریا بوو به تاسه وه گوئی له بوچونه کانی گالیلیو گال سه باره ت به نازادی و جورین کاژله ده گرت، که گویا ده کرا له میانیه وه ره فتاری به شهر بخوینریته وه، به لام ئه م هه قه شی به خوی دابوو که وه ختایه ک کابرای سکوتلاندی ده یویست قه ناعه تی پیبکات که عه شق و فیانی ژن و میرد سهرچاوه ی به دبختیه، خوی له و بوچونه ئاواره ته بکات.

گوتاری پینجه می گالیلیو گال بو روظنامه ی "پریشکی شو ر ش" ده رباره ی خورافات بوو، به گوته یه کی دی ده رباره ی کلئیسای "ئوسینیور دو بونفیم" که زیاره تکاران پریان کردبوو له چاونه زهر: پی، ده ست، بازو، سهر، مه مک، و چاوانی دارین و شووشه یی، که بو داوای په رجوان یان سو پاسگوزاری و شوکرانه ی خوا، پیشکesh به کلئیساکه کرابوون. به لام گوتاری شه شه م ده رباره ی به رقه راری "کومار" بوو که له "باهیا" ی ئه رستوکراتیدا، ته نیا گورینی چند ناویکی ده گه یاند. گوتاری دواتر، سه باره ت به یادکردنه وه ی چوار پیای دوو ره گ بوو - چوار خه یات، لوکاس دانتاس، لویس گونسا گاداس فیرجنس، جاودی دیوس ومانیوئیل فاوستینو، که یه ک سه ده له وه پیش به ئیلهام و سه روی شو ر شی فه رهنسی، پلانیکیان بو کوده تا له رژی می پاشایه تی و به رقه راری کومه لگه یه کی یه کسانی خواز، له ره ش پیستان، دوو ره گان و سپی پیستان، دار شتبوو. یان قان ریجستد، گالیلیوی بو ئه و مه یدانه گشتیه بچوکه برد که چوار پیای پیشه وهر له وی له دار درابوون و چوار پارچه کرابوون، سه ری له وه سورما که گالیلیو، چند چله گولیکی له و مه یدانه دا دانا.

گالیلیو گال، له نیو راره و وره فه کانی کتیبخانه ی "کاتلینا" دا دکتور "خوزیه باتیستا دسائولیفیرا" ی ناسی. ئه م پیایه پزیشکیکی دان عه مر ونووسه ری کتیبیک بوو که سه رنجی "گال" ی راکیشابوو: "کاژله ناسی به راوردکاریانه نمونه ی ئینسانی باهیا له روانگه ی نه ش و نمایی و پزیشکی و قانونیه وه. " پیره میرد سه فه ری ئیتالیا ی کردبوو، له وینده ر "سيزار لومبور سو" ی بینی بوو، زور دلبه ندی بوچونه کانی ئه و پیایه بووبوو و نها زور خوشحال بوو که سه ره نجام خوینه ریکی کتیبه که ی خوی دوزی بووه وه، ئه و کتیبه ی که به پارهی خوی و له کیسه ی خوی چاپ و بلاوی کردبووه و هاوریکانی باوه ریان وابوو، کومه لیک وراوه و قسه ی سه یر و سه مه ره یه.

دکتور "ئولیفیرا" که به زانیاریه پزیشکیه کانی "گال" ی سکوتلاندی سه رسام بوو - هه رچه نده بیر و باوه ره کانی ئه م پیایه به رده وام په ستی ده کرد و ده ی حه په ساند - ئه م پیایه سکوتلاندیه ی به هاوده م و گه نگه شه کاریکی زور چاک ده زانی. هه ندیجار به سه عاتان گه نگه شه یه کی گه رمی ده گه لیا سه باره ت به میکانیزی فسیولوژی کاراکته ری که سی تاوانبار و بو ماوه یی بایولوژی وزانستگه یی ده کرد. گال، زانستگه ی به دل نه بوو، دژی بوو، ئه و ده زگایه ی به سه رچاوه ی جیاوازی نیوان کاری به دهنی وه زری ده زانی که ده بووه هوکاری ناعه داله تی کومه لایه تی، ناعه داله تی که خراتر له وه ی حکومت و ده سه لاتی ئه رستوکراتی په یره وی ده کرد. دکتور ئولیفیرا،

" گال " ی کرد به یارمه تیده ری خوی له کاری دکتوری و نوژداریدا، هندیجار کاری مالیجهی خوین به ربوون یان پاقرکردنه وهی برینانی پی دهسپارد.

قان ریجستد و دکتور ئولیفیرا، هرچهند چه زیان له دوستایه تی گال دهکرد و زور پیزیان دهگرت، به لام هیچیان له و قه ناعه ته دا نه بوون که ئەم پیاوه، به و قزو ددینه سوور و جلکه شرۆله و رهشانه یه وه وهکو پیویست دهیناسن. ئەم پیاوه ویرای بیر و باوه ره رادیکاله کانی، وا دههاته بهرچاو ژیانیکی هیدی و ئارام به سهر دهبات: درهنگ دهنووست، له مالی قوتابیه کانی وانهی زمانی دهگوته وه، به بی ئه وهی ماندوو بیت به ناو شارا دهگه را، یان پوژانی دوور و دریزی له باله خانه که ییدا، به خویندنه وه و نووسین دهبرده سهر. هندیجار به بی ئه وهی شتاقیان ئاگادار بکاته وه، بو ماوهی چند ههفته یه یک دیار نه دهما و، که دووباره په ییدا دهبووه وه، ئەو دووه بویان دهرده که وت که چووته یه کیک له سه فهره دوور و دریزه کانی به ناو خاکی به رازیل دا، ئه ویش له بارودوخی مه ترسیداری ئەو پوژگارهدا. هرگیز باسی رابردوو یان پوژه کانی ئایندهی خوی بو ئەوان نه دهکرد، جا له بهر ئه وهی به وه لامی ئالوز و گونگ، ئەو جوهره پرسیارانهی له کول خوی دهکرده وه، ئەو دوو پیاوه، له ئەنجاما قاییل بوون به وهی چون بووه یان چون دهنوینی، به و ئاویه قه بوولی بکن: پیاویکی گوشه گیر، ته ریک، ئالوز، غه ریب ته وار، هرچهنده رادیکال بیر بو، به لام که سیکی بیوهی و سه لامهت، خراپه ی بو کهس نه بوو.

گالیلیو گال، دوی دوو سالان به ته وای فیری پرتوگالی بوو و به ره وانی و بیگری قسه ی پیده کرد، له و ماوه یه دا چه ندین نامه و گوتاری دی بو پوژنامه ی " پریشکی شوورش " نارد بوو. گوتاری هه شته می سه بارهت به و سزا به ده نیانه بوو، که به چاوی خوی له شه قام و مهیدانه گشتیه کانی شاردا دیتبوونی که دهره ق به خزمه تکاره کوپله کان ئەنجام ده دران. گوتاری نویم دهرباره ی ئامیرانی ئەشکه نجه ی، ده و رانی کوله داری بوو: چه رخی ئەشکه نجه، دار و فه لاقه، کوت و زنجیر، ئەو توپه له ئاسنانه ی که له لاقان ده به ستران، ئەو ئەلقانه ی بو شکاندن و پلیشانه وهی که له موستان به کار ده بران. گوتاری ده یه م دهرباره ی ئەو ئەستوونه ی مهیدانی شار بوو که هیشتا یاسا شکینانیان (ئەوانه ی گال پی دهگوتن بریایان) پیوه ده به ست و به و قامچییه چه رمه خاوانه تییان بهر ده بوون که له بازارا به ناوه ده ریاییه که یه وه (ئویکال هاو)، واته ماسی روون دهر و شرا.

ئه وهنده به پوژ و به شه و به نیو ونگه و شه قامه پیچاوپیچه کانی " سلقادور " دا ده سوورایه وه، که هر که سیک دیبای به عاشق و دل به سته ی ئەم شاره ی ده زانی. به لام ئەوهی که مایه ی دل بهندی گالیلیو گال بوو، جوانیه کانی باهیا نه بوو، به لکو ئەو دیمه نه بوو که هه میشه بو شوورش هانده دا: بی عه داله تی، له و گوتار و نامانه ییدا که بو " لیون " دهنارد و دهینوسی لیره دا به پیچه وانه ی ئەو روپاوه، تاخه نشیمه نه کان، لیکی جیا نه کراونه ته وه. کولبه و کوخته ی په رپووتی هه ژاران ریک نووساون به کوشک و سه رای رازاوه ی خاوهن مه زرا و کارخانانی نه یشه که ره وه و له گرانی و قات و قریه که ی پیش پازده سال دا، هه زاران کهس له چیاکانه وه ئاواره ی شاره کان بوون، شه قامه کان پر بوون له مندالانی چون پیره میتران و، پیره میترانی چون مندالان و ژنانی باریک و بنیس وهکو دهسکی گسکان، ئیدی که سی زانا و ورد سه رنج، ده توانن زور به ئاسانی جوهره ها نه خووشی به دهنی سووک و قورس له نیو ئەو ئاپورای خه لکه دا به دی بکن. له وانه: زهر دووی، ئاوله، زحیری و سکچوون. له نامه و گوتاریکی دیدا نووسی بووی: " هر شورشگی ریک که هیشتا سه بارهت به زهروره تی به رپا کردنی شورشیکی گه و ره دوو دله، پیویسته چاویک به وه دا بگریی که من له سلقادورا ده بیینم، تا هه موو دوو دل یه کانی بره ویته وه."

دوای چەند هەفتە یەک لەو هەواڵ گەییە سلفادور کە لە شارێکی تەریک و دوورە دەستا بە نیوی " ناتوبا " ، یاسا تاییهتیهکانی باجە تازەکانی رژیمی کۆماریان سووتاندوو، حکومەت قەراری دا دەستەبەک پۆلیسی ویلایەتی باهیا بۆ دەستگیرکردنی ئاژاوەگیرەکان فریبات. سی پۆلیس بە جلکی شین و کەسک و بەو کلاوانەوێ کە هێشتا هێمای سەردەمی پاشایەتیان پێوهبوو و رژیمی کۆماری فریا نەکەوتبوو بیانگۆڕی کەوتنەپری. هەوێلجار بە قیتار و پاشان بە پینان، ملی رینگەیی سەفەرێکی دژواریان گرتەبەر. بۆ شوینیک کە بۆ هەموویان، تەنیا ناویک بوو لە سەر نەخشە دەنا شتاقیان نەیان دیتبوو. مورشید لەوێ، لە " ناتوبا " نەبوو. پۆلیسەکان، هەر هەموو ماندوو و شەلالی عەرەقە، پرسیار و تاقیبیان لە ئەنجوومەنی شارەوانی ولە خەلکی شار کردو، ئەوسا کەوتنە تاقیب و سۆراغی یارۆی ئاژاوەگیر، ئەو پیاوێ نیو و نیوبانگی بووبوو بە داستان وکەوتبوو سەر زاران و ئەوانیش (پۆلیسەکان) ئەفسانەیی ئەو پیاوێیان دەگەڵ خۆدا بۆ کەناراوەکان دەبرد و ناویان لە شەقامەکانی " باهیا " دا بلاودەکردهو. ئیدی پۆلیسەکان، بە رینمایێ شارەزایەکی خەلکی ناوچەکە، بە جلکە شینو کەسکەکانیانەو، کە لە بەر پوناکی گزنگی بەیانی دەدرەوشانەو، بە نیو دەشت و دەرەکە کەوتن و بەرەو " کومبە " وەرپیکەوتن ولە چا و ن بوون.

یەک هەفتەیی تەواو، دوای مورشید کەوتن، بیابانە لەمەلانیەکیان دایە ژێر پێو، بیابانی چی، یەکیارچە دپک و دال بوو، پەز و میگەلین برسی، لێرەو لەوێ بۆ پووش و گەلای وشک دەگەرەن. هەموو خەلکی مورشیدیان بینی بوو کە بەویدا رۆیی بوو، یەک شەممەیی پینشو لەم کلیسایە نوێژ و نزای کردبوو، لەو مەیدانە گشتیەدا وەعزی خویندبوو، لە پال ئەو تاویرانەدا خەوتبوو. ئەنجام لە حەوت فرسەخی " توکانو " ، لە ئاویبەکدا بە ناوی " ماسیتە " دۆزی بوویانەو، ماسیتە بریتی بوو لە کۆمەلێک کوختەیی بە خشت دروستکراو، سەرەکانیان بە قرمید گیرابوو، کەوتبوو داوینی " سیرادی ئوفو " وە. بولی ئیوارە بوو. چاویان بە کۆمەلێک ژن کەوت کە سەر و گۆزە ئاویان بە شانەو بوو، ئیدی هەناسەییکی ئوخەیان هەلکیشا کە گواهی تاقیب و گەرەنەکیان لە تەواو بووندا. مورشید شەوێ لە لای " سفرینو فیانا " مابوو، ئەم پیاوێ جووتیارێک بوو کە مەزراو کیلگە زوراتهکەیی (گەنمەشامی، گولە کابە، گەنمۆک، گولە پیغەمبەرە) لە یەک کیلۆمەتری ئەم ئاویبەدا بوو. پۆلیسەکان، هیدی هیدی، لە سەر نووکی پا و بە نیو دار " ژواسیرۆ " کاندایەرۆیشتن، گەلای درەختەکان زۆر تیز بوون، ئەرزەکە یەکیارچە بنچە زەردە دپوان بوو و وەکو زەردە زیرە پیناندا دەچزان و ئازای دینانە خوروو. کە لە تاریکی و پوونی بەنیانیدا گەییە ئەو خانوو، سەیریان کرد پەرژینیکی گەرەیی بە دەورەو، خەلکانیکی زۆر، وەکو تارمایی، لە دەوری کەسێک خپ بووبوونەو، کە بە هەموو مەزەندەییەکی هەمان ئەو پیاوێ بوو کە ئەوان تاقیبیان دەکرد. هیچ کەسێک هەلنەهات، کەس نەیکرد بە هات و هاوار، کەس لە جل و بەرگ و تەنگەکانی وان نەسلەمیەو.

سەد نەفەر، سەد و پەنجا نەفەر، یان دوو سەد نەفەر؟ ژن و پیاویکی زۆر بوون، زۆر بەی هەرە زۆریان، بە سەر وسیما و جل و بەرگیاندا دیار بوو، کە خەلک وخوای هەرە هەژار بوون. پۆلیسەکان کە بۆ باهیا زقپینەو، دەیانگێرایەو، بۆ هاوسەرەکانیان، دەزگیرانەکانیان، بۆ ئەو پروسپیانی کە دەگەلیناندا دەخەوتن، یان بۆ هاوڕیکانیان دەگێرایەو، کە عەزم و جەزم و برپاری بنجیر بە چاوی ئەو خەلکانەو دەبینرا. بەلام لە راستیا ئەم خەلکە دەرەتیکی ئەوتویان بۆ نەرەخسابوو کە بە باشی ئەو جەماعەتە بناسن و بزائن بەرپرسەکیان کێیە. کە عەریفەکە داوای لیکردبوون مورشید رادەست بکەن، ئاپۆراکە پەلاماریان دابوون. هەلبەتە کاریکی زۆر گەوجانە بوو، شایەت بەو شایەت کە پۆلیسەکان چەکار بوون، تەنگیان پینوو، بەلام چەکی ئەوان تەنیا کوتەک، داس، بەرد، چەقۆ و تاپر بوو. بەلام کاروبارەکان هیندە بەز جیبەجیکرا کە پۆلیسەکان غافلگیر بوون، کاتیکیان زانی

چواردەوریان گىراوه، پەرت و بلاو بوونەتەو، راو نراون ودارکاری کراون وبریندار بوون وگوئیان لیبوو جەماعەتەکە هاواریان لیدەکردن: " ئەهای کۆماری خوازان " وەکو ئەوێ ئەو وشەیه جینیو بێت. ئەنجام دەرفەتیان هینا، تەنگەکانیان لە شان تووند کرد و دەستیان بە تەقە کرد. بەلام ئەو جەماعەتە هاوژاوه لە هیچ نەدەگەرانهوه، هیز نەبوو پێیانی پێیگریت. تەنانەت وەختایەک پیاوان وژنان بە جلکە شر و شەپریوەکانیانەو بە دەم دەسپێژی گوللەو، سەر وسینەى شکاوهوه ،بەربوونەو لە خوین خۇدا گەوزان، کەس نەترسا وسلی نەکردەو، ئیدی پۆلیسی باهیا، حایر و حەپەساو، کاتیکیان بەخۆ زانی پێیان بە غاریوە ناوهو خەریکی هەلاتن، خۆشیان سەدەمی ئەم تیکشکانەیان نەدەزانی. پاشان گێرابووینەو تەنیا ئەو خەلکە تووندەرەو وسەر شیتانەى کە خۆیان (پۆلیسەکان) تەسەوریان کردبوو، پەلاماریان نەدابوون، بەلکو تاوانبارو پیاوکۆژی کارامەى وەکو " پاچو " ی پوخسار شەقار شەقار و رێگرشیان لە گەلدا بوو، ئەو " پاچو " یەى کە هیندەى خراپە کردبوو کە خەلکە پێیان دەگوت پاچو شەیتان.

سى پۆلیس کوژرابوون، جەندەکەکانیان لەو گۆرە فری دابوون تا قەل ودالی " سیر دی ئوفو " بیانخوات، هەشت تەنگیش دیار نەما، پۆلیسیکی دیکەش لە " ماسیتە " دا خنکابوو. جەماعەتى زیارەتکاران دوویان نەکەوتبوون، لە جیاتی ئەوێ دواى ئەوان بەکون هەندیکیان کەوتبوونە ناشتنی کوژراوهکان و چارەسەرى بریندارەکانی خۆیان و ئەوانی دی لە بەردەم مورشیدا کەوتبوونە سەرچۆکان وشوکرانەى خودایان دەکرد. تا درەنگانی شەو دەنگی گریان و نوێژ بو ئەو مردووانەى کە لە مەزرای " سفیرینو فیانا " گۆریان بو هەلکەندرابوو، دەهاتە گوێ.

وەختایەک دووهمین دەستەى پۆلیسی باهیا کە بریتی بوون لە شەست پۆلیس، بە چەک و تفاقى باشتەرەو، لە " سیرنیا " لە قیتار دابەزى، بویان دەرکەوت کە سووکە گۆرانیکی لە رەفتاری دێهاتیهکاندا، دەرەق بە پۆلیس پروی دابوو، هەرچەندە دژمنایەتى خەلکی شارەکان لە گەل پۆلیسدا، کە بو راوه دوونانی رێگر و چەتە دەکەوتنە دەشت و کیوان، شتیکی تازە نەبوو، بەلام هەرگیز ئەم دژمنایەتیه بەم ئاشکراییه نەبووبوو، کە روویان دەکردە هەر شوینی، کۆسپیان لە بەردەم خۇدا دەبینی، کۆسپیک کە بە ئانقەست خرابوو بەردەمیان. ئازوو قە لە فرۆشگا گشتیهکاندا دەشاردرايهوهو دەچوو قاتی، دەست نەدەکەوت، تەنانەت ئەگەر پارەى زۆریشیان دابا هەر دەستیان نەدەکەوت. خۆ ئەگەر پارەى زۆریشیان دابا، کەس لە " سیرنیا " دا ئامادە نەبوو رینوینیان بکات وشوینی ئەو باندەیان نیشانبدات. لە کاتیکیا هیزی پۆلیس ویل وسەرگەردان لە " ئولیوس داگویا " وە بو " پدرا ئالتا " ، لە " تراکویا " وە بو " تیریرکا " ، لەویندەرەو بو " توکانو " و لە " توکانو " وە بو " کارائیبا " و " پونتال " دەچوون و لە ئەنجاما بو " سیرنیا " گەرابوونەو، لە سەرانسەرى رێگادا جگە لە پوانینی بی موبالاتانە، حاشاکردن و شان هەلتهکاندى گاوانان و وەرزیران و جووتیاران و پیشەوهران و ئەو ژنانەى کە لە رێگادا دەیان دیتن، هیچی دیکەیان نەدەدورییهوه. لە ئەنجاما هەستیان کرد دواى کلاوى بابردوو کەوتون: ئەو باندە بەویدا نەروییون، هیچ کەسێک پیاویکی رەشتالەى قژ رەشى، جبه ئەرخەوانی توخی نەبینی بوو، کەس ئەوێ لە بیر نەمابوو کە فەرمانی دەوالت لە " ناتوبا " هاتوو تە سووتاندن، کەس ئەو واریقاتەى نەژنەوتبوو کە لە ماسیتە، شەرە تەقە پرویداوه. وەختایەک پۆلیس بە ساغ و سەلامەتى، بەلام بە شکاوى، بو ناوهندی شار گەرانهوه، راپانگەیاندا کە دار و دەستە رادیکالەکە – وەکو زۆر گروپی دیکە کە گیلانە دەورى ژنیک یان پیاویکی لە دنیا دابراو کۆ دەبنەو – بینگومان لە ترسی کارە خراپەکانی خۆیان، هەراسان بوون و لەگینە مورشیدەکەى خۆیان کوشتیى و بلاوهیان لیکردبیت. مەگەر ئەم جۆرە بویەرە تا ئیستا چەندین جار لەم دەقەرەدا پروی نەدابوو؟

ههلبهته به ههلهدا چووبوون. ئەگەرچی بویهر و واریقاتهکان به پروالته دووباره بوونهوهی بویهره کۆن و میژووویهکان بوو، بهلام ئەمجاره ههموو شتیکی جیاواز بوو. تاقمی تۆبهکاران، موریدان ئیستا له ههر کاتیکی دی یهگرتووتر بوون، نهک ههر مورشیدهکهی خۆیان، دواى سههرکهوتنهکهی ماسیته، که له نورینی ئەوانهوه نیشانه و پهرجووویهک بوو له ئاسمانهوه نازل بووبوو، نهکوشتبوو، بهلکو هیندهی دی له لایان پیرووتر بووبوو. پوژی دواى شهپهکه، که مورشید شهوی تا بهیانی نوێژ ودوعای له سههر گۆری مورید وشۆرشگیره کوژراوهکان کردبوو، موریدهکانی بیدار کردنهوه. له بهر چاویان زۆر خه مبار بوو. پێی گوتن ئەوهی دویشه و پرویداوه، بیگومان پیشهکییهکه بۆ تووند وتیژی زیاتر و داواى لیکردن بگهڕینهوه بۆ مالى خۆیان، چونکه ئەگه به گهله و بکهون لهگینه بگیرین و له سووچی رهشچالان تووند بکرین یان وهکو ئەو پینچ برایهیان که چوونهته بهر دلۆقانی خوا، بکوژرین.

کەس له جیى خو نه بزوا، چاوی بهو سههر موریده، سههر و پهنا و دوو سههر موریده دا گیرا که به جلکه شر و شهپرویهکانیانهوه له بهردهمیان دانیشتبوون و به هه مان هه لچوونی بویهره کهی دویشه وهوه گوییان له قسهکانی دهگرت. نهک ههر چاوی تیبری بوون، بهلکو له وه دهچوو بشیان بینیت. بهوپه پری میهره بانى پێی گوتن: " شوکری مه سیحی موبارهک بکهن، وادیاره ئیوهی هه لبژاردوه ببنه سههرمه شقی خه لکی."

به گیانیکی پر سۆز و گودازوه دووی کهوتن - نهک ته نیا له بهر ئەو قسانه ی پێی گوتبوون، بهلکو زیاتر له بهر ئەو ئارامیه ی که له دهنگیا بوو، ئەو دهنگه ی که جارن هه میشه وشک و خالی له سۆز بوو. دوو کهوتنی ئەو بۆ هه ندیکیان به راستی کاریکی سهخت بوو. چونکه وهکو بالندانی لوق درێژ، ههنگاوی هه پراوی باز ئاسای دهناو، به ریگایه کی نادیارا که بۆ ئەوانی هه لبژاردبوو، دهچووه پیش، به کویره ریگایه کدا که نه به که لکی باره بهر و نه چه ته و ریگران دههات، به بیابانیکی دا ده بردن، یه کپارچه درک و دال، بهرده لان وناهه موار. بهلام هه رگیز ریناز و مه به ست و ئامانجی خو ی له بیر نه ده کرد. له هه لوه سه ته و مانه وه ی یه که م شه ودا، دواى نوێژ و نزا و شوکرانه ی ئاسایی و پیش نوێژی بۆ موریدهکانی، باسی شه پری بۆ کردن، باسی ئەو ولاتانه ی بۆ کردن که له پیناوی دهسکه وتاندا وهکو که متیاران له سههر که لاک داده گزینه سههر و گویلاکی یه کدی. به داخ و که سه ریکی زۆره وه باسی ئەوه ی کرد که چونکه به رازیل بووه به ولاتیکی کۆماری، له ئیستا به دواوه، وهکو ولاته کافر و گومراکانی دی رهفتار دهکات. گوییان لیبوو که دهیگوت پوژ پوژی شهیتانه، ئەمه به دلی ئەوه، وهختی ئەوه هاتووه شوینیکی هه لبژیرین و کلیسایه ک دروست بکهین، تا وهختایه ک ئاخ زه مان و په سلان هات، هه مان پوژ و دهوری " که شتییه که ی نوح " بگیریت.

له کوئی ئەم بناغه یه بده نه وه و ئەم په ره سه تگه و کلیسایه دروست بکهن؟ وهختایه ک وهلامی ئەم پرسیاره یان دهسکه وت که دۆل و روبرانی ته نک و زنجیره یه ک هه وراز ونشویان و درووه جارنیان بری که له بهیانی پوژه لاته وه، تا ئیوارى پوژئاوا - به زنجیره یه ک چیاى سههرکه شا تیده په رین و روبرایی ته نکاویان ده بری پینان دهگوت: " قازا باریس " ههنگی مورشید ئاماژه ی بۆ کومه له کوخته یه کی ئەو نزیکانه کرد که کاتی خو ی ماواى کریکارانی بی نهوا بوو و ههروه ها ئاماژه ی بۆ دارو و پهردوو و کوشکیکی ئاغایانه ی ویران کرد که له پوژانی ئاوه دانی ئەم ئهرز و بویه دا، مالى ئاغا بووبوو. ههنگی هاته قسان: " ئیمه لیره جیگیر ده بین. " هه ندی له موریدهکان ئەوه یان بیر کهوته وه که ئەو سالانیکه، له شه و گوتاره کانی پیشینی ئەوه ی ده کرد، هه لبژاردی

مه‌سیحی موباره‌ک، بهر له‌وهی قیامه‌ت رابی، له شوینیکی به‌رزا، شوینیک که هیچ ناپاکیک ری نه‌که‌ویتی، په‌نایه‌ک ده‌دوژیتته‌وه، بیگومان نه‌وانه‌ی که نه‌م به‌رزاییه‌یان ته‌ی کردبی، لی‌رده‌ا بو هه‌تا هه‌تایه ده‌حه‌وینه‌وه.

به‌لام ئایا نه‌ان گه‌یی بوونه‌خاکی پزگاری؟

شه‌که‌ت و ماندوو، شاد و خوشحال، به رینوینی ده‌لیله‌که‌یان گه‌بینه‌کانودوس، له‌وی مالباتی برایان " فیلانوف " که بازگان و خاوه‌ن فرۆشگا بوون، له گه‌ل هه‌موو خه‌لکی نه‌م شوینه له مال هاتبوونه‌ده‌ر و ته‌مه‌شای هاتنی نه‌مانیان ده‌کرد.

هه‌تاو ده‌شت و بیابانه‌که‌ی سووتاندبوو، کردبووی به‌خه‌لوز، به‌سه‌ر ئاوی ره‌شی که‌سک ئامیزی " ئیتاپیکورو " دا ده‌بریسکایه‌وه‌و خانووه‌کانی " کیماداس " ی، که که‌وتبوونه‌ره‌خی راستی روبره‌که‌وه‌و له‌قولایی که‌نداو و ئاودره‌ئامال سووره‌که‌دا گیرسابوونه‌وه، زی‌ر وه‌شان ده‌کرد. دره‌ختین په‌راگه‌نده، سایه و سییه‌ریان له‌و زه‌وییه ته‌فته‌قانه‌ده‌کرد که به‌سه‌متی باشووردا، به‌ره‌و " ریاکودا ئونسا " داده‌کشا. سواریک، پووت له‌پن، به‌کلاویکی قه‌راخ پان و جبه‌یه‌کی ره‌شه‌وه، به‌کاوه‌خو به‌ره‌و ده‌وه‌نه‌جاریکی که‌وه‌یی ره‌نگ ده‌روات، و سیبه‌ری خو‌ی و قاتره‌که‌ی له‌دووی خو‌ بکیش ده‌کات. له‌دوای نه‌وه‌وه، له‌دووره‌وه، سه‌ربانی خانووه‌کانی کیماداس له‌به‌ر تیشکی هه‌تاوه‌که‌دا ده‌بریسکینه‌وه‌و له‌دووره‌وه‌ ده‌لئی کلپه‌ی ئاگره. به‌ده‌سته‌راستیا، چه‌ند سه‌د مه‌تریک له‌ولاتره‌وه، کوخته‌یه‌ک به‌سه‌ر به‌رزاییه‌که‌وه‌ ده‌بیریت. قژه‌چر و دریژه‌که‌ی له‌ژیر کلاوه‌که‌یه‌وه‌ هاتووته‌ده‌ره‌وه، ردینه‌سووره‌کورته‌که‌ی و جله‌کانی یه‌کپارچه‌گه‌رد و توزه. روخساری له‌ئاره‌که‌دا هه‌لکشاوه، ناوبه‌ناو ده‌ستیک به‌هه‌نیه‌یدا دینیت و زمان به‌لیوه‌ وشکه‌کانیا دینیت. که‌ده‌گاته‌هه‌وه‌لین کومه‌له‌ده‌وه‌ن، هه‌وساری قاتره‌که‌ی (هیس‌تر) راده‌کیشیت و به‌چاوه‌ شینه‌کانی کونجکاوانه‌ده‌وروبه‌ری خو‌ی داده‌بیژیت. سه‌ره‌نجام پیاویک ده‌بینی که‌جووتی ته‌فته‌قیله‌ی (سه‌ندهل، قاپ‌قاپ) له‌پیدا، کلاویکی چه‌رمی له‌سه‌ره، پانتول و بلوزیکی خوری نه‌ستووری له‌به‌ره، قه‌مه‌یه‌کی (سونگی، نیزه) به‌قه‌ده‌وه‌یه و چه‌ند شه‌قاوی له‌ولاتره‌وه‌دانه‌ویوه‌ته‌وه و ته‌مه‌شای ته‌له‌یه‌ک ده‌کات.

هیس‌تر سووره‌که‌ده‌پرسیت: " رو‌فینو؟ رو‌فینوی ده‌لیل، خه‌لکی کیماداس ؟ "

کابرا، نیوه‌ئاو‌پیکی لیده‌داته‌وه، به‌کاوه‌خو وه‌ک نه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک بی‌هه‌ستی به‌حوزوری نه‌و کردبی، قامکی ده‌خاته‌سه‌ر لیوه‌کانی و ئاماژه‌ی ده‌کاتی که‌بیده‌نگ بی: " وس، س، س " و نه‌وسا بو‌چه‌ند ساتیک به‌چاوه‌ره‌شه‌کانی، به‌سه‌رسامی سه‌راپای پیاوه‌که‌داده‌بیژیت. ره‌نگه‌سه‌ری له‌زمانه‌غه‌ریبه‌که‌ی سو‌رمابی یان‌جل و به‌رگه‌کفن ئاساکه‌ی سه‌رنجی راکیشابی. رو‌فینوی گه‌نج، باریکه‌له‌و چه‌له‌نگ، ده‌م و چاو‌ره‌قه‌له، ردین تاشراو، قه‌مه‌که‌ی هه‌لده‌کیشیت و دووباره‌به‌ره‌و لای ته‌له‌که‌که‌له‌ ژیر گه‌لا و گولا په‌نه‌انه‌ده‌گه‌ریتته‌وه، دووباره‌به‌دیارییه‌وه‌داده‌نه‌ویتته‌وه، فه‌رخه‌دالیکی پیوه‌بووه‌که‌یه‌ک توپه‌ل په‌ره، لاقیکی به‌ته‌له‌که‌وه‌بووه‌و ناتوانی له‌جیی خو‌ی بجوولیت. جو‌ره‌نائومیدییه‌ک له‌روخساری کابرای ده‌لیل ده‌نیشیت، به‌نووی قه‌مه‌که‌ی بالنده‌ناشیرینه‌که‌له‌نه‌لقه‌ی ته‌له‌که‌ده‌کاته‌وه‌و به‌ره‌للی ده‌کات و ته‌مه‌شای ده‌کات که‌چون له‌ئاسمانی شینا به‌ده‌م فرینه‌وه‌بال به‌یه‌کدا ده‌دات و ون‌ده‌بی‌ت.

ئاماژەيەك بۆ تەلەكە دەكات وە بن لیوانەو دەلیت: " کەرەتی هاسیک (هاس: دوورە شیر) پەلاماری دام. دوای ئەوێ ماوێهەکی زۆر لەو چالەدا مابوو، بینی تەواو لیل و تاریک بوو. "

گاللیو گال، سەریک دەلەقینی، روڤینو هەلەستی و چەند هەنگاوێک بەرەو ئەو دیت. نە کابرای غەریب کە دەیتوانی بە کەمالی ئیسراحت قسە بکات، بە جۆرە دوو دلێهە کەو گوتی: " بە دووی تۆدا چووم بۆ مالتان، لە مال نەبووی، ژنە کەت بۆ ئێرە ی ناردم. "

قاترە کە دەکەوێتە سمکۆلان، روڤینو، بە توندی سەری حەیانە کە دەگریت و دەمی دەکاتەو، وەکو پەسپۆریک معایەنە ی ددانەکانی دەکات، کەمیک لە فکران رادەچێ، ئەوسا وەکو یەکیک قسە لە گەل خۆیدا بکات، لە بن لیوانەو دەلیت: " بەرپۆهەری ویستگە ی جاکوبینا من باش دەناسیت. من خاوەنی قسە ی خۆم، لە هەر کەسیکی خەلکی کیماداس بپرسی ئەو شایەدیەم بۆ دەدا، ئەو کەریکی زەحمەتە. "

گاللیو گال، هیچ وەلامیک ناداتەو، روڤینو ئاوپ دەداتەو و تەمەشایەکی دەکات، لێی دەپرسیت: " تۆ سەر بە کومپانیای سەکی قیتار نیت؟ " بە هیواشی قسان دەکات، چونکە هەستدەکات یاروی غەریب بە باشی لە قسەکانی حالی نابیت.

گاللیو گال، بە ئاستەم کلاوێهە دەباتە دواو، بە چەناگە ی ئاماژە بۆ هەلەت و گردۆلکەکانی دەوروبەریان دەکات و لە بن لیوانەو دەلیت: " گەرەکمە بۆ کانودوس بپۆم. " هەلۆهستە یە ک دەکات، پێدەچێ بیەوی جۆش و خرۆشی چاوەکانی وەشیریت، ئەوسا دووبارە دەلیت: " دەزانم کە زۆر جار بۆ ئەو ناوێ چوویت. "

جدیەت، دەنیشیتە سەر روخساری روڤینو. بە گومانیک زەق و دیارەو، سەرپای کابرا بە نیگا دادەبیژیت. بە پارێز و دوو دلێهەو دەلیت: " جارێ کە لەوێرگە ی گارانان بوو زوو زوو دەچووم. بەلام لەوێتای بارون " دی کانا براقا " وازی لێهیناوە، نەچووم بەو ناوێدا. " گاللیو گال، دەلیت: " هیشتا ریگاکە ی هەمان ریگای جارانه، نەگۆراو. "

ریک لە هەنەبەر یە کدا وەستاو و چاویان لە دوو چاوی یە کدی بریو، پێدەچێ، ئەو کیشماکیشە بێدەنگە ی نیوانیان، بۆ قاترە کەش سیرایەتی کردبێ، بۆیە لە ناکاوا سەریک هەلەتە کینی و دەچیتە دواو. روڤینو بۆ هیورکردنەوێ قاترە کە دەست بە یال و گەردنیا دینیت و دەپرسیت: " باشە، بارون کانا براقا بە خوی توی بۆ ئێرە ناردوو؟ "

گاللیو گال، سەریک دەلەقینی و کابرای بەلەد و دەلیل چیتەر لە سەری ناروات. ئەوسا دەست بە پاشوویەکی قاترە کە دا دینی، قاترە کە ناچار دەکات، پاشووی (لاقی پاشووی و لاق) هەلبرێ، ئەوسا بۆ خوی دەکەوێتە سەر چیچکان تا تەمەشایەکی سمی هیستەرە کە (قاتر) بکات.

ئەوسا لە بن لیوانەو دەلیت: " لە کانودوس دا زۆر هەوایی تازە هەیه. ئەو دار و دەستە یە کە مەزراکە ی بارون - یان داگیر کردوو، لە ئاوا پەلاماری سەربازانی گاردی نەتەو بیان داو و دەلین چەند کەسیکیانیش لیکوشتوون. "

گاللیو گال، بە دەنگیک گری خەندە ئامیزەو دەلیت: " دەترسی تۆش بکوژن؟ چما تۆ سەربازی؟ "

روفینو، ئەنجام ئەو شتەى دۆزىيەوه که له سمى قاترەکهدا بۆى دەگهرا، ئىدى دېر وچقل بوو يان چهويكى چکۆله که له نيو دەسته زەلامەکانیا بزر بوو، توورې دا و پاشووی حەيوانهکەى بەردا.

ئەوسا به کاوهخۆ، بە دەم زردە خەنەيهکەوه، بەرسقى دەداتەوه: " دەترسم؟ هەرگيز. بەلام ريگای کانودوس زۆر دووره. "

گاليليو گال، که گەرما کلافهى کردوه، هەناسەيهکى قول هەلدەکيشيت و کلاوهکەى دادەکەنى و قژە سووره دپريژ و لوولهکەى شيدەکاتەوهو دەليت: " کرئيهکى باشت دەدەمى. له زەرفى هەفتهيهکدا ئەوپەرى دە رۆژى ديدا دەکەوينە رى، بەلام يەک شتى گرینگ هەيه، ئەويش ئەويه که دەبى زۆر وريا و به پاريز بين. "

رونيفوى بەلد و دەليل ، بيئەوهى چاو بتروکينى يان هيچ پرسيارىکى ليکات، سەراپاى به نيگا دادەبيژيت. گاليليو گال زمانىک به ليوەکانيا دىنيت و دەليت: " له بەر ئەو بويه رەى که له ئاوا روويداوه، وا دەليم. نابى هيچ کەسيک بزاني که ئيمە بو کانودوس دەروين. "

روفینو، ئاماژە بو ئەو کوخته تەنيايه دەکات که له گل و دار دروستکراوه و به سەر بەرزاييهکەوه، به گژ تيشکى هەتاوهکەدا دەچى و به ئاستەم دەبينى و نابينريت و دەليت: " با برۆين بو مالى مه، له ويندەر باسى ئەم بابەتە دەکەين. "

به دوو قولى بەرپيدەکەون و قاترەکەش که گاليليو گال هەوسارەکەى رادەکيشيت، له دوايانەوه ديت. هەردووکیان تەقريبەن هاوبەژن و بالان. بەلام کابراى غەوارە کەمىک به خۆوه تره و هەنگاوهکانى مکومترن، بەلام کابراى دەليل و بەلد به جوړى ريدەکات له تو وايه پى به عارديدا نانيت. نيوه پۆيه و، چەند پەلە هەورىکى چلکن به بەرۆکى ئاسمانەوه پەيدا بوون.

بە دەم ريگاوه، دەنگى کابراى بەلد و دەليل بەرز دەبيتهوه: " کى باسى منى بو کردووى؟ نەبى به فزوليهت تو بوچى داويه له کەللهت و ئەم ريگا دوور و دريژه بگريته بەر؟ عەودالى چيت له کانودوس؟ "

ژنيک، له سپيدەى بەيانيهکى بى باراندا، له سەر گردىکى سەر ريگای کيژينگوپه پەيدا بوو، خاچيکى دارينى به شانەوه بوو. تەمەنى بيست سالان بوو، بەلام هيندەى رەنج کيشا بوو که پير دەهاته بەرچاو، له تەمەنى خۆى زۆر گەورەتر ديار بوو. ژنيکى دەم و چاو پان، پيپهکانى تلوقيان کردبوو، بەژن و بالاي شيواو و رەنگى کەوهيى و بۆرەقنە بوو. ناوى " ماریا کوادرادو " بوو. به پای پياده له سلقادۆرهوه، بەرەو مونته سانتو " بەرى کەوتبوو.

سى مانگ و يەک رۆژ بوو ئەو خاچەى به شانەوه بوو. به ريگايەکدا دەروپى بەردەلان، ناهەموار، هەورازو نشيو، پر له درکى کاکتوس، بيابانىکى به باهۆز وگەردەلوولى ئەهریمەنى که هەترەشى ئينسانى دەبرد، هەندى ئاوهدانى چکۆله، که يەک تاقە جادەى پر له قورواى تياوو، به دوو سى دار خورماوه و له گەل هەندىک مرداوى بۆگەندا که گاو وگاميشان له تاو شەمشەمه کويران خويان تيدەهاويشت. " ماریا کوادرادو، هەميشه له دەشت و دەر دەنووست، ئاسمانى به خۆدا دەدا و زەوى رادەخست، مەگەر به دەگمەن کەسيکى جەنگەل نشين، دار کەر يان شوانىک که به چاوى قەديسەيهک تەمەشايان دەکرد، پەنایان بدابايه، مەگەر به و کلو شەکره بۆرانەى که خيروه مەندان دەياندايه، يان به و ميوه کيوپانەى که له دار و دەوهنانى دەکردنەوه، خۆى تير بکردبايه. تەنيا

ئەو كاتانە خواردىنى دەخوارد كە سكى لە برسا بکە وتبايە قۆرە قۆر. " ماریا كوادرادو " كە لە " باھیا " وە بەرپى كە وتبوو، بە نیازی پاكبوونەووە لە گوناھەكانى دەرچووبوو، بچیتە حەجى جىلتاى پەرچوو ئامیز لە " سیرادىپىكوواراسیا " رىگاگە دوو كىلومەتر دەبوو، زۆر سەخت و دژوار بوو، بەناو شاخ و داخىكى سەختا دەپۆی، لەم بەرو لەو بەرى رىگاگە و بە سەر شاخەكەو، چەند كلیسایەكى چكۆلە بە یادی لە خاچدانى مەسیحەووە پۆنرابوون، لەو رىگایەووە بۆ كلیسای خاچى موبارەكى مونتە سانتو دەچوون، كە دوا مەنزلى ئەو بوو، لە هەوێلى سەفەرەكە یەووە قژەكەى كردبوو بە پرچ و بە نەوارىك بەستبووى، دوو تەنورە و بلبوزىكى شىنباوى لەبەر وجووتى پاتاوەى لە پىدا بوو. بەلام لە رىگادا جەھەكانى بە ژنانى پارسەك بەخشی بوو و لە " پالمیرا دوس ئەندیوس " ش پاتاوەكانیان لى دزی بوو، ئىدى وەختایەك بەو بەیانىیە زووە، " مونتە سانتو " لى بەدیار كە وتبوو، پى پەتى بوو و، تاقە پۆشاكى بەرى كیسە یەكى جاو بوو، كە دەستەكانى لە دوو كونى ئەم لاو ئەولایەووە دەرھىنابوو. كەلە سافەكەى، كە قژەكەى زۆر ناشیانە برى بوو، رىك لە كەلەى شىتانی ناو شىتخانەكەى سلفادور دەچوو. دواى ئەوێ بۆ جارى چوارەم لە رىگادا دەست درىژى سىكسىان كردبوو سەرى، بەخۆى قژى خۆى تاشى بوو.

بەلى، لە هەوێلى سەفەرەكە یەووە تا ئەو پۆژە چوار چەلان دەست درىژیان كردبوو سەر، یەكەمجار پاسەوانىك، پاشان گاوانىك، ئەوجا دوو راوچى ئاسكان بەجارى، ئەوجا شوانىك كە لە شكەفتەكەى خۆیدا پەناى دابوو. سى جارى یەكەم كە بى حورمەتیان كردبوو، تەنیا هەستى بە نەفرەت لەو ھۆقیانە كردبوو، كە وەكو خەلكانى شەپلەدار بەسەریەووە كە وتبوونە لەرزىن، ھەر چۆنى بوو بەرگەى ئەم مەینەتەى گرتبوو ولە خوا پارابوووە كە سكى لىیان پر نەبیت. بەلام لە جارى چوارەما، دلى بەو گەنجە سووتا بوو، كە بە لىدان ناچارى كردبوو، رادەستى بى. ئىدى بەدەم سوار بووینەووە، قسەى خۆشى بۆ كردبوو. ئىدى لە سۆنگەى ئەمەووە قژى خۆى برى بوو، خۆى كردبوو بە دىوئىكى كومىدى، رىك وەكو ئەو خىوانەى كە لە سىركى قەرەجاندا، لە شارە دەشتانىەكاندا دەیانگىرن و نیشانیان دەدەن.

وەختایەك گەبى تروپىكى گەردەكە، لەو سەرەو پاداشتى ھەموو ھەولەكانى خۆى بىنى، زنجىرە یەك پلىكانەى بەردىنى كەوھى و سى قىاساكارا (رىگای موبارەك) كە بە نىو گومەزى قوچەكى كلیساكاندا پىچى دەكردەووە و دەچوو سەرەووە دەگەبى جىلتا، ئەو شوینەى كە لە ھەفتەى موبارەكدا، خەلكى لە سەرانسەرى باھیاووە، پۆل پۆل دەھاتنە زيارەتى. لە خوارەووە، لە پائى كىوھەكەدا، خانووە بچووكەكانى مونتە سانتو، لە دەورى مەیدانىكى گشتىدا، كە دوو درەختى تەمر ھندى، تروپىك تەپ و توزاوى لىبوو، چووبوون بە یەكدا. ماریا كوادرادو لەویدا، بە دەما، لەسەر ئەرزەكە راکشا و ئەرزەكەى ماچكرد. ئەمە ئەو شوینە بوو، كە پىدەشتىكى سەوزەزار دەورى دابوو، پەز و بزنان لى دەلەوھرىن. ئىرە ئەو شوینە بوو كە لە مىژ بوو ئارەزووى دىتىنى دەكرد و ناوھەكى خولیاى ئەو سەفەرەى لا دروست كردبوو، لەو پىناوھەدا تەحەموولى ماندوو یەتى، برسەیتى، سەرما و دەستدرىژى چەند جارەى سىكسى كردبوو. ژنەى تاین، دواى ئەوێ بازووەكانى ئەو خاچە دارىنەى كە خۆى دروستى كردبوو، ماچكرد، سوپاسى خواوھندى كرد كە یارمەتى داووە نەرزەكەى بىتەدى. ھەنگى جارىكى دى خاچەكەى دا بە شانیا و، وەكو حەيوانى بە بۆن ھەست بە نزیكى لانەكەى بكات، بەرەو مونتە سانتو بەرپى كەوت.

ریک له و کاته دا خوی به شارا کرد، که خه لکی له خه و راده بن، ئیدی خه لکی له هه موو ده رگا و که لینیکه وه، به سهر وسیمای حایر وحه په ساو، نقومی به زه بییه وه ده هاتن تا ته مه شای بکه ن - شه که ت، نه خوش، چلکن، دزیو، رهنجیاگ - نه وسا که پی نایه شه قامی رویادوس سانتوس پاسوس، که له دیار شیویک دروست کرابوو و خه لکی زبل و خاشاکه کانی خویان له ویندهر ده سووتاند و به رازی شاره که مل و موشیان لیده کرد. له سهره تای " ریگای موباره ک " وه خه لکانیکی زور دواي که وتن، ئیدی که وته سهرچوکان و به و حاله وه به شاخه که دا هه لگه را، نه و ولاخدارانه ی که کاری خویان ره ها کردبوو، پینه دوزان و نانه وایان، کومه لیک منداله ورتکه وژنانی دیندار و باوه ردار که تازه له تاسوعای به یانی بوو بوونه وه، دواي که وتبوون. (تاسوعا: له مه زه بی کاتولیکدا، عیباده تیکه نو رۆژ به رده وام ده بیت). خه لکی شار، که دیتبوویان به کیوه که دا هه لگه رابوو، وه کو که سیکی عه جیب و غریب ته مه شایان کردبوو. دیتبوویان به چ عه زاییکه وه ری دهر کرد و به کیوه که دا هه لگه رابوو، خاچه قورسه که ی، که بیگومان هاوسه نگی خوی ده بوو، دابوو به شانیا و قه بوولی نه ده کرد هیچ که سیک یارمه تی بدات. دیتبوویان که چون له ههر بیست و چوار کلیسا بچو که کانداه ده وه ستا، نویژی دهر کرد و به چاوانی ته ژنی خوشه ویستییه وه پی نه و په یکه روکانه ی که له میحراب و تاچه به ردینه کانداه نه خشینرابوون، ماچ دهر کرد، به چاوی خو دیتبوویان که چون به بیته وه ی پارووه نانیک بخوات یان دلۆپه ئاویک بخواته وه، کاتی به ریده کرد، که شه و هات ههر هه مووان وه کو قه دیسه یه کی راسته قینه به ریز و حورمه ته وه ته مه شایان دهر کرد.

ماریا کوادرادو، گه بییه لوتکه ی کیوه که - دنیا یه کی تایبه تی بوو، به رده وام سارد بوو، گولی " ئورکید " له به ینی تاویره ئامال شینه کانه وه سهری دهره یناوو - هیشتا نه وه نده ی گور و تین تیا مابوو که سوپاس وستایشی خودا بکات و نه وسا ماندوو و مردوو ببوریتته وه.

زور که سی خه لکی مونته سانتو، که به میوان په روه ری به نیوبانگ بوون و شالای و هه رزانه ی حاجیان و زیاره تکاران دابی میواندوستی کال نه کردبووه وه، " ماریا کوادرادو " یان خولک کرد که بو شه وی بچیتته مالی وان. به لام نه و له شکه فتیکی سهر ریگای ویاساکارا " ریگای موباره ک " لایدا که جارن ته نیا بالندان و که رویشکان له ویدا لانه یان دهر کرد. نه مه نه شکه وتیکی چکوله ی نزم بوو که نه ده توانزا به پیوه تیایدا بوهستی، دیواره کانی هینده نمسار بوو، که ههر هه مووی بوو بوو به خه نه تیلکه (قریژه به رد) زه مینه که ی ههر لمی شیندار بوو، ژنه ی تاین پی ده پژی. خه لکی شار. له دلی خودا وای بو ده چوون که به و زوانه له ویدا دهر می و لیده بیته وه. به لام نه و ویست و وره یه ی که وای کردبوو ماریا کوادرادو، سی دانه هه یقان به و خاچه قورسه وه رییکات، نه و توانیه شی دایه که به دریژی نه و سالانه ی که له مونته سانتو مابوو وه، له و ده خمه میوانکوژده هه لیکات.

ده خمه که ی " ماریا کوادرادو " بوو به مه زاریک که دواي جلجتا، زورترین زیاره تکار بوویان تیده کرد. دواي چند هه یثیک ورده ورده که وته پازاندنه وه ی ده خمه که. ئیدی له شیله ی گیا و تۆزی کانزا و خوینی میرووی قرمزدانه (که خه یاتان بو رهنگ کردنی جل و به رگ به کاریان دهر برد) جوړه ها بویه ی دروست کرد وله سهر پاشخانیکی شین که نیشانه ی ئاسمان بوو، هه ندی شتی وینه کیشا که نیشانه ی رهنج و عه زابه کانی مه سیح بوون، له وانه: نه و بزمارانه ی که به ههر چوار په لیا داکوترابوون، نه و خاچه ی دابووی به شانیا و به سهریه وه مردبوو، نه و تاجه درکه ی له لاجانگه کانی چه قی بوو، خه رقه ی شه هید بوونه که ی، نیزه ی نه و نیگابانانه ی که به دهنیان کون کردبوو، نه و چه کوشه ی که بزماره کانی پی داکوترابوو، نه و قامچییه ی که پی دارکاری کرابوو، نه و ئیسفه نه جه ی که سرکه ی ترشیان پی تکاندبووه ده میه وه، نه و زارانه ی که پاسه وانه به دکاره کان، له ژیر

خاچه‌که‌یدا یارییان پیکردبوو، ئەو توورەکه زیوہی که له پاداشتی خیانه‌ته‌که‌ی یه‌هودا دا، به یه‌هودا درابوو. هه‌روه‌ها وینه‌ی ئەو ئەستیره‌یه‌شی کیشا که بووبوو به ده‌لیل و رینمای "سێ پاشا" وشوانه‌کان بۆ به‌یت له‌حم، هه‌روه‌ها ئەو "دله‌ موباره‌ک" شی کیشابوو که تیریکی دیواو‌ده‌ر کونی کردبوو. هه‌روه‌ها میحرابیکی و دۆلابیکی بۆ هه‌لواسینی سه‌رپۆش و مانتۆی ژنانی تۆبه‌کار، دروست کرد، شوینیکیشی بۆ هه‌لواسینی نه‌زهره‌کان ته‌رخان کرد، به‌لام خۆی له‌ پاینی میحرابه‌که، له‌ سه‌ر دۆشه‌کیکی پووش ناخن ده‌نووست.

چاکی و دلسۆزی و دینداری خۆی کردبووی به‌ خۆشه‌ویستی خه‌لکی مونته‌ سانتو، وه‌ها پمووده‌ی بووبوون، ده‌تگۆی له‌ ئیجاده‌وه‌ خه‌لکی ئەوینده‌ر بووه‌و هه‌ر له‌وێ ژیاوه. منداڵان به‌ دایه‌گیان بانگیان ده‌کرد، سه‌گه‌ل، بیئه‌وه‌ی پێی بوه‌رن ریگه‌یان دده‌ا خۆی به‌ هه‌ر مال و مه‌یدان و کۆلانیکی بکات. ژیاوی وه‌قفی عیباده‌تی خوا و خزمه‌تی خه‌لکی کردبوو. به‌ سه‌عاتان به‌ دیار نه‌خۆشانه‌وه‌ داده‌نیشت، ئاوی به‌ هه‌نیه‌یاندا ده‌پژان و دوعا و نزای خیری بۆ ده‌کردن. له‌ کاتی منداڵ بوونی ژناندا، یارمه‌تی مامانه‌کانی دده‌ا، که ژنانی ده‌ر و دراوسی به‌ ناچاری، به‌ کاری پتیویست له‌ مال و ده‌ده‌ر ده‌که‌وتن، منداڵه‌کانیانی ده‌گرته‌ لای خۆ، به‌ دل و به‌ گیان ئاماده‌ بوو، به‌ خۆرایی و بێ هیچ پاداشتیکی قورستین کار له‌ ئەستۆ بگریت، وه‌کو یارمه‌تی دانی دان عه‌مرانی نه‌خۆش که نه‌یان ده‌توانی پیداوایستی سه‌روشتیه‌کانی خۆشیان دابین بکه‌ن. کیژانی پا به‌ وه‌خت، سه‌باره‌ت به‌ ده‌زگیرانه‌کانیان شیره‌تیان پیده‌کرد و ئەو گه‌نجانه‌ی که سه‌ر و سه‌ریکیان ده‌گه‌ل کیژیکیا هه‌با و که‌س و کاری کیژی، پازی نه‌ده‌بوون کیژی خۆیانی بده‌ن، په‌نایان بۆ ئەو ده‌برد تا بکه‌وێته‌ به‌ینه‌وه‌و کاره‌که‌یان بۆ رایی بکات. ژن و میزدانی توراوی ئاشت ده‌کرده‌وه‌. ئەو ژنانه‌ی که میرده‌کانیان به‌ بیانوی ته‌مه‌لیانه‌وه‌، قه‌ستی لیدانیان ده‌کرد، یان به‌ هۆی هه‌رزهی و زیناوه‌ ده‌یانویست بیانکوژن، په‌نایان بۆ ده‌خمه‌که‌ی ئەو ده‌برد و دلنایابوون که تا له‌ سا و په‌نای ئەودا بن هیچ پیاویک له‌ مونته‌ سانتودا، زات ناکات ده‌ست له‌ روویاندا به‌رزبکاته‌وه‌. هه‌رچه‌کیان به‌ خیر و سه‌ده‌قه‌ پێ دابه‌یخوارد، هینده‌ که‌مخۆر بوو، هه‌میشه‌ خواردنی زیاده‌ له‌ ده‌خمه‌که‌یدا هه‌بوو و، هه‌موو ئیواره‌یه‌ک ئەو خوراکه‌ زیاده‌یه‌ی به‌ سه‌ر هه‌ژاره‌کاندا دابه‌شده‌کرد. هه‌روه‌ها ئەو جل و به‌رگانه‌شی، که خه‌لکی ده‌یاندا، به‌ سه‌ر هه‌ژارادا دابه‌ش ده‌کرد، به‌ گه‌رما و سه‌رما هه‌ر ئەو کیسه‌ جاوه‌ گوش ئاسایه‌ی له‌ به‌ر ده‌کرد، که له‌ رۆژی یه‌که‌می هاتنیا له‌به‌ری بوو.

له‌ لایه‌کی دییه‌وه‌ په‌یوه‌ندی ده‌گه‌ل ده‌سته‌ی مژده‌به‌رانی "ماسکارا"دا که هاتبوون بۆ "مونته‌ سانتو" تا له‌ ئاهه‌نگ و جه‌ژنی به‌رپاکردنی عه‌شای ره‌بانی له‌ کلێسای "دلی موباره‌کی مه‌سیح" بکه‌ن، زۆر گه‌رم و گور نه‌بوو. چونکه‌ ئەوانه‌ به‌رده‌وام خه‌لکیان به‌وه‌ ده‌ترساند که هه‌ر دیندارییه‌کی رادیکالی، ئەو دینداریه‌ی پابه‌ندی رینماییه‌کانی کلێسا نه‌بیته‌ مه‌ترسیداره‌ و "پدراس ئیتکاندانه‌داس" یان به‌ نمونه‌ دینایه‌وه‌. له‌وێ له‌ ده‌قه‌ری "ئاس فلورس" له‌ "بزنایمیوکی" یاخیه‌که‌ به‌ نیوی "جواو فریرا" له‌ گه‌ل ده‌سته‌یه‌که‌ گومرا و یاخی وه‌کو خۆیدا، به‌ نه‌هه‌ق خوینی کۆمه‌لیک خه‌لکیان (به‌م ژنه‌شه‌وه‌) به‌ سه‌ر ئەم تاویره‌دا رشتبوو، گوايه‌ له‌و ریگایه‌وه‌و به‌و کاره‌یان ئەو ئەفسوونه‌ به‌تال ده‌که‌نه‌وه‌ که "دون سه‌باستیانو" یه‌کیک له‌ پاشاکانی پرتوگال گیرۆده‌ی بووبوو و له‌ ناکاواو به‌ شیوه‌یه‌کی ئالۆز و گونگ، له‌ کاتی جیهادیا دژی مورده‌کان دیار نه‌مابوو، ئەمانه‌ ده‌یانگوت هه‌موو ئەوانه‌ی له‌ دوا شه‌ردا مرده‌بوون زندوو ده‌که‌نه‌وه‌ و بۆ به‌هه‌شتیان قری ده‌که‌ن.

ئیدی "ماریا کوادرادو" به‌ لای ده‌سته‌ی مژده‌به‌رانه‌وه‌، ریک له‌ ناو جه‌رگه‌ی بازنه‌ی بیده‌ته‌چیاندا گیرسابوووه‌ و چیوای نه‌مابوو به‌ره‌و کوفر دابخزی. به‌لام ئەو هه‌رجاری یه‌کیک له‌م قه‌شه‌ و مژده‌به‌رانه‌ به‌ لایدا ره‌ت ده‌بوو،

کرنۆشی بۆ دەبرد، دەستی ماچ دەکردن و داوای تەبەپۆکی لێدەکردن، ھەرچەند ھیچ کەسێ نەیدیوو کە ئەم ژنە پەيوەندیەکی جدی و گەرم و گۆرپی وەکو ئەوەی دەگەڵ خەلکی "مونتە سانتو" پەیدای کردبوو، لە گەڵ ئەم باوکەنەدا کە جلکی ھاوشیوەی زەنگۆلیان لە بەر و ڕدینی درێژیان دانابوو و قسەیان گونگ و نامەفھووم بوو، پەیدا کردی.

ئەو مژدەبەرانە، خەلکە دیندارەکان بەو دەترساند و ئاگادار دەکردەو کە ئاگیان لەو گورگانە بێ کە لە پینستی مەرا، خۆ بە گەرەکاندا دەکەن تا ھەموو میگەلەکە بخۆن: واتە ئاگیان لەو پەيامبەرە درۆینانە بێ، کە مونتە سانتو، وەکو چۆن ھەنگوین میشان رادەکیشت، بەو ئاویە بەرەو خۆی رای دەکیشان. ئەمانە کە وەکو یوحەنای مەعمەدان، پۆسینیان لە بەر دەکرد، یان خەرقەیی دەرویشیان لە بەر دەکرد و بە ناو شەقام و کۆلانە باریکەکان دەکەوتن و بەرەو جلجتا سەر دەکەوتن و یەکسەر ڕی و ڕەسمیکی پڕ جۆش و خرۆش و وەعزخوانی نامەفھومیان بەرپا دەکرد. ئەمانە مایەیی سەرگەرمی خەلکی شارەکە بوون، ڕیک وەکو بەیت بیژو حیکایەتخوانانی گەرۆک یان " پدريمە دیوہ " یان " خانمی ڕیشدار " یان " پیاوی بێ ئیسقانی " سێرکی قەرەجان، بەلام " ماریا کوادرادو " ھەرگیز نەدەچوو نێو ئەو خەلکانەیی کە لە دەوری ئەم واعیزە بێ سەر و بەرانە خڕ دەبوونەو.

بۆیە خەلکی شار سەریان سوڕما کە پۆژی دیتیان ماریا کوادرادو بەرەو گۆرستانەکە کەوتە ڕی کە کۆمەلێک خەلکی خۆبەخش بە ھاندانی پیاویکی رەشتالەیی قژ درێژی، جبە ئەرخەوانی تۆخ، دەستیان بە دروستکردنی ھەساریک بە دەوری گۆرستانەکەدا کردبوو.

ئەم پیاو، ئەو بەیانێ لەگەڵ کۆمەلێک موریدا (یەکیکیان تیاوو نیمچە مەرۆف و نیمچە ھەیان بوو، بە چوار چەنگۆلە دەروویی) گەیی بوو ناو شار و زۆر بە تووندی کەوتبوو لۆمەیی خەلکەکە، کە زەحمەتی ئەو ھەندەیان بە خۆ نەداو کە بە کیمانی ھەساری دەوری ئەو زەویە دروستبکەن کە مردووھەکانی تیا نیژراو. ئایا مردنی ئینسان، کە ئینسان بۆ دیداری پەرەردگار دەبات، شایستەیی ڕیز نییە؟ " ماریا کوادرادو " بە بیدەنگی خۆی بە نێو ئەو خەلکەدا کردبوو کە بەردیان کۆ دەکردەو و بە شیوہیەکی پینچاوپینچ، بە دەوری ئەو خاچە بچووکانەدا کە ھەتاوھە سوتاندبوونی، بە ریز ھەلیان دەچنی، تا بولیلی ئیواری شان بە شان خەلکەکە کاری کردبوو. پاشان سەریکی مەیدانی گشتی شاری دابوو کە خەلکانیکی زۆر لە سایەیی دوو درەختە تەمرھندیەکە ڕاوھەستابوون و گوینیان لە قسەیی پیاو رەشتالەکە دەگرت. پیاوھە بە دەم باسی خواوہ دەیگوت گرینگە مەرۆف لە رای رزگاری روحی خۆیدا، چ پیاو و چ ژن، ئیرادەیی خۆی بنی بێ، وەلاوہی بنیت – ئەمە ژەھریکە، ھەر مەرۆفیکی خستووھتە ئەو خەیاڵ و وەھمەوہ کە بۆ خۆی خواوہندیکی بچووھە ولە ھەموو خواوہندەکانی دەورووبەری بالاترە – دەبی ئەو ئیرادەیی بسرپیتەوہو ئیرادەیی کەسی سێیەمی لە جیگا دابنیت، ئەو کەسە کە بینای کردوو، زەحمەتی کیشاوہ، وەکو میروولە زەحمەتکیش و کۆلنەدەر.

ھەرچەندە ئەو قسانەیی دەکرد، بەلام بە زمانیکی ڕوون و ڕەوان قسەیی دەکرد، کە ھەموو کەسێک لێی حالی دەبوو. قسەکانی ھەرچەندە بۆنی مەزەبیان لێدەھات و بریک گونگ بوون، بەلام لەو گفەت و گویانە دەچوو کە مالباتەکان، ئیواران، لە دەری و بە دەم پیاو سەر شەقامەکانەو، بە دەم شەنەیی باوہ دەگەڵ یەکدا دەیانکرد. " ماریا کوادرادو " لە مەیدانەکەدا مایەو، لە جیی خۆی ھەلکۆرماوو و گوئی لە مورشید دەگرت بە بیئەوہی ھیچی لێ بپرسیت، یان چاوی لێگوازیتەوہ. درەنگانی شەو کە ھیشتا خەلکەکە مەیدانەکان چۆل نەکردبوو، یارۆی غەریبان خولک کرد کە شەوئ لە خزمەتیا بن و شەو لە مالی ئەوان پۆژ بکاتەوہ. " ماریا کوادرادو "

ش دهنگی هه لبري - ئاپوراكه ئاورپان ليدايه وه - به شه رميکه وه بو ده خمه که ی خوی خولکی کرد. ئیدی کابرای باریکه له بی چند و چوون دووی که وت و به ره و چیاکه وه ری که وت. مورشید، به دریتایی ئه و ماوه یه ی له " مونته سانتو " مایه وه، رۆژی به وه عزدان و کارکردنه وه ده برده سهر و شه وان له ده خمه و شکه فته که ی " ماریا کوادرادو " ده خه وت. له و ماوه یه دا ههر هه موو کلئسا و په رستگه چکوله کانی سهر چیاکه ی خاوین و نوژهن کرده وه، هه ساریکی له مبه ر و له وه به ری ریگه ی ویاساکرا (ریگای موباره ک) دروستکردبوو. دوا ی ماوه یه ک مقومقویه ک له نیو خه لکی بلا و بو وه وه که نه ئه و ونه ماریا شه وان نه ده خه وتن و له پای میحرا به ره نگا وره نگه که دا به دم شه و بیداریه وه باسی روحیان کردوو. هه ندیکی دی ده یانگوت که پیاوه که له سهر دۆشه که کا ئاخنه که ی ئه و ده خه وت و ژنه که ش شه ونخونی به دیاریه وه ده کرد. به هه رحال، هه قیقه ته که ئه مه بوو که ماریا کوادرادو به نیو نه خت له مورشید دور نه ده که وته وه، وه کو سییه ر له دووی بوو، به رۆژه وه به ردی له گه لیا ده گواسته وه و شه وانیش به چاوانی ئه بله قه وه ته مه شای ده کرد. ویرای ئه وه ش هه موو خه لکی شار وه ختی به یانیه ک خه به ریان بووه وه و زانیان که مورشید مونته سانتوی به جیهیشتوو وه ماریا کوادرادوش به گه ل موریده کانی ئه و که وتوو، له گه لیا رۆییوه، سه ریان سوپما.

له مه یدانیکی سه رووی شاری باهیا دا، بینایه کی به ردینی کۆن هه یه که به گوچکه ماسی ره ش وسپی رازینرا وه ته وه، وه کو زندانان دیواریکی ئه ستووری زه رد باوی به ده ورا کیشر او ه. ئه م ساختمان ه که ره نگه هه ندیک له خوینه ره کانم به قه لای تاریکه ندهیسی بزنان: " دیری خاتوونی ره حمه ت " که دیری کاپوسینه کانه، ئه مانه فیرقه یه کن که به خودشکینی ومژده به رایه تی ناوبانگیان ده کردوو. بوچی باسی شوینیکتان بو ده که م که به نورینی ههر که سیکی ئازادیخواز، ره مزی ههر شتیکی قیزه ونه؟ بو ئه وه ی پیتان بیژم که دوو رۆژ له مه پیش، وه ختایه ک دوا نیوه رۆیه کی ته واوم تیایدا به سه ر بره، چ شتانیکم بیست وزانی.

من بو ئه وه نه چوو بووم بو ئه وینده ر، تا زه مینه بو گوتار و وه عزیکی ئاگرینی ئاموژگاری ئامیز، فه راهه م بکه م که به باوه ری زوری که له هاوړییان، ده بو له سه ربازگه و دیران وه شیوه یه کی گشتی که مه لبه ندانی چه وساندنه وه و خورافات پیشکه ش کرابا، تا بتوانین، ئه و بتانه بشکینین که له م ده زگا و شوینانه دا له میشکی کریکاراندا دروستکراون و تا پینان نیشان بدهین که ئه م بت وبتخانانه، پیروژ نین وقابیلی ئه وه ن هیرشیان بکریته سه ر وله بناغه وه هه لبه ته کترین. (ئه و دار ودهسته یه تان له بیره که له به رشه لونه، داوایان ده کرد هیرش بکریته سه ر دیران وره به نیتان ئاوس بکرین، تا پیگه وپایه ی میاتی وژنایه تی خو، که خه لوه ت نشینی و گوشه گیری لئی سه ندبوونه وه، وه ربگرنه وه؟) چووم بو ئه و دیره تا له گه ل برایه کدا (مه به ست برای دینییه) به ناوی " جوايو ئیقانجلیستا دی مونته مارسیانو " گفتوگو بکه م، که به ریکه وت، خووم و به ختم حیکایه تیکی غه ربیم خویندبووه وه که ئه م برایه نووسی بووی.

یه کی که بوو له نه خو شه کانی دکتور " خوزیه باتیستا دی سا ئولیفیرا " که پیشتر باسی کتیبه که یه م " کاژله ناسی " م بو کردوون و هه ندی جاریش له هه ندی حاله تدا هاوکاری ده که م، خزمی به ده سه لات ترین و به هیزترین پیاوی ئه م ده قه ره یه، واته خزمی بارون " دی کانا براقا " یه. وه ختایه ک دکتور باتیستا خه ریک بوو مالیجه ی کرمی شریتی بو ئه م پیاوه ده کرد، ئه م پیاوه ناوی " لیلیس بیدادیس " بوو، کاری پاریزه ری بوو، بو ی گیراینه وه که چۆن مولک ومه زرایه کی بارون، له لایه ن کابرایه کی شیته وه، بو ماوه ی دوو سالان داگیر ده کری و ده یکات

به ناوچه‌یه‌کی محوره‌مه. ئەم " لیلیس بیدادیس " ه ده‌بی به پارێزه‌ری بارون، تا له دادگا به‌رگری له مافی بارون بکات و مولک و مه‌زراکه‌ی بۆ وه‌ربگریته‌وه. هه‌لبه‌ته داگیرکردنی مولک و مه‌زرای که‌سیکی مولکداری ئەرستۆکرات، له لایه‌ن گروپیکی چه‌وساوه‌وه، به لای هه‌موو شوێر شگێرێکه‌وه هه‌والیکی خۆشه، هه‌رچه‌نده ئەم خه‌لکه هه‌ژار و بینه‌وايه - به‌ گوته‌ی کابرای پارێزه‌ر که له سه‌ر له‌گه‌نیک دانیشتبوو به‌دهم نقاننده‌وه زۆری له خۆی ده‌کرد، تا ئەو کرمانه‌ی که ده‌رمانه‌که کوشتبوونی فری بدات، خه‌لکانیکی مه‌زه‌بی تووندپه‌و بوون. به‌لام ئەوه‌ی بووه هۆی ئەوه‌ی که گوی بگرم، ئەمه بوو که له ناکاوا گوته‌ی ئەمانه، زه‌ماوه‌ندی مه‌ده‌نی وه‌رمیان قه‌بوول نه‌بوو، په‌یره‌وی جووره‌ په‌سمیکیان ده‌کرد که کابرای پارێزه‌ر (لیلیس بیدادیس) ناوی نابوو " هه‌رزه‌بی ". به‌لام هه‌ر که‌سیک له‌ نزیکه‌وه شاره‌زای داب و نه‌ریتی جفاکی ئەم کۆمه‌لگه‌یه‌ بوايه، ئەمه‌یان به‌ قیان و عه‌شقی ئازاد ده‌زانی. " ئیدی به‌ بیانوی ئەم به‌لگه‌ و نیشانه‌ ئاشکرایه‌ی گه‌نده‌لی ئەخلاقیه‌وه، ده‌وله‌ت بیگومان ناچار ده‌بیت، ئەو وشکه‌ دیندار و مه‌زه‌بیانه‌ له‌و مولکانه‌ وه‌ده‌ربن. " ئیدی به‌لگه‌ی ده‌ستی ئەو بۆره‌ پیاوه‌ ده‌لال سیفه‌ته، هه‌مان ئەو حیکایه‌ته‌ بوو که ئاماژه‌م کردی و ئەو زانیاریانه‌ی له‌ کلێساوه‌و به‌ یارمه‌تی کلێسا، که ئەویش له‌ خزمه‌تی ئەرستۆکراتاندا بوو، به‌ده‌ست هینابوو.

ئیدی برا جوايو ئیفانجلیستا دی مونت مارسیانو " له‌ لایه‌ن قه‌شه‌باشی باهیاوه‌ بۆ مه‌زراکه‌ نێردرابوو، که خه‌به‌ری کاری یاخیانه‌ و گومراهانه‌ی ئاکنجیانی ئەو مولک و زه‌ویانه‌ی به‌ده‌ست گه‌یی بوو. ئەم په‌به‌نه‌ پۆیی بوو تا بزانی له‌ کانودوس چ باسه، زۆر زوو، شپه‌زه‌ و هه‌راسان له‌و شتانه‌ی که له‌وینده‌ر دیتبوونی، گه‌رابوووه‌.

دیاره‌ گێرانه‌وه‌که‌ی ئەم پیاوه‌، زۆر شت پوون ده‌کاته‌وه، هه‌یچ گومانیک له‌وه‌دا نییه‌ که بۆ بابایه‌کی کاپوسینی دیتنی ئەم شتانه‌ ناخۆش بووه. بۆ بابایه‌کی لیبرال و ئازاد بیریش به‌راستی هه‌یه‌جان ئەنگیزه‌. ئیدی غه‌ریزه‌ی ئازادبخواری که کۆمه‌لگه‌ی چینایه‌تی به‌ ئه‌وزارین وه‌کو: خیزان، قوتابخانه، ئۆل و ده‌وله‌ت، که تایبه‌ته‌ به‌ تیکشکاندن هه‌ر شتیکی خودی ئینسان، خه‌فه‌ی ده‌کات، بووه‌ به‌ رینوینی ئەو خه‌لکانه‌ی که به‌ ئاشکرا دژی ئەو ده‌زگایه‌ن که مه‌به‌ست و ئامانجی، ده‌سته‌مۆ کردنی هه‌ست و ئاره‌زووانه، پاپه‌ریون. ئیدی خه‌لکی " کانودوس " به‌ گوته‌ی خۆیان، ئەو قانونی زه‌وجینه‌یان، که له‌ دوا‌ی پوخانی پژیی پاشایه‌تی له‌ به‌رازیل ده‌رچوو، پێ قه‌بوول نییه‌ و زه‌وجینی ئازادانه‌یان له‌ جیاتی داناوه‌و جیابوونه‌وه‌ی ژن و می‌ردش له‌ ناویاندا ئازادانه‌یه، ئیدی زه‌وجین و جیابوونه‌وه، ته‌نیا و ته‌نیا په‌یوه‌ندی به‌ په‌زامه‌ندی ژن و پیاوه‌وه‌ هه‌یه، ته‌نانه‌ت ئەو پیاوانه‌ش که مندال له‌ ژنان ده‌خه‌نه‌وه، هه‌قی باوکایه‌تیا به‌سه‌ر ئەو منداله‌وه‌ نییه‌ که له‌ دایک ده‌بیت، چونکه‌ رابه‌ر یان پێشه‌واکه‌یان، که به‌ خۆیان مورشیدی پیده‌لین - فیری کردوون، که هه‌ر مندالیک دیته‌ دنیاوه، حه‌لالزاده‌یه. ئایا ئەمه‌ به‌لای ئەنگۆوه‌ جووره‌ ماقولیه‌تیکی تیا نییه‌؟ وا نایه‌ته‌ به‌رچاو که هه‌ندیک له‌ ئارمانجه‌ بنه‌په‌ته‌کانی شوێر شه‌که‌مان له‌ کانودوس هاتیته‌ دی؟

عه‌شقی ئازاد، مافی باوکایه‌تی ئازاد، سه‌رینه‌وه‌ی ئەو جیاوازیه‌ نه‌نگینه‌ی که ده‌خه‌ریته‌ نیوان زوپیته‌ی حه‌لالزاده‌ و حه‌رامزاده‌وه، باوه‌ره‌هینان به‌وه‌ی که نه‌ ئابروومه‌ندی و نه‌ بی ئابروویی ئینسان، بۆ ماوه‌یی نییه‌. باشه‌ من هه‌قی خۆم نه‌بوو ده‌سته‌برداری نه‌فره‌تی سه‌روشتی خۆم بيم و بچمه‌ دیدنه‌ی ئەم کابرا کاپوسنه‌؟

ئەو که‌سه‌ی که زه‌مینه‌ی بۆ ئەم هه‌ق‌دیتنه‌ فه‌راهه‌م کرد، پارێزه‌ره‌ ناشیه‌که‌ی بارون " دی کانا براقا " بوو که پێی وابوو من سالانیکه‌ شه‌یدای خورافاتێ ئۆلیم (هه‌لبه‌ته‌ له‌ راستیا ئەمه‌ وابوو) هه‌ق‌دیتن و هه‌قه‌ی یقینه‌که، له‌ هۆلی ناخواردنی دیره‌که‌دا ئەنجام درا، که ژووریک بوو دیواره‌کانی یه‌کپارچه‌ وینه‌ و ئیکۆنه‌ی پیاوچاکان و

شهیدان بوو، دالانیکي چکوله ی کاشیکاری له بهردهما بوو، ههوزیکي ئاوی تیا بوو زورجار په به نانی کلاو له سهری، جبه له بهری، جبه رهش دههاتن، گوریسی سپیان له ناو قه دی خو ده به ست، تا به دهولکان ئاوی لی هه لکیشن. په به نه که به سینگ فراوانی هه موو قسه و پرسیاره کانی وه رگرتم، وهختایه ک که زانی ده کارین به ئیتالی، که زمانی زکماکی ئه و بوو، قسان بکهین ده رکهوت که پیاویکی ده ماوهره. خه لکی باشووره، هیشتا گه نجه، که سیکي کورته بالا، قه له و، ریشن، ته ویل پان، دیار بوو که به شه ریکی خه یالاوییه، لاجانگه قوپاوه کانی وم له ئه ستووره که ی وای ده نواند که به شه ریکی دلر هس، رکونی، چیکلدانه ته نگ، کورتبین وتورینوکه. ئه وه ی له میانی هه قپه یقینه که مانه وه بوم ده رکهوت ئه وه بوو که رقی زوری له "کانودوس" بوو، هه م له بهر شکستی ئه و ئه رکه مه زه بییه ی ئه وی بو ئیره کیشابوو و هه م له بهر خاتری ئه و ترسه ی له نیو ئه و یاخی و گومرایانه دا که وتبووه گیانی. به لام ئه گهر چاوپووشی له و زیده رووی و رق و کینانه بکهین که له قسه کانی هه بوون، به راستی هه ندی شتی بالکیشی ده گوت.

ئه و شتانه ی من له زاری ئه م په به نه م ژنهوت، به شی چه ند ژماره یه کی روظنامه ی "پریشکی شوپرش" ی ده کرد. جه وهه ری مه سه له که ئه مه یه، که ئه م هه قپه یقین و گوت و بیژه، دروستی ئه و گومان و مه زنده یه ی منی سه لماند که له "کانودوس" دا خه لکانی ساده و بی ئه زمون هه ن، که خو به خو، خو رسکانه، به زه بری غه ریزه وخه یال، زور شتان ده که ن که ئیمه ی شوپرشگیزانی ئه وروپایی، به پیویستی ده زانین بو به رقه راری رژی می دادوه ری له سه ر ئه م مه رز و بویه. ئیدی ئیوه خو تان حوکم به دن. "جوايو ئیفانجلیستا" ته نیا یه ک هه فته له کانودوس مایه وه، دوو هاوپیسه ی خو شی، واته دوو قه شه ی دیکه ی له گه لدا بوو، یه کیکیان کاپوسنیکی خه لکی باهیا بوو، ئه وی دیکه قه شه یه کی خه لکی شاریکی نزیکي کانودوس بوو، ناوی "دون یواکیم" بوو - با ئه وهش بلیم - که "جواو" به هیچ جوړی هه زی له چاره ی نه ده کرد (ده لیت مه یگوسار و ئالوده یه، پاک نییه، هه رزه یه، خه لکی هانده دات داشداری وهاوسوژی ده گه ل یاخیاندا بکه ن). پیش ئه وه ی بگه نه "کانودوس" - دوا ی سه فه ریکی دژواری هه رژه رژه - ئه وانه نیشانه کانی "یاخی بوون و پاشاگه ردانی" به دی ده که ن، به چیا؟ به وه دا که هیچ به له د و ده لیلیک ئاماده نه بوو بو ئه وینده ریان ببات. که ده گه نه سی فرسه خی ئه و مولک و مه زرایه تووشی مه فره زه یه کی چه کدار ده بن، هه موو تفه نگی لووله دریز و قه مه ی گه وره یان پیده بی، ره فتاریان له گه ل ئه ماندا دژمنانه ده بیم ریگه یان پینده ن تا "دون یواکیم" که ئاشنایان ده بی، ده که ویته به ینه وه، هه نگی ریگه یان پینده ن. له کانودوس تووشی کو مه له خه لکیکی مرده لوخی ره نگ و روو سیسه له و چرچه له ده بن، هه موو له خانوچکه ی گلدا به سه ر یه کدا رژابوون و سه راپا له چه کدا نقوم بوون "تا به ره قانی له مورشید بکه ن که حکومت به نیازی کوشتنی بوو." قسه کانی قه شه کاپوسن، که به دیتنی ئه و هه موو چه ک و چه کدارانه، ترسی لینیشتبوو هیشتا له گویمدا ده زرینگینه وه. "چه که کانیان نه له کاتی نان خو اردن و نه له کاتی نویژدا دانه دنا، زور به خو و به چه که کانیان هه ده فشین، ئیدی جوړه ها تفه نگی دریزو قه ره بیا وده مانچه وقه مه وشمشیر و رهخت و فیشه کدانیان پی بوو، ده تگوت له ئان وساتدان که بچه شه ر." (نه متوانی مه سه له که ی بو روون بکه مه وه، به لام تیم گه یاند، که ئه وانه له وه تای مولک و مه زراکه ی بارونیان به توپزی داگیر کردوو، خو یان بو ئه م شه ره ئاماده کردوو.) ئه و به دلنیا یه وه ده یگوت که ئه و پیاوانه تاوانباری زور به نامنیان تیدایه، به تایبه تی ناوی یه کیکیان ی برد که ناوی "جواو شه یان" بوو که له سه رانسه ری ده قه ره که دا به بی ره حمی و دلره قی مه نشوور بوو "ئیدی به خو و دار وده سه ته که یه وه هاتبوو که له "کانودوس" بژی و یه کیک بوو له سه رده سه ته کانی مورشید. "جوايو ئیفانجلیستا" ده یگوت گله یی له مورشید کردوو وپی گو تووه: "ئه گهر به راستی مه سیحین، بوچی ریگه ده ده ی

ئەم تاوانبارانە لە كانودوس بىئىنەوہ ؟ " وەلامەكەى ئەمە بووہ: " بۇ ئەوہى بىيانكەين بە خەلكى باش. ئەگەر دزىيان كردبى يان پياويان كوشتبى، لە بەر ھەژارى بووہ. ليرەدا ھەستدەكەين كە بوون بە ئەندامى مالباتىكى مروڤانى، بەمەش خۆشحالن. ئامادەن لە راي پاككردەوہى گوناخەكانياندا ھەر كارىك بكەن. ئەگەر لە ريزەكانى خوماندا قەبوولمان نەكردابان، تاوانى زياتريان دەكرد. بەلاى ئيمەوہ كارى چاك وخير ئەوہى كە مەسىح دەيكرد.

ھاوپرييان، ئەم پەيقانە بە تەواوہتى دەگەل ڤەلسەفەى ئازاديدا تىكدەكەنەوہ. ئيوہ بە خوتان دەزانن كە ھەر دز و ريزگريك خۆبەخۆ و بە تەبيعت ياخييە، بيئەوہى پيئەسەى بابايەكى شۆرپشگيرە، زورچاك لە بىرتانە لە رۆژگارە درامىيەكەى كومونەدا، زورپك لەو برايانەى كە بە چاوى تاوانبار تەمەشا دەكران و ماوہىەكيان لە زندانانى بورژوازيەتدا بە سەر بردوو، لە ريزى پيشەوہى خەباتدا بوون وشانبەشانى كريكاران دەخەبتين و ئەوپەرى نەفس بەرزى و بوپريان دەنواند.

خالىكى گرينگ ھەيە ئەویش ئەوہى كە: خەلكى كانودوس خويان بە ژاگونسو واتە سەركيش وياخى دەزانن. ئەم رەبەن و قەشەيەى كە بە ناوى مژدەبەرييەوہ سەفەرى زورى بو ئەو ديار و دەقەرانە كردبوو، دانى بەوہدا نەدەنا كە ئەو ژنە پى پەتى و ئەو پياوانەى كە جاران زمانيان لە دەما نەبوو و زور شەرمەن و خاكى بوون و ھەنووكە خويان بە نوينەر و مژدەبەرى كليسا وخوا دەزانى. "ئەمانە دژمنى سەرسەختى كۆمەلگەن. قەت چاك نابن، خوين بەرچاوى گرتوون، خوينيان ھاتووہتە جۆش، ھورا دەكيشن، قسە بە يەكدى دەبەرن، تا ھەزار ويەك قسەى دزيو و بيسەر و بەر بكەن، لەو قسانەى كە ھەر بابايەكى مەسىحى پي رادەچلەكى... لەو قسانەى كە ھىچ ياسا و ريسا و مورالتيكى جوان پي رازى ناييت، لەو قسانەى بيخەيتە سەر نان سەگ بۇنى پيوہ ناكات. بۇ نمونە باوہريان وايە ھەر كەسى لە خەمى رزگارى پوحى خويدا بى، دەبى بۇ " كانودوس " بروات، " چونكە باقى جيھان كەوتۆتە دەست مەسىحى دەجال. " ئايا دەزانن ئەم ياخى وسەركيئانە مەبەستيان لە مەسىحى دەجال كئيە؟ مەبەستيان رژيمى كۆماریيە. بەلى بە رژيمى كۆماری دەلین مەسىحى دەجال. بەلى ھاوپرييان مەبەستيان رژيمى كۆماریيە. ئەمانە رژيمى كۆماری بە سەرچاوهى ھەموو بەلا و مسيبەتيك دەزانن، ھەلبەتە ھەنديك لەم بەلايانە خەيالى بوون، بەلام ھەنديكى راستەقینەشيان تيا بوو وەكو برسپەتى و باجى دەرامەت. ھەلبەتە " جاو ئيقانجلیسا دى مونت ماریسیانو " باوہرى بەو قسانە نەدەكرد كە دەى بيستن. ھەلبەتە من دلنيام كە نە ئەو و نە فيرقەكەى و نە كليسا زوريان كەيف بە رژيمى تازەى بەرازيل نەدەھات، چونكە رژيمى كۆماری وەكو لە گوتارى پيشوودا بۆتانم نووسى بوو، پر بوو لە ماسونيين، ماسونپەتەش لە راستيا بە مانای لاواز كردنى كليسا بوو. بەلام ئەمە لە كوئ و ئەوہى رژيمى كۆماری بە مەسىحى دەجال بيئە شوبھاندن لە كوئ! جا قەشە كاپوسن كە بە خەيالى خوى دەيويست من توورە بكات يان بمترسينى تا لەو جەماعەتە دوور بكەومەوہ و رقم لنيان بيئەوہ، ھەندى شتى دەگوت كە بە گويم خوش بوو، وەكو موزيقا بوو. گوتى: " ئەمانە گروپيكي سياسى - مەزەبى چەكدارن كە چەكيان دژى حكومەتى دەستوورى ولات ھەلگرتووہ. خويان كردووہ بە دەولەت لە ناو دەولەتدا، چونكە ياساى دەولەتيان قەبوول نييە، دان بە دەسلەلاتى رژيمى كۆماریدا نانەن و نايەلن پارەى دەولەت لەو ويندەر بەكار بپريت. " ئيدى زەين كويزى ئەم پياوہ نەيدەھيشت ئەقلى بەوہدا بشكى كە ئەو برايانە بە تەبيعت و خورسك، بپاريان داوہ كە دژى دوژمنى راستەقینەى ئازادى، واتە دژى دەسلەلات راپەرن. ئەو دەسلەلاتەى كە ئەوان سەركوت دەكات، لە زەوى و خويندن و يەكسانى بيئەشيان دەكات، كئيە؟ مەگەر ھەمان رژيمى كۆماری نييە؟ ئيستا كە چەكيان ھەلگرتووہ تا دژى كۆمار بچەنگن، خوى لە خويدا ماناى دروستى ئەو ريگايەيە كە

هه‌لیان بژاردوو... تاقه ریگای به‌ردهم خه‌لکی چه‌وساوه بو شکاندن و پچراندنی کوټ و زنجیره‌کانیان، خه‌باتی رادیکالییه.

هه‌لبه‌ته ئه‌مه هه‌موو مه‌سه‌له‌که نییه. خۆتان بو شتیکی سه‌یرتر ئاماده بکه‌ن. " جواو ئیفانجلیستا " دلنیای کردووم که کانودوس جگه له سیکیسی هاوبه‌ش، قهراری به‌رپاکردنی پژییمی مولکیه‌تی هاوبه‌شیشی داوه: هه‌موو شتیکی مولکی هه‌مووانه... ده‌لین مورشید قه‌ناعه‌تی به‌م یاخی و سه‌رکیشانه کردوو که گوناچه – باش گویتان له قسه‌کانم بیت – هه‌ر مولکیکی مه‌نقول یان نیمچه مه‌نقول به‌ مولکی تایبه‌تی ئه‌م که‌س یان ئه‌و که‌س بزانی. خانوو، زه‌وی و زاری کشت وکالی، به‌ر و بووم و حه‌یواناتی مالی، مولکی جه‌ماوه‌ری خه‌لکه، هی هه‌موو خه‌لکه نه‌ک هی یه‌ک که‌س... مورشید قه‌ناعه‌تی پیکردبوون که تا مولک و مالی که‌سیک زیاتر بی، ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌ی له رۆژی په‌سلاندا، به‌ر به‌خشین و ره‌حمه‌تی خوا بکه‌وئ، که‌متره. وادیاره بیرو بوچوونه‌کانی ئیمه‌ی پراکتیزه ده‌کرد، به‌لام له ژیر په‌رده‌ی دیندا، ئه‌مه‌ش سه‌ده‌می تاکتیکی خۆی هه‌بوو، واته ناچار بوو، ئاستی نزمی هۆشیاری و رۆشنیری موریده‌کانی ره‌چاو بکات. ئایا ئه‌مه بالکیش نییه، که له شوینیکی دووره ده‌ستی به‌رازیل دا، گروپیکی سه‌رکیش و یاخی بیانه‌وئ، کۆمه‌لگه‌یه‌ک دروست بکه‌ن که زه‌وجینی فه‌رمی و له پاره و پول خالی بیت و مولکیه‌تی گشتی جیگه‌ی مولکیه‌تی تایبه‌تی بگریته‌وه؟

ئه‌م بیروکه‌یه په‌یتا په‌یتا له زه‌یندا ده‌خولایه‌وه، له کاتیکی " جواو ئیفانجلیستا دی مونت مارسیانو " بو‌ی ده‌گێرامه‌وه که دوا‌ی یه‌ک هه‌فته وه‌عزخوانی له کانودوس و له هاماجیکی ته‌ژی بیده‌نگی دژمنایه‌تی ئامیز، له ناکاوا بو‌ی ده‌رکه‌وتوو که خه‌لکی به‌ ماسۆنی و پرۆتستان ناویان بردوو، ته‌نیا له به‌ر ئه‌وه‌ی یاخیه‌کانی (سه‌رکیش) هانداوه که بو‌ گونده‌کانی خۆیان بزقنه‌وه‌وه که داوا‌ی لیکردوون راده‌ستی پژییمی کۆماری بینه‌وه به‌ جو‌ری ده‌هری بوون و ها‌روژاوان که ئه‌و ناچار بووه به‌ په‌له‌پروزی له کانودوس هه‌لیت و خۆی رزگار بکات. گو‌تی: " کلیسا له‌وینده‌ر ده‌سه‌لاتی خۆی له ده‌ست دابوو، به‌ هۆی می‌رده‌کیکی شیته‌وه که هه‌موو وه‌ختی خۆی بو‌ ئه‌وه ته‌رخان کردبوو که خه‌لکی هانبدات تا رۆژ تا ئیوارئ به‌وه‌وه خه‌ریک بن، که په‌ره‌ستگه‌یه‌کی به‌ردین دروست بکه‌ن. " هه‌لبه‌ته من نه‌مه‌توانی بيم به‌ شه‌ریکی خه‌م و په‌ژاره‌ی ئه‌و، به‌لکو له جیاتی ئه‌وه خۆشحال بووم و هه‌ستم به‌ هه‌قدلی ده‌گه‌ل ئه‌و خه‌لکه‌دا ده‌کرد که له سایه‌ی به‌ره‌که‌تی ئه‌وانه‌وه، ئه‌و ئاوات و ئارمانجه‌ی که هیزین کۆنه‌په‌رست و پاشقه‌رۆ وایان وینا ده‌کرد که له خوینی شو‌رشه شکست خواردوو و ناکامه‌کانی ئه‌وروپا دا نقومیان کردوو، سه‌ر له نو‌ی له بیابانه‌کانی به‌رازیل دا، وه‌کو قه‌قنه‌س له ناو خۆله‌میسه‌که‌ی خۆیه‌وه زندوو ده‌بیته‌وه.

ئیدی تا نامه وگوتاریکی دی... یان هیچ نامه وگوتاریکی دی.

(٤)

وه‌ختی لیلیس بیداس، پاریزه‌ره‌که‌ی بارون " دی کانا براقا " به‌ فه‌رمی به‌ دادگای " سلفادور " ی راکه‌یاند که مه‌زراکه‌ی " کانودوس " له لایه‌ن چه‌ته و یاخیه‌کانه‌وه داگیر کراوه، سه‌ مانگیک ده‌بوو که واعیز له‌وینده‌ر جیگیر بووبوو. ئیدی زوو به‌ زوو هه‌وال له هه‌موو ده‌قه‌ره‌که بلاو بووه‌وه: ئه‌و پیاوی خودایه که چاره‌که سه‌ده‌یه‌ک بوو پانی و دریزی ده‌قه‌ره‌که‌ی دابوو ژیر پاوه، سه‌ره‌نجام له‌و به‌رزاییه به‌رده‌لانه‌دا، که پێیان ده‌گوت کانودوس گیرسابوووه، ناوه‌که‌ی له‌و سه‌بیلانه‌وه وه‌رگیرابوو که له کانودوس – له قه‌دی نه‌ی شه‌کر – دروستیان ده‌کرد و خه‌لکی ده‌قه‌ره‌که بو‌ تووتن کیشان به‌ کاریان ده‌برد، ئیره بو‌ گاوانان شوینیکی ئاشنا بوو، که شه‌وان به

گارانه کانیانه وه له رهخه روبری " فا - باریس " دهمانه وه. له ههفته ومانگه کانی دواتردا، خه لکانی کونجکاو، خه تابار، نه خووش وئاواره ودهر به دهر، هه لاتوو له یاسا، بربر له باکوور و باشووره وه، له رۆژه لاته و رۆژئاوا وه، روهیان ده کرده "کانودوس"، به و ئومیده ی له ویندهر به خشین، په ناگه یه، شفایه، شادیه، ئاسووده ییه ک بدۆز نه وه.

ئه و رۆژه ی مورشید و موریده کانی گه یشتنه کانودوس، بۆ سبه ی دهستی به دروستکردنی په رهستگه یه ک کرد، که دهیگوت ده بی سهرانسهری له بهرد بی و دوو مناره ی زۆر به رزی هه بیته و بۆ مه سیحی موباره ک ته رخان بکریت. بریاری دا کلێسا که ریک له بهرانبهر کلێسای "سانتو ئانتونیو" که نوێژخانه و په رستگه ی مه زرا و مولکه که بوو، دروست بکری. ئه و که له بهر روناکی ئاگریکی کراوه ی سه رووی شاره وه وه عزی دها گوتی: " با دهوله مه ندان دهستی خو به رزبکه نه وه. من بۆیه دهستی خو م به ز دهکه مه وه، چونکه من یه کیکم له رۆله کانی خوا که روهیکی نه مری پی به خشیوم، که ده توانی به هه شت، که تاقه دهوله مه ندی راسته قینه یه بۆ خو ی مسوگر بکات، من بۆیه دهستی خو م به رز دهکه مه وه چونکه خوا وه ند له م دنیا هه ژاری کردووم تا له و دنیا دهوله مه ند بم. ده یسا با دهوله مه ندان، ده ستیان به رزبکه نه وه. "

ههنگی له بهر نیمچه روناکیه کی پر له که له پشکو، جهنگه لیک له دهستان، له نیو جل و بهرگی شپۆله، چه رم و کراسی تالکیشه وه به رز بووه وه. موریده کان پیش وه عزه که و پاش وه عزه که نوێژیان کرد و سه روودیان خویند و به ناو ئه و کوخته و په ناگه نیوه ته واو کراوه دا، که له دار و گه لا و هه ژگ و بژال و خه رقه و په رۆ دروستیان کردبوو و شه وان له ویندهر دهخه وتن، که وتن و، به و شه وه هۆراو هاواریان له و دهشت و دهردا دهنگی ده دایه وه: بژی پاکیزه، بژی مه سیحی موباره ک، بمری شه یتان، مردن بۆ مه سیحی ده جال.

پیاویکی خه لکی "ماراندیلا" که گه مه ی ئاگرینی دروست ده کرد و له که رنه فال و ئاههنگه کاند، ده ی ته قاند - ئانتونیوی فشفشه ساز - ئه مه له پیش هه موو زیاره تکاره کانی دیکه وه گه یی بووه کانودوس وله و رۆژه به دواوه هه رجاری ری و ره سمیک له کانودوس به رپا کرابا، ئیدی فشفشه کانی ئاسمانیان ده کرد به چراخان.

مورشید به خو ی سه ره په رشتی دروستکردنی په رستگه که ی ده کرد و له م کاره دا، شیره تی به ناو وه ستایه کی کارامه ده کرد که یارمه تی دابوو گه لیک له په رستگه و نوێژخانه کان نۆژن بکاته وه و کلێسای مه سیحی موباره ک، له کریسوپولیس دا، له بناغه وه تا ساپیته، دووباره دروست بکاته وه، کو مه لیک موریدی بۆ به رد هه لکه ندن، له بیژنگدانی لم و داره ینان دانابوو. ئیواران - گه ر به رۆژوو نه بوایه - دوا ی خواردنی نانکی هه ژارانه که بریتی بوو له پاروویه ک نان، یه ک دوو میوه، که وچکیک مانیوکی کولا و چه ند قومه ئاو یک، مورشید خیر هانینی تازه هاتووه کانی ده کرد وئه وانی دیکه ی راده سپارد که میوانداریان بکه ن. دوا ی خویندنی دوعا و نزای " نوێژی ئیمان، باوکی ئیمه و، سلا و له مریه م " به دهنگیکی ره وان وه عزی دها و هه مووانی بۆ زوه د و پارسایی و ریازه ت و سه رکوتکردنی شه هوه ت وپاریز و قنیات هانده دا. ئیدی باسی ئه و که شف و شه ودانه ی بۆ ده کردن که زیاتر له و به یته و حیکایه تانه ده چوون که حیکایه تخوان و به یته بیژانی گه رۆک له گونده کاند بۆ خه لکیان ده گێرایه وه: کو تایی دنیا نزیک بووه ته وه و ئه مه ش به هه مان ئاشکرای کانودوس به سه ر لوتکه ی ئافانیا لوه ده بیبری. رژی می کو ماری به رده وام سه ربازی تفهنگ به شانی بۆ ده سنگیرکردنی ئه و ده نار د تا نه هیلن قسه بۆ هه ژاران بکات، به لام چه ندیش خوین هاتبا رشتن " سه گه گه وره که " نه یده توانی زه فهر به مه سیح ببات و بیگه زیت.

لافاو یک هه لده ستی، عه رده ه ژیکه ی به دوودا دیت. خو ر به جو ری ده گیریته که دنیا تاریکی تاریک ده بیته و خه لکی ناچار، وه کو کویران به له په کوتی و کویره کویر ده رۆن، له و کاتانه دا له نزیکه وه دهنگی شه ر دیت، هه زاران

کەس لە ترسا زراویان دەتۆقی و دەمرن. بەلام کە تەم و مژەکە دەرهوێتەوه، خەلکی، ژن و پیاو، لە سپێدەیهکی پۆشنا سوپای "دوون سپاستیاو" دەبینن کە لە کێو و بەندەنەکانی کانودوس دا دەوریان دەدا. هەنگی شای نەجات، ئەو شایە بە شەوکەت و شکۆیە، لەشکری قان (شەیتان) دەشکێنی و دنیا بۆ خواوەند پاک و خاویێن دەکاتەوه.

دوون سپاستیاو، بە زری و شمشیری رەخشانهوه دی، خەلکی سەر و سیمای میهره‌بانی ئەو دەبینن کە سواری ئەسپیک بوو، زینەکەیی بە ئەلماس رازاوتەوه، بە روویانەوه پێدەکەنی، چونکە پەيامەکەیی کە رزگاریی خەلکە هاتۆتە دی، ئیدی بە سواری ئەسپەکەیی و لە گەل سوپاکەیدا دەروات تا بگەرێتەوه بۆ قولایی دەریا.

ئیدی هەموو ئەو دەباخچیان و وەرزیان و نیوه‌کاران، مەلحەم فرۆشان، دیوهران، جلشۆران، مامانان و ژنە دەروژەکەرانی کە دواي سەفەری دوور و درێژی چەندین شەو و رۆژ، هەموو دار و نەداری خۆیان، لە عەرەبانەیی چادردار یان لە کەر بار کردبوو و بۆ ئەویندەر، کانودوس هاتبوون، ئیستا لەوی و لەو تاریکییەدا دانیشتبوون و گوێیان دەگرت و دەیانویست باوەرپکەن... هەستیان دەکرد چاویان تەژی رۆندک دەبن. بە هەمان باوەری موریدەکانی هەوێلجاری مورشید نوێژ و نزا و وێردیان دەخویند، ئەو کەسانەیی کە دوایان نەدەزانی زۆر زوو فیری نزا و نوێژ و وێردخویندن دەبوون. ئانتونیو فیلانوقا، دووکاندار لە کانودوس، لە هەموو کەس زیاتر ئارەزوومەندی فیربوون بوو. زۆرجار دەگەل "چکۆلەیی موبارەک" دا بە رەخی دەریادا یان بە قەراخ مەزرا تازە داچێتراوەکاندا، پیاسەیی دەکرد.

"چکۆلەیی موبارەک" زۆر بە حەوسەلە، ئەرک و رینماییه ئاینییەکانی بۆ روون دەکردهوه، هەنگی ئانتونیو، ئەو شتانەیی، کە فیریان دەبوو، بۆ "هونوریو" ی برای و "ئانتونیا" ی هاوسەری خۆی و "ئاسونسیا" ی براژنی و مندالەکانی ئەوانی دەگێرایه‌وه و فیری دەکردن.

لە خواردن و خۆراکیان کەم نەبوو، ئازووقە و سەوزە و گەنم و گوشتیان هەبوو. چونکە (قازا - باریس) ئاوی هەبوو، دەیانتوانی دانەویڵە داچێتن. میوان و تازە هاتگەکانیش موونە و ئازووقەیان دەگەل خۆدا دینا، شارەکانی دیکەش زۆرجار، مریشک و قەلەموون و کەرویشک و بەراز و بزنیان بۆ دەناردن. مورشید داوای لە "ئانتونیو فیلانوقا" کردبوو، کە خۆراکەکان عەماربکات و بە شیوه‌یه‌کی دادپەرورەرانە بەسەر نەداراندا دابەشی بکات. بەبێ هیچ بەرنامەیه‌کی تاییه‌تی. بەلام بە چاودیاری مورشید و بەگوێرەیی رینماییه‌کانی ئەو، ژیان لە کانودوس دا بەرەبەرە دەکوتە سەر سکه و ریک و پیک دەبوو، هەرچەندە جارجار کێشه و ئاریشه‌ش چیده‌بوو. "چکۆلەیی موبارەک" ئەرکی رینوینی و پیشوازی و وەرگرتنی دیاری و هاوکاری ئەو زیارەتکارانەیی لە ئەستۆ بوو کە دەهاتنە زیارەت، بەلام دیاری و هاوکارییەکان نەدەبوو پارەیی تیا بی. خۆ ئەگەر بیانوستبا پارەیی کۆماری پیشکەش بکەن، ئەوه دەبوا دەگەل ئەبوت جاو یان پاچودا کە ئەهلی جەنگ بوون، بچن بۆ "کومبی" یان "ژواسیرو" و بە پارەکانیان کەرەستە و شتی پێویست بۆ پەرستگەکە بکرن، کەرەستەیی وەکو بیل، مشاری بەردبەر، چەکوش، شاول، تەختەیی باش، پەیکەری وەلیان و خاچ. دایکە ماریا کوردراو، ئەو ئەلقە، گوارە، گولە یەخە، شانە، سکه‌ی کۆن، یان توحفەیی سادەیی گلی و ئیسقانیانەیی کە زیارەتکاران بە دیاری دەیان هینان، دەیخستە سەندووکیکی شووشەییەوه و هەر کاتی بابە یواکیم، قەشەیی کومبە یان هەر قەشەیه‌کی دیکەیی ئەو دەقەرە بۆ ئەنجامدانی ریی و پرەسمی نوێژ و نزا، عەشای رەبانی یان دان پیدانان، یان غوسلی تەعمید، یان مارەبرینی خەلکی بۆ کانودوس بەهاتبان، ئەو شتانەیی لە کلیسای سانتو ئانتونیو نمایش دەکرد. هەلبەتە هەمیشە

ئەم بۆنە و پى و پەسمانە ھەبوون. دوو پىاوى ياخى و ھەلاتوو لە عەدالەت، جواوہ زلە و، پدراو کە بە ھىزترىن پىاو بوون لە كانودوس، سەرپەرشتى ئەو گرۇپانەيان دەکرد کە بەردىان لە كانە بەردە نزيكەکانى ئەو دەقەرەوہ بۆ پەرستگە کە دىنا. "كاترىنا" ى ژنى ئەبوت جواو و "ئەلکساندرىنا كورىا" ژنىكى خەلکى کومبە بوو، کە دەيانگوت کارى ئەفسوون و پەرچو بوو، خواردىيان بۆ کرىکارانى بىناکە ئامادە دەکرد.

ژيان نە پىرفىکت بوو و نە لە کىشە و ئارىشەيان بەدەر بوو، ھەرچەندە مورشىد داواى لە خەلکى دەکرد توخنى قومار و تۆماکو و خواردنەوہ نەکەون، خەلکانىک ھەبوون قومارىان دەکرد، سىغارىيان دەکىشا و عەرەقى نەى شەكەريان دەخواردەوہ، وەختايەک "کانودوس" بەرەبەرە گەشەى کرد و گەرە بوو، شەرپ لە سەر ژن، دزى، قەرەشەى مەستانە دەستى پىکرد و تەنانتە جار بە جار کار دەگەبىيە شەرپە چەقۆش. بەلام ئەم وارىقاتانە، لە كانودوس دا لە چاو شوینەکانى دىدا کەمتر بوو، و بە زورى لە پەراويزى ئەو مەکو و مەلبەندە چالاک و برايانە و زوھد ئامىزەدا پرويان دەدا کە مورشىد و مورىدەکانى دروستيان کردبوو. مورشىد ئارايىش و خو پارزانەوہى لە ژنان قەدەغە نەکردبوو، بەلام زورجار ئەمەى دووبارە کردبووہوہ کە ھەر ژنى زياد لە پىويست بە جەستەى را بگات، لەوہى بە پوحى خوى را نەگات، لەوہى بە پوحى خوى را نەگات و فەرامۆشى بکات و رىک وەکو شەيتانان پوالتى جوان، پەردەيەک بى بە سەر روحيكى بەدخاو گوناحکارەوہ. ئىدى بەرەبەرە پەنگى جلك و بەرگى ژنانى پىر وگەنج، پوژ بە پوژ تارىک تر بوو، بەلای پەشا چوو، داوینى جەکان ھەلکشا گەبىيە سەر چۆکان، يەخەى کراسان تەنگتر بوو، زورتر و زياتر دەلب بوو، تا سەرەنجام وەکو جلك و مەنتۆى رەبەنىتانى (راھبە) لىھات، ئىدى خو پارزانەوہ و ئارايىشت، تەنانتە ئەو نەوارانەش کە قژيان پى دەبەستراو دەگەل يەخەى کراوہدا نەمان، ئىدى ژنان قژى خويان بەر دەدايەوہ يان لە بن سەرپووشى گەرەدا دەيانشاردەوہ. جارجار کىشە و ئارايىشان بۆ ئەو "مەجدەليانە" دەھاتەپىش، ئەمانە ژنانى بوون ھەرزە، ھەرچەندە بە فىداکارى زورەوہ بۆ كانودوس ھاتبوون و دەست ولاقى مورشىديان ماچ کردبوو، تا بىنە بەخشىن، ئەوجاش ژنانى رادىکال و تووندەرەو زورىان لىدەکرد، شانە و تەوقەى دروان لە سەريان، وەکو نىشانەى تۆبە لە سەريان بەدەن. بەلام بە شىوہىەكى گشتى ژيان ئارام بوو، گيانى ھاوکارى لە نيو رۆنىشفانانى (دانىشتووان) كانودوس بەدى دەکرا. يەكىک لە کىشەکان قەدەغەى بەکارھىتانى پارەى کۆمارى بوو. ھەرکەسىک مامەلەى بەو پارەيەوہ بکردايە، پىاوانى مورشىد، ھەموو پارە و پوئەکەيان لىدەسەند و لە كانودوس دەريان دەکرد. سەودا و مامەلە و بازەرگانى بەو پارانەوہ دەکرا کە وىنەى ئىمپراتور "دون پدرو" يا کچەکەى، شازادە خانم ئىزابىلى لە سەر بوو. بەلام چونکە ئەو جوورە پارانە کەم بوو، ئىدى گوڤىنەوہکارى شت بە شت، زور باو بوو. شەكرى بۆر بە پاتاوى دەزووچن دەگوڤدرايەوہ، مرىشک بە گيا دەرمانى، ئاردى مانىوک بە نالى ئەسپ، قرمىدى ساپىتان بە تۆپە قوماش، جووانە بە قەمە و سەرەنىزان دەگوڤدرايەوہ و کار لە مەزرا، لە مالمەوہ، لە تەويلە و گەرەوان، لە کولانە مامران، بە کار دەگوڤرايەوہ، ھىچ کەسىک لە برى ئەو کات وکارەى کە لە راي مەسىحى موبارەک ئەنجامى دەدا، ھىچى وەرنەدەگرت.

جگە لە پەرستگە کە ھەندى خانووانىش دروستکران کە پاشان بە نيوى شفاخانە نيوى دەکرد، لەویدا جىگە و خوڤراک بە نەساغان، دان عەمران و مندالانى سىئوى دەدراو سەرپەرشتى دەکران. لە ھەوہلەوہ ماریا کوادراو سەرپەرشتى ئەویندەرى دەکرد. بەلام پاشان کە خەلوەتخانە – کولبەيەكى دوو ژوورى بچووک بوو کە سەرەکەى بە پووش و ھەژگ و بژال گىرابوو – ھاتە دروستکردن تا مورشىد تەنيا بۆ چەند سەعاتى تىايدا بەھوینتەوہو لەو حاجى و زيارەتکارانەى کە شەو و پوژ سەريان چۆل نەدەکرد بەخەلەسیت، لە ھەنگىوہ دايكى

جم و جولى ئاھەنگەكە لە پەنجەرەيەكى شەبەكە دارەوھ دېتە ناو ژوورەكەوھ: دەنگى قەبە كراو بە بڵندگۆ، ليدانى سنج و دەنگى دەھۆل، ھەراو ھەنگامەى مندانان بە دەم ھەلدانى قاقەزقوشىەوھ (كۆلارەى كاغەزىن). يەككە بەردەوام ھېرش دەكاتە سەر حيزبى خۆيبونى باھيا وفەرماندار " لويس ڤيانا " و بارون " دى كانا براڤا " و ستايشى ئىيامىنوداس گونسالوقس و حيزبى كۆمارى پېشكەوتوخواز دەكات.

گاليليو گال، بى گويدان بە ھەرا و زەناكەى دەرەوھ، لە سەر خۆ شۆردن بەردەوام دەبىت. كە ليدەبىتەوھ، پوخسارى بە كراسەكەى وشك دەكاتەوھ. ھەنگى بە گازی پىشتا لە سەر جىگاگەى رادەكشى و دەستىكى لە جياتى باليف دەخاتە ژيوسەرى. تەمەشايەكى سىسرەكەكان و شەو گەردەكە دەكات. لە فكران را دەچى: " بىدەنگى لە دژى بىتاقەتى. " ئەمرو ھەشت رۆژە لە كىماداسە. ھەرچەندە پياويكە بە حيلم و ھوسەلە، بەلام بەرەبەرە ھەست بە نىگەرانى دەكات. ئەمە وایكرد كە داوا لە روڤينو، كابرارى دەليل و بەلەد بكات كە رېگای بدات دەست لە سەرى بدات. رازى كردنى كابرە بە قسە ئاسان نەبوو، چونكە كابرەيەكى بە گومان وكەللە رەق بوو، گال ئەوھى بىر دەكەوئیتەوھ كە كاتى دەستى لە سەرى كابرە دەسوو، ھەستى كردبوو كە چەند توورەيە و چەند ھەستىار و نىگەرانە وچۆن ئامادەيە پەلامارى بدات. ئەم دووانە ھەموو رۆژى يەكيان دەبىنى و نەبا بە ئاسانى، بى ھىچ كىشەيەك لىكى حالى دەبوون. ئىدى گال، بۆ كات بەرپىكردن و پرزگار بوون لەم چاوەرپوانىيە، ھەلسوكەوت و رەفتارى كابرارى ھەلسەنگاند و بارى سەرنجى لەو بارەيەوھ تۆمار كرد: " ئەم كابرە ئاسمان و درەختان و زەوى دەخوئىتەوھ، وەكو ئەوھى كىتېبن. كابرەيەكە سادە و ساكار، بە باوەر، بە ھەلوئىست، پابەند بە كۆمەلەك پەرسىيە ئەخلاقى و ئابروومەندى سنووردار و وردەوھ كە سەرچاوەكەيان دەگەرپیتەوھ بۆ دان و سان و مامەلە دەگەل سروشت و خەلكىدا نەك بۆ خوئىندەوھى كىتېبان، چونكە نە خوئىنەوارى ھەبوو، نە ئاينىكى ئەوتۆ، پىناچىت باوەر و ئىمانىكى كۆك و بتەوى ھەبىت " ھەموو ئەمانە تەواو دەگەل ئەو شتانەدا تىكدەكاتەوھ كە گال بە سەرى قامكەكانى ھەستى پىكردوون، تەنیا دەگەل تەوانا خەيالئىيەكانى ئەم پياوھدا تىك ناكەنەوھ. ئەم خەيالە، ئەم بەھرە خەيالئىيە چۆن خۆى دەنوئىن، چۆن نەيتوانىوھ لە زەرفى ئەم ھەشت رۆژەدا، نىشانەكانى ئەم بەرزە خەيالئىيە لە روڤىنودا ديارى بكات، نە ئەو كاتانەى كە مامەلەى لە تەكدا كردبوو كە بۆ كانودوسى ببات و نە لە كوختەى روڤىنودا كە كەوتبووھ قەراخ شارەوھ، نە لە وىستگەى قىتارەكەدا، كە پىكەوھ ساردىيان دەخواردەوھ، نە ئەو كاتانەى لەم دەباخخانەيەوھ بۆ ئەو دەباخخانەى كەنارى روبرارى ئىتاپىكو، دەچوون؟ ئەم مەيلە بە ئازارەى ئەنتى زانست، لە لای " جورما " ى ژن و ھاوسەرى روڤينو، رۆون و خوويایە - ئەگەر چى ئەم ژنە لە حوزوورى گالدا زۆر مەند و بە پارىزە، بەلام گاليليو زۆر جار گوئى لەو ژنە بووبوو كە باسى پەيكەرە دارىنەكەى " سانت ئانتونى " ناو مىحرابە سەرەكەيەكەى كلىسای كىماداسى گىرپابووھ: " سالانىك لەوھ پىش ئەم پەيكەرەيان، لە ئەشكەوتىكا دوزى بووھو بۆ كلىساکەيان ھىتابوو. بۆ رۆژى دوايى پەيكەرەكە غەيب دەبى و لە ھەمان ئەشكەوتدا دەيدۆزنەوھ، تووند بە مىحرابەكەيەوھ دەبەستن تا ئىدى نەرەقى ھەلنەيەت، بەلام جارئىكى دى ھەلدى و بۆ ئەشكەوتەكە دەگەرپیتەوھ. رەوشەكە بەو جۆرە بەردەوام دەبىت، پەيكەرەكە دەرپۆيى و دەگەرپايەوھ، تا شاندىكى مژدەبەران، بە چوار قەشەى كاپوسىنى و قەشە باشىەكەوھ دىن بۆ كىماداس، كلىساکە بۆ سانت ئانتونى تەرخان كرا و ناويان نا " سانتو ئانتونىوداس كىماداس ". ئىدى لەوھ بە دواوھ پەيكەرەكە لە جىبى خۆى و لە مىحرابەكەدا ئوقرەى گرت، لەو شوئىنەدا كە خەلكى نەبا سەردانى دەكەن و مۆمى بۆ دادەگىرسىن.

" گاليليو گال، ئەوھى بىر دېتەوھ كە لە روڤىنوى پرسى بوو كە ئايا باوەر بە قسەكانى ژنەكەى دەكات يان نا، كابرارى بەلەد (دەليل) بە بى موبالاتى شانەكانى ھەلئەكاندبوو و بزەيەكى گوماناوى بۆ كردبوو. بەلام جورما

باوه‌ری به‌و چیرۆکه کردبوو. گالیلیو حەزی لێ بووبوو، کاژەله‌ی "جورما"ش سەح بکاتەوه، بەلام زاتی نەکردبوو هەر باسیشی بکات، چونکه دُنیا بوو، ئەمه کاریکی نەکردنیه که پیاویکی بیگانه دەست له سەر ژنی پیاویکی وه‌کو روڤینو بدات، له خه‌ویشا قه‌بوول ناکرێ. به‌لێ روڤینو پیاویکی به‌گومانه. **پازی کردنی ئەم پیاوه به‌وه‌ی** که ئەو بۆ کانودوس ببات، کاریکی زۆر زه‌حمەت بوو.

قسە‌ی سه‌بارهت به‌ کریئه‌که کرد، بیانوی هینایه‌وه، دوو دلێ نواند هه‌رچه‌نده له‌ کۆتاییدا هاته‌ رهدایه، به‌لام گالیلیو هه‌ستی به‌وه کرد که وه‌ختایه‌ک باسی مورشید وموریده‌کانی ده‌کرد، نیگه‌ران و نا ئاسووده بوو.

بیئه‌وه‌ی به‌ ده‌ستی خۆی بی، سه‌رنجی له‌ سەر روڤینو لاچوو و که‌وته سەر ئەو ده‌نگه‌ی له‌ ده‌ره‌وه ده‌هات: "خۆیبوونی ناوچه‌یی و لامه‌رکه‌زیه‌ت بیانوو بوون به‌ ده‌ست فه‌رماندار ڤیانا و بارون " دی کانا براقا " و دار و ده‌سته‌کانیانه‌وه، تا ڕیگه‌ له‌وه بگرن که باهیا وه‌کو هه‌موو ویلایه‌ته‌کانی دیکه‌ی به‌رازیل، به‌ره‌و پیشکه‌وتن و تازه‌بوونه‌وه ب‌روات. باشه‌ ئەم هه‌واداران‌ه‌ی خۆیبوونه‌ کین؟ ئەو سه‌لته‌نه‌ت خوازان‌ه‌ن که خۆیان له‌ بۆسه‌ ناوه‌ و چاوه‌روانی ده‌رفه‌تن. ئەگه‌ر ئیمه‌ نه‌باين، دووباره‌ ڤژیمی پاشایه‌تی گه‌نده‌لیان ده‌گێڕایه‌وه‌و ڤژیمی کۆماریان ده‌روخاند، به‌لام حیزبی پیشکه‌وتووخوازی کۆماری ئیپامینوداس گونسالوئس، ڕیگه‌ی ئەو کاره‌یان نادات. " ئەو پیاوه‌ی ئەو قسانه‌ی ده‌کرد، هه‌مان ئەو پیاوه‌ی پیشوو نه‌بوو. ئەمه‌یان ڤوونتر قسه‌ی ده‌کرد. گالیلو، له‌ هه‌موو قسه‌کانی حالێ ده‌بوو، پیده‌چوو بیروکه‌یه‌کی له‌ میشکا بیټ، له‌ کاتی‌کا ئەوه‌ی یه‌که‌م هه‌ر قیژه‌ قیژی بوو. باشه‌ ب‌روات له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه ته‌مه‌شایه‌کی ده‌ره‌وه بکات؟ نه‌خیر، له‌ سەر ته‌خته‌ خه‌وه‌که‌ی ناجولیت، دلنایه‌ دیمه‌نه‌که‌ هه‌مان دیمه‌نه، هه‌مان خه‌لک ب‌ر ب‌ر له‌م کوشک و ده‌که‌ی شه‌راب فرۆشیه‌وه بۆ ئه‌وی دی ده‌چن، گوێ له‌ داستان بیژان ده‌گرن یان له‌ ده‌وری ئەو فالچییه‌ کۆده‌بنه‌وه که له‌ سەر دوو لاقی دارین ده‌روات، یان ناو به‌ ناو ده‌وه‌ستن تا حایر وه‌چه‌په‌ساو بیئه‌وه‌ی گوێ بگرن، زه‌ق زه‌ق ب‌رواننه‌ ئەو سه‌کۆی وتارخوانیه‌ی که حیزبی پیشکه‌وتووخوازی کۆماری، له‌وینده‌ره‌وه ڤروپاگه‌نده‌ و بانگه‌شه‌ بۆ خۆی ده‌کات و تاقمیک به‌ ته‌فنگی ساچمه‌ زه‌نه‌وه ڤاریزگاری لیده‌که‌ن. گالیلو گال ده‌بیره‌وه ده‌چی: " ئەمانه‌ ئەوه‌نده‌یان ئەقل هه‌یه‌ که گوێ به‌و شتانه‌ نه‌دن. " خه‌لکی کیماداس چ سوودی‌ک ده‌بینن که بزانه‌ن حیزبی خۆیبوون خوازی بارون " دی کانا براقا " دژی ڤژیمی ناوه‌ندی حیزبی (کۆماری) یه‌ و یان بزانه‌ن که حیزبی کۆماری دژی لا مه‌رکه‌زی وفیدرالیزمه‌؟

ئاخر ئەم قه‌رقه‌شه‌ وگه‌نگه‌شه‌ وشه‌ره‌ قسه‌یه‌ی حیزبایه‌تی سیاسی بورژوازی چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لکی هه‌ژار وچه‌وساوه‌وه هه‌یه؟ هه‌قی خۆیانه‌ به‌و جو‌ره‌ بسورینه‌وه وه‌زه‌ت له‌ ئاهه‌نگان ببینن و کاریان به‌ قسه‌ و بانگه‌شه‌ی ئەم سیاسیان‌ه‌وه نه‌بی که بۆ خۆ ده‌یریسن. گالیلیو دوی ئیواره، جم وجولیکی له‌ کیماداس بینی بوو، جم وجوله‌که بۆ ئەوه نه‌بوو به‌شداری له‌و ئاهه‌نگه‌دا بکه‌ن که حیزبی کۆماری به‌رپای کردبوو، به‌لکو له‌به‌ر ئەوه‌ بوو که خه‌لکی ده‌یانویست بزانه‌ن که ئاخۆ حیزبه‌ خۆیبوونخوازه‌که‌ی بارون کانا براقا، کۆمه‌له‌ شه‌قاوه‌یه‌ک ده‌نیرێ، تا ئاهه‌نگه‌که‌ی هه‌ڤرک و ڤکابه‌ره‌که‌ی خۆی تیکبده‌ت یان نا، وه‌کو جاره‌کانی دی ته‌قه‌ ده‌کریت یان نا. نها چیشته‌نگاوه، هه‌یچ شتیک ڤووی نه‌داوه، هه‌لبه‌ته‌ ڤووش نادات. باشه‌ ئەمانه‌ بۆچی خۆ ئەزه‌یه‌ت ده‌دن ئاهه‌نگ و کۆرپیک تیکبده‌ن که هه‌یچ که‌سینک حیسابی بۆ ناکات؟ گال ده‌بیره‌وه ده‌چی و له‌ دلێ خۆدا ده‌لێت ئەگه‌ر حیزبی خۆیبوونخوازش ئاهه‌نگ و کۆرپیک بگێڕێ، هه‌ر وه‌کو ئەمه‌ ده‌بیټ. نه، سیاسه‌تی راسته‌قینه‌ی باهیا‌ی به‌رازیل، له‌و شوینانه‌وه دیاری و ده‌ست نیشان ناکریت. بیر ده‌کاته‌وه: " نه‌خیر، له‌ شوینیکی تره‌وه قه‌راری لیده‌دری، له‌ نیو ئەو خه‌لکانه‌وه قه‌راری لیده‌دری که ته‌نانه‌ت نازانه‌ن سیاسه‌توانی راسته‌قینه‌ی ئەم ولاته‌ ئه‌وانن " ئایا ناچاره

ماوهیهکی زیاتر چاوه‌پروان بکات؟ گالیلو گال، له سهر ته‌خته خه‌وه‌که داده‌نیشیت، له بن لیوانه‌وه ده‌لئیت: "زانست دژی بی‌هوسه‌له‌یی. "ئه‌و خورجینه چکوله‌یه‌ی که له ئه‌رزه‌که که‌وتوو ده‌کاته‌وه، جله‌کان ده‌خاته‌لاه، ده‌مانچه‌یه‌ک و ده‌فته‌ریکی چکوله‌ه‌له‌ده‌گری که هه‌ندی یاداشتی سه‌باره‌ت به‌ده‌باخانه‌کانی کیماداس تیا تۆمار کردوو، له زه‌رفی ئه‌م هه‌شت رۆژ‌ده‌دا چه‌ند سه‌عاتی له‌وینده‌ر گه‌رابوو و سه‌رنجه‌کانی خۆی تۆمار کردبوو. لاپه‌ره‌ی ده‌فته‌ره‌که هه‌له‌داته‌وه: "بینای خشت، ساپیتیه‌ی قرمیدی بازنه‌یی، پایه‌ی زبر، گورزه‌ تویکلی دره‌ختی ئه‌نجیکو که به‌چه‌کوش و چه‌قۆ ده‌یان تاشی لیره و له‌وی و له‌هه‌موو شوینی بلاو بووه‌ته‌وه. ئه‌م تویکله‌ دارانه له‌بۆشکه‌ی پر ئاو ده‌نه‌ن، بۆ ماوه‌ی هه‌شت رۆژ له‌ ئاوا ده‌ی هیلنه‌وه تا ته‌ری ته‌ر بن، ئه‌م ماوه‌یه، ئه‌و ماوه‌یه‌یه که بۆ ده‌باغی پیویسته. تویکلی داری ئه‌نجیکو ماده‌ی جه‌وتی تیا به‌که له‌ کاری ده‌باغیدا به‌ کار ده‌بریت. پیست و که‌وله‌کان له‌ سیبه‌ردا هه‌له‌دواسن تا وشک ببنه‌وه، ئه‌وسا به‌ کێرد دایده‌تاشن تا ته‌واو پاک ببیته‌وه، به‌و جۆره که‌ول و پیستی مانگا، مه‌ر، که‌رویشک، بز، بزنه‌ کئوی، ریوی و دوره‌ شیر خۆشده‌که‌ن. ئه‌نجیکو وه‌کو خوین سووره، بۆنیکی تووندی هه‌یه. ده‌باخانه کارگه‌یه‌کی سه‌ره‌تایی خیزانییه که باب وداک و مندال و خزمانی نزیک کاری تیا ده‌که‌ن. پیستی خۆشه‌کراو به‌ره‌می سه‌ره‌کی کیماداسه."

ده‌فته‌ره چکوله‌که ده‌خاته‌وه نیو خورجینه چکوله‌که. ده‌باخچه‌کان خه‌لکانیکی رووخۆش بوون، فه‌ند و فیلی کاره‌که‌ی خۆیان بۆ روون کردبووه‌وه. چما به‌و راده‌یه خۆ له‌ باسی کانودوس ده‌دزنه‌وه؟ ئایا متمانه به‌ که‌سیک ناکه‌ن که به‌ باشی له‌ زمانه‌ پرتوگالیه‌که‌ی ناگه‌ن؟ ده‌زانی که له‌ سه‌رانسه‌ری کیماداسدا باس باسی کانودوس و مورشیده، باسیکه‌ بووه به‌ داستانی سهر زاران. به‌لام هه‌رچی کردوو نه‌یتوانیوه، له‌م باره‌یه‌وه قسه له‌ گه‌ل هه‌یچ که‌سیکدا بکات، ته‌نانه‌ت ده‌گه‌ل رووفینو وجورماشدا.

له‌ ده‌باخانه‌کاندا، له‌ ویستگه‌ی قیتاراندا، له‌ پانسیونه‌که‌ی خاتوونی شکۆدارا، له‌ مه‌یدانی کیماداسدا، که‌ باسی ئه‌و بابته‌ی له‌ گه‌ل هه‌ر که‌سیکا کردباوه، هه‌مان ترسی به‌ روخساریه‌وه ده‌بینی، هه‌مان بیده‌نگی هه‌میشه‌یی رووبه‌روو ده‌بووه‌وه یان خۆیان له‌ هه‌ر وه‌لامدانه‌وه‌یه‌ک ده‌دزییه‌وه. له‌ دلی خۆدا ده‌لی: "له‌ خۆیان ده‌ترسن، به‌ گومانن. ده‌زانن چ ده‌که‌ن، خه‌لکانیکی وریا و به‌ پارێزن."

دووباره خورجینه‌که ده‌گه‌ری، جله‌کان و ده‌مانچه‌که داده‌نیته‌وه، ئه‌و ته‌نیا کتیبه‌ی که له‌ خورجینه‌که‌یدا بوو ده‌ردینیت. کتیبیکی کۆنه، چه‌رمی به‌رگه‌که‌ی سواوه، کال بووه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت ناوه‌که‌ی پییر جوزیف پرودون، به‌ راده‌یه‌ک کال بووه‌ته‌وه که به‌ ئه‌سته‌م ده‌خوینریته‌وه، به‌لام ناو‌نیشانه‌که‌ی (سیسته‌می هه‌قدژان) هه‌شتا روونه و ده‌خوینریته‌وه، هه‌روه‌ها ناوی ئه‌و شاره‌ش که کتیبه‌که‌ی لی چاپکراوه (لیون) ده‌خوینریته‌وه. به‌هۆی هه‌را و زه‌ناکه‌ی ئاهه‌نگ و کۆره‌که‌ی ده‌ره‌وه، ماوه‌یه‌کی زۆر ناتوانی فۆکس له‌ سهر ئه‌و شته‌ بکات که ده‌خوینریته‌وه. سه‌بری ده‌سوئی، دان لیکدی ده‌سوئی، هه‌وله‌دا بیر له‌ شتین واقیعی بکاته‌وه: که‌سیک گۆی به‌ کیشه‌ وه‌زری گشتی نه‌دات، له‌ کیشه‌ و مه‌سه‌له‌ تاییه‌تیه‌کاندا گیرۆده‌ ده‌بیت. ئه‌مه به‌و دوو ئیسکه‌ تیژه چکوله‌یه‌دا، که‌ که‌وتوو نه‌ته‌ پشت گویوه، ده‌ناسریته‌وه: ئایا هه‌ستی به‌و دوو ئیسکه‌ له‌ سه‌ری رووفینو دا کردوو؟ ئایا ئه‌و شته‌ی که‌ پیی ده‌گوتری وینای ئه‌خلاق‌ی له‌م پیاوه‌دا هه‌یه که‌ قه‌راره‌ ئه‌و بۆ کانودوس ببات؟

هه‌وله‌لین بیره‌وه‌رییه‌کانی، که‌ پاشان بوون به‌ باشترین بیره‌وه‌ری و زووتر له‌ هه‌ر بیره‌وه‌رییه‌کی دی خیراتر وه‌بیری ده‌هاته‌وه، نه‌ په‌یوه‌ندی به‌ دایکیه‌وه بوو که ئه‌می به‌ هه‌وای عه‌ریفیکی (پاسه‌وانی نه‌ته‌وه‌یی) وه‌ که‌ به‌

سه‌رۆكایه‌تی تا قمیك سه‌رباز كه له تا قیبی رینگراندا بوون و به كوستودیادا تیپه‌ری بوون، به جیبی هیشتهبوو، نه په‌یوهندی به باوكیبیه‌وه هه‌بوو، كه قهت نه‌ی دیتبوو ونه‌یده‌زانی كچی بووه، ونه په‌یوهندی به پووری و می‌رده‌كه‌یه‌وه - زی فاوستینو و دونا ئه‌نجیلو - وه بوو كه ئه‌میان برده‌بووه نك خو و به خودانیان كرده‌بوو. نه په‌یوهندی به و سی و هه‌نده كوخته وشه‌قانه تاو سووته‌كه‌ی كوستودیاوه هه‌بوو. ئه‌م بیره‌وه‌ریانه په‌یوهندی به به‌یت بیژانی گه‌رۆكه‌وه هه‌بوو. ئه‌م شایه‌ر و عاشق و به‌یت بیژانه زۆر جار ده‌هاتن بۆ شار تا به‌زمی داوت و زه‌ماوه‌ندان خو‌شبه‌كهن و جۆش و خرۆشیکێ پیبهبه‌خشن. یان ده‌چونه ئاهه‌نگ و كۆری خه‌رمان هه‌لگرتن، یان ده‌چونه ئاهه‌نگی مه‌ر له بیره‌دان یان ئه‌و كۆر و ئاهه‌نگانه‌ی كه خه‌لكی شار به یادی پیاوچاكان و وه‌لیانی شه‌فاعه‌تکاری شاره‌كه‌یانه‌وه به‌رپایان ده‌كرد. ئیدی له بری چهند قاپنك بیراندی و عه‌ره‌قی نه‌یشكه‌ر و قاپن قاورمه‌ی گوشت و ناوساجی حیکایه‌ت و به‌یتی ئولیفیه، دۆتمیر ماگولون یان شارلمان و دوازه نه‌جیمزاده‌ی فه‌ره‌نسیان بۆ خه‌لكی ده‌گێرپایه‌وه. جواو به‌ چاوانی ئه‌بله‌قه‌وه گویی له‌و به‌یت بیژانه ده‌گرت و لێوی به‌ گویی ئه‌وان ده‌بزواند. دوا‌ی ئه‌وه خه‌ونی ده‌بینی، له‌ خه‌ونیا سوار چاكانی سه‌راپا نقومی شیر و تیری ده‌بینی، كه له‌ رای‌ پزگاری مه‌سیحیه‌ت له‌ چنگی له‌شكری كوفر ده‌جه‌نگین.

به‌لام ئه‌و به‌یته‌ی كه‌ کاری له‌ ناخی ناخی كرده‌بوو، به‌یت و حیکایه‌تی روبیرتی شه‌یتان سیفه‌ت بوو، كۆری دۆقی نورماندی كه‌ هه‌زار و یه‌ك خراپه‌ و خه‌تای كرده‌بوو و پاشان تۆبه‌ی كرده‌بوو و به‌ چوار چنگۆله‌ رۆیی بوو و له‌ جیاتی قسه‌ وه‌كو سه‌گ وه‌ری بوو تا له‌ ئه‌نجامدا، مه‌سیحی موباره‌ك فریای كه‌وتبوو، به‌خشی بووی و ئیمپراتوریه‌ته‌كه‌ی له‌ ده‌ست موره‌كان پزگار كرده‌بوو و زه‌ماوه‌ندی ده‌گه‌ل شارنی به‌رازیلدا كرده‌بوو. ئه‌م كۆره‌ گه‌نجه‌ رژد بوو له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌یت بیژه‌كان ئه‌و به‌یت و سه‌ربوورده، وه‌كو خو‌ی، بیئه‌وه‌ی هیچی لێ بپه‌رینن بگێرینه‌وه: چۆن روبیرتی شه‌یتان سیفه‌ت له‌ هه‌ره‌تی شه‌رانیه‌ت و خراپه‌کاری خویدا، چۆن خه‌نجه‌ره‌ خواره‌كه‌ی له‌ ملی ژماره‌یه‌کی یه‌جگار زۆری كیژان و ژنانی ته‌رکه‌ دنیا ناوه، ته‌نیا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌زه‌ت له‌ دیمه‌نی ئه‌وان بدینی كه‌ به‌ چ عه‌زابیكه‌وه ده‌مرن و چۆن له‌ کاتی تۆبه‌ كردن و گه‌رانه‌وه‌كه‌یدا، به‌ سه‌رانسه‌ری و لاتا ده‌گه‌را تا كه‌س و کاری ئه‌و قوربانیانه‌ وه‌دۆزی و بکه‌ویته‌ خاك و پیاو، خو‌ی باویته‌ سه‌ر لاقیان و لێیان بپارپه‌ته‌وه‌ كه‌ ئه‌شكه‌نجه‌ی بدن. خه‌لكی كستودیا وایان وینا ده‌كرد كه‌ ئه‌م "جواو" ه‌ رۆژی له‌ رۆژان ده‌بی به‌ به‌یت بیژ و شایه‌ریکی گه‌رۆك و سه‌رانسه‌ری دیار و ده‌قه‌ری بیابان ده‌خاته ژیر پیوه‌و گیتار به‌ شان له‌م شاره‌وه‌ بۆ ئه‌و شار ده‌روات و په‌یام ده‌بات و خه‌لكی به‌ شیعر و به‌یته‌کانی شاد و خو‌شحال ده‌کات.

جواو، یارمه‌تی زی فاوستینوی له‌ به‌رپوه‌بردنی فرۆشگا‌كه‌یدا ده‌دا. فرۆشگا‌كه‌ی زی فاوستینو، هه‌موو كه‌ل و په‌لێکی پیویستی وه‌كو جل و به‌رگ، دانه‌ویله، مه‌شرووبات و ئه‌وزار و ئامی‌ری فه‌لاحه‌تی و شیرینی و جه‌واهیری قه‌لبی بۆ سه‌رانسه‌ری گونده‌کانی ده‌وروبه‌ر دا‌بین ده‌كرد. فاوستینو، زۆری سه‌فه‌ر ده‌كرد، كه‌ل و په‌لی بۆ مه‌زراکان ده‌برد، یان ده‌چوو بۆ شاره‌كان تا كه‌ل و په‌ل بکریت، كه‌ ئه‌و ده‌چوو سه‌فه‌ر (دونا ئه‌نجیلا) دوو‌كانه‌كه‌ی به‌رپوه‌ ده‌برد، دوو‌کانی چی! كوله‌یه‌ك بوو كه‌ له‌ گل و قور دروست‌كرا‌بوو. هه‌وشیکێ هه‌بوو بۆ به‌خپو‌ کردنی مریشکان، ئه‌م ژنه‌ چونه‌ خو‌ی مندالی نه‌بوو، هه‌موو مه‌حه‌به‌تی خو‌ی دا‌بووه‌ برازا‌كه‌ی. ئیدی به‌لێنی له‌ جواو وه‌رگرتبوو كه‌ بۆ سلقادوری ببات تا خو‌ی باویته‌ به‌ر پیی ئه‌و په‌یکه‌ره‌ په‌رچوو‌گه‌ره‌ی "ئوسینیو دی بونفیم" كه‌ كۆمه‌لێك وینه‌ی په‌نگینی ئه‌وی لای خو‌ی كرده‌بووه‌وه‌و به‌ ده‌رزی و ده‌نبوس، به‌ دیار ته‌خته‌ خه‌وه‌كه‌ی خو‌یه‌وه‌ی هه‌لواسی بوو.

خه لکی کوستودیا، جگه له وشکه سالی و نه خوښی گیرو، له دوو نه گبه تی و به لای دیکه ش که ده بوونه مایه ی نه گبه تی و هه ژاری شار، ده ترسان: یه کیکیان ریگران بوو و نه ویتریان مه فرزه گه پوکه کانی " گاردی نه ته وه یی " بوو. ئەم باند وریگران له سهره تاوه، ئەو وهرزی و خه لکانه بوون که "سهره نگانى" خاوه ن مه زراکان، کوپان کردبوونه وه، تا له و شه پانه دا به کاریان بینن که له سهر سنووری مولک یان نوره ئاو، یان قه ده غه و له وه پرگه ی، یان له سهر سیاست چی ده بوو، به لام دواى ماوه یه ک ئەم دار و ده سته یه که هیزیان په یدا کرد و بوون به خاوه نی تفهنگ و نيزه، خوپان له کوئترولی "سهره ننگه کان" بزگارکرد و که وتنه بیابانگه پری و ریگری، به پیاو کوژی ودزی و چه پاو ده ژیان وگوزهرانیان ده کرد. ئیدی ئەم مه فرزه گه پوکانه ی گاردی نه ته وه یی بو پاره دوونانی ئەم باندانه دروست بووبوو، ئیدی مه فرزه گه پوکه که و باندی ریگران، هر دوو لایان نازووقه ی خه لکی شاری "کستودیا" یان ده خوارد و به براندی و عاره قی نه یشه که ری ئەوان مه ست ده بوون وله ژنی وان بهر ده بوون. جواو، ته نانه ت پیش نه وه ی بگاته ته مه نی فامکر، فییری نه وه بووبوو هر کاتی گوپی له دهنگی نازیری خه تر بی، خیرا هه موو بوتله کان و هر خوراک و که لوه پهلک له فروشگا که دا بوو، یه کسه ر کوپکاته وه و بو ئەو حه شارگه یه یان ببات که "زی فاو ستینو" ناماده ی کردبوو. ئیدی دهنگو بلاو بووه وه که گوايه فاستینو، ژیرا و ژیر مامه له ده گه ل باندی ریگره کانداهکات و خه بهریان پیده گه یه نیت وشوینی حه شارگه وبنکه نهینی یه کانیان بو ده ست نیشان دهکات. که ئەو قسانه ی ده بیسته وه، گری ده گرت و ده هری ده بوو، مه گه ر خه لکی به چاوی خو ی نه یان بینی بوو که چه ته وریگره کان چون فروشگا که یان تالان کردبوو؟ مه گه ر به بهرچاوی خه لکیه وه نه ده هاتنه فروشگا که و بیئته وه ی تاقه پولیکی بده نی، نه ده رویشتن؟ جواو، جاره های جار گوپی له میرده که ی پووری بووبوو، گله یی له و مقومقو ودهنگویانه کردبوو که خه لکی کوستودیا له به غلیبا دوايان خستبوو و له بن لیوانه وه دی پرتاند که: "نه گه ر ده سته برداری ئەو قسه هه له ق و مه له قانه نه بن، تووشی کیشه و سهریه شه م ده که ن." هه رواش ده رچوو.

به یانیه ک، ده سته یه کی سی نه فه ری گاردی نه ته وه یی گه ییه کوستودیا، فه رمانده که یان ملازمیکی دووم بوو به ناوی "جیرالدو ماسیدو" ئەمه سوور پیستیکی دووره ی گه نج بوو، له سهرانسهری ئەو دیار و ده قه ردها به خوین مژی به نیوبانگ بوو. ئەمانه له تاقی بی باند یه خه که ی "نانتونیو سیلفینو" دا بوون. ئەم باند یه خه به "کوستودیا" دا ره ت نه بووبوو، به لام یاروی ملازم رژد بوو له سهر نه وه ی که به ویدا تیپه ریوون. ئەم ملازمه کابرایه کی بالا به رزی توکمه بوو، چاوه کانی که میک خیل بوون، به رده وام زمانی به ددانه زیړه که یدا ده هینا. ده یانگوت بو یه به و راده یه رقی له و چه ته و یه خه یانه یه چونکه سواری ده زگیرانه که ی بووبوون. له و کاته دا که پیاوه کانی، کولبه و کوخته کان ده گه ران، ملازم به خو ی پرس و جو ی له گه ل یه ک به یه کی خه لکی شاره که دا ده کرد. که شه و داهات، به که ش و فش و له خو رازی بوونه وه خو ی به فروشگا که دا کرد، ئەمری به فاستینو کرد که بو په ناگه و حه شارگه که ی "سیلفینو" ی ببات. بهر له وه ی یاروی دووکاندار وه لام بداته وه، ملازم تا هیز له بازوویا بوو مستیکی خیانده ی و ته ختی نه رزه که ی کرد: "من ناگام له هه موو شتیکه، هه ی سه گی مه سیحی، خه لکی له فاک و فیکت ناگاداریان کردوومه ته وه" نه پاکانه کانی فاستینو سوودی بوو و نه پاره وه ی "دونا نهنجیلا" دادی دا. ملازم ماسیدو گوتی ئەگه ر فاستینو جیگا که ی سیلفینو ی نیشان نه دات به یانی زوو نیعدامی دهکات. ئەنجام کابرای دووکاندار ناچار ملی دا که ئەو کاره بکات. سپیده زوو له کوستودیا وه ده رکه وتن. فاستینو پیش که وت و مه فرزه سی نه فه ری که ی ماسیدو دوا ی که وتن، دلنیا بوون که چه ته و ریگره کان غافلگیر ده که ن. به لام فاستینو، دوا ی چند سه عاته ریبه ک توانی خو ی له وان بدزیته وه و بله ز بو کوستودیا بزقریته وه

تا دونا ئهنجیلا و جواو دهگه ل خۆدا ببات وهه لێن، چونکه دهترسا ملازم تۆله ی خۆی لهوان بکاتهوه و رقی خۆی بهوان بریژی. هیشتا سهرقالی کۆکردنه وهی پێویستیان بوو که ملازم خیرا گهییه سهری. پیدهچوو ته نیا کوشتنی فاوستینوی مه بهست بووبی، به لام که ئهنجیلا هه ولیدا بکه ویتته بهینه وهو ناو برژی بکات، ئه ویشی کرده قوربانی یهک گولله، ئه وسا لاتی جواوی گرت ودهسکه ده مانچه یهکی کیشا به که للهیدا و تهختی ئه زه که ی کرد. وهختایهک جواو وههوش هاته وه، بینی خه لکی کوستودیا، به دیار دوو تابووته وه وه ستاون و په شیمانی و نیشانه ی عه زابی ویزدان نیشتووته سه ر پوخساریان. خۆی له هاوخه مییه درۆینه کانی ئه وان بوارد، له و ده مه دا که دهستی به پوخساری خویناوی خۆیدا دینا، به دهنگیکی نیرانه، که له ناکاوا وهکو دهنگی پیاوی ته واوی لیهاتبوو - ئه و کاته ته مه نی ته نیا دوا زده سال بوو - پیی گوتن رۆژی دی دهگه ریتته وهو تۆله ی پووری و میرده که ی ده کاته وه، چونکه ئه و که سانه ی که پرسه یان بۆ ده گێران، بکوژی راسته قینه ی ئه وان بوون، ئه و خه لکه به کوشتیان دان.

بیروکه ی تۆله ئه ستانده وه، یارمه تی دا تا له و چه ند هه فته یه دا که ویل و سه رگه ردان و بی هیچ ئامانجیک له و دهشت و ده ره درکه لانه دا ده سو رپایه وه، هه لبات و بژی. به چاوی خۆی ئه و دالاشانه ی ده بینی که به سه ر سه ریا ده سو رپانه وه و چاوه روانی ئه وه بوون، به مریت و به سه ریا دابارن و پارچه پارچه ی بکه ن. مانگی کانوونی دووهم بوو و دلۆپیک باران نه باری بوو. جواو، میوه ی وشکه وه بووی کۆ ده کرده وه و ده خوارد، شیله ی دار خورمای ده مژی و ته نانه ت جاریک له ناچاریا " ئارمادیلو " یه کی مرده ره وه بووی خوارد (جو ره گیانله به ریکی خشۆکه که قه پیلکیکی وهکو کیسه لی هه یه وله ئه مریکای باشوور هه یه.) سه ره نجام شو انیک فریای که وت، جواو له به ستینی روبا ریکا که ئاوه که ی وشکی کردبوو، راکشابوو و به دهم ورینه وه باسی نیزه و ئه سپ و ئوسینو دبونفیمی ده کرد. یارۆی شوان کوپی شیر ی بز ن و چه ند کۆ شه کری گه یاندى و جواو که وته مژینی و سه ر له نوئ بو ژایه وه و زنده و بو وه وه. چه ند رۆژیک پیکه وه رینان کرد، به ره و هه له ت و به رزاییه کانی ئانگوستورا که وته ریی که یارۆی شوان به ته ما بوو میگه له که ی بۆ ئه وینده ر ببات. به لام پیش ئه وه ی بگه نه ئه وینده ر، دوا نیوه رۆیه ک تووشی دار و دهسته یه ک بوون که سه ر و سیمایان له چه ته و یاخیان ده چوو، کلاوی چه رمیان له سه ر بوو، رهخت و فیشه کدانی پیستی پلنگیان له خۆ دابوو، کۆله پشتی گولدۆزیان به کۆله وه و تفهنگی سه رپریان له شان و قه مه ی دریژی تا سه ر چۆکانیان به قه ده وه بوو. شه ش که س بوون، سه رده سه ته که یان کابرایه کی دوو ره گی قژ لوول و ده سه ته سرپکی سووری گول گولی له مل بوو، به دهم پیکه نینه وه له جواوی، که که وتبو وه سه ر چۆکان و له و ده پارپایه وه که له گه ل خۆیدا بیبات، پرسی بۆچی ده یه وی بی به چه ته ورپگر؟ جواو به رسقی دایه وه: " بۆ ئه وه ی دار و ده سه ته ی گاردی نه ته وه یی بکوژم."

جواو، به و جو ره دهستی به ژیانیک کرد که له ماوه یه کی زۆر که مدا کردی به پیاویکی هینده شپنده ودرپدانه که له سه رانسه ری ئه و دیار وده قه رده دا، تا بیست سال له وه دواش به داستان ده گێردرایه وه و سیفه تی شه یتانیشیان ده دایه پال. له هه وه له وه خزمه تکاریی چه ته و رپگره کانی ده کرد، جله کانی بۆ ده شوژدن، خواردنی بۆ ئاماده ده کردن، دووگمه شله وه بووه کانی بۆ تووند ده کردنه وه، یان جله کانی ده دۆزین، پاشان بوو به شه ریکی هه رزه یی و خراپه کارییه کانیان، پاشان بوو به باشترین سه گقان و شون هه لگر و باشترین چه قۆکیش و پسپۆر له نه خشه کیشی دا بۆ چه ته ورپگره کان وئه نجام بوو به جیگری سه رۆک وپاشان سه رۆکی دار وده سه ته که.

هیشتا ته‌مه‌نی نه‌گه‌یی بووه بیست و پینج سال، له لایهن بنکه سه‌ربازییه‌کانی باهیا، پرنامبوکو، ئوپیاوی و سیراوه، گه‌وره‌ترین خه‌لات بۆ گرتنی ئه‌و چ به‌ مردوو‌یه‌تی و چ به‌ زندوو‌یه‌تی، ته‌رخان کرا.

به‌ختی په‌رجوو ئاسای ئه‌و که له زۆر که‌مین و شه‌بیخون رزگاری کردبوو، که گه‌لیک له هاو‌رپیکانی له‌و که‌مین و شه‌بیخونانه کوژرابوون یان به‌ دیل گیرابوون، راسته به‌ خۆی که‌سیکی بو‌یر و بی‌په‌روا بوو، به‌لام له‌ تو وایه گولله‌به‌ندی هه‌یه، ئیدی ئه‌م ده‌نگۆیه بلا‌وبوو‌وه که هاو‌په‌یمانی ده‌گه‌ل شه‌یتاندا هه‌یه. به‌لام به‌ده‌ر له‌م ده‌نگۆیانه، حه‌قیقه‌ته‌که ئه‌مه بوو که به‌ پی‌چه‌وانه‌ی چه‌ته و یاخیه‌کانی دیکه‌وه که جو‌ره‌ها نوشته و چاو‌ه‌زاریان به‌ خۆدا ده‌کرد و له‌ هه‌ر رینگ و بانیکا تووشی خاچیک بو‌ایه‌ن، یان په‌یکه‌ریکی له‌ خاچ دراویان دیتبا، نیشانه‌ی خاچیان ده‌کیشا و به‌لای که‌مه‌وه سالی جاریک به‌ دزییه‌وه خۆیان به‌ شاریکدا ده‌کرد که که‌شیشی ئه‌وینده‌ر له‌لای خودا شه‌فاعه‌تیان بۆ بکات وله‌ گوناحان پاک ببه‌وه‌و ویزدانیان ئاسووده‌ بیت. جواو (که له‌ هه‌وه‌لی را به‌ جواوه‌ بچکۆل، پاشان به‌ جواو بروسکه‌ یان به‌ جواوه‌ هی‌دی و نها به‌ جواوه‌ شه‌یتان ناوبانگی ده‌رکردبوو) وادیار بوو باوه‌ری به‌ ئاین نه‌بوو و پی‌شو‌ه‌خته خۆی ئاماده‌ کردبوو به‌ هۆی خراپه‌کاریه‌ بی شوماره‌کانییه‌وه، بچیته‌ دۆزه‌خ

له‌ روانگه‌ی برازاکی دونا ئه‌نجیلو وفاوستینووه، ژیا‌نی یاخیا‌تی و چه‌ته‌گه‌ری بریتی بوو له‌ قوچا‌گی وکوشتن و دزی. به‌لام قوچا‌گی و له‌ش سووکی له‌ هه‌موو ئه‌وانی دی فه‌رت‌تر بوو. له‌ زه‌رفی ئه‌م بیست سا‌له‌دا، لاقه‌ به‌هیز و توانا‌کانی ئه‌م پیاوه، که ده‌یتوانی بیست دانه‌ سه‌عات یه‌ک نه‌فه‌س رپیکات، سه‌دان فرسه‌خه‌ رپیکان بری بوو، سه‌رانسه‌ری "سیرتاو" ده‌شت و بیابانه‌کانی، سه‌ره و خوار و سه‌ره‌و ژوور ته‌ی کردبوو. هیچ که‌سیک وه‌کو ئه‌و شاره‌زای دۆل و په‌ناگان، پیچ و په‌نای روبران، ده‌وه‌نه‌جا‌ره‌کان و ئه‌شکه‌وتی ناو چیاکان نه‌بوو. ئه‌م جه‌وله‌ بیوچان و به‌رده‌وام و بی‌هوده و بی‌ئامانجه، خۆی له‌ خۆیدا هه‌ولیک بوو، بۆ خو‌ دوورگرتن له‌و گارده‌ نه‌ته‌وه‌یی که به‌راستی یان به‌ خه‌یا‌ل له‌ دوویان بوون، یان بۆ ئه‌وه بوو، سه‌ر له‌ مه‌فره‌زه‌کانی گاردی نه‌ته‌وه‌یی تیک بدن و، ئه‌م جه‌وله‌یه له‌ یادگه‌ی جواو دا کو‌تایی نه‌بوو، مه‌گه‌ر جار‌جار گیزو هۆری گولله‌ یان نا‌له‌ی برینداران بی‌پراهه‌: ئیدی ئه‌مانه‌ به‌رده‌وام له‌ ریکردنا بوون بۆ شوینیکی نادیار یان به‌ره‌و ده‌نگی بویه‌ریک که چاو‌ه‌روانیان بوو.

ماوه‌یه‌کی زۆر له‌و قه‌ناعه‌ت و باوه‌ره‌دا بوو که چاره‌نووسی ئه‌و، گه‌رانه‌وه‌یه بۆ کوستودیا، تا تو‌له‌ی خۆی بکاته‌وه. سالانیک له‌ دوا‌ی مردنی پووری و می‌رده‌که‌ی، شه‌ویکی هه‌یقه‌ شه‌و، به‌ خو‌ ودا‌زده‌ نه‌فه‌ره‌وه، به‌ دزییه‌وه خۆی کرد به‌ گونده‌که‌ی ده‌ورانی مندالی خۆیدا. ئایا ئه‌مه مه‌به‌ستی ئه‌و سه‌فه‌ره‌ دوور ودریژو خویناویه بوو، که گرتبوویه‌به‌ره‌؟ وشکه‌سالی، زۆر مال‌باتی له‌ کوستودیا دوور خستبووه‌وه، به‌لام هیشتا چه‌ند مالیک له‌وینده‌ر مابوونه‌وه. ئه‌گه‌رچی جواو هه‌ندی له‌و خه‌لکه‌ خه‌والوانه‌ی که پیاوه‌کانی هینابوویاننه‌ سه‌ر جاده‌که، نه‌ده‌ناسی، شتاقیانی له‌ سزا نه‌بوارد.

ئیدی ژنان و کچۆلان و پیره‌ژنانی وادار کرد که ده‌گه‌ل چه‌ته‌کانیا، که هه‌موو قه‌را‌به‌ خوارده‌وه‌کانی "کوستودیا" یان خوارده‌بووه‌وه و مه‌ست بووبوون، بره‌قسن و له‌ هه‌مان کاتدا پیاوه‌کانی گوندی ناچار کرد که گۆرانی بلین و گیتار بژهنن و هه‌ر تاو ناتاوی ژنه‌کان و کیژه‌کانیان ده‌برده‌ ناو نزیکترین کولبه‌ وده‌ستدریژی سیکسیان ده‌کردنه‌ سه‌ر. سه‌ره‌نجام یه‌کیک له‌ پیاوه‌کان له‌ بی‌ ده‌سه‌لاتیا یان له‌ ترسا بوو، ده‌ستی به‌ هاوار وگریان کرد. جواوی شه‌یتان، هه‌لیکیشایه‌ کی‌رده‌که‌ی و وه‌کو چۆن قه‌سابان گویره‌که‌ سه‌ر ده‌برن، به‌و ئاوايه‌ ورگی هه‌لد‌ری. ئه‌و کاره‌ جو‌ره‌ عازیک بوو، بۆیه‌ چه‌ته و یاخیه‌کان دوا‌ی تو‌زیک شیت ئاسا، خه‌لکه‌که‌یان به‌ر ده‌ست‌ریژی گولله‌

دا و تا تاقه جاده‌کە‌ی کۆستۆدیا‌یان نە‌کرد بە‌ گۆ‌رستان دە‌ستی‌ان هە‌لنە‌گرت. ئە‌وە‌ی کە‌ لە‌م کۆ‌شتارە‌ بە‌ کۆ‌مە‌ڵە‌ زی‌اتر شۆ‌ره‌تی بە‌ جواو دابوو و کۆ‌ردبووی بە‌ ئە‌فسانە‌ و داستانی سەر‌ زاران، ئە‌و بێ‌حۆ‌رمە‌تی و بێ‌ڕێ‌زییە‌ بوو کە‌ بە‌ خۆ‌ی بە‌ پیاوێ‌ مردووە‌کانی دە‌کرد، ئە‌ویش ئە‌وە‌ بوو کە‌ گۆ‌نی دە‌برین و لە‌ دە‌می دە‌نان (ئە‌مە‌ کاری هە‌میشە‌یی ئە‌و بوو دە‌گە‌ڵ ئە‌وانە‌ی هە‌والدزی‌یان بۆ‌ پۆ‌لیس دە‌کرد. وە‌ختایە‌ک خە‌ریک بوون لە‌ کۆ‌ستۆدیا وە‌دەر دە‌کە‌وتن ئە‌مری بە‌ یە‌کیک لە‌ پیاوێ‌کانی خۆ‌ی کرد کە‌ لە‌ سەر‌ یە‌کیک لە‌ دیوارە‌کان ئە‌م ڕ‌ستە‌یە‌ بنووسیت: " پوورم و می‌ردە‌کە‌ی تۆ‌لە‌ی خۆ‌یان وەر‌گرتە‌وه‌."

ئە‌م در‌ندە‌بیانە‌ی کە‌ دە‌درانە‌ پال جواوی شە‌یتان تا چە‌ند ڕ‌است بوون؟ چونکە‌ ئە‌و هە‌موو تاوانی شە‌وات و مندال ڕ‌فاندن، چە‌پا و ئە‌شکە‌نجە‌دانە‌، پێ‌ویستی بە‌ ماوێ‌یە‌کی در‌یژتر لە‌ سی سالی تە‌مە‌نی جواو هە‌بوو، پێ‌ویستی بە‌ دار و دە‌ستە‌یە‌کی گە‌ورە‌تر لە‌ تە‌نگ‌چییە‌کانی ئە‌و هە‌بوو کە‌ هیچ کاتی ژ‌مارە‌یان نە‌گە‌یی بوو بیست نە‌فەر. ئە‌وە‌ی کە‌ بوو بوو مایە‌ی شۆ‌ره‌ت و نیو‌بانگی ئە‌و، بە‌ پێ‌چە‌وانە‌ی چە‌تە‌ و ڕ‌یگرانی دیکە‌ی وە‌کو "پاجو" وە‌، زۆ‌رجار لە‌ بری ئە‌و غە‌در و خۆ‌ین ڕ‌یژیە‌ی دە‌یکرد، لە‌ ناکاوا دە‌ست و دل تیری نیشان دە‌دا وە‌کو دابە‌شکردنی ئە‌و دە‌سکە‌وتانە‌ی کە‌ دە‌ستی‌ان کە‌وتبوو، بە‌ سەر‌ نە‌دار و هە‌ژارە‌کانی دە‌قەرە‌کە‌دا، ناچار کردنی مولکداران کە‌ دە‌رگای عە‌ماری دانە‌وی‌لە‌ و ئازوو‌قە‌کانیان بە‌ ڕ‌ووی جوو‌تیاراندا بکە‌نە‌وه‌، یان ئە‌و باجە‌ی کە‌ بە‌ خورتی لە‌ قوربانیه‌کی سە‌ندبوو، هەر‌ هە‌مووی دە‌دا بە‌ قە‌شە‌یە‌کی ئە‌و ناوچە‌یە‌ تا پە‌رستگە‌ و نوێ‌ژ‌خانە‌یە‌کی پێ‌ دروست بکات، یان مە‌سره‌فی ئە‌و جە‌ژن و ئا‌هە‌نگە‌ی دە‌کیشا کە‌ قە‌شە‌ی شە‌فاعە‌تکاری شاریک بە‌ ڕ‌پای دە‌کرد. ئە‌وە‌ی زی‌اتر شۆ‌ره‌تی بە‌ جواو بە‌خشی بوو، ئە‌وە‌ بوو کە‌ هیچ کە‌سیک نە‌ی بیستبوو کە‌ ئە‌م کارانە‌ بە‌ مە‌بە‌ستی بە‌دە‌ست هێنانی ڕ‌ه‌زامە‌ندی و هاوسۆ‌زی خە‌لکی یان لە‌ ڕ‌ای ڕ‌ه‌زامە‌ندی و ڕ‌حمتی خودا بکات، چونکە‌ نە‌ باکی بە‌ خە‌لکی بوو نە‌ بە‌ خودا.

پیاویک بوو ملهور، بە‌ هیز، بالا بە‌رزتر لە‌ خە‌لکی ئە‌و دە‌شتە‌و، ڕ‌وخسار تاوێ‌ سووت، گۆ‌نا زە‌ق، چاوانی چکۆ‌لە‌ی کە‌میک خیل، هە‌نیە‌ پان، کە‌مدوو، قە‌دە‌ری، ئاشنا و ژ‌یر دە‌ستانی هە‌بوو، بە‌لام هاو‌ڕ‌پی نە‌بوو. ژ‌نیکی هە‌بوو، کچیک بوو خە‌لکی " کیزرا موبیم" کە‌ جل شۆ‌ری مالی کابرایە‌کی مە‌زرادار بوو و هە‌والدزی بۆ‌ چە‌تە‌ و ڕ‌یگرە‌کان دە‌کرد. نیوی " لیو‌پۆ‌لینا" بوو، دە‌م و چاوی خ‌ر، چاوه‌کانی ڕ‌ر گوزارشت، قە‌د و بالا‌یە‌کی ڕ‌ر، وە‌ختایە‌ک جواو، لە‌و مە‌زرایە‌دا خۆ‌ی شار‌دبوو‌وه‌، دە‌گە‌ڵ ئە‌و ئا‌فرە‌تە‌دا دە‌ژ‌یا، بە‌لام وە‌ختایە‌ک جواو دووبارە‌ ئە‌ویندە‌ری بە‌ جێ‌هێشت و ڕ‌ویی، ژ‌نە‌ش بە‌ گە‌لی کە‌وت. بە‌لام ئە‌م ئا‌فرە‌تە‌ زۆ‌ر لە‌ گە‌لیدا نە‌مایە‌وه‌، چونکە‌ جواو ئا‌فرە‌تی لە‌ نیو دار و دە‌ستە‌کە‌ی خۆ‌یدا قە‌بوول نە‌دە‌کرد. ئیدی ئە‌م ئا‌فرە‌تە‌ی لە‌ "ئاراکاتی" ئاکنجی کرد و زوو زوو سە‌ری دە‌دا. جواو نە‌یخواست، بۆ‌یە‌ وە‌ختایە‌ک خە‌لکی بیستی‌ان لیو‌پۆ‌لینا لە‌ ئاراکاتی هە‌لاتوو و ڕ‌ه‌دووی کابرایە‌کی قازی کە‌وتوو و بۆ‌ " جرو‌موامبو" ڕ‌وییوه‌ لە‌ دلێ‌ خودا دە‌یان گوت مادامیکێ‌ ژ‌نی نە‌بوو، ڕ‌ه‌نگە‌ غیرە‌تی نە‌جولێ‌ و تۆ‌لە‌ی لێ‌نە‌کاتە‌وه‌. بە‌لام جواو تۆ‌لە‌یە‌کی وە‌های لێ‌کرد‌وه‌ وە‌کو ئە‌وە‌ی هاوسە‌ری ڕ‌استە‌قینە‌ی بووبی. چوو بۆ‌ " کیزرا موبیم" هەر‌ دوو گویی ئا‌فرە‌تە‌کە‌ی بری و دوو برای داخ کرد، خوشکە‌ سێ‌زده سالانە‌کە‌ی ئە‌و، مارکینیای لە‌ گە‌ڵ خۆ‌یدا برد. بە‌یانیه‌کی زوو کیژ‌ی لە‌ کوچه‌ و کۆ‌لانە‌کانی جرو‌موامبو بە‌ دیارکە‌وت، دوو حە‌رفی " ج . ش " بە‌ داغ بە‌ ڕ‌وخساریه‌وه‌ نرا بوو. سکی هە‌بوو، نیشانه‌یە‌ک بە‌ گە‌ردنیه‌وه‌ نرابوو، ئە‌وە‌ی دە‌نواند، کە‌ هە‌موو پیاوێ‌کانی جواو، بە‌ کۆ‌مە‌ڵ باوکی مندالە‌کە‌ی ناوسکین.

همموو چته ورپرگرهکان، خهونيان بهوهوه ددهی که پارهو پولیک کوبکهنهوهو له شاریکی دووره دستا ئهزیهک بکرن و باقی تهمنیان لهویندهر وبه ناویکی خوازراوهوه به سهر بهرن. بهلام جواو کهسیک نهبوو که پارهییک کو بکاتهوه یان نهخشهیهک بو ئاینده دابنیت. وهختایهک دار و دستهکهی دهیاندای به سهر دووکانیکی گهورهدا یان گوندیکا یان باج و سهرانهیان له کابرایهکی دهولهمنده دسهند، جواو دواي ئهوهی ههنديک لهو دسهکوتانهی جیا دهکردهوهو دهیدا بهو کهسانهی که چهک وتهقهمنی ودهرمانیان بو دهکرین، باقی دسهکوتانهی به یهکسانی له نیوان خوئی و یار ویاوهرهکانیدا دابهش دهکرد. ئهه سهخواهت ودلاواییهی و زیرهکی له کهمین نانهوه بو پیاوانی گاردی نهتهوهیی، یان دهربازبوون لهو بوسانهیی بوئی دهنرانهوه و نازایهتی و به زهبت و پهبتیهکهی کردبوویانه کاریک که پیاوهکانی وهکو سهگ وهفاداری بن. له گهل ئهودا ههستیایان به ئهمان وتهناهی دهکرد، له رهفتار وماملههی ئهوه له گهلایندا رازی بوون. ههرگیز نهیدهخستنه تالوکهیهکهوه که خوئی نهویرابا خوئی لیبدات، ههلبهته ئههلی ناز ونهوازیش نهبوو. ئهگهر له کاتی ئیشگ گرتنا خهوتبان، یان له ریکردنا دوا کهوتبان یان دزییهکیان لیکدی کردبا، جهلههی بو دهبینهوه. ئهگهر یهکیکیان، کاتی ئهوه ئهمری مقاومهت وشهپی دابوایه، پاشهکشهیی کردبا، داغی حهرفی یهکهمی خوئی به ههنیهیهوه دهنایان گوئییهکی دهبری. بهخوئی، بیخهه و بی هیچ بهزهیییک، سزاکانی جیبهجی دهکرد، ههروهها به خوئی گونی خاینانی دهبری.

ههرچهنده پیاوهکانی لیی دهرسان، وادیار بوو خوشیشیان دهویست، رهنگه هوکاری ئهوهش ئهمه بووی، که له هیچ شهپیکا چهکارهکانی خوئی بهجی نهدههیشت. بریندارهکان دهخرانه سهر دستهبهرهو بو پهناگهیهک دهگوزارانهوه، ئهگهر ئهوه کاره همموو دار ودهستهکشی بخستبا تالوکهوه، ههر ئههجام دهررا. جواو به خوئی پییان رادهگهیی. ئهگهر پیویستی کردبا، به زور پهرسناریکی پیاوی دینا بو پهناگهکه تا بریندارهکان دهرمان بکات.

کوژراوهکانی له مهیدانی شهپ دوور دهخستهوهو له جیبهکدا به خاکی دهسپاردن که پیاوانی گاردی نهتهوهیی یان دالاشان بیپیزی به جهنازهکانیان نهکن. ئهه ههلوئیست ورهفتارانهی ئهوه شارهزایی تهواوی له ئیدارهدانی شهپ و ریبهریی کرنی دار ودهستهکهیدا، که به سهر، دهستهی بچوک بچووکدا دابهشی دهکردن و له همموو لایهکهوه بهری دهدانه دژمن و سهریان له دژمن دهشیواند وههنگی به باقی پیاوهکانی، له پشتهوه هیرشی دهکرده سهر دژمن، یان ئهگهر هیزهکهی ئابلوقه درابا، تهکنیکی پراکتیکی زیرهکانهیی به کار دینا وئابلوقهکهی دهشکاند، همموو ئهمانه کردبوویانه کاریک که پیاوهکانی بهقای پیبکن و خوشیان بوئی. ئهمه جگه لهوهی که ههمیشه توانای ئهوهی ههبوو، چهکارانی تازه بو دارو دستهکهی پهیدا بکات.

پیاوهکانی مهفتونی ئهه رابهره کهمدووه، تهریکه بوون که زور لهوان جیاواز بوو، ههمان کللو وپیلاوی ئهوانی له سهر وله پیی دهکرد، بهلام وهکو ئهوان کوشتهی جیلی قژ وعهتران نهبوو، که پیاوهکانی به سهر ههر دووکانیکیاندا بدایه، پیش ههموو شتی ئهوه شتانهیان تالان دهکرد. نه کلکهوانهیی له ههموو قامکهکانی دهکرد و نه میدال و نیشانانی به سینگ و بهروکی خودا دهکرد. کوئهپشتیهکهی کهمتر له کوئهپشتی ههر نهفهریکی ساده و ساکار، میدال و نیشانانی تیدا بوو. تاقه خالی لاوازی ئهه رابهره کهمدووه، شایهه وبهیت بیژه گهروکهکان بوو، که ههرگیز ریگهیی به پیاوهکانی نهدهدا، که بیحورمهتیان له ههنههه بکن. زور به دلسوزی پییان را دهگهیی و پیویستیهکانی بو دابین دهکردن. داواي لیدهکردن داستانیکی بو بگپرنهوهو به دل و بهگیان گوئی لیدهگرتن و

هەرگیز له نیوه‌دا قسه‌ی پینه‌ده‌برین. هەر جارێ تووشی سێرکیکی قهره‌جان بوايه داوای لیده‌کردن حه‌فله‌یه‌کی بۆ بگێرن و که لیده‌بوونه‌وه، دیاری و سه‌وقاتی ده‌دانی و ره‌وانی ده‌کردن.

یه‌کیک گێرپایه‌وه که رۆژی گوێی له جواوی شه‌یتان بووه ده‌یگوت به چاوی خۆی خه‌لکانیکی زۆری دیتوون که مه‌شرووب کوشتوونی، ئه‌و مه‌شرووبه‌ی پیاوان له پیاوه‌تی ده‌خات، ئاینده‌یان ویران ده‌کات و وایان لیده‌کات له سه‌ر شتی زۆر تووره‌هات به چه‌قۆ به‌ربینه‌یه‌کدی، ژماره‌ی ئه‌مانه زۆر زیاتر بوون له‌وانه‌ی به نه‌خۆشی و قاتی مردوون. جا وه‌کو ئه‌وه‌ی هیزیکی نادیار بیه‌وی دروستی قسه‌که‌ی بسه‌لمینی، رۆژی که نه‌قیب "جیرالدو ماسیدو" و قوه‌ته‌که‌ی ئه‌وانیان غافلگیر کرد، هەر هه‌موو دار و ده‌سته‌که‌ی مه‌ست و سه‌رخۆش بوون. نه‌قیب ماسیدو که به "یاغی کوژ" به‌نیوبانگ بوو، بۆیه بۆ ئه‌و ده‌شت و ده‌ره هاتبوو تا جواو ده‌ستگیر بکات، به تایبه‌تی دواي ئه‌وه‌ی جواو په‌لاماری کۆمیته‌یه‌کی حیزبی خۆیوونخوازی باهیاي دابوو که تازه له کۆبوونه‌وه‌یه‌ک ده‌گه‌ڵ بارون دی کانا براقا، له مه‌زراکه‌یا له "کالومبی" گه‌رابوووه. جواو که‌مینی بۆ نابووونه‌وه، کاریکی وه‌های کردبوو، که هه‌موو پاسه‌وانه‌کانی سه‌ریان لێبشپۆی و به‌م لاو به‌و لادا هه‌لێن و ئه‌وسا په‌لاماری سیاسه‌توانه‌کانی دابوو و هه‌رچی جانتا و ئه‌سپ و جل و به‌رگ و پاره‌یان پێبوو، هەر هه‌مووی لێسه‌ندبوون. ئیدی بارون به خۆی جوابی بۆ نه‌قیب ماسیدو نارادبوو که فریای بکه‌وی و به‌لێنی خه‌لاتی تایبه‌تی له بری سه‌ری رابه‌ری یاخیه‌کان، پێ دابوو.

ئهم بویه‌ره له‌و "روساریو" قه‌ومابوو، ئه‌مه شاره‌ دێیه‌کی په‌نجا مالی بوو، پیاوه‌کانی جواوی شه‌یتان، له به‌یانیه‌کی زووی هه‌یفی شوباتدا خۆیان گه‌یانده‌بووه ئه‌وینده‌ر. ئه‌مانه ماوه‌یه‌ک له‌وه پێش شه‌رپکی تووند و خۆیناویان ده‌گه‌ڵ دار و ده‌سته‌که‌ی "پاجو" دا که رکا به‌ری ئه‌وان بوو، کردبوو و ئیدی له په‌نایه‌ک ده‌گه‌ران که پشوویه‌ک بده‌ن. خه‌لکی گونده‌که قاییل بوون که خواردنیان بده‌ن. "جواو"ش هه‌م پاره‌ی ئه‌و شتانه‌ی که خواردبوویان و هه‌م پاره‌ی تفه‌نگانی سه‌رپر، تاپر و ساچمه‌زه‌ن، بارووت و فیشه‌ک وه‌هه‌رچییه‌ک له خه‌لکیان وه‌رگرتبوو، دا. خه‌لکی روساریو، چه‌ته‌کانیان ده‌عه‌وت کرد تا له داوه‌تی گاوایک و کیژیکی خه‌لکی گونده‌که‌یاندا به‌شدار بن که دوو سه‌به‌ی به‌رپا ده‌کرا. کلێسا بچووکه‌که‌یان به گۆل رازاندبووه‌وه‌و خه‌لکی گوند به ژن و پیاوه‌وه له‌و رۆژه‌دا خۆیان رازاندبووه‌وه‌و باشترین جلکی خۆیان له‌به‌ر کردبوو وله پێشوازی بابه "یواکیم" دا بوون که له "کومبه" وه هاتبوو تا بووک و زاواکه لیکدی ماره بپریت.

یارۆی قه‌شه‌ که چاوی به دار و ده‌سته‌ی چه‌ته و رپێگره‌کان که‌وت، به جۆری ترسی لێنیشته و په‌شوکا، به جۆری زمانی که‌وته ته‌ته‌له که دار و ده‌سته‌که‌ی جواو ده‌ستیان به قاقا لێدان کرد.

یارۆی قه‌شه به‌رله ئه‌نجامدانی رپۆره‌سمی عه‌شای ره‌بانی، گوێی له ئیعتراف و دان پێدانانی نیوه‌ی خه‌لکه‌که‌ گرت به هه‌ندیک له چه‌ته‌کانیشه‌وه. ئه‌وسا به‌شداري له ئاهه‌نگی گه‌مه‌ین ئاگرین وخوانی نیوه‌رۆدا کرد که له ده‌ریی مالله‌کان وله ژیر که‌پرێکا به‌رپا کرا. به سه‌لامه‌تی بووک و زاواو له گه‌ڵ خه‌لکی گونده‌که‌دا جامیکی هه‌لدا. به‌لام دواي رپۆ و ره‌سمه‌که، به راده‌یه‌ک له سه‌ر گه‌رانه‌وه بۆ کومبه رژد بوو، که جواو له ناکاوا که‌وته گومانه‌وه و ئه‌مری کرد که هه‌یچ که‌س له گونده‌که‌ وه‌ده‌رنه‌که‌ویت و به خۆی هه‌موو ده‌وروبه‌ری گونده‌که، له داوینی کپوه‌که‌وه تا ده‌شت و بیابانه‌که‌ی به‌ران به‌ر کپوه‌که‌ گه‌را. هه‌یچ نیشانه‌یه‌کی خه‌ته‌ری به‌دی نه‌کرد. به رپۆی گرژ و مۆنه‌وه بۆ شایی و داوه‌ته‌که‌ گه‌رپایه‌وه. پیاوه‌کانی که مه‌ست بووبوون سه‌رگه‌رمی ره‌قس و گۆرانی بوون ده‌گه‌ڵ خه‌لک و کیژانی گونده‌که‌دا.

دوای نیو سه عاتیک که قه شه یواکیم تهحه مولی نهما، به دهم له رزین و چلم هه ل لوشینه وه ئیعترافی بو جوو کرد که نه قیب ماسیدو وهیزه گه رۆکه کهی له سه ر شاخه کهن و چاوه پروانی هیژی تازهن تا دهست به هیرش بکهن. نه قیبی " یاغی کوژ " قه شه کهی راسپاردبوو که هه ر چوئی بووه جوو له ویندهر ماته ل بکات، له و کاته دا دهنگی یه که مین ده سترپیژی گولله له به رزاییه کانه وه به رز بووه وه. ئابلوقه درابوون. له و کاته دا جوو داوای له پیاوه کانی کرد که هه ر چوئی بووه تا شه و دادی دان به خو دا بگرن. لی یاخیه کان به راده یه که مه ست بوون که نه یانده زانی گولله کان له کوپوه دین، ئیدی بووبوون به نیشانه یه کی خوشئه نگافته ی سه ربازه کانی گاردی نه ته وه یی که هه موو تفهنگی چاکی کامبلینیان پیبوو. ئیدی پیاوه کانی جوو مه ست و سه رخوش، به ر ده سترپیژی گولله ده دران و ژنان له ترسا به دم هه را وزه نا وقاو وقیژه وه، لیروه وه بو ئه وی هه لده هاتن. وهختایه که شه و داها ت، ته نیا چوار که س له پیاوه کانی جوو به پاوه مابوون. به لام جوو که گولله یه که به ر شانی که وتبوو و هیشتا هه ر ده جهنگی و به رگری ده کرد، ئیدی له خو چوو، پیاوه کانی له تورپیکی جولانه یان ناو وه به نده نی که وتن. له سایه ی ریژنه بارانیکی له نا کاودا، ئابلوقه ی دژمنیان شکاند و خو یان به ئه شکه وتیکا کرد و دوای چوار رۆژان خو یان به تپیدودا کرد وله وی برین پیچیکی لوکالی فریای جوو که وت، تایه که ی که مکرده وه و خوین به ربوونه که ی وه ستانه وه. دوو هه فته یه که له تپیدو مانه وه تا جووه شه یان که وته سه ر پییان و توانای ریکردنی پهیدا کرده وه. ئه و شه وه ی که له تپیدو وه درکه وتن بیستیان که نه قیب ماسیدو، سه ری هاو ریکانی، ئه وانه ی که له روساریو کوژرابوون، بریوه و سه ره کانی وه کو قاورمه ی سویرکراو له به رمیلیک ناوه و له گه ل خویدا بردووه یه تی.

دووباره دهستیان به کاری چه ته گه ری و ریگری و توندوتیژی خو کرده وه بیئه وه ی بیر له به ختی باشی خو یان له بی به ختی هاو ریکانیان بکه نه وه. جاریکی دی رۆیشتن، دزیان کرد، شه ریان کرد، خو یان شارده وه، وه کو هه میشه روحیان به داوه موویه که وه به ند بوو، جووه شه یان، هیشتا هه ستیکی په نهانی له دلدا بوو، دلنیا بوو بویه ریک له ئارادایه وله هه ر ئان وساتیکا بی روو ده دات.

له پیچی ئه و ریگایه دا که ده چوو بو (کانسانسیاو) گه یینه دیریکی نیوه کاول. له ویندهر، له هه نبه ر ئاپورایه کی چل په نجا نه فه ری شرۆله و شه پریو، پیاویکی بالابه رز، باریک و بنیس، که خو ی له جبه یه کی ئه رخه وانی توخه وه پیچابوو، قسه ی بو ده کردن. کابرا به دیتنی ئه مان نه قسه کانی خو ت بری و نه ئاوری لیدانه وه. جوو به دهم گو یگرته وه له قسه کانی یاروی قه شه، هه ستی به سه ر گیژه یه که کرد، یاروی قه شه سه ر بهوردی کابرایه کی گونا هکاری ده گپرایه وه که دوای خراپه کارییه کی زور، هه ستی به نیگه رانییه کی زور کردبوو، تۆبه ی کردبوو و هه زار گوناح و یه که تۆبه و ئیدی خوا لی خوشبووه و چووه ته به هه شتی.

کابرا که له قسه کانی ده بیته وه، ته مه شایه کی غه ربیه کان ده کات، یه کسه ر پروی دم ده کاته جوو که چاوی داخستبوون سهیری ئه رزه که ی ده کرد، گوتی: " ناوت چییه؟ " کابرای یاغی گوتی: " جووه شه یان "، یاروی قه شه به دهنگی گپ گوتی: " ده بوایه ناوی خو ت بنه ی "ئه بووت جوو"، واته مورید و یاوه ری مه سیحی موباره ک.

سی رۆژان دوای ئه وه ی گالیلو گال، ئه و گوتاره ی که باسی دیداری خو ی ده گه ل براده ر جوو ئیقانجلیستا دی مونت مارسیناوی تیا کردبوو، بو رۆژنامه ی "پریشکی شوپش" ناردبوو، له کاتیکا له باله خانه که ی سه ر کتیبخانه ی کاتیلینا بوو گو یی لیبوو له ده رگا ده درا. هه رکه چاوی به و که سانه که وت که له ده رگیان ده دا،

ههستی کرد ئەمانه پیاوani پۆلیسن. داواي تهسکه ره و به لگه نامه يان ليکرد، کهل و په ل وشمه که کاني گه ران، پرسيا ري ئەوه يان ليکرد که له (سلفادور) چ دهکات. رۆژي دواتر ئەمريکي به دهست گه يي، له بهر ئەوه ي بيگانه يه کي ناپه سه نده ده بئ له م و لاته و ده در بکه وي. ئيدي "يان قان ريچستد" ي دان عه مر بوي تیکه وت و دکتور "خوزيه باتيستا ساوليقيرا" نامه يه کي بۆ فه رماندار "لويس فيانا" نووسي و که فاله تي کاره کاني گاليلوي گرته ئەستوي خو، لي ده سه لاتداراني حکومه تي بيئته وه ي گوي به و که فاله تکاريه بدهن، به گاليلو گاليان راگه ياند که ده بئ به که شتي ماسييز که دواي هه فته يه ک به ره و ئەهروپا ده رده چوو، بروات و به رازيل به جي بيليت و بليتیکي ده ره جه سي يه کسه ره ي به خو رايي ده ده ني. گال، به هاو رپيکاني گوت که له ولات و ده در نان يان چه پس و زندان، يان کوشتن، له و حاله ت و ديار دانه ن که ديته رپگاي هه ر شو رپشگير يک وئو له رۆژي له دايک بوونيه وه تا نها هه ر که سيکي شو رپشگير بووه. دلنيا بوو که کونسولي ئينگليز يان فه رنه سا يان ئەهسپانيا، ده ستيان له ده رکردني ئەم فرماني و ده در نانه ي ئەودا هه بووه. به لام هاو رپيکاني دلنيا کرد که هيج پۆليسيکي ئەم سي و لاته ده ستيان نايگاتي و ناتوان بيگرن، چونکه به نياز بوو ئەگه ر ماسييز له هه ر به نده ريکي ئەه فريقا يان له ليشبونه بوه ستي، يه کسه ر له وينده ر خو ي بشاريته وه. پيناچوو زور خه مي ئەم و ده در نانه ي هه بي.

يان قان ريچستد و دکتور ئوليقيرا، بيستبوويان که به جوش و خرو شيکه وه باسي سه رداني خو ي بۆ دي ري (خاتووني شکودار) ده کرد به لام هه ر دوو کيان له جي ي خو چه په سان، وه ختايه ک رايگه ياند، که ماداميکي برپاره له به رازيل و ده در بنري، به نياز به به ره وه ي ده ري بکه ن "له جي اي هه موو براياني کانودوس" هه لويستيک بنوي ني و داوا له خه لکي بکات خو پيشاندانيکي گشتي وه کو پشتيواني له خه لکي ئەوينده ر ساز بکه ن و داوا له هه موو ئازاد يخوا زاني (باهيا) ده کات کو ببه نه وه تا ئەو هه لويسته يان بۆ روون بکاته وه. گوتي: "له کانودوس دا، شو رپشیکي خو به خو به رپيوه يه و ئەرکي خه لکي پيشکه و تووخواز ئەمه يه که پشتيواني لي بکه ن." يان قان ريچستد و دکتور ئوليقيرا، ئەهوپه ري هه ولي خو يان دا که له و کاره ي ژيو ان بکه نه وه. چه ندين جار پييان گوت ئەمه کاريکي گه و جانه يه. به لام گال، هه ولي خو يدا که به يان نامه ي ئەو ميتينگ و خو پيشاندانه له رۆژنامه يه کي دژي ده وله تدا بلاو بکاته وه. به لام نووسينگه ي "جورنال دي نوتيسياس" قاييل نه بوو ئەو به يان نامه يه بلاو بکاته وه، هه لبه ته ئەمه ساردی نه کرده وه. بيري له وه ده کرده وه به يان نامه که چاپ بکات و به خو ي له کوچه و کولان و جاده کاندا، به سه ر خه لکيدا بلاوي بکاته وه. به لام له و کاته دا بويه ريک رووي دا که ئەوي ناچار کرد ئەم وشانه بنووسيت: "ئهنجام هاته دي! ژيانم له راده به در يه کنه واو يه که هاوي بوو بوو، خه ريک بوو بيتا قه ت ده بووم."

ماجه را و بويه ره که دوو رۆژ به ر له کاتي رويشته که ي رووي دا. وه ختايه ک دنيا خه ريک بوو تاريک ده بوو، يان قان ريچستد، به پايپه عه سه رانه که يه وه، هات بۆ ژووره که ي گال و پي رايگه ياند که له قاتي خواره وه دوو که س هه والي ده پرسن وئاگاداري کرده وه که هه ر دوو کيان کاپانگان. هه لبه ته گاليلو ده يزاني که ئەم وشه يه له قبي ئەو به کريگيرا وانه يه که ده سه لاتداراني لوكالي و ده وله تي بۆ کاري ن ژيراو ژير و نه يني به کاريان دينن، به راستيش ئەو دووانه زور په زا قورس و شه راني ديار بوون. به لام چه کدار نه بوون وخوا هه لئاگري ره فتر يان له گه ل ئەودا به نه زا که ت بوو: يه کيک هه يه ده يه وي بت بيني. ئايا ده کرا پيرسي ت کييه وله کوي؟ نه خير.

گال، کونجاو بوو و به گه ليان که وت. هه وه لچار بۆ کليسي ي پاراسياد باسيليكايان برد، به به شي ژووري شاردا تيپه رين وپاشان به خوارووي شارا رويشتن وپاشان گه يينه قه راخ شار، هه موو شه قامه سه له بنده کاني: کونسليرو دانتاس، پرتوگال، دل پرنيسياس- يان ته ي کرد، له بازا ري سانتا بريارا وساوجواو ره ت بوون و

گهیینه جادهی گالیسکان که به رهو بهندهری قارا دهچوو، گالیلو گال بیری له وه دهکرده وه که دوور نییه دهولته رهئی خوئی گوری بی و له جیاتی ئه وهی له ولات وهدهری بنه، له پهنایه که وه بیکهس کوژی بکن. به لام هیچ فیل وتله که یهک له ئارادا نه بوو. له پانسونیکا که چرایه کی بچوکی نه وتی تیا دهسووتا، خاوهن ئیمتیازو سه رنوو سه ری پوژنامهی "جورنال دی نوتیسیاس" چاوه پروانی بوو.

ئیپامینوداس کونسالوئیس، دهستی به رهو ئه و دریز کرد و خولکی کرد که دانیشیت. ئه وسا بی هیچ پیشه کییه که چوو سه ر بابه ته که: "ئایا گه ره کته، سه رباری فه رمانی ده رکرده کته، هه ر له به رازیل بمینیته وه؟" گالیلو، ته مه شایه کی کرد و هیچ به رسفیکی نه دایه وه.

ئیپامینوداس کونسالوئیس لئی پرسی: "باشه تو به راستی له گه ل ئه و بویه ره دای که له کاندوس دا به رپا بووه؟". ته نیا هه ر دوو کیان له ژووره که دا بوون. دهنگی قسه کردنی هه ر دوو کاپانگا که وهاژهی شه پو ل و پیله به رده وامه کان ده گه ییه ژووره وه، سه روکی حیزبی پیشکه و تووخوازی کو ماری، به وردی ته مه شای ئه وی ده کرد، سیمای زور جدی بوو، به تووندی و توورهبی پاژنه ی پیی به عاریدیدا ده کوتا. هه مان چاکه ت و پانتو لی که وه بی له به ر بوو، که گال، له پوژنامه ی (جورنال دی نوتیسیاس) له به ریا دیتبووی. به لام هه مان بی موبالاتی و خه مساردی ته وسامیزی ئه و پوژه به سیمایه وه دیار نه بوو. نیگه ران و دوو دل بوو، بروکانی هاتبوونه وه یه ک و پوخساری، له ته مه نی خو ی پیرتر دیار بوو.

گال گو تی: "من هه وسه له ی شتی نهینی ئامیزم نییه، له م پیچ و په نایه حا لی نابم، باشتر وایه به راشکاوی مه به سستی خو تم پی بلی؟"

-من ده مه وی بزانه ئایا تو ئاماده ی بروی بو کاندوس و چه ک بو شو ر شگی ره کان ببه ی؟

گالیلو، هه لوه سته یه کی کرد، بیئه وه ی ورته بکات، چاوی له دو ر چاوانی کابرا بری.

ئه وسا به کاوه خو گو تی: "دو پوژ له مه پیش هیچ هاوسو زبیه که ت ده گه ل شو ر شگی ره کاندا نه بوو. داگیر کردنی خاکی خه لکی وژیانی بی سه ر و به رت به لاوه کاریکی هه یوانی بوو."

ئیپامینوداس کونسالوئیس گو تی: "ئه مه بوچوونی حیزبی پیشکه و تووخوازی کو مارییه، هه لبه ته بوچوونی منیشه."

گال، که میک سه ری برده پیشه وه وه کو ئه وه ی بیه وی مسایه ره ی بکات گو تی: "به لام..."

ئیپامینوداس کونسالوئیس گو تی: "به لام دژمنی دژمنه کانمان، دو ستمانه. "دوای ئه و قسه یه هیور بووه وه و چیدی پاژنه ی به عاریدیدا نه ده کوتا. "باهیا، مه لبه ند و قه لای ئاغا و مولکدارانی کو نه په رسته، هه رچه نده ئیمه هه شت دانه ساله بووین به کو ماری. به لام ئه مانه هیشتا دلایان لای رژی می پاشایه تییه.

ئه گه ر بو کو تایی هینان به حوکم وده سه لاتی بارون "دی کانا براقا" له "باهیا" پیویست بکات یارمه تی چه ته کان و سباستیانسته کانی ده قه ری ناوه ندی بدری، من ئه م کاره ده که م. ئیمه پوژ به پوژ زیاتر دوا ده که وین و هه ژارتر ده بین. ده بی به هه ر نرخ بووه و تا کار له کار نه ترازاوه، ئه و خه لکانه له ده سه لات دوور بخرینه وه، ئه گه ر ئه م ره وشه ی کاندوس به رده وام بی، ئه و حکومه تی "لویس قیانا" گرفتاری قه یران ده بیست و درهنگ یان

زوو هیزهکانی فیدرال، داخلی شه‌ر دهن. هر که "ریودی جانیرۆ" هاته مه‌یدان ئیدی باهیا له‌وه دهرده‌چی که مه‌کۆ ومه‌لبه‌ندی حیزبی خۆیبوونخواز بی.

گال، بزیه‌کی به ماناوه‌ی کرد: "هه‌نگی ده‌سه‌لاتی حیزبی پیشکه‌وتووخوازی کۆماری ده‌ست پنده‌کات."

ئپامینوداس کونسالوقس قسه‌که‌ی بۆ راستکرده‌وه: "ئیمه باوه‌رمان به پاشایه‌تی نییه. ئیمه تا سه‌رمۆخ کۆماریخوازین. ده‌ی زۆر چاکه هه‌ستده‌که‌م که لیم حالی ده‌بیت."

گال گوتی: "له‌م به‌شه‌ی تیده‌گه‌م، به‌لام سه‌ر له به‌شه‌که‌ی دیکه‌ی دهرناکه‌م. ئەگه‌ر قه‌رار بی حیزبی پیشکه‌وتووخوازی کۆماری خه‌لکان چه‌کدار بکات، بۆ ئەم کاره له‌ ریگای منه‌وه بکری؟"

ئپامینوداس کونسالوقس، به‌ کاوه‌خۆ و زۆر به‌ پرونی گوتی:

"حیزبی پیشکه‌وتووخوازی کۆماری چه‌ز ناکات یارمه‌تی که‌سانیک بدات که دژی قانون هه‌ستاوان یان که‌مترین ته‌ماسی ده‌گه‌ل ئەو جووره خه‌لکانه‌دا هه‌بیت."

خاوه‌ن ئیمتیاز وسه‌رنوسه‌ری (جورنال دی نوتیسیاس) به‌ هه‌مان نه‌فه‌س به‌رده‌وام بوو: "ئپامینوداس کونسالوقس" نوینه‌ری به‌ریزی ئەنجومه‌ن ناتوانی یارمه‌تی شو‌ر‌شگێڕان بدا و هه‌ر که‌سیکیش دوور و نزیک په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه هه‌بی، نابی له‌م ماجه‌رایه‌وه بگی. ئەم نوینه‌ره به‌ریزه له‌ پیناوی کۆمه‌لێک به‌های ئایدیالیدا، له‌ رای کۆماری و دیموکراتیه‌تدا، له‌م ده‌قه‌ره دابراو و دووره ده‌سته‌دا که دوژمنانی به‌هیز دهریان داوه، ده‌خه‌بتی، بۆیه ناتوانی خۆی له‌م جووره ریسکانه‌ بدات. "بزیه‌کی کرد، گال بینی که تاقمیک ددانی دره‌خشان و سپی هه‌یه. "ئه‌وسا بیرم له‌ تۆ کرده‌وه. ئەگه‌ر پی‌ری سهرت نه‌دابام هه‌رگیز ئەم نه‌خشه‌یه‌م به‌ بیرا نه‌ده‌هات. ئەو سه‌ردانه‌ی تۆ ئەم پیشنیاز و نه‌خشه‌یه‌ی خسته‌ می‌شکه‌وه‌وه له‌ دلێ خۆدا گوتم: "گه‌ر ئەم کابرایه ئەوه‌نده شیت بی که خه‌لکی له‌ رای پشتیوانی له‌ شو‌ر‌شگێڕه‌کان کۆبکاته‌وه، هه‌لبه‌ته ئەو شیتایه‌تیه‌شی له‌ ده‌ست دی که تفه‌نگیان بۆ بیات."

ئیدی پینه‌ده‌که‌نی، به‌ تۆنیکێ جدی له‌ سه‌ری پۆیی: "له‌م حاله‌تانه‌دا راشکاوی باشتترین شیوازه. تۆ تاقه‌ که‌سی، که ئەگه‌ر که‌شف بوو یان ده‌ستگیر کرا، ناتوانی ناوی من و هاو‌پێ سیاسیه‌کانم بدات وزیانی بۆمان هه‌بی."

"یانی ده‌ته‌وی ئاگادارم بکه‌یه‌وه که ئەگه‌ر گرفتار بووم و گیرام نابی به‌ ته‌مای یارمه‌تی تۆ بم؟"

ئپامینوداس کونسالوقس، به‌ کاوه‌خۆ و زۆر به‌ راشکاوی گوتی: "ئهمجاره‌یان زۆر به‌ باشی له‌ مه‌به‌ستم حالی بوویت. ئەگه‌ر ئاماده‌ی ئەم کاره نیت، ئەوه شه‌وتان به‌ خیر، تۆ به‌خیر و من به‌ سه‌لامه‌ت، ئەوه له‌ بیر خۆت بیه‌وه که منت دیتوووه. ئەگه‌ر ئاماده‌ی وهره با باسی کرێبه‌که‌ت بکه‌ین."

یارۆی سکۆتلانندی، له‌ سه‌ر ته‌خته‌ دارینه له‌ق و به‌ جیره‌ جیره‌که‌ی جولاو به‌ده‌م چاو تروکاندنه‌وه‌وه له‌ بن لیوانه‌وه گوتی: "کری؟".

ئپامینوداس کونسالوقس گوتی: "به‌ رای من تۆ به‌م کاره خزمه‌تی ئیمه ده‌که‌ی. جا له‌ بری ئەو خزمه‌ته‌ پاره‌یه‌کی باشت، کاش له‌ کاتی دیاری کراوا، هه‌ر کاتی ویستت له‌م ولاته برۆیت، ده‌ده‌می، یانی به‌لینت ده‌ده‌می. به‌لام ئەگه‌ر ده‌ته‌وی خۆبه‌خشانه ئەم خزمه‌ته بکه‌ی، ئەمه په‌یوه‌ندی به‌ خۆته‌وه هه‌یه."

گالیلو گال، به دهم ههستانه وه گوتی: " دهچمه ده ری پیا سهیهک ده که م. که به ته نیا بم باشتر بیرده که مه وه. زۆرم پیناچیت. " که له پانسیونه که وه ده رکوت، هه وه لاجار وایزانی بارانه، به لام ئه وه باران نه بوو به لکو پرژهی شه پۆلان بوو.

جووته کاپانگاگان (ئه من) وه لا که وتن تا ئه و ره تبی، بۆنی توندی پایپه کانیان چوو به دهم و لووتی گالیلو دا. مانگ به حه ویقی ئاسمانه وه بوو. ده ریا خرۆشا بوو، بۆنیکی نمساری نمه کینی خوش، تا ناخی ناخی رۆیی. گالیلو گال، به ناو له لمان و تاویره ته ریکه کاندایه ره وه قه لایه کی چکۆله رۆیی که تۆپیکی روه وه ئاسۆ له سه ر دامه زرابوو. له دلی خۆدا گوتی: " کۆمار، له باهیا هیزیکی ئه وتوی نییه، هیزیکه له نرخه نه بوودا، ریک وه کو هیزه که ی پاشای ئینگلته را، له سه رده می " روب روی ماک گریگور " هیچ هیزیکی له وه به ری راره وی ئه برو فویل دا نییه. " (روب روی ماک گریگور، یاخیه کی سکوتلاندی، سه رۆکی هۆزی گریگور بوو که باج و سه رانه ی له خه لکی وه رده گرت و په زی ده دزی. له سالی ۱۷۱۷ دا به دیلی گیرا، به لام پاشان به خشرا.) هه رچه نده له ناخا هاروژا بوو به لام هه ولی دها وه کو هه میشه به ئارامی و بابه تیانه مه سه له که هه لسه نگیتی. ئایا له روه ی ئه خلاقیه وه دروست بوو بابایه کی شو ر شگیر ده گه ل سیاسه توانیکی خورده بورژوادا هاوده ستی بکات؟ پیلان بگیرئ؟ به لی، ئه گه ر ئه م نه خشه و پیلانه، له قازانجی شو ر شگیره کاندایه بویه دروست بوو. ئایا دهیتوانی شتیک بۆ کاندوس بکات؟ هه لبه ته به ده ر له هه ر که ش و فشیک که سیک ده و رانیده و کارامه که له خه باتدا قال بوو بووه وه ژیا نی خوی وه قفی شو ر ش کردبوو، دهیتوانی له هه ندی بریاراندا، وه ختایه ک شه ر به ر ده رکه ی پی ده گرتن و ناچار ده بوون ملی پیوه بنه ن، یارمه تیان بدات. دیاره ئه م ئه زمونه زۆر گرینگ بوو، ئه گه ر بیتوانیا بیگه یه نیته شو ر شگیرانی دنیا. هه لبه ته ئه م ئه گه ره ش هه بوو که ئیسک و پروسکه که شی له وینده ر، له کاندوس برزیت. به لام ئاخۆ ئه م مردنه، له مردن به نه خو شی وه پیری، باشتر نه بوو؟

بۆ پانسیونه که زفرییه وه، له به ر ده رگا که وه به ئیپامینوداس کونسالو قسی گوت: - هینده م شیتایه تی تیا به که ئه و کاره بکه م.

یاروی سیاسه توان، به چاوانی ئه بله قه وه وه به حه په ساوی و به ئینگلیزی به گالیلو گالی گوت: Wonderfull ، سهیره.

(۵)

مورشید، له وه عزه کانی خۆیدا هینده باسی ئه وه ی کردبوو که چۆن له شکری "سه گه که" بۆ ده زگیرکردنی ئه و و به شمشیران به ر ده بنه ویزه ی شار و داری به سه ر به ر دییه وه نایه لن، وه ختایه ک زیاره تکار به سواری ئه سپه وه له "جوازیرو" وه هاتن و خه به ریان هینا که که تیبه یه کی فه وجی نوی پیاده له باهیا وه وه ری که وتوه وه گه ییوه ته ئه و نزیکانه و بۆ گرتنی وه لی (قدیس) هاتون، هیچ که سیک له کاندوس به مه غافلگیر نه بوو.

پیشینی یه کان ده هاتنه دی، وشه کان ده بوون به حه قیقه ت. به لام ئه م خه به ره خه لکه که ی هاروژاند. پیرو گه نج و پیاو و ژن هه موو ئاماده بوون، تفهنگی ریز، قه ره بینا، تفهنگی سه رپر و جو ره ها چه ک هینرانه ده ری، ره ختی پر له فیشه ک به ستر، کیرد و خه نه ران، له به ر پشتینان نران، ده ست درایه داس و کیرد و نیزه و تیروکه وان و قۆچه قانی و دار وه رد.

ئەو شەو، شەوی سەرەتای کۆتایی دنیا، هەموو خەلکی کانودوس لە دەوری پەرستگاگە ی مەسیحی موبارەک کۆبوونەووە - کە بریتی بوو لە بینایەکی نیوچەل، بە دوو منارەووە کە پوژ لە دوای پوژ بەرزتر دەبوونەووە و دیوارەکانی بەرەبەرە چۆڵەکران - خەریک بوونەووە تا گۆی لە وەز و پینوینیەکانی مورشید بگرن. جۆش و خۆشی موریدەکان دنیای پەرکردبوو. بەلام مورشید لە هەموو کاتی پتر خەیاڵاوی و پەرت حەواس بوو، دلی لە شوینیکی دیکە بوو. کە زیارەتکارەکان، ئەوانە ی لە "جوازیرو" وە هاتبوون خەبەرەکانیان پینی گەیان، هیچ قسەیهکی نەکرد، پوویی تا سەرپەشتی و چاودیژی کۆکردنەووەی بەرد و کوتانەووەی زەوی و، گرتنەووەی چەولم بو پەرستگە کە بکات، بە جۆری بیری لە لای ئەم کارە بوو کە هیچکەسی زاتی نەبوو پرسیاریکی لیبکات. بەلام وێرایی ئەو دەش هەر هەموویان لەو دەمدا کە خۆیان بو شەر ئامادە دەکرد، هەستیان دەکرد کە ئەم پیاووە پارسا وخواناسە، رازیه بەو کارە ی ئەوان دەیکەن. هەمووان، لە کاتی کە کەوانەکانیان زەیت دەکرد و حەلیان لە تەنگەکانیان دەدا و بارووتیان وشک دەکردەووە، دەیانزانی ئەو شەووە خواوهند لە زاری مورشیدەووە پینان دەلیت کە دەبی چ بکەن.

دەنگی مورشید. لە ژیر ئاسمانی ئەستێرە باراندا دەنگی دەدایەووە، دنیا کپ، نە شەنەیهک، نە سروەیهک نە دەهات. وشەکانی هیندە بە سام وەهیبەت بوون و هاماگە کە هیندە مەند و بە یقاربوو کە هەموو ترسیکی لە دل دەپەواندەووە. پینش ئەووەی باسی شەر بکات، باسی ئاشتی کرد، باسی ژیانێ ئاینده، ئەو ژیانە ی کرد، کە عەزاب و خەتای تیدا نە دەبوو. ئەو پوژە ی کە شەیتان لە سەر تەخت دەهینریتە خوارەووە، پایە ی مەلە کوتی روح القدس، جیگیر دەبی، ئەمە لە دوا قونای پوژی پەسلان دیتە دی. ئایا کانودوس دەبوو بە پایتەختی ئەو مەلە کە تە (پاشانشین)؟ بەلی، ئەگەر مەیلی مەسیحی موبارەکی لە سەر بی. هەنگی یاسا و پرسیا شوومە کە ی کۆماری هەلەووە شیتەووە قەشە و وەلیان وەکو جاری جارن دینەووە و دەبن بە شوانی وەفاداری پەعیەت و موریدانی خۆیان. دەشت و دەر تیر باران دەبن، سەوز دەبن و گەنمە شامی و دانەوێلە سەوز دەبن، مەر و مالات بەرە کە تی تیدە کەوی. هەموو کەسی خوراکی پیویستی دەستدە کەوی، مالباتەکان لەو بە دواوە دەتوانن مردووەکانیان بە تابووتی ناو بە مەخمەلەووە بنیژن. بەلام دەبی لە پینش ئەووەدا " مەسیحی دەجال " سەرنگون بکری. پیویستە خاجیک دروست بکەن و بەیداخیک بە وینە و نیشانە ی خواوە هەلبکەن تا دژمن بزانی، کێهالا لە سەر مەزەب و ئۆلی هەقە. دەبی وەکو چۆن سەلیبانی دلواوەر بو پزگاری ئورشلیم دەچوون، بەو ئاوایه، بە دەم سروودخوانی، دوعا گۆیی و پارانەووە لە پاکیزەو مەسیح بچنە شەرەووە، هەنگی وەکو چۆن دلواوەرانی سەلیبی بە سەر دژمناندا سەرکەوتن، بەو ئاوایه هەوادارانی (مەسیحی موبارک) ش بە سەر کۆماریخوازەکاندا سەر دەکەون.

ئەو شەو هەچ کەسیک لە کانودوس نەخەوت. هەندیک دوعا و نزایان دەکرد، هەندیک نوژیان دەکرد، هەندیک دی خۆیان بو شەر ئامادە دەکرد، خەلکانیکی کارامە و شارەزا خاجیان دروست دەکرد، پارچەکانیان لیکدەداو بەیداخیان دەدروو. بەر لە سپیدە لە دروستکردنی خاچە کە و دروونی بەیداخە کە بوونەووە. خاچە کە سی مەتر دریز و دوو مەتر پان بوو، بەیداخە کە چوار چەرچەفی پیکەووە دووراو بوو، کە "چکۆلە ی موبارەک" وینە ی کۆتریکی سپی بال کراووەی لە سەرکیشا بوو و بە خەتیک خۆش "شیری ناتوبا"، دوعای بەلاوگێری لە سەر نووسیوو.

جگه له چهند كه سېكې كه م كه به دهستووری ئانتونيو فيلانوف له كانودوس مانه وه تا كارى بونياتنانى پهرهستگه كه نه وه ستنى (كه جگه له پوژانى يهك شه ممه، شه و پوژ كارى تيا دهكرا) ئهوانى دى هر هه موو ئهوانى دى سارهزى (سبهى زوو) به ره و نبدنگو و جوازىرو به پيکه وتن تا به سه ركرده كانى سوپاى شه پرو شه يتانى نيشانبدن كه هيشتا له م دنيايه دا خه لكانيك هه ن كه داکوكى له خيرو چاكه دهكهن. مورشيد پوشتنه كهى ئهوانى نه بينى، چونكه له و دهمه دا له كلېسا بچو كه كهى "سانتو ئانتونيو" دا بوو ونويژ ونزاي بو ئهوان دهكرد.

ناچار بوون، بو ئه وهى پرو به پرووى سه ربازه كان ببنه وه ده فرسه خان ريگا تهى بكن. به دهم ريگاوه سرووديان دهخويند، نزيان دهكرد، له خودا دهپارانه وه، هورايان دهكيشا و ناوى خوا ومورشيديان دينا. ته نيا يهك جار بو ئيسراحت لايندا، ئه ویش دواى ئه وهى له (مونتة كامبايو) رت بوون. ئهوانهى كه كارى ته واليت و دست به ئاو گهيانندن زورى بو دينان، له ريزه دوور و دريژ و پيچاوپيچه كه دهرده چوون و خويان به تال دهكردوه و پاشان به غار دواى هاوريكانيان دهكوتن، برينى ئه و دهشته كاكي به كاكي و وشك و برينگه شه و پوژيكي خياند، بيئه وهى هيچكه سيك داواى لادان و ئيسراحت بكات. هيچ نه خشه يه كي شهريان نه بوو. ئه و تاك و تهرايانهى له ريگا تووشيان دهبوون، كه دهيان بيست ئه م جماعه ته بو شه ر دهرون، سهريان دهسورما. سه ر وسيمايان له خه لكانيك دهچوو كه بو كه رنه قال وناهنگى شادى و خوشى برؤن، هه نديكيان باشترين جلكيان له بهر كردهبوو. چهكيان به شان وه بوو و هاوريان دهكرد: "مردن بو شه يتان، بمرى كو مار" ته نانه ت له و دهمه شدا، سيماي شاد وگه شيان، كاريگه رى نه فرته په نهانه كانى ناو هاوار وهوراكانيانى ته واو كال دهكردوه. خاچ و بهيداخه كه له پيشى پيشه وهى كاروانه كه وه دهروى، چه ته و ريگري جاران "پدراو" و كويلهى جاران "جواوه زله" خاچ و بهيداخه كه يان هه لدهگرت و "ماريا كودرادو" له دواى ئهوانه وه رپى دهكرد، "ئه لكساندرينيا كوريا" دواى ئه و دههات، ئه مانه سه ندو و قتيكى شووشه بيان به دهسته وه بوو كه وينه يه كي مه سيحى تيا بوو كه "چكولهى موبارهك" له سه ر پارچه يه ك نه خشانده بووى، له دواى ئهوانه وه ئه و موريد و هه لبراردانه دههاتن كه له نيو ته پ و توزه كه دا له تاپو و تارماييان دهچوون. زوريك له مانه به دهم ويرد و سه لاوا ته كانه وه، ئه و نه يانه يان دهژهند كه جاران وهكو سه بيلي جگه ره كيشان به كاريان دينا و نها كونيان تيكرده بوون و وهكو بلويزى شوانان به كاريان دينا. به دهم ريگاوه ريزى خه لكه كه به گويزه ي په يوه ندى خوين و خزميه تى و ناسياوى ليكدى نزيك ده بوونه وه و گروهى ديكه يان پيكدينا. ئهوانه ي سه ر به يه ك دار و ودهسته ي ياخى و چه ته بوون، ئهوانه ي كه خه لكى يه ك گوند بوون، كويلانى هاوگه رهگ، خه لكى يه ك مالبات، په يوه نديان به يه كه وه دهكرد، دهتگوت له گه ل نزيك بوونه وهى كاتى شه ره كه دا، هه ر كه سه پيويسى به وه بوو تا ده توانى له و كه سانه نزيك بيته وه كه تا قى كرابوونه وه و كورپى ته نگانه بوون. ئهوانه ي كه ئه زموونى كوشتنيان هه بوو به ره به ره له ريزى يه كه مدا جيگير بوون و تا زياتر له شاروچكه ي "ئاوا"، بويه ئه و ناوه ي لينرابوو چونكه ئه ستيروكى (گوله ئه ستيره) زور بوو، نزيك ده بوونه وه، ئه بوت جواو، پاچو، تارامبلا، خوزيد فينانسيو و ماكامبيراس و چه ته و ريگه ركه كانى دى، له دورى خاچ و بهيداخه كه و له ريزى پيشه وه خر ده بوونه وه، چونكه خو به خو بيئه وهى چ كه سيك پتيان بلئ ده يانزاني به حوكمى ئه زمووندارى وبه هوى گوناحه كانيانه وه، ده بى له كاتى هيرشه كه دا سه رمه شق و پيشه نكي ئهوانى دى بن.

دواى نيوه شه و، جووتياريك هاته ديدنه يان تا ئاگاداريان بكاته وه كه سه د وچوار سه رباز، دويشه و له "جوازىرو" وه هاتوون و له "ئاوا" ئوردوبه زيان كرده وه. ئيدى هاوار و هوراي "بژى مورشيد، بژى مه سيحى موبارهك"! "به رز بووه وه و دلى موریده بژارده كانى هينايه جوش. ئيدى به جوش و خرؤشه وه پتيان هه لگرت. وه ختايه ك

سپیده بهیانی دا، چاویان به ئاوا کهوت، ئه‌واوای چی! بریتی بوو له چهند کولبه‌یه‌کی چکۆله که مه‌کوی ناچاری مانه‌وه‌ی ئه‌و گاوان و په‌زه‌وانانه بوو که له مونتته سانتوو به‌ کوارسیا ده‌پویشتن. کاروانی خه‌لکه‌که ده‌ستیان به‌ وێرد و سه‌لاوات له دیداری یه‌حیای مه‌عمه‌دان، وه‌لی موباره‌کی شارۆچکه‌که کرد. ئه‌و سه‌ربازه‌ خه‌والۆیانه که له قه‌راخ ده‌ریاچه‌یه‌کی ئه‌و ده‌وروبه‌ره ئیشکیان ده‌گرت، که چاویان به‌م حه‌شاماته کهوت به‌ جاری حه‌په‌سان، بو‌ چهند چرکه‌یه‌ک ته‌مه‌شایان کردن، باوه‌ریان به‌ چاوی خۆیان نه‌ده‌کرد، هه‌نگی بله‌ز بو‌ شارۆچکه‌که قوچانیان. هه‌نگی موریده هه‌لبژارده‌کان به‌ده‌م سرود و دوعاخوانیه‌وه، به‌ نه‌وای بلوێرانه‌وه، خۆیان به‌ ئاوا دا کرد، ئه‌و سه‌د و چهند سه‌ربازه‌یان که له غورابی خه‌ودا بوون و دوا‌ی دوا‌زه‌ پوژه‌ ریگا گه‌یی بوونه ئیره، له‌ خه‌و راپه‌راند، سه‌ربازی چی! هه‌موو گێژ و وێژ، هه‌یچ وینایه‌کیان له‌ لا نه‌بوو که ئه‌م خه‌لکه‌ سه‌روودخوانه له‌ کوپه‌ په‌یدا بوون، سه‌ری دنیا‌یان لێ هاتبوو یه‌ک. ئه‌م سه‌ربازانه به‌ تاقی ته‌نیا له‌ ئاوا بوون، شه‌وی پو‌نیشفانانی شارۆچکه‌که، هه‌لاتیوون. که چی نه‌ا هه‌موو هاتبوونه‌وه، ده‌گه‌ل ئه‌و موجه‌یدانه‌دا بوون که به‌ ده‌وری دره‌ختانی ته‌مر هندی مه‌یدانه گشتیه‌که‌دا ده‌سورانه‌وه و سه‌یری سه‌ر و سه‌یمای ئه‌و سه‌ربازانه‌یان ده‌کرد که له‌ درزی ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌کانه‌وه به‌ دزیه‌وه ته‌مه‌شایان ده‌کرد و حایر و حه‌په‌ساو تیا مابوون که ته‌قه‌ بکه‌ن یان هه‌لێن یان له‌ ناو جۆلانه‌کانیان و له‌ سه‌ر ته‌خته‌خه‌وه شه‌ق و شه‌ره‌کانیان پال‌بکه‌ون و بخه‌ون.

ده‌نگی به‌رزی شه‌پووریک، که خویندنی که‌له‌باییکی بری، ئه‌مری شه‌ری راگه‌یاند، سه‌ربازه‌کان که لوله‌ی ته‌فنگه‌کانیان نابوو سه‌ر دیواری نزمی کوخته‌کان، ده‌ستیان به‌ ته‌قه‌ کرد، موجه‌یده‌کان یه‌ک یه‌ک له‌ خوینی خۆدا گه‌وزان. به‌ره‌به‌ره‌ری له‌ شکرێ چه‌ته‌کان تیکچوو، ئیدی ده‌سته‌ی پیاوه‌ ئازا و بییاکه‌کانی وه‌کو ئه‌بوت جواو، خوزیه‌ قیناسیو، و باجو هه‌رشیان بو‌ کوخته‌کان برد، ئه‌وانی دی به‌ راکه‌ راک خۆیان گه‌یاند په‌نا و پاساران، یان خۆیان له‌ نیو دار ته‌مر هندیه‌کاندا مه‌لاس دا وله‌ هه‌مان کاتدا ئه‌وانی دی ده‌ستیان به‌ پیشه‌وه‌ی کرد، هه‌لبژارده‌کانیش ناو به‌ ناو ته‌قه‌یه‌کیان ده‌کرد، ئه‌وانه‌ی قه‌ره‌بینا و شمخالیان هه‌بوو و ئه‌وانه‌ی فریا ده‌که‌وتن تا په‌رکه‌کانیان پر بکه‌ن، له‌ نیو دووکه‌لی بارووته‌وه نیشانه‌ بگرنه‌وه، ناوبه‌ناو ته‌قه‌یان ده‌کرد. به‌ درێژایی ئه‌و شه‌ره‌ سه‌خت و به‌هه‌را و هه‌نگامه‌یه‌ نه‌ خاچه‌که بو‌ تاقه‌ جاری خوار و راست بووه‌وه و نه‌ به‌یداخه‌که له‌ شه‌کانه‌وه کهوت. کۆمه‌لێک موجه‌ید، هه‌رچه‌نده‌ گولله‌ جه‌سته‌ی دابیژابوون، ده‌وری خاچ و به‌یداخه‌که‌یان گرتبوو و به‌ ئامان و زامان ده‌سته‌به‌رداری نه‌ده‌بوون و نه‌ینی سه‌رکه‌وتن و شانازی خۆیان له‌و دوو ئارمه‌دا ده‌بینی. بو‌ه‌ نه‌ " پدراو " و نه‌ " جواوه‌ زله " و نه‌ " دایکی خه‌لکی " که سه‌ندوو‌قه شووشه‌بیه‌که‌ی که شه‌مایی مه‌سیحی تیا‌بوو، به‌ده‌سته‌وه بوو، له‌و شه‌ره‌دا نه‌کوژران.

سه‌رکه‌وتنه‌که زو‌ریش زوو به‌ده‌ست نه‌هات. خه‌لکانیکی زو‌ر شه‌هید بوون، هه‌را و زه‌نای راکه‌ راک و هه‌لاتن و ده‌نگی ده‌سترێژی گولله‌ هه‌ندی‌جار کپ ده‌بوو و بیده‌نگی بالی به‌سه‌ر هه‌موو لایه‌کدا ده‌کیشا و دوا‌ی تو‌زیک دووباره‌ هه‌را و زه‌نا ده‌ستی پیده‌کرده‌وه. به‌لام له‌ چیشه‌نگاودا پیاوانی مورشید زانیان له‌ شه‌ره‌که‌دا سه‌رکه‌وتوون، چونکه‌ خه‌لکانیکیان بینی که به‌ نیوه‌ رووتی، هه‌لده‌هاتن، دیار نه‌بوو به‌ ئه‌مری سه‌رکرده‌کانیان پاشه‌کشه‌یان ده‌کرد یان له‌ ترسی دژمه‌کانیان بوو، به‌ په‌له‌ پو‌زی ده‌یانقووچان، چه‌ک و جل و به‌رگ و پو‌ستال و کۆله‌پشته‌یه‌کانیان به‌جیده‌هه‌شت و هه‌لده‌هاتن. پیاوانی کانودوس، هه‌رچه‌نده‌ ده‌یانزانی له‌ مه‌ودای گولله‌ ده‌رچوون، به‌لام هه‌ر ته‌قه‌یان لیده‌کردن... دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م، باقی سه‌ربازه‌کان هه‌له‌هاتن، له‌ کاتی‌کا له‌ ترسی گیانی خۆدا هه‌لده‌هاتن، ده‌که‌وتنه‌ ئه‌و که‌مین و بو‌سانه‌وه که (موجه‌یدو یاخیه‌کان) لیره‌ وه‌وی بو‌یان نابوونه‌وه. هه‌نگی پیاوانی کانودوس به‌ نێزه و بی‌ل که‌وتنه‌ گیانیان و له‌ چاو تروکانیکا به‌ کێرد و چه‌قو‌ دوا‌یان برینه‌وه. له‌

سهره مهرگا گوئیان لهو خه لکه بوو که پییان دهگوتن سهگ وشهیتان و وایان وینا دهکرد که روحیان بهر نه فرته که وتوو و جهنده که کانیان لهو گوړه دا بوگن دهکات. موجهیده کان دواى سهرکه وتنه که ی ئواوا چند سعاتیک لهوئ مانه وه، چند سعاتیک به پال یه که وه خه وتن و هیلاکی ریگا وماندوویه تی شه په که یان له گیانی خو ده رکرد. ههندیکی دی له سهر داواى ئه بوت جواو، به مه به سستی دوزینه وه و گرتنی تفهنگ و ته قه مهنی و سهرنیزه و ئه و پهخت و فیشه که دانانه ی که له سهر بازه کان به جی مابوو، که وتنه پشکینی کوخته کان. ماریا کواداردو، و ئه لکساندرینا کوریا و گرتو دوسی دیوره و چه رچی، هه رچه نده گولله یه ک به بازووی که وتبوو و بریندار بوو، هه ر له جم و خولدا بوون و تهرمی (یاخی وموجهیده) کوژراوه کانیان دهخسته سهر دهسته به ره ی له توړ دروستکراو تا بو "کانودوس یان ببهن".

ژنانی هه توانفرۆش، دکتورین گیا دهرمانی، مامانان، جهراخان و شکسته بهندان و هه رکه سئ که کاریکی له دهست هاتبا له دهوری برینداره کان خر بوو بوونه وه و خوینی برینه کانیان پاک ده کرده وه، زامه کانیان ده به ست یان دوعا و ویردیان ده خویند تا ئازاره کانیان که م بکه نه وه.

هه لېژارده وموجهیده کان، به کوژراو و برینداره کانیا نه وه، هه مان ده فه رسه خه ریگا که یان به ریگای وازا - پاریس دا ته ی کرد وگه رانه وه، ئه مجاره یان هیواشتر پییان ده کرد. دواى روژ و تاقیک گه یینه وه کانودوس، هه موو هاواریان ده کرد بژی مورشید، ئه وانیه که بو کارکردن له په رسنگه ی کانودوسدا مابوونه وه، به چه پله ریزان و پیکه نین و شادییه وه پیشوازیان کردن و له باوه شیان کردن. مورشید لهو روژه وه که ئه وان رویشتبوون نه هیچی خواردبوو و نه هیچی خواردبووه وه، ئه و شه وه له سهر داربه سستی بورجی په رسنگه که وه وه عزی دا و دوعای بو مردووه کان کردو زور سوپاسی مه سیح و یه حیای مه عمه دانی کرد که ئه و سهرکه وتنه یان پی به خشین و باسی ئه وه ی کرد که شه ر و خراپه، له م دیار و ده قه ردها، له م خاکه دا ره گ و ریشه ی داکوتا وه. پیش ئه وه ی زه مان ده ست پیبکات خواوند هه موو شتیکی پر کردبوو، فهزا و هاماج له ئارادا نه بوو، شوین له ئارادا نه بوو، هه موو شتیکی هه ر خوا به خو ی بوو. ئیدی خوا بو خولقاندنی جیهان ده بوایه که میک بیته وه یه ک تا بو شاییه ک دروست بکات، له م هاتنه وه یه که ی خوادا، شوین دروست بوو، له زهرفی ههوت روژا، ستیران، پوناکی، ئاو، گیا، حه یوانات و به شه ران له م شوینه دا دروست بوون. به لام هه ر که زهوی به هوی هاتنه وه یه کی زاتی خودایی دروست بوو، ئیدی زه مینه یه ک خوشبوو بو به رقه راری ده سه لاتی خراپترین دژمنی خواوند، واته بو خه تا و گوناخان. ئیدی که دنیا دروست بوو، بوو به قه له مپه وه ی شه یتان و به به رده وامی نه فره تی خوی به سهر سه ره وه بوون. به لام خوا به زه یی به به شه ردا هاته وه و کورپه که ی خو ی نارد تا جاریکی دی زهوی که بوو بوو به قه له مپه وه ی شه یتان فه تح بکاته وه.

مورشید گوتی که یه کیک له شه قامه کانی کانودوس به ناوی وهلی و پاریزه ری ئواوا وه ناو دهنه ن " ساوجواو باتیستا. "

ئیپامینوداس کونسالوئس ده لیت: " فه رماندار " قیانا " به ته مایه له شکرکی دیکه بو کانودوس بنیرئ. به سهر کردایه تی ئه فسه ریکی ده نیرئ به نیوی رائید " فیرونیودی بریتو " که ده نیاسم. ئه مجاره یان هیژیکی چکوله ی وه کو ئه وه نییه که هیرشه کرده سهر " ئواوا " ئه مجاره یان فه وجیکی ته واو فرئ ده که ن، ئیدی ئه گه ری ئه وه هه یه

له هەر ساتیکا له باهیاوه بهرینکهون، دوور نییه نها بهرین کهوتین، درهنگه، وهختیکی زۆرمان به دهستهوه نهماوه.

گالیلو گال، بهرسقی دهدهاتهوه: "من دهتوانم سبهی بهیانی بهرین بکهوم. کابرای بهلهد و دهلیلش چاوهپروانه. چهکتان له گهل خو هیناوه؟"

ئیپامینوداس جگه رهیهک بو "گال" رادهگریت که به سهربادانی رهتی دهکاتهوه. له بانیزهیهکی لهرزوکی داروخاوی کوشکی مهزرایهکی نیوان ریگای کیماداس و جاکوبینادا له سهر کورسی ههسیر دانیشتون. سواریکی سهراپا چهرمپوش به ناوی "کایفاس" که ناویکی تهوراتیه، گالی بو ئیره هینابوو، چند جاریک بو برین گومگی به دهشت و دهره بهرینهکهیدا گیرابووی.

دنیا خهریک بوو تاریک دهبوو، لهوپهری پهژینه دارینهکهوه ریژیک دار خورما و کوترخانهیهک و چند ئاغهل و گهوپرک دهبینرا. ههتاو وهکو تۆپهله ئاگریکی ئامال سوور، ئاسوی ئاگر باران دهکرد.

ئیپامینوداس گونسالوئس، هیدی هیدی مژ له سیغارهکهی دهدهات. له بن لیوانهوه دهلیت: "بیست و چوار تفهنگی فرهههسی، زۆر چاک." له پشت دووکهلی سیغارهکهیهوه دهروانیه گال: "ده ههزار فیشهکیش." کایفاس به گالیسکه تۆ بو ئاقاری "کیماداس" دهبات. ئهگه زۆر ماندوو نهبیست، باشتر وایه ههر ئهمشه و به چهکهکانهوه بو ئیره بگهپنیهوه و سبهینی یهکسهه بو کانودوس برۆیت.

گالیلو گال، سههری رهزانهندی دهلهقینی. ماندوو، شهکهته، بهلام پیویستی بهوهیه چند سهعاتیک بهخوی تا ئیسراحت بکات. له سهر بانیزهکه، میشووله وپیشکه هینده زۆره، که ناچار بوو دهکردنیان، دهستیکی به دهم و چاویهوه بگریت. ههچهنده شهکهته، لی زۆر شاد وشهنگوله، ئهه چاوهپروانییه تهواو بیزارو بیتاقهتی کردبوو، لهوه دهترسا که نهبا گونسالوئس نهخشهکهی گوپی بی. ئهه بهیانیه وهختایهک سواره چهرمپوشهکه له ناکاواو بی هیچ ئاگادارکردنهوهیهک بو پانسیونهکهی "خاتوونی شکودار" هاتبوو و وشهه نهینی گوتبوو، گال، به جووری خو شحال بووبوو که بیری چووبوو تیششت بخوات. به دریژایی رۆژ، بیئوهی پارووه نانی یان قومه ئاوی بخواتهوه به بهر ههتاوی گهرا بو ئیره هاتبوو.

ئیپامینوداس گونسالوئس دهلیت: "بیوره که ئهه ههموو رۆژه ماتهلم کردیت. بهلام کوکردنهوهی چهک و هینانی بو ئیره کاریکی ئاسان نهبوو. پروپاگهندهی ههلبژاردنی شارهوانیهکانت، له شارهکانی سههریگات بینی؟" گال، بهدهم باویشکدانهوه دهلیت: "ئهوهی مایهی سهرنج بوو، حیزبی خوپیوونخواز له باهیا، له ئیوه زیاتر پارهی له پروپاگهندهدا خهرج دهکرد."

"ئهه حیزبه ههموو شتیکی ههیه، تهنیا پارهی "فیانا" ی نییه، پارهی دهولهت و ئههجوومهنی باهیاشی ههیه، له ههموو ئهوانهش گرینگتر پارهو پولی بارونیش له خزمهتی ئهودایه."

گالیلو گال، که له ناکاوا گوی ههلهدهخات، دهلیت: "ئهه بارونه بو خوی قارونیکه لهو گوهره، وانیهه؟ کهسایهتیهکی عهنتیکهیه... گومان لهوهدا نییه. من له کیماداس ههندی شتم دهبارهی بیست. "روفینو" ئهه بهلهدهی تۆ بووت دۆزیبوومهوه بوی گیرامهوه. ژنهکهی بهشیکه له مولک ومالی بارون. بهلی وایه، ئهه ژنه تایبهته به بارون، وهکو بزن وگویرهکه. بارون داویه به روفینو. روفینوش به جووری باسی بارون دهکات وهکو ئهوهی کویله و

مولکی ئەو بئ، بئهیچ نەفرەتی، منەتبارو وەکو سەگی بە وەفا باسی دەکات. بە راستی سەیره سینپور گونسالوفس، لێره هیشتا سەدەکانی ناڤینه.

ئێپامینوداس گونسالوفس، دوو کەلی جگەرە کە بە بادا دەدات و دەلێت: "ئیمە لە دژی ئەمە دەخەبتین. پژیمی سەلتەنەتی لەبەر ئەمە پوخا، پژیمی کۆماری زادهی ئەمەیه."

گالیلو گال، لە دلی خۆیدا، قسە کە ئەو راست دەکاتەو: "لە راستیا دار و دەستە ی ئەنساڕ و یاخییەکان دژایەتی ئەم رەوشە دەکەن." هەستدەکات لە ئان و ساتدا خەو بییاتەو.

ئێپامینوداس گونسالوفس، هەلدەستی، بە بانێژە کە دا دەکەوێتە هات و چۆ، دەپرسیت: "چیت بە یارۆی بەلەد گوت؟" زیکزیکە کە و تنە زیکە زیک و تەشقی گەرماکە شکا.

گال دەلێت: "حەقیقەت." خاوەن ئیمتیاز و سەرنووسەری پۆژنامە ی "جورنال دی نوتیسیاس" لە سەرسامیا دەحەپەسی.

"ئاگام لەو بوو کە بە هیچ شیوەیە ک ناوی تو نەبەم، تەنیا باسی خۆم کرد. پیمگوت وەکو قەناعەتی خۆم و لە پێودانگی لایەنگری ئەخلاق و ئایدۆلۆژیەو دەمەوی بو کاندوس برۆم."

ئێپامینوداس کونسالوفس، بە بێدەنگی لێی دەروانیت، گالیلو دەزانێ کە کابرا لە بییری ئەو دەایە پرسیت کە ئایا ئەو ئەم شتانە ی بە جدیە و ئەم هیندە شیت یان کە و دەنە کە باوەر بەم قسانە بکات: "من ئەو وەندە شیت یان گەوجم." دەستەکانی تەکان دەدات تا میس و میسولەکان لە خۆی پاس بکات.

–ئەو هشت پیگوت کە بە تەمای چەکیان بو ببە ی؟

–هەلبەتە نا، خۆی لە ریگا هەموو شتیک تێدەگات.

ئێپامینوداس کونسالوفس، دەستەکانی دەخاتە پشتی و بە بانێژە کە دا دەکەوێتە هات و چۆ، بە دەم هات و چۆو شەپۆلە دوو کە لیک لە دوا ی خۆیەو بە جیدیلێت. کراسیکی جووتیارانە ی گوندیاتی یەخە واز و ئیلەکیکی بئ دوگمە و پانتۆلیکی سوارچاکی لە بەر و جووتی پووتی لە پێی، وا دیارە پدینی نەتاشیو. سەر و سیمای هیچ لەو کاتە نە دەچوو کە لە نووسینگە ی پۆژنامە کە یان لە پانسیون ی "بارا" بو. بە لام گال. وێرای ئەو ش، پە ی بەو تین و تاو دەبرد کە لە رەفتاریا پەنەن بوو، پە ی بەو پژی و بەرزەفریە دەبرد کە بە سیمایەو دیار بوو. دەبیرەو دەچی، لە دلی خۆدا دەلێت: بو ناسینی دەمار و جەو هەری ئەم پیاو پنیوست بەو ناکات دەست بە کاژەلە ی سەریا بەینری. "پیاویکە تینو و تامە زرۆی دەسلات." ئایا ئەم مولک و مەزرایە هی خۆیەتی؟ ئایا ئەم کۆشک و مەزرایە ی بو ئەو بە کرێ گرتوو تا لە ویندەرەو نەخشە ی پلانەکانی بکیشیت؟

ئێپامینوداس گونسالوفس، پشت لە گال خۆی بە سەر تەیمانە کە دا دەدات و دەلێت: "کە چە کە کانت گە یان دە جئ و رادەستت کردن، لە گە رانەو تا بو سلفادور لەم ریگایەو مەزقەرەو. بە بەلەد و دەلیلە کە ت بلئ با بو "جواسیرو" ت ببات، ئەو ریگایە ئەمینترە. قیتار هەموو پۆژی بە جواسیرو دا رەت دەبئ و لە زەرفی دوازدە سەعاتدا دەتگە یە نیتە باهیا. ئیدی کاریکی وەها دەکەم بە دزییەو و بئ هیچ کیشە یە ک و بە پارە یە کی مۆلەو بە گە ی تەو ئەو وروپا.

گال به دەم باویشکیکی گه وره وه، که رواله تیکی کومیدی به روخسار وقسه کانی ده به خشی، له به رخووه ده لیت: " به پاره یه کی موله وه... تو هه میشه وا بیرده که یه وه که من ئەم کاره بو پاره ده که م."

ئیپامینوداس، توپه لیک دوو که ل له دهمیه وه دهرده دات که له فه زای بانیزه که دا، له شیوه ی کومه لیک سکیچی پیچاویچدا بلاوده بیته وه. خو، له دوری دوره وه، به ره به ره له ئاسودا ئاوا ده بی و..

-نه خیر. نا زور چاک ده زانم که ئەم کاره له باوه رو قه ناعه ته وه ده که یه، ده زانم که ئەم کاره ت له بهر خوشه ویستی وه وه واداری له " حیزبی پیشکه وتووخوازی کوماری " نییه. به لام ئیمه باوه رمان وایه که تو خزمه تی ئیمه ده که یه و ئیمه ش وه کو پیشتر پیم گوتوویت، هه ره که سی خزمه تمان بکات، له بیر نا که یه وه هه تی خو یی ده ده یه نی.

گال، کیشمانیکی خو ی دده ت وده لیت: " من قه ولتان ناده می که بو باهیا ده که ریمه وه، مامه له که مان ئەم خاله ی تیا نییه."

خاوه ن ئیمتیا ز وسه رنوو سه ری رۆژنامه ی " جورنال دی نوتیسیاس " دووباره ته مه شای ده کاته وه به دەم زه رده خه نه وه ده لیت: " با له وه ی پتر باسی ئەم بابه ته نه که یه. به دلی خو ت بکه. ئیدی خو ت ده زانی باشتیرین ریگه بو گه رانه وه بو باهیا کامه یه، ئەمه ش ده زانی که من ده توانم به بی سه ری شه، به ئاسانی، به بیئه وه ی کار به ده ستانی ده وه له تی به تو بزی له که شتی هکت بنه ن، بنگه یه نمه دهره وه ی ولات. ئیدی ئەگه ر مایلی ده گه ل شو رشیانه کاندایه بیته وه، بمینه وه، هه رچه نده من دلنیا م که بیان بیی را و بو چوونی خو ت ده گوریت."

گال، به راویژیکی هه ندیک ته وسامیز ده لیت: - کاتی خو ی به ریگه وت یه کیکانم دیتوو. ئەری باش بوو بیرم که وته وه، ده توانی له باهیا وه ئەم نامه یه م بو فه ره نسایه بو بنیری؟ زه رفه که م دانه خستوو، ئەگه ر بزانی فه ره نسی بخوینیته وه بو ت به دیار ده که وی که هیچ مه ترسیه کی بو تو تیا نییه.

ئه ویش وه کو داک و بابی، وه کو باپیر ونه نکی، وه کو "هونوریو" ی برای له شاروچکه ی " ئەساری " له ئوستانی " سیارا " هاتبووه دنیا وه. ئەو په ز ومالاته ی که بو " جاگواریب " ده چوون، ده گه ل ئەوانه ی که به ره و " قالی دوکاریر " ده چوون، له م شاروچکه یه دا لیکدی جیا ده بوونه وه. هه موو خه لکی شاروچکه که یان جووتیار بوون یان گاوان ومه ردار، به لام ئانتونیو، له مندالییه وه خو ی دایه بازرگانی، ئیدی له حوجره کانی وانه ی ئاینیه وه، که بابه ماتیاس " هه مان ئەو قه شه یه ی که ئەوی فیزی ئەلف و بی و ژماره کرد، به ریوه ی ده برد، که وته سه ودا و مامه له. ئیدی ئانتونیو وهونوریو فیلانوفنا، برایانی گیانی به گیانی بوون و وه کو خه لکانیکی گه وره که عومریکی دریژیان ده گه ل یه کدا به سه ر بردی، به هاوری یه کدیان بانگ ده کرد.

به یانییه کی زو " ئادلینا ئالکا " ی کیژی دارتاشه که ی ئەساری که له خه و رابوو، تابه کی گه رمی لیها تبوو، ئەو گیایانه ی که " دونا کانیا " بو دهرکردنی جن له گیانی کیژی سووتاندبوونی، هیچ سوودیکیان نه بوو. دوا ی چهند رۆژیک جهسته ی ئادلینا یه کپارچه بوو به خوریکه وزیکه ی پر کیم وزوخ و جوانترین کیژی شاره که ی کرد به ناحه زترین بوونه وه. دوا ی هه فته یه ک پینج شه ش نه فه ری خه لکی شاره که تووشی هه مان تاو وله رز وزیکه بوون و به دەم ئەو نه خو شیه وه ورینه یان ده کرد. قه شه "توبیاس" به ره وه ی خو شی تووشی ئەو نه خو شیه بییت، نوێژ و نزایه کی به رپا کردو له خودا پارایه وه ئەم نه خو شیه ترسناکه له کو ل خه لکی بکاته وه. ئەوانه ی که تووشی

ئەو پەتايە دەبوون كەم و زۆر يەكسەر دەمردن، پەتاكە تەواو بلاوبووەو لە كۆنترۆل دەرچوو. خەلكى شارەكە كە ھەراسيان لى ھەلگىرابوو خۆيان ئامادە دەكرد لە شار وەدەرکەون و بېرۆن. سەرھەنگ مىگل فرناندس فيرا، فەرماندەى سياسى شارەكە و خاوەنى ئەو زەوى و زارانەى كە خەلكەكە بۆيان رەنپو دەھانى و خودانى ئەو مەر و مالاتەى كە ئەو خەلكە بۆيان بە خىتو دەكرد و بۆ پاوان و لەو ھەرگەيان دەبرد، رۆوبە رۆويان بوو ھو و رېگەى نەدان لە شار وەدەر بکەون، نەو ھەك ئەم خورىكە يە بۆ گوندەكانى دەوروبەرىش سىرايەت بکات. سەرھەنگ فيرا، پياوى لە دەروازەكانى شار دانا و ئەمرى كەرد ھەر كەسى سەرپىچى كەرد، بەر گوللەى بدەن و بىكوژن.

براىيانى " قىلانوفى " لەو خەلكە كەمانە بوون كە توانى بوويان لە شار ھەلپن. داىك و بابيان، " لوس ماريا " ى خوشكيان و مېردى خوشكەكەيان و سى خوشكەزايان بەو پەتايە مردبوون.

دواى ئەو ھى خزم و خویش و كەس و كارەكەيان ناشتوو، ئانتونيو و ھوتوريو، كە ھەر دووكيان پازدە سالان و بە دار و بار، قژ لوول و چاوشين بوون لىبران لە شار ھەلپن. لە جياتى ئەو ھى وەكو خەلكانى دى بە گوللە و كىردان رۆوبە رۆوى پاسەوانانى بەر دەروازەكان ببەو، ئانتونيو كە لىرەش دەستبەردارى پيشەكەى نەدەبوو، قەناعەتى پىكردن كە چاوپۆشى لىكەن و لە جياتى ئەو ھى گۆيرەكە يەك و كىسە يەكى دوازدە كىلۆى شەكرى ساف و كىسە يەكى دوازدە كىلۆى شەكرى بۆريان بداتى. جووتە برا بە شەو لە شار وەدەر كەوتن و دوو دۆتەميشيان – ئانتونيو و ئاسونسىا و ساردلينا – يان و شت و مەكى بە نرخى مالباتەكە شيان دەگەل خۆدا برد كە برىتى بوو لە دوو چىل، ھىستريكى بارى، خورجىنىكى پەر لە جل و بەرگ و جانتايەكى چكۆلە كە " دەمىلرېس " ى تىابوو. ئانتونيو و ئاسونسىا و كە دۆتەمى براىيان قىلانوفى، ئانتونيو و ھونوريو، لە روى بەزەبى ھو ئەو كىژانەيان لە گەل خۆدا برد، چونكە پەتاي خورىكە ھەر دووكيانى سىوى كەردبوو. ئەم كىژانە ھىشتا مندال بوون. بردنى ئەوان كارى ھەلاتنەكەيانى زەحمەت و دژوار دەكرد. چونكە شارەزا نەبوون چۆن دەو ھەنە جارە چر و چو غووردەكە بېرن و بە ئاسانى بەرگەى تىنويەتيان نەدەگرت. وىراى ئەمەش ئەم گروپە بچووكە سەرھەنگام توانى " سىرادو ئەرابىيە " تەى بکات و لە سانتو ئانتونيو، ئوريكورى و پترولىنا رەت بى و بە رىوسا و فرانسىسكو دا تىپەرپىت. وەختايەك گەبىنە " جواسىرو " و ئانتونيو لىبرا بەختى خۆيان لەم شارەى ئوستانى باھيا دا تاقي بکەنەو، ھەر دوو خوشكەكە سكيان پەر بوو بوو: ئانتونيو لە ئەنتونيو و ئاسونسىا و ھونوريو. ئانتونيو لە سبەبىنپو ھەو تە كاسبى و پارە پەيدا كەردن و ھونوريو و خوشكانى سادىلينا، دەستيان بە دروستكردنى كوختە يەك كەرد. لە رىگا ئەو دوو چىلەيان فرۆشتبوو كە لە " ئەسارى " يەو ھەگەل خۆدا ھىتابوويان. بەلام قاترەكەيان (ھىستري) ھىشتا ھەر ما بوو. ئانتونيو، بۆشكە يەك ھەر قى نەيشكەرى لىتابوو و بە كوچە و كۆلانانى شارۆچكەكە دا دەگىراو بە گۆزە دەيفرۆشت. ئىدى بە دەم ئەو كارەو ھە كوچە و كۆلانەكانى تەى دەكرد، بەرە بەرە، مانگ بە مانگ و سال لە دواى سال كاسىيەكەى گەورەتر بوو، ھىستري كەرد بە دووان، بە سىيان و لە ھەو ھەو ھەو مال بە مال دەگەرا و پاشان رى بۆ گەرەكەكانى دەوروبەرى شار كرايەو، ئەنگام سەرھەنگامى دەشت و دەرەكەى، كە وەكو ناو لەپى خۆى دەيناسى، داىە ژىر پىو ھو جۆرەها شتى دەفرۆشت، كالاكانى برىتى بوو لە ماسى سوپر كراو، برنج، پاقلەمەنى و شەكر، بىبەر، شەكرى بۆر، تۆپە قوماش و خواردەنەو ھى ئەلكولى و ھەر شتى كە خەلكى رايانسپاردبا، ئىدى بوو بە فرۆشيارى سەرەكى مەزرا گەورەكان و جووتياران و وەرزيارانى بچووك و ھەژار، ئىدى كاروانى ھىستريەكانى بوو بە دىمەنىكى ئاساى و ئاشنا، وەكو سىركى كىو ھى و قەرەجان بە گوندەكان و دىرەكان و ھۆبەكانى سەرھەنگامى دەشت و بىبابانەكە دا دەسوراپەو. ئىدى كۆگا و فرۆشگاكانى (جواسىرو) و

براسادایزکوردیا) له لایهن "هونوریو" خوشکانی "ساردلینیا" وه بهرپویه دهربران. هه مووی ده سالی نه برد که خه لکی ده یانگوت براییانی "فیلانوفا" فییری کاسبی بوون و ریگی هی دهوله مه ندبوونیان دوزیوه ته وه.

لهو قوناغه دا، کاره ساتیکیان به سهر هات، که جاریکی دی مالباتی ناقبری له قوری رهش نیشته. له هاته سال و ته ره سالدا باران له هه یفی کانوونی یه که مدا ده باری. به لام له نه هاته سال و وشکه سالیدا له شوبات یان نازاردا بارانی ده باری. نهو ساله له مانگی ئایاریشدا، قه تره یه ک باران نه باری بوو. ئاوی روبراری (ساو فرانسیسکو) بو سی یه ک که م بووه وه، به شی خه لکی جواسیرووی، که به هووی کوچبه ری و دهر به دهری ناوخووه، چوار هینده زیادیان کردبوو، نه ده کرد.

نهو ساله "ئانتونیو فیلانوفا" هیچ قهرزیک و دهر نه گرتته وه، مشته ری هکانیشی چ خودان مه زراکان و چ خه لکه هه ژاره که، هیچ شتیکیان رانه سپارد و ده ستیان گرتته وه. ته نانه ت "کالمبه" باشترین مولک ومه زرای بارون "دی کانا براقا"، پیی راگه یاند که ئاماده نییه یه ک لویچ خوئی لیکن. ئانتونیو، به و نیازهی که له م وشکه سالیه دا قازانجیک بکات، هه ستا هه رچی گه نمی هه بوو له سه ندووقی کرد و به جاو پیچای و له عه ماری نا، تا هه رکه نرخ به رز بووه وه دهری بیئی و به گران بیفرۆشت. به لام ته قدير وه کو ته گبیر دهر نه چوو. ئانتونیو سه یری کرد نه گه ر گه نم و دانه ویله عه مار کراوه که ی، تا زووه نه فرۆشیت، ئیدی تاقه یه ک مشته ری شی نابیت. چونکه خه لکی نهو پاره که مه ی که هه شیان بوو، سه رفی نویت و نزا و نه زر و نیازیان ده کرد تا خوا ره حمیان پیدا بکات و باران بباریت (و زور که س چه زیان ده کرد په یوهندی به و کوری براییانی توبه کارانه وه بکه ن که کلاوی قووچیان له سهر دهنه و به قامچی بهر ده بوونه خو) تا خودا باران ببارینیت.

ههنگی سه ندووقه کانی دهرهینا، ویرای نه وه ی له جاوه وه پیچرابوون، به لام که پروویان هه لینابوو. به لام ئانتونیو، کولدانی له مه زه با نه بوو. ئیدی به خوئی وهونوریوی برای خوشکانی ساردلینیا و ته نانه ت منداله کانیش – مندالیکی خوئی و سیانی برابه که ی – که وتنه بژاردن و خاوینکردنه وه ی گه نمه که.

به یانی روژی دوایی جارچی هاته مهیدانی شار و جاریدا که فرۆشگای فیلانوفا، له ناچاریدا، گه نم و دانه ویله کانی هه راج دهکات و به نرخ هه رزان دهیفرۆشیت. ئانتونیو و هونوریو به خوئیان چه کیان هه لگرت و چوار خزمه تکاریان به کوته که وه له بهر فرۆشگاکه دانا، تا نه و کریارانه ی که پاره یان نه دابوو، نه قوچینن. له سه عاتی یه که مدا کاره که به ریک و پیکی بهرپویه چوو. خوشکانی ساردلینیا، له پشت پیشخوانه که وه وه ستابوون و گه نمه که یان به مشته ری یان دهنه، به لام شهش پیاره که، خه لکه که یان له بهر دهرگاکه دوور ده خسته وه و هه ر جارهی ته نیا ده نه فه ریان بو ناو فرۆشگاکه ده کرده ژووره وه. به لام زوری نه خایاند که کونترۆلکردنی خه لکه که له ده ست دهرچوو. خه لکی به په یژه کانداه لگه ران، دهرگا و په نجه ره کانیان شکاند وهیرشیان هینا.

له ماوه ی چه ند خوله کیکدا، هه رچی هک له فرۆشگایه کدا بوو، به پاره ی ده خیه کانیشه وه، هه ر هه موویان به تالان برد و هه لاتن. نهو شتانه ش که برده نی نه بوون، هه ر هه موویان ورد وخاش کربوو.

نه م تالانی و پاره پووته له نیو سه عات پتری نه برد. هه رچه نده زیان و خه ساره ته که زور بوو، لی هیچ که سی مالباته که ئاسیوی نه بیینی.

هونوریو و ئانتونیو خوشکانی ساردلینیا و منداله کان له سهر شه قامه که دانیشتبوون و ته مه شای پاته خوور و تالانچیه کانیان ده کرد که دار و نه داری نهو فرۆشگا ئاوا و هه ره ئاوه دانه ی شاره که یان به تالان دهر برد، ژنه کان

چاو به روندک وگریان، مندالەکان له عاردی پوینشتبوون، حایر و حه‌په‌ساو، گیژ و ویژ، دهیانروانیه ئه‌و ته‌خته خه‌و وجل و به‌رگ و بووکه‌لانه‌ی که له دوا‌ی تالانیه‌که مابوونه‌وه و له‌و‌گۆرپه‌که‌وتبوون. ئانتونیو په‌نگ به‌ پوویه‌وه نه‌مابوو. هونوریو، له‌ بن لیوانه‌وه‌ گوتی: "ده‌بی سهر له‌ نو‌ی ده‌ست پیبکه‌ینه‌وه." برایه‌که‌ی به‌رسقی دایه‌وه: " به‌لام له‌م شارهدا نا."

ئانتونیو، هیشتا سی سالی ته‌واو نه‌کردبوو، به‌لام کاری له‌ راده‌به‌ده‌ر وهه‌لپه‌ی کار وکاسبی به‌ راده‌یه‌ک شه‌که‌تی کردبوو، که له‌ ته‌مه‌نی خوی گه‌وره‌تر دیار بوو. قژی پووتابوووه‌وه، ته‌ویلله‌ پانه‌که‌ی و ر‌دینه‌ بزنیه‌که‌ی و سمیله‌کانی، سهر و سیمای پوینشتی پ‌یبه‌خشی بوو. پیاویکی توکمه و به‌دار و بار بوو، شانەکانی به‌ ئاسته‌م داچه‌کی بوون، وه‌کو گاو‌انان گه‌لا‌و‌گه‌ل ر‌پی ده‌کرد. جگه له‌ بازرگانی حه‌زی له‌ هیچ کاریکی دیکه‌ نه‌بوو، به‌لام هونوریو، ده‌چوووه‌ کۆر و ئاهه‌نگان، لاری له‌وه‌ نه‌بوو به‌ ده‌م گویگرته‌وه‌ له‌ شایه‌ر و به‌یت بیژان، یان وه‌ختایه‌ک ده‌گه‌ل هاوری‌کانیا و به‌ده‌م گوت و بیژانه‌وه، به‌ سواری به‌له‌مان بو ساو‌فرانسیسکو ده‌چوون، پیکی دووان هه‌لب‌دات. به‌لام ئانتونیو که‌سیکی ته‌ریک و نه‌ کومه‌لایه‌تی بوو. ئه‌گه‌ر نه‌چوو‌بایه‌ سه‌فه‌ر له‌ پشت میزی فرۆشگا‌که‌یه‌وه‌ پ‌وده‌نیشت و به‌ ده‌فته‌ری حه‌ساباته‌کانیا ده‌چوووه‌ یان بیری له‌ کار و بازرگانیه‌کی تازه‌ ده‌کرده‌وه. مشتەری زۆر و هاوری‌ که‌می هه‌بوون. هه‌رچه‌نده‌ پ‌وژانی یه‌ک شه‌ممان له‌ کلیسای "سیده‌الغار" ده‌بینراو جار و بار له‌ ر‌ی و په‌سمی گروپی برایانی تو‌به‌کاردا، که به‌ شه‌لاخان به‌رده‌بوونه‌ و یزه‌ی خویان تا گوايه‌ پ‌وحیان پاک بیته‌وه، به‌شداری ده‌کرد، به‌لام به‌ هیچ جو‌ری به‌ یه‌کیک له‌ باوه‌رداره‌ ته‌واو عه‌یاره‌کان نه‌ده‌هاته‌ ژماردن. پیاویکی جدی، کۆلنه‌ده‌ر و ئارام، به‌ حه‌وسه‌له‌ و خ‌و‌راگر له‌ هه‌ن‌به‌ر به‌لا و نسبیبه‌تان.

کوچ و کوچباری ئه‌مجاره‌ی مال‌باتی قیلانوقا، به‌ دیار و ده‌قه‌ریکی پان و به‌رینی قاتی زه‌ده‌ی برسی و تینوودا، زۆر له‌و کوچ و کوچباره‌ی ده‌ سال له‌مه‌به‌ریان که له‌ ترسی په‌تای خوریکه و ئاوله‌ هه‌لاتبوون، دوورو در‌یژتر و زه‌حمه‌ت تر بوو. زۆری نه‌برد هه‌رچی په‌ز و مال‌اتیان هه‌بوو له‌ ده‌ستیان دا. دوا‌ی پوویه‌پوو بوونه‌وه‌یه‌ک ده‌گه‌ل کومه‌ل‌یک موهاجیرا که جووته‌ برا به‌ زۆری تفه‌نگ راویان نابوون، ئانتونیو، گه‌یبه‌ ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی که ئه‌و پینج قاتره‌ی که به‌ باره‌وه‌ پ‌ییان بوو، جیگای ته‌ماحی ئه‌و حه‌شامه‌ته‌ به‌شه‌رییه‌یه‌ که له‌ برسا، ئاواره‌ی سه‌رانسه‌ری ده‌شت و ده‌ر و بیابانه‌ کاک‌ی به‌ کاکیه‌که‌ بووبوون. بو‌یه‌ چوار‌دانه‌یانی له‌ " بارو‌فرمیلیو" به‌ چه‌ند به‌ردیکی نرخ‌دار فرۆشت. پاشان قاتری پینجه‌میان سه‌ربری و ژه‌میکی باشیان لی‌خوارد و باقی گو‌شته‌که‌یان سو‌یر کرد و چه‌ند ژه‌میکیان پ‌ی به‌ریکرد. یه‌کیک له‌ کوره‌کانی هونوریو به‌ زه‌حیری و به‌له‌فیری مرد و له‌ "بوراجا" ناشتیان و که‌پریکیان له‌وینده‌ر دروست کرد و خوشکانی ساردلینیا هه‌ر له‌و‌ی چیشتیکی نه‌زریان له‌ هه‌لوژده‌ی ئه‌سپانی و گو‌شتی به‌رازی کیوی دروستکرد و به‌ سه‌ر خه‌لکیاندا دابه‌شکرد، به‌لام ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ویش هه‌لیان نه‌کرد، دووباره‌ به‌ره‌و پاتاموته و ماتوفیرده‌ بارگه‌یان تی‌کنا، له‌و‌ی دو‌و‌پشکیک به‌ "هونوریو" وه‌ی دا. وه‌ختایه‌ک حال‌ی باشتر بوو، به‌ره‌و باشوور وه‌ریکه‌وتن. به‌راستی کوچ و کوچباریکی ناخ‌وش و ئه‌سته‌م بوو، چه‌ندین هه‌فته‌ی خایاند، له‌و ماوه‌یه‌دا جگه له‌ باژیرۆکانی چۆل و مه‌زرای چۆل و کاروانی ئه‌و خه‌لگه‌ برسیانه‌ی که پیستیان به‌ ئیسیکیانه‌وه‌ هیشک بووبوووه‌وه‌ و بی‌ه‌وده، وه‌کو ئه‌وه‌ی ده‌ستیان لی‌وه‌شابی، ئه‌و ده‌شت و ده‌ره‌ کاک‌ی به‌ کاکیه‌یان دابوه‌ ژیر پی‌وه.

له‌ "ب‌درا گرانه‌ه" کورپیکی دیکه‌ی هونوریو و ئاسونسیاو، به‌ نه‌خ‌وشیه‌کی ساده‌ی وه‌کو په‌سیو مرد. له‌ کاتی‌کا خه‌ریک بوون مندالە‌که‌یان، که له‌ په‌تویه‌که‌وه‌ پ‌یچرابوو، ده‌ناشت، که جه‌ماعه‌تیکی بیست نه‌فه‌ری سهر و گو‌یلاک

تهپ و توزاوی خویمان به گونده که دا کرد، بوونه وهریکیان له گه ل بوو به روخسار به شهر بوو و به چوار چنگوله ده پویی و رهش پیستیکی نیوه رووت بوو. زوربه یان له ر ولاواز هر پیست وئیسقان بوون، جل و بهرگی شپوله و تالکیشیان له بهر بوو، پیلاو و پاتاوه یه کیان له پیدا بوو، ده تگوت هه موو ریگا و بانه کانی دنیایان پیوه ی ته ی کردبوو. رابه ره که یان پیاویکی دریژ داهولی ره شتاله بوو، قزه که ی به سهر شان وملیا بهر بوو بووه وه و چاوه کانی جیوه ئاسا ده گیرا. یه کراست و به هه شتاو به ره و مالباتی فیلانوقا پویی، به ئاماژه ی ده ست جووته برای، که خه ریک بوون ته رمه که یان له گوپ دهنه، له کارکردن راگرت. به دهنگیکی سه نگیان له "هونوریو"ی پرسی: "ئه مه کورپی تویه؟" هونوریو، سه ری ئه ری بو له قاند. کابرای ره شتاله به راویژیکی ئه مر ئامیزه وه گوتی: "نابی به مجوره به خاکی بسپیرن. ده بی به شیوه یه کی شایسته به خاک بیته سپاردن، تا روحی له به هه شتا قهرینی شادی ئه به دی بیته."

پیش ئه وه ی هونوریو فریای وه لامدانه وه بکه ی، کابرا ئاوری لای هاوریکیانی خو ی دایه وه و گوتی: "وه رن با به شیوه یه کی شایسته به خاکی بسپیرن تا خواوه ند به شادییه وه پیشوازی بکات." هه نگی برایانی فیلانوقا سه یریان کرد که زیاره تکاره کان جم و جولیان تیکه وت. بله ز به ره و دره خته کان چوون و چه ند دره ختیکان بری و به کارامه یه که که نیشانه ی ئه زمونیکی دوور ودریژ بوو، تابوت و خاچیکیان دروستکرد. پیاوه ره شتاله که، منداله که ی له باوه ش کرد وله تابوته که ی نا. له و کاته دا برایانی فیلانوقا، گلیان ده کرده گوپه که وه، کابرا به دهنگیکی به رز که وته ویرد و نزا خویندن و ئه وانی دیکه له هه نبه ر خاچه که دا که وتنه سه ر چوکان، به دهم گریانه وه که وتنه نویژ و نزا. پاشان وه ختایه ک زیاره تکاره کان له بن دره خته کاند، سووکه ئیسراحه تیکیان کرد وهه ستان تا برۆن، ئانتونیو فیلانوقا دراویکی له به رکی ده ریئا و بو کابرای دریژ داهولی دریژ کرد و گوتی: "ئه مه هه قی ماندوو بوونه که ته، ئیمه منه تباری توین" کابرا پاره که ی وهرنه گرت، به نیگایه کی ته وسامیز سه راپای ئانتونیوی دابیژت و گوتی: "شتیک نه بووه تا سوپاسی من بکه ی، به لام به هه زار سه که ی وا ناتوانی ئه و قهرزه ی خوا بده یته وه که له سه رته." هه لوسته یه کی کرد وئه وسا به ئارامی گوتی: "کورپه که م تو هیشتا فیری ژماردن نه بوویت."

مالباتی فیلانوقا، دوا ی ئه وه ی زیاره تکاره کان رویشتن، ماوه یه کی زور له وینده ر مانه وه، ئاگریکیان کرده وه تا مار و میرووان لییان نزیک نه بنه وه، به دهم بیرکردنه وه وه له ده وری ئاگره که رویشتن. هونوریو پرسی: "کاکو، ئه م پیاوه شیت بوو؟" ئانتونیو وه لامی دایه وه: "من له سه فه ره کانما خه لکانی شیتم زور دیتوون، به لام ئه م پیاوه پینده چوو، شتیک له شیتان هیوه تر بی."

پاش دوو سال قاتی و وشکه سالی، وه ختایه ک دووباره باران باری، مالباتی فیلانوقا له "کانتگادی مورا" ئاکنجی بوو بوون، ئه مه گوندیک بوو که خوینلیکی چکوله ی له نزیک هه بوو، ئانتونیو که وته کارکردن له م خوینلینه. باقی مالباته که - خوشکانی ساردلینیا و دوو مندالیان به سه لامه تی ده رچوون، به لام کورپه بچووکه که ی ئانتونیو و ئه نتونیا، دوا ی ئه وه ی چاوانی که وته ریپوق کردن و خوروو، به راده یه که که ناچار بوو شه و و پوژ دهستی به چاویه وه بیت و هه لیان بگلوئی، به ره به ره چاوی دایه کزی، هه رچه نده هیشتا ده یته ی پوناکی و تاریکی فه رق بکات، به لام توانای ئه وه ی نه بوو روخساری خه لکی وشته کانی ده وروبه ری به باشی بدینی. خوینلینه که بوو به سه رچاوه ی کار وکاسبیه کی باش. هونوریو وژنه کان و منداله کان، پوژ تا ئیواری خه ریکی وشک کرده وه ی خو ی بوون، له کیسه یان ده کرد و ئانتونیو بو فروشتنی ده برد. ئیدی عاره بانه یه کی بو خو ی دروستکردبوو، به م

لا و بهولایدا دهگیرا و تاپریکی دوو لوولهی پیداکردبوو، دهگه‌ل خویدا دهیبرد تا نه‌گه‌ر چه‌ته و پیاو خراپ رییان پیگرت، به‌رگری له خوئی بکات.

نزیکه‌ی سی دانه سال که کاتیناگادی مورا، مانه‌وه. که باران هاته‌وه دینهاتیان گه‌رانه‌وه سهر زهوی و زاره‌کانیان و که‌وتنه‌وه کاری کشتوکالی، شوان و گاوآنان به‌په‌ز و ولساته‌کانیانه‌وه که ته‌واو که‌م بو‌بوونه‌وه، گه‌رانه‌وه. ئەمه‌بو ئانتونیو و کاسبیه‌که‌ی دوو شه‌ش بوو. جگه‌له‌ره‌نیو هینانی خوئینه‌که، زوری نه‌برد دووکانیکی کرده‌وه و که‌وته سه‌واو و مامه‌له‌ی ئەسپ و هیستران و خیریکی باشی هه‌بوو. ئەو شه‌وه‌ی له‌مانگی کانوونی یه‌که‌مدا بارانیکی به‌خو‌پ دایکرد و زوری نه‌برد لافاو و له‌هی هه‌ستا و له‌جو‌گایه‌کی بچو‌که‌وه بوو به‌پوباریکی خو‌شاو و له‌زه‌رفی چهند سه‌عاتیکا هه‌موو کوخته‌کانی گوندی رامالی، هه‌رچی مریشک و په‌له‌وه‌ر و که‌له‌شیر و بز و په‌ز له‌ئاوایدا هه‌بوو، هه‌ر هه‌مووی برد، به‌ره‌و خوئینه‌که سه‌روژیر بووه‌وه و خستیه ژیر قور و گله‌وه. ئەو شه‌وه ئانتونیو له‌بازاری وهرزانه‌ی "نوردستینا" بوو، چوو بوو بوئوئی تا چهند باریک خوئی بفرۆشیت و ئەگه‌ر ریکه‌وت چهند قاتریک بکریت.

دوای هه‌فته‌یه‌ک زفرییه‌وه، له‌هی و لافاو‌که نیشتبوو‌وه. هونوریو و خوشکانی ساردلینیا و ئەو پینج شه‌ش کریکاره‌ی که کاریان بو‌ده‌کردن، یه‌جگار خه‌مبار و ناوئومید بوون. لی ئانتونیو، زور به‌ئارامی ئەم کاره‌ساته‌ی وهرگرت، هه‌موو ئەو شتانه‌ی جیا کرده‌وه که له‌لافاو‌که ده‌رچوو‌بوون، له‌ده‌فته‌ریکی بچو‌کدا حیسابی کردن، و مژده‌ی دانی که هیشتا قه‌رزیکی زوری لای خه‌لکی ماوه‌وه و نه‌ده‌نده‌ی هه‌وراز و نشیوی ژیان جه‌رباندوو‌وه و به‌پاده‌یه‌ک قال بووه‌ته‌وه، که به‌لیکه‌وته‌ی لافاو‌یک کۆنه‌دات، بووه‌به‌پشیله‌ی حه‌وت روح.

به‌لام ئەو شه‌وه‌خه‌و نه‌چوو‌ه چاوانی. یه‌کیک له‌دۆسته‌گوندییه‌کانی که مالی به‌و به‌رزاییه‌وه بوو که هه‌موو خه‌لکی ده‌شتانیه‌که په‌نایان بردبووی، جیگای مال‌باته‌که‌ی ئەوی کردبووه‌وه. هاوسه‌ره‌که‌ی هه‌ستیکرد، می‌رده‌که‌ی به‌رده‌وام له‌ناو جیگاکه‌یدا جینگل ده‌داو له‌به‌ره‌ه‌یفه‌تاقه‌که‌دا ده‌ییینی که روخساری می‌رده‌که‌ی نقومی نیگه‌رانییه. ئانتونیو، به‌یانی ئاگاداری کردنه‌وه که خوئیان بو‌سه‌فه‌ر ئاماده‌بکه‌ن تا به‌یه‌کجاره‌کی له‌کاتنگا دی مورا باربکه‌ن. تونی ده‌نگی هینده‌بنجبرانه‌بوو که نه‌برایه‌که‌ی و نه‌ژنه‌کان نه‌ویران بپرسن بو. دوای ئەوه‌ی هه‌موو ئەو که‌ل و په‌له‌قورسانه‌یان، که بوئیان نه‌ده‌برا فرۆشت، هه‌رچی بوخچه‌و پریاسکه‌و شر و شیتالیکیان هه‌بوو له‌گالیسکه‌یان بارکرد و به‌ره‌و نادیار به‌ری که‌وتن. پوژیک ئانتونیو قسه‌یه‌کی کرد که هه‌موویانی حه‌په‌سان. سیبه‌ریک نیشتبوو‌ه سهر چاوه‌شینه‌کانی و له‌بن لیوانه‌وه گوتی:

" ئەمه‌هوشداری سییه‌م بوو، ئەو لافاو بو‌خوئی هوشدارییه‌که که ده‌بی‌کاری بکه‌ین، به‌لام من نازانم چ کاریک ". هونوریو، وه‌کو ئەوه‌ی له‌پرسیاره‌که‌ی خوئی دوو دل و پروگیر بی‌پرسی: " هوشداری خوییه‌کاکو؟ " ئانتونیو به‌رسفی دایه‌وه: " له‌وه‌شه‌ئه‌هریمه‌نی بی. "

ئیدی سه‌رگه‌ردان و ده‌ربه‌ده‌ر لی‌ره‌وه بو‌ئوئی، له‌م ماله‌وه بو‌ئو مال، هه‌فته‌یه‌ک لی‌ره، مانگیک له‌وی ده‌مانه‌وه، هه‌رکاتی مال‌باته‌که ده‌هاتته‌سهر ئەو باوه‌ره‌ی که کاتی ئەوه‌هاتوو، له‌جییه‌کا بگه‌رسینه‌وه و بار و بنه‌بخه‌ن و له‌م سه‌رگه‌ردانیه‌ر‌زگاربن، ئانتونیو، هه‌لی ده‌په‌چان که خو ئاماده‌بکه‌ن تا برۆن، ئەم گه‌رانه‌نادیاره‌شه‌که‌ت و بیتاقه‌تی کردبوون، خو‌شیان نه‌یانده‌زانی له‌چ شتیکی وله‌کی ده‌گه‌رین، به‌لام شتاقیان نار‌ه‌زاییان له‌م سه‌رگه‌ردانییه‌به‌رده‌وامه‌ده‌رنه‌ده‌بری.

ئەنجام، دواى نزيكەى ههشت مانگ دەر بە دەرى و هەردە گەپى، لە مولک و مەزرايەكى بارون "دى كانا براڤا" دا گيرسانەو، كە لە وشكە سالیەكەو بە چۆلى مابوو هەو. بارون هەموو پەز و مالاتەكەى لە گەل خۆيدا بردبوو، تەنیا چەند خيزانیک لەو دەقەرە مابوونەو، كە لە گوندەكانى دەور بەردا، زەویە بچووكەكانى رەخى روبرى " فازا - پاريس "يان دەكىلا و رەنئویان دەهینان و پەزەكانیان بۆ لەوەر بۆ بەرزاییەكانى "سیرادى كانا براڤا" ی هەمیشە سەوز دەبرد. كانودوس بەو خەلكە كە مەو كە هەیبوو، بەو هەموو شاخ و داخەو كە دەورى دابوو، خراپترین شوین بوو بۆ ئەهلى بازرگانی و كار و كاسبى. بەلام هەر كە گەییە ئەو كاوڵە و كە لاو دەیهى كە رۆژى لە رۆژان نشیمەنى دەست و پیوهند و خزمەتكار و نۆكەرەكانى بارون بوو، ئیدی ئانتونیو وەكو ئەو هەنگوینی لە دارا دۆزبیتتەو لەویندەر لايدا و بارو بنهیان خست و بیری لە كار و كاسبیەكى تازە كردهو، بە هەمان تین و تاوى جارن مالباتەكەى هاندا و دواى یەك سال، فرۆشگای ڤیلانوفا، بە هیمەت و كۆشيارى بەردەوام و ورە بەرزى ئانتونیو، بوو بە نیودارترین فرۆشگای ئەو دیار و دەقەرە و بەمەودا و رەهەندى دە فرسەخان سەودا و مامەلە و كڕین و فرۆشتنى لە گەلدا دەكرا. جاريكى دى ئانتونیو، كەوتە سەفەرین بەردەوام.

بەلام ئەو رۆژەى كە جەماعەتى زیارەتكاران و حاجیان لە بنارى تەپەكانى ئوكامبايو پەيدا بوونەو، دەم بە دوعا و نزا و سرود خوانى و ستایشى مەسیح، لە تاقە رینگاكەى كانودوسەو خۆیان بەم مولک و مەزرايەدا كرد، ئانتونیو لە مال بوو. لە بانیزەى نشیمەنى خزمەتكارەكانەو، كە هەنووكە هەم مال بوو و هەم دووكان، روانیە دیمەنى ئەو خەلكە خرۆشاو و پر جۆش و خرۆشەى كە سات بە سات نزيك و نزيكتر دەبوونەو. براكەى و ژنەكەى و ژن خوشكەكەى، سەیریان كرد، وەختایەك ئەو كابرایەى كە جبەیهكى ئەرخەوانى تۆخى تۆخى لە بەر بوو و لە پیشى جەماعەتەكەیهو بوو، بەرەو ئانتونیو هات، ئانتونیو رەنگى زەرد هەلگەرا.

بە چاوه گر گرتوو هەكانیا، بە دەنگە دلیرەكەى و بە بالا بەرزەكەیدا ناسیانیەو. پیاوى خودا لێى پرسى: " ها، ئاخىر فیری ژماردن بوویت؟ " و دەستى بۆ ئانتونیو، كابرای كاسب راگرت. ئانتونیو ڤیلانوفا كەوتە سەر چۆكان و سەرى قامكەكانى یارۆى ماچ كرد.

هاورپیان من لە وتارى پیشوومدا، باسى سەر هەلدان و شورپشیکى میلیم لە ناو بەرازیل دا بۆ كردبوون كە لە شایەدیکى یاخى و رادیکالى "براينى كاپوسینی" م بسیتبوو. نەها دەتوانم زانیاریەكى متمانه پیکراوترتان دەربارەى كانودوس پییدەم، ئەمە زانیاری كە سیکە كە بە خۆى یەكێكە لە یاخیهكان و نیردراو تا بە هەموو دەقەرەكەدا بسورپیتتەو خەلكى بینیتتە ریزەكانى خۆیانەو. بەلام خەبەرێكى دیکەى بالكیشم پییە: ماو دەیهك لەمە پیش لە پیکادانیکى چەكدارانەدا، یاخیهكان، سەد سەربازیان كە بۆ كانودوس دەچوون كۆشتوو. باشە بەلگە لەمە رۆونتر دەبێ، كە ئەم یاخیانە هاوری شورپشگی ئیمەن؟ ئەم قسەیهى من بە شیوہیهكى گشتى جۆرە راستى و حەقیقەتیکى تیا، بەلام ئەگەر بە شیوہیهكى ریزههه قسان بكەین و هەلسەنگاندنمان لە سەر قسەكانى ئەم پیاو رۆبنەین، دەبینین كە جۆرە وینە و وینایەكى هەقەرێ دەربارەى ئەو برايانەى ئیمە تیا: ئەم خەلكە زیرەكى و تیژبینى و رەفتاریكى زۆر ئاساییان دەگەل، خورافاتى باوەر نەكردەنیا لە یەك شویندا كۆ كردوو تەو.

ئەم وتار و نامەیهتان لە شاریکەو بۆ دەنووسم كە بیگومان ئیو نواتان نەبیسستوو، ناوچەیهكە كە كۆیلایهتى مەعەنوى و بەدەنى ئافرەت تیايدا لە لوتكەدایە، چونكە ئەمانە لە لایەن دەر بەگ، باوك، براو میردەو دینە چەوساندنەو. لەم دەقەرەدا ئاغا و مولكدار، ژن بۆ ژیر دەست و خزمەكانى خۆى هەلدەبژیرى، ژنان لە ناو هەندى

شەقامەکانا، لە لایەن باوکە توورە ومیترە مەستەکانیانەو، دارکاری دەکرین و دەخرینە بن قامچی وقامچی کاری. دیارە ئەوانەشی که بە چاوی خۆیان ئەم دیمەنە دەبینن، بێ هیچ هەلۆیستی، بێ خەم و خەیاڵ تەمەشا دەکەن. ئەمە شتیکیە که دەبێ بیری لیبریتەو. ھاورپیان ئیمە دەبێ کاری بکەین که شۆرش تەنیا چەوسانەو دەی مرۆف لە لایەن مرۆفەو نەسپیتەو، بەلکو دەبێ کۆتایی بە چەوسانەو دەی ژن لە لایەن پیاو دەو بێنی و یەکسانی نیوان ھەر دوو جیندەرەکه بەرپا بکات و جیاوازی چینیایەتی نەھیلت.

زانیمە ئەو بەلەد و دەلیلە که نوینەری کانودوسی بۆ ئێرە ھیناوە، راوچی دورە شیرانیشە (ئەمە پیشەییەکی باشە، دنیا بدەیه ژیر پیو، بۆ ئەو دەی ئەو دێندانە راوبکە که مەر و پەزان دەخۆن). بە ھۆی ئەو راوچیەو مەن ئەو پیاو مە بینی، لە دەباغخانە یە کدا یە کترمان بینی، پیست و کەولان لە بەر ھەتاودا ھەلخرا بوون تا وشک ببنەو و مندالان لەویندەر بوون و یارییان بە مارمیلکان دەکرد. ھەرکە ئەو پیاو مە بینی دلم کەوتە پەلە پەل، پیاویک بوو کورتە بالا و چوارشانە، رەنگزەرد، رەنگی لە نیوان زەرد و بۆردا، لەو رەنگانە که دورەکان لە باب و کالە سوور پیستەکانیانەو بۆیان دەمینتەو، جینگە برینیک بە روخسارییەو، که لە یەکەم نیگاوە بۆم بە دیار کەوت که کاتی خۆی شەقاو و ریگر و تاوانکار بوو. (بە ھەر حال لە قوربانیانی کۆمەلگە بوو، چونکە باکونین گوتەنی کۆمەلگە بە خۆی زەمینە ی تاوانان خۆشدەکات و تاوانکاران جینیە جینی دەکەن، تەنیا ئەوزارن). (* - باکونین ۱۸۱۴ - ۱۸۷۶، لە ئەنارشیستەکانی روس بوو) ھەموو جەکانی چەرم بوو. جل و بەرگی ئاسایی کاوبۆیان، دەبێ ئەو دەش بیژم ئەو جلاکانە یارمەتیاں دەدات، بە سواری ئەسپ و بە ئاسانی دەشتە دپووچارەکان تە ی بکەن. بە درێژایی ماو دە دیدارە کەمان کلاو کە ی لە سەری و تەنگە کە ی بە دەستی یەو بوو. چاوەکانی بە قولاً چووبوون و توورەو خەمبار بوون، وەکو زۆر بە ی خەلکانی ئێرە رەفتاری سرک و گوماناوی بوو. ئامادە نەبوو بە دوو قولی و بە تەنیا قسە بکەین. ناچار بووین لە حوزووری خودان دەباغخانە کە و مالباتە کە یدا، کە لە سەر ئەرزە کە دانیشتبوون و بە بیئەو دە تەمە شامان بکەن نانیاں دەخوارد، قسان بکەین. پیمگوت: مەن کە سیکی شۆرشگێرم و کۆمەلکە ھاورپیم لە سەرانسەری دنیا دا ھەن کە داشداری لەو کارە دەکەن کە خەلکی کانودوس کردوویانە، و اتا داگیرکردنی زەوی و زاری دەربەگان و رەواج دان بە عەشق و قیانی ئازاد و راوانانی ھیزی سەربازان. دلیا نیم لەو دەی لە قسەکانم حالی بووبی. خەلکی ھندوری شارەکان زۆر جیاوازن لە خەلکی باھیا کە بە ھۆی رەگ و ریشە ی ئەفریقایانەو ھەندی کراو و سوێرە قسە و سادەن. بەلام لیترە روخساری خەلکی گرژ و مۆنە، گوزارشت لە ھیچ ناکات، نایەتە خویندەنەو، دەمامکیکە ھەست و ھزریان دەشاریتەو.

لیم پرسی کە ئایا ئامادەن بۆ ھیرشی دی، چونکە بورژوا وەختایە ک مافی پیروزی مولکایەتی تاییەتی، پیشیل بکری وەکو حەییوانی دێندە کاردانەو دەی دەبیت، دەھارووژی. وەلامە کە ی حەپە ساندمی، وەختایە ک لە بن لیوانەو گوتی: ھەرچی زەوی و زاریک ھە یە ھی مەسیحی خواو ھندە و مورشید پیو یە کە گەورەترین کلیسای جیھان لە کانودوس دروست بکات. ھەولم دا ئەو دەی بۆ روون بکە مەو کە لە بەر دروستکردنی کلیسا نییە کە دەسەلات عەسکەری نار دوو تە سەریان. بەرسفی دامەو کە ریک لە بەر ئەو یە، چونکە رژیمی کۆماری، لە ھەولی ئەو دە یە ئاین و ئۆل لە سەر زەوی نە یە لی. دوا ی ئەو ھاورپیان، گویم لە رەخنە یەکی زۆر تووند بوو کە لە رژیمی کۆماری دەگرت، بە کە مالی ئیسراحت، بەو پەری متمانەو، بیئەو دە ی بە ئاستەم خۆی شلو ی بکات رەخنە ی دەگرت. رژیمی کۆماری بە تەمایە کلیسا و ئیمانداران سە رکوت بکات، ھەموو مەزبە ئۆلیەکان لە ناو بەری و بسپیتەو، وەکو چۆن لە خوت و خۆرایی (ئەنجومەنی مەسیح) ی ھەلو ھەشاندەو و ریسواترین

بیانوشی ئەمە بوو کە زهوجینی مهدهنی بهرقه رار کرد وئهمهش کاریکی کوفر ئامیز بوو، چونکه پیشتر پری و پهسمی زهوجینی موبارهکی خوایی له ئارادا بوو.

من وا وینا دهکهم که زۆریک لهو خوینهرانهی ئه و بابهتهی سه ره وه ده خویننه وه، تووشی نائومیدییه کی گه وه و گومانیکی زۆر ده بن و ده گه نه ئه و قه ناعه تهی که راپه پینی "کانودوس" ش وه کو راپه پینه که ی قانده ی ده ورانی شوپشی فه رهنسا، بزوتنه وه یه کی کونه په رستانه یه و قه شه کانی له پشته وه یه. (قانده: ویلایه تیکه له رۆژئاوای فه رهنسا، له ده ورانی شوپدا، جووتیارانی کاتولیکی رادیکال له وینده ر شوپشیان به رپا کرد، ئەمانه دژی ده وله تی شوپشگیژ ده جه نگین، ژماره یان له په نجا هه زار که س تیپه ری. سه ره نجام له سالی ۱۷۹۴ دا سوپای شوپشگیژی فه رهنسا به سه ریاندا سه رکه وت و شکستی پیهینان). به لام هاوړتیان، مه سه له که به و سادهییه ش نییه. وه کو له نامه و گوتاری پیشوودا گوتم کلێسا، مورشید وکانودوس مه حکووم ده کات، و شوپشگیژره کان (ئه نساره کان) مولک و زهوی بابایه کی بارونیان داگیر کردوه. من له و کابرا پوخسار به کونه برینه م پرسی که باشه هه ژارانی به رازیل له سه رده می پاشایه تیدا حالیان باشتر بوو. یه کسه ر به رسقی دایه وه که به ئی. چونکه رژی می پاشایه تی بوو که کۆله داری هه لوه شانده وه. پاشان بۆی پوونکرده وه که شه یتان ماسۆنیه کان و پروتستانه کانی کردوه به دار دهستی خۆی و ئیمپراتۆر دون پدروی دووه می سه رنگوم کردوه تا دووباره کۆله داری بگه پینیه وه. ئەمه ده قانده ق، ده قی قسه کانی ئه ون، مورشید ئەمه ی خستوه ته می شکی موریده کانی خۆیه وه که گوايه کۆماریخوازه کان لایه نگری کۆله دارین (فیلیکی باشه بۆ ته لقینی راستی، وانیه؟ سه باره ت به چه وساندنه وه ی خه لکی له لایه ن پاره دارانه وه، که به ردی بناغه ی رژی می کۆمارین، چیوای له کۆله داری سه رده می فیودالی که متر نییه.)

ئهم نوینهره ی کانودوس، زۆر به راشکاوی و دلنایی قسه ی ده کرد: "هه ژاران زۆریان عه زاب کیشاوه، زۆر چه وسینراونه ته وه، به لام ئیمه کۆتایی به م دۆخه یان دینین. ئیمه وه لامی پرسیارنامه ی سه رژی می ری خه لک نادهینه وه، چونکه ئەمه ده رفه ت به حکومه ت ده دات که خه لکه ئازاد بووه که ده ستنیشان بکات تا دووباره کۆت و زنجیریان بکه نه وه و بۆ ئاغا وده ره به گه کانیان بگه پینیه وه.

له کانودوس دا که س باج به کۆمارییه کان نادات، چونکه ئیمه ئه و مافه به کۆمارییه کان نادهین، که ماف و ده سه لاتیک به خۆ ره وای ببینن که له بنه رته دا ماف وئهرکی خوايه. "ئه و ئه رک و ده سه لاتانه بۆ نمونه چین؟" ماره برینی خه لکی و وه رگرتنی سه رانه. "لیم پرسی له جیاتی پاره ی ده وله تی چ شتیکی له کانودوس به کار ده بن، له وه لاما گوتی ته نیا ئه و سکا نه به کار ده بری که وینه ی دۆتمیر ئیزابیل - یان پیوه یه، یانی سکه ی ده ورانی سه لته نه ت. به لام چونکه ئەم دراوه زۆر که م بووه و به ده گمه ن ده ست ده که وئ، ئیدی به کار بردنی پاره خه ریکه به ره به ره نامینی. (پیویستمان به پاره نییه، چونکه له کانودوس، دارایان چاویان به نه دارانه وه یه، ئەوانه ی توانای کاریان هه یه، کار بۆ ئەوانه ده که ن که توانای کاریان نییه.)

پیمگوت ده ستبه ردار بوونی مولکایه تی تایبه تی و به رپا کردنی سیسته می مولکایه تی گشتی به هه ر ناویکه وه بی، ته نانه ت به م شینوه گونگ و ته م و مژاویه شه وه بی، کاریکی بویرانه و نازایانه یه، به قازانج وله به رژه وه ندی هه موو هه ژار و نه بوونی دنیا یه، یه که م هه نگاوه له رای رزگاری هه مووان. ئەوه شم پیگوت که ئەم کارانه درهنگ یان زوو، تووندترین سه رکوتکاری لیده که ویتته وه، چونکه چینی فه رمانره وای پیگه نادات ئەم جوړه نمونه یه به رو بسه نی و باو په یدا بکات، له م ولاته دا هینده هه ژار هه ن که ده توانن ده ست به سه ر هه موو مولک و مه زرا و زهوی

و زاره‌کاندا بگرن. ئایا مورشید و موریده‌کانی ده‌زانن که خه‌ریکن چ هیزیک بیدار ده‌که‌نه‌وه؟ کابرا بیئه‌وه‌ی چاو بتروکینی راست چاوی له دور چاوانم بری و ریزی وشه و ده‌سته‌واژه‌ی بیتام و بیمانای دا به گویمدا، بۆ نمونه ئه‌مه نمونه‌یه‌که له و رستانه: - سه‌رباز نیشانه و مایه‌ی هیزی حکومت نین، به پیچه‌وانه‌وه نیشانه‌ی لاوازی حکومتن. هه‌ر کاتی پیویست بکات ئاوی روبرای "قازا - پاریس" ده‌بی به شیر و قور و لیته‌که‌ی ده‌بی به شۆربای گه‌نمه‌سامی و ئه‌و "گیانبا، جه‌نگاوه‌رانه‌ی" که له شه‌پدا ده‌کوژرین دووباره زندوو ده‌بنه‌وه، تا ئه‌و کاته‌ی له‌شکری "دون سباستیاو" (یه‌کیکه له شاهانی پرتوگال که له سه‌ده‌ی شانزده‌دا له ئه‌فریقا مرد) دیت، ئاماده‌بن.

ئایا ئه‌م شه‌یتانانه، ئه‌م پاشایانه و ئه‌م بته مه‌زه‌ببیانه که ره‌سته‌یه‌کی ستراتیژی بوون که مورشید بۆ وه‌ی به‌کار دینان تا خه‌لکی هه‌ژاری پی به‌پاروژینی و بۆ شۆرشیان هانبدات، ستراتیجیه‌تیک، که به پیچه‌وانه‌ی قسه‌ی پرووته‌وه، یه‌جگار کارا و کاریگه‌ره، چونکه ئه‌و خه‌لکه‌ی وا لیکردبوو، دژی بنه‌مای ئابووری، جفاکی و سوپایی کۆمه‌لگه‌ی چینایه‌تی راپه‌رن و ده‌ست بده‌نه چه‌ک. ئایا ئه‌م ره‌مزه مه‌زه‌بی و ئه‌فسانه‌یی و بنه‌ماله‌بیانه تاقه ره‌مزانیکی بوون که بتوانن ئه‌و جه‌ماوه‌ره‌ی که سه‌دان سال بوو، ده‌سته‌مۆ و ملکه‌چی ده‌سه‌لاتی خورافه ئامیزی کلێسا بووبوون، له خه‌وی نائاگایی بیدار بکه‌نه‌وه؟ ئایا له به‌ر ئه‌مه‌یه که مورشید سوودیان لیده‌بینی؟ یان ئه‌مه هه‌ر هه‌مووی ته‌نیا ریکه‌وته و هه‌چی دی؟ هاورپییان ئیمه ده‌زانین که له میژوودا شتیک نییه به‌ناوی ریکه‌وت یان به‌خت، ته‌نانه‌ت سه‌یرترین دیارده‌ش، چه‌ندیش به رواله‌ت ریکه‌وته‌کی و خوابه‌خته‌کی بیته به‌رچاو، هه‌میشه لوژیکی ئه‌قلانی له پشته.

ئایا مورشید، هه‌چ وینایه‌کی ده‌راره‌ی ئه‌م گۆرانه میژوویییه له‌لایه که ناویه‌تیه‌وه؟ ئایا که‌سینکی ئه‌هلی شه‌هوده، یان زۆر زیره‌ک و دووربینه؟ هه‌چ گریمانه‌یه‌ک نابێ رته بکریته‌وه، له‌وانه گریمانه‌ی سه‌ره‌له‌دانی بزوتنه‌وه‌یه‌کی میلی و جه‌ماوه‌ری خۆبه‌خۆ و بی پشتیوانه‌ی فیکری. ئه‌قلانیته‌ت، ریشه له میشکی هه‌ر به‌شه‌ریکا، چه‌ندیش نا رۆشنییر بی، هه‌یه. له هه‌ل و مه‌رجی دیاریکراوا، له ناو جه‌رگه‌ی ته‌م و مژی ئه‌و باوه‌ره دۆگمایانه‌دا که نۆرینیان لیل کردوو و زمانیان له کۆت و زنجیر داوه، رینوینی ده‌کات تا به ئاراسته‌ی ره‌وتی میژوودا کار بکات. مونتسکیو (۱۶۸۹-۱۷۵۵) سیاسه‌توان و فه‌یله‌سووف و پاریزه‌ریکی فه‌ره‌نسییه، که هاوفکری ئیمه نه‌بووه ده‌لیت خۆشه‌ختی یان به‌دبه‌ختی ته‌نیا مه‌یلیکه له بوونی ئیمه‌دا. کاری شۆرشگێریش ده‌شیت له‌م مه‌یله زاتی و خودیانه‌ی ئیمه‌وه سه‌ر هه‌لدات، ته‌نانه‌ت پیش ئه‌وه‌ش که زانست میشکی هه‌ژاران بکاته‌وه. ئایا ئه‌مه ئه‌و شته‌یه که خه‌ریکه له ده‌شت و سه‌حرای باهیا دا روو ده‌دات؟ ده‌بی له کاندوس دا بۆ وه‌لامی ئه‌و پرسیاره بگه‌رین. تا نامه و وتاری داهاووم، ئه‌گه‌ر نامه‌یه‌ک هه‌بوو.

(۶)

به‌بۆنه‌ی سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی "ئواوا" وه، بۆ ماوه‌ی دوو رۆژان له کاندوس ئاهه‌نگ گێردا، ئانتونیوی فشفشه‌سان، یاری ئاگرینی به‌رپا کرد و ئاسمانی کرد به چراخان و "چکۆله‌ی موباره‌ک" ش کاروان و که‌ژاوه‌یه‌کی ریک خست و به‌ده‌م گۆرانی و سرووده‌وه به ناو کۆلانه پر پیچ و په‌ناکانی ئه‌و کوختانه که‌وتن، که له گوشه که‌ناری ئه‌م مه‌زرایه‌دا وه‌کو قارچک هه‌لتۆقی بوون. مورشید هه‌موو شه‌ویک له سه‌ر یه‌کیک له داربه‌سته‌کانی په‌رستگا‌که‌وه وه‌عزی ده‌دا: هه‌شتا مه‌ینه‌تی زیاتر له "کاندوس" چاوه‌روانیانه. نابێ ریکه به ترس بدن که به سه‌ریاندا زال بی. مه‌سیحی موباره‌ک یارمه‌تی ئه‌وانه ده‌دات که باوه‌ریان پی بیت. کۆتایی دنیا یه‌کیک بوو له‌و بابه‌تانه‌ی که

زۆرى له سەر دەرپۆيى. زهوى دواى سهدان سال له بهرهم هيتانى گيا وگيانه وهران وحهواندنه وهى به شهرا، داواى ئيسراحت له خوا دهكات. خواوهند ريگهى دهكات و ئيدى كارى ويرانكارى و كاولكارى دهست پيندهكات. ماناى ناوه رپوكى وشهكانى ئينجيل: "من ناشتى نايهنم، بهلكو شمشير ديم" ئەمه بو.

بۆيه كاتى كه دهسهلاتى دهولهتى له باهيادا، كه به سهدهمى شكسته كه يه وه له ئاوا، بهتووندى رپوبه رپوى رهخنهى رپوژنامهى "جورنال دى نوتيسياس" و حيزبى پيشكه وتووخوازى كۆمارى بووه وه، دووباره كهوته خۆ بۆ ئاماده كردنى هيرشيكى دى كه ژمارهى سهربازهكانى ههوت هيندهى سهربازانى هيرشهكهى پيشوو بو، به دوو مهترهلۆزى (كروپ)ى ههوت مليم و نيوى و دوو شهست تيرى جۆرى (فۆرد نفلت) وه، به قيتار و به سهركردايهتى مينجر "فبرونيودى برتيو" بۆ "كيماداس" قري كرا، تا له وينده ره وه به پياده به ره و كانودوس برۆن و شورپشگير و موجهيدهكان سهركوت بكن، له كانودوس دا، خهلكى خويان بۆ رپوژى پهسلان ئاماده دهكرد. ههنديكيان كه له وانى دى كه محه و سه له تر بوون، كه خوا خواى هاتنى ئه و رپوژه بوون يان ئاره زوومه ندى ئه وه بوون كه تا زوه ئيسراحت به زهوى بدن، له مال هاتنه دهر تا تووى ويرانى داچين. به تين وتاويكى قيانى سهركيشه وه ئاگريان له بيناكانى قه دپالى شاخه كه و ليره وارى ئه و دهشتانيه به ردا كه "كانودوس" ي له دنيا جيا دهكره وه. زوريك له خودان مهزرا و جووتيارهكان بۆ ئه وهى مولك و ماله كانيان رزگار بكن ديارى و سه و قاتيان پيشكهش دهكردن، ويراى ئه وهش ژماره يه كى زوريان له عمار، ئاغه ل، مالى چۆل، كوختهى شوانان و په ناگهى چهته وياخيهكان سووتاند. ئيدى ده بوا خوزيه قيناسيو، پاچو، ئه بوت جواو، جواوه زله و ئال ماكا مبيرا، برۆن ريگه له و جه ماعه ته هارپوژاوه بگرن كه به جوش و خرۆشه وه ده يانويست به سووتاندنى هه موو شتيك ئيسراحت به سروشت و زهوى ببه خشن. ئيدى ده بوايه (چكولهى موبارهك" و "داكى خهلكى" و "شيرى ناتوبا" فريا بكهون و ئه وه يان بۆ رپوون بكه نه وه كه به هه له له وه عزهكانى پياوى خوا حالى بوون.

تهنانهت له و رپوژانهش دا، ويراى ئه وهى زيارهتكار و حاجيانى زور دههاتن، كانودوس گيرۆدهى كه مى خواردن نه بوو. مارياكواداردو كۆمه ليك ژنى هه لبارد - كه "چكولهى موبارهك" ناوى ناو بوون تيمى سروودخوانانى موبارهك - تا له خه لوه تخانه كه دا له گه ليا وه مينن، له په رستاريكردنى مورشيدا كه هه نديچار به هوى چله كيشى و رپوژوو گرته وه به راده يه ك لاواز ده بوو كه خوى به پيوه نه ده گرت، يارمهتى بدن و چه ند پارووه نانكى ده خوارد بدن وله ليشاوى زيارهتكاران بپيارين، ئه و زيارهتكارانهى ده يانويست ده ستيك به جه ستهى ئه م وهلى و پياوى خوايه دا بيتن، تا له لاي مه سىحى موبارهك، شه فاعهت بۆ كيژيكى كويز، كورپكى نه خۆش و دهغه زار و ميترىكى كۆچكرده يان بكات، ئيدى ياروى وه لبيان وه گير دينا وته واو شه كه تيان دهكرد. له م كاته دا كۆمه ليك له (موريدان) ي دى ئهركى دا بينكردنى خوراكيان بۆ شار و بهرگري له شاريان گرتنه ستۆ. ئه مانه سه رده مانى كۆيله ي هه لاتوو بوون - وهكو جواوه زله، يان چهته و شه قاوهى پياوكوژ بوون وهكو - پاچو يان ئه بوت جواو - نها بوو بوون به پياوى خوا. ويراى ئه وهش ئه هلى كار بوون، هه ستيان به هه ورازو نشيوى دنيا دهكرد، ئاگيان له مه ترسى برسيه تى و شه ر هه بوو، بۆيه به خويان جله وى كارو باره كانيان گرته دهست، وهكو چۆن ئه مه له ئاوا رپويدا. ئه مانه وهختايه ك ئاگر هه لگيرسيته كانيان كۆنترو ل كرد، ژماره يه كى زوريان له و گا و گوتال و مه ر و مالات و ئه سپ و ولاخانه ي كه مه زراكانى ده وروبه ر به ناچارى پيشكه شى مه سىحى موباره كيان كردبوو، بۆ كانودوس رادا. هه روه ها ئارد ودانه ويله و كه لپه ل و جل و به رگيكي زوريان بۆ دووكانه كه ي برايانى قيلانوفا نارد، له هه موو ئه مانهش گرينگتر ئه و چه كانه بوو كه تالانيان كردبوو. له ماوهى چه ند رپوژيكى كه مدا كانودوس پر بوو له ئازوو قه و هه ر پيوستيه كى ديكه. له هه مان كاته نوينه ريكي زور، له

شیوهی مژده به راندا تاک تاک و به تهنیا سهرانسهری دهشت و دهره که یان تا که ناره کان دایه ژیر پاوه و خه لکیان هاندها برۆن بۆ کانودوس و په یوهندی به و جهنگاوه ره هه لبرژاردانه وه بکه ن که شه پری بیدعه تی شهیتان، واته کۆمار ده که ن. ئەمانه نیرده یێن ئاسمانی تازه بابته بوون، جبهی ره به نایه تیان له بهر نه ده کرد، به لکو کراس و پانتۆلی چه رمیان له بهر ده کرد، دهمیان پیس بوو، هه مان جنیو و سخیفی شه قاوه و لات و له ویرانیان به سهر زاره وه بوو، هه موو که س ده یانناسین، چونکه رۆژی له رۆژان، هاو پیشه ی یه کدی بوو بوون، تا رۆژی بالی فریشته یه ک هه لیگرتبوون و بۆ کانودوسی بردبوون. وه کو جاری جارن هه مان کیرد و قهره بینا و قه مه یان پیبوو، به لام گۆرابوون، بوو بوون به خه لکیکی دی. سهری زمان و بنی زمانیان تهنیا باسی مورشید و خودا وئهو ژینگه یه بوو که لیوه ی هاتبوون. خه لکی میواندارییان ده کردن و گوینیان لیده گرتن و زۆریان که له ناخی خودا هه ستیان به ئومیدیک ده کرد، هه رچییه کیان هه بوو کۆیان ده کرده وه و پرویان ده کرده کانودوس.

هیزه که ی میجر " فبرونیودی بریتو " گه ییه کیماداس، بریتی بوو له پینچ سه د وچل و سی سهر باز و چواره ئەفسهر و سی دکتۆر، که له نیو هه ر سی فه وجه پیاده کانی باهیاوه - واته فه وجی نو، بسیت و شه و سی و سی - وه هه لبرژیردرا بوون. ئەم شاره بچوکه به گوتاری به رپوه به ری شار و به رپو ره سمی نو یژ و نزا له کلێسای " سانتو ئانتونیو " و کۆبوونه وه یه کی ئەنجومه نی شاره وانی، پیشوازیان لیکرا، رۆژی کیش کرا به پشو و تا خه لکی شاره که بتوانن به شداری له و ئاهه نگه بکه ن که به ده هۆل و زۆرناوه له مه یدانی شاره که دا به رپا کرا. به رله وه نمایشه سوپاییه که ده ست پینکات، قاسیدانیکی خۆبه خش به ره و باکوور وه ریکه وتن، تا کانودوس له ژماره ی سهر بازه کان و جۆری چه که کانیان و نه خشه و پلانی هیرشه که یان و ئەو رپره وه ئاگادار بکه نه وه که به نیازن له هیرشه که یاندا بیگر نه به ر. ئەم هه والانه " کانودوس " یان غافلگیر نه کرد. چ پیویست به غافلگیر بوو، له کاتیکا واقع ئەوه ی سه لماندبوو که خواوه ند له زمانی مورشیده وه پنی راگه یاندبوون؟ تاقه خه به ری راستی بۆ ئەوان ئەوه بوو که سهر بازه کان به نیاز بوون ئەمجاره له رینگای کاریاکا، سیرادی کاری و دۆلی " نیپویراس " وه یین. بۆیه ئەبوت جواو پیشنیازی کرد که له داوینی کیوی " کامبایو " دا سه نگه ر لیده ن، بارووت و ته قه مه نی بۆ ئەوینده ر به رن، پاسه وان له وینده ر، له بناری چیاکه دابنه ن، چونکه پروتستانه کان ناچارن له هه مان رینگاوه تینیپه رن.

له و ساته دا وا دیار بوو بیری مورشید زیاتر له لای ئەوه بوو که هه رچی زووتره بینای په رستگه که ته واو بی، نه ک له لای شه ره که. ئیدی هه موو رۆژی، ساره زی سهری کاره که ی ده دا، به لام کاره که ی له سۆنگه ی به رده کانه وه دوا ده که وت. چونکه ناچار بوون به رد له و کانه به ردانه وه بیین که به تینیپه ربوونی رۆژ دورتر ده که وتنه وه، به رزکردنه وه ی به رد بۆ سهر بورجه کان به ترس و تالوکه بوو، چونکه هه ندیجار په ت و گوریه سه کان ده چچران، به رده زه لامه کان ده که وتن به سهر داربه ست و ئەسه که له و کریکاره کاندایان و پلیشیان ده کردنه وه. هه ندیجار مورشید ده ستووری ده دا، دیواریک لیتره یان له وئ بروخینن وله جییه کی دی دروستی بکه نه وه، یان هه ندیجار داوای ده کرد جیگای په نجه ره کان بگۆرن، وه کو ئەوه ی له غه یبه وه پنی گوترا بی ئەم په نجه ره یه روو له عه شق نا کریته وه.

زۆر جار ده یانینی، به ناوی خه لکیدا ده گه را، شیرۆی ناتوبا، چکۆله ی موباره ک، ماریا کوادرادو و ئافره تانی تیمی سروود خوانانی موباره کی له گه ل خودا ده برد که به رده وام ده ستیان ته کان ده دا تا میش و میشلولانی لی پاس بکه ن و پیای خوا بیزار و بیتاقه ت نه که ن. هه موو رۆژی سی، پینچ یان ده خیزان، یان کۆمه لیک حاجی و

زیاره تکار، به عه ره بانه و برکه بزنه کانیانه وه خو یان ده گه یانده کاندوس و ئانتونیو فیلانوقا، به ناو پیچ و په نای کوخته تیکر ژاوه کانداه گه را و پارچه زهوی خالی بو ده دوزینه وه، دهیدانی تا بو خو بیکن به خانوو. مورشید هه موو ئیواره یه ک بهر له وه عزی ئیواره، له په سنگه که دا که هیشتا سه ری نه گیرابوو، پیشوازی له و خه لکه تازه یه ده کرد. ئه وانه به ناو ئاپورای ئیمانداره کانداه تیده په رین و "چکوله ی موباره ک" دهیبرده حوزووری پیاوی خودا، هه رچه نده مورشید هه ولیده دا نه یه لی بکونه سه ر چوکان و خو باوینه سه ر لاقی و پی ماچ بکن وده ست به جبه که یدا بینن و پی ده گوتن: "خوا هه یه". به لام ئه وان هه ر ده ستبه ردار نه ده بوون و ئه و کاره یان ده کرد و پاشان ئه و موباره کی ده کردن و به نیگایه ک که دیار بوو بری بوویه جیگایه کی به رزتر و دوورتر له وان، ته مه شای ده کردن. له ناکاوا کو تایی به ری و په سمی پیشوازی به که دینا و هه لده ستا، هه موو ئه وانه ی ده ورو به ری له به ری هه لده ستان و ریگیان بو ده کرده وه و ئه وسا به ره و ئه و نه رده وانه بچوکه ده ری که ده چووه سه ر دار به ستی بورجه که، ئه وسا به ده نگیک گری، به بی جو له، ده رباره ی بابه ته هه می شه بیه کانی خو ی ده که وته وه عزدان: ماهیه تی بالای روح، سوودی هه ژاری و هه ژارانه ژی، کوره اندنی کافران و داوین پیسان، زه روورته ی به رگری و به ره قانی له کاندوس تا بییت به مه کو و مه لبه ندی داد په روهری و دروستکاران.

جه ماوهری خه لکه که، کر وکپ، به بیده نگی گو ییان له قسه کانی ده گرت و باوه ر و ئیمان له ناخیاندا ری شا ژو ده بوو. ئیدی ئول و ئاین سه راپای دا گرت بوون. هه ر جاده و ریگه ی ته نگ و پر پیچ و په نا دروست ده کرا، له ری و په سمیکدا ناوی قه شه و وه لیه کیان لیده نا. له هه رگوشه و که نار و دوو رییان و چوار ری نیانیکا وینه و په یکه ری مریه می پاکیزه، مندالیه تی مه سیح و مه سیحی موباره ک و روحی قودس دروستکرا بوو. هه ر گه ره ک و هه ر پیشه یه ک میحرابی به ناوی قه شه ی پاریزه ی خو یه وه دروستکرد بوو. گه لیک له تازه هاتووه کان، ناوی تازه یان له خو دنا، که ئه مه هیما ی ده ستپیکی ژیانیکی تازه بوو. به لام هه ندی په سمی گوماناوی، وه کو گیاکه له، به گه ل سرووته کاتولیکیه کان ده که وت. هه ندی له دور په کان به دهم نویژ و نزاوه ده ره قسین و هه لده په رین و وا باو بوو که ئه وانه باوه ریان و ابوو، که به و جو ره پی به عار دیدا ده کوتن، هه رچی گونا حیکیان کردو وه، به دهم ئاره قه کردنه وه له گیانیا ن ده رده چی. به لام ره ش پیسته کان به ره به ره له به شی باکووری کاندوس دا له ده وری یه کدی خر بوونه وه و گه ره کیکیان به گل وقامیش و هه ژگ و بژال دروستکرد و ناو نرا موکامبو، واته مه کو و په ناگه ی کو یلان. به لام ئه و سوور پیستانه ی له "میراندلا" وه له ناکاوا هاتبوون بو کاندوس تا له وینده ر بژین، به به رچاوی خه لکیه وه، ماجوومیتی گیایی بو ندریا ن دروست ده کرد که گیژ و مه ستی ده کردن و نه شه یه کی روحی پینده به خشین. هه لبه ته جگه له زیاره تکاران و حاجیانی دیندار و به باوه ر، جادوو گه ران، چه رچی و دیوه ران و خه لکانی فزولیش روویان ده کرده کاندوس.

هه لبه ته له نیو ئه و کوختانه دا، که به یه که وه لکابوون، ژناتی فالگره وه و ئه و ته له که بازانه ی که به خو ده فشین گویا ه دکارن ده گه ل مردوو اندا قسان بکن و شایه ر و به یت بیژانی گه رۆک به دی ده کران که وه کو سیرکبازانی قه ره جان، نانی رۆژانه ی خو یان به گورانی و به یت بیژی و زه رگ له خو دان، په یدا ده کرد. هه لبه ته که سانیکیش هه بوون، لافی ئه وه یان لیده دا که ده توانن به جو شانیه ی ئاقاقیا و ریژه له مارانه، هه ر نه خو شیه یه ک چاک بکنه وه. گرو پیک له باوه ردارانی توبه کار، به ده نگی به رز، له کوچه و کولاناندا، گونا حه کانی خو یان ده گیرایه وه و داوایان له خه لکی ده کرد سزایان بدن. وه ختایه ک خه لکانیکی "جواسیرو" له کاندوس گیرسانه وه، به ره به ره که وتنه موماره سه کردنی سرووتین بریانی توبه کار له شاره که دا وه ک: رۆژوو گرتن، دوور که وتنه وه له هاو به خه لی، له خو دان به قامچی و به به رچاوی خه لکیه وه. مورشید هه رچه نده جه سته کوژی و ریازه تی هانده دا و باوه ری

وابوو که رهنجکیشان ئیمان بههیز دهکات، سهره نجام وهخو هاته وهو داوای له چکولهی موبارهک کرد که زیاره تکارهکان به زموی تا خورافات و بتپه رستی و هیچ جوره بدعه تیک له ژیر په ردهی پارسایی و خواناسی له گهل خودا بو کانودوس نه هیئن.

ئهم خه لکه هه په مه و جور و اجوره، پیکه وه، بی هیچ ململانی ومشت و مریک، له هاماجیکی ته ژی برایه تی، یه کیتی و خو شه ویستیدا ده ژیان، که پیشتر شتاقیان شتی وایان به خو وه نه بیینی بوو. ئه مانه هه ستیان ده کرد به راستی دهوله مه نندن، چونکه هه ژار بوون، کورپی خوا بوون، هه لبارده بوون، وهکو هه موو شه وی کابرای شرپولهی شرپوشی جل و بهرگ دراوی کون کون ئه وهی به گویدا ده دان.

ئهمه جگه له وهی خو شه ویستی ئه و پیاوه کرد بوویه کاریک که هه موو ناکوکی و دوو به ره کییهک بنه نه لاه. له هه ر شتیکا په یوه ندی به مور شیده وه هه با، ئهم پیاو و ژنانه که له سهره تاوه سهدان بوون و به ره به ره بوو بوون به هه زاران، ده بوون به ماستی مه بیوو، موو به به بییانه وه نه ده چوو، ده بوون به خه لکی خاکی، گویرایه ل، ئاماده بو هه ر کار وه هور شتیکی له پیناوی ئه و پیاوه دا که توانی بووی له زیلهت ونه گبه تی و برسیه تی و ئه سپی رزگاریان بکات و دلایان ته ژی هیقی و ئومیدیکی ئه و تو بکات که شانازی به خو و چاره نووسی خو وه بکن. هه رچه نده خه لکه که به به رده و امی روو له زیادی بوون، به لام ژیانان له ئاژاوه و ئاشووب به دوور بوو. ئیدی له کانودوس دا هه رکه سه و خه ریکی کار و ئه رکی خو ی بوو، زیاره تکاران و حاجیان له هه موو قولیکه وه په ز و ئازووقه یان دینا، په چه و ئاغه له کان، عه ماره کان هه میسه ته ژی بوون، خو شه ختانه، روبراری (فازا - پاریس) هینده ی ئاو تیدا بوو که به شی ئاودیری شکارته، کیل و مه زرا بچوو که کان بکات. له کاتیکا ئه بوت جواو، پاچو، خوزیه قیناسو، جواوه زله، پدراو و خه لکانی دی، چهک و ته قه مه بییان کو ده کرده وه خو یان بو شه ر ئاماده ده کرد، هونوریر و ئانتونیو سهر په رشتی به ریوه بردنی شاره که یان ده کرد. دیاری و سه و قاتی زیاره تکاره کانیان و هه رده گرت، زهوی و خوراک و پو شاکیان به سهر خه لکیدا دابه ش ده کرد، سهر په رشتی شفاخانه ی نه خو شان و خانه ی پیران و هه تیوخانه کانیان ده کرد. هه روه ها به و قه رقه شان راده گه بیین که هه ندی جار له سهر مولکایه تی زهوی و زار رووی ده دا و داوه رییان له به بییان ده کرد.

هه موو روژی هه والی تازه له سهر "مه سیحی ده جال" ده هات، هیرشه که ی میجر (فبرونیو دی بریتو) له کیماداس (وه بو (مؤننه سانتو) دهستی پیکرد بوو، له شهوی بیست و نۆی کانوونی یه که مدا ئه وینده ری به بوونی خو ی له و تاند بوو، سهر بازیکی له دهست دابوو، ئهم سهر بازه عه ریفیکی پیاده بوو که مار پیوه ی دابوو. مور شید، بی هیچ به دنیا زییهک ئه و بویه ره ی روون ده کرده وه. ئایا بی حورمه تی و کوفر نه بوو که خه لکانیکی چه کدار که به نیازی کوشتار و کاولکاری هات بوون، له جیگایه کی پیروژ ئوردوبه ز بکن که له سهر انسه ری دنیاوه زیاره تکار و حاجیان روویان تیده کرد؟ هه ق وابوو ریگه ی ئه و خودا نه ناسانه نه درئ که پی بنه نه خاکی کانودوس که له و شه وه وه ئه و کانودوسی ناونا (بیلومونته). ئیدی بیتاقهت و هاروژاو، هانیدان که له هه نبه ر دژمنی دیندا سهر دانه نه وینن. دژمنانی که به نیاز بوون که کو یله کان بخه نه وه ژیر کو ت و زنجیری به ندایه تی، خه لکی به باج و سهرانه هه ژار بکن، نه یه لن کلنسا سهر په رشتی زه و جانندن و به خاک سپاردنیان بکات، بییری خه لکه که به فیل و ته له که ی وهکو سیسته می مه تری و نه خسه ی ئاماری و سهر ژمییری، که مه به سستی راسته قینه یان ئه وه بوو خه لکه که فریو بدن و به ره و گونا حکارییان بیه ن. خه لکه که ئه و شه وه، هه ر که سه به و چه که وه که له بهر ده ستیا بوو، به بیداری مایه وه. ماسونیه کان نه هاتن. له مونته سانتو مابوونه وه چاوه پروانی هیزی زیاتر و

ماتەلی چاک کردنەوهی ئەو دوو تۆپە "کروپ" ه بوون، که به سەدەمی راکیشانەوه به دەشتە بەردەلانه و ناهەموارەکه‌دا، هاوسەنگیان تیک چوو بوو. ئەم لەشکرە دوو هەفتە بوو له چەند قۆلیکەوه به ریکەوتبوو تا له رینگەى دۆلى (کاریاکا) وه بەرهو کانودوس بروات، ئەو رپرەوه که دەبوايه بیگرنه‌به‌ر، یه‌کپارچه شو‌فار و خوه‌ر دزانى بوو که خۆیان له ئاغەل و گەورپی په‌ز و مالات یان له بی‌شه‌ین چر وچو‌غوورد ودرپوه‌ستان نابوو، یان خۆیان وه‌بن که‌لاکی چیلیک نابوو که سه‌ریان کون کردبوو وله‌ویندەر‌هوه ته‌مه‌شایان ده‌کرد. ته‌ته‌ران و قاسیدانی قوچاغ هه‌موو رۆژى هه‌والی پيش‌ره‌وى دژمن و کۆسپه‌کانی سه‌ر رینگایان ده‌گه‌یانده کانودوس.

مورشید وه‌ختایه‌ک هه‌والی زانی که هیزی دژمن، وپرای کیشه‌ی راکیشانی تۆپ و شه‌ست تیره‌کانیان، گه‌بیه‌ته (مولونگو)، ئەوه‌شى بیست که دژمن به سەدەمی ماندوویه‌تی و برسیه‌تی سه‌ربازه‌کانی، ناچاربووه دوا گا و دوايه‌مین دوو هیستری ژیر عه‌ره‌بانەکانیان بکوژنه‌وه‌و دهرخواردی سه‌ربازه‌کانیانی بدن. به‌خه‌لکه‌ه‌ی گوت: وا دیاره‌ باوک (خوا) له کانودوس و کانودوسیان رازیه، بویه سه‌ربازه‌کانی کۆماری، به‌ر له ده‌ستپیکى شه‌ر، به‌م دهرده‌ برده‌وه.

گالیلو گال، به‌ هیمنی، هیدی هیدی قسان ده‌کات، له توورپه‌یدا ده‌نگی ده‌له‌رزى و ده‌لایت: " ده‌زانی به‌م کاره‌ی که می‌رده‌که‌ت کردوویه‌تی چ ده‌لین؟... خیانه‌ت، نه‌خیر، ده‌بل خیانه‌ت. یه‌کیکیان له‌ من، یانی له‌و که‌سه‌ی که په‌یمانی ده‌گه‌ل به‌ستبوو. دووه‌میان له‌ براکانی خۆی له‌ کانودوس... یانی خیانه‌ت له‌ چینه‌که‌ی خۆی."

"جورما" بزیه‌کی به‌ روودا ده‌دا، وه‌کو ئەوه‌ی له‌ مه‌به‌ستی حالى نه‌بى یان له‌ بنه‌رته‌دا گوپی له‌و نه‌گرتیبت. به‌ سه‌ر ئاگر و ئاگردانه‌که‌دا دانه‌ویوه‌ته‌وه‌و شتیک ده‌کولینیت. گه‌نجه، قژی به‌ سه‌ر شان و ملیا رژاوه‌و ده‌وری رۆخساره‌ ناسک و گه‌شه‌که‌ی داوه. کراسیکی بی قۆلی له‌ به‌ردایه، پیه‌کانی په‌تین. چاوه‌کانی خه‌والو، هیشتا قورسی ئەو خه‌وه‌ن که هاتنی تۆزى له‌مه‌ پيشی گال، لیى تۆراندن. روناکی کزی سپیده‌ی زوو له‌ درزی په‌رژینه‌که‌وه له‌ ناو کوخته‌که‌ ده‌دات. چرایه‌کی نه‌وتی کزکز ده‌سووتی، ریزیک جووجه‌له‌ و مریشک له‌ سووچیکدا، له‌ نیو کاسه و گۆزه و بۆشکه‌ی دارین و شووشه‌واتا، له‌ نیو شر و شیتال و ئیزینگ و شه‌واته‌ک و سه‌به‌ته و تلیانه و وینه‌یه‌کی چاپی خاتوو " لاپا " دا هه‌لنیشتون. سه‌گیکی تیسکنی چکۆله، له‌ به‌ر پیی جورمادا بۆ خواردن ده‌گه‌رئ. هه‌رچه‌ند ژنه‌ی تاین به‌ له‌قه‌ دووری ده‌خاته‌وه، به‌لام هه‌ر کۆلنادات و ده‌گه‌رپته‌وه.

گالیلوگال، شه‌که‌ت و ماندووی سه‌فه‌ره‌که‌ی شه‌و، که به‌له‌د و ده‌لیله‌ شرۆله‌ چه‌رمپۆشه‌که‌ی ده‌گه‌ل چه‌که‌کاندا بۆ " کیماداس " ی گپرابوووه‌و، له‌ ناو جۆلانه و ده‌یدیکه‌که‌ی دانیشتبوو و به‌ توورپه‌ی ته‌مه‌شای ژنه‌که‌ی ده‌کرد. جورما، به‌ کاسه‌یه‌که‌وه که هه‌لاوی لی هه‌لده‌ستا، به‌ره‌و لای ئەم دیت و کاسه‌که‌ی ده‌داتی.

گالیلو گال، کاسه‌که‌ی له‌ ده‌ست و هه‌ر ده‌گریت و له‌ بن لیوانه‌وه ده‌لایت: " خۆ ئەو به‌ منی گوت به‌نیاز نییه‌ ده‌گه‌ل کریکارانی سه‌که‌ی " جاکوبینا " دا بروات. " هیشتا چاوی له‌ دووی ژنه‌که‌ بوو: " بۆچی رای خۆی گۆرئ؟ "

جورما، له‌ کاتی‌کا فووی له‌و کاسه‌یه‌ ده‌کرد که به‌ ده‌ستیه‌وه بوو، به‌ هیمنی گوتی: " نه‌چونه‌که‌ی هه‌وه‌لجاری له‌به‌ر ئەوه‌ بوو، ئەو کرییه‌یان نه‌ده‌دایه که داوای ده‌کرد. پاشان بویه رای خۆی گۆرئ چونکه هاتن و پشیمان گوت چه‌ندی بوئ ده‌یده‌نی. دوینی هات بۆ پانسینی خاتوونی شکۆدار تا تۆ بدینی. به‌لام تۆ له‌ویندەر رۆی

بووی و هیچ په یامیکت به جینه هیشتبوو بو کوئی دهرپوی، دهگه پریته وه یان نا. ئیدی روځینیو پیی حریف بوو بوو نه و کاره له دهست بدات.

گالیلو، به خه مینی ئهیک هه لده کیشیت. بریار ددها فریک له کاسه که بدات، مه لاشووی دهسووتی و بروکانی ویک دهینیته وه و روخساری گرژ ده بیت. فوو له کاسه که دهکات و فریکی دیکه ی لیده دا، له شه که تی و توور په پیدا رووی گرژ بووه، ژیر چاوه کانی شین بووه ته وه. ناو به ناو لیوی ژیره وه ی ده کروژی. به دهم هه ناسه برکیوه ئاره که دهکاته وه. دوا ی سووکه بیده نگییه ک، فریک له کاسه که دهکات و ده لیت: " ئهم سه فهره ناخیره ی چه ند ده خایه نی؟ "

جورما، له قه راخ جانتایه کی کوئی به قایش و قروش، له هه نبریا رو نیش و گوتی: " سی چوار روژی پیده چی، گوتی که چاوه پروانی بکه ی، هه رکه گه رایه وه بو "کانودوس" ت ده بات.

گال، له بن لیوانه وه دهر پرتینی و به توور په یی دهر وانیته ئاسمان و: " سی چوار روژ! تو بلئ سی چوار سه ده. " له دهری را دهنگی زهنگوله ی ملی په زان دی، سه گه تیسکنه که به دهنگی بهرز دهر پری و به ره و لای دهر گاکه ته کان دهکات، دهیه وی برواته دهری. گالیلو هه لده ستی و به ره و کو له که دارینه کان دهر پوات و ته مه شایه کی دهر وه دهکات. نه و عه ره بانه چادار دهری که نه و ئیزنی دابوو هه ره له ویندهر، له نزیکه حه وشه ی کوخته که یه وه که هه ندی په زی تیابوو، وه ستابوو. چاوی په زه کان کرایه وه، به لام هیشتا خه والوون، زهنگوله کان له لیدان که وتن.

ماله که به بهر زاییه وه یه. له روژانی هه تاوا کیماداس له ویوه دیاره، به لام نه ک له م سپیده لیله دا که هه ور بهری ئاسمانی گرتوو وه جگه له بیابانه کاکه به کاکیه به رده لانه که ی خواره وه هیچ شتیکی دیکه نابینری. گالیلو بو لای جو لانه که دهگه پریته وه. جورما بو جاری دووهم کاسه که ی بو ته ژری دهکاته وه. سه گه تیسکنه که به دهم وه رینه وه، ده که ویته هه لده وه ی خو ل و خاشاکه که له که بووه که ی بهر دهر گاکه. گال ده بیره وه ده چی: " سی چوار روژ! تو بلئ سی چوار قه پن، که ده شیت له م ماوه یه دا جو ره ها بویه ری خراب روو بدات. باشه به دوا ی به له دیکه دیکه دا بگه ری؟ به ته نیا بو "مونتته سانتو" بروات و له وی به له د و ده لیلیکی دیکه به کری بگری که ریگای کانودوسی پی نیشان بدات؟ هه ر کاریک بکات باشتره له وه ی به م چه کانه وه لی ره بمینیته وه: هینده بیتا قه ت بوو بهر گه ی چاوه پروانی نه ده گرت. نه مه جگه له وه ی، وه کو ئیپامینوداس گونسالو فس ده یگوت نه گه ری نه وه زور بوو که هیزه کانی میجر بریتو، بهر له وه ی نه م له کیماداس وه دهر بکه وی، بگه نه نه ویندهر. گال له بن لیوانه وه ده لیت: " ناشی تو روځینوت هه لخراندی که له گه ل کریکاره کانی سکه ی جاکوبینا دا بروات؟ "

جورما به داریک ده که ویته کوژانده وه ی ئاگره که. " تو هیچ کاتی نه وه ت به دل نه بوو که روځینو من بگه یه نیته کانودوس.

ژنه ی تاین، به راشکاوییه کی نه و تووه وه لام دهکاته وه که گالیلو له نا کاوا هه سته کات توور په ییه که ی دهر وه یته وه و چیوا ی نه ماوه له کانگای دلییه وه له قاقای پیکه نین بدات " نا هیچ کاتی به دل نه بووه. " جورما به و په ری راشکاوی نه و قسانه ی کرد و راسته و راست چاوی له دور چاوانی پیاره بری. روخساری دریکو له و هیلکه یی، گو ناکانی زهق و پهق بوون، وه کو قسه کانی زهق بوو. جورما له سه ری دهر پوات: " نه و سه ربازانه یان له ئواوا کوشت، هه موو خه لکی ده لین که سه ربازانی زورتر بو کانودوس ده نیرن. بویه نامه وی روځینو بکوژی یان به

دیلی بیته گرتن، بویه پیویسته بهم لا و بهولادا بروات. دایکی ههمیشه پینی دهگوت تو تووشی سهمای "سانت فیتوس" بووی. گال دهپرسیت: "سهمای سانت فیتوس؟"

جورما بووی پوون دهکاتهوه: "بهو کهسانه دهگوتری که له یهک جی ناسرهون، بهو کهسانه دهگوتری که تووشی گلاراو و ماخولان دهبن."

سهگه که دووباره به توورپیی دهوهپری. جورما بهرهو دهرگا دهروات، دهرگا که دهکاتهوه، سهگه که به شاپ دهکاته دهروهوه. دهنگی وهپینی له دهروهوه دی، دووباره دهنگی زهنگولهی پهزهکان دی. گال به روخساری خهمناک پهیگیری جورما دهکات، که بهرهو ئاگردانه که دهروات و به داریک پشکوکان ژیرو بان دهکات. دووکه لیک پیچاوپیچ به ئاسمانا دهچی.

جورما دهلیت: "ئهمه جگه له وهی که کانودوس مولکی بارون کانابراقایه. ههموو کاتی یارمهتی داوین. ئیمه له سا و پهناهی ئهوا بووین به خاوهنی ئهم خانووه، ئهم ئه رزه، ئهم په زانه. تو لایهنگری ئه نساو شهرفانهکانی و گهرهکته یارمهتیا بدهیت. بردنی تو بو کانودوس هاوتای یارمهتیدانی ئهوانه. پیت وایه بارون پازی بی به وهی روئینو، یارمهتی ئه و چهته وریگرانه بدات که مولک و مهزراکهیان لیدزیوه؟"

گال، به تهوسهوه دهلیت: دلنیام پازی نابیت.

دووباره دهنگی زهنگولهی مهپهکان دی، ئهمجاره یان بهرزتره و گال ههلهدهستیته سهر پییان و به دوو ههنگاوی ههراو خوی دهگهیه نیتته کوله که دارینه که، ته مهشایه کی دهروهوه دهکات، دار ودرهختهکان، دهوهنهکان و تاویرو تاشه بهردهکان له بهر پوناکی سپیده دا بهره بهر به دیار دهکون. عه رهبانه که له دهریی کوخته که وهر له جیی خویتهتی، پره له گورزه و بهستهین پیچراو له جاوی قاوهیی، که دهگه ل رهنگی بیابان ودهشته که دا تیکدهکاتهوه، هیستره کهش به دیرهکیکه وه بهستراره تهوه و له لایهوه وهستاوه.

جورما دهلیت: - تو پیت وایه مورشید له لایه ن مهسیحی موباره که وه نیردراوه؟ باوهر به پیشبینهکانی دهکهیت؟ بهمهی که دهریا دهبی به دهشت و بیابان و بیابان دهبی به دهریا؟ ئهمهی که ئاوی قازا - پاریس دهبی به شیر و قور و لیته کهی دهبی به ئاردی گهنه شامی و دهبی به خوراکی ههژاران؟

هیچ مورکیکی تهوسامیز به قسهکانیه وه یان به چاوانیه وه بهدی ناکریت. گالیلو، ته مهشای دهکات، هه ولدهدات گوزارشتی دهم و چاوی، سهبارت به و قسانه ی که زور جاری دیکهش بیستوونی بخوینیتته وه و بزانی چون بیر دهکاتهوه. هیچی بو به دیارناکه وی. ههست دهکات ئهم روخساره دریزکوله هیلکه بیه ئارام و تاوه سووته، عهینی روخساری هیندی وچینییهکان، نایه ته خویندنه وه. یان عهینی روخساری یاروی نیرده کهی کانودوس که له دهباغخانه کهی ئیتاپیکور قسهی دهگه ل کردبوو، ئه و روزهش، به ته مهشا کردنی چاره و روخساری ئه و پیاهه کهم دووه نهیتوانی بوو ههست یان هزرینی ئه و بخوینیتته وه.

پاش ئه وهی دوا دلویی ناو کاسه که دهخواته وه، به وردی پهیگیری رهفتاری جورما دهکات، له بن لیوانه وه دهلیت: "ههمیشه غه ریزه له لای خه لکانی برسی له باوهر به هیزتره. ئهم جوره خه لکانه له گینه باوهر به شتی زور بی مانا، ساده و گه و جانه بکن. به لام ئه وه گرینگ نییه. گرینگ ئه و کارهیه که دهیکه ن. ئه مانه خویمان له شهری مولکیهت و زهوجین و ریزبهندی جفاکی رزگار کردووه. دهسه لاتی دهولت و کلیسیایان ره تکر دووه ته وه،

یهک فهوج عهسکهریان تیگ شکاندوو. به گژ دهسهلات و پارہ وجل وبہرگی فہرمی وجبہی رہبہناندا چوونہتہوہ.

روخساری جورما ہیچ گوزارشتیک نانویئی، جوولہی تیا نییہ. چاوه رہشہ کہمیک تیلہکانی، به بیھیچ نیشانہیہکی کونجکاو، هاوسۆزی یان سہرسامی بری بووہ ئو. گوشہی لیوہ نمناکہکی کرژ دہبوو.

گال بہردہوام دہبی، له دلی خودا دهلیت: " ئەم خەلکە لەو شوینە دەستیان بە خەبتین کردووہ کہ ئیمہ دەستبەرداری بووین، ہەرچەندە بە خویمان ہەست بەمە ناکن. خەریکن ہەمان بیروکە دووبارہو زندوو دەکہنہوہ." دہبی جورما چۆن بیر لەم قسانہ بکاتہوہ. "من لە بەر ئەمە بو ئیرہ ہاتووم. لە بەر ئەمە یە کہ دەمەوی یارمەتیان بەم."

ہناسہی تہنگ دہبی، له تو وایہ ہەموو ئو قسانہی بہ دەنگی بہرز کردبیت. شہکہتی ئەم دوو پۆژہی دوایی و لەوہش خراتر ئو نائومییدیہی کہ زانی روئینو له کیماداس نییہ، ہیندہی دی باری دہروونیان قورس کرد. ئیدی بیروکەکی خەوتن و ہەلاژان و چاو گہرم کردنیک بہ رادہیہک بہسہریا زال بوو کہ بریار بدات بروات چہند سہعاتی له بن عہرہبانہکەدا برازی. یان رہنگہ بشیت ہەر لیژہدا. لە سہرم ئەم دەیدہکە (جۆلانہ) چاوی گہرم بکات. باشہ عہیب نییہ ئەگہر بو ئەم کارہ ئیزن لە جورما بخوازی؟

گوئی بہ دەنگی ژنہی تاین دہزرنگیتہوہ: "ئەو پیاوہی کہ بو ئیرہ ہاتبوو، ئوہی کہ قہدیس ناردبووی، ئوہی کہ بہ خۆت دیتت، دہزانی کی بوو؟ پاچو بوو." کہ دہبینی گال ہیچ کاردانہوہو سہرسامیہک نانویئی، بہ راویژیکی حیرہت ئامیز لە سہری دہروات: "ناوی پاچوت نہ بیستووہ؟ دہندہترین کہسی ئەم دہقہرہیہ، ہەموو ژیانی بہ چہتہگہری ودزی و پیاوکوژی بہسہر بردووہ، ہەر نہگبہت و بی یہغبالیکی لە ریگا وباندا تووش بووی لووت و گوئی بریوہ وخستویہتی قولی مستی."

ریک لەم کاتہدا دووبارہ زرینگانہوہی زہنگولہی ملی پەزہکان و حہپہ حہپی نیگہرانی سہگہکە وحیلہی قاترہکە لە دہریرا دیتہ گوئی. گال، یہکسہر نیژدہکەکی کانودوسی بیر دەکہویتہوہ، جیی زامہکەکی سہر دەم و چاوی و ئارامی و خہمساردیہ سہیرہکەکی دیتہوہ بہرچاو. یانی ہلہی کردبوو باسی تہنگ و چہکہکانی لە لایہن کردبوو؟ نا، چونکہ نہیدہتوانی ئو کاتہ لە چہکہکان ئاگاداری بکات. ئەویش نہک باوہری نہدہکرد، بہلکو بہد گومانتر دہبوو، ہہنگی ہەموو نہخشہکە دەکہوتہ مہترسییہوہ. سہگہکە، نیگہران و ہەراسان لە دہرہوہ دہوہری. گال دہبینی جورما، دەست دەداتہ ئو دارہی کہ ئاگرہکەکی پی تہمراندبوو و، بہ ہہشتاو بہرہو دەرگاگہ دہروات. گال خہیالی لە جیئہکی دیکہیہ، حہواسی پەرتہ، ہیشتا بیر لە نیژدہکەکی کانودوس دەکاتہوہ، لە دلی خودا دہلی ئەگہر زانیای کابرا، لە کۆنہ شہقاوہ وچہتہکان بوو، دەیتوانی رەحتتر قسہی دہگەل دا بکات. تہمہشای جورما دہکات کہ خہریکە پشتکۆلہ قورسہکەکی دەرگاگہ لا دہبات. لەو کاتہدا شتیکی خیراو نادیار، دەنگی، مہزہندہیہ، ہہستیکی شہشہم، ریکہوتی لە دلی دہچہقی کہ شتیک روودەدات. لە ناکاوا، لە دیوی دہرہوہ و بہ تووندی دەرگاگہ بہپال یان بہ لەقہ دہلہک دہدری و جورما دیتہ دواوہ، دەرگاگہ دەکہویتہ سہر گازی پشت وتاپۆی زہلامیکی چہک بہ دەست لە ئاستانہی دەرگاگہدا وەدیار کہوت. گالیلو، ہەلیکیشایہ دہمانچہ و پروویکردہ کابرا، قرمژنی قہرہبینا، مریشکە نووستووہکان بیدار دەکاتہوہ، ہەراسان وترساو بہ دەم بالہ فریوہ بہرہو جورما تاو دہدەن، جورما ہەرچہند گوللہی بہر نہکەوتبوو، هاواریک دہکا ودەکہویتہ سہر ئەرزہکە. کابرای ہیرشکار کہ ژنہی تاین لە بہر پیی خودا دہبینی، ہەلوہستہیہک دہکات وچہند چرکہیہکی

پېدهچې تا گال، له نيو باله فېرهې مريشکه هراسان و ترساوه کاندې ددوژيټه وه، تا وهڅوې دهکه وې و لولوه ي قهره بيناکه ي دهکاته گال، گاليلو ته قه ي څوې کردووهو، به نيگايه کې شله قاو وگيژانه له کابرا دېروانې. ياروې هيرشکار چه که که ي له دست به رده بيټه وهو به دم پرخه پرخه وه به پشتدا دهکه وې. جورما دووباره هاوار دهکات. گاليلو نه نجام وهڅو ديټه وه و به هه شتاو بو لاي قهره بيناکه ي سهر ئه رزه که دېروات، داده نه ويټه وه و هه ليده گريټ وئوسا له په ناي دهرگا که وه، ته مه شايه کې کابرا ي بريندار دهکات که له خويني څو يا دهگه وزې و دنالينې. کابرايه کې دیکه ي تفهنگ به دست به هه شتاو ديټ و به دهنګي به رز بانگ له کابرا برينداره که دهکات. چند هه نګاوې له ولاتره وه زهلامې سنيهم خهريکه عه ربه بانه چه که که له ئه سپيک دهبه ستي. گال بيټه وه ي به ته واوي نيشانه بگريټه وه، دست به په له پيټکه وه دنيت، کابرا ي که به هه شتاو دهات، په له خوار دهبیټه وهو به دم هاواره وه به سهر ئه رزه که دا غل دهبیټه وه، گاليلو فيشه کيکي دیکه ي پيوه دهنې. دهبيره وه دهچې: " ته نيا دوو فيشه کم پي ماوه." جورما، له لاي څويه وه دهبيني که خهريکه دهرگا که داده خات و دېروات بو ئه وسه ري کوخته که. هه لده ستي، له دلي څو دا دهرسيټ که نګي که وتبووه سهر ئه رزه که. نقومي ته پ و توژ وشه لالي ئاره قه، ددانه جيره ي پيکه وتبوو، هينده به تووندي دهسکي ده مانچه که ي دهگوشي که قامکه کاني هاتبوونه ژان. له درزي ته خته کانه وه دهبروانييه دهره وه. عه ربه بانه ي چه که کان، به ربه ربه، به ناو ته پ و توژيکي چر دا دوور دهکه وه ته وه و له چاو ون دهبوو و سه گه هه راسانه که له بهر کوخته که دا، بهو دوو برينداره دهوهرې که څويان به ره و ئاغه لي په زه کان بکيش دهرکد. گال سيړه يان ليده گري و هه ر دوو دوا فيشه که که يان پيوه دنيت، گوئي دهرزريگيټه وه، دهنګي ديټه گوئ که له دهنګي گيانه لاي به شهري تيکه ل به وه ريني سه گه که و زرينگانه وه ي زهنگولي مه ربه کان دهچې. به لي يه کيکياني پيکاوه: هه ردوو زهلامه که که وتوون، شتاقيان جووله ناکه ن، له ناوه راستي مه وداي نيوان کوخته که و ئاغه له که که وتوون.

جورما، هيشتا هه ر هاوار دهکات، مريشکه کان، هه راسان و ترساو به قريشکه قريشک ليړه وه بو ئه وي دهرفن، شته کان دهخن، څو به کاريټه کاندې دهکيشن، بهر جه سته ي ئه وه دهکه ون. به ته کاني دست دوور يان ده خاته وه، دووباره به چه پ و به راستدا دېروانيټه دهره وه. ئه گه ر ئه م دوو جه سته يه، که له نزيکي يه کتره وه له ئه رزه که دا که وتبوون نه بایه، وهکو ئه وه بوو هيچ شتيک پووي نه دابيت. به هانکه هانک و لاره لار به نيو مريشکه کانا به ره و دهرگا که دېروات. له درزه کاني دهرگا که وه دېروانيټه دهشت و دهره يه کپارچه که وئو جه سته يه ي که له سهر گزي پشت که وتبوون. دهبيره وه دهچيت: " تفهنگه کانيان بردو وهک به رزه کې بابان بوې دهرچوون، څو ئه گه ر من مردبام، ره وشه که خراپتر دهبوو." هه ناسه برکي پيد دهکه وې. چاواني ئه بله ق بوون. ئه نجام پشتکولي دهرگا که لاده بات، دهرگا که دهکاته وه. هيچ شتيک له گوړي نييه، که س له و ناوه نييه.

به ماته مات، څوې دهگه يه نيټه ئه و شوينه ي که عه ربه بانه که ي ليوه ستابوو، گوئي له زهنگوله ي په زه کان دهبې، که به دهوري کوله که کاني ناو ئاغه له که دا دهخولينه وه. هه ست به جوړه دل هه لشيوانتيک دهکات: دووکه لي بارووت به ره و ئاسو، پوو له (ياکودايونا) دېروات. هه ناسه يه کې قول هه لده کيشيت. دهستيک به ردينه سووره بچوکه که يدا دينيټ. هيشتا دانه جيره که ي له کول نه بووه ته وه. هيستره که، که به قه دي دره ختيکه وه به سترابووه وه، بيخه م و خه يال به دهوري څو يدا دهسورايه وه. به ئه سپايي به ره و کوخته که ده زقريټه وه. له به ردم دوو جه سته که ي سهر ئه رزه که دهو ستيټ، نه ا گيانيان دهرچووبوو. له روخساره تاوه گزو نه ناسراوه کانيان، که ره ق هه لاتبوون، ورد دهبیټه وه. له ناکاوا سيمای دهگوړي، غه زه ب دايد ه گريټ، څو ي پي کوټرول ناکري، به دم جنيو وسخيفانه وه، به له قه به رده بيټه جه سته بيگيانه کان. تووره ييه که ي گيرويه، سه گه که

دهکه ویتنه وهرپین، دهکه ویتنه ههلبهز و دابهز، به گاز بهر ده بیته پیلایوی زهلامه مردوو دهکان. نهجام توورده ییه که ی گالیلو دهره ویتنه وه، هیور ده بیته وه، به پی خشکی بو کوخته که ده گه ریتنه وه. مریشکه کان به نیگه رانی وترسه وه، به دم باله فرکیوه هیرش ی بو دینن، دهستی هه لده بری تا سهر و چاوی خو ی له په لاماری مریشکه کان بیاریزی. جورما له ناوه راستی ژووره که وه ستاوه: سه راپای ده لهرزی، مانتوکه ی دپراوه، ده می داچه قیوه، چاوانی ته ژری روندک، قژی په خش و په ریشانه. حایر وحه په ساو دهر وایتنه نه و په شیویه ی دهوروبه ری خو ی، له تو وایه نازانی چ شتی که له ماله که یدا رویداوه. که چاوی به گال ده که وی به هه شتاو به ره و پیری دهر ووات و باوه شی پیدا ده کات و به پچرپچری هه ندی شت ده لیت که گال لی حالی نابیت. لی گال حایرو وحه په ساو وه ستاوه، می شکی کارناکات.

هه ست به ژنه ی تاین ده کات که خو ی پیوه چه سپاندوو. به ترس و لهرزه وه دهر وایتنه نه م به دهنه ی که باوه شی به به دهنیا کردوو. دهر وایتنه نه و گهر دهنه ی که به بهرچاوی وه پل ده دات. بو نی نه وی به سه ردا دیت، بیرکی گونگی به زهینا دیت: نه مه بو نی ژنه.

لاجانگه کانی لیده دا، به هه ول و ته قه لایه کی زور بازوی به رزده کاته وه و ده یخاته سه ر شانی جورما. ده مانچه که ی که هیشتا به ده ستیه وه یه، داده نا و، قامکه کانی ده خاته قژه ئالوزکا و په ریشانه که ی. به گو یی جورما دا ده چینی: " دهیانویست من بکوژن. نها چ مه ترسییه که له ئارادا نییه. نه وه ی مه به ستیان بوو بردیان." ژنه ی تاین به ره به ره هیور ده بیته وه، هه نسک و هانکه هانکه که ی دهره ویتنه وه و به دهنه ی له لهرزین ده که وی، دهستی له به روکی گال به رده دا، به لام گال هیشتا جورمای به خو وه گو شیوه و نه وازشی قژه که ی ده کات. که جورما ده یه وی لی هاویر بیت، نایه لیت. به نه سپایی، خیرا خیرا چاوه کانی دهر وکینی و به ئینگیزی پیی ده لیت: " مه ترسه، ته واو ئیدی رویشتن، رویشتن " شتیکی تازه، گونگ، خیرا، به سیمایه وه دهر که وت، شتیکی که سات به سات زیاد ده کات، شتیکی که به خویشی نازانی چیه، لیوه کانی له مل و گهر دنی جورما وه نزیکن. ژنه به تووندی ده کشیتته دواوه و له و کاته دا به ده ست سینگ و مه می داده پو شی. نها هه ولده دات خو ی له چنگی گال دهر باز بکات، لی گال به ری نادات. له و کاته دا که تووند به خو وه ی ده چه سپاند، هه مان رسته دووباره ده کاته وه که ژنه ی تاین تی نه ده گه یی: " مه ترسه... مه ترسه."

جورما، به مست به رده بیته سه ر و گویلاکی و به چنگ سه ر و چاوی دهر نی و نه جام ده کاری خو ی دهر باز بکات و هه لیت، لی گالیلو له نیو ژووره که دا به غار دووی ده که وی، ده یگاتی و ده یگریت. پیی له جانتا زه لامه کونه که هه لده که وی و ههر دووکیان پیکه وه ده که ونه سه ر نه رزه که. جورما، ده که ویتنه له قه وه شانندن و به هه موو هیز و توانای خو یه وه ده یه وی خو ی دوور بخاته وه، به لام هاوار ناکات. تاچه ده نگیک که دیته گو ی، هه ناسه برکیی نه وان و قریشکه ی مریشکه کان و حه په ی سه گه که و زرینگانه وه ی زهنگوله ی ملی په زه کانه. هه تاو له نیو هه وره مسینه کانه وه هه لدیت.

ههر به زکماک ههر دوو لاقی زور کورت و سه ری زور زه لام بوو، بو یه هه موو خه لکی " ناتوبا " پییان و ابوو هه م بو خو ی و هه م بو داک و بابی چاتر و ابوو مه سیحی موباره ک بو خو ی بیباته وه. چونکه نه گه ر بماباش، گوج و بیرکول دهر ده چوو، به لام ته نیا گوج دهر چوو. ئیدی ویرای نه وه ی بچوو کترین کورپی (سلسستینو پار دیناس) ی مه یته ر وده لالی نه سپان، ئیفلیج بوو و نه یده توانی و هکو هه موو خه لکی دی به پییان بر ووات، به لام یه جگار زیره ک

بوو، ئەقل وزه‌یینیکی یه‌جگار پۆشنی هه‌بوو، هه‌زیده‌کرد فیری هه‌موو شتیکی ببیت، هه‌رشتیک بچووبایه‌ ئه‌و که‌لله‌ زه‌لامه‌یه‌وه، که‌ مایه‌ی پیکه‌نینی خه‌لکی بوو، بۆ هه‌میشه‌ له‌ هه‌زریا ده‌مایه‌وه‌و ده‌چه‌سپی، هه‌موو شتیکی نائاسایی بوو. هه‌رچه‌نده‌ له‌ مالباتیکی ئاسایی وساغ و سه‌لامه‌تی وه‌کو بنه‌ماله‌ی پارديناس له‌ دایک بووبوو، به‌لام نو‌قسان ده‌رچووبوو. هه‌رچه‌نده‌ مندالیکی لاواز و کۆمیدی بوو، به‌لام تووشی نه‌خۆشی بوو و نه‌مردیش، له‌ جیاتی وه‌کو هه‌موو به‌شه‌ران به‌ دوو پینان بپروات، به‌ چوار چنگۆله‌ رپی ده‌کرد. سه‌ری به‌ راده‌یه‌ک گه‌وره‌ بوو، که‌ خه‌لکی پینان سه‌یر بوو، ئه‌و جه‌سته‌ لاواز و وردیله‌یه‌ ته‌حه‌موولی ئه‌و سه‌ره‌ زه‌لامه‌ ده‌کات. ئه‌وه‌ی بووه‌ مایه‌ی واته‌واتی خه‌لکی ناتوبا که‌ له‌ به‌ینی خۆدا بلین ئه‌م منداله‌ له‌ پشتی یارۆی مه‌یته‌رو ئه‌سه‌په‌وانه‌که‌ی له‌ مه‌ر خۆیان نییه‌ وله‌ شه‌یتان بووه‌، ئه‌مه‌ بوو که‌ هه‌ر له‌ خۆیه‌وه‌، بیئه‌وه‌ی چ که‌سیک هه‌رفیکی فیر بکات، فیری خویندن و نووسین بووبوو.

نه‌ سلسستینو و نه‌ دونا گودنسیا، ئه‌و زه‌حمه‌ته‌یان به‌ خۆ نه‌دابوو که‌ بیه‌ن بۆ لای "دون ئه‌سینیو" که‌ ده‌رسی پورتوگالی و که‌میک لاتینی و شتانیکی پچرپچری له‌ سه‌ر مه‌زه‌ب و ئاین ده‌گوته‌وه‌، وادیار بوو له‌ دلای خۆدا، وایان دانابوو، ئه‌مه‌ کاریکی بیهودیه‌ و منداله‌که‌یان فیری هیچ نابیت. ریکه‌وت و ابوو پۆژی پۆسته‌به‌ریکی سواره‌ هاته‌ شار و به‌یاننامه‌یه‌کی فه‌رمی ده‌وله‌تی له‌ مه‌یدانی شارا، به‌ ته‌خته‌ی ئیعلاناته‌که‌وه‌ هه‌لواسی و به‌ بیانوی ئه‌وه‌وه‌ که‌ ده‌بوا تا ئیواری ئه‌م به‌یاننامه‌ و داخۆیانه‌ بگه‌یه‌نیته‌ ده‌ شوینی دی، به‌یاننامه‌که‌ی بۆ خه‌لکه‌که‌ نه‌خوینده‌وه‌. خه‌لکه‌که‌ که‌وتنه‌ هه‌ولی ئه‌وه‌ی چۆن سه‌ر له‌م نووسینه‌ هیروگلوڤیه‌ ده‌ربه‌کن و بزنان چي ده‌لیت؛ له‌ کاتیکا سه‌رقالی ئه‌مه‌ بوون، له‌ ژیر ده‌ست و پینانه‌وه‌ گوینان له‌ ده‌نگی نزمی "شیر" بوو: "نووسراوه‌ که‌ نه‌خۆشیه‌کی گیرۆی ئاژه‌لان بلاو بووه‌ته‌وه‌، ده‌بی ته‌ویله‌ وئاغه‌له‌کان عه‌نزهرۆت پۆژین بکرین، گوفه‌که‌کان بسووتینین وئاو و شیر ده‌بی بکولینری ئه‌وسا بخوریته‌وه‌." "دون سینیو سه‌لماندی که‌ به‌یاننامه‌که‌ هه‌مان شتی نووسیوه‌. وه‌ختایه‌ک خه‌لکه‌که‌ ده‌وریان دا و زۆریان لیکرد تا پینان بیژیت که‌ له‌ کیوه‌ فیری خویندن و خویندنه‌وه‌ بووه‌، شیرۆ شتیکی گێرایه‌وه‌ که‌ زۆربه‌یان باوه‌ریان پي نه‌ده‌کرد: له‌ ته‌مه‌شا کردنی ئه‌و که‌سانه‌وه‌ فیر بوو، که‌ خوینده‌واریان هه‌یه‌ – له‌ پیاوانی وه‌کو دون ئه‌سینیو، "فلیسبلو" ی سکریتیز و "دون ئه‌بیلا ردوی" په‌رستارو "زوزیمو" ی ته‌نه‌که‌چی. هیچ یه‌کیک له‌وانه‌ تاچه‌ وانه‌یه‌کیان پي نه‌گوتبووه‌وه‌، هه‌رفیکیان فیر نه‌کردبوو. به‌لام هه‌ر چواریان ئه‌وه‌یان ده‌گێرایه‌وه‌ که‌ زۆرجار، وه‌ختایه‌ک نامه‌یه‌کیان بۆ که‌سیک خویندووه‌ته‌وه‌ یان نامه‌یه‌کیان بۆ که‌سیک نووسیوه‌، "شیرۆ" یان به‌و قژه‌ زۆره‌وه‌ له‌ لای خۆ دیتووه‌ که‌ به‌ چاوه‌ کونجکاوه‌کانیه‌وه‌ ته‌مه‌شای کردوون. به‌هه‌رحال "شیرۆ" فیری خوینده‌واری بووبوو، له‌وه‌ به‌ دواوه‌، زۆرجار، له‌ وه‌خت و ناوه‌ختا له‌ ژیر دار یاسه‌مه‌نه‌ وه‌نه‌وشه‌یه‌یه‌کانی ناتوبادا ده‌بینرا، خۆی دانه‌واندووه‌ته‌وه‌و پۆژنامه‌، کتیبی و پیرد و سه‌لاوات، کتیبی بنه‌ماکانی نوێژ و هه‌ر نووسراویکی دیکه‌ی به‌رده‌ست بکه‌وتبایه‌، ده‌خوینده‌وه‌. ئیدی له‌ په‌ری قاز په‌ره‌ موچیکی دروستکرد، له‌ گیا و پوه‌کان مه‌ره‌که‌بی دروستکرد و به‌ هه‌رفی درشت جه‌ژنامه‌ی له‌ دایکبوون، مردن و پرسه‌نامه‌ و داوه‌تنامه‌ی زه‌ماوه‌ند و هه‌ر شتیکی دی که‌ خه‌لکی ناتوبا داوایان لیکردبا بۆ خه‌لکی شاره‌کانی تریان ناردبا، بۆی ده‌نووسین، پۆسته‌به‌ر هه‌فته‌ی جاریک به‌ سواری ئه‌سه‌په‌که‌ی ده‌هات، کۆی ده‌کردنه‌وه‌و ده‌بیردن. هه‌روه‌ها (شیرۆ) ئه‌و نامانه‌ی بۆ خه‌لکی گونده‌که‌ ده‌خوینده‌وه‌ که‌ له‌ شوینی دیکه‌وه‌ بۆیان ده‌هات. ئیدی "شیرۆ" بووبوو به‌ نووسه‌ر و خوینداری خه‌لکی و وه‌خته‌که‌ی به‌و جۆره‌ ده‌برده‌ سه‌ر، هه‌لبه‌ته‌ داوای هه‌قده‌ست و سه‌ره‌ قه‌له‌مانه‌ی له‌ که‌س نه‌ده‌کرد، به‌ خۆپایی ئه‌و خزمه‌ته‌ی خه‌لکی ده‌کرد، ئه‌گه‌رچی جارو بار دیاری و سه‌وقاتی وه‌رده‌گرت. ناوی راسته‌قینه‌ی "فلیسیو" بوو. به‌لام به‌ گویره‌ی دابی ئه‌و ده‌قه‌ره‌، هه‌رکه‌ نازناوی دا

دهكهوت وجيگير دهبوو، ئيدى ناوه فهرميه كه فهراموش دهكرا ونازناوه كه جيگه ي دهگرته وه. خهلكى، پيددهچوو ههر بۇ خوشى بى به "شير، شيرۆ" بانگيان دهكرد، زياتر بويه ئه و نازناوه يان لينا بوو، كه سهر وكه لله وقژه كه ي له هى شير دهچوو. ئيدى به ره به ره، وهكو ئه وه ي بوستري سوعبه ت و شوخيه كه ي خهلكى دروست دره بچى، قژيكي زور به سهر سه ريه وه كه له كه بوو، به سهر و گوئ و لامليا شور بووه وه، كه كوره دهجولايه وه قژه كه ي به م لا و به ولادا دهله ريبه وه. له وه شه ئه م ناوه يان به هوى ريكردنه كه يه وه لينا بوو بى كه به چوار چنگوله وهكو حه يوان رپى دهكرد. (دهستكيش و پاتاوه ي چه رمى له دهست و لاقى دهكرد تا نه روشين) ههرچه نده ريكردنه كه ي به و دوو لاقه كورت و دوو باسكه دريژه كه يه وه، كه زورجار به دم ريكردنه وه له عاردى دهخشان، زياتر له رپى و روپيشتنى مه يمون دهچوو تا له هى شير و پلنگى درنده. هه لبه ته هه ميشه ههر به چوار چنگوله رپى نه دهكرد، هه نديجارى كه م راست ده بووه وه، چه ند هه نگاويك به و لاقه كوميديانه يه وه رپى دهكرد، هه لبه ته ههر دوو جوره ريكردنه كه بۇ ئه و قورس وزحه مه ت بوو. به هوى ئه و حاله يه وه، قه ت پانتولى له بهر نه دهكرد. كراسى شورى وهكو ماكسى ژنان يان جبه ي مژده به ران يان توبه كارانى مه سيحيانى له بهر دهكرد.

ههرچه نده "شيرۆ" به كار وبارى نامه ونامه كارى خهلكى شاروچكه كه دا راده گه يى، به لام هيج كاتيك وهكو پيوست پرويان نه ده دايى و به ته واوه تى وهكو خويان قه بووليان نه دهكرد. له كاتيكا داك و بابى خوى نه يان ده توانى ئه م شه رمه زاريه وه شيرن كه ئه م عه جباتيه يان هينا وه ته دنيايى و جاريكيش هه وليان دابوو له كوئى خويانى بكه نه وه، ئيدى گه يى چى له پياوان و ژنانى ناتوبا بكرى كه ئه م خه لقه نده يه يان به يه كيك له خو نه ده زانى و وهكو پيوست پرويان نه ده دايى؟

دهيان كه سى بنه ماله ي پارديناس، له خوشك وبراكانى خويان ليده بوارد و خويان لى به خودان نه دهكرد. هه مووان ده يانزانى كه له گه ل ئه وانا و له سهر يه ك خوان نانى نه ده خوارد، به لكو به ته نيا له سهر قه فه زيكي دارين داده نيشت، بويه نه ميهرى باوكانه و نه خوشه ويستى برايانه ي به خووه نه بينى (ههرچه نده، هه ندى خوشه ويستى رواله تى ديكه ي بينى بوو). نه دوستايه تى بينى بوو، چونكه كورانى هاوسونجى خوى له هه وه لى را لى دهرسان و پاشان له خويانيان دوور ده خسته وه. ئه گه ر ويرا باي و ليايان نزيك باوه و ته مه شاي گه مه و ياريانى كردبا، به رديان تيده گرت و تقيان ليده كرد و ده ريان دهكرد. ئه ويش خوى ليدوور ده گرتن. ههر به مندالى، هه ستي به وه كرد، كه ئه وانى دى خويانى ليده بوين، حه زى ليناكهن، ده رى دهكهن، ده ي بيژرينن وزورجار ئه زيه تى ده دن، بويه باشتر و ابوو، ليايان نزيك نه بيته وه و تيكه لاويان نه بيت. ههر واشى دهكرد - به لاي كه مه وه تا ئه و بويه ره ي كه له ره خى جو باره كه روويدا - خهلكى ده يان بينى هه ميشه خوى له خهلكه كه دوور ده گرت، ته نانه ت له ئاههنگ و بوئه و وه رزه بازاره كانيشدا، تيكه لاوى كه س نه ده بوو. وه ختايه ك ده سته يه ك مژده به ران هاتن بۇ "ناتوبا" شيرۆ، وهكو پشيله يه ك له سهر بانى كليساى "نوساسينيورا دى كونسيساو" دا هه لكورماو گوئى له وه عزه كانى وان ده گرت. به لام ته نانه ت ئه م نه خشه يه ي دووره په ريزيبه ش دادى نه داو ترس و دلاره او كتيه كه ي ئه وى نه ره وانه وه. سيركى قه ره جان، يه كيك بوو له سه رچاوه بنه ره تيه كانى ترس و دلاره او كتيه كه ي ئه و. ئه م سيركه سالى دوو چه لان به ناتوبادا تيده په رى، سيركى چى، كاروانيك بوو له ئاكروباتان، فالچيان، به يت بيژ شايه ران و ليناكان. له يه كيك له م سه فه رانه دا، كا برابى خاوه ن سيرك، داواي له ياروى مه يته ر و ئه سپه وان و دونا گودنيسياى هاوسه رى كرد كه "وشيو" و يده ن تا بۇ شاگردى سيركه كه، له گه ل خويدا بيبات. پيى گوتن: "ئه م سيركه ي من تاقه شوئيكيه كه ئه و تيايدا نابيته مايه ي سه رنجى كه س و ده توانى هه ندى كارى به سووديش بكات." داك و باب قايليل بوون، كا برابى قه ره ج كوره كه ي له گه ل خويدا برد، به لام شيرۆ دواي

که بۆ مولک ومه زراکه‌ی (میراندولا) ده‌پرات، له گه‌ل شیرۆ دا بینراوه. کیژی که کهوتبووه حالی وراوهوه، له وه‌لامی داک و بابیا دانی به‌وه‌دا نابوو که ئەو رۆژه به‌یانیه‌که‌ی وه‌ختایه‌ک بۆ مالی عه‌ربه‌که‌ی خۆی (دون نوتیلو) چوه، له که‌ناری جۆباره‌که‌دا (شیرۆ)ی دیتووه و داوای لیکردووه ریگه‌ی بدات ئەو شیعەر وئاوازه‌ی بۆ بخوینی که بۆ ئەمی دانابوو. ئیدی به‌رله‌وه‌ی کیژی فریای ره‌قین بکه‌وی، ئەو کاره‌ی کردبوو. ئەمه‌یه‌که‌مجار بوو که شیرۆ قسه‌ی ده‌گه‌ل کیژی کردبوو، هه‌رچه‌نده ئالمودیا پینشتیش به‌ریکه‌وت دیتبووی.

ئالمودا جار به‌ جار که به‌ ناو شارا ده‌گه‌را، دوور و نزیک شیرۆی ده‌بینی، به‌ ره‌فتاری کورده‌دا هه‌ستی کردبوو که ده‌یه‌وی شتیکی پی بلیت.

زوزیمو، ده‌ستی دایه‌ تاپره‌که‌ی وده‌گه‌ل برازاکانی ومیردی خوشکه‌کانی و هاوپیکانیا که هه‌موو چه‌کدار بوون و له‌ دوایه‌وه‌ رییان ده‌کرد بۆ مالی پاریدیناس چوو، شیرۆی له‌ سووچیکا به‌ گیر هینا ولوله‌ی تاپره‌که‌ی نایه‌ به‌ینی هه‌ر دوو چاویه‌وه، داوای لیکرد که دووباره‌ هه‌مان شیعەر بخوینی تا دون ئابلاردو بتوانی جنه‌که‌ له‌ گیانی که‌که‌ی ده‌ربکات. شیرۆ، حایر وحه‌په‌ساو، زمان به‌ستراو، چاو ئەبله‌ق، له‌ ورامابوو و ته‌واو په‌شو‌کابوو. یارۆی ته‌نه‌که‌چی چه‌ند جاریک لپی دووپات کرده‌وه که ئەگه‌ر ته‌لیسمی ئەو جادووه‌یان بۆ ئاشکرا نه‌کات، میشکی ده‌پژینی، لووله‌ی تاپره‌که‌ی تیکرد. چاوه‌ زیته‌کانی شیرۆ بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌ک له‌ ترسا ئەبله‌ق بوون. ئەوسا به‌ ده‌نگه‌ نزمه‌ زیقاوله‌که‌ی گوتی: " ئەگه‌ر من بکوژی، که‌س به‌ سپری جادووه‌که‌ نازانی و ئالمودا ده‌مریت. " هه‌نگی بیده‌نگیه‌کی ته‌واو بالی به‌ سه‌ردا کیشان. زوزیمو، ده‌س ده‌س ئاره‌قه‌ی ده‌کرده‌وه. خزم و که‌سه‌کانی به‌ تفه‌نگه‌وه‌ ده‌وری " سلسستینو پاریدیناس " و کورده‌کانیان گرتبوو.

له‌ ناکاوا گوینیان له‌ ده‌نگه‌ زیقنه‌که‌ی شیرۆ بوو که ده‌یگوت: " ئەگه‌ر شته‌که‌تان پی بلیم، وازم لیدین؟ " زوزیمو سه‌ری ئەری بۆ له‌قاند. هه‌نگی شیرۆ به‌ ده‌نگیکی نزمی پچرپچری وه‌کو ده‌نگی هه‌رزه‌کاران ده‌ستی به‌ گۆرانی گوتن کرد. ئیدی به‌ شایه‌دی هه‌موو ئەوانه‌ی له‌وی حازر بوون و ئەوانه‌شی له‌وی نه‌بوون و سویندیان ده‌خوارد که له‌ خه‌لکی دیکه‌یان بیستووه، که گۆرانیه‌که‌ گۆرانییه‌کی دلداری بووه‌و ناوی ئالمودیای تیا براوه. شیرۆ که له‌ گۆرانیه‌که‌ بووه‌وه، چاوانی ته‌ژی شه‌رمه‌زاری ونیگه‌رانی بوون. له‌ بن لیوانه‌وه‌ گوتی: " ده‌ی ئیدی ئازادم بکه‌ن، وازم لیدین. "

یارۆی ته‌نه‌که‌چی، به‌ خه‌مینیه‌وه‌ گوتی: " وه‌ختیک وازت لیدینم که کیژه‌که‌م چاک ببیته‌وه. ئەگه‌ر چاک نه‌بیته‌وه له‌ سه‌ر گۆره‌که‌ی ئەو ده‌تسووتینم. به‌ سه‌ری خۆم ئاگرت تیه‌رده‌دم. " ئەوسا ئاوریکی دایه‌وه‌و چاویکی به‌ مالباتی پاریدیناس دا – باب و داک و برایه‌کاندا گیرا – که له‌ ژیر هه‌ره‌شه‌ی تفه‌نگا، له‌ جیی خۆ وشک بووبوون، ئەوسا به‌ راویژیکی بنجبر گوتی: " ئاگرت تیه‌رده‌دم، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر ئەم کاره‌ی من ببیته‌مایه‌ی ئەوه‌ی هه‌ر دوو بنه‌ماله‌ی من و تو، تا هه‌زار سال هه‌ر له‌ یه‌کدی بکوژن، ده‌تسووتینم. "

ئالمودیا، هه‌مان شه‌و، داوی ئەوه‌ی خوینی هه‌لینا، مرد. خه‌لکی شار له‌ و باوه‌رده‌دا بوون که زوزیمو گریه‌ و زاری ده‌کات، قژی خۆی ده‌رنیته‌وه، کوفری خودا وپیغه‌مبه‌ر ده‌کات و نه‌فره‌ت له‌ هه‌موو دنیا ده‌کات، یان ده‌پرات، هینده‌ عاره‌ق ده‌خواته‌وه‌ تا ئاگای له‌ عه‌مری دنیا نامینیت. به‌لام نه‌ ئەمیانی کرد و نه‌ ئاویان. ره‌فتاری شیتانه‌ و بی‌ په‌روایانه‌ی چه‌ند رۆژ له‌مه‌به‌ری، گۆرا بۆ ره‌فتاریکی سه‌نگین وئارام، له‌ هه‌مان کاتدا بیرری له‌ ناشتنی جه‌نازه‌ی که‌که‌ی و هه‌م له‌ چۆنیه‌تی سووتاندنی ئەو جادووگه‌ره‌ ده‌کرده‌وه‌ که جادوو و سیحری له‌ کیژه‌که‌ی کردبوو. زوزیمو، پيش ئەم بویه‌ره، نه‌ پیاویکی خویری و نامه‌رد بوو، نه‌ شه‌رانی و موزیر، به‌لکو پیاویک بوو

میهره بان و یار ویاوهری دهر ودراووسی. بویه هموو خه لکی بوی به پەرۆش بوون ونه ههقیان نه دهگرت که یاروی جادووگهر بسووتینی، بگره هه ندیک هه بوون، بو ئه و کاره یان دهنه دهدا.

زوزیمو، داوای کرد دیره کیکی بو بینن، له نزیکی قهبری کیژه کهی دایکوتی، دنیا یه ک چیلکه و چه ویل و هه ژگ و بژال و ئیزنگی که له که کرد. مالباتی پارادیناس له مالی خویاندا چه پس بوون. شیرۆ به دهست و لاق به سترای له ئاغه له کهی مالی زوزیمو که وتیوو. شهوی له ویندهر به دم شین وشه پۆر وگریه و زاری و لاواندنه وهی که س و کاری مردوو که وه، به سهر برد. به یانی زو هه لیان گرت و نایانه ناو عه ره بان یه که وه که دوو گویدریتز رایانده کیشا، که دووراو دور له داوی ماته مباره کانه وه ده پوی. که گه یینه گۆرستانه که و له و کاتانه دا که به دم ویرد و سه لاواته وه جه نازه که یان دهناشت، دووان له برازاکانی یاروی ته نه که چی، به ئه مری زوزیمو، شیرۆ یان به دیره که که وه به ست، چل و چیویکی زۆریان له دهوری که له که کرد تا ئاگری تیبه ردهن و بیسووتینن. زۆر بهی هه ره زۆری خه لکی شار له ویندهر خر بوو بوونه وه تا به چاوی خو جۆری سووتانده کهی بدینن. ریک له و ده مه دا، یاروی وهلی، پیاوی خودا په یدا بوو، دیار بوو شهوی یان ئه و به یانیبه گه یی بووه ناتوبا، و هه لبه ته که سیک له و بویه ر و ماجه رایه ی ئاگادار کرد بووه وه. دیاره ئه م جۆره حاله ته بو خه لکی ناتوبا زۆر ئاسایی بوو، چونکه ئه م خه لکه ئاسانتر باوه ریان به شتین میتافیزیکی ده کرد تا به شتی لۆژیکی و ئاسایی. پاشان ده یانگوت که هیزی ئاینده خوانی ئه و یان عیسا مه سیحی مباره ک، ئه و وموریده کانی بو ئه م ده قه ره دووره ده ست و بیابانه په رته ی باهیا نارد بوو، تا له م ساته هه ستیاره دا، رینگه له هه له یه ک بگری، رینگه له ئه نجامدانی تاوانیک بگریت، یان بو سه لماندنی توانا و ده سه لاته کانی نارد بووی. ئه مجاره یان وه کو جاری یه که م که له ناتوبادا وه عزی خویند بوو به ته نیا نه هات بوو، هه روه ها وه کو جاری دواتریش ته نیا به دوو یاوهر یان سی زیاره تکاره وه نه هات بوو که ویرای وه عزخوانی، کلیسا بچوو که چۆله کهی یه سوعیانی مه یدانی شاره کهی نۆژهن و ئاوه دان کرد بووه وه. ئه مجاره یان نزیکه ی سی که سی له گه لدا بوو، ئه وانه ی به دوا یه وه بوون وه کو خوی باریک و بنیس و شرۆله بوون، به لام چاویان گه ش، پرشنگی شادیان لیده بووه وه. له کاتی که ئه وانه داوی که وت بوون، دری به خه لکه که دا و ریک له و کاتدا که خه ریک بوون به خا که ناز گۆره که یان پرده کرده وه گه ییه دیار گۆره که.

کابرای جبه ئه ر خه وانی ئاوپی لای زوزیموی دایه وه که به چاوانی خه مباره وه ده یروانیه ئه و خا که تازه یه ی که گۆره که ی پی پرده کرایه وه. به راویژیکی دۆستانه، به لام نه ک میهره بان لی پیرسی: " کیژه که ت به باشتین جلکه وه و له تابووتیکی قوت وقایمدا به خاک سپاردوه؟"

زوزیمو، به ئاسته م سه ریکی بو له قاند. مورشید (وهلی، پیاوی خوا) گوتی: " ئیمه نویتز بو خوا ده که یین تا به شادییه وه له به هه شتی به رینا پیشوازی بکات. " هه نگی ئه و ومورید و تۆبه کاره کان و زیاره تکاره کان ده ستیان به دوعاخوانی و ویرد و سه لاوات، به دیار قه بره که وه، کرد. داوی ئه و ری و په سمه وهلی و پیاوچا که که (مورشید) ئاماژه ی بو ئه و دیره که کرد که شیرۆی پیوه به سترابوو. پرسی: " براله، به ته مای چی له م کوره بکه ی؟ "

زوزیمو، به رسقی دایه وه: " ده مه وی بیسووتینم ". ئه وسا له جه رگه ی بیده نگیه کدا که ده تگوت ده نگده داته وه، سه دم وهوی ئه و کاره ی خوی پوونکرده وه. مورشید، بیئه وه ی چاوبتروکینی، سه ری ده له قاند. ئه وسا پوو یکرده شیرۆ که به دیره که که وه به سترابوو، دانه وییه وه، سه ری له په نا گوپی نا وله بن لیوانه وه شتیکی به گوپییدا دا وئه وسا گوپی له زاری شیرۆ نزیک کرده وه تا گوپی لیپی که چ ده لیت. به وجۆره مورشید و ئه و گفت وگو یه کی نه ییان کرد. که س له جی خوی نه جولا، هه موو چاوه روانی بویه ریکی نا ئاسایی بوون.

به راستی ئه و بويه ره ی که پرویدا، زور له وه سهيرتر بوو که پياويک بدینی به سهر کووره یه کی ئاگره وه ببرژیت. وهختایه ک ئه و دووانه له چپه دوو بوونه وه، مورشید به هه مان ئارامی وویقاری هه میسه ییه وه و بیته وه ی له جیگه ی خو ی بجلو ییت، گو تی: " ئاده ی، وهره ده ست و لاقی بکه وه. " یارو ی ته نه که چی چاوی هه لبری و به سه رسامی ته مه شای کرد. کابرای جبه ئه رخه وان ی، به ده نگیک ی نه وی و قول که خه لکه که ی هینایه له رزه گو تی: " ده بی به خو ت په ته که ی لیبکه یه وه. " جار یکی دی به ده نگیک ی به رز، وه کو ئه وه ی سه ری له م که وجاتیه سو رما بی، گو تی: " باشه تو ده ته وی کیزه که ت بچیته دۆزه خ؟ باشه گر وکلپه ی ئاگری ئه وینده ر زور به بلیسه تر و به رده وام تر نییه له وه ی که تو به ته مای له م کو ره ی به ر بده ی؟ " ئه وسا له سه ری پو یی: " تو به شه ریکی که سه راپات نقومی خورافاته، خوانه ناسی، گوناکار و هه له ییت، تو به بکه. وهره ده ست و لاقی بکه وه. داوای بو رده نی لیبکه، له خوا بپارپوه که کیزه که ت بو مه له که تی شه ییتان نه نی ریت، با به سه ده می ر کونی وکه م باوهری تو به خوا، نه چیته دۆزه خ. " مورشید و پیاوی خودا له وینده ر وه ستابوو، که وته سه رکونه کردنی یارو ی ته نه که چی، به وه ده یترساند که به سه ده می هه له ی گه وره ی ئه وه وه "ئالمودیا" ی کیز ی ده چیته دۆزه خ، تا سه ره نجام هه موو خه لکی شار دیتیان زوزیمو له جیاتی ئه وه ی به ر گولله ی بدات یان به کیرد دای بدوری، یان ئه و و شیرۆ ئاگر بدات، به گو یی مورشیدی کرد، که وته سه ر چوکان، ده ستی به گریان کرد، له خوا و له مه سیحی موباره ک وله مریه می پاکیزه و هه موو وه لیان و چاکان پاراپه وه که روحی پاکی ئالمودیا بپاریز ی و نه که ویته دۆزه خ.

وهختایه ک مورشید، پاش ئه وه ی دوو هه فته له شاردا مایه وه، ئه و موده ته ی به نو یژ ونزاو وه عزدان و دلدا نه وه ی نه خو شان و ئاموژگاری کردنی خه لکی به سه ر برد، هه نگ ی به ره و موکامبو که وته پری، له و ماوه که مه دا ناتوبا بوو به خاوه ن گو رستانیک ی به سه سار و دیواری خشت و له سه ر هه ر گو ریک خاچیک ی تازه یان چه قانده بوو. ئیدی موریدیک ی تازه هاتبووه سه ر موریده کانی مورشید، بوونه وه ریکی بچووک، نیمچه حه یوان و نیمچه ئینسان، که دار و ده سه ته ی زیاره تکار و حاجیان به نیو گونده کان ده که وتن، ئه ویش شانبه شانی باوهر دارانی شرپوش به چوار چنگوله ده رو یی، له تو وایه ئه سپ، یا بز، یان قاتر و باره به ره.

ئایا بیر ی ده کرده وه، ئایا خه ونی ده بی نی؟ له ده ورو به ری "کیماداس" ه، کات روژه، له سه ر دیده یه ک و جو لانه تو رییه که ی رو فینو پالکه و تو وه. بیر ی زور په شیوه. زنجیره ی ئه و واریقاتانه ی که ئه م سپیده یه پیشه اتبوو، باری ژیانان قورس کردبوو، به سه ریا زال بووبوو، ئه و حیره ته ی پاش عه شقبازی وهاوبه خه لیبه که به سه ریا زال بووبوو، هیشتا و به ده م خه و و بیداریه وه له زهینیا دووباره ده بووه وه.

به لئ سه به رته به که سیک که باوهری و ابوو قه ده ر وچاره نووس تا راده یه کی زور له کاژه له ی سه ردا نووسراوه و ده ستی کارامه ده توانی هه ستی پییکات و چاوی تیژ ده توانی بیخوینیته وه، هوکاری ئه و نیگه رانی و دله راوکییه بوو که له ناکاوا بو ی ده رکه وت ئه م قه ده ر و چاره نووسه، په راویزیکی تیایه که خه لگانی دی ده توانن بی گو یدان به ویست و توانای ئه و که سه هه ستی پییکه ن وپه ی پییه رن.

له که یه وه راکشابوو؟ به هه رحال، ماندوویه تییه که ی ره وی بووه وه. ئایا ژنه گه نه که ره یی بوو؟ یانی رو یی بوو خه لگانی بی نیته سه ر؟ خه لگانی بی نی که ده ستگیری بکه ن؟ به ده م خه و و بیداریه وه، له به ر خو یه وه ده یگوت: " نه خشه کانم له کاتیکا که خه ریک بوو ده هاته دی، به با رو یی. سه ریه شه وئاریشه پیشه وه خته خه به رت ناداتی."

ههستی کرد درۆ له گهڵ خۆیدا دهکات، نینگه رانی وحه په سانه که ی به هۆی ئه وه وه نه بوو که "روڤینو" ی نه بیانی بوو یان به په چوو له مردن پزگار بوو بوو، یا ناچار بوو بوو ئه و دوو پیاوه بکوژیت، یان ئه و چه کانه یان لی دزی بوو که قه رار بوو بۆ کاندوسی بیات. به لکو ئه و هه واو هه وه سه له ناکاو وچه موشه له کۆنترۆل و له دامرکانه وه نه هاتگه بوو که واداری کردبوو، دوا ی ده سال دووره په ریزی له ژنان، ده ستریزی بکاته سه ر جورما.

پیشتر وله گه نجیا هه زی له زۆر ژن کردبوو، دۆستانیکی هه بوون- ژنانی که له پای هه مان به ها وئایدیالی ئه ودا ده خه بتین - که ماوه یه کی کورت له گه لیا ژیا بوون. له و سه ر و به نده دا که له "به رشه لونه" بوو بوو ده گه ل ژنیکی سه ر به چینی کریکار ده ژیا که له کاتی هیرشی سه ر پایه گاکاندا حامیله بوو، گال وه ختایه ک، که له ئه سپانیا هه لاتبوو، بیستبووی که شووی به کابرایه کی سه ر پاف کردوو. به لام، به پیچه وانه ی زانست یان شوپشه وه، قه ت پوژنی له پوژان ژنان له ژیانیا پیگه یه کی گرنگیان نه بووه. سیکس بۆ ئه و وه لای ئه وه وه وه کو خوراک وابوو که پیداو یستیه کی بنه ره تی دابین ده کرد و زۆر زوو لی ئی تیر ده بوو.

په نه انترین قه راری ژیان، قه راریک بوو ده سال یان یازده سال له وه پیش دابووی؟ به رواره کان له میشکیا سه مایان ده کرد، خوار و ژووریان ده کرد، به لام شوینه کان نا: روما.

دوا ی هه لاتنی له به رشه لونه، له وئ، له مالی ده رمانسازیک گیرسابوو وه، ئه م هاوړییه بابه تی بۆ پوژنامه نهینی یه ئه نارشیسته کان ده نووسی و چه ندین جار که وتبووه زندان. گال، زۆر وینه ی زیندووی ئه وپی له هزرا مابوو. له هه وه لی را هه ندی گومانی لا په یدا بوو بوو، لی پاشان دلنیا بوو بوو: ئه و هاوړییه که گال له مال نه ده بوو، ئه و له شفرۆش و سۆزانیانه ی، که له ده وروبه ری کولوسیوم ده سوړانه وه، بۆ ماله وه ده برده وه و پارهی ده دانی تا بیلان شه لاقاریان بکات (کولوسیوم: ناوچه یه کی گه شتیاری نزیک رومایه). مه گه ر هه ر خوا بزانی ئه و داماه، ئه و شه وه ی که گالیلیو سه رزه نشتی کرد چه ند گریاوه! پاشان دانی به وهدا نا که ناتوانی له زه ت له هیه ژنی بیینی تا ئازاری نه دات. تا چاوی به جه سته ی شینه وه بووی ژنان نه که وتبا نه ی ده توانی سیکی له گه لدا بکات. وای هه ست ده کرد له نیوان خه و و بیداریدا دووباره گوپی له ده نگی یاروی ده رمانسازه که داوای کومه کی لیده کات. له نیو خه و و بیداریدا، وه کو ئه و شه وه، ده سته ی به کاژله یدا هیئا، زه قاییه کی بازنه یی له ناوچه ی سۆزی نزمی حه یوانی به رده ست که وت، گه رمیه کی نائاسایی له ته وقی سه ریا که شفکرد، پیک له و شوینه دا که " سپورتنس هایم" شوینی ئه ندای سیکی دیاری کردبوو، جوړی خواری له چاله که ی پشته ملیا، له و شوینه دا که غه ریزه ی ویرانکه ر خوی تیا مه لاس داوه، که شفکرد. له و ساته دا و دووباره وله ناکاوا فه زای گه رمی ئه و ژووره ده وری گرت که " ماریا نوکوبی" بۆ لیکۆلینه وه ته رخانی کردبوو، دووباره ئه و نمونه یه ی بیر که وتبووه وه که هه میشه دووباره ی ده کرده وه، نمونه که شی " جو بارد لجوی" بوو که به ئانقه ست له جنیف ئاگری ده کرده وه، که کوبی، دوا ی ئه وه ی سه ر هاتبووه برین، معایه نه ی کردبوو: " سه باره ت به و پیاوه، ئه م جیگه ی قه ساو ته به راده یه ک گه وره بوو بوو، وه کو وه ره میکی گه وره، وه کو غوده یه کی گه وره له سه ر کاژله ی سه ر، به ده ست هه سته ی پیده کرا. " هه نگی ده نگی خوی هاته وه گوئ، که ریگه ی چاره سه ری به ده رمانسازه ئه نارشیسته که ده گوت.

" هاوړی، ئه و شته ی که پیویسته تو خۆتی لپرزگار بکه ی رق و پکونی و زه بر وزه نگ نییه، به لکو سیکسه." هه نگی بوی پوون کردبووه وه که ئه گه ر ئه وه بکات، ریگه ی سیکی لیده به سترئ و ئه وسا توانا ویرانگه رییه که ی، که له ته بیعه تیدایه، پوو ده کاته ئامانجین ئه خلاق و جفاکی و به مجوره توانای خه بات و تیکۆشانی له پای ئازادی

و پيشه‌كيش كردنى هر جور هه‌وسانه‌وه‌يه‌ك له دنيا، چهندين هينده زياد ده‌كات. هه‌نگى بيئنه‌وه‌ى ده‌نگى به‌رزى يان چاوى بتروكى ئەم پيشنيازه برايانه‌ى بۆ دووپات كرده‌وه: " وهره با پيگه‌وه ئەم كاره بكه‌ين. منيش هه‌مان قه‌رار ده‌دهم و ده‌ستبه‌ردارى سيكس ده‌يم، تا بۆتى به‌سه‌لمينم كه ئەم كاره ده‌كرى، مه‌حال نيبه. هاوړى وهره با سويند بۆ يه‌كدى بخوين كه له ئيستا به دواوه نه‌چين به‌لاى ژندا." ئايا ياروى ده‌رمانساز به‌لئنه‌كه‌ى خوى برده‌بووه سه‌ر؟ سيما خه‌مناك و ده‌نگه شپه‌زه‌كه‌ى ئەو شه‌وه‌ى ئەوى بيريكه‌وته‌وه. ئيدى، به‌دهم خه‌و و بيدارييه‌وه، ده‌بیره‌وه چو: " پياويكى بو‌ده‌له بوو. " تيشكى هه‌تاو له پيلوه داخراوه‌كانيه‌وه ر‌هت بوو و بيليله‌ى چاوه‌كانى كزانده‌وه.

به‌لام ئەو پياويكى بو‌ده‌له وبى به‌لئنه‌بوو. توانى بووى تا ئەم به‌يانيه‌ش پابه‌ندى به‌لئنه‌كه‌ى خوى بى، چونكه هيزى ئەقل وزانست پشتيوانيكى باش بوو، سه‌رچاوه‌ى هيز بوو بۆ ئەو قه‌راره‌ى كه له سه‌ره‌تاوه ته‌نيا بيوه‌كه‌يه‌كى ره‌وته‌نى يان سو‌عه‌تيكى هاوړييانه بوو. باشه هه‌وه‌سپانى وميبازى وئاره‌زوو په‌روه‌رى بۆ كه‌سيك كه پيى نابوو ده‌ني‌اي خه‌باتيكى بى ئامان و دريژخايه‌نه‌وه، مه‌ترسييه‌كى جدى نه‌بوو؟ ئايا ئەگه‌رى ئەوه نه‌بوو هه‌وه‌سپانى و ئەنگيزه‌ى سيكسى، پياو له ئارمانج و به‌ها بالا و ئايدىاليه‌كانى دوور بخاته‌وه؟ ئەوه‌ى له و سالانه‌دا كه گالى ئازار ده‌دا، سپينه‌وه و دوور خسته‌نه‌وه‌ى ژن نه‌بوو له ژيانيا، به‌لكو ئەو بيوه‌كه‌يه بوو كه دژمنه سه‌ره‌كيبه‌كانى، واته قه‌شه و ره‌به‌نانى كاتوليكيش ده‌قاوده‌ق هه‌مان كارى ئەويان ده‌كرد، هه‌رچه‌نده، به‌لگه و بيانوى ره‌فتار و هه‌لو‌سته‌كانى ئەو، وه‌كو ئەوه‌ى ئەوان به‌ره‌نجام و زاده‌ى تاريك ئەنديشى و تاسوبگه‌رى نه‌بوو، به‌لكو زاده‌ى خواستى خوى بوو تا به‌هيزتر بى، و ئاسانتر كو‌سپ و ته‌گه‌ره‌كان ببو‌يرى و ليها‌توانه‌تر له پيناوى ئاشتكرده‌وه و يه‌كخستى ئەو دوو شته‌دا بخه‌بتى كه ئەو قه‌شانه كرده‌بوويان به دژمنى هه‌ميشه‌يى: واته زه‌وى و ئاسمان، ماده و پوح، روح و جه‌سته. هيچ كاتى وه‌سواسه‌ى ئەوه‌ى لا دروست نه‌بووبوو، له قسه و به‌لئنى خوى ژيوان ببته‌وه (تاكو ئەم‌رۆ). گاليلو به‌م ئاوايه بيري ده‌كرده‌وه و خه‌وى ده‌بينى. به پيچه‌وانه‌وه، قه‌ناعه‌تى ته‌واوى له لا دروست بووبوو، كه دووره ژنى، گو‌راوه بۆ ئاره‌زوويه‌كى زه‌ينى گه‌وره‌و توانايه‌كى زور بۆ به‌رده‌وام بوون له سه‌ر كار و چالاكى. نه‌خيز: ديسان خه‌ريك بوو دروى ده‌گه‌ل خويدا ده‌كرد. ئەقل له كاتى بيداريدا، تواناي هه‌بوو به سه‌ر ئاره‌زووى سيكسدا زال بى و خوى لى ببو‌يرى، به‌لام له كاتى خه‌وا ئەو توانايه‌ى نه‌بوو، له ماوه‌ى ئەو سالانه‌دا زور شه‌و، تاپو‌ين ميئانه‌ى ئاره‌زوو بزوين، ده‌هاتنه‌ خه‌وى و ده‌خزانه ناو جيگاكه‌يه‌وه، باوه‌شيان پيدا ده‌كرد، نه‌وازشيان ده‌كرد. به‌دهم خه‌و و بيدارييه‌وه هه‌ستى ده‌كرد كه مقاومه‌تى ئەو خه‌وانه زور دژوارتر بوو له مقاومه‌تكردن و خو‌پاگرى له هه‌نبه‌ر ژنانى راسته‌قينه. هه‌روه‌ها بيري ده‌كه‌وته‌وه كه زورجار وه‌كو هه‌رزه‌كاران، يان هاوړييانى زندانى له زندانه‌كانى هه‌موو دنيا، عه‌شقبا‌زى ده‌گه‌ل ئەو تاپو و تارمايه‌ خه‌ياليانه‌دا كرده‌بوو و پيئانه‌وه شه‌يتانى بووبوو.

ئيدى به‌دهم خه‌ون و بيدارييه‌وه، ده‌بیره‌وه ده‌چوو، " چۆن ئەو كارهم ده‌كرد؟ ". چۆن په‌لامارى ئەو ژنه گه‌نجه‌ى دابوو، چۆن خوى دابوو به سه‌ريا؟ ژنى هه‌ولئيكى زورى دابوو له خويى دوور بخاته‌وه و ئەم لئى دابوو. به‌دهم نيگه‌رانيه‌وه له خوى پرسى ئايا ئەو كاته‌ش كه ژنى له هه‌ول و ته‌قه‌لا كه‌وتبوو له خويى دوور بخاته‌وه و ريگه‌ى دابوو كه جل و به‌رگه‌كه‌ى له به‌ر دابكه‌نى هه‌ر لئى دابوو؟ هاوړى چ پووى دابوو؟ به‌دهم خه‌ون و بيدارييه‌وه: " گال تو خوت نانسيت. " نه‌خيز، ميشكى خوى هيچى پينه‌ده‌گوت. به‌لام خه‌لكانى دى سه‌ريان معايه‌نه كرده‌بوو، كو‌نجكاوى و ئاره‌زوويه‌كى سه‌ركيش و له كو‌نترۆل به‌ده‌ر، بى به‌ره‌يى و بى توانايى له وارى پامان و جوانى ناسيبان تيا كه‌شف كرده‌بوو، به هه‌رحال هه‌موو ئەو شتانه‌يان تيا كه‌شف كرده‌بوو كه په‌يوه‌ندى

راسته و خوئی به کار و ئه رکی به دهنیه وه نه بوو. که س که مترین نه شازی له روحیا به دی نه کردبوو. به دهم خون و بیدارییه وه، بیری له و شته کرده وه که پیشتر بیری لیکردبوو وه: " زانست هیشتا مؤمیکه که کزکز له شکه فتیکی تاریکی گه وره دا ده سووتی."

ئه م بویه ره ی که رووی دابوو، چون ژیا نی ده گوری؟ ئایا هیشتا ئه و قه راره ی له روم دابووی هر به رقه راره؟ ئایا دوی ئه م بویه ره ی که روویدابوو، ده بوا به لینه که ی تازه بکاته وه یان فه راموشی بکات؟ ئایا بویه ریکی ئاسایی ره وته نی بوو؟ باشه راقه و شروفه ی زانستی بو ئه م شته ی که سپیده ی ئه مرؤ رووی دابوو چییه؟ به بی ئه وه ی به خو بحه سیته، هه موو ئه و شتانه ی له روحیا که له که بووبوو - نه خیر له ئه قلیا، چونکه وشه ی "روح" به بیدعه تی ئاینه وه له وتابوو، که به دریزی ئه و سالانه وای وینا کردبوو ریشه کیشی کردوون، هر هه موو ئه و توانایانه ی که وای وینا کردبوو، له ئامانجین بالاتر له له زه تی سه ره ف کرده وه، به ده قی خو یانه وه مابوون، ئیدی ئه م که له که بوونه په نه انیه، ئه م به یانییه ته قی بووبوو وه، هه ل ومه رجه کانی ئه مرؤ ته قاندبوویه وه، واته ماندوویه تی می شک، نیگه رانی، دوو دلی، هیرشه له ناکاوه که و به تالانبردی چه که کان و ته قه کردن و کوشتن. ئایا ئه م داخو یانیکی دروست بوو؟ ئاخ، خو زگه ده ی توانی، هه موو ئه م شتانه، وه کو ئه وه ی کیشه ی که سیکی دی بی، به شیوه یه کی بابه تیانه، له گه ل که سیکی ناسراوی وه کو "کوبی" دا روون بکاته وه و بجیته بنج و بناوانی. ئه وسا گه نگه شه و گفتوگو کانی خو ی ده گه ل زانایه کی کاژله ناسیدا، بیرکه وته وه، که ئه و زانایه ناوی نابوو سوکراتیزم. که به دوو قو لی له ئاقاری به نده ری به رشه لونه دا و به ونگه کانی "باریوگوتیکو" دا پیاسه یان ده کرد، هه سته کرد جو ره نوستالیزایه ک چنگ ده خاته دلی. نه خیر پابه ند بوو به و به لینه وه که له روما دابووی. کاریکی ناماقوول و گه و جانه بوو. ریگه بو دووباره بوونه وه ی بویه ره که ی ئه م به یانییه خوشده کات، یان بو بویه ریکی له مه ش خراپتر. به دهم خه و و بیدارییه وه، خویشی نه ی ده زانی بیرده کاته وه یان خه ون ده بین، به ته وسه وه گو تی: " گالیلو، فایده ی نییه، خو ت به زیناح بسپی ره."

بیری له جورما کرده وه، ئایا ئه هلی فکر بوو؟ یان حه یوانیکی چکوله ی مالی. به هه موو قه ناعه تیکه وه باوه ری وابوو که په یکه ره که ی "قه شه ئانتون" له کلپسا هه لاتوو وه گه راوه ته وه بو ناو ئه و ئه شکه وته ی که له وینده ر دایانتاشی بوو. وه کو هه موو کاره که ره کانی دیکه ی بارون، وا په روه رده کرابوو، که مریشک و په زان به خیو بکات و خواردن بو می رده که ی ئاماده بکات و جلی بو بشوات وته نیا ناولنگی بو فش بکات. له فکران راجوو: " له وه یه نها له و سسته ی بیدار بیته وه و هه ست به و بیدادیه بکات. " بیری کرده وه: " من زولم لیکردی " بیری کرده وه: " ره نگه چاکه ت ده ره ق کردیته."

بیری له و پیوانه کرده وه که هیرشیا ن کردبوو وه سه ری، عه ره بانه که یان بردبوو، بیری له و دووانه کرده وه که کوشتبوونی. ئایا له موریدان و پیوانی مورشید بوون؟ ئایا رابه ره که یان هه مان ئه و پیاو ه بوو که له کیماداس دیتبووی، ئه وه ی که ناوی پاچو بوو؟ ئه گه ر و مه زنده ی زیاتر بو ئه وه ناچی پاچو بووی و ئه م پاچویه ئه می به خه و رده و شوفاری سوپا یان بازرگان ی زانیبی، که بیه وی کلاو له سه ری دوسته کانی بنی و ئیدی خه لکانی راسپاردبی که تاقیبی بکه ن، که بو ی ده رکه وتوو بریک چه ک و چو لی پییه، به عه ره بانه که وه دزیویه تی تا بو " کاندوس " ی بنیریته؟ پر به دل خو زی ده خواست که بویه ره که ئه وه بووی و نها عه ره بانه که به هه شتاو بو کاندوس به ریوه بی و چه که کان بگاته ده سته شو رشفان و یاخییه کان که به و نزیکانه هیرشیا ن بو ده کرا. باشه بو ده بوا پاچو متمانه ی پیبکات؟ چون ده ی توانی متمانه به پیاو یک بکات که به حال ده ی توانی به زمانی ئه و بدوی

و بیر و باوهر و بوچوونی سهیر و سهمه‌ره‌ی هه‌یه؟ له فکران راجوو: "گال تو دووانت له هاورپیان کوشتوو ه". بیدار بوو. ئەم گهرمایه، گهرمای هه‌تاوی چیشته‌نگاو بوو. ئەو زینگانه‌وه‌یه‌ش ده‌نگی زه‌نگوله‌ی په‌زه‌کانه. باشه ئەگهر چه‌ک و تفته‌نگه‌کان که‌وتبانه ده‌ستی چه‌ته ویاغیان چی؟ له‌وه بوو دوا‌ی ئەو و به‌له‌ده چه‌رمپۆشه‌که بکه‌وتبان و شه‌وی پیشوو، ههر له کاتی گو‌یزانه‌وه‌ی چه‌که‌کان که ئیپامینوداس راده‌ستی کردبوون، ده‌ستیان به سه‌ردا بگتربا، ئەدی هه‌مووان نه‌یانده‌گوت که ده‌قه‌ره‌که پره له چه‌ته و یاخی؟ ئایا له هه‌موو ئەم کارانه‌دا په‌له‌ی نه‌کردبوو، خه‌م ساردی نه‌کردبوو؟ بی‌ری کرده‌وه: "ده‌بوا‌یه چه‌که‌کانم له عه‌ره‌بانه‌که داگرتباو بمه‌ینابنه ژووره‌وه. ئیستا خۆت کوژرابوویت و به‌ههر حال چه‌که‌کانیان بردبوو و پ‌ویی بوون ". گومان و دوو دل‌ی تیی و پروکا. ئایا بو باهیا بگه‌رپه‌ته‌وه؟ یان بو کانودوس ب‌روات؟

چاوی بکاته‌وه‌و له‌م جۆلانه‌ تورپیه دابه‌زئ؟ ئایا ئەنجام رووبه‌رووی حه‌قیقه‌ت ده‌بیته‌وه؟ هیشتا ده‌نگی زه‌نگوله‌ی مه‌ره‌کانی ده‌ژنه‌وت، ده‌نگی وه‌پینی سه‌گه‌که ده‌هات و نه‌ها ده‌نگی پی و ده‌نگی به‌شه‌ران ده‌هات.

(۷)

کاتی هیزه‌کانی میجر " فبرونیو دی بریتو " وکۆمه‌لیک ژناتی هه‌رزهی سه‌ر به سه‌ربازگه‌که، له گوندی " مولونگو " ی دوو فرسه‌خی کانودوس، توشی یه‌کدی بوون، هه‌یج به‌له‌د و ده‌للیکیان له گه‌ل نه‌مابوو. ئەو ده‌لیل و به‌له‌دانه‌ی که له کیماداس و مونتته سانتو به‌کرئ گیرابوون تا رینوینی مه‌فره‌زه‌کانی شناسایی بکه‌ن، که چاویان به‌و کوختانه که‌وتبوو که سووتینرابوون و هیشتا دووکه‌لیان لیه‌رز ده‌بووه‌وه، رقیان هه‌ستابوو، هه‌رکه دنیا تاریک بووبوو له ناکاوا خۆیان دزی بووه‌وه‌و گه‌رابوونه‌وه، ریک له‌و کاته‌دا ئەو سه‌ربازانه لال و پال له سه‌ر ئەرزه‌که راده‌کشان یان پشتیان ده‌نا به یه‌که‌وه تا چاوی گه‌رم بکه‌ن و ئیسراحه‌تی بکه‌ن، بی‌ریان له‌و برین یان مردنه‌ ده‌کرده‌وه که له پشت لوتکه و زناری ئەو زنجیره‌ چیا‌یه‌وه چاوه‌روانی ده‌کردن که ئاسمانی شینی گرتبووه باوه‌ش و به‌ره‌به‌ره‌ نوومی تاریکی ده‌بوو.

دوا‌ی نزیکه‌ی شه‌ش سه‌عاتان، به‌له‌د و ده‌لیله هه‌لاتوو‌ه‌کان به هانکه هانکه گه‌یینه کانودوس تا داوا‌ی بو‌ردن له مورشید بکه‌ن چونکه خزمه‌تی شه‌یتانیان کردبوو. بردیانن بو دوو‌کانه‌که‌ی برایانی فیلانوفا و له‌وی ئەبوت جاو، هه‌موو شتیکی سه‌باره‌ت به‌و سه‌ربازانه لی پرسی بوون که به‌پ‌یوه بوون و ئەوسا به " چکۆله‌ی موباره‌ک " ی سپاردبوون، که له تازه هاتووان به‌رپرسیار بوو و به‌وان راده‌گه‌یی.

به‌له‌ده‌کان ده‌بوا‌یه سویندی بو بخۆن که کۆماریخواز نین، به‌وه قاییل نین که کلێسا و ده‌وله‌ت لی‌کدی جیا بکرینه‌وه‌و له‌گه‌ل سه‌رنگونی ئیمپراتۆر "دون پدرو" ی دووه‌مدا نین، دژی زه‌وجینی مه‌ده‌نی و گۆرستانی شاره‌وانی و سیسته‌می مه‌ترین. ئاماده نین به‌رسفی پرسیارنامه‌ی سه‌رژمیری بده‌نه‌وه، هه‌یج کاتی دزی ناکه‌ن، ناخۆنه‌وه و سووتخۆری ناکه‌ن. ئەوسا ده‌بوا به ئەمری ئەو برینیکی بچووک بکه‌نه‌ خو، به نیشانه‌ی ئەوه‌ی که ئاماده‌ن له جه‌نگی دژه "مه‌سیحی ده‌جال" دا خوینی خو ب‌رین. ئەوسا دوا‌ی ئەو ری و په‌سمه، پیاوانی چه‌کدار، به ناو ئەو خه‌له‌که‌دا که هاتنی به‌له‌د و ده‌لیله‌کان له خه‌و بیداری کردبوونه‌وه‌و به ریز وه‌ستابوون، پیشوازیان لیده‌کردن و ته‌وقه‌یان ده‌گه‌ل ده‌کردن، بو په‌رسنگه و خه‌له‌وه‌تخانه‌که‌یان بردن. مورشیده‌که هاته به‌ر ده‌رگا، به‌له‌ده‌کان که‌وتنه سه‌ر ئەژنو وه‌یمای خاچیان کیشا، هه‌ولیاندا داوینی جبه‌که‌ی بگرن و لاقی ماچ بکه‌ن. هه‌ندیکیان به راده‌یه‌که هه‌لچووبوون که له هۆرژنی گریانیان دا. مورشید، دوا‌ی ئەوه‌ی موباره‌کبایی لیکردن، دانه‌وییه‌وه و هه‌لی ستاندن و به‌ چاوه‌ گه‌ش وئاگرینه‌کانی، که له یادی که‌سیان ده‌رنه‌ده‌چوو، روانیه‌یه‌که به‌یه‌کیان، پاشان بو

دوور هه‌لپروانی وه‌کو چۆن له پیشوازی هه‌ر ده‌سته‌یه‌کی نویدا ئه‌وه‌ی ده‌کرد. پاش ئه‌وه داوای له "ماریا کوادرادو" و هه‌شت ئافره‌ته باوه‌پداره‌که‌ی دی کرد، که تیمی پیروزی سروودخوانیان پیکدینا - که هه‌مووان مانتۆی شینیان له به‌ر وپشتینی که‌تانیان له پشت بوو - که فانۆسه‌کانی په‌رسنگه‌ی مه‌سیحی موباره‌ک، به‌رهمی هه‌ر شه‌ویک له‌و شه‌وانه‌ی که‌ئو بو و ده‌عزخوانی سه‌رده‌که‌وته سه‌ر بورجه‌که، هه‌لبه‌که‌ن.

داوای تۆزیک له سه‌ر بورجه‌که به‌دیار که‌وت، (چکۆله‌ی موباره‌ت) و (شیره‌که‌ی ناتوبا) و (داکی پیاوان) و ژنانی (تیمی پیروزی سروودخوانان) هه‌موو له ده‌وری بوون، ژنان و پیاوانی کانودوس هه‌موو له خواره‌وه، خر بووبوونه‌وه و ترنجابوونه ناو یه‌ک، هه‌ناسه‌یان له خۆ بری بوو و به‌و به‌ره‌به‌یانه که به‌ره‌و پوناک بوونه‌وه ده‌چوو، ده‌یانزانی که ئه‌م بۆنه وگرده‌بوونه‌وه‌یه، تاییه‌ته وله بۆنه و گرده‌بوونه‌وه‌کانی دی جیاوازه. مورشید وه‌کو هه‌میشه یه‌کسه‌ر چوه سه‌ر باب‌ه‌ته‌که و راسته‌وخۆ که‌وته باسی ئیستیحاله (استحاله: توه‌وه و تیکه‌ل بوونی نان و شه‌رابی قوربان له جه‌سته و خوینی مه‌سیح) دا، هه‌روه‌ها باسی باب و کورپی کرد که دووان بوون له یه‌کیکدا، که‌سیان بوون و یه‌ک له روحل قودس دا، بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر باب‌ه‌ته‌که‌یان بۆ پروون بکاته‌وه گوتی ده‌شیت (بیلومونته) قودس (ئورشه‌لیم) بی. به قامکی دۆشاومژه ئاماژه‌ی بۆ بناری چپای ئاڤیلا کرد: باخی زه‌یتون*، که "کور" شه‌وی پر عه‌زابی خیانه‌ته‌که‌ی یه‌هودای له‌وینده‌ر به‌سه‌ر برد. هه‌روه‌ها ئاماژه‌ی بۆ (سیرادی کانا براقا) و (چپای کاژه‌لان) کرد که پیاو خراپان له نیوان سارقین دا له خاچیان دا. ئه‌وسا له سه‌ری رۆیی که "گۆری موباره‌کی" چاره‌که فرسه‌خیک له‌ولاتره‌وه، له (کراجاو) دا وله نیو تاویرانی خاکی دایه، که ئیماندارانی بی ناونیشان خاچیکیان له سه‌ر چه‌قاندووه. (* مورشید لیره‌دا شوینانیک له بیلومونته یان کانودوس ده‌شو به‌هینی به‌هه‌ندی شوین که له ئینجیلدا ناویان هاتووه و ئاماژه‌یان پیکراوه وه‌کو (بیستانی زه‌یتون) که مه‌سیح به‌ره‌له‌وه‌ی له خاچ بدری له‌وینده‌ر نویژی کردووه، (چپای کاژه‌لان) یان (جبل الجبله) که پیش له خاچ دانی مه‌سیح جیگای له خاچ دانی خه‌لکی دی بووه، هه‌روه‌ها (شه‌معونی قورینی یان سه‌معانی قه‌یره‌وانی که له (ریی خاچ دا) یارمه‌تی مه‌سیحی دابوو و خاچه‌که‌ی بۆ هه‌لگرتبوو، هه‌روه‌ها (دۆلی یه‌هوشافات) ئه‌مه دۆلیکه ده‌که‌ویته نیوان (باخی زه‌یتون) و قودسه‌وه. (پاشان بۆ جه‌ماوه‌ره کړوکپ و مات و بیده‌نگ و حه‌په‌ساوه‌که‌ی پروونکرده‌وه که هه‌ر جاده و کۆلانیکی ته‌نگه‌به‌ری کانودوس بۆ خۆی وه‌کو "رینگه‌ی خاچه" مه‌سیح یه‌که‌مجار له کوی که‌وت، له کوی دایکی بینی، له کوی ئه‌و ژنه گوناهاکه‌ری که پاشان تۆبه‌ی کرد ئاره‌قه‌که‌ی سه‌ر پوخساری سپی، شه‌معونی قه‌یره‌وانی له کوی یارمه‌تی دا و له جیاتی ئه‌و خاچه‌که‌ی دا به‌ کۆلی خۆیدا. ریک له‌و کاته‌دا که ده‌یگوت دۆلی "ئیه‌ریاس" هه‌مان دۆلی (یه‌هوشافات)ه، ده‌نگی ته‌قه له پشت ئه‌و لووتکه و زنارانه‌وه به‌رز بووه‌وه که (کانودوس) یان له دنیا جیا ده‌کرده‌وه. مورشید، به‌ کاوه‌خۆ بیته‌وه‌ی خۆی شلوئ بکات داوای له جه‌ماوه‌ره‌که کرد - که له نیو ئه‌فسوونی قسه‌کانی ئه‌و و ده‌نگی ته‌قه‌کانا تیا مابوون - کرد تا سروودیک وه‌خوینن که (چکۆله‌ی موباره‌ک) به‌ نیوی (له ستایشی فریشته) دا داینابوو. ئیدی داوای ئه‌و ری و په‌سمه، کۆمه‌لیک پیاو به‌ رابه‌ری "ئه‌بوت جواو" و "پاجو" چون بۆ یارمه‌تیدانی شه‌رقانه‌کان که له داوینی چپای (مونه کامبایو) دا رووبه‌رووی پیش قه‌ره‌وله‌کانی میجه‌ر "فبرونیودی بریتو" بووبوونه‌وه.

وه‌ختایه‌ک به‌ هه‌له‌داوان گه‌بینه ئه‌وینده‌ر که‌وتته ئه‌وه‌ی له‌و په‌نا و پاسار و تاویرانه‌دا سه‌نگه‌ربگرن که سه‌ربازه‌کان به‌ یونیفۆرم و جلکین سووری شینباو و سه‌وزی ئامال شینه‌وه ده‌یانویست پیناندا هه‌لگه‌رین، چه‌ند که‌سیک له شه‌ره‌که‌دا کوژرابوون.

ئەو شەرپانانەى كە (ئەبوت جواو) لەو پارەوهدا دايمەزراندبوون كە دەبوايە بەشى سەرەكى سەربازەكان بە ناچارى و بە ريز بەويدا تىپەپن، وەختى كە دنيا هيشتا تاريك بوو، نزيك بوونەوہى سەربازەكانيان بينى بوو، زۆر بەى ئەم پياوانە خويان لە (رانشوداس پدراى) مەلاس دابوو - كە برىتى بوو لە حەوت هەشت كوختە، كە بە ئانقەست سووتاندبوويان - دەستەيەك سەربازيان بينى لە دواى ملازمىكەوہ كە سوارى ئەسپىكى بەلەك بووبوو، بەرەو " ئوكامبايو " دەرويشتن.

سەبريان گرت تا سەربازەكان تەواو هاتنە پيشەوہو گەيشتنە بەردەم ئەمان، هەنگى بە فەرمانى خوزيە فينانسيو، بەر دەستريژى قەرەبينا وساچمەزەن وتفەنگى كۆن وتير و بەرد و جنيويان دان - سەگينە، ماسۆنيان، پروتستانان - تەنيا ئەو ساتە سەربازەكان هەستيان بە بوونى ئەمان كرد. يەكسەر گەرانەوہ و قوچانيان، تەنيا سى بريندار نەبى كە شەرپانە بچووكەكان گەيشتنە سەريان و كوشتيان، ئەسپەكەى مولازم بەدەم هەلتيزانەوہ سواریكەى خست و بە خویشى بەرەو دۆلە تيشەلانەكە غل بووہوہ و چوار پەلى شكا. مولازم خوى داىە پەنا تاشە بەردەكان و بە دەم تەقە كردنەوہ كەوتە بەرەقانى، ئەسپەكە لەو گۆرەى كەوتبوو، بەدەم ئازارەوہ دەيحييلاند و دەتلايەوہ و شەرە تەقەش چەند سەعات بەردەوام بوو.

گەليك لە شەرپانەكان (ياخى، موريد) بە گوللەى تۆپين كروپ پارچە پارچە بوون، ئەو تۆپانە كەمىك دواى هەوہلين پىكادان كەوتنە تۆپبارانى شاخەكە، ئىدى لە گەل كەوتنەوہو تەقینەوہى هەر گوللە تۆپىكا، بەرد و پارچە شاخ دەچوو بە ئاسماندا. " جواوہ زلە " كە لە تەنيشت " خوزيە فينانسيوہوہ " سەنگەرى گرتبوو، هەستىكرد كۆبوونەويان لە يەك شوينا، مەترسیدارە، خوكوژيیە، هاواری لە شەرپانان كرد، كە بلاوبینەوہ، تا بە كۆمەل نەبنە ئامانج و نيشانەيەكى ئاسان و خوشتەنگافتە. بە گوپيان كرد، ئىدى بە هەلەداوان لەم تاویرەوہ بازيان دەدا بۆ ئەو تاویر. يان بە سينگە خشكى ليكى دوور دەكەوتنەوہ، لە هەمان كاتا سەربازەكان لە خوار ئەوانەوہ بە پای پيادە، بە فەرمانى ملازم و عەريف و نايب عەريفەكان بە ناو تەپ و تۆز و دەنگى شەپپوراندا، بە " ئوكامبايو " دا هەلەگەرەن و سەردەكەوتن، وەختايەك " ئەبوت جواو " و " پاچو " بە هيزى تازە نەفەسەوہ بە هانای شەرپانەكانى خويانەوہ هاتن، سەربازەكان گەيى بوونە ناوقەدى شاخەكە، شەرپانەكان هەرچەندە زيانى زۆريان ليكەوتبوو، بەلام بەردەوام بوون لە سەر بەرەقانى وتاقە يەك بست نەكشابوونەوہ. ئەو هيزەى هاتبوونە هيمداديان چەكى ئاگرينيان پى بوو، يەكسەر بەدەم هاواری بەرزەوہ دەستيان بە دەستريژ كرد. ئەوانەى كە تەنيا داس و كيردى دريژ يان لەو تيروكەوانانەيان پىبوو كە خەلكى ئەو دەشت و بيابانە بۆ راوہ سوونە و ئاسكانيان بە كار دەبرد، كە ئانتونيو فيلانوفدا داواى لە دارتاشانى (كانودوس) كردبوو، دەيان دانە لەو تير و كەوانانە دروست بكەن، ئەمانە لە دەورى تفەنگدارەكان كۆ بووبوونەوہ و بارووتيان فریا دەخستن يان فيشەكيان بۆ دەخستنە بەر تاپر وتفەنگەكانيان ولە دللى خودا لە مەسيحى موبارەك دەپارانەوہ كە تفەنگىكيان دەست بكەوى يان دژمن بە رادەيەك نزيك ببيتەوہ، كە ئەمان بتوانن بە دەستى خالى هيرش بەرن.

تۆپين كروپ، بەردەوام بەرزايى چياكەيان تۆپباران دەكرد، پريشكە بەرد و تاويزان، بە ئەندازەى گوللەكان خەسارەتى دەدا. كە دنيا بەرەبەرە تاريك دەبوو، تارمايى جل سوور و شين، سەوز و شينەكان، لە سەنگەرى شەرپانەكان (هەلبژارەكان) نزيك دەبوونەوہو تەنگيان پيھەلدەچنين، ئەبوت جواو قەناعەتى پىكردن كە پاشەكشە بكەن، دەنا گەمارۆ دەدرين و بە ئاسانى دەرباز نابن.

دهیان کهس له شهرقانهکان کوژران و زۆریان بریندار بوون. ئەوانەیی که گوئیان له فه‌رمانه‌که بوو، به‌ره‌به‌ره که‌وتته پاشه‌کشه، به‌نیو ده‌شتی " ئوتابولرنیو " دا به‌رهو (بیلومونته) کشانه‌وه. ژماره‌یان توژی له نیوه‌ی ژماره‌ی ئەو که‌سانه زیاتر بوو که دویشه‌و و ئەم به‌یانیه بو ئیره هاتبوون، واته نزیکه‌ی نیوه‌یان زایه بووبوون. خوزیه‌ی فینانسیو، که له دوا‌ی هه‌مووانه‌وه پاشه‌کشه‌ی کردبوو، خوی دابوو به‌سه‌ر دار عاسایه‌کداو لاقه‌ی برینداره‌که‌ی له دوو خۆ راده‌کیشا، گولله‌یه‌ک به‌ر پشتی که‌وت، فریا نه‌که‌وت نیشانه‌ی خاچ بکیشیت، گیانی سپارد.

مورشید، له به‌ره‌به‌یانی ئەو رۆژه‌وه، کونجی په‌رستگه‌که‌ی گرت و که‌وته نوێژ و نزا، تیم و کورسی پیروزی سروودخوانان، ماریا کوادرادو و چکوله‌ی موباره‌ک و شیرۆی ناتوبا و ژماره‌یه‌کی زۆر له باوه‌رداران له ده‌وری خر بووبوونه‌وه و له گه‌ل ئەودا نوێژ و نزیان ده‌کرد و به‌ده‌م نوێژ و نزاوه گوئیان له‌وه‌را و زه‌نایه ده‌گرت که به‌ده‌م بای شه‌ماله‌وه به‌روونی ده‌گه‌یه‌ی کاندوس. پدراو، برایانی فیلانوف، یواکیم ماکامبیرا و ئەوانی دی که مابوونه‌وه و شاریان بو به‌رگری و به‌ره‌قانی ئاماده‌ ده‌کرد، به‌دریژی پوباری (فازا - پاريس) سه‌رنه‌ریان گرتبوو، هه‌ر چه‌کێکیان ده‌ست که‌وتبوو، له چه‌کی ئاگرین و بارووت بو قه‌راخ ئەم روباره‌یان هینابوو. وه‌ختایه‌ک (ماکامبیرا) ی دان عه‌مر بینی شهرقانه‌کان (الانصار) له مونته کامبایو ده‌گه‌رینه‌وه له‌بن لیوانه‌وه گوتی وادیاره مه‌سیحی موباره‌ک، خواستی له سه‌ر ئەوه‌یه سه‌گه‌کان بینه‌ ناو ئورشه‌لیمه‌وه. هه‌یچ یه‌کێک له کوره‌کانی هه‌ستیان به‌وه نه‌کرد که ناوی هه‌ر دوو شاره‌که‌ی لیتیکه‌ل بووه.

لی سه‌گه‌کان، نه‌هاتنه ناو شاره‌که‌وه. ئەنجامی شه‌ره‌که هه‌مان رۆژ، به‌رله‌وه‌ی دنیا ته‌واو تاریک ببیت، له ده‌شتی ئوتابولرنیو، یه‌ک لایی بووه‌وه. لی‌ره، هه‌ر سی په‌تله‌که‌ی هه‌زه‌کانی می‌جهر (فبرونیودی بریتو) یه‌کیان گرته‌وه، ماندوو و له هه‌مان کاتدا خۆش‌حال، له ئەرزه‌که راکشان، بویه خۆش‌حال بوون چونکه که‌میک له‌وه‌ پیش به‌چاوی خۆیان شهرقانه‌کانیان بینی بوو که زناری شاخه‌کیان به‌جیده‌هیشت، ئیدی دیارو ده‌قه‌ره‌کیان به‌ته‌واوته‌ی بو ته‌خت بوو، ئیدی له فاسیله‌ی نیو فرسه‌خیکه‌وه، هه‌موو سه‌ربانی ئەو کوخته وکه‌پر وئه‌و دوو بورجه به‌ردینه‌یان لیوه دیار بوو، که به‌ده‌ستکه‌وتی ئەم شه‌ره‌یان ده‌زانی. له کاتی‌کا ئەو شه‌رقانه‌ی که مابوون، بو کاندوس ده‌زقینه‌وه و له گه‌ل گه‌یشته‌وه‌ی واندا، مقومقو، گریه و زاری، شین و شه‌پۆر و فریاد ودوعا و نزا له کاندوس به‌رز بووه‌وه، سه‌ربازه‌کان به‌جلکه به‌له‌ک و په‌نگاوپه‌نگه‌کانیا‌نه‌وه، سووری شینباو و سه‌وزی شینباوه‌وه، دوگمه‌ی قه‌مه‌سه‌له‌کانیان ده‌کرده‌وه، به‌له‌ک پیچه‌کانیان ده‌کرده‌وه، ئەوه‌نده ماندوو بوون، که نه‌یانده‌توانی به‌سه‌ده‌می شکستی دژمنه‌وه، شادی خۆ ده‌ربهرن. می‌جهر فبرونیودی بریتو، له ئەنجومه‌نی راپوێژکاری جه‌نگدا، ده‌گه‌ل چوارده ئەفسه‌ردا کۆبووه‌وه و بریار درا، له قه‌د پالی شاخه‌ی پووته‌نه‌که‌دا، شان به‌شانی ئەو گۆلاوه وشکه‌دا که له نه‌خشه‌ی ئەواندا، به‌ناوی (سیولیا‌نا) تۆمار کرابوو، ئۆردوبه‌ز بکه‌ن - که له‌و رۆژه به‌دواوه ناو‌نرا گۆلاوی خوین - له‌وی ئۆردوبه‌ز بکه‌ن و سپیده سه‌حری، په‌لاماری بنکه و باره‌گای کۆنه‌په‌رست وئاخیه‌کان بدن.

به‌لام، دوا‌ی که‌متر له سه‌عاتیک، له کاتی‌کا ملازم و عه‌ریف و نایب عه‌ریفه‌کان، خه‌ریک بوون سه‌ربازه‌کانیان، که له شه‌که‌تیدا له په‌ل و پۆ که‌وتبوون، به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه، ناوی کوژراو و بریندار وگوم بووه‌کانیان تۆمار ده‌کرد و سه‌ربازه‌کانی دواوه تازه سه‌ر و سه‌کوتیان له نیو تاویره‌کانه‌وه به‌دیار ده‌که‌وت، شه‌رقان ویاخیه‌کان هاتنه‌ ده‌ست و هه‌رشیان ده‌ستپیکرد. ئیدی پیاو و ژن، ساغ و نه‌خۆش، پیر و گه‌نج، هه‌موو ئەوانه‌ی ده‌یان‌توانی

چهک هه‌لبگرن و شه‌ربکه‌ن، وه‌کو ره‌نوه به‌فر به سه‌ریاندا داروخان. جواو، قه‌ناعه‌تی به هه‌ره‌موویان کردبوو، که ده‌بی دهم و ده‌ست و هه‌ر له‌ویدا هی‌رش بکه‌ن، شه‌لم کو‌یرم که‌س نابو‌یرم په‌لامار بده‌ن و به‌ته‌مای ئه‌وه نه‌بن، ئه‌م ده‌رفه‌ته له‌ده‌ست بده‌ن و هه‌لبگرن بو کاتیکی دی. ئاپو‌رای خه‌لکه‌ خرو‌شاوه‌که، وه‌کو رانی ره‌ویاوه، دوا‌ی که‌وتن و ده‌شته پان و به‌رینه‌که‌یان بری. هه‌ر هه‌موویان وینه و شه‌مایلی مه‌سیحی موباره‌ک و پاکیزه‌و روحل قودسیان هه‌لگرتبوو. هه‌رچی کوته‌ک وتیلا و داس و شه‌نه و کیرد و قه‌مه له‌کانودس دا هه‌بوو، هه‌ر هه‌موویان هه‌لگرتبوو. هه‌روه‌ها هه‌موو ئه‌و قه‌ره‌بینا و چه‌ک و تفه‌نگه‌ کو‌ن و نو‌ییانه‌شیان هه‌لگرت که له‌ شه‌ره‌که‌ی ئاواا گرتبوویان. به‌ده‌م ته‌قه‌کردن وهاو‌یشتنی دار و به‌رد و تیر و که‌وانانه‌وه، پر به‌زار هاواری پر سام و به‌هه‌بیه‌تیان ده‌کرد.

خه‌لکی سارانشین که به‌ته‌بیعه‌ت ئازان و دل‌یریان به‌شیره‌وه مژتووه، ئیستا به‌سه‌ده‌می خو‌شه‌ویستیان بو‌ خوا و رقیان له‌میری تاریکی، هینده‌ی دی هاتبوونه جو‌ش و خرو‌ش، ئه‌و رق و کینه‌یه‌ی که‌ مورشید و پیاوی خوا خستبوویه دل و ده‌روونیانه‌وه. هینده‌یان ده‌رفه‌ت به‌سه‌ربازه‌کان نه‌دا که وه‌خو‌ بی‌نه‌وه‌و بزائن ئه‌م هه‌را و زه‌نایه‌ چیه‌ و ئه‌م هه‌موو ژن و پیاوه به‌ته‌مای چین، کاتیکیان به‌خو‌ زانی ژنان و پیاوان، له‌ده‌شته به‌رینه‌که‌وه، هینده‌ به‌جو‌ش و خرو‌ش بو‌یان هاتن وه‌کو ئه‌وه‌ی تو‌زی له‌مه‌ پیش ئه‌وان نه‌بو‌وبن که هه‌لاتبوون، سه‌ربازه‌کان غافلگیر بوون و گیژ و ویژ نه‌یانده‌زانی چ باسه و چ بکه‌ن. وه‌ختایه‌ک ترس بیداری کردنه‌وه‌و به‌په‌له‌هه‌ستانه‌ سه‌ر پینان و ده‌ستیان دایه‌ تفه‌نگه‌کانیان، کات دره‌نگ بوو، کار له‌کار ترازابوو، شه‌رقانان ویاخیه‌کان گه‌بی بوونه‌ دیار سه‌ریان، پاش و پیشیان لیگرتن، دایاننه‌ به‌ر ده‌سترپیژی گولله، به‌کیرد و چه‌قو‌ تینان به‌ربوون، به‌رد بارانیان ده‌کرد و به‌نیزه و قه‌مه‌هه‌لیانده‌درین، گازیان لیده‌گرتن، تفه‌نگ و فیشه‌کدانه‌کانیان لی ده‌سه‌ندن، قژیان ده‌سکه‌نه‌ ده‌کردن و چاویان ده‌رده‌هینان و له‌هه‌موو ئه‌مانه‌ش خراتر، پیستریان جنیویان ده‌دان. له‌هه‌وه‌له‌وه‌ چه‌ند که‌سیکی که‌میان هه‌لاتن و پاشان ئه‌وانی دی بیریان له‌وه‌ کرده‌وه که هه‌لین، هه‌موو شپرزه و په‌شو‌کاو، هه‌راسان و ترساو له‌و هی‌رشه‌ له‌نا‌کاو و شیتانه‌یه‌ که له‌توانای به‌شه‌ر به‌ده‌ر ده‌هاته‌ به‌رچاو. دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌تاو له‌که‌ل ئاوا بوو و دنیا به‌ره‌به‌ره‌ تاریک و تاریکتر ده‌بوو، سه‌ربازه‌کان یه‌ک یه‌ک، یان ده‌سته‌ ده‌سته، له‌په‌نا و پاساری کیوی ئوکامبا‌یودا په‌راگه‌نده‌ بوون، که به‌دریژی‌ی رۆژه‌ دریژه‌که، به‌زه‌حمه‌تیکی زور پیندا هه‌لگه‌رابوون، به‌هه‌موو لایه‌کدا هه‌لده‌هاتن، سه‌رسمیان ده‌دا، ده‌که‌وتن، هه‌لده‌ستانه‌وه، قه‌مه‌سه‌له‌کانیان فری ده‌دا تا سه‌رنجی خه‌لکی رانه‌کیشن و نه‌ناسرینه‌وه و ده‌پارانه‌وه که شه‌و زوو دابی و تاریکه‌ شه‌ویکی وه‌ها بی که‌ چاو نه‌بینی.

له‌گین بوو هه‌ر هه‌موویان بکوژرین، تا‌قه‌یه‌ک ئه‌فسه‌ر یان سه‌رباز ده‌رباز نه‌بی‌ت تا واریقاتی ئه‌م شه‌ره‌ سه‌رکه‌وتووه، که له‌نا‌کاو بوو به‌شکستیکی گه‌وره، بو‌ دنیا بگی‌ریته‌وه، دوور نه‌بوو ئه‌م پینج سه‌د پیاوه‌ شکست خواردوو‌ه‌ی که‌ گیژ و هه‌راسان، بی‌هیچ ئامانجیک به‌م لاو به‌و لادا غاریانده‌دا، بی‌نه‌تاقیب کرن و دوا نه‌فه‌ریان بیته‌کوشتن، ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتوو‌ه‌کان ئه‌وه‌یان زانیبا که‌ لوژیکی شه‌ر واده‌خو‌ازی، دژمن به‌ته‌واوه‌تی له‌نیو‌ بیری‌ت. به‌لام لوژیکی هه‌لبژارده‌کانی مه‌سیحی موباره‌ک، لوژیکی ئه‌م دنیا نه‌بوو. ئه‌و شه‌ره‌ی ئه‌وان ده‌ستیان دابوو‌یه، ته‌نیا به‌رواله‌ت شه‌ره‌ی ئه‌م دنیا بوو، شه‌ره‌ی پیاوانی یونیفورم پوش بوو له‌گه‌ل شپروشان، شه‌ره‌ی که‌نار نشینان بوو له‌گه‌ل سارا نیشینان، شه‌ره‌ی به‌رازیلی نو‌ی بوو له‌گه‌ل به‌رازیلی کو‌ن. یاخیه‌کان (شه‌رقانان و هه‌لبژارده‌کان) هه‌موو ده‌یانزانی که‌ ئه‌وان ته‌نیا داشی دامه‌ن له‌شه‌ریکی بی‌ئامان، ئه‌به‌دی، شه‌ره‌ی خیر و شه‌ر، که له‌رۆژی ئه‌زه‌له‌وه‌ تا نه‌ا به‌رده‌وام بوو. بو‌یه‌ریگه‌یان به‌دژمنه‌کانیان دا تا هه‌لین و به‌خو‌یان و له‌

بەر پوناکی چرا نه وتیه کان که وتنه هه لگرتنه وهی برا بریندار وکوژراوه کانیان، ئه وانهی که له دهشته که و له قه د پاله کانی چیا ی ئوکامبایو که وتبوون، که پوخساریان له تاو ئازار یان له خو شه ویستی خودا دا گرژ بووبوو (ئه گهر شه ست تیری دژمن، پوخساری هه لنه گرتبووبان) هه موو شه وه که یان به گو یزانه وهی برینداره کان بو خسته خانه ی بیلومونته و هه لگرتنه وهی مردووه کان به سهر دهر د، که مردووه کانیان هه لده گرتنه وه با شترین جلیکان له بهر ده کرد و به په له له تابووتیان ده نان و شه و له په رستگهی مه سیحی موباره ک و کلئیسای سانتونیو به دیاریانه وه داده نیشتن و نو یژ و سرووتی مردووانیان له سهر ده خو یند و ئه نجام ده دا. مورشید بریاری دا مردووه کان نه نیژن تا قه شه ی " کومی" دیت و نو یژی مردوویان له سهر ده خو ینی، ئه وه بوو یه کیک له ئه ندامانی تیپی پیروزی سروودخوانان به ناوی ئه لکساندرینیا چوو به دووی قه شه ی نا فبریدا.

به دهم چاوه پوانی قه شه که وه، ئانتونیوی فشفشه ساز، نمایشیکی یاری ئاگرینی فراهه م کردو تیپی سروودخوانان، به ناو شارا که وتنه ریپیوان. روژی دواتر گه لیک له شهرقنان و یاخییه کان بو مهیدانی شهر گه رانه وه و که ل و په ل و چه ک و چه لکه کانیان له سه ربازه کان دامالی و جه نازه کانیان به پروت و قووتی به جیهیشت تا بوگن بکن. هه رکه بو کاندوس گه رانه وه قه مسه له و پانتولی سه ربازه کان و هه ر ئه سکه ناسیکی کوماری که له گیرفانیان بوو، هه ر جگه ریه ک و هه ر وه ره قیکی قوما ر و یان داوی زولف و قژی هاوسه ر و کچ و دو ستیک له گیرفانیان بوو، هه ر هه موویان خر کرده وه و سووتان دیان. به لام تفهنگ و قه مه و ته قه مه نیان له لایه که وه دانا، چونکه ئه بوت جاو و پا جو و مالباتی قیلانوفا داوای ئه وه یان لیکردبوون، چونکه ده یانزانی ئه گه ر دژمن جاریکی دی هی رشیان بو بینن، ئه و چه کانه به که لکیان دیت. جا چونکه هه ندی له یاخی و شهرقانه کان، رژد بوون له سهر ئه وه ی چه که کانیش له نیو ببرین، مورشید ناچار داوای لیکردن که تفهنگه کان (تفهنگی مانلیچر، وینچستر) و ده مانچه کان و سه ندووقه بارووته کان و فیشه کدان و په خته کان و قوتوو گریسه کان به ئانتونیو قیلانوفا بسپیرن. به لام هه ر دوو توپه " کروپ" هکه، هیشتا له بناری ئوکامبایودا مابوو، له هه مان جیه که دا بوو که شاخه که یان لیوه توپاران ده کرد. هه ر جیه کی قابیلی سووتان بوایه، وه کو ته گه ره کانیان و سه ندوقی گولله کانیان که له دار دروستکرا بوو، هه موویان سووتاندن و ئه وسا لووله پولاکانیان له چه ند قاتریک بار کرد و بو کاندوسیان هینایه وه تا ئاسنگه ران بیتویننه وه.

پیوانی " پدراو" له (رانشو داس پدراو) که دوا ئوردووگای میچهر (فبرونیودی بریتو) بوو، شه ش ژنی برسی و قژنیان دو زییه وه که دووی سه ربازه کان که وتبوون تا خواردنیان بو ئاماده بکن، جلیکان بو بشون و له گه لیان بخه ون. ئه وانیشیان بو کاندوس برد، ئیدی " چکوله ی موباره ک" واداری کردن له وینده ر برۆن، پیی گوتن هه ر که سیک به حوسن و په زای خو ی خزمه تکردنی مه سیحی ده جالی هه لبرارد بی بو ی نییه له (بیلومونته) دا بمینیتته وه. به لام دوو که سی دوو ره گ، سهر به بانه که ی (خوزیه قینانسیو) و مه رگی خوزیه زور په شیوی کردبوون، یه کیک له و ژنانه یان که دوو گیان بوو، له ده وروبه ری کاندوس گرت، به داسی دروینیه ی قامیش و زه لان ورگیان هه لدری و په زه که یان ده ره ینا و که له شیریکی زندوویان له جیگای دانا، به و قه ناعه ت و خه یاله ی که به و کاره یان چاکه و خزمه تیکی گه وره یان له و دنیا به به ره پرسه که یان کردوو.

ئه وه تا ناوی کایفاس، دوو سچ چه لان، له میانی هه ندی و شه وه که له ماناکه ی ناگات، بهر گو یی ده که وی و هه ولده دات چاوانی بکاته وه. چاوی به ژنه که ی " رو قینو" ده که ویت که به دیار جولا نه تو رییه که وه، راوه ستاوه،

زۆر ھەراسان و شپرزە دیارە، دەمی دەجولینئی و ورتە ورتە دەکات. کات پوژی پوناکە، ھەتاو دنیای زێر وەشان کردوو، لە چوارچیووی دەرگاگەووە لە درزی چەپەرەکانەووە دادەرژیتە ناو کوختەکەووە. پوشنایی خۆرەکە بە رادەھێک چاوی ئازار دەدات کە بە ناچاری چاوان دەرکوتنی و بە تووندی ھەلیان دەگۆفیت و پاشان ھەلدەستیتە سەرپیتیان. ھەندیک تاپۆی تاریک و لیل لە پشت ئاویکی شیرییەووە بە دیار دەکەون. بەرەبەرە وەخۆ دیتەووە دنیای دەرەووی لە لا پوون دەبیتەووە، زەین و چاوانی گالیو ئەووە کەشف دەکەن کە گۆرانیکی گەورە لە ژوورەکەدا پوویداووە، ھەموو شتەکان، بە بایەخەووە گەپنراونەتەووە دۆخی خۆیان، ناو ژوورەکە، دیوارەکان و شتەکان بە جووری خاوین کراونەتەووە کە دەبریقیتەووە، وەکو ئەووی ھەموو شتەکان مشت و مال و سیقāl درابن. نھا حالی دەبیت کە جورما دەلیت: کایفاس وا دئی، کایفاس دئی. دەبیت کە ھاوسەرەکە کابرای بەلەد، ئەو کراسە کە ئەم لە بەریا دایدی بوو، گۆریووە و نھا بلووز و تەنووڕەھێکی تۆخی لە بەر کردوووە پئی پەتیە و ترس بە سیمایەووە دیارە. ھەلدەدات بیری بکەویتەووە کە ئەو بەیانییە دەمانچەکە کە کوئی کەوتبوو، لە دلی خۆدا دەلیت، ترسی ناوئی، ئەو پیاووی دیت، ھەمان بەلەدی چەرمینە پۆشە کە ئەمی بۆ لای ئیپامینوداس گونسالوقس بردبوو و بە چەک و چۆلەکانەووە بۆ ئیڕەھێنابوو، ریک ئەم پیاووە بوو کە لەم کاتەدا پئیوستی پئی بوو. ئا ئەوھش دەمانچەکەھێتی، لە لای جانتا چکۆلەکەھێووە، لە ژیر وینەکەھێ پاکیزەھێ (لاپا) دا کە بە بزماریکا ھەلواسراووە. دەست دەداتە دەمانچەکە، ھەست دەکات فیشەکی تیا نەماووە، لەو کاتەدا کایفاس لە بەر دەگای کوختەکەدا دەبیت.

لە بن لیوانەووە بە زمانی ئینگیزی ورتە ورتیک دەکات، کە ھەستی بەم ھەلەھێی خۆی کرد، یەکسەر بایداھێووە سەر پرتوگالییەکە. "ھەلیاندا بکوژن. تەنگەکانیان بە تالان برد. پئیوستە ھەرئیستا برۆم ئیپامینوداس گونسالوقس بدینم."

کایفاس دەلیت: "بەیان باش" دوو قامکان بۆ کلاوہ قەراخ پانە مەکسیکیەکە دەبات و بیئەووی دای بکەنی، سەرئیک بۆ جورما دادەنەوین، کە بە لای گالەووە جوورە نەوازش و ویقاریکی بچ مانا بوو. ئەوسا کایفاس روو دەکاتە ئەم و بە ھەمان شیوہ دووبارە دەلیت: "بەیان باش". گال وەلام دەداتەووە: "بەیان باش" و لە ناکاوا ھەست بەو دەکات کە بە دەمانچەکە دەستیووە دیمەنیکی ناچۆری ھەھێ. دەمانچەکە دەخاتە بەر پشتینەکەھێ و دوو ھەنگاویک بەرەو کایفاس دەروات، یەکسەر ھەست دەکات کە بە ھاتنی ئەم پیاووە، جورما تەواو پەشوکاووە. بەبێ جوڵە لە جیی خۆی وەستاووە، چاوی بریووتە ئەرزەکە، نازانی چی لە دەستەکانی بکات.

گالیو، ئامازە بۆ دەری دەکات و دەپرسیت: "ئەو جووتە جەنازەھێی دەرەووت بینی؟ یەکیکی دیکەشیان لە گەلدا بوو، ئەو چەک و تەنگەکانی رفاند. دەبی قسە دەگەل ئیپامینوداس دا بکەم، پئیوستە ئاگاداری بکەمەووە. بمبە بۆ لای ئەو."

کایفاس، لە کورتی دەبیریتەووە دەلیت: "دیتن". ئەوسا ئاوری لای جورما دەداتەووە کە ھیشتا لە جیی خۆی رەق راوہستاووە، سەری شوپ کردوووەتەووە و حایر و حەپەساو، قامکەکانی ھەلدەگۆفی وەکو ئەووی رەق بووبن. "پتر لە پینج سەد سەرباز گەییونەتە کیماداس، لە دەلیل و بەلەد دەگەرین تا بیانگەھەنیتە کانودوس. ھەر کەسێ ئامادە نەبێ بە کری دەگەلیان بروات، بە تۆبزی دەبەن. ھاتووم تا روڤینو ئاگادار بکەمەووە."

جورما، بیئەووی سەر ھەلبرئی، بە دەمەلالگیتوہ دەلیت: "لیرە نییە، چووہ بۆ جاکوبیتیا."

گال، ههنگاویکی دی له کابرا دهچیته پیشهوهو جهستهیان بهر یهکدی دهکهوئ، دهلیت: " سهرباز؟ لهشکرهکهی میجر بریتو، بهو ئاسانییه گهیییه ئیره؟ "

کایفاس، سهریک دهلهقینی و دهلیت: " به تهمای نمایشی عهسکهیرین، له مهیدانه سهرهکییهکهدا به ریز وهستاون، به قیتاری بهیانی هاتون."

گال، له دلی خودا دهپرسی باشه ئهه پیاوه که هات بوچی به دیمهنی جووته جهنازهکهی دهریی کوختهکه غافلگیر نهبوو، بو هیچ پرسیاریکی لهو بارهیهوه نهکرد، نهپرسی ئهه بویهره چوون پرووی دا، بوچی تا نها لیرهیه، بو هینده ئارام و بی خهمه، هیده خوینسارد و بی موبالات و چاوهروانه، چاوهروانی چییه؟

دهبیرهوه دهچی، به خوئی دهلیت: " خهلکی ئهه دیار ودهقهره سهیرن. زور مهندن، پهی به ناخیان نابری، چینی و هندوسیهکانی بیر دهخهنهوه. کایفاس، پیاویکه زور لاوان، رهقهله، تاوه گان، گوناکانی زهق، چاوهکانی شهرابی توخ، که ئینسان پهست دهکن، چونکه به هیچ جوئی ناتروکین، پیاویکه دهنگی به لای گالهوه تهواو نامویه، چونکه به دریزیای سهرهکهیان له هاتن و له گهراوههش دا به دهگمن دهمی ههئینابوو، رهق و تهق له پالیا روئیشتبوو، چاکهت و پانتوله چهرمینهکهی که پاشهه و سهر ئهژنوکانی پینه کرابوو، تهنانهت پاتاوهکانیشی دهتگوت بهشینکن له جهستهی. باشه هاتنی ئهه پیاوه بوچی جورمای بهم رادهیه پهشوکاند؟ ئایا له بهر ئهه ماجهرا و بویهره بوو که چهند سهعاتیک لهوه پیش له نیوان ئهه جووتهدا روویدابوو؟ سهگه تیسکنهکه له سووچیکهوه پهیدا دهبی و بهدهم ههلبهز و دابهز و کلکه سووتیوه به دهوری جورمادا دهخولیتهوهو خوئی له لاق و لهتهری ههلهدهسوئی. گالیلو گال، له ههمان دهمد، ههست دهکات که ههموو مریشک و جووجهلهکان له کوختهکه وهدهرکهوتون.

دهستیک به قزه شیواوهکهیا دینی ودهلیت: " تهنیا سیانیانم بینی. ئهوهیان که ههلات تفهنگهکانی برد. دهبی به زووترین کات ئیپامینوداس لهم بویهره ئاگادار بکریتهوه، رهنگه ئهه بو ئهه مهترسیدار بیته. دهتوانی بو مولک و مهزراکهی ئههوم بیهیت؟ "

کایفاس دهلیت: " لهویندهر نییه، دوینی به خوت گویت لیبوو که دهیگوت به نیازی باهیایه. "

گال دهلیت: " راسته ". هیچ چاریک نییه، ئهویش ناچار بوو که بو باهیا بزقریتهوه. دهبیرهوه دهچیت: " سهربازهکان گهییوونهته ئیره. که ئیستاش بین به دووی روئینودا، چاویان بهم جووته جهنازهیه دهکهوئ وههنگی من دهوژنهوه. " ئیدی چاری ناچاره دهبی لیره بروات و ئهه تۆزی تهمهلییه له خوئی بتهکینی و ئهه خهوالوییه له خوئی برهوینیتهوه. بهلام له جیی خوئی ناجولیت.

له بن لیوانهوه دهلیت: " رهنگه له دژمنانی ئیپامینوداس بووبن، له پیاوانی فهرماندار (لویزقیانا) و پیاوانی بارون بووبن. به پوهالهت پرووی دهمی له کایفاس بوو، بهلام له راستیدا خوئی دهواند: " ئیدی بو گاردی نهتهوهیی نههات؟ ئهه سئ زهلامه جهندرمه نهبوون. رهنگه چهته و ریگر بووبن و که بو کوشتن و پرووتکردنهوهی خهلکی پیویستیان بهه چهکانه بووبی یان بیبهن و بو خو بیفرۆشن."

جورما، هیشتا له جیی خوئی وهستاوهو سهری داخستوه. کایفاس کهمیگ لهولای ئههوهوه، هییدی و هیمن، کر و کپ راوهستاوه. سهگه چکولهکش، بهدهم هانکه هانکهوه خهریکی ههلبهز ودابهزه.

گال، له فکړان راچووه و به دهنګيکي بهرز دهلیت: "ئهم مهسه له یه شتیکی تیا یه، ئهم ماسته موویه کی تیا یه." "ئوسا به خوی دهلی: "دهبی خوم له جییهک وه شیړم تا سهرباز هکان دهرؤن و پاشان بؤ سلفا دور دهگه ریښه وه" له هه مان کاتدا له بیړی ئه و هدا بوو که قوشه نه که ی میجر بریتو نریک بوو ته وه و تهنیا دوو کیلومه تریک لیړه وه دووره و به ره و کاندوس دهروات و ئهم بزووتنه وه و ته فگر و یاخیگه ریبه ی که ئه و ماکی شوړشی تیا به دی ده کرد یان هزی ده کرد بیی به هه وینی شوړش، له یه که م په لاماردا داده مرکیته وه. "ئو سح نه فهره تهنیا بؤ چه که کان نه هاتبون، گومانی تیا نیبه به نیازی کوشتنی منیش بوون. من سهر له مه دهرناکه م. ئاخر کی دهیه وئ من لیړه، له کیماداس دا بیکه س کوژ بکات؟".

"من، قوربان" به و ئاوا یه گوئی له دهنګی کایفاس ده بییت، هه مان دهنګی بی نمود، له ناکاوا هه ست به ده می کیردیک له سهر گه رووی خوی دهکات، به لام کاردانه وه که ی زور بله ز بوو، وه کو چؤن هه میشه ههر بله ز بوو، توانی سهری به ریته دواوه و چند ملیمه تریک دور بکه ویته وه، ریک له و کاتدا که یاروی چه رمینه پؤش پری دابوویه و کیرده که ی له جیاتی بهر گه رووی بکه وئ و تا خواره وه داییدری، لا دهکات و به سه متی راستا دهروات و ریک بهر ملی له سه رووی شانیه وه، ده که وئ بریندار ده بییت و له جیاتی هه ست به ئازار بکات، زیاتر هه ست به سهرما و چه په سان دهکات. ده که ویته سهر ئه رزه که، ده ست بؤ برینه که ی ده بات، ده بینی خوین به به ینی قامکه کانیا دیته خواری. چاوه کانی ئه بله ق دهن و به چه په ساوی دهروانیته کابرای چه رمینه پؤش که ناویکی تهوراتی هه بوو، ته نانه ت له و کاته شدا، سیمای نه گؤرا، تهنیا چاوه لیل و مهنده کانی نه بی که پرشنگیان ددها، کیرده خویناویه که ی به دهستی راستیه وه و ده مانچه یه کی چکوله ی ده سک سه ده فیش به دهستی چه پییه وه بوو. به سهر گالیلودا داده نه ویته وه و لو له ی ده مانچه که ده کاته سهری. جا بؤ پاکانه ی ئه و کاره ی خوی دهلیت: "من به فهرمانی عه قید ئیپامینوداس گونسالوقس ئهم کاره ده که م قوربان. ئه وه ی ئهم به یانیه تفهنگه کانی رفاند من بووم. من بهرپرسی ئه و دوو پیاهم که تؤ کوشتیانیت."

گالیلو، که ئازاری گهردنی زوری بؤ هینا دهنه ریښی: "ئیپامینوداس گونسالوقس؟"

کایفاس، به راویژیکي نیمچه ته وازی خوازانه دهلیت: "ئو پیویستی به جه نازیه کی ئینگیزی هه یه." له و کاتدا پل به په له پیتکه که وه دهنیت. گال، که خو به خو سهری به لایه کا خوار کرده وه هه ستی به چه یه ک کرد که له شه ویلاگه و قزی هه ستا، نه خیر چه یه کی دی لیبه رز بوو وه وه کو ئه وه بوو گوئی له بنه وه دهر بییت. توانی له بن لیوه وه ئه وه بلئ که: "من بابایه کی سکوتلاندیم و رقم له پیستی سهری ئینگیزانه." "بیړی لای ئه وه یه که گولله ی دووهم بهر هه نیه، یان ده می یان دلئ بکه ویت و ببوریته وه و بمریت، چونکه کابرای چه رمینه پؤش، دووباره ده مانچه که ی به رزده کاته وه. به لام ئه مجاره شوک ده بی، چونکه جورما له ناکاوا په لاماری کایفاس ده بات، دهیگری ودهیدا به ئه رزا. له و کاتدا گال وه خودیته وه، هیژیکي ئه وتوی وه بهر دیت که به عه مراتی شتی وای به خووه نه دیتووه، هه لده ستیته سهر پییان وئ ویش خوی به سهر کایفاس دا ده بات. هه ست به وه ده کات که خوینی له بهر دهروات و ئازاریکی زوری هه یه. بهرله وه ی بتوانی دووباره بیربکاته وه، یان هه ولیدات بزانی چه پرویداه، چه شتیکی فریای که وت، رزگاری کرد، تا ده توانی به ده سکی ده مانچه که ی، ده کیشیت به سهری یاروی چه رمینه پؤشا که جورما هیشا توند گرتبووی. پیش ئه وه ی کایفاس، بی حال و بی هؤش بکه ویته سهر ئه رزه که، گال هه ست ده کات کایفاس سه ییری ئه می نه ده کرد، به لکو ته مه شای جورمای ده کرد، له بیلبله ی چاوه مه ند و شه رابییه کانیا نه نه فره ت هه بوو نه رق، جوړه حیره ت و چه په سانیک له نیگایدا هه بوو وه کو ئه وه بوو

تینه‌گات و نه‌زانی جۆرما بۆ ئەم کارەى کرد، وەکو ئەوەى ئەو خۆى دابوو بە سەریا و دەستی خوار کردبیتەوه و ئەو دەرڤەتەى بۆ قوربانیه‌که رەخساندبى که بەو تین و گۆرەوه هەستیتەوه و پەلامارى بدات، ئەمە شتیک بوو که وینای نەدەکرد، بە خەونش نەیدەبینى. بەلام کاتى کایفاس، که شه‌کەت و بیهیز بە سەرو چاوى ئاوساوهوه، سەراپا خلتانى خوینى خۆى یان خوینى گال، کێردەکه و دەمانچە چکۆله‌کهى له دەست دەکه‌وێت، گال بلەز هەلیدەگریتەوهو له ئان و ساتدا بوو تەقەى لىکات، ديسان جورما دەستی دەگریت، ریک وەکو چۆن پيشتر دەستی کایفاسى گرتبوو، بەو ئاوايه دەستی ئەميش دەگرى وشیت ئاسا هاوار دەکات.

گال، دواى ئەوەى هیزى له بەر دەبرى و توانای هیچ کیشماکیشیکى نامینى بە ئینگلیزى دەلێت: " مەترسه، من دەبى تا زووه لیره برۆم، دەنا هاكا سەربازەکان گەیینە ئیره. ژنەکه گیان یارمەتیم بدە با سواری ئەو قاترە بيم. " چەند جاریک زارى دەکاتەوه و دايدەخاتەوه، دلنایه که له ئان و ساتدايه هەرهس بینى و له پال کایفاس دا که خەریک بوو دەجولایه‌وه، دەکه‌وێت. رووى به دەم هەول و تەقەلاوه گرژ دەبوو، هەستی دەکرد برینه‌کهى لا ملی، ئیسقانه‌کانى و نینۆکه‌کانى و تووکی سەرى زۆر ئازارى دەدەن. بە ناو کوخته‌که دەکه‌وى، خۆى به جانتا و شتەکاندا دەکشیت، بەرهو ئەو روناکیه سپیواژه دەروات که دەرگای کوخته‌که‌يه، دەبیرهوه دەچى: " ئیامینوداس گونسالوقس " بىر له‌وه دەکاتەوه: " من جەستەیه‌کى ئینگلیزیم."

وختایه‌ک قەشەى تازەى (کومبى) " دون یواکیم " دەمەو عەسرانیکی هەورین و باهۆز ئامیز گەیه شار نه یارى ئاگرین به ئاسماندا هەل‌دراو نه زەنگیک هاته لیدان. به سواری گالیسکه‌یه‌ک هات که گایه‌ک رایدەکیشا، جاتنایه‌کى گەوره‌ى شر و شه‌پرئو و کون و چه‌تریکى پیبوو و له باران و هەتاوى دەپاراست. له رینگایه‌کى دووره‌وه هاتبوو، له (بانفالاى) ی دەقەرى (برنامبوکو) وه که دوو سالان قەشەى ئەویندەر بووبوو، هاتبوو. دواى چەند مانگیک، دەنگۆیه‌ک له هەموو شوینان بلاو بووه‌وهو که‌وته سەر زاران که گوايه مەترانه‌که‌ى، بۆیه له‌ویندەرى در کردوووه تروى کردوووه، چونکه په‌یوه‌ندى ده‌گەل کچۆله‌یه‌کى مندالدا هەبووه.

ئەو خەلکه‌ى له دەروازەى "کومبى" پيشوازیان کرد، بۆ مەیدانى کلێساکه‌یان بردو خانوویه‌کى داروخاویان نیشاندا، که کاتى خۆى، وختایه‌ک کومبى هیشتا قەشەى هەبووه، له‌ویندەر ژیاوه. خانووه‌که نها بووه به کاوله، چوار دیواریکى بى میچ و ساپیتە بوو، بووبوو به زبلدان و په‌ناگەى حەيواناتى به‌رەللا. دون یواکیم خۆى کرد به کلێسا بچووکه‌که‌ى (نوسا سینیورا کوسنکاو) هەندى شر و شیتال و تەخته‌ خەوى کۆکرده‌وهو دانیه دەم یه‌که‌وه و هەر به جله‌کانیه‌وه لى پاکشا تا بخەوى.

پیاویک بوو گەنج، کورته‌بالا، شان که‌میک خوار و به ئاستەم ورگن، سەر و سیمایه‌کى گەش و چالاکی هەبوو، که له هەوه‌ل رۆژه‌وه، چوووه دلێ خەلکه‌که‌وه. ئەگەر ئەو جل و بەرگەى له بەر نه‌بوايه که‌س باوه‌رى نەدەکرد ئەم پیاوه سەر وکارى ده‌گەل دنایى روحانیه‌تدا هەيه. ئەوه‌نده به‌س بوو که له بۆنه‌یه‌کى کۆمه‌لايه‌تیدا له گەلایا بى، تا بۆت دەرکه‌وى که به هەمان ئەندازەى کارى قەشە‌یى و بگره زیاتریش دلې به‌م دنیاوه بوو (به تايبه‌تى ژنان). یه‌که‌م رۆژ که پى نایه کومبى، به خەلکه‌که‌ى نیشاندا که خۆى له‌وان جیا ناکاتەوه و له هەمان مەعدەنى ئەوانه و کاره روحانیه‌که‌ى، به هیچ جۆرى هەڤدژى داب و نەریته‌کانى ئەوان نییه و نابى. دواى ئەوەى چەند سەعاتیک تیر وپر خەوت، وختایه‌ک چاوى کردەوه، بینى شه‌و داهاووه، باران باریوهو دووباره خوشى

کردووه ته وه، سیسرکان له و کهش و ههوا نمناکه دا دهیان خویند و ئاسمان ئهستیره باران بوو. زوربه ی خه لکی سار هاتبوون بو خیر هانینی، ژنان ریزیان بهستبوو و دهستیان ماچ دهکرد، پیاوان کړنوشیان دهبردو کلاوه مهکسیکیه کانیان له سهر دادهگرت و له بن لیوانه وه ناوی خوینان دهگوت. دواي ماوه یه کی کهم بابو یواکیم ئه م رې و په سمی دهست و بوسه ی راگرت و گوتی خه ریکه له برسا و تینواندا تیا دهچیت. ههنگی رې و په سمی دهستی پیکرد هاوتای رې و په سمی شه مایل گپړانی "هفته ی ژان" بوو. ئیدی یاروی قه شه له م ماله وه بو ئه و مال دهچوو و هه ماله به گویره ی توانای خو، باشترین خوړاک وگوشتی بو دادهنا. که دنیا به یانی دا، ئه و هیشتا بیدار بوو وله یه کیک له دوو مه یخانه که ی کومبی دا بیراندی هه لده دا وگیلاسی ترشی له گه ل دهخوارد، دهگه ل ماتياس دی تافارسی شایه ردا، کتیرکیتی، گورانی چری دهکرد.

له هه وه ل روزه وه که وه جیبه جیکردنی ئه رکه ئولی و روحانیه کانی خو، به رپا کردنی عه شای ره بان، غوسلی ته عمیدی مندالانی نوزا، گوگرتن له ئیعترافی خه لکانی گوره، سه رپه رشتی کفن ودفنی مردووان و ماره برینی ئه و ژن و پیاوانه ی تازه خیزانیان پیکه وه نابوو، یان له میژ بوو زهوجی بوون و دهیانویست له به رده م خوادا پارسا و به دین، بنوینن. ئیدی قه له مره ویکی زوری به دهسته وه بوو، ناچار بوو زوو زوو سه فهر بکات. سه باره ت به ئه رکه روحانیه کانی که سیکی زور چالاک، چه له نگ و جدی و ته نانه ت له خو بردووش بوو.

ئه و کرې و پاره یی له هه نبر خزمه ته زوره کانی داوای دهکرد زور که م و ناچیز بوو، خو ئه گه ر خه لکانیک کریکه یان دوا بخستبا یان له بنی نه یاندا یه، گوپی نه ده دای، چونکه له نیو هه موو خراپه گه وره کاند، تاقه خراپه یه ک که له مه زه بی ئه ودا نه بوو، به غیلی و ئالچاغی و چاوچنوکی بوو. دهنه له هیچ خراپه یه کی دی نه ده پرینگیه وه. هه ر هه مووی به یه ک چاو سه یر دهکرد، که کارژوله یه کی برژاوی له مولکدار وخواهن مه زرایه ک قه بوول دهکرد، به هه مان سوپاس و منه تباریه وه، که لله شه کریکی خاوی له و جووتیاره هه ژاره قه بوول دهکرد که خولکی دهکرد. هیچ جیاوازییه کی له نیوان بیراندی کون و عاره قی بازاری و پر ئاو نه ده کرد، که خواردنه وه ی باوی کاتی نه داری بوو. به لام سه باره ت به ژنان ئامانی نه بوو، که سی نه ده بوارد: له پیره ژنانی چاو پرورش، له کچانی بیرکولی نه بالق، له ژنانی دهمو چاو کونج و لیو قه له شاو که سی نه ده بوارد، بستی به قهرز نه ده دان، له نه وازش و مجامه له و عاشقینی له گه لیان تیر نه ده بوو، زوری لیده کردن که بین میحرابی کتیساکه خاوین بکه نه وه و بیرازینه وه، دوايان ده که وت، سوعبه ت و شوخی له گه ل دهکردن، به دهم ئه و سوعبه تانه وه دهم و چاوی سوور ده بووه وه، له هه ر شوینی به گیری هیتابان، به جوړی تیان ده وروکا وه کو ئه وه ی له م دنیا یه دا هیچ کاریک له و کاره ی ئه و ئاسایی تر نه بیت.

چونکه جلکی قه شایه تی له به ر دهکرد، ئه مه کردبوو یه کاریک که باوکان و میردان و برایان به چاوی نیره موکه وه ته مه شای بکن و له ناچاریا، چاو پووشیان له گو ساغی و بچ په روا ییه کانی قه شه که دهکرد. خو ئه گه ر هه ر پیاویکی دی به راده ی ئه م شولی لپه له کشابا، بیگومان یه کسه ر دهستیان لیده دایه خه نجه ر. به لام وهختایه ک بابا یواکیم، په یوه ندییه کی هه میشه یی له گه ل "ئه لکساندرینیا کوریا" په یدا کرد، ئیدی خه لکه که ئیسراحه تیان کرد. ئالکساندرینیا قه یره کچیک بوو که شووی نه کردبوو، پیتشینی سه رچاوه نه ینیه کانی ئاوی دهکرد.

به گویره ی ئه و قسانه ی ده گپردانه وه، ئه م به هره په رچوو ئاسایه ی ئه لکساندرینا، وهختیک له ودا که شف بوو که هیشتا کچوله یه کی نه بالق بوو، له وشکه سالییه گه وره که دا، که خه لکی کومبی له به ر بچ ئاوی په ریشان بوو بوون و دهگه یه هه ر گوشه و که ناریک ده که وتنه بیر لیدان، ئیدی خه لکه که کومه ل کومه ل و روزه نه له

به‌رهبه‌یانه‌وه ده‌رده‌چوون و هر جیبه‌ک جاران گیا و سه‌وزایی لیبوو، هه‌لاینده‌که‌ند، چونکه پیتیان وابوو ئه‌و سه‌وزاییه نیشانه‌ی ئه‌وه بوو، که ده‌بی ئاو له ژیر ئه‌رزه‌که‌یدا هه‌بج. ژنان و مندالانیش به‌شی خویان له‌م کاره سه‌خت و دژواره‌دا به‌شداریان ده‌کرد. به‌لام ئه‌و خاک و خۆله‌ی ده‌ریانده‌دا هیچ ته‌راییه‌کی تیا نه‌بو، ئه‌وه‌ی له بنی بیره‌کانا ده‌یانبینی جگه‌له‌چینه‌لم و چه‌وی ئامال ره‌ش، یان تاویری ره‌ق و ته‌ق هیچی دی نه‌بوو. تا ئه‌وه بوو رۆژیک ئالکساندرینا، ده‌مپیژئ وشه‌ی به‌په‌له‌ی له‌زار دارژا که ده‌تگوت هینده‌بله‌ز پینی ده‌گوتریته‌وه که فریا ناکه‌وئ هه‌مووی بلیته‌وه تا به‌دار و ده‌سته‌که‌ی بابی بلیت، له‌جیاتی هه‌لکه‌ندنه‌و جیگایه‌ی که لئی وه‌ستابوون، که‌میک سه‌رکه‌ون و بچه‌سه‌ر ئه‌و کویره‌ریگایه‌ی که بۆ (مساکارا) ده‌روات و له‌وینده‌ر ده‌ست به‌بیر لیدان بکه‌ن. که‌س گوئی به‌قسه‌ی کیژئ نه‌دا. له‌کچۆله‌ی تاین ده‌سته‌رده‌ر نه‌بوو، پینی به‌عاریدا ده‌کوتا، وه‌کو ئه‌وه‌ی سروشی بۆ هاتبی، به‌و ئاویه‌ ده‌سته‌کانی ته‌کان ده‌دا. سه‌ره‌نجام بابی گوتی: "ده‌ی باشه، با یه‌ک بیرری دیکه‌ لیبده‌ین." چوون تا ئیله‌ام و سه‌رۆکه‌ی کیژئ بئه‌زموون، چوونه‌ ئه‌و ته‌ختانیه‌ زه‌رده‌باوه‌ چه‌و ئامیژه‌ی که دوو ریگه‌ی لئی ده‌بووه‌وه بۆ (کارنیبا) و (مساکارا). له‌ رۆژی دووه‌می کولینکاریه‌که‌دا، دوای ده‌ردانی دنیا‌یه‌ک به‌رد و خاک و گلی وشک، ئه‌رزه‌که‌ به‌ره‌به‌ره‌ تاریک تر ده‌بوو و نیشانه‌ی شی و ته‌پی پیه‌وه‌ ده‌رکه‌وت. ئه‌نجام له‌ نیو جۆش و خرۆشی هه‌مووانا، دلۆپه‌ ئاو په‌یدا بوو. پاشان سی بیرری دی له‌و نزیکانه‌ که‌شف بوو و له‌ سه‌یه‌ی خیر و به‌ره‌که‌تی ئه‌و بیرانه‌وه، کومبی له‌ چاو شار و ده‌قه‌ره‌کانی دی دا و، له‌ زه‌رفی ئه‌و دوو وشکه‌سالیه‌ پر له‌ قات و قری و نه‌گه‌تی و مردنی به‌کۆمه‌لدا، ئاسیویکی که‌متری بینی.

له‌و رۆژه‌ به‌دواوه "ئه‌لکساندرینا کوریا" بوو به‌مایه‌ی ریژ و کونجکاو‌ی هه‌مووان، له‌ چاو داک و بابیشیا بوو به‌شتیکی دی: خه‌لقه‌نده‌یه‌ک که ده‌یانویست سوود له‌ که‌شف وشهود و پیشبینی و ئیله‌امه‌کانی وه‌ر بگرن. ئیدی له‌م گوند بۆ ئه‌و گوندیان ده‌گه‌یرا، تا به‌پاره‌ ئه‌و شوینه‌ ئاودارانه‌یان نیشاندات که بیرری لیه‌ه‌لکه‌ن. به‌لام ئه‌م به‌هره‌ و توانایه‌ی ئه‌لکساندرینا، بۆ کرین و فرۆشتن نه‌بوو، کیژئ زیاتر به‌هه‌له‌ ده‌چوو و پاشان سه‌ره‌ چکۆله‌که‌ی به‌رز ده‌کرده‌وه، بۆنی به‌هر چوار ده‌وری خۆیه‌وه‌ ده‌کرد و ده‌یگوت: "نازانم، هیچ پیشبینیه‌کم بۆ نایه‌ت." به‌لام نه‌هه‌له‌کانی و نه‌ناکامیه‌کانی، به‌هره‌ و سه‌رکه‌وته‌کانیان نه‌سپریه‌وه. ئه‌م شۆرته‌ و ناوبانگه‌ی له‌ گه‌ل گه‌وره‌ بوون و گه‌شه‌کردنی خۆیدا، گه‌وره‌ و گه‌وره‌تر ده‌بوو. ئه‌م به‌هره‌ی که‌شفکردنی ئاوه، بووه‌ مایه‌ی شۆرته‌ و نیوبانگی ئه‌و، به‌لام به‌خته‌وه‌ری بۆ نه‌هینا. هه‌رکه‌ خه‌لکی به‌م به‌هریه‌ی ئه‌ویان زانی، له‌ ناکاوا دیواریکی له‌ ده‌ور دروستکرا که له‌ خه‌لکه‌که‌ی دا‌بری. مندالانی دی پینی ئاسووده‌ نه‌بوون و گه‌وره‌کان وه‌کو کچۆله‌یه‌کی مندالی ئاسایی ره‌فتاریان له‌ گه‌ل نه‌ده‌کرد. ته‌مه‌شایان ده‌کرد، پرسپاری عه‌جیب و غه‌ریبان ده‌رباره‌ی ئاینده‌ و ژیا‌نی دوای مردنیان لیده‌کرد، یان ده‌یانبرده‌ دیار نه‌خۆشان تا بیته‌ سه‌ر چۆکان و به‌توانای زه‌ینی خۆی شفایان بدات. هه‌رچه‌نده‌ زۆری هه‌ولده‌دا که ژنیک بیت وه‌کو هه‌ر ژنیک دی، فایده‌ی نه‌بوو. پیاوان به‌ ریژ و حورمه‌ته‌وه‌ دووره‌ په‌ریزیان لیده‌کرد، له‌ جه‌ژن و ئاهه‌نگه‌کانا روویان لینه‌ده‌نا که بره‌قسی، گۆرانی ئاشقینیان له‌ حوزووریدا نه‌ده‌گوت، هیچ که‌سیک به‌ خه‌ونیش بیرری له‌وه‌ نه‌ده‌کرده‌وه‌ که داخوازی بکات و زه‌ماوه‌ندی له‌ گه‌لدا بکات، وه‌کو ئه‌وه‌ی بیرکردنه‌وه‌ له‌و شتانه‌ حه‌رام و ناکرده‌نی بیت.

ئه‌م ره‌وشه‌ تا قه‌شه‌ تازه‌که‌ هات بۆ ئه‌م شاره‌ به‌رده‌وام بوو. بابه‌ یواکیم، له‌و پیاوانه‌ نه‌بوو، سل له‌ پارسایی و سیحر و جادوان، به‌تایبه‌تی که مه‌سه‌له‌ی ژنان له‌ ئارادا بوایه، بکاته‌وه. ئالکساندرینا، بیست سالانی ده‌رباز کردبوو. ئافره‌تیک‌ی لاوازی باریکه‌له‌ی به‌ژن زراف بوو، به‌که‌پوه‌ سه‌یر و چاوه‌ بی‌قه‌راره‌کانیه‌وه، به‌په‌چه‌وانه‌ی چوار خوشکه‌که‌ی دیکه‌یه‌وه، که له‌و گه‌وره‌تر بوون و له‌ گه‌ل می‌رد و له‌ مالی خۆدا ده‌ژیان، هیشا ده‌گه‌ل داک

و بابيا دهژيا. ئەو رېز وسام و ههيبهته ئۆلييهى كه له نيو خهلكيدا ههى بوو، ههلسوكهوت و رەفتارى ساده و راستهوخو نهى رەواندبووهوه، له تەنيايى و گۆشهگيرييهكى ترسناكدا دهژيا. جا چونكه ئەم كيزه عازهبهى مالباتى " كوريا " به دهگمەن له مال وەدەر دهكهوت، تەنيا يەك شهمموان بۆ نويز و نزا وەدەر دهكهوت، له بهر ئەوهى له كه مترین ئاههنگهكاندا داوهت دهكرا (خهلكى واين وينا دهكرد، ئەفسوونيكى ئەوتوى ههيه، رپوو بكاتە هەر كۆر و ئاههنگيك رەنگه بهزم و خووشيهكەيان لى ببى به ناخوشى) ماوهيهكى زۆر بوورى تا قەشه تازهكه ئاشنايهتى دهگهلا پەيدا كرد.

دياره جوړه چاوبركى وعاشقينييهكى ژيراوژير وهيواش له نيوانياندا، له ژير دار سيوه پرلق و پوپهكانى مهيدانى كلتيساكه يان شهقام و كولانه تەنگه بهرەكانى كومبى دا دەستى پيكردوو، كه قەشهى كورته بالا و كچهى ئاو ناس به ناچارى لهو شويئانهدا تووشى يهكدى دهبوون و پاشان هەر كهسه و به رپى خويدا دەرپويى، ئيدى قەشهى چاوباز به چاوه چكۆله و بى قەرارهكانى سهراپاي كيزيى دادهبيژت و به بزەيهكى شيرين ئەم چاوبازيه گۆساخهى خوى دهشاردوو.

دياره يهكەم كهس كه سەرى قسەى كردوو تهوه يارۆى قەشه بووه، لهگينه پرسيارى جهژن و ئاههنگى شارهوانى كردبى له رۆژى ۱۲/۸ (رۆژى جهژنى مريه مى پاكيزه) يان بۆ له رپى و رەسمى نويز و نزايندا ناي بينى، يان پرسيارى چيروك و بههرى ئاودوزييهكهى كردبيت. يان پرسيارى ئەو چيروكهى ليكرديى كه دەربارەيان دهگيزايهوه. دياره ئەلكساندريناش به هه مان راشكاوى و بى پهروايى تايبهتى خويهوه، بى هيج تەريق بوونهوهو له رپو دامان و سوور بوونهوهيهك وهلامى دهتاتهوه، بهو جوړه ئەو ديداره رپكهوتەكيبه، ديدارين رپكهوتەكى ديكهى بهدوودا هاتوو، تا ديدارهكان له ديدارى رپكهوتەكيبهوه دەبن به ديدارى جدى و باسى بويه ره ناوچهيى و لوكالى و ياخييهكان و مهفرهزه گەرۆكهكان و شهري نيوان چهته وسهربازان و عاشقيني و فسكه فسك ديتە ئاراوه، بهره بهره سېرى خو بۆ يهكدى ههلهمالن و وينهكه تهواو بهرجهسته دهبيت.

ئيدى ههموو خهلكى كومبى له رۆژيكي خوشا، كهوتنه مقومقو دەربارەى ئەو گۆرپانكاريهى كه به سەر ئالكساندرينا دا هاتبوو، كچيك بوو پيشتر پهيوهئى ئەوتوى به كلتساوه نهبوو، كهچى له ناكاوا بووبوو به ئيمانداريكي تهواو عيار. ههموو بهيانبييهكى زوو دهبينرا كه مژوولى خاوين كردنهوهى كورسى و تهختهكان، رازانهوهى ميحرابهكه و مالىنى بهر دەرگاي كلتيساكهيه. پاشان جارو بار له بهرمال و نشيمه نهكهى يارۆى قەشهدا دهبينرا، ئەو مال و نشيمه نهى كه به كۆمهكى خهلكى شارۆچكهكه نۆژەن كرابوووهوه، ميچ و ساپيتهى بۆ دروست كرابوو، دەرگا و پهنجهرهى تيخرابوو.

ئەو رۆژه دەرکهوت كه پهيوهئى ئەم جووته له ماچ و راموسان و پيكنين و مجامهله تپهريوه كه ئەلكساندرينا، به عەزمى جهزمهوه خوى بهو مهیخانهيهدا كرد كه بابا يواكيم دواى بۆنهيهكى غوسلى تهعميد، دهگهله دهستهيهك هاوپرپى خويدا، پهناى بردبوويى وشهنگول و خوشحال گيتارى دهژەند و پيک له سەر پيكي ههلهدا، ئەلكساندرينا راست چوو بهردهمى و به تەشه رهوه گوتى: " ههسته، هەر ئيستا دوام بکهوه، زۆرت خواردوووتهوه. " كه شيشه چكۆل بيئەوهى ورتەى ليوه بى، هەر ههستا ودواى كهوت.

وهختايهك مورشيد بۆ يهكه مجار هاته كومبى، ئەلكساندرينا چەند ساليك بوو له خانەى ئەبره شيه دا (نشيمه نى قەشه) دهژيا. ههوه لجار به بيانوى په رستارى و خزمه تکردنى بابا يواكيم چووبوووه ئەويندەر، كه له شه رپيكي

نیوان باندەکەى جواوه شهیتان و مەفرەزەیهکی سەر بە مینجەر ماسیدو که بە ڕاوکەری باند ویاخیان بەناو بانگ بوو، گیری خواردبوو و لە شاری روسادیف بریندار بووبوو، ئیدی لە نشیمەنەکەى قەشەدا لەنگەری خست و ئیدی لەویندەر مایەوه، پاشان سى مندالی بوو، خەلکی بە مندالەکانی ئەلکساندرینا ناویان دەبردن، خۆیشی بە پەرستارەکەى دون یواکیم ناوی دەرکردبوو. حوزووری ئەم ژنە ئارامی بە ژيانی یارۆی قەشە دابوو، هەرچەندە کابرای قەشە بە هیچ جۆری داب و نەریتی خۆی نەگۆری بوو. وەختایەک یارۆی قەشە زیاد لە پیویستی دەخواردەوه بەلەسه دەبوو، خەلکی شارەکه ئەلکساندرینایان ئاگادار دەکردهوه. هەرکه ئەلکساندرینا دەردهکەوت، یارۆی قەشە ئەگەر سیا مەستیش بووایه، دەم و دەست هیور دەبووهوه و عەیبی نەدەما. ڕەنگە هەر لە بەر ئەمەش بووبی که خەلکی شارەکه، بی چەند و چوون پەیوهندی نیوان ئەم جووتەیان تەحەموول دەکرد. وەختایەک مورشید یەکهەمجار هاتە کومبى، ئەلکساندرینا بە ڕادەیهک لە لای خەلکی شار پەسند بوو که تەنانەت داک و بابی و براو خوشکەکانی لە مالهەکەى قەشەدا هاتوچۆیان دەکرد و بیھیچ شەرم و شوورەییەک مندالەکانی ئەویان بە نەوهو خوشکەزای خۆ دەزانی.

بۆیه وەختایەک ئەو پیاوه (مورشید) درێژ داھۆل و چاو پرشنگدار و قز درێژە مەسیح ئاسایەى که جبەیهکی وەنەوشەیی تۆخی لەبەر بوو، لە یەکهەم وەعزى خۆیا لە مینبەرى کلیساکەى کومبى یەوه، که بابە یواکیم بە دەم بزەیهکی میهرەبانەوه ڕی دابوو سەر بکەوینتە سەر ئەو مینبەرە، کەوتە سەرکۆنە کردنی قەشەین بەدکار، وەکو ئەوه بوو بۆمبیک لە کلیساکەدا تەقینرابیتەوه. بیدەنگیەکی پرسە ئاسا بالی بە سەر کلیساکە و خەلکەکەدا کیشا. هیچ کەسیک تەمەشای "دون یواکیم" ی که لە ریزی پیشەوه ڕۆنیشتبوو نەکرد. یارۆی قەشە چاوهکانی، که گری رقیان لیدەبووهوه، کردنەوه، بەبی ئەوهی لە جیى خۆی بجولیت، ڕیک دەپروانیە بەردەم خۆی، دیار نەبوو دەپروانیە پەیکەرە لە خاچ دراوهکەى مەسیح، یان بیرى لە شەرمەزاری خۆی دەکردهوه. خەلکەکە تەمەشای " ئەلکساندرینا کوریا " شیان که لە ریزی سییەمدا دانیشتبوو نەدەکرد. ئەو بە پیچەوانەى دون یواکیمەوه، بە دل و بە گیان دەپروانیە یارۆی واعیز، ڕوخساری وەکو ڕوخساری مردووان زەرد هەلگەرابوو. وا دیاربوو، مورشید و پیاوی خوا، دواى ئەوهی ناحەز و نەیارانی جووتە عاشق گلهی و سکالایان لە لای کردبوو، بۆ کومبى هاتبوو. بە کاوهخۆ و راستەوخۆ، بە دەنگیک که لە بەینی دیوارەکان و میچە گومەزییەکەوه دەنگیدەدایەوه، لە عەلەیی ئەو بە ناو خواناسانە دەدوا که لە ژیر پەردەى جل و بەرگی ڕوحانیەتەوه، هەر خولام و ئەلقە لە گوێ و کلکی شهیتان بوون. بیھیچ سلکردنەوهیەک، هەموو گوناحەکانی دون یواکیمی یەک یەک ژمارد: شەرمە بۆ ئەو قەشانەى که لە ژیر پەردەى روحانیەتەوه، لە جیاتی نمونە و سەرمەشق بن بۆ چاکە و میانپەوى، تا ڕادەى بەدمەستی بیراندی هەلدهقورپین، که لە جیاتی بە ڕۆژوو بوون و قەناعەت و کەمخۆری، خەریکی سک لەوهپینین، لە کاتیکا خەلکانیک دەبینن، قەت نانی وشک و پیخۆریکیان ناگاتە یەک. که سویندی داوین پاکى دەخۆن و پاشان لە بیرى خۆی دەبەنەوهو دەور و خولی ژنان دەدن، لە جیاتی ئەو ژنانە بەرەو دنیای مەعنەویات رینوینی بکەن، گومرایان دەکەن و لە رییان دەردهکەن و روحى داموایان ڕادەستی شهیتانی بەر دەرگای دۆزەخ دەکەن. وەختایەک خەلکی شارەکه جورئەتیان پەیدا کرد که ژیراژیر تەمەشای قەشەکەیان بکەن، سەیریان کرد هیشتا لە هەمان جیگا ڕۆنیشتوو، هیشتا چاوی برپووتە پیش خۆی و ڕوخساری بووه بە چەوهەنەرى سوور.

ئەوهی ڕوویدا – بۆ ماوهی چەند ڕۆژیک بوو بە باس و خواسی خەلکی شارەکه – نەیکردە کاریک که مورشید ئەو ماوهیەى که لە کومبى مایەوه، لە سەر وەعزەکانی خۆی لە کلیسای نوساسینیورا بەردەوام نەبیت. لە

دیداره که ی دیکه پدا که دواى چهند مانگیک دهگه ل گروپیکی بژاردهدا هاته وه، یان دهر فته کانی دیدا له سالانی دواترا، ههرگیز دهستبهرداری وهعزدان له کلپسای ناقبریدا، نه بوو. تاقه شتیک که گورا ئه وه بوو که دون یواکیم بۆ وهعهزه کانی نه دههات. لی ئه لکساندرینا دههات بۆ کلپسا. بهردهوام له وئ و له ریزی سینه مدا داده نیشته. به لووته بهرزه که یه وه، به دل و به گیان گوئی له قسه کانی مورشید دهگرت که نه هی له دهوله مهندي دنیا یی و زیاده مهسره فی دهکرد و بهرگری له ژیا نی ساده وساکار دهکرد وداوا ی دهکرد که له ریگه ی قوربانی و نویت و نزاهه روح بۆ مردن ئاماده بکری. ئه م ئاودوزهی جارن، بهر بهر ره جوش و خروشیکی گهرم وگوری ئولی له لا دروست بوو. له شه مایلخانه کانی سهر جاده کاندای مومی داده گیرساند، به سه عاتان له ههنبهر میحرابدا چۆکی دادهدا و به قوولی له فکران راده چوو، ری و رهسمی شوکرانه و دوعاخوانی به کومه لی بهرپا دهکرد. رۆژیک به سه رهپوشیکی ره شه وه، چاوه زاریکی، که وینه ی مهسیحی به سه ره وه بوو، له بهرۆکی دابوو، بۆ کلپسا هات. ئیدی دهنگویه ک که وتیووه سهر زاران که ههرچه نده ئه و و بابا یواکیم، هیشته له یه ک خانوودا ده ژیان به لام ههچ بی ئه مریبه کی خوا له نیوانیاندا پروی نه داوه.

به لام که خه لکی شار هه ندی جار پرکیشیان دهکرد وهه ندی شتیان له بابا یواکیم دهرباره ی ئه لکساندرینا دهپرسی، خوی له گیلی دهدا و بابه ته که ی دهگوری. ههرچه نده هیشته خوش ده ژیا، به لام په یوه ندی دهگه ل ئه و ژنه دا که له گه لیا ده ژیا و دایکی منداله کانی بوو، ته واو گورا. رهفتاریان له بهرچاوی خه لکیدا، ئه وه نده به ئه ده بانه بوو، له رهفتاری دوو که سی نه ناس دهچوو. مورشید هه ندی ههستی گونگی له لای یاروی قه شه دروست کردبوو که نه دههاته دیاری کردن. ئایا له م کابرای مورشیده دهرسا، ریزی دهگرت، به غیلی پیده برد، یان دلی پیی دهسووتا؟ له حه قیقه ته دا ههرکاتی مورشید بۆ شار دههات بابا یواکیم دهرگای کلپسا که ی بۆ ده کرده وه، له بهرده میا ئیعترافی دهکرد، عه شای رهبانی بۆ ساز دهکرد، به دریژی ئه و ماوه یه ی مورشید له ویندهر ده مایه وه، ئه و په ری دلسۆزی و خوش رهفتاری و میان رهوی ده نواند.

له دوا ی سه فه ری مورشید بۆ کومبی، وهختایه ک ئالکساندرینا کوریا، دهستبهرداری هه موو شتیک بوو و به گه ل موریده کانی ئه و که وت، له هه موو شاره که دا تاقه که سیک که نه حه په سا و خوی شلوی نه ده کرد، بابا یواکیم بوو.

پی و ابو له ژیا نی له مردن نه ترسا وه و ئیستاش لی ناترسیت. به لام دهسته کانی ده له رزین، ته زوویه به مؤره غه ی پشتیا دههات و دهچوو. بهردهوام خوی له ئاگره که نزیک و نزیکتر ده کرده وه تا ناخی یه خبه سته ی گهرم بکاته وه. وپرای ئه مه ش ئاره قه ی کردبووه وه. له دلی خویدا دهیگوت: " گال خه ریکه له ترسا زیره ی مه رگ ده که ی." ئه م دلۆپه ئاره قه درشتانه، ئه م هه ل له رزینه، ئه م هه سته سارده و ئه م راجفرینه، نیشانه ی ترس و له رزی پناویکه که ترسی مه رگی لینیشتیبت. تو ئه ی هاوپی کون، خوت به باشی نانسیت. " یانی گورا بوو؟ ئاخر دلنیا بوو که له گه نجیا ههرگیز ئه م هه سته ی له لا نه بووه. له زندانی پاريسدا، وهختیک چاوه ریی ده سترپیژی مه فره زه ی ئیعدام بوو، یان له بهر شه لونه له خه سته خانه دا، که بورژوا گه وجه کان چاره سه ریان ده کرد تا چاک بیته وه و وهختایه ک به عامودی که وه یان به ست تا به ته و قیکی ئاسن بیخنکینن، ساغ و سه لامهت و سه رحال دیار بی. چیوا ی بۆ مردن نه مابوو: گالیلو ئه جه لت نزیک بووه ته وه. ئایا له و ده مه هه ستیاره دا، کیزی هه لده ستا؟ ئاخر وه کو ده یانگیرایه وه، ئه و خه لکانه ی ده خنکان یان له سه ریان دهررا، ئه و حاله یان لیده هات. ئه م قه ناعهت و باوه ره

که زاده‌ی ترس بوو، حقیقه‌تی په‌یوه‌ندییه‌کی ئالۆزی نیوان مه‌یل وئاره‌زووی سیکیسی وئاکایی به‌مه‌رگی، ده‌شارده‌وه. ئە‌گەر شتی وا له‌ ئارادا نه‌بووایه، ئە‌وه‌ی ئە‌م به‌یانیه‌ رووی دابوو، ئە‌وه‌ی تۆزی له‌مه‌ پێش، نا‌چهند سه‌عاتی له‌مه‌وبه‌ر روویدابوو، رووی ده‌دا؟ شه‌و بوو، ئاسمان ئە‌ستیره‌ باران بوو، ده‌تگوت به‌ بار ئە‌ستیره‌ی پێوه‌ کراوه. بیری که‌وته‌وه‌ که‌ وه‌ختایه‌ک له‌ پانسیۆن و ژیرزه‌مینه‌که‌ی کیماداس بوو، بریاری دابوو و تاریک بوو پۆژنامه‌ی (پریشکی شو‌رش) بنووسیت و ئە‌وه‌ روون بکاته‌وه‌ که‌ دیمه‌نی ئاسمان له‌م محاله‌ زۆر هه‌مه‌ ره‌نگتر و جو‌راوجۆرت‌ره‌ له‌ دیمه‌ن و ئاسۆی زه‌وی و، ئە‌وه‌ روون بکاته‌وه‌ که‌ بیگومان ئە‌م تاییه‌تمه‌ندییه‌ کاریگه‌رییه‌کی بنجبری له‌ سه‌ر مه‌یلی ئاینی وئولی خه‌لکه‌که‌ هه‌یه. ده‌یتوانی ده‌نگی هه‌ناسه‌ی جورما که‌ تیکه‌ل به‌ ترقه‌ترقی ئاگره‌که‌ ده‌بوو، بژنه‌وی. به‌لێ ئە‌وه‌ی که‌ بووبوو به‌ مایه‌ی ئە‌وه‌ی په‌لاماری ئە‌م ژنه‌ بدات و له‌ رۆژیکا دوو جار سواری بیټ، هه‌ستکردن به‌ نزیکي مه‌رگ بوو. ده‌بیره‌وه‌ چوو: "په‌یوه‌ندییه‌کی سه‌یره، له‌ نیوان ترس و ئاره‌زووی سیکیسی دا، هه‌ر ئە‌وه‌یه‌ ته‌واو. باشه‌ بو کاتی که‌ کایفاس خه‌ریک بوو دوا گولله‌ی پێوه‌ بنی، ئە‌م ژنه‌ (جورما) فریای که‌وتبوو و رزگاری کردبوو؟ بوچی یارمه‌تی دابوو تا سواری قاتره‌که‌ ببیت، ده‌رمانی کردبوو، به‌ گه‌لی که‌وتبوو و بو ئیره‌ی هینابوو؟ بوچی ئە‌و ره‌فتاره‌ی له‌ گه‌ل که‌سیکا ده‌کرد، که‌ ده‌بوايه‌ بیکوره‌یینی؟

حایر وحه‌په‌ساو، ئە‌و پێویستیه‌ له‌ ناکاو و هه‌وسار پچریوه‌ی وه‌یاد ده‌هینایه‌وه. له‌و ده‌مه‌دا قاتره‌که‌ به‌ چوار ناله‌ ده‌رۆیی و له‌ ناکاوا گلا بوو وه‌هه‌ردووکیان که‌وتیون. ده‌بیره‌وه‌ چوو "دیاره‌ دلێ ئە‌و حه‌یوانه‌ وه‌کو هه‌ناری گه‌ییو ته‌قی بوو". چهند له‌ کیماداس دوور که‌وتبوونه‌وه؟ ئایا ئە‌و روبره‌ چکۆله‌یه‌ی خۆی تیا شو‌ردبوو و برینه‌که‌ی به‌ستبوو، ریودپیکس بوو؟ ئایا له‌ (ریاتسو دایونا) تیپه‌ری بوون، یان هیشتا نه‌گه‌یی بوونه‌ ئە‌وینده‌ر؟ کۆمه‌لیک پرسیار له‌ زه‌ینی جه‌نجالیا هاروژا بوو، به‌لام ترسه‌که‌ی ره‌وی بووه‌وه. ئایا له‌و ده‌مه‌دا که‌ ئە‌سه‌په‌که‌ گلابوو و ئە‌و هه‌ستی کردبوو که‌ خه‌ریکه‌ به‌ر ده‌بیته‌وه‌و به‌ ئه‌رزه‌که‌دا غل ده‌بیته‌وه‌ زۆر ترسابوو؟ به‌لێ. هۆیه‌که‌شی: ترس بوو. ئە‌م بیره‌ له‌ ناکاوه‌ی که‌ قاتره‌که‌ له‌ ماندوویه‌تی دا نه‌پسابوو، به‌لکو به‌ هۆی ئە‌و گولله‌یه‌وه‌ مردار بووبوووه‌ که‌ چهند چه‌ته‌یه‌کی به‌ کریگیارو له‌ په‌ناوه‌ پێوه‌یان نابوو تا بیکه‌ن به‌ جه‌نازه‌یه‌کی ئینگلیزی. ده‌بی مه‌سه‌له‌که‌ ئاوا بووبی. که‌ له‌و کاته‌دا خۆی دابوو به‌ سه‌ر ئە‌و ژنه‌دا که‌ ده‌گه‌ل ئە‌ودا که‌وتبوو و به‌ ئه‌رزه‌که‌دا غل ده‌بووه‌وه، له‌ به‌ر ئە‌وه‌ بوو که‌ به‌ غه‌ریزه‌ له‌ په‌نایه‌ک گه‌راوه. ئایا جورما به‌ شیتی ده‌زانی، یان شه‌یتان چووبوو که‌ولییه‌وه، که‌ له‌و هه‌ل و مه‌رجه‌دا، له‌و ده‌مه‌دا، به‌و حاله‌وه‌ سواری بی. ته‌حا له‌و نائومیدییه‌ی که‌ له‌ چاوانی ئە‌و ژنه‌وه‌ پرشنگی ده‌دا، له‌و داله‌رزینه‌ی به‌ ئازایدا ده‌هات، وه‌ختایه‌ک به‌ ده‌ست کوتانه‌کانی گال دا که‌ چنگی له‌ جله‌کانی ده‌نا بو‌ی ده‌رکه‌وت چ نیازیکی هه‌یه‌ وچی له‌و ده‌وی.

ئهمجاره‌یان هه‌یچ به‌رگرییه‌کی نه‌کردبوو، به‌لام بیزاری وبی موبالاتییه‌که‌شی نه‌شاردبووه‌وه. ته‌حا له‌و خۆ راده‌ستکردنه‌ خامۆشه‌ی ئە‌و ژنه‌، که‌ له‌ زه‌ینی گال دا نه‌خش بووبوو. له‌ کاتیکی له‌ عاردی که‌وتبوو، گیژو ویز، په‌ریشان بیر، شتیکی تی وروکا بوو، پیده‌چوو شه‌هوت، یان ترس یان نیگه‌رانی یان گومان، یا نکۆلی کردن بی له‌و ته‌له‌یه‌ی که‌ خۆی تیا ده‌بینی. له‌ پشت په‌رده‌ی ئاره‌قه‌وه‌، به‌ده‌م ئازاری برینه‌کانی شان و ملیه‌وه‌ که‌ له‌وه‌ ده‌چوو کولابیته‌وه‌و گیانی دلۆپ دلۆپ له‌و زامانه‌وه‌ دابچۆری، جورمای له‌ تاریکی ئە‌نگوسته‌ چاودا بینی که‌ به‌ دیار قاتره‌که‌وه‌ دانیشتبوو چاو وده‌می ده‌کرده‌وه. ئە‌وسا له‌ کاتیکی له‌ ئه‌رزه‌که‌ راکشابوو، دووباره‌ جورمای بینی هه‌ستا، بریک چل و چیوی کۆکرده‌وه‌ و ئاگریکی کرده‌وه. ئە‌وسا به‌ بیئه‌وه‌ی هه‌یچ شتیکی به‌م (گال) بلیت، کیردیکی دریزی له‌به‌ر پشتینه‌که‌ی ده‌ره‌ینا و هه‌ندی گوشتی له‌ لا ته‌نیشته‌کانی قاتره‌که‌ بری، له‌ شیشی دارینی

دا و خستیه سەر ئاگرهکه تا بیبرژینیت. ئیدی وهکو ئهوه بوو کاریکی ئاسایی مالهوه ئههجام بدات، وهکو ئهوهی هیچ بویهریکی نائاسایی رووی نه دابوو، ، وهکو ئهوهی واریقاتهکانی ئهوه پوژه هه موو ژیانان نه گۆری بی. ده بیره وه چوو: " ژنان ئالۆزترین بوونه وهرانی ئهه دنیاين" له فکران راپچوو: " قه ده رین، به جوړی په روه رده بوون که ههر شتی ژیان به سه ریاندا بینئ، چ خراپ و چ باش، چ ترسناک وهکو خوئی قه بوولی بکهن. " ئه وسه له دلی خودا گوتی: " تو بو ئه و ترسناکی."

دوای که میک توانی دانیشیت و چهند قومه ئاویک بخواته وه و به زهحمه تیکی زور، به هوئی نازاری گه رویه وه، چهند پلیک له گوشته برژاوه که بجاکیئتی. گوشته که ی زور له لا خوش و به له زهت بوو، له و کاته دا که مژوولی خواردن بوو، به و خه یاله ی که بیگومان، ئه و بویه رانه ی که پیشه اتبوون، جورمایان گیژ و سه راسیمه کردبوو، هه ولی دابوو هه موو شتیکی بو روون بکاته وه: ئه م ئیپامینوداس گونسالوقسه کی بوو، ته گییر و پیشنیازی سه بارهت به چه که کان چی بوو و، چون ئه م گونسالوقسه نه خشه ی هیرشه که ی بو سهر کوخته که ی رو فینو کیشابوو، تا ئه و تفهنگانه ی که خوئی کرپی بوونی، بدزی و پاشان ئه و، واته گال بکوژیت، چونکه پیویستی به جه نازه ی پیاویکی سوور و سپی قژ سوور هه یه. به لام ههر زوو بوئی ده رکه وت که جورما هیچ په یوه ندییه کی به وه وه نییه که ئه و بوئی ده گیپایه وه، به هیچ جوړی خه می ئه و نییه و واده زانی گویزی بو ده ژمی ریت. جورما به دم گویگرتنه وه، به ددانه ورد و یه کده سه ته کانی گازی له گوشته که ده گرت و می شه کانی لی پاس ده کرد، بینه وه ی شتیکی بنوینئ که له قسه کانی تیده گات، یان بینه وه ی تاقه پرسیاریک بکات، جار جار نیگای له نیگای هه له نگوت، ئه و نیگایانه ی که به ره به ره له تاریکی دا نقوم ده بوون و ده یانکرده کاریک که گال هه ست به جوړه هه ماقه تیک بکات. ده بیره وه چوو: " به راستی من که وده نم."

به لی که وده ن بوو، زور به چاکی و به کرده وه ئه م حه قیقه ت و راستیه ی سه لماندبوو. حه قی خوئی بوو له ههر دوو لایه نی ئه خلاق و سیاسییه وه به گومان بی، گومان له وه بکات که بابایه کی بورژوای فره خولیاو ته ماح که بتوانی داو بو دژمنه که ی بنیته وه و پیلانیکی ئه وتویان لی بگیژی که بگاته تفهنگ و تفهنگ کاری، ده توانی به هه مان ئاسانی پیلانگیژی له ئه ویش بکات. جه نازه یه کی ئینگیزی! به گوته یه کی دی ئه وه ی گونسالوقس ده رباره ی تفهنگه کان گوتبووی نه هه له بوو، نه هه له ی زمان و له دم ده رچوون بوو. به گالی گوتبوو تفهنگه کانی فره نسین، له کاتیکی سوور ده زانی که ئینگلیزین. گالیلو که گه یی بووه کوخته که ی رو فینو په ی به مه بردبوو، ئه و کاته ی که سه ندووقه تفهنگه کانی له عه ره بانه که بار ده کرد، نیشانه و مارکه ی کارخانه که ی به رچاو که وتبوو: " لیقه رپول ۱۸۹۱ " که ئه و خاله ی بو به دیار که وتبوو به شوخییه وه به خوئی گوتبوو: " ئه وهنده ی من بزائم تا ئیستا فره نساه په لاماری ئینگیزی نه داوه. ئه مانه تفهنگی ئینگلیزین، نه ک فره نسای."

تفهنگین ئینگیزی، جه نازه یه کی ئینگیزی. گونسالوقس چ ئوینیکی له ژیر سه ردا بوو؟ به ئاسانی وینای ده کرد: پیلان و نه خشه یه کی بی به زه بیانه، بی په رواو بیباکانه، ته نانه ت هوشیارانه وزیره کانه ". دووباره نیگه رانی تهنگی پی هه لچنی و تی وپوکا، له دلی خودا گوتی: " ئاخری ده مکوژی. " ئیره بو ئه و شوینیکی نادیار بوو، بریندار بوو، چونکه بیگانه بوو، هه رکه سینک ده یتوانی په یگیری بکات و شوین پی هه لگریت. له کوئی خوئی وه شیریت؟ له کانودوس؟ به لی، بی چهند و چوون. ئه وئ بو ئه و ئه مین بوو، یان به لای که مه وه به داخی ئه وه وه نامریت که که سیکی که وده ن بووه. ئه م بیره ی به می شکا هات: " کانودوس، په نات ده دات هاوری."

له سه‌رما له‌رزى لپهاتبوو، شان و مل و سه‌رى دهيه‌شا. بۆ ئه‌وه‌ى له‌وه پتر بير له برينه‌كانى نه‌كاته‌وه، هه‌وليدا بير له قوشه‌نه‌كه‌ى ميچهر (فبرو نيودى بریتو) بکاته‌وه. ئايا له کيماداس وه به‌ره‌و مونته سانتو به‌پړى كه‌وتبوو؟ ئايا پيش ئه‌وه‌ى بگاته شويى مه‌به‌ست، ئه‌و شويى نه‌يان ته‌خت ده‌کرد؟ ده‌بیره‌وه چو: " گولله‌كه له له‌شما نه‌ماوه‌ته‌وه، پيشته‌كه‌ى نه‌بريم، ته‌نيا ئاگره‌كه‌ى پيشته‌كه‌ى هه‌لکورپوزاندووه. دياره فيشه‌كه‌كه زور بچووک بووه، وه‌کو فيشه‌كى ده‌مانچه بچووکه‌كه‌ى كه هه‌ر به كه‌لکى راوه کيشکان دیت. " زامه قووله‌كه، برينى گولله نه‌بوو، به‌لکو زامى چه‌قو بوو، زور پوچووبوو، ده‌مار و ورده ده‌ماری گرتبوو، سوپى ئازاره‌كه ده‌گه‌بیه هه‌ر دوو گوپى، چاوه‌كانى و پشت ملی. ته‌زوى سارد و گه‌رم له ته‌پلى سه‌ریه‌وه ده‌هات و ده‌گه‌بیه بنى پى. گال ناکا به ته‌مای مردن بى؟ له ناکاوا به‌فر بارينى ئه‌وروپای بير كه‌وته‌وه، ئه‌و ديار و ده‌قه‌ره له چاوه‌ئمه محال و ته‌بیه‌ته کيوپه‌دا چه‌ند ئارام و مالى بوو. ده‌بیره‌وه چو: " له هه‌موو ئه‌وروپادا جوگرافيايه‌كى وه‌کو ئه‌مه زير و دژمانه هه‌يه؟ " له باشوورى ئه‌سپانيا، له تورکيا و، هه‌لبه‌ته له رووسيا. هه‌لاتنه‌كه‌ى " باکونين " ی بيركه‌وته‌وه، دواى ئه‌وه‌ى يازده هه‌يفى خشت به زنجير به ديوارى زندانه‌كه‌يانه‌وه به‌ستبوو. باوکى له باوه‌شى گرتبوو و بويه‌ر وماجه‌راکه‌ى بۆ گيرايه‌وه: سه‌فه‌ره داستان ئاساکه‌ى به سه‌رانسه‌رى سيپيریادا، به پوبارى ئامور، کالیفورنيا و پاشان گه‌رانه‌وه بۆ ئه‌وروپا. هه‌رکه گه‌پى بووه له‌ندهن ئه‌م پرسياره گه‌رمه به‌روکى گرتبوو: " له‌م مه‌له‌كه‌ته‌دا سه‌ده‌ف (گوپچه ماسى) ده‌ست ده‌که‌وى؟ " ميوانخانه‌كانى قه‌راخ جاده‌كانى ئه‌وروپای وه‌بیر هاته‌وه، كه هه‌ميشه ئاگردانه‌کان پى بوون، شوڤيا و سوپى گه‌رم ئاماده بوو، ريبوارانى دى به‌دهم سه‌بيل کيشانه‌وه هه‌والى پوژ و واريقاتى سه‌فه‌ريان ده‌گيرايه‌وه. ئه‌وسا له دلى خۇدا گوتى: " نوستاليزاو رابردوو دوستى، نيشانه‌ى ترسنوکيه گال. "

خه‌رىک بوو جله‌وى بۆ خوى شل ده‌کرد كه له خه‌يال‌وه بچیت و به‌زه‌پى به خۇيدا بپته‌وه. شه‌رم له خۆت بکه گال! هيشتا فيرى ئه‌وه نه‌بوويت كه به شانازى و سه‌رفرازيبه‌وه به‌مریت؟ چه‌فه‌رقى ده‌کرد ئه‌مه له ئه‌وروپا يان به‌رازيل، يان هه‌ر گوشه‌يه‌كى ديكه‌ى ئه‌م دنيايه بيت! مه‌گه‌ر هه‌مان ئاکام نه‌ده‌بوو؟ ده‌بیره‌وه چو: " ليکدابران، جيابوونه‌وه، په‌راگه‌نده رزين و بۆگه‌ن بوون، زاوژى کرمان، ئه‌گه‌ر دالاشان ده‌ورى خۇيان نه‌گيرابا، ئيسک په‌يکه‌ر دنيايان پر ده‌کرد. " ده‌بیره‌وه چو: " هه‌م تات ليتيه، هه‌م خه‌رىکه له سه‌رما ده‌مریت، به‌مه ده‌لین تاو و له‌رز. " ئه‌مه نه‌ترس بوو، نه ساچمه‌ى راوه کيشان و نه برينى کپرده‌كه: نه‌خوشى بوو. چونکه ته‌نانه‌ت پيش ئه‌وه‌ش كه کابراى چه‌رمينه پۆش په‌لامارى بدات، وه‌ختايه‌ک له‌وه مه‌زرايه‌دا كه ده‌گه‌ل ئىپامينوداس گونسالوئس دا بوو، هه‌ستى به‌وه کردبوو كه حالى باش نييه. گیانى ميرووله ده‌کات و شتيک به ئازای به‌ده‌نيا بلاو ده‌بپته‌وه‌و ته‌شه‌نه ده‌کات. مه‌سه‌له‌كه ئه‌وه نه‌بوو كه زور خراپ بريندار بووبوو، به‌لکو نه‌خوش بوو. ئى هاوپړى دیرين، ئه‌مه‌ش شتيكى تازه‌يه له ژيانتا. ده‌بیره‌وه چو: " حوکمى قه‌ده‌ره كه به‌ر له مردن ده‌رسه‌کانت ته‌واو بکه‌ى، بۆيه گيروده‌ى هه‌نديک شتانی کردوويت كه پيشتر نه‌تجه‌رباندوون. " هه‌وه‌ل ده‌ستدريژى بۆ سه‌ر ناموسى ژنان و ئيستاش نه‌خوشى. ئاخىر بيرى نايه‌ت كه قه‌ت نه‌خوشى به خۇيه‌وه ديتبى، ته‌نانه‌ت له منداليشيا. بريندار بوون؟ با، بريندار بووبوو، چه‌ند جاریک، زور به سه‌ختيش، وه‌کو ئه‌و جاره‌ى كه له به‌رشه‌لوئه بوو. به‌لام نه‌خوشى؟ قه‌ت نه‌خوش نه‌که‌وتبوو. هه‌ستى ده‌کرد له‌وه‌يه له هه‌ر ئان وساتيکا ببوریته‌وه، باشه ئه‌م هه‌ولى بيرکردنه‌وه‌يه‌ى له پای چى بوو؟ ئه‌م بيره‌ى كه تا بيربکاته‌وه هه‌يه و نامرئ چ مانايه‌كى هه‌بوو؟ له ناکاوا هه‌ستى کرد كه جورما پوڤيوه. به ترسه‌وه گوپى هه‌لخست. هيشتا له ده‌سته راستى خۇيه‌وه، گوپى له هه‌ناسه‌ى بوو. ئيدى نه‌يده‌بينى چونکه ئاگره‌كه به ته‌واوه‌تى کوژابووه‌وه.

ههولیدا وره‌ی خۆی به‌رز بکاته‌وه، زات وه‌به‌ر خۆی بنی، هه‌رچه‌نده ده‌یزانی که ئه‌مه کارێکی بیهوده‌یه، له بن لیوانه‌وه گوتی هه‌ل ومه‌رج و په‌وشی ناهه‌موار، شو‌رشیگێری راسته‌قینه سارد ناکاته‌وه، به‌لکو زیاتر بو تیکۆشانی هانده‌دات. به‌ خۆی گوت گوتاریک بو رۆژنامه‌ی (پریسکی شو‌رش) ده‌نوسیت وله‌و نووسینه‌دا ئاماژه به لیکچوونی نیوان بویه‌ر و واریقاته‌کانی کانودوس و گوتاره‌که‌ی باکوئین بو سه‌عاتسازان و پیشه‌وه‌رانی شاری (لاشود فون) و دۆلی " سان ئیمیر " ده‌کات، که باکوئین له‌و گوتاره‌دا، به‌ پیچه‌وانه‌ی پیشبینیه‌کانی مارکسه‌وه، گوتبووی راپه‌رین وشو‌رشی گه‌وره له کۆمه‌لگا پیشکه‌وتوه‌و پیشه‌سازیه‌کاندا روو نادات، به‌لکو له ولاتانی پاشکه‌وتوی کشت وکالیدا، که جه‌ماوه‌ری جووتیارانی کلۆل هیچیان نییه له ده‌ستی بدن بو نمونه وه‌کو ئه‌سپانیا، رووسیا و ته‌نانه‌ت به‌رازیش روو ده‌دات.

ئه‌و سا له دلی خۆیدا ئیپامینوداس گونسالوقسی به‌ر ده‌مپێژی جنیو و سخیفان دا: " هه‌ی بۆره پیاوی بۆرژوا، هه‌موو نه‌خشه وپیلانه‌کانت پشته‌ وشار ده‌بنه‌وه، ریسه‌که‌ت ده‌بیته‌وه به‌ خوری، ده‌بوایه ئه‌و کاتانه‌ی له به‌رده‌ستت دا بووم بتکوشتبام، له سه‌ر بانێژه‌ی کۆشکه‌که‌ی ناو مه‌زراکه‌تدا بتکوشتبام. من چاک ده‌بمه‌وه، به که‌مالی ئیسراحه‌ت هه‌ل‌دیم. " چاک ده‌بیته‌وه، هه‌ل‌دیت و ئه‌م ژنه گه‌نجه ده‌بی به‌ ده‌لیل و به‌له‌دی، قاتریک ده‌دزی و له کانودوس دا، دژایه‌تی هه‌ر شتی که ده‌کات که ئیوه‌ی بۆرژوا موماره‌سه‌ی ده‌که‌ن: خۆپه‌رستی، به‌دپایی، گومان، چاوچنۆکی، ته‌مه‌عکاری و ئالچاگی...

به‌شی دووه‌م

(۱)

هه‌رچه‌نده ئیواره خه‌ریک بوو بالی به سه‌ر دنیا‌دا ده‌کیشا، به‌لام ده‌قی گه‌رمای رۆژ هیشتا نه‌شکابوو، به پیچه‌وانه‌ی شه‌وانی دیکه‌ی هاوینانه‌وه، ته‌نانه‌ت شنه بایه‌کیشی نه‌ده‌هات. سلفادور، له‌و تاریکه‌دا له گه‌رما، گری لیده‌بووه‌وه. دنیا تاریک ونوته‌که، چونکه به ئه‌مری شاره‌وانی چرا غازیه‌کانی سه‌ر جاده‌کان له نیوه‌شه‌و به دواوه ده‌کوژینرانه‌وه. هه‌روه‌ها چرای مالی شه‌و بیدارانیش، نزیکه‌ی سه‌عاتی پیشتر کوژینرابوونه‌وه. ته‌نیا په‌نجه‌ره‌کانی نووسینگه‌ی رۆژنامه‌ی جورنال نوتیسیاس، به به‌رزاییه‌کانی شاره‌ کۆنه‌که‌وه، هیشتا روناک بوو. ئه‌م رۆشنایه‌ی چاوی ده‌خسته په‌شکه وپیشکه و ده‌یکرده کاری که ناوی رۆژنامه‌که که به خه‌تیکی گوتیکی جوان به جامخانه‌که‌ی به‌رده‌م بیناکه‌وه نووسرابوو، به زه‌حمه‌ت بخوینریته‌وه.

له ده‌ری ر‌ا، له به‌رده‌م بیناکه‌دا گالیسکه‌یه‌کی بچوک وه‌ستاوه‌و گالیسکه‌چیه‌که وئه‌سپه‌که هه‌ردووکیان که‌وتبوونه وه‌نه‌وزدان. به‌لام پیاوه‌کانی ئیپامینوداس گونسالوقس، هیشتا بیدارن، ئانیشکیان داداوه‌ته سه‌ر ئه‌و دیواره‌ی دیار ئه‌و خه‌ره‌نده‌ی ته‌نیشته‌ بینای رۆژنامه‌که و سه‌بیل ده‌کیشن. به ئه‌سپایی قسان ده‌گه‌ل یه‌کدی ده‌که‌ن وئاماژه بو شتیکی خواره‌وه ده‌که‌ن. له خواره‌وه هه‌یکه‌له زه‌لامه‌که‌ی کلێسای (نوسا سینیورادی گونسایو داپرایا) وکه‌ناره که‌فاویه‌که‌ی ده‌ریاکه له تاریکیدا نقوم بووبوو و به ئاسته‌م فه‌رق ده‌کرا. ده‌وری پۆلیسی سواره تۆزی له‌وه‌پیش به‌وینده‌را په‌ت بووبوو و تا سپیده له‌م ریگیه‌وه نه‌گه‌رانه‌وه.

له ژووره وه، له هۆله گوره كه دا كه هم نووسینگه وه هم ژووری نووسهر و په یامنیره كان بوو، رۆژنامه وانیکي گهنج، لاواز، ناحهز كه عهینه كیكي جام ئهستووری تاییهت به نزیكینی له چاو بوو و په یتا په یتا ده پزمی و رژد بوو له سهر ئه وهی له جیاتی به قهله می كانزایی بنووسیت، به په ره موچ دهینووسی، ئه مه كرده بوویه كاریك بییت به مایه ی پیکه نینی هاوکاره كانی. به تاقی ته نیا دانیشتووه. به سهر میزه كه دا دانه ویوه ته وه، به په له دهنووسیت، سهره دزیوه كه ی له بهر رۆشنایی چرا نه وتیه کی بچووكدا به حال دیاره، به شیوه یه کی ناره حهت له پشت میزه كه وه دانیشتووه، به ز خه ریکی نووسینه و ته نیا ئه و كاته سهر هه لده بری كه بیه وی په ره موچه كه ی به شووشه مه ره كه به كه دا بكات، یان بۆ بابه تیک ته مه شای دهفته ریکی چكۆله ی تیپینیان بكات، كه هینده له چاوی نزیکی ده كاته وه، به رچاوی ده كه وی. خشه خشی قهله مه كه ی تاقه دهنگی شه وه كپه كه یه. ده ریا ئه مشه و بیدهنگه، نووسینگه كه ی خاوه ن و سه رنووسه ری رۆژنامه كه، هه رچه نده روناكه، به لام ئه ویش ته واو بیدهنگه، پیده چن ئیپامینوداس گونسالوقس، له پشت میزه كه یه وه خه وی لیکه وتی، به لام رۆژنامه وانه نزیكینه كه، وه ختایه ك دوا وشه ی وتاره كه ی دهنووسیت و به ز ژووره گوره كه ده بری و خوی به نووسینگه ی سه رۆکی (حیزبی پیشكه وتووخوازی كۆماری) دا دهكات، ده بیینی كه بیداره و چاوه پروانی ئه و دهكات، هه ردوو ئانیشکی ناوه ته سهر میزه كه و دهسته كانی تیک هالاندوون. كه یاروی رۆژنامه وان ده بیینی سیما ئه سمه ر و روخساره رهق و ته قه كه ی دهگه شیته وه، سهر و سیمای گوزارشت له و تاقهت و توانایه دهكات كه ده توانی شه وانی دوور و دریز، به بیته وه ی چاو لیکینی، له كۆر و كۆبوونه وانی سیاسی به سهر به ری و رۆژی دوایش به بیهیچ نیشانه یه کی ماندوو یه تی له سهر كاری خوی به رده وام بی. به دیتنی رۆژنامه وانه كه سیمای هیور ده بیته وه، وه كو ئه وه ی له دلای خویدا بلی: "باش بوو، ئاخری هات." له بن لیوانه وه ده لیت: "ته واوت كرد."

- "به لی" رۆژنامه وانه نزیكینه كه كاغه زه كانی بۆ دریز دهكات.

به لام ئیپامینوداس گونسالوقس، كاغه زه كانی لیوه رناگریت. ده لیت: "باشتر وایه به دهنگی به رز بۆمی بخوینیته وه، به گوینگرتن باشتر له جه وهر و ناوه رۆكه كه ی حالی ده بم. برۆ له وی، له لای چرا كه وه دانیشه."

هه ركه یاروی رۆژنامه وانی نزیكین، ده یه وی دهست به خویندنه وه بكات، شه پۆلیك پزمه گرتی، یه كه مجار یه ك پزمه، نه خیر بوو به دوو، ئیدی بوو به زنجیره و ئه نجام ناچار بوو، عهینه كه كه ی دابكه نی و به هه مان ته رده ستی سیحربازانه وه، دهسته سړیكی گوره له ئاسینی چاكه ته كه یه وه ده ربینی و به دم و لووتیه وه بگریت.

به عوزرخوا ییه وه ده لیت: "هی رتوبه تی ئه م هاوینه یه." و دم و چاوه هه لاوساوه كه ی ده سړی. ئیپامینوداس گونسالوقس قسه كه ی پیده بری: "ده زانم. تکیه به رده وام به."

(۲)

به رازیلکی یه كگرتوو، نیشتمانیکي به هیز.

جورنال دی نوتسیاس

(خاوه ن ئیمتیا ز: ئیپامینوداس گونسالوقس)

باهیا له ۳ / ۲ / ۱۸۹۷

شكستی هیزه كانی میجر فیبرو نیودی بریتو، له دهشت و بیابانه كانی كانودوس.

په ره سهندن وگورانی تازه.

(حیزبی پیشکه وتووخوازی کوماری) فه رماندار وحیزبی خویبونخوازی باهیا، پیلاگیری دژی پژی می کوماری به مه به سستی گیرانه وهی پژی می هه لوه شاوهی پاشایه تی تومه تبار دهکات. جه نازهی سیخوړی کی ئینگیزی.

لیژنه یه کی کوماریخوازه کان بؤ ریو دهرات تا داوا له سوپای فیدرال بکات به شداری له سه رکوتکردنی راپه پینی شه رفقانان ویاخیانی توندپه و خراپکاران بکات. بروسکه ی هاونیشتمانیان له باهیا، بؤ عه قید " موریرا سیزار ": " فریای کومار بکه ون".

*

شکستی هیزی سوپای به سه رکردایه تی میجر فیبرو نیودی بریتو، که له فوجه کانی نو، دوازه، شه ش، بیست و شه ش و سی و سی پیاده پیکهاتبو ودهرکه وتنی نیشانی زور سه بارهت به په یوهندی ژیراوتیری دهرباری ئینگلته را و دهره به گ و فیوداله کانی محالی باهیا، که په یوهندیان به ئامانجه کونه په رسته کانی حیزبی خویبونخوازه وه له لایه ک و به کونه په رستانی باهیا وه له لایه کی تره وه، بؤ هه مووان ئاشکرا بو، کردیه کاریک که نه جوومه نی نوینه رانی محالی باهیا، جاریکی دی له شه وی هه ینیدا، له که ش و هه وایه کی گرژ و به هه را وه نگامه دا کوبیته وه.

جه نابی ئاغای ئیپامینوداس گونسالوفس، نوینه ری به ریزی نه جوومه ن و رینه ری حیزبی پیشکه وتووخوازی کوماری، به فه رمی جه نابی "دون لویز فیانا" ی فه رمانداری باهیا و دار وده سته که ی سه ر به بارون "دی کانا براقا" ی وه زیری جارانی پژی می ئیمپراتوری و سه فیری جارانی ئیمپراتور "دون پدرو" ی دووه می دهرباری ئینگلیستانی، تومه تبار کرد که شوړشی کانودوسیان هه لگیرساندووه و به کومه کی ئینگلیستان چه ک و یارمه تیان گه یاندووه ته یاخییه کان، تا له و ریگایه وه پژی می کوماری سه رنگون بکه ن و پژی می پاشایه تی بگیری نه وه سه ر حوکم.

نوینه رانی حیزبی پیشکه وتووخوازی کوماری، داوایانکرد که حکومه تی فیدرال، یه کسه ر له ده قهری باهیا مداخه له بکات، تا جه نابی نوینه ری به ریز دون ئیپامینوداس گونسالوفس گوته نی "نه و پیلانه یاخیگه ریبه ی نه رستوکراته لوکالییه کان و قز سووره چاو چنوکه ئینگلیزه کان، دژی سه ربه خوی و سه روه ری به رازیل، دایان رشتبوو." پووچه ل بکاته وه. هه روه ها نه وه ش راگه یه نرا که لیژنه یه ک له پیامو قولانی باهیا نه مرؤ بؤ ریودوجانیرو قری کراوه، تا به نوینه رایه تی خه لکی باهیا، فه خامه ت و شکودار سه رکومار (پرو دنته موریس) له داوای خه لکی باهیا ئاگادار بکه نه وه، که هیژیکی گه وره ی سوپای فیدرال ره وانه بکات تا بزوتنه وه نه نارشی و ئاژاوه گیری به که ی (نه تنویو کونسرو) سه رکوت بکات.

حیزبی پیشکه وتووخوازی کوماری، نه جوومه نی ئاگادار کرده وه که نها دوو هه فته به سه ر شکستی هیزه کانی میجر بریتودا، له لایه ن یاخی و ئاژاوه گیری کانه وه، که هه م ژماره یان زیاتر و هه م چه که کانیان زور له هی نه وان چاکتر بووه، تیده په ری. جا ویرای نه م حه قیقه ته و ویرای نه وه ی باری چه کی ئینگیزی له شاره دی "ئیپوپیارا" که شف بووه که قهرار بووه بؤ کانودوس بگواز ریته وه و سه رباری نه وه ی جه نازه که ی جاسوس و پیایو

ئینگلیزان " گاليلو گال " که به دهستی دهسه لاتدارانی دهولت که وتووه، دهسه لاتدارانی دهولت وله پیش هه مووانه وه جهنابی فه رماندار " دون لویز فیانا " بیموبالاتی و خه مساردیه کی گومانوویان نواندووه، واته یه کسه ر خوازیاری موداخه له ی له شکر ی فیدرالی نه بوون، که ئەمه خواستیکی نیشتمانیپه روه رانه ی خه لکی باهیا بووه، تا ئەم ئاشووب و پیلانگیپیه ی که هه ره شه ی له بوونی نیشتمانی ونه ته وه یی به رازیل ده کرد، سه رکوت بکات و له ناوی ببات.

" دون ئەلیزودی روک "ی نوینه ری به ریزی ئەنجوومه ن ویاریده ده ری سکرتری گشتی حیزی پیشکه وتووخوازی کوماری بروسکه یه کی خوینده وه که ئاراسته ی قاره مانانی سوپای کوماری، ئەفسه ری به رپرسی سه رکوتکردنی راپه رپینی سه لته نه تخوازه کان بوو له (سانتا کاتارینا) هه روه ها ئاراسته ی یاریده ده ری به ناوبانگی مارشال فلوریانو پیکسوتو، عه قید (موریرا سیزار) بوو، بروسکه که به م نیوه رۆکه کورت و راسته وخویه بوو: " وهره و کومار رزگار بکه. " ئەم نوینه ره به ریزه، وپرای نارهبازی نوینه رانی زورینه، ناوی سن سهد و بیست و پینچ که سی له سه رگه قاری مالباتان وده نگه رانی سلقادوری خوینده وه که بروسکه که یان ئیمزا کردبوو.

یاریده ده ری سه رۆکی (حیزی خویبونخواز) و سه رۆکی ئەنجوومه نی نوینه ران، عالی جه ناب (ئادالبرتو گوموسیو) رایگه یاند، که ته نیا ناو هینانی پیاویکی وه کو بارون " دی کانا براقا " که یه کیکه له که سایه تیه هه ره گرینگه کانی باهیا و له سایه ی سه ری ئەوه وه ئەم ده قه ره بووه به خاوه نی جۆره ها خزمه تگوزاری وه کو جاده و شه قام، سکه وقیتار، پرد و خه سه ته خانانی خیرخوازی وقوتابخانان و زور سازیین خزمه تگوزاری گشتی دیکه، ئەم قسانه خوی له خویدا بوختانه وگومانی ئەوه ی ده خاته سه ر که دژی سه روه ری به رازیله، به تایبه تی که له غیابی خویدا ده کرین، بی ریزییه کی بی شه رمانه یه.

نوینه ری به ریز دون فلوریانو مارتیر گوتی: " سه رۆکی ئەنجوومه ن چه زده کات که خزمه که ی و سه رۆکی حیزبه که ی بارون دی کانا براقا، له په ره ی گول پاکتر نیشاندات و که م و زور ئاماژه بو خوینی ئەو سه ربازانه نه کات، که به ناهه ق، به دهستی " سباستینه " تاوانباره کان، له ئواواو له چیای کامبایو هاته رژان، باسی ئەو تفه نگه ئینگلیزیانه نه کات که له ده قه ره که دا گیران، باسی کابرای جاسوسی ئینگلیز " گال " نه کات که سه ربازانی گاردی گونده واران له ئیپوپیارا جه نازه که یان دۆزییه وه. ئەوسا یاروی قسه که ره ئەم پرسیاره ی کرد: " ئایا، ئەم پینچه به دهوره و خو دزینه وه یه له بهر ئەمه نییه که ئەم بابه تانه جهنابی سه رۆکی ئەنجوومه ن نارهبه حته ده کات؟ " نوینه ری به ریزی سه ر به فراکسیون (حیزی خویبونخواز) دون ئیدواردو گلیسریو، گوتی کومارییه کان هینده تینوی ده سه لاتن، به خه یال و بوختان پیلانی ئەوتو هه لده به ستن و باسی جاسووسی قژ سووری ئەوتو ده که ن که ته نیا خاک و خولی جه سه تیه یان ماوه و به مه خویان کردووه به گه پجاری خه لکانی عاقلی باهیا. ههنگی یاروی قسه که ره ئەم پرسیاره ی کرد: " ئایا بارون دی کانا براقا یه که م قوربانی راپه رین و ئاژاوه ی ئەو کۆنه په رسته خوین ریژانه نییه؟ هه ره ئەوان نین که به شیک له مولک و زهوی و زاره که یان داگیر کردووه؟ لیره دا نوینه ری ریژدا دون دانتاس هورکاداس، قسه کانی پییری وگوتی: " ئەدی ئەگه ره ئەم زهوی و زاره داگیر نه کرابی و به حوسن و رهزا راده ستیان کرابی چ ده لی؟ " نوینه ری ریژدار دون ئیدواردو گلیسریو، له به رسقی نوینه ری به ریز دون دانتاس ئورکاداس دا پرس ی که سیک له قوتابخانه ی باوکانی سباستیانست دا په روه رده و فیر نه کرابی، وه ختایه ک نه جیمزاده یه ک قسان ده کات، قسه کانی پینا بریت. نوینه ری به ریز دون دانتاس هورکاداس

یه کسه و هلامی دایه وه که پی وانه بووه نه جیمزاده یه کی به پریز خه ریکه قسه دهکات. نوینه ری پریزدار دون ئیدواردو گلیسریو، سوور بووه وه و به تووریهی هاواریکرد که ئه گهر قسه کهر ته وازی نه هینیتته وه، له مهیدانی دوئیل دا وهلامی ئه م بیپریزیه ده داته وه. سه روکی ئه نجومهن، عالی جه ناب سیئر "ئادالبیرتو دی گوموسیو" داوای له نوینه ری به پریز دون دانتاس هورکاداس کرد که له پیناوی پاراستنی کو بوونه وه که و حورمه تی ئه نجومهن، ته وازی بو هاوکاره کی خو ی بینیتته وه. نوینه ری پریزدار دون دانتاس هورکاداس گوتی له و قسه یه دا مه به سستی ئه مه بووه که ئیدی به پی زانیاری ئه و له به رازیلدا هیچ نه جیمزاده یه ک به مانای سوارچاک یان بارون یان فیکوتتان نه ماوه. چونکه له گه ل جیگیر بوونی حکومه تی کو ماری پر شانازی مارشال " فلوریانو پیکسوتو، ئه و نیشتمانپه روه ره گران قه دره، که یادی هه میشه له دل خه لکی به رازیل دا به زندووی ده مینیتته وه، ئیدی له قه ب و نازناوی ئه شرافیه ت، باوی نه ماوه و که س هیچ پی ناپیوتت. به لام وتی و پرای ئه وه ش مه به سستی بی پریزی به که س نه بووه، چ جای نوینه ری پریزدار دون ئیدواردو گلیسریو. ئیدی گلیسریو عوزر ته وازی به کی لی قه بوول کرد.

نوینه ری به پریز دون روخاسیبرا هه لیدایه که ریگه نادات سووکیه تی به جوامیریکی وه کو بارون دی کانا براقا، که مایه ی شانازی ئه م دیار و ده قه ریه، بکریت، به تاییه تی له لایه ن خه لکانیکی رکونی و بوغزنه وه، که له ژیانیا، سه د یه کی دامه زرینه ری "حیزی خو یبوونخواز" خزمه تی باهیایان نه کردووه. یاروی قسه کهر له سه ری پوی تیناگات بوچی ده بی بروسکه بو بابایه کی (یاقوبی)، (یاقوبیه کان: تووند ره وترین گروپی شو رشی فه رهنسا بوون، له ده ورانی ئه مانه دا گیوتین " ملپه رین" به رده وام له کارا بووه. دانتون ورو پسیپر له ریبه رانی ئه م گروپه بوون.) وه کو عه قید موریرا سیزار فری بکری بیت بو باهیا، له کاتیکا هه موو ده زانین که به چ تووند وتیژی و زه برو زه نگیک راپه رینه که ی له سانتا کاتارینا دا سه رکوت کرد، خو ئه گهر له و پیودانگه وه ته مه شای بکه ین، زور به زه قی دیاره که ئه و پیاره خه و به وه وه ده بینی له هه ر مهیدانیکی به رازیل دا گیوتینی دابنیت و بیت به رو پسیبری ئه م مه مله که ته. ئه م قسه یه ناره زایی تووندی نوینه رانی به پریزی فراکسیون حیزی پیشکه وتووخوازی کو ماری لیکه وته وه، هه موو هه ستانه سه ر پی، که وتنه هورا کیشان بژی سوپا، مارشال فلوریانو پیکسوتو و عه قید موریرا سیزار و داویان کرد پوزش بو ئه و سووکیه تیه به پریته وه که ناوی یه کینک له قاره مانه کانی کو ماری له که دار کردبوو. نوینه ری به پریز "دون روخا سیبرا" جاریکی دی چوه پشت تریبونه که و گوتی که ئه و مه به سستی سووکیه تی کردن به عه قید موریرا سیزار نه بووه، که به خو ی دل به ندی تاییه تمه ندییه سوپاییه کانیه تی و هه روه ها مه به سستی بی حورمه تی به یادی ره حمه تی مارشال فلوریانو پیکسوتو نه بووه، که خزمه تیکی زوری به کو مار کردووه، به لکو ویستویه تی ئه وه رونبکاته وه که له گه ل ئه وه دا نییه سوپاییان خو له سیاست و کاروباری سیاست هه لقورتینن، چونکه نایه وی به رازیل دووچاری هه مان چاره نووسی ئه و ولاتانه ی ئه مریکای باشوور ببن، که میژوویان، جگه له و به یاننامه یه ک له دووی یه کانه ی که له سه ربازگه کانه وه ده رده چن و بلاوده کرینه وه هیچی دی نییه. نوینه ری پریزدار (دون ئه لیزو دی بول) قسه که ی پیبری و بیبری خسته وه که هه ر ئه و سوپایه بوو، هه ر هه مان سوپای به رازیل بوو که کو تایی به پریمی پاشایه تی هینا و پریمی کو ماری دامه زراند. هه نگی نوینه رانی به پریزی که مینه یان ئوپوزیسیون دووباره رابوون وریز و حورمه تی خو یان بو سوپا و مارشال فلوریانو پیکسوتو و عه قید موریرا سیزار دوویات کرده وه. نوینه ری به پریز (دون روخا سیبرا) داوی ئه و قسه پی برینه، له سه ر تیبینییه کانی خو ی به رده وام بوو و، گوتی داوا کردن له حکومه تی فیدرال که ته داخل بکات کاریکی پوچ و بی مانایه، چونکه جه نابی فه رماندار (دون لویز ثیانا) جاره های جار ته که زی له سه ر ئه وه کردووه که

ئۇستانى باھيا تواناي تەواوى ھەيە بۇ سەرکوتکردنى ئۇ چەتە و سباستيانەي كە لە كانودوس دا گىرساۋنەتەوہ. نوينەرى رېزدار دون ئىپامىنوداس گونسالوۋس، ئەوہى وەبىر ئەنجوومەن ھىنايەوہ كە چەتە وياخىيەكان تا ئىستا دوو كەرەتان ھىزە سوپاييەكانيان لە دەقەرەكەدا تىكشكاندوۋە و لە نوينەرى بەرپىز (دون روخا سبىرا) ى پرسى، بە بۇچوونى ۋى دەبى چەند قۆشەنى دى بىتتە قەتل و عام تا دەسەلاتى فېدرالى بىتتە سەر خەت و تەدەخول بكات. نوينەرى بەرپىز (دون دانتاس ھوركاداس) گوتى بۇ ئەو و ھەر كەسىكى دى نىشتمانپەرۋەرى، بىانويەكى باشە بۇ ھەر كەسىك بىەوى لە ئاۋى لىلدا مەلە بكات، بە گوتەيەكى دى بە ھاۋدەستى دەگەل ئىنگىلىزانى خىانەت پىشە بكات و ياخيان و ئاشوبگىران بە قازانجى سەرلەنەتخوزان، بكات بە گز كۆمارا، دز بازارى ئالۆزىان گەرەكە. نوينەرى بەرپىز (دون لىلس پىدادس) گوتى باشترىن بەلگە بۇ ئەوہى كە بارون دى كانا براقا، بە ھىچ جۆرى دەستى لەو وارىقات و بويەرە خويناۋيانەدا نەبوۋە كە خوینرېژەكانى كانودوس بەرپايان كىردوۋە، ئەمەيە كە بارون چەند مانگىك بوو لە دەرىي بەرازىل بوو. نوينەرى بەرپىز فلورىانو مارتىر گوتى غىابى بارون نەك بەلگەي ئەوہ نىيە كە دەستى لەو بويەرەنەدا نىيە ونەبوۋە، بەلكو بە پىچەوانەوہ، بەلگەي ئەوہيە دەستى لەو وارىقاتانەدا ھەبوۋە، كەس بەو چاۋ وراۋى دوور كەوتنەوہ پۋالەتتە ناخەلەتتى، چونكە ھەموو خەلكى باھيا دەزانن كە ھىچ كەسىك لەم ئۇستانەدا، بەبى رەزامەندى و ئۆكەي بارون كانا براقا ناتوانى پەنجە بە ئاۋدا بكات. نوينەرى بەرپىز (دون دانتاس ھوركاداس) گوتى ئەوہى كە جىگەي گومانە، ئەوہيە كە بەرپىزان نوينەرانى فراكسىونى زۆرىنە، سەرسەختانە خۇ لە باس و گەنگەشەي ناردنى ئەو چەكە ئىنگىلىزانە دەبوپىرن، كە " گال " ى جاسووسى دەربارى ئىنگلستان بۇ ياخى و ئاژاۋەگىرەكانى ھىنابوو.

بەرپىز سەرۋكى ئەنجوومەن جەنابى سىر (ئادالبرتو گوموسىو) گوتى ئەو مەزەندە و خەيال و گومانانەي كە زادەي رىق و كىنە و نەزانىن، ھەر كە راستىەكان دەر كەوتن، خۇبەخۇ پوۋچەل دەبنەوہ. ھەرۋەھا گوتى بارون دى كانا براقا لە چەند رۆژى ئايندەدا دەگاتەوہ كە ناراۋەكانى باھيا ۋەھنگى دەبىنىن كە نەك ھەر ئەندامان و ھەوادارانى حىزبى خۇبىوونخوز، بەلكو ھەموو خەلكى بە چ گەرم و گورپىيەكەوہ پىشۋازى لەم پىاۋە مەزەنە دەكەن و ئەمە باشترىن بەلگەيە بۇ دوور خستتەوہى ئەوانەي دەيانەوى بە نەھەق ناۋى ئەو و ناۋى حىزبەكەي و دەسەلاتدارانى حكومەتى باھيا، بەو بويەر و وارىقاتە كارەساتبارانەوہ گرى بدن كە دز و جەردە و گەندەلان لە كانودوس دا ئەنجاميان داۋە. ھەنگى نوينەرانى بەرپىزى زۆرىنە ھەستانە سەر پىيان و كەوتنە ھورا كىشان و چەپلە لىدان بۇ رابەر و سەرۋكى حىزبەكەي خۇيان بارون دى كانا براقا، لى نوينەرانى بەرپىزى سەر بە فراكسىونى حىزبى پىشكە و توخۋازى كۆمارى، لە جىي خۇ دانىشتن و بە نارەزايىيەوہ كەوتنە لىدانى كورسىيەكانيان.

بە شىۋەيەكى كاتى كۆبوۋنەوہكە راگىرا، تا نوينەرە بەرپىزەكان پىشۋىەك بدن و ئەسايان ھىۋر بىتتەوہو ساردىەك بخۆنەوہ و مجىزىان بىتتەوہ تايم. بەلام لە ماۋەي ئەم كورتنە پىشۋەدا، لە راپەرۋەكانى ئەنجوومەنەوہ، گەنگەشە و جوابە جەنگى تووند دەھاتە گوى و كار گەيىيە ئەوہى كە دۇستانى ھەر دوو نوينەرى بەرپىز (دون فلورىا مارتىر) و (دون روخا سبىرا) بکەونە بەينەوہو لىكدىان دوور بخەنەوہ كە خەرىك بوون دادەگزانە سەر وگوئىلاكى يەكدى.

كە كۆبوۋنەوہكە دەستى پىكردەوہ، جەنابى سەرۋكى ئەنجوومەن سىر ئادالبرتودى گوموسىو، پىشنىازى كرد بە گوپىرەي بەرنامە دوور ودرىژەكەي ئەو شەوہى ئەنجوومەن، بىنە سەر موناقتەشەي ئەو بودجەيەي كە

وهزارهتی ناوځو بؤ ږاکيښانی سکهی قیتار بؤ ناوچه دووره دهستهکان داوای کردبوو. ئەم پيشنیازه، نارېزایی نوینهرانی بهرپړزی فراکسیونی حیزبی پیشکەوتووخوازی کۆماری لیکهوتەوهو ههستانه سەر پيشان وبه دەم هاواری: "خیانهت، پیلانگيری" یهوه داویان کرد، له سەر موناقهشه و گهنگهشه، دهربارهی خهتەرترین کيشههی باهیا و ههموو ولات بهردهوام بن. ههنگی نوینهری بهرپړز دون ئیپامینوداس گونسالوئس کهوتە ههرو گيڤی ئەوهی که ئەگەر زۆرینه ههولئ ئەوه بدن ځو له موناقهشهی ئاژاوهو یاخیهگهريیهکهی کانودوس و دهستوهردانهکانی دهرباری بهریتانیا له کاروباری بهرازیل، ببویرن، ئەوا ځوی و ئەندامانی ئوپوزیسیون هۆلی ئەنجوومهن بهجیدلین، چونکه به هیچ جۆری قاییل نابن که فراکسیونی زۆرینه، بهم فرۆ فیله تورپههاتانه جهماوهری خهک بگهوجینن. نوینهری بهرپړز دون ئالیزو دی روکه گوتی ههوهلهکانی سهروکی بهرپړزی ئەنجوومهن بؤ بواردنی گهنگهشهی ئەم بابته ځوی له ځویدا بهلگهیهکی پرونی ئەمهیه که حیزبی ځویوونخواز چهنده سهبارته به گهنگهشه و باسی بابتهی (گال) ی جاسووسی ئینگلیز وچهکه ئینگلیزهکان نارېهت و ئیحراجه، ههلبته ئەو ههلوئسته مایهی سهرسامی نییه، چونکه ځوزیاخوازی به دهورانی پاشایهتی و لایهنگری له ئینگلستان، له مهیل و ئارهزووانهی بارون دی کانا براقایه، که بؤ ههموو خهلکی پرونی وځویاوه.

سهروکی بهرپړزی ئەنجوومهن سیر ئادالبرتو گوموسیو گوتی نوینهرانی بهرپړزی ئوپوزیسیون ناتوانن بهم ههپهشانه هیچ کهسیک بترسینن و حیزبی ځویوونخوازی باهیا، له روانگهی نیشتمانپهروهیهوه له ههموو کهسیک زیاتر ئامادهیه بؤ سهروکتکردنی شوږش و راپهپینی یاخیانی کونهپهراست له کانودوس و گيږانهوهی تهناهی و ئارامی بؤ ئەو محالانه، له سهری رۆی و گوتی نوینهرانی ئەم حیزبه نهک ځویان له گهنگهشهی ئەم بابته نابویرن، بهلکو زور به جديش ئامادهن بؤ گهنگهشه کردنی.

نوینهری ریزدار (دون جواو سیکساس پونده) گوتی تهنیا ئەو خهلکانههی که ههست به پيگهی کۆمیدی ځویان ناکه، دهتوانن دهربارهی ئەو به ناو جاسووسه ئینگلیزه قسان بکهن که به قسهی ئەوان جهسته سووتاوهکهی له لایهن گاردی گوندهوارانی باهیاوه له ئیپوپیارا دۆزراوتهوه، ههروهها گوتی به قسهی خهلکی، ئەم پیاوه گوايه چریکیک بووه له لایهن حیزبی ئوپوزیسیونهوه بهکری گيراوهو پارهی دراوتهتی. ئەم قسانه بووه بایسی توورپهیی و نارېزایی نوینهرانی بهرپړزی حیزبی کۆماری. نوینهری بهرپړز (دون جواو سیکساس دی پونده) له دريژهی قسهکانیا گوتی که کونسولخانهی ئینگلیز له باهیادا دانی بهم حهقیقهتهدا ناوه که ئەو پیاوهی ناوی ځوی ناوه گال، کردهوهی رابردووی باش نهبووهو دوو ههپف لهوه پيش دهسهلاتی ئوسانهکهی لهمه ئاگادار کردووتهوه تا به گویرهی ئەو زانیاریه رهفتاری دهگل بکهن و پۆلیسی باهیاش له بنج و بناوانی ئەم مهسهلهیه چوووه ساغی کردووتهوهو ئەمري دهکردنی دهکردووهو ئەم ئەمر وحوکه به ځویشی راگهیهنراوهو قهرار بووه ناقبری ځوی ئاماده بکات به کهشتی فهرهنسی (مارسیین) ولات بهجیبیلئ. نوینهری بهرپړز له دريژهی قسهکانیا گوتی ئەم قسهیهی که گوايه ئەم گاليلو گال ناوه، سهريپنجی ئەمرهکهی کردووه، له ولات وهدهر نهکهوتوووهو دواي دوو ههپقان به کۆمهلی چهک و تفهنگهوه له ناو جهرگهی ولاتا بینراوه، ههريگيز ناکاته بهلگهی ئەوهی که پیلانیکی سیاسی یان دهستوهردانی دهولتی بیگانه له ئارادا بووه، بهلکو به پيچهوانهوه، ئەمه باشتري بهلگهیه که سهرهرو و سهرکيشی ناقبری، ههولیداوه ئەو چهک و تفهنگانه بهو خهلکانه بفرۆشیت که بتوانن پارهکهی کاش بهنئ، یانی بهو یاخیه سباستیانهی بفرۆشی که ئانتونیو کونسيليزی رابهريان به ناز ناوی مورشید به نیوبانگه، چونکه ئەوانه به حوکمی راو پروت وتالان و چهپاوی زور، پارهی باشیان ههیه بؤ کرپنی چهک. له بهر ئەوهی ئەو قسانههی که نوینهری بهرپړز دون جواو سیکساس پونده کردنی، بووه مایهی پيکهنين

و تهوس و توانجی نوینه رانی به پریزی ئوپوزیسون و به ئاشکرا که وتنه گالته کردن به قسه کانی سه روکی به پریزی ئه نجوومه ن، جه نابی با سه عاده تی سیر ئادالبرتو گوموسیو، داوی له نوینه رانی ئه نجوومه ن کرد، که ئارامی کوبوونه وه که ره چاوبکه ن. نوینه ری به پریز دون جواو سیکساس پونده گوتی، ئه م هه را وزه نایه ی سه باره ت به که شفکردنی چهند تفهنگیک له دهشتی کانودوس دا، به رپا کراوه خوئی له خویدا نیشانه ی رپاکاری وعه وام خه له تینییه، چونکه هه موو کهس ده زانی که قاچاغچیه تی چهک مخابن له م دیارو ده قهره دا له کونه وه هه ره هه بووه، ئه گه ر ئه مه وا نییه، با نوینه رانی به پریزی ئوپوزیسون ئه وه پرون بکه نه وه، که حیزبی پیشکه وتووخوازی کوماری به نیوی گارد و پاسدارانی گونده واروه کوئیان کرده وه وئامانجی چالاکی کردن بوو له ده ریی دام و ده زگا فه رمیه کانی ئوستانی باهیا، چوئن و له چ ریگه یه که وه چه کدار کرا؟ له بهر ئه وه ی نوینه رانی به پریزی حیزبی پیشکه وتووخوازی کوماری، که وتنه گالته کردن به قسه ته شه ر ئامیزه کانی نوینه ری به پریز دون جواو سیکساس پونده، سه روکی ئه نجوومه ن جه نابی سیر ئادالبرتو گوموسیو دووباره داوی بیدهنگی له نوینه ره کان کرد.

نوینه ری به پریز ئیپامینوداس گونسالوئس گوتی نوینه رانی به پریزی زورینه، سات به سات پتر له قوراوی قسه لیکدژ و درو و ده له سه کانی خو روده چن، هه لبه ته ئه وه ی به ناو مرداوان بکه وئ هه ر وای به سه ر دیت. یارو پاشان سوپاسی خودای کرد که پاسداران و گاردین گوندپاریز تفهنگه کان و " گال " ی جاسووسی ئینگلیزیان گرتووه، چونکه ئه م هیزه، هیژیکی سه ره بخو، پاک، نیشتمانپه روه ر و به راستی کوماریخوازه، که حکومه تی له مه ترسی و جدیه تی ئه و بویه ر وپیشها تانه ئاگادار کردبووه وه هه نگاوی جدی نابوو بو جله وگیری له هه ر هه ولیکی شارده نه وه ی به لگه کانی هاوکاری نیوان سه لته نه تخوازه ته واو عه یاره کان و ده رباری به ریتانی، له و پیلانه ی که دژی سه روه ری به رازیل چنرا بوو وکانودوس سه رچاوه که ی بوو. ئه وسا دریژه ی دایی و گوتی ئه گه ر پاسدارانی گونده وار وگوند پاریزان نه بویه ئه وا کومار هه رگیز، به و جاسووسه ئینگلیزانه ی نه ده زانی که به و دهشت و ده ره دا چهک و تفهنگیان بو شه ر قانان ویاخیانی کانودوس ده گواسته وه.

ههنگی نوینه ری به پریز (دون ئیدوارد گلیسریو) قسه که ی پیبری وگوتی تاقه به لگه و نیشانه یه ک که له سه ر جاسووسه به نیوبانگه ئینگلیزه که به دهست که وتبی، چه پکیک قژی سووره، که دهشی هی ژنیکی قژ سوور، یان یالی ماینیک بی. ئه و قسه یه بووه مایه ی پیکه نینی هه ر دوو فراکسیون زورینه وئوپوزیسونیش. دون ئیپامینوداس گونسالوئس، له دریژه ی قسه کانی گوتی سوپاسی نوکته بازی ئه و نوینه ره به پریزه دهکات که قسه کانی به م بری بوو، به لام وهختایه ک سه روه ری ولات له بهر هه ره شه دا بی وهیشتا خوینی ئه و نیشتمانپه روه رانه ی که له پیتاوی به رگری له نیشتمان، له ئاوا و له قه د پال و بناری مونته کامبایو، رژا، وشک نه بووبیته وه هه لایوی لی هه ستیت، رهنگه کاتی شوخی و نوکته بازی نه بیت، ئه م قسه یه نوینه رانی به پریزی ئوپوزیسونی هینایه جو ش وکه وتنه چه پله لیدان.

نوینه ری به پریز (دون ئالیزو روکه) به ئه نجوومه نی راگه یاند که به لگه ی بنجیر و بی چهند و چون ده رباره ی ناسنامه ی ئه و جه نازه یه ی که له (ئیبوپیارا) و له گه ل تفهنگه کاندای دوزراوه ته وه، له به رده سه ته، نکولی کردن له م به لگانه وه کو نکولی کره له روشنایی رۆژ. هه روه ها ئه وه شی به ئه نجوومه ن راگه یاند که ئه و دوو پیاوه ی گالیلو گالی جاسووسی ئینگلیزیان له نزیکه وه بینی بوو و په یوهندی دوستانه یان ده گه لیدا هه بوو بوو، واته دکتوری به نیو بانگ " خوزیه باتیستا دی ئولفیر " وهاو ولاتی (یان فان ریجستد) جل و به رگ، پالتو دریژ و پشتین و پووته کانیان ناسی بووه وه. له هه موو ئه مانه ش گرینگتر ئه و قژه سووره کاله بوو که پاسدارانی

گوندەوار (گوند پاريز) زور به جوانى برى بوويان و له گەل خودا هينابوويان. هەروەها به نوينه‌ره به‌پريزه‌كاني گوت كه هەردوو هاو ولاى نافرې گەواهيان له سەر بىر و باوهرې شورشگيرانهى كابرې ئينگليز ونەخشە نەينيه‌كاني سەبارەت به كانودوس، داو و شتاقيان دۆزىنەوهى جەنازه‌كەيان له و دەقەرەدا پى سەير نەبوو. يارو نوينه‌ر له دريژهى قسەكانيا ئەوه‌شى به گويگره‌كاني گوت كه زورېك له هاو نيشتمانىانى شارەكاني ئەو دەقەرە، بۇ پاسداران و گوند پاريزه‌كانيان گيزاوتەوه كه كابرېه‌كى ناموى قز سوور و پرتوگالى زمانيان ديتوو كه هەولئ ئەوهى داو دەليل و بەلەديك بدۆزىتەوه تا بۇ كانودوسى ببات. نوينه‌رى به‌پريز دون جواو سيكساس پونده دووپاتى كردهوه كه كهس نكوئى له وه ناكات كه جەنازهى كابرېه‌كى گاليلو گال ناو، له گەل كۆمه‌ليك تەنگا له ئىپوپيارا دۆزراوتەوه، بەلام ئەمه بەلگەى بنجبر نيه كه كابرې جاسووسى ئينگليز بوو، چونكه بيگانە بوونى ئەو هيچ شتىكى له سەر ناكات به مال. خو ئەگەر قەرار بى جاسووس بى، بۇ جاسووسى دانيماركي، يان سویدی يا فەرەنسى يا ئەلمانى يان چيني نەبى؟

نوينه‌رى به‌پريز ئىپامينوداس گونسالوقس گوتى، قسەكاني نوينه‌راني به‌پريزى زورينه ئەوه دەردەخەن كه وهختايەك به بەلگەى زندوووه هەولەكاني هيزى بيگانەيان سەبارەت به دەستووردان له كاروبارى ناوخوى به‌رازيل و سەرنگون كردنى پريزى كۆمارى و گيزاوتەوهى پريزى پاشايەتيان دەخريته بەردەست، له جياتى ئەوهى توورە بن و پييان ناخوش بى، هەولده‌دن خەلكه كه به شتتين لاوه‌كيبه‌وه مژوول بكەن و پاكانه بۇ رەفتارى خەتاباران بكەن، ئەمه خوئى له خویدا باشترين بەلگەيه كه حكومەتى ئوستان و محالى باهيا، ئاماده نيه تەنانەت پەنجەيه‌كيش له ياخيانى كانودوس راوه‌شيني چ جاي سەرکوئكرديان، چونكه ئەم ياخييون و ئازاوه‌يه‌يان پيخوشه. بەلام پيلانگيرييه ميكافيليسيته‌كهى بارون دى كانا براقا و حيزبى خويبوونخواز هەرگيز سەر ناگرى، چونكه سوپاي به‌رازيل هەميشه ئامادهيه بۇ سەرکوئكردى هەر پيلانك، وهكو چۆن تا ئىستا هەر راپه‌رينيكي سەلتەنەتخوازانەى دژ به پريزى كۆمارى له باشوورى ولاى سەرکوئكردى، بهو ئاوايه ئاشووبه‌كهى (كانودوس) ش سەرکوئكرت و زنده به چال دەكات. ئەوسا له سەرى رويى، وهختايەك سەرورەى ولاى بكه‌ويتە مه‌ترسييه‌وه، قسە ناخوات، كردار شەرته‌وه، حيزبى پيشكه‌وتووخوازى كۆمارى له سبه‌يه‌وه ده‌كه‌ويتە پاره كۆكرده‌وه بۇ كرپنى چهك وته‌قه‌مەنى تا ئەو چه‌كانه بدات به سوپاي فيدرال. يارو نوينه‌ر له دريژهى قسەكانيا پيشنيازى بۇ نوينه‌راني به‌پريزى حيزبى پيشكه‌وتووخوازى كۆمارى كرد كه كۆبوونه‌وه‌كه بۇ ئەوانه به جيبيلن كه هيشتا دليان بۇ پريزى كۆن ليدەدا و برۆن بۇ (كامپو گراندە) بۇ ئەوهى له هەنبر ئەو مونومينته مه‌رمه‌رينەدا كه بۇ يادى مارشال فلوريا پيكسوتو دروستكراوه، به كۆمەل سويندى وه‌فادارى بۇ كۆمار تازە بكه‌نه‌وه. نوينه‌راني ئوپوزيسيون يەكسەر پيشنيازه‌كەيان قەبوول كرد و له هۆلەكه وه‌دەر كه‌وتن، كه بووه مايه‌ى توورپه‌ى و نارەزايى نوينه‌راني به‌پريزى زورينه.

دواى چەند خوله‌كيك، سەرۆكى ئەنجومەن جەنابى با سەعادهتى سىر ئادالبرتو گوموسيو، كۆتايى به كۆبوونه‌وه‌كه هيتا.

سبه‌ينى، راپورتيكى تير وته‌سەلتان سەبارەت بهو ئاهەنگە نيشتمانىيه كه سپيده زوو پيشكه‌ش ده‌كەين كه له (كامپو گراندە)، له بەردەم ئەو مونومينته‌دا كه بۇ يادى مارشالى پولاين، له لايەن نوينه‌راني حيزبى پيشكه‌وتووخوازى كۆمارىيه‌وه ئەنجام درا.

ئىپامىنوداس گونسالوئىس دەلىت: " پىئوستى بە ھىچ دەسكارىيەك نىيە، پىئوستى بەوہ نىيە تاقە فارىزەيەكىشى بۇ زىاد بىكى، يان تاقە وشەيەكى لى پاش و پىش بىكى. " سىما و پوخسارى زىاتر ئاسوودەيى پىوہ ديار بوو تا رەزامەندى، وەكو ئەوہ بوو چاوەروانى ئەوہ بووبى ئەو گوتارەي كە نھا يارۆى رۆژنامەقان بە دەنگى بەرز و يەك نەفەس، بىئەوہى تاقە پژمەيەك بىگرى، بۆى خویندەوہ، لەمە زۆر خراترى تيا بى. گوتى: " پىرۆزە، دەستخوش. "

رۆژنامەقانەكە كە پىدەچى گوىى لە قسەكەي ئەو نەبووبى، لە بن لىوانەوہ دەلىت: " چىرۆكىكى ئاوارتەيە، چ راست بى چ درۆ. ئەو لاتى شارانەي كە لە جادەو بانەكانى سلقادورا دەسورايەوہو دەيگوت كە ئىسقانان دەستنووسى روحن و لە مەيخانەكاندا دەمى لە خوانەناسى و ئەنارشىزم دەكوتا، ئىدى دەبى رۈون بىئەوہ كە جاسووسى ئىنگلىز بووہو دەستى لە گەل سباستيانەكاندا تىكەل كىردوہو بۇ گىرانەوہى رژىمى پاشايەتى و چارەنووسى بگاتە ئەوہى كە لە بىبابانەكانى باھىادا بە زندوويەتى بىئە سووتاندن - ئەمە بوپەرو چىرۆكىكى ئاوارتە نىيە؟ "

سەرۆكى حىزبى پىشكەوتووخوازى كۆمارى بە رەزامەندىيەوہ دەلىت: " با زۆرىش ئاوارتەيە، بەلام لەوہ ئاوارتە تر و نائاسايى تر ئەمەيە كە خەلكانىكى بە روالەت ياخى و تووندەرەو، رۈوبەرووى فەوجىكى گەرە و گران، پىر چەك و تەيار بە چەكى قورس و شەستىر، رۈوبەن و تەفر وتوناي بىكن. بەلى ئاوارتە و نائاسايىيە. بەلام خالى لەمە گرىنگتر ئەمەيە كە ئەم رەوشە بۇ ئايندەي ئەم ولاتە زۆر ترسناكە. "

ھەوا گەرمتەر بووہ. رۈوخسارى رۆژنامەقانە نىكبىنەكە لە ئارەقەدا ھەلكشاوہ، ئارەقەكەي بە چەرچەفى سەر تەختە خەوہكە، كە دەورى دەستەسرىش دەبىنى، دەسرىت و عەينەكە تەمگرتووەكەي بە كراسە چىرچ و لۆچەكەي دەسرىت. كاغەزە پەراگەندەكانى سەر مېزەكە كۆدەكاتەوہ و دەلىت: " بە خۆم بۇ تايپىستەكەي دەبەم و بە دىارىيەوہ دەوہستم تا تايپى دەكات، خەمت نەبى نايەلم يەك ھەلەي چاپى تىبەكەوي. بىرۆ بىخەم وخەيال لىي بخەوہ قوربان. "

سەرۆك، بە راشكاوى وراستەوخۆ لىي دەپرسىت: " كاركرىت لە گەل مندا پىخۆشترە يان دەگەل رۆژنامەي بارون دا؟ دەزانم كە لىرە پارەي زىاترت دەستدەكەوي تا لە رۆژنامەي (دىارىو دا باھيا) بەلام من مەبەستم كارەكەيە. كاركرىت ئىرەت پى خۆشترە؟ "

- ئەگەر راستت دەوي، بەلى قوربان. " يارۆى رۆژنامەقان عەينەكەكەي لە چاوە دادەكەنى و ماوہيەك بە دەم چاوەروانى پژمەوہ ھەردوو چاوى دەنوقىنى و دەمى دەكاتەوہو كەپووى كىرژ دەبى، بەلام پژمەكەي درۆ دەردەچى، نايەت. " نووسىنى راپۆرىن رۈمىارى زۆر خۆشترە لە نووسىن دەربارەي ئەو زىانانەي بە سەدەمى رۈو ماسى بە دىنامىت لە رىبرادى ئىتاپاگىت دا دەكەونەوہ يان بە ھۆى ئەو شەواتەوہ كە لە كارخانەي چكىت سەزى مانمالايس كەوتوہتەوہ. "

ئىپامىنوداس گونسالوئىس دەلىت: " ئەمە جگە لەوہى كە ئەم كارە بۇ خۆى خزمەتكردنە بە بونىاتنانى ولات، تۆ بەم كارە خزمەتى دۆزىكى نىشتمانى شايستە دەكەيت... ئاخىر تۆش يەكىكى لە خۆمان. وانىيە؟ "

رۆژنامەقانەكە دەلىت: " قوربان من ھىچ باوہرىكى سىياسىم نىيە و سىياسەتم نەكردوہو بە خەم. " دەنگى ھەندىجار تىز و نزمە و ھەندىجار بەرز و گەرەيە، وەكو ھەر ئەندامىكى دىكەي لەشى جىگەي متمانە نىيە. "

- " ئەم راشكاويەتم پىخۆشە " خاوەن ئىمتىيازى رۆژنامەكە پىدەكەنى، ھەلدەستىتە سەر پىيان و دەست بۆ جانتاكەى دەبات. " من لىت رازىم، وتارەكانت زۆر بى عەيبىن. دەقاودەق ئەو شتە دەللىن كە دەبى بگوترىن، و بە دەربىرەن و دارشتنى دروستىشەو. من خۆشالم كە ھەستىارتىن بەشى رۆژنامەكەم بە تۆ سپاردوو. "

چرا بچووكەكەى سەر مېزەكە ھەلدەگرى، فوويەكى لىدەكات و دەيكوژىنئىتەو، لە نووسىنگەكە و دەدەر دەكەوئىت، رۆژنامەقائەكە دواى دەكەوئى، بەلام لە بەر ئەو دەرگايەى بۆ ھۆلە گەورەكە دەچى، پىي لە تەنەكە خۆلىك ھەلدەكەوئى.

دەكەوئىتە مېنگە مېنگ: " قوربان، حەز دەكەم چاكەيەكم لە گەلدا بكەى. ئەگەر عەقيد مورىرا سىزار بۆ دامركاندنەو ھەو سەركوتكرنى ئاشووبەكەى كانودوس بۆ ئىرە ھات، حەز دەكەم وەكو پەيامنىرى رۆژنامەى جورنال دى نوتىسياس لە گەلى برۆم. "

ئىپامىنوداس گونسالوئس ئاوردەداتەو ھەو تەمەشاي بكات وئەوسا بەدەم لە سەركردنى كلاوئەكەيەو، سەراپاى بە نىگا دادەبىژىت. دەلئىت: " پىموايە ئىمكانى ھەيە. دەبىنى... تۆ يەككى لە ئىمە، ھەرچەندە حەزت لە سىياسەت نىيە. ھەر كەسى دلبەندى عەقيد مورىرا سىزار بى، ماناى واىە بە دل كۆمارىخوازىكى تەواو عەيارە. "

ياروئى رۆژنامەقان، بە كاغەزىك خۆى باوھشىن دەكات و دەلئى: " راستت گەرەكە، من تىا ماوم نازانم ئەو ھەستەى سەبارەت بەو پىاو ھەمە دلبەندىە يان نا. دىتنى قارەمانىك بە زندوويەتى و نزيك بوونەو ھەو لە كەسىكى زۆر بە نىو بانگ، بۆ خۆى حەز و خوليايەكە، رىك وەكو دىتنى پالەوانى فىلم و پۆمانانە. "

ئىپامىنوداس گونسالوئس دەلئىت: " دەبى ئاگادارى رەفتارى خۆت بى، چونكە عەقيد حەزى لە چارەى رۆژنامەقانان نىيە. " لەو كاتەدا كە بەرەو دەرگاي دەرى دەپوات، درىژە بە قسەكەى دەدات: " بەو ھەو لە نىو خەلكىدا شۆرەتى پەيدا كرد، كە لە شەقامەكانى " رىو " دا، رۆژنامەنووسىكى ھەلپەرستى تەنز نووسى، بە ھەنجەتى ئەو ھى بى رىزى بە سوپا كردبوو، بەر گولە دا وكوشتى. "

رۆژنامەقائەكە لە بن لىوانەو دەلئىت: " شەو باش. " بە ھەشتاو بەرەو لايەكى دىكەى بىناكە دەروات، كە راپەويكى تارىكە و بۆ بەشى چاپ دەپوات، ھەلبەتە تاپىستەكان كە تا ئەو كاتە بە چاوەروانى وتارەكەى ئەو ھەو مابوونەو، بىگومان خولكى دەكەن كە قاوئەيەكيان لە گەلدا بخواتەو. "

بەشى سىيەم

(۱)

قىتارەكە بەدەم شووت لىدانەو ھەو خۆى بە وىستگەى كىماداس دا دەكات، بە ئالائى شەكاو ھەو لافىتەى خىرھانىن و پىشوازى گەرمى عەقيد مورىرا سىزار رازاوتەو. ئاپۆرايەكى زۆر لە سەر شوستە تەسكەكەدا كە بە خشتى سوور سەلبەند كراو، لە ژىر ئالايەكى گەورەدا كە بە سەر ھىلى ئاسنەكەدا دەشەكىتەو، كۆبوونەتەو: " كىماداس پىشوازى گەرم لە عەقىدى پالەوان مورىرا سىزارو فەوجە نەبەزەكەى دەكات. بژى بەرازىل! " دەستەيەك

مندالی پى پەتى، سەرو بەيداخى بچووكيان بە دەستە وەيە وليكدا ليكدا دەيشەكئىننە وە. چەند پياويك جوان خويان گۆرپو، جلكى تايبەتى يەك شەممەيان لە بەرکردوو و نيشانە وئارمى ئەنجومەنى شارەوانيان لە بەرۆكى خۆ داو، كلاوكانيان بە دەستە و گرتو، كۆمەليك خەلكى شەرۆلە و شەرپۆش دەوريان داو و بە چاوى حەپەساو و تەمەشا دەكەن. خەلكانى دەستگير بە شەكر لەمە و شەكرۆكە و كوليچە و بە ناوياندا دەگەرپىن و سوآلكەر و پارسەكان داواى خيىر و سەدەقەيان ليدەكەن.

هەر كە عەقيد موريرا سيزار لە سەر پلەكانى قيتارەكە كە سەربازانى تەفەنگ بەشان سەريان لە هەموو پەنجەرەكانى وە دەرهيناو - بە ديار دەكەوئ، خەلكەكە بە هوراو چەپلە ريزانە و پيشوازى دەكەن. عەقيد چوست و چالاک خۆى هەلدەداتە سەر شوستەكە، جليكى فاسونى شينباوى، دوگمە زيىر و رازاو بە قەيتانى سوورى لە بەردايە، شمشيرىكى بە قەديە و بەستبوو، جووتى پووتى ماميز زيىرى لە پى دا بوو. پياويك بوو ورديلە، كەميك رەقەلە، بە لام زور چوست و چالاک و زيتەلە. هەمووان لە گەرما سوور بوو بوونە و، بە لام عەقيد تەنانەت عارەقەشى نەكردبوو وە. ورديلەيى و كەم نموديبەكەى هەرگيز دەگەل ئەم سام و هەيبەت و جوش و خرۆشەدا تيكي نەدەكردو وە كە بە دەور و بەريا بلاوى دەكردو، پرشنگى سام و متمانە لە چاوەكانى دەبوو وە. سەرو سيمای لە هى پياويك دەچوو كە متمانەى تەواوى بە خۆى هەبى، بزانی چى دەوى، خووى بە ئەمر و نەهيە وە گرتى.

ئيدى هوراو چەپلە ريزان نەك هەر هەموو شوستەكەى گرتبوو وە، بەلكو گەيى بوو جادو شەقامەكانى دەور و بەریش، ئاپوراي خەلكەكە لە بەر هەتاو گەر مەكەدا ترنجابوونە ناو يەك و هەر كەسە و پارچە مقەوايەكى كردبوو بە سيبەر بە سەر سەرى خويە وە. مندالان چنگ چنگ نوقول و شەكرۆكەيان بە حەوادا هەلدەدا و مندالە بەيداخ بە دەستەكان، بەيداخەكانيان دەشەكاندەو. پياو ماقولانى شار كەميك دینە پيشە وە، بە لام عەقيد موريرا سيزار راناو سەتى تا تەوقەيان دەگەلدا بكات. كۆمەليك ئەفسەرى سوپا دەوريان گرتو. بە ريزە وە سەريك بۆ پياو ماقولانى شار دادەنە و ييتى و پوو لە جەماوەرەكە دەكات و هاوار دەكات: " بژى كۆمار، بژى مارشال فلوريانو! " هەنگى بە چاوى حايىر و حەپەساوى كارمەندانى ئەنجومەنى شارەوانىيە وە، كە بيگومان بە تەمابوون گوويان لە وتارى ئەو بى و چەند قەسەيەكى دەگەلدا بكەن، دەگەل ئەفسەرەكانيا خۆى بە بيناي و يستگەكەدا دەكات. ئەندامانى ئەنجومەنى شارەوانى هەلدەدەن دووى بكەون، بە لام پاسەوانانى بەر دەرگا كە ريبان نادەن و يەكسەر دەرگا كە لە داوى ئەو وە دەخەن. دەنگى حيلەيەك دیتە گوئ، ئەسپىكى جوان لە قيتارەكە وە دیتە دەرى و خيلى گەنجان بە ديتنى دینە جوش. حەيوانەكە خۆى دەليستە وە، سەر و يالى تەكان دەدات و حيلەيەكى شادى بۆ دەكات، هەست بە هەواى ئازادى گوند دەكات. نەها سەربازەكان يەك يەك لە دەرگا و پەنجەرەكانى قيتارەكە وە دادەبەزن، جانتا و پرياسكەكانيان دەگەل خۆدا دادەگرن، سەندوقين تەقەمەنى و شەستيران دادەگرن. هەر كە تۆپ و شەستيران لە بەر هەتاو كەدا دەدرەوشينە وە هوراي شادمانى خەلكەكە بەرز دەبيتە وە. نەها سەربازەكان سەرقالى داگرتنى ئەو گايانەن كە دەبى لە تۆپە قورسەكانيان ببەستن. نەها كارمەندانى شارەوانى، دەچنە ناو ئەو خەلكە كونجاو وە (فزول) كە لە بەر دەرگا و پەنجەرەكانى و يستگەكەدا وەستاوون و تەمەشاي ناو بينايەكە دەكەن و هەلدەدەن تا لە نيو ئاپوراي ئەو ئەفسەر و ئينزيبات و خولامانەدا كە بەملاو بەولادا دەرويشتن، عەقيد موريرا سيزار بدین.

بینای ویستگه که بریتیه له هۆلیکی گه وره که به تیغه دیواریک کراوه به دوو به شه وه و کابرایه کی ته له گرافچی له پشت ئەم تیغه دیواره وه خه ریکی کار کردنه. ئەو به شه ی هۆله که دهروانیتته بینایه کی سی نهومی که تابلوییه کی گه وره ی پیوه هه لواسراوه، لپی نووسراوه " ئوتیلی کونتتال ". سهربازان به دریژیایی شه قامه پرووتهن و بی دار و دره خته که ی ئیتاپیکورودا که بو مهیدانی گشتی شار ده پوات، بلاو بوونه ته وه. له پشت دهیان سهرو روخساری خه لکیه وه که حایر و حه په ساو چاویان بریوه ته ناو ویستگه که، سهربازان دهسته دهسته، به جۆش و خرۆشه وه له قیتاره که داده به زن. وهختایه ک به یداخه گه وره که ی فهوج به دیارده که وی و سهربازیک به به رزییه وه دهیشه کینیتته وه و له بهرچاوی خه لکه که خۆی پیوه ده نوینی، جاریکی دی جه ماوه ری خه لکه که دهست به هورا کیشان ده که ن. له و مهیدانه ی نیوان ویستگه که و ئوتیلی کونتتال دا سهربازیک ده که ویته رنه ککردنی ئەسپه سپیه سه ر ویال جوانه که. له گوشه یه کی هۆلی ویستگه که دا میژ وخوانیکی دریژ دانراوه، که گۆزه و بوتل و جۆره ها سینیه خوار دنی له سه ر ریزکراوه و تول وجر جیتیان به سه ر سینیه خوار دنه کاندادا وه، تا له شه ری ئەو هه زارانه میشه پاریزراو بن که هیچ که سیک گوینیان پینادات. دهیان به یداخه بچووک و چه پکه گول به بن میچه که دا هه لواسراوه و جۆره ها پۆسته ری حیزبی پینشکه و تووخوازی کۆماری و حیزبی خۆبیونخوازی باهیا، بو پیشوازی عه قید موریرا سیزار و کۆمار و فهوجی پیاده ی حه وته می سوپای به رازیل هه لواسراوه.

له گه رمه ی ئەم هه موو جم و جول و هاتوچۆیه دا عه قید موریرا سیزار، ئونیفۆرمه شینباوه فاسۆنه که ی ده گۆری و جلکی کار و مهیدانی له بهر ده کات. دوو سه رباز په تویه کیان له به رده م ژووروچکه که ی یارۆی ته له گرافچی دا راگرتوو و عه قیده که جلکه فه رمیه کانی یه ک یه ک له م که نکه (شوینی جل دا که ندن) کاتیه وه هه لده داته ده ره وه و ئەفسه ریکی یاوه ری کۆیان ده کاته وه و له جانته یه کی گه وره یان ده نی. موریرا سیزار، به دهم له به رکردنی جله مهیدانیه کانیه وه ده گه ل سی ئەفسه ردا که له ده ری ژووروچکه که دا ئاماده وه ستاون، قسه ده کات.

- " کونیا ماتوس، رهوشی هیزه ئاماده که مان له چ دایه. "

میجهر به ئەسپایی پی به عاریدا ده کوتی و ته مه شایه کی ئەو کاغه زه ده کات که به ده ستیه وه یه و ده لیت: " هه شتا و سی که س تووشی ئاوله و نه خووشی دی بوون. هه زار و دوو سه د و سی و پینچ نه فه ر ئاماده ی شه رن. پارده ملیۆن فیشه کی تفه نگ و هه فتا و پینچ گولله توپی بی عه بیمان حازر و ئاماده یه قوربان. "

- " ئەم فرمانه به گروپی پیشقهره ولان رابگه یه نه که له زه رفی ئەوه پهری دوو سه عاتی دیکه دا، به ره و مونته سانتو بجولین. " دهنگی عه قید بنجبره، هیچ مجامه له یه کی تیا نییه: " تۆش ئولیمپیو، له جیاتی من داوای بوردن له ئەنجومه نی شاره وانی بکه. داوی تۆزیک دی ده یانینیم. پینان بلن که ناتوانین کاتی خۆمان به ئاههنگی فه رمی یان به ده عوه ت وزیافه تان به فیرو بدهین. "

- " به سه ر چاو قوربان. "

وهختایه ک نه قیب ئولیمپیو کاسترو مره خه س ده بی، ئەفسه ری سییه م دیته پیشه وه. جلکی عه قیدی له به ره، ته مه نیکی هه یه، کورته بالایه کی بریک قه له وه، نیگایه کی نه رم وئارامی هه یه: " ملازم پیرس فریرا و میجهر فیبرنیودی بریتو ئاماده ن و فه رمانیان پییه که وه کو شیره تکار په یوه ندی به فه وجه وه بکه ن. "

موریرا سیزار، بو ده میک ده بیره وه ده چی. ئەوسا به دهنگیکی نه وی که به ئاسته م دیته بیستن: " خه نی له فه وجه که، تاماریندو، بو ئیره یان بیته. "

سەربازىكى موراسىل، كەتوۋەتە سەر چۆكان و يارمەتى عەقىد دەدا تا چەكمە بى مامىزەكانى لە پى بكات. دواى تۆزىك فېبرونىۋىدى برىتو و پىرس فرىرا، لە دواى عەقىد تامارىندو وە دىن و لە بەردەم پەتۆكەدا، بە شىۋەى ئامادە رادەۋەستان. بە دوو قۆلى لاق بە عارىدا دەكوتن، ناو و پلەكانى خۆ دەلەن ورايدەگەيەنن: " ئامادەى خزمەتىن قوربان ". پەتۆكە دەكەۋىتە سەر ئەرزەكە. مورىرا، دەمانچەيەك و شمشىرىكى لە خۆ بەستون، سەرى قۆلى كراسەكەى ھەلكردوۋە، باسكەكانى كورت، بارىك، بى موو ولووسن. سەراپاى دوو ميوانەكە، بە نىگايەكى سارد و بى ھىچ قسەيەك دادەبىژىت.

- " قوربان، ، بۆ ئىمە شانازىە كە ئەزمونى خۆمان بخەينە خزمەتى ئەم ھىزەو خزمەتى سەربەرزترىن فەرماندەى سوپاى بەرازىلەۋە."

عەقىد مورىرا سىزار، بە جۆرى چاو لە دوور چاۋانى فېبرونىۋى برىتو دەبرى، كە دەشلەژى و لە شپرزەبى دا چاو دادەخت.

- " ئەم ئەزمونەتان وەختايەك رۋوبەروۋى چەند چەتە و رىگرىك بوونەۋە، بە كەلكى خۆتان نەھات. " عەقىد دەنگى بەرز نەكردەۋە بەلام ھۆلى وىستگەكە، لە ناكاۋا لە جم و جول كەوت، دەتگوت كارەبا لى دا. مورىرا سىزار، بە جۆرى دەروانىتە مېجەر وەكو ئەۋەى مېروۋىەك بىت، ئەوسا بە پەنجە ئاماژە بۆ لاي پىرس فرىرا دەكات: " ئەم ئەفسەرە تەنيا يەك سىرەى لە گەل بوو. بەلام تۆ پىنج سەد نەفەرت لە بەردەستا بوو و، شكستىكى وەھات، بە سەر خۆ ھىنا كە ئەزى تيا شەرمەزار بووم. ئىۋە ھەيائى سوپا و كۆمارتان برد. بۆيە بوونتان لە كەتتەيە ھەوتەم دا ماىەى خۆشحالى نىيە. بۆتان نىيە بەشدارى لە شەردا بكن. لە بەرەى پاشەۋە وەمىنن، سەرپەرشتى برىنداران بكن و ئاگادارى ھەيوانەكان بن. دەى برون."

ھەر دوو ئەفسەرەكە رەنگى مردوۋيان لىنىشت. فېبرونىۋى برىتو، دەست دەست ئارەقەى دەر دەدا. دەمى دادەچەقى، وەكو ئەۋەى بىھوى شتىك بلىت. بەلام ئەنجام ئىكلامىك دەكات و بە ھەنگاۋى لەرزۆكەۋە دوور دەكەۋىتەۋە. بەلام مولازمەكە لە جىي خۆى رەق راۋەستاۋە و لە ناكاۋا چاۋەكانى سوور ھەلگەران. مورىرا سىزار، بە بىئەۋەى تەمەشائى بكات بەلايدا رەت دەبى و خىلى ئەفسەران و سەربازانى خولام خەرىكى كارى خۆ دەبن. كۆمەلىك نەخشە و كاغەزان لە سەر مېزىك دانراۋە.

عەقىد ئەم دەكات: " كونا ماتوس، بلى با پەيامنرەكان بىن. "

مىجەر، پەيامنر و نوۋچە گەھانەكان بۆ ھۆلەكە دەبات. بە ھەمان قىتارى كەتتەيە ھەوتەم ھاتبوون، قىتارەكە ھىندەى ھەلتەكاندبوون، كە شەكەتەيان بە سەر و سىماۋە ديار بوو. پىنج كەسن، تەمەنيان جياۋازە، بەلەك پىچ و كلاۋ و پانتۆلى سوارچاكيان پۆشى بوو، دەفتەر و قەلەمىيان پىبوو. يەككىيان كامىرايەكى كىف چەرمى و سى پايەكى پىبوو. ئەۋەى لە ھەموۋان پتر سەرنجى خەلكەكەى رادەكىشا، ھەمان گەنجە نىككىنەكەى پەيامنرى رۆژنامەى (جورنال دى نوتىسياس) بوو. ردىنىكى چكۆلەى دانابوۋ كە زور لە سەر و سىما و جلكە شروۋلەكانى دەھات، مېزىكى گەۋرەى سەفەرى پىبوو كە قەد دەكرا، شوشەيەك مەرەكەبى بە قۆلى چاكەتەكەيەۋە بەستبوو، لەو كاتانەدا كە وىنەگرەكە خەرىكى دانانى كامىراكەى بوو، ئەم لىكدا لىكدا بە دان پەرە موۋچەكەى دەگەزى. وەختايەك وىنەگرەكە دوگمەى كامىراكە دەچركىنى، تىشكىكى ۋەھائى لى بەرز دەبىتەۋە كە ھاۋار لە مندالەكانى

پشت په نجره کانه وه بهرز ده بیته وه. عه قید موریرا سیزار، به سووکه ئاماژه یه کی سهر، سلاوی په یامنیره کان ده سینیتته وه.

بئ هیچ مجامه له و رووبینییه ک، له جیاتی سلاو و چاک و خوشی ده لیت: " زور کهس پییان سهیر بوو که من پیشوازی پیوا ماقولانی سلفادورم نه کرد، گهلو، هیچ شتیک له ئارادا نییه، مه سه له که ته نیا کاته وهیچی دی، سه بارهت به و ئه رکه ی ئیمه ی بو دیار وده قهری باهیا هیناوه، هر چرکه یه ک بایه خی خوی هه یه. ده بی به سه رکه و تووی ئه م ئه رکه ئه نجام بده یں. که تیبه ی حه و ته م بو ئه وه هاتووه که یاخیان وئاژاوه گیره کانی کانودوس سه رکوت و ته می خواردوو بکات، وه کو چو ن یاخیانی سانتاکروز ولاجه وفیدرالیسته کانی سانتا کاتارینای دامرکانده وه. له مه به دواوه هیچ راپه رینیک دژی رژی می کو ماری به رپا ناکری."

ئو خه لکانه ی کو مه ل کو مه ل له پشت په نجره کانه وه خر بوو بوونه وه، هه موو مات و بیده نگ گو ییان هه لختبوو تا بزائن عه قید چ ده لیت. ئه فسه ر و سه ر بازه موراسیله کان له جی خو رهق راوه ستاون و گو ی ده گرن، پینج په یامنیره که، به نیگای مه فتون و گومانامیزه وه ته مه شای ده کن. به لئ خویه تی، خودی خویه تی، ریک وه کو ئه و کاریکاتورانه یه که ده رباره ی بلاوی ده که نه وه: باریک و بنیس، لاواز، نه سه رهوت وچالاک وچه له نگ، ژیان و زندوویه تی لی هه لده قولیت، چاوه چکوله کانی که پرشنگیان لیده بیته وه راسته وراست ده بریته به رانبه رکه ی، جو له ی دهستی له کاتی قسه کردنا، ریک له جو له ی دهستی شمشیربازان ده چیت. دوو روژ بوو، خه لکی سلفادور چاوه پروانی ئه وه بوون، به ه مان کونجکاو ی سه دان که سی باهیاوه چاوه پروانی ئه و بوون، به لام چاوی ره شی خه لکه که کال بووه وه، چونکه نه به شداری ده عوهت و زیافتهت و نه به شداری ئه و ئاهه نگی کرد که جه ماوه ری خه لکی بو خیر هانین و پیشوازی ئه و سازیان دابوو. جگه له سه ردانیکی کورت و بله ز بو یانه ی ئه فسه ران و دیداریک ده گهل فه رماندار (لویز قیانا) دیده نی که سی دیکه ی نه کردبوو، هه موو کاتی خوی بو سه ره پرستی دابه زینی هیزه که ی له به نده رکه و گواسته وه ی چه ک و ته قه مه نیه کان بو ویستگه ی (کالسادا) ته رخان کردبوو تا روژی دواتر به ه مان قیتاری که که تیبه که ی بو ئه م ده قهره هیتابوو، برؤن بو ده شت و بیابانه که. هینده بله ز به شاری سلفادور دا تیپه ری بوو، وه کو ئه وه ی راونرابی و هه له اتبی، وه کو ئه وه ی له نه خوشیه کی گیروی ترسناک، ترسا بیت. نها ده یویست بیانوویه ک بو ئه م په له په ل و ره فته ره ی خوی بینیتته وه: کات... به لام پینج په یامنیره که چاودیری بچوو کترین جو له ی ئه ویان ده کرد، بیریان له و قسانه نه ده کرده وه که ئه و ساته ده یکردن، به لکو بیریان له و شتانه ده کرده وه که ده رباره ی گو ترابوون و نووسرابوون، له زه یں وه زری خو دا ئه و بوونه وده ر هه فسانه بییه یان، که هه م کردبوویان به خوا و به بت وه هم رقیان لی بوو و ده یانبوغزاند، له گهل ئه و بوونه وده ر کورته بالا یه دا به راورد ده کرد که به جو ری قسه ی ده گهل ده کردن وه کو ئه وه ی هر به شه ریش نه بن. هه ولده دن له خه یالی خو دا سه رده می گه نجاتی ئه و بیننه پیش چاوی خو، ئه و سه رده مانه ی خو به خشانه په یوه ندی به سوپاوه کردبوو و له شه ری پاراگوای دا به شداری کردبوو، چه ند جاریک بریندار بوو بوو و به ئه ندازه ی ژماره ی برینه کانی میدالی وهرگرتبوو و، هه روه ها هه وه لین سالانی ئه فسه ری ئه و له ریودوجانیرو بیننه به رچاو، که له و روژ و ده ورانه دا، هینده توند ره وانه داکوکی له کو مار کردبوو که چیوای نه مابوو له سوپا ده ربکری وله زندان تووند بکریت. یان له و ده ورانه دا که بوو بوو به رابه ری ئه و پیلانه ی دژی ده سه لاتی پاشایه تی ده گیردران. ویرای ئه و توانا و ده سه لاته ی که له چاوه کانی و ره فته ری و ده نگیه وه بلاوده بووه وه، بو ئه وان (په یامنیره کان) زه حمه ته ئه و له حالیکا وینا بکه ن که په یامنیر و روژنامه فانیکی گومناو له شه قامی (ئو فیدور) ی پایته خت دا، بیکه س کوژ ده کات، هه لده کیشیتته ده مانچه که ی و پینج گولله ی پیوه ده نیت، به لام له لایه کی

دیکه وه ته سه وری دهنگی له کاتی دادگادا زهحه مت نییه که ده لیت شانازی به و کارهی خویه وه ده کات و ناماده یه هه رکاتی گوئی له که سینک بیت بیژی به سوپا بکات، هه مان کار دووباره بکاته وه. به لام هه موویان چالاکیه جفاکیه کانی ئه ویان له بیر بوو، که دوا ی چهن دین سال له ئاواره یی و ژیان له تاراوگه ی (ماتوگروسو) و پاش روخانی رژی می پاشایه تی گه رایه وه. له بیریان بوو که چون بوو به دهسته راستی سه روک کومار فلوریانو پیکسوتو و چون به دهستی پولا یین هه ر هه موو ئه و راپه رین و ئاژاوانه ی سالانی هه وه لی ته مه نی رژی می کوماری سه رکوت کردبوو، چون له روظنامه ی (ئویاکوبینو) ی تووند ره و دا، به رگری له دامه زرانندی کوماری کی دکتاتوری، بی په رله مان، بی حیزبی سیاسی کردبوو، کوماریک که سوپا، وه کو کلیسای جاران، بی به ته وهر و ناوه ندی بریاری کومه لگه یه کی نامه زه بی و به جوش و خرۆشه وه کار بو پیشکه وتتی زانستی بکات. له دلی خودا ده یانپرسی ئایا راسته که گوایه له کاتی مردنی مارشال فلوریانو پیکسوتودا، که له سه ر قه بران وتاری ماته مینی خویندوه ته وه له سوئیاندا بوراوه ته وه. خه لکی ده یانگوت که به هاتنه سه رکاری پرودانته دی مورایس که سه رکوماریکی مه دهنی بوو، ژیان ی سیاسی عه قید موریرا سیزار و یاقوبیه کان کوتایی هاتوو. به لام ئه مانه له دلی خودا ده یانگوت، ره نگه ئه مه راست نه بوو بی، ئه گه ر دروست بوایه، نها لی ره، له کیماداس نه ده بوو، به سه رکردایه تی به نیوبانگترین قۆشه نی سوپای به رازیله وه که حکومت به خوی بو ئه نجامدانی ئه م ئه رکه ی ناردبوو، ئه رکیک که بیگومان ئه نجامی ده دا و پاشان به شکۆ و شانازی و شو ره ته وه بو (ریو) ده گه رایه وه.

عه قید، ئاماژه بو پۆسته ره کانی هه ر دوو حیزبی کوماری و حیزبی خویبونخوان، که به بن میچه که وه شو ر بوو بونه وه ده کات و بیئه وه ی سه یریان بکات ده لیت: " من بو ئه وه بو باهیا نه هاتوم تا خو له کیشماکی شی سیاسی ناوچه یی هه لقورتینم. سوپا له سه رووی مملانیی سیاسییه وه یه، سوپا خوی له بزاقین سیاسی دوور ده گری. که تیبه ی حه وت بو ئه وه هاتوو تا پیلانی سه لته نه تخوازان سه رکوت بکات. چونکه له پشت یاخی و چه ته شیته کانی کانودوسه وه، پیلانیک دژی رژی می کوماری په نه انه. ئه و به ده ختانه ته نیا ئاله تی دهستی ئه و ده ره به گ و ئه رستوکراتانه که نایانه وی ئیمتیا زات و به رژه وه ندییه کانیان له ده ست بدن. که نایانه وی به رازیل بییت به ولاتیکی مودیرن، هه روه ها ئاله تی دهستی هه ندیک له و قه شانن که ئاماده نین پرهنسیپی جیا کردنه وه ی ئاین له ده ولت قه بوول بکن و رازی نین به شی تزار بدنه وه به تزار. ته نانه ت ئاله تی دهستی ئینگلیزیشن، که ده یه وی رژی می گهنده لی پاشایه تی بگه ریته وه که ریگه ی پیده دا به هه رزانتین نرخ، هه رچی به ر وبومی شه کری به رازیل هه یه بو خوی بیبات. به لام هه ر هه موویان خه یالیان خاوه. نه ئه رکستوکراتان، نه قه شه و روحانیان و نه ئینگلته ره، جاریکی دی له به رازیل دا یاسا و ریسا دانانه، ئه و باوکه یان مرد، سوپای هه رگیز ریگه ی ئه مه یان پینادات."

به ره به ره دهنگی به رز کرده وه و به راویژیکی خالی له هه ر سوژیک ئه و وشانه ی دوا یی درکاند، له کاتی قسه کردنا دهستی راستی نابوو سه ر ئه و ده مانچه یه ی که به قه دیه وه بوو. که بیده نگ ده بوو، بیده نگه کی به و یقار بالی به سه ر هۆلی ویستگه که دا ده کیشا و ویزه ویزی میش ومه گه زان که بیه وده به سه ر سینیه خواردنه داپوشراوه کانداه سورانه وه، ده گه ییه گوئ و له هۆله که دا دهنگی ده دایه وه. ردین سپی په یامنیره کان، پیاویک بوو که ویرای گه رمی هۆله که، چاکه تیکی سوفی خانه خانه ی له به ر بوو، به ترس و دوو دلویه ده سستیکی به رز کرده وه تا پرسیاریک یان قسه یه ک بکات. لی عه قید، ده رفه تی قسه کردنی نادات. توزی له وه پیش ئاماژه ی بو دوو سه ربازی پیشخزمه تی خوی کرد، ئه و دوو که پیشتر بو ئه م کاره ته علیم درابوون، سه ندوقیک له ئه رزه که به رز ده که نه وه، له سه ر میژیک دایده نه ن، ده یکه نه وه: پره له تهنگ.

موریرا سیزار، دەستی ناوئە پشتی، هیدی وهیمن بە بەردەم پینج پەيامنیرە کە دا دی و دەچیت. بە ڕاویژیکی تەوسامیز، وەکو ئەو هی تەشەر لە کەسیک بەدات، لە سەر قسەکانی دەروا: "ئەمانە لە دەشتی باھیدا، دەستیان بە سەردا گیراوە بەرپزینە. ئەم تەنگانە، نەگەییە کاندوس. ئەمانە لە کوێو هاتوون؟ تەنانەت زەحمەتی ئەو هیان بە خۆ نەداوە کە مارکە ی کارخانە کە ی لیبسرنەو. لیفرپول. ئیمە هیچ کاتی لە بەرازیل دا ئەم جوړە تەنگەمان نەبوو، ئەمە جگە لەو هی، بە جوړی دەسکاریان کردوو کە فیشە کە لە نیشانە کە دا بتەقیتەو. ئیستا بۆمان بە دیار کە وتوو ئەو زامە قولانە ی کە جەرەحەکانی سوپای حەپەساندبوو، ئەو زامانە ی کە تیرەکانیان دە دواز دە سانتی مەتر بوو، هی چی بوو. ئەو زامانە زیاتر لە هی پارچە ی تۆپ دەچوون تا لە هی فیشە ک. یانی دەچیتە ئەقلەو ئەو یاخ ی و ئاژاوە گێرە ساویکە و نەخوینە وارانە، ئەو چەتە و رێگرانە، ئاگاداری ئەم داھینان و تەقەنیاتە پینشکە وتوو هی ئەو روپا بن؟ باشە ئەم هەموو لات و لەوێر و خەلکە هەرەمەکیە نەناسراوە لە کوێو پەیدا بوون؟ ئەدی ئەو جەندە کە ی کە لە ئیپوپیارا دۆزرایەو. ئەدی ئەو پیاو هی کە بە بەرکی پر لە لیرە ی ئینگلیزیەو لە کایم گروسو پەیدا بوو بوو و ئیعترافی کردبوو کە بە لەدی بۆ دەستە یە ک سواری ئینگلیزی زمان کردوو. کۆمە لیک بیانی کە شەف بوو بوون کە هەول ی ئەو هیان دا بوو چە ک و تەقە مەنی بگە یەنە کاندوس و لە بیلوهوریزونتە دا گیرا بوون. کۆمە لیک بویەری بە ڕوالەت ریکەوتە کی، هەن کە نا کر ی گومانی دژ بەری کۆماریان لێنە کر ی، دژمانی کۆمار بە ئاسانی دەست بەردار نابن. بە لām ئەم پیلان و دەسیسانە دادیان نادات. گەلۆ، ئەمانە لە ڕیو شکستیان هینا، هەر وەھا لە ریوگراندە دوسول شکستیان هینا، بیگومان لە باھیش حالیان هەمان حال دە بی.

دوو سی چە لان، بە هەنگاوی کورت، بلەز و تووڕە بە بەردەم پینج ڕۆژنامە قانە کە دا دی و دەچیت. نەھا گەراوئەتەو شۆینە کە ی پیتسووی، پال ئەو میزە ی کە نەخشەکانی لە سەر ریزکرا بوو. کە جاری دوو م قسەیان بۆ دەکات، ڕاویژی دەنگی تووند و هەرەشە ئامیزە.

"من قایل بووم کە ریکەتان پیندیری بە گەل کە تیبە ی حەوتە م بکەون، بە لām دە بی هەندی رینمایی هەن رەچاوی بکەن. ئەو هەوالانە ی کە لیرەو بە بروسکە قری دەکەن پتویستە رەزامەندی میجەر کونیا ماتوس یان عەقید تماریندوی لە سەر بی، هەر وەھا سەبارەت بەو ڕاپۆرانەش کە بە تەتەراندە قری دەکەن. بۆیە ئاگادارتان دەکەمەو هەرکە سیکتان هەول ی ئەو بەدات، بە بی ئیزی هەردوو یاری دەدەرە کە م هەر وتار و ڕاپۆریک قری بکات، ئەمە ی بە تاوانیکی گەرە کە سەر حیساب دە کر ی. هیوادارم ئاگاداری ئەمە بن: هەر هەلە یە ک، هەر خزینیک، هەر رەفتاریکی نەگونجاو، دەکاتە خزمەت بە دژمن. ئەو تان بی نەچیت کە ئیمە لە حالی شەرداین. هیوادارم کاتیکی خۆش لە گەل کە تیبە کە ماندا بە سەر بەرن، من چ قسە یە کی دیم نییە گەلۆ."

ڕوو بۆ لای ئەفسەرەکانی وەر دە گێر ی کە دەم و دەست دەوری دەگرن، یە کسەر – وەکو ئەو هی ئەفسوونیک بە تال کرابیتەو – ئیدی ژاوە ژاوە و بی و برۆ و جۆش و خروش بال بە سەر ویستگە ی کیماداس دا دە گریتەو. بە لām پینج پەيامنیرە کە، هیشتا حایر و حەپە ساو، شپرزە و پەشو کاو لە جی جی خۆ وەستاوون و تەمە شای یە کدی دەکەن، نە یاندە زانی کە عەمید موریرا سیزار بۆچی بە جوړی رەفتاری لە گەل ئەواندا دە کرد وەکو ئەو هی دژمنی گریمانە یی ئەو بن، چما دەرفەتی تاقە یە ک پرسیاریشی نە دان، چما زەرە یە ک دۆستایەتی و ریزی نەواند. ئەفسەرەکانی چوار دەوری عەقید، هەریە کە یان پاش ئەو هی فەرمان وەر دەگرن، تەق لاق بە عاریددا دە کوتن، بلأو هی لیدە کەن و هەرکە سە و لە دووی کاری خۆی دەروا. عەقید کە بە تەنی دەمینیتەو، بە وردی دەروانیتە

دەورو بەرى خۆى و پوژنامەقائەكان وا خەيال دەكەن كە دەپەوى بۆ لای ئەوان بێتەو، بەلام بە هەلەدا چوون. نىگای لەو پوخسارە رەش هەلگەراو و كۆلۆ و برسایەنەى كە نراون بە شووشەى دەرگا و پەنجەرەكانەو، وەكو ئەوێ تازە هەستى پێكردبن. بە گرژو مۆنى تەمەشایان دەكات، چارەى داوێ بە یەكا و لیوى شوپ بوو تەو. لە ناکاوا، بە هەنگاوى هەراو و بە عەزى جەزمەو بەرەو نزیكترین دەرگا دەروات، بە پالێك دەرگا كە دەخاتە سەر گازی پشت، هەر دوو باسكى بلاو دەكاتەو بۆ پیشواى لە ئاپۆراى پیاوان و ژنان و مندال و پیرەمیران، جەماوێر و ئاپۆراى كە هەموویان شپۆلە و شەپپۆ، بە شىكیان پى خاوسن و حایر و حەپەساو، بە ریز و ترسەو چاویان بریو تەو. بە ئاماژەى كى میرانەو تىیان دەگەینى كە وەرژوور كەون، دەیانەینى تە ژوورەو، ئاماژە بۆ میزە درێژەكە دەكات كە لە جۆرەها خوارنەو خوارن باركراو، كە ئەنجوومەنى شارەوانى كىماداس لە سەر شەرەفى ئەو ئامادەیان كردووەو كەس دەستى بۆ نەبردووە و میش و مەگەزى دنیا بەسەر یەو دەسورپیتەو. پیشیان دەكەو، بۆ سەر میزەكەیان دەبات، بە دەستى خۆى چرچیتى سەر سینیە خۆراكەكان هەلەداتەو دەلیت: " وەرن، وەرنە ژوورەو، ئیو میوانى كەتیبەى حەوتەمن. دەى، مەترسن. ئەمە هەر هەمووى بۆ ئیوێ. شایەنى ئیوێ نەك ئیمە. بخۆن، بخۆنەو، نۆشى گیانتان بى."

ئىستا ئىدى پىووست بە خۆك كەردنیا نەمابوو. پوویان كراو تەو و، وەكو كۆلە داویانە بەسەر سینی، بوتل، جام و قاپەكاندا و بە بەرچاوى خەمناكى عەقیدەو كەوتوونەو پالەپەستۆ و بە ئانىشكان دپ بە یەكدى دەدەن و لە سەر خوارن و خوارنەو دادەگژینە سەر و گوێلاكى یەكدى. پوژنامەقائەكان حایرو حەپەساو لە جى خۆ راوستان و تەمەشا دەكەن. پیرەژنىكى ئەندام و ردیلە، پارووە خوارنىكى را پفاندووەو بە پەلە دەى تەپینى تە دەمیووەو لە میزەكە دوور دەكەوینەو لە لای موریرا سىزارەو دەووستى و پوخسارى سەراپا سوپاس و مەتباریەو. هیمای خاچ دەكیشیت و لە بن لیوانەو دەلیت: " جەنابى عەقید خانى موبارەك راوستانوت بكا، دەست بە بالتەو بگریت. پەيامنیرەكان، گوێیان لیدەبى كە عەقید دەست بۆ شمشیرەكەى دەبات و دەلیت: " خانى پارێزەرى من ئەمە یە."

سىركى قەرەجان لە هەرەتى رەونەقى كاروبارى خۆیدا لە بیست كەسىك پێكدەهات، هەلبەتە ئەگەر پیاو بتوانى بوونەوهرانى وەكو ژنى ردىندار و كورتیلەى بنەمۆم و پیاو جالجالۆكە یەكە و پدريمە دیو و جولیاوى بۆقخور بە نەفەر حىساب بكات. ئەو دەم و دەورانە سىركەكە بە عەرەبانە یەكى گەرەى سەر گیراوى سوورەو كە وینەى كۆمەلێك ئەكروباتى بە ناوبانگیان بەم لا و بەولایەو چەسپاندبوو، دەسورایەو، چوار ئەسپیان لەم گالسىكە یە بەستبوو.

برایانى فەرەنسى لە سەر ئەم گالسىكە یە یارى و گەمەى ئاكروپاتیان دەكرد. ئەم سىركە، پیشەنگایەكى چكۆلەى گیانلە بەرانیشى هەبوو، كە لە راستیدا، تەواو كەرى كۆمەلە بەشەر یە سەیر و سەمەرەكەى بوو. ئەم گیانلە بەرانەیان لە سەیر و سەفەرەكانى خۆدا كۆ كردبوو: بەرخىكى پینچ لاق، مەیموونىكى دوو كەللە، ماریكى ئاسایى كوبرا، كە خوارنە تەیر و توى چكۆلە بوو، بزنىك كە سى ریز ددانى هەبوو، كە پدريم، بە دەستە زەلامەكانى خۆى زارى دەكردەو بە خەلكەكەى نیشان دەدا. ئەمانە قەت خپووت و چادریان نەبوو. ئىدى بەرنامەكانیان لە گۆرەپان و مەیدانە سەرەكیەكانى شارەكاندا و لە پوژانى پشووى فەرمى یان لە جەژنانى وەلیان و پیاو چاكانى ناوچەبیدا نمایش دەكرد.

ئیدی بەرنامەى زۆرەبانى و تەقلە لیدان وسىحربازى وخویندنهوهى بىر وجۆرهها شتى دیکەیان هەبوو. سولیماوہ رەش شمشىزى قوت دەدا. پیاوہ جالجالۆکەبىیەکە، بە ئاسانى بە عامودىكى چەورا سەر دەکەوت و ھەرکەسىک بىتوانىيا لاسایى ئەو بکاتەوہ و بە عامودەکەدا ھەلگەرئى، يەک مىلرى (جۆرہ پارەيەکە) دەدايئى.

پدریمە دىو زنجىرى دەچپرى، خانمە ردىندارەکە دەگەل مارە کۆبراکەدا دەرەقسى و دەمى مارەکەى رادەمووسى، ھەر ھەموویان بە فلینى سووتاو و ئاردى برنج خۆیان مکىاج دەکرد و یارۆى لىبۆکیان کە دەتگوت بەدەنى ئىسقانى تىدا نىیە، دوولا وچوار لا وشەش لا قەد ونوشت دەکرد. بەلام دەستە گۆل وئەستىرەى ھەموویان یارۆى کورتەبالا بوو، کە بە جۆش و خرۆش و ئاو و تاویكى سەیر و ھەستىكى ناسک و خەيالئىكى بەرز چىرۆک و داستانانى دەگىرپایەوہ: چىرۆكى دوتمىر " ماگولون " ی کىژى پاشای ناپۆلى کە سوار چاک سىر پىیر دەپرفىنى و دەریاوانىک خشل و جەواھىرەکانى لە ناو سکی ماسىیەکەدا دەدۆزىتەوہ، ھەرۆھە چىرۆكى سلقانىای جوان کە تەنیا بابى حەزى لىدەکات و ئارەزووى زەوجىنى دەکات، ھەرۆھە حىکایەتى شارلمان و دواز دە لۆردەکەى فەرەنسا، ھەرۆھە چىرۆكى دوتمىرى نەزۆک کە شەیتان سواری دەبىت و " روبەرت " ی شەیتان سىفەتى لىی دەبىت، ھەرۆھە چىرۆكى ئولىفەر و فىرابراس...

رۆل و دەورى ئەو لە دواى ھەمووانەوہ بوو، چونکە دەیکردە کارىک جەماوہرو خىلى تەمەشاقانان دەست و دل تىرتىر بن.

ھەلبەتە دیار بوو کە یارۆى قەرەج کىشە و ئارىشەى دەگەل پۆلىسى کەناراواندا ھەبوو، چونکە تەنانەت لە دەم و دەورانى وشکەسالىش دا، روى نەدەکردە ئەو دیار و دەقەرە. پیاویكى توورە و ترۆ بوو، بە بچووکتىرین شت توورە دەبوو، ھەرکەسىک توورەى کردبا، چ پیاو، چ ژن چ ھەیان با، بە قەستى کوشت بەر مستى دەدا. بەلام وىرای ئەم ھەموو بەد رەفتارىەشى، ھىچ کەسىک لە تاقمى سىرکەکە، بە خەونىش بىرى لەوہ نەدەکردەوہ کە بتۆرى و یارۆى قەرەج بەجىبىلى و بروات. کابرا گىان و روحى سىرکەکە بوو، خۆى سىرکەکەى دروست کردبوو، لە ھەر چوار نکالى دنیاوہ خەلکانىكى سەیر و سەمەرەى کۆکردبووہوہ کە لە جىی خۆ و لە ناو مالباتى خۆدا مەزەى رابواردن و تەوس و توانجان بوون، خەلکانىک بوون کە خەلکى بەزادەى تۆلەى خاویان دەزانىن و پىیان رادەبواردن و بە چاوى سووک تەمەشایان دەکردن. ھەرھەموویان، کورتە بالاکە، ژنە ردىندارەکە، دىوہکە، کابراى جالجالۆکە ئاسا و تەنانەت یارۆى لىبۆکىش (ھەرچەندە لەم شتانە حالى نەدەبوو بەلام ھەستى پىیان دەکرد) ئەم سىرکە گەرۆکەیان زۆر لەو شوین و مالانە پى خۆشتر بوو کە لىوہى ھاتبوون. لەم کاروانەدا کە سەرانسەرى بىابانە گەرمەکانى تەى دەکرد، بى ھىچ ترس و شەرمىک دەژيان، نوقسانىانى ھاوبەشيان بە جۆرى کۆى کردبوونەوہ کە نوقسانى خۆیان لە بىر چووبووہوہ و وەکو ھەر کەسىكى ئاسایى و بى نوقسانى رەفتارىان دەکرد.

بۆیە شتاقیان سەریان لە رازى رەفتارى ئەو گەنجە دەرنەدەکرد کە لە " ناتوبا " وە ھاتبوو، قژىكى درىژى تىک ئالاوى ھەبوو، چاوە رەشەکانى زۆر زىت و زندوو بوون، لاقى نەبوون، بە چوار چنگۆلە دەرۆیى. کە لە شارى ناتوبادا بەرنامەیان نمایش دەکرد، ھەستیان کرد چووە دللى کابراى قەرەجەوہو بە درىژایى ئاھەنگەکە ھەر تەمەشای کورەى تاینى دەکرد. گومان لەوہدا نەبوو کە شىفەتەگى و ئىعجابى یارۆى قەرەج بە بوونەوہرانى عەجىب و غەرىب – چ بەشەر و چ ھەیان – ھۆیەكى قوولترى لەو پارەيە لە پشتمەوہ بوو کە بە نىشاندانى ئەوان بە دەستى دەھىنا. رەنگە لەبەر ئەوہ بووبى، کە دەیزانى ئەو بوونەوہرانە لە نىو خىلى بوونەوہرانى

عاجباتیان دا زیاتر ههستیان به بوونی خو دهکرد و نوقسانی خویمان له بیر دهچوووه. به هر حال له کوتایی بهرنامهکهدا به پرسیار مالی کهس و کاری کورپی ناقبری دوزییهوه، خوئی به داک و بابی ناساند و قهناعهتی پیکردن که کورپهکهیانی پی بسپیرن تا بیکات به ئەکتەرئیکی سیړک. ئەوهی که بهلای خه لکیهوه سهیر بوو و سهریان لیدهرنهدهکرد ئەمه بوو که دوای یهک ههفته ئەم بوونهوهوهی که به چوار چنگۆله دهپۆیی، ریک لهو دهمه دا که یارۆی قهرهج تازه دهستی بهوه کردبوو که فیړی فهند وفیلی مالی کردنی حه یواناتی بکات، له سیړکه که هه لاتبوو.

به دبهختی خه لکه که، دهگه ل دهستیکی وشکه سالیه گه وره کهدا دهستی پیکرد، هۆیه سه رهکیه که ی ئەم نه گبه تیه ئەوه بوو که یارۆی قهرهج ویرای رجا و تکای سیړکه وانه کان، چوو به قینا و له کهری شهیتان نه هاته خواری که بو دیار وده قهری که ناراو هکان بروات. گه بیینه، شار و مه زرایانی چۆل و هۆل. بوو بوون به مهیدانی ئیسک و پرووسکان، دهیانزانی له گینه له تینواندا بخنکین. به لام یارۆی قهرهج وهکو قاتر جه نهی به ستبوو، به ئامان و زامان نه ده هاته رهدایه. شهویک پی گوتن: " ئیوه ئازادن، به خۆتان سه رپشک بن، ئەگه ر ده تانه وی ده توانن برۆن، به لام ئەگه ر نارۆن حه ز ناکه م کهس پیم بلج که سیړکه که بو کوینده ر بروات یان نه پروات." هیچ که سیړک نه پۆیی، هۆیه که شی ئەوه بوو، که هر هه موو سیړکه وانه کان ئەوهنده ی له خه لکی ده ترسان، له کاره ساتی وشکه سالیه که نه ده ترسان. له " کاتینگا دومورا " دادیقای هاوسه ری کابرای قهرهج دوو چاری تایه کی ئەوتۆ بوو که خستیه وراوه، پاشان مرد و ناچار بوون له تاکواراندی به خاکی بسپیرن. ئەوسا به ره به ره له ناچاریا که وتنه خواردنی گوشتی حه یواناته کانی سیړکه که. دوای سال و نیویک وهختایه ک دووباره باران باری و هولیا و سابینای هاوسه ری و هه روه ها سولیماره رهش، پدريمه دیو، کابرای جالجالۆکه ئاساکه و ئەستیره چکۆله که هه موو مردن. عه ره بانه گه وره که یان به هه موو وینه ی ئاکرۆباته کانی ئەم بهر و ئەوه به رییه وه له ده ست دابوو، هه رچی دار ونه داریان هه بوو له دوو عه ره بانه که نابوو که به خویمان رایانده کیشا، تا ئەوه بوو خه لکی، ئاو و ئاوه دانی بو بیابان و ده شته کانی باهیا گه رایه وهو کابرای قهرهج و سیړکه وان توانی دوو قاتر بکری و له عه ره بانه کانیان ببه ستی.

دووباره که وتنه نمایشی بهرنامه کانیان و ئەوهنده یان پاره و پول پهیدا کرد، که پی بژین و سکی خو تیر بکه ن. به لام رهوش و بارودۆخه که وهکو جارن نه مابوو. به لام یارۆی قهرهج که له ده ستدانی مال و منداله کانی شیت و زۆر په ریسانی کردبوو، وهکو جارن دلای به بهرنامه و نمایشه کانی خو ش نه بوو. سی مندالی له کالدیرا و گرانه، به مالباتیک سپاردبوو و کاتی دوای وشکه سالیه که چوو به سو راختیانه وه، هیچ که سیک له شاره کهدا هه والی نه بنه ماله ی کامبنیاس و نه منداله کانی ئەوی ده زانی. له دوزینه وه یان نائومید نه بوو، سالانیک له وه دواش ری بکه وتبایه هر شاریک سو راختی ده کردن، ئاخو کهس دیتوونی یان شتیکی ده رباره بیستوون. دیار نه مانی منداله کانی - که هه مووان دلنیا بوون مردوون - ئەوی که دم و ده ورانی پیاویکی به تین و تاو و وره بهرز و سه رو روو خو ش بوو، کردبوو به بوونه وه ریکی نائومید، ره شبین وگرژ و مۆن، له راده به در ده ی خوارده وه و ده گه ل که سدا هه لی نه ده کرد و له سه ر بچوو کترین شت به شه ر ده هات. دهمه و عه سرانی رۆژیک که بهرنامه یه کیان له گوندی " سانتاروسا " نمایش ده کرد و یارۆی قهرهج ده ورئیکی ده بینی که جارن پدريمه دیو ئەو ده وره ی ده بینی: حه ریف داوی ده کرد، کج ئازایه، کج له خوئی راده بینی با بیته مهیدان و پشتی له عاردی بدات، پیاویکی که ته، به هیز هاته به ره وه و له یه که م په لامارا تهختی زه وی کرد. یارۆی قهرهج دووباره هه ستایه وه، خوئی جه م و جو ر کرده وهو گوتی حلیب نییه و لاقی خزاوه، ده بی کابرا دووباره ی بکاته وه. پیاوه

بۆ جاری دووهم به عاریددا دایه‌وه. یارۆی قهره‌ج دووباره هه‌ستایه‌وه و له کابرای پرسى که ئایا ئاماده‌یه شه‌ره چه‌قۆ بکات، کابرا هیچ نیازیکى شه‌رى نه‌بوو. به‌لام یارۆی قهره‌ج که دین وه‌ار بووبوو، چاوی په‌رى بووه توقى سه‌رى، هینده‌ی سووکایه‌تى به کابرا کرد که هیچ چاریکی نه‌ما ئه‌وه نه‌بى که بیته مه‌یدانى. به هه‌مان ئاسانى دوو جاره‌که‌ی دى، ئه‌مجاره به گه‌رووی برا و چاوانی ده‌رپۆقیوه‌وه ته‌ختى ئه‌رزه‌که‌ی کرد. خه‌لکه‌که پاشان زانیان که یارۆی قهره‌ج به راده‌یه‌ک دین و هار بووبوو، که ته‌حه‌دای " پدراو " چه‌ته و ریگری به‌ناوبانگی کردبوو که بیته مه‌یدانى.

وی‌رای هه‌موو شتی‌ک، سیرکه‌که هه‌ر به‌رده‌وام بوو، به‌لام نه وه‌کو ئه‌وه‌ی بیه‌وی ئه‌م په‌نده‌ی ژنه ردینداره‌که به‌سه‌لمینی که: " هیچ شتی‌ک نامری مه‌گه‌ر خۆی بیه‌وی. " هه‌لبه‌ته ئه‌سته‌یره‌ی سیرکه‌که که‌وته لیژی، هه‌ر به ناو سیرک بوو، سیرکه‌که ده‌م و ده‌ورانیکى که‌ساد و بی چالاکی به‌سه‌ر برد، به‌لام هه‌لنه‌وه‌شایه‌وه. به‌لام له راستیا کۆپیه‌کی کال و شیواوی سیرکه‌که‌ی جاران بوو، هه‌مووی بریتی بوو له عه‌ره‌بانیه‌کی کۆن که چادریکی هه‌زار پینه‌ی به سه‌ردا درابوو و تاقه گویدریژیکی بچکۆله رایده‌کیشا. خیه‌وتیکى کۆنیان له ناودا قه‌د کردبوو که له هه‌زار لاوه پینه کرابوو، ئه‌و ئه‌کته‌ر و سیرکه‌وه‌انانه‌ی مابوون: ژنه ردینداره‌که، کورته‌له ، لیبۆکه‌که و ماره کۆبراکه. شه‌وان هه‌لیان ده‌دا و له ژیریا ده‌خه‌وتن. ئیدی به‌رنامه‌یان نمایش ده‌کرد و چیرۆک و حیکایه‌ت و به‌یته عاشقیینه‌کانی کورته‌له وه‌کو جاران هه‌واداری زۆریان هه‌بوو. بۆ ئه‌وه‌ی که‌ره‌که‌یان ماندوو نه‌که‌ن، به پشيان رییان ده‌کرد، تاقه ئه‌ندامی گروپه‌که که ئیمتیازی سوار بوونی گالیسه‌که‌ی هه‌بوو ماره کۆبراکه بوو که له نیو سه‌به‌ته‌یه‌کی به شوول ته‌نراو ده‌ژیا. پاشماوانی گروپی سیرکه‌که له گه‌ران و هاتوچۆیه‌کانیاندا جوړه‌ها خه‌لکیان ده‌بینی: قه‌شه و وه‌لیان، چه‌ته و ریگران، حاجی و زیاره‌تکاران، کۆچه‌ر و موهاجیران، خه‌لکانی سه‌یر و سه‌مه‌ره و پوخسار ترسناک که سه‌یرترین جلکیان له‌به‌ر ده‌کرد. به‌لام هه‌رگیز تا ئه‌و به‌یانیه که‌سیکی قژ سووری وه‌کو ئه‌و پیاوه‌یان نه‌بینی بوو که دریزاو دریز له پیچی ئه‌و ریگایه که‌وتبوو که بۆ ریاکودا ئونسا ده‌رپۆی. به‌بی جووله له‌و گۆره که‌وتبوو، جلیکی ره‌شى له به‌ر بوو که په‌له غوباری سپی لینیشتبوو. تۆزی له‌و لای ئه‌وه‌وه جه‌نده‌کی قاتریک که‌وتبوو له دالاشی دنیا تی وپوکا بوون و ئاگریکی که کوزابوووه. ژنیک به دیار خۆله‌میشه‌که‌وه دانیشتبوو ته‌مه‌شای ئه‌مانی ده‌کرد، هیچ خه‌مینیه‌ک به سیمایه‌وه دیار نه‌بوو. که‌ره‌که وه‌کو ئه‌مری پیکرابی وه‌ستا، ژنه ردینداره‌که و کورته‌له و لیبۆکه‌که چوونه دیار زه‌لامه‌که، زامه شینه‌وه بووه‌که‌ی سه‌رشانی کابرایان، که له ژیر قژه سووره ئاگرینه‌که‌یدا په‌نه‌ان بووبوو، ته‌مه‌شا کرد، خوین به سه‌ر ردین وگۆی و به‌رۆکی کراسه‌که‌یه‌وه وشک بووبوووه. ژنه ردینداره‌که پرسى: " مردوو؟ " جورما به‌رسقى دایه‌وه: " هیشتا به ته‌واوی نه‌مردوو. "

مورشید، دواى ئه‌وه‌ی له سه‌ر سه‌یری‌ک رۆنیشته‌ گوتى: " ئه‌م شوینه به ئاگر ویزان ده‌بیته. " ته‌نیا چوار سه‌عات ئیسراحه‌تیان کردبوو، چونکه ری وپه‌سه‌مه‌که‌ی شه‌وی پیشوویان له دواى نیوه شه‌وه‌وه ته‌واو بووبوو. به‌لام (شیره‌که‌ی ناتوبا) که گوپی زۆر تیژ بوون، گوپی به‌و ده‌نگه زرينگایه‌وه، له جیبى خۆی رابوو، قه‌له‌م و کاغەزى هینا تا ئه‌و وشانه تۆمار بکات که نه‌ده‌بوو له بیرچنه‌وه. مورشید چاوانی نوقاندبوون و به ته‌واوی خه‌یال بردبوویه‌وه له سه‌ری رپۆی: " چوار جاران ئاگر ده‌که‌ویتته‌وه. من سی ئاگری یه‌که‌م ده‌کوژینمه‌وه. به‌لام چواره‌میان به مه‌سیحی موباره‌ک ده‌سپیرم. " ئه‌مجاره‌یان قسه‌کانی، ژنانی تیمی سروودخوانانی موباره‌کیشی،

که له ژوورهکهی تهنیشتهوه بوون بیدارکردهوه، چونکه شیروی ناتوبا، که خهریکی نووسین بوو، گوئی له دهنگی دهرگاکه بوو که دهکرایهوهو ماریا کوادرادوی به جلکه شینباوهکانیهوه بینی که خوی به پهرستگه و خهلوهتخانهکهدا کرد - که جگه له شیروی ناتوبا و چکولهی موبارهک، ئه و تاقه کهس بوو که به شهو و به پوژ بوی ههبوو به بی ئیزنی مورشید، خوی به خهلوهتخانهکهدا بکات. سهروکی تیمی مبارهکی سروودخوانان ئاماژهی خاچی کیشا وگوتی: "سوپاس بۆ پهروهردگاری مه مهسیحی موبارهک. " مورشید چاوانی کردهوهو وهلامی دایهوه: " سوپاس بۆ ئهو. " ههنگی به راویژیکي خهمین، بهدهم خهون و خهیا لهوه له سهری پوی: " من دهکوژن، بهلام من خهیا نهت له خودای خوم ناکهه. "

(شیروی ناتوبا) بیئوهوی بیلی زهینی بۆ تاقه ساتیک پهرت بییت، له سهر نووسینی خوی بهردهوام بوو، به ههموو بوونیهوه ههستی به گرینگی ئه و کاره دهکرد که (چکولهی موبارهک) پی سپاردبوو و بهو جوړه دهرفتهی بۆ رهخساندبوو که ههموو دهمی له نزیکي مورشید بییت، گوئی لیبوو که ژنانی سروودخوانی تیمی موبارهک له ژوورهکهی تهنیشتهوه له (ماریا کوادرادو) دهپارانهوه که ریگهیان بدات تا بچنه پهرستگه و خهلوهتخانهکهوه. ئه مانه ههشت سروودخوان بوون وهکو رابه رهکهیان جبهی شینباوی قول درپژ ویه خه بهریان له بهر بوو، سهروو که مهربندی سپیان له سهری بهستبوو. به پی پتهی دهسوورانهوه، سهرو سه ریوشی شینی هاوړهنگی جبهکانیان له سهر بوو. (داکی پیاوان) له بهر پارسایی و نهفسکوژی وله خو بووردهیی و ئیماندری ههلیبژاردبوون تا له خزمهتی مورشیدا بن و هر ههموویان سویندیان خواردبوو که دنیا تهرک بکه و جاریکي دی بۆ لای مالبات و کهس و کاریان نه گه ریئنهوه. له پشت دهرگاکهوهو له سهر ئه رزه که دهخهوتن، هه رجارئ مورشید بۆ سه ریهرشتی بینای پهرستگه کهی مهسیحی موبارهک چووبا، یان بۆ نوپژ له کلیسا چکوله کهی (سانتوئانتونیو) چووبا، یان ریبهری کاروان و که ژاوهی به ریکردنی جهنازهی مردووانی کردبا، یان سهردانی خهسته خانانی کردبا و نه خو شانی به سهر کردباوه، وهکو سیبه ر دوی دهکهوتن. جا چونکه ژیانی مورشید زور پارسایانه بوو، ئه رکه و کاری ژیانی رۆژانهی وان که مبوو: شوردن و درونهوهی جبه ئه رخوا نیه توخه کهی، سه ریهرشتی به رخوا سپیه چکوله که، پاک کردنهوهو مالینی ناو خهلوهتخانه که و سرینی دیوارهکانی، تهکاندی ههسیره کهی له بهر ههتاوا. نها دوی ئهوهی (ماریا کوادرادو) ریگهی دان، وه ژوور کهوتن، ههنگی دهرگا کهی له سهر داخستن. ئالکساندرینیا کوریا به رخوا سپیه چکوله کهی راده کیشا. هر ههشتیان بهدهم خاچ کیشانهوه کهوتنه خویندی: " سوپاس بۆ خواوهندی مهسیحی موبارهک " مورشید به رسقی دایهوه: " دروود و سلاواتی لیبی، سوپاس بۆ ئه و " و به ئارامی دهستی نهوازشی به سهر به رخوا کهدا هیتا. " شیروی ناتوبا " له جیی خوی هه لکورمابوو، قه له مه کهی به دهستهوه بوو، کاغه زه کهی له سهر ته پله کیک دانابوو که له جیاتی میژ به کاری دهبرد. چاوه زیتهکانی - که له ژیر قژه درپژه چلکن و په رییشانه کهیهوه، که به سهر پوخساریا داپژابوو - دهره وشایهوه، بریبوونه دهه و لیوی مورشید که خوی بۆ ویرد و نزا ئاماده دهکرد. مورشید چوو بووه سوجه و ماریا کوادرادو و هر ههشت ژنه پارسا که له دوی هه هاتنه سهر چوک و کهوتنه نوپژ و نزاخوانی. به لام (شیروی ناتوبا) نه کرپوشی برد و نه چووه سوجه، چونکه ئه رکه کهی ریگهی پیده دا ته نانهت به شداری نوپژ و ویرخوانیش نهکات. (چکولهی موبارهک) ئاموژگاری کردبوو، که هه میشه گوئ قولاغ بی که دوور نییه، له نیو نوپژ و نزاکانی مورشیدا **یه کیکیان سروش و سهرو بی.** به لام ئه و به یانیه مورشید به بیدهنگی نوپژی کرد، تیشکی ههتاو سات به سات پونا کتر دهبوو و له درزی میچ و دهر و دیوارهکانهوه دهخزایه ناو پهرستگه کهوه و لووله پوناکیه کی به گهردی دروست دهکرد. بیلو مونته (بیلو مونته ئه و ناوه بوو که مورشید له دهقهری کانودوسی

نابوو و کردبووی به مهکو و بارهگای خوئی) بهره بهره بیدار دهبووهوه، ئیدی بانگی کهلهبابان، چهپهی سهگ و کسۆکان، دهنگی بهشهران دههاتنه گوئی. له دهربی خهلوتهخانهکه، خهلکی دهسته دهسته خر دهبوونهوه، ئەمانه بریتی بوون لهو زیارهتکارانه یان ئەو خهلکانهیی کانودوس که دهیانویست مورشید بدین و داوایهکی لیپکهن یان پرووی لیپنهن که دوعایهکی خیریان بۆ بکات.

ههکه مورشید ههستا، سروودخوانانی موبارهک، کاسهیهک شیریی بز و پارچهیهک نان و قاپی گهنمهشامی کولاو و قهرتالهیهک (مانگا با) یان له بهردهمی دانا. بهلام ئەو تهنیا چهند قومییکی له شیرهکه خواردوه و تهواو. ئەوسا ژنهکان سهتلیک ئاویان هینا تا بیشۆن. ئیدی ژنهکان وهکو ئەوهی مهشق درابن، به بیدهنگی به دهوری رایهخه ههسیرهکهیدا دهسورانهوه و کهسیان بهر کهسیان نهدهکهوتن، به ئیسفهنج کهوتنه مهسح کردنی دهست و سهر وچاوی، ههردوو پینان تهواو ههگلوفت، ئەو بهو دهقهوه، بی جووله رۆنیشتبوو، بهدهم ویرد و دوعاوه خهیاڵ بردبوویهوه. لهو کاتانهدا که ژنهکان خهریک بوون پاتاوه شوانانهکیان، که بۆ ئیسراحهتی شهوانه دهری هینابوو، له پی دهکرد، چکۆلهی موبارهک و "ئهبوت جواو" خوئیان به پهرسنگهکهدا کرد.

رۆالهتی ئەم جووته وهختایهک له تهنیشتهیهکهوه دهوهستان، زۆر لیکی جیاواز بوو، ئاسمان و پریمان بوو، یهکهمیان ههمیشه رپوهله و تیکشکاو ونقومی خهون و خهیاڵان بوو. دووهمیان زۆر قهلهو و به بهژن و بالاتر بوو. یهکیکیان گوئی: "سوپاس وستایش بۆ مهسیحی موبارهک" ئهویدی گوئی: "سوپاس وستایش بۆ پهروهردگاری مه عیسا مهسیح."

- "درود و سلاوات لهو."

مورشید، پاش ئەوهی دهستی دریزکرد وئهوان ماچیان کرد، به راولیژیکی پر نیگهرانی پرسی: "دهنگ و باسی بابه یواکیم؟"

(چکۆلهی موبارهک) بهرسقی دایهوه که هیچ ههوالیکی نازان. هههچنده زۆر لاواز و نهساغ بوو، له تهمنهیی خوئی پیرتر دیار بوو، بهلام سهر و سیمای گور و تینیکی زۆری پپوه دیاربوو، له سازدانی ری و پرهمی عیبادت، پیشوازی زیارهتکاران و تهرتیب کردنی کور و کوبوونهوه و سهرپهرشتی پاک و خاوینی میحرابان و بهشداری له سروودخوانی و سروودین ئاینیدا زۆر چالاک و چهلهنگ بوو. شالیکی به سهر جبه قاوهیهیهکهیهوه دهدا به سهر شانیا، جبهکهی کون کون بوو، دهتوانی لهو کونانهوه ئەو تهله ببینی که له ناو قهدی بهستراوو، خهلکی دهیانگوت لهوهتای له مندالییهوه، مورشید به دهستی خوئی ئەو تهلهی له ناو قهدی بهستبوو، تا ئەمرۆ، هیچ کاتیک نهیکردبووهوه. ههنگاویکی بۆ پیشهوه نا تا قسان بکات و له ههمان کاتدا (ئهبوت جواو) که خهلکی ناوی کوئیخای شار و داروغای شهقامیان لینابوو، شهقاویک چوهه پاشهوه.

(چکۆلهی موبارهک) به راولیژیکی شهرمناهی خاکی و خوش، که ههمیشه له حوزوری مورشیدا به کاری دهبرد گوئی: "باوکه، جواو دلێ خهبهریکی داوه که رهگی له سروش و وهحیدایه. خهبهرهکه ئەوهیه که گوايه لیره، له مونتته شهپیک قهوماوه، له کاتیکا ههموو خهلکی مژوولی شهپ بوون، تو به تاقی تهنیا له بورجهکهدا ماویتهوه و کهس نهبووه، پاریزگاریت لیپکات."

مورشید له بن لیوانهوه گوئی: "چکۆلهی موبارهک خودا من دهپاریزیت. وهکو چۆن تو و ههموو ئیمانداران دهپاریزیت."

چکۆلهی موبارهک له سه‌ری پۆیی: " ئیمه بشمیرین گرینگ نییه به‌لام تو ده‌بی بژی، جه‌نابی مورشید، له به‌ر خۆت نا، له‌به‌ر تیره‌ی به‌شه‌ر."

ئه‌بوت جواو له بن لیوانه‌وه گوتی: " باوکه، ئیمه ده‌مانه‌وی حه‌ره‌س و حیمایه‌ت بو دابنه‌ین تا بتپاریزن." به‌ده‌م سه‌ر دانه‌واندنه‌وه، قسه‌ی ده‌کرد، بو وشه‌ی گونجاو ده‌گه‌را: " ئه‌م حه‌ره‌س و حیمایه‌ ده‌بی ئاگادار بن که تو هیچ ئاسیویکت(ئازار) پینه‌گات، خۆمان ئه‌ندامانی ئه‌م ده‌سته‌یه هه‌له‌ده‌بژیرین، وه‌کو چۆن دایکه ماریا کوادرادو، تیمی موباره‌کی سه‌روودخوانانی هه‌له‌بژارد، ئه‌م ده‌سته‌یه له باشترین و ئازاترین پیاوانی خۆمان هه‌له‌ده‌بژیرین، له‌وانه‌ی که جیگه‌ی متمانه‌ی ته‌واون. ئه‌وانه‌ی خۆیان وه‌قفی خزمه‌تکردنی تو ده‌که‌ن."

"چکۆله‌ی موباره‌ک" گوتی: " وه‌کو چۆن فریشته‌ین ئاسمان له خزمه‌تی په‌روه‌ردگاری مه‌، عیسا مه‌سیح دان." هه‌نگی ئاماژه‌ی بو به‌ر ده‌رگا‌که و هه‌راو زه‌ناکه‌ی ده‌ره‌وه کرد: " خه‌لکی پوژ به پوژ و سه‌عات به سه‌عات زیاتر ده‌بن. سه‌د که‌سیان له ده‌ره‌وه چاوه‌روانن. ئیمه ناتوانین یه‌ک به یه‌کیان بناسین. باشه ئه‌گه‌ر خه‌لکانی شه‌یتان خو بخزیننه ناویانه‌وه و خو بگه‌یه‌ننه ئیره و ئاسیویک به تو بگه‌یه‌نن، هه‌نگی ئیمه چ بکه‌ین؟ ئه‌ندامانی ئه‌م ده‌سته‌یه (حه‌ره‌س و حیمایه‌کان) ده‌بن به مه‌تال و ده‌تپاریزن. ئه‌گه‌ر شه‌ریک بقه‌ومی، به ته‌نیا نابیت."

سه‌روودخوانه‌کان، به چیچکانه‌وه، بیئه‌وه‌ی ورته‌یان لیوه‌بی دانیشتن وگوینیان له و قسانه ده‌گرت. ته‌نیا ماریا کوادرادو له گه‌ل دوو پیاودا که تازه هاتبوون، به پیوه وه‌ستابوو. شیرۆی ناتوبا له گه‌رمه‌ی قسه‌کاندا به قوونه خشکی خۆی گه‌یاند ه‌ک مورشید وه‌کو سه‌گیکی نازدار، خاوه‌نه‌که‌ی نه‌وازشی بکات، به و ئاوايه سه‌ری نایه سه‌ر زرانی مورشید.

ماریا کوادرادو گوتی: " بیر له خۆت مه‌که‌وه، بیر له خه‌لکی بکه‌وه. باوکه ئه‌مه بیروکه‌یه‌کی دروسته، نیمچه سه‌رووشیکه، قه‌بوولی بکه‌ه."

چکۆله‌ی موباره‌ک گوتی: " ناوی ده‌نه‌ین گاردی کاتولیکی، سه‌ریه‌ی مه‌سیحی موباره‌ک. ئه‌مانه خه‌لکانیکی موحاهید ده‌بن، سه‌ربازانی باوه‌ردار به حه‌قیقه‌ت."

مورشید، به ئاسته‌میک سه‌ری له‌قاند، به‌لام هه‌مووان هه‌ستیان کرد، که به‌وه په‌زامه‌ندی خۆی ده‌برپیه‌وه. هه‌نگی په‌رسی: " باشه کێ فه‌رمانده‌بیان ده‌کات؟ "

کۆنه ریگره‌که‌ی جاران به‌رسقی دایه‌وه: " ئه‌گه‌ر قه‌بوول بفرموون جواوه زله. چکۆله‌ی موباره‌ک پێی وایه ئه‌و که‌سیکی شایسته وگونجاوه."

- " که‌سیکی به باوه‌ر و ئیمان قایمه. " مورشید که‌میک بیده‌نگ بوو. که دووباره ده‌ستی به قسان کرده‌وه، راویژی ده‌نگی ته‌واو گو‌رابوو، ده‌تگوت پوه‌ی ده‌می له هیچ یه‌کیک له‌وان نه‌بوو، به‌لکو له جه‌ماوه‌ریکی گه‌وره‌تر، جه‌ماوه‌ریکی له بن نه‌هاتوو بوو.

- " هه‌م له باری جه‌سته‌یی و هه‌م له باری روحیه‌وه کول وکو‌فانی چه‌شتوو، ئه‌وه‌ی له هه‌ر شتیک پتر خه‌لکانی راست، به راستی قال ده‌کاته‌وه، کول وکو‌فان وعه‌زابی پوحه. "

پیش ئه‌وه‌ی چکۆله‌ی موباره‌ک، ئاوری لای (شیرۆی ناتوبا) بداته‌وه، شیرۆ سه‌ری له سه‌ر زرانی مورشید هه‌له‌بێی و به گورجی ده‌ستی دایه‌قه‌له‌م و کاغه‌ز و ئه‌و وشانه‌ی که ئه‌وان گوینیان لی بووبوو، هه‌ر هه‌مووی

تۆمار کرد، که له نووسین بووهوه به گاگۆلکی بۆ نک مورشید گه پرایه وهو سه ره زله قژنه که ی نایه سه ر ئه ژنۆی. له و کاته دا ئه بوت جواو، دهستی به گێرانه وهی ئه و واریقاتانه کرد که له و چه ند سه عاته ی دوا ییدا رووی دابوو: شه رفانه کان (ژاگونسوه کان) به کاری شناسایی ده رچوو بوون، هه ندیکی دی به ته قه مه نی و ئازوو قه و هه وائه وه گه رابوونه وه، هه ندیکی دی مولک و مال و مه زرای ئه و که سانه یان ئاگر دابوو که ره فزیان کردبوو باربووی مه سیحی موباره ک بکه ن. ئایا مورشید گوئی له و گرتبوو؟ چاوی نوقاندبوون، به بی جووله له جیی خۆی مت بووبوو، ریک وه کو ژنانی (تیمی موباره کی سروودخوانان). پیده چوو روحی له شه قه ی بالی دابی تا له یه کیکی له گف و گۆ و دیالۆگه ئاسمانیه کاندایا - چکۆله ی موباره ک گوته نی - به شداری بکات، که پاش هه ر یه کیکی له و گف و گۆیانه، به جو ره ها سروش و حه قیقه ته وه بۆ (بیلو مونته) ده گه راپیه وه. هه رچه ند ه یچ نیشانه یه ک بۆ هاتنی سه ربازانی دی نه بوو، ئه بوت جواو، پاسه وان و ئیشک گرانی به درێژایی ئه و رێگایانه دانابوو که له کاندوسه وه، بۆ جرمابوو، ئاوا، ئوکامبابو، روساریو، شوروشو و کورال دوس بو یس ده رپۆیی و به درێژایی که ناره کانی روبرای (فازاپاریس) که وته سه نگر لیدان و دروستکردنی مه ته ریزان. مورشید ه یچ پرسیا ریکی لینه کرد، هه روه ها ه یچی له چکۆله ی موباره کیش، که خه ریک بوو باسی گرفتاریه کانی خۆی ده کرد، نه پرسی. چکۆله ی موباره ک وه کو ئه وه ی وێرد و سه لاواتی به یانی بخوین، ده یگێرپایه وه که چۆن دویشه و و ئه م به یانیه زیاره تکاران له کابروبو و یاکوبینا، بۆ کونسلیو، و له (بومبال) وه به سه ر کاندوس دا رژابوون، و نها له کلێسای (سانتو ئانتونیو) چاوه روانی مورشید بوون. ئایا ئه م به یانیه پیش ئه وه ی سه ری په رستگه ی مه سیحی موباره ک بدات تا بزانی کارکردن له وینده ر چۆن به رپۆیه ده چی، پیشوازیان ده کات یان شه وئ له کاتی وه عز دانا پیشوازیان ده کات؟ ئه وسا چکۆله ی موباره ک باسی چۆنیه تی به رپۆیه چوونی کاره که ی بۆ کرد. له وح و ته خته ی تایبه ت به دروستکردنی میچ و ساپیته که ته واو بووبوو، نه یان ده توانی کار له ساپیته که دا بکه ن. دوو ته خته به س و دارتاش بۆ جوازیرو چووبوون تا بریک ته خته په یدا بکه ن. به لام چونکه به رد مشه (زۆر) بوو، خو شبه ختانه به ناکان له سه ر دیوار دروستکردنی خو به رده وام بوون.

مورشید، چاوانی هه لئینا وله بن لیوانه وه گوئی: " پێویسته په رستگه که ی مه سیحی موباره ک به زووترین کات ته واو بی، ئه مه له هه موو شتیکی گرینگتره."

چکۆله ی موباره ک گوئی: " به لئ باوکه. به راستی له هه موو شتیکی گرینگتره. هه مووان خه ریکی کار کردن، له کریکار و دهستی کارمان که م نییه، له که ره سه ته ی کارمان که مه. هه موو شتیکی له ته واو بووندا یه. ئه و له وح و ته خته دارانه په یدا ده که ی که پێویستمانه. ئه گه ر ناچار بین پاره که ی بده ی، ده یده ی. خه لکی به دل و به گیان ئاماده ن، یه ک به یه کی خه لکی ئاماده ن هه ر پاره یه کیان هه یه بیده ن."

مورشید به رپۆییکی په ریشانه وه گوئی: " بابا یواکیم چه ند رۆژیکه دیار نییه، ماوه یه کی زۆره نوێژی عه شای ره بانای له بیلو مونته به رپا نه کراوه."

ئه بوت جواو گوئی: " بیگومان له به ر چه شنی و ته ره قه کان دوا که وتوو هه باه. ته ره قه مان له ته واو بووندا یه، قه ولی دابوو، بروات له مه عده ن و کانه کانی (کاسابو) هه ندیکمان بۆ بکری. دیاره پای سپاردوو و چاوه رپوانه تا بۆی په یدا بکه ن. ده ته وئ یه کیکی له دوو بنیرم؟"

مورشید به رسقی دایه وه: " هاکا په یدا بوو. باه یواکیم سه ر راسته."

هەنگی ئاوری لای ئالکساندرینیا کوریا دایەو، کە دانیشتیوو سەری بردبوو نیو هەر دوو شانیهو، دیار بوو کە ئەوان ناوی قەشە (کومبى) یان هینابوو، ئەم زۆر تەریق بووبووو و بە خۆدا شکابووو، مورشید گوتی: " وەرە لای من کچەکەم، شەرم مەکە، پیویست بە شەرمەزاری ناکات."

ئالکساندرینیا کوریا، کە بە تێپەر بوونی سالان لاواز بووبوو و چرچ و لۆچ کەوتبوو روخساری، بەلام لوتە بەرزەکەى وسیمایاخیەکەى کە دەگەل رەفتارە خاکیانەکەیدا تیکى نەدەکردەو هیشتا وەکو خۆى مابووو، بەرەو لای مورشید داخزی، بە بى ئەوێ سەر هەلینى و زات بکات تەمەشای بکات.

مورشید کە بە دەم قسانەو دەستی نابوو سەر سەری ئالکساندرینیا گوتی: " ئەلکساندرینیا ئەو شەره خیری لیکەوتوو تەو. ئەو قەشەیهکی خراپ و بەد کردەو بوو، تاوانی کردبوو، بەلام عەزابی کیشا، ژیان بوو، تۆبەى کرد، دەگەل ئاسمانا سولحی کردوو، نەبوو بە کورپیکى باش و بۆ خواى خۆى سولحاو. پیاو هەق بلێ تۆ چاکەت لە گەل ئەودا کردوو و خزمەتیکى گەرەى برایان و خوشکانى خۆت لە بیلو مونتەدا کردوو. چونکە لە سا و سیبەرى بابە یواکیمەو دەتوانین ناو بە ناو گویمان لە نوێژ و نزیان بیت."

جۆرە خەمینیەک بەم وشانەى دوايیهو هەبوو. وا دیار بوو هەستی بەو نەکرد کە ئەم ئاودۆزەى جارن، بەر لەوێ بۆ شوینەکەى خۆى بزقپیتەو، دانەوى بوو و داوینى جبهەکەى ئەوى ماچ کرد. لە پۆژانى هەوێلى کانودوس دا، ژمارەیهک قەشە، بۆ پیش نوێژى، غوسلى تەعمیدی نۆزاوان و مارە برین سەرى ئەویان دەدا. بەلام لەوێ شاندی رەبەنانى کاپوسین، ئەوانەى لە سلقادورەو هاتبوون و ئەو ریسواییەیان ئەنجام دا، سەرۆکی قەشەکانى باهیا، قەشەکانى دەقەرەکەى لە ئەنجامدانى رێ و رەسمى ئولى، لە کانودوس، قەدەغە کردبوو. وێرەى ئەوێ قەشە یواکیم تاقە قەشە بوو، کە بى گویدان بەو قەدەغە کردنە هاتوچۆى ئەویندەرى دەکرد. تەنیا بۆ نوێژ و نزا نەدەهات، بەلکو کاغەز و مەرەکەبى بۆ شیرۆى ناتوبا دەهینا، مۆم و بخوردی بۆ چکۆلەى موبارەک دینا، جۆرەها شتى بۆ ئەبوت جاو و برایانى قیلانوقا، لە گەل خۆدا بۆ کانودوس دەهینا. باشە چ شتى وای لیکردبوو سەرەتا تەحەدای کلیسا و پاشان دەسەلاتدارانى حکومەتى بکات؟ رەنگە ئەلکساندرینیا کوریاى دایکى مندالەکانى هۆکار بووبى، چونکە هەر کاتى قەشە یواکیم دەهات بۆ کانودوس و ئەلکساندرینیاى لە خەلوەتخانەکە یان لە کلیسای (سانتو ئانتونيو) دەبینى، گەت و گۆیهکی کورت و پوونی دەگەلدا دەکرد. یان لەگینە مورشید هۆکار بووبى، چونکە قەشە یواکیم لە حوزورى ئەودا، بە ئاشکرا دەپەشوکا و لە ناخی ناخەو تەریق دەبوو و بەخۆدا دەشکایەو. یان رەنگە لە بەر ئەو بووبى کە وای هەستکردوو (کە ئەمە گومان و مەزەندەى خەلکیش بوو) بەم هاتوچۆیه قەرزیکى کۆنى ئاسمان و خەلکی سارای باهیا دەداتەو.

چکۆلەى موبارەک، دووبارە دەستی بە باسى سیانەى خوینى پاک کردەو کە قەرار بوو ئەو عەسرە دەست پیبکات، کە لە ناکاوا، لە ناو هەرا و زەنای دەرى را، دەنگى لیدانى دەرگاگە هاتە گۆی. ماریا کوادرادو چوو تا دەرگاگە بکاتەو، قەشەکەى کۆمبى، لە ناو دەرگاگەدا بەدیار کەوت، هەتاوێکە لە پشتیهو دنیای زێر وەشان کرد، کۆمەلێک لە دوايهو ملیان قوت کردبوو و دەیانویست لە سەر شانى ئەوێ تەمەشای ژوورەو بکەن.

مورشید هیندە بەز رابوو کە (شیرۆى ناتوبا) ناچار بوو، خۆ بداتە لاو، مورشید گوتی: " سوبحانەللا، سوپاس بۆ پەروردگارى مە عیسا مەسیح، هاتى بەسەر باسى خۆتا، نەبا باسى تۆمان دەکرد، کە لە ناکاوا پەیدا بوویت. " بە هەشتاو بەرەو لای دەرگاگە چوو تا پیشوازی لە قەشە یواکیم بکات کە خەرقەکەى وەکو سەر و روخساری لە تەپ و تۆزا نقوم بووبوو. مورشید دانەوییهو، دەستی گرت و ماچی کرد. ئەو ریز و حورمەت و خاکەراییهى

مورشید له هه نېهر یارووی قه شه دا دهینواند، یارووی قه شه ی شه رمه زار ده کرد، به لام ئه مړو به جوړی په شوکا بوو، خه یال بردبوویه وه، وهکو ئه وه بوو به هیچ جوړی ناگای له رهفتاری مورشید نه بی.

له و کاته دا که چکوله ی موباره ک، ئه بوت جواو، داکې پیاوان و ژنانی جوقه ی موباره کی سروودخوانان، دهستیان ماچ ده کرد، گوتی: " بروسکه یه ک هاتووه، که که تیبه یه کی سوپای فیدرالی له (ریو) وه بو ئیره به پړیوه یه. فه رمانده که یان ئه فسه ریکی به نیوبانگه، قاره مانیکه تا نها چووبیته هر شه ریکه وه سه رکه وتوو بووه.

مورشید، ئاسووده بیر وشادمان، گوتی: " تا نها هیچ که سیک له شه ری "بابا" دا سه رکه وتوو نه بووه.

شیرووی ناتوبا، که به سه ر ته خته که یا دانه وی بووه وه، به په له په ل دهینووسی.

روفینو، دوا ی ئه وه ی له (ئیتوبا) له کاره که ی بووه وه، واته ئه و کاره ی که کو مپانیای هیلی ئاسن له جاکوبینا به کری پتیا ن سپارد بوو، نها خه ریک بوو کو مه لیک گاوانی به کویره ریگا تیشه لانه که ی (سیرادی بندنگو) دا، بو ئه و قه لا چیا ییبه ری نوینی ده کرد که رۆژی له رۆژان له ئاسمانه وه به ردیکی به سه را که وتبوو. ئه مانه تاقیبی ئه و مالات دزانه یان ده کرد که په نجا چیل و گایان له مه زرای (پدرا قیلما) دزی بوو، ئه م مه زرایه هی عه قیدیک بوو به ناوی (خوزیه برناردو موراو). به لام پیش ئه وه ی شوینی گاگه له دزراوه که بدوزنه وه، هه والی شکستی هیره شه که ی میجر (فیبرو نیودی بریتو) یان له (مونتته کامپایو) پیگه یی، بویه بو ئه وه ی توشی چه ته و یاخیه کان یان ئه و سه ربازانه ی که له حالی پاشه کشه دا بوون، نه بن، بریاریناندا، ده ستبه رداری سو راخ و تاقیب کردن ببن. رو قیو، هه رکه له گاوانه کان هاویر ده بیت، ده که ویته دهستی دهسته یه ک سه ربازی هه لاتوو، که عه ری فیکې خه لکی (پرنامبوکو) ی ده قه ری (سیراگرانده) ریبه ری ده کردن.

ئیدی سه ربازه کان، تا پرکه، قه مه که، ئازووقه که و ئه و کیسه پاره یی که کو مپانیای هیلی ئاسن، له بری کری ریگا دابوویانی، لیده سه نن. جگه له وه هیچ په لپ و بیانوویه کی دی پیناگرن و ته نانه ت ئاگاداریشی ده که نه وه که به ریگه ی مونته سانتودا نه روات، چونکه سه ربازه شکست خوار دووه کانی میجر بریتو له وین و خه ریکی خو ری کخسته وهن و له وانیه بیگرن و به توپزی به گه ل خو یانی بخن.

شه ر ده قه ره که ی شه ژاندووه. شه وی دواتر، له نزیکې (ریو کاریکا) کابرای ده لیل و به له د گوپی له ده ستریزی تفه نگان ده بیت، بو به یانی زوو بو ی ده رده که وی که پیاوانیک له کانوده سه وه هاتوون و مولک و مه زرای (سانتا روزا) یان، که ئه و وهکو ناو له پی خوی دهیناسیت و شاره زایه تی، تالان وکاول کردووه. ئه و مه زرا ئاواو ئاوه دانه، به خانوه گه وره و فینکه که یه وه، به په یژه دارینه کانیه وه، به دار خورماکانی چوار ده وریه وه، کرابوو به خو له میش و دوو که لی لیبه رزده بووه وه. سه رده کی شیتته ته ویله کان و خانووی کو یله کان و کوخته ی جووتیاره کان که ئه مانه ش ئاگریان تیبه ردرا بوو. پیره میزیک که له و ده وره به ره ده ژیا پیی ده لی که هه موو خه لکه که ئیره یان چول کردووه و پرویان کردووه ته بیلومونته، حه یوانه کان و هه موو ئه و شتانه شیان، که له ئاگر ده رباز بوون، له گه ل خودا بردووه.

روفینو، لا ریگایه ک ده گریته به ر، تا به ده ری (مونته سانتو) دا تیبه ریته. رۆژی دوا یی مالباتیک که به نیازی زیاره ت بو کانودوس ده رۆن، ئاگاداری ده که نه وه که ناگای له خو بی، چونکه ده ورپی پاسدارانی گوندی (گوند پاریز) به گونده کانداه سورینه وه وه هر گه نجیک بگرن به خورتی بو عه سکه ری ده بن، ده وره به ری نیوه رۆ

دهگاته كه نيسه يه كي چكوله ي نيمچه په نهانی بناره زهره باوه كانی (سیرادا ئه نگوردا)، كه به گویره ی داب و نه ریتی كۆن ئه و پیاوانه ی كه خوینیان كردووه، بۆ تۆبه دین بۆ ئه ویندهر و خه لگانی دی بۆ نه زر و قوربانی كردن دین. بینایه کی زۆر بچووكه، كه به تاقی ته نیا له و ناوه قوت بووه ته وه، ده رگای پیوه نییه، مارمیلکان به كه مالی ئیسراحت به دیواره سپیه كانی هه لده گه پین و داده گه پین. به لام له ناوه وه دیواره كان یه كپارچه نیاز و نه زری زیاره تکارانه، ژووره كه پره له كاسه ی خوراکي وشكه وه بوو، په یکه رین چكوله ی دارین، ده ست و لاق و سه رین له مۆم دروستکراو، چهك، جل و بهرگ، جوړه ها ورده شت.

روفینو، به وردی ده روانیته کیرد و قه مەکان و ساچمه زه نه کان ده ئه زمووی، کیردیکی دریژی چه ماوه ی تیژ كه تازه له وی دانراوه، هه لده بژیرئ. ههنگی بۆ لای میحرابه كه ده پوات كه جگه له خاچیک هیچی دی لینی، له به رده میا چۆك داده دا و بۆ مه سیحی موباره کی روون ده کاته وه كه ئه و کیرده به ئه مانه ت ده بات، ئاگاداری ده کاته وه كه چۆن رووتیان کردووه ته وه و هه رچی پیبووه لینیان دزیوه، له بهر ئه وه پیویستی به و کیرده یه تا به سه لامه تی بۆ مال بگه ریته وه. دلنای ده کاته وه كه چاوی ته ماحی له هیچ شتیکی ئه و نییه و به لین ده دات كه کیرده کی له گه ل کیردیکی تازه دا، كه نه زری ئه وی ده کات، بۆ ده گیرپته وه، دلنای ده کات كه دز نییه و هه میشه كه سیکی به وه عد و به لین بووه. ئاماژه ی خاچ ده کیشیت و ده لیت: "ئه ی عیسا ی موباره ک، زۆر سوپاست ده که م." ههنگی به ری ده که وی، به ههنگاوی بته وه وه، به قه دیال و نه هالانا هه لده گه ری و داده گه ری، ده وه نه جار و به رده لانان ته ی ده کات.

عه سری ئه و رۆژه حه یوانیک ده گری و ده بیرژینی، گوشتی حه یوانه که به شی دوو رۆژی ده کات. رۆژی سییه م ده گاته نزیکی (نوردستینا). روو ده کاته کولبه ی جووتیاریکی ئاشنا كه زورجار شه وی له لای ئه و رۆژ کردووه ته وه. مالباتی جووتیاره که به میهر و مه حه به تیکی له جارن زیاتر و گه رمتر پیشوازی ده که ن و کابانی مالی خواردنیکی باشی بۆ ئاماده ده کات. ئیدی بویان ده گیرپته وه كه چۆن عه سکه ری فیزار رووتیان کردووه ته وه و پاشان باسی بویه ر و پیشهاته کانی دوا ی شه ره که ی (ئوکامبا یو) ده که ن و خه لکی ده لین گوايه سه ربازیکی یه جگار زۆر هاتوونه ته کوشتن.

روفینو، له گه رمه ی گفتوگویه کانا، هه ست ده کات كه ژن و پیاوه که ژیرا و ژیر ته مه شای یه کدی ده که ن وه کو ئه وه ی بیانه وی شتیکی پی بلین و جورئه ت نه که ن. ئه وسا یاروی جووتیار، چه ند جاریک به تووره یی و به شیوه یه کی ده سترد ده کوکی و لینی ده پرسیت له که یه وه ئاگای له هه والی خیزانه که ی نییه. نزیکه ی یه ک مانگ ده بی، ئایا دایکی مردووه؟ نه خیر. که واته جورما؟ ژن و پیاوه که رو نیشتون و ته مه شای ده که ن. سه ره نجام یاروی جووتیار دیته قسان: ده نگ و باس وایه که له ماله که ی ئه و شه ره ته قه بووه و چه ند که سیک کوژراون و ژنه که ی ده گه ل پیاویکی بیگانه ی قژ سوورا ره قیوه. روفینو سوپاسی میواندارییه که یان ده کات و یه کسه ر ده که ویته ری.

سپیده ی رۆژی دوا یی، تارمایی یاروی به له د وده لیل، له سه ر گردیک به دیار ده که وی كه له وینده ره وه کوخته که ی دیاره. به بیشه یه کی چكوله ی به رده لان و پر ده ون و دروانا، هه مان ئه و شوینه ی كه یه که مجار گالیلیو گالی بینی بوو، به گورگه لۆقه به و هه ورازه دا هه لده گه ری كه کولبه که ی له سه ر پونا بوو.

ئیدی ماندوویه تی سەفەری دوور و درێژ، ئەو کیشە و ئاریشانە ی هاتبوونە ریگای و ئەو هەوالە ناخۆشە ی دویتشەو، هەر هەمووی بە سەر و سیمایەو دیار بوو: پوخساری گرژ، گۆناکانی زەق و چرچ و لۆچی پوخساری قوولتر بووبوون. دار و نەداری ئەو کێردە بوو کە بە ئەمانەت لە عیسا مەسیحی وەرگرتبوو. چەند شەقاویکی بۆ کوختەکە ی مابوو. دەوروبەری بە نیگا دابیژت. دەرگای ئاغەلی ئاژەلەکان لە سەر پشته و ئاغەلەکە چۆل و هۆلە. بەلام ئەو ی رۆقینو بە چاوانی غەمناک و لە هەمان کاتا نیگەرەن و کونجکاو تەمەشای دەکرد ئاغەلەکە نەبوو، بەلکو مەیدانە کراوەکە ی بەردەم کوختەکە بوو، کە دوو خاچ، کە جارەن لەویندەر نەبوون، لە سەر دوو کەلەکە بەردی چکۆلە قوت کرابوونەو. کە وەرژوور کەوت چاوی بە چرا نەوتیەکە، بە دەفرین دارین و کاسە و گۆزە، حەسیر، جۆلانە ی خەوی، جانتایەکی گەورە و شەمایلیکی گەورە ی پاکیزە لاپا، قاپلەمە ی چیشت و ئامانان و کۆمایەک ئیزینگ، کەوت. بە پوولتە هیچ شتیک کەم نەبووبوو. وادیار بوو کوختەکە زۆر بە وردی تەرتیب کرابوو و هەموو شتیک لە جیبی دروستی خۆی دانرابوو. روقینو، دووبارە، بە کاوہخۆ، دەروانیتە دەوروبەر، وەکو ئەو ی بیەوی بزانی لە غیابی ئەودا چ شتیک پوویداو. تا گوی هەلدەگری بیدەنگیە... نە حەپە ی سەگی، نە گارە گار و قدقدی مریشکی، نە دەنگی زەنگولە ی ملی بەرخ، نە دەنگی لە ژنەکە یەو نایەت. ئەنجام بە ناو ژوورەکە دا دەکەوینتە هات وچۆ، لە نزیکەو چاوی بە هەموو شتیکا دەگێری، کە تەواو دەبی، چاوەکانی سوور بوونەتەو. لە کولبەکە وەدەر دەکەوی، دەرگا کە بە هیواشی لە دوای خۆیەو دادەخات.

بەرەو (کیماداس) کە لە دوورەو، لە ژێر هەتاوہکە دا، کە نەها ریک بە سەر سەری ئەوہوہیە، دەدرەوشیتەو. تارماییەکە ی روقینو لە پیچی ئەو شاخەدا کە دەچیتە دەریاو، ئاوا دەبیت، ئەوسا دووبارە بە دیار دەکەوینتەو، بە گورگە لۆقە بە ناو تیشەلانە قاوہیی و دەوہنانی دەرکاوی و زەردە سیریان دەکەوی و بەلای پەرژینی نووک تیزی دەوری ئاغەلیکە تیدەپەری.

دوای نیو سەعاتیک، لە ریگە ی (ئیتاپیکورد) وە خۆی بە شارەکە دا دەکات و یەکرەست بەرەو مەیدانی سەرەکی شار دەروات: تیشکی هەتاو وەکو جیوہ بە سەر خانوہ بچووکە سپیە دەرگا شین یان سەوزەکانەو دەدرەوشیتەو. ئەو سەربازانە ی کە دوای شکستەکە ی (ئوکامبایو) پاشەکشە یان کردوہ، لە شەقامەکانی شارا ویل و سەرگەردان، غەریب و غەوارە دەسورینەو، لە چوار پێانەکاندا شپۆلە و شەپریو دەوہستن، یان لە بن درەختەکاندا دەنوو، یان لە پووبارەکە دا مەلە دەکەن. کابرای بەلەد، بە بیئەوہی تەمەشایان بکات یان لە بنەرەتا بیانینی، بەلایاندا رەت دەبیت. تەنیا بیر لە خەلکی شارەکە دەکاتەو: گاوانانی تاوہگازی بەر با و هەتاو، ژنانی کە مندالەکانیان مەمک دەدەن، سوارانی کە بە تاو دەرۆن، دان عەمرانی کە خۆیان داوہتە بەر هەتاو، مندالان راکە راک بە هەموو لایەکە دا، بە ناو ناوی دینن و رۆژباشی لیدەکەن. چاک دەزانی وەختایەک لەوان تیدەپەری، ئاوری لیدەدەنەو، تەمەشای دەکەن، قامکی بۆ رادەکیشن ولە بەینی خۆدا چپەچپ دەکەن. بە ئاماژە ی سەر سلوویان دەسەنیتەو. بە بیدەنگی و بی هیچ بزەیک بە ریی خۆدا دەروات تا دەرفەت بە کەس نەدات قسە ی دەگەلدا بکات. بە مەیدانی شارا دەروات - دنیا هەتاو، سەگ و کسۆکان بەرەللا بوون، هەراو هەنگامە و ژاوە ژاویکە سەگ ساحیبی خۆی نانسیت، هاتوچۆی خەلکی لە برانەوہ نایەت - سەری بە چەپ و بە راستا دادەنەوین. هەست بە چپە دوو و تەمەشاکردن و ئاماژە ی خەلکە دەکات. ناوہستی تا دەگاتە بەر دووکانیتی بچووک کە مۆم و شەمایل و وینەین مەزەبی و ئۆلی دەفرۆشیت، کە کەوتووەتە بەرانبەر کلیسای (بانوی مە) وە. کلاوہکە ی دادەگری و هەناسە یەکی قوول هەلدەکیشت وەکو ئەو ی بیەوی خۆی هەلبداتە ئاوەو. هەنگی

خوی به دووکانه که دا دهکات. پیره ژنیکی ئەندام وردیله که بهسته یه ک دهداته دست مشتەرییهک، هەرکه چاوی بهو دهکەوی واقی و دەمینێ و حایر و حەپەساو چاوی تێدەبڕی. بەلام دەوہستی تا مشتەرییهکە دەروات.

دووکانه که بریتیه له چوار دیواریکی کون کون که تیشکی پوژ لینیانه وه دهچیتە ژووره وه. مۆم و قەیتان و نهواران به میخه وه ههلواسراون یان له سەر پیشخوانه که هه لچنراون. دیواره کان به نەزر وینهی وه لیان و مه سیح و پاکیزه و وینهین ئۆلی داپۆشراوه. روڤینو، دهکه ویتە سەر چۆکان و دهستی پیره ژن ماچ دهکات: " پوژ باش دایکه. " پیره ژن، به قامکه گری گراوی و نینۆکه پیسه کانی نیشانهی خاچ دهکشیت، پیره ژنیکی لاوازی شان و شه پلک داکه وتوو، رووی گرژ و نیگای بی میهره، ویرای گهرما به تره فه که، خوی له شالیکه وه پیچاوه. ته زیحیکی دهنگ گه وره ی به دهسته وه یه. ده لیت: " کایفاس ده یه وی بتینی تا بویه ره که ت بو باس بکات. " به زحمه ت ئەو قسانه دهکات، یان له بهر ئەوه یه له دلێ گرانه یان له بهر ئەوه یه ددانی له دهما نییه. " قه راره بو شه ممه بازار بیت. هه موو شه ممه یه ک دی تا بزانی که تو هاتوو یته وه یان نا. ریگاکه ی دووره. به لام به هەر حال هەر دههات، هاو پیته، ده یه وی بویه ره که ت بو باس بکات.

کابرای به له د له بن لیوانه وه ده لیت: " به هه رحال، واز له و بیته، دایکه خۆت چی ده زانی بو م بگیره وه. "

پیره ژن، بی هیچ پیشه که یه ک ده لیت: " نه بو کوشتنی تو هاتبوون نه بو کوشتنی ژنه که ت. بو کوشتنی ئەو کابرا بیگانه یه هاتبوون. به لام ئەو بهرگری کرد و دووانی له وان کوشت. ئەو دوو خاچه ی بهر ماله که ی خۆت بینی؟ " روڤینو سه ریک ده له قینی: " چ که سیک به سو راغی ته رمه کانیانه وه نه هات، بویه هەر له ویتن ده ر به خاکیان سپاردن. " نیشانه ی خاچیک ده کشیت. " خودایا به گه وره یی خۆت لیان خوش به. ماله که ت ریک و پیک بوو؟ هەر تاو ناتاوی ده چوو مه ئەوی و ده ستیکم پیدا دینا تا که هاتیه ته وه تیکر ژاو و دار ژاو و بی سه ر و بهر نه بی.

روڤینو ده لیت: " نه ده بوو بو ئەویتن ده ر برۆی. " مات و خه مبار سه ری داخستوو و کلاوه که ی به ده سه ته وه یه: " تو به زحمه ت ده توانی ری بکه ی. ئەمه جگه له وه ی که ئەم ماله به ته واوی له وتاوه و جار یکی دی پاک نایته وه.

پیره ژن، چاو ده بریته چاوانی روڤینو، که چاوانی بریوه ته ئەرزه که، له بن لیوانه وه ده لیت: " که واته به خۆت، خۆبه خو به هه موو شتیکت زانیوه. " پیره ژن هه ناسه یه ک هه لده کشیت و دوا ی بیده نگیه کی که م ده لیت: " به ر خه کانم بو فرۆشتیت تا به ده ردی مریشکه کان نه یه نه دزین. پاره کانت له و چه کمه جه یه دایه. " پیره ژن دووباره بیده نگ ده بیت، ده یه وی خوی له ئەسلی بویه ره که ببویریت. تاقه شتی به لای ئەوه وه و به لای روڤینوو گرینگه " خه لکی زور به د پان. ده یانگوت تو تازه ناگه ریته وه. ده یانگوت له گینه بو عه سه کهری برابیت، یان له وه یه له شه را کوژرابی. بینیت چ سه ربازیک پزاونه ته ناو کیماداس؟ پیده چی زوریان له ویتن ده ر کوژرابن. میچه ر (فیبرونیودی بریتو) ش لی ره یه.

به لام روڤینو، قسه که ی پیده بڕی: " ئەوانه ی بو کوشتنی ئەو بیگانه یه هاتبوون چه ند که س بوون. ده زانی کئ رابه ریان بوو؟ پیره ژن به رسف دهداته وه: " کایفاس، ئەو بو ئەویتن ده ری هینان. خوی بویه ره که ت بو ده گریته وه. ئەو بو منیشی گیره یه وه. براده رته. بو کوشتنی تو نه هاتبوون. به لکو بو کوشتنی کابرای سه ر سوور هاتبوون.

پیره ژن بیده نگ ده بی، روڤینوش بیده نگ ده بیت. له ژیرخانه گه رمه که وه، دهنگی ویزه ویزی میش ومه گه زان که به ده وری شه مایله کانه وه ده سو ریته وه دیته گوئ.

ئەنجام پيرەژن ليدەبېرى دووبارە قسان بکات. له ناکاوا چاوهکانى سوور دەبنه‌وه، به دەنگىكى بەرز و لەرزۆک دەلایت: " زۆر کەس دیتبوانى، " کایفاس " ش دیتبوانى. که بۆ منى گىرايه‌وه له دلى خودا گوتم: " دياره من گوناحيکم کردووه بۆيه نها خودا سزام دەدات، نەگبەتيم به سەر کورپه‌که‌دا هیناوه. بەلى روڤينو گيان: جورما، جورما ئەو کابرا غه‌واره‌يه‌ى پزگار کرد، دەستى کایفاسى گرت. پاشان دووى که‌وت. دەستى له قەدى ئالاندبوو و خۆى پيوه هەلواسى بوو. " دەستى رادەکيشى و جاده‌که‌ى نيشانده‌دات: " هەمووان دەزانن کورپه‌که‌م که ئىدى ليره هەلناکه‌ين، ناتوانين ليره بژين."

روڤينو، له جىي خۆ نابزوى، پوخساره لاوازه بى پيشه‌که‌ى له تاريكى دووکانه‌که‌دا، هينده‌ى دى تاريک دەبى. پيرەژن، کۆله مسته چکۆله رەق و تەقەکه‌ى دەگوشى و به نەفرەت و نەفرينه‌وه، تفیک بەرەو شەقامه‌که هەلده‌دات: " خەلکى دەهاتن بۆ ئيره تا باسى تۆ بکەن و دلم بەدەنەوه. هەر قسەيه‌کیان وهکو خەنجەرئى وابوو که بکرى به دلم. ئەمانه وهکو ماری ژه‌هردار وان کورپه‌که‌م. " شالە رەشه‌که‌ى دەدات به سەر و چاویا وهکو ئەوه‌ى بيه‌وى روندکه‌کانى بسرپیت، به‌لام چاوه‌کانى وشكى وشکن: " به‌لام تۆ ئەو شەرمە‌زاريه‌ى له خۆ دەسپریتەوه که ئەو دووانه پینانه‌وه نای، وا نيه‌يه؟ ئەگەر هەر دوو چاویان دەرهيئابای، یان بيانکوشتابای زۆر له‌مه باشتەر بوو. قسە له‌گەل کایفاس دا بکە، ئەو دەزانى چ سووکا‌يه‌تیه‌کت پیکراوه، چون ئابروویان بردووى. هەموو شتيکت بۆ باس دەکات."

پيرەژن، دووبارە هەناسه هەلده‌کيشیت. به باوه‌رپىكى بته‌وه‌وه دەنكى ته‌زيحەکه‌ى ماچ دەکات. ته‌مه‌شايه‌کى روڤينو دەکات که هيشتا نه له جىي خۆ جولآوه و نه سەرى بەرز کردووه‌ته‌وه. به راپوڤيکى نەرمتره‌وه دەلایت: " خەلکى زۆر بەرەو کانودوس رويشتن، مژدەبه‌ران هاتن، حەزم دەکرد منيش له گەلياندا برۆم. به‌لام بۆيه نەرويشتم چونکه دەمزانی تۆ هەر دييته‌وه. کورپه‌که‌م دنيا بەرەو ئاخ‌ر زەمان دەرپوات. بۆيه ئەم شتانه دەبينن، ئەمانه نيشانه‌ى ئاخ‌ر زەمانه. ئیستا ئىدى دەتوانم برۆم. ئایا ئەم لاقانەم بەرگه‌ى ئەم سەفه‌ره دوور ودریژەم دەگرن؟ خوا خۆى دەزانى. هەموو شتيکت به‌دەستى خۆيه‌تى."

پيرەژن بيده‌نگ دەبى، روڤينو دواى تۆزیک دادەنەويتەوه‌وه دووبارە دەستى ماچ دەکاته‌وه، دەلایت: " ئەمه سەفه‌رپىكى زۆر دوور ودریژە، به گويى من ده‌که‌ى ئەم سەفه‌ره مه‌که دايکه گيان. ئىدى به دريژايى رپگا هەر شەر و ئاگر بارانه، خواردن دەست ناکه‌وى. به‌لام ئەگەر دلت پيوه‌يه برۆ. به دلى خۆت بکە، هەر کاریکت به دل بى، ئەو کاره دروسته. قسەکانى کایفاسش له بىر خۆت ببه‌وه، هەر گویشى مه‌ديه، نه خەفه‌تى پى بخۆ، نه پيى خەجالەت به.

وهختايه‌ک بارون دى کانا براڤا وهاوسه‌ره‌که‌ى، دواى غيايىكى چەند مانگه، له له‌نگه‌رگای هيژى دەريايى، له سلفادور له که‌شتى دابه‌زى، ده‌يانتوانى به جۆرى ئەو پيشوازيه‌دا، که لىيان کرا بزائن که توانا و دەسه‌لاتى حيزبى خۆيبوونخوازى باهيا و دامه‌زرينەر و رابه‌ره‌که‌ى چەند له پاشى داوه. جاران، وهختايه‌ک بارون وه‌زيرى کاروبارى ئيمپراتۆريه‌ت و سه‌فيري گه‌وره بوو له له‌ندن و ته‌نانه‌ت ئەو رۆژانه‌ش که له هه‌وه‌لى رژیمی کۆماريش دا سه‌فير بوو، وهختايه‌ک بۆ ولات دەزق‌رپيه‌وه، گه‌رانه‌وه‌که‌ى ده‌کرا به بۆنه وئاهاهنگى گه‌وره‌ى بۆ ده‌هاته گيران. هەموو پياو ماقولانى شار و زۆرپک له خيلى دەرهبه‌گ وئاغوات، به هه‌شتاو بۆ به‌نده‌ره‌که ده‌هاتن، دەست و پيوه‌ند و خولام و نوکه‌ره‌کانيان به ئالا و به‌يداخى پيشوازيه‌وه بۆ ئەويندەر دينا، کارمه‌ندانى شاره‌وانيش به‌رده‌وام

دهچوونه پيشوازی. ههروههها تيبی موزيqa و مندالانی قوتابخانه ئوليهكان به چهپکه گولهوه دههاتنه پيشوازی بارونس ئەستىلا. ئیدی خواردن وزيافهت له (کوشکی سههرکهوتن) بهرپا دهکرا، فهرامنداری شار بهخوی سههرپهرشتی ئاههنگ و رې و پهسمهکهی دهکرد، دهیان میوان بهو بۆنهیهوه پيکیان ليکدهدا، چهپلهيان ليدهدا، وتاریان دهخويندهوه وشاعیری شاریش، ئەو قهسیدهیهی دهخويندهوه که به بۆنهی گهراڤانهوهی ئەو ژن و میردهوه، دايدەنا.

بهلام ئەمجاره، لهنگهراگی هیزی دهريایی له چاو جاراند چۆل بوو، تهنيا نزیکهی دوو سهده کهسيک هاتبوونه پيشوازی بارون و هاوسههرکهی، تاقه یهک کهسایهتی شارهوانی یان عهسکهری و یان مهزهبیان تيا نهبوو. وهختایهک سيژ ئادالبرتودی گوموسیو و نوینهران: ئادواردو گلسيرو، روخا سبیرا، لیلیس پیدادس و جاو سيکساس دی پونده – که ئەندامی ئەو کۆمیتیه بوون که حیزبی خۆیوونخواز، بۆ پيشوازی له رابههرکهی خوی پيکی هینابوو، به پلهکانی کهشتیهکهدا سههردهکهوتن تا تهوقه دهگهڵ بارون دا بکهن و دهستی ژنهکهی ماچ بکهن، که تهمهشای سهر و سیمات دهکردن، له تو وایه بۆ پيشوازی جهنازه هاتوون. بهلام بارون و بارونس، کهم و زور خویان شلوئ نهکرد و هيچ ههلوئستیکیان نهواند، که نيشانهی ئەوه بچ، ههستیان به جیاوازی پيشوازی ئەمجاره، لهوانی پيشوو کردوو. رېک وهکو جارن رهفتاریان کرد. بارونس بهدهم زهردهخهنهی ئیعبابهوه چهپکه گولهکانی وهردهگرت و پيشانی (سپاستینا) ی هاودهمی خۆی دهدا. بارون به باوهشی والاوه پيشوازی له ئەندامانی حیزب و خزم و خویش و ئاشنا و روشنایانی دهکرد که بهرپز بۆ خیر هانینهوهی ريزيان بهستبوو، به ناو ناوی دینان، چاک و خوشی لهگهڵ دهکردن، ئەحوالی خیزانهکانی دهپرسین، سوپاسی دهکردن که زهحمهتیان کيشاوهو هاتوونهته پيشوازی ئەو. ناو به ناویش وهکو ئەوهی زهرورهتیکی دهروونی واداری بکات، دووپاتی دهکردهوه، که ههمیشه گهراڤانهوه بۆ باهیا و بۆ ئەم ههتاو و ههوا پاک و خهلکی ئەم شارهی پچ خوش بووه و پيخۆشه. بهر لهوهی سواری ئەو گالیسکهیه بچ که له بهندهرکهیا بۆیان وهستابوو، که گالیسکهوانیک به جلکی تايبهتیهوه چاوهروانی دهکرد و ههرکه ئەوانی دهبینی دوولق له بهردهمیاندا دهکۆمیهوه، بارون، دهستی خوداحافیزی بۆ جهماعهت بهرز کردهوه. ئەوسا له بهرانبهر بارونس و سپاستیانادا، که باوهشیان پر بوو له چهپکه گول، دانیشت. ئادالبرتو دی گوموسیو، له تهنیشتییهوه دانیشت و گالیسکهکه به جادهی (لادریادا کونسيسيا داپاريا) دا که سههرانسهری دار ودهرختی سهوز وگهش بوو، کهوتهرې. دواي ماوهیهکی کهم رېیوارهکان ئەو بهلهمه چارۆکهدارانهیان لی وهديار کهوت که له کهنداو و دهرهی (ساومارسللو) دهسورانهوه وگروپيک له قولهرهش و دوورهکانیان بینی که له ئاوهکهدا راوه ماسی و قرژالیان دهکرد.

گوموسیو، بهدهم خیر هانینهوهیانهوه گوتی: "ئهوروپا ههمیشه ئەکسیری گهنجی بووه، ئیوه ده دانه سال بچووکتريان لهوسای که رۆيشتن."

بارونس گوتی: "من لهمهدا زیاتر خۆم به قهرزارياری سهفهه به کهشتی دهزانم تا سهفهه بۆ ئەوروپا. ئەم سی ههفتهیه خۆشترين رۆژگاری تهمهمن بوو!"

"بهلام تو ده سال له تهمهنی خۆت گهورهتر دياريت" بارون له پهنجهره چکولهکهی گالیسکهکهوه روانییه دهروهوه، چاوی بری بووه ديمهنه جوان و شکۆدارهکهی دهرياکه، دورگه وگرافهکه تا گالیسکه زیاتر سهر دهکهوت، فراوان و فراوانتر دههاته بهرچاوه، نها ئیدی گهیی بوونه سهر جادهی "لادریاو ساوبنتو" و بهرهو سهرووی شار دهرويشتن. "یانی رهوشی شار بهو رادهیه خراپ بووه؟"

ئاماژەى بۇ بەندەرەكە كۆرد: "خراپتر لەو ەى وينا دەكرى. بە تەمابووين، خۆنوينىيەكى گەورە بكەين، خۆپيشاندانىكى جەماوهرى گەورە بەرپا بكەين. ەمووان قەوليان دا كە خەلكىكى زۆر لەگەل خۇدا بيشن، تەنانت لە ناوخۇشا خەلكانىكى زۆر خربكەنەو، بەتەماى خربوونەو ەى چەند ەزارىك بووين. بە خۇتان بينيتان كە چەند كەس ئامادە بووبوون."

بارۆن، كلاو ەكەى بۇ چەند ماسى فرۇشىكى گەرۆك، كە بە ديتنى گالىسكەكە ەموو كلاو ەسسىرەكانيان لە سەريان داگرتبوو، بەرز كۆردەو.

بارون، بە راوئىكى تەوسامىزەو ە سەرى كۆردە سەر دۆستەكەى و گوتى: "باسكردىنى سىياسەت لە حوزوورى خانماندا، كاريكى جوان نىيە، يانى تۆئەستىلا بە خانم نازانى؟"

بارۆنس خەندەيەكى زۆلالى بۇ كۆرد، كە گەنجتر لە خۆى نيشانى دەدا. قژىكى قاو ەى و پىستىكى يەجگار سىپى ەبوو، دەستەكانى وردىلە و قامكەكانى درىژ وەكو تەير و تو بالەفرەيان بوو. خۆى و ەاودەمە ئەسمەرە خرپنە قژ سوورەكەى بە سەرسامى دەيانرۋانىيە دەريا شىنباو ە قوولەكە و ، كەنارە سەوزباو ە فسفۆرىيەكە و جەمەلۆنە زۆر سوورەكان.

گوموسىو، وەكو ئەو ەى گوپى لە قسەكانى بارۆن نەبووبى، لە سەرى رۆپى: "تاقە كەسىك كە بيانووى بۇ نەهاتنەكەى ەبوو، فەرماندارە. خەتاي خۇمان بوو. دەيوست دەگەل ئەنجومەنى شارەوانيا بىت. بەلام لەبەر رەوشەكە، وا باش بوو، خۆى دوور بگرى. لويس قيانا ەيشتا لە ەوادارە دلسۆزەكانى خۇمانە."

بارۆن بۇ ئەو ەى و ەى ەاوپىكەى ەندىك بەرز بكاتەو ە گوتى: "ئادالبرتو، ئەلبومىكى نمونەى ئەسپم بۇ ەيتاويت. ەوادارم ئەم كىشە سىياسىانە، ەزى ئەسپ دۆستى لەلا نەكوشتبى."

كە خۇيان بە بەشى سەرووى شارا كۆرد، لەو كاتەدا كە بەرەو گەرەكى نازارت دەرپۇيشتن، جووتە ژن و مىرد كە تازە لە سەفەر ەاتبوونەو، شىرىنتىن خەندەيان بە رۋوى خەلكەكەدا دەدا و ەموو ەوش و گۇشيان لای ئەو ەبوو كە سلاوى رىبواران بسەننەو. چەند گالىسكەيەك و ژمارەيەك ئەسپ سوار، كە ەندىكان بۇ بەندەر و مىناكە ەاتبوون و ەندىكى دىكەيان لە ەورازەكەدا بەدەم چاوەرۋانىيەو ەستابوون، ەموو بە كۆلانە تەنگەبەرەكانا بەگەل بارۆن كەوتبوون، لە ەمان كاتدا رىبوارانىك لە سەر شۆستەكاندا راو ەستابوون، يان خەلكانىك چووبوونە سەر بانىژەكان، يان سەريان لەو ەرەبانانەو ەر ەيتابوو كە كەران راياندەكىشا تا تەمەشاي بارۆن و بارۆنس بكەن. مالباتى (كانا براقا) لە شارا و لە خانوويەكەدا دەژيان كە رۋوكارەكەى كاشى بوو، ئەو كاشيانەيان لە پرتوگالەو ە بۇ ەيتا بوو، سەربانەكە قرمىدىكى سوورى بازنەيى ئەسپانىيى ماركە بوو، بانىژەكانى بە ئاسن مەجەرە كرابوو، پاىەكانى پەيكەرى ژنانى مەمك قوت بوو، رۋوكارەكەى بە چوار پەيكەرى سىرامىكى زەردباوى برىقەدار رازابوو ەو: دوو شىرى يال درىژ و دوو دار سنۆبەرى گەورە. شىرەكان وا دەهاتنە بەرچاو وەكو ئەو ەى چاودىرى ئەو بەلەمانە بكەن كە دەهاتنە ناو كەنداو ەكەو ە دار سنۆبەرەكانىش وەكو ئەو ەبوون كە جوانى شار بە رۋوى دەرياوانەكاندا بەدن. باخە جوانەكەى دەوران دەورى ئەم كۆشكە پر بوو لە درەختىن مەرجان، كورتون، كورال، مانگو و فيكوس كە بەدەم شنە باو ەدەشنانەو. مالهەكە بە پاككەرەو ەى سرکە رىشنىرابوو، يەكپارچە گىاي بۇندار بوو، بە ئىنجانە و گولدانى پر لە گول رازابوو ەو لە پيشواى خاوەنەكەيا دانرابوو. لە ناو ەو ەو لەبەر دەرگاي كۆشكەكەدا خزمەتكاران بە پانتولى سىپى كۆشەو ە

و که نیزهک و قهره‌واشانی بچووکى رهش، به بهر هه‌لیننه و سه‌رپۆشى سووره‌وه راوه‌ستابوون و به چه‌پله‌پریزان پیشوازیان ده‌کردن. بارونس، چه‌ند قسه‌یه‌کی ده‌گه‌ل کردن و له هه‌مان کاتدا بارون خواحافیزی له‌وانه ده‌کرد که گه‌یاندبوویانه بهر ماله‌وه. ته‌نیا گوموسیو و نوینه‌ران: ئادواردو کلیسرو، روخا سبیرا، لیلیس پیداس و جاو سیکساس پونده، له‌گه‌ل بارۆندا هاتنه ژووره‌وه. وه‌ختایه‌ک خانم بارۆن له‌گه‌ل هاوده‌مه‌که‌یدا بۆ نهۆمی سه‌ره‌وه سه‌ر ده‌که‌وت، پیاوه‌کان به هۆله‌که‌دا که ژووریک بوو به‌که‌ل و په‌لی دارین مۆبیله‌ کرابوو، تیپه‌پین و بارۆن ده‌رگای ژووریکی بۆ کردنه‌وه، که دیواره‌کانی یه‌کپارچه‌ ره‌فه‌ی پر له‌کتیبان بوو و په‌نجه‌ره‌کانی به‌سه‌ر باخه‌که‌دا ده‌یان‌روانی. وه‌ختایه‌ک ئه‌و خۆی به‌ژووره‌که‌دا کرد، نزیکه‌ی بیست پیاو بیده‌نگ بوون، ئه‌وانه‌ی دانیشتبوون هه‌موو له‌به‌ری هه‌ستان و ده‌ستیان به‌چه‌پله‌ لیدان کرد. یه‌که‌م که‌س که بارۆنی له‌هه‌میز گرت فه‌رماندار لویز قیانا بوو که‌گوتی: "نه‌هاتنم بۆ به‌نده‌ره‌که‌ بیره‌که‌ی من نه‌بوو. به‌هه‌ر حال به‌خۆت ده‌بینی که فه‌رماندار و هه‌موو ئه‌ندامانی ئه‌نجومه‌نی شار لیره‌ن و نوکه‌ر و گوئی به‌فه‌رمانی تۆن."

پیاویک بوو توکمه، که‌له‌ زه‌لام و سه‌ر ساف، ورگن، به‌ئاسانی قسه‌ی دل‌ی په‌نهان ده‌کرد. وه‌ختایه‌ک بارون خه‌ریک بوو چاک و خۆشى ده‌گه‌ل ئاماده‌بوواندا ده‌کرد، گوموسیو ده‌رگای داخست. دووکه‌لی جگه‌ره له‌ژووره‌که‌دا په‌نگابوووه. سوراحی شه‌رابی میوه له‌سه‌ر میزه‌که‌ پیز کرابوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کورسی به‌ئهنانه‌ی ژماره‌ی ئاماده‌بووان نه‌بوو، هه‌ندیک له‌پیاوه‌کان به‌ئهمانه‌ت له‌سه‌ر ده‌سکی کورسیه‌کان دانیشتن و هه‌ندیکی دی پشتیان دابوو به‌ره‌فه‌ی کتیبه‌کانه‌وه. بارۆن هیدی هیدی به‌سه‌ر هه‌موو میوانه‌کاندا گه‌را و یه‌ک به‌یه‌ک به‌خیر هاتنی کردن. وه‌ختایه‌ک ته‌واو بوو و له‌سه‌ر جیگاکه‌ی خۆی پوینشت، بیده‌نگیه‌کی کر و کپ بالی به‌سه‌ر ژووره‌که‌دا کیشا. پیاوه‌کان هه‌موو چاویان بری بووه ئه‌و، نیگیان نه‌ک هه‌ر نیگه‌رانی به‌لکو داوایه‌کی مه‌ترسی ئامیزیشی ده‌نواند. سیمای بارۆن که تا ئه‌و ده‌مه، شاد و ئاسووده بوو، که‌چاوی به‌پوخساری خه‌مباری ئه‌وان که‌وت، ته‌واو گرژ وجدی بوو.

له‌کاتی‌کا چاوی له‌دور چاوانی لویز قیانا بری بوو، به‌راویژیکی زۆر جدی گوتی: "ئه‌وه‌ی من هه‌ستی پیده‌که‌م و ده‌یخوینمه‌وه، ره‌وشه‌که‌ به‌جۆریکه‌ه‌ی ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ باسی ئه‌وه‌ بکه‌م که‌ ئایا که‌رنه‌قالی نیس (نیس: شاریکه‌ له‌که‌ناراوه‌کانی ریفیرای فه‌ره‌نسی) له‌ئاستی که‌رناقاله‌که‌ی مه‌دایه‌یان نا. که‌واته‌با له‌خراترین بویه‌ر و ماجه‌راوه‌ده‌ست پینکه‌ین. ئه‌و بویه‌ره‌چییه‌؟"

فه‌رماندار، که‌له‌قه‌نه‌فه‌یه‌کی نه‌رم و نو‌لدا نقوم بووبوو. له‌بن لیوانه‌وه‌گوتی: "ئه‌و پوژهی که‌تو گه‌یشتیته‌وه، بروسکه‌یه‌کمان پینگیه‌ی. "ریو" بریاری داوه، له‌شکر بکاته‌سه‌ر باهیا، کۆنگریس به‌کۆی ده‌نگ ره‌زامه‌ندی له‌سه‌ر ئه‌و قه‌راره‌داوه، یه‌ک به‌تالیونی سوپای فیدرالی نیردراوه‌تا هیرش بکاته‌سه‌ر کانودوس. ئادالبرتو گوموسیو، قسه‌که‌ی فه‌رمانداری بری و گوتی: "به‌کورتی حکومه‌تی فیدرال و کۆنگریس، به‌فه‌رمی هاوپان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌پیلانیک له‌ئارادایه. واته‌سه‌باستیانه‌تووندره‌وه‌کان به‌ته‌مان پوژیمی پاشایه‌تی بگێرنه‌وه‌سه‌ر ده‌سه‌لات، هه‌لبه‌ته‌به‌یارمه‌تی کۆنت "یو" و سه‌له‌ته‌تخاوزه‌کان، ئینگلستان و حیزبی خۆیبوونخوازی باهیا. ئیدی هه‌ر هه‌موو ئه‌و گوته‌گوت و ده‌نگۆیانه‌ی یاقوبیه‌کان بلاویان کردووه‌ته‌وه، له‌لای کۆماریه‌کان له‌ناکاوا بووه به‌حه‌قیقه‌ت."

هیچ نیگه‌رانی و دل‌ه‌راوکییه‌ک به‌سیمای بارۆنه‌وه‌به‌دیار نه‌که‌وت، به‌کاوه‌خۆ گوتی: "من مداخله‌ی سوپای فیدرال پی سه‌یر نییه، بۆ ئه‌م قوناغه‌ناسکه، جگه‌له‌وه‌ی هیچ چاره‌یه‌کی دی نییه. ئه‌وه‌ی سه‌ری لیده‌رناکه‌م،

ئەو بويەرهى كانودوسە. ھىزى لەشكریان دوو جار تەفر و توونا كرددووە. " ئەوسا حایر و حەپەساو لە كاتىكا چاوى بۆ قىانا دەگىرا گوتى: " لویز، من سەر لەمە دەرناكەم، یا دەبوا دەستبەردارى ئەو شىتانه بوايەن، یان بە يەكەم ھىرش دواتان بېراناىەو. من نازانم كە حكومەت بۆچى مەسەلەكەى ھىندە بە خەمساردى و بچووك گرتووە كە ئەو خەلكانە ببنە كىشەيەكى نىشتمانى و بەم كارەى ئەم دیاریە گەورەيە بخاتە سەر سىنییەكى زىر و پىشكەش بە دژمنى بكات..."

لویز قىانا، بە ھەلچوونەو بەرسقى داىەو: " پىنج سەد سەرباز، دوو توپ، شەست تىرىك، بە راي تو ئەم ھىزە بۆ سەركوتكردى چەند ياخيیەكى بى سەروبەرى مەزەبى بەس نىیە؟ كى وینای دەكرد، چەند ياخيیەكى بى سەر و بەر، بتوانن، فېیرونیودى بریتو بەو لەشكر و قوشەنە گەورەيەو، بكورژن و تەفر و تونای بكەن؟ "

ئادالبرتو گوموسیو، بە سىمایەكى گرژ و مۆن و شپرزەو، بە توورەيى دەستەكانى ھەلدەگلوخت، بارۆن قەت لەبەر قەیرانىكى سىاسى بەو حالەوئەى نەبىنى بوو، دووبارە قسەكەى بە فەرماندار برى و گوتى: " راستە پیلان و دەسیسە لە ئارادایە، بەلام ھىچ خەتايەكى مەى تىدا نىیە. ھەلبەتە مېجەر " فېیرونیو " ئەوئەندە نەكارە و دەست و پى سپی نەبوو، ئەوئەندە گیل و گەمژە نەبوو وەكو ئەم دەيەوئى باوهرى پىبکەين، شكستى ئەو بە ئانقەست بوو، پىشووختە دەگەل یاقوبیەكانى ریودی جانىرو و لە رىگەى ئىپامینوداس گونسالوفسەو، رىكەوتنى لە سەر كراو و بېریاریان لە سەر داوو. ھەر ھەموو ئەمە لە پىتاوى نانەوئەى ئەم ئاشوب و فەرتەنەيەدا كرا، كە لەوئەتای فلورىا پىكسوتو لە دەسەلات خرابوو، بەدەستیانەو بوو. مەگەر سەلتەنەتخوازەكان لەو كاتەو ھەر خەرىكى پىلانگىرى نەبوون بۆ ئەوئەى سوپا كۆبوونەوئەكانى كۆنگرىس دوا بخات و كۆمارىكى دكتاتورى لە ولاتدا داىمەزىنیت؟"

بارۆن، قسەكەى بە گوموسیو برى و بە دەنگى بەرز ھەلدايى: " ئادالبرتو، مەزەندە و گومانەكانت ھەلگرە بۆ دوايى، من جارئ دەمەوئى بە وردى بزەنم كە چ بويەرىك روى داو، دەمەوئى بزەنم حەقیقەتى وارىقاتەكان چۆن بوون."

روخاسبىراى نوینەر ھەلدايە: " ھىچ حەقیقەتیک لە ئارادا نىیە، ئەوئەى ھەيە تەنیا مەزەندە و گومانى بى سەروبەر و پىلانى باوهر نەكردەنە. دەیانەوئى ئىمە بە ھاندانى سبەستیان و ياخيەكان تۆمەتبار بكەن كە گوايە چەكمان بۆ ناردوون و دەستمان دەگەل ئىنگلیزان تىكەل كرددووە، تا رژىمى پاشايەتى بگىرینەو سەر حوكم. "

بارۆن، بە دەم زەردە خەنەو، بە تەوسەو دەستەكانى جولاند و گوتى: " رۆژنامەى جورنال دى نوتىسیاس " لە كاتى سەرنگونى " دون پدرو " ی دووئەوئە تا نھا بەو شتانه و شتى خراپتریش تۆمەتبارى كرددوین. "

لویز قىانا ھەلدايە: " جیاوازیەكە لەوئەدایە كە ئەمە تەنیا قسەى رۆژنامەى جورنال دى نوتىسیاس نىیە، بەلكو قسەى نیوئەى بەرازىلیشە. " بارون بىنى كە فەرماندار، شپرزە و ھەراسان، بە توورەيى لە سەر كورسىیەكەى دەجوولیت و دەست بە كەللە سافەكەیدا دىنیت: " لە ھىچى نەبوو، لە رىو، لە ساوپاولو، لە بیلوهورزنتە، لە سەرانسەرى ولات دا خەلكى خەرىكن درۆ و دەلەسە و بوختان و ئىفترا نەنگینەكانى حىزبى پىشكەوتووخوازی كۆمارى كاویژ دەكەنەو. "

چەند پیاویك پىكەوئەو بە دەنگى بەرز كەوتتە قسان. بارۆن ھەر دوو دەستى بەرزكردنەو كە بە نۆرە قسان بكەن. دەیتوانى لە بەینى سەرى ھاورىكانیەوئە ناو باخەكە بدینیت، ھەرچەندە قسەكانى ئەوانى بەلاو بەلكیش

بوو، به لّام له وهتای هاتبووه ئەم ژوورهوه، به زۆری بیرى لای ئەمه بوو که ئایا تیرتیره که له نیو درهخته کانا خوی چه شار داوه یان نا، بارۆن وهکو چۆن خه لکانیک ږموده ی سهگ و پشیکان دهبن، بهو ئاوايه ږموده ی ئەو تیره تیره یه (حه ربا) بووبوو.

ئادوار دوگلیسریوی نوینەر، له سه ری ږویی: "ئیمه ئیستا ده زانین که ئیپامینوداس گونسالوئس، گاردی گوندی (گوندپاریز) دامه زرانده... بو ئەوه ی له کاتی پئویستدا... بیانکات به به لگه... له سه ر ئەو چه کانه ی که بو یاخییه کانا به قاچاغ ده برین، ته نانه ت به لگه و شایه د به سه ر جاسووس و شوڤاران ی بیگانه شه وه."

ئادالبرتو گوموسیو، که سه رسامی به سیمای بارۆنه وه به دی کردبوو گوتی: "ئاه... تو دوا هه وائت نه ژنه وتوو. ئەمه یان له هه موو ئەوانی دی نه نگینتره، هه ر زور سه خیفه... جاسووسیکی نهینی ئینگلیز له سارادا، که دۆزیبوویانه وه، جه سه ته که ی نه ک هه ر سووتابوو، به لکو بووبوو به قه ره برووت، بووبوو به خۆله میش. به لّام بابایه کی ئینگلیز بوو. چۆن ئەمه یان زانی بوو؟ به قژه سووره که یدا! له په رله مانی "ریو" دا قژه که یان ده گه ل ئەو تفه نگانه دا که گوايه له "ئیپوپیارا" له لای جه سه ته که وه دۆزیبوویانه وه، نیشاندا بوو. هیه چه سیک له ږیو گوی له قسه ی مه ناگری، ته نانه ت باشتیرین دۆسته کانی خۆمان له ریو، هه مان ئەو درۆ و ده له سانه دووباره ده که نه وه و باوه ږ به ئیمه ناکه ن. هه موو ولات گه ییونه ته ئەو قه ناعه ته ی که کاندوس، خه تهره له سه ر کاندوس.

بارون له بن لیوانه وه گوتی: "وا بزانه ئەو بلیمه ته ناږه سه نه ی پشت ئەم پیلانه، منم."

خاوه ن ئیمتیازی ږوژنامه ی دیاریودا باهیا گوتی: "تویان له هه ر که سیکی دی پتر له قوږ هه لکیشاوه... گوايه تو به خۆت کاندوست ږاده ستی یاخییه کانا کردوه و به خۆت سه فه ری ئەوروپات کردوه، تا له وینده ر ده گه ل ئاواره سه لته نه تخوازه کانا کو بوویته وه تا نه خشه و پلانی شوږش بکیشیت. ده نگویه کیش بلاوه که گوايه سه ندووقیکی دارایی تایبه تی بو شوږش ته رخان کراوه، تو نیوه ی ږاره که ییت داوه و نیوه که ی دیکه ی ئینگلیزان داویانه."

بارۆن له بن لیوانه وه گوتی: "نیواو نیو له گه ل ده رباری ئینگلیزا، یانی په نجا به په نجا! ئەی خودا، ئەمانه منیان زۆر گه وره کردوه ها!"

نوینەر لیلیس پیداس که له سه ر ده سکی کورسیه که ی فه رماندار ږوینیشتبوو ږرسی: "ده زانی کی بو سه رکوتکردنی سه لته نه تخوازه کانا ده نیرن؟ عه قید موریرا سیزار و که تیبه ی حه وتم."

بارون دی کانا براقا، که میک سه ری برده پینشی و چاوی تروکاندن: "عه قید موریرا سیزار؟" که میک له فکران ږاچوو. لیوی ده جولاند وهکو یه کیک له بن لیوانه وه بدوی. هه نگی ئاوږی لای گوموسیوی دایه وه و گوتی: "ږهنگه هه ق به تو بی ئادالبرتو. له گینه ئەمه مانوږیکی زیره کانه ی یاقوبیه کانا بیته. له دوا ی مردنی "جه نه رال فلوریانا پیکسوتو" وه عه قید موریرا سیزار بووی به کارت و وه ره قه ی براوه ی ئەوان، کردبیان به و قاره مانه ی که له ږیگه ی ئەوه وه، ده سه لات بگرنه ده ست."

جاریکی دی گویی لیبان بوو که هه موویان خه ریک بوون به یه که وه قسه یان ده کرد. به لّام ئەمه جار هیا ن بیده نگی نه کردن. له کاتیکا هاوږیکانیان ږای خویان ده رده بری و گه نکه شه یان ده کرد، ئەو دانیشتبوو و وای ده نواند که گویی له وانه، به لّام خه یالی ږویی بوو و بیرى له جیگه یه کی دیکه بوو. هه رکاتی له باسیک بیزار بوايه یان هزری خوی له و بوچوونانه پین باشتیر بوايه که ده دران به گویی دا، زۆر به ئاسانی ئەو حاله ی له خو دیتا. عه قید

موریرا سیزار! ناردنی ئەو بۆ باهیا، نیشانهی خێر نهبوو. کاریکی باش نهبوو. پیاویکی تووندپهرو بوو، وهکو ههموو تووندپهروان و رادیکالانی دی، خهتهر بوو. بارۆن، ئەوهی بیرکتهوتهوه که چۆن و به چ شێوازیکی درپدانه له "سانتا کاتارینا" راپهڕینی فیدرالیستهکانی سه رکوت کردبوو و چۆن کاتی کونگریسی فیدرالی داوای لیکردبوو له کۆنگرێسدا ئاماده بیت و باسی ئەو گوللهباران کردنهیان بۆ بکات که تیمی ئیعدام به ئەمری ئەو ئەنجامی دابوو، به بروسکهیهک که نمونهی کورتبری و له خۆبایی بوون بوو وهلامی دابوووه که: "نهخێر." ئەوهی بیرى کتهوتهوه که له نیو ئەوانه دا که به ئەمری عهقید ئیعدام کرابوون، یهک مارشال، یهک بارون و ئەدمیرالیک ههبوو که ئەو دهیناسی. مارشال فلوریانو پیکسوتو، له سه رهتای به راپابوونی رژییمی کۆماریدا، ئەو ئەرکهی پێ سپاردبوو که سوپا له ههموو ئەو ئەفسه رانه پاک بکاتهوه که مایل بوون به لای رژییمی پاشایه تیدا. زۆر سه یره... که تیبیهی حه وتهمی پیاده دژی کانودوس! له فکران راپچوو: "هه ق به ئادالبرتویه. ئەمه لوتکهی سه خافهت و ریسواییه." بۆ جاری دووهم خۆی ناچار کرد که گوێ بگرێ.

ئادالبرتو، له سه ری رۆیی: "ئەو بۆ له نیو بردنی یاخییهکان نایهت، به لکو مه به سستی له نیو بردنی ئیتمهیه. بۆ له نیو بردنی تو لویز قیانا، حیزبی خۆیبوونخواز دیت، تا پاشان باهیا رادهستی ئیپامینوداس گونسالوئس، که پیاوی یاقوبیهکانه لیڤه، بکات!

بارۆن قسه کهی پێبێری و کهمیک دهنگی بهرز کردهوه: "به ریزینه پێویست بهوه ناکات خۆتان بکوژن." نها تهواو جدی بووبوو، پینه دهکهنی، به راپوژیکی تووند قسهی دهکرد. دیسان دووپاتی کردهوه: "پێویست بهوه ناکات خۆتان بکوژن." به ئەسپایی ته مه شایه کی هه ر چوار دهوری ژووره کهی کرد. دلنیاوو له وهی که جدیه تی ئەم سیرایهت بۆ هاوڕیکانیشی دهکات "کهس هه قی خۆمان لێ داگیر ناکات، مه گه ر ئیتمه لیڤه دا، ئەوانه ی له م ژووره داین نوینه ر دهسه لاتی سیاسی باهیا نین، فه رمانداری باهیا، دهسه لاتی دادقانی باهیا، پیاوانی ئەهلی رۆژنامه قانی باهیا؟ باشه زۆربه ی مولک، دارایی، په ز و مالاتی باهیا، نوینه ریان لیڤه نییه؟ ته نانهت عه قید موریرا سیزاریش ناتوانی ئەم کاودانه بگۆرێت. تیاچوونی ئیتمه دهکاته تیاچوونی باهیا به ریزینه. ئیپامینوداس گونسالوئس و دار و دهسته کهی لیڤه جگه له چه ند غه واره یه کی لاپره سه ن و فزول زیاتر ناکه نه هێچ. ئەوانه نه ئەوزاریان هه یه، نه پیاویان هه یه و نه ئەزموون تا بتوانن جله وی کاروباری باهیا بگرنه دهست، ته نانهت ئەگه ر راسته و خۆش جله وه که یان بدریته دهست، باهیا ئەو ئەسپه نییه پشتیان بۆ بدات، وایان ده گلینێ ملیان له حه وت شوینته وه بشکێت."

هه لوهسته یه کی کرد، یه کیک به پارێزه وه په رداخی قه خارنی میوه ی دایه دهست. یه ک دوو قومی لیڤا، تامه شیرین و به له زه ته که ی چه شت و تا قی کردهوه.

گوئی له لویز قیانا بوو که ده یگوت: "هه لبه ته ئیتمه به م گه شبینییه ی تو خوشحالین، به لام ده بی ئەوه بزانی که ئیتمه چ به لا و کاره ساتیکمان به سه ر هاتوو و ده بی تا زوو ده سته کار بین."

بارۆن به ره زامه ندییه وه گوئی: "گومان له مه دا نییه، ده بی ئەو کاره بکه ین. ئەوه ی ده بی حالی حازر بیکه ین ئەمه یه که بروسکه یه ک بۆ عه قید موریرا سیزار قڕی بکه ین و به خێر هاتنی بکه ین و پشتیوانی ده سه لاتی باهیا و حیزبی خۆیبوونخوازی پێ رابگه یه نین. مه گه ر قازانجی مه له مه دا نییه که ئەو بیت و له شه ری ئەو دز و چه ته و رێگرانه مان رزگار بکه ن که زه وی و زاره کانیا ن داگیر کردووین و مه زراکانمان تالان ده که ن و نایه لێن

رەغىيەتە كانمان بە ئىسراحت كار بكن؟ لەمرو زووتر نىيە دەكە وىنە كۆكردنە وەى پىتياك و پارە و دەيدەين بە سوپاى فیدراللى، تا لە شەرى باندى چەتە و رېگرەكاندا سوودى لى وەر بگرن.

چاوەروانى كرد تا هەمەمەى دەنگەكان نىشتنە وە، هەنگى قومىكى دىكەى لە شەرابەكە خواردە وە، دنيا گەرم بوو، هەنەى نىشتە سەر ئارەقە.

ئەنجام لویز قىانا هاتە قسان: " ئەوەتان بىر دەخەمە وە كە سالانىكە هەموو سىياسەتى مە ئەمە بوو كە نەيەلەين حكومەتى ناوەند بەم شىوہىە و راستەوخو دەست لە كاروبارى ناوخوى باھيا وەربادات."

بارون بە جوړە پارىزىكە وە گوتى: " بەلى، ئەمە هەمووى دروستە، بەلى حالى حازر تاقە سىياسەتى گونجاو، ئەگەر نەمانەوى خو مان بە كوشت بدەين، ئەمەيە كە بە هەموو خەلكى ولاتى نىشانبدەين كە ئىمە دژبەرى كو مار يان سەر وەرى بەرازىل نين. دەبى تا زووە رېگە لەم داو و پىلانانە بگرن، جگە لەمە هېچ رېگەيەكى دىكە مان لە بەردەم نىيە. ئىدى بو پيشوازى موريرا سىزار و كەتیبەى حەوتەم، ئاھەنگىكى گەورە ساز دەكەين. هەنگى ئاھەنگى پيشوازىيەكە دەبى بە ئاھەنگى مە نەك ئاھەنگى حىزبى كو ماری.

هەنەى بە دەستە سەرەكە سرى، ديسان چاوەروانى كرد تا ژاوەژاوەكە كە ئەمجارەيان بەرزتر بوو، برەوئىتە وە. ئادالبرتو گوموسيو گوتى: " بەپاى من ئەمە گوړان و بادانە وەيەكى زور كوت و پر دەردەچى. " بارون بىنى كە چەند كەسىك لە پشت ئە وە وە سەرى رەزامەندىان لەقاند.

نوینەر روخاسبىرا، هەلەيدايە و گوتى: " ستراتيژىيەتى مە چ لە ئەنجومەن و چ لە رۆژنامەقانىا ئە وە بوو كە رېگەى دەستووردانى حكومەتى فیدرال نە دەين."

بارون بە راوئىزىكى نەرم و هىدى گوتى: " بو پاراستنى بەرژە وەندىيەكانى باھيا، پىويستە لە دەسەلاتا بمىنين، بو ئە وەى لە دەسەلاتا بمىنين، پىويستە سىياسەتى خو مان بە كىمانى (بەلاى كەمە وە) لە ئىستادا بگوړين."

هەنگى وەكو ئە وەى نارەزايەتەكان بەھەند نەگرى، لە سەر رېنوئىيەكانى بەردەوام بوو: " ئىمەى مولكدار پىويستە هاوكارى عەقيد بكنەين، جىگەى كەتیبەكەى بكنە وە، دەلیل و بەلەدانى بو پەيدا بكنەين، چەك و تەقەمەنى پى بگەيەنەين. كەسىك كە بتوانى بە هاوكارى دەگەل موريرا سىزار دا، دواى پىلانگىرانى سەلتەنەتخواز، كە شازنە فكتوريا پارە و پوليان دەداتى، بېرئىتە وە، ئىمەين. " زەردەخەنەيەكى دەستكردى بو كرد و ديسان بە دەستەسەرەكەى هەنەى سرى. " هەلبەتە ئەمە درۆيەكى زەقە و درۆش شەرمە، بەلام چبكنەين، هېچ چارىكى دىكە مان نىيە. هەركاتى عەقيد لە سەر كوتكردن و پاككردنە وەى باندى رېگرانى پاپەتى و رۆحانىانى ساختە لە كانودوس بوو وە، هەنگى جوړەها ئاھەنگ بە بۆنەى شكستى ئىمپراتورىيەتى بەرىتانيا و خانەدانى براگانساو دەگىرپىن و بە كامى دل هەلدەپەرىن و دەيكەين بە شايى لوغان. " (براگانسا: خانەدانىكى پاشايەتى بوو كە حوكمى پرتوگال و بەرازىلى دەكرد، دەسەلاتيان لە دواى راگەياندى رژیى كو ماری پىچرايە وە.)

نە كەس چەپلەى بو ليدا ونە كەس بە دەمى وە پىكەنى. هەر هەمووان بىدەنگ و نارەحتە بوون. بەلام وەختايەك بارون چاوى بە سەردا دەگىران، بوى بەديار كەوت كە هەندىكيان لە دلى خودا، ئەگەر بە نەبەدلىش بوو دان بە وەدا دەنەن، كە جگە لە وە چ كاریكى دىكەيان لە دەست نايەت.

بارون دووباره هاته قسان: " من بؤ کالومی دهرؤم. تا نها به تهمای ئەمه نهبووم، ئەمەم له بیر نهبوو، به لام ئەمه پئویسته. به خۆم کهتیهی ههوتهم ههرحیهکی پئویست بی، دهیخه مه بهردهستی. پئویسته ههموو مولکدارانی دهقهرهکش وا بکهن. تا موریرا سیزار به چاوی خوی بیینی که ئەم بهشهی ولات هی کییه وکن لهم دهقهره دا قسهی دهروات و دهرؤیه."

کۆر و مهجلیسه که زۆر شپرزه بوو، هه رکهسه و پرسیاریکی له میشکا بوو، یان دهیویست وهلامی قسهکانی بارون بداتهوه، به لام بارون پیی وابوو، که وهخته که بؤ گهنگهشهی زیاتر گونجاو وله بار نییه. دواي ئەوهی به درێژی عهسر و تا سههتای شهو تیر و پر دهخۆن و دهخۆنهوه، ههنگی ئاسانتر دهتوانی قهناعهتیا پبیکات که گومان و دوو دلێیهکانیان له بیر بکهن. ههستایه سهر پبیا و پبشنیازی کرد: " با برۆین بؤ لای خانمهکان و شتی بخۆین. دواي ئەوه قسه دهکهین. پئویست ناکا سیاسهت بکری به ههموو شتیکی ژیان. لهزهتی دنیاش چیگهی خوی ههیه."

(۲)

دواي ئەوهی کیماداس بوو به سهربازگه، گهردهلوی جم وجول و جۆش و خرۆش و چالاکي و چه لهنگیهکی ئەوتو دایگرت، کهس به کهس نهبوو، سهگ ساحیبي خوی نهدهناسی، به دهنگی بهرز ئەمر دهردهکرا، سهربازان به ههشتاو غار ددهن و له ناو هیزی سوارهدا که به شمشیری هه لکیشراوهوه هاوار دهکهن و به ئاماژهی دهست فهرمان ددهن، ریز دههستن. له ناکاوا دهنگی شهپور و کهرنا، دپ به سپیده ددهت و تهمه شاقانانی فزول و کونجاو، به ههشتاو به کهناری " ئیتاپیکورو " دا دهرۆن تا تهمهشای ئەو باریکه ریگا وشک و برینگه بکهن که به سهمتی مونته سانتودا ئاودیو دهپیت: بهشی یهکه می کهتیهی ههوت بهرچ کهوتوو، بایه که، دهنگی ئەو سروودانهی که سهربازهکان بهدهم ریکردنهوه و بهدهنگی بهرز دهیانخویند، بهرهو ئیره دینا.

عهقید موریرا سیزار، له بهره بهیانی زوووهوه، له ناو ویستگهی قیتاره کهدا رۆنیشتوووه و خویندنهوه بؤ توبوگرافیای دهقهره که دهکات، ئەمر دهردهکات، بروسکه و راپۆران ئیمزا دهکات، راپۆری نوینه رانی فهوجهکان وهردهگرئ. په یامنی رانی خهوالو قاتر و ئەسهپهکانیان زین دهکهن، کهل و پهل و پئویستهکانیان له عه ره بانه یهکی ده ری ویستگه که باردهکهن، ههر هه موویان مژوولی ئەو کاره بوون جگه له په یامنی ره درێژ دا هۆله کهی رۆژنامهی (جورنال دی نوتیسیاس) که به میزه سه فه ریه که یه وه به شووشه مه ره که به که یه وه که به قۆلی چاکه ته که یه وهی به ستبوو، سه ری به م کون و به و که له به ردا ده کرد، تا ریگه یه ک بدۆزیته وه و بؤ لای عه قید بروات. هه رچه نده هیشتا به یانی زوووه، به لام هه ر شه ش ئەندامه کهی ئەنجوومه نی شار، ئاماده بوو بوون تا به فه رمی فه رمانده ی که تیه ی هه وتهم به ری که ن. به ده م چاوه روانیه وه له سه ر ته ختی ک دانیشتون. به لام ئەو ئەفسه ر و یاری ده ده رانه ی که دین وده رۆن، نه گوئ به وان دده ن و نه به پۆسته رانی هه ر دوو حیزبی پبشکه وتووخوازی کۆماری و خۆببوونخوازی باهیا. زیاتر سه رنجیان له سه ر رۆژنامه قانه درێژ دا هۆله که بوو که له دا هۆل ده چوو، ئاخری توانی دهر فته ت بینی و خوی بگه یه نیته موریرا سیزار.

به دهنگه کز و مینگنه کهی ده لیت: " جه نابی عه قید، ریگه م ده ده ی پرسیاریک بکه م؟ "

عهقید به جوړی له سهراپای دهروانی وهکو ئهوهی له هه سارهیه کی دیکه وه هاتبیت. له وهلامیا دهلیت: " دویښی، ژوانی کونفرانسی رۆژنامه قانی بوو. " لئ سهروسیمای نامۆ و سهیری ئهم دهعبایه، یان جورئت و پرکیشیه کهی، وای له عهقید کرد که جوړه نه رمییه که بنویښی. " دهی باشه پرسیاره کهت چییه؟ "

په یامنیړه که، چاوه خیل وقیچه کانی تیده بری و له بن لیوانه وه دهلیت: " پرسیاره کهم دهرباره ی زیندانییه کهانه. من بیستوومه تو دز و پیاو کوژانت له که تیه کهی خوتا وهرگرتووه. دویشه و له گه ل دوو ملازما چووم بو زندان، سهیرم کرد ناوی ههوت زندانیان له نک خو تومار کرد، تا بیانخه نه ریزی سوپاوه. "

موریرا سیزار، هه لوه سته یه که دهکات، ئه وسا دهلیت: " به لئ وایه، به لام پرسیاره کهی تو چییه؟ "

" پرسیاره کهی من ئه مه یه که بوچی و چون به لینی ئازادی بهم تاوانبارانه ددهن؟ "

موریرا سیزار دهلیت: " ئه وانه شاره زای شه پڼ. " ئه وسا دواي سووکه هه لوه سته یه که گوتی: " خه لکی تاوانکار نمونه ی توانا و وزه یه کی زوره که به ریگای نادرستا دهروات. شهر ئهم وزه و توانایه دهخاته وه سهر راسته ریگای خوی. ئه مانه ده زانن بوچی شهر ده کهن و ئه مه هانیان ددها که ئازا و بویر و نه ترس بن، بگره هه ندیچار قاره مانیه تیش دهنویښن. من ئهم حاله ته م به چاوی خوم دیتووه. توش ئه گه ر بگه یته کانودوس ئهم حاله ته به چاوی خوت ده بیښی " دووباره سهراپای به نیگا داده بیژتیت: " باوه ر ناکه م به م قه د و قه لافه ته وه تاقه یه که رۆژیش له سارای باهیادا هه لیکه ی "

- " جه نابی عه قید به گویره ی توانا هه ولده دم به رگه بگرم و هه لیکه م. "

رۆژنامه قانه نزیکیبینه که وه لا ده که وی و عه قید تامارندۆ و میجر کونیا ماتوس، که به دم چاوه پروانییه وه له دواي ئه وه وه وه ستابوون، دینه پیشه وه.

عهقید تامارندو دهلیت: " فهوجی پیشه نگ ئیستا که وته پیشه وه ی. "

میجر کونیا ماتوس دهلیت ده ورینه کانی نه قیب فریرا روخاس هه موو جاده ی " تانکینو " یان شناسایی کردوه و هیچ شوینه واریکی شه رقان ویاخییه کانیان نه دوزیوه ته وه، به لام ریگاکه پره له هه وراز و نشیوان وه لدری نادیار و به رده لان که زور زه حمه ته توپخانه ی پیدا رته بی. ئیدی ده ورینه کانی فریرا روخاس، خه ریکه ده گه رین تا ریگایه که بدوزنه وه بو ئه وه ی هه رچونی بووه بکری به دهوری ئه وه لدره سه ختانه دا بسورینه وه. به هه رحال مه فره زه ی هه نده سه ی عه سکه ریش رۆیشتووه تا ریگاکه هه موار بکه ن.

موریرا سیزار ده پرسیت: " مه سه له ی جیا کردنه وه ی زندانییه کانت دابین کردوه یان نا؟ "

میجر دلنیای ده کاته وه: " به سریه و فهوجی جیاوازم سپاردوون، به ئاشکرا پیم راگه یاندوون که نابی یه کدی بدین یان قسان ده گه ل یه کدی بکه ن. "

عهقید تامارندو دهلیت: " مه فره زه ی قافله ی حه یوانه کانیش که وتوونه ته ری. " دواي سووکه هه لوه سته یه که له سهری دهروات: " فیبرو نیودی بریتو " زور حالی خراب بوو. کولی گریانی گرتبووی به ئامان و زامان له جوش نه ده کهوت. "

تاقە ۋە ھەلەم ۋە كۆمىنتى مورىرا سىزار ئەمە بوو: " ھەر ئەفسەرىكى دى لە جىگەي ئەودا بوايە خۆي دەكوشت. " ھەلەستىتە سەر پىيان، سەربازىكى موراسىل، ئەو كاغەزانەي سەر ئەو تەپلەكەي، كە عەقىد لە جىياتى مېز بە كارى ھىتابوو، كۆ دەكاتەو. مورىرا سىزار بەرەو دەرگاي دەرەو دەروات، ئەفسەرەكان دووى دەكەون. خەلكى ھىرش بۆ دىتتى دىنن، بەلام پىش ئەوئەي بگاتە دەرگاگە شتىكى بىر دەكەوئەتەو، رىگاگەي دەگورپى ۋە بەرەو ئەو تەختە درىژە دەروات كە ئەندامانى ئەنجومەنى شارەوانى، بەدەم چاوەروانىيەو لە سەرى دانىشتوون. ئەندامانى ئەنجومەن لە بەرى ھەلەستەن. خەلكانىكى سادەن، جووتيار يان كاسبكار ۋە بازرگانى بچووكن، خۆيان گورپو ۋە پىلاو زلەكانيان بە نىشانەي رىز، بۆياخ كردوو ۋە دەبرىقتەو. كالاوكانيان بەدەستەو گرتوو، بە ئاشكرا پەشوكانيان پىو ەيارە.

عەقىد، بە نەزاكەتەو چاويكى بە ھەموياندا گىراو گوتى: " گەلو، سوپاسى ميواندارى ۋە ھاوكارىيەكەتان دەكەم، مالتان ئاوا، كەتیبەي ھەوتەم ئەم پىشوازيە گەرمە لە بىر ناكات كە لىرە، لە كىماداس لىي كراو. ھىوادارم ئاگاتان لەو ھىزانە بى كە لىرە دەمىنەو. "

فرايى ۋە لامدانەو ناكەون. چونكە عەقىد لە جىياتى تەوقە ۋە خوا حافىزى لە يەك بە يەكيان بكات، يەك كەرەت دەستى راستى بۆ ئاستى كالاو فەرەنسىيەكەي بەرز دەكاتەو ۋە خوا حافىزى لە ھەمويان دەكات ۋە ۋەردەرچەرخى ۋە بەرەو دەرگاگە ۋەرپى دەكەوئەت.

ۋەختايەك عەقىد مورىرا سىزار وياو ھەرەكانى دەگاتە سەر جادەكە، جەماو ھەرى خەلك بە چەپلە ۋە ھورا كىشانەو پىشوازي دەكەن. سەربازەكان بە رىز ۋە ستاون – ئىدى رىزى سەربازان، سەرىيە سەرىيە، لە دوورەو، لەو دىوى سەكەكەو ۋە ستاون – ھاواري دروود ۋە ھورا بەرز دەبىتەو. پاسەوان ۋە قەرەولەكان نايەلن خەلكە كونجكاو ۋە فزولەكە بىنە پىشەو. ئەسپە سپە جوانەكە كە لە ۋەستان بىتاقەت بوو دەحىلىنى. تاماروند ۋ، كونياماتوس ۋ ئولمىپو كاسترو ۋ ياو ھەرانى عەقىد، سواري ئەسپەكانيان دەبن ۋ پەيامنيرەكان كە زووتر سواري ئەسپەكانيان بوون دەورى عەقىد دەگرن. دووبارە ئەو بروسكەيە دەخوئىتەو كە بۆ ناردن بۆ ھوكومەتى ناو ھەندى ئامادەي كردوو: " كەتیبەي ھەوتەم، ئەمرو، رىكەوتى ھەشتى ھەيقى دوو، بۆ بەرەقانى لە سەر ۋەرى بەرازىل دەست بە ھىرش دەكات. تاقە يەك سەرپىچىش لە نىو ھىزەكانماندا بەدى ناكرى. . تاقە خەم ۋ ترسى مە ئەمەيە كە " ئانتونىو كونسىلبرو " ۋ ياخيانى سەلتەنەتخواز لەوئى، لە كانودوس، چاوەروانمان نەبن. بژى كۆمار. " بروسكەكە ئىمزا دەكات تا مامورى بروسكان يەكسەر قزى بكات. ھەنگى ئماژە بۆ نەقىب ئولمىپو كاسترو دەكات ۋ ئەوئەش عاز بە شەپپورچىيەكان دەدات. فوو بە شەپپوراندا دەكەن، دەنگى خەمىن ۋ گوى كەرەكەر بەرز دەبىتەو ھەوئە ۋ بەيانىيە زوو دەشلەقنى. كونيا ماتوس بە پەيامنيرە سەر بۆزەكەي تەنىشتى خۆي دەلەيت: " ئەمە شەپپورى ئامادەباشى كەتیبەكەيە. "

پەيامنيرەكەي رۆژنامەي جورنال دنوتىسياس بە دەنگە نزم ۋ ناخوشەكەي دەپرسىت: " ئەم نىشانەيە ناوى ھەيە؟ " ھەگبەيەكى گەرەي چەرمىنى بۆ ھەلگرتنى مېزى نووسىنەكەي خستووئە تەركى ھەيوانەكەي، ۋ كارىكى ۋەھاي كردوو كە تەواو كە كەنغەر بچى.

مورىرا سىزار لە ۋەلاما دەلەيت: " ئامادەباش بۆ ھىرش ۋ سەربىنى دژمن. ئەم نىشانەيە دەگەرپتەو بۆ زەمانى شەر دەگەل پاراگواي بۆ ئەو رۆژەي كە تەقەمەنى ۋ ئازووقەمان تەواو بووبوو ۋ ناچار بووين، بە شمشىرو سەرەنيزە وكىردان شەر بکەين. "

به ته‌کانی دهستی راست عازی پیش‌پره‌وی ددهات. قاتران، پیاوان، ئه‌سپان و عه‌ره‌بان‌هی توپخانه، به ناو ته‌پ و توزیکی چ‌را که بایه‌کی تووند هه‌لیک‌ردووه، ده‌که‌ونه‌ری.

هه‌رکه له کیماداس وه‌ده‌رده‌که‌ون، ئیدی ریزه جیاوازه‌کانی هیزه‌که به ته‌نیشته یه‌ک‌دییه‌وه ده‌جولین، ته‌نیا ره‌نگی ئه‌و به‌ی‌داخانه‌ی که پیش قه‌ره‌وله‌کان به‌ریزان کردووه‌ته‌وه ئه‌م هیزانه لیکدی جیا ده‌کاته‌وه. دوا‌ی توزیک کار ده‌گاته ئه‌وه‌ی که یونیفورمی ئه‌فسه‌ران و سه‌ربازان لیکدی نه‌یه‌ته جیا‌کردنه‌وه. چونکه بایه تووند و ته‌پ و توزه‌که ناچاران ده‌کات که سایه‌بانی کلاوه‌کانیان بیننه خواره‌وه وزوریان دهم و لووتیان به ده‌سته‌سپان هه‌ل‌ده‌پیکن، دهمامک ده‌کن. به‌ره به‌ره فه‌وج و س‌ریه و فه‌سیل و مه‌فره‌زه‌کان، مه‌سافه وه‌رده‌گرن و لیکدی دوور ده‌که‌ونه‌وه و ئه‌وه‌ی له هه‌وه‌له‌وه، له‌وه ده‌مه‌وه که له ویستگه‌که‌وه که‌وته‌نه‌ری. وه‌کو بوونه‌وه‌ریکی زندووه ده‌هاته به‌رچاو و وه‌کو ماریکی دریژ به ئه‌رزه شه‌قار شه‌قاره‌که‌دا ده‌چووه پیشی و به ناو بنچه‌دروانی وشکه‌وه‌بووا، ریگی ته‌ی ده‌کرد، نها تاک ده‌که‌وته‌وه‌و لیکدی داده‌برا و، ده‌بوو به مارین بچوک و تا زیاتر ده‌چوونه پیشی، زیاتر لیکدی دوور ده‌که‌وته‌وه‌و لیکدی ون ده‌بوون و پاشان له جییه‌کی دیدا و له نیو‌گه‌رده‌لول و ته‌پ و توزه‌که‌دا یه‌کیان ده‌گرته‌وه. سواره‌کان بیوچان له هاتوچو‌دا بوون، بووبوون به توریکی نووچه‌گه‌هانی گه‌رۆک، فه‌رمان وزانیاری و نووچه و پرس‌یاره‌کانیان ده‌گه‌ی‌انده به‌شه جیاواز و په‌راگه‌نده‌کانی هیزه‌که. ئیدی دوا‌ی چهند سه‌عته رییه‌ک یه‌که‌م گوندی سه‌ر ریگه‌کیان واته گوندی "پاوسی‌کو" یان له دووره‌وه لی به‌دیار که‌وت. عه‌قید موریرا س‌یزار، به دووربینه مه‌یدانیه‌که‌ی ته‌مه‌شای ده‌کرد، بینی که پیشقه‌ره‌وله‌کان نیشانه‌ی تییه‌ربوونی خو‌یان به نیو کوخته‌کانی گوندیدا، له‌وینده‌ر داناوه: به‌ی‌داخیکی چکوله و دوو نه‌فه‌ر که بیگومان به په‌یام و‌نامه‌وه، چاو‌ه‌روانی ئه‌و ده‌کن.

سکو‌رتی سواره چهند مه‌تریک له پیش عه‌قید و ئه‌فسه‌ره یا‌وه‌ره‌کانیه‌وه ری‌ده‌که‌ن، له دوا‌ی ئه‌فسه‌ره‌که‌انه‌وه، هه‌ندی مشه‌خوری غه‌واره، واته په‌یام‌نیران خو‌یان به‌م یه‌که یه‌که‌سه‌وه هه‌لو‌اسیوه. ئه‌وانیش وه‌کو زوریکی له ئه‌فسه‌ره‌کان له ئه‌سپه‌کانیان دابه‌زیون و به‌دهم ری‌کردنه‌وه پی‌گه‌گفت وگو ده‌کن. ری‌ک له ناوه‌پراستی ستوونه‌که‌دا توپخانه‌یه‌ک هه‌یه، که کو‌مه‌لیک گاجووتین خه‌سین‌راو رای‌ده‌کیشن و نزیکه‌ی بیست سه‌رباز به فه‌رمانده‌یی ئه‌فسه‌ریکی که ئارمیکی سووری شیوه له‌وزینه‌یی، نیشانه‌ی به‌شی توپخانه‌ی له هه‌ر دوو باسکی به‌ستووه، ئه‌م ئه‌فسه‌ره نه‌قیب "خوزیه ئاگوستینو سالومودا روخا" یه.

تاقه ده‌نگیک که دیته‌گویی، هاواری ئه‌و پیاوانه‌یه که ده‌ی له ولاخه‌کان ده‌کن، یان ئه‌و ولاخانه‌ی که له ریگه‌که ده‌رچوون، دیننه‌وه سه‌ر راسته ریگه‌که. سه‌ربازه‌کان تا هیزی خو به فیرو نه‌ده‌ن به هیواشی قسان ده‌کن یان به بی‌ده‌نگی ری‌ده‌که‌ن. به وردی ده‌رواننه ئه‌م ده‌شتاییه پان و به‌رین و نیمچه بیابانه‌ی که یه‌که‌مجارینه ده‌بینن. زوربه‌یان له به‌ر هه‌تاوه گه‌رمه‌که وله ژیر جل و به‌رگه ئه‌ستوور و کو‌له‌پشتیه قورس و تفه‌نگه‌کانی‌اندا، له ئاره‌قه‌دا هه‌لکشاون. به گویره‌ی ده‌ستوور هه‌ولده‌ده‌ن زور به‌که‌می دهم بو زه‌مه‌میه‌کانیان ببه‌ن، چونکه هه‌موو ده‌زانن که یه‌که‌مین شه‌ریان، که شه‌ری تینوویه‌تی، له ئیستاوه ده‌ستی پی‌کردووه. ده‌وروبه‌ری نیوه‌رۆ ده‌گه‌نه قافله‌ی لوجیستیکی ولی رت ده‌بن. یه‌که‌یه‌کی سوپایی و کو‌مه‌لیک گاوان که شه‌وی بووری که‌وتبوونه ری، دنیا‌یه‌ک گا وگوتال و مه‌ر و مالات و بزنیان دابووه پیش. می‌جه‌ر فیبرو نیوبریتو، به چاره‌ی گرژ و به‌دهم لیو بزوانده‌وه، وه‌کو ئه‌وه‌ی له خه‌یالی خو‌یدا گه‌نگه‌شه‌ی شتیکی زور جدی بکات، له پیشیانه‌وه ده‌رپویی. هیزی

سواره له کۆتایی تابووره که وه به فرماندهی ئه فسه ریگی چاپوک و بویر و شهردیده به نیوی نه قیب " پدیرا فرانکو " ده پوی.

موریرا سیزار، ماوهیه که بئ هیچ قسهیه که ئه سپه که ی تاو ددها، حهرهس و حیمایه کانیشی ورته یان له خو بری بوو نه با داوی بیرکردنه وه ی فرمانده که یان بیچریت. وهختایه که دهگه نه ئه و راسته ریگیایه که بو " پوسیکو " ده پوی، عه قید ته مه شایه کی سه عاته که ی دهکات. به لای تماریندو کونیا ماتوس دا داده نه ویته وه و ده لیت: " ئه گه ر به م شیوهیه برۆین، دار ودهسته ی کانودوس له دهستان دربارده بن. ده بی تفاق وچه که قورسه کانمان له مونته سانتو دابنه یان و کۆله پشتی سه ربارزه کان سووک بکه یان. ئه و تفاق و ئازووقه یه ی پیمان زور له پیویستی خو مان زیاتره. زورم پیناخوشه ئه م هه موو ریگیایه تا ئه وینده ر بپرین و جگه له دالاش هیچی دی نه بینین. " که تیه که ی ئه و پازده ملیون فیشه کی تفهنگ و هه فتا گولله توپی پی بوو که له عاره بانه دا بارکرابوو. ئه مه یه کی که بوو له هویه کانی خاوی پیشره وی و پیشقه چوونه که یان. عه قید تماریندو ده لی جار ی له کو بیانه با له مونته سانتو رهت بن، پیشره وییه که یان خاوتر ده بیته، چونکه به گوته ی هه ر دوو ئه فسه ری به شی ئه ندازه: دومینکو ئالفوس لاتییه و ئالفریدو ناسکیمینتیو، ریگا که له وی به دواوه زور ناهه موارتر ده بیته. ئه وسا له سه ری ده پروات: " ئه مه جگه له وه ی، ده بی له وه به دواوه چاوه پروانی هیرش وشه بیخونی ئه وان بین. " گه رما زوری بو دینی و به دهسته سپری کی رهنگین ده که ویته باوه شین و سپرینی سه رو چاوی. ته مه نی له ته مه نی خانه نشینی تیپه ریوه و هیچ شتی که ناچاری ناکات که له وینده ر بی، به لام خو ی رژد بووه که له گه ل که تیه که دا بروات بو ئه وی.

عه قید موریرا سیزار له بن لیوانه وه ده لیت: " نابی ده رفه تی هه لاتنیان بده یان " ئه مه هه مان ئه و قسه یه بوو که ئه فسه ره کانی له و کاته وه که سواری قیتاری ریو بوو بوون، چه ندین جار لینیان بیستبوو. ویرای ئه وه ی دنیا گه رم بوو ئاره قه ی نه ده کرده وه. ده م و چاوی چکۆله ورهنگ زهرد بوو، چاوه کانی تیژ وهه ندیک بالکیش بوو، به ده گمه ن پیده که نی و بزهی ده هاتی. به لام دهنگی ته قریبه ن یه که هاوی و یه که نه وا، ناسک و ساف بوو، وه کو ئه وه بوو به خو ی، وه کو چۆن ئه سپی کی چه مووش جله و ده کری، به و ئاوا یه جله وی بکات. " هه رکه هه ست بکه ن لینیان نزیک بووینه ته وه، هه لدین و هه نگی هیرشه که مان ناکام ده بیته، ریه سه که مان ده بیته وه به خوری و حه یای حه فتا پشتمان ده چی وده بین به داستانی سه رزاران. نابی بیلین شتی وه ها پروودات. " دووباره ته مه شایه کی یاوه ره کانی دهکات. هه موو به بیده نگی، بیته وه ی ورته له که سیانه وه بی، گو بیان بو قسه کانی ئه و شل کردبوو. " باشووری به رازیل نه ا دانیان به واقعیه تی کوماردا ناوه و به دیفاکتوی ده زانن. ئه مه مان بو سه لماندوون. به لام لی ره، له ویلیهت و محالی با هیادا، هیشتا زور فیودال و ئه رستو کرات هه ن که ئه م دیفاکتوییه یان قه بوول نییه، دانی پیدا نانه ن. به تاییه تی له دوا ی مردنی مارشاله وه. نه ا که پیاو یکی مه ده نی بی هیچ ئایدیالی که سه رو کایه تی ولاتی گرتو وه ته ده ست، ئه مانه به هه موو ئه قلی خو یانه وه وا وینا ده که ن ده توانن میلی سه عات بو دواوه بگه ریننه وه. قه ناعه تیان به وه نییه که ئه م کاودانه جاری کی دی ناگه ریته وه، جا گه لو نه ا وهختی ئه وه هاتووه ده رسی کی ئه و تو یان دابده یان که عیبه رت وه ربگرن و بو خو ئاقل بن.

کونیا ماتوس ده لیت: " قوربان ئه مانه له ترسا زراویان تو قیوه. مه گه ر ئه و ئاههنگ و ری و په سمی پیشوازییه ی که حیزبی خو یبوونخواز له سلفادور به رپای کرد و ئه و پیتا که ی به ناوی به ره قانی له کومار، کو یان کرده وه، خو ی له خویدا نیشانه ی ئه وه نییه که ئه و براده رانه با یان داوه ته وه و کلکیان له گه لو زیان ناوه؟ "

تاماریندو دهلیت: "سهرنج راکیشترین شت نهو تاقي سهرکهوتنه بوو که له ویستگهی کالسادا سازیان کرد، لهویدا نیمهیان به فریارهس ناو برد. ههمووی چند رۆژی لهوه پیش زۆر به تووندی، به توورهبی دژی هاتنی سوپای فیدرالی بۆ باهیا وهستا بونوه، کهچی له ناکاوا بایاندایهوهو له جادهو بانهکاندا کهوتنه گولباران کردنمان و، بارون دی کانابراقا، پیی راگهیاندین که دیت بۆ کالومی تا مولک ومهزراکهی بخاته خزمهتی کهتیبهکهمانهوه." له کانگای دلهوه قاقایهک لیدههات، بهلام نهه خوش مگیزیهیی نهو، بۆ موریرا سیزار سیرایهت ناکات.

ههنگی عهقید دهلیت: "نهه نهوه نیشاندهدات که بارون له هاوریکانی هوشیارتره. ههلبهته توانای نهوهی نهبووه ریگه له ریو بگری و نهیهلی پهلاماری یاخی وچهتهکان بدات. بویه ئالای نیشتمانپهروهی هه لکردوه تا کوماریهکان پیشی نهکهون. مهبهستی نهوهیه به شیوهیهکی کاتی خه لکه که چهواشه بکات و ههرکاتی جی پیی خوی قایم کرد ههنگی جهزربهیهکی تووندمان لیدات. گهلۆ، بارون له قوتابخانهی ئینگلیزدا، دهرسهکانی باش رهوان کردوه."

که دهگه نه پواسیکو، دهچنه سهر ههواری خالی. نه کهسی تیايه، نه کهل و په لیک نه ههوانی. دوو سهر باز له ژیر درهختیکی بی گه لا ولق و پوپ وهستاون، که بهیداخی پیشقهرهولانیان به سهریهوه ههلواسیوه، ئیکلام دهکهن. موریرا سیزار، جلهوی نهسپهکهی رادهکیشیت وچاویک به کوخته گلینهکانی دهوروبهری خویدا دهگیزیت. ناوهوهی کوختهکان له دهرگاگانهوه که خراونهته سهر گازی پشت یان له بنهوه دهرهینراون، به باشی دیاره. ژنیکی پی پهتی، پیری بی ددان، کراسیکی شرولهی کون کونی له بهره و هه موو لهشی لیوه دیاره له یهکیک له کوختهکانهوه دیته دهری. دوو مندالی گۆج و ئیفلیج و لهرزۆک به چاوانی نهبلهقهوه که یهکیکیان ورگ ئاوساویکی پی خاوسه، خویان به داوینی ژنهکهوه ههلواسیوه و حایر وحه په ساو چاویان بریوهته سهر بازهکان.

موریرا سیزار، له سهر نهسپهکهیهوه دانهویوهتهوهو سهریران دهکات. له چاوی نهو دا نمونهی نهوپهپی داماوی ونوقسانین. روو و روخساری ویکهاتهوهو خه م و رق و نه فرهت دایگرت. له کاتیکا ته مهشای نهمانهیی دهکرد، نه مری به یهکیک له یاوه رهکانی کرد: "بلی با هه ندیک خواردن و ئازووقه بهمانه بدن." پاشان روودهکاته یاوه رهکانی: "دهبینی نهه خه لکه یان له سهر خاکی خو به چ رۆژ و رۆژگاری گه یاندوه؟" دهنگی دهله رزی و چاوانی پرشنگ دههتن. له ناکاوا هه لدهکیشیتته شمشیره کهی و له بهردهم خویدا به رزی دهکاتهوه، وهکو نهوهیه بیهوی ماچی بکات. په یامنی رهکان که ملیان قوت کردوهتهوه تا فه رماندهی که تیبهیی حهوت بدینن که بهر لهوهی به نهسپهکهی ههلبکاته چوار ناله، به شمشیره کهی، که تابهته به ری و ره سمی نمایش وسلوو کردن بۆ ئالا و بالاترین دهسهلاتی ولات، سلوو لهه سی کلۆلهی خه لکی "پاوسیکو" دهکات.

له وهتای گهیی بوونه ئاستی نهه پیاوه، وشهین نامه هه ووم و گۆنگ، ورینه ئاسا به لیشاو له زاری بهردهبووهوه. له لای ژنیکی سیما خه ماوی وجهندهک ولاشهیی قاتریکی توپیوهوه که ره شه دالان تی و پروکابوون و به دهنووکان تی به ربوو بوون، دریزاودریژ که وتبوو. ئیدی وشهین پچرپچر، هه ندیجار پر جوش وهوره تریشقه ئاسا و هه ندیجار سووک و ورته ئاسا، له پهستا و بی پهسانهوه له زاری دهرژا و یاروی لیبوکی دهترساند، که به ره به ره ئازای نهندامی خستبووه له رزه. ژنه ردینداره که، دواي بونکردنی پیاوه قژ سووره که به جورمای گوتبوو: "تای وراوهی لینهاتوووه، وهکو نهوهی که دادیقای کوشت. ناگاته شهوی دهیکوژیت." بهلام نه مرد،

هەرچهنده جارجار چاوی سپی دهبوون و دهگهییی ئاوزینگ وئاویلکه. دواى ئهوهى ماوهیهکی زۆر بهبی جولّه کهوتبوو، دووباره کهوته جولّه جول، ددانى به جیرهوه دهبرد وههئدی شتی دهگوت که بۆ ئهوان نامهفهووم بوون، هیچی لی حالی نهدهبوون. ناوبهناو چاوانی هه‌لدینان وحاير وحه‌په‌ساو ته‌مه‌شای ئهوانی ده‌کرد. " کورته‌له " سویندی خواردبوو که یارۆ به زمانی قهره‌جان ده‌دویت و خانمه‌ردینداره‌که رژد بوو له سه‌ر ئه‌مه‌ی که زمانی ریک له‌و زمانه‌ لاتینییه ده‌چی که له نویژ و نزای عه‌شای ره‌بانیدا گوئی لیبووه.

وهختیه‌ک جورما لی پرسین ئایا ده‌توانی ده‌گه‌ل ئه‌واندا بروت یان نا، ئیدی ژنه‌ردینداره‌که چ له‌ پووی به‌زه‌یییه‌وه چ له‌ پووی ئه‌وه‌وه که تاقه‌تی گه‌نگه‌شه و نار‌ه‌زایی نه‌بوو، قاییل بوو. ئیدی به‌ چوار قولی کابرای غه‌واره‌یان هه‌لگرت وله‌ عه‌ره‌بانه‌که‌یان نا، ریک له‌ ته‌نیشتی قه‌فه‌سی ماره‌کۆبراکه‌وه دایاننا و دووباره‌که‌وتنه‌وه ری.

ئهم دوو هاوپی تازه‌یه پی و قه‌ده‌میان خیر بوو، هه‌رکه شه‌و داهاات بۆ شیف ده‌عه‌وتی ماله‌ گونديه‌که‌ی "کیریرا کران."

پیره‌ژنیکی کورته‌هه‌ بالا گالیلیو گالی به‌ دووکه‌ل قانگ دا، گیا ده‌رمانی له‌ برینه‌که‌ی نا و جو‌شانه‌یه‌کی بۆ ئاماده‌ کرد و گوتی چاک ده‌بیته‌وه. ئه‌و شه‌وه‌ ژنه‌ی ر‌دیندار بۆ خو‌شی و سه‌رگه‌رمکردنی گاوانه‌کان، ده‌گه‌ل کۆبراکه‌دا ده‌روریکی نمایشی گیرا، یارۆ لیبوکش ده‌وری خو‌ی گیراو یارۆی کورته‌له‌ش چه‌ند حیکایه‌ت و چیرۆکیکی له‌ مه‌ر پاله‌وانان و پاله‌وانیه‌تی گیرایه‌وه. ئه‌وسا ری خو‌یان گرت‌ه‌به‌ر و کابرای غه‌واره، به‌ره‌به‌ره وه‌خۆ ها‌ته‌وه، ده‌یتوانی ئه‌و پاروه خوارده‌نی که ده‌یانکرده‌ ده‌مییه‌وه، قوت بدات. ژنه‌ردینداره‌که له‌ جورمای پرسی ئایا ژنی ئه‌و پیاویه. نه‌خیر ژنی نه‌بوو، که پیاوه‌که‌ی له‌ مال نه‌بووه ئه‌م پیاوه ده‌ستدریژی سیکسی کردووه‌ته سه‌رو ئابرووی بردووه. ئیدی دواى ئه‌و بویه‌ره چ چاریکی نه‌بووه، جگه‌ له‌وه‌ی دواى بکه‌ویت؟ کورته‌له‌ گوتی: " نه‌ا حالی بووم بۆچی ئه‌وه‌نده خه‌مباریت؟"

به‌ره‌و باکوور ده‌رۆیشتن، ئه‌ستیره‌یه‌کی به‌خته‌وه‌ریان کردبووه نیشانه، هه‌موو رۆژی خواردنی خو‌یان په‌یدا ده‌کرد. رۆژی سینه‌م له‌ هه‌راجه‌ بازارى گونديکدا نمایش و ئاهه‌نگیکی گونداتیان پیشکه‌ش کرد. ئه‌وه‌ی زیاتر گونديه‌کانی سه‌رگه‌رم کرد ژنه‌ردینداره‌که بوو، پاره‌یان ده‌دایه‌ تا ده‌ست له‌ ر‌دینی بدن و دلنیا بن که ر‌دینی ده‌ستکرد نییه، به‌ پاریزه‌وه ده‌ستیان له‌ سینگ و مه‌مکی ده‌دا تا دلنیا بن که به‌ راستی ژنه. کورته‌له‌ش چیرۆکی ژيانی ئه‌م ژنه‌ی بۆ ده‌گیرانه‌وه، له‌و کاته‌وه که کچۆله‌یه‌کی بچووکى ئاسایی بوو و له‌ "سیرا" ده‌ژیا، ئه‌وه‌ بوو رۆژیک موویه‌کی زۆر له‌ ده‌م و چاو، پشت و لاق و بازووه‌کانی رووا و بوو به‌ مایه‌ی شه‌رمه‌زاری بۆ که‌س و کاره‌که‌ی. ئیدی خه‌لکی که‌وتنه‌ فسکه‌فسک که هه‌بی و نه‌بی گوناح و خه‌تایه‌ک له‌ ئارادا بووه، ئه‌مه‌هه‌رامزاده‌یه، یان له‌ جانکوشی (مجیور) کلێسایه‌ یان له‌ شه‌یتانه. کیژه‌ی داماو یه‌ک مست ورده شووشه‌ی، له‌وه‌ی که ده‌رخواردی سه‌گی هاری ده‌دن تا بیکوژن، خوارد. به‌لام نه‌مرد و بۆ نه‌گه‌به‌تی مایه‌وه تا ببیت به‌ گه‌پجاری خه‌لکی شار، به‌وجۆره‌ مایه‌وه تا رۆژیک کابرایه‌کی قه‌ره‌جی خودان سیرک په‌یدا بوو و له‌ گه‌ل خویدا بردی و کردی به‌ ئه‌کته‌ری سیرک. جورما، له‌ دلّی خویدا گومانی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که کورته‌له‌، سه‌رانسه‌ری ئه‌م چیرۆکه‌ له‌ گیرفانی خو‌ی ده‌ردینی و زاده‌ی خه‌یالی خو‌یه‌تی و فری به‌ راستیه‌وه نییه. به‌لام ئه‌و دلنیاى کرده‌وه، که دوا وشه‌ی دروسته. ئه‌م جووته‌ هه‌ندیجار به‌ یه‌که‌وه رۆده‌نیشتن و ده‌رده‌ دلنیا ده‌کرد. جا چونکه‌ یارۆی کورته‌له‌ ده‌گه‌ل جورمادا میره‌بان بوو، ئه‌ویش متمانه‌ی به‌ کورته‌له‌ په‌یدا کردبوو، هه‌ستا باسی مندالیه‌تی خو‌ی له‌ مولک

و مه‌زرای " کومبی " بۆ باسکرد، که چۆن که‌نیز وکاره‌که‌ری ژنه‌که‌ی بارون دی کانا براڤا بووه، که ژنیکی میهره‌بان و زۆر جوان بووه. حه‌یفی می‌رده‌که‌ی (می‌ردی جورما) واته روڤینو له جیاتی ئه‌وه‌ی له خزمه‌تی بارۆن دا وه‌می‌نی، چوه بۆ کیماداس و ده‌ستی به‌ کاری به‌له‌دی کردبوو، که ئه‌مه کاریکی دژوار بوو و ده‌یکرده کاریک که پیاوه زۆربه‌ی کاتی خۆی له دووری مال به‌سه‌ر به‌ری. له‌وه‌ش خراتر ئه‌مه بوو که روڤینو مندالی نه‌ده‌بوو. باشه بۆچی خودا عه‌زایی ئه‌م وچاخکویرییه‌ی به‌ سه‌ردا دابوو؟ کورته‌له (قزم) له بن لیوانه‌وه گوتی: " کئ ده‌زانی؟ هه‌ندی‌جار که‌س سه‌ر له‌ کاری خودا ده‌رناکات."

دوای چه‌ند پوژیک، هه‌واریان له ئیپوپیارا هه‌لدا، گوندیکه که‌وتووته سه‌ر چوار ریپانیک. هه‌ر ئه‌و پوژه کاره‌ساتیک له‌وینده‌ر قه‌ومابوو. گوندییه‌ک که‌ حاله‌تیکی شیتاتی به‌ سه‌ر هاتبوو، به‌ داسی نه‌یجه دورینه‌وه هه‌موو منداله‌کانی یه‌ک یه‌ک سه‌ر بری بوو و پاشان خۆی کوشتبوو. چونکه خه‌لکی گوند سه‌رقالی پرسه و به‌ خاک سپاردنی ته‌رمی ئه‌و منداله شه‌هیدانه بوون، سیرک هیچ به‌رنامه وچالاکیه‌کی پیشکesh نه‌کرد، به‌لام رایانگه‌یاند که‌ سبه‌ی شه‌و چالاکي پیشکesh ده‌کن. هه‌رچه‌نده ئه‌م گونده بچوک بوو، به‌لام فرۆشگایه‌که‌ی گه‌وره‌ی تیاوو که‌ خه‌لکی هه‌موو دیار وده‌قه‌ره‌که، له هه‌ر چوار نکاله‌وه، بۆ کرینی ئازووکه و پیوستیان، روویان ده‌کرده ئه‌وینده‌ر.

به‌یانی پوژی دوایی، ریگر وچه‌ته‌کان په‌یدا بوون. به‌ هه‌شتا و خۆیان به‌ گونده‌که‌دا کرد. ژنه‌ی ردیندار له خرمه خرمی سمی ئه‌سه‌په‌کانی ئه‌وان بیدار بووه‌وه به‌ ماتمه‌مات له ژیر چادره‌که‌وه هاته ده‌ری تا بزانی چ باسه. خه‌لکی گونده‌که‌ش که‌ وه‌کو ئه‌و غافلگیر بووبوون، حایر وحه‌په‌ساو له هه‌موو کوخته‌کانی " ئیپوپیارا " وه سه‌ریان هینایه‌ ده‌ر. ژنه ردینداره‌که‌ شه‌ش سواری چه‌کداری به‌دی کرد، به‌ جل و به‌رگه‌کانیان و به‌و داغه لیکچوانه‌وه که‌ له که‌فله‌ی هه‌موو ئه‌سه‌په‌کانیان نرابوو، دلنیا بوو که‌ ئه‌مانه به‌ کریگیراوانی فیودال وده‌ست پوستانی ده‌قه‌ره‌که‌ن و پاسه‌وانی گوندی و گوند پاریز نین. ئه‌و پیاوه‌ی که‌ له پیش هه‌موویانه‌وه ده‌هات و پوژاکي چه‌رمینی له‌به‌ر بوو، له ئه‌سه‌په‌که‌ی دابه‌زی. ژنه‌ی ردیندار بینی که‌ به‌ره‌و لای ئه‌م ده‌هات. جورما تازه له خه‌و رابوو بوو و له سه‌ر په‌تۆکه‌ی روڤینشتبوو. خانمی ردیندار بینی که‌ ره‌نگی مردووی لینیشتوووه ده‌می داچه‌قیوه. له جورمای پرسی: " ئه‌م پیاوه می‌رده‌که‌ی تویه؟ " جورما له وه‌لامیا گوتی: " نا، ئه‌مه کایفاسه. " ژنه‌ی ردیندار دووباره پرسی: " بۆ کوشتنی تۆ هاتوو؟ " به‌لام جورما له جیاتی به‌رسقی بداته‌وه، به‌ چوار چنگوله له ژیر چادره‌که‌ وه‌ده‌رکه‌وت. هه‌ستایه سه‌ر پی و یه‌کراسه‌ت چوو بۆ لای ئه‌و به‌کریگیراوه‌ی که‌ به‌ دیتنی ئه‌و حه‌په‌سا بوو. خانمه ردینداره‌که‌، هه‌ستی کرد که‌ دلێ به‌تووندی که‌وته لیدان، وای هه‌ستکرد که‌ کابرای چه‌رمینه‌پوژی ئه‌سمه‌ری پوخسار په‌قه‌له‌ی چاو زه‌ق، هاکا به‌ مستان تیپ به‌رده‌بی و به‌ر شاپانی ده‌دات و دوور نییه به‌ کێرده‌که‌ی دایبدریت و پاشان بچی به‌ سوواخی کابرای قژ سووره‌وه، که‌ له ناو عه‌ره‌بانه‌که‌وه گوئی له جوله جولی ده‌بوو، به‌ر چه‌قوی بدات. به‌لام یاروی به‌ کریگیراو ده‌ستی بۆ جورما نه‌برد. به‌ پیچه‌وانه‌وه کلاوه‌که‌ی له سه‌ری داگرت و زۆر به‌ ریز و حورمه‌ته‌وه سلاری لیکرد. پینج سوواره‌که‌ی دی به‌ سه‌ر ئه‌سه‌په‌کانیانه‌وه، ته‌مه‌شای گفتم وگویه‌که‌ی نیوان ئه‌م دووانه‌یان ده‌کرد که‌ چ بۆ ئه‌وان و چ بۆ ژنه ردینداره‌که‌، جگه له لیو بزواندن نه‌یده‌کرده هیچی دی. ئه‌م دووه چییان به‌ یه‌کدی ده‌گوت؟ کورته‌له ولینوکیش رابوو بوون و ته‌مه‌شای په‌وشه‌که‌یان ده‌کرد. دوای که‌میک جورما ئاوپری دایه‌وه و ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و عه‌ره‌بانیه کرد که‌ کابرای غه‌واره‌ی برینداری تیا خه‌وتبوو.

کابرای چه‌رمینه پۆش به‌رهو لای عه‌ره‌بان‌که ره‌ویی، جورماش دوای که‌وت، کابرا سه‌ری به ژیر چادری سه‌ر عه‌ره‌بان‌که‌دا کرد. هه‌نگی خانمه‌ردینه‌ره‌که بینی که کابرا، به نیگایه‌کی بی موبالاتانه له کابرای قژ سووری ده‌پوانی که به‌دهم خه‌و و بی‌دارییه‌وه، به‌دهم ئاو‌زینگه‌وه تارماییان ده‌دوینیت. سه‌رده‌سته‌ی چه‌ته‌و به کریگی‌راوه‌کان، چاوه‌کانی مه‌ند وه‌یمن، عه‌ینی چاوی ئه‌و که‌سانه‌ی خوویان به کوشته‌وه گرتووه. هه‌مان ئه‌و نیگایه‌ بوو که ژنه‌ی ردینه‌دار له چاوانی " پدراو " ی شه‌قاوه‌دا بینی بوونی که ده‌گه‌ل کابرای قه‌ره‌ج دا به‌شه‌پ هاتبوو، دابووی به عاریدیا و پاشان کوشتبوو. جورما ره‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌را، ره‌نگی مردووی لینیشت، چاوه‌پوانی ئه‌وه بوو تا کابرای چه‌رمینه‌پۆش تا‌قیب و سو‌راخه‌که‌ی خوی ته‌واو بکات. کابرا ئه‌نجام ئاو‌ری لای جورمای دایه‌وه‌و شتیکی گوت. جورما سه‌ریکی له‌قاند و، هه‌نگی کابرا ئاماژه‌ی بو پیاوه‌کانی کرد که دابه‌زن. جورما هات بو لای خانمه‌ردینه‌ره‌که و داوای قه‌یچی لی‌کرد. ژنه‌ی ردینه‌دار به‌دهم تا‌قیبی قه‌یچییه‌وه، له بن لیوانه‌وه گوتی: " به‌ته‌مایه‌ بیکوژی؟ "

جورما گوتی: " نا. " ئه‌وسا قه‌یچی به‌دهست، که هی دادیقا بوو، سه‌رکه‌وته ناو عه‌ره‌بان‌که‌که. زه‌لامه‌ به کریگی‌راوه‌کان، به‌دهم راکیشانی هه‌وساری ئه‌سه‌په‌کانیانه‌وه به‌ره‌و فرۆشگا‌که‌ی ئیپوپیار چوون. هه‌نگی ژنه‌ی ردینه‌دار و کورته‌له‌ و لی‌ووک چوون تا بزنان جورما خه‌ریکی چییه‌.

جورما، به‌دیار کابرای غه‌واره‌وه چۆکی دادابوو. جیگه‌که هینده‌ته‌نگ بوو که به ئاسانی جیگه‌ی هه‌ردوکیان نه‌ده‌بووه‌وه - به‌دهستیک قژه سووره‌بریه‌داره‌که‌ی کابرای گرتبوو، به‌دهسته‌که‌ی تری و به‌و قه‌یچی(مقه‌ست،دوات) کۆنه‌به‌جیکه‌جیکه، قژه سووره‌که‌ی کابرای غه‌واره‌ی له‌بنی بنه‌وه هه‌لده‌پاچی. پالتۆ ره‌شه‌دریژه‌که‌ی گالییوگال، یه‌ک پارچه‌په‌له‌خوینی وشکه‌وه بوو بوو، پوندک وخۆل وریقنه‌ی ته‌یر و تو بوو. له‌ناو جل و به‌رگی ره‌نگاو‌ره‌نگ، قوتووی جو‌راو‌جو‌ر، دووکه‌ل و ته‌نی چرای نه‌وتی و شه‌پقه‌ی شه‌پپووری به‌نه‌خش و نیگاری ئه‌سستیره‌وه‌ه‌یفۆکانه‌وه، له‌سه‌ر گازی پشت راکشابوو، چاوه‌کانی نوقابوون. ردینی هاتبوو و خوینی وشکی پیوه‌چه‌سپی بوو. پووته‌کانیان داکه‌ندبوو و ئه‌نگوسته‌که‌له‌ی له‌کونی گۆره‌وییه‌کانیه‌وه ده‌ره‌اتبوو. به‌لام برینه‌که‌ی لاملی له‌ژیر سارگی وگیا ده‌رمانیا دیار نه‌بوو. یارۆی لی‌ووک له‌ناکاوا له‌قاقای دا، هه‌رچه‌نده ژنه‌ی ردینه‌دار به‌ئانیشکان تیوه‌ی ژهند، ئه‌و هه‌ر له‌پیکه‌نین نه‌که‌وت. ئیدی ئه‌و هه‌تیوه‌کۆسه، لاوازه، چاو شله‌قاوه، ده‌م و پل لیکنه‌له‌پ و لاوازه‌ی که ده‌تگوت داری واوه‌لیتییه، خه‌ریک بوو له‌پیکه‌نینا گینگلی ده‌دا. جورما گوئی به‌یارۆی لی‌ووک نه‌دا، به‌لام یارۆی غه‌واره‌چاوی هه‌لیئا. له‌ناکاوا چاره‌ی گرژ بوو. دیار نه‌بوو له‌سه‌رسامیا بوو یان له‌ئازارا، یان له‌ترسی ئه‌وه‌ی که ئه‌و مامه‌له‌یه‌ی له‌ته‌کا ده‌کرا. به‌لام هینده‌لاواز و بیتاقه‌ت بووبوو که نه‌یده‌توانی هه‌سستی و دابنیشیت، به‌و ده‌قه‌وه‌که‌وتبوو و به‌م دیو و به‌و دیوا تلی ده‌دا و هه‌ندی بلمه‌بلمی ده‌کرد که ئه‌هلی سیرکه‌که‌هیچی لی‌حالی نه‌ده‌بوون.

کاره‌که‌ی جورما زۆری کیشا، ئه‌وه‌نده‌ی کیشا که به کریگی‌راوه‌کان فریا که‌وتن سه‌ری فرۆشگا‌که‌ بده‌ن و چه‌کایه‌ت و ماچه‌رای کوشتنی مناله‌کان به‌دهستی کابرای شیت بژنه‌ون و پاشان برۆن بو گۆرستانه‌که و به‌جو‌ری بی‌حورمه‌تی به‌گۆری کابرا بکه‌ن و له‌گۆری ده‌ریینن وله‌تابووتی بنه‌ن و بیخه‌نه‌سه‌ر قاتریک و له‌گه‌ل خۆدا بیبه‌ن، هه‌موو خه‌لکی گوندی " ئیپوپیارا " له‌م کار وکرده‌وه‌یه‌چه‌په‌سان... نها له‌گۆرستانه‌که‌گه‌رابوونه‌وه و به‌دهم چاوه‌پوانیه‌وه له‌چه‌ند مه‌تری سیرکه‌وانه‌کانا وه‌ستابوون. وه‌ختایه‌ک کاری برینی قژه‌که‌ی گال ته‌واو بوو، که‌له‌ی سه‌ری به‌پووتی که‌وته ئه‌و گۆره‌و وه‌کو ئاو‌ریشمی سوور ده‌برقیایه‌وه، یارۆی لی‌ووک دووباره

له قاقای دایه وه. جورما، به پاریزه وه، ئەو قژانه ی له کۆشی نابوو کۆکردنه وه و له پریاسکه یه کی ناو به و نه واره ی که قژی خۆی بۆ دواوه پێ به ستبوو، بهستی. ههنگی خانمه ڤدینداره که، جورمای بینی که دهستی به گیرفانه کانی کابرای غه واره دا کرد وکیسه یه کی چه رمی بچووکی ده رهینا که به گوته ی کابرا پاره کانی تیا بووبوو و پێی گوتبوون ئەگه ڤیویستیان بوو ده توانن به کاری بینن. ئەوسا له عه ره بانه که هاته خواری، به دهستی که قژه که ی هه لگرتبوو و به دهستی که کیسه که و، له سیزکه وانه کان دوورکه و ته وه.

سه رده سته ی چه ته و به کریگیراوه کان هاته پینشه وه. ژنه ڤدینداره که بینی که پریاسکه قژه که ی له جورما وهرگرت و خستیه ناو هه گبه که ی سه ر پشتی ئەسپه که ی. بیلبله کانی چاوی شه ڤیان لیده باری، هه رچه نده به ئەده به وه و به شیوازیکی فه رمی جورمای ده دوان و جار جار به قامکی دۆشاومژه ددانه کانی خاوین ده کرد وه. ئەمجاره یان ژنه ی ڤدیندار دهیتوانی گوێی له قسه کانیان بیته.

جورما، کیسه پاره که ی بۆ درێژ کردو گوتی: " ئەمه شی له گیرفانا بوو. " به لام کایفاس لێی وهرنه گرت. ده تگوت شتیکی نادیار دهستی ده گێرپه وه و نایه لێ کیسه که وهر بگریته. گوتی: " من هه قی ئەوه م نییه وهری بگرم، ئەمه هه قی روڤینویه. "

جورما، بییه ی چه ند و چوونیک کیسه که ی ته پانده ته نووه که یه وه. ژنه ی ڤدیندار وای ده زانی جورما ئیدی ده گه ڤه وه، به لام وه سته، چاوی له دور چاوی کایفاس بری و به ڤاویژیکی نه رم له کایفاسی پرسی: " ئەدی ئەگه روڤینو مرده ی چی؟ "

کایفاس، بۆ ده میک بیته وه ی ڤوخساری بگورێ، یان چاوان بتروکینێ، ده بیر وه چوو، ژنه ڤدینداره که گوێی لیبوو ده یگوت: " ئەگه مرده ی، که سیک ده بی ته لێه ی ئەم بی حورمه تیه بکاته وه که به و کراوه. " خانمی ڤدیندار گوێی له دهنگی بوو، وای ده هاته خه یال که چیرۆک و حیکایه تی سوارچاکان وشازادان له زاری کورته له وه ده ژنه وی. " خزمی، براده ری، ئەگه ڤیویست بکات، من. "

ههنگی جورما پرسی: " باشه ئەگه به رپرسه که ت به م کاره بزانی که کردو ته چی؟ "

کایفاس به متمانه وه گوتی: " ئەو ته نیا به رپرسمه. به لام روڤینو بۆ من له و شتانه بالاتره. ئەو خوازیاری مرده ی ئەم غه واره یه یه. ئەم غه واره یه ده بی بمری، چ به زامه که ی بمری، چ به دهستی روڤینو بکوژری، به م زوانه ده مری و خاوه نی ئەم قژه به سه ر دنیاوه نامینی. " پشتی کرده جورما تا سواری ئەسپه که ی بیته. جورما، به نیگه رانییه وه دهستی نایه سه ر زینی ئەسپه که وگوتی: " منیش ده کوژی؟ "

ژنه ی ڤدیندار، کابرای چه رمینه پۆشی بینی که له سه ر ئەسپه که وه و بییه ی سۆزیک و بگره به ڤقه وه ته مه شایه کی جورمای کرد وگوتی: " ئەگه مر روڤینو بام ده مکوشتیت، چونکه تۆش خه تاباری، ڤهنگه له یارۆش خه تابارتر بی، به لام چونکه مر روڤینو نیم نازانم. ئەو خۆی ده زانی چ ده کات. "

ئەسپه که ی به ر مامیزان دا و پیاوه به کریگیراوه کان، به و دهسکه و ته سهیره بۆگه نه یانه وه، به هه مان ڤیگادا بۆی درچوون.

ههركه ئه و نزا و نووژدهى بابا يواكيم له كلّيساكهى سانتو ئانتونيو بهرپاي كردبوو، تهواو بوو، ئه بوت جواو، چوو بۆ خه لوه تخانه كه تا ئه و سهندوقه، پر له راسپاردانه وهربرى كه داواى له قه شه كردبوو، بۆى بينى. پرسارىكى له زهينا بوو: ههركه تيبه يهك چهند سهربازه؟ سهندوقه كهى نايه سه ر شانى و به ههنگاوى بته وه وه و به هه شتاو به خاكى ناهه موخته دا تپه رى؛ به دهم ريكردنه وه خوى له و خه لكانه ده باره كه به په له به ره و روى ده هاتن تا پرسارى ئه وهى ليكه ن كه ئايا راسته سوپا يه كى دى به رپوه يه. له وه لامى ئه وانا ده يگوت به لى راسته، به بينه وهى بوه ستى، به سه ر ئه و مامرو جووجه له و كارژوله و سه گ و توته له و مندالانه دا بازى ده دا كه ده هاتنه ريگاي.

وه ختايه ك گه يبه مالى پيشكار و وه كيله كهى جارنى مه زراكه، كه نها بووبوو به كوگا وفروشگا، شانى له ژير قورساى سهندوقه كه دا ده يه شا. هه موو ئه و خه لكهى له بهر ده رگاي كوگا كه دا وه ستابوون، لاهه وتن تا ريگه ي ئه و بكه ن. ئانتونيو فيلانوقا له ژوره وه، ئه و قسه يه ي برى كه ده گه ل ئانتونىاى ژنيا و " ئه سنساو "ى ژن خوشكيا ده يگرد و به هه شتاو به ره و پيرى ئه م هات. توتيه ك له سه ر جو لانه كهى خويه وه ليكدا ليكدا ده يگوت: " فيلسيتى! فيلسيتى! " (فيلسيتى: وشه يه كه به ماناي خوشى ومژده، ناوى كيژانيشه. " ئه بوت جواو، به دهم داگرتنى باره قورسه كهى سه ر شانيه وه گوتى: " يهك كه تيبه به ره و ئيره به رپوه يه. "

" چهند سهربازه؟ "

ئانتونيو فيلانوقا، كه به چيچكانه وه روينشتبوو و به تاسه وه ته مه شاي نيوه روكى سهندوقه كهى ده كرد، هاواريكرد: " ته ره قه وچه شنيه كانى هيناوه. " كه بينى سهندوقه كه جگه له ته ره قه كان، حه بى ئيسهال و پاكه ره وه و سارغى و زهيت و سپرتويشى تيايه له خوشيا له كه ولى خوى نه ده حه جمى.

سهندوقه كهى هه لگرت وله سه ر پيشخوانه كهى دانا وگوتى: " به هيچ جو رى ئه م پياوه تى وچا كه يه ي " بابا يواكيم " مان پى نادر يته وه " ره فه كان پر بوون له قوتو و شووشه و توپه قوماش و جو ره ها جل و به رگ، له سه نده له وه بيگره تا كلاو، گونى و كارتونى مقه وا كه له گوشه و كه ناره كانى دووكانه كه هه لچنرابوون و خوشكاني ساردلينيا و خه لكانى دى به به ينياندا ده هاتن و ده چوون. پيشخوانه كه برىتى بوو له ته خته يه كى دريژو له سه ر چهند بو شكه يه كيان (به رميل) دانابوو وچهند ده فته ريكي گه ره ي به رگ ره شى به سه ره وه بوو، له و ده فته رانه بوون كه پيشكارانى گه و ره مه زرايان به كارى دين.

ئه بوت جواو گوتى: " بابا يواكيم، هه نديك هه واليشى بو هيناوين. باشه ژماره ي سه ربازانى يهك كه تيبه هه زار سه رباز ده بى؟ "

ئانتونيو فيلانوقا، كه خه ريكي هه لچينى ئه و شتانه بوو له سه ر ره فه كان، كه ياروى قه شه هينابوونى، گوتى: " ئه رى، منيش بيستومه كه قوشه نيك - كه تيبه يهك به ره و ئه م ناوه به رپوه يه. كه تيبه؟ له هه زار سه رباز زياتره. له وه يه دوو هه زار سه رباز بييت. " ئه بوت جواو، يه كسه ر زانى كه بيرى ئانتونيو له جيگايه كى ديبه، له لاي ژماره ي ئه و سه ربازانه نيبه كه شه يتان ئه مجاره ده يانكات به گژ كانودوس دا. به دهم ته مه شاي خاوه ن دووكانه كه وه وه ستا، كه پياويكى قه له وى، سه ر رووتاوه ي ردين توپ بوو و وه كو هه ميشه به گورج و گولى گورزه و به سته و كارتون و بوتله كانى به جوانى و ريك و پيكي له سه ر ره فه كان داده نا. هيچ نيگه رانى يان خه مخورييه ك به ده نكييه وه ديار نه بوو. ئه بوت جواو بيرى كرده وه كه: " نه هه قى نيبه، چونكه زور شتى ديكه ي

به دسته وهیه که بیکات. " و بوی پروون کرده وه که دهیی به پهله و بی دواکه وتن که سیک بۆ مونته سانتو قرئ بکات. " نه هقی نییه. باشتر وایه نیگه رانی ئازووقه و دانه ویله و شته کانی دی نه بی. " چونکه ئانتونیو به درپژانی ئەم سالانه، له هه موو کهس که متر له کانودوس خه وتبوو وله هه موو کهس پتر کاری کردبوو. له پوژانی هه وه لدا، که مورشید تازه بۆ کانودوس هاتبوو، ئەو وه کو هه میشه درپژهی به سه واو مامه له و کرین و فرۆشتنی خۆی دابوو، به لام به ره به ره و پرای کارو باری کاسبیه کهی خۆی، به په زامهندی ژیرا و ژیری خه لکه که، مه سئولیه تی ریکخستنی ئەم کومه لگه نۆبا وه و ئەم مه سئولیه ته، زۆربهی هه ره زۆری وه ختی ئەوی ده برد، زۆربهی کاتی خۆی بۆ ئەو ئه رکه ته رخان ده کرد. زیاره تکاران و حاجیان به لیشاو پرویان ده کرده کانودوس، به بی ئەو دابین کردنی خواردن و خه وتن و مانه وه و دامه زرانندی ئەو هه شاماته زۆر زهحمهت بوو، هه ره ئەو بوو که ده ره قه تی ئەو حاله ده هات، ئەو زهوی به سه ردا دابهش کردبوون تا هه رکه سه بۆ خۆی خانویه کی له سه ر دروستبکات و عه ماریک بۆ ئازووقه و دانه ویله و به رو بوو مه کانی دروستبکات. خه لکی رینوینی کردبوو که چی دابچینن و چ ه یوانی به خپو بکه ن، هه ره ئەو بوو که مامه له و سه ودا ی گۆرینه وه و شت به شتی ده گه ل گونده واره کانی ده ور به ردا داهینا، به رو بوومی کانودوسی به و شتانه ده گۆرپیه وه که کانودوس پیوستی پیی بوو. وه ختایه ک پیتاک و باربوو ده هات ئەو بریاری ده دا چهندی بۆ په رستگه موباره که کهی مه سیح ته رخان بکری و چهندی بۆ کرینی چهک و ته قه مه نی ته رخان بکریت. ئەوانه ی تازه ده هاتن، کاتی که چکوله ی موباره ک ئیزنی مانه وه ی هه میشه یی پیده دان، به هه شتاو بۆ لای ئانتونیو فیلانوقا ده چوون، تا جیگه یان بۆ دابین بکات و له وینده ر ئاکنجی ببن. دامه زرانندی نه خو شخانه و خانه ی پیران و که مئه ندام و نو قسانان، بیرو که ی ئەو بوو. دوا ی شه ره کانی ئەواوا و ئوکامپایو، ئەو ئه رکی کو کردنه وه و دابه شکردنی چه که گیرا وه کانی به سه ر خه لکی کانودوس گرته ئەستۆ، هه لبه ته به راویژ له گه ل ئەبوت جاو دا. ته قریبه ن هه موو روژیک مورشیدی ده بینی و له هه موو بویه رو پیشهاته کانی ئاگادار ده کرده وه و ئاموژگاری و رینماییه کانی ئەوی وه رده گرت. ئیدی ده سته برداری سه یر و سه فه ری ئەملا و ئەو لا بوو بوو. ئەبوت جاو له ئانتونیا ساردلینیا ی هاوسه ری ئەوی ژنه وتبوو که ده یگوت ئەمه سه یرترین گۆران بوو که به سه ر میژده که یدا هاتبوو، ئەو پیاوه ی که روژانی له سایه ی ئەنگیزه یه کی شه یتانیدا، بۆ ده میکیش له جیی خۆی به ند نه ده بوو. نها " هونوریو " له جیاتی ئەو به مه به سستی رای ی کردنی کاروباری جه ماعهت، سه فه ری ئەملا و ئەولای ده کرد و که سیش نه یده زانی که ئەم مانه وه یه ی برا گه وره که ی له ماله وه، به سه ده می ئەو ئه رکه زۆرانه وه یه که له بیلومونته به ملیه وه بوو یان له بهر ئەوه بوو که به مانه وه ی له کانودوس دا ده یتوانی، هه موو روژیک ئەگه ر بۆ چه ند خوله کیکیش بووه، به خزمه تی مورشید بگات. هه رکاتی له و دیدار و کو بوونه واندا وه ده ر ده که وت، تین و تاویکی تازه ی تیده گه را و ئارامی و ئاسووده یی بالی به سه ریا ده کیشا.

ئەبوت جاو گوتی: "مورشید قاییل بووه که ده سته یه ک پاسه وان و سکویریتی (حیمایه) بۆ دابنری و به وهش رازی بووه که جاوه زله فه رمانده یی ئەو ده سته یه بکات."

ئانتونیو، ئەمجاره یان به بایه خه وه گوئی له قسه کانی گرت و به خه یالکی ئاسووده وه ته مه شای کرد. توتیه که دووباره هاواری کرد: " فلیستی! "

" جاوه زله م بۆ بنیرن، تا یارمه تی بده م بۆ ئەوه ی پیاوه کانی هه لپژیریته. من هه موویان ده ناسم. یانی ئەگه ر تو ئەم کارهت پی باشه. "

ئانتونيو ساردلینیا، لهوان هاته پيشه‌وهو به‌ئەبوت جواوی گوت: " کاتارینا ئەم بەیانیه هاتبوو له توی دەپرسی. نە دەستت دەگا برۆی بیدینیت؟ "

جواو، سەریکی بەرزکردەوه: نا، ئیستا نایپەرژئی. ڕەنگه‌ شه‌وئ بپپەرژئی. هه‌ستی به‌ جوړه‌ شه‌رمه‌زارییه‌ک کرد، دەم وچاوی سوور بووه‌وه. هه‌رچه‌نده‌ مالباتی فیلانوقا، ده‌یانزانی که‌ بۆ‌ ئەو خوا به‌ پله‌ی یه‌ک دئ و پاشان خیزانه‌که‌ی.

باشه‌ بۆ‌ خویشیان ئەمه‌ هه‌روه‌ها نه‌بوو؟ به‌لام له‌ کانگای دل‌ه‌وه، زۆری له‌به‌ر گران بوو که‌ به‌ هۆی زروفي‌ ڕۆژگارەوه‌ یان به‌ سه‌ده‌می ویست و مه‌شیه‌تی مه‌سیحی موباره‌که‌وه‌ زۆرکه‌متر ده‌ی په‌رژایه‌ دیتنی هه‌وسه‌ره‌که‌ی.

ئانتونیا به‌ده‌م بزه‌یه‌که‌وه‌ گوتی: " ده‌رۆم تا خه‌به‌ر به‌ کاتارینا بده‌م. "

ئەبوت جواو، وه‌ختایه‌ک له‌ کۆگا که‌ وه‌ده‌رکه‌وت، بی‌ری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که‌ چه‌ند وچۆن هه‌موو شتیکی ژیا‌نی ئەو و ژیا‌نی هه‌موو خه‌لکی ئیره‌ گۆرا‌بوو. ده‌بیره‌وه‌ ده‌چوو " وه‌کو چیرۆکی شایه‌ر وه‌بیتبیژانی گه‌رۆک. " وه‌ختایه‌ک مورشیدی بی‌نی بوو، وای وینا کردبوو که‌ ئیدی هیچ خوینیک نایه‌ته‌ ڕئی، که‌چی نه‌ا گرفتاری شه‌پیکی خراتر له‌ هه‌موو شه‌ره‌کانی ژیا‌نی بووبوو. باشه‌ له‌به‌ر ئەمه‌ بوو که‌ " بابە " واداری کردبوو تۆبه‌ له‌ گونا‌حه‌کانی بکات؟ بۆ‌ ئەوه‌ی له‌ کوشتن و دیتنی گیانه‌للای خه‌لکی به‌رده‌وام بی؟ به‌لئێ گومان له‌وه‌دا نییه‌ که‌ ئەوه‌ هۆیه‌که‌ بووه‌. دوو کورپیژگه‌ی له‌ سه‌ر ڕیگه‌ی خو‌ بی‌نی و نار‌دنی بۆ‌ لای پ‌دراو و یواکیم ماکامبیرا تا پ‌ی‌یان بیژن که‌ له‌ ده‌ری کاندوس، له‌ سه‌ر ئەو ڕیگه‌یه‌ی بۆ‌ "جرمابو" ده‌روات بیدین. ئیدی به‌رله‌وه‌ی بۆ‌ شوینه‌که‌ی جواوه‌ زله‌ بر‌وات، چوو تا سه‌ریکی " پا‌جو " بدات که‌ له‌ سه‌ر ڕیگای " روساریو " خه‌ریکی سه‌نگه‌ر لیدان بوو، ئەوی له‌ چه‌ند سه‌د مه‌تری دوا کوخته‌کاندا بی‌نی که‌ خه‌ریک بوو سه‌نگه‌ره‌ لیدراوه‌کانی، به‌ د‌رک و دال‌ داده‌پۆشی. کۆمه‌له‌ پیاویک که‌ هه‌ندیکیان تا‌پ‌ریان پ‌یبوو، چل‌ وچپوی دار ودره‌خته‌کانیان دینا وله‌سه‌ر سه‌نگه‌ره‌کانیان داده‌نا، له‌ هه‌مان کاتدا ژنان قاپه‌ خوار‌دنیا‌ن بۆ‌ پیاوانیک داده‌نا که‌ له‌ سه‌ر ئەرزه‌که‌ ڕۆنیشتیوون، وادیار بوو تازه‌ له‌ نۆره‌ کاری خو‌یان بووبوونه‌وه‌. هه‌رکه‌ چاویان به‌ ئەبوت جواو که‌وت، له‌ ده‌وری خ‌ر‌بوونه‌وه‌. خو‌ی له‌ ناوه‌ندی کۆمه‌لیک ڕوخساری پ‌ر‌ پ‌رسیار بی‌نییه‌وه‌. یه‌کیک له‌ ژنه‌کان بی‌ هیچ قسه‌یه‌ک کاسه‌یه‌کی پ‌ر‌ له‌ گوشتی بز‌ن و چیشتی گه‌نمه‌شامی دایه‌ ده‌ستی، ژنیکی دی شه‌ربه‌یه‌ک ئاوی بۆ‌ هینا. چونکه‌ هه‌موو ڕیگه‌که‌ی به‌ غار ته‌ی کردبوو، زۆر ماندوو بووبوو. هانکه‌ هانکی پ‌ی‌ که‌وتبوو، به‌رله‌وه‌ی هیچ قسه‌یه‌ک بکات شه‌ربه‌ ئاوه‌که‌ی نا به‌ سه‌ره‌وه‌. به‌ده‌م نان خوار‌دنه‌وه‌ قسه‌ی ده‌کرد، بی‌ته‌وه‌ی بی‌ر له‌وه‌ بکاته‌وه‌ که‌ چه‌ند سالیک له‌وه‌ پ‌یش، بانده‌که‌ی ئەو و بانده‌که‌ی " پا‌جو " چه‌ند ڕقیان له‌ یه‌کدی بوو، چۆن هه‌ولیان ده‌دا دوا‌ی یه‌کدی بی‌ر‌نه‌وه‌وه‌ ئەگه‌ر ئەمیان دیتبا سه‌ریان به‌ تیر ده‌نگاوت، ئەوانه‌ی که‌ گوینان لیده‌گرت، خو‌زیان ده‌خواست که‌ ئەوئ ڕۆژی به‌ر ده‌ستیان که‌وتبا و به‌رله‌وه‌ی بی‌کوژن، خراترین ئەشکه‌نجه‌ی، که‌ به‌ ئەقلی به‌شه‌را دیت، بدن. خو‌شبه‌ختانه‌ ئەو ڕۆژگارە پ‌ر‌ ئاشووبه‌، ئیدی ته‌واو بووبوو.

پا‌جو، که‌ گوئی له‌ وه‌واله‌ بوو که‌ بابا یواکیم هینابووی که‌ گوايه‌ قوشه‌نیکی دی به‌رپۆیه‌، به‌ هیچ جوړئ خو‌ی شلوئ نه‌کرد. ته‌نانه‌ت تا‌قه‌ پ‌رسیاریکیشی له‌ و باره‌یه‌وه‌ نه‌کرد. ئایا پا‌جو ده‌یزانی ژماره‌ی سه‌ربازانی ئەو که‌تیبه‌یه‌ی که‌ به‌رپۆیه‌ بوو چه‌نده‌؟ نه‌خیز نه‌یده‌زانی. پیاوه‌کانی دیکه‌ش ئەوه‌یان نه‌ده‌زانی. پاشان ئەبوت جواو، ئەو مه‌به‌ست و په‌یامه‌ی که‌ ئەو هه‌موو ڕیگه‌یه‌ی له‌ پ‌یناودا بری بوو، به‌ پا‌جو گوت، داوا‌ی لیکرد " که‌ بر‌وات بۆ

باشوور و تاقییبی ئەو قۆشەنە بکات کە بۆ ئێرە بەرپۆه بوو. ئاخەر دار و دەستە یاخیبەکە ی پاجو، سالانیک لەم دیار و دەقەرەدا بە دەم پاو پروتەووە تەراتینیان کردبوو، ئەو لە هەموو کەسیکی دی پتر شارەزای ئەم دەقەرە بوو. بەو پێیە ئایا ئەو شایستەترین کەس نەبوو، کە بکەوێتە تاقییبی ئەو رینگە و بانە ی کە قۆشەنە کە گرتبوویە بەر و بە لەد و قاسید و عەلەمدارەکانیان پابوکات و بخزیتە ریزەکانیانەو و کەمین و بۆسە لەسەر رینگەیان دابنی و پیشرەوییان خاو بکاتەو، تا پیلومونتە فریا بکەوی و خۆی بۆ بەرەقانی ئامادە بکات؟

پاجو، بیئەووی چ قەسەیک بکات سەریکی لەقاند. ئەبوت جواو بە تەمەشاکردنی پوخسارە ئامال زەرەدەکە ی، شوینەواری زامە گەرەکە ی سەر پوخساری وجەستە تۆکمە وبتەووەکە ی، لە دلی خۆدا پرسى ئەم پیاووە تەمەنی چەندە، تەمەنی زۆر نییە. پووالەتی، تەمەنی راستەقینە ی ئەوی نیشان نەدەدا.

گوئی لیوو پاجو دەلیت: "باشە، رۆژ بە رۆژ هەوالتان بۆ دەنیرم. چەند کەس لەم پیاوانە لەگەل خۆدا ببەم؟" ئەبوت جواو بەرسقی دایەو: "بە کەیفی خۆت، چەند دەبە ی بیبە، پیاوی خۆت."

پاجو، بلەز چاویکی بەو زەلامانە ی دەوروبەری خۆیدا گێرا ولەبن لیوانەو گوتی: "جاران پیاوی من بوون" لە ناکاوا چاوە چکۆلە قوولەکانی پرشنگیکی گەرمیان لیوووەو: "نەها پیاوی مەسیحی موبارەکن."

ئەبوت جواو بەرسقی دایەو: "هەموومان پیاوی ئەوین" هەنگی بەراویژیک کە پەلەیکە کوت و پری پیو دەیاربوو، گوتی: "بەرلەووی برۆی تەقەمەنی و تەرەقە لە ئانتونیو فیلانوقا وەر بگرە. ئیستا دینامیت و تەرەقەمان هەیه. ترامیلا دەتوانی لێرە وەمیت؟"

ئەو پیاووی نیوی برا، هاتە پیشەو: کابرایەکی لاوازی ئەندام وردیلە بوو، چاوەکانی خیل وقیچ، پوخساری چرچ و لۆچ، شان و شەپلیک خوار. ئەمە یاریدەدەر و جیگری پاجو بوو. بە راویژیکی تووند وتیژ بە پاجوی گوت: "دەمەوی لە گەل تۆدا بۆ مونته سانتو بیم، من هەمیشە هەر لەگەلتا بووم، لە خزمەتی تۆدا بووم، پیم بەخێرە."

پاجو، بە کورتی بەرسقی دایەو: "ئیستا لە خزمەتی کانودوس دا بە. کانودوس لە من فەرزترە."

ئەبوت جواو گوتی: "راست دەکات کاکو. لێرە وەمیتە و بەختەوهریمان بۆ بیئە. خەلکانیکی زۆرت بۆ دەنیرم تا هەست بە تەنیایی نەکەیت. دروود و سوپاس بۆ مەسیحی موبارەک. " چەندین دەنگ لە وەلاما بەرز بوووەو: " دروود و سوپاس بۆ مەسیحی موبارەک."

ئەبوت جواو، پشتی تیکردن، وجاریکی دی بە غاردان بەنیو مەزراکاندا، بەرەو ئوکامبایو کە لە ئاسۆو دەیار بوو بۆ لای جواو زلە دەرویی. بە دەم غاردانەو بیری لە ژنەکە ی دەکردهو. لەوساوە کە بریاری دابوو، لە هەموو رینگا و بانەکاندا، سەنگەر و خەندەکان لیبدات ژنەکە ی نەبینی بوو. ئەمە پرۆژەیک بوو کردبوویە کاریک کە شەو و رۆژ لە بازنەیکدا بخولیتەو کە چەقەکە ی کانودوس بوو و لە هەمان کاتدا چەقی دنیا بوو. ئەبوت جواو، وەختایەک کاتارینای ناسی بوو، کە یەکیک بوو لە کۆمەلە پیاو وژنیکی دیاری کراو، کۆمەلیک کە ژمارەیان وەکو ئاوی پوبار لە زۆر بوون و کەمبووندا بوو، ئەمانە لەگەل مورشیدا ئەم دی و ئەو دینان دەکرد، دوا ی یەک رۆژ سەفەری دوور ودریژ و تاقەتەر، شەوان لە سەر ئەرز ولە دەوری مورشیدا رادەکشان تا لە گەل ئەودا نوێژ و نزا بخوینن وگوئ لە وەعز و پینمایبەکانی بگرن. لەنیو ئەمانەدا کیژیک هەبوو، کە لە لاوازیدا لە

تاپۆ و تارمایی دهچوو، بالاپوشیکی سپی کفن ئاسای له بهردا بوو. چاوانی یارۆی کۆنه ریگرهکهی جاران، له کاتی راپهیمایی، دوعاخوانی و ئیسراحت و پشوودانا، به زۆری له سهر ئهم کیژه بوو. چاوانی کیژی ههراسانی دهکرد، بگره ههندیجار دهیتساند. دوو چاوی ئازار ئامیز، دوو چاو که دهتگوت ههرهشهیهکی ئهو دنیاییان لێ دهکرد.

شهویک، وهختایهک ههموو زیارهتکارهکان له دهوری ئاگری خێوهتگهکه خهوتبوون. ئهبت جواو، بهرهو کیژی، که چاوهکانی له بهر تیشکی ئاگرهکهدا دیار بوون و بری بوویه ئهم، داخزی. له بن لیوانهوه گوتی: " دهمهوی بزائم بۆچی بهردهوام تهمهشای من دهکهیت. ئافردهتهکه، وهکو ئهوهی ههولبدات به سهر ماندوویهتیهکی زۆرا، یان نهفرهتیکا زال بی، به دهنگیکی نهوی که به ئهستهه دهبیسترا بهرسقی دایهوه: "ئهو کاتهی تۆ هاتبووی رقی تولهمان بهسهر بریژی من له " کوستودیا " بووم. ئهو کهسهی که ههولجار کوشنت، ئهو پیاوهی که کهوته هاوار تا خهلیت لێ ئاگادار بکاتهوه، باوکی من بوو. به چاوی خۆم دیتم که چون خهجرهکهت به ورگیا کرد. " ئهبت جواو بیدهنگ بوو، ترقه ترقی ئاگرهکه، ویزه ویزی میروان و ههناسهی ژنهکهی دهژنوت. ههولی دا دیمهنی ئهو چاوانه، له سپیده دورهدا بینیتهوه بهرچاوی خۆی.

دوای تۆزیک، به دهنگیکی نهوی که به ئهستهه دهبیسترا، گوتی: "یانی ئهو پۆژه ههموتان له کوستودیا نهمردن؟ " ژنهکه بهرسقی دایهوه: "سێ کهسمان نهمردین. دون ماتیاس که خۆی له خهرمانه پووشهکهی سهربهانهکهی خۆی تاقت کردبوو. سینیورا روسا که برینهکانی ساریژ بوونهوه، بهلام ئهقلی له دهست داو، من که خهلی وایانزانی منیش کوژراوم. بهلام برینهکانی منیش ساریژ بوونهوه. " ئهو جووته به جووری قسهیان دهکرد، وهکو ئهوهی باسی خهلیکانیکی ههناس بکهن، رووداوێک بگێرنهوه که پهیهندی بهوانهوه نهبی. کۆنه ریگرهکه پرسی: " تۆ ئهو کاته تهمهنت چهند سال بوو؟ " ژنی بهرسقی دایهوه: "دهورویهری ده، دوازه سالیک دهبووم."

ئهبت جواو تهمهشایهکی کرد: "ههلبهته هیشتا زۆر گهنج بوو، بهلام رهنج و برسیهتی پیرترین کردبوو. ئهم دووه، بۆ ئهوهی ئهوانی دی بیدار نهبنهوه، به دهنگی زۆر نهوی قسانیان دهکرد و رووداوه تالهکانی ئهو شهوه دورهیان، که پۆژگاریکی زۆری بهسهر بووری بوو، وهبیر دینایهوه، که هیشتا له یادگیاندا زندو بوو. سێ زهلام دستدریژیان کردبووه سهری و، یهکیکی دی واداری کردبوو، له بهر لنگیا به چۆکا دابی و دوگمهی پانتولهکهی که بۆنی تهرسی ئهسپی لیدههات بۆ بکاتهوه... وهختایهک یهکیک له باندکه که چهقویهکی له کاترینا دابوو، کابرا ههستی کردبوو که رهحت بووه. ئهبت جواو پرسی: " ئهوهی چهقۆکهی لیدایت ههناسیتهوه، من بووم؟ " کاترینا به چیه وهلامی دایهوه: " نازانم، راسته ئهو کاته دنیا روناک بووبوووهوه، بهلام سهر وچاوهکانم بۆ هاویر نهدهکران، نهدهزانی له کویم."

لهو شهوه به دواوه، کۆنه ریگرهکه و دهربازبووهکهی قهسابخانهکهی کوستودیا، ههمیشه پیکهوه نوێژو نزیان دهخویند و پیکهوه رییان دهکرد و ماجهرای ژیانی رابردووی خویان، که هیچ سهریان لیدهرنهدهکرد، بۆ یهکدی دهگێرپایهوه. کاترینا له گوندهواریکی "سرگاپیه" پهیهندی به مورشیدهوه کردبوو. لهویندهر به کۆمهک و سهدهقهی خیرهومهندان دهژیا. له دواي مورشیدهوه، لاوازترین کهسی ناو گروپهکه بوو. ئهو پۆژهی که هاتبوو بۆ ناو گروپهکه، هیندهی ری کردبوو، له ماندوویهتیا له هۆش خۆی چووبوو، وهکو مردوو لهو گۆره کهوتبوو. ئیدی ئهبت جواو ههلی گرتبوو، تا شهوی به باوهشیهوه گرتبوو، چهند پۆژیک بهوجۆره ههلیدهگریت. جار به

جار پاروه خواردنیکی له ئاوا دهخوساند، تا به ئاسانی بوی قوت بچی، دهکرده دهمییهوه. . شهوان، ریک وهکو ئهوهی به مندالیک رابگات و ژیری بکاتهوه، دواي گویگرتن له وهعزهکانی مورشید، چیرۆک و حیکایهتی سوار چاکی بۆ دهگیرایهوه، ئهوه چیرۆک و حیکایهتانهی که به مندالی له نهقل بیژانی ژنهوتبوو و، نها هه مان بیگهردی و پاکی روحی مندالیهتی بۆ گه رابووهوه، هه موو ئهوه چیرۆکانهی به هه موو ورده کاریهکانیهوه بیر که وتبووهوه. کاتارینا به بی ئهوهی قسه که ی پیبیریت گویی له حیکایهتانهکانی ئهوه دهگرت. پاش چه ند رۆژیک، به دهنگه نزمه که ی، ئهوه دهنگه ی که به ئهسته م ده بیسترا، پرسیا ری ساراسنهکان، فیرابراس و روبه رتی شه ی تان سیفه تی لیده کرد (ساراسنهکان: کینایه یه که که له که له پووری میلی رۆژاوادا، هه ندیچار بۆ عه ره ب وموسولمانان به کار ده بری) ئیدی کابرا له وه دهمه وه دلنیا بوو که ئه م تا پویانه بوون به به شیک له ژیا نی کاتارینا، وه کو چۆن سه رده مان ی بوو بوون به به شیک له ژیا نی خوی. کیژی ئیدی وه خو هاتبووه وه و ده ی توانی به پی خوی بروات، که شه ویک ئه بوت جواو، به به رچاوی خه لکه که وه، له کاتیکا که له شه رما ده له رزی، ئیعترا فی کرد که مه یلی له سه ر کاتارینایه. مورشید، کاتارینای بۆ لای خوی بانگ کرد و لی پرسی ئایا به و قسه یه ی که ئیستا گویی لیوو، قه لسه یان نا. کیژی سه ری له قاند. مورشید له به رده م کۆری زیاره تکاره بیده نگه کان لی پرسی که ئایا هیشتا له دلی خویدا له و بویه ره ی که له کوستودیا دا پووی دابوو قه لسه یان نا، کیژی دووباره سه ری له قاند. مورشید گوتی: "تو پاک بوویته وه" هه نگی دست ی پی له نیو ده ست نان و داوی له هه موو موریده کان کرد که نویژو نزیان له پیئاودا بکه ن.

دواي یه ک هه فته قه شه ی (زکزیک) لیکی ماره برین. چه ندی به سه را رۆی؟ چوار یان پینج سال؟ جواو هه ستی کرد که له زگ بوو دلی به ته قی، ئه نجام تا پوی "یاخییه کان" ی له داوینی ئوکامبایو به دی کرد. له راکردن وه ستا، به و هه نگاوه سووک وخیرایانه وه، که له سه فه ره بی کۆتاییه کانیا ن ده یان فرسه خانی پی بریووون به رده وام بوو. دواي یه ک سه عات گه ییه لای جواوه زله که قاپی گه نمه شامی له به ر ده ست بوو، به ده م ئاو خواردنه وه دوا هه والی بۆ گیرایه وه. ته نیا هه ردووکیان بوون، که سی دیان له گه لدا نه بوو، چونکه دواي راگه یاندنی ئه م هه والی که یه ک که ته یبه رپوه یه بۆ کاندوس - چ که سیک نه یده زانی که ته یبه چه ند که سه - داوی له خه لکه که کردبوو، له گه ل جواوه زله به ته نیا جییا ن بیلن. کۆنه کۆیله ی جارن وه کو هه میشه پی پته ی بوو، پانتولیکی کاله وه بووی له به ر بوو. په تیکی له که مه ری به ستبوو که کیردیک و قه مه یه کی پیدا شو ر بوو بووه وه، کراسیکی له به ر بوو هه موو دوگمه کانی پچرا بوو، سینگه تووکنه که ی به ده ره وه بوو. قه ره بییایه کی به شان وه بوو و دوو قه تار فیشه کی وه کو ملوانکه له ملی هالاندبوو - کاتی جواوه زله زانی که قه راره گاردیکی کاتولیک بۆ پاریزگاری له مورشید پیک به یتری و ئه و بکری به فه رمانده ی گاردی نا قبری سه ری ناره زایی بادا.

ئه بوت جواو پرسی: "باشه بۆ نایکه ی؟"

کابرای ره ش پیست به رسقی دایه وه: "من شایه نی ئه و شه ره فه نیم."

ئه بوت جواو گوتی: "مورشید ده لیت شایسته ی. ئه و له تو باشتر ئه مه ده زانی."

کابرای ره ش پیست به ناره زاییه وه گوتی: "من فیتری ئه وه نیم ئه مر بکه م. چه زیش نا که م فیتری شتی وه ها بیم.

با که سیک ی دی بکری به فه رمانده یان."

و حيله‌ی ئه‌سپان وحه‌په‌ی سه‌گان، هات و هاواری مندالان و هه‌راو زه‌نای سیامه‌ستان ده‌بوو. گه‌دایان و پارسه‌کان، ئه‌ندامه سه‌قه‌ته‌کانیان، خراتر له‌وه‌ی که هه‌بوو، ده‌نواند و چاویان له ده‌ستی خه‌لکی بوو، هه‌روه‌ها شایه‌ر و نه‌قلب‌بێژانی گه‌رۆک به‌ده‌م گیتار لیدانه‌وه، له‌به‌رده‌م خه‌لکیدا ده‌وه‌ستان و به‌ ده‌نگ و ئاوازه‌وه چیرۆکی ئاشقینی و سوارچاکی و جه‌نگی نیوان مه‌سیحیان و کافرانیان ده‌گیرایه‌وه. ژنه‌ قه‌ره‌جان، به‌ پیر و جوانیانه‌وه، به‌ قژی په‌خش و په‌ریشانیانه‌وه، به‌ ته‌نووره‌ی فش و به‌ قۆلی پر بازن و به‌ خو بادانه‌وه به‌خت بو خه‌لکی ده‌گرنه‌وه. روڤینو ده‌لیت: " وێرایی هه‌موو ئه‌مه‌ش من منه‌تباری تۆم، کایفاس تۆ پیاویکی به‌ شه‌ره‌فی، بۆیه به‌رده‌وام ریژت ده‌گرم. هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌مه‌یه خه‌لکی ریژت ده‌گرن."

کایفاس ده‌لیت: " گه‌وره‌ترین ئه‌رکی مرۆڤ چیه‌؟ ده‌ره‌ق به‌ ئاگاهیه‌تی یان به‌ هاوڕیکه‌ی؟ کویریش به‌ کویری خۆی ده‌توانی ئه‌وه بدینی، که من ئه‌و کاره‌م له‌ ناچاریدا کردوه."

شانبه‌شانی یه‌کدی ریده‌که‌ن، زۆر سه‌نگین و به‌ ویقارن، گوێیان له‌و ئاپۆرا جو‌راو‌جو‌ر و هه‌راو زه‌نا و قه‌ره‌بالغی و جه‌نجالییه‌ی ده‌وروبه‌ری خۆیان نییه. به‌ توپزی رپی خۆیان له‌ نیو ئاپۆرای خه‌لکه‌که ده‌که‌نه‌وه، به‌ مۆره‌ کردن یان به‌ زۆری شان، در به‌ خه‌لکه‌که ده‌دن. جار‌جار که‌سیکی دیار پیشخوانیک یان ناو کوشکیکی سه‌ر به‌ مشه‌ما گیراو سلاو‌یکیان لیده‌کات و به‌ دوو قۆلی هینده به‌ ساردی سلاو‌ه‌که‌ی ده‌سه‌ننه‌وه که‌ که‌س نه‌وێری لێیان نزیک ببیته‌وه. وه‌کو ئه‌وه‌ی ژیراوژیر ریکه‌وتبن. به‌ره‌و کوشکیکی مه‌شروب فرۆش ده‌رۆن – ته‌ختین دارین و میزی ته‌خته، له‌ ژیر که‌پرێکا دانراوه و ئیره، مشتته‌ری که‌متری له‌ شوینانی دی هه‌یه.

کایفاس، وه‌کو ئه‌وه‌ی شتیکی له‌ دلا بی و له‌ میژ بی بیه‌وی ده‌ری ببریته‌ ده‌لیت: "ئه‌گه‌ر من له‌ وینده‌ر، له‌ ئیپوپیارا، کابرام کوشتبا، ده‌بووه خراپه سه‌باره‌ت به‌ تۆ، چونکه له‌و حاله‌دا تۆ ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌ت له‌ کیس ده‌چوو که به‌ده‌ستی خۆت توله‌ی لێکه‌یه‌ته‌وه و ئه‌م په‌له‌ی شه‌رمه‌زارییه له‌ خۆت بسرپه‌ته‌وه." روڤینو قسه‌که‌ی پیده‌برئ: " تۆ بۆچی چووی له‌ وینده‌ر، له‌ ماله‌که‌ی مندا بیکوژیت؟"

کایفاس گوئی: " ئیپامینوداس وای گه‌ره‌ک بوو که له‌ وینده‌ر بکوژری. ده‌نا نه‌ تۆ نه‌ جو‌رما له‌ به‌رنامه‌ی کوشتنا نه‌بوون. پیاوه‌کانی من له‌ پیناوی پاراستنی گیانی جو‌رما دا کوژران." تفیک له‌ به‌ینی ددانه‌کانیه‌وه ده‌پژری و بیروکه‌یه‌ک له‌ زه‌ینی خۆیدا تاوتووی ده‌کات. "په‌نگه به‌ سه‌ده‌می هه‌له و که‌م و کوپی منه‌وه کوژرابن. من هه‌رگیز بیرم له‌وه نه‌کردبووه‌وه که په‌نگه به‌رگری له‌ خۆی بکا ویان ئه‌سله‌ن شه‌ره‌زای شه‌ر بیت. به‌ رواله‌ت له‌و پیاوانه نه‌بوو که شه‌ر بزانی."

روڤینو، ده‌ستی بو له‌ ملی دا وگوئی: " نه‌خیر، له‌وه نه‌ده‌چوو."

داده‌نیشن و کورسیه‌کانیان لیکدی نزیک ده‌که‌نه‌وه تا که‌س گوئی له‌ ده‌نگیان نه‌بیت. ئه‌و ژنه‌ی که به‌ مشتته‌رییه‌کان راده‌گه‌یی، دوو په‌رداخیان ده‌داتی و لێیان ده‌پرسی که‌ عه‌ره‌قی نه‌یشه‌که‌ر ده‌خۆنه‌وه یان نا. به‌لێ ژنه‌که نیو قاپیان بو دینیت. کابرای به‌له‌د، دوو په‌رداخ ته‌ژی ده‌کات و بیته‌وه‌ی به‌یه‌کدی بلین به‌ سه‌لامه‌تیت، پیکه‌کانیان هه‌له‌ده‌ن. ئه‌وسا کایفاس پیکه‌کان ته‌ژی ده‌کات. له‌ روڤینو گه‌وره‌تره، چاوه‌کانی زه‌ق، لیل و بی پرشنه‌گه. وه‌کو هه‌میشه سه‌راپا چه‌رمینه پۆشه.

روڤینو، ئه‌نجام به‌ چاوانی شو‌ره‌وه ده‌پرسیته: "ئه‌و، ئه‌و می‌رده‌که‌ی (بۆره‌پیاو) رزگارکرد؟ ئه‌و ده‌ستی تۆی گرت؟"

كايڤاس سەر دهلەقيني: " بهودا بۆم دەرکەوت كە حەزى لەو مێردەكە كردوو. " هيشتا شوينه‌واری سەرسامى به سيمايەوه ديار بوو. " كاتى كە پرى دايە من و كيشاي به دەستم دا، لەو دەمدا كە كابرای غەوارە پەلامارى منى دا، جورماش رېك لەو كاتەدا پرى دامى. " به تەوسەوه شانى هەلدەتەكيني وتفيك رۆدەكات. " رېك بووبوو به ژنى، ئىدى دەبوا به حوكمى ئەو واقيعە بەره‌قانى لىنكات. "

روڤينو دەبيژيت: " راست دەكەى. "

كايڤاس دەليت: " نازانم چما به دوو قولى نەيان كوشتم. لە ئىيوپيارا ئەو پرسيارەم لە جورما كرد، بەلام هېچ وەلامىكى نەدامەوه. ئەو كابرە غەوارەيه كەسىكى سەيرە. "

روڤينو، دەستى بۆ لە ملى دەدا: " ئەرى، سەيرە. "

لە بازارەكەدا، ژمارەيهك سەربازيش هەن، ئەم سەربازانە پاشماوهى قوشەنەكەى ميجەر " فيبرونيودى بریتو " بوون، وەكو خويان دەلين، بۆيه لە شارن، چاوه‌روانى ئەو قوشەنەن كە قەرارە بۆ ئيرە بيت. يونيفورمەكانيان دپاوه، وەكو تارمايى سەرگەردان و گومرا، بە ناو شارا دەسورپينه‌وه، لە مەيدانى شار ولە ويستگەى قيتارو لە قەراخ روبرەكەدا دەخەون. هاتوون بۆ ئەم هەراجه بازارە و بيهيچ مەبەستىك بەناو كوشك و دەكەكاندا دەسورپينه‌وه، دوو دوو يان چوار چوار، بە تاسە و تامەزرۆييه‌وه دەرواننە ژنان و خوراك و مەشروبەتەكانى دەوروبەريان، پيڤه‌چى خەلكى شار لە بەينى خۇدا رېكەوتبن كە قسەيان لەگەلدا نەكەن، گوڤيان لىنەگرن و بە هېچ جورى رويان نەدەنى. "

روڤينو، چرچىكى قول دەنیشيته سەر هەنيەى و بە شەرمىكەوه دەليت: " وەعد و بەلين، دەست و پى پياو دەبەستى، وانيبه؟ "

كايڤاس، دەستى بۆ لە ملى دەدا: " بەلى وايە. ئاخىر چۆن پياو دەتوانى لە سۆزو بەلينيك ژيان ببته‌وه كە بە مەسىحى موبارەك يان بە پاكيزەى داوه؟ "

روڤينو، سەرى دىنيته پيشەوهو دەليت: " يان بە بارۆنى داوه؟ "

كايڤاس دەليت: " بارۆن، هەر نەيسە، دەتوانى بتبورى. " جارەكى دى پەرداخەكان تەژى دەكاتەوه و دەيخۆنەوه. لەنيو هەراو زەناى بازارەكەداو لە جىيەكى دوور، شەرىكى تووند چىدەبى و بە پىكەنينىكى زور كۆتايى ديت. هەورىكى تووند بەرى ئاسمانى گرتوو، پيڤه‌چى بارانى پى بى. "

كايڤاس لە ناكاوا دەليت: " من لە تۆ دەگەم، دەزانم چ حالىكت هەيه. دەزانم كە خەوت لىناكەوى، بۆ تۆ هەموو شتىك لە ژيانا كۆتايى هاتوو، تەنانەت ئەو كاتانەى لەگەل خەلكيشداى، وەكو ئىستا كە لە گەل منداى، هەموو هۆش و گوشت لە لاي تۆلە ئەستاندەوهيه. ئەرى روڤينو وايە. كە ئىنسان شەرەف و كەرامەتى خۆى خۆشبوى، وايە. "

ريزىك مېرولە بە مېزەكەدا هەلدەگەرى، بەرەو بوتلە " كاجاسا " كە بەتال بووه دەپۆن. روڤينو دىقەتى پيشەرەوى و ون بوونەكەيان دەدات. تووند پەرداخەكە بەدەستەوه دەگرىت. كايڤاس لە سەرى دەروات: " شتىكى دىكە هەيه كە نابيت لە بېرى بكەى، مردن بەس نيبه، مردن ئەو پەلەيه ناسرپتەوه. بەلام زللەيهك، شەلاقىك بە روخسارا "

ئەو كارە دەكات، دەیسپریتەو، چونكە روخساری پیاو بە ئەندازەى دایكى یان ژنەكەى بۆ پیاو و لە لای پیاو پیرۆزە.

روقینو ھەلەدەستیت. ژنەكە، خاوەنى كوشكەكە بە ھەشتاوە بەرەو لای ئەو دەپوات، كایفاس دەست بۆ گیرفانى دەبات، بەلام كابرای دەلیل و بەلەد دەستی دەگریت و بە خۆى حیسابى ەرهقەكە دەدات. چاوەپوان دەكەن تا ژنەكە باقى پارەكەیان بۆ دینیتەو. ھەر دووكیان بیئەوہى چ قسەيەك بكەن لە فكران راچوون.

كایفاس دەپرسیت: " راستە كە داکت بۆ كانودوس چووە؟ " دواى ئەوہى روقینو، سەرى ئەرى دەلەقینى، لە سەرى دەپوات: " زۆر كەس بۆ ئەویندەر چوون. ئیپامینوداس خەریكە زۆرى دى لە گاردى گوندەواردا (گوند پاریز) كۆ دەكاتەو. قەرارە يەك قۆشەن بۆ ئیرە بیت، ئەو بەنیازە كۆمەكى بكات. منیش خزم و خویشم لە گەل مورشیدا ھەن. زۆر ئەستەمە پیاو دژى كەس و كارى خۆى بجەنگى، وانیبە روقینو؟ "

روقینو باقى پارەكەى لە ژنە دووكاندارەكە وەرەگریتەو و لە بەركى دەنیت ولە بن لیوانەو دەلایت: " من شەرىكى دیکەم لە پینشە.

كایفاس دەلایت: " ھیوادارم بیدۆزیتەو، تا تۆ دەیدۆزیتەو نەمردبیت.

تارماییەكەیان لە نیو جەنجالی بازارى كیماداس دا گوم دەبیت.

عەقید "خوزیە برناردو موراو" لە سەر كورسییە بزۆزەكەیدا پالی دابوو، ھیدی ھیدی خۆى بە پاش و پینشا رادەژەند: " شتیک ھەيە من سەرى لیدەرناكەم بارۆن. عەقید موریرا سیزار رقى لەمەيە و ئیمەش رقىمان لەو. ھاتنى ئەو بۆ باھیا سەرکەوتنىكى گەورەيە بۆ ئیپامینوداس وشكستە بۆ ئەو پرنەسپەيە كە ئیمە باوەرمان پینەتى، یانى ئەو پرنەسپەيە كە ريو مافی ئەوہى نیبە دەست لە كاروبارى ئیمە وەردبات. وپرای ئەوہش حیزبى خۆیبوونخواز لە سلقادورا وەكو قارەمان پیشوازی لیدەكات ونا ئیمە خەریكە مەملانى دەگەل ئیپامینوداس دا دەكەین تا بزانی كیھە حیزب زیاتر یارمەتى ئەم (سەربەرە) دەدات.

دیمەنى ژوورى دانیشتنەكەى كۆشكە كۆنەكەى مەزراكە، كە ھەوايەكى فینكى ھەبوو و بۆیەيەكى سپى كرابوو، زۆر تیکرژاو و تیکرژاو بوو. چەپكە گولیک لە گولدانىكى گەورەى مسیندا سیس بووبوو، دیوارەكان درزیان بردبوو. زەمینی تەختەپۆشەكەى درزی تیکەوتبوو. لە پەنجەرەكانەو كیلگەى نەیشەكەرەكە لە بەر ھەتاوہ گەرمەكەدا كە خەریك بوو دەسووتا، دەبینرا، لە دەریی خانووەكەدا چەند خولام و نۆكەریك خەریك بوون چەند ئەسپىكیان دادەكرد.

بارون دى كانا براڤا بە دەم زەردەخەنەوہ گوتى: "خوزیە برناردوى ئازیز رۆژگار خراپ گۆراوہ. تەنانەت زیرەكترین كەسیش، ناتوانن رینگەى خویان لە نیو ئەم جەنگەلەدا كە تیاى دەژین بدۆزیتەو.

عەقید مورا ورتە ورتىكى كرد: " من قەت كەسىكى زیرەك نەبووم. ئەمە قەت سیفەتى دەربەگ و مولكداران نەبوو. " ئاماژەيەكى نامەفھومی بۆ دەروہ كرد "نیو سەدەم لیرە بەسەر بردوو، بۆ ئەوہى لە پیریدا ئەوہ بە چاوى خۆم بدینم كە ھەموو شتیک ھەرەسى ھیناوە. ھەموو دلخۆشیەكەم ھاتوو تە سەر ئەوہى كە بەو زووانە دەمرم و ویرانبوونى یەكجارەكى ئەم ولاتە نابینم.

به راستی پیاویکی دان عه مر بوو، هه ر پښت وئیسقان بوو، پښتی به سه ر ئیسکیه وه هیشک بوو بووه وه، ته واو تاوه گه ز بوو بوو. دهسته کانی عه قیده کپارچه گری و گول بوو، به و دهستانه روخساره خراپ تاشراوه که ی دهخوراند. جله کانی له هی وهرزیریکی هه ژار دهچوو، پانتولیکی کاله وه بوو وکراسیکی یه خه کراوه ی له بهر بوو و ئیله کیکي چه رمی به سه را له بهر کردبوو، که هه موو قوچه کانی که وتبوو.

ئادالبرتو گوموسیو گوتی: "ئه م رۆژه خراپانه به م زوانه ته واو ده بن."

پیره میزی مولکدار، قامکه کانی دهستی ته قانندن وگوتی: "بو من نا. ده زانی که له م چه ند ساله ی دوا بیه دا، چ خه لکیک ئه م به شه ی ولاتیان به جی هینشتوو؟ سه دان مالبات ده بن. وشکه سالیه گه وره که ی ۷۷ ونه هاتی مه زرای قاوه له باشوور و مه تات له ئامازوون و، نه ا نۆره ی ئه م کانودوسه نه حله تیه یه. ده توانی ئه وه بینیه بهرچاوی خۆت ژماره ی ئه و خه لکه ی به ره و کانودوس ده رۆن چه نده. ده رۆن و هه موو شتیک له دوا ی خۆ به جیدیلن. خانووه کانیان، مالاته کانیان، کاره کانیان به جیدیلن و ده رۆن بو ئه وینده ر و چاوه روانی رۆژی مه وعود و هاتنی دون سپاستیاو ده که ن." ته مه شایه کی کردن، په ست له که وده نی به شه ر، "من که سیکی زیره ک نیم، به لام پیتان ده لیم که چ شتیک رووده دات. من مردوو و ئیوه زیندوو، ئه مه رۆژه که یه، موریرا سیزار، ئیپامینوداس ده کات به فه رمانداری باهیا. ئه و وپیاوه کانی هینده مان کیشه و ئاریشه بو دهنه وه که ناچار ده بین مه زراکانمان هه رزان فرۆش بکه یان به خوت و خۆرایی بو وانی جیبیلین و به سه له ته خیزانی بو ی ده ربچین."

میژیکی بچکۆله له بهردهم بارون و گوموسیو دانرابوو، مه شروباتی فینک و سه له یه ک پسکیتی شیرینی ده ست لینه دراوی له سه ر بوو. بارون قووتووو بچووکه برنوتیه که ی کرده وه و له بهردهم ئه ودا رایگرت و به خوی به له زه ته وه هه لی مژی، بو چه ند ساتیک به چاوانی نوقاوه وه به ئارامی دانیشت. پاشان چاوانی کرده وه و گوتی: "خوزیه برناردو، خه یال نه که ی ئیمه به رازیل بخه یه نه سه ر سینی و وه کو پاروویه کی نه رمه قووت رادهستی یاقوبیه کانی بکه ین. هه رچه نده ئه وان به کارامه یی نه خشه وپلانی خویان دارشتوو، به لام هه موو شتیک به دلی ئه وان نابیت، له م مانۆره یاندا سه رکه وتوو نابن."

موراو، قسه که ی پیبری: "به رازیل له ئیستاوه بووه به هی ئه وان، به لگه ش ئه مه یه که موریرا سیزار، به ئه مری حکومه ت بو ئیره دی."

بارون گوتی: "له ریگه ی گوشاری (یانه ی سوپایی) له ریو، فه رمانده یی ئه و قۆشه نه به ئه و درا، ئه وئ پیگه یه کی بچووکی یاقوبیه کانه که نه خۆشیه که ی "سه رۆک مورایس" یان به قازانجی خۆ قوستوو ته وه. حه قیقه تی مه سه له که ئه مه یه که ئه م ماجه رایه پیلانیکه دژی مورایس. ناوه رۆکی پیلانه که یان له رۆژی روناک، رۆشنتر و خویاتره. کانودوس، ته نیا بیانوویه که بو ئه وه ی پیاوه کانیان شوهرت و شانازی وپیگه وه ژموونی زیاتر وده ده ست بینن. موریرا سیزار، پیلانی سه له ته نه تخوازه کان تیکده شکین! موریرا سیزار، کۆمار رزگار ده کات! باشه ئه مه زندووترین به لگه نییه که ته نیا سوپا ده کاریت ته ناھی و ئه منیه تی نیشتمان بپاریزی و زامن بکا؟ به مجۆره سوپا به په له ده سه لات وهرده گریت وکۆماری دکتاتۆری راده گه یه نیت. "تا ئیره، تا ئه و ساته بزه به سه ر لیویه وه بوو، به لام که گه یه ئیره، جدییه ت به شیوازه که یه وه ده رکه وت." خوزیه برناردو، ئیمه ریگه به شتی وا ناده ین. چونکه ئه وه ی که پیلانی پاشایه تی تیکده شکین و له گۆر ده نی، ئیمه ین نه ک یاقوبیه کان (یاقوبی مه زه بیکی مه سیحی رۆژه لاتیه که له سه ده ی شه شه می زاینیدا، له سووریا، به تایبه تی له نیو سریانیه کانا سه ری هه لداوه.) له

حهژمه تاندا چاره‌ی دا به یه کدا "پیره‌میر، ئیمه ناتوانین وه‌کو به‌گزادانی به تهریبهت ره‌فتار بکه‌ین. سیاست کاری بیسه‌ر و به‌ران و لات وله‌ویرانه."

ئهم قسانه گیانیکی تازه‌ی وه‌به‌ر مورای دان عمر خست، پروی گه‌شایه‌وه‌و له قاقای دا. به‌دهنگی به‌رز گوتی: "زور چاکه، براده‌رانی لات وله‌ویر، من راده‌ست ده‌بم. من هیستر و به‌له‌د و ته‌قه‌مه‌نی بو ئهم قه‌ساب و سه‌ریره‌ ده‌نیرم، هه‌رچی‌ه‌کی بوی بوی ده‌نیرم. له‌وه‌ی زیاتر چی ده‌وی. یانی ده‌تانه‌وی که‌تیه‌ی هه‌وته‌م لیتره ده‌عوه‌ت بکه‌م؟"

بارون، سوپاسی کرد: "من دلنیات ده‌که‌م که به‌زه‌وی و زاره‌کانی تودا تیناپه‌ریت. یانی ناچار نیت چاره‌شی بدینیت."

ئادالبرتو دی گوموسیو گوتی: "ئیمه ناتوانین لیگه‌رین به‌رازیل باوه‌ر به‌وه‌ بکات که دژی رژیمی کوماری راپه‌رینمان به‌رپا کردوه‌ه، یان ده‌گه‌ل ئینگلیزدا، پیلان بو گه‌راندنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی پاشایه‌تی ده‌گی‌رین، خوزیه برناردو گوایه تو خوت ئهمه نازانی؟ پیویسته تا زوه‌ کۆتایی به‌م پیلانه بینین. نیشتمانپه‌روه‌ری گالته‌ی مندالان نییه."

موراو له بن لیوانه‌وه‌ گوتی: "ئهمه یارییه‌که که ئیپامینوداس ده‌ستی پی‌کردوه‌و زور چاکیش یاری ده‌کات." بارون، ده‌ستی بو له ملی دا: "دروسته، من، تو، ئادالبرتو و فیانا، هه‌موومان وامان ده‌زانی ئهم گه‌مه بچوکه‌ی ئه‌و شتیکی گرینگ نییه. به‌لام ئیپامینوداس سه‌لماندی که هه‌ریفیکی ترسناکه."

گوموسیو گوتی: "هه‌ر هه‌موو ئهم پیلانه‌ی که دژی مه‌دانراوه، زور هیچ و بی ئه‌ده‌بانه و بازارپییه."

- "به‌لام، تا ئیستا بو ئه‌و ئه‌نجامی باشی هه‌بووه. "بارون نیگایه‌کی ده‌ره‌وه‌ی کرد: به‌لی، ئه‌سه‌په‌کان ئاماده‌ن. به‌دۆسته‌که‌ی گوتوه‌ه که به‌ئامانجی خۆی گه‌ییوه و سه‌رسه‌خترین فیودال و مولکداری باهیا‌ی هه‌تاوه‌ته راده، بو ئه‌و باشتر وایه لیتره بروات. ده‌یویست بروات بزانی که ئاخۆ ئیستیلا و سپاستیاناش ئاماده‌ن بو رۆیشتن یان نا. له‌م کاته‌دا خوزیه برناردو موراو بی‌ری هه‌تایه‌وه‌ه که ئه‌و پیاوه‌ی له‌ کیماداسه‌وه‌ه هاتبوو، دوو دانه سه‌عاته‌ه چاوه‌روانی ئه‌وه. بارون که به‌ته‌واوه‌تی ئه‌وی له‌ بیر چووبوووه‌ه، له‌ بن لیوانه‌وه‌ گوتی: "دروسته... دروسته."

ئه‌وجا یه‌کیکی له‌ دوو نارد که بیته. دوای توژیک تارمایی روڤینو له‌ به‌ر ده‌رگاکه‌دا په‌یدا بوو. دیتیان که کلاوه‌که‌ی بو خاوه‌ن مال و گوموسیو له‌ سه‌ر داگرت وئه‌وسا چوو بو لای بارون، دانه‌وییه‌وه‌و ده‌ستی راموسی. بارون به‌نه‌وازشه‌وه‌ ده‌ستیکی به‌ پشتیا دا و گوتی: "چاوم پوون، کورپی ته‌عمیدیم. زور چاکت کرد که هاتیه دیدنه‌ی مه‌، جورما چۆنه؟ چما له‌ گه‌ل خۆتا نه‌ته‌یتاوه‌؟ ئیستیلا به‌ دیتنی خۆشحال ده‌بوو، هه‌زی ده‌کرد بیدینیت."

بارون هه‌ستی‌کرد یاروی به‌له‌د(شاره‌زا، ریزان، رینوین)، سه‌ری دانه‌واندوه‌وه‌ له‌ به‌رده‌میا وه‌ستاوه‌، شه‌پقه قه‌راخ پانه‌که‌ی به‌ هه‌ردوو ده‌ستی‌وه‌ه گرتوه‌ه، ناره‌حه‌تی و شه‌رمه‌زاری به‌ سیمایه‌وه‌ه دیاره. یه‌کسه‌ر مه‌زهنده‌ی بو سه‌ده‌می ئهم دیداره‌ی کۆنه کریکاره‌که‌ی خۆی چوو. لی پی‌رسی: "جورمای هاوسه‌رت چۆنه؟ نه‌خۆشه‌؟"

روڤینو، به‌ز گوتی: "بابی مه‌عنه‌ویم، ریم بده، که له‌ سۆز و به‌لینه‌که‌ی خۆم ژیاو ببه‌وه‌ه."

گوموسیو و موراو که هه‌واسیان په‌رت و خه‌یالیان پۆی بوو، ئهم گه‌توگۆیه‌ی نیوان بارون و ئهم پیاوه‌ی که یه‌جگار شه‌رمه‌زار دیار بوو، وه‌خۆی هه‌تانه‌وه‌ه و سه‌رنجی راکیشان. له‌وه‌ه بیده‌نگیه‌ گۆنگ و ئالۆزه‌دا

که بالی به سهر هه موو لایه کدا کیشا بوو، بارۆن ماوهیهک له فکران راپچوو، تا بزانی ئه و وشانه چ دهگهیهنن و روئینو چ داوایهکی له وههیه.

بهدهم چاو تروکاندنهوه ههنگاوێک چوو پاشی و، ماوهیهک دهبیرهوه چوو وگوتی: "جورما؟ چی دهرهق کردوویت؟ خو وازی لینههیناوی؟ وازی لیهیناوی و رهدووی پیاویکی دی کهوتوو روئینو؟ مه بهستت ئه وهیه که وای کردوو، بهگه ل پیاویکی دی کهوتوو؟"

سه ریک به قژیکی گف وچلکنه وه، که له بهردهمیا بوو، به ئاسته م هاته لهقاندن. ههنگی بارۆن بوو دهرکهوت که چما کوربه تهعمیدیه کهی چاوانی له وهشاریته وه و چ عهزاب و شهرمه زارییهک دهکشیت، دلی پینی سووتا. به کهسه ریکی زوره وه گوتی: "چما ئه م داوایه له من دهکهی روئینو؟ ئه مه چ سوودیکی بو تو ههیه؟ تو به مه له جیاتی جار دوو جار بهدبهختی به سهر خو ت دینیت. ئه گه ر جورما رهقی بی، مانای وایه به عه م لمر دووه، خو ی کوشتوو به بی ئه وهی دهستی تو له و کاره دا هه بی. جورما له بیر خو ت ببه وه، ههروه ها کیماداس بو ماوهیهک له بیر خو ت ببه وه. ئیدی بو خو ت ژنی ده دۆزیته وه که وهفادار و دلسۆزت بی. له گه ل مه دا وهره بو " کالمبی " که پره له هاورپییانی خو ت.

گوموسیو وخوزیه برناردو، که فزولیان هاروژابوو، چاوه پروانی به رسقی روئینو بوون. گوموسیو په رداخی شه رابی بو خو ی تهژی کردبوو، له ده می نزیک کردبووه وه، بیئه وهی هیچی لیبخواته وه.

ئه نجام یاروی به له د، بیئه وهی سه ری هه لبرئ گوتی: "ریم بده له سۆز و به لینه کهی خو م ژیان ببه وه بابو." ئادالبرتو دی گوموسیو، له کاتیکا گوئی له م گف و گوئی نیوان بارۆن و کو نه کریکار و نوکه ره کهی ده گرت، بزیه کی دوستانه ی نیشته سهر سیما. به لام خوزیه برناردو موراو، کهوتبووه باویشک دان. بارۆن له دلی خویدا گوتی فایده ی نییه، گهنگه شه سوودی نییه، له جیاتی ئه وهی دلی خو ی به وه خو شبکات که ده توانی بیر وه زینی روئینو بگوریت، ده بی واقیعه که قه بوول بکات و به ئایان نا وه لامی بداته وه. وپرای ئه وهش بو ئه وهی دهره فته یک به ده ست بینن له بن لیوانه وه گوتی: "کی لپی رفاندوویت؟ ئه و پیاوه کتیه که جورما رهدووی کهوتوو؟"

روئینو، به رله وهی به رسقی بداته وه، سووکه هه لوهسته یه کی کرد وگوتی: "بابایه کی غه واره بوو بو کیماداس هاتبوو." دووباره سووکه هه لوهسته یه کی کرد و ئه وسا له سه ری پوی: "ناردبوویان بو مالی من. ده یویست بروات بو کانودوس تا چهک بو یاخیه کان بیات."

په رداخه که له دهستی ئالبرتو دی گوموسیو کهوته خواره وه و له بهر پپی دا ورد و خاش بوو، به لام نه دهنگی شکانی په رداخه که و نه دهنگی پرژانی مه شروبه که و نه ورده شووشه کان، سه رنجی هه ر سی پیاوه کهی، که به چاوانی ئه بله ق دهیانروانییه کابرای به له د، نه ره واندنه وه.

روئینو، به بی جووله له جیگه ی خو ی وه ستابوو، سه ری دانه واندبوو و ورته ی نه ده کرد، وهکو ئه وه بوو، ئاگای له و قسانه نه بی که توژی له مه پیش کردبوونی.

بارۆن یه که م کهس بوو که وه خو هاته وه: "کابرایه کی غه واره ویستویه تی چهک بو کانودوس بیات؟". هه ولی ئه و بو ئه وهی به شیوازیکی ئاسایی قسه بکات، هینده ی دی سه رسامی ئه وی خو یا کرد.

تۆپەلە قژە بژ و پيسهکه تهکانیکی خوارد: " به تهمای ئەو کاره بوو، به لام نهگه بیه ئەویندەر. " روڤینو، که هیشتا به ریزه وه سهری داخستبوو له سهری رۆیی: " عه قید ئیپامینوداس گونسالوڤس ئەمری کردبوو بیکوژن و ئیستاش وا دهزانی یارۆ مردوو. به لام نه مردوو. جورما رزگاری کردوو. حالێ حازر ئەو و جورما پیکه وهن. " گوموسیو و بارۆن، حایر و حه په ساو ته مه شای یه کیان کرد، خوزیه برناردو موراو تهکانیکی دا که له سهر کورسییه بزۆزه که ی رابی و له هه مان کاتدا له بن لیوانه وه پرته پرتیکی کرد. بارۆن رهنگی زهرد هه لگه رابوو. دهستهکانی دهله رزین. پیده چوو کابرای به له د هیشتا ئاگای له وه نه بی، به گێرانه وهی ئەو واریقاته چ ئاشوبیکی خستوو ته دلێ ئەو سی پیاوه وه.

ئه نجام گوموسیو، له کاتیکا به ناو له پ دهیکیشا به کۆله مسته که ی دیکه یدا، هاته قسه وگوتی: " به م پییه گاللیو گال هیشتا زندوو. واته ئەو جه نازه یه ی که له ئاگرا بووبوو به خۆله میش و سه ره بر دراوه که و هه موو کاره توند و تیژهکانی دی... "

روڤینو هه لیدایه: " سهریان نه بریوه قوربان. " جاریکی دی بیدهنگیه کی پر نیگه رانی بالی به سه ر ژووره په شیواوه که دا کیشا.

" ته نیا قژه دریژه که یان بریوه. جه نازه که هی کابرایه کی شیت بوو که مندالهکانی خۆی کوشتوو. کابرای غه واره هیشتا زندوو. "

روڤینو، دوا ی ئەو قسه یه، بیدهنگ بوو. هه رچه نده ئادالبرتودی گوموسیو و خوزیه برنارد موراو، هاوکات پرسیار پیچیان کرد وداویان لیکرد ورده کاری زیاتریان بداتی، به لام روڤینو هیچی دی نه گوت. بارۆن به راده یه ک خه لکی ئەو دهشت و بیابانه ی ده ناسی که له لای عه یان بوو کابرای به له د، ئەوه ی پیویست بوو بگوتی، گوتبووی وئیدی هیژ نه بوو وشه یه کی دیکه ی لیده رییت.

- " هیچی دیت پییه پیمانی بلێی کوره که م؟ " دهستیکی خستبووه سه ر شانی روڤینو و هیچ هه ولکی نه دده دا سۆز و گودازی خۆی وه شیریت. روڤینو سه ری بادا.

بارۆن گوتی: " سوپاست ده که م که هاتیت. کوره که م چاکه یه کی گه وره ت له گه ل کردووم. هه ر له گه ل منا نا، به لکو ده ره ق به هه موو ولات، هه رچه نده به خۆت له مه بی خه به ر بووی. "

روڤینو دووباره هاته قسان، دهنگی له جارن پتر پارانه وه ئامیز بوو: " بابۆ ده مه وئ له و سۆز و به لینه که به تۆم دابوو ژێوان بیمه وه. "

بارۆن که هه سته ده کرد، که وتوو ته ته نگانه یه کی زۆر دژواره وه، سه ری له قاند: که وته بیرى ئەمه ی که خه ریکه حوکمی مه رگی که سیک ده رده کات که رهنگه بی گوناح بووبی یان له ناچاریا کاریکی کردوو، یان هه نجه ت و بیانویه کی ماقوولی هه بووبی، بیرى کرده وه پاشان ژێوان ده بیته وه. ته نانه ت له و شته ی ده یویست بلێی ژێوان ده بیته وه. ویرای هه موو ئەمه ش، جگه له مه چاریکی دیکه ی نه بوو.

بارۆن له بن لیوانه وه گوتی: " به گویره ی ویزدانی خۆت بکه، ویزدان هه رچییه کت پیده لیت، ئەوه بکه. خودا یار و یاوه رت بی و له گوناحت خۆش بیت. "

روفینو، سه‌ری هه‌لب‌ری وئاھئیکی هه‌لکیشا. بارۆن ديقه‌تی دا که چاوه چکۆله‌کانی سوور هه‌لگه‌پاوان و فرمیسیکیان تیا قه‌تیس ماون، سیمای له سیمای که‌سیک ده‌چی که به ئەزموونیکي پر کول و کۆفانا تیبه‌ری بیت. روفینو که‌وته سه‌ر چۆکان و بارۆن هیمای خاچی به سه‌ر هه‌نیه‌یدا کیشا و ده‌ستی برده پیشی تا دووباره ماچی بکات. هه‌نگی کابرای به‌له‌د هه‌ستایه سه‌ر پێیان و بیئه‌وه‌ی تاقه‌ نیگایه‌کی دوو پیاوه‌که‌ی دی بکات، له ژووره‌که وه‌ده‌رکه‌وت.

ئادالبرتو، یه‌که‌مجار هاته‌ قسه. چاوی بری بووه‌ ئه‌و ورده شووشانه‌ی که له به‌ر پێیدا که‌له‌که بووبوو و گوتی: "من سه‌ری ریز بۆ تو داده‌نه‌وینم و داوای بوردن ده‌که‌م. ئیپامینوداس ئەسکوپی حه‌وت مه‌نجه‌لانه، گره‌وی له شه‌یتان بردووه‌ته‌وه. به‌که‌مالی قه‌ناعه‌ته‌وه ده‌لییم که ئیمه‌ مانان سه‌باره‌ت به‌م پیاوه هه‌له‌ین."

بارۆن له سه‌ری پۆیی: "حه‌یفی که له گه‌ل مه‌دا نییه." به‌لام ویرای ئه‌م که‌شفه‌ گه‌وره‌یه‌ش، بیري له ئیپامینوداس گونسالوئس نه‌ده‌کرده‌وه، به‌لکو له بیري جورمادا بوو، ئه‌و ژنه‌ گه‌نجه‌ی که روفینو نیازی کوشتنی هه‌بوو، بیري له‌وه ده‌کرده‌وه که ئەگه‌ر ئیستیلا به‌م واریقاته بزانی چهند خه‌فه‌تبار ده‌بیت.

(۳)

موریرا سیزار ده‌لیت: "ئه‌م داخۆیانه‌یان له دوینیوه‌ بیره‌وه هه‌لواسیوه." به قامچیه‌که‌ی ده‌ستی ئاماژه بۆ داخۆیانه‌ فه‌رمییه‌که ده‌کات که داوا له خه‌لکه‌ سفیله‌که ده‌کات که هه‌ر چه‌کئیکی ئاگرینیان هه‌یه به په‌له و بی دواکه‌وتن راده‌ستیکه‌تیبه‌ی حه‌وته‌می بکه‌ن. "هه‌روه‌ها ئه‌م به‌یانیه و به‌ر له ده‌ستپیکي پشکینه‌که، داخۆیانه‌که بۆ خه‌لکه‌که خوینراوه‌ته‌وه. که‌واته به‌ریزینه ئیوه زانیوتانه که چ ریسکئیکی گه‌وره ده‌که‌ن."

هه‌ر دوو زندانییه‌که پشتاوپشت به یه‌که‌وه به‌ستراون و هیچ شوینه‌واریکی ئەشکه‌نجه به پوخسار وگۆنایانه‌وه دیار نییه. هه‌ردووکیان سه‌رکوټ وپی په‌تین. زیاتر له کوپ و باب ده‌چن، یان مام و برازا بن، یان برا بن، چونکه سیمای پیاوه گه‌نجه‌که وپیاوه به ته‌مه‌نه‌که زۆر لیکدی ده‌چیت. هه‌ردووکیان به هه‌مان نیگا چاویان بریوه‌ته ئه‌و میزه سه‌فه‌رییه‌ی که ئیستا ده‌سته‌ی دادقانی له ده‌وری پۆنیشتبوون و ئەوانیان دادگایی کرد. له کۆی ئه‌و سنی ئەفسه‌ره سوپاییه‌ی که دادگاییان کردن، دوویان به هه‌مان له‌ز و به‌زی که هاتن و حوکمی ئەوانیان راگه‌یاند، وه‌ده‌ر که‌وتن تا په‌یوه‌ندی به‌و فه‌وجانه‌وه بکه‌ن که لیکدا لیکدا ده‌گه‌یینه کانسانسا و، موریرا سیزار، به تاقی ته‌نی به دیار به‌لگه‌ی تاوانه‌که‌وه، وه‌ستابوو: دوو قه‌ره‌بینا و یه‌ک سه‌ندوووق فیشه‌ک و تووره‌که‌یه‌کی چکۆله‌ی پر له بارووت. جووته زندانییه‌که، جگه له شارده‌نه‌وه‌ی چه‌ک، په‌لاماری یه‌کئیک له‌و سه‌ربازانه‌یان، که گرتیویانن دابوو و برینداریان کردبوو. هه‌موو خه‌لکی کانسانساو – که چل په‌نجا جووتیاریک بوون – له به‌ر ده‌رگا خرپ بووبوونه‌وه، کۆمه‌لێک سه‌ربازی تفه‌نگ به‌شان له به‌رده‌میاندا وه‌ستابوون و نه‌یاند هه‌یشت له‌وه‌ی پتر نزیک بینه‌وه.

عه‌قید، نووکه شه‌قیک به تفه‌نگه‌کانا ده‌کیشیت: "ئه‌م شته‌ توره‌هات و بی که‌لکانه به هیچ ناچن." که‌مترین مۆرکی دژمنایه‌تی به ده‌نگییه‌وه نییه. ئاوپی لای عه‌ریفه‌که‌ی ته‌نیشتییه‌وه ده‌داته‌وه، وه‌کو ئه‌وه‌ی پرسیاری کات و سه‌عاتی لیبکات، ده‌لیت: "سه‌رو قوم عه‌ره‌قیان بده‌یه."

كۆمەلىك پەيامنېر، كۆمەلىكى كەم لە نىزىكى زندانىيەكانەو، بە بىندەگى وەستاۋن، جۆرە ترس و پەشۋكانىك بە سىمايانەو ە ديارە. ئەوانەيان كە كلاويان لە سەر نىيە، تا تىشكى ەتاو ەگەرمەكە سەريان نەسووتىنى، سەر و دەستەسريان بە سەرى خۇدا داو. ەمان دەنگى ەمىشەيى وئاسايى، لە دوورى مەيدانەكەو ە دىتە گوى:

تەپەتەپى پوستال و پووت، سمكۆلان و حىلەي ئەسپان، دەنگى فەرماندان، جىرەجىرپى تەگەران، قاقاي پىكەنن. پىدەچى ئەو سەربازانەي كە لە رىو ەدەگەن يان ئەوانەي زووتر گەيى بوون و لە پشودا بوون، بە ەيچ كلۆجى لە خەمى ئەو بوويەردە نەبن كە لەزگ بوو رۋوبدات. ەرىفەكە تەپەدورى سەر بوتلەكە ەلدەپچرى، بە نۆرە دەمى شووشەكە دەخاتە دەمى ەر يەككىك لە جووتە زندانىيەكە. سەر و قومى درىژ دەخۆنەو.

پياو ەگەنچەكە لە ناكاوا دەلىت: "ەقىد، من گەرەكمە گوللەباران بكرىم." موريرا سىزار سەر ەلدەپرى و دەلىت: "من فىشەكى خۇ لە خاينانى كۆمار بە خەسار نادەم. پياو بە و ەكو پياوان بمرە."

ئامازەيەك دەكات، دوو سەرباز، قەمەكانى قەديان لە كىلان دەردىنن و بۇ پىشەو ەنگاۋ دەنەن، بە لەز و بەز دىنە پىشەو.

رەفتاريان ەكو يەكە، ەرىەكەيان بە دەستى چەپ، قزى يەككىك لە زندانىيەكان دەگرى، لە ناكاوا سەرى بۇ پىشەو ەبات و تا دەتوانى قەمەيەك بە گەروويا دەكات، ەر دوو زندانىيە گەنج و بە تەمەنەكە ەواريان لى بەرز دەبىتەو: "بزى مەسىحى موبارەك مورشىد، بزى بىلو..."

سەربازەكان بە جۆرى رىز دەبن ەكو ئەو ەي بىانەوي رىگە لە پىشەچوونى گوندىيەكان بگرن، ەرچەندە گوندىيەكان لە جىي خۇ نەجولابوون. ەندىك لە پەيامنېرەكان روى خۇ ەردەگىرن، يەككىكان فرە خەمىن ديارە و پەيامنېرە چاوكزە نىكبىنەكەي رۆژنامەي "جورنال دى نوتىسياس" چارەي داو بە يەكا. موريرا سىزار چاوى برىو ەتە دوو جەستە خويناويەكە كە لە عاردى دا كەوتوون. بە رايۋىژىكى نەرم دەلىت: "بىانەن، لەبەرچاوى خەلكەكە، لەو شوينەدا كە داخۆيانەكە ەلۋاسراو ەرئىيان بەن."

ئەوسا، وا دەردەكەوي كە ماجەراي ئىعدامەكەي بە تەواوي لە زەينى خۇدا سريو ەتەو. بە ەنگاۋى ەراۋ و توورە و لەزەو ە دەرگا ەدەر دەكەوي و بەرەو ئەو كولبەيە دەروات، كە جۇلانەيەكيان بۇ وي تيا ەلبەستو ە. خىلى پەيامنېرەكان بە ەشتاۋ دواي دەكەون و خوئىانى دەگەيەننى. ەقىد، ەيدى، بىدەنگ لە ناۋراستىاندا بى ئەو ەي دلۇپە ئارەقەيەك بە رۋخساريەو ەي، رىدەكات، رىك بە پىچەوانەي پەيامنېرەكانەو كە رۋخساريان، لە گەرما و لەو دىمەنەي كە تۇزى لەو پىش دىتوويان، لە ئارەقەدا ەلكشابو. ەشتا سامى ئەو دوو گەروو ە شەق كراو ەي كە لە چەند ەنگاۋى وان و لەو گۆرە كەوتبوون، بەرى نەدابوون. مانا وچەمكى ەندى وشە و پەيى ەكو: شەپ، تووند و تىزى، كول و كوئان، چارەنووس لە مەدارى مجەرەدى خۇ دەرچووبوون و واقىيەتىكى بابەتى وجەستەيى تەواويان ەرگرتبوو، زمانى لە گۆخستبوون و تواناي قسەكردنى لىبرى بوون. دەگەنە بەر دەركى كولبەكە. سەربازىكى خولام، لەگەنى ئاۋ و خاۋليەك بۇ ەقىد دىنيت. فەرماندەي كەتتەيەي ەوتەم دەستەكانى دەشوات و شلپى ئاۋى فىنك بە دەم وچاۋيا دەدات.

يەككىك لە پەيامنېرەكان كە خۇي لە دەستى جلكى ئەستوورەو پىچاۋو ەر ئەم سەر ەو سەر دەكات، بە دەم مىنگە مىنگەو ەلىت: "قوربان، رۋخسەت ەيە، ەوالى ئەم ئىعدامكردنە بە بروسكە قزى بكەين؟"

موریرا سیزار، یا گوئی لیتابی یان نایه وی وه لām بداته وه. به دەم وشکر دنه وهی دەست و دەم و چاوییه وه ده لیت: "ئەو شتە ی که به شهر لئی دەرستیت مردنه." ئەو وشانە به راویژیکی ئاسایی، بی هیچ رازاندنە وه یه کی دەستکرد، وه کو ئەو گفەت و گوئیانه ی که شه وان ده گەل ئەفسەرەکانی خۆیدا ده یکرد، درکاند: "بۆیه تاقە سزای کاریگەر تەنیا مەرگه، به مەرچی دادوهرانه ئەنجام بدری. هەم مایه ی عیبره تی خەلکانی سقيله هەم دژمن تۆقین. من دەزانم ئەم قسه یه هەندیک تووند و بیڕه حمانه دیتە بهرچاوه. به لām ئەمە تاقە ریگه ی به دەست هینانی سەرکه وتنه له جهنگا. تاقە ریگه ی بردنە وه ی جهنگه. ئەنگۆ ئەمرو ئەزموونی ئاگری خۆتان بینی. نها به پریزینه دەزانن که ده بی چاوهروانی چ شتانیکی بن."

به رەفتاریکی ساردو له ز، په یامنیڕه کان مەرەخەس دەکات و ئەوانیش ئیدی دەزانن و فیڕ بوون که ئەمە نیشانه ی بی چەند و چوونی هەقە یقینه که یه.

پشتیان تیدهکات و خۆی به کولبه که دا دەکات و په یامنیڕه کان به تیلە ی چاوه، جم و جولی یونیفۆرمان، نه خشه یه کی گه و ره و چەند یاریده دهریک ده بینن، که لاق پیکدا ده کوتن و زرمه ی پۆستالیان به رزده بیته وه. ئیدی بیزار و خه مین و حه په ساو به مه یدانه که دا بو ختیه تی خوارنگه که ده زقنه وه تا به شه خواردنی خویان که وه کو به شه خۆراکی ئەفسه رانه وه ربگرن. به لām دیاره که شتاقیان ئەمرو که تاقه پاروویه کی به گه ردوودا ناچیتە خوارئ.

هەر پینجیان، به هۆی خیرایی پیشره وی تابوو ره که وه، شه که ت و ماندوون. پشتیان دیشیت، لاقیان ره ق بووه، هه تاوی ئەم بیابانه له لانه، پر درک و زهرده سیریه ی نیوان کیماداس و مونته سانتو، حه جمانی له بهر هه لگرتوون. له دلی خۆدا بیر له وه ده که نه وه که ئەو پیاوانه، واته زۆربه ی هه ره زۆری سه ربازانی که تیه که، چۆن به رگه ده گرن. به لām زۆریک له سه ربازه کان به رگه ناگرن. به چاوی خو ده یانبینن که چۆن له په ل و پۆ ده که ون و وه کو فه رده کا هه لیانده دهنه گالیسکه ی نوژدارییه وه له سه ر یه کدی که له که یان ده که ن. نها ده زانن که ئەم پیاوه له پی که وتوانه وه ختایه ک وه خو بیته وه چۆن ته مبییه ک ته مبی ده کرین. په یامنیڕه چاوکزه نزیکینه که له دلی خۆدا ده لیت: "شهر یانی ئەمە." چونکه تا پیش ئیعدام کردنه که شتیکیان نه بینی بوو که له جهنگ بچی. بۆیه نه یانده زانی که فه رمانده ی که تیه ی حه وته م، به و دلره قی و تووندیه سه ربازه کان به ره و پیش ده رانی. باشه ئەمە کتیرکی بوو به ره و تراویله که؟ راسته جوړه ها ده نگۆ سه باره ت به کارین تووند و تیژی شه رقان و یاخیه کان، له زاری خه لکی ده قه ره که وه ده هاته گیرانه وه و به سه ر زارانه وه بوو، به لām ئەو شه رقان و یاخی و ئاژاوه گیرانه له کوئ بوون؟ نها جگه له گوندین نیوه چۆل، که رۆنیشقانی (دانیشتوان) به د به ختیان به بیموبالاتی ته مه شای تیپه ربوونی ئەمانیان ده کرد، هیچی دیکه یان نه بینی بوو. هه ر پرسیاریکت لیکردبان، ته نیا سه ریکیان هه لده ته کاند و هیچی دی. هیچ هیرشیک نه کرایه سه ر تابوو ره که، ته نانه ت تاقه جاریکیش ده نگی تۆپ و تفه نگیان نه هاته گوئ. ئایا راسته ئەو په ز و مالاته ی که دیار نه ده مان، دژمن ده دیدزین؟ وه کو موریرا سیزار ئەمە ی پینان گوتبوو. ئەم پیاوه وردیله و بزێو و نه سه ره وته، نه ده چوو هه لیانه وه، به لām متمانه به خو بوون و توانا و خۆراگری به بی خه و خۆراک و توانا و تاقه تی له بن نه هاتگی، زۆر کاری تیکردبوون. له کاتیکا ئەوان خویان له په تۆکانیانه وه ده پیچا تا خو بو خه ویکی ناخۆش ئاماده بکن، ئەویان ده بینی که بیداره و، به هه شتاو دی و ده چی، خۆی بیڕه و به ویدا ده کات و هیشتا دوگمه ی یونیفۆرمه که ی نه کردو وه ته وه، هیشتا قۆله کان هه لنه کردوون. به سه رریزی سه ربازه کاند ده گه را، هه ندیجار ده وه ستا تا دوو قسان ده گه ل پاسه وانه کاند بکات، یان قسه یه ک ده گه ل ئەفسه رانی فه رمانده ییدا بکات.

سپیده زو، وهختایهک شهپوری بیدارباشی لیده‌درا، سهربازان شه‌کته و خه‌والو چاویان ده‌کرده‌وه، ئەو حازر و ئاماده، سهر و چاو شو‌راو، ردین تاشراو له‌وئ پرس و جوئ ده‌گه‌ل ته‌ته‌ر و پیشقه‌ره‌وله‌کاندا ده‌کرد یان توپخانه‌کانی به سهر ده‌کرده‌وه، له تو وایه شه‌وئ له بنی نه‌خه‌وتوو. ته‌نانه‌ت تا پیش ئەو کرده‌ی ئیعدامه‌ی توژئ له‌وه پیش، شه‌ر به‌لای ئەوانه‌وه ده‌یکرده ئەم پیاوه، ئەو تاقه‌که‌سیک بوو که به به‌رده‌وامی باسی شه‌ری ده‌کرد، به متمانه و باوه‌ریکی ئەوتوو باسی ده‌کرد، که قه‌ناعه‌تی به‌وانیش ده‌کرد، واداری ده‌کردن، که خو‌یان له ناو جه‌رگه‌ی شه‌ردا بدینن، شه‌ر له هر چوار نکاله‌وه ده‌وری داون. قه‌ناعه‌تی پیکردبوون که گه‌لیک له‌وه خه‌لکه برسی و بی خه‌م و خه‌یالانه‌ی - وه‌کو ئەو دوانه‌ی ئیعدام کران - که له کوخته‌کانیان دینه‌ ده‌ری و ته‌مه‌شای تیپه‌ربوونی ئەمان ده‌کهن، پیاوی دژمنن. له پشت ئەو چاوه په‌نه‌انکارانه‌وه جاسوس و شو‌فاران هه‌ن، حیساب بو هه‌موو شتی ده‌کهن، هه‌موو زانیارییه‌ک ئەزبه‌ر ده‌کهن، تو‌ماری ده‌کهن و ئەم زانیاریانه به‌له‌ز و به‌ز به‌ر له‌وه‌ی تابووره‌که بگاته کانودوس، ده‌گاته ئەوینده‌ر. په‌یامنیره چاو‌کزه نزیکبینه‌که، بیری ده‌که‌وئته‌وه که پیاوه به ته‌مه‌نه‌که پیش ئەوه‌ی بمری چو‌ن هاواریکردبوو: " بژی مورشید ". له دلی خو‌دا ده‌لایت: " له‌گینه ئەم راست بی، له‌وه‌یه هه‌موو ئەمانه دژمن بن."

ئهمجاره‌یان، به پیچه‌وانه‌ی وه‌ستان و پشووه‌کانی پیشوووه‌وه، هیچ یه‌کیک له په‌یامنیره‌کان، بو سووکه چاو گهرم کردنیکیش راناکشیت. هه‌موو گیژ و نیگه‌ران، له ده‌وری چادری خوارنگه‌که‌دا پیکه‌وه وه‌ستاون، به‌ده‌م جگه‌ره‌کیشانه‌وه ده‌بیره‌وه چوون، خه‌یال بردوونیه‌وه. لی رۆژنامه‌وه‌وانه‌که‌ی رۆژنامه‌ی " جورنال دی نوتیسیاس " ناتوانی چاو له‌وه دوو جه‌نازه‌یه بگوازیته‌وه که له ژیر دره‌ختیکا درێژاودرێژ که‌وتبوون و، ئەو داخو‌یانه‌ش که ئەوان به هه‌ندیان نه‌گرتبوو، به سه‌ریانه‌وه و به‌ده‌م بایه‌که‌وه ده‌شه‌کایه‌وه. دوا‌ی یه‌ک سه‌عات، ئیدی په‌یامنیره‌کان، ریک له دوا‌ی به‌یره‌قداره‌کان و عه‌قید موریرا سیزار، ریز بوون و به‌ره‌و پیری شه‌ریک ده‌چوون که به لای ئەوانه‌وه ئیستا، به راستی ده‌ستی پیکردبوو.

پیش ئەوه‌ی بگه‌نه مونته سانتو، له دوو ریانیکا نیشانه‌یه‌کی چکوله‌ی کاله‌وه بوویان هاته پیشی که بو مه‌زرای کالومی ده‌چوو. تابووره‌که پاش شه‌ش سه‌عاته ری ده‌گاته ئەوینده‌ر، له کوئ هر پینچ په‌یامنیره‌که، ته‌نیا په‌یامنیره له‌رزوکه داهو‌ل ئاساکه‌ی له مه‌ر رۆژنامه‌ی " جورنال دی نوتیسیاس " له نزیکه‌وه بو‌یه‌ریکی مردن ده‌بینی، په‌یوه‌ندییه‌کی بالکیش له نیوان ئەم پیاوه و فه‌رمانده‌ی که‌تیبه‌ی حه‌وته‌م چیبوو، که نه ده‌چیته‌خانه‌ی دو‌ستایه‌تی جدی و نه‌خانه‌ی مجامه‌له‌ی ته‌واوه‌وه. ره‌نگه‌ زاده‌ی جو‌ره کونجکاو‌یه‌کی هه‌ق‌دژ بی. به هه‌رحال ئەم پیاوه که له کاریکاتوری خو‌ی ده‌چی - نه‌ک هه‌ر له‌وه کاتانه‌دا که داده‌نیشیت و میزه سه‌فه‌ریه عه‌نتیکه‌که‌ی له سهر ئەژنوکانی داده‌نیت و مژوولی نووسین ده‌بی و په‌ره مووچه‌که‌ی به شووشه مه‌ره‌که‌به‌که‌دا ده‌کات، که زیاتر له‌وه‌که‌له‌شاخه ده‌چی که " کابوکولوسه‌کان " وه‌ختی ده‌چنه راوی، ژه‌هری تیده‌که‌ن تا له سه‌ری تیره‌کانیان بدن - به‌لکو له‌وه‌کاته‌شا که به پینان ده‌روات یان سواری قاتر ده‌بی، هه‌میشه وا دیته به‌رچاو، که له ئان و ساتایه به‌ربیته‌وه. به‌لی وا دیاره ئەم پیاوه مه‌فتون و ئەفسوونی ئەو عه‌قیده وردیله‌یه بو‌وبی، ته‌یری گول عاشق به داری زه‌قنه‌بووته. سات به سات په‌یگیری ده‌کات، خو‌ی لی نزیک ده‌کاته‌وه. وه‌ختایه‌ک له گه‌ل هاو‌ریکانیا گفت وگو ده‌کات، سه‌ری زمان و بنی زمانی موریرا سیزاره، ئەوه‌نده‌ی ئەوی به‌لاوه‌ گرینگ و مه‌به‌سته، کانودوس یان شه‌ره‌که‌ی به‌لاوه‌ گرینگ نییه. ئەدی چ شتیکی ئەم رۆژنامه‌فانه گه‌نجه بووه به مایه‌ی سه‌رنجی عه‌قید؟ خو‌شی به کوئیا چوو... ره‌نگه‌ جلکه نائاساییه‌کانی، قه‌د و قه‌لافه‌ته عه‌نتیکه‌که‌ی که له ئیسکه په‌یکه‌ری گه‌رۆک ده‌چوو، چوار په‌له لاوازه‌که‌ی، قژه بژ و چلکنه‌که‌ی، نینۆکه درێژه‌کانی که له چلکنیدا ره‌ش هه‌لگه‌را‌بوون، ره‌فتاری

نهرم و نیانی، یان قه لافاتی که که مترین شتی تیا نه بوو که عه قید بتوانی به پیاو هتی و نیشانه ی عه سکه ریی بزانییت. به هر حال، شتیک له م رۆژنامه فانه غه رییب و کۆمیدی و دهنگ ناساز و ناخۆشه دا هه بوو، که ئەم ئەفسه ره کورته بالایه ی، به هه موو زه بت و ره بت و کهش و فش وله خۆ رازی بوونه یه وه، راده کیشا. ئەو تاقه که سیک بوو، که عه قید له گفت و گو و پریس کۆنفرانسه کانی، پووی ده دایی و هه ندیجار دوا ی شام به ته نیا هه فیه یقینی ده گه لدا ده کرد. زۆر جار له کاتی راپه یما ییه کانا، په یامنی ره که ی " جورنال دی نوتیسیاس " به سواری هیستره که ی پیش په یامنی ره کانی دی ده که وت و خۆی ده گه یانده عه قید، وه کو ئەوه بوو جله وی ئەو به ده ست قاتره که وه بی. ئەمجارهش وه ختایه ک تابووره که له کانسانسیا وه به ریکه وت، هه مان کاری کرد.

په یامنی ره ی چاو کزی نزیکیین، که به سهر هیستره که یه وه وه کو بوو که له سه مای ده کرد، له نیو ئەو یا وه رو ئەفسه ر و حیما یانده دا که ده وری موریرا سیزاریان به سهر ئەسه سپیه که یه وه دابوو، له چاو ون بوو. که ده گه نه ئەو پیچه ی که بو کالومبی لای ده دا، عه قید دهستی راستی به رزکرده وه که بوهستن.

ئیسکۆرته کان هه موو به سواری ئەسپان به تاو بو ی ده رده چن تا په یامی وه ستان به هه موو فه وچه کانی که تیه که راکه یه نن و شه پیووری وه ستان لیبدریت. موریرا سیزار، ئولیمپیو کاسترو، کویناماتوس و، تاماریندو له ئەسه کانیان دینه خوار ی و په یامنی ره کهش به خشه خش له قاتره که ی داده به زیت. له و سهر ی تابووره که وه، په یامنی ره کان و زۆریک له سهر بازه کان به هه شتاو خۆ ده گه یه ننه گۆلاویکی وه ستاو، سهر و چاو و لاقیان فینک ده که نه وه، میجه رو تاماریندو نه خشه یه کیان به ده سه ته وه یه وه ده وری ده که نه وه، موریرا سیزار به دووربینه مه یدانیه که ی ته مه شای دوور ده کات.

هه تاو، خه ریکه له تاقه لوتکه یه کی دووره ده ستا - مونته سانتو - ئاوا ده بییت، لوتکه که له بهر زه رده په ری هه تا وه که دا، وه کو تاپو ده نویتی. عه قید، که دووربینه که ی داده نی، ره نگ به رو یه وه نامینییت، به ئاشکرا نیگه رانی پیوه دیاره.

نه قیب ئولیمپیو کاسترو ده پرسیت: " چ خیره قوربان؟ "

عه قید، وه کو ئەوه ی شتیکی غه رییبی له ئەوک گیرابی ده لیت: " وهخت... له وه یه پیش ئەوه ی ئیمه بگه یه نه وینده ر، ئەوان هه لین و ده ربازبین. "

رۆژنامه فانه چاو کزه نزیکیینه که هه لده داتی: " هه لئایه ن، باوه رپان وایه خویان له پشته. خه لکی ئەم ده فهره چه زیان له شه ری راسته قینه یه. "

یاروی نه قیب به سوعه ته وه ده لیت: " په ندی پیشینیانه، ریگه بو دژمنی به زیو خۆشبه که "

عه قید، که به ئاسته م قسه ی بو دی ده لیت: " له م حاله دا نا. ده بی په ندیکی وایان پیبده ی که ئەم خه یال پلاوه ی سه لته نه تخوازییه یان له بیر بچیته وه، تۆله ی سووکایه تی کردن به سوپایان، لییکه یه وه. "

به ده م قسه کردنه وه ده نگی ده له رزی، فاسیله ده خاته به ینی وشه کانه وه. جاریکی دی زار ده کاته وه تا شتیک بلیت، به لام هیچ وشه یه کی له زار ده رنایه ت. ره نگی مردووی لی نیشتوو، چاوه کانی سوور بوونه ته وه، غه زه بیان لیده باریت. له سهر قه دی داریکی که وتوو رۆده نیشیت، به هیواشی شه یقه فه ره نسیه که ی داده که نی. په یامنی ره که ی رۆژنامه ی " جورنال دی نوتیسیاس " ده روات و له وینده ر داده نیشیت. که ده بینی موریرا سیزار، دهستی بو سهر

و چاوی برد، کلاوه‌که‌ی له ده‌ست به‌ربووه‌وه، له نا‌کاو هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ، به‌ لا‌دا هات، ده‌م و چاوی بوو به‌ چه‌وه‌نه‌ری سوور، به‌ تووندی و توورپه‌یی، وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌زگ بێ‌ بخنکی، دو‌گمه‌کانی کراسه‌که‌ی کرده‌وه، ئیدی به‌ ده‌م گینگل دانه‌وه‌ که‌وته‌ به‌ر پێی نه‌قیب ئولمپیودی کاسترو و په‌یامنی‌ره‌که، ئه‌م دووانه‌ تیا مابوون که‌ چی به‌سه‌ر هاتووه، ئه‌م نا‌لین و ئاخین و که‌ه‌چه‌رینه‌ی له‌ چیه‌ه‌ و بو‌ خو‌ی پێ‌ کو‌نترو‌ل نا‌کری. به‌ دوو قو‌لی دا‌ده‌نه‌وه‌ تا هه‌لی بگره‌وه، تاماریندو، کونیا ماتوس و چه‌ند یاوه‌ریکی دیکه‌ به‌ هه‌شتاو بو‌ لای دین. عه‌قید تاماریندو هاوار ده‌کات، به‌ که‌ش و فشه‌وه‌ ده‌لێت: "ده‌ستی لیمه‌ده‌ن! خیرا په‌تویه‌کی پێدا ده‌ن! بچن به‌ دوای دک‌تور "سوزا فی‌ریرو" دا. که‌س لێ‌ نزی‌ک نه‌بیته‌وه. بچنه‌ دواوه، بو‌ داوه."

می‌چه‌ر کونیا ماتوس، رۆژنامه‌فانه‌که‌ دوور ده‌خاته‌وه و له‌ گه‌ل حیمایه‌کانا ده‌روات تا ری‌گه‌ له‌ په‌یامنی‌ره‌کانی دی بگری‌ت. به‌ تو‌پزی په‌یامنی‌ره‌کان قه‌ده‌ری دوور ده‌خاته‌وه. له‌و حال و ئه‌حواله‌دا په‌تویه‌ک به‌ سه‌ر موریرا سیزاردا ده‌دری‌ت و ئولمپیودی کاسترو تاماریندو چاکه‌ته‌کانیان دا‌ده‌که‌نن و قه‌دی ده‌که‌ن و وه‌کو سه‌رین له‌ ژیر سه‌ری عه‌قیدی دا‌ده‌نه‌ن.

عه‌قیدی پیری ده‌ورانیده، که‌ زۆر چاک ده‌زانی ده‌بێ‌ چ بکری، ده‌لێت: "زاری بکه‌نه‌وه‌و زمانی بگرن" هه‌نگی ئاو‌ری لای دوو یاوه‌ره‌که‌ ده‌داته‌وه و ئه‌مریان پێده‌کات چادری‌ک هه‌لبه‌ن.

نه‌قیب، به‌ خورتی زاری موریرا سیزار ده‌کاته‌وه، له‌رزینه‌که‌ی عه‌قید ماوه‌یه‌ک درێژه ده‌کیشی‌ت. ئه‌نجام دک‌تور سوزافی‌ریرو به‌ عه‌ره‌بانیه‌کی به‌شی نو‌ژدارییه‌وه‌ ده‌گاته‌ جی، چادره‌که‌یان هه‌لداوه، موریرا سیزار، له‌ ژیر چادره‌که‌ وه‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌یه‌کی سه‌فه‌ری راکشاوه. تاماریندو و ئولمپیو کاسترو به‌ دیارییه‌وه‌ له‌مبه‌رو له‌وبه‌ری قه‌ره‌ویله‌که‌وه‌ وه‌ستاون و به‌ نۆره‌ زاری ده‌که‌نه‌وه‌ وه‌ه‌ولده‌ن په‌توکه‌ی له‌ سه‌رلانه‌چیت.

ناوبه‌ناو که‌ف به‌ لا‌لغاوه‌ی عه‌قیدا دیته‌ خواره‌وه. ده‌م و چاوی له‌ ئاره‌قه‌دا هه‌لکشاوه، چاوی نوقاون، گینگل ده‌دات، نا‌له‌نالی پچ‌رپچ‌ری لێ‌ به‌رزده‌بیته‌وه. دک‌تور و عه‌قید تاماریندو به‌ بیده‌نگی، بێ‌ چ قسه‌یه‌ک ته‌مه‌شای یه‌کدی ده‌که‌ن. یارو‌ی نه‌قیب ده‌یگی‌ریته‌وه‌ که‌ چو‌ن وکه‌ی ئه‌و حاله‌ته‌ی به‌ سه‌ره‌هات.

دک‌تور سوزافی‌ریرو، خه‌ریکی دا‌که‌ندنی چاکه‌ته‌که‌ی عه‌قید بوو، داوا له‌ ئینزی‌باته‌کان ده‌کات که‌ جانتای که‌ره‌سته‌ نو‌ژدارییه‌که‌ی بو‌ بینن. ئه‌فسه‌ره‌کان له‌ چادره‌که‌ وه‌ده‌رده‌که‌ون تا دک‌تور به‌ کاوه‌خو‌ معایه‌نه‌ی نه‌خۆشه‌که‌ بکات. پاسه‌وانانی چه‌کدار ده‌وری چادره‌که‌ ده‌گرن تا له‌ پاشماوه‌ی تابووره‌که‌ی دا‌بن. ریک له‌ ولای پاسه‌وانه‌کانه‌وه‌ په‌یامنی‌ره‌کان وه‌ستاون وه‌ه‌ولده‌ن له‌ به‌ینی تفه‌نگه‌کانه‌وه‌ ته‌مه‌شای نیو‌ چادره‌که‌ بکه‌ن. رۆژنامه‌فانه‌ چاوکه‌زه‌ نزی‌کبینه‌که‌یان پرسیار پینچ کرد و ئه‌ویش چی دیتبوو، له‌ سیری تا پیازی بو‌ گیرانه‌وه. له‌ نیوان پاسه‌وانه‌کان و ئوردوگا‌که‌دا ئه‌رزیک‌ی چو‌ل هه‌بوو که‌ هه‌یج ئه‌فسه‌ر و سه‌ربازی‌ک بو‌ی نه‌بوو به‌ بیئیزی می‌چه‌ر کونیا ماتوس به‌ویدا تپه‌ریت. می‌چه‌ر ده‌سته‌کانی خستوونه‌ته‌ پشتی و به‌ هه‌نگاوی هه‌راوه‌وه‌ دی و ده‌چیت. هه‌ردوو عه‌قید تاماریندو و نه‌قیب ئولمپیو کاسترو به‌ گه‌لی ده‌که‌ون و په‌یامنی‌ره‌کان ده‌یانبینن که‌ به‌ سی قو‌لی به‌ ده‌وری چادره‌که‌دا پیاسه‌ ده‌که‌ن تا زیاتر هه‌تاو به‌ره‌و ئاوابوون ده‌چی، سه‌رو رو‌خساریان تاریکتر ده‌بیت، تاماریندو ناوبه‌ناو خو‌ی به‌ چادره‌که‌دا ده‌کات و دیته‌ ده‌ری و به‌ سی قو‌لی ده‌که‌ونه‌وه‌ هات و چو‌. ماوه‌یه‌ک ده‌بووری، چه‌ند خوله‌کی‌ک، نیو سه‌عاتیک، تو‌ بلێ سه‌عاتیک تیده‌په‌ری، هه‌نگی نه‌قیب کاسترو، له‌ نا‌کاو به‌ره‌و رو‌ی په‌یامنی‌ره‌کان ده‌روات و به‌ ئاماژه‌ی ده‌ست په‌یامنی‌ره‌که‌ی رۆژنامه‌ی "جو‌رنال دی نو‌تسیاس" بو‌ لای خو‌ی بانگ ده‌کات. له‌

جیگایه کی پشت ئوردوگاگه وه ئاگریکیان کردووه ته وه، شه پیوری شیو تیی دهنورینی. پاسه وانه کان ریگه به په یامنیره چاوکزه نزیکیبینه که که نه قیب دهگه ل خویا بو لای عه قید ومیجهره که ی دهبات، ددهن که تیپه ریت.

تاماریندو له بن لیوانه وه ده لیت: "تو ئەم دهقەرە شارەزایەت دەتوانی یارمەتیمان بدەیت." دەم و راویژی وهکو هه میسه دۆستانه نییه، پیده چی له دلی خویدا هه زنه کات باسی مه سه له یه کی گرینگ دهگه ل بابایه کی غه وارهدا بکات، به لام چ بکات چاری ناچاره، بویه هه ولده دا به سه ر ئەم کیشماکیشه دهرونیه ی خویدا زال بیت وگوتی: "دکتور مکووره له سه ر ئەوه ی که عه قید بو شوینی به رین که به لای که مه وه ته والیت وجیگه ی ئیسراحه تی هه بی، تا بکری به باشی په رستاری بکری. له م نزیکانه مولکی، مه زرایه ک هه یه؟"

به دهنگی به رز ده لیت: "هه لبه ته هه یه. توش وهکو من دهنانی که هه یه."

عه قید تاماریندو، پرسیاره که ی خوی راستده کاته وه: "هه لبه ته مه به ستم، جگه له کالمبی بو. عه قید زور به راشکاو ی دهعه ده که ی بارونی، بو ئەوه ی که تیه که له مه زراکه ی ئەوا ئوردوبه ز بکات، ره فزکرد. ئەوه ی جیگه یه کی له بار نییه تا عه قیدی بو به رنی."

روژنامه فانه نزیکیبینه که، به شیوه یه کی بنجبر ده لیت: "له م دهروبه ره هیه مولاک ومه زرایه کی دی نییه." له نیو بومه لیلی ئیواره وه چاو ده بریته چادره که وئو پوناکیه سه وزباوه ی که لیه وه دیته ده ری: "ئوه ی له م دهقەرهدا، له نیوان کانسانساو و کانودوس دا، له هه ته ری چاودایه هه ر هه مووی هی بارون کانا براقایه."

عه قید، به خه مینی سهیری دهکات. له م ساته دا دکتور سوزافیریرو به دەم دهست وشک کردنه وه وه له چادره که دیته ده ری. کابرایه که لاجانگه کانی بوز بوون، قژه که ی ته پیوه به سه ریه کا، یونیفورمی سوپایی له به ره. ئەفسه ره کان لی خرده بنه وه وه په یامنیره که له بیرده که ن که له جیگای خو وه ستاوه و گوساخانه ته مه شایان دهکات و چاوه کانی له پشت هاوینه ی عهینه که که یه وه درشت تر دهنوین.

دکتور، به راویژیکی گله یی ئامیزه وه ده لیت: "هی ماندوویه تی ئەقلی و به دهنی ئەم چهند روژیه... جگه ره یه ک پیده کات" دوا ی دوو سال، ئەمه جه لته ی دووه مه. له م وه زع و حاله دا که ئیمه ی تیان، ئەمه نه گبه تیه یان کاری شه ی تانه، کن دهنانی؟ بریک خوینم لیگرت، نه با له زور خوینی بی. به لام پیویستی به حه مام ومه ساج هه یه، پیویستی به مالیجه ی ته واو هه یه. ئیدی به ریزینه خوتان بریارده ن.

کونیاماتوس وئولیمپیو کاسترو ته مه شای تاماریندو ده که ن. تاماریندو کوکه یه کی بو دهکات، گه رووی پاک دهکاته وه، به لام هیه نا لیت. سه ره نجام ده پرسیت: "ئیه رژدن له سه ر ئەوه ی که بو کالمبی ی ببه ین، له کاتیکا ئیه دهنان که بارون به خوی له وینده ره؟"

سوزافیریرو، به ز هه لده داتی: "من ناوی کالمبی م نه بردووه. من ته نیا باسی ئەوه م کردووه که نه خوشه که پیویستی به چییه. به یارمه تیتان با شتیکی دیکه ش بلیم، هیشتنه وه ی ئەو به م حاله وه و لیژهدا ئەوه پری حه ماقه ته." کونیاماتوس هه لده داتی: "تو به خوت عه قید دهناسیت. ئەو که خوی له مال ومه زرای یه کی که له رابه رانی خراپکارانی سه لته نه تخوازان ببینته وه، هه ست به سووکیه تی دهکات."

دکتور سوزافیریرو، به بیموبالاتیه وه شاننه کانی هه لده ته کینی: "من له گه ل بریاری ئیه دهم، بریار بریاری ئیه یه. من ئەفسه ریکم به پله له هه مووتان بچوو کترم. من ئەرکی خوم جیه جی کردووه."

دەنگە دەنگىك لە پشتيانەو بەرز دەبیتەو، دەكاتە كارىك ھەر چوار ئەفسەرەكە و پەيامنیرەكە ئاوپر بەدەنەو و سەیری لای چادەرەكە بکەن. موریراسیزار، لەبەر زاركی چادەرەكەدا وەستاو، لەبەر پۆشنایی كزی فانۆسەكەى نیو چادەرەكەدا، بە لیلى دیتە بەرچاو. ھەندى ورتە ورتى لە زار بەر دەبیتەو كە ئەوان بە باشى لیى حالى نابن. دوگمەى چاكەتەكەى كراوئەتەو، ھەموو سینگ و بەرۆكى بە دەرەوئەى، برك پەلەى رەشى بە سەرەوئەى كە وادیارە زەرەوون. ھەردوو دەستى بە چادەرەكەو گرتوو. ھەر ھیندەى بەبەرەوئەى بۆ چەند خولەكك بكارى خوی بە پیو بگرت. دەبیین لە ناكاوا دادەرۆخى و نالەى كى لى بەرز دەبیتەو. دكتۆر دادەنەوئەى تا بە تۆپزى زارى بكاتەو ئەفسەرەكان لە دەست ولاقى و شانەكانى دەنەون و بۆ سەر قەرەوئەى سەفەرییەكەى دەبەن.

نەقیب ئولیمپیو كاسترۆ دەلیت: "من مەسئولیەتى بردنى بۆ كالمبى ھەلەگرم." تاماریندو دەلیت: "زۆرچاكە نەقیب، چەند یاوەرئىك ببە و لەگەل دكتۆر سوزافریرودا بیبەن. بەلام كەتیبەكە بۆ مولك و مەزراكەى بارۆن ناروات و ھەر لیڕە ئۆردوبەز دەكات."

پەيامنیرە نزیكبینەكە، بە دەنگە ناسازەكەى ھەلەداتى: "منیش لەگەلتاندا بیم جەنابى نەقیب؟ من بارۆن دەناسم. من پێش ئەوئەى بچم بۆ پۆژنامەى "جورنال دى نوتیسىاس"، كارم بۆ پۆژنامەكەى ئەو دەكرد."

دواى ئەوئەى سوارە بە كرىگىراوئەكان بە سۆراخیانەو ھاتن و تەنیا چەپكى قژى سووریان وەكو دەسكەوت دەگەل خۆدا برد، ئەوان دە پۆژى دى لە ئیپوپیارا مانەو. كابرای غەوارە خەرىك بوو پوو لە چاكبوونەو دەچوو. شەویك ژنە ردىندارەكە گوئی لیى بوو كە بە پرتوگالیەكى تىكشكاو قسە دەگەل جورمادا دەكات. لە جورمای دەپرسى كە لە چ مەملەكەتیکە و كات چ پۆژ و چ ھەقیكى سألە. ئیوارەى پۆژى دواى، لە عەرەبانەكە دابەزى و بە لارەلار چەند ھەنگاویكى نا. دوو شەو دواتر چوو بۆ فرۆشگاكەى ئیپوپیارا، تايەكە بەرى دابوو، بەلام ھیندە لاواز بووبوو، دەتگوت قامیشە، بەلام سەرھال و بە دەماخ بوو، خەرىك بوو خاوەن فرۆشگاكەى- كە بە سەرسامى دەپروانیە سەرە تاشراوئەكەى ئەم - بە پرسىاران دادەگرتەو، پرسىار دەربارەى كانودوس و شەپ. ئەوئەندە بە خەبەر و باسەكان خۆشھال بوو كە كابرای دووكاندارى ناچاركرد چەندین كەپەت ئەو ھەوالەى بۆ دووپات بكاتەو كە لەشكرىكى پینچ سەد كەسى بە فەرماندەى مېجەر فیبرونیو بریتو لە باھیاو ھاتبوو و لە ئوكامبايودا، تەفر و توونا كرابوو. ئەوئەندە بەو خەبەرە خۆشھال بوو، بە جورى حالى لیھاتبوو كە جورما و خانمە ردىندارەكە و كورتەلە، وایان مەزەندە دەبرد ھاكا دووبارەو بە زمانى بیگانە بكەوئە وراو. لى پاش ئەوئەى پىكى "كاجاسا" ی دەگەل دووكاندارەكەدا خواردەو، گال خەوى لیكەوت و دە دانە سەعاتى خشت خەوت.

جاریكى دى لە سەر داواى لە پەستا و بى پسانەوئەى گال بەرئیکەوتن. ئەھلى سىرکەكە حەزىان دەكرد ماوئەى كى زۆرتەر لە ئیپوپیارا بمیننەو، چونكە لەوى بەلای كەمەو دەیانئوانى بە گەمە و نواندەكانى یارۆى لیبوك و بە بەیت و حىكایەتان خەلكى گوندەكە سەرگەرم بکەن و خواردنك بۆ خۆ پەیدا بکەن. لى كابرای غەوارە "گال" لەو دەترسا كە بەكرىگىراوئەكان جاریكى دى بە سوراخیەو بین وئەمجارە سەرى لەگەل خۆدا ببەن. چاك بووئەو. بە گور و تینیكى ئەوتوو دەپەئى كە ژنەى ردىندار، كورتەلە و یارۆى لیبوك حایر و حەپەساو و مەندەھۆش گوئیان لیدەگرت. دەبواى بە مەزەندە مانای ھەندىك لە قسەكانى ھەلئینج. ھیندە بە ئاو و تاو باسى شەرطان ویاخییەكانى دەكرد كە ئەوانیشى دەھینایە جۆش و خرۆش.

خانمه رډينداره که له جورماى پرسى: باشه ئه ویش يه کيکه له مورید و یاوهره کانی مه سیحی موباره ک، له وانه ی که به هه موو دیار وده قهره کانا ده سورینه وه. یانی له خیلې مژده به ران بوو. نا، له وان نه بوو، قهت بؤ کانودوس نه چووبوو، مورشیدی نه دهناسی، ته نانه ت باوهری به خوداش نه بوو. جورما به خویشی سه ری له م شیتاتی هی ئه و دهر نه ده کرد. کاتی گال گوتی به نیازه بؤ باکوور بروت، ژنه ی رډیندار و کورته له ش بریاریان دا به گه لى بکه ون. به خویشان سه دم و ئه نگیزه ی ئه م بریاره ی خو یان نه ده زانی. رهنکه به هوی جازیبه و گیرایی ئه وه بووبی - ته نی گهره، ته نی بچوک راده کیشیت - یان له وه یه هؤکه ی ئه وه بووبی، کاری له وه باشتریان نه بوو که بیکه ن. یان رهنکه توانای ئه وه یان نه بووبی، به رهنکاری پیاویک ببنه وه که به پیچه وانه ی ئه وانه وه، له ژیانیا ریگه ی دیاری بؤ خو ی هه لېژاردبوو.

ساره زی (سبه ی زو) که وتنه ری، به دريژایی رۆژه که ریگای به رده لان و پر درک و دالیان، بیته وه ی ورته یان لیوه بی، دایه بن پیوه. گالیسکه که له پیشیانه وه ده رپوی، ژنه رډینداره که وکورته له و یاروی لیبوک شانبه شانی رییان ده کردو، جورما له ده سته راسته وه و له ئاستی ته گه ری گالیسکه که وه ریی ده کردو گال له دوا ی هه موویانه وه بوو. بؤ ئه وه ی خو ی له تیشکی هه تاوه که بپاریزی شه پقه یه کی مه کسکی له سه ر نابوو که سه رده مانى هی پدريمه دیو بوو. هینده لاواز بووبوو، پانتوله که ی به به ری ده لب بووبوو، کراسه که ی به سه ر شاننه کانی وه به ند نه ده بوو و په ی تا په ی تا داده خزی. ئه و فیشه که گرده ی که پیوه ی نرابوو وپشته سه ری پوشاندبوو، هه ر دوو په نا گوئییه کانی شین ومور کردبوو وه، کیرده که ی کایفاسش موری زامیکی به نیوان مل و شانیه وه نابوو. رهنکه وپوه سیسه له وچرچه له که ی کردبوو یه کاریک که چاوه کانی گهره تر وزه قتر له جاران بیته به رچاو. له رۆژی چواره می سه فهره که یانداو له پیچی جاده یه کدا به نیوی " سیتیوداس فلورس " تووشیان بوو به تووشی گروپیک له شه رقان ویاخی و شه قاوه برسیه کانه وه که به توپزی که ره که یان لیسه ندن. له نیو دروه زاریکا بوون که به ستینی روبرایی وشک کردبووی به دوو به شه وه. له دوری دوروه بنار و قه دپالی چیا ی " سیراداس نه گوردا " یان لیوه دیار بوو. شه رقان وچه ته ویاخییه کان هه شت که س بوون، هه ندیکیان چه رمینه پوش بوون، شه پقه ی مه کسکی کلاودراویان له سه ر بوو، چه که کانیا ن بریتی بوو له کیرد و قهره بینا و تا پر وفیشه کدانی سه ر ملان. رابه ره که یان پیاویکی کورته بالا و ورگن، له و لاهه ته مه شات کردبا، له دالاشی راوکه ر ده چوو، چاوانی تیژو بیباک وخوینریژ دیار بوون، هه رچه نده کوسه بوو و هیچ ریشیکی نه بوو، پیاوه کانی پییان ده گوت " ریشو ". ئه م پیاوه چه ند عازیکی کورتی دا، چه ته کانی له چاوتروکانیکا که ره چکوله که یان کوشته وه و که ولیان کرد ولت و په تیان کرد و ئاگریکیان کرده وه و چه ند پارچه یه کی گهره یان له گوشتی که ره که برژاند و ئه وسا به تامه زرویییه وه به سه ریا دابارین و ده ستیان به خواردنی کرد. دیاربوو چه ند رۆژیک بوو زه وادیان نه چووبوو سه ر زار، ئیدی هه ندیکیان دوا ی ئه وه ی مې بوون، شاد وشه نگول هه لیانکرده گورانی بؤ ئه م زیافه ته خو شه.

گال، له کاتیکا که ته مه شای ئه وانی ده کرد، بیری له وه ده کرده وه که ئاخو چه ندی پیده چی تا دالاش و خاک و هه تاو و با ئه م لاشه یه ده گوری بؤ چنگی ئیسک و پروسکی سپی وخواوین، وه کو ئه و ئیسک و پروسکانه ی که له و ده شت وده رده ا چاوی به دیتنیا ن راهاتبوو، ئه و ئیسکه په یکه ر وپارچه ئیسقانه ی که بوونی به شه ری یان چه یوانیا ن وه بیر دینایه وه، ئه وه ی وه بیر ریوار دینایه وه که ئه گه ر له ماندوویه تیا ری دهرنه کات یان بمری، چ قه دهر و چاره نووسیکی شووم چاوه روانی بوو. له ناو گالیسکه که دا، له ته نیشته ژنه رډینداره که و کورته له و، لیبوک وجورماوه دانیشتبوو. ریشو، کلاوه که ی، که نیشانه یه کی زیری، له ئاستی ناوچه وانیه وه پیوه بوو و

دهدره وشایه وه، له سهر داکه نی و به ئاماژهی دهست سیرکه وانه کانی بۆ خواردن خولک کرد. هه وه لاین که سیک که جورئتی ئه و کارهی کرد یارۆی لیبۆک بوو، که کهوته سهرچۆکان ودهستی بۆ دووکه له چره که برد، ههنگی ژنه ی ردیندار وکورتته له وجورماش چاویان له و کرد. لئ گال به ره ولای ئاگره که چوو. ژیاننی ئه و دهشت و بیابانه وهکو ههر سارانشینیک تاوه سووتی کردبوو، و به و ژیانه راهاتبوو، له وهتای کابرای ریشوی بینی بوو که شه پقه ی داکه ندبوو، گال بۆ ساتیکیش چاوی له که لله ی ئه و پیاوه نه گو یزابوو بووه وه. ههنگی پارچه یه ک گوشتی بۆ ده می برد، هه رکه یه که م پارۆی به زۆر قووت دا، کهوته پرشانه وه.

جورما رووی کرده کابرا، گوتی: "ته نیا خۆراکی نه رمه قووتی پیده خوری. نه خۆش بوو."

کورتته له گوتی: "بیگانه یه، به چند زمانیک قسان دهکات."

رابه ری چه ته کان به دهنگیکی گر گوتی: "ته نیا دژمنه کانم به و شیوه یه سهیرم دهکن. له وهی پتر لیم مۆر مه به وه، پیم ناخۆشه."

چونکه گال ته نانه ت له کاتی پرشانه وه که شیا چاوی لینه ده گواسته وه، هه مووان ئاورپان لیدایه وه. گاللیو له کاتیکا هیشتا چاوی بری بووه کابرا، چند ههنگاو یک لئی چوو هه پیشه وه، به ئه سپایی به کابرای گوت: "ئه وهی که مایه ی سهرنجی منه ته نیا سهرته، به یارمه تیت با دهستیکی لیدهم."

کابرای چه ته وهکو ئه وهی نیازی په لاماری هه بیته دهستی بۆ خه نجه ره که ی برد. گال، به خه نده یه کی دۆستانه هیوری کرده وه.

ژنه ردینداره که له بن لیوانه وه گوتی: "لینگه ری با دهست له سهرت بدات، ههر نهینیه که هه بی پیتی ده لیت." یارۆی چه ته که کونجکاو ی و فزولی جولابوو، سهراپای گالی به نیگا دابیژت. پارچه یه ک گوشتی له دهما بوو، به لام له جوینی وهستا. تووره یه که ی چاوی له ناکاوا ره وییه وه و پرسی: "باشه تۆ جادووگه ری؟"

گال دووباره بزه یه کی به پوو یا دا وههنگاو یکی دی لئی نزیک بووه وه. نها به راده یه ک له یارۆی چه ته ورپرگز نزیک بووبوو وه، که جهسته یان به ئاسته م بهر یه کدی ده کهوت. گال له یارۆی چه ته درپرژتربوو و سهره قژن و بژه که ی کابرای چه ته به ئاسته م دهگه یه شانی گال. چه ته کان و سیرکه وانه کان به کونجکاو ته مه شای ئه و دووانه یان ده کرد. یارۆی ریشۆ که هیشتا خه نجه ره که ی به دهسته وه بوو، هه م نیگه ران دیار بوو هه م کونجکاو. گاللیو هه ردوو دهستی بهرز کرده وه و کهوته سوینه وه ی سهری ریشۆ.

له وهلامی کابرا دا گوتی: "سه رده مانیک هه ولمدا وایم. پۆلیس ریگه یان نه دام." ههر یه کی که له و وشانه ی به وردی ده درکاند و به ئارامی قامکی به قژی کابرا دا دهگیرا، دهیدایه لاوه، پیستی سهری یارۆی چه ته ی معایه نه ده کرد. کابرای ریشۆ هاو دهردانه گوتی: "لیوای گه رۆک؟"

گال گوتی: "به کیمانی یه ک شتی هاو به شمان هه یه، ئه ویش ئه وه یه که دژمنمان، یه ک دژمنه."

چاوه بچووک ودره خشانه کانی یارۆی ریشۆ له ناکاوا ته ژنی نیگه رانی بوون. دهتگوت که وتوو ته داویکی دژواره وه، به دهنگیکی نهوی، وهکو ئه وهی زۆر له خۆی بکات تا شتی ئاشکرا بکات که له هه موو شتی پتر زهینی مژوول کردبوو، گوتی: "دهمه وی بزائم چۆن ده مرم."

قامکه‌کانی گال، به قژه ئالۆزکاو ویال ئاساکه‌ی یارۆی چه‌ته‌دا ده‌گه‌ران، ماوه‌یه‌کی زۆر له قژیا، به تایبه‌تی له سه‌روو وپشتی هه‌ر دوو گوێیه‌وه‌ مانه‌وه. پو‌خساری زۆر جدی بوو، چاوه‌کانی پرشنگیان لیده‌بووه‌وه. زانست هه‌له‌ ناکات. قامکه‌کانی ئه‌و به ئاسانی هه‌ستیان به ئه‌ندامی "گیانی شه‌رپانی" ئه‌و ده‌کرد. ئه‌ندامی که‌سانیکێ شه‌ر فرۆش، که‌سانیکێ سادی که‌ له‌زه‌ت له شه‌ر ده‌بینن، که‌سانیکێ بیباک و سه‌رکیش و به‌ره‌للا. گرێیه‌کی خر، زه‌ق، له هه‌ر دوو دیوی سه‌ریه‌وه، ریک له ژیر ده‌ستیا بوو. به‌لام له هه‌موو ئه‌مانه‌ خراتر ئه‌و گرێیه‌ ئه‌ندامیکێ وێرانگه‌ر بوو، تایبه‌ت بوو به خه‌لکانی کینه‌کیش، بوغزن، شه‌رانی و دل‌ره‌ق، ئه‌ندامی بوو ئه‌گه‌ر هیزی ئه‌خلاقێ و هزری کۆنترۆلی نه‌کردبا، خه‌لکانی درنده، دیو ئاسا و خوین مژی به‌ره‌م ده‌هینا. ئه‌م گری زه‌قه له راده‌به‌ده‌ر سه‌خت بوو، زۆر گه‌رم بوو، ریک که‌وتبووه سه‌رووی هه‌ردوو گوێچه‌یه‌وه. له دلی خۆیدا گوتی: " پیاویکی درنده‌یه."

یارۆی ریشۆ، سه‌ری خۆی هینده به تووندی له ژیر قامکه‌کانی گال ده‌رهینا که گال خۆبه‌خۆ به‌لادا هات، نه‌راندی: " گویت لی نه‌بوو که چیم گوت؟ چۆن ده‌مرم؟ "

گال، به پۆزشه‌وه سه‌ریکی له‌قاند وگوتی: " نازانم. ئه‌مه له ئیسقانه‌کانتا نه‌نوسراوه."

گروپی چه‌ته‌کان که به‌ده‌م ته‌مه‌شا‌کردنه‌وه و ده‌ستابوون، بلا‌بوونه‌وه و هه‌ریه‌که به نیازی پله گوشتیکێ دی چوون بۆ لای ئاگره‌که. لی سیرکه‌وانه‌کان، هه‌ر له هه‌مان شوینا وله‌لای گال وکابرای ریشۆ مانه‌وه.

کابرای چه‌ته له فکران راچوو بوو، به خه‌مینی و به جدی هاته قسان وگوتی: " که بیدار بم له‌م دنیا‌یه‌دا له هه‌یچ شتیک ناترسم. به‌لام شه‌وان حالیکێ دیکه‌م هه‌یه، هه‌ندیجار ئیسکه په‌یکه‌ری خۆم ده‌بینم و هکو ئه‌وه‌یه چاوه‌روانی من بکات... گویت لیمه، لیم حالی ده‌بی؟ "

به‌بیزاریه‌وه ده‌ستیکێ ته‌کان دا، ده‌ستی به لا ده‌میوه‌ گرت و تیفیکێ کرد. دیار بوو که بیتا‌قه‌ته. هه‌مووان به بیده‌نگی و ده‌ستابوون، گوینان له ویزه ویزی ئه‌و می‌ش و مه‌گه‌زانه ده‌گرت که له گه‌دک و گیپالی که‌ره‌که و پروکا بوون.

یارۆی چه‌ته له سه‌ری رۆیی: " ئه‌مه خه‌ونیک نییه که به‌م زووانه و به تازه‌گی هاتبیته‌ خه‌وم. وه‌ختیه‌ک که مندال بووم و مالمان له کاریری - ش بوو ده‌هاته خه‌وم، زۆر له پیش ئه‌وه‌دا که بيم بۆ باهیا. که له گه‌ل " پاچو " شدا بووم هه‌ر ده‌هاته خه‌وم، هه‌ندیجار سالانیکی زۆر ده‌بووری و نایه‌ته خه‌وم. که چی دوا‌ی ماوه‌یه‌ک، له ناکاوا، دووباره دیته‌وه سو‌راغم و هه‌موو شه‌وی دیته‌وه خه‌وم."

گال، به چاوانی ئه‌بله‌قه‌وه روانیه یارۆی ریشۆ وپرسی: " پاچو؟ ئه‌و پیاوه‌ی جینگه زامی به روممه‌تیه‌وه‌یه، ئه‌و پیاوه‌ی که...؟ "

کابرای چه‌ته سه‌ریکی له‌قاند: " خۆیه‌تی... پاچو، پینج دانه سال له گه‌لیا بووم، هه‌یچ عاجزی و ده‌م بۆله‌یه‌کمان نه‌که‌وته به‌ینه‌وه. پیاوی ته‌نگانه و شه‌ر بوو، که‌س نه‌یده‌گه‌یشتی. بالی فریشته‌ی گه‌یشتی و تۆبه‌ی کرد. نها له کانودوسه و بووه به یه‌کیک له پیاوانی خودا."

شانه‌کانی هه‌لته‌کاندن و هکو ئه‌وه‌ی ئه‌م شته‌ی به‌لاوه هه‌یچ نه‌بیت.

گال پرسی: " تۆ قه‌ت له کانودوس بوویت؟ باسی ئه‌وینده‌رم بۆ بکه. له‌وینده‌ر چ باسه؟ ره‌وشی ئه‌وینده‌ر چۆنه؟

ریشو، تفيكى رۆكرد وگوتى: " پياو زور شتان دهبيستى. دهلين يهك فوج سهربازيان، به فرماندهي پياويك كه ناوى فيبرونيو بووه، كوشتوووه جهنازهكانيان به دار ودرهختانهوه ههلواسيووه. وهكو خهلكى دهلين جهنازهيهك ئهگهر به خاك نهسپيردرئيت شهيتان لهگهه خويدا دهيبات."

گال دوباره وبه مكورپيهوه پرسى: " باشه ئهمانه چهكاران، چهكى باشيان ههيه. بهرگهه هيرشى ديكه دهگرن؟" ريشو، بهدهم پرته و بولهوه گوتى: " بهلئ ههيانه، بهرگه دهگرن. خو تهنيا پاچوى لئ نيبه. ئه بوت جواو، تاراميل، يواكيم ماكمبيرا و كورپهكانى و، پدراوش هه مووه له وين. درترين چهته و شهقاوه له وين، ئه مانه جاران رقيان ليكدى بووه، به خوينى يهكدى تينوو بوون، سيپهري يهكتريان بهر گولله دهئا، كه چى ئيستتا بوون به براو له پيناوى مورشيدا خو به كوشت دهدهن. هه مووه ئه مانه ويپراى بهدكاريهكانيان، به پيلاوهكانيانهوه دهچنه بهههشتى. مورشيد له هه مووه گوناچهكانيان خوشبووه.

ژنه رديندارهكه، ليپوكهكه، كورتهله و جورما له عاردى دانيشتبوون و گوپيان دهگرت.

ریشو له سهري رويى: "مورشيد ههنيهى زيارهتكاران رادهمووسيت. چكولهى موبارهك واداريان دهكات كه بكهونه سهر چوكان، پاشان مورشيد ههلياندهستينى و ماچيان دهكات، بهمه دهلين ماچى دهسته بژيران. خهلكى له خوشيا دهگرين. چونكه كه چوووته ريزى دهسته بژيرانهوه، ئيدى دنيايت كه جيگات بهههشته. ئيدى مردن ناكاته هيچ، چ ترسيكى دهبي؟"

گال گوتى: "كهواته توش دهبي له كانودوس بيت. ئهوانه براى توشن، ئه مانه بويه تيدهكوشن تا بهههشت له سهر زهوى بهرپا بكن، تا ئه و دوزهخهه كه ئه وهنده لئى دهترسيت، گوم وگور بي."

ریشو، بيئهوهى هيچ توورپيههك به دهنگيهوه ديار بي، قسهكهى بو راستكردهوه گوتى: "من له دوزهخ ناترسم، له مردن دهترسم. به كورتيهكهى من له كابووس و رموزنان دهترسم، له خهونى مردن. ئه وه شتيكى ديكهيه. له مهبهستم تيناگهيت؟"

تفيكى ديكهه رۆكرد، سيماي تقومى عهزاب بوو. له ناكاوا ئاماژهه بو لاي گال كردو له جورماي پرسى: " ئه م ميردهه تو قهت له خهويا ئيسكه پهيكههري خو دهبينيت؟"

جورما بهرسقى دايهوه: " ئه وه ميردى من نيبه. "

جواوه زله به ههشتاو خو گهيانده كانودوس. سهري گيژى دهخوارد، به خويشى سهري له و مهسئوليهته دهرنهدهكرد كه توژى له وهپيش پينان سپاردبوو و، ههرساتى كه تيدهپهري ههستى دهكرد ئه مه شهرهفيكه ههركيز هى ئه وه نيبه به گوناكارىكى بووهلهه وهكو ئه و بسپيردرئيت، كه سيك بوو كه خويشى ههنديچار دهگهبيه ئه و قهناعهتهه كه شهيتان دهستى لئوهشانوووه، كه سهگ چوووته گيانيهوه. ئه مه ترسيك بوو كه وهكو نوره تا له ناكاوا سهري ههلهدايهوه. بهلام چووبوو ژير بارى ئه و ئهركهوهو تازه نهيدهتوانى ژيان بيتهوه. كه گهبيه ئاستى ههوهلين ريزه مالهكان له راكردن وهستا، چونكه نهيدهزاني چ بكات. به تهما بوو بو لاي ئانتونيو فيلانوقا بروت، تا سهبارهت به دروستكردى گاردى كاتوليك شيرهت وراويژى لهگهلا بكات. بهلام له و كاتهدا للهى سهركهردانى پي دهگوت ئه وهه له و كاتهدا به كهلكى ئه و ديت كومهكى روحانى ومهعهنويه

نهك كۆمهكى كردهگى. دنيا تاريك بووبوو، تۆزىكى دى مورشىد سهردهكهوته سهر بورجهكه، ئهگهر كهسيك پىي هه لگرتبا، ئهوى له خه لوه تخانه و په رستگه كه دا ده بينى. دووباره به كۆلانه تهنگه كاندا كه وته غاردان. كۆلانى چى. به پىچ و په نا. پر له پياوان و ژنان و مندالان كه بر پر له مال، كه پر، دووكان و په ناگاكانيانه وه، بله ز دههاتنه دهره وه تا وهكو ههر شه ويكى دى بچن بو په رستگه كه دى مه سيحى موبارهك و گوئى له وه عزان بگرن. كه به بهر فروشگاكه دى مالباتى فيلانوقا دا رت ده بوو پاچو نزيكه دى بيست زهلامى به بارو بنه دى سه فه ريكي دوورو دريژه وه بينى كه سهرگه رمى خودا حافيزى بوون له هه ندى خزم و خوئيشى خويان. زور به زحمه ت ريگه دى خوى له نيو ئاپورا جه نجاله كه دى مه يدانه كراوه كه دى ته نيشت كلئيساكانه وه كرده وه، ئه مه كاريكى قورس بوو. دنيا به ربه ره تاريك و تاريكتر ده بوو، ليژه وه لوى فانوسى بچكوله هه لده كران و تروسكه دى روناكى په يدا ده بوو.

مورشىد، له خه لوه تخانه كه نه بوو. ده گه ل بابا يواكيم دا كه سه فه رى ده كرد، تا هه وه لى جاده دى "كومبى" چوو بوو، تا به رپى بكات. ئيدى له ويند ره وه، له كاتيكا كه به رخوله يه كى سپى به ده ستىك له باوه ش گرتبوو و، دار عاساى شوانيه كه دى به ده سته كه دى ترى گرتبوو، به وه ده قه وه چوو بوو بو خه سته خانه كه تا سهردانى نه خووشان و پيره ميرده كان بكات. به هوى ئه وه قه ره بالغيه زوره وه كه له ههر هه ناگاوئيكيا ده هاته رپى، گه شت وگه رانى مورشىد له بيلومونته دا رۆژ به رۆژ زحمه ت تر ده بوو. ئه مجاره يان شيروى ناتوبا و كورسى سروودخوانانى پيرۆز، له گه ليا چوو بوون، به لام "چكوله دى موبارهك" و ماريئا كوادرادو، له خه لوه تخانه كه دا مابوونه وه.

كۆنه كۆيله كه دى جاران له بهر ده رگا كه وه وه به ده نكيكى نه وى گوئى: "چكوله دى موبارهك، من شايسته دى ئه وه كاره نيم. درود و سوپاس بو مه سيحى موبارهك."

چكوله دى موبارهك بله ز به رسقى دايه وه: "من سوئند نامه يه كم بو گاردى كاتولىك ئاماده كردوه، كه زور له وه سوئند نامه يه دى ئه وانه دى كه بو رزگارى بو ئيره دين قورستره. شيروى ناتوبا ده قه كه دى نووسيوه." كاغه زيكي دايه ده ست جواوه زله كه له نيو ده سته ره ش و زه لامه كانيا ون بوو. "ده بى ئه م ده قه ئه زبه ريكه دى وه هر كه سيكت هه لپژارد وادارى بكه دى سوئند بخوات كه پابه ندى نيوه رۆكى ئه م ده قه بيت. پاشان وه ختايه ك گاردى كاتولىك پيكتات، ده بى هه موويان، به ئاشكرا و له به رده م خه لكيدا و له په رستگه كه دا سوئند بخون و هه نكي ئيمه ش رى و ره سم و ئاهه نكيكى تايبه تى ده گيرين."

ماريئا كوادرادو، كه له سووچيكي ژوره كه دا وه ستابوو، به پارچه يه ك قوماش وله گه نيك ئاوه وه هات و به ميهره بانى گوئى: "دانشه جواو، جارى قومى بخۆوه و ئه وسا ليگه رى با بتشوم."

كابراى ره ش پيست به گوئى كرد. هينده دريژ بوو، كه به دانشتنه وه هاوبالاي سه رۆكى كورسى پيرۆزى سروودخوانه كان بوو. ئاوه كه دى به تامه زرۆبويه وه خوارده وه. شپرزه و نيگه ران شه لالى ئاره قه بوو، چاوى نوقاند، ماريئا كوادرادو، قوماشه نمساره كه دى به ده م و چاو وسهر ومل و قژه لووله كه يا، كه داوى سپى تيگه وتبوو هينا. له ناكوا ده سته وداوينى ئه وه ژنه كه وت، به ده م پارانه وه وه ترسه وه گوئى: "مامير ماريئا كوادرادو، ئامان فريام كه وه، من شايسته دى ئه م هه موو رپزه نيم."

ژنه دى نافبرى، كه وه كو مندالايك نه وازشى ده كرد، گوئى: "تو سه رده مانى كۆيله دى كه سيك بووى. نها ئاماده نيت كۆيله دى مه سيحى موبارهك بى؟ ئه وه به خوى فريات ده كه وى، يارمه تيت ده دا جواوى زله."

چكۆلهى موبارهك، بهوپهپرى دلسۆزیهوه دهستی به خویندنهوه كرد: "سویند دهخۆم كه من كۆمارىخواز نهبووم و نابم، به لابرندى ئیمپراتور، يان گۆرینى به مهسیحى دهجال قاییل نیم ونابم، سویند دهخۆم كه به زهوجینى مهدهنى يان جیاكردنهوهى كلیسا له دهولت رازى نابم. به سیستهمی مهترى رازى نابم. سویند دهخۆم كه وهلامى پرسىيارانى تاییهت به ئامار وسهرژمىرى نادهمهوه، سویند دهخۆم كه جارێكى دى ههرگیز دزى ناكهم، جگهره ناكیشم، مهشروب ناخۆمهوه، قومار ناكهم و زینا ناكهم. سویند دهخۆم كه ژيانم بۆ ئۆلهكهم و مهسیحى موبارهك تهرخان دهكهم."

جواوه زله، به دهمه لالکيوه گوتى: "باشه چكۆلهى موبارهك ئهزبهرى دهكهم."

لهو ساتهدا مورشىد، له نیو ههرا وههنگامهیهكى زۆرهوه، گهییبه جى. ههرکه به بالا بهرزه لاوازو گهنم رهنگهکهیهوه خۆى به پهرسنگهکهدا كرد و له دواى ئهوهوه بهرخۆلهکه و شيرۆى ناتوبا - که وهکو تارمايیهكى گۆنگ به چوار چنگوله و ههلقون ههلقون دههات - و کۆرسى سروودخوانان خۆيان به ژوورهکهدا كرد. ههرا و ههنگامهى له پهستا و بپپسانهوهى خهلكهکه لهو ديو دهرگاکهوه دهستی پيكردهوه.

بهرخۆلهکه هات وقوله پيى ماريا كوادرادوى لستهوه. ژنانى سروودخوان پشتيان به ديوارهکهوه داو به چيچكانهوه دانیشتن. مورشىد بهرهولای جواوه زله چوو که كهوتبووه سهر چۆكان و چاوى برى بوونه ئهرزهکه. سهراپای دهلهرزى. پازده سال دهبوو که له گهله مورشىدا بوو. وپراى ئهوهش ههر جارى دهگهییبه حوزوورى ئهو، له ناکاوا ههستی دهکرد که بوونهوهريکی زۆر بچوکه وله حوزوورى ئهوا ناکاته هيچ، پولیكى قهلب نايهئیت.

مورشىد، ههر دوو دهستی جواوه زلهى گرتن و وادارى کرد که سهر ههلبريت. پياوى خوا (مورشىد) چاوه ئاگرين و پرسنگدارهکانى بریبه دور چاوى تهژى روندكى كونه كۆيلهکهى جارن. به راويژيکی نهرم گوتى: "جواو، تۆ هيشتا عهزاب دهکيشیت."

يارۆى رهش پيىست به گريانهوه گوتى: "من شايهنى پاسهوانى تۆ نیم. ئهمریكى دى به من بفرمووى ئامادهم. چهزدهکهى بمکوژه. من نامهوى به هوى ههلهیهكى منهوه هيچ ئاسيوکت بگاتى. بابه تۆ به خۆت دهزانى که شهيتان له خوینمايه."

مورشىد وهلامى دايهوه: "تۆ گاردى کاتولىک دادهمهزيرينى. تۆ دهبى به فرماندهى ئهو گارده. تۆ عهزابى زۆرت کيشاوه، ئيىستاش عهزاب دهکيشیت. بۆيه شايستهى ئهه کارهیت. خواى مه گوتويهتى پياوى دروستکار و به ويژدان، دهست له خوینى گوناهاکاراندا دهشوات. تۆ نها پياويکی دروستکار و دادپهروهرى جواو."

ريگهى دا تا کابراى رهش پيىست (قوله رهش) دهستی ماچ بکات، به نيگای سههرگردانهوه چاوهروانى کرد، تا يارۆى رهش پيىست کولى گريانى له جۆش كهوت. دواى تۆزيک، به ههموو ئهه خهلكهوه که له دووى بوون، هاته دهرى تا بچيته سهر بورجهکه و وهعز بۆ خهلكى بيلومونته بدات. جواوه زله که بهگهله شهامهتهکه کهوتبوو، گووى ليىوو ههوهلجار نوژ و نزاى خویند و پاشان باسى پهرجووى ئهه ماره برونزینهى کرد که موسا به ئهمرى باوک(خوا) دروستى کردبوو، تا ههر کهسيک لهه جولهکانهى لهگين بوو مار پيئوهيان بدات، تهمهشای بکهن و چاک ببهوه. ههنگى مورشىد پيشبينى ئهوهى کرد که لهگينه مارانيکی ژاردار، پوو بکهنه بيلو مونته، تا باوهرداران به خوا له دنياا نهيهلن. بهلام جواوه زله گووى ليىوو که دهليت ئهوانهى له سهر باوهرو

ئىمانى خۇ دەمىن، لە وەزەنى ماران دەخەلەسن. وەختايەك خەلك بىلەن لىدەكردو بۇ مالەكانى خۇ دەچوونەو ئىدى جاوۋە زلە دلى ئارام بووبوۋەو. بىرى كەوتەو كە مورشىد سالانىك لەو بەر، لە كاتى وشكە سالىەكەدا، ھەمان پەرچوۋى بۇ گىرپوۋەو و ئەم پەرچوۋەى جارەكى دى لە ساردا كە پەرچوۋو لە ماران دووبارە كەردەو. ئەم بىرەو ھەرىيە جۆرە دلىيى و ئاسوۋە ھەيەكى پىدە بەخشى.

وختايەك، لە تەقەى دەرگای مالى ئانتونىو فىلانوقاى دا تەواو گۇرپوۋ، بووبو بە كەسىكى دى. ئاسونسىا و ساردى ھاسەرى خونورىو، دەرگای لىكردەو، جاو سەيرى كەرد كە يارۆى دووكاندار و ھاسەرەكەى و مندالانى جووتە براكە و يارىدەدەرەكانىان لە دەورى مېزەكە پۇنىشتوون و سەرگەرمى نان خواردنن. جىگيان بۇ كەردەو قاپى خۇراكى گەرمىان كە ھالوۋى لى ھەلدەستا خستە بەردەمى، بلەز و بىئەو ھەى بزانى چ دەخوات ھەلمەقوتى كەرد، چونكە ھەستى دەكرد كاتىكى عەزىز بە فىرۆ دەدات. لەو دەچوۋ گۆيى لەو قسانە نەبى كە ئانتونىو بۇ دەگىرپاىو كە پاچو ھاتوۋە و لە جىياتى ئەو ھەى بارووت دەگەل خۇيدا بەرى، فىت فىتو كەى زەل و كەوان و تىرى ژەھراۋى بردوۋ، چونكە پىيى و ابو، ئەو بۇ پىشگىرى لە سەربازەكان باشتەرە. كابراى رەش لىكدا لىكدا پاروۋى دەگلاند و بە نىوۋ جووراۋى ھەلمەقوتى دەكرد و ھىچ بىرى لە لاي ئەم نەبو، بىرى لە لاي ئەركە تازەكەى بو.

وختايەك لە نانخواردن بوونەو، ھەندىكىان چون بۇ ژورەكانى تەنىشتەو تە سەر خەو بشكىنن، ھەندىكى دى لە سەر جۇلانەكان، يان ئەو پەتۇيانەى كە لە بەنى سەندووق و رەفەكاندا راخرا بوون، ھەلاژان و پالکەوتن. ھەنگى جاوۋە زلە و ئانتونىو، لە بەر پۇشناى چرايەكى نەوتيا دانىشتن و بە دوو قۇلى كەوتنە قسان. ماو ھەيەكى زۆر قسەيان كەرد، ھەندىجار بە چپە، ھەندىجار بە دەنگى زۆر بەرن، ھەندىجار زۆر رىك و تەبا، ھەندىجارى دى زۆر توورە و ترو قسەيان دەكرد. لەو ماو ھەيدا پىشكە و مېشولان بە تۇپەل خۇيان بە نىو فرۇشگا كەدا كەردبو، لە ھەموو سووچ و كەلەبەرەكاندا دەبرىقانەو. ئانتونىو، ناوبەناو يەككە لەو دەفتەرە گەورانەى دەكردەو كە مامۇستا عادەتى و ابو ناۋى زيارەتكارانى تازە، لە داىك بووان، مردووانى تيا تۇمار بكات و ھەندى ناۋى دەخوئىدەو. بەلام جاوۋە زلە دەرفەتى يارۆى دووكاندارى نەدەدا كە پروات بخەوئى. دواى ئەو ھەى ئەو كاغەزە چرچ و لۇچەى ناو دەستى سافكردەو، داىە دەست كابراى دووكاندار تا ھىندەى بۇ بخوئىتەو تە ئەزبەرى بكات. وختايەك خەو زۆرى بۇ يارۆى كۆنە كۆيلە ھىنا، جىگايەكى چۆلى لە ژىر مېزەكەدا دۇزىيەو ھەى لىي راكشا. ھىندە شەكەت بوو كە پۇستالەكانى دانەكەندبو، ئانتونىو فىلانوقا گۆيى لىبوو لە بەر خۇيەو دەقى ئەو سوئىد نامەيەى دەوت و دەوتەو كە چكۆلەى موبارەك بۇ گاردى كاتولىكى نووسى بو.

بەيانى پۇژى دواى، مندالەكانى برايانى فىلانوقا و شاگردەكانىان كەوتنە گەران بە ناو بىلو مونتەدا، لە ھەر جىيەك كۆمەلە خەلكىكىان دىتبا، رايانەگەياند كە ھەر كەسىك، لە ژن و پياو، كە ئامادەيە گيانى خۇى لە پىناۋى مورشىدا بەخت بكات، دەبى داوا لە خودا بكات كە بىيەت بە ئەندامى گاردى كاتولىك. زۆرى پىنەچو، ھىندە خەلكانى خۇبەخش و داوخواز لە بەر مالى پىشكارەكەى جارانى مەزراكە بۇ خۇ تۇماركردن كۆبوونەو كە جادەى كامپوگراندە، تاقە رىگاي سەرانسەرى كانودوس بە تەواۋى گىرا. جاوۋە زلە و ئانتونىو كە لە سەر سەندووقىكى كالا پۇنىشتبوون، پىشوازيان لە يەك بە يەكيان دەكرد. يارۆى دووكاندار، لە دەفتەرە گەورەكەى مامۇستا كەيا بۇ ناو و بەروارى ھاتى ھەر يەكىكىان دەگەراۋ بەراوردى دەكرد. جاوۋ لە يەك بە يەكيانى

دهپرسی ئایا ئامادهن دهستبهداری دار ونه دار، کهس وکاری خو بین وهکو چون یاوه رانی مهسیح ئەم کارهیان کردبوو، ئایا ئامادهن پووبهرووی دژمن ببهوهو...هەر هه مووان به جۆش و خرۆشه وه رهزامه ندییان پیشاندا.

زیاتر ئەو خه لگانه پهسند دهکران که له شه ری ئواوا و ئوکامبايودا به شداریان کردبوو، ئەوانه ی نه یانده زانی هه بل له تفهنگه کان بدهن و قه ره بینا سواربکه ن ومیل بیئنه وهو تفهنگانی گه رم بوو ساردبکه نه وه، دوور دهخرانه وه. دان عه مران و مندالان و ئەوانه ی به که لکی شه ر نه دهه اتن، وه ر نه ده گیان وهک شهل وسه قهت و شیت وشور وژنانی دووگیان. هه یچ که سیک له وانه ی که پوژی له پوژان چاوساغ و دهلیلی پولیسی گه پوک و سه یار بوون یان باجگر یان کاتبی سه رژمی ری خه لک بوون وه رنه ده گیان.

ئیدی جواوه زله، هه موو ئەوانه ی، که له و ئەزمونانه ده رچووبوون بو دهشتیکی تهختانی و چۆل ده برد و داوای لیده کردن، وا وینای بکه ن دژمنه وهی رشی بو به رن. ئەوانه ی دوو دلایان ده نواند و سلایان ده کرده وه، ره فز ده کران. ئەوانی دیکه ی وادار ده کرد که پووبهرووی یه کدی ببه وه، به مست به رببه یه کدی و ئازایه تی و بویری خو بنوینن. تا شه وی ژماره ی ئەندامانی گاردی کاتولیک گه بییه هه شتا کهس، ژنیکیان تیابوو که پیشتر یه کیک بوو له دار ودهسته که ی پدراو. جواوه زله له دووکانه که دا سویند نامه که ی به سه ریانا خوینده وهو له دوایه وه گوتیانه وه. ئەوسا پی گوتن که برۆنه وه بو مالی تا خواحافیزی له خاو و خیزانه کانیا ن بکه ن، چونکه له سبه یه وه ته نیا یه ک ئەرکیان هه بوو ئەویش: حیمایه وپاراستنی مورشید بوو.

پوژی دووهم هه لبژاردن و تاقیکردنه وه که خیراتر ده پووی، چونکه ئەوانه ی له تاقیکردنه وه که ی دوینن ده رچووبوون و هه لبژیردرا بوون، یارمه تی جواوه زله یان له تاقیکردنه وه و هه لبژاردنی تازه داوخوازه کاندادا ده دا، خه لکه که یان هینور ده کرده وهو هه راو زه نا که یان داده مرکانده وه. له و به ینه دا خوشکانی " ساردلینیا " به ناو دووکانه که که وتن و به ئەندازه ی پیویست پارچه وقوماشی شینیان په یدا کردبوو، تا بیکه ن به بازووبه ند و سه ربه ند بو هه موو ئەوانه ی که هاتبوونه هه لبژاردن. جواو له پوژی دووهمه سی که سی دی و له پوژی سییه مدا په نجا که سی دیکه ی سویند دا و له کو تایی هه فته دا نزیکه ی چوارسه د پاسه وانی متمانه پیکراوی کو کرده وه.

پوژی یه ک شه ممه ی دواتر، گاردی کاتولیک، رپیوناییکی گه وره ی به جاده کانی کانودوس دا کرد، که خه لکی له مبه ر و له و به ری جاده که وه وه ستابوون و به دهنگی به رز هوریا ن ده کیشا و به جۆش و خرۆشه وه پیشوازیان ده کرد وخو زیان پیده خواستن. ری وره سم و نمایشه که له نیوه پووه دهستی پیکرد وهکو هه ر ئاههنگیکی گه وره ی دی په یکه ر وشه مایلانیان له کلیسای سانتو ئانتونیو و خه لوه تخانه نیوه چله که وه بو سه ر جاده که هینابوو و خه لکه که ش په یکه ر و شه مایلی ماله کانی خو یان هینابوو و فشفشه ویا ری ئاگرین به هه وادا هه لدران، دنیا پر بوو له بۆن بخورد و نزا و سه لاوات. که شه و داها ت له په رستگه ی مه سیحی موباره کا که هیشتا سه قفی تی نه کرابوو و سه ره که ی نه گیرابوو، له ژیر ئاسمانی ئەستیره بارانا که ده تگوت زووتر له پوژانی دی هه له اتوون تا ئەو ئاههنگه پرشنگذار و پر شادیه بدینن، ئەندامانی گاردی کاتولیک، به یه ک دهنگ ده قی ئەو سویند نامه یه یان، که چکو له ی موباره ک نووسیوو، دووباره کرده وه.

سپیده ی پوژی دواتر، ته ته ری ک له لای پا جووه ها ت تا خه به ر به ئەبوت جواو بدات که له شکری شه یتان، که ژماره یان هه زار و دووسه د نه فه ر ده بییت وچه ند مه تره لوژیکیان پییه وه فرمانده که یان به عه قید سه ربه ر به ناوبانگه.

روڤينو، به گورجی دهکه ویتته خو ئاماده کردن بو سه فه ریکی دی، سه فه ریگ که ئه مجاره ئاکامه که ی نادیارتره. ئه و جلانه ی که بو دیداره که ی بارون له مه زرای "پدرا فرمیلیا" له به ری کردبوو، ده گوریت، جلکی ئاسایی هه میشه یی خو ی له به ر ده کات. قه مه یه ک و قه ره بینایه ک و دوو کیرد وکوله پشتیه کی هه لگرتوو. چاو یگ به نیو کوخته که دا ده گپری، قاپ و ئامانه کان، جۆلانه که، ته خته کان، وینه وئی کونه ی خاتوو لاپا، سه ر وچاوی داوه به یه کا وچاوه کانی به رده وام ده تروکین. به لام دوا ی که میک سیمای هه مان حاله تی گونگی جاران وهرده گریته وه، به نیگه رانییه وه، دوا نیگا به هه موو شته کاندایه ده گپریته وه. که ته واو ده بی، فتیله ی فانوسه که ده ردینی وهر هه موو ئه و شتانه ی که له گو شه وکه ناره جیاوازه کانی ژووره که دا دایناون ده سووتینی. کوخته که سه راپا گر ده گری. به کاوه خو به ره و ده رگا که ده روات، جگه له چه که کان وکوله پشتیه که هیچی دی ده گه ل خویدا نابات. هه رکه له کوخته که وده ر ده که وئ، له نزیکي ئاغه له چۆله که به چیچکانه وه رۆده نیشت و چاو ده بریته ئه و شنه بایه ی که گری کوخته که هینده ی دی ده گه شینیتته وه و توپه لی دوو که ل به سه ر ئه ما دینی و ده یخاته کۆکه کۆک. هه لده ستی، قه ره بینا که ده کاته شانی، قه مه وکیرده کان ده کات به قه دیا وکوله پشتیه که ده دا به کۆلیا. پشت له ماله که ی ده که ویتته ری و دلنیا به که جاریکی دی هه رگیز بو کیماداس نازقپریته وه. که له ویستگه ی قیتاره که تیده په ری، هه ست به وه نا که خه لکه که خه ریکن به یداخ و پۆسته ران به دار و دیوارانه وه هه لده واسن تا به و شیوه یه پیشوازی له که تیه ی هه وته م و عه قید موریرا سیزار بکه ن.

دوا ی پینچ رۆژان، وه ختایه ک شه و دادی، به تاپو لاواز و سه روگو یلاکه تو زاوییه که یه وه، خو ی به ئیو پیاردا ده کات. له ریگا لا ده دات تا ئه و کیرده ی، که به ئه مانه ت له مه سیحی موباره کی وهر گرتبوو، بداته وه. رۆژانه ده سه عاتان ری دی ده کرد، له گه رمترین و تاریکترین سات ووه ختا پشوی ده دا. ته نیا یه ک رۆژ پارهی خواردنی دابوو، ده نا به دریزی ئه م ماوه یه هه رچه کی خواردبوو یان به داو راوی کردبوو یان به تفهنگ به ده ستی هیتابوو. کومه لیک پیره میز له به ر فرۆشگا که ی ئیو پیارایه دانیشتبوون، هه ر هه موویان لیکدی ده چوون، به موو فره قیان نه بوو، سه بیلی چون یه کیان ده کپشا. یاروی به له د به ره و لای وان ده روات، کلاوه مه کسکییه که ی له سه ر داده گری و سلواویان لیده کات. دیاره که ده یناسن، چونکه ده نگ و باسی "کیماداس" ی لیده پرسن و هه مووان ده یانه وئ ئاخو ئه و سه ربازانی دیتوه یان چ هه والیکي له مه ر جهنگ و شه ر پینه. له لایان داده نیشت و هه رچه یه ک ده زانی پیمان ده لیت، پرسیا ری هه ندی خه لکی ئیو پیارایه ده کات. هه ندیکیان مردبوون، هه ندیکي دیکه یان باریان کردبوو و به دووی بزق و رۆزیدا بو باشوور چووبوون، دوو مالباتیش تازه بو کاندوس رۆی بوون. که دنیا تاریک ده بیته، روڤینو و پیره میزه کان خو به فرۆشگایه که دا ده که ن تا جامی کاچاکا بخۆنه وه.

ده قی گه رما پروکینه ره که شکابوو، دنیا که میک فینک بووبوو وه. روڤینو، ده ست به قسان ده کا، شیرئ لیتره و ریویه ک له وئ، و ئاقیه ت دیته سه ر ئه سلئ ئه و بابه ته ی که هه مووان ده یانزانی درهنگ یان زو دیته سه ری. پرسیا ر و قسه کانی هه ندیک به هیما ونا رسته وخو بوو. پیره میزده کان بیته وه ی هیچ سه رسامیه ک بنوینن گوینان ده گرت، هه موو سه ریان بو ده له قاند و به نۆره قسانیان ده کرد. به لی سیرکیک هه ر به ناو سیرک بوو، لیتره وه تیپه ری. سیرکیکي هینده په رپووت ونا بووت بوو که هیچ که سیک باوه ری نه ده کرد که ئه م سیرکه رۆژی له رۆژان کاروانیکي به جه لال وشکو بووه و کابرایه کی قه ره ج ئیداره ی داوه و به ریوه ی بردوووه. وه ختایه ک پیره میزه کان، نمایشه کانی جارانی سیرکه که یان ده گپرایه وه، روڤینو به ریزه وه گوئی لیده گرتن. ئه نجام که هه مووان بیده نگ ده بوون، سه ری قسه کانی ده برده وه ئه و شوینه ی که ده ستی پیکردبوو و ئه مجاره یان پیره میزده کان، به ریزه وه ئه و شتانه یان ده گپرایه وه که ئه و بو ئه وه هاتبوو بیزانی یان به ته واوی لی دنیا

ببیت: چەند رۆژ لە دەریی شارا خێوەتیاڵ هەڵدابوو، چۆن خانمی رۆژدار، کورتەلە و لیبۆک، لە رینگە فالتگرتنەو و بەیت بیژی و نمایشی لیبۆکانە نانی رۆژانە خۆیان پەیدا دەکرد و چۆن کابرای غەوارە، سەری بەملا و بەولادا دەکرد و پرسیری سەیر و سەمەرە دەربارە شەرپان ویاخی و چەتەکان دەکرد، چۆن گروپیکی بەکرینگیراو لە ناکاوا هاتبوون و قژە سوورەکیان بری بوو، چۆن جەنازە باوکیکیان کە دوو مندالی خۆی کوشتبوو، لە گۆر دەرهینابوو و دزی بوویان. نە روڤینو پرسیری کرد و نە پیرەمیردەکانیش، باسی ئەو پیاوێ تریان نەکرد کە نە سیرکەوان بوو و نە غەوارە. بەلام ئەم غایبی هەمیشە حازرە، هەرکاتی باس هاتبا سەر چۆنیەتی خزمەتکردن و ناندان بە کابرای غەوارە، ناوی ئەویش دەهاتە سەر زاران. ئایا ئەمانە دەیانزانی کە ئەم تاپۆیە ژنی روڤینو بوو؟ بیگومان دەیانزانی، بەلای کەمەو هەستیان پێدەکرد، هەلبەتە دەشیان زانی و هەستیشیان دەکرد کە چ شتیکی بلین و چ شتیکی نەلین. لە کۆتایی قسەکاندا، روڤینو، بە نیمچە ریکەوتیکەو بوی دەردەکەوی کە سیرکەوانەکان بۆ کوی چوون و کەوی لە ئیوپیپارا و دەدرکەوتوون. ئەو شەو لە فرۆشگاکەدا، لە سەر حەسیریک کە دووکاندارە کە دابووی، دەخەویت و سارەزی (بەیانێ زوو، سوۆزی) چالاک و چەلەنگ دەکەویتە رۆی.

روڤینو، نە زۆر بەپەلە و نە زۆر خاوی خۆی بە هەنگاو دەسپیری، سارا و بیابانیک تەوی دەکات کە تاقە سیبەری سەرانسەری بیابانە کە سیبەرە کەوی خۆیەتی، کە هەو لەجار دووی دەکەوی و پاشان پیتی دەکەوی. بە پوخساری نەگۆر، بە چاوانی نیمچە داخراوەو، بیھیچ وەستان و هەلوەستەیک ریدەکات، هەرچەندە لەمە رەوانە کە هەندێ شوینی رینگاکەوی داپۆشی بوو. وەختایە ک دەگاتە کوختەیکە دیار مەزرایەکی داپینراو، خۆر ئاویە و دنیا خەریکە تاریک دادی و دەبی بە شەو. یارۆی وەرزی ریکرتە و ژنە کەوی و مندالە پرووت و رەجالەکانی، وەکو دوستیکی کۆن پیشوازی دەکەن. لەگەڵ ئەوانا شیو دەخوات، باسی کیماداس و ئیوپیپارا و شوینانی دیکەیان بۆ دەکات، باسی شەر و ئەو مەترسیانە دەکەن کە دەنگۆی شەر ناویەتیەو، باسی ئەو زیارەتکارانە دەکەن کە لەویندەرەو بۆ کاندوس دەروون، بیر لەو دەکەنەو کە لەو دەچی دنیا بەرەو ئاخر زەمان برۆت. هەنگی روڤینو پرسیری سیرکە کە و ئەو پیاو غەوارەکیان لیدەکات کە بە مقەست هەموو قژیان هەلپاچیو. بەلێ لیرەو تییە رین و بەرەو "سیرادی ئالوس دی ئاگوا" رۆیشتن تا لەویندەرەو بۆ مونتە سانتو برۆن. هاوسەری جووتیارە کە، لەوانی دی باشتر ئەو پیاو لاوازه رەنگ و روو سیسەلە و چرچەلە و قژ هەلپاچراوە چاوی زەرەوی لەبیر مابوو، کە وەکو حەوانیکی بی ئیسقان ریی دەکرد و بیھیچ هۆیکە، بەر دەوام قاقای لیدەدا. ژن و میرد، جۆلانەیکە کۆی بۆ نووستنی روڤینو پەیدا دەکەن، بەیانیش کۆلەپشتیکەوی بۆ پر دەکەن بە بیئەوێ تاقە پولیکی لیوەر بگرن. روڤینو، زۆر بەی رۆژە کە، بە هەشتاوی ریدەکات بە بیئەوێ هیچ کەسیک بدینیت. بە دەشتیکی بیئەزاری فینکا، کە بوو بە مەلبەندی تووتیانی زۆر بلێ، تیدەپەری. عەسری هەمان رۆژ لیرە و لەوێ تووشی شوانان دەبی و جار جار دەووستی و دوو قسەیان دەگەلدا دەکات. بە مەو دایەکی کەم لە سەر ووی (سیتیوداس فلورس - وە بە واتای گولستان، کە ئەم ناوہ زیاتر لە شوخی و سوعبەت دەچی، چونکە لیرەدا جگە لە بەرد و زەمینی تاوہ سووت، هیچ شتیکی دی لینه بوو - لادەدات و پروودەکاتە خاچتیکی کەنار رینگاکە، کە لە دار دروست کرابوو، کۆمەلیک نەزر و نیازی پەیکەرۆکان ئاسای پیوہ هەلواسرابوو. ژنیکی بی لاق، وەکو پاسەوان لە پای خاچە کەدا، مار ئاسا لە سەر ئەرزە کە راکشابوو. روڤینو دەکەویتە سەر چۆکان و ژنە کە تەبەرۆکی دەکات. روڤینو، شتیکی دەداتی تا بیخوات و هەنگی بە دوو قۆلی دەکەونە قسان. هیچی

دەربارەیان نە ژنەوتبوو، نەى دیتبوون. روڤینو پیش ئەوہى بکەویتە ڕى، مۆمىک دادەگیرسىنى و لە بەردەم خاچەکەدا کړنۆش دەبات.

بۆ ماوہى سى پوژان شوین پى ئەوان ون دەکات. لە جووتیاران و شوانان سوڤراخیان دەکات و سەرەنجام دەگاتە ئەو قەناعەتەى کە سىرکەکە لە جىاتى ئەوہى بۆ مونتە سانتو بروت، رىگەى خۆى گۆپوہ، ڕووى کردووہتە شوینىکى دى یان بە ھەمان رىگەى خۆیدا گەراوہتەوہ. ڕەنگە بۆ بازارىک گەرابن تا شتىک بۆ خواردى خۆیان پەیدا بکەن. بۆ گوندەکانى دەوروہەرى سىتووداس فلوہرسدا دەسوڤتەوہ، جار لە دواى جار بازنەى سوڤرپانەوہکەى بەرینتر دەکات، سوڤراخى یەک بە یەکى ئەندامانى سىرکەکە لە خەلکى دەکات. ئایا کەس ژنىکى ڤدیندارى دیتوہ؟ یان کورتەلەيەک کە بالای سى پىیانە؟ لىڤۆکىک کە بەدەنى وەکو لاستىکە؟ یان غەوارەيەکى قژ سوورى قژ ھەلپاچراو کە بە زمانىک دەپەيڤى، کە تىگەيشتنى زۆر زەحمەتە؟ بەردەوام بە نەخىر وەلام دەدریتەوہ. بەرپىکەوت پەنايەکى دۆزىيەوہ، لەویندەر پالکەوت، لە فکران ڤاچوو، جوڤرەھا مەزەندەى لىدا. تۆ بلى پى کوشتبىتیان؟ تۆ بیژى بە ئازارى زامەکانیەوہ مردبىت؟ بەرەو تاکىتو نشیو دەبىتەوہ، بە بىئەوہى شوین پىیان بدۆزیتەوہ، دووبارە بۆ گوندەکە دەزقڤیتەوہ. دەمەو عەسرى پوژىک، کاتى شەکەت و ماندوو لە سەر ئەرزەکە پالکەوت تا سەر خەوئ بشکىنى، دەستەيەک پىاوى چەکار، لە ناکاوا، بە بىدەنگى وەکو سىبەر بەسەریا دەڤڤىن. پىيەک ، بە پاتاوہوہ بە تووندى دەنرى بە سەر سىنگىيەوہ، خەبەرى دەبىتەوہ. کە چاو ھەلدەبڤى دەبىنى ئەم پىاوانە جگە لە قەرەبىنا، قەمە وکىردان، فیت فیتۆکەى زەل و تاڤریان پىيە. چەتە وڤىگر نىن. یان نھا وازیان لە چەتەيى ھىناوہ. زۆر بە زەحمەت قەناعەتیان پىدەکات کە لەو بەلد و دەلىلانە نىيە کە بە پارە ڤىنوینى سوڤا دەکەن و لەوہتای لە کىماداس دەرچووہ تا قە یەک سەربازىشى نەدیتوہ. ھىندە بە خەمساردى و بىموبالائى باسى شەڤى دەکرد کە پىاوەکان وایان وینا دەکرد کە دڤویان دەکات. کار گەيیە ئەوہى کە یەکىک لە پىاوەکان کىردەکەى نایە سەر ملی. ئەنجام تاقىق و ڤرس و جوڤیەکە گۆڤا بۆ گفەت و گوڤیەکى دۆستانە. روڤینو، شەو لە لای ئەوان دەمىنیتەوہ، گوڤى لە قسە و باسەکانیان دەگرى کە باسى مەسىحى دەجال، دەکەن، باسى مەسىحى موبارەک و مورشىد و بىلومونتە دەکەن. لە قسەکانى ئەوانەوہ ئەوہى بۆ بەدیار دەکەوئ کە ھەر یەکىکیان پوژى لە پوژان خەلکى ڤفاندووہ، پىاوى کوشتووہ، لە یاسا یاخى بووہ، بەلام ھەنووکە تۆبەیان کردووہ، گەراونەتەوہ و بوون بە وەلى و پىاوى خودا. بۆى دەگىڤنەوہ کە سوڤا وەکو تاعوون بەرەو ڤوویان دى، خەلکى چەک دەکەن، پىاوان بۆ سەربازى دەبەن. ھەرکەسى تف لە مەسىحى لە خاچ دراو نەکات و نەفرەتى لىنەکات لە ملی دەدەن. کە لى دەڤرسن حەز دەکات پەيوەندى بەوانەوہ بکات یان نا، روڤینو لە وەلامیاندا دەلئت نەخىر، ھوى پەيوەندى نەکردنەکەى ڤوون دەکاتەوہو ئەوانىش لى قەبوول دەکەن.

بەیانى پوژى دواتر، تەقربىبەن ھاوکات دەگەل گەيشتنى سەربازەکاندا دەگاتە "کانسانساو". دەکەویتە گەڤان تا ئاسنگەرەکەى ئاشناى بدۆزیتەوہ. ئاسنگەرەکە لە بەردەم کوورە ڤرىشک ھاوڤژەکەدا وەستاوہ، سەراپای لە ئارەقەدا ھەلگشاوہ، ئاموژگارى دەکات کە تا زووہ لە شار وەدەر بکەوئ، چونکە ئەم شەیتانانە بە تەمان ھەموو شون ھەلگر و بەلەدەکان بە کرى بگرن. وەختایەک روڤینو وارىقاتەکەى خۆى بۆ دەگىڤتەوہ، ئەویش نەھەقى ناگرىت. بەلئ دەتوانى یارمەتى بدات. کابرای رىشو تۆزى لەمە پیش بىرەدا پوڤى بوو. ئەو خەلکانەى بىنى بوو کە روڤینو ڤرسىارى دەکردن، باسى ئەوہى کرد کە کابرایەکى غەوارەى بىنیوہ کە کاژەلان(قەحف، کاژەلاک) دەخوڤنیتەوہ. لە کوڤ دىتبوویانى؟ یاروڤى ئاسنگەر بۆى باس دەکات و یاروڤى بەلد و شون ھەلگر، تا ئىواری بەدەم قسانەوہ، لە دووکانەکەى ئەوا دەمىنیتەوہ. پاشان بە دزى پاسەوانەکانەوہ لە گوندى وەدەر دەکەوئ.

دوای دوو سهعاتان دهگه پښته وه بو لای ئه موریدانه ی له بیلو مونته وه هاتیبون، پښیان راده گه یه نی که شه ر گه ییوه ته کانسانسو.

دکتور سوزافیریرو، کووپه کانی یه ک یه ک له سپرتویه که هه لده کیشا و دهیدانه دهست خا بارون ئه ستیلا، که له جیاتی سه ربه ند، دهسما لیک ی له سه ری به ستبوو. ئه ویش یه ک یه ک ئاگری پیوه ده نان و به مه علانی به پشتی عه قیدیه وه ی ده چه سپان دن. عه قید به جو ری به ده ما راکشابوو، که که مترین چرچ نه ده که وته چه رچه فه که ی سه ری.

خا بارون، به دهنگه زه لاله که ی روو له دکتور یان نه خو شه که گو تی: " زور جار له کالومی ناچار بووم هه م دکتور بم و هه م مامان. به لام ئه له ه قی زور ده میکه کاری هه جاماتم نه کردووه. عه قید، خو ئه زیه تت ناده م؟" موریرا سیزار، ئه وپه ری هه ولیدا که ئازاره که ی وه شیریت، لی نه یوانی " به هیچ جو ری بارونس، داوای بور دن ده که م که بوومه مایه ی زه حمه تی ئه نگو، تکایه له جیاتی من داوای بور دن له میرده که شت بکه. راستت ده وئ هانتی من بو ئیره، بیرو که ی من نه بوو."

بارونس، له کاری چه سپان دنی کووپه کان بووه وه، بالیفه کانی نه خو شه که ی ریک خسته وه: " ئیمه خو شحالی ن به بوونتان لی ره. من به ش به حالی خو م هه ز ده که م به چاوی خو م پیاو یکی قاره مان بدینم، هه رچه نده هه زم ده کرد که نه خو شی بو کالومی نه کیشابای..."

دهنگی دوستانه، ئه فسووناوی و دهستکرد بوو. له پال تهخته که دا میزیک هه بوو، سوراحی و دهست شو ری فه خفوری نه خشین به نیگارین تاوسین پاشایه تی، سارغی و به سته لوکه، قاپی پر له زهروو، کووی چه جاماتکیشی و چه ند شو وشه یه کی له سه ر بوو. پوناکی سپیده له پشت په رده سپیه کانه وه، دهیدا له ناو ژووره خاوین و فینکه که. به لام "سپاستیانا" ی هاو ده می بارونس، به بی جو له له بهر ده رگا که وه ستابوو. دکتور سوزافیریرو، به چاوانی خه والوه وه که دیار بوو به دریزی شه و نه خه وتبوو، به وردی روانیه برینه کانی سه ر پشتی نه خو شه که، که له ژیر گوشاری کووپه کاندانا اوسا بوون.

- " زور چاکه. نیو سه عاتیکی دی چاوه روان ده که ین، دوای ئه وه هه مام و مه ساجیکی باشی ده که ین. قوربان هیقی دارم نه بیژی حالتان باشتر نه بووه، رهنگ و رووتان هاتووه ته وه تایم." سپاستیانا گو تی: " هه مامه که ئاماده یه، ئه گه ر پیویستتان به من بوو، منیش دیم."

بارونس هه لیدایه: " منیش ده خدمه تو دام. نها به دوو قولی به جیتان ده هیلم. ئه خه ریک بوو بیرم بچیت. داوام له دکتور سوزا کردووه که ئیزنتان بدات چایه کمان ده گه لدا بخو یته وه جه نابی عه قید. میرده که م ده یه وئ چاک و خو شیه کتان له گه لدا بکات. دکتور توش وه ره. ههروه ها نه قیب کاسترو وئو کوره ئه توار غه ریبه ش... گو ت ناوی چیه؟"

عه قید، زور هه ولیدا بزه یه کی به رووا بدات، به لام هه رکه بارونس ژنی بارون دی کانا براقا له ژووره که وه ده رکه وت و سپاستیانا ش دوای که وت، جله وی تووره یی به رداو گو تی: " دکتور ده بوایه ئه مر بکه م گولله بارانت بکه ن، که به مجوره خسته ته ئه م داوه وه."

دکتور سوزا فريرو، شهکەت وماندوو خۆی دا به کۆلی کورسییه بزۆزه که دا: " ئەگەر بهمجۆره ههلبچی، ناچارم دهکە ی خوینی ترت لیبگرم، ههنگی ناچار دهبی یهک رۆژی دیکهش له جیدا بکهوی. نها پوخسهتی من بده با نیو سهعاتی ئیسراحت بکه م. تکایه له جیی خۆت مهجولئ."

ریک پاش نیو سهعات چاوانی هه لئناو به تووندی هه لی گلۆفتن ودهستی به هه لگرتنی کوپهکان کرد، کوپهکان به ئاسانی لادهبران و شوینهکانیان شین و مۆر بوو بووهوه. عهقید به دهما پالکه وتبوو سهری نابوو سهه هر دوو بازوو تیک هالاوهکانی. وهختایهک نهقیب ئولیمپیو کاسترو وهژوورکهوت تا ههوالی قۆشه نهکە ی پئ رابگه یه نیت، به ئهسته م ده می هه لئنا. سوزا فريرو، موریرا سیزاری بۆ حه مامه که برد، سپاستیانا، هه موو شتیکی به گویره ی رینوینییهکانی دکتور ئاماده کردبوو. عهقید جلهکانی دا که ند - به دهنه وردیله که ی - به پیچه وانه ی پوو و پوخسار و بازوو هکانی که تهواو تاوه گاز بوو بوون، سپی سپی بوو - بئ هیچ قسه یه ک خۆی به بانپوی حه مامه که دا کرد، ماوه یه کی زۆر، به دهم ددانه جیرپوه تیایدا مایه وه. ههنگی دکتور به ئەلکول شیلای. جۆشانه ی خه رده لی له به دهنی هه لسوو، ناچاری کرد بۆنی ئەو گیا دهرمانیانه بکات که کردبووی به سهه ئاگردانه که دا. ئەم تیمار و دهرمانکردنه به بیدهنگی ئەنجام درا. به لام هه رکه بۆنکردنی بخورد و گیا دهرمانیهکان تهواو بوو، سه رهنگ، بۆ ئەوه ی جه وه که هه ندیک هیوربکاته وه، به مجامه له وه گوتی وا هه ست دهکات به سیحر و جادوو دهرمان ومالیجه کراوه. سوزا فريرو گوتی که زانست و جادوو داوه موویه کیان به ینه. به وجۆره ئاشتیان بووه وه.

که بۆ ژووری نووستنه که گه رانه وه، یه ک سینی، پڕ له میوه و شیر ی تازه، گۆشتی سووره وه کراوی به راز و قاوه چاوه پوانیان بوو. موریرا سیزار، هه ر بۆ مجامه له چه ند پاروویه کی به نه به دلی خوارد وخه و بریدییه وه. که بیدار بووه وه نیوه رۆ بوو، په یامنی ره که ی رۆژنامه ی جورنال دی نوتیسیاس به دیارییه وه وه ستابوو، ده ستیه ک وه ره قی یاری به دهسته وه بوو. پیتش نیازی کرد که فیری یاری کۆنکانی بکات، که له وه سهرو به نده دا یارییه کی یه جگار باوی ناو خه لکه قه ره ج ئاساکه ی باهیا بوو. ماوه یه ک به بیدهنگی یاریان کرد، تا ئەوه بوو سوزا فريرو، که تازه خۆی شۆردبوو وجوان ته راشی کردبوو، هات تا به عه قید بلی ئیدی ده توانی هه ستیت. وهختایه ک عه قید بۆ چا خواردنه وه خۆی به ژووری میوانا کرد، بارۆن و هاوسه ره که ی، نه قیب کاسترو و دکتور ورۆژنامه فانه که که تاقه که س بوو له ناو هه موویانا که ته راشی نه کردبوو وبه خۆی رانه گه یی بوو، هه موو له وینده ر خر بوو بوونه وه.

بارۆن دی کانا براقا به ره و پیری عه قید چوو تا ته وه قی له گه لدا بکات. ناو ژووره که به کاشی سوور و سپی کاشی کرابوو، موپه لکهکانی ناوی له داری خاکاراندا دروست کرابوون: کورسی دارینی پشت ئەستوونی و نشیمه نی به حه سیر چنراو که به کورسی نه مساوی به نیوبانگ بوو، ته پله کی چکۆله، که چرای نه وتی و وینه یان به سه ره وه بوو، دۆلابی شووشه یی که شووشه وات و فه خفوری تیا ریز کرابوو، په پوولانی چه سپینراو به قوتووی مه خمه ل پۆشه وه. دیواره کان به تابلوی ئاوی دیمه نانی گونده وارانه وه رازینرابوونه وه. بارۆن له حالی میوانه که ی پرس ی و هه ر دوو کیان چاک و خوشی ئاساییان له گه ل یه کدیدا کرد، بارۆن له م گه مه یه دا زۆر مه علان تر بوو له م ئەفسه ره عه سکه رییه. په نجه ره کان خرابوونه سهه ر گازی پشت، له وینده ره وه دیمه نی پایه به ردینهکانی دهر وازه که، بیریک، له دوو لای مهیدانه که ی به رانه را، ریزیک داری ته مر هندی و دار خورما دیار بوو، له ولاتره وه بینایه ک دیار بوو که جارن شوینی کۆپه لکهکان بوو و هه نووکه ئەو کریکاره هه ژارانیه ی تیا بوو که له مه زراکه دا

موریرا سیزار، به راپوژیکی هینده سهنگین و جدی، که ههمووان گفتم و گوئیهکانی خویان بری، گوتی: " من تفهنگهکانم فرهسنین و توپهکانم ئەلمانین. نه رقم له ئەوروپایه و نه له کونیاک. بهلام چونکه ئەهلی مهشرووبات و خواردنهوه نیم، حهیفه ئەم دیارییه بدهی به کهسیک که قهدری نازانی."

بارونس، ههلیدایه: " کهواته وهکو یادگارییهک ههلیگره."

عهقید به راپوژیکی سارد له سهری رۆیی: " رقم له و دهره بهگ و مولکداره لۆکالی و بازرگانه ئینگلیزانهیه که ئەم دهقهههیان له سهدهکانی ناڤیندا ههشتوووتهوه. رقم له وانهیه که شهکریان له گهلی بهرازیل پی گرینگتر و پهسهندتره."

بارونس، بیتهوهی خوی شلوی بکات یان چارهی بهیهکا بدات له سهر خزمهتی میوانهکانی بهردهوام بوو. له لایهکی دییهوه خاوهن مال دهستبهرداری زهردهخهنهکانی بوو، ویرای ئەوهش دهم و راپوژی ههردۆستانه بوو. " ئەو بازرگانه ئەمریکانهی که خهلی باشوور به باوهشی والاهه پیشوازیان دهکهن، له خهمی خهلیکیدان یان له خهمی قاوهی خویاندان؟"

موریرا سیزار، وهلامی ئامادهی پیبوو: " ئەوانه مهکینه وتهکنولوجیا و پاره له گهله خۆدا دینن، ئەو شتانه دهگهله خۆدا دینن که بهرازیل پی پیشدهکهویت، چونکه پیشکهوتن دهکاته سنهت وکار ودهستمایه، باشترین نمونهش ویلایهته یهکگرتوووهکانی ئەمریکایه."

چاوه بچووک و ساردهکانی تروکاند وله سهری رۆیی: " ئەمه شتیکه کوله داران هه رگیز پهی پینابهن جهنابی بارون."

پاش ئەو بیدهنگیهی که دواي ئەو قسانه بالی به سهر ژووهره کهدا کینشا، دهنگی شیواندنی چایهکان هاته گوی، رۆژنامه فانه که فری له چایه کهی دها، دهتگوت دهنگی غه رغه ریه.

بارونس به دهم بزیه که وه گوتی: " خو کۆمار سیسته می کوله داری هه لئه وه شانده وه، به لکو رژی می پاشایه تی هه لیوه شانده وه."

ئه وسا وهکو ئەوهی زور بهم حازر وه لامیهی خوی دلی خوش بی، به روهیه کی خوشه وه پسکی تی شیرین و کیکی بۆ میوانهکانی دانا و له سهری رۆیی: " دهزانی میزده کهم پینج دانه سال بهر له فه رمانی ئازادی، کۆیلهکانی خوی ئازاد کردبوو؟"

عهقید به رسقی دایه وه: " نه خیر، به مه م نه زانی بوو. به راستی کاریکی چاکی کردوه، وه للاً ئافه رین. " بزیه کی دهستکردی بۆ کرد و قومیکی له چایه کهی دا. ویرای خهندهکانی بارونس و سه رنجدانی له ناکاوی دکتور فریرۆ بۆ پۆله په پولهکان و چیرۆکه کهی نه قیب کاسترو دهر باره ی پاریزه ریک که ژنه کهی کوشتبووی، جهوی ژووهره که گرژ و ناخوش بوو بوو.

رهوشه که گرژتر بوو، له کاتیکا سوزا فریرو، ستایش و نهوازشی بارونی دهکرد: " دهزانی فیودالهکانی ئەم محاله خه ریکه مولک و مهزراکانیان به جیدیلن و له دهست چهته و یاخیهکان دهرۆن و بارده کهن، به لام تو به گه پانه وهت بۆ کالومی بوویت به سه رمه شق."

بارون بهرسفی دایه‌وه: "من بویه بو کالومی گه‌پامه‌وه تا مولکه‌که‌م بخه‌مه خزمه‌تی که‌تیبه‌ی حه‌وته‌مه‌وه. به داخه‌وه‌م که‌ ئه‌م کومه‌که‌ی من په‌سند نه‌کرا."

عه‌قید موریرا سیزار، له‌ بن لیوانه‌وه‌ گوتی: "ئه‌م ئارامیه‌ی له‌م ده‌قه‌ره‌ به‌رقه‌راره، وا له‌ خه‌لکی ده‌کات که‌س باوه‌ر نه‌کات که‌ له‌م نزیکانه‌ شه‌ر و ئاژاوه‌ هه‌بی. تو شانست هه‌یه‌ که‌ چه‌ته‌ و یاخیه‌کان ده‌ستیان لینه‌داوی."

بارون، به‌ راویژیک که‌ هیشتا ئارام بوو، به‌رسفی دایه‌وه: "هه‌ندی‌جار پیاو به‌ پو‌الله‌ت ده‌خه‌له‌تی. ده‌نا زور خیزان له‌ کالومی باریان کردووه‌ و کشت وکال بو‌ نیوه‌ داکه‌وتووه‌. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ کانودوس مولکی منه، وانیه‌ی؟ من له‌ ناچاریدا، زور شتم کردووه‌ به‌ قوربانی، باجی گه‌وره‌م داوه‌، زیاتر له‌ هه‌ر که‌سیکی تری ئه‌م دیار و ده‌قه‌ره‌."

بارون، هه‌ولیده‌دا، ئه‌و توورپه‌یه‌ی که‌ قسه‌کانی عه‌قید له‌ لای دروست کردبوو، بشاریته‌وه‌، به‌لام بارونس وه‌ختایه‌ک دووباره‌ هاته‌وه‌ قسان بووبوو به‌ مروقیکی دی: "هیچی دارم، تو باوه‌ر به‌و درو‌ ده‌له‌سانه‌ نه‌که‌ی که‌ گوايه‌ می‌رده‌که‌ی من کانودوسی راده‌ستی شه‌ر‌قان وچه‌ته‌ ویاخیه‌کان کردووه‌." چاوه‌کانی بارونس له‌ داخا بچووک بووبونه‌وه‌.

عه‌قید، بینه‌وه‌ی پشتیوانی له‌ قسه‌کانی ئه‌و بکات یان به‌ درو‌یان بخاته‌وه‌، قومیکی تری له‌ چایه‌که‌ی دا.

بارون له‌ بن لیوانه‌وه‌ گوتی: "که‌واته‌ قه‌ناعه‌تیا‌ن به‌ تو کردووه‌ که‌ ئه‌م درو‌ نه‌نگینه‌، راستیه‌کی حاشا هه‌لنه‌گره‌. یانی تو باوه‌ر ده‌که‌ی من یارمه‌تی ئه‌م لامه‌زه‌به‌ دزانه‌ بده‌م که‌ به‌ نه‌هه‌ق ئاگر له‌ مالی خه‌لکی به‌رده‌ده‌ن و مه‌زراکان تالان ده‌که‌ن؟"

موریرا سیزار، کووپه‌که‌ی له‌ سه‌ر میزه‌که‌ دانا. نیگایه‌کی ساردی بارونی کرد و به‌ل‌ز زمانی به‌ هه‌ردوو لئویا هیتا. به‌ کاوه‌خو، وه‌کو ئه‌وه‌ی بیه‌وی هه‌مووان به‌ ته‌واوی گو‌ییا‌ن له‌ وشه‌ به‌ وشه‌ی قسه‌کانی بی‌ت، گوتی: "ئه‌م شیتانه‌، سه‌ربازان به‌ گولله‌ ده‌کوژن، ئه‌م خه‌لکانه‌ که‌ ئاگر به‌ هه‌موو شو‌ینیکه‌وه‌ ده‌نه‌ن، تفه‌نگی زور تازه‌یان پینیه‌. ئه‌م دزانه‌ کومه‌ک و یارمه‌تی له‌ ئینگلیزه‌وه‌ وه‌رده‌گرن. ئاخ‌ر جگه‌ له‌ سه‌له‌ته‌نه‌تخوازه‌کان، چ که‌سیک هه‌ول ده‌دات که‌ ئه‌م فیتنه‌یه‌ دژی کومار هه‌لایسینی."

ره‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌رابوو، کووپه‌ بچووکه‌که‌ به‌ده‌ستیه‌وه‌ ده‌له‌رزی. هه‌مووان جگه‌ له‌ روژنامه‌قانه‌که‌ چاویان برپیه‌ ئه‌رزه‌که‌.

بارون به‌ راویژیکی بنجبر گوتی: "ئه‌وانه‌ وه‌ختایه‌ک هه‌ست بکه‌ن دنیا ئه‌من و ئه‌مانه‌، نه‌زم و نیزام به‌رقه‌راره‌، ئه‌م دنیا‌یه‌ ئه‌من و ئه‌مانه‌، نه‌ دزی ده‌که‌ن و نه‌ خه‌لکی ده‌کوژن، نه‌ ئاگر به‌ مالی که‌سه‌وه‌ ده‌نه‌ن، چونکه‌ که‌س به‌ قه‌د ئه‌وان ریزی ده‌سه‌لات ناگرئ. به‌لام کومار به‌ ده‌رکردنی کومه‌ل‌یک یاسا وریسای نا واقیعی، نه‌زم و نیزامی ولاته‌که‌مانی ویران کردووه‌، دروشمی حه‌ماسی و به‌ جوش و خروشی کردووه‌ به‌ ئه‌له‌ته‌رناتیقی پره‌نسیپی گو‌ی‌رایه‌لی. ئه‌مه‌ جه‌نابی عه‌قید، هه‌له‌ی مارشال فلورنیویه‌. چونکه‌ سیسته‌می ئایدیالی جفاکی، له‌ ئارامی دا گه‌شه‌ ده‌کات وریشاژو ده‌بی‌ت، نه‌ک له‌ هه‌را و هوریا و دروشمبازیدا."

له‌م کاته‌دا دکتور سوزا فریرو، قسه‌که‌ی به‌ بارون بری، له‌ جی‌ی خو‌ی هه‌ستایه‌ سه‌ر پینیا‌ن وگوتی: "قوربان، هه‌ست به‌ نه‌ساغی ده‌که‌ی؟"

به لام نینگايه کی موریرا سیزار، له و حدهی راکرت. رهنگی پوخساری عه قید گؤرا، ئاره قه نیشته سهر ته ویلی، لیوه کانی، وهک ئه وهی گازی لیگرتبن شین هه لگه رابوون. له جیی خوی هه ستا و به راولیژی که زیاتر له ورته ورت ده چوو، پوو له بارونس گوتی: "بارونس، داوای بوردن ده که م. ده زانم رهفتارم هه ندی زبره. من له بنه ماله یه کی ساده م و هه موو ژیانی خوم له ژینگه ی سوپایی و سه ربازخاناندا به سه ر بر دووه."

به لاره لار له ژووری میوان وده رکه وت، به دهم ریکردنه وه به بهینی مؤبیله کان ودؤلابه شووشه ییه که دا، به ملا و به ولادا ده هات. یاروی رۆژنامه فان له دواي ئه وه وه به دهنگی به رز و به رووداریه وه داوای کوپچ چای دیکه ی کرد. ئه و وئولیمپیو کاسترو له ژووره که دا مانه وه. لی دکتور پوی تا بزانی ئه فسه ری فه رمانده ی که تیبه ی حه وته م چی به سه ر هاتبوو. سه یری کرد له سه ر ته خته که که وتوو و هه ناسه ی ته نگ بووه و ژورماندوو. یارمه تی دا تا جله کانی دا که ند و حه بیکی ئارامبه خشی دایی و گوپی لیوو ده یگوت ساره زی بؤ باره گای تیپ ده گه ریته وه. هیچ حه وسه له ی گه نگه شه ی ئه م مه سه له یه شی نییه.

دواي ئه و قسه یه، ریگه ی به دکتور دا که دووباره کوپه کان، کوپی حه جامه تکیشی، بنی به پشتیه وه و جاریکی دی خوی به بانئوی حه مامه که دا کرد که پر بوو له ئاوی سارد و به له رزه له رز هاته ده ره وه. ئیدی به تر بانتین و خه رده ل شیلاي و گه رمی کرده وه. له ژووری نووستنه که یا خواردنی دایی، به لام پاشان هه ر به رۆبی حه مامه وه هه ستا و چوو بؤ ژووری میوان، چه ند خوله کیک له وینده ر به ند بوو، سوپاسی بارون و بارونسی کرد، بؤ ئه و میوانداریه ی که لیان کردبوو. به یانی سه عات پینج رابوو، به دهم خواردنه وه ی فینجانی قاوه وه دکتور سوزا فییریوی دلنیا کرد که حالی زور باشه و قهت له وه باشتر نه بووه. ئه وسا رۆژنامه فانه چاوکزه نزیکیه که ی، که تازه له خه و رابوو بوو، شپزه وشه پریو، به دهم باویشکدانه وه، له لای ئه وه وه رۆنیشتبوو، ئاگادار کرده وه که ئه گه ر بچوو کترین، که مترین هه وال له مه ر نه خو شیه که ی له هه ر رۆژنامه یه کا بلا بیته وه ئه و مه سئوله. وه ختایه ک خوی بؤ رۆیشتن ناماده ده کرد، پیشخزمه تیک هات و پیی گوت که بارون حه زده کات له نووسینگه که ی خویا بیدینیت. ئه وی بؤ ژووریکی بچوو ک برد که میزیکي نووسینی گه وره ی تیا بوو، قوتوویه کی سیغار پیچانه وه ی به سه ره وه بوو. جگه له و دؤلاب و ره فانه ی که پر بوون له کتیبان، ئیدی خه نجه ر، قامچی، ده ستکیشی چه رمین و شه یقه ی مه کسیکی و لغاو و هه وساری ئه سپ به دیواره کانه وه هه لواسر رابوون. ژووره که هه ندی په نجه ره ی هه بوو به دیوی ده ره وه دا ده یانروانی، له به ر روناکی سپیده دا، حه رس و پاسه وانه کانی عه قید ده بینران که قسه یان ده گه ل ئه و رۆژنامه فانه دا ده کرد که له باهیا وه هاتبوو.

بارون رۆبی حه مامی له به ر ونه علی له پی بوو. گوتی: "جه نابی عه قید، هه رچه نده ئیمه را و بؤچوونمان جیاوازه، به لام باوه ریم وایه که تو هاوالاتیه کی نیشتمان په روه ریت و له ناخی ناخه وه به رژه وه ندی بالای به رازلیت ده وی. نا نه خیر، نامه وی مه راییت بکه م تا سوژت به لای خوما راکیشم. ناشمه وی ماته لت بکه م و وه ختت بگرم، من ده مه وی بزانه که سوپا یان به لای که مه وه خوت، ئاگاتان له و بوختان و ته له و داوانه هه یه که ژیرا وژی ره له لایه ن نه یاره کانی منه وه، بؤ خوم و دوسته کانم هه لده به سترین و دهنریته وه."

موریرا سیزار، قسه که ی پیبری: " سوپا هه قی به سه ر مملانیی سیاسی لؤکالییه وه نییه، ئه وه ئیشی سوپا نییه. من بویه هاتووم بؤ باهیا تا ئه و یاخی بوونه دابمرکینمه وه که کوماری خستوو ته مه ترسییه وه. تاقه ئامانجی من له م هاتنه ئه وه یه و ته واو."

زور نزیک له یه کدی وه ستابوون، چاویان له دور چاوی یه کدی بری بوو.

بارون گوتی: "ئەو ھەولەي ئەوانیش بۆ ھەمان مەبەستە، بەم بوختان و درۆ و دەلەسانە گەرەکیانە لە "ریو و حکومەت و سوپای بگەیننن که سەرچاوەی ئەم خەتەر و مەترسییە کانودوسە. دەنا ئەو داماوانە هیچ جۆرە چەکیکی تازەیان نییە. ئەو فیشەکانەي ئەوان ھەیانە پاشەرۆی لیمونایتە، یان ئەگەر ناو ھونەرێکەیت گەرەکه "ھماتایت" ە، مەیلەو قاوہییە، ئەمە مادەیکە کانزاییە که لە سەرانسەری "سیرادی بندنگو" دا نەک ھەر دەست دەکەوی، بەلکو وەکو خۆلە، خەلکی وەکو ساچمە بۆ ساچمە زەنەکانیان بە کاری دینن."

عەقید پرسی: "یانی ئەو شکستەي که سوپا لە ئاوا و لە ئوکامبیانو تووشی بوون، ئەویش لەو بابەتە بوختان و تەلە و داوانەيە؟ ئەو تەفەنگانەي که جاسووسانی ئینگلیز لە لیقەرپولەو بە قاچاغ بۆ ئەم دەفەرەیان قڕی کردوو، درۆیە؟"

بارون، چاوی برییە سیمای بیباک و چاوانی کینە ئامیز و تەوسخەنەکەي عەقید. ئایا ئەم پیاو ە که سە بە گومانەکان بوو؟ ھیشتا نەیدەتوانی ئەمە ساغ بکاتەو، بەلام ئەو ەي لە لا عەیان بوو، که موریرا سیزار رقی لێی بوو.

بارون لە وەلاما گوتی: "مەسەلەي تەفەنگە ئینگلیزییەکان، بە راستی بەشیکە لە نەخشە و پلانەکانی وان. ئیپامینوداس گونسالوقس، که لە لایەنگرە ھەرە پر جۆشەکانی ئیوہیە لە باھیا، بۆیە ئەو تەفەنگانەي گەیاندوو تە ئیرە، تا بەو تۆمەتبارمان بکات که ھاو دەستین دەگەل حکومەتیکی بیگانە و شورشقان ولە گەل یاخییەکاندا.

بەلام سەبارەت بەو جاسووسە ئینگلیزییەي ئیپوپیارا، ئەمەش ھەر ئەو دروستی کردوو، یان پیاوکانی خۆی راسپاردوو، که کابرایەکی بەدبەختی داماو، که لە بەدبەختی خۆیا قژی سوور بوو، بکوژن. ئاگات لەمە ھەيە؟" موریرا سیزار، نە چاوی دەتروکاند ونە مووی لیدەبزوا، تەنانەت دەمیشی نەدەکردوو. بەردەوام تەمەشای بارونی دەکرد، ئەم نیگایە روونتر و خۆیاتر لە ھەر وشەیکە ئەو ەي لە بارون گەیاند که عەقید چۆن بییری لە بارون و لە قسەکانی تۆزی لەمە پیشتری بارون، دەکردوو.

"کەواتە تۆ لەمە دلناییت، واتە شەریکی ئەم پیلانەي، لەگینیشە دەستت لە پشت ئەم پیلانەو ە بی." بارون چاوی لە عەقید گواستەوو بۆ چەند دەمیک سەری داخست، وا دەھاتە بەرچاو لە فکران راجووبی، بەلام لە راستیا زەینی خالی خالی بوو. ئەنجام وەخۆ ھاتەو ە گوتی: "قەناعەتت وایە ئەمە ئەو ھەموو ئەزیزتە بیئی؟ ھەر ھەموو ئەم درۆیانە، ئەم پیلانگێریە، تەنانەت ئەم ھەموو تاوانە، لە پیناوی بەرقراری کۆماریکی دکتاتوریا؟ یانی باوہرت وایە شتیکی زادەي ئەم شتانە بی، دەبیته دەرمانی شفا بەخشی ئەم ھەموو دەردەي بەرۆکی بەرازیلی گرتوو؟"

چەند چرکەیک بووری و موریرا سیزار ورتەي نەکرد، لە دەری را پرتەویکی سوورباو، کاتی گزنگانی رۆژی رادەگەیاند، دەنگی خەلکی و حیلەي ئەسپان دەھاتە گۆی. لە قاتی سەری را دەنگی خەشەخشی ھەنگاونان دەھات.

عەقید لە ناکاوا ھەلیدای: "لێرەدا خەلکانیکی چەکار ھەن و کۆماریان قەبوول نییە، دوو ھیرشی سوپایان تیکشکاندوو." تۆنی دەنگی بتەو، هیچ نەگۆرابوو: "حەقیقەتی مەسەلەکە ئەمەيە که ئەمانە ئالەت و ئامیزی خەلکانیکی وەکو تۆن، که بۆیە کۆماریان قەبوول کردوو، تا لە ناو ەو خیانەتی لیبەکن، بنکەنی بکەن و جلەوی دەسەلات بگرنە دەست و ھەمان رژیمی کۆن بپاریزن و تەنیا چەند ناو و ھەندئ رۆخساری کہم بگۆرن و ئاو بیئە و دەست بشۆ. راستە ھەنگاوی باشتان بەرەو ئامانجی خۆ ناو. نھا سەرۆکیکی مەدەنی ھەيە، حکومەتیکی حیزبی ھەيە که تەفرەقە دەخاتە ولاتەو ەو لە پەل و پۆی دەخات، گۆد و ئیفلیجی دەکات، پەرلەمانیک ھەيە که ھەر

ههولتي چاكسازى و گورانكارى پەك دەخات، هه موو ئەمەش لە سايه و بهرەكەتى ئەو فەند و فيلانەوه كه له بن سەرى ئيوه گەلدایه، له خوت و خوړايى هاوارى سەرکه و تەنتان دەکرد، وانیه؟ تەنانهت دەنگ و باسێك ههیه كه سوپا بۆ نیوه كه م بكریتەوه، وانیه؟

عه جەب سەرکه و تنيكه ئەم سەرکه و تنه! به لām به پريزینه ئيوه سەهون، به هه له دا چوون. به رازيل هه تا هه تايه به و حاله وه ناميني كه سەدان ساله ئيوه ي فيودال دايدە دوشن، سوپا بۆ ئەمە دروست بووه و هاتووه تە ئاراهه تا يه كيتى نه ته وه يى بپاريزيت، پيشكه و تنى و لات زامن بكات، يه كسانى له نيو هه موو به رازيلياندا چيبكات، و لاتىكى موديرنى به هيز بخولقينى. دلنات ده كه مه وه كه ئيمه هەر هه موو كۆسپ و ته گەرەكان راده كه ين: كانودوس، ئيوه، بازرگانانى ئينگليز و هەر كه سيك بيته سەر رينگامان. نامەوى ئەوه ت بۆ روون بکه مه وه كه ئيمه ي كۆماريخوازاني راسته قينه، مه به ستمان له كۆمار چيبه. ئيوه گەل له مه حالى نابن، چونكه ئيوه دەنگ و پرەنگى رابردوون. تۆ ته مه شای دواوه ده كه ي. به راستى شهرمه پياو له كاتيكا كه سەده ي بيستمه م بهر ده رگای پيگرتووين و ته نيا چوار سال ماوه بۆ ده ستپيكي سەده ي بيستمه م و خەلكانيك هه بن شانازى به بارۆنى خووه بکه ن، ئاخو له كوئى باوى بارۆن ماوه؟ من و تۆ دژمنى خوینی يه كدين، شه رى ئيمه شه رى بى ئامانه، هيج قسه يه ك نيه بۆ يه كدى بکه ين."

سەريكى دانه واند و گەرايه وه و به ره و ده رگاكه رۆيى.

بارۆن له بن ليوانه وه گوئى: "مه منوونى راشكاويه كه تم." بيته وه ي له جيبى خوئى بجوليت، بينى كه عه قيد له نووسينگه كه وه در كه وت و دواى چەند چرکه يه ك دووباره له ده رپى كۆشكه كه به دياركه و ته وه. بينى سواری ئەسپه سپيه كه ي بوو، كه موراسيل و خولامه كه ي، جله وه كه ي بۆ گرتبوو، هه ليكرده چوار ناله و ته پ و تووزى دنياى به سەر پاسه وان و ياوه ره كانيا کرد.

(٤)

دەنگى فیت فیتۆكان له دەنگ و ئاوازی هەندى تەير و تەوان دەچى، فيغان و زاربييه كى ناسازە و پەردە ي گوئى سەربازان دەسمى و له ميشكياندا ده گيرسيته وه، شه وئى له غورابى خەويان راده پەرينى، يان له كاتى راپه يمايى دا غافلگيريان ده كات. ئەمە پيشه كى مه رگه، چونكه له دواى ئەوه وه، گولله و تيرباران دەست پيده كات، به گيزو هۆر، ئاسمانى به هه تاو يان ئەستيره باران شه ق ده كات و گر ئاسا ديت و ناوه ندی نيشانه ي خوئى ده پيكتيت. له م كاته دا دەنگى شاور و فیتۆكه كان خامۆش ده بيت و ناله ي خەمىنى چيل و گاو گوئال، ئەسپ و قاتران، بزى و كارژ و لانی بريندار به رز ده بيته وه. هه نديجاريش سەربازيک بريندار ده بى، به لām ئەمە حاله تيكي ئاوارته يه. چونكه وه كو چۆن دەنگى شاور و فیت فیتۆكه كان، گوئى، يان ميشك و روحى سەربازان راده چله كيني، زراويان ده توقينى، به و ئاوايه گولله و تيره كان سوړاخى حەيواناته كانيش ده كەن.

ئەو دوو چيله ي كه هه وه لچار هاتنه كوشتن كافي بوو تا سەربازەكان بزائن كه ئەم قوربانيانه به كه لگى خواردن نايەن، تەنانهت بۆ ئەوانه ش كه عەمرىكيان له جەنگه لان به سەر بردبوو و به رديشيان پى دەخورا به كه لگى خواردن نه ده هات. ئەوانه ي گوشتى ئەم چيلانه يان خواردبوو، تووشى رشانه وه و به له فيره و په وانبيه كى هينده خراپ بووبوون، كه پيش ئەوه ي دكتورانيش بلين ئەو گوشته ناخورى، خو به خو زانيبوويان كه تيرى ياخييه كان، دوو چەلان ئەو حەيوانە يان دەكوشت، جارى حەيوانە كانى دەكوشت و جارى خودانى حەيوانە كانى برسى ده كرد و نه يده هيشت خير له و حەيوانە بدینن كه بۆ بژيوئى خوئان به خودانيان ده كرد.

له وه به دواوه ميچهر فيبرو نيودي بریتو، هرکه حهيواني مردار بوايه ته وه نه وتی پيدا دهکرد و دهيسوتاند. ميچهر پوژ به پوژ زياتر لاواز دهبوو، به دم نازاری چاوه وه دهتلايه وه، هرکه له شکره که له کيماداس به پوژ کهوت، ئەم دواي ماوهيه کی کهم گوړا، بوو به کابرايه کی گرژ ومون وخه مين. له وه دهچوو له نيو هه موو له شکره کهدا ئەو تاقه کهس بی که دهنگی شاوره کان زور کاری تيبکات، خوی لی حه رام بکات و شهو تا به يانی به عه زابی بيدار بيه وه بتليتته وه. جا بو نه گبه تی ئەو بهر پرس بوو له و حه يوانانه ی که به دم نازاره وه دهیان بوړاند و په له خوار دهبوونه وه، ئیدی ئەو تاقه کهس بوو که دهبوو دهستوری پيوه نانی فيشه کی ره حمهت و سووتانديان بدات. چاک دهيزانی ئەم کاره زه مينه بو برسيه تی پوژانی دواتر خو شده کات. به هه موو توانايه کی خو يه وه هه ولیده دا کاریگه ری تيره کان کهم بکاته وه، راده ی ئەم خه ساره ته کهم بکاته وه، ئیدی دهوړی ده رده کرد تا ئاگيان له حه يوانه کان بی، که ول و پيسته ی خاويان وه کو جل له حه يوانه کان ده کرد. به لام به و گه رمای هاوینه ئەو جلانه دهیان کرده کاریک حه يوانه کان ئاره قه بکه نه وه، نه توانن وه کو پيويست ري بکه ن و هه نديچار ده که وتن و له گه رما مردار ده بوونه وه. سه ربازه کان ميچهريان ده بينی هرکه ئەم سه مفونايه دهستی پیده کرد، پيش دهوړيه کان ده کهوت و به سه ر گونده کانی دهوړوبه را ده سوړايه وه. به لام ئەم دهوړي يانه فايده ی نه بوو، جگه له ماندوو بوون و نائوميدي هيچی تری لی نه ده کهوته وه، خو ی له خویدا ئەوه ی ده سه لماند، که شه پقان و ياخبييه کان زور وريان، له پر ده ست ده وه شينن و له ناکاوا تا پو ئاسا غه يب ده بن. ئەو دهنگه ناسازه ی له شاور و فیت فیتوکه کان يانه وه به رز ده بووه وه، وای ده نواند که ژماره يان زوره. به لام شتی وا ناچيته عه قله وه و نابی وای، ده نا ئەم نه عه لتيانه چو ن ده يانتوانی له م ده شت و بيابانه کاکي به کاکي و ده شتانيه ته خته دا، له م سارا پووته ن و بی دار و دره خته دا خو وه شيرن؟ عه قيد موريرا سيزار مه سه له که ی بو پوونکرده وه، هيرشکاران، به سه ر گرووپ و ده سته ی زور بچووکا دابه ش بوون. ئەمانه له کون و که له بهر و په ناگه ی زور هه ستياردا خو مه لاس ده دن، به سه عاتان و پوژان له شکه فتان و دولان و کون و که له بهر و لانه ی گيانه وه ران و بي شاندا چاوه پوان ده کهن. ئیدی دهنگی ئەم شاور و فیت فیتوکه، له بيدهنگی بی سنووری ئەو بيابانه دا که پيدا تیده په پرن، زياد له پيويست دهنگه داته وه و ئەمان فریو ده دا.

نابی ئەم فهد و فیله حه واسيان په رت بکات و بيان په شوکيني، چونکه ئەمه هيچ کاریک له له شکره که ناکات. عه قيد، دواي گويگرتن له راپوړتی ته له فاتی حه يوانه کان، وه ختايه ک فه رماني پيشره وی دابوو، ده لیت: " باشتر، به مه بارمان سووکتز ده بی، تا بارمان سووکتز بی، زووتر ده گه ينه جی."

هيمني ئەو، بووه ته مايه ی سه رسامی په يامنيره کان، چونکه هه رجاری خه بهری تازه ی زيانی گيانی و کوشتاری پیده گات، له به رده م ئەواندا شته که ده کات به سو عبهت و گالته. په يامنيره کان پوژ به پوژ له حوزووری ئەو دژمنه ی که ئاگای له هه موو هه لس و کهوت و هه لویستی ئەمانه و به خو ی له هيچ شوپينيکه وه دیار نييه، پتر نيگه ران و په ست ده بن. ئەمه تاقه بابه تی گف و گويه کان يانه. هه موو دهوړی په يامنيره نزيک بي نه که ی پوژنامه ی (جورنال دی نوتيسياس) ده دن و پرسياری ئەوه ی لیده کهن که عه قيد راو بوچوونی له مه ر ئەم هيرشه بی ئامانه ی دژمن بو سه ر نازووقه و ئەعسابی له شکره که چييه. ياروی په يامنير، هه موو جاری له وه لامی هاوپيشه کانی تریا ده لیت که عه قيد موريرا سيزار، به هيچ جوړی باسی تيره کانی وان ناکات و گوی له دهنگی شاوره کان يان ناگري، چونکه به دل و به گيان له خه می يه ک شتدایه: ئەو يش ئەوه ی، بهرله وه ی مورشيد و چه ته کان فریای هه لاتن بکه ون، بگاته کانودوس. عه قيد دلن يايه که ئەم تيرانه، ئەو فیت فیتوکه، ته نیا بو ئەوه ی

که که تیبه‌ی حه‌وته‌م سه‌رقال و مژوول بکه‌ن تا ده‌رفه‌ت بۆ یاخیه‌کان بره‌خسی خۆ بۆ پاشه‌کشه ئاماده بکه‌ن. لی عه‌قید ئه‌فسه‌ریکی زیره‌که، به‌و که‌له‌کبازیه ناخه‌له‌تی، ریگه نادات تاقه رۆژیک بۆ رووما‌لکردنی گونده‌کان و ئه‌م ده‌شت و ده‌ره به‌ فیرو بروات و به‌ ملیمه‌تر له‌ پریره‌وی ئه‌و نه‌خشه‌یه دوور بکه‌وئته‌وه که بۆ ئه‌و مه‌به‌سته دیاری کراوه. به‌و ئه‌فسه‌رانه‌شی، که له‌ خه‌می ئازوو‌قه و موونه‌ی ئاینده‌دا بوون، گوتوو، سه‌باره‌ت به‌وه‌ش ئه‌وه‌ی زۆر گرینگه ئه‌وه‌یه که به‌ زووترین کات بگه‌نه کانودوس، هه‌ر که بگه‌نه ئه‌وئ ئیدی که‌تیبه‌ی حه‌وته‌م، هه‌موو پینداویسته‌یه‌کانی خۆی له‌ عه‌مار و مه‌زراو ئاغه‌ل و ته‌ویله‌کانی دژمندا، په‌یدا ده‌کات.

له‌وساوه که تیه‌که دووباره که‌وتبووه ری، په‌یامنیره‌کان، ناوبه‌ناو به‌ چاوی خۆ ئه‌فسه‌ریکی گه‌نجیان به‌ گورزه‌یه‌ک تیری خویناوییه‌وه ده‌بینی، که به‌ هه‌له‌داوان به‌ره‌و پیشی پیشه‌وه‌ی تابووره‌که ده‌رۆی، تا هه‌والی هیرشیکی تازه‌ی دژمن را‌بگه‌یه‌نی. به‌لام ئه‌مجاره، ده‌مه‌و نیوه‌رۆ، به‌ چهند سه‌عاتی به‌رله‌وه‌ی که‌تیبه‌که بگاته ناو "مونتته سانتو" ئه‌و ئه‌فسه‌ره‌ی که می‌جهر فیبرونیو بریتو، نارده‌بووی نه‌ک هه‌ر تیر، به‌لکو شاوریک و تیر و که‌وانیکیشی له‌ گه‌ل خۆیدا هینابوو. له‌شکره‌که له‌ دۆلیکا لایدا بوو، سه‌ر و چاوی سه‌ربازه‌کان له‌ ژیر هه‌تاوه گه‌رمه‌که‌دا، شه‌لالی ئاره‌قه بووبوو. موریرا سیزار به‌ وردی تیر و که‌وانه‌که ده‌پشکنی، تیر و که‌وانیکی زۆر سه‌ره‌تاییه، له‌ داریکی زبر و نه‌ سیقالکری چی کرابوو، به‌کار هینانیشی زۆر ئاسان بوو. عه‌قید تاماریندو و ئولیمپیو کاسترو و په‌یامنیره‌کان له‌ ده‌وری عه‌قید خر ده‌بنه‌وه. عه‌قید یه‌کیک له‌ تیره‌کان هه‌له‌گه‌ری و ده‌یخاته سه‌ر ژیی که‌وانه‌که و چۆنیه‌تی به‌کاره‌ینانه‌که‌ی نیشانی په‌یامنیره‌کان ده‌دات. ئه‌وسا فیتفیتۆکه زه‌له‌که، که بریتی یه له‌ پارچه قامیشیکی کونکراو هه‌له‌گه‌ری و ده‌یخاته ده‌می و فووی پیندا ده‌کات و هه‌موویان گوئیان له‌ نه‌وا خه‌مناکه‌که‌ی ده‌بیته. دوا‌ی هه‌موو ئه‌مه یارۆی قاسید خه‌به‌ره‌ گرینگه‌که‌ی را‌گه‌یاند: "قوربان دوو دیلمان لایه، یه‌کیان برینداره‌و ئه‌ویتریان ده‌توانی قسه‌ بکات."

هه‌موو بیده‌نگ ده‌بن، له‌ ماوه‌ی ئه‌و بیده‌نگه‌ کورته‌دا موریرا سیزار و تاماریندو و ئولیمپیو کاسترو، ته‌مه‌شای یه‌کدی ده‌که‌ن. قاسیده‌که، واته‌ ئه‌فسه‌ره گه‌نجه‌که له‌ سه‌ری ده‌روات، و بۆیان ده‌گیریته‌وه که سی ئه‌ندامی ده‌وریه‌که هه‌میشه گۆی قولاغ، حازر و ئاماده‌ن. تا هه‌رکاتی گوئیان له‌ ده‌نگی فیتفیتۆکه ببی، خیرا خۆ بگه‌یه‌ننه ئه‌وینده‌ر و ده‌قه‌ره‌که پیشکن، جا دوو سه‌عاتی له‌مه‌وبه‌ر، هه‌رکه ده‌نگی فیه‌نه به‌رز بووه‌وه، هه‌ر سی ده‌وریه‌که ، به‌ر له‌وه‌ی ته‌قه ده‌ست پیبکات، بۆی ده‌رده‌چن و هه‌ریه‌که‌یان روو ده‌کاته لایه‌کی جیاوان، یه‌کیان، تیره‌ندازه‌کان، به‌رله‌وه‌ی خۆ له‌ په‌نای تاویره‌کان و ه‌شیرن، به‌دی ده‌کات. دوا‌یان ده‌که‌وی تا به‌ ته‌واوه‌تی ته‌نگیان پی هه‌له‌چنی و هه‌وله‌دات به‌ زنده‌ویه‌تی ده‌سگیریان بکات، به‌لام یه‌کیان لپی هه‌له‌گه‌ریته‌وه، هیرشی بۆ ده‌بات و برینداری ده‌کات. موریرا سیزار، ده‌م و ده‌ست به‌ هه‌شتاو به‌ره‌و پاشی تابووره‌که ده‌روات، په‌یامنیره‌کانیش له‌ خۆشی ئه‌وه‌ی که ده‌توانن له‌ نزیکه‌وه چاره‌ی دژمن بدینن، خیرا دوا‌ی ده‌که‌ون. به‌و ده‌م و ده‌سته دژمن نابینن. دوا‌ی سه‌عاته‌ رییه‌ک ده‌گه‌نه کۆتایی تابووره‌که، هه‌ر دوو دیله‌که خراونه‌ته کوخته‌یه‌که‌وه، ده‌رگا‌که‌یان تووند لیداخراوه، پاسه‌وانان به‌ تفه‌نگی نیزه‌داره‌وه، ئیشکیان ده‌گرن و ریگه به‌ په‌یامنیره‌کان ناده‌ن لێیان نزیک ببه‌وه. په‌یامنیره‌کان، به‌ ده‌وروبه‌ری کوخته‌که‌دا ده‌سوورینه‌وه ته‌مه‌شای هات و چۆ و سه‌رقالی ئه‌فسه‌ره‌کان ده‌که‌ن، ئه‌وانه‌ی دیله‌کانیان دیتوو، خۆ له‌ وه‌لامی په‌یامنیره‌کان ده‌دزنه‌وه و خۆ له‌ گیلی ده‌ده‌ن. موریرا سیزار دوا‌ی دوو سی سه‌عاتان په‌یدا ده‌بیته‌وه که خه‌ریکه بۆ جیگا‌که‌ی خۆی، بۆ پیشی تابووره‌که ده‌زفریته‌وه. ئه‌نجام په‌یامنیره‌کان چهند زانیاریه‌کی زۆر که‌میان له‌ مه‌ر بویه‌ره‌که ده‌دریتن.

عهقید پییان دهلیت: " یهکیکیان حالی زور خراپه، حهیفی، لهوهیه تا ئیمه دهگهینه " مونته سانتو " نهژی. پیویسته لهویندهر ئیعدام بکرین تا ببنه پهنه بۆ ئهوانی دی، ئیعدام کردنهکیان لیڤه بیفایدهیه!"

وهختیهک پهیامنیڤی پیری کارامه، که وهکو ئهوهی تازه له پهسیو چاک بووبیتهوه، تووند خوی پیچابووهوه، له عهقید دهپرسیت ئایا دیل و زندانییهکان هیچ زانیارییهکی به کهکیان داوهتی یان نا، عهقید به دوو دلپیهوه شانهکانی ههلهتهکینی: "ههندی قسهی پرو پووچیان دهبرارهی خودا و مهسیحی دهجال و ئاخو زهمان کردووه، ئامادهن تا ههز دهکهی لهو قسانه بکهن، بهلام تاچه وشهیهکیان له مهر هاودهستهکانیان و هاندهر و شهریکهکانیان له دهم نایهته دهری. رهنگه لهبهر ئهمهش بی که ئهوه نهگبهتانه به خوشیان هیچ نازانن، ئهمانه سهر به دارو دهستهیهکن که "پاجو" ناویک سهرکردایهتیان دهکات."

قوشهنهکه دووباره، زور به پهله دهکهیته ری و بۆ هوهلی شهوی، دهگاته مونته سانتو. رهوشی ئیره، زور له رهوشی شارهکانی دی، که لهشکرهکه تهنیا پشکینی خیرای بۆ دوزینهوهی چهک دهکرد، جیاوازتره. بهلام لیڤه وهختیهک پهیامنیڤهکان له مهیدانی شارا، له ولاخهکانیان دادههزن وله ژیر دار تهر هندیهکانی بناری ئهوه چپایه رادهوهستن که ریزیک کلپسای بچووی به بنارهوهیه، ژنان، مندالان و پیرهمیران له بهردهمیاندا وهستاون، ههموو حایر وحهپهساو، ئهبلهق و واق ورمواو، بیموبالات و بیمتمان، به روالهت گیل و بی ئاگا لهوهی رووی دهدا، دیار بوون.

پهیامنیڤهکان، له ههمان دهمدا، جگه لهو خهلهکه، سهربازهکانیش دهبینن که چۆن دوو دوو یان سی سی به تفهنگی سوارهوه، وهکو ئهوهی چاوهروانی رووبهروو بوونهوه و بهرخودان ببنهوه، به ههشتاو خویان به کوخته گلپنهکاندا دهکن. له تهنیشت ئهوانهوه، له پاش وپیشیانوه، له گهرمهی ههراو ههنگامهی فهرمانانهوه، دهورییهکان، به لهقه وقوناغه تفهنگان دهراگا وپههجهرهکانیان دهکردهوه. پهیامنیڤهکان دواي توژیک خهلهکی شاروچهکهکه دهبینن که بر بر دههینرینه دهرهوه و وهکو پهز دهخرینه چوار مهیدانی تهیمانکراوهوه که ئیشکگران پاسهوانیان دهکن. لهویندهر پرس و جویمان له گهل دهکری. پهیامنیڤهکان ههر لهو جیگایهوه که لی وهستاون، به گوپی خویان گوپیان له جنیودان وهات وهاوار ونالین وئاخینی پر ئازار دهبیته که داد وبیادی ژنانی دهرهوهی بهدوادا دی که ههولدهدن خو له پاسهوانهکان بدزنهوه. ئیدی له ئان وساتدایه رهوشهکه بتهقیتهوهوه مونته سانتو بیته به مهیدانی شهریکی سهیر، شهریک بی پیکادان وشهپه تهقه. پهیامنیڤهکان، بیتهوهی ئهفسهریک بی به لایانهوه وماجهراکهیان بۆ روون بکاتهوه، بهناو کهوتوون، به ناو ئهه شاری خاچ وشهمایلهدا ویل و سهرگهردان دهسورپینهوه. لهه مهیدانهوه بۆ ئهوه مهیدان دهرون، له ههموو مهیدانهکاندا ههمان دیمهن دهبینن: ریزی پیوان که له ترسی سهرنیزههی سهربازان له جی خو رهق راوهستاون.

ناوبهناو دیلیک دهبینن که سهربازهکان به پال له مال دهی هیننه دهرهوهوه به توپزی وهپیش خوی دهدهن، یان له نیو تهویلهیهکهوه رایدهکیشنه دهرهوه، به رادهیهک دارکاری کراوه وبریندار کراوه که به ئهستهه خوی به پیوه دهگریته. پهیامنیڤهکان له لای یهکهوه دهوهستن، زور لهوه دهترسن که بکهونه بهینی بهرداشی ئهه دام و دهزگا داپلۆسینهرهوه که بهردهوام دهسورپینهوه، بی ئاگان لهه رهوشهی له ئارادایه، بهلام گومان و مهزهندهیان بۆ ئهوه دهچیت که ئهه رهوشه زادهی ئیعترافی ئهوه دیلانیه که بهیانی ئهوه روژه گیرابوون.

پهیامنیڤهکان، ههر ئهوه شهوه، دواي ئیعدام کردنی دیلهکان، عهقید موریرا سیزار دهبینن، قسهی دهگهل دهکن و له میانی قسهکانی ئهوهوه دروستی گومانهکهی خویانیان بۆ ساغ دهبیتهوه. پیش ری و رهسمی ئیعدامهکه که

له ژیر دار تهر هندیهکاندا ئه نجام دهدی، ئه فسهریک دهستوری رۆژ دهخوینیتتهوهو راپیدهگهیهنیت که کۆمار ناچاره له ههنبهر ئه و کهسانه دا بهرگری له خۆی بکات، که به هۆی تهماع یان تهعهسوب یان نهزانی یان فریو خواردنهوه، دژی وهستاونهتهوهو بهم کارهیان خزمهتی تووژیکی گهندهل ویاخی دهکن که بهرژهوهندیان له وهدايه بهرازیل ههر به پاشکهوتویی بمینیتتهوه تا به ئاسانی و باشتتر بۆ خۆ داییدووشن. ئایا خه لکی ئه م شاره له م په یامه حالی دهبن؟ په یامنیرهکان، له و باوه رهدان که ئه م وشانهی، جارچی شارهکه، به دهنگی بهرز راپاندهگهیهنی، له گوپی ئه و حه شاماته دا، که به زۆری سه ره نیهی پاسه وانان مۆلدراون، جگه له ههرا و زه نای توورهی ناکاته هیچی دی. وهختایه ک کاری ئیعدامه که ته واو ده بیت، ریگه به خه لکی شار ده دریت که بچنه دیار دیله ئیعدام کراوهکان، په یامنیرهکان، دهگه ل فه رماندهی که تیهی حه وته ما، دهچن بۆ ئه و خانووهی که قه راره ئه و شهوئ له ویندهر ئیسراحت بکات. په یامنیره نزیکیینه که. نوینه ره که ی رۆژنامه ی (جورنال دی نوتیسیاس)، کاره که وهکو هه میشه جوړی ته رتیب دهکات، که وهختایه ک عه قید بانگی کردن، ئه م بکه ویتته ته نیشته ئه وه وه. یاروی رۆژنامه وان له عه قید ده پرسیت: "پیتان وایه پیو یستی به وه ده کرد، به م ته حه ری و ته فیتشه گشتیه هه موو مونته سانتو بکه ن به دژمنی خۆتان؟"

موریرا سیزار، له وه لاما ده لیت: "ئه مانه به راستی دژمن. هه موو ئه م خه لکه ده ستیان له گه ل پیلانگی رهکاندا تیکه له. پاچۆ، یاروی چه ته ی یاخی، پیش ماوه یه کی که م، به خۆ و په نجا زه لامه وه، بی ره دا رهت ده بی، ئه مانه زۆر به چاکی پیتان راده گهن و ئازووقه ی دنیا یان ده ده نی. ئه نگۆ رۆژنامه فنانی به ریز، خۆ له مه به ستم حالی ده بن؟ بی ری خراپکاری و کوده تا وروخاندنی رژی م، له دل و میتشکی ئه م نه گبه تانه دا ریشه ی داکوتا وه، هه لبه ته له سایه و به ره که تی ئه و زه مینه له باره وه که تووند ره وی وپا به ندی مه زه بی وئۆلی فه راهه می کرد وه."

به پوآله ت هیچ دوو دلی و نیگه رانیه کی پیوه دیار نییه. چرای نه وتی ومۆم وئاگر له هه موو شوینی ده سووتی و قه ره ولانی که تیه که وهکو تارمایی و تا پۆیان، به ناو تاریکی شه وه که دا دین وده چن.

"ئه گهر بمان ویستبا، هه موو هاو ده ستانی یاخی و چه ته کان له نیو به رین، ده بوایه له ملی دوا به یه کی خه لکی مونته سانتو بده یین."

موریرا سیزار، گه ییه خانوویه کی بچووک که عه قید تاماریندو میچه ر کونیاماتوس و چه ند ئه فسهریک له ویندهر چاوه روانیان ده کرد. به ئاماژه ی ده ست په یامنیره کان ئیزن ده دات و پروو ده کاته یه کی که له یاوه رهکانی و بابه ته که ده گۆرپ و ده لئ: "چه ند حه یوان ماوه؟"

"نزیکه ی په نجا تا هه شتا قوربان."

"باشه، به ره له وهی دژمن ئه م حه یوانه به سته زمانانه ژه هراوی بکه ن، زیافته ت و ده عوه تیک بۆ سه ربازه کان ساز بکه ن با فیبرونیو، کاری بکات که ههر هه موویان به جارئ بینه کوشتنه وه."

ئه فسهره که به هه شتاو ده روات. عه قید، پروو ده کاته هه موو ئه فسهره بچووکهکانی دی وده لیت: "له سبه ی به دواوه ناچارین پشتینه کانمان تووند تر بکه یین."

عه قید خۆی به خانووه په رپووته که دا ده کات وپه یامنیره کان به ره و خوارنگه که ده رۆن. له ویندهر قاوه ده خۆنه وه، جگه ره ده کیشن، بی ر و را ده گۆر نه وه، گو ییان له و سه روود و دروودانه ده بی که له کلئسا بچووکهکانی

بناری چیاکه وه بهرزدهبیتته وه، خه لکی شاره که بو دوو ئیعدام کراوه که بهرپایان کردووه. دواى کهمیک ده که ونه تهمه شای چۆنیته تی دابه شکردنی گوشته که و به چاوی خو سهر بازه کان ده بینن به چ تاسه و تامه زرۆبیه که وه په لاماری ئه و خوانه چاوه پروان نه کراوه دهن و به چ له زه تیکه وه چنگی تیده خن و دهیخون، پاشان ده که ونه گیتار لیدان و به و په ری وره به رزی هه لده که نه گۆرانی گوتن. په یامنی ره کان هه رچه نده به شی خو یان له گوشت و له عه ره ق بر دووه. به لام شه ریکی ئه و سوو وچه قه نه وکه یف و خو شی و ئاهه نگی ئه وان ناکن که به خه یالی خو یان به بو نه ی سهر که وتنی مسوگه ری خو یانه وه ده یانگیرا. دواى کهمیک نه قیب ئولیمپیو کاسترو دیت و لیان ده پرسیت که ئایا به ته مان هه ر له مونته سانتو بمیننه وه، یان به نیازن بو کانودوس بین. ئه وان ه ی که به مه یلی خو یان دین، له گه رانه ودها کیشه یان بو چیده بی، چونکه له نه خشه یاندا نییه، سهر بازخانه یه کی دی له و بهینه دا بکه نه وه.

له کۆی هه ر پینچ په یامنی ره که، دووانیان بریار دهن له مونته سانتو بمیننه وه و یه کیکی دیکه یان که حالی باش نییه، دهیه وی بو کیماداس بگه ریته وه. کابرای نه قیب، پیشنیاز بو دووانه که ی دی، که ده یانه وی له گه ل له شکره که دا برۆن - په یامنی ره پیره سه رما برده له که و په یامنی ره چاوکره نزیکبینه که - دهکات که برۆن تاوی بخه ون، چونکه لی ره به دواوه نه وهستان هیه نه پشوودان.

ساره زی (سوزی) که دوو په یامنی ره که ده گه ل بانگی که له بابدا راده بن، پینان ده گوتری که عه قید موریرا سیزار، زووتر به ری که وتوو چونکه پیشه نگی تابووره که کیشه یه کیان بو پیشهاتوووه. سی سهر باز ده ست دریزیان کردۆته سه ر کیژیکی هه رزه کار. هه ر دوو په یامنی ره که دم وده ست به گه ل فه وجی عه سکه ر به فه رمانده یی عه قید تماریندو ده که ون. کاتی ده گه نه پیشی تابووره که ده بینن سی سهر بازیان به ته نیشت یه که وه، به سه رو داره وه به ستوووه شه لاقکاریان ده که ن. یه کیکیان له گه ل لیدانی هه ر جه لده و قامچیه کدا له تاو ئازار یه ک به خو هاوار دهکات، دووه میان پیده چی ویرد ودوعا بخوینیت و سینه میان گه وجانه سیمای گرژ دهکات وسات به سات پشتی سوور ده بیتته وه و به ره به ره خوین ده ده لیتن.

له و ده شتانیه کدا وه ستاون که دروه ستان و ده وه نه جار و بی شه ی ماندا کاروس و فیلامه و کالومبی هه ر چوار دهوری گرتبوو. فه وج و سه ریه کانی پیشه وه له نیو درک و دال و ده وه نه جار هکاندا وه ستاون و تهمه شا ده که ن. بیده نگیه کی به سام بالی به سه ر ئه واندها کیشابوو که به هیه چ کلۆجی چاویان له و که سانه نه ده گواسته وه که وه ژیر جه لده خرابوون. ناوبه ناو زیقه زیقی تووتیان و په لمه گریان وهه نسک هه لدانی ژنیک، ئه م بیده نگیه ی ده شله قاند. ئه وه ی ده گریا کیژیکی مندالکاری به له کی، گیژ و ویژ، پی خاوس بوو، له درزی کراسه دراوه که یه وه، جه سته ی دیار بوو که شین و مۆر بوو بووه وه. که س نه ده هات به لایه وه. وه ختایه ک رۆژنامه قانه نزیکبینه که له ئه فسه ریکی پرسی که ئه مه هه مان ئه و کیژیه که ده ستریزی کراوته سه ر، ئه فسه ره که سه ری ئه ری بو ده له قینن. موریرا سیزار له لای میجر کونیا ماتوسه وه وه ستاوه. ئه سپه سپیه که چه ند هه نگاوی له ولاتره وه، به بی زین، به ئاسووده یی ده سو ریته وه، تووکه که ی هینده خاوین و به ره وه نه قه، له تو وایه تازه قه شاو کراوه.

که شه لاقکاریه که ته واو بوو، دووان له سهر بازه کان بوورابوونه وه، به لام سینه میان که گیژو ویژه که بوو، ده تگوت تازه وه خو ها تووه ته وه و گوئی له قسه کانی عه قید ده گرت.

عه قید به دم نه ره نه ره وه ده لیت: " با ئه مه ببیت به په ند و عیبه رت بو هه مووتان. سوپا پاکترین دام و ده زگاو سازی کو ماره، گه نده لی قه بوول ناکات وده بی هه ر به پاکی بمینیتته وه. ئه رکی سهر شانی هه موومانه، له

گه وره ترين ئه فسره وه تا دهگاته بچو وگترين سهرباز، هه ميشه به جوړئ رهفتار بکهين، که خه لکی ريزو حورمه تی ئه و يونيفورمه بگرن که له بهری دهکين. ئيوه به خو تان داب و نه ریت و ريسای ئه م که تيبه يه ده زانن: هيچ سه رپيچيه ک قه بوول ناکهين و سه رپيچيکار به تووندى سزا دهدين. ئيمه بويه بو ئيره هاتووين تا سه ر و مالى سفيلان بپاريزين. نهک بو ئه وهى لاسايى چه ته و ياخيه کان بکهينه وه. له مه به دواوه هه رکه سيک به تاوانى ده ستريزيه وه بگيريت، سزايه کهى بئ چهن د و چوون مه رگه.

نه چپه يه ک، نه ورته يه ک، نه جووله يه ک له هه نبر ئه و قسانه دا نه نوينرا. جه ستهى ئه و دوو سه ربازهى که بوورابوونه وه، به شيوه يه کى زور کو ميدى له و گوړه که وتبوو. کيزه به له که که له گريه که وت. نيگايه کى شيتانه به چاويه وه ديار بوو. ناوبه ناو بزه يه کى ده هاتئ.

موريرا سيزار، ئاماژه يه ک بو لای کيزئ دهکات وده لیت: "شتيک بدن به م داماو به بيخوات." روو له په يامنيړه نزيکينه که، که ليى ديتته پيشه وه، ده لیت: "وا دياره ته ختهى نو قسانه و ميشکى پارسهنگى ده وئ. يانى به راي ئيوه ده ستريزئ بو سه ر بوونه وه ريکى ئاوها کاريکى باشه؟ به تايبه تی به به رچاوى خه لکانتيکه وه که خو به خو ليتمان پرن؟ باشه ئه م جوړه کاره باشتريين به لگه نيبه بو دروستى بوچوونى ئه وانهى که پيمان ده لين خيلى مه سيحى ده جال؟ نه هه قيانه وامن پئ بلين؟

موراسيلىک ئه سپه کهى عه قيد زين دهکات. مه يدانه ته ختانيه که پر ده بيت له هه را وهه نگامهى فه رمانان وجم و جولى سه ربازان که خو بو پيشره وى ئاماده ده کهن، فه وج و سريه کان هه ريه که يان به لايه کا ده که ويته رئ.

موريرا سيزار، له پريکا مه سه لهى ده ستريزييه که فه راموش دهکات وده لیت: "هاوده ست وپيلانگيړه سه ره که يه کان ورده ورده که شف ده بن. به ليى به ريزينه، ئيوه ده زانن کئ چه ک و ته قه مه نى بو کانودوس ده نيريت؟ قه شهى کومبى، که سيک به نيوى بابا يواکيم. به ليى جبه کهى به رى باشتريين گوزه رنامه يه. کلليکه هه موو ده رگايه کى داخراو دهکاته وه... پاريزه ندييه! به ليى براده رانى به ريز قه شه يه کى کاتوليکه."

روخسارى زياتر مورکى په زامه ندى و ئاسووده يى پيوه دياره تا شه قلى تووره يى.

سيړکوانه کان، به ناوه ندى (ماکامبيرا) وبه ده شته به رده لان ودر وه جار په که دا ده رويشتن وبه نوره عه ره بانه که يان راده کيشا. ده قه ره که تا هه ته رى چاو هه ر ده شت وچوله وانى بوو. هه نديچار به دريزايى چه ند روژيک رنيان ده کرد وهيچ خوار دننيکان ده ست نه ده که وت که سکی خويانى پئ تير بکهن. که له "سي تيوداس فلورس" په ت بوون، به ره به ره سه ر وکه للهى هه ندى له و حاجى و زياره تکارانه په يدا بوو که بو کانودوس ده چوون، ئه مانه له سيړکه وانه کان لات تر بوون، دار و نه داره ناچيزه کهى خويان دابوو به کو لاو زور جار به هه ر گيانه هاريه ک بوو، شهل و سه قه تيکيان له گه ل خودا بکيش ده کرد. هه رکاتئ ده رفه تيکى له بار ده ره خسا، ژنهى رديندار، ليبوکه که و کورته له، فال و به ختيان بو ئه م خه لگه ده گرته وه، به يت و حياکيه تيان بو ده گيړانه وه، ليبوکبازيان بو ده کردن. به لام ئه م ريبوارانه شتيکى ئه وتويان نه بوو که بيانده نئ. ده نگويه ک بلاو بووه وه که گوايه گاردى گونده وارى باهيا، گوند پاريزان، له مونته سانتو، ريگه ي کانودوسيان گرتووه و، هه ر پياوئ ده ستي تفه نگ بگري، ده يگرن و چه کى پئ هه لده گرن، ئيدى ئه مانه به ناچارى ريگايه کى دوور هه لده بزيړن و به ده ورى کومبى دا پيچ ده که نه وه. ناوبه ناو دوو که ليکيان به دى ده کرد که به قسه ي خه لکی، ئه وه کارى چه ته و ياخيه کان

بوو، که دهشت و دهرهکهیان دهنسووتاند، تا لهشکری شهیتان له برسا بمری. خو زورجاریش خویمان دهبوون به قوربانی ئەم ویرانکاریه، یاروی لیبوک ئیدی تهواو وهرهز بووبوو، ئەو دهنگ و ئاواز و پیکهنین و قاقایه ی جارانی نه مابوو.

دوو دوو عهره بانه کهیان راده کیشا، دیمه نی ئەم پینج کهسه به راستی مایه ی به زهیی بوو، دهتگوت باری قورسی ئەم دنیا یه به سهر شانی ئەوانه وه بوو.

کورته له، ههر کاتی نوره ی ئەو هاتبا که عهره بانه که رابکیشیت، به دهم خوته و بۆله وه به ژنه ردینداره که ی دهگوت: "تو به خوت دهزانی چوون بۆ کانودوس شیتاتیه، که چی سوورین له سهر پویشتن بۆ ئەویندهر. هیچ خواردنیکمان لهوئ دهست ناکه وئ، خه لکی ئەوئ خویمان وا له برسا دهرن." ههنگی ئاماژه ی بۆ لای گال کرد و به رقه وه پرسی: "بۆ به قسه ی ئەم پیاوه ده که ی؟"

کورته له، چین چین ئاره قه ی دهرده دا، چونکه بۆ پیشه وه دانه ی بووه وه، هیشتا کورت تر له خو ی دیار بوو. تو بلی ته مهنی چهند سال بیت؟ به خویشی نهیده زانی. چرچ و لوچ که وتبووه روخساری، ههر دوو کومیه که ی پشت و سینگی زهقتر دیاربوون، چونکه لاواز بووبوو، زهقتر دههاتنه بهرچاو.

خانمه ردینداره که ته مه شایه کی گالی کرد و به دهنگی بهرز گوتی: "چونکه پیاوی راسته قینه یه، ئەوهندهم خه لکی سه قهت و سقوت به دهوری خووه بینی بیزار بووم."

کورته له، له قاقای دا، به دهم گینگلی پیکه نینه وه گوتی: "ئه دی خوت؟ باشه خوت چیت؟ خوم وه لامی ئەو پرسیاره دهزانم. تو ژنیکی کویله ته بیعه تی، هه زده که ی ملکه چی پیاو بی - دوینی کابرای قهره ج و ئەمرو نوره ی ئەمه."

خانمه ردینداره که، که به خویشی پیکه نین گرتبووی، دهستی برد تا زلله یه کی مزی لیبدات، لی کورته له، خو ی لادا و به دهنگی بهرز گوتی: "تو هه ز ده که ی کویله بی. ئەو روژه ی که دهستی له کاژه لهت دا و پی گوتی: "دهشیت ببی به دایک، دایکیک وهکو ههر دایکیکی دی، کردتی به که نیه کی خو ی، باوهرت به قسه کانی کرد و چاوانت له خو شیا ته ژی پوندک بوون."

خه ریک بوو له پیکه نینا دهبورایه وه، ناچار بوو پی وه غاریوه بنی تا ژنه ی ردیندار نه یگاتی. ژنه ی تاین، له دواوه چهند به ردیکی تیسره واند. دوا ی چهند خوله کیک کورته له گه رایه وه و شانبه شانی ئەو که وته ری. شهرو دهواکانیان هه میشه به وجوره بوو، له یاری یان جو ره په یوه ندییه کی نانسایی دهچوو.

به بیدهنگی رییان دهکرد، بهرنامه یه کی تایبه تیان بۆ راکیشانی گالیسکه که نه بوو، وهختی دیاریکراویان بۆ وهستان و ئیسراحت نه بوو. ههر کاتی یه کیکیان له ماندوویه تیدا له پهل و پۆ که وتبا و نه ی توانیا یه ک ههنگاوی دی بنات، ههرکاتی ریکه وتی جوگا یان کانیه کیان کردبا یان چهند دار و درهختیکی به سیبه ریان هاتبا یه ری و بیان توانیا تووندترین کاتی گه رمای روژی له سایه دا به سهر بهرن، لایان دها و پشوویان دها. به دهم ریگاوه به وردی چاویان به دهورو بهری خودا دهگپراو بۆ خواردن دهگه ران. هه ندیچار ده یانتوانی نچیریک بخه نه داوه وه و بیگرن. به لام ئەم حاله ته زور که م روویده دا، بویه ههر شتیکی سه وزیان دهست که وتبا به ناچاری ده یانخوارد. زیاتر له داری ئیمبوزیرو دهگه ران که گالیلیو گال باسی سووده کانی ئەو درهخته ی بۆ کردبوون. رهگه که ی که میک شیرین و ئاودار و به تام بوو، ئەمه کردبوویه کاریک که وهکو خوراکیکی راسته قینه ته مه شای بکن.

ئەو پوژە، دوای نیوهرۆ وەختایەک لە (ئەلگودیویس) رەت بوون تووشی کۆمەڵیک زیارەتکار بوون کە بۆ ئیسراحت لایندابوو. عەرەبانەکیان راگرت و چوون بۆ لای ئەوان. زۆربەیان لەو دێهاتیانە بوون کە بریاریان دابوو بۆ کانودوس برۆن. سەرکردەکیان لە نێردراوان و موریدانی کانودوس بوو، پیاویکی بە تەمەن بوو، جەبەهەکی درێژی بە سەر پانتۆلیکەووە لە بەر کردبوو. جووتی پاتاوەی چیاپی لە پێدا بوو، ئێلەکیکی دەلبی بی قۆلی بە شانیا دابوو. ئەو خەلکانە دوای کەوتبوون، بە ئەدەب و حورمەتییکی شەرمناوەی ئەوتوووە تەمەشایان دەکرد وەکو ئەوەی لە دنیاوەکی ترەووە هاتبی. گالیلیو گال کە بە چیچکانەووە لە لای ئەم پیاووە دانیشتبوو، بە پرسیار دایگرتەووە، بەلام یارۆی مورید، بە گومانەووە سەیری دەکردو سەری لە قسەکانی دەرئەدەکردو بە ناچاری دەستی بە قسان لە گەل جەماعەتەکەیی خۆیدا کردەووە. کابرای بە تەمەن، کەمێ دواتر کەوتە باسی کانودوس وکتیی پیرۆز وپیشبینییەکانی مورشید کە بە حەواری وقاسیدو نوینەری مەسیحی ناو دەبرد. دەهگوت شوینکەوتوانی ئەو لە زەرفی سی مانگ و یەک پوژا زندوو دەبنەووە. بەلام شوینکەوتوانی شەیتان بۆ هەتاھەتایە دەمرن. ئەووە فەرەقەکە بوو. فەرەقی نیوان مەرگ وژیان. نیوان بەهەشت و دۆزەخ، نیوان بە نەعلەت بوون و رزگار بوون. مەسیحی دەجال دەتوانی سەرباز بۆ کانودوس بنیژی، بەلام چ سوودیکی هەیه؟ ئەم سەربازانە هەموویان تیا دەچن، بۆگەن دەکەن، بۆ هەتاھەتایە تیا دەچن. بەلام باوەرداران، ئەوانیش دەمرن بەلام دوای سی هەیف و یەک پوژ زندوو دەبنەووە، جەستەیان بی عەیب وروحیان بە بای بالی فریشتە و هەناسەیی عیسا مەسیح پاکیی پاک بووەتەووە. گال بە چاوانی پرشنگدارەووە، بە هەموو هۆش وگۆشی خۆیەووە تەمەشای دەکردو بە جوژی گویی لیدەگرت کە تاقە یەک وشەییەکی قسەکانی ئەوی لە کیس نەچیت. وەختایەک پیرەمیژدەکە بۆ ساتی وەستا، گال دەرەفەتی هینا وگوتی: سەرکەوتن لە شەردا، چەند پنیوستی بە باوەر و ئیمانە ئەوئەندەش پنیوستی بە چەکە. باشە کانودوس دەیتوانی لە هەنەبەر قۆشەنی دەولەمەندان بەرگری لە خۆی بکات؟ زیارەتکاران ئاوریان دایەووە تا بزائن ئەووە کتییە ئەو قسانە دەکات، پاشان دووبارە روویان کردەووە لای حەواری و قاسیدەکە. هەرچەندە یارۆی قاسید تەمەشای گالی نەکردبوو، بەلام گویی لە قسەکانی گرتبوو. کە شەرتەواو بی، خەلکانی دەولەمەند نامینن، یان بە گوتەییەکی دی کەس گوییان پینادات، چونکە هەنگی هەموو خەلکی دەولەمەند دەبن وکەس چاوی لە کەس نابی. ئەم بەرد وتاویرانە دەبن بە رووبار. ئەم شیو و دۆلانە دەبن بە کیلگەیی بە پیت و بەرەکەت، دەشتی لەلانی ئەلگودیویس دەبیت بە باخیکی پر لە گولی "ئورکید" ریک وەکو ئەو گولانەیی لە مونتە سانتو دەروین. مار و ملە و شیر و پلنگ دەبن بە دۆستی بەشەر. دنیا دەبی بە شامی شەریف، مەر و گورگ پیکەووە ئاو دەخۆنەووە، دنیا وەکو ئەم سەردەمانەیی لیدیت کە هیشتا ئادەم لە بەهەشت و دەدەرئەنرابوو.

مورشید بۆیە لەم دنیاوەدایە تا ئەم راستیانە بە خەلکی بلیت. یەکیک لەم فەزا نیمچە تاریکەووە، بە دەنگی نزم و لە ناخی دلەووە کەوتە پەلمەگریان و هەنسک هەلدان و ماوہیەکی زور لە سەر گریانەکەیی بەردەوام بوو. یارۆی پیرەمیژد، دووبارە بە راویژیکی میهرەبان دەستی بە قسان کردەووە. روح لە مادە بەهیزترە. روح مەسیحی موبارەکە و مادە شەیتانە، ئەو پەرچوانەیی کە لە میژە چاوەروانین دینە دی: هەژاری و نەخۆشی و دزیویان نامینن. دەستی خستەسەر کورتەلە، کە لە لای گالیلیووە هەلکۆرما بوو. ئەمەش بالا دەکا و وەکو هەر کەسیکی دی جوان و بالابەرز دەبیت. نەها دەنگی گریانە خەلکانیکی دیکەش دەهاتە گوی، دەتگوت باندۆری هەنسکەکانی زیارەتکارەکەیی یەکەم بۆ ئەوانیش سیرایەتی کردووە. حەواری وقاسیدەکە سەری نایە سەر شانی نزیکترین زیارەتکارەووە خەوی لیکەوت، زیارەتکارو حاجیەکان بەرەبەرە بیدەنگ بوون و ئەوانیش خەویان لیکەوت. هەنگی

خیلی سیرکه وانه کان بۆلای عه ره بانه که یان گه رانه وه. دواى ماوهیه کی کهم، پرخه پرخی کورته له که زورجار به دهم خه وه وه قسه ی ده کرد، به رزبو وه وه.

گالیلیو و جورما، به جیا له یه کدی و له سه ر چادری سه ر عه ره بانه که که له " ئیپوپیارا " به دوا وه به کاریان نه هینابوو، راکشان و خه وتن. مانگی چوارده، تابان و دره خشان به سه ر کومه لیک ئه ستیره ی بی شو ماره وه هه لئیشتبوو، شه ویکی فینک و ئارام بوو، پر له سییه ری دار و ده وه نی "ماندا کاروس" و "کونجیروس". جورما، چاوانی نوقاند و هه ناسه ی ئارام و یه کنه وا بوو، گال له لای ئه وه وه، له سه ر پشت راکشابوو، هه ر دوو ده ستی نابوونه ژیر سه ری و ته مه شای ئاسمانی ده کرد. هه یچ مانایه کی نه بوو ئه م ده شته کاکی به کاکیه بپری و کانودوس نه بینی. له وه یه شوینیکی سه ره تایی، زور پاشکه وتوو، پر له خورافات بی، به لام گومان له وه دا نییه که شتیکی نائاساییه... قه لایه کی ئازادیه، بی پاره، بی ئاغا و کوپخا، به دوور له سیاسه ت، به بی قه شه، به بی بانک و بانکداران، بی ئاغا و فیودال، دنیا یه که به ئیمان و خوینی هه ژارترین هه ژاران رۆنرابوو. ئه گه ر ئه مه به رده وام بی و بتوانی به رگری له خوی بکات، باقی شته کانی دی به دوا دا دیت: ئیدی تاسوبی ئاینی و ئه و شتانه نامینی و ئیره ده بی به سه رمه شق و کانودوسانی دی به رپا ده بن، ئیدی کی ده زانی؟... بزیه ک، بزیه ک که وته سه ر لیوی، قژی خه ریکه دیته وه، ده ستیکی به سه ریدا هینا، قژی بای ئه وه هاتبو وه وه که به سه ری قامکان بگرییت. گه ران به و قژه هه لپا چرا وه وه مایه ی نیگه رانی و هه ندیجار بایسی ترسی له ناکاو بوو. چما؟ ئه و زه مانه ی بیر که وته وه که له به رشه لونه په رستاریان ده کرد تا پاشان له سیداره ی بدن. هۆلی نه خو شان، ره وشى زندانیه شیته کانی بیر که وته وه. سه ریان پاک ده تاشین و جل و به رگی شیتانیان له به ر ده کردن. نیگابانه کان، له زندانیه ئاساییه کان بوون - جیره ی نه خو شه کانیان ده خوارد، بی ره حمانه لییان ده دان و له زه تیان له وه ده بینی که ئاوی ساردیان پیدا بکه ن. هه ر کاتی وینه ی خوی به و سه ره تاشرا وه وه له ئاوی نه یه کا یا له جو گایه کا یا له بیریکا بدیبایه، دیمه ن و وینه ی ئه و شیتانه ی ده اته وه به رچاو که هه م له لایه ن پاسه وانه کان وه م له لایه ن دکتوره کانه وه ده چه وسینرانه وه. ئه و رۆژگاره ی بیر ده که وته وه، که وتاریکی مایه ی شانازی، له ژیر سه رناقى: " نا، بۆ چه و ساندنه وه ی نه خو شان" نووسی بوو. شوپش ئینسانی، هه ر له نیری سه رمایه و کۆت و به ندی ئول رزگار نه ده کرد، به لکو نه خو شانیشی، له و چه و ساندنه وه چینایه تیه ده رباز ده کرد که له کومه لگه ی چینایه تیدا زال بوو. نه خو ش - به تایبه تی نه خو شی ده روونی - قوربانی ده ستی کومه لگه بوو، قوربانیه ک که هه یچی له چه و ساندنه وه ته وه ینی کریکارو وه رزیرو جووتیار و له شفرۆش و کاره که ران که متر نه بوو. باشه ئه و پیره میتره به ریزه، ئه و شه وه - که به خه یالی خوی باسی خودای ده کرد و له راستیا باسی ئازادی ده کرد - نه یگوت که له کانودوسدا هه ژاری و نه خو شی و دزی روو له نه مانه، نامینی؟ مه گه ر ئه مه خوی له خۆیدا ئارمانج و به هایه کی ئایدیالی شوپشگێرانه نه بوو؟ جورما، چاوه کانی کرابوونه وه وه سه یری ئه وی ده کرد، یانی به ده نگى به رز گوزارشتی له هزر و بیری خوی کردبوو؟

له بن لیوانه وه، وه کو یه کیک قسه ی عاشقانه بکات، به چه وه گوتی: " ئاماده بووم، هه موو شتیکی خو بده م، به و مه رجه ی ئه و کاته ی فیرونیودی بریتویان راونا، له گه لیان بایه م. هه موو ته مه نی خۆم له خه بات و شه را به سه ربرد، ئه وه ی له ئۆردوی خۆمانا به دیم کرد هه ر هه مووی خیانه ت و شکست و ته فره قه بوو. ئاواتم ئه وه بوو، ئه گه ر بۆ تا قه جاریکیش بووه سه رکه وتن بدینم... تا هه ستی پینیکه م، بزانه م چۆنه، تا بزانه م و ببینم سه رکه وتنی ئۆردوی مه چ تام وله زه تیکی هه یه."

بینی جورما وهکو جارهکانی دی تهمهشای دهکات، ههم خهمساردانه وههم کونجکاوانه تهمهشای دهکات. راکشابوون، تهنیا یهک ئینجیان بهین بوو، جهستهیان بهر یهکدی نهدهکهوت. کورتهله، کهوتبووه وراوه.

گال گوتی: " نه تو له حالی من دهگهی و نه من سهر له حالی تو دهردهکهه. چما ئه و کاتهی بورابوومهوه نه تکوشتم؟ بوچی قهناعهتت به پیاو کوژه به کریگیراوهکان نهکرد، که سهرم له گهل خودا ببهن له جیاتی ئهوهی تهنیا قژهکهه هه لپاچن و بیبهن؟ تو بوچی له گهل منا ماویتهوه؟ خو تو باوهرت بهو شتانه نییه که من باوهرم پنیانه."

جورما به راویژیکی خالی له ههر نهفرهتیک گوتی: " ئه و کهسهی که پیویسته تو بکوژی تهنیا روئینویه. ئهگهر من تو کوشتبا، کاریکم دهرهق دهکرد، زور خراپتر له و کارهی که تو دهرهقهیت کرد."

گال دهبیرهوه چوو: " سهر له مه دهرناکهه" پیشتر باسی ههمان شتیان کردبوو، جار له جار زیاتر شتهکهی لئ نالوزتر دهبوو. شهرهف، توله، ئه و ههلویسته تونده، ئه و داب ونهریت ویاسا وریسا ورده - چون دهکرا ئه شتانه لیره، له م ئاخری جیهانه روون بکریتتهوه، ئه ویش له ناو خهلکانیکا، که هیچیان نهبوو، جگه له ههندی جل و بهرگی شروله و ئه سپییاوی. ئابرو، سویند و پهیمان، قهولی پیاوانه، ئه م شتانه و بیانوو و ههنجهتی پارهداران، دهوله مهندان، بیکاره و مشهخوران - چون لیره دههاتنه حالی بوون؟ بیری کهوتهوه چون روژیکی وهختایهک له پانسینونهکهی خانمی شکودار بوو، له کیماداس، له روژیکی ههرازان بازار دا، له پهنجهرهکهوه گوئی له نهقل بیژیکی گهروک بوو، حیکایهتیکی دهگیرایهوه، ههرچهند حیکایهتهکه دهسکاری کراو بوو و تا رادهیهک شیوا بوو، یهکیک بوو له و ئهفسانانهی که به مندالی خویندبوویهوه و به گهنجی له شیوهی کومیدیا یهکی رومانسیدا له سهر شانق دیتبووی، شانوییهکه ناوی (روبهرتی شهیتان) بوو. ئه م حیکایهت و ئهفسانهیه چون گهی بووه ئیره؟ وای دیاره دنیا لهوه دژوارتره به ئاسانی پیشبینی بکری.

له بن لیوانهوه گوتی: " تیناگهه بوچی ئه و شهقاوه به کریگیراوانه قژهکه میان له گهل خودا برد. مه بهستم کایفاسه. یانی ئه و له بهر ئه مه چاوپوشی لیکردم تا هاوریکی له لهزهتی توله ئهستاندنهوه مهحرووم نهکات؟ ئه مه رهفتاریکی جووتیارانه نییه. ئه مه رهفتاری که سینی ئه رستوکرات ونه جیمزادهیه."

جورما، پیشتر ههولی ئه وهی دابوو که هوی ئه م رهفتار وههلویستهی بو روون بکاتهوه، به لام ئه مشه و بیدهنگ بوو. رهنگه له بهر ئه وه بیدهنگ بوو، که گهی بووه ئه و قهناعهتهی ئه م کابرا غهوارهیه، ههرگیز له م شتانه حالی نابیت.

به یانی روژی دواپی، بهر له زیارهتکارانی ئه لگودوس کهوتنه ری. تا له "سیرادی فرانس" رهت بوون یهک روژیان پیچوو. شهوی به رادهیهک ماندوو بوون و برسیتی زوری بوهیتان، که لیوک دوو چهلان بهدهم ریکردنهوه بوورابووهوه، جاری دووهه به جووری رهنگی زهرده لگه رابوو، له پهل و پو کهوتبوو که ئهوانی دی وایانزانی بوو مردووه. دهمه و ئیواری، گهی بوونه گولاوویکی سهوزباو، رووهکهکانی دهوریان لابردبوو و ئاویان خواردبووهوه، خانمه ریدندارهکه، به مست ئاوی بو یاروی لیوک بردو چهند دلۆپه ئاویکی به سهر ماره کوبرا که دا کردبوو و فینکی کردبووهوه. ئه م حه یوانه بهدهم برسیهتیهوه دهتلایهوه، چونکه ههموو کاتی چهند گه لایهک یان کرمی دوانیان دهست دهکهوت تا بیدهنی و تیری بکهن. دواي ئه وهی تیر ئاویان خوارددهوه، کهوتنه کوکردنهوهی رهگ و ریشه و گه لای رووهکان تا بیخون و ههر چونی بووه سکی خویان تیربکهن، کورتهلهش

تهلههکی نایهوه. ئەو شنهبایهی به سه‌ریانا دههات، دواى ئەو هه‌موو گه‌رمایه‌ی به درێژایی پۆژه‌که چه‌شتبوویان، نیعمه‌تی بوو له‌و گۆره‌. خانمه‌ پ‌دینداره‌که له‌ لای یارۆی لیبۆکه‌وه دانیشته و سه‌ری له‌ باوه‌شی خۆی نا. چاره‌نووسی لیبۆک و‌کۆبراکه و عه‌ره‌بانه‌که‌ی، به‌ ئەندازه‌ی چاره‌نووسی خۆی لا گرینگ بوو، وادیار بوو له‌و باوه‌ره‌دايه که مانی خۆی به‌نده به‌وه‌وه که تا چ ئەندازه‌یه‌ک بتوانی پارێزگاری له‌و که‌سه وه‌و ماره و له‌و عه‌ره‌بانه‌یه بکات که هه‌موو دنیاى ئەو بوون.

گال و‌جورما و‌کورت‌ه‌له، به‌کاوه‌خۆ، په‌گ و‌ریشه و‌گه‌لا پ‌وه‌که‌کانیان ده‌جوو، دواى ئەوه‌ی شيله‌که‌یان ده‌مژى، تله‌په‌که‌یان تف ده‌کرده‌وه. شتیکی په‌ق له‌ به‌ر پ‌یى یارۆی کابرای شو‌پ‌شگێردا بوو که تا نیوه‌ی له‌ ئەرزه‌که پ‌و‌چوو‌بوو. به‌لێ کاژله‌ سه‌ریکی زه‌رد هه‌لگه‌پ‌راوی شکاو بوو. له‌وه‌تای پ‌یى که‌وتبووه ئەم ساراو بیابانه زۆرجار ئیسک و‌ پ‌روسکی به‌شه‌رانی له‌ که‌نار پ‌یگا و‌ بانه‌کاندا ده‌بینی. یه‌کیک بۆی گێر‌ابوو‌وه که له‌م دیارو ده‌قه‌رانه‌دا خه‌لکانیک هه‌ن که جه‌نازه‌ی دژمنه‌کانیان له‌ گۆر ده‌ردینن وه‌و گۆره‌ی فری ده‌دن تا ببی به‌ خۆراکی قه‌ل و‌دال، چونکه باوه‌ریان وایه به‌م کاره‌یان روحی ئەوانه بۆ دۆزه‌خ ده‌نێرن. کاژله‌که‌ی هه‌لگرت، به‌ هه‌ر دوو ده‌ست ئەم دیو و‌ئه‌و دیوی کرد.

به‌ یادى پ‌ابردوو‌وه‌ گوتی: " کاژله‌لان، بۆ بابم و‌ به‌ لای بابمه‌وه کتیب بوو، ئاوینه بوو. ئەگه‌ر زانیباى من لێره‌م و‌ پ‌یم که‌وتوو‌ته ئەم دیار و‌ده‌قه‌ره، به‌م وه‌زعه‌وه ده‌ی بینیم که تیی که‌وتوم، ئاخۆ چی ده‌گوت؟ ئاخ‌ر جار که بینیم ته‌مه‌نم هه‌قه‌ه‌ سالان بوو. که پ‌یم گوت عه‌مه‌ل له‌ عیلم گرینگ‌تره هه‌چ ئومیدیکى پ‌یم نه‌ما. ئەویش پ‌یاویکی یاخی و‌ شو‌پ‌شگێر بوو، هه‌له‌به‌ته به‌ شیوازی تابه‌تی خۆی. دکتوره‌کان گالته‌یان پ‌یده‌کرد، پ‌ییان ده‌گوت سیه‌رباز.

کورت‌ه‌له، ته‌مه‌شای ده‌کرد، ده‌یویست بزانی چ ده‌لێت. جورماش هه‌ر وایده‌کرد. گال دووباره ده‌ستی به‌ جووینی گه‌لا و‌ پ‌وه‌کان و‌ تف کردنه‌وه‌یان کرده‌وه، پ‌وخساری نقومی بیه‌رکردنه‌وه بوو.

کورت‌ه‌له له‌ بن لیوانه‌وه پرسى: " چما بۆ ئێره‌ هاتووی؟ باشه ناترسی له‌م غه‌ریبیه، دوور له‌ نیشتمانی خۆ بمریت؟ تۆ لێره‌ نه‌ که‌س و‌کارت هه‌یه، نه‌ دۆست و‌ ئاشنا. که‌سیک نییه‌ یادیکت بکاته‌وه.

گال به‌رسفی دایه‌وه: " ئیوه که‌س و‌کاری من، شه‌پ‌قان و‌ یاخیه‌کانیش که‌س و‌کاری من.

کورت‌ه‌له گوتی: " تۆ قه‌شه‌ نیت. نه‌ نوێژ ده‌که‌ی و‌ نه‌ باسی خوا ده‌که‌ی. ئیدی بۆ هه‌نده پ‌ژدیت له‌ سه‌ر ئەوه‌ی که بۆ کانودوس پ‌ڕویت؟ "

جورما گوتی: " من ناتوانم له‌ نیو غه‌ریباندا بژیم. مرۆف که‌ نیشتمانی نه‌بوو، هه‌تیوه.

گاللیو یه‌کسه‌ر گوتی: " پ‌ۆژی دئ ئەم وشه‌ی نیشتمانه‌ نامینی، زاراوه‌یه‌ک نامینی به‌ نیوی نیشتمان. هه‌نگی خه‌لکی که‌ ئاور له‌ پ‌ابردوو ده‌ده‌نه‌وه، ئاور له‌ ئیمه‌ ده‌ده‌نه‌وه که‌ خۆمان له‌ چوارچێوه‌ی سنووراندا چه‌پس کردبوو و‌ له‌ سه‌ر چه‌ند خه‌ت خه‌تۆکه‌یه‌کی سه‌ر نه‌خشه‌ یه‌کترمان کوشتوو، گالته‌یان به‌ ئەقلمان دیت و‌ده‌لین: " ئەمانه‌ چ که‌رگه‌لیک بوون.

کورت‌ه‌له و‌جورما روانیانه‌ یه‌کدی. گال هه‌ستی کرد که‌ ئەوان، ئەم به‌ که‌رو که‌ودن ده‌زانن. به‌رده‌وام بوون له‌ سه‌ر جووین و‌تف کردنه‌وه. جار‌جار له‌ بی‌زاریا دانیان جێر ده‌کرده‌وه و‌ چاره‌یان به‌ یه‌کدا ده‌دا.

کورتله پرسى: " تو باوه پرت به و قسانه ی ئه و قاسید و حه وارییه پیره ههیه که له ئه لگودویسه وه هاتبو و دهیگوت پوژئی له پوژان دنیایه ک دیته ئاراهه که نه خراپه کاری و نه نه خوشی تیا ده بیته؟ "

گال گوتی: " نه دزیویش " وچهند جاریک سهری ئه ری له قاند.

" من وهکو چوون خه لکی باوه پریان به خودا ههیه، منیش به و ئاوايه باوه پرم به و دنیایه ههیه که یاروی پیره میرد ده لی. ساله های ساله خه لکانیک گیانی خو بهخت ده کهن، تا دنیایه کی وه ها بیته دی. له بهر ئه وهیه هینده مکوورم له سهر ئه وهیه بگه مه کانودوس. له وئ، له خراترین حاله تا، به کیمانی (به لای که مه وه) له رای شتیگا دهمرم، که ئه وه دینی له پیناویدا بمری."

جورما، له کاتیگا چاوی بری بووه ئه رزه که، له بن لیوانه وه گوتی: " تو به دهستی روئینو ده کوژری. " ئه وسا دهنگی هه لبری: " واده زانی له که دار کردنی ئابروو ئه وهنده ئاسانه، له بیری چووه ته وه؟ به دوامانا ده گه پری، درهنگ یان زوو تو له ی خوئی ده کاته وه."

گال، باسکی گرت وپرسی: " که واته تو بویه له گه ل مندا ماویته وه تا به چاوی خوئی تو له سهندنه وه که ی ئه و بدینی، وایه؟ " به دهم ئه و قسه یه وه شاننه کانی هه لته کاندو له سهری پوئی: " ئه مه شتیکه روئینوش ناتوانی تییبگات. من هه رگیز نیازی ته وهینی ئه وم نه بووه. شه هودت وئاره زوو هه ر شتیکی بیته پری رایده مالیت، نه ئیراده، نه دوستایه تی نانا سیت. جله وی له دهست ئیمه ماناندا نییه. له موخی ئیسقانه کانماندایه، له بن په رهی ئه و شته وهیه که خه لکی پیی ده لین پوچ."

دوو باره پوخساری له پوخساری جورما نزیک خسته وه: " من په شیمان نیم... ئه و بویه ره شتیکی فیترکردم... ئه و شته ی که باوه پرم پیی بوو هه له ده رچوو. له زه تی به دهنی ده گه ل به ها ئایدیالیه کانی به شه ردا هه قه دژ نییه. نابی به سه دهمی کاره به دهنیه کانمانه وه، خه جاله ت و شه رمه زار ببین، تیده گه ی؟ نه خیر، تینا گه یته."

کورتله، به دهنگیکی له رزووک و نیگایه کی پارانه وه ئامیزه وه گوتی: " یانی، ده کری ئه مه به دروست بزانی؟... خه لکی ده لین، کویر و که ری چاک کردووه ته وه، به له ک وگولانی چاک کردووه ته وه. یانی ئه گه ر من پیی بلیم: " من بویه بو ئیره هاتووم چونکه ده زانم تو خودان په رجوو و که راماتی، ده ستیکم پینا دینی و بالام به رز ده بیته وه؟"

گال، به حه واس په رتیه وه ته مه شای کرد، هه یج وه لامیکی نه راست و نه دروی پینه بوو. خانمه ردینداره که، له و ده مه دا هینده به زه یی به یاروی لیبوک دا هاته وه، دهستی به گریان کرد. گوتی: " زه ره یه ک هیزی تیا نه ماوه، نه پینده که نی، نه هاوار ده کات، خه ریکه به ره به ره لیده بیته وه و ده مریت. " گوئیان لیبوو ماوه یه کی زور بهر له وهی خه و بیباته وه، هه ر به و ده قه وه ده گریا.

سپیده، مالباتیک که له " کارنایا " وه هاتبوون، بیداریان کردنه وه و هه والیکی ناخوشیان دانی. ده ورپی گاردین گوندی (گوند پاریز) و شه قاوانی به کریگیروای خاوه ن مه زرایانی ده قه ره که، هه موو ئه و ریگایانه یان گرتووه که بو کومی دین، چاوه روانی هاتنی سوپان. نها تاقه ریگا بو کانودوس ئه وهیه به ره و باکوور ببنه وه و مه و دایه کی زور برؤن، تا له ریگای ماساکارا، ئه نگیکو و روساریوه برؤن.

دوای پوژ و تاقیک گه یینه سانتو ئانتونیو، که ئه مه سه رچاوه یه کی بچووکی ئاوی مه عده نی بوو له قه راخی روبری " ماساکارا."

سیرکه‌وانه‌کان، پیشتەر ئەم شارۆچکە‌یه‌یان بینی بوو، له بیریان مابوو که خەڵکانیکی زۆر بۆ چاره‌سه‌ری نه‌خۆشیانی پیست، بۆ ئێره‌ ده‌هاتن تا خۆیان له‌ کانی و گه‌راوه‌کانی ئێره‌ هه‌لکێشن و بشۆن. سانتو ئانتونیو، له‌ هه‌مان کاتدا قوربانی هێرش و په‌لاماری ئەو رێگر وچه‌تانه‌ش بوو که بۆ تالانکردنی نه‌خۆشه‌کان، ده‌یاندا به‌ سه‌ر ئێره‌دا. ئەم‌رۆ له‌ چۆل ده‌چی، تووشی تاقه‌ ژنیکی جلشۆر نه‌بوون که له‌ ره‌خی روبره‌که‌دا خه‌ریکی کۆل و کانی بی، هه‌روه‌ها له‌ راپه‌وه‌ باریک و سه‌له‌بنده‌کاندا، که دوو ریز دره‌ختانی نه‌رگیل و فیکوس و کاکتوس ئەمبه‌ر و ئەوه‌ریان گرتبوون، تاقه‌ بوونه‌وه‌ریکی زندوویان، له‌ به‌شه‌ر و سه‌گ و بالندان به‌دی نه‌کرد. وێرایی هه‌موو ئەمه‌ش له‌ ناکاوا کورته‌له‌ زه‌وقی کرایه‌وه‌. شه‌پووریکی هه‌لگرت و نای به‌ ده‌میوه‌ و نه‌وایه‌کی کۆمیدی لیدا، هه‌نگی که‌وته‌ باسی شه‌پووران و شه‌پوور لیدان. ژنه‌ی ر‌دیندار، له‌ قاقای پیکه‌نینی دا، ته‌نانه‌ت یارۆی لیبۆکیش به‌و حاله‌ بیحاله‌ی خۆیه‌وه‌، که‌وته‌ هه‌ول و ته‌قه‌لای ئەوه‌ی به‌ شان و ده‌ست و سه‌ر خیراتر پال به‌ عه‌ره‌بانه‌که‌وه‌ بنیت، ده‌می داچه‌قی بوو و لیکاوی پێدا ده‌هاته‌ خواره‌وه‌. ئەنجام پیاویکی پیری خوارو خێچی ناحه‌زیان بینی که‌ خه‌ریک بوو بورغویه‌کی له‌ ته‌خته‌ی ده‌رگایه‌ک ده‌به‌ست. به‌جۆری ته‌مه‌شای کردن وه‌کو ئەوه‌ی نه‌یان بینیت. به‌لام وه‌ختایه‌ک ژنه‌ی ر‌دیندار ماچیکی هه‌وایی بۆ هه‌لدا، بزهییه‌کی کرد.

سیرکه‌وانه‌کان، عه‌ره‌بانه‌که‌یان له‌ مه‌یدانیکی چوار گوشه‌دا، که‌ دار میو‌ خۆی پێدا هه‌لواسی بوو، ر‌اگرت؛ ئیدی ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ی مالان خرا‌نه‌ سه‌ر گازی پشت و سه‌ر وکه‌له‌ی خه‌لکی شاره‌که‌، که‌ ده‌نگی شه‌پووره‌که‌ سه‌رنجی ر‌اکیشابوون، یه‌ک یه‌ک په‌یدا بوو.

کورته‌له‌، ژنه‌ی ر‌دیندار، و لیبۆکه‌که‌، که‌وته‌ هه‌ل‌رشتن وگه‌ران به‌ ناو جل و به‌رگ و شپو شیتاله‌کانیاندا. ئیدی زۆری نه‌برد که‌وته‌ بۆیاخ کردنی سه‌ر وچاوی خۆیان وله‌به‌رکردنی جل و به‌رگی ر‌ه‌نگاو‌ر‌ه‌نگ و بریقه‌دار، ئەوسا شته‌کانی تریان وه‌ک قه‌فه‌زی ماره‌ کۆبراکه‌، ئەلقه‌کان، دارعاسا سیه‌ریه‌کان و ئوکوردیونه‌کانیان ده‌ره‌یتنا و ئاماده‌ کرد. کورته‌له‌ به‌ هه‌موو هیزی خۆیه‌وه‌ فووی به‌ شه‌پووره‌که‌ی خۆیا کردو هاواریکرد: " په‌له‌که‌ن، له‌ زیکه‌ن، تۆزیک‌ی دی نه‌میشه‌که‌ ده‌ست پێده‌کات." به‌ره‌به‌ره‌ کۆمه‌لیک ته‌مه‌شاقان له‌ ده‌وریان خپ بوونه‌وه‌، ده‌تگوت تازه‌ له‌ خه‌ویکی ناخۆش بیدار بوونه‌ته‌وه‌. ئیدی کۆمه‌لیک ئیسکه‌ په‌یکه‌ری به‌شه‌ری، ته‌مه‌ن و ر‌ه‌گه‌زی جیاوان، له‌ ماله‌کانیان هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌، زۆربه‌یان شوینه‌واری گانگ‌رین، ئاوله‌، جوانه‌ زمه‌، گولی و به‌له‌کی به‌ دم وچاو ولاق و له‌ته‌ر و باسک و بازوویانه‌وه‌ دیار بوو. که‌ دلله‌ ر‌اوکییه‌که‌یان ر‌ه‌وییه‌وه‌، ئیدی به‌ خسه‌خش یان چوار چنگۆله‌، یان قوونه‌ خشکی خۆیان گه‌یاند ه‌ کۆری ته‌مه‌شاقانان. گال له‌ فکران ر‌اچوو: " ئەمانه‌ به‌ ر‌واله‌ت له‌ که‌سانی ناچن که‌ له‌ حالی مه‌رگا بن، به‌لکو له‌ که‌سانیک ده‌چن که‌ ماوه‌یه‌ک بی مردبن."

هه‌ر هه‌موویان، به‌ تاییه‌تی منداله‌کان پیر و فه‌رتوس ده‌هاتنه‌ به‌رچاو. هه‌ندیکیان به‌ ر‌ووی ژنه‌ ر‌دینداره‌که‌وه‌ پیکه‌نین که‌ ماره‌ کۆبراکه‌ی به‌ ده‌وری خۆیه‌وه‌ ده‌ئالاند و ده‌می ماچ ده‌کرد و ر‌یگه‌ی ده‌دا به‌ که‌یفی خۆی به‌ سه‌ر بازووه‌کانیا بسورپیته‌وه‌ و لوول بخوات. کورته‌له‌، یارۆی لیبۆکی گرت و که‌وته‌ لاسایی کردنه‌وه‌ی نه‌میشه‌که‌ی خانمه‌ ر‌دینداره‌که‌ له‌ گه‌ل ماره‌که‌دا، ئیدی وای له‌ یارۆی لیبۆک ده‌کرد، وه‌کو ماره‌که‌ بره‌قسی، خۆی لوول بدات، پێچ به‌ خۆیدا بدات. خه‌لکی شاره‌که‌و نه‌خۆشه‌کانی سانتو ئانتونیو، به‌ ر‌وخساری جدی یان به‌دم پیکه‌نینه‌وه‌ ته‌مه‌شایان ده‌کرد، ناوبه‌ناو سه‌ری ئافه‌رین و ستایشیان بۆ ده‌له‌قاندن یان چه‌پله‌یان بۆ لیده‌دان. هه‌ندیکیان ئاو‌ری پاشیان ده‌دايه‌وه‌و ته‌مه‌شایه‌کی گال و جورمایان ده‌کرد، وه‌کو ئەوه‌ی له‌ دل‌ی خۆدا پیرسن که‌ی نۆره‌ی نواندن و نه‌میشه‌ی ئەمانه‌ دیت. کابرای شو‌ر‌شگیز (گال) به‌ تاسه‌وه‌ ته‌مه‌شای ده‌کردن، ئەفسوونیان بووبوو. به‌لام

پروخساری جورما، له نهفدهت و بیزاریا گرز دهبوو. هه موو ههولئیکی ئه وه بوو که ههستی خوی کۆنترۆل و په نهان بکات، به لام زوری نه برد له بن لیوانه وه گوتی که ئیدی ههوسه لهی دیتنی ئه و دیمه نهی نه ماوه و دهیه وئ له وئ بروت. گاللیو هیچ ههولئیکی نه دا دلخۆشی بداته وه وهیوری بکاته وه. ههردوو چاوی (گاللیو) سوور هه لگه رابوون و له ناخه وه دهله رزی. ئیدی ساغله می وهکو فیان، وهکو سهروهت ودهسه لات، خۆپه رسته، به سه ر خویا داده خری، جگه له خوی بیر له کهسی دی ناکاته وه، خه می کهسی دی نییه. باشتترین شت ئه وهیه پیاو هیچی نه بیته، عاشق نه بیته، به لام چون ده بی پیاو دهستبهرداری سه لامه تی خوی بی، تا ده گه ل برا نه خۆشه کانییا هاوخه م بی؟ کیشه وئاریشه زور بوو. ئه م ئه ژدیهایه دهیان سه ری ههیه. زولم و زور له هه موو شوینیکه وه سه ری به رز کردووه ته وه.

ههنگی ههستی کرد جورما زور بیزاره، زور دهترسیته، باسکی گرت، به توورپه یی وهه لچوونه وه گوتی: " ته مه شایان بکه، ته مه شا. بروانه ئه و ژنانه، ئه مانه پوژی له پوژان گهنج و به تاقهت و شهنگول بوون. کئ پوژی گه یاندوون به م پوژگار، حالی گه یاندوون به م حاله؟ خودا؟ نه خیر، هیچ وپووچان، خه لکانی شه پانی، دهوله مه ندان، خه لکانی ساغله م و سه رحال، خۆپه رستان، دهسترۆ وسته مکاران."

به جوژی هه لچووبوو که ده م وچاوی سوور بوو بووه وه، باسکی جورمای به ردا و به هه شتاو بو ناوه ندی کۆری نمایشه که چوو، ته نانته ئاگای له وه نه بوو که کورته له دهستی به گپرا نه وهی چیرۆکه سهیره کهی دوتمیر ماگلوئی کیژی شای ناپولی کردبوو. ته مه شافانان، کابرایه کیان به قزو ر دینیککی سووره وه، به شوینته واری زامیک به لا ملیه وه، به پانتۆلیکی شر و شه پریوه وه بینی له ناکاوا و شیتانه که وته دهست هه لته کاندن: " براینه وره به ر مه دن! مل بو نائومی دی مه دن. ئه گه ر لیتره داو له م شاره دا، خه ریکن داده رزین، بوگه ن دهکن، ئه م هه موو ده رد و به لایه تان به سه ردا داده باری، ئه مه به ومانایه نییه، ئه مه تان له ئاسمانه وه، له پشت هه ورانه وه له چاره نووسراوه، به لکو بویه ئه مه تان به سه ر هاتووه، چونکه ئه م کومه لگه یه، کومه لگه یه کی بی ویزدان و سته مکاره. بویه حالتان به م حاله گه ییوه، چونکه هیچتان نییه بیخون، دکتورتان نییه، ده رمانتان نییه، کهس خه متان ناخوات، کهس پیتان راناگات، چونکه هه ژار و بی نه وان. نه خۆشیه که تان ناوی زولم و بی دادی و چه وسانه وهیه. براینو کول مه دن. به م حاله قاییل مه بن، راپه رن، شوپش به رپا بکن. وهکو چون برایه کانتان له کاندوس راپه ریون. زهوی وزار بگرن، مالان بگرن، دهست به سه ر مولک و مال و دار ونه داری ئه و که سانه دا بگرن که گه نجاتی ئیوه یان دزیوه، که ساغله می و سه لامه تی ئه نگویان دزیوه. مروقانی ئیوه یان دزیوه."

خانمه ر دینداره که ریگه ی نه دا به رده وام بی. له توورپه بییدا سوور بووه وه، شانی گرت و راپته کاند وهواوری به سه ردا کرد: " که ری چوار پی! به راستی که ری! کهس گویت لیناگری، تو به و قسانه سه رو دلایان دهگریته، هه وسه له یان ده به ی، کاریک ده که ی که پاره یه کمان نه ده نی، پارووه نانیککی پی بخوین! تو برو کاژ له یان سه ح بکه وه، دهست به سه ر یاندا بیته، به ختیان بو بگروه. کاریک بکه که دلایان پیی خوش بیته."

چکوله ی موباره ک، هیشتا چاوی نه کردبووه وه که گوئی به بانگی که له شیر زرینگایه وه. له دلی خودا گوتی: " سوپاس وستایش بو مه سیحی موباره ک. " بیته وهی له جیگه ی خوی بجولئ، هه ر له جیی خوی وه نویترو نزیاهه کی کرد و له باوک (خوا) پارایه وه که بو گوزهراندنی ئه و پوژه هیز وتوانای بداتی. ئه و هه موو چالاکیه نه فهس بره، بو جهسته ی لاوازی ئه و زور بوو. له م پوژانه ی داویدا، هه ندیجار به هوی هاتنی زیاره تکارانی زوره وه بو

کانودوس، تووشی سهره گيژکه دهبوو. که شهوان له سهر دۆشه که کائاخنه کهی، له پشت میحرابی کلیسای سانتو ئانتونیوه پال دهکوت، ئزادی بهدن وئیسقانه کانی بهجوړی دهیاندایه ئازار، تا بهیانی نهدهحهواوه. ههنديچار به سهعاتان پال دهکوت وددانی به جیرهوه دهبرد، چاوهروانی دهکرد تا خو به هانایهوه بی و له ئەشکهنجه و عهزابه په نهانهی رزگار بکات.

چکۆلهی موبارهک، ههرچهند زور لاواز وبی جورم بوو، بهلام هینده وره ی بهرز بوو، که وپرای ئهوهی له دواي مورشیدهوه، زورترین ئهركی روحانی به سهرهوه بوو، له م شارهدا کهس پهی به لاوازی بهدهنی ئهوه نهبردبوو.

چاوی هه لیمان. که له بابه که بو جاری دووم خویندی. پوناکی سپیده له کلاو رۆژنه کهی سهربانهوه دهیدا له ناو ژووره که. بهو دیزداشهیهوه نووستبوو که ماریا کوادرادو و ژنانی کۆرسی پیروزی سروودخوانان جاره های جار بویان دروبووهوه. جبه کهی له بهر و پاتاوه کانی له پی کرد، حه مایله کهی راست و چپ له مل کرد، نیشانهی دله موباره که کهی، که به سهر ئیله که کهیهوه بوو ماچ کرد، ئه و ته لهی که له میژ بوو ژهنگی گرتبوو، کاتی خوی که مندال بوو، مورشید له پومبال دابوویی، له ناوقه دی تووند کرد. دۆشه که کائاخنه کهی لوول داو چوو تا جانکوش (مجیوری کلیسا) و کلیداری کلیسا که که له بهر ده رگای کلیسا که خه وتبوو، خه بهر بکاته وه. کابرایه کی پیری خه لکی کروکو بوو. هه رکه چاوی هه لیمان له بن لیوانه وه گوتی: "سوپاس و دروود بو پهره رددگاری مه عیسا مه سیح." چکۆلهی موبارهک له وه لاما گوت: "دروود بو ئه و." ئه و شه لاقه ی که هه موو به یانییه ک نه زری عه زابی رۆژانه ی خوی له بهر باره گای خوادا پی ئه نجام دها، دایه ده ست. یاروی پیره میتر شه لاقه که ی وه رگرت - چکۆلهی موبارهک که وته سهر چۆکان - به هه موو هیزی خویه وه ده شه لاقانی به پشت و که فه لیا کیشا. چکۆلهی موبارهک بی هیچ نالین و ئاخینیک ته حه موولی شه لاقه کانی کرد. هه ر دووکیان دووباره هیمای خاچیان کیشا. به وجۆره چالاکی و ئه رکی رۆژانه دهستی پیکرد.

وهختایه ک جانکوش و مجیوری کلیسا که که وته خاوینکردنه وهی میحرابه که، چکۆلهی موبارهک به ره وه ده رگا که رۆیی. که گه ییه نزیکي ده رگا که ههستی به و زیاره تکار و حاجیانه کرد که شه وی گه یی بوونه بیلومونته. هه له به ته گاردی کاتولیک له م ماوه یه دا چاوه روانیان ده کرد تا ئه و (چکۆلهی موبارهک) بیته و بریار بدات که ئایا بویان هه یه بمیننه وه یان شایسته ی مانه وه نین. ئیدی ترس و نیگه رانی ئه وهی که نه با هه له یه ک بکات، یان مه سیحی یه کی باش و شایسته ره فز بکات و یه کی که ببول بکات که بوونی به دلی مورشید نه بی، ته وا و شپرزهی کردبوو و ئارامی له بهر بری بوو: ئه مه یه کی که بوو له و هۆکارانه ی که به کول و دل له خوا ده پارایه وه که یارمه تی بدات و به هانایه وه بیته. ده رگا که ی کرده وه و هه را وزه نا و ژاوه ژاوی خه لکه که ی هاته گوئ، ده یان خه لکی بینی که له بهر ده رگای کلیسا که خربو بوونه وه. گاردی کاتولیک به تفه نغه کان و بازو به ند و ئه و ده سته سر و تیلما سکه په رۆ شینانه ی له سه ریانه وه به سته بوو، ده وریان گرتبوون و به ناویاندا ده سوپانه وه، که ئه ویان بینی هه موو به یه ک ده نگ هاواریان کرد: دروود بو مه سیحی موبارهک. "چکۆلهی موبارهک بوی سه ندنه وه: دروودی لی بی. " زیاره تکاران هیمای خاچیان کیشا، ئه وانیه که سه قهت و ئیفلیج و نه خو ش نه بوون هه ستانه سهر پییان. برسیه تی وشادی به چاویانه وه دیار بوو. چکۆلهی موبارهک ته مه شایه کی کردن، به مه زهنده ی ئه و به لای که مه وه په نجا که سیک ده بوون. به ده نگیکي ئارام گوتی: "به خیر هاتن بو بیلومونته ی قه له مه وه ی باب (خودا) و

مه‌سیحی موباره‌ک. مورشید، دوو شتی له‌و که‌سانه ده‌وی که به‌ده‌نگی بانگه‌وازه‌که‌یه‌وه هاتوون: ئیمان و راستگویی. له‌م سه‌رزه‌مینه‌ی په‌روه‌ردگاردا، جیگه‌ی بی‌ئیمانان و درۆزان نابیته‌وه.

به‌گاردی کاتۆلیکی گوت که به‌ره به‌ره ئه‌وانه بۆ ناو کلێساکه بکه‌نه ژووره‌وه. جارن، ده‌گه‌ل یه‌ک به‌یه‌کی زیاره‌تکاره‌کاندا قسه‌ی ده‌کرد، به‌لام ئیستا ناچار بوو به‌کۆمه‌ل قسه‌یان له‌گه‌لدا بکات. مورشید چه‌زی نه‌ده‌کرد له‌م کاره‌دا که‌س یارمه‌تی ئه‌و بدات. ده‌یگوت: "ده‌رگای ئه‌م شاره‌ تۆی، چکۆله‌ی موباره‌ک." هه‌رجاری چکۆله‌ی موباره‌ک داوای ده‌کرد که‌ه‌سیکی بۆ دانن تا له‌م کاره‌دا یارمه‌تی بدات، مورشید هه‌مان ئه‌و وه‌لامه‌ی ده‌دایه‌وه.

پیاویکی نابینا وکچه‌که‌ی ومیردی کچه‌که‌ی و دووان له‌منداله‌کانیان وه‌ژوور که‌وتن. له‌ "کیریرا" وه‌هاتبوون، یه‌ک دانه‌ مانگ به‌رپوه‌بووبوون، له‌رێگا دایکی زاواو دوو کورپی جمکانه‌ی ژن و میرده‌که‌مردبوون. ئایا به‌گۆیره‌ی یاسا ورپسای مه‌سیحیه‌ت به‌خاکیان سپاردبوون؟ به‌لێ به‌تابووته‌وه‌و به‌نوێژی مردووانه‌وه‌ ناشتوبویان. وه‌ختایه‌ک کابرای نابینا، به‌چاوانی نیمچه‌نوقاو وپروشه‌وه‌هال و‌حیکایه‌تی سه‌فه‌ره‌که‌یانی ده‌گێرایه‌وه، یارۆی چکۆله‌ی موباره‌ک لێیان ورد ده‌بووه‌وه. له‌دلی خۆدا ده‌یگوت ئه‌م بنه‌ماله‌یه‌ زۆر یه‌کگرتوون، ریزی گه‌وره‌کانی خۆ ده‌گرن، چونکه‌هه‌ر چوار نه‌فه‌ره‌که‌ی دی گوییان له‌کابرای نابینا ده‌گرت و قسه‌کانیان نه‌ده‌بێ، ته‌نیا ناوبه‌ناو سه‌ری ئه‌رییان بۆ قسه‌کانی ده‌له‌قاند. نیشانه‌ی برسیه‌تی وپه‌نجی به‌ده‌نی به‌سه‌رو سیمای هه‌ر پینجیانه‌وه‌ دیار بوو، هه‌روه‌ها ئه‌و شادیه‌ رۆحیه‌شیان پێوه‌دیاربوو که‌بالی به‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و حاجی و زیاره‌تکارانه‌دا ده‌کیشا که‌پێیان ده‌نایه‌خاکی بیلومونته. چکۆله‌ی موباره‌ک که‌هه‌ستی به‌سایه‌و جوله‌ی بالی فریشه‌کرد، بریاری دا که‌پیشوازیان بکات و وه‌ریان بگریت. وپرای ئه‌وه‌ش لێی پرسین ئایا که‌سیان تا ئه‌مڕۆ له‌خزمه‌تی مه‌سیحی ده‌جالدا بوون یان نا. هه‌نگی فیری کردن که‌له‌دوای ئه‌وه‌وه‌ده‌قی ئه‌و سویند نامه‌یه‌ بلینه‌وه‌که‌رۆژی له‌رۆژان کۆماریخواز نه‌بوون، له‌گه‌ل سه‌رنگونی پاشادا نه‌بوون، جیابوونه‌وه‌ی کلێسا له‌ده‌وله‌تیان قه‌بوول نه‌بووه، زه‌وجینی مه‌ده‌نیان قه‌بوول نه‌بووه، سیسته‌می کیشان وپێوانه‌ی تازه‌یان قه‌بوول نه‌بووه، وه‌لامی پرسیاره‌کانی له‌مه‌ر سه‌رژمیری و ئاماریان نه‌داوته‌وه. ده‌ستی له‌مل کردن و ده‌گه‌ل نه‌فه‌ریکی سه‌ر به‌گاردی کاتۆلیکدا بۆ دووکانه‌که‌ی ئانتونیو فیلانوفای ناردن. له‌به‌ر ده‌رگاکه‌دا، ژنه‌که‌شتیکی به‌گویی کابرای نابینادا چپاند، کابرای نابینا به‌ترس و له‌رزوه‌پرسی که‌ی ده‌توانن (مورشید، مه‌سیحی موباره‌ک) بدین؟ خیزانه‌که‌به‌نیگه‌رانی و تاسه‌یه‌کی ئه‌وتۆوه‌چاوه‌روانی وه‌لام بوون که‌چکۆله‌ی موباره‌ک له‌فکران راجوو، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌گوتی: "ئه‌مانه‌هه‌لبژاردن." شه‌وی له‌په‌رستگه‌که‌دا ده‌ی بینن وگوییان له‌وه‌عه‌زه‌کانی ده‌بی و مژده‌یان ده‌داتی که‌خودا شادمانه‌به‌وه‌ی وه‌کو په‌عیه‌تی خۆی قه‌بوولی کردوون. چکۆله‌ی موباره‌ک له‌دواوه‌ته‌مه‌شای ده‌کردن که‌له‌وینده‌ر وه‌ده‌رده‌که‌وتن و له‌زگ بوو له‌خۆشیا بال بگرن. حوزووری فه‌یزی خوایی له‌م دنیا فانیه‌دا، مایه‌ی پاکبوونه‌وه‌ی دل و ده‌روون بوو. چکۆله‌ی موباره‌ک، دلنیا بوو که‌ئهم ئاکنجی یه‌تازانه، ئیدی سی‌مردووه‌که‌ی خۆیان و هه‌موو خه‌م وپه‌ژاره‌یه‌کیان له‌بیرچوووته‌وه‌و هه‌ستده‌که‌ن که‌زنده‌گی شایسته‌ی ئه‌وه‌یه‌بژی و ئانتونیو فیلانوفای له‌ده‌فته‌ره‌گه‌وره‌و تۆماره‌که‌یا ناویان تۆمار ده‌کات، هه‌نگی یارۆی نابینا بۆ خه‌سته‌خانه‌یه‌ک ده‌نیری و پاشان ژنه‌که‌ده‌نیری تا یارمه‌تی خوشکانی ساردلینیا بدات و میرده‌که‌و منداله‌کان بۆ ده‌روه‌وه‌ده‌نیری تا کاری سه‌قایی وئاوکیشی بکه‌ن.

چکۆله‌ی موباره‌ک وه‌ختایه‌ک گویی له‌ژن و میردیکی دی ده‌گرت - ژنه‌که‌بوخچه‌یه‌کی له‌بن هه‌نگل بوو - بیری له‌لای ئانتونیو فیلانوفای بوو. ئانتونیو پیاوی ئیمان، هه‌لبژاردنه‌ی یه‌کیک بوو له‌په‌عیه‌ته‌کانی خوا. خۆی و

براکه‌ی له مه‌کته‌با خویندبوویان، جوړه‌ها کار وکاسبیان هه‌بوو، په‌ز و پارهی زوریان هه‌بوو. ده‌یانتوانی ژیانې خوږیان بۆ کوکړدنه‌وه‌ی سه‌روه‌ت و سامان، کړینې خانوو به‌ره، زه‌وی وزار و خزمه‌تکاران ته‌رخان بکه‌ن. به‌لام له جیاتی ئه‌وه قه‌راریان دابوو ده‌گه‌ل برا نه‌دارو بی نه‌واکانیاندا، خو وه‌قفی خزمه‌تی خودا بکه‌ن. باشه ئه‌مه نیعمه‌ت و به‌ره‌که‌تی خودایی نه‌بوو که که‌سه‌یکې وه‌کو ئانتونوو فیلانوقا لی‌ره‌بی و به‌فه‌زلی حکمه‌ت ول‌یزانی خو‌ی هه‌موو کیشه وئاریشه زور و زه‌به‌نده‌کان چاره‌سه‌ر بکات؟ یه‌کیک له‌وانه چاره‌سه‌ری کیشه‌ی دابه‌شکردنی ئاو بوو. ئاویان له پوباری قازا پاریس و حه‌وزه‌کانی (فازندا فلیسا) وه‌ دینا و ئه‌وسا به‌ خو‌رایی به‌سه‌ر ماله‌کاندا دابه‌ش ده‌کرا. سه‌قا وئاوکیشه‌کان له‌وحاجی و زیاره‌تکارانه بوون که تازه هاتبوون. به‌و جوړه‌خه‌لکی ده‌یانناسین و هه‌ستیان ده‌کرد که ئه‌مانه خزمه‌تی مورشید و مه‌سیحی موباره‌ک ده‌که‌ن و له‌و سو‌نگه‌یه‌وه خو‌راکیان ده‌دانی. چکوله‌ی موباره‌ک، ئه‌نجام له ده‌م‌پ‌ژئی قسه‌کانی کابراوه بۆی ده‌رکه‌وت که ئه‌و بوخچه‌یه کیژیکی نوزاوی تیدایه که دویشه‌و وه‌ختایه‌ک له سیرادا کانا‌براقاوه بۆ ئیره داده‌گه‌پان مردوو.

په‌ر‌ویه‌که‌ی له سه‌ر منداله‌که لاداو ته‌مه‌شایه‌کی کرد: جه‌سته چکوله‌که‌ی وشک بووبوو‌وه و زه‌رد هه‌لگه‌پابوو. به‌وه دلنه‌وایی ژنه‌که‌ی کرد، که به‌خته‌وه‌ره که کیژده‌که‌ی له شوینیکا مردوو، که تاقه شوینه له شه‌ری شه‌یتان خه‌له‌سیوه و ئه‌مه لوتفی خواییه و هه‌ر شوکرانه‌ی ده‌وی. منداله‌که‌یان غوسلی ته‌عمید نه‌کردبوو، ئیدی چکوله‌ی موباره‌ک غوسلی ته‌عمیدی کرد وناوی نا "ماریا ئوفراسیا" و له خودا پاراپیه‌وه که پو‌حی ئه‌م منداله بۆ مه‌له‌کو‌تی بالایی خو‌ی به‌ر‌پ‌ته‌وه. هه‌نگی ژن و می‌رده‌که‌ی وادارکرد که سویندنامه‌که‌ی له‌گه‌لدا دووباره بکه‌نه‌وه و ئه‌وسا ناردنی بۆ دوو‌کانه‌که‌ی بریانی فیلانوقا، تا کچه‌که‌یان به‌ خاک بسپیری. به‌ هو‌ی که‌می داره‌وه، به‌ خاک سپاردنی مردوو له بیلو مونته بووبوو به‌ کیشه. ته‌زوویه‌ک به‌ مؤره‌غه‌ی پشتیا هات، ئه‌مه‌ی زور له‌به‌رگران بوو؛ جه‌سته‌ی به‌ بی تابووت، بخریته ژیرگه‌وه.

له کاتیکا قسه‌ی بۆ کو‌مه‌ل‌یک زیاره‌تکاری دی ده‌کرد، ژنیک له ژنه‌کانی کو‌رسی پیر‌وزی سه‌روودخوانان، هات تا کل‌یساکه خاوین بکاته‌وه، ئه‌وسا ئه‌لکساندرینا کوریا، به‌ تاسیکی چکوله‌ی فه‌خفوریه‌وه هات وله زمانی "ماریا کودرادو" وه‌گو‌تی: "ئه‌مه ته‌نیا به‌شی خو‌ته." ئاخ‌ر داکي پیاوان ده‌یزانی که ئه‌و عاده‌تی وابوو، به‌شه خو‌راکه‌که‌ی خو‌ی ده‌دا به‌و که‌سانه‌ی که زور برسی بوون. چکوله‌ی موباره‌ک به‌ده‌م گو‌یگرته‌وه له زیاره‌تکاران، شوکرو سوپاسی خوی ده‌کرد که توانایه‌کی ده‌روونی ئه‌وتوی پنبه‌خشویه که هیچ کاتیک هه‌ست به برسیه‌تی و تینوویه‌تی نه‌کات. چه‌ند قومه ئاو‌یک و پاروو خواردنیکی به‌س بوو. ته‌نانه‌ت، له ریگای زیاره‌تیشا که ئه‌م سارا دوور ودریژه‌یان ته‌ی کردبوو، هه‌ستی به‌عه‌زابی ئه‌و برسیه‌تیه نه‌کردبوو که خوشک و برا هاوریکانی هه‌ستیان پیکردبوو. بۆیه له سه‌رانسه‌ری بیلومونته‌دا، تاقه که‌س‌یک که له‌و زیاتر پو‌ژووی گرتبوو، مورشید بوو. هه‌روه‌ها ئه‌لکساندرینا کوریا ئه‌مه‌شی پیگوت که ئه‌بوت جو‌او و جو‌او زله و ئانتونوو فیلانوقا له په‌رسته‌گه‌دا چاوه‌پوانی ئه‌ون.

نزیکه‌ی دوو سه‌عاتی دی له په‌رسته‌گه‌دا مایه‌وه تا به‌ کاری باقی زیاره‌تکاره‌کان رابگات و ته‌نیا یه‌ک نه‌فه‌ریان پو‌خسه‌تی مانه‌وه‌ی نه‌درایی - ئه‌مه کابرایه‌کی دانه‌ویله فروشی خه‌لکی پد‌ریناس بوو که سه‌ر وه‌ختانی خه‌ریکی کوکړدنه‌وه‌ی باج بووبوو. چکوله‌ی موباره‌ک، سه‌ربازانی جاران، به‌له‌د وده‌لیلانی سوپا و قو‌نته‌راتچیانې نازووقه و موونه‌ی سوپای په‌فز نه‌کرد. به‌لام مامورانی باج کوکړدنه‌وه ده‌بوايه ده‌م و ده‌ست کانودوس به‌جی بیلن و هه‌رگیز نه‌گه‌رینه‌وه، ده‌نا ئوبالیان ده‌که‌ویته ئه‌ستوی خو‌یان. ئه‌مانه خوینی هه‌ژارانیان مژی بوو، ده‌ستیان

بەسەر بەرو بوومیاندا گرتبوو، پەزو مالاتەکانیان دزی بوون. تەماعکاری وچاو چنۆکیان لە تەواو بوون نەدەهات، ئەمانە وەکو ئەو کرمانە بوون کە لە میوەیان دەدا و کرمییان دەکردن. چکۆلەى موبارەک بە کابرای خەلکی پدیریناسی گوت، بۆ ئەوەی بگاتە رەحمەتی خودا، دەبێ لە جییەکی دوور لیژە، بە تەنیا شەر و دژبەری شەیتان بکات. دواى ئەوەى جوابی بۆ زیارەتکارانی دەریی دەرگاگە نارد کە چاوەرپوانی بکەن، بەرەو پەرسنگەگە کەوتەری. کات چیشتەنگاو بوو، تاویر وکەفرەکان لە بەر تیشکی رۆژەگەدا دەچریسکانەو. زۆرکەس هەولیان دەدا رینگەى پییگرن، بەلام بە ئاماژە تیی دەگەیاندن کە پەلەیهتی و دەبێ بروت. هەندیک لە پیاوانی گاردی کاتولیک بە گەلی کەوتبوون. لە هەوڵەو قەبوولی نەدەکرد کەس حیمایەى بکات، بەلام نەها هەستی دەکرد، حەرەس و حیمایە زەروریه. ئەگەر ئەم برادەرانی نەبویەن، نەیدەتوانی بە سەعاتان ئەو چەند هەنگاوه پێیهی نیوان کڵیساگە و پەرسنگایەگە، تەى بکات، چونکە خەلکانیکی زۆر دەهاتنە سەر رینگاکەى تا داوايهکی لیبکەن یان دەیانویست دوو قسەى لە گەلدا بکەن. بەدەم رینگاوه بیرى لەو دەکردهوه کە زیارەتکارانی ئەم بەیانیهی خەلکانیکیان تیاوو کە لە شوینانی دووری وەکو ئالاگوس و سیراوه هاتبوون، باشە ئەمە دلخۆشکەرە نییه؟ ئەو ئاپۆرایەى کە لە دەوری پەرسنگەگە خەر بووبوو، ئەو نەدە قەرەبالغ بوو، کە خۆى وچوار لە حیمایەکانی لە نیو قەرەبالغیەگەدا گیریان خوارد - ئەمانە هەموو تەمەنیکیان تیاوو، هەموو ملیان قوت کردبوو وەو تەمەشای ئەو دەرگا دارینهیان دەکرد، کە لەگین بوو، لە هەر ساتیکی رۆژا مورشیدی لی بیتە دەری. ئیدی حەرەس و حیمایەکان کەوتنە هەلتهکاندن نەوارە شینباوهکانیان و هاوریکیان کە لەبەر دەرگای خەلوەتخانەگە بوون، رینگەیان بۆ چکۆلەى موبارەک کردەو. لە کاتیکا، هەر دوو شانی خوار کردبوونەو و بەو راپەرەو تەنگەى نیوان دوو ریز بەشەراندان رەت دەبوو، لە دلی خۆیدا دەیگوت خۆ ئەگەر گاردی کاتولیک نەبویە، ئاشووب و ئاژاوهیهکی وەها لە بیلوموتتە دا بەرپا دەبوو، کە شەیتان دەیتوانی بە ئاسانی خۆى پێدا بکات.

گوتی: "سوپاس وستایش بۆ خواوەندی مە عیسا مەسیح." گویى لیوو بۆیان سەندەو: " دروود بۆ ئەو ". یەكسەر هەستی بەو ئارامیه کرد کە مورشید لە دەوروبەری خۆیا بەرقەراری کردبوو. تەنانەت هەراو زەنا و ژاوهژاوهکەى دەریش لیژەدا دەبوو بە ئاواز و موسیقا.

لەبن لیوانەو گوتی: "بابۆ خەجالەت خۆم کە زۆرم بە چاوەرپوانیهو هیشیتیهو. چ بکەم رۆژ بە رۆژ ژمارەى حاجی و زیارەتکاران زۆر و زۆرتەر دەبن، ئەو نەدە زۆر بوون فریا ناکەوم قسەیان دەگەل بکەم، یان بە سەر و سیمادا بیانناسمەو.

مورشید گوتی: "هەموویان مافی رزگارییان هەیه. پێویستە پێیان خۆشحال بیت."

چکۆلەى موبارەک گوتی: "پیم خۆشە کە رۆژ بە رۆژ ژمارەیان روو لە زیادیه. لە خۆم نارازیم کە هیندەم دەرفەت نییه هەموویان بە باشی بناسمەو."

لە نیوان ئەبوت جاو و جاووه زلە دا، لە سەر ئەرزەگە رۆنیشت کە قەرەبیناکانیان لە باوہشیانا دانابوو. جگە لە ئانتونیو فیلانوثا، هونوریوی برایشی لەویندەر بوو، کە پێدەچوو تازە لە سەفەر هاتیبیتەو، چونکە هیشتا تەپ و تۆزی دنیای پیوه بوو. ماریا کوادرادو پەرداخى ئاوی دایە، کە بە ئارامی و قوم قوم خواردییهو. مورشید، بە خۆى وجبە ئەرخەوانیه تۆخەکەیهو قیت لە سەر حەسیریک رۆنیشتبوو، "شیرۆى ناتوبا" لە بەر پێیدا دانیشتبوو، قەلەم و کاغەزەکەى بەدەستەو بوو، کەلە ئەستورەکەى نابوو سەر ئەژنۆى پیاوہکەى خوا (مورشید) - مورشید دەستیکی بە قژە رەشە لوولە تیکرژاوهکەى ئەودا کردبوو، ژنانی کۆرسی پیروزی

سر وودخوانان، بیدهنگ وئارام، له پال دیواره که دا، به چیچکانه وه هه لئروشکابوون. به رخۆله که خه وتبوو. چکۆله ی موبارهک، له فکران راپوو: "ئهم پیاوه مورشیده، ئاموچیاره، شایسته یه، خۆشه ویسته، ئیمه هه موو مندالی ئه وین، ئیمه هیچ نه بووین، ئه و کردینی به یار و مورید و حه واری خوی." ههستی به شادی و ئوخزنیکی دهروونی کرد. جاریکی دی بالی فریشته خوی تی سوو.

بو ی درکهوت که ئه بوت جواو و ئانتونیو فیلانوقا ناکوکیان له نیواندایه. فیلانوقا، دهیگوت له گه ل سووتاندنی کالومبی دا نییه که ئه بوت جواو به ته مای ئه و کاره بوو، چونکه ئه وه ی به سووتاندن و نه هیشتنی مولک و مه زرایه که ی بارۆن زهره رمه ند ده بوو، بیلومونته بوو، نه ک شهیتان، چونکه مولک و مه زرای ناڤبری باشتین سه رچاوه ی ئازووقه و موونه ی ئه وان بوو. به جوړی قسه ی ده کرد وه ک بللی له وه بترسیت دلی که سیک بره نجینی، یان ئه و بیره جدیه ی خوی به دهنگی به رز بدرکینی. هینده به نزمی قسه ی ده کرد که چکۆله ی موبارهک ناچار بوو گوئی بینیتته پیشه وه تا به باشی گوئی لی بیت. له فکران راپوو، تو ته مه شا ئه و خه رمانه یه و هه بیه ته ی دهوری مورشیدی داوه، چه ند به سام و میتافیزیکیه، ته نانه ت کردوویه تیه کاریک که پیاویکی وه کو ئانتونیو فیلانوقا، له حوزووری ئه ودا، به و راده یه ملکه چ و خاکه را و گوپرایه ل بی. یاروی دووکاندار له ژیانی رۆژانه یدا، یه جگار چالاک و چه له نگ و به توانا بوو، به متمانه یه کی ئه و تووه بیروباوه ری خوی درده بری که متمانه که ی بو خه لکانی دیکه ش سیرایه تی ده کرد. سه یر ئه وه بوو ئه م پیاوه راشکاوه، ئه م قسه له رووه، ئه م کریکاره پشوو دریژه، ئه م لیزانه چاره سازه، له حوزووری مورشیدا ده بوو به مندالیکی چکۆله. "به لام به مه نارحه ت نییه، ئه مه ی نه ک له بهر گران نییه، به لکو به هه توانی شفابه خشی ده زانی." ئانتونیو، کاتی خوی، دوی وه عز خوانیه کانی مورشید، که دوو به دوو ده که وتنه پیاسه، چه ندین جار ئه و قسه یه ی له لا کردبوو. ئانتونیو ده یویست هه موو شتیک سه باره ت به مورشید بزانی، ماجه را و بویره ی جهوله کانی وئو ئاموچیار ی و رینماییه ی له ناو خه لکیدا بلاوی ده کردنه وه، چکۆله ی موبارهک شه رح و شروقه ی ده کرد. به تاسه وه بیری له و رۆژانه ده کرده وه که له بیلومونته بوو، بیری له و ههستی ئازادی و کرانه وه یه ده کرده وه که له هه نبه ر خه لکانی دیدا هه یبوو، ئه و ههسته ی که ئاوا بووبوو و نه ما بوو. ئیدی ئه و ویاروی دووکاندار عاده تیان وابوو که هه موو رۆژی به دوو قولی، به دم قسانه وه، له م سه ری کانودوسه وه بو ئه وسه ری پیاسه یان ده کرد، ئه و رۆژگاره کانودوس شاریکی چکۆله بوو و ئه م هه موو حه شاماته ی تینه ر ژابوو. ئانتونیو فیلانوقا گریی دلی بو کرده وه، بو ی گپرایه وه که چون مورشید ژیانی گوړی بوو: "هه میشه خه مین و دلته نگ بووم، هه میشه می شکم جه نجال بوو، خه ریک بوو سه رم ده ته قی. که چی نه ا هه رکه هه سته که م لیمه وه نزیکه، هه ست به ئارامیه کی ئه و تو ده که م که به حه یاتم شتی وام به خۆوه نه دیتوو. چکۆله ی موبارهک ئه مه بو من وه ک هه توانی سه ر برینانه." لی ئه م جووته ئیدی نه یانده توانی به و دوور و دریژییه ی جارن قسان له گه ل یه کدیدا بکه ن، ئیدی هه رکه سه و گرفتاری ئه رک و مه سئولیه تی تایبه تی خوی بوو. ئه مه مه شییه تی خۆته خودایه.

چکۆله ی موبارهک به راده یه ک خه یال برده بوویه وه، که ئاگای لینه بوو، ئانتونیو فیلانوقا که ی قسه کانی ته واو بوو. نه ا ئه بوت جواو وه لایه ده دایه وه. هه واله کان راستن، پاچو ده لیت بارون "دی کانا براقا" له خزمه تی مه سیحی ده جالدا بووه و داوای له مولکداره کان کردوو، زه لام و چه ک و ئه سپ وقاتر و ئازووقه به سوپا بدن و، کالومبی بووه به ئوردوویه کی جهنگی. مولک و مه زراکه ی بارۆن ئاوه دانترین و گه وره ترینو ده وله مه ندرتین مولکی ئه و ناوه بووه و عه مار و کوگا کانی هینده یان پیویستیان تیا بووه، که به شی دابینکردنی پیویستیانی ده له شکری کردوو. بو یه ده بوایه ته ختیان بگردایه و هیچیان تیا نه هیشته با که له شکری شه یتان

سوودی لیوهر بگری، ئەگینا بگه‌یشتبایه بیلومونته، ئەوکاته به‌ره‌ه‌ق نه‌ده‌کرا. ئەبوت جواو له‌وینده‌ر وه‌ستابوو، چاوی بری بووه‌ ده‌می مورشید. ئانتونیو فیلانوفاش هه‌مان شتی کرد. ئیدی پیویست به‌ گه‌نگه‌شه‌ وگفت وگۆی زیاتر نه‌بوو، ئیدی پیاوی خودا (مورشید) به‌ خۆی ده‌یزانی که کولومبی ده‌بی بمینی یان بیته‌ سووتاندن - وێرای جیاوازی بیر و بوچوونی ئەو دوو پیاوه - چکۆله‌ی موباره‌ک چه‌ندین جار دیتبوونی که پیکه‌وه‌ گه‌نگه‌شه‌یان ده‌کرد - و برایانه‌ ره‌فتاریان ده‌کرد و له‌ یه‌کدی زویر نه‌ده‌بوون. به‌لام به‌رله‌وه‌ی مورشید فریا بکه‌وی و ده‌م هه‌لینی، یه‌کیک له‌ ده‌رگای په‌رستگه‌که‌ی دا. ئەمانه‌ پیاوانی چه‌کار بوون و له‌ کومبه‌وه‌ هاتبوون. ئەبوت جواو چوو تا بزانی چ هه‌والیکیان پینیه‌.

که ئەو رۆی، ئانتونیو فیلانوفاش دووباره‌ ده‌ستی به‌ قسان کرده‌وه، به‌لام ئەمجاره‌یان باسه‌که‌ی باسی مردن و مردووان بوو له‌ بیلومونته. له‌گه‌ل زۆربوونی هاتنی زیاره‌تکارانا ژماره‌ی مردووان به‌ پاده‌یه‌ک زۆر بووبوو، که خه‌ریک بوو له‌ گۆرستانه‌که‌ی پشت کلێساکانه‌وه، جیگه‌ی قه‌بر نه‌ده‌ما. بۆیه‌ ناچار بووبوو، خه‌لکانیک بنیڕی تا له‌ (ئوتالورینیو) نیوان کاندوس و ئوکامبايودا پارچه‌ زه‌ویه‌ک ته‌خت بکه‌ن و شووره‌یه‌کی به‌ ده‌ورا بکیشن تا گۆرستانیکی تازه‌ دروست بکه‌ن. مورشید به‌مه‌ رازی ده‌بوو؟ مورشید، به‌ ئاسته‌م سه‌ری ئه‌ری له‌قاند. له‌و کاته‌دا که جواوه‌ زله، به‌ حالێ په‌ریشان و قژی لولی له‌ ئاره‌قه‌ هه‌لکشاه‌وه، باسی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که دوینی گاردی کاتولیک ده‌ستیان به‌ لیدانی مه‌تریس و سه‌نگه‌ران، له‌ نیوان فازا باریس و فازندا فیلیا دا کردوه، ئەبوت جواو زق‌رییه‌وه. ته‌نانه‌ت (شێرۆی ناتوبا) ش سه‌ره‌ زله‌که‌ی و چاوه‌ پرسیار ئامیزه‌که‌ی به‌رزکرده‌وه.

- "هیزی سوپا ئەم سپیده‌یه‌ گه‌ییوه‌ته‌ کومبی. هه‌رکه‌ گه‌ییونه‌ته‌ ناو شارۆچکه‌که‌ که‌وتونه‌ته‌ سو‌راخی پاپا یواکیم. پینده‌چی سه‌ریان بری بیت."

چکۆله‌ی موباره‌ک گویی له‌ ده‌نگی هه‌نسکیک بوو، به‌لام ئاو‌ری نه‌دایه‌وه، ده‌یزانی ده‌نگی هه‌نسکی ئەلکساندرینیا کوریا‌یه. ئەوانی دیکه‌ش ئاو‌ری لای ئەم ژنه‌یان نه‌دایه‌وه، هه‌رچه‌نده‌ ده‌نگی هه‌نسک هه‌ل‌دان و گریانه‌که‌ی به‌ره‌به‌ره‌ به‌رز و به‌رزتر ده‌بووه‌وه، به‌پاده‌یه‌ک که‌ ده‌نگی، خه‌لوه‌تخانه‌که‌ی پرکرد.

مورشید، له‌ جیبی خۆی نه‌جولا. به‌ ده‌نگیکی نه‌رم گوتی: "نھا نویژ و نزا بۆ بابه‌ یواکیم ده‌که‌ین. ئەو هه‌نووکه‌ له‌ لای خودایه. له‌وینده‌ره‌وه‌ یارمه‌تیمان ده‌دات، یارمه‌تیه‌کی زیاتر له‌وه‌ی که‌ له‌م دنیا‌دا بوو. ده‌یسا خۆش به‌ حالێ ئەو و به‌ حالێ ئیمه‌ش. مردن بۆ پیاوی دادپه‌روه‌ر وه‌ه‌قانی نیعمه‌ته‌."

وه‌ختایه‌ک مورشید که‌وته‌ سه‌رچۆکان، چکۆله‌ی موباره‌ک به‌غیلی به‌ قه‌شه‌که‌ی کومبی ده‌برد که‌ ئیدی له‌ ده‌ستی شه‌یتان خه‌له‌سی بوو، له‌ جیگایه‌ک بوو که‌ ته‌نیا جیگه‌ی شه‌هیدانی مه‌سیحی موباره‌که‌.

روفینو، له‌ گه‌ل دوو ده‌وریه‌ی سوپادا، که‌ وه‌کو دژمن و دژمانه‌ ره‌فتار له‌ گه‌ل خه‌لکی شاره‌که‌ ده‌که‌ن، ده‌گاته‌ کومبی، ماله‌کان ده‌پشکنن، هه‌رکه‌سیک نا‌ره‌زایی ده‌ربهری به‌ر قوناغه‌ تفه‌نگی ده‌دن، فه‌رمانیک به‌ ده‌رو دیواره‌کانه‌وه‌ هه‌له‌ده‌واسن که‌ هه‌ره‌شه‌ی مه‌رگ له‌ هه‌ر که‌سیک ده‌کات که‌ چه‌کی گه‌رم به‌شاریته‌وه. ئەم فه‌رمانه‌ به‌ گرمه‌گرمی ده‌هۆله‌وه‌ به‌ گویی خه‌لکی‌دا ده‌دن. له‌ تا‌قیبی قه‌شه‌ی کلێساکه‌دان. به‌ روفینو ده‌لین که‌ گوايه‌ ئا‌قیبه‌ت په‌ناگه‌که‌یان دۆزیوه‌ته‌وه‌و سه‌ربازه‌کان بی‌په‌روا، بی‌ه‌یچ سه‌ل‌کردنه‌وه‌یه‌ک خۆیان به‌ کلێساکه‌دا کردوه‌و به‌ شاپان هیناویانه‌ته‌ ده‌ری. روفینو دوا‌ی ئه‌وه‌ی سه‌رانسه‌ری کومبی ده‌داته‌ ژیرپیوه‌و له‌ سێرکه‌وانه‌کان

دهپرستیت و ئه نجام له مالی کابرایه کی کووره چی دا، جینگه یه کی دهست دهکه وئ که شه و له ویندهر پوژ بکاته وه. له مالی خانه خوئییه که هیدا، باسی رهفتاری خرابی سهربازه کان دهکری، به تایبه تی ئه و بپریزییه ی دهره ق به کلپساکه کردوویانه، شوکی کردوون: په لاماردانی کلپساکه ولیدانی یه کی که له قه شه کانی خودا! که واته ئه وه ی خه لکی دهیلین راسته: ئه م خه لکه به دراو به د زاتانه نوکه ری شهیتانن.

روفتینو، به و قه ناعه ته وه له شار وده درده که وئ که یاروی غه واره به کومی دا تینه په ریوه. یانی تو بلئی ئه و کابرایه له کانودوس بی؟ یان که وتبیته دهست سهربازه کان؟ روفتینو، له یه کی که له و سه نگرانه ی که گاردی گوندپاریز، بو داخستنی ریگی کانودوس، لییان دابوو له زگ بوو له لایه ن سهربازه کانه وه بگیریت. هه ندیکان دهیناسنه وه و شه فاعه تی بو دهکن، دوی ماوه یه ک نازادی دهکن وریگه ی ددهن که بروات. له ریگه یه کی قه دبره وه به ره و باکوور دهرات، دوی ماوه یه کی که م گوئی له دهنگی گولله یه ک ده بیت، به و ته پ و توزه دا که له بهر پییدا بهرز بووه وه، تیگه یی که نیشانه یان له و گرتووه ته وه.

خوی به عاریدیا ده دات و به سینگه خشکی دهرات و به و حاله وه شوینی ته قه که ره کان ده دوزیته وه: دوو سهربازی گارد که له پشت بارسته خاک و خولیکه وه وه ستاون، هاواری لیده کن که قه ره بینا و خه نجه ره که ی له عاردی دابنی. هه لده ستیت و به لزه به شیوه ی زیکزاک پی و ه غاریوه دهنی و خوی ده گه یه نیته نه دیوییه ک. به سه لامه تی ده گاته ئه و خاله ئه مینه، ئیدی له ویوه، به ماتهمات له م په نا تاویره وه بو ئه و په نا تاویر خوی له گارده کان دوور ده خاته وه. ئیدی ریگی لیتیکه ده چیت، که دلنیا ده بیت که س دوی نه که وتوو، راده کشیت تا پشوویه ک بدات. ئه وه نده ماندوو که بیهوش و گوش خه وی لیده که ویت، وه کو کوته ره داریک له و گوړه ده که وئ. ئیدی به تیشکی هه تاوه که دا ریگه ی دروستی کانودوس ده دوزیته وه. ئاپوړای زیاره تکاران، کومهل کومهل، ئه و ریگا قوراویه یان گرتووه ته بهر، که چه ند سالیک له وه بهر ته نیا ریگی مالآت و په ز وچیواری لات ونه دار بوو. شه وئ خوی به ناو زیاره تکاره کاندا ده کات و گوئی له پیاویکی به ته مهنی وردیله ی دم و چاو زیپکاوی، خه لکی سانتو ئانتونیو ده بی، که باسی نمایشیکی سیرکه وانی ده کات که له وئ دیتبووی. دلئی روفتینو ده که ویته لیدان. قسه ناکات تا یاروی پیره میتر به که یفی دلئی خوی قسه کانی بکات. دوی که میک بوئی دهرده که وئ، که قولاخیکی دوزیوه ته وه.

شه وئ خوی ده گه یه نیته سانتو ئانتونیو، له هه نبه ر گولواویکی که ناری "ماساکارا" دا به دم چاوه پروانی پوژ بوونه وه وه، داده نیشیت. هینده په ریشان و نیگه رانه، ناتوانی بیربکاته وه. له گهل هه وه لین گزینگی پوژا ده که ویته ری، سه ر به م کوخته و به و کوخته دا ده کات. هه ر هه موو کوخته کان لیکدی ده چن وزوربه یان چولن. یه که م گوندییه ک که تووشی ده بی، ریگه ی نیشاندات. خوی به دالانیکی تاریکی بوگه نا ده کات، که میک راده وه ستیت تا چاوی به تاریکیه که رابیت. به ره به ره دیواره کان فه رق ده کات، نووسینه کانی سه ر دیواره که و ئه و دلئی، دلئی مه سیح، که له قه د دیواره که نه خشینراوه ده بینن. نه شه مایل وئیکونه یه کی لییه، نه موبیله و ناومالیک و نه چرایه کی نه وتی. به لام هیشتا بونی پاشماوه ی ئه و شتانه ی که پویشقانانی (دانشنوان) ئیره له گهل خودا بردوویانه، دیت.

ژنیک له ئه رزه که دا راکشاوه و که ئه م وه ژوور ده که وئ، ژنه ی تاین راده بی و له جیی خوی داده نیشیت. جل و بهرگی رهنگا و په رنگ و سه له یه کی حه یزه ران و مه قه لیه کی به دهوره وه یه. شتیکی به باوه شه وه یه، که روفتینو هه رچی ده کا و ده کوشی نازانی چیه. به لئی سه ری ماریکه. یاروی به له د و شوون هه لگر (روفتینو) مووی دم

و چا و سەر هەر دوو بازووهکانی که رهش دهچنهوه فهرق دهکات. له فاسیلهی نیوان دیوارهکه و ژنهکهدا، کهسینک دریزاودریژ کهوتوو. روڤینو، نیوهی جهسته و هردوو لاقی ژنهکه، دهبینی، تهمی خهمنیک به چاوانی ژنه ردیندارهکهوه دهبینی. دادهنهوئتهوهو به ریزهوه له سیرکهوانهکان دهپرسیت، ژنهی تاین ماوهیهک به بی ئهوهی بیدینی لئی ورد دهبیتهوه، ههنگی ماره کۆبراکهی پیشکەش دهکات: ئهگەر دهیهوی دهتوانی بیخوات. روڤینو، به چیچکانهوه، به دیارییهوه رۆدهنیشیت و تییدهگهیهنی که بۆ خواردن بۆ ئیره نههاتوو، به لکو عه و دالی شتیکه. ژنه ردیندارهکه باسی مردووکهی بۆ دهکات. بهره بهره گیانی دها، تا دویشهو دوا هه ناسهی له بهر برا. روڤینو، به دهم گوئگرتهوه سهری بۆ دهلهقینی. ژنی گلهیی له خوی دهکات، غهرقی که سهرو په شیمانیه، ویزدان عه زابی ده دات. ههق وابوو پیشتر "تیدلیکا" ی کوشتابوهو بیدابایهتی تا بیخوات. ئهگەر ئه و کارهی کردبا، مارهکه رزگاری دهکرد؟ له مردن دهخه له سی؟ هه ر خوی دهلیت نهخیر. مارهکه وکابرای مردوو، له هه وهلی دروستبوونی سیرکهکهوه له گه لیا بوون. روڤینو، به خه یال وینهی کابرای قه رهج و، پدريمه دیو و سیرکه وانهکانی دی، که به مندالی له کالمبی دیتبوونی، دینیتهوه بهرچاوی خوی. ژنه بیستبووی ئهگەر مردووان به تابووتهوه له گۆر نه نرین دهچنه دۆزهخ، ئه مه زۆری نیگه ران کردبوو. روڤینو دهلیت ئامادهیه تابووتیک دروست بکات و قه بریک بۆ هاوپی ژنه که هه لکه نی. ژنه به راشکاوی، بیپیچ و په نا لئی دهپرسیت مه بهستی له م کاره چیه.

روڤینو به دهنگیکی له رزوک پی دهلیت، کابرای غه واره؟ خانمه ردیندارهکه دهلیت: " گالیلیو گال؟ به لئی، ئه و به خوی. چه ند پیاویکی سواره، وهختایهک ئه مان له گونده که وه ده رکه وتبوون، پریان دابووئی، دهگه ل خودا بردبوویان. دووباره دیته وه سه ر باسی کابرای مردوو، نهیتوانی بو له مه زیاتر به کۆل بیبات، چونکه زۆر بۆ ئه م قورس و زهحمهت بوو، بۆیه بریاری دابوو هه ر له وی بمینیته وه و په رستاری بکات. باشه ئه و سوارانه سه ر باز بوون؟ گاردی گوندپاریز بوون؟ چه ته و ریگر بوون؟ ژنه ئه مه نازانیت. هه مان ئه و پیاوانه بوون که له ئیپوپیارا قزیان هه لپاچی بوو؟ نه خیر، ئه وانه نه بوون. ئه دی له دووی بوون؟ به لئی، هه قیان به سیرکه وانه کانه وه نه بوو. به ره و کاندوس رۆیین؟ ژنه ئه مه شی نه ده زانی.

روڤینو، چوارچیوهی دارینی په نجه رهیه ک ده ردینی تا تابووتیک بۆ مردووکه دروستبکات، دارهکان، به پارچه په رۆی رهنگا ورهنگ ده داته دم یه که وه. ئه م تابووته سهیره دها به شانیا ودهچیته دهره وه، ژنه ش دووی ده که وی. هه ندی گوندی ریگهی گۆرستانه کهی نیشانده دن و به ئه مانه ت بیلیکی ده دهنی. گۆریک هه لده که نی، تابووته کهی تیده نی وگله کهی به سه را ده کاته وه، ئه وسا له وی ده وهستی تا ژنه ردینداره که له نوژی و نزا کهی ده بیته وه. ژنه له ریگای گه رانه و هدا بۆ گونده چکۆله که، زۆر سوپاسی ده کات. روڤینو که ویستاوه و هه لده روانیته دوور، له ژنه که ده پرسیت: سوارهکان، ژنه که شیان له گه ل خودا برد؟ ژنه ی ردیندار چاوی ده تروکینی و ده لیت: " تۆ روڤینوی؟ " پیاوه سه ری ئه ری بۆ ده له قینی. نه خیر، ده گه ل کورته له دا به ره و کاندوس چوو. کۆمه لیک له نه خۆش و ساغله مانی گونده که به ریکه وت گویمان له و قسانه ده بیته و زۆری له زهت لیده بینن. روڤینو، زۆر ماندوو، له شه که تیا به لادا دی. خه لکه که خولکی ده که ن، قاییل ده بی وده چی بۆ ئه و خانووهی که ژنه ردینداره کهی تیا بوو، تا له وی ئیسراحه ت بکات. تا شه وی ده خه وی، که بیدار ده بیته وه، ژن و میردیک کاسه یه ک شۆربای خهستی بۆ دینن. له گه لیاندا ده که ویته باسی شه ر و پا په رین له هه موو دنیا دا. وهختایه ک ژن و میرده که ده رۆن، پرسیا ری گالیلیو و جورما له ژنه ردینداره که ده کات. ژنه ی تاین هه رچه کیان ده رباره ده زانی، له سیری تا پیازی بۆ ده گێریته وه و ده لیت ئه میش (ژنه که) به ته مایه بۆ کاندوس بروات. باشه ناترسی خۆ به لانه ی

شیردا بکات؟ زیاتر له وه دترسی به تهنیا بمینیته وه، رهنګه له ویندەر کورته له بدوژیته وه و بتوان دؤستایه تیه که یان تازه بکه نه وه.

به یانی، خاترخوازی له یه کدی دهکن. کابرای به له د و شوون هه لګر به ره و رۆژئاوا دهرپوات، چونکه گوندیبه کان دلنیا یان کردبوو که سواره کان، زه لامله به کریگیراوه کان به و ریګایه دا رۆیی بوون. ئیدی به نیو دوه نه جار و بنچه دروان ده که وی و ملی ریګا ده گری، له چیشتاندا، دهوریبه که ده بینی، که بست به بستې پنه جار که ده گری، خوی لاده دا. ناوبه ناو دوه هستی، تا شوین پی هیوانی له سهر ئرزده که بدوژیته وه. هیچ نچیریکی دست ناکه وی ناچار ده بی گیا بخوات. شه و، له "ریاکو دی فرجینیا" به سهر ده بات.

به یانی ده که ویته ری، زور نارپوات له دوروه قوشه نی "سهر بر" ئه و ناوه ی به سهر زاری هه مووانه وه بوو، به دی ده کات، بریقه ی سهره نیزه کانیا ن له نیو ته پ وتوزده که دا ده بینی و گوی له جیره جیری عه ره بانه ی توپخانه که یان ده بیت. دووباره ورده ورده ده که ویته وه ری، به لام تا دنیا ته واو تریک نه بی، خوی به سیلیادا ناکات. گوندیبه کان پی ده لین نه ک ههر سوپا، به لکو "پاچو" ش به خو و چه ته کانیه وه بی ره دا تیپه ریون. به لام هیچکه سیک سوارانیکی نه دیتووه که که سیک و هکو "گال" یان له گه ل بی. رو قینو گوی له ده نگی به رده وامی فیتیتو که زه له کان ده بیت که به دریزی شه و له په ستا و بی پسانه وه ده نگیان دیت.

نیوان سیلیاو مونته سانتو، ده شتیکی وشک و برینگ و به رده لانه، شوینه واری هیچ کویره ریګایه کی پیوه دیار نییه. رو قینو، به پاریزه وه دهرپوات، له وه دترسیت له ههر ئان وساتیکا توشی دهوریبه که بیت. له چیشتاندا توژیک ئاو و خوراک ده دؤژیته وه. دوی ماوه یه کی که م هه ست ده کات که به ته نی نییه. ته مه شایه کی دهوروبه ری خوی ده کات، چاو به دروه ستانه که دا ده گریت، به ملا و به ولادا دهرپوات. هیچ شتیک دیار نییه. دوی ماوه یه کی که م هیچ گومانی له لا نامینی که له لایه ن چند که سیکه وه تا قیب ده کریت. ده یه وی خوی لینان بدزیته وه، ریګه ی خوی ده گوری، خوی ده شاریته وه، هه لده کاته غاردان. فایده ی نییه: له و به له د و شوون هه لګرانه ن که کاری خویان باش ده زانن، هیشتا ههر له وین، زور نریکن و دیار نین. خوی به قهزا و قه دهر دهر سپیری و دریزه به ریګا ده دات، ئیدی هیچ پاریزیک ناکات و ته سه ور و پی شینی ئه وه ده کات که بیکوژن. دوی چند خوله کی گوی له باعه باعی میګه له بزنیک ده بیت. ئه نجام ده گاته ده شتیکی رووته ن. پیش ئه وه ی چاوی به پیاهه چه کداره کان بکه ویته، کیژوله یه کی سپیکه له ی قژ و برو سپی و نیګا سه رګه ردان و شیواو ده بینی، له درزی دراوی کراسه که یه وه، په له ی شینه وه بوو به سهر به ده نیه وه دیاره. چند زه نګوله یه ک و جوزله یه کی، له وانه ی که شوانان بو رادانی په زان لی دهن، به ده سه وه یه و یاریان پیده کات. پیاهه کان که ژماره یان بیست که سیک ده بیت، بی هیچ قسه یه ک به ئاماژه تی ده گه یه نن که لینان نریک بیته وه، ئه م پیاهه زیاتر له جووتیار ده چن تا له چه ته و ریګر بچن، که چی قه مه و قه ره بیا و تا پر و فیشه کدان و کیرد و که له شاخی پر له بارووتیان پییه. وه ختایه ک که رو قینو ده گاته لای ئه وان، یه کی که له پیاهه کان، بو لای کیژه که دهرپوات، بزیه کی بو ده کات تا نه ترسیت. چاوانی کیژی ده کرینه وه و وه کو به رد له جی خو داده نیشیت و ناجولیت. پیاهه که، ههر بو دلدانه وه ی ئه و (کیژه که) چند ئاماژه یه ک ده کات، زه نګوله کان و جوزله که ی لیوه ده گریت و بو لای هاو ریکانی ده زقریته وه. رو قینو سه یر ده کات هه موویان سهر و کومه لیک زه نګوله و جوزله یه کیان له مل کردووه.

له دوری یه کدی رو نیشتون و مژوولی نان خواردنن. به دیتن وه اتنی ئه و غافلگیر نابن، ده لی چاوه روانی بوون. رو قینو، دست بو کلاوه سه سیریه مه کسیکه که ی ده بات: "ئواره تان باش."

هەندى لە پياوھەکان مژوولى نان خواردى خويان و هەندىكى دى سەر دەلهقین و يەكئىيان بەدەم پاروو جوينەو و لە بن لىوانەو دەلیت: "سوپاس و ستایش بۆ مەسیحى موبارەك." کابرايەكى سوور پىستی دوو رەگى رەنگ زەیتونى، زامى بە روخسارىيەو هەیه کە تەقريبەن هەموو کەپووی بردوو. روڤینو لە دلى خۆدا دەلیت: "ئەمە پاچو، بىگومان دەمکوژیت، بستم بە قەرز نادات." خەم دايدەگريت. چونکە دەمریت و فریای ئەو ناکەوئى لووتى ئەو کابرايە بشکینى کە شەرەفى لەکەدار کردبوو. پاچو، دەست بە پرسىاران دەکات، بیهیچ رڤ و کینهیەک، تەنانەت بیئەوئى داواى لیبکات چەکەکەى رادەست بکات، لى دەپرسیت لە کوپو دى و، کار بۆ کى دەکات و کپو دەروات وکى دیتوو. روڤینو، بیهیچ دوو دلپهک بەرسف دەداتەو و تەنیا ئەو کاتە بیدەنگ دەبى کە پرسىارىكى دیکەى لیدەگريت. ئەوانى دى لە سەر خواردى خۆ بەردەوام دەبن و تەنیا ئەو کاتە ئاور لە روڤینو دەدەنەو و سەراپای بە نیگا دادەبیژن کە دەلیت تاقیبى چ کەسپک دەکات و بۆچى تاقیبى دەکات. پاچو، وادارى دەکات، ئەو دووبارە بکاتەو کە چەندجار رڤوینى ئەو هیزە گەرۆکانەى کردوو کە تاقیبى چەتە و رڤگرەکان دەکەن، بۆیە ئەوئى لە گەلدا دەکات تا بزانی خۆى بە درۆ دەخاتەو یان نا. بەلام روڤینو، چونکە لە هەوئەو بەرپارى دابوو راست بروات و درۆ نەکات، هیچ وەلامىكى نادروست ناداتەو. ئایا زانیویەتى یەكک لە و مەفرزە گەرۆکانە لە تاقیبى پاچودا بوون تا دەستگیر و دەستبەسەرى بکەن؟ بەلى، زانیویەتى. ئەوسا کۆنە یاخپهکەى جارن دەلیت زور چاکە ئەو هیزە سەیارەى لە بىر ماوہ کە نەقیب جیرالدو ماسیدو، ناسراو بە یاخیکوژ فەرماندەبى دەکرد، بۆیە لە بىرى ماوہ چونکە بە ئەستەم لە دەستى خەلەسى بوو. دەلیت: "تۆ بەلەدیکى چاک بویت." روڤینو بەرسف دەداتەو: "ئىستاش بەلەدى باشم. بەلام بەلەدەکانى تۆ لە من باشترن، چونکە نەمتوانى لە دەستیان دەرباز بىم." جار بە جار، هەیکەلىكى بیدەنگ لە نیو دەوئە جارەکەو دیتە دەرى، دیتە لای پاچو و شتیک بە گویندا دەدات و ئەوسا وەکو تاپۆ لە ناو دەوئە جارەکەدا ون دەبیئەو. روڤینو، بە بیئەوئى هیچ نارەحەتیهک نیشان بدات، بیئەوئى لە چارەنووسى خۆى پىرسیت، تەمەشای ئەو پياوانە دەکات کە لە نان خواردن دەبنەو. یاخپهکان هەلەدەستن، گل بە سەر پشکو و ژیلەمۆکاندا دەکەن، شوینەکەیان بە پنچک و بە چل و چپوئى دەوئەنان پاک و خاوین دەکەنەو، هیچ شوینەواریک لە دووى خویان ناهیلنەو. پاچو، تەمەشایهکى دەکات و دەلیت: "تۆ ناتەوئى روحى خۆت رزگار بکەیت؟" روڤینو بەرسف دەداتەو: "هەوئەلجار دەبى شەرەفى خۆم رزگار بکەم." کەس پیناکەنیت. پاچو هەلوئەستەیهک دەکات و ئەوسا لە بن لىواو دەلیت: "ئەو غەوارەیه تۆ تاقیبى دەکەى بردوویانە بۆ کالمبى، بۆ لای بارۆن دى کانا براڤا."

دواى کەمیک بە خۆ و پياوھەکانیەو بە سواری بۆى دەردەچن و لەویندەر دەپۆن. روڤینو، کیزە سپپهکە دەبینى کە هیشتا لە جیگەى خۆى رۆنیشتوو، هەروەها دوو دالاش دەبینى کە لە سەر ئىمبىزىرۆیهک هەلنیشتون و وەکو پیرەمیران بە قرخە قرخ گەروویان پاک دەکەنەو.

یەکسەر ئەو چۆلەوانیە بەجیدىلپت و دەکەوئیتە رڤ. بەلام دواى نیو سەعاتە رڤیهک لە ناکاوا دەست ولاقى سست دەبن، لە جولە دەکەوئى و شەکەت و ماندوو لە هەمان جیدا دەکەوئیت. کە وەخۆ دیتەو دەبینى دەم و چاو و سەر و گەردن و دەست و بازووى سەرانسەر جیگە نیشى مئرووانە. بۆ یەکەمجار، لەوئەتای کە لە کیماداسەو بەرڤى کەوتبوو، هەست بە جۆرە نائومئیدییهک دەکات و دەگاتە ئەو قەناعەتەى ئەو کارەى ئەو دووى کەوتوو کارىكى بیئەوئى و پووچە. دووبارە بە ئاراستەیهکى رڤک پینچەوانەو دەکەوئیتەو رڤ. هەرچەندە لە ناوچەیهکدا بە بست بە بستى شارەزایە و لەو رۆژەو پى گرتوو، هەزاران جار تەى کردوو، هاتوچوئى پیندا کردوو، کون بە کونى شارەزایە، دەزانى ئاو لە کوئى هەیه، تەلە و داو لە کوئى دەنریتەو، کپهه رڤگا قەدبەر،

که چی ئەمڕۆ، ڕینگاکە ی لیبوو بە کۆلی شێر ولە کوتایی نایەت، دەبی هەموو دەمی بە گژ نائۆمیدیدا بچیت، نائۆمیدی لە خۆی دوور بخاتەو، جار لە دواى جار ئەو خەونەى بىر دەکەوێتەو بە ئەو عەسرە دیتبووی: زەوی تۆژالیکى تەنکە، لەگینە هەر ئان وساتیک بقلەشیت و قووتى بدات. زۆر بە پارێزەو، لە ئاستى مونته سانتووہ خۆی بە روبارەکەدا دەدات ولەویندەرەوہ بە دە سەعاتان دەگاتە کالومبى. بە درێژایى شەوہکە نەوہستا تا پشوویەک بدات، بگرە ناوبەناو ھەلیدەکردە غاردانىش. وەختیەک بەو مەزرایەدا دەگوزەری کە تیايدا ھاتبووہ دنیایی وگەرە بووبوو، ھەست بەوہ ناکات کە مەزراکە گژ وگیا وگیا کەلە یەکپارچە دایبۆشیوہ، تەنیا خەلکانیکى کەمى تیا ماوہو ھەموو شتیک روو لە نەمانە. لە ڕینگادا چەند کریکاریکی بینەوا دەبینى کە سلأوی لیدەکەن، بەلام ئەو سلأوہکەیان ناسەنیتەوہو بەرسقى پرسىارەکانیان ناداتەوہ. کەس ڕینگەى پیناگرى، بەلام چەند کەسیکی کەمیان دووراو دوور دووی دەکەون.

پیاوانى چەکار لە سەر بانیزەکانى دەوروبەرى کۆشكى مەزراکە و لە ژیر دار خورما و تەمر ھندیەکان ھەن، جگە لەو وەرزی و کریکارە بەلەنگازانەى کە لە بەینى تەویلە و عەمار و مالى خزمەتکارەکاندا دین و دەچن، خەلکی چەکارىش بەدى دەکرین. عوروسى پەنجەرەکان داخراون. روڤینو، ھیدی ھیدی بەرەولای چەکارەکان دەروات. ئەم چەکارانە، بینەوہى ھیچ قسەىەک دەگەل یەکیدە بکەن بەرەوپىرى ئەم دین. نە ھاواریک یان ھەر پەشەىەک، تەنانەت بیھىچ پرس و جۆیەک لە نىوان ئەوان و روڤینودا. وەختیەک روڤینو دەیانگاتى، تووند ھەر دوو باسكى دەگرن. نە لىی دەدەن، نە قەرەبىنا و نە قەمە وکیردەکەى لیدەسەن، نیازی ئەوہیان نییە ئەزىەتى بدن. تەنیا ڕینگەى پیدەگرن. دەست بە پشتیا دەدەن، سلأوی لیدەکەن، ئامۆژگارى دەکەن کەرىتى نەکات و ئاقل بیت. روخسارى روڤینو لە ئارەقەدا ھەلکشاوہ. ئەویش دەست لە چەکارەکان ناکاتەوہ، بەلام ھەول دەدا خۆى لىیان دوور بگرى و درێژە بە ڕینگای خۆى بدا. ھەرکە لە دووانیان دەرباز دەبی و یەک دوو ھەنگاوان بۆ پىشەوہ دەن، یەکسەر دووانى دى بە تۆزى دەگىرنەوہ. ئەم نىمچە گەمەىە ماوہىەک بەردەوام دەبیت. ئەنجام روڤینو مل دەدات و سەرى دادەخات. پیاوہکانیش رەھای دەکەن. تەمەشایەكى کۆشکە دوو نھۆمەکەو گومەزە بە قرمىدەکەى و پەنجەرەى نووسىنگەکەى بارۆن دەکات. ھەنگاویک دەنى و دووبارە پیاوہکان ڕى پیدەگرن.

دەرگای کۆشكى مەزراکە دەکریتەوہ، پیاویک دیتە دەرەوہ کە روڤینو دەیناسیت، ئەرىستارکوى پىشکارو بەرپۆبەرى نووسىنگەکەى بارۆن بوو، کە فەرمانەکانى بارۆنى بە شەقاوہکان دەگەیاندا. دوستانە بە روڤینو دەلایت: " ئەگەر دەتەوی بارۆن بدینى، ھەر ئیستا دەتبینى."

روڤینو، ھەناسەىەكى قول ھەلەدەکیشیت: " ئەو غەوارەىەم رادەست دەکات یان نا؟ "

ئەرىستارکو، سەرىک دەلەقینى: " بە تەمایە رادەستى سوپای بکات. سوپا، تۆلەى تۆ دەکاتەوہ. "

روڤینو بە دەم خوتە و بۆلەوہ دەلایت: " ئەو مێردەکە (بۆرە پیاو) پەيوەندى بە منەوہ ھەىە. بارۆن بە خۆیشى ئەمە دەزانى."

ئەرىستاکور، دووبارەى دەکاتەوہ: " قەرار نییە رادەستى تۆى بکەن تا بیکوژى، بارۆن شتى وا ناکات. دەتەوی بە خۆى ئەوہت پى بلئ؟ "

روڤینو، چارەى دەدا بە یەکاو دەلایت: " نا ". دەمارە شىنەکانى لاجانگەکان ولاملى وەکو ئەنگوستى دەست ھەلئاوساون و چاوہکانى دەرپۆقیون و دەست دەست ئارەقە دەکاتەوہ. بە دەنگیکى لەرزۆک دەلایت: " بە بارۆن

بیژه، چیتر عه‌رابی من نییه. بهو کابرا غه‌واره‌یه‌ش بلّی، که من هه‌رچۆنی بووه ئه‌و ژنه ده‌کوژم که ئه‌و لّی هه‌لگیزاومه‌ته‌وه‌و ره‌دووی خستووه.

تفیک پۆده‌کاته سهر ئه‌رزه‌که و له کوپوه هاتبوو، له‌ویوه ده‌گه‌رپّته‌وه.

بارۆن دی کانا براڤاو گاللیو گال، له په‌نجه‌ره‌ی نووسینگه‌که‌ی بارۆنه‌وه، ده‌بینن روڤینو پّی و پّی ده‌گه‌رپّته‌وه و پاسه‌وان و وه‌رزپّرو کریکار و پّیشخزمه‌ته‌کان ده‌گه‌رپّنه‌وه سهر جیگا‌که‌ی خۆیان. گاللیو هه‌مامی کردبوو، کراس و پانتۆلیکی نوپّتر له جله‌کانی خۆیان دابوو. بارۆن، به‌ره‌و لای میزه‌که‌ی چوو که کۆمه‌لّیک کپّردو شه‌لاق و قامچی به دیواره‌که‌ی پشّتی‌وه هه‌لواسرابوو. فینجانیک قاوه‌ی گه‌رم له سهر میزه‌که‌ی بوو که هه‌یشتا هه‌لمی لّیه‌له‌ده‌ستا، بارۆن قۆمیکی لّیدا، چاوی بری بووه دوور. ئه‌و دووباره گالی به نیگا دابیژت، وه‌کو ئه‌وه‌ی میرووناسیک بّی و مه‌حوی ته‌مه‌شای میروویه‌کی ده‌گه‌من بیّت. له‌وساوه که ئه‌ریستارکو و شه‌قاوه‌کان، گالیان به شه‌پرپّوی و برسپّیه‌تی بۆ نووسینگه‌که‌ی بارۆن هه‌ینابوو، بارۆن به‌و ئاویه سه‌راپای به نیگا دابیژتبوو، که بۆ یه‌که‌مجار گوپّی له قسه‌کردنی بووبوو، زیاتر ته‌رکیزی له سهر کردبوو.

گال به ئینگلیزی پرسی: "ئه‌گه‌ر روڤینو پّیداگری کردبا که بیته ژووره‌وه‌و گو‌ساختی کردبا، فه‌رمانت ده‌دا بیکۆژن؟ به‌لّی، من دلّیام. فه‌رمانی کوشتنیت ده‌دا."

بارۆن له وه‌لاما گوتی: "پیاو ناتوانی مردوو بکۆژیت. روڤینو حالی حازر له خانه‌ی مردوو‌اندایه، وه‌ختایه‌ک تۆ جورمات لیدزی ئیدی کوشتت. ئه‌گه‌ر فه‌رمانی کوشتنم دابا، لوتف وچاکه‌م له‌گه‌لی ده‌کرد، له عه‌زابی ناو زپّاوی رزگارم ده‌کرد. هه‌یچ عه‌زابی له عه‌زابی ئابرو چوون تالتر نییه."

قوتووی جگه‌ره‌که‌ی کرده‌وه، جگه‌ره‌یه‌کی ده‌ره‌ینا و پّی کرد، به خه‌یال مانشتیکی پۆژنامه‌ی "جورنال دی نوتیسیاس" ی هه‌ینایه به‌رچاوی خۆی: (پیاویکی بارۆن رپّنوینی ماموریکی ئینگلیز ده‌کات). ئه‌مه نه‌خشه‌یه‌کی زیره‌کانه بوو، که روڤینو بکه‌ن به به‌له‌د و پّی نیشاندهری گال، چ به‌لگه‌یه‌ک له‌مه‌ باشتره، بۆ سه‌لماندنی ئه‌وه‌ی که بارۆن، له‌م پیلانه‌دا شه‌ریک وهاوده‌ستی بیگانه بووه؟

به‌ده‌م جولاندنی قامکه‌کانیه‌وه، وه‌ک بلّی گرژ بووبن، گوتی: "ئه‌وه‌ی سهری لّیده‌رناکه‌م ئه‌مه‌یه که ئیپامینوداس چۆن قه‌ناعه‌تی به‌م ماموره‌ گریمانیه‌یه‌ کردوو که پّوو بکاته ئه‌م ده‌شت وده‌ره. قه‌ت ئه‌وه‌م به ئه‌قلا نه‌ده‌چوو که قه‌زا وقه‌ده‌ر ئه‌وه‌نده به به‌ختی ئه‌و بگه‌رپّی و پّیاویکی به‌و پادیه ئایدیالی بخاته به‌رده‌ستی. ئه‌م ئایدیالیستانه خه‌لکانیکی غه‌ریبن. پّیشتر ئه‌م جۆره خه‌لکانه‌م نه‌بینی بوو، که‌چی نه‌ا له زه‌رفی چهند پۆژیکی که‌مدا، سه‌روکارم ده‌گه‌ل دووانیادا په‌یدا کردوو. دووه‌مه‌که‌یان عه‌قید موریرا سیزاره. به‌لّی ئه‌ویش له خه‌لکانی خه‌یالییه، هه‌رچه‌نده خه‌ون و خه‌یاله‌کانی ئه‌و ده‌گه‌ل خه‌ون و خه‌یاله‌کانی تۆدا تیکناکاته‌وه."

ژاوه‌ژاویک له ده‌ری را په‌یدا بوو که په‌تی بیرکردنه‌وه‌کانی پچّری. چوو بۆ به‌ر په‌نجه‌ره‌که، له که‌تیبه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه ته‌مه‌شای کرد، ئه‌وه‌ی گه‌رپّابوووه، روڤینو نه‌بوو، به‌لکو چوار سواری قه‌ره‌بینا به‌شان بوون، ئه‌ریستارکو و شه‌قاوه‌کان ده‌وریان گرتن. بارۆن گوپّی له گال بوو ده‌یگوت: "پاجویه و له کانودوسه‌وه هاتوو. — ئه‌و پیاوه‌ی که یان ئه‌سیریی ئه‌و بوو یان میوانی، به‌لام خۆیشی هه‌یشتا نه‌یده‌زانی کامیانه. له تازه هاتوو‌ه‌کان ورد بووه‌وه، سیانیان به بیده‌نگی وه‌ستابوون، چواره‌میان خه‌ریک بوو ده‌گه‌ل ئه‌ریستارکو‌دا قسه‌ی ده‌کرد.

كابرايه كى كورته بالاي چوارشانه بوو، تهمه نى هه بوو. رهنگى له چهرمى خوشه نه كراو ده چوو. جيگه زاميك سهرانسهرى پوخسارى گرتبووه وه، به لى، له وه ده چوو پاچو بى. ئه ريس تاركو، چند جاريك سهرى له قاندو بارونى بينى كه به ره و خانووه كه ديت.

مژيكي له جگه ره كهى دا و له بن ليوانه وه گوتى: "ئه مرؤ، پوژيكي جه نجاله."

پوخسارى ئه ريس تاركو وه كو هه ميشه گونگ بوو، به لام بارون ويژاى ئه وه ش، ده يتوانى بيخوينيته وه، ده يزانى تا چ راده يه ك په شيو و په ريشانه.

به كورتى گوتى: "پاچويه، ده يه وي قسه ت له گه لدا بكات."

بارون له جياتى وه لامى ئه و بداته وه، رووى كرده گال و گوتى: "حه ز ده كه م، ئه گه ر زه حمه ت نيبه، نها له م ژووره برؤ، كاتى شيو يه كدى ده بينينه وه. ئيمه له گونديدا زو و شيو ده خوين. سه عات شه ش."

وه ختايه ك گال له ژووره كه رويى، بارون له پيشكاره كهى پرسى ئايا ئه وانهى هاتوون هه ر ئه و چوار نه فهره ن. نا، به لاي كه مه وه په نجا شه رقان وياخى ديكه له دهره وه دامه زراون. باشه دلنيا بوو كه يارؤ پاچو وه؟ به لى.

بارون پرسى: "باشه ئه گه ر ئه مانه په لامارى كالمبى بدن چ ده بى؟ دهره قه تيان ديبن، ده توانين رووبه روويان ببينه وه؟"

ئه رستاركو، وه كو ئه وهى هه مان پرسى يارى له خو كرده بى و گه يى بيته ئه و وه لامه گوتى: "له وه يه بكوژرين. من متمانم به زوريك له پياوه كانمان نه ماوه. ئه مانه ش، هه ر كاتى ئه قلپان برى له وه يه برؤن بو كانودوس."

بارون ئاهيكي هه لكيشا و گوتى: "ببهنه ژووره وه، حه زده كه م توش له ژووره وه بيت."

ئه رستاركو، چوو دهرى، دواى كه ميك ده گه ل كابرا دا هاته وه. كابرا كه له كانودوسه وه هاتبوو، يه ك دوو شه قاوى له دوورى خودان مال وه ستا، به و حاله وه كلاوه كهى داگرت. بارون، هه وليده دا ماك و نيشانه ي ئه و تاوان وزه بر وزه نگانهى كه دهرانه پال ئه م كابرايه، له چاوه چكوله وسيمه تاوه سووته كه يا بخوينيته وه و كه شف بكات. ئه و جى زامه ي به پوخساريه وه بوو، كه له گين بوو جيگه ي گولله يه ك يان قه مه يه ك يان چنگى درنده يه كى كيوى بيت، ژيانى پر ريسكى ئه م پياوه ي وه بير دينايه وه. ئه گه ر ئه م جيگا زامه ي دم و چاوى نه بوايه، ده كرا به يه كيك له كريكاره هه ژاره كانى سهر مولكه كهى خويى بزاني. به لام كريكاره كانى كه چاويان به چاوى ئه و ده كه وت به رده وام چاويان ده تروكاند و سهر يان داده خست، به لام پاچو، بى هيچ شهرميك، چاوى له دور چاوانى ئه و دهرى.

بارون ئه نجام پرسى: "تو پاچوى؟"

كابرا گوتى: "به لى."

ئه رستاركو، له پشتيه وه به بى جولّه، وه كو بت راوه ستابوو.

بارون گوتى: "تو به م كوشت و كوشتار وتالان و چه پاوه ت، به ئه ندازه ي وشكه سالييه ك، ئاسيوت به م دهوروبه ره گه ياندووه."

پاجو، بیھیچ توورہ بوون یان پەشیمانیک بەرسقی دایەوہ: " ئەو پۆژگارہ پۆیی، نەماوہ. ئەو خەتایانە ی کہ من لە ژیانما کردوومن پۆژی لە پۆژان باجەکیان دەدەم، من نەها لە خزمەتی خوادام نەک شەیتان."

بارۆن، پوویژو تۆنی ئەو دەنگ و دەم و دووہی دەناسی. هەمان تۆنی دەم و دووی کاپوسینانی دەستە ی مژدەبەران بوو، ئەو مژدەبەرە باوەردارانە ی کۆمەل کۆمەل ئەو سارا و بیابانە یان دەبیری و بە ناوی حەج و زیارەتەوہ بۆ مونتە سانتو دەهاتن. هەمان تۆنی پوویژو موریرا سیزار، تۆنی دەنگی گالیلیو گالە. دەبیرەوہ چوو، پوویژو و تۆنی دلنیایی پەها، تۆنی دەنگی ئەوانە ی کہ هیچ کاتێ گومان و دوو دلێ زەفەریان پینابات. لە ناکاوا، بۆ یەکەمجار کەلکەلە ی ئەوہی کەوتە سەر کہ گوپی لە دەنگی مورشید، دەنگی ئەو پیاوہی کہ توانی بووی کابرایەکی چەتە و پیگری بی سەرۆبەر، بکات بە پیاویکی مەزەبی وشکەسۆفی.

- "بۆچی بۆ ئیرە هاتوویت؟"

بە دەنگیکی ئارام و پیر متمانەوہ گوتی: " هاتووم تا کالومی بسووتینم"

- " کالومی بسووتینی؟ " سەرسامی، سیما و دەنگ و پەنگ و جۆری وەستانەکە ی بارۆنی گۆری. کابرای یاخی بە هیواشی بۆی روونکردهوہ: "بۆ ئەوہی پاکی بکەمەوہ. ئەم زەویبە ماندووہ، شایستە ی ئیسراحەتە."

ئەستارکو لە جیبی خۆی نەجولا. بارۆن کہ وەخۆ هاتبووہوہ، بە وردی لە کابرای کۆنە شەقاوہی دەپوانی، ریک وەکو جاری جارن کہ بە زەرەبین تەمەشای پەپولان و گیای ناو گولخانەکە ی دەکرد. لە ناکاوا ئارەزووی ئەوہی جولا کہ بە قولایی ناخی ئەم پیاوہدا پۆچی و بگاتە بنج و بناوانی ئەو قسانە ی کہ دەیکردن. لەم کاتەدا بە خەیاڵ وینە ی سباستیانای هینایەوہ بەرچاو کہ لە نیو ئەلقە یەکی ئاگردا، قژە کالە ئالتونیکە ی ئەستیلای دادەهینا. پەنگی زەرد هەلگەرا.

بە هەموو توانایەکی خۆیەوہ هەولیدا، توورەیی خۆی وەشیریت: " باشە ئەم مورشیدە نەگبەتە نازانی چ دەکات؟ باشە نازانی سووتاندنی مولک و مەزرایان، دەکاتە برسی کردن و مراندنی سەدان بنەمالە و خیزان؟ مەگەر نازانی ئەم شیتاتیانە ی ئەو شەری بۆ دەقەری باھیا هیناوە؟"

پاجو، بیھیچ هەلچوونیک بەرسقی دایەوہ: " لە ئینجیلدا نووسراوہ پۆیمی کۆماری دئی، هەروہا " سەرپر": دنیا ژیر و ژوور دەبی، بەلام هەژاران لە سایە و بەرەکەتی بیلومونتەوہ، پزگار دەبن."

بارۆن لەبن لیوانەوہ گوتی: " تۆ قەت پۆژی لە پۆژان ئینجیلت خویندووەتەوہ؟"

کابرا وەلامی دایەوہ: "مورشید خویندوویەتیەوہ. تۆ و خانەوادەکەت دەتوانن برۆن، یارۆی (سەرپر) بۆ ئیرە هاتووەو بەلەد و پەز و مالاتی لەگەل خۆدا بردووە. کالومی شاریکی بە نەعلەت کراوہ، داویەتیە پال شەیتان."

بارۆن گوتی: " نایەلم ئەم مەزرایە نابوت بکەن. نەک هەر لە بەر خۆم، بەلکو لە بەر خاتری ئەو سەدان کەسە ی کہ ژیان ومانیان بەم شوینەوہ بەندە."

پاجو، بەرسقی دایەوہ: "مەسیحی موبارەک لە تۆ باشتر بە خودانیان دەکات." دیار بوو کہ نیازی تەوہینی نەبوو. ئەوپەری هەولیدەدا کہ بە پوویژو جوان و پیر ئەدەبەوہ قسە بکات. پیی سەیر بوو کہ بارۆن خۆی لەو حەقیقەتە خویایە دەبوارد. " کہ تۆ لیترە برۆی، ئەوانی دی هەموو روو دەکەنە بیلومونتە."

بارون گوتی: "ههنگی موریرا سیزار، ئیره له گه‌ل ئه‌رزا ته‌خت ده‌کات، هه‌ر ده‌یسپریته‌وه. باشه ئیوه نازانن که به تاپر وکیردان دژایه‌تی سوپا ناگری؟"

نه‌خیر، نه‌یده‌زانی و نه‌یده‌ویست بزانی، هی‌ز نه‌بوو قه‌ناعه‌تی پیبکات وه‌کو چۆن گه‌نگه‌شه و به‌لگه هینانه‌وه له گه‌ل موریرا سیزار یان گالدا بی‌هوده بوو، بارون هه‌ستی‌کرد ته‌زوویه‌ک به موره‌غه‌ی پشتیا هاته خواره‌وه. ده‌تگوت ئه‌قل و لوژیک له دنیا باری کردووه و کومه‌لیک باوه‌ری کویره‌نه و نالوژیکی جیگه‌ی گرتووه‌ته‌وه.

پرسی: "باشه ئیوه ئاوا چاکی ئه‌و خه‌لکانه ده‌ده‌نه‌وه که خوراک ومه‌ر ومالات وئازوو‌قه ودانه‌ویله‌تان بۆ ده‌نیرن؟ قه‌راری ئیمه له گه‌ل ئانتونیو فیلانوفادا ئه‌وه بوو که ده‌ست له کالومبی نه‌ده‌ن، خه‌لکه‌که‌م نازار نه‌ده‌ن. مورشیده‌که‌تان به‌مجوره، وه‌عد و به‌لینی خۆی ده‌باته سه‌ر؟"

پاجو گوتی: "ئه‌و ناچاره به‌گوپی خوا بکات."

بارون له بن لیوانه‌وه گوتی: "یانی به‌م پییه بی، خوا ئه‌م‌ری پیکردوون که ماله‌که‌م بسووتینن؟"

کابرا، وه‌کو ئه‌وه‌ی بیه‌وی ریگه له هه‌ر به‌دحالی‌بوونیکی جدی بگری، بله‌ز گوتی: "مورشید نایه‌وی هیچ ئاسیویک به تو و خیزانه‌که‌ت بگات. هه‌ر که‌سیک بیه‌وی ده‌توانی بروات."

بارون به‌تانه‌وه گوتی: "ماشه‌للا. ریگه ناده‌م ئه‌م خانووه بسووتینی. لیره‌ش نارۆم."

سییه‌ریک که‌وته سه‌ر چاوانی کابرای دوره، جیی زامه‌که‌ی سه‌ر روخساری کرژ بووه‌وه، به‌که‌سه‌ره‌وه گوتی: "ئه‌گه‌ر نه‌پۆی، من ناچارم هیره‌ش بکه‌م و خه‌لکانیک بکوژم که ده‌شیت نه‌کوژرین. ناچار ده‌بم تو و خیزانه‌که‌ت بکوژم و هیچ هه‌ز ناکه‌م گوناحی ئه‌و هه‌موو کوژراوه بکه‌ویته ئه‌ستۆی من و ببنه بار به سه‌ر روحمه‌وه. ئیدی هیچ که‌سیک نامیننی که شه‌ر بکات." به‌ده‌ست ئاماژه‌ی بۆ پاشه‌وه کرد: "ئه‌گه‌ر باوه‌ر ناکه‌ی له ئه‌رستارکو بپرسه."

چاوه‌روانی کرد، چاوه‌کانی تکای وه‌لامیکی ته‌واویان پیوه دیاربوو.

ئه‌نجام بارون گوتی: "ده‌توانی یه‌ک هه‌فته‌م مؤله‌ت بده‌یتی؟ من ناتوانم ئیستا وبه‌م که‌فله کونه برۆم..."

پاجو، قسه‌که‌ی پییری: "ته‌نیا یه‌ک پوژ. ده‌توانی هه‌رچییه‌کت ده‌وی له گه‌ل خۆتی به‌هیت. ناتوانم له‌وه‌ی پتر چاوه‌روان بکه‌م. شه‌یتان به‌پیوه‌یه بۆ بیلومونته، منیش ده‌بی له‌وینده‌ربم."

کلاوه مه‌کسیکیه‌که‌ی کرده‌وه سه‌ری، وه‌رسوپایه‌وه، پشتی کرده بارون و وه‌ختایه‌ک که له ده‌رگا‌که‌وه وه‌ده‌رکه‌وت، گوتی: "سوپاس و ستایش بۆ مه‌سیحی موباره‌ک."

بارون، سه‌یری کرد جگه‌ره‌که‌ی کوژاوه‌ته‌وه، سووتوو‌ه‌که‌ی لی ته‌کاند ودووباره پییکرده‌وه به‌ده‌م مژ لیدانه‌وه، بیری له‌وه‌ کرده‌وه، که مه‌حاله له‌م ماوه کورته‌دا که پاجو دابوویه، بتوانی داوا له موریرا سیزار بکات که به هانایه‌وه بی. هه‌نگی ملی بۆ قه‌زا وقه‌ده‌ر دا - خۆ ئه‌ویش سه‌رباری هه‌موو شتیک پیاویکی سارا نشین بوو - له خۆی پرسی ئه‌ستیلا چۆن ته‌حه‌مولی ویران بوونی ئه‌م خانوو ومه‌زرایه ده‌کات، که ژیا‌نی هه‌ردووکیانی پیوه به‌ند بوو.

دوای نیو سهعات له ژووری ناخواردن بوو، ئەستایلا له سهمتی راست وگالیلیو له سهمتی چهپا بوو، هر سینکیان له سهر کورسی نه مساوی پشت بهرز، دانیشتبوون. هرچهنده دنیا هیشتا به تهواوی تاریک نه بوو، به لام پیشخزمه تهکان چرا نه وتیهکانیان هه لکردبوو. بارۆن چاوی له گال بوو که به کهوچک و به بیتاقه تی خواردنی دهخوارد، بیتاقه تی به سیمایه وه دیار بوو. بارۆن پئی گوتبوو ئەگەر دهیهوئی، ده توانی بچیته دهری، پیاسه یهک بکات و سهری پئی ده ربکات. به لام گال، جگه له و چه ند خوله که ی به گفتوگو له گه ل بارۆندا به سهری ده برد، له ژووره که ی ئەودا - هه مان ئەو ژووره ی موریرا سیزار تیای نوستبوو - مابوو وه و خه ریکی نووسین بوو. بارۆن داوای لیکردبوو هه موو ئەو واریقاتانه ی، له وه تایی یه که مجار ئیپامینوداس گونسالو قسی بینی بوو، بۆ تۆمار بکات. گال لئی پرسی بوو: " ئەگەر ئەو داوایه ت بۆ جینه جی بکه م، دووباره ئازاد ده کریم؟ " بارۆن سهری له قانده بوو: " تۆ باشترین چه کی دهستی منی له هه نبه ر دژمنه کانم. " کابرای شوڤر شگیر (گال) ئیدی هیچی تری نه وتبوو. بارۆن، له وه به گومان بوو که ئەو ئیعترا فه بنووسیت که ئەو داوای لیکردبوو. ئەدی شه و و پوژ خه ریکی چ بوو، چی تۆمار ده کرد و ده نووسی؟ له گیزاوی ئەو خه یالانه دا بوو، له ناکاوا دهنگی گال غافلگیری کرد: " پیاویکی ئایدیالیسته؟ پیاویک که به پیاو کوژی و هه زار و یه ک کاری شه قاوه گه ری به ناوبانگ بوو؟ "

بارۆن، یه کسه ر زانی که کابرای سکوتلاندى، بیهیچ پیشه کییه ک پاشماوه ی ئەو باسه ده گپریته وه، که له نووسینگه که ی ئەودا ده ستیان پیکردبوو.

به ئینگلیزی به رسقی دایه وه: " به لاته وه سهیره که عه قید موریرا سیزار پیاویکی ئایدیالیست بی؟ به لئ ئایدیالیسته. گومان له وه دا نییه که نه پاره و پولی به لاوه گرینگه، نه ریزلینان و شوهرت، بگره ته نانه ت ده سه لات و پله و پایه شی بۆ خۆی ناویت. ئەنگیزه وهانده ری کارکردنی ئەو کومه لیک شتی مجه رده وهک: " ههستی نه خووشانه ی ناسیونالیستی، عیبادت و په رستنی پیشکه وتنی ته کنولوژی، باوه ر بوون به مه ی که ته نیا سوپا ده توانی، نه زم و نیزام بسه پینی و ئەم ولاته له ئاژاوه و گه نده لی رزگار بکات. ئایدیالیستیکی له جووری رۆب سپیره... "

بارۆن بیدهنگ بوو، یه کیک له پیشخزمه تهکان خه ریک بوو میزه که ی پاک ده کرده وه. بارۆن ده بیره وه چوو، بیرى له وه ده کرده وه که سه به ی شه و هه رچه کی له ده وره به ره، ده بی به خو راکى ئاگر. ده بی به خاک و خو له میش. خو زی ده خواست په رجوویه ک رووبدات و سوپای دوژمنه که ی، موریرا سیزار، له ناکاوا خو ی به کالومبی دا بکات و رینگه له و تاوانه بگریت.

به بی ئەوه ی په رده له سهر هه سه ته په نهان و راسته قینه کانی خو ی هه لمالی، له سهری رۆی: " وهکو زۆر به ی ئایدیالیسته کان، که مه سه له بیته سهر به دی هیتانی خه ون و خه یاله کانی خو ی، هیچ سازشیک قه بوول ناکات. "

هاوسه ره که ی وگال ته مه شایان ده کرد. له سهری رۆی: " ده زانی له قه لای "ئینا تومرم" وهختایه ک فیدرالیسته کان دژی مارشال فلوریانو راپه رین چی کرد؟ سه د و هه شتا و پینچ که سی ئیعدام کرد. ئەمانه خو یان راده ست کردبوو، به لام بۆ ئەو فه رقی نه ده کرد. ده یویست ئیعدامی به کومه ل، بیته په ند و عیبه رت بۆ خه لکانی دی. "

بارۆنس گوتی: " له ملی دان. " به ئینگلیزی قسه ی ده کرد، به لام ئینگلیزه که ی وهکو ئینگلیزییه که ی بارۆن په وان نه بوو. زۆر به هیواشی و به پاریزه وه قسه ی ده کرد. " ده زانی گوندییه کان چ ناویکیان لینا؟ - سه رب. "

بارۆن، سووکه پیکه نینیکی بۆ کرد. چاوی له و قاپه بوو که توژی له وه پیش بۆیان دانابوو، به لام نهیده بینی. به راپوژیکی خه مناکه وه گوتی: "ئیه بیرى لیکه نه وه، که وهختایه ک ئەم مروقه ئایدیالیسته بینی

سهلته نه تخوازه كان، هه وادارانی ئینگلیز و شورشقانانی کانودوس، چاره نووسیان که وتووته دست ئه، چ دهبی. ئه و به خوی چاک دهزانی که ئه وانه، نه ئه من و نه ئه وه، به لام ئه گهر دوزی یاقوبیه کان وا بخوازی که ئه وانه له م خانه یان له و خانه بن، بو ئه و به لای ئه وه وه هیچ فه رقیک ناکات. باشه نها ئه و بو ئه م کارانه دهکات؟ هه لبه ته له رای بهرژوهندی به رازیل دا ئه مه دهکات. چونکه له ناخی دلله وه باوه ری وایه که بهرژوهندی ولات له مه دایه.

به زحمهت نانه که ی هه لمه قووت کرد، بیری له و ناگره ده کرده وه که کالومی ویران دهکات. دهیتوانی گری ئه و ناگره بدینی که هه موو شتیکی هه لده لووشی، گوپی له قرچه قرچی بلیسه وکلپه کلپه که ی ده بوو.

ههستی ده کرد ناو له پی ئاره قه ی کرد و ته وه، له سه ری پوی: "من ئه و لات و له ویرانه ی کانودوس باش ده ناسم. خه لکانیکی نه زان و خورافاتی و خورافات باوه رن. هه ر سه سه ری و ده جالیک ده توانی قه ناعه تیان پینکات که ئیدی ئاخر زه مانه. به لام له هه مان کاتدا خه لکانیکی ئازان، عه زابی زوریان کیشاوه، جو ره غروور و له خو بایی بوونیکی خو پرسکیان هه یه. به رای ئیوه ئه مه دیارده یه کی سه یر نییه؟ قه راره ئه مانه به تومه تی ئه وه ی سه لته نه تخواز و هه واداری ئینگلیزن بکوژرین. به لام نه گبه تیه که له مه دایه که ئه م بیچارانه فه رقی ئیمپراتور " پدرو " ی دووهم و هیچ یه کی که له مورید و هه واریه کان ناکه ن. هه ر نازانن ئینگلستان که وتووته کوپوه و چاوه روانن که شادون سه باستباو له بنی ده ریاهه ده ربیت و به ره قانی و دا کوکیان لیکات.

دووباره چه تاله که ی بو ده می برد، پاروویه کی به نه به دلی خوارد که تامی ته نی (سیان، په شایی نیشتووی دووکه ل، هیس) ده دا وگوتی: "موریرا سیزار ده یگوت نابی متمانه به روشنبیران بکریت، ده بی پیاو خوی لینیان ببویرئ، یانی وه کو چون خوی له ئایدیالیستان ده پاریزئ، به و ئاویه و زیاتریش خوی له روشنبیران بپاریزئ، مسته ر گال.

دهنگی گال، به جو ری گه یه گوپی وه کو ئه وه ی له دووری دووره وه بیت: "ریگه م بده با بو کانودوس برؤم. "دهم و چاوی سوور بوو بووه وه، چاوه کانی پرشنگیان ده دا، ته واو هه لچوو بوو: "ده مه وی له رای ئه و شته دا بمرم که له ناخمایه، له پیناوی ئه و شته دا که باوه رم پینیه تی بمرم، له رای ئه و ده دا که خه باتم بو کردووه، نامه وی وه کو هه ر گه وجیکی که وده ن بمرم. ئه و کلله لات و له ویرانه نوینه رایه تی به نرخترین شتی ئه م دنیا یه ده که ن. کول و کو فانی که سه ری بو شورش کیشاوه. هه لبه ته ویرای ئه و فاسیله یه ی له نیوانماندایه تو له قسه کانم تیده گه ی.

بارونس، به ئاماژه پیشخزمه ته که ی تیگه یاند که میزه که پاک بکاته وه و له ژووره که وه ده ربکه ویت.

گال له سه ری پوی: "من به که لکی تو نایه م. ره نگه که سیکی ساده بم، به لام فشه که ر نیم. ئه وه ی ده یلیم پاکانه و پاسا و نییه، به لکو حه قیقه ته. راده سترنی من به حکومهت، به سوپا، هیچ دادیکی تو نادات. تاقه یه ک وشه ش نادرکینم. خو ئه گه ر ناچار بم دروش ده که م. سویند ده خوم که تو پارو به رتیلت داومه تی تا ئیپامینوداس گونسالوقس به کاریک تومه تباربکه م که نه یکردووه. هه رچه نده ئه و کابرایه کی سه خیفه و تو کابرایه کی به ئه دهب و خانه دانی، من هه میشه یاقوبیه کانم له سه لته نه تخوازه کان پین په سندرته. بارون ئیمه دژمنی یه کدین، هه قه ئه وه فه راموش نه که ی.

بارونس ته کانیکی دا تا له سه ر میزه که هه ستیت.

بارۆن، رایگرت وگوتی: " پیویست ناکا برۆیت. " راسته گویی له گال دهگرت، بهلام هه موو هۆش وگۆشی لای ئەو ئاگره بوو که لهگین بوو کالومبی بسووتینی. " چون ئەستیلای تیبگهیه نیت؟

گال، دووباره ی کردوه: " ریگه م بده با بۆ کانودوس برۆم. "

بارۆنس به دهنگی بهرز گوتی: " ئاخیر بۆ؟ خو یاخی و شوپشخانه کان به دژمنت دهزانن و دهتکوژن، مهگه ر به خو ت نهتگوت که سیکی خودا نه ناس و ئەنارشیستی؟ ئاخیر ئەم شتانه وکانودوس کوجا مهرحه با؟ "

گال بهرسفی دایه وه: " خانم، من وشه رقان ویاخییه کان زور شتی هاوبه شمان له نیواندا هه یه، هه رچه نده خو یان بهمه نازانن. " که میک بیدهنگ بوو و ئەوسا پرسى: " دهتوانم برۆم؟ "

بارۆن بیئوه ی به خو بزانی، وهختایه ک پرووی کرده خانمه که ی، به زمانی پرتوگالی گوتی: " ئەستیلای، ئیمه ده بی لیره برۆین، قه راره کالومبی بسووتینن، ژیر و ژووری بکه ن. هیچ کاریکمان له دهست نایه ت. من پیاوم نین تا شه رپم بۆ بکه ن، له دهستدانی ئیره ش ئەوه نایه نی پیاو خو ی بۆ بکوژیت. " سه یری کرد ژنه که ی، به بی جول ه له وینده ر پونیشتووه، به ره به ره رهنگی زهرد هه لده گه رپیت و لیکدا لیکدا لیو ده کروژئی. وای هه ست ده کرد خه ریکه ببوریته وه. پرووی کرده گال: " به خو ت ده بینی من و ئەستیلای پیویسته گهنگه شه ی کاریکی جدی بکه ین. من پاشان دیم بۆ ژووره که ی خو ت. "

گال، دهم و دهست چوو بۆ نهومی سه ره وه. ئاغا و خانم، به بیئدهنگی له ژووری نان خو اردن مانه وه. بارۆنس بیئوه ی ورته ی لیوه بیت چاوه پروانی ده کرد. بارۆن، باسی گفتوگوکانی خو ی له گه ل پاچودا بۆ کرد. بینی هه موو هه ولایک ده دات تا ئارام و هیمن بنوینی، به لام نیگه رانیه که ی خو ی به ته واوی بۆ نه ده شاردرایه وه، رهنگی مردووی لینیشتبوو و ده له رزی. هه میشه له ناخوه ئەستیلای خو ش ده ویست، ژنی تهنگانه بوو. هه رگیز وره ی بهر نه ده دا. هه رچه نده به رواله ت له بووکه شووشه ده چوو، به لام له پشت ئەم بووکه شووشه یه وه شیره ژنیک هه بوو. وای وینا کرد ئەمجاره ش ئەم ژنه فریای ده که وئ و له هه نبه ر دژمنه کانی، باشتترین داکوکی لیده کات. بۆی پروونکرده وه که ناتوانن هیچ شتی که له گه ل خو یاندا به ن، ده بی هه ر شتیکی گرانبه هایان هه یه له سه ندوقی بنه ن و بیخه نه ژیر خاکه وه و باقی شته کانیان به سه ر پیشخزمه ت و کریکاره کانی مال و مه زراکه دا دابه شبکه ن.

بارۆنس، به دهنگی زور نه وی، وهکو ئەوه ی بترسیت نه بادا دژمن گویی له دهنگی بییت پرسى: " که واته هیچ کاریک ناکریت؟ "

بارۆن سه ری له قاند: " هیچ کاریک ناکرئ. ئەوه ی راستی بی ئەوان ئەم کاره به نیازی زیان گه یاندن به ئیمه ناکه ن، ده یانه وئ شه یتان بکوژن و ئەم مه رز و بوومه ئیسراحه تی بکات. گهنگه شه وگفتوگو له گه لیاندا فایده ی نییه. " شانه کانی هه لته کاند، چونکه هه ستیکرد خه ریکه سۆز به سه ریا زال ده بییت، له کورته برییه وه: " سه به ی لای نیوه رۆ ده رۆین. هه ر ئەوه نده یان مؤله ت داومه تی. "

بارۆنس سه ریکی له قاند. چاره ی تیکنا، له نیگه رانی هه نیه ی گرژ بوو و ددانه کانی به جیره وه چوون. به دهم هه ستانه وه گوتی: " ده ی که واته ده بی تا به یانی کاربکه ین. "

بارۆن بینی که له ژووره که وه ده ر ده که ویت، ده یزانی که به ره له وه ی ده ست به هه چه وه بدات، ده چیت حال و حیکایه ته که له سیری تا پیازی بۆ سپاستیانا ده گپریته وه. بارۆن له دووی ئەرستارکوی نارد، ده رباره ی

ئاماده‌کاری سه‌فهره‌که‌یان قسه‌ی له‌گه‌لدا کرد. ئه‌وسا ده‌رگای ژووری کارکردنه‌که‌ی له‌ سه‌ر خۆی داخست. ماوه‌یه‌کی زۆری به‌ سووتاندن و له‌ ناوبردن ده‌فته‌ران و دوکیومیتتان و نامان، به‌سه‌ربرد. ئه‌و شتانه‌ی که‌ ده‌بویه له‌ گه‌ل خۆیدا بیانبات، پر به‌ دوو جانتای چکۆله‌ زیاتر نه‌بوون. وه‌ختایه‌ک بو ژووره‌که‌ی گال ده‌چوو، بینی سپاستیانا و ئه‌ستیا، ماوه‌یه‌ک بوو خه‌ریکی کارکردن و شت کۆکردنه‌وه‌ن. ئیدی جم و جۆل که‌وتبووه‌ ماله‌که‌، خزمه‌تکار و فه‌راشه‌کان، مژوول و سه‌رقال، به‌ په‌له‌ ده‌هاتن و ده‌چوون، شتیان دینا و ده‌برد، شتی قه‌د دیوارانیان داده‌گرت، سه‌له‌ و سه‌ندووق و جانتای گه‌وره‌یان پر ده‌کرد، به‌ روخساری ترساوه‌وه‌، به‌ چه‌یه‌کیان ده‌دواند. به‌ بیئه‌وه‌ی له‌ ده‌رگا بدات خۆی به‌ ژووره‌که‌ی گالدا کرد. گالی بینی که‌ له‌ پشت میزه‌که‌ی ته‌نیشته‌ قه‌ره‌ویله‌که‌وه‌ دانیشتوووه‌ و مژوولی نووسینه‌. که‌ گال گوئی له‌ ده‌نگی چوونه‌ ژووره‌وه‌ی بارۆن بوو، سه‌ری هه‌لپری، قه‌له‌م به‌ ده‌سته‌وه‌، به‌ چاوانی پرسیار ئامیژه‌وه‌ لپی روانی.

بارۆن، به‌ نیمچه‌ بزه‌یه‌کی ده‌ستکرده‌وه‌ گوئی: "من چاک ده‌زانم که‌ ئازاد کردنی تۆ، ریگه‌ پیدانت که‌ برۆی، شیتایه‌تیه‌. ئه‌و کاره‌ی که‌ پئویسته‌ له‌ سه‌ر من، ئه‌مه‌یه‌ که‌ به‌ شه‌قامه‌کانی سلقادور و ریودا بتگیژیم وه‌کو چۆن قژه‌که‌ت و جه‌نازه‌ ساخته‌که‌ت و تفه‌نگه‌ ئینگلیزه‌ ساخته‌کانیان گیرا..." له‌ بیتاقه‌تیا قسه‌که‌ی خۆی ته‌واو نه‌کرد.

گالیو گوئی: "له‌و پوه‌وه‌ هه‌له‌ مه‌که‌" ئه‌و و بارۆن هینده‌ له‌ نزیک یه‌که‌وه‌ وه‌ستابوون که‌ زرانیا به‌ر یه‌کدی ده‌که‌وت. "من یارمه‌تیت ناده‌م که‌ کیشه‌که‌ت چاره‌سه‌ر به‌که‌ی. هیچ هاوکاریه‌که‌ت له‌ گه‌لدا ناکه‌م. ئیمه‌ له‌ حالێ شه‌رداین و هه‌ر چه‌کێک لێرده‌ا بایه‌خ و گرینگی خۆی هه‌یه‌."

هیچ، دژمنایه‌تیه‌ک له‌ ده‌نگیا نه‌بوو. بارۆن به‌ جۆری ته‌مه‌شای ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ بوو، تازه‌ لپی دوور که‌وتبیته‌وه‌: که‌سیکی چکۆله‌، روخسار جوان، بیوه‌ی، پووچگه‌را.

به‌ ده‌نگیکی نه‌وی دووباره‌ی کرده‌وه‌: "هه‌ر چه‌کێک لێرده‌ا گرینگی و سوودی خۆی هه‌یه‌. ئه‌مه‌ ریک پیناسه‌ی ئه‌و زه‌مانه‌یه‌ که‌ تیایدا ده‌ژین، پیناسه‌ی ئه‌و سه‌ده‌یه‌یه‌ که‌ به‌م زووانه‌ به‌ره‌و پومان دیت، مسته‌ر گال. بۆیه هیچ به‌ لامه‌وه‌ سه‌یر نییه‌ که‌ ئه‌و شیت و شورانه‌ قه‌ناعه‌ت و باوه‌ریان وایه‌ که‌ ئاخ‌ر زه‌مان نزیک بووه‌ته‌وه‌."

کول و کۆفانیکی یه‌جگار زۆری به‌ سه‌ر وسیمای کابرای سکۆتلاندییه‌وه‌ به‌دی کرد، له‌ پر هه‌ستیکرد دلی به‌ حالێ ده‌سووتی. ده‌بیره‌وه‌ چوو: "تاقه‌ ئاواتی ئه‌وه‌یه‌ که‌ بروات و له‌ ناو خه‌لکانیکا که‌ نه‌ لییان تیده‌گات و نه‌ لپی تیده‌گه‌ن وه‌کو سه‌گ بتۆپیت. وا وینا ده‌کات وه‌کو قاره‌مانان ده‌مریت. به‌لام له‌ راستیا به‌وجۆره‌ ده‌مری، که‌ ده‌ترسی به‌وجۆره‌ به‌مری: وه‌کو گه‌مژه‌ و گه‌وجان." له‌ ناکاوا وای هاته‌ به‌رچاو که‌ هه‌موو جیهان قوربانی به‌دحالییوونیکی له‌ چاره‌ نه‌هاتوووه‌.

به‌ گالی گوئی: "ده‌توانی برۆیت. به‌له‌دیکت به‌گه‌ل ده‌خه‌م تا ئه‌ویت ببات. هه‌رچه‌نده‌ به‌ گومانم بگه‌یته‌ کانودوس."

سه‌یری کرد، سیمای گال گه‌شایه‌وه‌و گوئی لیبوو به‌ ده‌مه‌لالکینوه‌ سوپاسی کرد.

دووباره‌ گوئی: "خۆشم نازانم بۆچی به‌رت ده‌ده‌م. من زوو پمووده‌ی ئایدیالیسته‌کان ده‌بم، هه‌رچه‌نده‌ که‌م و زۆر هاوه‌سته‌ی ئه‌وان نیم. به‌لام وێرایی ئه‌وه‌ش هه‌ست به‌ جۆره‌ هاوسۆزیه‌ک ده‌گه‌ل تۆدا ده‌که‌م، چونکه‌ که‌سیکی وێل و سه‌رگه‌ردانی و هیچ چاره‌یه‌که‌ت نییه‌، بۆیه چاره‌نووست به‌ هه‌له‌یه‌که‌وه‌ به‌نده‌."

به لّام هەر زوو ههستی کرد که گال گویی له و نه ده گرت. خه ریکی کۆکردنه وهی ئه و کاغه ز و نووسراوانه ی سه ر میزه که ی ته نیشته قه ره و یله که بوو. ئه وسا بۆ ئه وی دریژ کرد: " ئه مه کورته و پوخته ی منه، پوخته ی بیرو هزرینی منه. " جۆری ته مه شاگردنه که ی، دهسته کانی و ته نانه ت پیسته که شی پیده چوو له هه لچوونا بله رزیت. " رهنگه تو باشترین که س نه بی که ئه مانه ی پی ده سپیژم، به لّام چ بکه م له تو زیاتر که سی دی لیتره نییه. بیخوینه وه، که له خویندنه وه ی بوو یته وه مه منوونت ده بم ئه گه ر به م ئه دره سه بۆ " لیون" ی بنیریت. ئه مه گۆفاریکه که هاوپیکانی من بلاوی ده که نه وه و نازانم ئیستا به رده وامه یان نا... " بیده نگ بوو، وه ک بلّی خه جاله تی شتیک بیت. ئه وسا پرسى: " که ی ده توانم برۆم؟ "

بارۆن به رسفی دایه وه: " ده توانی له م ده قیقه یه وه برۆی. پیموایه پیویست به وه ناکات له و مه ترسیانه ت ئاگادار بکه مه وه که به ره و پیریان ده رۆیت. ئه گه ری ئه وه ی که بکه ویته ده ستی سوپا یه جگار زۆره. به هه رحال له هه موو حاله تیکا عه قید ده تکوژی. "

گال گوئی: " قوربان، قسه ی خۆته، که خه لکی مردوو، دووباره ناکوژرینه وه، که سییک خۆی مردبی، چ پیویست ده کات دووباره بکوژی. من، به خۆت ده زانی له ئیپوپیارا کوژرام. "

(۵)

پیاهه کان به ده شته له مه لانه که دا ده رۆن، چاویان بریوه ته ده وه نه جاری که نار ریگا که. جۆره هیوایه ک به سیمایانه وه دیاره، به لّام سیمای رۆژنامه فانه نزیکی نه که خه مین و خه مباره. له وه تایی له ئۆردوگا که وه که وتوونه ری، به رده وام له دلّی خۆیدا ئه مه ی گو توه و گو توه ته وه: " ئه مه کاریکی بیفایده یه. " تاقه قسه یه کی نه کردبوو نیشانه ی ئه وه بی، له وه تایی ئاوی خواردنه وه یان بۆ جیره به ندی کردبوون، وره ی به ردا بی. کیشه ی خواردنی نه بوو، چونکه هه م که مخۆر بوو و هه م زۆر دره نگ برسی ده بوو و به رگه ی برسیته ی ده گرت. به لّام تینوویه تی، زۆر زهحمه ت بوو، به رگه ی نه ده گرت. ئا و خواردنه وه ی له خۆی کردبوو به نۆره، زۆرجار به تاسه وه ماوه ی نیوان نۆره کانی ده ژمارد تا به گویره ی ئه و خسته یه ی بۆ خۆی دانا بوو، ده می ته ربکات و قومی ئاوی دی بخواته وه. پیده چی له بهر ئه وه به گه ل ده ورینه که ی نه قیب ئولیمپیوکاسترو که وتی. ده بوایه ئاقل بوایه و ئه و چه ند سه عاته له ئۆردوگا که وه مینی بۆ خۆی ئیسراحت بکات. ئه م ده ورینه شناساییه بۆ سواریکی ناشی وه کو ئه و زهحمه ت بوو، ماندووی ده کرد و هه لبه ته تینووی ده کرد. به لّام ئه گه ر له ئۆردوگاش بماناوه، دوو چاری نیگه رانی ده بوو و دلّی ته نگ ده بوو، بیری ره شبینانه ده ستبهرداری نه ده بوو. لیتره هه ر هیه چ نه بی هه موو هۆش و گو شى خۆی ده خاته سه ر ئه وه ی که له ئه سپه که ی به رنه بیته وه. چاک ده زانی که سه ربازه کان له پاشمله وله به ینی خۆیاندا گالته به چاویلکه که ی، به جله کانی، قه د و قه لافه تی، به میزه سه فه رییه که ی و به شووشه مه ره که به که ی ده که ن. به لّام گویی له وه نه بوو. خۆی لی به خاوه ن نه ده کرد.

ئه و به له ده ی (دهلیل) رینوینی ده ورینه که ی ده کرد، ئاماژه بۆ بیریکی ئا و ده کات. یارۆی رۆژنامه فانه، به روو و رۆخساری کابرای به له دا بۆی ده رده که وی، که ئه م بیره ئاوه ش له لایه ن یاخی و ئه نارشیسته کانه وه پر کراوه ته وه. سه ربازه کان به زه مزمیه کانیانه وه، به ده م پاله په ستووه به ره و لای بیره که ده رۆن، گویی له ته ق و هۆری مه تاره و زه مزمییه کان ده بی که بهر به رد و که قری نا و بیره که ده که ون، به چاوی خۆی نا ئومیدی و په ستی سه ربازه کان ده بی. ئاخه ئه و و ئیره کوجا مه رحه با! ئاخه چ ده کا لیتره؟ بۆچی بۆ ژوره دارژا و و داپژاوه که ی

خۆی له سلفادور نهگهرايهوه تا كتيبهكاني له دهوري خۆي بلاو بكاتوه و توژيك تلياك بكيشت و بگاته ههواي خۆي؟

نهقيب ئوليمپيو كاسترو له بن ليوانهوه دهليت: " باشه، ئه مه شتيكي چاوهروان كراو بوو، چهند بيري ديكه له م دهوروبه ره ههيه؟ "

يارۆي به له د، به دوو دلييهوه دهستيگ هه له ده ته كيئي: " ته نيا دواني دي ههيه كه ته مه شامان نه كردوون. پيموايه ئه وه نايهن، بچين تاقيان بكهينه وه و بزاني ناخۆ ئاويان تيايه يان نا. "

يارۆي نه قيب قسه كه ي پنده بريت: " به هه رحال برۆ ته مه شايه ك بكه، عهريف ده بي دهورييه كه به ره له وه ي دنيا تاريك ببيت بگه رپته وه. "

ئه فسه ره كه و پوژنامه قانه كه ماوه يه ك به گه له دهورييه كه ده كه ون، هه ركه له ده وه نه چاره كه وه ده ره ده كه ون و ده گه نه هه ره وه باسكه له لان و گه رمه كه، گوڤيان له ده ليل و به له ده كه ده بي كه له بهر خوه ده ليت: پيشيني يه كاني مورشيد خه ريكه دينه دي، مه سيحي موباره ك بازنه و چغزيك به دهوري كانودوس دا ده كيشت و هه ر زنده وه ريك چ حه يوان و چ پوو هك و چ به شه ر، له ده ري ئه و چغزو بازنه يه دا بي، تيا ده چيت.

ئوليمپودي كاسترو ليني ده پرسيت: "ئه گه ر باوه رت به و قسانه يه، چ ده كه ي له گه له مه دا؟"

به له ده كه ده ست بو ئه وكي خو ده بات: "من ئه وه نده ي له كابراي سه ربه ر ده ترسم له شه يتان نا ترسم."

هه نديك له سه ربازه كان پنده كه نن. نه قيبه كه و يارۆي پوژنامه قان له دهورييه كه داده برين. ماوه يه ك به يورغه ده پوون تا سه ره نجام يارۆي نه قيب دلي به پوژنامه قانه كه ده سووت و ئه سپه كه ي هيو اش ده كاته وه. پوژنامه قانه كه كه ميگ ئيسراحه تي كرد، به پيچه وانه ي خسته كه ي خويه وه، قوميك ئاو له زه مزه ميه كه ي ده خواته وه. دواي سي چاره كه سه عات ئوردوگا كه يان لي به ديار ده كه و يت.

هه ركه له يه كه م پاسه وان ره ت ده بن، ته پ و توژي ئه و دهورييه ي كه له باكووره وه ده هات، ده يانگريته وه. ملازمه فه رمانده كه يان كه سه راپاي له توژا هه لكشبوو، كورپكي زور گه نچ بوو، زور شاد و خوشحال ديار بوو.

ئوليمپودي كاسترو سالاوي ليده كات: "خه بهر و باس! دوزيته وه؟"

ملازمه كه به چه ناگه كابراي نيشانده ات. پوژنامه قانه نزكيبينه كه يارۆي ديل ده بيني، هه ردوو ده ستی به ستراون، ترس به سيمايه وه دياره، جله كاني به ري دراوه، وادياره جبه كه يه تي و به و جو ره شرو وپ بووه. پياويكه كورته بالا، چوار شان، و رگن، لاجانگه كاني بوژ بوون. دهورييه كه به پي خويا ده روات، نه قيبه كه و په يامني ره كه دوايان ده كه ون. وه ختايه ك ده گه نه چادره كه ي فه رمانده ي كه تيبه ي حه وته م، دوو سه رباز يارۆي ديل به پال له ئه سپه كه داده گرنه خواره وه. گه يشتنی ديله كه هه راو هه نگامه يه كي زور ده نيته وه. زورپك له سه ربازه كان دينه پيشه وه تا له نزيكه وه بيدين. كابراي ورديله دانه جي ره ي پي كه و تووه و به نيگاي پر ترسه وه ده پوانيته دهوروبه ري، پنده چي ترسي ئه وه ي هه بي كه لي بدن. ملازمه كه ده له كي ده داته ناو چادره كه وه و په يامني ره كه ش له دواي ئه واني دييه وه وه ژوورده كه و يت.

ئه فسه ره گه نجه كه، زرم لاقی پي كدا کوتان وگوتی: "قوربان، ئه ركه كه جي به چي كرا."

موریرا سیزار، که له پشت میزیکى سهفه‌رى، له و میزانه‌ی که دنوشترینه‌وه له نیوان عه‌قید تاماریندو و می‌چهر کونیا ماتوس دانیشتبوو، هه‌له‌ستیتیه سهر پییان. له دیله‌که نزیک ده‌که‌ویتته‌وهو به چاوه سارد وچکوله‌کانی سه‌راپای داده‌بیژئ. روخساری هیچ سۆزیکى پیوه دیار نییه، به‌لام په‌یامنیره‌که ده‌ی بینى که لیوی خواره‌وه‌ی ده‌کروژئیت، هه‌ر کاتى غافلگیر بوایه ئه‌و حاله‌ته‌ی لیده‌هات.

ده‌ست راده‌کیشیت وده‌لیت: "ده‌ست خو‌ش ملازم. نها برۆ ئیسراحت بکه."

روژنامه‌فانه نزیکینه‌که، ده‌بینى که نیگای عه‌قید، له نیگای ئه‌مه، ده‌ترسیت عه‌قید ئه‌مرى بکاتى که له چادره‌که وه‌ده‌ر بکه‌وى. به‌لام عه‌قید هیچ نالیت.

موریرا سیزار، به‌کاوه‌خۆ له کابرای دیل ورد ده‌بیته‌وه. ته‌قربیه‌ن هاوبالان، به‌لام عه‌قید زۆر له و لاوازتره: "تۆ خه‌ریکه له ترسا ده‌مرى."

دیله‌که به‌ده‌م لاله‌په‌ته‌وه ده‌لیت: "به‌لى قوربان، وایه." به‌جۆرى ده‌له‌رزى که زمانى گۆ ناکات. "به‌د ره‌فتاریه‌کی زۆرم له گه‌لدا کراوه، من وه‌کو قه‌شه‌یه‌ک..."

عه‌قیده‌که بیده‌نگى ده‌کات، به‌به‌رده‌م قه‌شه‌که‌ی کومبى دا، که سه‌رى داخستوو، دیت وده‌چیت: "پیگه رۆحانیه‌که‌ت ریگه‌ی لینه‌گرتووى که خو‌ت بخه‌یته خزمه‌تى دژمنه‌وه."

کابرای قه‌شه ئه‌هیک هه‌له‌کیشیت وده‌لیت: "من بابایه‌کی ناشتیخو‌ازم قوربان."

- "نه‌خیر، تۆ دژمنى کۆماریت، تۆ له خزمه‌تى یاخیانى سه‌لته‌نه‌تخواز و ولاتیکی بیگانه‌داى."

بابه یواکیم، به‌ده‌مه لالکیوه، ده‌لیت: "ولاتی بیگانه؟" به‌جۆرى ده‌حه‌په‌سى که ترسه‌که‌ی له بیر ده‌چیتته‌وه.

موریرا سیزار، هه‌ردوو ده‌ستى خستوو‌نه پشتى و به‌ده‌نگیکى نه‌وى گوتى: "پیگه‌ت ناده‌م بکه‌ویتته خورافات ریسی. به‌خورافاتى ئه‌و دنیا وخواو شه‌یتان ته‌فره‌م بده‌ی."

ئاماده‌بووان، کړ وکپ ده‌روانه عه‌قید که به نیو چادره‌که‌دا دیت وده‌چیت. رۆژنامه‌فانه نزیکینه‌که، سه‌رى که‌پووی ده‌خورئ؛ وه‌کو ئه‌وه‌ی بیه‌وى بپژمى، به‌مه شپه‌رزه ده‌بیته.

موریرا سیزار، به‌راویژیکى تووره ده‌لیت: "جه‌ناب، به‌ترس و له‌رزه‌که‌تدا دیاره که تۆ ئاگادارى هه‌موو بویه‌ر و واریقاته‌کانى.جا به‌ریکه‌وت شینواز وئامیرى ئه‌وتومان هه‌ن که ئازاترین یاخیان دینیتته قسان، ئیدی کارى مه‌که که وه‌خته‌که‌مان به‌فیرو بده‌ی."

قه‌شه‌که، که دووباره که‌وتوو‌ته له‌رزین، به‌ده‌مه لالکیوه ده‌لیت: "من هیچ شتیکم نییه که بیشارمه‌وه. خو‌شم نازانم ئه‌و کاره‌ی که کردوو‌مه دروست بووه یان هه‌له، به‌راستی گێژ بووم..."

یاروی عه‌قید قسه‌که‌ی پیده‌بریت؛ رۆژنامه‌فانه نزیکینه‌که ده‌بینى عه‌قید، به‌توره‌یه‌ی، له پشته‌وه قامکه‌کانى تیک ده‌ئالینى وده‌یانکاته‌وه: "به‌تایبه‌تى په‌یوه‌ندیت له گه‌ل پیلانگیرانى بیانى، فیودالان وسیاسه‌توانان و راولیژکارانى سوپایى، چ خو‌یى و چ ئینگلیزى."

ياروۋى قەشە، رادەچلەككى وبە دەنگى بەرز دەلئىت: " ئىنگلىز؟ من ھەرگىز بىيانىم لە كانودوس نە دىتوۋە، تەنیا خەلكانى زۆر ھەژار و بىنەواۋ دامام دىتوۋە. ئاخىر كىتھە فىودال و سىياسەتوانىك بىر لەۋە دەكاتەۋە، پۇژى لە پۇژان پى بنىتە ئەم مەلبەندى كۆپرەۋەرى و بەدبەختىيە؟ قوربان من دلئيات دەكەم كە خەلكانىك ھەن لە شوپىنانى زۆر دوورەۋە ھاتوون، لە پىرنامبوكو، لە پىاۋىيىيەۋە ھاتوون. ئەمە يەككىكە لەۋ دىاردانەى كە ھەپەساندوۋمى، چۆن ئەم ھەموو خەلكە تۋانىۋىانە..."

عەقىد قسەكەى پىدەبىرى، قەشە وردىلەكە رادەچلەككى: " چەند كەسن؟ "

لە بن لىۋانەۋە دەلئىت: " ھەزاران... پىنچ ھەزار، ھەشت ھەزار، بە دەقىقى نازانم. ھەژارترىن ھەژار، دامامترىن و بەدبەخترىن خەلكن. من دەزانم باسى چى دەكەم، من لەۋىندەر، ئەۋپەرى بەدبەختى و ھەژارىم دىتوۋە، چ بە سەدەمى وشكە سالى ونەھاتى وچ بە ھۆى پەتاۋە. لە تۆ وايە نەگبەت ترىن خەلك ژىراۋژىر پىكەۋتوون كە لەۋىندەر خىربىنەۋە. لە تۆ وايە خوا لە دەۋرى يەكدى خىركىدوونەتەۋە... خەلكى نەخۇش، پەككەۋتە، ئەۋانەى دەستيان لە ژيان شۆردوۋە، لەۋى بە سەر يەكا كەلەكە بوون و دەژىن. باشە ئەركى من ۋەكو قەشە، ئەۋە نىيە كە لە گەلىاندا بم، لە ناۋيانا بم؟ "

مورىرا سىزار، بەرسقى دەداتەۋە: " سىياسەتى كلىساي كاتولىك ھەمىشە ئەمە بوۋە كە لە شوپىنىكا بى بە قازانجى خۆى بىت. يانى قەشە باشىكەت ئەمرى پىكردوۋىت كە يارمەتى شەرقان وياخىيەكان بەدەيت؟ "

بابە يواكىم، ۋەكو ئەۋەى گۆپى لە پىرسىيارەكەى نەبوۋى، بە دەنگە لەرزۆكەكەى لە سەرى دەپوات: " ئەم خەلكە بەۋ ھەموو حالە نالەبارەيانەۋە، شاد و خۇشحالن. نىگاي لە نىۋان مورىرا سىزار و تامارىندو كونىا ماتوس دا دىت و دەچىت: " قوربان، شادترىن خەلكانىك كە تا نھا دىۋمىن. باۋەركىرن بەمە بۆ خۇمىش زەحمەتە. بەلام شتەكە نەك ھەر راستە، بەلكو زۆرىش راستە. ئەمە جۆرە ئاسوودەيەكى خەيالى داۋنەتى، گالتهيان بە نەدارى و بەدبەختى دى، بە راستى ئەمە پەرجۋىەكە لەۋ گۆرە. "

مورىرا سىزار دەلئىت: " با بىنە سەر ئەۋ فىشەكانەى دەتەقنەۋە. لە بەدەنى بەشەرا دەتەقنەۋە، زامىكى ئەۋتۆيان تىدەكات دەلىى زاركى گركانە. پىزىشكانى سوپا تا ئىستا ئەۋ جۆرە برىنانەيان لە بەرازىلدا نەبىنىۋە. باشە ئەۋ فىشەكانە لە كۆپۋە دىن؟ ئەمەش پەرجۋۋە؟ "

بابە يواكىم لە بن لىۋانەۋە دەلئىت: " من ئاگام لە چەك وچۆلىان نىيە. تۆ باۋەر ناكەى، بەلام ئەۋە راستىكەيە قوربان. سوپىد بەم جىبە رۆحانىيەى بەرم دەخۇم. شتىكى نائاسايى لەۋىندەر پوۋ دەدات، ئەۋ خەلكە لە سايەى پەحم و بەرەكەتى خودادا دەژىن. "

عەقىد، تەمەشايەكى تەۋسامىزى دەكات. بەلام پەيامنېرە نىكىبىنەكە لە سوۋچىكى چادىرەكەدا ۋەستابوۋ و تىنوۋىيەتى ھەر لە بىر نەمابوۋ. بە وردى گۆپى لە ھەر وشەيەكى ياروۋى قەشە دەگرت، ۋەكو ئەۋەى قسەكانى ئەۋ بەلای ئەمەۋە، لە ھوكمى ژيان ۋەمەرگا بن.

عەقىدەكە دەلئىت: " ھەموو موبارەك، ۋەلى، دادپەرۋەر، راستەۋخۆ لە ئىنجىلەۋە دەرھاتوون، ھەلبىزاردەى خودان؟ دەتەۋى من باۋەر بەۋ و پىننە بكەم؟ ئەم خەلكانەى مەزرايان دەسوۋتېن، خەلكى دەكوژن و بە كۆمار دەلېن مەسىحى دەجال؟ "

کابرای دیل، به دهنگیتی لهرزوک دهلیت: "قوربان، قسهکهی خۆم تهواو نهکرد. رهنگه ئهوانه کاری ناجۆرو نابهجییان کردبی، بهلام..."

عهقیدهکه دهبولینی: "بهلام تو دست له گهلیاندا تیکهله. کیهان قهشهین دی یارمهتیاں ددهن؟"

قهشهکهی کومبی سهری دادهنوینی: "پوونکردنهوهی ئهوه زحمهته. من له ههوهلهوه چووم بو ئهویندهر تا پیش نویژیان بو بکه، ری و رهسمی عهشای رهبانیاں بو بهریابکه. له ژیاوما ئه و جوش و خرۆش و بهشداریه زۆرم نهبینی بوو. باوهر و ئیمانی ئه و خهله که له ئهقلا نییه قوربان. ئهگه پشتم تی کردبان، گوناحبار نهدهبووم؟ له بهر ئه و هۆیه بهردهوام بووم له سهر چوونم بو ئهویندهر، ههچنده قهشهباشی لیی قهدهغه کردبووم. چما مهحرووم کردنی راستگوترین ئیمانداران له نویژ و نزا و سرووتین ئاینی گوناح نییه؟ ئول و مهزه ب بو ئه و خهله که ههموو شتیک بوو له ژیاندا. من قسهی ناخی دلی خۆم بو دهکه. من بهخۆم دهزانم شایستهی ئهوه نیم که قهشه بم قوربان."

یاروی رۆژنامهقانی نزیکین له ناکاوا خۆزیا دهخوایی که میزه سهفهری و قهلهم و شووشه مهرهکهبهکهی دهگهله خۆدا هاوردا.

یاروی قهشه به زمانی تیک ئالاهوه گوتی: "من دهگهله ژنیکا دهژیام که دهگهلهما دهخوت، سالانیکی زۆر وهکو پیاویکی ژندار دهژیام. مندالم لیی بوون قوربان."

بهدهم وهستانهوه سهری داخستبوو ودهلهززی. یاروی رۆژنامهقانی نزیکین، له فکران رادهچیت، ههلبهته ههست به پیکهینه ژیراویژهکهی میجر کونیاماتوس ناکات، له شهرا روخساری سووری سوور بووتهوه. موریرا سیزار دهلیت: "من ئهوهم پی سهیر نییه ئهگه قهشهیهک مندالی ههبت، بهلام ئهوهی که ناچیته ئهقلمهوه ئهمهیه که کلێسایهکی کاتولیکی ههواداری لهشهرقان ویاخیان بکات. کیهان قهشهین دی هاوکاری کانودوسییهکان دهکن؟"

بابه یواکیم دهلیت: "به راستی دهرسیکی چاکی فیرکردم. وهختی دیتم چون بهو ئاسانیه دهستبهرداری ههموو شتیک بوو وههموو ژیاانی بو روحی تهرخان کرد. مهگه نابجی خودا و روح له پیش ههموو شتیکی ئیمه مانانهوه بجی؟"

موریرا سیزار به تهوسهوه دهلیت: "مورشید دهلیتی؟ یانی قهدیس و وهلییه؟"

یاروی دیل دهلیت: "من ئهمه نازانم قوربان. من ههمیسه ئههم له خۆم پرسیهوه، له یهکهم رۆژهوه که بو کومبی هات، ههلبهته له میژه. ههوهلجار وامدهزانی شیته، بهرپرسیانی کلێساش ههمان گومانیاں لیی ههبوو. قهشهباشی، چهند قهشهیهکی کاپوسینی نارد، تا مهسهلهکه له بنج و بناوان بکه. ئهوانه هیچیان بو بهدیار نهکوت، له هیچ حالی نهبوون، ترسابوون، ئهوانیش گوتبوویان شیته. بهلام ئهگه وابویه، چون له ناکاوا ئه و ههموو گۆرانه روهی دها؟ چون ئه و ههموو خهله که لات و لهویره، ئه و ههموو برسیانه، بجی خهه و خهیا، شاد و ئاسوده بیر، ئارهزوومهندانه له دهوری خردهبوونهوه؟"

عهقید قسهکهی پیدهبرجی: "ئهدی پاساوت بو ئه و ههموو تاوانه، بو سووتاندن و ویرانکردنی مولک و مهزرای خهلهکی و پهلاماردانی سوپا چییه؟"

بابه یواکیم دهلیت: " له گه لټام، له گه لټام، هیچ پاساویک بو ټه و کارانه یان نییه. به لام خویشیان نازانن چ دهکن، یانی دهمه وئ بلیم ټم کارانه تاوانن به لام به نیه تی باش دهکرین، له رای خودا دهیکه ن قوربان. ههمو و ټه شتانه له میشکیاندا ټیکه ل وپیکه ل بوون."

به ترسه وه ئاوری دهوروبه ر دهداته وه، وهکو ټه وه ی قسه یه کی کردبج که کاره ساتی لیکه ویتته وه.

- " کی ټه وه ی خسته میشکی ټه و دامانه وه که پژی می کوماری، ټه نتی مه سیحه، مه سیحی ده جاله؟ کی ټه و ورپنه ئایی و ئولیانه ی گوری بو راپه رپین و سهره ه لاندیکی چه کداری دژ به حکومت؟ من دهمه وئ ټه وه بزانه م بابه." موریرا سیزار، دهنگی به رزترکرده وه: " کی ټه و خه لکه ی خسته خزمه تی ټه و سیاسه توانانه وه که ده یانه وئ، ده سه لاتی پاشایه تی بو به رازیل بگه ریتنه وه؟"

بابه یواکیم، له بن لیوانه وه، به دهنگی ناله ئامیزه وه دهلیت: " ټه وانه سیاسه توان نین. هیچ شتیک له سیاسه ت نازانن، فریان به سیاسه ته وه نییه. ټه وانه دژی زهواجی مه ده نین، ته نیا له بهر ټه وه، ټم زاراه وئ مه سیحی ده جاله یان به دهمه وه گرتو وه.

قوربان ټه وانه مه سیحی خالیسه ن. له وه تیناگن له کاتیکا زهواجی پیرو ن، ټه وه ی خوا حه لالی کردو وه، له ئارادایه، بو ده بی زهواجی مه ده نیش هه بیته ..."

له و دهمه دا نه رمه کوکه یه کی بو ده کات وله ناکاوا بیده نگ ده بیته. چونکه موریرا سیزار، دهمانچه که ی له کیفه که ی ده رهینا. به کاوه خو زامنی دهمانچه که ده کاته وه و لووله ی دهمانچه که ده خاته سهر لاجانگی دیله که. دلئ روژنامه فانه نزیکیبینه که وهکو ده هو ل ده که ویتته لیدان، به راده یه ک به ری پژی مینه که ی ده گری، که هه ردو و لاجانگه کانی ده ده نه ژان.

ده که ویتته سهر هه ردو و چوکان: " مه مکوژه... مه مکوژه... تو سهری ئازیزترین ئازیزت مه مکوژه جه نابی عه قید، پایه به رز."

عه قید دهلیت: " له هه وه له وه ئاگادارم کردیتته وه، که چی تو ده ته وئ به و قسانه وه خته که م به فیرو بده ی قه شه."

بابه یواکیم، که وتو وه ته هه نسک هه لدان: " راسته من ده رمانم بو ده بردن، ته قه مه نیم بو ده بردن، ټه و شتانه م بو ده بردن که داویان ده کرد، بارووت و لووله دینامیتم بو ده بردن، ټه و شتانه م له کانه کانی کاسابو بو ده کرین. هه لبه ته ټم کاره هه له بو وه. ئیدی نازانم قوربان، هیچ بیرم نه ده کرده وه، به راستی ټه وهنده خه لکیکی به باوه ر و ئاسووده بیربوون، خو زیام پیده خواستن. من به عه مراتم شتی وام به خو وه نه بینی بو، من کردم، تو نه یکه ی. مه مکوژه قوربان.

عه قید ده پرسیت: " باشه کی یارمه تی ټه مانه دهدات. کی چه ک وپاره وپول وته قه مه نیان بو دابین ده کن؟

یاروی قه شه ده لالیتته وه: " نازانم... نازانم. ټه وه ی من ده یزانم به زوری مولکدارو فیوداله کانن. ټه مانه عاده تیانه قوربان، ده می چه ته وریگره کان چه ورده کن تا هیرشیان نه که نه سهر و بچنه سهر فیودالانی دی."

موریرا سیزار، قسه که ی پیده بریت: " باشه بارون دی کانا براقاش یارمه تیان دهدات؟"

-به‌لئی قوربان، وازانم هندی شتیان له " کالومبی " وهرده‌گرت. ئیدی ئەمه عاده‌ته. به‌لام ئیستا، دوای ئەوهی خه‌لکانیکی زۆر باریان کردوو، وازیان له‌و عاده‌ته هیناوه. من هیچ کاتی نه‌ فیودالیک نه‌ سیاسه‌توانیک و نه‌ بیانی و غه‌واره‌یه‌کم له‌ کاندوس نه‌دیتوو. هه‌ر هه‌موویان خه‌لکی نه‌دار وه‌ژارن. من هه‌رچییه‌ک بزانه‌م وه‌کو هیلکه‌ی پاککراو ده‌یخه‌مه‌ ده‌سته‌وه، من وه‌کو ئەوان نیم. نامه‌وی شه‌هید بيم. مه‌مکوژه.

گریان له‌ ئەوکی ده‌گیریت، ده‌که‌وێته هه‌نسک هه‌ل‌دان، شان‌ه‌کانی ده‌جولین.

موریرا سیزار ده‌لێت: " ئەو میزه‌ کاغه‌زی له‌ سه‌ره. نه‌خشه‌یه‌کی ته‌واوی کاندوسم ده‌وی... جاده‌کانی، ده‌ر و ده‌روانه‌کانی شارو‌چکه‌که، چۆن وه‌ کوپوه به‌رگری و به‌ره‌قانی لێده‌کریت."

بابه‌ یواکیم، به‌ چوار چنگوله به‌ره‌و لای میزه‌که ده‌روات: " به‌لئی، به‌لئی. هه‌رچییه‌ک بزانه‌م. هیچ پێویست به‌وه ناکات درۆت له‌گه‌لدا بکه‌م."

ده‌چێته سه‌ر کورسیه‌که و ده‌ست به‌ کیشانی نه‌خشه‌که ده‌کات. موریرا سیزار و تاماریندو و کونیا ماتوس به‌ دیاریه‌وه ده‌هه‌ستن.

په‌یامنی‌ره نزیکیه‌که‌ی رۆژنامه‌ی (جورنال دی نوتیسیاس) له‌و سه‌ری چادره‌که‌وه هه‌ست به‌ ئاسووده‌یی ده‌کات؛ دیمه‌نی کوشتنی قه‌شه‌ چکوله‌که‌ی له‌ کۆل بووه‌ته‌وه، له‌ سه‌ری نادرئ، ته‌مه‌شایه‌کی رۆخساری نیگه‌رانی قه‌شه‌که ده‌کات که‌ مژوولی کیشانی ئەو نه‌خشه‌یه‌یه که‌ داویان لیکردوو. گوێی لێیه به‌ز وه‌لامی ئەو پرسیارانه ده‌داته‌وه که‌ ئەوان سه‌باره‌ت به‌ پرد و سه‌نگه‌ر و که‌مین و جاده‌ داخراوه‌کان لێی ده‌که‌ن. یارۆی رۆژنامه‌قانی نزیکیان له‌ سه‌ر ئەرزه‌که رۆده‌نیشیت، ده‌ست به‌ پژمین ده‌کات، یه‌ک و دووان و سییان و ده، گێژ ده‌بی، سه‌ری ده‌سوورئ و هه‌ست به‌ تینویه‌تیه‌کی زۆر ده‌کات. عه‌قید و هه‌ردوو ئەفسه‌ره‌که دووباره یارۆی دیل پرسیار پیچ ده‌که‌ن، پرسیار ی سه‌گفانان، که‌مینه‌کانی پێشه‌وه‌ی لێده‌که‌ن. - که‌ پێباجی یارۆی دیل هیچ شتیک له‌و باره‌یه‌وه بزانی‌ت - رۆژنامه‌قانه‌که سه‌ری زه‌مه‌میه‌که‌ی ده‌کاته‌وه و قومی ئاو ده‌خواته‌وه و له‌ دلی خۆدا ده‌لێت، دیسان له‌ خسته‌که‌ی خۆم لامدا. په‌رت هه‌واس، گێژ و وێژ، بی موبالات گوێ له‌ ئەفسه‌ره‌کان ده‌گرئ که‌ گه‌نگه‌شه‌ی ئەو زانیاریه‌ گۆنگانه ده‌که‌ن که‌ قه‌شه‌که پیی داون. عه‌قید بۆیان روون ده‌کاته‌وه که‌ ره‌شاشه‌کان و توپه‌کان ده‌بی له‌ کوئ دابنرین و تپه‌که چۆن بیته دامه‌زراندن، تا شه‌رقان و یاخیه‌کان له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه گه‌مارو بدن. گوێی لێیه که‌ ده‌لێت: " نابی هیچ ریگایه‌کی هه‌لاتیان بۆ بیلینه‌وه."

پرس و جوویه‌که ته‌واو ده‌بی‌ت. چه‌ند سه‌ربازیک وه‌ژوورده‌که‌ون تا دیله‌که به‌ن. موریرا سیزار، پێش ئەوه‌ی دیله‌که به‌روات پیی ده‌لێت: " تۆ ئەم ده‌قه‌ره‌ شاره‌زای، بۆیه ده‌بی یارمه‌تی به‌له‌ده‌کانمان ده‌یت. له‌ کاتی خۆیا یارمه‌تی ئیمه‌ش ده‌ی تا مه‌فره‌زه‌کانی ئەوانمان پی نیشان ده‌یت."

هه‌رکه دیله‌که، له‌ چادره‌که و ده‌ره‌که‌وت، په‌یامنی‌ره نزیکیه‌که له‌ هه‌مان جیگاوه که‌ لێی دانیشتبوو، له‌بن لیوانه‌وه گوتی: " وام ده‌زانی به‌ ته‌مای بیکوژیت."

عه‌قید، به‌ جوړئ ته‌مه‌شای ده‌کات وه‌کو ئەوه‌ی تا ئەو ده‌مه هه‌ستی به‌ بوونی ئەو، له‌ ژووره‌وه نه‌کردبی. ئەوسا ده‌لێت: " ئەم قه‌شه‌یه له‌ کاندوس به‌ که‌لکمان دیت. ئەمه‌ جگه له‌وه‌ی که‌ خراپ نییه، هه‌موو خه‌لکی له‌وه ئاگادار بکه‌ینه‌وه که‌ پشتیوانی کلیسای کاتولیک له‌ رژیمی کۆماری، به‌و راده‌یه نییه که‌ زۆریک له‌و خه‌لکه وێنای ده‌که‌ن.

په یامنیږه نزیکیینه که له چادره که وده درده که وی. شه و داهاتووه و ئوردوگا که نوقمی تاف هه یف بوو. به ره و ئه و کوخته دهرات که بو ئه م و پوژنامه فانه پیره سه رما برده له که ترخان کرابوو، له م کاته دا دهنگی شه پیوری خوارنگه که به رز ده بیته وه. دهنگی شه پیوره که له هه موو شوینی کدا دهنگ ده داته وه. لیږه و له وی ئاگر کراوه ته وه، پوژنامه فانه که، به بهینی ئه و سه ربازانه دا دهرات، که به ریوه ن بو و هرگرتنی جیره خو راکی ناچیزی شه وان هیان. هاوکاره که ی له کوخته که دایه، وه کو هه میشه مل پیچه که ی له دهوری گهردی ئالاندووه. له کاتی که به دوو قولی له سه ره و ریزی خوارنا وه ستاون، په یامنیږه که ی پوژنامه ی (جورنال دی نوتیسیاس) هه رچیه کی له خپوه ته که ی عه قیدا بینی بوو و بیستبوو، هه ر هه مووی له سیری تا پیازی بو گپراهه وه. جیره ی ئه مشه ویان، شله یه کی خه ست بوو، به ئاسته م تامی "مانیوک" ی ددها، که می ئارد و دوو کلؤ قهند. قاوه یه کیانش دانی که بو ئه وان زور خو ش و به له زه ت بوو.

هاوکاره که ی لی پیرسی: "چ شتی که به م راده یه حه په ساندووتی؟"

له وه لاما ده لیت: "ئیمه نازانین چ شتی که له کاندوس پروده دات. مه سه له که له وه ئالوزترو گونگتره که بیرم لیده کرده وه."

پوژنامه فانه پیره که ده لیت: "ئه گه ر مه به ستت ئه مه بی، من هه رگیز بیرم له وه نه کردووه ته وه، که شان دو نیردراوانی شابانوی به ریتانیا، بکه ونه ئه م ساراو بیابانه. به لام باوه رم به و قسه یه ی کابرای قه شه ش نییه، که جگه له عه شق و خو شه ویستی خوا، هیچی دی له پشت ئه م هه موو بویه ر و واریقاته وه نییه. ئه م هه موو تفه نگه، ئه م هه موو شه رو پیکادانانه، به و هه موو تاکتی که باشه وه، هه رگیز ناچیته عه قله وه، که ئیشی کو مه لیک سباستیانیستی نه خوینده وار بیت."

پوژنامه فانه نزیکیینه که هیچ شتی که نالیت. ده گه رینه وه بو کولبه که ی خو یان، پوژنامه فانه پیره که دم و ده ست پالده که وی، خو ی ده پیچیته وه و ده چیته ناو جیگاوه و خه و ده بیاته وه.

هاوکاره که ی ناخه وی، میزه سه فه رییه بچو که که ی له سه ر هه ردو و ئه ژنوی داده نیت و سه رگه رمی نووسین ده بیت. که شه پیوری خه وتن لیده درئ، له سه ر په تو یه که ی پال ده که ویت و ده خه ویت. به چاوی خه یال سه ربازه کان له ده ری را ده بینی که به هه موو جله کانیا نه وه خه وتوون. تفه نگه کانیا ن چوار چوار له به ر پیاندا چاته کراون، ئه سپه کان ده بینی که له دهوری تو پخانه کانداهه ستراونه ته وه. ماوه یه کی زور خه وی لیتا که وی. بیر له و ده ورینانه ده کاته وه، که به دریزی شه و به دهوری ئوردوگا که دا (سه ربازخانه) ده سو ری نه وه و به نه وای فیتفیتو که یه کدی ئاگادار ده که نه وه. به لام له هه مان کاتا شتی کی دی له می شکیا چینه ده کات: ئه و قه شه یه ی به دیلی گیرابوو، ده مه لالکی و قسه کانی، له می شکیا دهنگی ده دایه وه، باشه هاوکاره که ی و عه قید راستیا ن ده کرد؟ باشه ماقوله کاندوس، به زاراوه یین باوی وه کو پیلان و شو رش و سه ره لدان و یاخی بوون تو مه تبار بکری، که به ده سیسه ی سیاسه توانانی بیانی و له ده ری را، هاندرئ بو گه راندنه وه ی ده سه لاتی پاشایه تی؟ ئه مرؤ وه ختایه ک گو یی له قسه کانی قه شه کورته بالا که گرتبوو، دلنیا بوو که ئه و قسانه هیچ لایه نیکی مه سه له که یان رو شن نه ده کرده وه. شتی کی ئالوزتر، ریشه دارترو سه یرتر له ئارادا بوو، گومانی له وه هه بوو که ناوی بنی خوایی یان ئه هریمه نی یان روحانی. باشه ئه مه چیه؟ زمانی به ده می زه مزه میه به تاله که یدا دینیت و دوا ی چهند خوله کی که خه و ده بیاته وه.

که یه کهم گزنگی خور له کهل هه لای، گوئی له دهنگی زهنگولان و باعه و باره ی په زان له و سه ری ئوردوگا که وه ده بیت، ده ون و بنچکه کان ده که ونه خشه خش. له نیو ئه و فه و جه وه که پاسه وانی ئه و قوله یان پی سپی درابوو، چه ند سه ری ک قوته وه بوون. ئه و پاسه وانه ی که تۆزی له وه پیش لیروه ره رۆیی، بله ز گه رایه وه. به لام ئه وانه ی له هه را و زه نایه که بیدار بوو بوونه وه، چاویان ده که نه وه، ورد ده روان و ده ست ده خه نه پشت گوئیان. به لی، دهنگی باره و باعه وزرینگانه وه ی زهنگولانه. چاره ی خه والوو و برسی و تینوویان ده که شیتته وه، دم و چاویان هه لده گلوفن. به ئامازه یه کدی حالی ده کهن که قسه نه کهن و بیده نگ بین. به پاریزه وه راده بن و به هه شتاو بو ناو ئه و بنچک و ده وه نانه ده رۆن که دهنگی باره ی په زه کان و زرینگه ی زهنگوله کانیا ن لیوه دیت. هه وه لین که سانی که ده گه نه ده وه نه جاره که مه ره کان ده بینن، له گورگ و میشی به یانیدا مه ره کان له دووره وه سپیه کی مه یله و شیندینه به رچاو: "باع... باع..." هه رکه یه کیک له مه ره کان ده گرن، ده سترپیژی گولله یان به سه ردا ده بارئ، ناله یه کی به سوئ له و که سانه وه به رز ده بیتته وه که ده که ونه سه ر ئه رزه که، گولله ی قه ره بینا یان تیریان پیکه و توه.

شه پیوری رابوون، له و سه ری ئوردوگا که وه لیده درئ، ئه مه نیشانه ی ئه وه یه که تابووره که ده که ویتته ری. زیانه کانی که مینه که زور زور نییه - دوو کوژراو و سی بریندارن، هه رچه نده ئه و ده ورینیانه ی دووی یاخیه کان که و تبوون، که سیان لینه گرتبوون، به لام دوازه سه ر مه ر به تالانی دینن که ئه مه بو سفره هه ژارانه که یان نیعمه تیکی گه وره بوو. به لام سه ربازه کان به و هیژشه له ناکاوه زور سه غله ت بوون، ئاو و خوراکیان به ئاسانی ده ست نه ده که وت، له کانودوس نزیک بوو بوونه وه. سه ربازانی ئه و فه و جه ی که دوو کوشته و سی برینداریان دابوو، ده لین هه قه کابرای دیل له تۆله ی ئه وانه دا ئیعدام بکریت. په یامنیره نزیکیبینه که هه ست به و گورانه ده کات که له ره فتاری ئه و پیاوانه دا چیوو بوو، له ده وری ئه سپه سپیه که ی فه رمانده ی تیبیان دابوو، روویان گرژو مۆن و چاویان ته ژی رق و نه فره ت بوو. عه قید ریگه ی قسه کردنیا ن ده داتی، که هه موویان پیکه وه قسه ده کهن گوئیان لیده گریت و سه ریا ن بو ده له قینی. سه ره نجام بو یان روون ده کاته وه که ئه م دیله، ته نیا یاخیه کی ئاسایی نییه، به لکو پیاویکه ئه و کاته گرنگی زانیاریه کانیا ن بو ده رده که وئ که ده گه نه کانودوس.

پیبیان ده لیت: "ئیوه خه متان نه بی، تۆله ی خوتان ده که نه وه. زورتان نه ماوه، رق و کینه تان بو کاتی خوی هه لگرن، به فیرووی مه دن."

سه ربازه کان، بو نیوه رۆی هه مان رۆژ، ده رفه تی ئه و تۆله یه یان ده سته ده که وئ که زور تینووی بوون. تیپه که به شاخیکا سه رده که وئ، که له وینده ره وه، لیروه له وئ که لاکی مانگایه ک ده بینن، که دالاش پارچه گوشتیکیا ن پیوه نه هیشتوو که به که لکی خواردن بیت. یه کیک له سه ربازه کان ئه وه ی به خه یالدا دیت که ره نگه ئه م که لاکه داویک بی بو دیده وانه کان. هه رکه ئه و قسه یه ی له دم ده رده چیت، چه ند سه ربازیک له ریز ده رده چن و بلاو ده بنه وه و هاوار ده کهن و ده بینن که یاخیه ک که پیستی به سه ر ئیسکییه وه وشک بووه ته وه، له چاله که ی ژیر که لاکه که وه دیته ده ره وه. سه ربازه کان، به سه ره نیزه و کیردان ده که ونه گیانی. سه ری ده برن و ده یبه ن تا نیشانی موریرا سیزاری بدن. پیی ده لین به نیازن ئه م سه ره بخه نه لووله ی تۆپه که وه بو کانودوسی بنیرن، تا یاخیه کان ئه و چاره نووسه بدینن که چاوه روانیا ن ده کات.

عه قیده که به رۆژنامه فانه نزیکیبینه که ده لیت سه ربازه کان خویبیا ن هاتوو ته جو ش و ئاماده ی شه رن.

هەرچەندە گالیلیو گال، بە درێژایی شەو ئەسپی ئازوتبوو، بەلام بە هیچ جۆری خەوی نەدەهات. هەردوو ئەسپەکە زۆر لەرو لاوز، پیر بوون، بەلام تا بەرەبەیان و خۆرەهەلات، هیچ نیشانەیهکی ماندوو بوونیان پێوە دیار نەبوو. ئولپینوی دەلیل و بەلەدی ئەو، کابرایەکی گرژو مۆن و، سیما زەر و رەنگ مسین، کە تووتنی دەجوو، کابرایەکی خۆش تەبیەت نەبوو. تاکو نیوەرۆ، تا ئەو کاتە بۆ نانخواردن وەستان هیچ قەسەیهکیان پێکەوه نەکرد، کەنگی دەگەنە کانودوس؟

دەلیلهکە، پاشماوەی تووتنەکە تەفاندەووە بە کورتی وەلامی دایەو: ئەگەر ئەسپەکان بەرگە بگرن و بربکەن بە دوو یان سێ رۆژ. بەلام ئەو ماوەیە بۆ کاتی ئاسایی بوو نەک بۆ کاتی وەکو ئەم رۆژانە...

چونکە راستەو راست بەرەو کانودوس نەدەرپۆشتن، بەلکو ناوبەناو رێگەیی خۆیان دەگۆرێ تا خۆیان لە یاخیبەکان و لە سەربازەکانیش ببوین، چونکە ئەگەر تووشی هەر یەکیکیان ببوایەن، ئەسپەکانیان لێدەسەندن.

گال لە ناکاوا هەستی بە ماندوو بوون کرد. راکشا و یەکسەر خەوی لێکەوت. دواي چەند سەعاتی دووبارە سواری ئەسپەکان بوونەووە کەوتنە پێ. پاش ئەوەی ماوەیەک رۆشتن، لە کەناری روبریکا دابەزین و بە ئاوی سوێر سەر و چاویان فینک کردەو. لە کاتیگە بە نیو هەردەو باسک و دەشتە پێر لە پێچک و و شترالوکە کەدا رێیان دەکرد، گال، هەستی بە بیتاقەتی خۆی کرد. ئەو بەیانیەیی کیماداسی وەبیر هاتەووە کە چیاوی نەمابوو بکوژرێ و چۆن هەلچوونی ئارەزووی سیکسی زۆری بۆ هینابوو و بە سەریا زال بووبوو. یەکسەر بە سەرسامیەووە ئەوەی لە خۆدا کەشف کرد، کە نە رۆژ و نە مانگی لە یادگەدا نەماوە. تەنیا سەلەکەیی لە بیرە... پێدەچوو هیشتا سالی ۱۸۹۷ بێ. دەتگوت لەم دیارو دەقەرەدا، کە ئەو هاتوچۆی تیا دەکرد، هەورازو نشیوانی تەی دەکرد، زەمان سەراپیتەووە... یان زەمانیکی دیکە بوو بە تام و ریتیمی تاییبەتی خۆی. هەولیدا ئەو بەر خۆی بینیتەووە، چۆن هەستی وەخت شماری لەو سەراندەدا کە دەستی پێدا دینان، کەشف دەکرد. ئایا ئەندامیکی تاییبەتی هەبوو، کە پەيوەندی مرۆف بە زەمانەووە نیشان بەدات؟ بەلێ، هەلبەتە شتی وا هەبوو. بەلام ئایا ئەو شتە ئیسکیکی بچووک، یان نەویاتیکی هەست پێ نەکری، یان دەرەجەیهکی گەرمایی تاییبەت بوو؟ نەیدەتوانی شوینی خۆی وەبیر بینیتەووە، بەلام ئەو توانایی و بێ تواناییانەیی کە دەری دەبری لە یادبوو: کات ناسینەووە یان نەناسینەووە، توانای ریکخستنی ژیانی مرۆف بە شیوێهەکی ورد یان ژیانیکی شەپریوی ئالۆز، گیرۆدەیی سەرگەردانی و پەشوکاری... دەبیرەووە چو: "وەکو ژیانی خۆم." بەلێ ئەو نمونەیی کەسیک بوو، کە چارەنووسی، ئاشووییکی درێژخایەن بوو، ژیانیکی لە هەموو لایەکەووە لە حالی هەرس هینان و دارپوخاندا بوو... ئەمەیی لە کالومی دا بۆ کەشف بووبوو، وەختیەک بۆی کەشف بوو بوو کە بە تین و تاووەو هەولی دابوو پوختەیی بیرو باوهری خۆی و خالە جەوهرییهکانی واریقاتی ژیانی خۆی کورت بکاتەووە. پاشان دووچاری نائومیدییهکی ئەوتو بووبوو کە مەحاله، ئەو هەموو سەفەرە گێژکەرانه، ئەو هەموو ژینگە جیاوازانە، ئەو هەموو خەلکە، ئەو هەموو باوهرە، ئەو هەموو مەترسی و ریسکانە، ئەو هەموو هەوراز و نشیوانە، ئەو هەموو خالە سەرەکی و لاوکیانە، بێنە ریکخستن و کوکردنەووە. پێدەچوو ئەو کاغەزانەیی کە بە بارۆن دی کانا براقای سپاردبوون، وەکو پێویست ئەو هیان رۆون نەکردبیتەووە، کە فاکتەری پایەداری سەرانسەری ژیانی ئەو، چ بوو... ئەو وەفاداریه راستەقینەیه، کە دەیتوانی لە ناو ئەو هەموو ئالۆزی و پەشیوێهەدا، شتیکی بینیتە ئاراو کە لە نەزم و نیرام بچێ: یانی ئەو جۆش و خرۆشە شوێر شگێرپییه، نەفرەتی بێ پایانی لەو کوێرەوهری و بێدایەیی کە خەلکانیکی زۆر گیرۆدەیی بوون، خواست و ئیرادەیی ئەو بۆ گۆرینی هەموو ئەو دیاردانە "بیروباوهرەکانی تو هیچ شتیکی رۆونی تیا نییه، ئامانجە بالاكانت هیچ

په یوه نډیبه کیان به ووهه نیبه که له کاندوس دا ږوو ددهات " قسه کانی بارون، جاریکی دی له گوینا دهرینگانه وه و توږه یان کرد. چوڼ دهبوو مولکداریکی نه رستوکراتی که به جوړی دهریا وهکو نه وهی شوړشی فره نسا ږوی نه دای، له نارمانج و به ها ئایدیالیه کانی نه و تیگات؟ که سیک که ئایدیالیزم به لای نه وه وه زار او هیه کی ناپه سند بوو؟ پیاویک که شه ږقان و یاخیهه کان دهستیان به سهر مولکیکیدا گرتبوو و به ته ما بوون مولکه که ی تری بسووتینن، چوڼ دهیتوانی له کاندوس تیگات؟ هه لبه ته له م کاته دا کالومی نقومی ناگر بوو.

نه و، واته گاللیو، ږازی نه م شهواته ی دهرانی. زور چاک دهیزانی که نه و شهواته زاده ی تاسووب یان شیتایه تی نیبه. یاخیهه کان به و کاره ږهمزی زولم و زوریان له نیو دهرېد، نه وانه به وینایه کی گونگه وه، به لام خوړسکانه گه یی بوونه نه و نه انجامگیریه ی که دهسه لاتی سهدان ساله ی مولکداری تاییه تی، نه م قه ناعه ته ی له میشکی چه وساواندا چیکردووه که نه م سیسته مه، له ناسمانی ږا هاتووه ته خواری و مولکداران خه لکانیکی نائاساین و بو خو نیمچه خواهی کن. باشه نه م ناگرو شهواته باشترین به لگه نیبه بو سه لماندنې نادرستی نه م نه فسانه بی بنج و بناوانه و ږهواندنه وهی ترس و دل ږاویکی قوربانیه کان وهاندانی جه ماوه ری برسی تا به چاوی خو نیمکانیه تی له نیو بردنی دهسه لاتی مولکداری ببینن و نه وه بزنانن که خیلی هه ژاران توانای نه و کاره یان هیه؟ مورشید و موریده کانی هه ږه نده هیشتا خو یان به مه زه ب و ناینه وه هه لواسی بوو، زور چاک ده یانزانی دهبی له کوئی دهست بوه شینن. ږیک له بن و بناوانی زولم و زوره وه، واته له مولک و مه زرا، له سوپاو له یاسا و ږیسای نه خلاقی تاریک نه ندیشی. نایا نووسینه وهی نه و ژینامه یه ی که لای بارون به جی هیشتبوو هه له بوو؟ نه خیر، نه وه هیچ زیانکی به نه سللی مه رانه که ی نه و نه ده گه یاند. نایا سپاردنی نه و شته زور تاییه تی و شه خسیه به بابایه کی دژمن هه له نه بووه؟ ناخر بارون دژمنی نه و بوو. ویرای نه وهش هیه ږیکی لئی نه بوو. ږهنگه له بهر نه وه بووبی، که به هوی نه وه وه ئیستا ههستی به وه ده کرد، هه ږچییه ک ده ژنه وی تینی ده گات و خه لکیش له وه گن، هه ږچییه ک ده لیت لئی تیده گن: نه م شتیکی بوو له وه تایی له سلقادور و ده رکه و تبوو، شتی وای بو پیش نه هاتبوو. بوچی نه و چه ند لاپه ږه یه ی نووسی بوو؟ چوڼی دهرانی که به و زووانه دهری؟ نایا هه ږه تی لاواری بورژوا یانه واداری کردبوو، نه و شتانه بنووسیت، چونکه نه دیده ویست به بی ناو نیشان نه م دنیا یه به جی بیلیت؟ له ناکاوا نه م بیرهی به میشکا هات که نه بادا جورمای ناوس کردبی. جوړه ترسیکی که وه ته گیان. ته سه وری نه وهی که مندالیک بخاته وه، زوری په ست ده کرد، دللی تیک هه لده هات. پیده چی هه ر نه وهش وای لیکردبی که له روما قه رار بدات، خو ی له هه ر په یوه نډیبه کی سیکسی ږپاریزیت. هه همیشه پاساوی نه وهی بو خو دینایه وه که ترسی نه و له به باوک بوون، زاده و به رنه جامی بیرو باوه ږه شوړشگریه که یه تی. ناخر پیاویک که مال و مندالی هه بن و ناچار بی خو اردن و جل و به رگیان بو په یدا بکات، له کوئی ده توانی هه همیشه ناماده ی کارکردن بی؟ له م بواره دا قسه هه ر قسه ی خو ی بوو، ته نیا باوه ږی به قسه ی خو ی هه بوو. بار سووک و سه ر سه لامه ت، نه باوه ږی به ژن و نه به مندال و نه به هیچ شتیکی ده ست و پیگر هه بوو که نازادی سنووردار بکات و وره ی شوړشگریانه ی له ق بکات.

وه ختایه ک له ده وه نه جاریکی بچوکی ږر ده وه نانی فیلامی و ما کامبیرا، لایانداو له نه سپه کانیان دابه زین، ستیران هه له هاتبوون. به بیده نگی نانیان خو ارد، گاللیو، پیش نه وهی قاوه که ی بخواته وه، خه وی لیکه وت. خه ویکی ناخوش، ږر له مردن. وه ختایه ک ئولپینو بیداری کرده وه، دنیا هیشتا تاریکی تاریک بوو، گوینان له لوره لوریکی خه مناک بوو، که پیده چوو لوره ی ږیوی بیت. ده لیله که قاوه که ی گهرم کرده وه و نه سپه کانی زین کرد. گال هه ولیدا سه ری قسان له گه ل ئولپینودا دابه زینیت... له که یه وه لای بارون کاری ده کرد؟ ږه نی دهرباره ی یاخیهه کان

چییه؟ وهلامهکانی یارۆی به‌له‌د، هینده به پاریزو ناراسته‌وخۆ بوون، که گال ناچار ده‌ستبه‌رداری هه‌وله‌که‌ی خۆی بوو. باشه به هۆی فۆنه‌تیکه بیانیه‌که‌یه‌وه بوو که ئه‌و خه‌لکه‌یه‌که‌سه‌ر گومانیان لیده‌کرد و لیتی ده‌پرینگانه‌وه؟ یان مه‌سه‌له‌که‌ شتیکی له‌وه قوولتر بوو، یانی دووری شیوازی هه‌ست وه‌زینی ئه‌و بوو، له شیوازی هه‌ست و ه‌زینی ئه‌م خه‌لکه‌؟

له‌و ساته‌دا ئولپینو شتیکی گوت که ئه‌و تیی نه‌ده‌گه‌یی. داوای له ئولپینو کرد که قسه‌که‌ی دووباره بکاته‌وه، ئه‌مجاره‌یان هه‌موو قسه‌کانی روون و خویا بوون: بۆچی ده‌یویست بۆ کانودوس ب‌روات؟

پیی گوت: " چونکه هه‌ندیک شت له‌وینده‌ر روو ده‌ده‌ن که به‌ درییایی ته‌مه‌نم خه‌باتم له‌ پیناویدا کردووه. له‌وینده‌ر خه‌لکه‌که‌ دنیا‌یه‌که‌ دروست ده‌که‌ن که نه‌ چه‌وسینه‌ری تیدایه‌و نه‌ چه‌وساوه، دنیا‌یه‌که‌ هه‌موو خه‌لکی تیایدا ئازاد و یه‌کسانن. " ئه‌وسا به‌ ساده‌ترین شیواز، به‌مه‌فه‌ومترین وشه‌ بۆ کابرای روونکرده‌وه که چما کانودوس بۆ هه‌موو دنیا گرینگه، چۆن هه‌ندئ له‌و کارانه‌ی که یاخیه‌کان ده‌یکه‌ن، ریک ده‌گه‌ل ئه‌و به‌ها بالا ئایدیاله‌ کۆن و ره‌سه‌نانه‌دا تیکه‌که‌نه‌وه، که خه‌لکانیکی زۆر گیانی خۆیان له‌ پیناویا به‌خت کردووه.

ئولپینو، وه‌ختایه‌که‌ ئه‌و قسه‌ی ده‌کرد نه‌ ته‌مه‌شای ده‌کرد و نه‌ قسه‌که‌ی پییری. گال، هه‌ستی کرد قسه‌کانی، له‌ گویی کابرای به‌له‌دا وه‌کو ئه‌و بایه‌یه‌ که به‌ سه‌ر تاویراندا داده‌خزی، بیئه‌وه‌ی هیچ شوینه‌وارو باندووریک جیبه‌یلی. وه‌ختایه‌که‌ له‌ قسه‌کانی بووه‌وه ئولپینو، سه‌ری به‌ لایه‌کا خوار کرده‌وه و له‌ بن لیوانه‌وه شتیکی گوت که به‌ لای گاله‌وه زۆر غه‌ریب بوو: وایده‌زانی گال بۆیه‌ بۆ کانودوس ده‌روات تا گیانی ژنه‌که‌ی رزگاربات. وه‌ختایه‌که‌ گال به‌ سه‌رسامی لیده‌روانی، ئولپینو له‌ سه‌ری رۆیی: ئه‌دی روڤینو هه‌ره‌شه‌ی نه‌کردبوو که ئه‌و ژنه‌ ده‌کوژیت؟ یانی به‌ لایه‌وه گرینگ نه‌بوو که روڤینو ئه‌و ژنه‌ (جورما) بکوژیت؟ مه‌گه‌ر ژنی نه‌بوو؟ ئه‌گه‌ر ژنی نییه، چما له‌ روڤینوی رڤاندبوو؟ گال، به‌ متمانه‌وه گوتی: " من نه‌ ژنم هه‌یه‌ و نه‌ که‌سم رڤاندووه. " روڤینو باسی که‌سیکی دیکه‌ی کردووه و ئولپینو به‌ سه‌هو له‌ مه‌سه‌له‌که‌ حالی بووه. یارۆی به‌له‌د دووباره‌ چووه‌وه قاوغی بیده‌نگیه‌که‌ی خۆی.

دوای چه‌ندین سه‌عات ئه‌وسا که‌وتنه‌وه قسان، دوای ئه‌وه‌ی تووشی کاروانیکی زیاره‌تکاران بوون که چه‌ند گالیسه‌که‌یه‌که‌ وچه‌ند گۆزه‌یه‌که‌ ئاویان پییوو، ئاویان دابوو به‌مانیش. وه‌ختایه‌که‌ زیاره‌تکاره‌کان که‌وتنه‌وه ریی و ئه‌مانیان به‌ جیه‌ه‌شت، گال هه‌ستی به‌ خه‌مینیه‌کی زۆر کرد، هۆی خه‌مینیه‌که‌ی پرسیاره‌ چاوه‌روان نه‌کراوه‌کانی ئولپینو و قسه‌ سه‌رزهنشت ئامیزه‌کانی بوو. گال بۆ ئه‌وه‌ی چیتیر بیر له‌ جورما وروڤینو نه‌کاته‌وه، که‌وته‌ بیر کردنه‌وه له‌ مردن. له‌ مردن نه‌ده‌ترسا، هه‌ر بۆیه‌ زۆر جارن به‌ گژیا چووبوووه. ئه‌گه‌ر سه‌ربازه‌کان، به‌ر له‌وه‌ی بگاته‌ کانودوس ده‌ستگیری بکه‌ن، به‌ جوړی رووبه‌روویان ده‌بیته‌وه که ناچار بن بیکوژن، به‌و شیوه‌یه‌ خۆی له‌ ته‌وه‌ین و ئه‌شکه‌نجه‌ ده‌بوارد وناو ونا‌تۆره‌ی ترسنوکی له‌ کۆل خۆی ده‌کرده‌وه.

هه‌ستیکرد که ئولپینو زۆر نیگه‌ران و بی ئۆقره‌یه. ماوه‌ی نیو سه‌عاتیک ده‌بوو که به‌ سواری ئه‌سپ به‌ ناو بیشه‌یه‌کی چرو چوغوورد که‌وتبوون وگه‌وه‌و گه‌رما په‌ریشانی کردبوون و له‌ ناکاوا کابرای به‌له‌د چاوه‌ تیژه‌کانی برینه‌لق و پۆپی دار و دره‌خته‌کانی ده‌وروبه‌ریان و به‌ چه‌وه‌ گوتی: " ده‌ورمان گیراوه، باشت‌ر وایه‌ چاوه‌روان بکه‌ین تا خۆیان دره‌ده‌خه‌ن. " له‌ ئه‌سه‌په‌کانیان دابه‌زین. گال بیته‌وده له‌ هه‌ولی ئه‌وه‌دا بوو نیشانه‌یه‌که‌ بدۆزیته‌وه که به‌لگه‌ی حوزووری به‌شه‌ران بی له‌و ده‌وروبه‌ره. به‌لام دوای که‌میک پیاوانی، به‌ تاپر و تیروکه‌وان و، قه‌مه‌ و کێرده‌وه، له‌ نیو دره‌خته‌کانه‌وه وه‌ده‌رکه‌وتن. پیره‌ پیاوکی ره‌شی زه‌به‌لاحی دیو ئاسا که تا ناوقه‌دی رووت

بوو، سلاوی لیکردن و به زمانی که گال به باشی لای حالی نه ده بوو پرسى له کوینده ره وه دین. ئولپینو به رسقى دایه وه که له کولومبیه وه دین و بو کاندوس دهرؤن. ئەوسا باسی ئەو ریگا به پیچ و دهرهیه ی که گرتبوویانه بهر تا به گوتەى خوی نه که ونه دست سهربازەکان، بو کابرا کرد، گفت و گویه که یان وشک و کورت بوو، به لام له گویی گال دا دژمانه نه بوو. دواى ئەوه ی بینی که کابرا ره شه که هه وساری ئەسپه که ی ئولپینوی گرت و سواری بوو، یه کیک له پیاوه کانی دی سواری ئەسپه که ی گال بوو. ههنگاویکی به ره و لای کابرا ره شه که ناو له ناکاوا هه موو چه کداره کان لووله ی تفهنگه کانیا ن کرده ئەو و نیشانه یان لیگرته وه.

به ئاماژەى دست تیی گه یاند که نیازی خراپ نییه و داواى لیکردن که گویی لیبگرن. بوی پروونکردنه وه ده بی به زووترین کات بگاته کاندوس تا له گه ل مورشیدا قسان بکات وهه والیکی گرینگی پیبگه یه نیت و گوتی بو ئەوه هاتوو تا له شه ری سهربازەکانا یارمه تیان بدات... به لام سه رو سیمای بیموبالات و گرژ و مونی زه لامه کان، له زهوقی داو بیدهنگ بوو. کابرا ره شه که هه لوهسته یه کی کرد. به لام که بینی گال نیازی قسه کردنی نییه، شتیکی گوت که گال ئەمجارهش تیی نه گه یی. ههنگی هه موویان ری و ری له کوپوه هاتبوون له وینده ره وه گه رانه وه، کر و کپ، له پشت درهخته کانه وه که وتنه نه دیوی.

گال له بن لیوانه وه پرسى: "چی گوت؟"

ئولپینو به رسقى دایه وه: "گوتی باوک (خوا)، مه سیحی موبارهک و، وهلیان و فریشته ی ناسمان به ره قانی له بیلوموتنه دهکن. ئەوان پیویستیان به کومه کی که سی دی نییه."

ئەوهشی گوت که ئیستا زوریان بو کاندوس نه ماوه، بویه پیویست ناکات نیگه رانی ئەسپه کانیا ن بن. دووباره به ری که وتنه وه. به پینان به ناو ده وه نه جاره چر و چوغوورده که که وتن، هینده به خیرایی رینان ده کرد که بی ئەسپیان پیوه دیار نه بوو. به لام له دست دانی ئەسپه کانیا ن، به مانای له دستدانی خورجین و ئازوو قه کانیا ن بوو. ئیدی له و ساته به دواوه به ناچاری که وتنه خواردنی میوه ی وشکه وه بوو و چرؤ وره گی پروه کان. گال له پرا ههستی کرد که له وه تایی له کالومی وه دهرکه وتوو، بیر کردنه وه له وه به لایانه ی له م دوا ییانه دا به سه ریا هاتوون، دهرگای جو ره نائومی دییه کی لیده کاته وه، بویه هه ولیدا بیر له جو ره چاره سه ریکی قه دیمی بکاته وه، ئەویش ئەوه بوو خوی به بیر کردنه وه ی مجه رهد و نه شه خسییه وه مژوول بکات: "زانست له هه نبر ویزدانی نیگه راندا." باشه کاندوس له م رپسا میژووییه ئاوارته نه بوو که ده یگوت ئاین وئول هه میشه فاکته ری گه وچاندنی جه ماوه ری خه لک بووه که دژی ئاغا کانیا ن رانه بن و شو رپش به رپا نه که ن؟ مورشید سوودی له خو رافاتى ئولی وه رگرتبوو، تا جووتیاران دژی سیسته می بورژوا یی و ئەخلاقیا نی کونه په رستانه هانبدات، بیانکات به گز ئەوانه دا که ساله های سال، ئاینیا ن به کار بردبوو، تا جووتیاران بگه وچینن وه کویلا یه تی قایل بین و بیر له شو رپش و راپه رین نه که نه وه.

به هه رحال ئول له باشتترین حاله تدا ده یقید هیوم گوتەنى خه ونی نه خو شان بووه، ئەمه دروسته، چه ندو چون هه لئاگریت، به لام له هه ندی حاله تی وه کو ئەمه ی کاندوس (ده یقید هیوم ۱۷۱۱ - ۱۷۷۶، فه یله سووف و دیرؤکنوسیکی سکوتلان دییه، گوتوویه تی ئەزمون سه رچاوه ی هه موو مه عریفه یه که) له وه یه ئاین بتوانی بیت به فاکته ری بیدار کردنه وه ی قوربانیانی کومه لگه له خه وی غه فله ت وله حالی نه رینیا ن و هانیا ن بدات بو چالاکی شو رپشگیزانه و به دهم ئەم چالاکی وبزاقه وه، به ره به ره حه قیقه ته ئەقلانیه زانستییه کان، جیگای ئەفسانانی نئه قلانی و بنه کانیا ن، بگرنه وه. ئاخو دهره تی ئەوه ی ده بی بابه تیک له م باره یه وه بنوسیته و بو رۆژنامه ی (پریشکی

شورپش) ی بنیریت؟ جاریکی دی که و ته هه و لی ئه وهی قسه ده گه ل کابرای ده لیل و به له دا بکات. ئولپینو، رای سه بارهت به کانودوس چی بوو؟ کابرای به له د، ماوهیه کی زور بیئه وهی وه لام بداته وه هه ر خه ریکی جووینی قاته که ی (جوره تووتتی که) ناو ده می بوو. ئه نجام به دلنیا بیه کی ته واوه وه، وه کو ئه وهی مه سه له که ی نه له دور و نه له نزی که به لاوه گرینگ نه بیته به رسقی دایه وه: "سه ر بازه کان له ملی هه موویان ده دن، دوا به یه کیان سه ر ده برن. " گال گه بیه قه ناعه تی ته واو، هیچی دیکه یان پی نییه که به یه کدی بلین.

وه ختایه ک له بیته وه ده وه نه جار که وه ده ره که و تن، خو یان له ده شتیکی به رینی پر له پوه کی زی که دا بینی یه وه، ئولپینو به کی رده که ی قه ده که ی شه ق ده کدن، شیله یه کی شیرین وتالی هه بوو، خوار دنی ئه و شیله یه که می که تینوویه تیان شکاند. ئه و روزه ده سه ته یه ک زیاره تکارانی دیکه یان بینی که بو کانودوس ده چوون. زوری نه برد له وان تیپه رین.

دیتنی ئه و خه لکه که له کانگای چاوی ماندوویانه وه، جوش و خروشیکی به هیتر له فه لاکه ت و به ده ختی، په نهان بوو، بووه مایه ی سوکنای دلی گال. ئه م دیمه نه، گه شینی و شادییه که ی له لا زندوو کرده وه. ئه وانه مال و حالیان به جیهیشتیوو، تا بو شوینی برۆن که له ئان و ساتا بوو شه ری تیا بقه ومی. ئایا ئه مه نیشانه ی ئه وه نییه که خه لکی به ته بیعت و خورسک هه میسه له سه ر هه ق و له گه ل هه قدایه؟ ئه مانه بو یه بو ئه وینده ر چون چونکه قه ناعه تیان وابوو که کانودوس تاسه وخه ون وخولیاکانی ئه وان سه بارهت به دادپه روه ری و نازادی به رجه سه ته ده کات. له ئولپینوی پرسی: که نگی ده گه نه ئه وینده ر؟ ئه گه ر بویه ریکی ناجوریان نه یه ته ری ئه مشه وه ده گه ن. بویه ری ناجور؟ مه به سته چی بوو؟ هیچی تریان پینه بوو تا ته ماحی تیکری و لیان بدزری، وانیه؟ ئولپینو به رسقی دایه وه: " له گینه بکوژریین. " به لام گال سوور بوو له سه ر ئه وهی که نه یه لی وره ی دابروخت. به ده م سوو که بزه یه که وه، ده بیره وه چوو - به هه رحال، دزینی هه ردوو ئه سپه که یان، بو خوی جوره به شدارییه ک بوو له و دوزه ی که کاری بو ده کرد.

بو ئیسراحت لایندا، خانوویه کی چولی که نار مه زرایه ک که شوینه وار و باندوری شه واتی به ئانقه سته پیوه دیار بوو. نه دار و دره ختی لیوو و نه کانی و ئاو. گال، که و ته شیلا نی لاقه وشک و کوتراوه کانی، که به هوی راپه یمایی دورو دریژی چه ند روزه وه، تلوقیان کردبوو. ئولپینو، له ناکاواو له بن لیوانه وه گوتی که له بازنه که ده رباز بوونه. ئاماژه ی بو لایه ک کرد که پیشتر وارگه ی ئاغه ل ومالات و گاو انان بوو، که نه ا چول کرابوو و جگه له چوله وانیه کی ترسناک هیچی دی نه بوو. بازنه ی چی؟

ئه و چغز و بازنه یه ی که کانودوسی له هه موو جیهان جیا ده کرده وه. خه لکی ده یانگوت، مه سیحی موباره ک له ناو ئه م بازنه یه دا حوکمرانی ده کات، به لام له ده ری بازنه که دا شه یتان حوکمرانی ده کات. گال هیچی نه گوت. ئه گه ر بیرت له جه وهه ری مه سه له که کردباوه، ناوه کان زور گرینگ نه بوون، ئه مانه ته نیا رواله ت بوون، ئه م ناوانه ته نیا بو ئه وه بوو که خه لکانی ئومی و نه خوینه وار ئاسانتر له مانا وجه وهه ری مه سه له که حالی ببن، ئیدی هیچ گرینگ نه بوو له جیاتی زاراوه ی دادپه روه ری و بیادی، نازادی و کو یلایه تی، کومه لگای چینایه تی و ناچینایه تی، زاراوه ی خودا و شه یتان به کار به رن. له دلی خودا ده یگوت و هختیک بگاته کانودوس، شتیک ده بینی که له ده ورانی گه نجایه تیدا له پاریس دیتبووی: خه لکانیک که جوش و خروشی شور شگیری له سه راپایان ده چورا، به هه موو شیوه یه ک به ره قانیان له که رامه تی خو ده کرد. ئه گه ر توانیبای ده نگی خوی به گو یی ئه وانه بگه یه نی

و خه لکی له مه به سته کانی خوئی حالی بکات، دهیتوانی یارمه تیان بدات، یانی به لای که مه وه دهیتوانی ئه و شتانه یان فیتر بکات که ئه وان نه یاننده زانی و ئه م به هوی دنیا دیدهی و گه ران به دنیا دا فیتر یان بووبوو.

گوئی له ئولپینو بوو که پرسی: " به راست به لاته وه گرینگ نییه که روئینو ژنه که ت بکوژی یان نا؟ ئه گه ر وایه بوچی ژنه که ت پفاند؟ "

ههستیگرد، له توور په ییا هه ناسه ی ته نگ بوو. به لاله په ته گوتی که ژنی نییه، چون زات دهکات و به چ هه قن ئه و پرسیاره ی لی دووباره دهکاته وه که پیشتر وه لای داوه ته وه؟ ههستیگرد به ره به ره زیاتر رقی له م پیاوه هه لدهستی و هه زدهکات ته وهینی بکات.

گوئی لیبوو، ئولپینو له بن لیوانه وه ده لیت: " پیاو سه ر له م کاره ده رناکات. "

لاقی به راده یه ک دهیه شان و پای به جوژی ئاوسابوون، هه رکه دووباره که وتته وه ری، دوی ماوه یه کی که م گوتی پیویستی به سووکه پشوویه کی دی هه یه. هه رکه له ئه رزه که دانیشته له دلی خویدا گوتی: " ئیدی پیاوه که ی جارن نیم. " زور لاوازتر بووبوو.

که ته مه شای باسکه باریکه که ی خوئی، که نابوو یه ژیر سه ری، کرد، وای هاته به رچاو که باسکی که سیکی دیکه یه.

ئولپینو گوتی: " تا من دهچم، ده گه ریم تا بزانه شتیک بو خواردن په یدا ناکه م، تو بو خوت سه ر خه وی بشکینه. " گال بینی، که خوئی به نیو بریک دار ودره ختی رووتی گه لا رژاوا کرد و له چاو ون بوو. هه رکه چاوانی نوقاند، تابلویه کی دارینی بینی که به قه دی دره ختی که وه داکوترا بوو و چه ند بزما ریکی که وتبوو، به خه تیکی کاله وه بوو له سه ری نووسرا بوو: " کاراتانا ". ئه م ناوه له میشکیا ده خولایه وه، تا به و حاله وه خه و بریدییه وه.

شیروی ناتوبا ده بیره وه چوو، گوئییه کانی قوت کردنه وه له دلی خودا گوتی: " دهیه وی قسه له گه ل مندا بکات. " له خو شیا جه سته چکوله که ی که وته له رزین. مورشید، له سه ر هه سیره که ی به بیده نگی پاکشابوو، ورته ی لیوه نه ده هات. به لام کاتب و نووسه ره که ی کانودوس، دهیتوانی به جوژی هه ناسه دانه که یدا بزانی که ئاخو نوستوو یان بیداره. دووباره له ناوچه رگه ی تاریکیه که وه گوئی هه لخت. تا ئه و کاته هیشتا بیدار بوو. چاوه قول بینه کانی نووقاند بوون و له ژیر پیلوه کانیه وه یه کیک له و وینه خه یالیانه ی ده بینی، که داده به زی تا قسه ی له گه لدا بکات یان ده یانبرد بو ئاسمان تا به دیداری وه لیان و فریشته و پاکیزه و مه سیحی موباره ک و باوک (خوا) بکات. یان بیر ی له و وشه و زاراهه که کیمانه ده کرده وه که ده بوا سه یینی به کاریان به ری، ئه و وشه و ئاموژگاریانه ی که " شیرۆ " له سه ر ئه و کاغه زانه ی تو مارده کردن که بابو یواکیم بوئی هینابوو و، ئیماندارانی ئاینده ده یان خویندنه وه، وه کو چون ئیماندارانی ئه مرۆ کتیبی پیروزیان ده خویندنه وه.

که وته بیر ی ئه وه ی که مادامیکی بابو یواکیم له ئیستا به دواوه بو کانودوس نایه ت، ئیدی زه خیره ی کاغه زی ته واو ده بیته و ناچار ده بیته، له سه ر ئه و کاغه زه ئه ستورانه ی، که زیاتر بو به رگتیکرتن ده ستیان دها، بنووسیت، ئه م کاغه زانه ی له فرو شگا که ی بریانی فیلانوقا په یدا کردبوو، ئه م کاغه زانه به باشی مه ره که بیان له خو نه ده گرت. بابو یواکیم، به ده گمه ن قسه ی له گه ل ئه ودا ده کرد. شیروی ناتوبا، له هه وه ل روژه وه که یاروی قه شه ی بینی

بوو - ئەو بەیانپه‌ی که به هه‌لته‌ک هه‌لته‌ک، دوا‌ی مورشید که وتیوو و خۆ‌ی گه‌یاندبووه کومی - زۆر جار، له چاوانی قه‌شه‌دا ئەو بیزاری و قیز و بیزه‌ی خویندبووه‌وه که دیمه‌نی ئەم له لای قه‌شه دروستی ده‌کرد، هه‌ستی به‌وه کردبوو، که چۆن به‌ز سه‌ری وه‌رده‌گیرا تا چاوی به‌م نه‌که‌وی و شه‌کل و شه‌مایلی له یادگی خۆیدا بسپه‌ته‌وه. به‌لام گرتنی قه‌شه‌که له لایه‌ن سه‌ربازانی یارۆی سه‌ر به‌وه‌وه ئەگه‌ری کوژرانی، شیرۆی ناتوبای خه‌مبار کردبوو، چونکه ئەو هه‌واله‌ مورشیدی زۆر خه‌مبار کردبوو. مورشید، ئەو ئیواره‌یه، به‌ده‌م وه‌عز دادانه‌وه له بورجی په‌رسنگه تازه‌که‌وه گوتبووی: " کور په‌کانم خه‌نی له خۆتان، خۆش به‌ حالتان، بیلومونته بوو به‌ خاوه‌نی یه‌که‌مین شه‌هید، یه‌که‌مین وه‌لی." به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م شیرۆی ناتوبا له خه‌لوه‌تخانه‌که‌دا، ئەو خه‌مه گه‌وره‌یه‌ی به‌دی کرد که مورشیدی داگرتبوو، ئەو خوارده‌نی، که ماریاکوادرادو بۆی هینابوو، نه‌خوارد، به‌ پیچه‌وانه‌ی عاده‌تی هه‌میشه‌یی خۆیه‌وه، له‌و کاته‌دا که کۆرسی ژنانی سروودخوان، ده‌ست و پایان بۆ ده‌شۆرد و جله‌کانیان بۆ ریک ده‌خست، ده‌ستی نه‌وازشتی به‌ سه‌ر ئەو به‌رخه سپه‌دا نه‌هینا که ئالکساندرینا کوریا، به‌ چاوانی له‌ گریانا سوور هه‌لگه‌راوه‌وه، بۆلای ئەوی هینابوو. شیرۆی ناتوبا، که سه‌ری نابوو سه‌ر هه‌ردوو زرانی مورشید، ده‌ستی به‌ قزیا نه‌هینابوو، گوئی له‌ مورشید بووبوو که به‌ده‌م ئاخ هه‌لکیشه‌نه‌وه ده‌لێت: " له‌مه‌ودوا نوێژ و نزای عه‌شای په‌بانی ناب، ئیدی هه‌تیو که‌وتووین." هه‌نگی شیرۆی ناتوبا بۆنی کاره‌ساتی‌کی گه‌وره‌ی کردبوو.

بۆیه هه‌رچه‌کی ده‌کرد خه‌وی لینه‌ده‌که‌وت. چ پووده‌دات؟ دیسان شه‌ر به‌ر ده‌رگای پیگرتبوون، ئەمجاره‌یان خراتر بوو له‌و شه‌ره‌ی له‌ نیوان هه‌لبژاردو سوپای شه‌یتان له (ئو - تابولرینو) پووی دابوو. ئەمجاره‌یان شه‌ری کۆلان به‌ کۆلان، شه‌قام به‌ شه‌قام پووی ده‌دا، ژماره‌ی کوژراو و بریندار زۆر زیاتر ده‌بوو، ئەو له‌ پیش هه‌مووانه‌وه تیا ده‌چی، ئەمجاره‌یان شه‌ری ته‌واو ده‌بی، وه‌کو شه‌ره‌که‌ی ناتوبا نابیت که مورشید فریای که‌وت و پزگاری کردبوو. ئەمجاره‌یان که‌س فریای نه‌ده‌که‌وت. ئەو وه‌کو منه‌تباری و وه‌فاداریه‌ک دوا‌ی مورشید که‌وتبوو، ته‌نیا له‌ پووی پیژانین و منه‌تباریه‌وه بۆ هه‌ر کوێه‌ک پووی بوو، دوا‌ی که‌وتبوو، هه‌رچه‌نده ئەم سه‌فه‌ره دوور و درێژانه زۆری ماندوو ده‌کرد، چونکه ناچاربوو به‌ چوار چنگۆله‌ ری بکات. شیرۆی ناتوبا ده‌یزانی بۆچی هه‌ندیک له‌ موریدانی مورشید، خۆزیا به‌ پۆژه سه‌خته‌کانی جارن ده‌خواست، چونکه ئەو پۆژانه ژماره‌یان که‌م بوو، مورشید به‌ هه‌موویان راده‌گه‌یی.

په‌وشه‌که چه‌ند گۆرا بوو! بیری کرده‌وه، هه‌زاران که‌س به‌غیلی ئەوه‌یان پیده‌برد که ده‌توانی شه‌و و پۆژ له‌ گه‌ل پیاوه‌که‌ی خوادا بی. به‌لام ئیدی ئەویش نه‌یده‌توانی، ده‌می به‌ ته‌نیا له‌ گه‌ل مورشیدا وه‌مینێ و به‌ کامی دل گریی دل بۆ ئەو تاقه‌ پیاوه‌ بکاته‌وه که به‌ جوړی په‌فتاری ده‌گه‌لیا ده‌کرد وه‌کو ئەوه‌ی هیچ جیاوازییه‌کی له‌ خه‌لکانی ئاسایی نه‌بیت. چونکه شیرۆ پۆژی له‌ پۆژان هه‌ستی به‌وه نه‌کردبوو که مورشید به‌و چاوه‌وه سه‌یری ده‌کات که مه‌خلوقی‌کی قه‌مووری که‌له زه‌لامی غه‌ریبی حه‌یوان ئاسایه و به‌ هه‌له له‌ نیو به‌شه‌ران له‌ دایک بووه.

شه‌ویکی ده‌وروبه‌ری ده‌قه‌ری "تیبو"ی بیر که‌وته‌وه که سالانگی به‌ سه‌را بووری بوو، ئەو کاته چه‌ند حاجی و زیاره‌تکار به‌ ده‌وری مورشیده‌وه بوون؟ دوا‌ی نوێژ، به‌ ده‌نگی به‌رز که‌وتنه ئیعتراف. وه‌ختیک نۆره‌ی شیرۆی ناتوبا هات، هه‌یه‌جان و هه‌لچوونگی چاوه‌روان نه‌کراو تیی و پوکا و له‌ ناکاوا شتیکی گوت که تا ئەو کاته که‌س له‌ زاری نه‌بیسنبوو: " من باوه‌رم نه‌ به‌ خودا و نه‌ به‌ ئۆل نییه، ته‌نیا باوه‌رم به‌ تۆیه‌ بابه. چونکه کاریکت کردوو که هه‌ستبکه‌م منیش به‌شه‌رم." بیده‌نگیه‌کی قوول بالی به‌سه‌ر هه‌موواندا کیشا. به‌ هۆی گۆساخی و بی

پهرواییه که ی خوییه وه ئازای که وته له رزین، ههستی به قورسای باری نیگای حه په ساوی زیاره تکاره کان له سه ر شانی خوی کرد. ئیستا، هه مان قسه و په یقه کانی ئه و شه وه ی مورشیدی وه بیر هاته وه: "عه زاب و کول و کوڤانی تو، ته نانه ت له و عه زابه ش زیاتره که شایسته ی شه ی تانه. باب (خودا) به خوی ده زانی که رچی تو پاکه، چونکه هه ر ساتیکی بوونی تو، بو خوی که فاره یه که. تو کاریکت نه کردوو که توبه بکه ی شیرو. ژیان ت بو خوی توبه یه."

له زهینی خویدا دووباره ی ده کرده وه: "ژیان ت بو خوی توبه یه."

به لام ئه م ژیا نه هه ندی ساتی شادی بی هاوتاشی تیا بو وه وه ک: دوزینه وه ی شتیکی تازه بو خویندنه وه بو نمونه خویندنه وه ی چه ند دیریکی کتیبیک، لاپه ره ی گوڤاریک، هه ندی بابه تی چاپکرا و وفیر بوونی هه ندیک له و شته ئه فسانه ئاسایانه ی که پیتان باسیان ده کرد. یان ئه و ته سه ور و خه یاله ی که "ئه لمودیا" هیشتا له ژیا نایه، هیشتا کیژه رند و به ده وه که ی "ناتوبا" یه و ئه و گورانی پیندا هه لده لی و، ده نگ و ئاوازه که ی له جیاتی ئه وه ی کیژی ئه فسوون بکات و بیکوژی، بزهی ده خسته سه ر لیوانی. یان سه ر نانه سه ر پانی مورشید و هه ستردن به قامکه کانی که به قزه چره که یدا ده یگیپان و قزه که ی شی ده کرده وه و کاسه ی سه ری نه وازش ده کرد. ئه مه هه ستیکی ئارامبه خشی له لا دروست ده کرد، ته زوویه کی گه رم به سه راپایدا ده هات. هه ستی ده کرد ته ماسی ئه م ده سته ده گه ل ئیسکه کانی سه رو چاویا، قه ره بووی هه موو ئه و ساته پر ئازارانه ی بو ده کاته وه که له ژیا نیا دیتبوونی.

به لام له مه دا به ئینساف نه بو، مورشید تاقه که س نه بو که ئه م قه رزاربارو منه تباری بی. باشه خه لکانی دیکه ش، وه ختایه ک ئه و هیز و توانای له بهر ده برا، هه لیان نه ده گرت و نه یان ده برد؟ باشه هه مووان به تاییه تی چکوله ی موباره ک، به دل و به گیان دوعایان بو نه ده کرد که خودا ئیمانی بداتی؟ مه گه ر ماریا کوادرادو، ده ره ق به و میهره بان و دلسوزو، دلاوا نه بو؟ وه ختایه ک داکی پیاوانی بیرکه وته وه، هه ولیدا جو ره خو شه ویستییه ک ده ره ق به و ژنه له دلی خویدا بدوزیته وه. ئه م ژنه هه موو کاریکی له پیناوی و ده دست هیئانی مه حبه ته تی ئه و دا، کردبوو، له و رۆژانی ته نگانه و سه رگه ردانیه دا، هه رکاتی که ده بیینی شه که ت و ماندوو بووه، ئازای به دهنی ده شینلا، ریک به هه مان نه فه سه وه که ده ست و پینی چکوله ی موباره کی ده شینلا. وه ختایه ک له رزو تای لیده هات، له باوه شی خویدا ده یواند تا گه رمی بیته وه. جلی بو ده دروو، ده سته کیش و پیلاوی چه رم، که له ریکردنا زور ئاسانکاری بو ده کرد، بیروکه ی ئه و ژنه بوو. ئه دی بو ئه و ژنه ی خو شنه ده ویست؟ چونکه بیستبووی، سه روکی (کورسی سروودخوانانی پیروز) شه ویک له و شه وانیه که زیاره تکاران بو ئیسراحت له بیاباندا لایان ده دا، به خوی ئیعترافی کردبوو که گوایه قیزی له (شیروی ناتوبا) ده بیته وه و پینی وایه که دزیوی و ناشیرینه که ی کاری شه ی تانه و له شه ی تانه وه یه. ماریا کوادرادو که ئه و ئیعترافه ی کردبوو، به کول گریا بوو، له سینگی خوی دابوو، لی پیاو پیاو بووه که له و هه لیه ی ببوری، ئه و گوتبووی که لی خو شبووه و به دایکه بانگی کردبوو. به لام ده یزانی که له دله وه لی خو ش نه بووه، دلی پاک نه بووه ته وه. له فکران راجوو: "هیشتا هه ر رقم لیته تی. ئه گه ر دوزه خ هه بی، من تا هه تاهه تیه تیای ده سووتیم." جارن، هه میشه له بیروکه ی ئاگر ده ترسا، به لام ئه مجاره نه ترسا.

دوا کاروان و که ژاوه ی ده سته جه می وه بیر هاته وه، له دلی خویدا گوتی ئایا پیویست ده کات له ئیستا به دواوه له و ری و ره سمانه دا به شداری بکات. چه ند ده ترسا! نه هه قی نه بوو، زور جار، خه ریک بوو ده که وته ژیر ده ست و پی و پاله په ستوی ئه و حه شاماته وه که ده یانویست له مورشید نزیک بینه وه، هه ندی جار خه ریک بوو پان و پلیش ده بووه وه! گاردی کاتولیک هه رچی له توانادا بوو کردبووی، تا پیش له و ئیماندارانه بگری که ده یانویست

دهستيان بگاته مورشيد، كه له نيوان بخوردان و مه شخه له كاندا وه ستابوو. شيرۆي ناتوبا، كاتيكي به خو زاني بوو كه وتبووه ژير دهست و پيي حه شاماته كه وه و ناچار بوو بوو تا زاري ده گري هاوار بكات بو ئه وه ي گاردي كاتوليک فرياي بكهون وله ژير دهست و پيي حه شاماته كه دهري بيتن. واي ليها تبوو، له م رۆژانه ي دواييدا، جورته تي نه ده كرد، له خه له وه تخانه كه وه ده ربكه وي، چونكه چووني بو كوچه و كولانان پر مه ترسي بوو. خه لكی به ليشاو هيرشيان بو دينا تا دهست له قوقزاييه كه ي پشتي بسوون، كه باوه ريان وابوو ئه و كاره به خته وه ريان بو دينيت. ئه مه جگه له وه ي وه كو بوو كه له، فران فران، له دهستي يه كيان ده فراند، يان به سه عاتان له مالي خويان گليان ده دايه وه وه ده رباره ي مورشيد پرسياريان ليده كرد. باشه، چ بكا، ده كرا باقي ته مه ني له ناو ئه م چوار ديواره گلينه دا به سه ر به ري؟ به دبختي له بن نه ده هات، هه بنانه ي مه ينه ت هه رگيز به تال نه ده بوو.

به دهنگي هه ناسه ي مورشيدا، بوي ده ركه وت كه نها خه وتوو. گويي به ئاراسته ي ئه و ژووره دا هه لخت كه كورسي ژناني سروودخوان، به پال يه كه وه شه ويان تيا به سه رده برد. ئه وانيش هه موو خه وتبوون، ته نانه ت ئه لكساندرينا كورياس. باشه بو خه وي زرابوو، ئايا ترس وخه مي شه ر بوو؟ ئيدي شه ر به ر ده ركه ي گرتبوو، نه ئه بوت جواو و نه پاچو، نه ماكامبيرا، پدراو و نه تارامبلا و نه ئه وانه ي پاسه واني ريگاو بان و سه رنگه ره كانيان ده كرد، شتاقيان بو كوري وه عزه كان نه ده هاتن و، شيرۆ، چه كداره كانی پشت مه ته ري سه كانی چوار ده وري كليساكانی بينی بوو كه به تاپر و فيشه كدان وتير و كه وان و كوته ك و شه نه وه، به جوړي ده هاتن و ده چوون وه كو ئه وه ي چاوه رواني هيرشي دژمن بن له هه ر ئان وساتيكا.

گويي له بانگي كه له باب بوو، سپيده ي به يان له نه يچاره كه ي دابوو، ئه و كاته ي كه ساقی و ئاوديران له شه پپوره سه ده فيه كانی خويان توراند تا خه لكی له دابه شكردنی ئاو ئاگادار بكه نه وه، مورشيد له خه و رابوو و كه وته سه ر هه ردوو چوكان. ماریا كوادرادو يه كسه ر هات بو خه له وه تخانه كه. شيرۆ، هه رچه نده شه وي نه خه وتبوو، به لام هه ستابوو و حازرو ئاماده بوو كه بير و ئيلهامه كانی مورشيد تومار بكات. مورشيد ماوه يه كي زوري به نويزه وه برده سه ر. ئه وسا به چاوی نوقاوه وه دانيشت، ژنه كان به په رۆيه كي نمناك پايان مه سح كرد و سه نده له كانيان له پيي كرد. ئه و كاسه بچوو كه شيره ي، كه ماریا كوادرادو بوي هينابوو، ده گه ل پارچه يه ك چوره كي زوراتا خوارد، به لام دهستي به سه رو گويي به رخوله سپيه كه دا نه هينا. شيرۆي ناتوبا، له دلي خويدا گوتي: "ته نيا خه مباری بابه يواكيم نييه، به لكو خه مباری هه لگيرسانی شه ريشه."

له و ساته دا ئه بوت جواو، جواوه زله و تارامبلاش وه ژوور كه وتن. ئه مه جاري يه كه م بوو كه شيرۆ، تارامبلاي له خه له وه تخانه كه دا ده بينی. وه ختايه ك داروغي شار و فه رمانده ي گاردي كاتوليک هه ستانه سه ر پييان تا دهستي مورشيد ماچ بكه ن، تارامبلا، ياریده ده ره كه ي پاچو، هه ر له سه ر چوكان مايه وه.

ئه بوت جواو گوتي: "بابه، تارامبلا، دويشه و هه نديك خه به رانی بيستوو.

شيرۆي ناتوبا، له و باوه رده دا بوو كه داروغي شاريش دويشه و تا به يانی خه و نه چوو ته چاوی. له ئاره قه دا هه لكشابوو، چلكن و پلكن و توژاوی و حه واس په رت بوو. جواوه زله، ئه و كاسه شيره ي، كه ماریا كوادرادو تازه بوي هينابوو، نايه سه ره وه و به تاسه وه خواردييه وه. شيرۆ، به خه يال ئه و دوو پياوه ي هينايه به رچاوی خوی كه به دريژايی شه وه كه له م سه نگره وه بو ئه و سه نگره دين و ده رۆن، له م ده روازه ي شاره وه بو ئه و ده روازه ده رۆن و بارووت ده بن، چه كان تاقي ده كه نه وه، باسی ره وشه كه ده كه ن. له دلي خودا گوتي: "بيگومان ئه مرۆ شته كه دهست پيده كات." تارامبلا، هيشتا له سه ر چوكان بوو، كلاوه چه رمينه كه ي له ناو ده ستيا گرموله ده كرد.

دوو تاپری به شانوه بوو، چهند فیشه کدانی راست و چهپ له خو بهستبوو که زیاتر له هماغیلی ری و رسمی جهژن و کهرنه فالان دهچوون، بهردهوام لیوی دهکروشت و نهیده توانی یهک قسه بکات. نهجام به دهمه لالکیوه گوتی که سینتیو و کروزس، به سواری ئهسپهکانیان گهییوون. یهکیک له ئهسپهکانیان له ماندوویه تیدا پساوه، مردار بووه تهوه. ئهوی دیکهش رهنگه تا ئیستا مردار بووبیتهوه، چونکه کاتی ئهوه، دوا کهرته دیتبووی، ئارهقه له ناو چهوانی وسهراپایهوه دهچوراپایهوه. ئهوه دوو پیاوه دوو رۆژی تهواو، به بی وچان، بهچوارناله هاتبوون. خوشیان خهریک بوو له ماندوویه تیدا ده مردن. ئهوجا بیدهنگ بوو، له شهرما سوور بووبووهوه، نهیده زانی چیتربلیت، چاوه باده میه چکوله کانی داوای یارمه تیان له ئه بوت جواو دهکرد.

کونه چه ته که ی جارن، هانیداو گوتی: "به مورشید بلی، که سنیتو و کروزس چ په یامیکیان له لای پاچووه هیناوه. به دهمی پرهوه قسه ی دهکرد، چونکه ماریا کوادرادو کاسه یهک شیر و توزی چوره کی زوراتی به ویش دابوو.

تارامیلا، به مورشیدی گوت: "بابه، ئه مره که ت جیه جی کرا. کالومی سووتینرا، ژیروژوور کرا. لی بارون دی کانا براقا به مال و مندال و هندیک له پیاوه کانیه وه بو کیماداس رویشتووه."

ههنگی هه ولیدا ئهوه شهرمه ی له حوزووری مورشیدا گرتبووی، له خوی بره وینیتتهوه و گیراپایه وه که پاچو دوا ی سووتاندنی ئهوه مولک و مه زرایه، له جیاتی پیش له سه ربازه کان بگری، پشتی لیگرتوونه تهوه، تا ئه گهر هیرشیان بو سه ر بیلومونته کرد، له پشته وه لییان بدات. تارامیلا، یه کسه ر که وتبووه باسی ئهسپه مرداره وه بووه که. ئه مری کردبوو که ئهسپه که بیته سه ربهرین، بو ئه وه ی پیاوه کانی که له سه نگه را بوون، بیخون. و ئه گهر ئهسپی دووهم مردار بووه وه، پیویسته بدری به ئانتونیو فیلانوقا، تا به سه ر خه لکیدا دابه شی بکات... به لام که مورشید له وه دهمه دا چاوی هه لیتا، تارامیلا له پر بیدهنگ بوو. نیگا مه ندو قووله کانی مورشید، یاریده ده ره که ی پاچوی شله ژاند. شیرۆ، ده بیینی که چون کلاوه که ی له نیو ده ستیا گرموله ده کات.

مورشید له بن لیوانه وه گوتی: "قهیدی نییه کوره کهم، مه سیحی موباره ک به خوی پاداش و جهزای ئیماندار ی و ئازایه تی پاچو وهاوریکانی ده داته وه."

دهستی برده پیشه وه، تارامیلا بو دهمیک دهستی گرت و به نیگایه کی پر باوه ره وه روانیه مورشید ودهستی ماچ کرد. مورشید دوعای خیری بو کرد و ئه ویش نیشانه یه کی خاچی کیشا. ئه بوت جواو به ئاماژه تارامیلا ی مه ره خه س کرد. تارامیلا سه ریکی دانه واندو پیش ئه وه ی له خه لوه تخانه که وه ده ربکه وئ، ماریا کوادرادو، هه ندی شیر ی، له هه مان تاسدا که جواوه زله و ئه بوت جواو پییان خواردبووه وه، به ویش دا. مورشید ته مه شایه کی پرسیار ئامیزی ئهوه جووته ی کرد.

داروغای شار، که به چیچکانه وه له سه ر هه ردوو پاژنان دانیشتبوو گوتی: "بابه زور نزیک بوونه ته وه. " دهنگی هینده خه مین بوو که شیرۆی ناتوبا، له ناکاوا ترسی لییشت و ههستی کرد ژنه کانیش له ترسا ده له رزن، ئه بوت جواو کیزده که ی ده ره یئا. بازنه یه کی له ئه رزه که دا کیشا، ئه وسا هه ندی خه تی بو سه ر بازنه که کیشا، تا ئه و ریگایانه ده ست نیشان بکات، که سه ربازه کان به ته ما بوون له پیش ره ویه کانیاندا بیگره به ر. ئه وسا به دهم ئاماژه وه بو ده روازه ی شار له ریگای (جرمبوابو) وگوتی: "هیچ که سیک لی ره وه نایه ت. برایانی فیلانوقا خه ریکن هه رچی نه خو ش و دانعه مر هه ن ده یان به ن بو ئه وینده ر تا له مه یدان ی شه ر دووریان بخه نه وه."

تەمەشایەکی جواوہ زلەہی کرد، تا ئی بگەہیەنئێ کہ قسەکہ تەواو بکات. کابرای رەش بە یەک قامکان ئاماژەہی بە بازنەکہ کرد و لەبن لیوانەوہ گوتی: " لەوئ پەناگەہیە کمان بۆ ئیوہ، لە نیوان تەویلەکان و موکامبوی دا دروست کردوہ، پەناگەہیەکی قوولە، ھەر چوار دەوریمان خۆلپژێژ کردوہ، ھیندەمان تاویر لە دەوری داناوہ کہ گوللە کاری تینەکات. ئیوہ نابئێ لیرە لە پەرسنگە و خەلوہتخانەکہ دا وەمینن، چونکہ ئەوان لیرەوہ دین."

ئەبوت جواو گوتی: " تۆپ و تۆپخانەشیان پینہ. دویشەو بە خۆم دیتم. بەلەدین قاچاغچی بردیانمە ناو ئوردوی ئەو سەربرانەوہ. لە تۆپە گەورە دوور بوردەکانہ. بیگومان یەکہەجار خەلوہتخانە و کلێساکان دەکہنە ئامانج."

شیرۆی ناتوبا، ھیندە خەوالو بوو کہ قەلەمەکہ لە دەستی کەوت، سەری گێژی دەخوارد. ھەردوو دەستی مورشیدی لیکدی کردنەوہ تا بتوانی سەر زلەکہی بخاتە سەر رانەکانی ئەو. بە ئەستەم گوئی لە دەنگی مورشید دەبوو: " کہی دەگەنە ئیرە؟"

ئەبوت جواو بەرسفی دایەوہ: " چەندیش دوا بکەون، ئەمشەو دەگەنە ئیرە."

مورشید بە ئارامی گوتی: " من دەرۆم بەلای سەنگەرەکانەوہ. بە چکۆلەہی موبارەک بلین، با پەیکەر و شەمایلەکانی عیسا مەسیح و وەلییەکان و ئەو سەندوو قە شووشەہیە کہ یەسوعی موبارەکی تیاہ، ھەلگری و ھەر ھەمووی لە سەر ئەو رینگایانە دابنی کہ مەسیحی دەجالی لیوہ دیت. زۆر کہس دەکوژرین، بەلام گریہ و زاری ناوی، مردن بۆ ئیماندارێ راستگۆ نەعمەتە."

سەبارەت بە شیرۆی ناتوبا، ریک لەو دەمەدا ئەو نەعمەتەہی بۆ نازل بوو. تازە دەستی مورشید گەہی بووہ سەری، خەویکی قورس دایگرت، یەکسەر، پازی لە ژیان، خەویکی قوول بردیەوہ.

روشینو، تا زیاتر لە مەزراکہی بارۆن، لە کالومی دوور دەکہوتەوہ، ئاسوودەتر دەبوو. پچرانی ئەو داوانەہی کہ ئەویان بە بارۆنەوہ گری دابوو، لە ناکاوا ئەم ھەستەہی لە لا چیکرد، کہ نہا دەستکراوہترە لە جاران و رینگەہی زیاتری لە بەردەمە بۆ ئەوہی بگاتە ئامانجەکہی خۆی. پاش ئەوہی نیو فرسەخیک رینگا دەبریت، خولک و دەعوەتی خیزانیک قەبوول دەکات کہ لە میرد مندالییەوہ دەیناسین. ئیدی مالەکہ بە بیئەوہی پرسیاری جورمای لیکەن یان سەدەمی ھاتی خۆی بۆ کالومی بپرسن، بە ریزو حورمەتەوہ پیشوازی و خزمەتی دەکن و بەیانی خاترخوازی لیدەکن و تویشووی سەفەری بۆ دەپینچنەوہ.

بە دریزایی رۆژەکہ ریدەکات، بەدەم رینگاوە چەندین جار تووشی ئەو زیارەتکارو حاجیانە دەبیت کہ بە رپوہن بۆ کانودوس، ھەر ھەموویان داوای خواردنی لیدەکن. تا دەگاتە شەوئ، یەک توزقال خواردنی پئ نامینیت. لە نزیکی شکەفتیکا، کہ بە مندالی لە گەل مندالی کالومبیاندا دەھاتن بۆ ئەویندەر تا بە مەشخەلان شەقەرەفیک (شەمشەمە کویرە) بسووتینن، رادەکشیت و دەخەویت. بەیانی جوتیاریک ئاگاداری دەکاتەوہ کہ دەوری عەسکەری بەو ناوہدا تییەریون ویاخییەکانیش لەو دەوروبەرەدا دەسورپینەوہ. کہ گوئی لەو ھەوالە دەہی، بە خەمینی و نیگەرانییەوہ دریزە بە رپی خۆی دەدات.

دەمەو ئیوارە دەگاتە گوندیکی دەوروبەری کاراکاتا، کہ بریتیە لە چەند کوختەہیەکی پەراگەندەہی نیو پنچکە دپوان و دەوہنان. سایە و سیبەری درەختانی کاجورو کیپوس، دوای ماندوویەتی وقرچەہی گەرمای رۆژ،

نیعمه تیکه بۆ خۆی. له و دهمه دا ههستدهکات که ته نیا نییه. ژمارهیهک خه لکانی سیپهر ئاسا له نیو بیشه که وه هاتوونه ته ده ری و تی دهر وان. هه موو چه کدارن، قهره بینا و تیروکه وان و قه مه و کیردی داس ئاسایان پییه. زهنگوله ی ملی حه یوانات و جوز له یان له ملدایه. چه ند که سیکیان لیده ناسیته وه، له شه قاوه و چه ته کانی جارانی پاچون، به لام کابرا دوو ره که که یان له گه لدا نییه. کابرا پی په تییه سوور پیسته که، که فرمانده ی گروه که یه، قامکیک ده خاته سه ر هه ردوو لیوی خۆی و ئاماژه بۆ رو قینو ده کات که دوویان بکه وئ. رو قینو دوو دله، ده یه وئ خۆی بدزیته وه، به لام نیگای یارۆی یاخی تی ده که یه نئ پیویسته به گه لیان بکه وئ و زهره ر ناکات و ئه مه به قازانجی ئه وه. یه کسه ر جورمای بیر ده که ویتته وه، به سیمایدا دیاره. وه ختایه ک کابرای یاخی ئاماژه ی ده کاتی، چه ند پیاوکی دیکه ش له نیو دره خت و دار و ده وه نه کاندایه ده ی ده کات. هه ندیکیان سه راپایان به گیا و گه لا و دره ختان داپوشیوه. هه موو به چیچکانه وه و له سه ر پاژنه ی پییان رو نیشتون و چاودی ری ریگای گونده که ده که ن، هه ندیکیان راکشاون، ئاماژه بۆ رو قینوش ده که ن که خۆی مه لاس بدات. کابرای به له د (رو قینو) دوا ی که میک گو یی له ده نگ ده بی.

ده ور ییه کی ده که سی، به یونیفورمی سوور و قاوه ییه وه، به فرمانده یی عه ریفیکی قژ زه رد، له وینده ره وه تیده په ری ن، ده لیل و به له دیکیان له گه لدا یه که رو قینو دلنیا یه که ده ستی ده گه ل یاخییه کاندایه که له. عه ریفه که وه کو ئه وه ی له ناکاوا هه ست به مه ترسیه ک بکات گو یی قولاغ ده بیته وه، ده ست له سه ر په له پیته که به خۆ تهنه که یه وه، به هه شتاو له م دره خته وه بۆ ئه و دره خت ده روات، پیاو ه کانی شی دووی ده که ون، ئه وانیش خۆ ده ده نه په نا دره خته کان. کابرای به له د، هه ر ده روات و ده گاته نا وه ندی ریگاکه. شه رقان و یاخییه کانی ده ور به ری رو قینو، له ناکاوا وه کو بلی غه یب بب، دیار نامین، بیشه که کر و کپ، تاقه گه لایه ک ناله ریته وه.

ده ور ییه که ده گاته یه که مین کوخته. دوو سه رباز به له قه ده رگا که ده خه نه سه ر گازی پشت و ئه وان ی دی پاسه وان ییان ده که ن. به له ده که، له دوا ی سه ربازه کانه وه هه ر ماته ماته و خۆی دوا ده خات، رو قینو ده بی نی خه ریکه ده گه ریته وه. دوا ی تو زیک دوو سه ربازه که له کوخته که دینه ده ری و به سه ر و ده ست ئاماژه ده که ن تا به عه ریفه که بلین که س له ژووره وه نییه. ده ور ییه که ده چنه سه ر کوخته ی دووه م و هه مان تاس و هه مان حه مام دوو باره ده بیته وه. به لام له به رده م کوخته یه کی گه وره تر له کوخته کانی دی له ناکاوا ژنیکی قژ لوول به دیار ده که وئ، پاشان ژنی دووه م په یدا ده بی، که به چاوانی ترساوه وه ده روانه ده ور به ر. وه ختایه ک سه ربازه کان ده یانین و لووله ی تهنه که کانیان تیده که ن، هه ردوو ژنه که دوستانه ئاماژه ده که ن و سووکه هاواری ده که ن. رو قینو، ری ک وه کو ئه و دهمه ی له زاری ژنه دینداره که وه گو یی له ناوی گالیلیو گال بوو، سه ری گیز ده خوات. به له ده که، سوود له و جه نجالی و شله ژانه ده بی نی و خۆی به نیو بیشه که دا ده کات و غه یب ده بیته.

سه ربازه کان کوخته که ته وق ده دن، رو قینو ده یانین ی که ده گه ل جووته ژنه که دا قسان ده که ن، ئه نجام دووان له ده ور ییه که له گه لیاندا ده چنه ناو کوخته که وه و ئه وان ی دی له ده ره وه، تهنه گ به ده ست، حازرو ئاماده چاوه روانیان ده کرد. دوا ی ماوه یه کی که م ئه و دووه ی چوو بوونه ژووره وه، به ئه دا و ئه تواری بی ئه ده بانه وه دینه ده ره وه و ئه وان ی دی هانده دن تا وه ژوور بکه ون و هه مان کاری ئه وان بکه ن. رو قینو گو یی له ده نگ ی پیکه نین و هاواری شادی ده بیته و هه موو سه ربازه کان ده بی نی که به که یف و خۆشییه وه خۆ به کوخته که دا ده که ن. به لام عه ریفه که فرمان به دووانیان ده کات که له به ر ده رگا که ئیشک بگرن.

جم و جول دهکه ویتته ناو دهوهنه جاردهکهی دهوروبه ری. ئەو پیاوانه ی له دهوهنه جاردهکه دا خۆیان وهشاردبوو، به ماتەمات دیتته ده ری و قوت ده بنه وه. روڤینو ده بینێ که به لای که مه وه سی زه لامن. ورده ورده دوویان ده که وێ و پاشان پێ وه غاریوه ده نی، ناوه ستیته وه تا ده گاته فه رمانده ی ده سته که. گوێی له دهنگی خۆی ده بیته که ده لیت: " ئایا ئەو ئافره ته ی که جار ان ژنی من بوو، له و کوخته دایه؟ کابرایه کی کورته له شی له گه لدایه، وایه؟" یاخیه که ده لیت: " وایه، که واته ده بی خۆی بیته." له و ساته دا ده سترپژیکی گولله به گیز و هۆر هه ر دوو سه ربازه ئیشگره که ی به ر ده رگا په له خوار ده کاته وه. دوا به دوا ی ئەوه دهنگی هه لاتن و هات وهاوار له ناو کوخته که وه دیتته گوێ. روڤینو، به تاقه چه که که ی خۆیه وه، که کێرده که ی بوو، ده گه ل یاخیه کاندایه ره و پێش هیرش ده بات، سه ربازه کان ده بینێ که له به ر ده رگا و په نجه ره ی کوخته که دا ته قه ده که ن یان له هه ولی هه لاتندان. هه رکه چه ند هه نگاوێک ده نه ن، به ر گولله یان تیر ده که ون و یاخیه کان به کێرد و قه مه وه هه لده کوتنه سه ر یان. روڤینو ریک له و کاته دا پێی ده خزی و به رده بیته وه. له و کاته دا که خه ریکه هه لده ستیته وه، گوێی له دهنگی شاور و فیتفیتۆکه ی زه ل ده بی، دهنگی چی، گوێ که ر ده کات، ده بینێ یاخیه کان، له په نجه ره یه که وه جه نازه ی له خوین هه لکشای سه ربازیک، که جله کانیا ن له به ریدا، تیتۆل تیتۆل کردوه، فری ده دهنه خواره وه. جه سته پروت و قووته که، به تونده ی ده که ویتته سه ر ئه رزه که.

وهختایه ک روڤینو، خۆی به کوخته که دا ده کات، دیمه نیکی ترسناک به نجی ده کات – سه ربازان بر بر به ده م ئاوزینگه وه له عاردی که وتوون و کومه لیک پیاو و ژنی تووره، به کێرد و کوته ک و به رده وه تیا ن به ربوون و به بی په حمی دایانده پاچن، یاخیا نیش بر بر دین، خۆ به کوخته که دا ده که ن و یارمه تی پیاو و ژنه کان ده دن. چوار پینج ژن به ده م هاواره وه جله کان له به ر سه ربازه کان داده رن تا به ده رکه وتنی عه وره تیا ن سووکایه تیا ن پیکه ن. زه مینه ی کوخته که یه کپارچه خوینه و بو نیکی ناخۆش ژووره وه ی پر کردوه. هه ندی درزو که لین له به ینی پارکی تی ژووره که دا هه یه که وادیاره یاخیه کان له وینده ره وه چاودیری سه ربازه کانیا ن کردبوو. ژنیک له ژیر میژیکدایه، سه ری برینداره، به ده م ئازاره وه ده گری وده نالیت وهه لده پلایت.

روڤینو به ره و ژووری نووستن ده روات، شه رڤان و یاخیه کان، سه ربازه کان پروت ده که نه وه، تفه نگ و قه مه کانیا ن تالان ده که ن، روڤینو دلنیا بووه وه ئەوه ی بۆی ده گه ری له و ژووره دا نییه. سی ژوور به ریزی یه که وه هه ن. ده رگای ژووری یه که م له سه ر پشته، که سی تیا نابینی. له درزی ژووری دووه مه وه، ته خته خه ویکی دارین و لاقی ئافره تی که ده بینێ که له عاردیدا راکشاهه. ده رگا که ده له ک ده دات و جورما ده بینێ. زندووه. هه رکه چاوی به روڤینو ده که وێ چاره ی گرژ ده بی و به جو ری غافلگیر ده بیته که له تاوا خۆی گرمۆله ده کات. یاروی کورته له ش، به ترسیکی کومیدییه وه خۆی به جورماوه قه رساندوه، روڤینو وای دیتته به ر چاوی خه یال که زور له میژه ده یناسیت. عه ریفه قژ زه رده که له سه ر ته خته خه وه که یه. هه رچه نده ئەم عه ریفه مردووه و حه یاتی له به ر براوه، به لام دووان له شه رڤان و یاخیه کان، لیکدا لیکدا به خه نجه ران جه نازه بی گیانه که داده درن و خوینه که ی فیچقه ده کات و به سه راپای روڤینو دا هه لده پژی. جورما حایر و حه په ساو ته مه شای ده کات، ده می داچه قیوه، چه ناگه ی دا که وتووه، که پووی خوار بووه و چاوه کانی ترس و داموویان لیده باری.

روڤینو ده بینێ یاخیه کی پێ خاوس، که به سیما له هیندییه سووره کان ده چی، خۆی به ژووره که دا ده کات و یارمه تی دووانه که ی دی ده دات، تا جه نازه ی عه ریفه که له سه ر ته خته که هه لگرن وله په نجه ره که وه تووری بده نه

كۆلان. پاشان، جلهكانى و تفهنگهكهى و قهमेكهى دهبەن و لە ژوورەكە وەدەردەكەون. فەرماندەى ياخييهكان وەختايەك بەلاى روڤينو دا دەپوات، ئاماژە بۆ لاى جورما دەكات و بە روڤينو دەلەيت: "بينيت؟ خۆيەتى."

كورتەلە دەكەويته ورتەورت، روڤينو گوڤى ليدەبى، بەلام هيچى لى حالى ناييت. بە ئارامى لەبەر دەرگاگە دەوہستى، رەنگى دىنى و رەنگى دەبات، رەنگ بە روويەوہ نامينيت. دلەراوڪييهكهى ھەوہلجارى دەرپويتهوہو ھەست بە ئارامى دەكات. جورما ھيشتا لە سەر ئەرزەكە راکشاوہ، بە رادەيەك لە پەل وپۆكەوتبوو كە نەيدەتوانى لە جىبى خۆى رابى. لە پەنجەرەكەوہ، ياخييهكان دەبينران كە بە ژن وپياويانەوہ دەرپويشتن و خۆيان بە بيشەكەدا دەكرد.

كورتەلە، تەمەشاي يەك بە يەكيان دەكات و لەبەر خۆوہ دەلەي: "ئەوا يەك يەك دەپۆن، جورما ئيمەش دەبى برۆين."

روڤينو سەرى بادەدات و بە ئارامى دەلەيت: "جورما نايەت، تۆ برۆ."

لى كورتەلە ناروات. گيژو ويژ، شپرزەو پەشوڪاو، ترساو و ھەراسان، بە ژوورە چۆلەكەدا، بە نيو خوين و بۆگەنيا دەسوورپيتهوہ و نەفرەت لە بەخت و ناوچەوانى خۆى دەكات، ھاوار بۆ ژنە رديندارەكە دەكات كە فرىاي بكوئى، ھيمى خاچ دەكيشيت و بە ھەندى وشە و پەيڤى گۆنگ وئالۆزەوہ لە خوا دەپارايەوہ. روڤينو، لەو ماوہيەدا ژوورى نووستنەكان دەگەپى و دوو ھەسیر دەدۆزيتەوہ، بۆ ژوورەكەى پشتەوہى كوختەكەيان رادەكيشيت كە لەويندەرەوہ دەتوانى تاقە شەقامەكە و مالەكانى كاراكاتا ببينى. ھەر لە خۆوہ، بينئەوہى بە خوشى بزاني بۆ، ئەو دوو جيگەيەى ھينا بۆ ئەوئى. بەلام نھا كە ھينابوونى دەيزانى: نوستن. بەدەنى وەكو پارچە ئيسفەنجىك ئاوى ليدەتكا. چەند پەتيك كە بە قولابىكەوہ ھەلواسرابوون دەكاتەوہو بەرەو لاى جورما دەپوات و ئەمرى پيدەكات كە بە گەلى بكوئى. جورما، بينھيچ دوو دلئى و ترسيك دووى دەكەويت. روڤينو، لە لاى جيگەكانەوہ، ھەر چوار پەلى دەبەستى. كورتەلە لەوييە، لە ترسا چاوى زەق بوون. ھاوار دەكات: "مەيكوژە! مەيكوژە!"

روڤينو، لە سەر گازی پشت رادەكشيت و بينئەوہى تەمەشاي بكات ئەمرى پيدەكات: "برۆ لەويندەر بوەستە. ئەگەر كەسيكت بينى بۆ ئيرە ھات، بيدارم بكوہ."

كورتەلە، دەپەشوڪى، چاوى دەتروكى. بەلام دواى تۆزيك سەر دەلەقيني و بە ھەشتا و بەرەو لاى دەرگاگە دەپوات. روڤينو، چا و ليكەدەنى، پيش ئەوہى خەو بيباتەوہ لە خۆى دەپرسيت ئايا كە تا نھا جورماى نەكوشتوہ، بۆ ئەوہى كە دەيەوئى زياتر عەزابى بدات. يان لە بەر ئەوہى پاش ئەوہى كەوتووتە بەردەستى، رق و كينەكەى دامرکاوتەوہ. گوڤى ليدەبى كە ژنەى تاي، لە سەر جيگاگەى ديكەو لە نزىكى ئەوہو رادەكشيت. ژيراوژير و بە دزيبەوہ سەيرى دەكات. زۆر لاواز بوو. چاوەكانى بە قوولا چوون و ليل و خەمبار و ماندوون، جلهكانى دپوان و قژەكەى بژ بووتەوہ، روشانيكى قوول بە بازوويەوہ ديارە.

روڤينو، كە رادەبى، بە جوڤى لە سەر جيگاگە رادەپەپى وەكو ئەوہى لە مۆتەكەيەك ھەلەيت. بەلام خەونەكەى بىر ناكەويتهوہ. بينئەوہى تەمەشاي جورما بكات، يەكسەر بۆ لاى كورتەلە دەپوات كە ھيشتا لە بەر دەرگاگە وەستاوہ بە نىگايەكى پرتس و ئوميدەوہ لى دەروانيت. دەتوانى لە گەل ئەودا بروات؟ روڤينو سەرى ئەرىي بۆ دەلەقيني. ھيچ قسەيەك بەيەكەوہ ناكەن، روڤينو چا و بە دەورو بەرى كوختەكەدا دەگيرى تا بزاني شتى

نادۆزیتته وه كه بیخوات و بیخواته وه. كه به دوو قۆلی بۆ ناو كوخته كه دهگه رینه وه، كورته له لیبی دهپرسیت: " به ته مای بیکوژیت؟ " روڤینو هیچ وهلامی ناداته وه. كۆمه لیک پووش و پرگ و ریشه و گه لای درهختان له كۆله پشته كه ی دهردینی و به سهر جیگا كه دا بلاوی دهكاته وه. كه په ته كان له دهست و پیبی جورما دهكاته وه، ته مه شای ناكات، یان به جوړی دهروانی وهكو ئه وهی له بنی بوونی نه بیته. كورته له مشتئ له و گیا و گه لایانه دهخاته ده میه وه و دهست به جوینی دهكات. جورماش به ره به ره دهكه ویتته خواردن، ناوبه ناو دهستیك به سهر مه چهك و گوزینگی پیبدا دینیت. بی هیچ قسه یهك، به بیدهنگی مژوولی خواردن دهبن، له ده ریږا دنیا به ره به ره تاریك و تاریكتر ده بیته و زیكه زیكی میروان به رزده بیته وه.

روڤینو ده بیره وه ده چیت، وا ههست دهكات ئه م بۆنه ی لیږده دا به سه ریدا دئ، هه مان ئه و بۆنه یه كه كاتی خوئی شه ویک له گه ل هاسیكی (دوره شیر) مردووا به سهر ته له یه كه وه، بردبوویه سهر.

له ناکاوا گوئی له جورما ده بی كه ده لیت: " چما نامكوژیت و مه سه له كه نابری نیتته وه؟ "

روڤینو، دهروانیتته ئاسمان وهكو ئه وهی گوئی له جورما نه بووبی. به لام به هه موو هوش و گۆشی خوئی وه گوی بۆ ئه و دهنگه هه لده خات كه سات به سات كزتر و له رزوكتر ده بیته: " وا ده زانی له مردن ده ترسم؟ نه خیر ناترسم. به پیچه وانه وه چاوه پروانت بووم تا بیته و ئه م ژبانم له كۆل بكه یته وه. ته سه وور ناكه ی له ههر هه موو ئه م شتانه بیزار بووم؟ ئه گه ر خودا خو كوژی حه رام نه كردبا و به گوناح له سهرم حیساب نه بوایه تا نها له میژ بوو خو م كوشتبوو. به ته مای كه ی بمكوژی؟ بوچی ههر ئیستا له كۆلی ناكه یته وه؟ "

كورته له، به ده مه لالکی و تهنگه نه فه سییه وه ده لیت: " نا! نا! "

كابرای به له د (روڤینو) بیه یچ وه لامیك له جیبی خوئی دانیشتوو. ژووره كه ئیدی نقومی تاریکی بووه. دوا ی توژیک روڤینو گوئی لیده بی كه ژنی، به ره و لای ئه و داده خزی تا دهستی بیگاتی. ئازای جهسته ی گرژ ده بیته. گیرۆده ی ههستیك بووه كه ئاویتته یه كه نه فرهت، قیزهاتنه وه، بیزاری وشه هوهت و، ته وهین، عه زهت و نوستالیژا. به لام ریگه نادات هیچ یه كیك له و حاله تانه به سیمایه وه به دیار بكه ویت.

گوئی له دهنگی لاقه و پارانه وهی ژنه كه یه، ههست به له رزینی سه راپای دهكات، گوئی لیبه ده پاریتته وه: " له بیری به ره وه، ئه وهی چوو، چوو، له دوا ی چووان مه چۆ. تو سه ری مریه می پاکیزه، بیكه به خاتری مه سیحی موبارهك، ئه و بویه ره فه راموش بكه، به زۆر به رزه فتی كردم. هیچ گوناحیكی منی تیا نه بوو. زۆرم هه ولدا به ره قانی له خو م بكه م، زۆرم چوار په ل كوتا. روڤینو، تكایه له وهی پتر خو ت عه زاب مه ده. "

ژنه باوهشی پبدا دهكات، به لام روڤینو له خوئی دوور دهخاته وه، به لام به تووندی نا. راده بیته، به له په کوتی به دوا ی په ته كاندا دهگه ری. ده یاندۆزیتته وه و به بیدهنگی دووباره دهست و لاقی ژنه ده به ستیتته وه. له هه مان شوینی خوئی داده نیشیتته وه.

گوئی له ورته ورت و هه نسك هه لدانی ژنه ده بیته: " برسیمه، تینوومه، ماندوومه. نامه وئ له وهی پتر بژیم. بمكوژه و ببریته وه. "

ده لیت: " ئه و كاره ده كه م. لیږه نا، به لكو له كالومبی، ده مه وئ خه لکی مردنه كهت بدینن. "

ماوه یه كی زۆری پبده چی، تا كۆلی گریانه كه ی جورما له جو ش ده كه وئ و بیدهنگ ده بیته.

گوئی لیده بی که ژنه له بن لیوانه وه ده لیت: "تو روئینوکه ی جارن نیت."

ده لیت: "توش ژنه که ی جارن نیت. ده له مه یه کت له به دهنی دایه که هی من نییه. ئیستا ده زانم که چما خودا ئەم هه موو ماوه یه عه زابی دایت ونه یه یشت دوو گیان ببیت."

له ناکاوا تریفه ی مانگه که، به خواری له په نجه ره و ده رگا کانه وه له ناو ژووره که ده دات، ولو له گه رده مۆله قه که ی ناو ژووره که ئاشکرا ده کات.

کورته له، له لای پی جورما وه خوی گرمۆله ده کات و روئینو له سه ر هه سیره که راده کشیت. چه ند به و ده قه وه، به ده می نوقا وه وه، به ده م بیرکردنه وه ده مینیته وه؟ وه ختایه ک که گوئی له ده نگی ئەو دووانه ده بیت، وا ده زانی له خه و بیدار بووه ته وه، به لام له راستیا چاوی لیکنه نابوو.

جورما، له کورته له ده پرسیت: "باشه تو چما لی ره ماو یته وه، خو که س زوری لینه کردوویت؟ ئیدی بوچی ته هه موولی ئەم بو ن بوگه نیه ده که یه ت، مه گه ر نازانی چ بو یه ری ک به ری وه یه؟ له جیاتی لی ره دانیشیت، رابه بو کاندوس برۆ."

کورته له، به ده م ناله ناله وه ده لیت: "هه م له رویشتن ده ترسم، هه م له مانه وه. نازانم چون به تاقی ته نیا هه لیکه م. له وه تای یاروی قه ره ج کریومی، قه ت به ته نیا نه بووم. منیش وه کو هه رکه سیکی دی له مرن ده ترسم."

جورما ده لیت: "ئه و ژنانه ی چاوه روانی سه ربازه کانیان ده کرد نه ده ترسان."

کورته له له بن لیوانه وه ده لیت: "ئاخر چونکه دلنیا بوون که پاش مرن زندوو ده بنه وه. منیش ئەگه ر به و راده یه دلنیا بام، نه ده ترسام."

جورما ده لیت: "من له مردن ناترسم، ناشزانم ئاخو دوا ی مرن زندوو ده بمه وه یان نا." روئینو ده زانی که رووی ده می جورما، له مه نه ک له کورته له.

له ده نگی ک بیدار ده بیته وه، دنیا هیشتا گورگ و می شه (شه وه کی). گقه ی بایه؟ نه خیر، شتیکی دیکه یه. جورما و کورته له پیکه وه چا و ده که نه وه. کورته له ده ست به خو کیشانه وه و باویشکدان ده کات. لی روئینو بیده نگی ده کات: "وس... وس." له پشت ده رگا که وه خوی مه لاس ده دات و چاودیری ده ره وه ده کات. تارمایی دریزی پیاویکی بی تفه نگ، به تاقه جاده که ی کاراکاتا دا دیت و له ئاستی هه ر کوخته یه کدا ده وهستی و سه ری ده کیشیته ژووره وه.

وه ختایه ک کابرا ته واو لییان نزیک ده بیته وه و خه ری که ده گاته دیار سه ریان، روئینو ده یناسیته وه: ئولپینوی به له دی خه لکی کولومبیه. ده ی بینی هه ر دوو دهستی ده خاته ئەم لا و ئەولای ده می و بانگ ده کات: "روئینو!... روئینو!" له پشت ده رگا که وه وه ده رده که وی و خوی نیشاندده دات. ئولپینو، وه ختایه ک ده یناسیته وه چاوه کانی له خو شیا ده کرینه وه و بانگی ده کات. روئینو، له کوخته که وه ده رده که وی، دهستی تووند به مشتووی خه نجه ره که یه وه گرتوو وه به ره و پیری ده روا ت. نه سلای لی ده کات و نه خیره انین. به سه رو سیمای کابرا دا دیاره که ریگایه کی دوور و دریزی بریوه.

ئولپینو، به ده نگی به رزو راویژیکی دوستانه ده لیت: "له دوینی ئیواره وه له تو ده گه ری م. بییان گوتم که به ری وه ی بو کاندوس. به لام پاشان ئەو یاخیا نه م بینی که سه ربازه کانیان کوشتبوو. به دریزی شی وه به ری وه بووم."

روڤينو، به سيمايه كى جدى ويئته وهى فزه بكات گوى ده گريټ.

ٺولپينو به هاوسوزييه وه ته مه شاي دهكات، وهكو ئه وهى بيهوى بيري بخاته وه كه زه مانى هاوپرى بوون. له بن ليوانه وهو به ئه سپايى ده لئيت: "بوم هيناوى، بارون ئه مرى پيكر دم كه بو كانودوسى ببه م. به لام من مه سه له كه م بو ئه ريستاركو باسكرد و ئيدى به دووقولى برپارمان دا كه ئه گهر توم بينى، به توى بسپيرم."

سه رسامى ونه باوه رى به سيمايى روڤينو وه ئاشكرا ده بئيت: "بو منت هيناوه؟ كابرلى غه واره ده لئى؟"

ٺولپينو ده لئيت: "زول و بيئشه ره فه" ٺولپينو، به قيز و بيئزه وه تفيك رڤ ده كاته ئه رزه كه: "هيچ به لايه وه گرينگ نيهه كه تو ژنه كه ي بكوژى. مه به ستم ئه و ژنه يه كه له توى رڤاند. نه يده ويست هر باسيشى بكات. به دروه ده لئيت كه په يوه ندى به وه وه نيهه."

روڤينو، چاو ده تروكيني و زمان به ليويدا دئيت: "حالى حازر له كوييه؟"

له دلى خودا ده لئيت: "راست ناكات... كابرلى بو ئيره نه هيناوه."

به لام ٺولپينو، به دوورو دريژى باسى جيگا وريگاي كابرا غه واره كه ي بو دهكات و له سه رى ده روات: "شتيك هه يه، هه رچه نده په يوه ندى به منه وه نيهه، به لام حه زده كه م بيزانم. جورمات كوشتووه؟"

روڤينو كه سه ر ده له قيني، ئيدى ٺولپينو هيچ شتيك نالئيت. بو ساتيك له م فزوليه ته ي خوى ته ريق ده بيته وه. ئاماژه بو بيئشه كه ي پشت خويه وه دهكات و ده لئيت: "وهكو موته كه و ابوو. ليڤه دا ئه وان هيان كه ده كوشت، به داره كانه وه هه لئانده واسى. دالاش پارچه پارچه ي ده كردن... ديمه نيك بوو، ته حه موول نه ده كرا."

روڤينو، له ناكاوا قسه كه ي پيده بږي: "كه ي لئى جيا بوويته وه؟"

ٺولپينو ده لئيت: "دوينى ئيواره. پئموايه هئيشتا هه رله وينده ر بى، زور ماندوو بوو، هيچ شوينيك شك نابا كه روى تيبكات. جگه له وهى كابرليه كى بيئشه ره فه، زوريش بيئده سه لات و ناز نازوكيه. ته واو په شوكاوه و نازانى رڤو بكاته كوى."

روڤينو، باسكى ده گرى، تووند ده يگوشيت، راسته وخو چاو له دور چاوى ده بږي و ده لئيت: "مه منونم."

ٺولپينو، سه ريك ده له قيني و، باسكى له ده ستى ئه و ده ردئيت.

روڤينو بله ز و به چاوانى ئه بله قه وه بو ناو كوخته كه ده گه رپته وه. وه ختايه ك به هه شتاو خوى به كوخته كه دا دهكات، كورته له و جورما به واقى وږه وه راده بن. لاقى جورما ده كاته وه، ده ستى ناكاته وهو، زور به په له هه مان په ت له مى ده ئالئيت. كورته له هاوار دهكات و هه ردوو ده ستى به ده م و چاوى خويه وه ده گريټ. به لام روڤينو ناي خنكيني، ته نيا په ته كه ي له مل دهكات، تا به ئاسانى له دوى خوى راي بكيئشيت. ناچارى بكات له دواى ئه وه وه له كوخته كه وه ده ربكه وي. ٺولپينو، رږويى. كورته له، به هه لبه ز هه لبه ر دوايان ده كه ويټ. روڤينو ئاوپرى ليئده داته وهو ئه مرى پيده كات: "دهنگت ده رنه يه ت." جورما پئى له به رد و تاوږه كان هه لده كه وي و له نيو ده وه نه كاندا گير ده خوات، به لام هيچ قسه يه ك ناكات وهه نكاو به هه نكاو دواى روڤينو ده كه وي. كورته له دوايان كه وتووه و وهك ئه وهى وږينه بكات له بن ليوانه وه باسى ئه و سه ربازانه دهكات كه به دره خته كانه وه هه لواسراون و سه رگه ر و داله كه رخوره تئيان وږوكاون.

بارونس ئەستىلا، لە كاتىكا چاوى برى بووه كاشيه شكاههكانى ناو ژوورى دانىشتن، گوتى: "من له ژيانما، لهويندهر، له گوندى زور شتى ترسناكم ديتووه. له و شتانهى كه خهلكى سلفادورى دهترساند." روانيه بارون، كه له سهر كورسيه بزوزهكهى، خوى به پاش و به پيشا رادهژهند، بيئوهوى به خو بزاني، ههمان رىتمى خانه خوييه پيرهكهى "خوزيه برناردو موراو" ي دووباره دهكردهوه. "ئهو گايهت بيره كه هاروژابوو و پهلامارى ئهو مندالانهى دهدا كه له دهرسى ئاين هاتبوونه دهرهوه؟ من نهترسام. تو خوا ترسام؟ من ژنىكى ترسنوك نيم. له كاتى گرانيه گهرهكهدا زور شتى ترسناكمان بينى، وا نهبوو؟"

بارون سهريكى بو لهقاند. خوزيه برناردو موراو و ئادالبرتو گوموسيو - ئەمیان له سلفادورهوه هاتبوو تا بارون وبارونس له مهزراى "پدراقىلمليا" بدینى و دوو سهعاتىك دهبوو كه له گهلياندا بوو - ههولياندهدا گهت و گويهكانيان ئاسايى بيت، بهلام نهياندهتوانى نارهههتى خويان له ههنبهر ديمهنى بيتاقتى بارونسدا پهنهان بكن. ئهو ژنه مهندهى، كه له پشت رهفتاره سهنگينهكانيهوه نهدهبينراو بزهكانى سهر ليوى، ديوارىكى ئەستوورى له نيوان خوى وخهلكانى ديدا دروست دهكرد، نها له پهستا و بيپسانهوه قسهى دهكرد، له تو وايه تووشى نهخوشيهك بووه كه كارى له شيوهى قسهكرديشى كردوو. ستويى چهناگهى چرپابوو. تهنانهت "سباستيانا" ش كه ناو به ناو دههات تا ههنيهى خانم به ئاوى كوئونيا فينك بكاتهوه، نهيدهتوانى له قسه كردن رايبگرى.

ههروهها نه ميژدهكهى، نه خانهخوييهكهى ونه گوموسيو، شتاقيان نهيانتوانى قهناعتى پييكهن كه بو ژوورهكهى خوت بروات وئيسراحت بكات.

دهسته سپيهكانى بو لاي ئەوان راکيشا و بهردهوام بوو: "من خوم بو كارهساتى گهوره ئاماده كردوو. ديتنى سووتانى كالمبى بو من زور خراتر بوو لهوهى كه داىكم دهبينى بهدهم عهزابهى گيان كيشانهوه هاوارى دهكرد و به دهستى خوم "لودانوم" م دهدايه كه بهره بهره كوشتى. ئهو گر و بليسانه هيشتا ليرهدا، له ناخما كلپه دهسهنيت." دهستى به سكييهوه گرت و بهدهم لهرزوه كوور بووهوه: "وهكو ئهوه بوو ئهو مندالانهى كه له بارم چووبوون، به بهرچاومهوه بسووتين و ببن به خو لهميش."

تهمهشايهكى بارون، موراو، گوموسيوى كرد، دهتگوت لييان دهپاراپيهوه كه باوهرى پييكهن. ئادالبرتو گوموسيو بزهيهكى به روويدا دا. ههوليدا بوو بابهتهكه بگوريت. بهلام بارونس، ههموو جارى گرگر بايدهدايهوه سهر شهواتهكهى (حهريق) كالمبى.

گوموسيو، دووباره ويستى كالمبى له بيريباتهوه: "ويپراى ههموو ئەمەش ئەستىلاى ئازيز، لهمهش خراتر ههيه، ئيدى بهشهر ناچاره دهگهت خراترين كارهساتا خوى رابينى. من قهت رورژى له رورژان باسى ئەوهه بوو كردووى كه كوژرانى ئادلينيا ئيزابىلا به دهستى دوو كويله، چ كارىكى دهروونى ليكردم؟ چ حالىكم ههبوو وهختايهك جهستهى بوگهن وپارچه پارچه كراوى خوشكهكهمان دوزيبهوه، هيندهى خهنجهر ليدرابوو، كه نهدهناسرايهوه؟" كوکهيهكى بوو كرد و به بيتاقتى له سهر كورسيهكهى جولاً. "ئاخر ههر له بهر ئەمهيه ئەسپم لهم قولله رهشانه پى باشتهر. درندهى وتبيعهت سووكى خهلكانى ناكهس بهچه، پياو دووچارى سهرهگيژكه دهكات، له ئەقلا نيهه. ويپراى ئەمەش ئەستىلاى ئازيز، بهشهر ناچاره مل بو ويستى خودا بدات و به قهدهرو چاره نووس رازى بيت وئوه كه شف بكات كه ژيان به ههموو كارهسات و ناخوشيهكانيهوه، پر له شتتين جوان."

بارونس، دەستی راستی خسته سەر بازووی گوموسیو و بە میهره‌بانی گوتی: "زۆر بەداخه‌وه‌م که ئادلینیا ئیزابیلام بیر خستیتە‌وه، بمبوره."

گوموسیو، دەستی بارونسى له نیو دەستی خۆیدا گوشى وگوتی: "تۆ ئەوت بیر نه‌خستمه‌وه، چونکه هەرگیز له بیرم ناچیتە‌وه، هەمیشە له بیرمە. بیست سال بە سەر ئەو بویه‌ردا تیپه‌ریوه، که چی وه‌کو ئەوه‌یه ئەم بە‌یانیه‌ی پرویدابیت. بۆیه باسی ئادلینیا ئیزابیلام بۆ کردیت تا بزانی که ویران کردنی کالومبی، زامیکه وئە‌نجام هەر ساریژ دە‌بیتە‌وه."

بارونس، ویستی پێیکە‌نئ، بە‌لام خەندە‌که‌ی لیوو بە‌ لیوه‌ لە‌رزئ و گریان ئە‌وکی گرت. سباستیانا، له‌و دە‌مه‌دا بە‌ شووشه‌یه‌ک کۆلۆنیاوه‌ خۆی وه‌ ژورا کرد، له‌ کاتی‌کا بە‌ دە‌ستیک کۆلۆنیا‌ی له‌ هە‌نیه‌ وگۆناکانی بارونس دە‌دا، بە‌ دە‌سته‌که‌ی تری قژە‌ شیواو و په‌ریشانه‌که‌ی خانمی ریکده‌خسته‌وه. بارۆن دە‌بیره‌وه‌ چوو، له‌ دلئ خۆیدا گوتی: "له‌ وه‌تای له‌ کالومبیه‌وه‌ بۆ ئیره‌ هاتووین، ئیدی وه‌کو که‌و چوو، ژنه‌ گە‌نج و ئازایه‌که‌ی جارانییه‌." چرچ که‌وتبوونه‌ ژیر چاوه‌کانی، هە‌نیه‌ی گرژ بووبوو، سیمای درابوو بە‌ یه‌کدا، ئە‌و زندوو‌یه‌تی وچه‌له‌نگیه‌ی جارانی نه‌ما‌بوو، وره‌ بە‌‌رزیه‌که‌ی جارانی به‌ نیگایه‌وه‌ نه‌ما‌بوو. ئایا زیاد له‌ پتیویست ئە‌م ژنه‌ی بارکردبوو؟ ئایا ژنه‌که‌ی کردبوو بە‌ قوربانی به‌‌ژه‌وه‌ندییه‌ سیاسییه‌کانی خۆی؟ بیری که‌وته‌وه‌ که‌ وه‌ختایه‌ک ده‌یویست بۆ کالومبی بزق‌ریتە‌وه، لویز قیانا، ئادالبرتو گوموسیو، ئامۆژگاریان کردبوو که‌ ئە‌ستیلا له‌ گە‌ل خۆیدا نه‌بات، چونکه‌ ئازاوه‌ی کانودوس هە‌موو ئە‌و ناوچانه‌ی گرتبووه‌وه. زۆر دلئ ته‌نگ بوو. وادیار بوو به‌ بیئە‌قلئ و خۆپه‌رستی خۆی، ئاسیویکی ئە‌وتوی به‌ ژنه‌که‌ی گە‌یاندبوو، ئە‌و ژنه‌ی که‌ له‌ دنیا‌دا له‌ هە‌موو که‌سی دی خۆشتر ده‌ویست، ئاسیویک که‌ له‌ چاره‌سه‌رکردن نه‌ده‌هات. ویرای هە‌موو ئە‌مه‌ش، کاتی ئه‌ریستارکو، شانبه‌شانی بارۆن ئە‌سپی داژۆت، پئی گوتی‌بون: "ته‌مه‌شاکه‌ن، ئە‌وه‌تا ئاگریان له‌ کالومبی به‌‌ردا " ئە‌ستیلا، وره‌ی به‌ر نه‌دا‌بوو، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ زۆریش ئارام بوو. به‌ سەر گردیکه‌وه‌ بوون، هەرکاتی بارۆن ده‌چوو بۆ‌ راو، له‌ویدا ده‌وه‌ستا تا چاو به‌ مولکه‌که‌ی خۆیدا بگ‌یریت. میوانه‌کانیشی بۆ ئە‌وینده‌ر ده‌برد، تا له‌ویوه‌ قه‌له‌مه‌رە‌وی مولکه‌که‌ی خۆی نیشانیان بدات. ئە‌وینده‌ر روانگه‌یه‌ک بوو، که‌ خه‌لکی دوا‌ی هەر له‌هی ولافاییک، یان ه‌یرشی سن وکوله، له‌وینده‌ر خر ده‌بوونه‌وه‌ تا ته‌مه‌شا بکه‌ن و ببینن زه‌ره‌رو زیان تا چ راده‌یه‌ک بووه. ئە‌مجاره‌یان له‌ شه‌ویکی ئە‌ستیره‌بارانی کپ وبی‌ بادا، ده‌یان‌توانی بلیسه‌ی سوور و شین، زه‌رد، بدینن که‌ چۆن کلپه‌ی ده‌کرد و کۆشکه‌که‌ی ناو مه‌زراکه‌ی، که‌ په‌یوه‌ندی به‌ ژیا‌نی هە‌موویانه‌وه‌ هە‌بوو، قرچه‌ قرچ ده‌سووتاند. بارۆن گویی لیوو که‌ سباستیانا ده‌گریا و دیتی که‌ چاوانی ئه‌ریستارکو ته‌ژی روندکن. لی ئە‌ستیلا نه‌گریا، بارۆن له‌مه‌ دلنیا بوو. ئە‌ستیلا قیت وه‌ستا‌بوو، باسکی بارۆنی گرت، له‌ بن لیوانه‌وه‌ گوتی: "هەر کۆشکه‌که‌ ناسووتینن، به‌‌لکو ته‌ویله‌ وئاغە‌ل وعه‌ماری ئە‌سپه‌کانیش ده‌سووتینن." ئە‌ستیلا بۆ به‌یانی رۆژی دوا‌یی که‌وتبووه‌ باسی شه‌واته‌که‌ و، ئیدی له‌وه‌ به‌ دوا‌وه‌ که‌س نه‌یتوانی بوو هیوری بکاته‌وه‌و بیده‌نگی بکات. بارۆن له‌ دلئ خۆیدا گوتی: "قە‌ت له‌ خۆم نابوو‌رم."

خوزیه‌ برناردو موراو له‌ ناکاوا گوتی: "ئە‌گەر کالومبی مولک و مه‌زرای من بوا‌یه، هە‌نووکە‌ له‌وی ده‌بووم، هە‌لبه‌ته‌ به‌ مردوویی. به‌ جیم نه‌ده‌ه‌یشت تا ناچار ده‌بوون منیشی له‌ گە‌لدا بسووتینن."

سباستیانا، له‌ کاتی‌کا له‌ ژوره‌که‌ وه‌ده‌رده‌که‌وت، له‌ بن لیوانه‌وه‌ گوتی: "ببورن." بارۆن له‌ دلئ خۆیدا گوتی توورپه‌ی ئە‌م پیره‌میره‌ له‌وه‌دا نه‌بووه، زۆر له‌ هە‌لچونه‌کانی ئادالبرتو خراپتر بووه، بیگومان به‌ر له‌ ئازادی کۆیله‌کان، زۆر عه‌زایی کۆیله‌ یاخیه‌کانی داوه.

پیره میز ته مه شایه کی دیواره کاله وه بووه کانی ژووره که ی کرد وله بن لیوانه وه گوتی: "مه به ستم ئه مه نییه که پدراو فرمیلیا" ئه و بایه خه ی جارانی نییه. خوّم زور جار بیرم له وه کردو وه ته وه که بیسووتینم، چونکه سهر یه شه ی زوری بۆ دروست کردووم. پیاو هه قی ئه وه ی هه یه مالی خو ی بسووتینی. به لام هیچ کاتی به وه قاییل نیم، که کۆمه لیک ریگر و چه ته ی ناو زراوی شیت و شوور بین و به و بیانووه ی مولک و زهوییه که زور ماندووه، دهیسووتینن تا ئیسراحت بکات. نا، ریم نه ده دان، ده بوایه خو شم بکوژن.

بارون که دهیویست مه سه له که بگورپی بۆ سوعبه ت وشوخیان گوتی: "ئاخر ریگه ی ئه وه یان پینه ده دایت. پیش ئه وه ی مولکه که تیان سووتاندا، خو تیان ده سووتاند."

ده بیره وه چوو: "ئه وانه وه کو دوو پشکن. سووتاندنی مولک ومه زراکان، وه کو ئه وه یه خو یان به خو یانه وه بدن، تا مه رگ هه لئه تینن. به لام ئه مانه بۆچی قوربانی به خو یان وه ئیمه ش ده دن؟"

که بینی خانم خه ریکه باویشک ده دات دلی خوشبوو. خوژگه خه ی لیده که وت و که میک میشکی ده حه سایه وه. ئه ستیلا له م چه ند رۆژه ی دوا ییدا، خه و له چاوانی نه که وتبوو. وه ختایه ک له مونته سانتو لایان دابوو تا ئیسراحتی بکه ن، ئه ستیلا رازی نه بوو بوو له ماله که ی قه شه دا، تاویک راکیشیت وچاویک گهرم بکات، به دریزایی شه وه که به باوه شی سباستیاناهه گریابوو. ههنگی بارون ترسی لینیشتبوو. ئاخر ئه ستیلا ژنیکی گرینو ک نه بوو.

موراو، که بینی بارونس چاوی لیکناره، نیگایه کی ئاسووده ی بارون و گوموسیوی کرد وگوتی: "سهیره، که ئیوه لیروه وه بۆ کالومبی ده چوون، من زور رقم له موریرا سیزار بوو. که چی ئیستا خه ریکه دلم به حالی ده سووتیت. حالی حازر رقم له باندی یاخییه کان، زور زیاتره له رقم له ئیپامینوداس و یاقوبییه کان." موراو که تووره ده بوو، هه ردوو دهستی به شیوه یه کی بازنه یی ده جولاند و چه ناگه ی ده خوراند. بارون چاوه پروان بوو تا ئه و هه مان کاربکات. به لام یاروی پیره میز هه ر به و ده قه وه ده ست له سهر سینگ، پارسایانه رۆنیشتبوو.

"ئه و به لایه ی ئه وانه به سهر کالومبی، پوسوداپدرا، سوسورانا، ژوا، کورال نوڤو، پنیوو و لاگوا یان هیناوه، کاریکی دزیو و باوه ر نه کرده نییه! ویران کردنی ئه و مه زرایانه ی که سهرچاوه ی رزق و رۆزی خو یان بوو، ناوه ندی شارستانیته ی هه موو ده قه ره که بوو! خودا ئه م جو ره کارانه قه بوول ناکات. ئه مه کاری ئه هریمه ن و دیوانه."

بارون له فکران راجوو: "ئه ها ئه نجام کردی" موراو ئاقییه ت هه مان ره فتاری هه میشه یی خو ی کردبوو. به په له به دهسته گری گراوی وقامکی شاده وینه ی بازنه یه کی له هه وادا کیشا. ئه وه تا خه ریکه به رقه وه، سه کسوکه که ی ده خورینیت.

گوموسیو، قسه که ی پیبری وئامازه یه کی بۆ بارونس کرد وگوتی: "دهنگ هه لمه بره خوزیه برناردو. هه لینه گرین بۆ ژووری نووستنه که ی خو ی؟"

بارون به رسقی دایه وه: "با خه وه که ی تۆزی قورستر بییت." هه ستا خه ریک بوو پشتیه که ی کورسیه که ی به جو ری ریکه خست که هاوسه ره که ی ره حه تتر پالی پیوه بدات. ئه وسا که وته سهر چوکان و پییه کانی ژنه که ی خستنه سهر ته خته که ی بهر پیی.

ئادالبرتو گوموسیو، به دهنگی که ی نه ی گوتی: "وام هه ستده کرد باشتیرین ریگه ئه وه یه به زووترین کات بۆ سلفادوری بنیرینه وه. به لامخه می ئه وه مه که ئاخو به رگه ی ئه و سه فه ره دوور ودریژه ده گریت."

بارون، له سەر كورسيه بزۆزهكەى، هاوړېتم دهگه‌ل كورسى خانه‌خوييه‌كه‌يدا، خوى دهه‌ژاند، گوتى: " با بزانيں سبه‌ى به‌يانى وه‌ختايه‌ك له خه‌و ږاده‌بى، حالى چۆ ده‌بى."

موراو، دووباره هيمای بازنه‌كه‌ى كيشا و كه‌وته خوراندنى چه‌ناگه‌ى: " سووتاندنى كالومبى! ئه‌و‌يش له لايه‌ن كه‌سانيكه‌وه كه زۆر قه‌رزاربارى تۆن! هيوادارم موريرا سيزار تۆله‌ى ئه‌وه‌يان ليپكاته‌وه، خۆزگه له‌وى ده‌بووم تا به چاوى خۆم ببينم كه چۆن سه‌ريان ده‌برى.

گوموسيو، قسه‌كه‌ى پيږى: " باشه تا ئيستا هيچ هه‌والتيكى نيه‌؟ به هه‌موو حيسابيك ده‌بوايه تا ئيستا كانودوسى له ناو بردبوايه."

بارون، به‌دهم سەر له‌قاندنه‌وه گوتى: " به‌لى، من حيسابه‌كه‌م ږاگرتووه، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر قورقوشميانش به لاقيه‌وه به‌ستبوايه ده‌بوايه پيش چه‌ند ږوژيك گه‌يشتبويه كانودوس... مه‌گه‌ر..."

هه‌ستيكرد، دوو دۆسته‌كه‌ى به كونجاوى ته‌مه‌شاي ده‌كه‌ن وگوييان هه‌لخستووه. "مه‌به‌ستم ئه‌ويه ئه‌گه‌ر جه‌لته‌يه‌كى دى لى نه‌دابه‌ى، وه‌كو جه‌لته‌ى يه‌كه‌م ناچارى كردبوو كه په‌نا بۆ كالومبى به‌ريت. ره‌نگه دووباره تووشى جه‌لته بووبى."

هوزيه برناردو موراو، له بن ليوانه‌وه گوتى: " هه‌ر له‌مه‌مان كه‌م بوو - ناكا موريرا سيزار، به‌ر له‌وه‌ى كو‌تايى به‌م زولمه‌ بينى، به نه‌خوشى به‌ريت."

گوموسيو گوتى: " ئه‌گه‌رى ئه‌وه‌ش هه‌يه، هيچ ته‌ليكي ته‌له‌گراف له ده‌قه‌ره‌كه‌دا به ساغى نه‌ماييت. جا ياخيانيك بۆ ئه‌وه ره‌ز وباخان بسووتين تا گوايه پشووويه‌ك بدات، ئيسراحه‌تيك بكات، خۆ پچراندنى ته‌لى ته‌له‌گراف ئاو خواردنه‌ويه، بۆ ئه‌ويه له سەر يه‌شه ږزگار بييت. له‌ويه عه‌قيد له به‌ر ئه‌وه ده‌رفه‌تى ناردنى بروسكه‌ى نه‌بى."

بارون، به توپزى بزه‌يه‌كى كرد. دوايه‌مين جار كه ليږه كو‌بوو بوونه‌وه، هاتنى موريرا سيزاريان بۆ ئيره، به مردن وكو‌تايى حيزبى خويىونخوازى باهيا له قه‌له‌م دابوو.

نها هه‌موو به په‌رۆشه‌وه چاوه‌ږوانى هه‌والى سه‌رکه‌وتنى عه‌قيد بوون به سەر ئه‌و كه‌سانه‌دا، كه هه‌موو هه‌وليكي بۆ ئه‌وه بوو تا ئه‌وانه به لايه‌نگرانى گه‌ږانه‌وه‌ى ږژيى پاشايه‌تى و جاسووسانى ده‌ربارى ئينگلستان نيشانبدات. بارون له دلى خويا بيري له هه‌موو ئه‌و شتانه ده‌كرده‌وه بيته‌وه‌ى چاو له ژنه‌كه‌ى، كه خه‌وتبوو، بگوازيته‌وه. بارونس په‌نگى هه‌لبزرکابوو، به‌لام سيمای ئارام بوو.

له ناکاوا به ده‌نگى به‌رز گوتى: "جاسووسانى ده‌ربارى ئينگلستان؟ سوارانى، ئاگر له مه‌زاريان به‌رده‌دن تا ئه‌رزه‌كه پشووويه‌ك بدات! من ئه‌وه‌م بيستبوو، به‌لام باوه‌رم نه‌ده‌کرد. ئاخ‌ر چه‌ته‌يه‌كى وه‌كو پاچوى پياو‌كوژ، دز، داوين پيس، گوپېر، تالانچى شاران، له ناکاوا ببى به مواهيد وتيکو‌شه‌ريكي ئيماندار! به چاوى خۆم ديتم، بۆ كه‌سيكى وه‌كو من كه له‌م ديار و ده‌قه‌رده‌ له دايك بووم، چه‌ندين سالى ته‌مه‌نم ليږه به‌سه‌ر بردووه، باوه‌ر كردن به‌مه ئه‌سته‌مه. نها بووم به غه‌واره‌و بيگانه. ئه‌م خه‌لكانه ئه‌وانه نين كه من ده‌مناسين. له‌ويه ئه‌و ئه‌نارشيسته ئوسكاتلانديه له من باشتر بيان ناسيت، يان ياروى مورشيد. وادياره ته‌نيا شيتان له شيتان تيده‌گه‌ن..." به نائوميدي ده‌ستيكي هه‌لته‌كاند و قسه‌كه‌ى ته‌واو نه‌کرد.

گوموسیو گوتی: " ئیستا که باسی ئەنارشیسته ئوسکاتلانیدیە که هاته پیشه‌وه. " بارۆن، له ناکاوا په‌ست بوو. ده‌یزانی چ پرسیاریک دیتە ئاراوه. دوو سه‌عات ده‌بوو، پیشبینی ئەوه‌ی ده‌کرد. " تۆ به‌خۆت ده‌زانی من قه‌ت گومانم له بۆچوونه سیاسیه‌کانی تۆ نه‌بووه. به‌لام هه‌رچی سه‌ر دینم و سه‌ر ده‌بم، له‌وه تیناگه‌م چما هیشته‌ت کابرای ئوسکاتلاندى وه‌کو به‌رزه‌کی بانان بۆی ده‌ربچیت. خۆ باشترین چه‌کی ده‌ستمان بوو به‌رانبه‌ر دژمنه سه‌ره‌کیه‌که‌مان. " به‌ده‌م چاو تروکانده‌وه روانیه‌ی بارۆن: " وانیه‌؟ "

بارۆن، به‌خه‌مینیه‌وه و له‌ بن لیوانه‌وه گوتی: " نها دژمنی سه‌ره‌کی مه‌ نه‌ ئیپامینوداسه و نه‌ هیچ یاقوبیه‌که، به‌لکو یاخیه‌که‌نه. واتا داروخانی ئابووری باهیا؛ ئەگه‌ر جله‌وی ئەم شیتاتیه نه‌گرن، ریک ئەوه پووده‌دات، باری ئابووری باهیا داده‌روخت، هه‌ره‌س دینیت. زه‌وی و زاره‌کان به‌ که‌لکی داچاندن و کشت و کال نامین، هه‌موو شتیک ده‌بی به‌ خۆراکی دۆزه‌خ. هه‌رچی مه‌ر و مالات هه‌یه ده‌خوری و په‌ز ومیگه‌لان نامین. له‌ هه‌موو ئەمه‌ش خراتر، ئەمه‌یه که ده‌قه‌ره‌که له‌ بنه‌په‌تا کیشیه‌ی که‌می هیزی کاری هه‌بوو، خه‌ریکه به‌ره‌به‌ره له‌ خه‌لکی چۆل ده‌بیت. خه‌لکی پۆل پۆل ده‌پۆن، کۆچ ده‌که‌ن و ئیپامانان ناتوانین بیانگێرینه‌وه. ده‌بی به‌ هه‌ر نرخێ بووه، جله‌وی ئەم به‌لایه‌ بگرین که کاندوس به‌ سه‌رمانیا دینیت. "

هه‌ستی به‌ نیگای سه‌یرو گله‌یی ئامیزی گوموسیو و خوزیه برناردو کرد و په‌شوکا، له‌ بن لیوانه‌وه گوتی: " من ده‌زانم که وه‌لامی پرسیاره‌که‌تم سه‌باره‌ت به‌ گاللیو گال نه‌دایه‌وه. بۆ زانیاریت ئەوه ناوی راسته‌قینه‌ی نییه، به‌ هه‌رحال با واز له‌ ناوه‌که‌ی بینین و بیننه سه‌ر ئەوه‌ی چما رینگه‌م دا بروات؟ ره‌نگه‌ ئەمه نیشانه‌یه‌کی دیکه‌ی شیتاتیه باوه‌که‌ی ئەم قوناغه بی، ئەمه به‌شی من بیت له‌ شیتاتیه گشتیه‌که. " بیئوه‌ی به‌ خۆ بزانی، ریک وه‌کو موراو هیما‌ی بازنه‌یه‌کی به‌ هه‌واوه ده‌کیشا. " پیموایه به‌ که‌لکی ئیپامانیه‌ت، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر ناکۆکیه‌که‌مان ده‌گه‌ل ئیپامینوداس دا به‌رده‌وام بیت هه‌ر به‌ که‌لکمان نایه‌ت. "

گوموسیو، پرته‌یه‌کی بۆ کرد: " به‌رده‌وام بی؟ ئەوه‌نده‌ی من بزانی بۆ یه‌ک ساتیش نه‌وه‌ستاوه. له‌ وه‌تای موریرا سیزار په‌یدا بووه، یاقوبیه‌کانی سلفادور، له‌ هه‌ر کاتیکی دی زیاتر شو‌لیان لینه‌لکیشاوه. رۆژنامه‌ی " جورنال دی نوتیسیاس " داوا له‌ په‌رله‌مان ده‌کات لویزقیانا دادگایی بکات و دادگایه‌کی تایبه‌تی بۆ په‌یجۆری پیلان و مامه‌له‌ گومان لیکراوه‌کانی مه‌ دابنری و دادگایی بکری. "

بارۆن، قسه‌که‌ی پییری: " من ئەو زه‌ربه‌یه‌م له‌ بیر نه‌کردوه که حیزبی پیشکه‌وتووخوازی کۆماری لێی داین، به‌لام حالێ حازر په‌وشه‌که‌ گۆراوه. "

گوموسیو گوتی: " تۆ هه‌له‌ی. ئەوانه ته‌نیا چاوه‌پوانی ئەوه‌ن که موریرا سیزار و که‌تیه‌ی هه‌وته‌م به‌ سه‌ری مورشیده‌وه خۆ به‌ باهیا‌دا بکه‌ن و قیانا له‌ سه‌ر کار لابه‌ن، په‌رله‌مان داخه‌ن و بکه‌ونه تا قیب و دژایه‌تی مه‌. "

بارۆن، به‌ده‌م بزیه‌که‌وه گوتی: " مه‌گه‌ر ئیپامینوداس گونسالوقس، هیچ زیانیکی له‌ سه‌ر ده‌ستی یاخییانی سه‌له‌ته‌تخواز دیتووه؟ من به‌ش به‌ حالێ خۆم، یه‌ک له‌ باری خۆم جگه‌ له‌ کاندوس، کۆنترین و ئاوه‌دانترین مولکی ئەم دیار و ده‌قه‌ره‌م، یانی " کالومبی " م له‌ ده‌ست داوه. من له‌و زیاتر بیانوو و پاساوم بۆ پیشوازی موریرا سیزار، وه‌کو فریا په‌سیک، به‌ ده‌سته‌وه‌یه. "

خوزیه برناردو گوتی: " به‌هه‌رحال هیچ یه‌کیک له‌م قسانه ناکاته به‌لگه‌ی ئەوه‌ی که تۆ به‌و سه‌خاوه‌تبازیه‌وه رینگه‌ به‌ده‌یت به‌و ئاسانیه‌ ئەو جه‌نازه ئینگلیزییه‌مان له‌ ده‌ست ده‌ربچیت. " بارۆن، هه‌ستی به‌وه کرد که کابرای

پیرهمیتر به چ زهحمه تیک ئەو قسانە ی کرد. "باشە، ئەو بەلگە یەکی زەندووی بیویژدانی ئیپامینوداس نەبوو؟ مەگەر باشتەین بەلگە ی دەستی ئیمە نەبوو، تا بیسەلمینین کە ئەو بۆرە پیاو بەرزەفرە، تا چ رادە یە ک رقی لە بەرازیلە؟" بارۆن، بە رەزامەندییە وە گوئی: "بەلێ، لە رۆوی تیورییە وە.... لە رۆوی گریمانە ییە وە دروستە."

گوموسیو، بە هەمان راولیژی جدی و پڕ سوپۆه گوئی: "ئیمەش ئەو بۆرە پیاو هەمان لە هەمان شویندا رادەنا، کە ئەوان قژە سوورە بە ناو بانگە کە یان رانا بوو."

بارۆن، لە سەری رۆیی: "بەلام بە پراکتیکی نا. گال لە شیتە ئاساییە کان نییە. نا، پیکە نینتان نە یەت. شتیکی تایبەتیە... کابرایەکی تووندە. بە قازانجی مە شایەدی نە دەدا، بە لکو دژی مە شایەدی دەدا. پشتیوانی لە تۆمەتەکانی ئیپامینوداس دەکرد و دەیکردین بە گەپجاری ئەم و ئەو."

گوموسیو گوئی: "مخابن، لە مەشا لە گەلتا نیم. زور رینگە هەن بۆ دەرھینانی راستی و حەقیقەت چ لە خەلکانی عاقل و چ لە کەسانی شیت."

بارۆن، یە کسەر بەرسقی دایە وە: "لەو کەسە تووند و پابەندانە نییە. لەوانە نییە کە باوەرپیان، لە ترسی مردن بەھیزترە. ئەشکەنجە کار لە گال ناکات، تەنیا بیرو باوەری پتەوتر کاری تیدەکات. میژووی ئولان زور نموونە ی لەو بابەتانە ی تیا یە..."

موراو بە دەم خوتە و بۆلە وە گوئی: "لەم حالەتە دا هەق بوو بیکە ی بە قوربانی گوللە یە ک و جەندە کە کە ی رادەست بکە ی، نە ک رینگە بەدی وە ک بەرزەکی بانان بۆی دەر بچیت..."

بارۆن گوئی: "پڕ بە دل حەز دەکەم بزنام چی بە سەر هاتوو. کێ کوشتوویە تی... بە لە دە کە، تا بۆ کانودوسی نە بات؟ یاخییە کان تا رووتی بکە نە وە؟ یان موریرا سیزار؟"

گوموسیو، لە سەرسامیا چاوانی ئە بلە ق بوون: "بە لە دە؟ تۆ سەرباری هەموو ئە مەش، بە لە دە ت بە گە ل خستوو وە؟" بارۆن، سەری لە قاند: "بە ئە سپیکیشە وە. لە ئاستی ئە و کابرایە دا هەستم بە جۆرە لاوازییە ک دە کرد، جۆرە هەستیکی هاوسۆزی یان هاوخەمیم بە ران بەری هە بوو."

خوزیە برناردو موراو، لە کاتیکا بە توورە یی خۆی لە سەر کورسییە کە ی دە هە ژاند، دووبارە ی کردە وە: "هاوسۆزی؟ هاوخەمی؟ دەر هە ق بە بابایە کی ئە نارشیست، کە خەون بە سووتاندنی دنیا و رشتنی خوینی هەموو تیرە ی بە شەرە وە دە بیینی؟"

بارۆن گوئی: "ئە نارشیستیک، کە بە کاغە زەکانیا وا دەر دە کە و ئی کە چە ند کە سیکی کوشتوو وە. مە گەر ئە م کاغە زانە درۆ بن، دووریش نییە درۆ بن. ئە م داماوە باوەری کرد بوو کە کانودوس نموونە ی برایە تی جیھانی و بە هە شتی راستە قینە یە. بە جۆر ئی باسی شە رقان و یاخیەکانی دە کرد وە کو ئە وە ی هاو رپی سیاسی و هاو بیرو باوەری بن. ئیدی پیاو بە دە ست خۆی نە بوو، دلێ بە حالی دە سووتا و مە یلی بە لایا دە جولا."

سەیری کرد جووتە دۆستە کە ی، بە حیرە تە وە تە مە شای دە کە ن. پپی گوتن: "وە سیتنامە کە ی لای مە... خویندە وە ی زور زەحمە تە، پڕە لە قسە ی بیسەر و بەر و و رپینە ئاسا، بە لام بالکیشە. شەرح و شرۆ فە یە کی دوور

و دريژى دهربارهى ئه و پيلانه تىدايه كه ئىپامينوداس داى رشتووه: چۆن ئه مى به كرى گرتووه و پاشان ههولداوه بىكوژييت و له م بابه ته قسانه.

ئادالبرتو گوموسيو، به راويژيكي تووره گوتى: "ئه گهر ئه م واريقاته ي به خو ي له بهرده م خهلكيدا بگيراباوه زور باستر بوو."

بارون بهرسقى دايه وه: "كه س باوه رى پينه ده كرد. ئه و چيروكه ي ئىپامينوداس گونسالوقس، بو جاسوس و قاچاغچيانى چه كى هو نى بووه وه، زور له چيروكى راسته قينه باوه ركرده نى تر بوو. دواى شيف هه نديكي تان بو ترجه مه ده كه م. هه لبه ته نووسينه كه ي به ئىنگليزيه."

هه لوه سته يه كى كرد، ته مه شايه كى ژنه كه ي كرد كه به ده م خه وه وه ناله يه كى كرد. "ده زانن چما وه سىتنامه كه ي دايه من؟ تا بو ي بنيرم بو ئه نارشيستىكي هيچ و پوچ له ليون. يانى ته سه ور بكه ن... ئيدى من له وه ده رچووم، كه شه ريكه پيلانى دهربارى ئىنگلستان بم، به لكو بووم به هاوده ستي ئه و ئه نارشيست و تيروريسته فه ره نسيانه ي كه له را ي شو رشيكي جيهانيدا ده خه بتين."

كه بينى، تووره يى جووته دوسته كه ي سات به سات زياتر ده بى، پيكه نى.

گوموسيو گوتى: "به خوت ده بينى كه ئيمه ناتوانين بين به شه ريكي ئه م نوكته بازىانه ي تو."

"به راستى پيم سه يره، كه سه رانسه رى مولكه كه م سووتاوه."

موراو، به سه رزه نشته وه گوتى: "واز له م نوكته نابهجىانه ت بينه، پيمان بيژه به ته ماى چيت؟"

بارون دى كانا براقا گوتى: "له ئىستا به دواوه هه ر ئاسيويك به ئىپامينوداس ده كه وي گرینگ نيه، پياويكى ساويلكه ي ديها تيه. ئه وه ي بو ئىستا گرنگه، ئه وه يه كه له گه ل كو ماريخوازه كاندا بگه ينه سازانيك. شه رى نيوانمان ته واو بوو، ره وشه كه كو تايى پيه يناوه. دوو شه ر له يه ك كاتا ناكري. ئه و مي رده كه (بو ره پياو) ئوسكاتلانديه هيچ خيرىكي بو ئيمه نه دايه وه، له وه بوو له ئاينده دا، وه زعه كه مان لى ئالوزتر بكات."

گوموسيو، به چه په ساوى سه يرى ده كرد: "گوت سازان ده گه ل كو ماريخوازانى پيشكه وتوودا؟"

بارون بهرسقى دايه وه: "گوت سازان. به لام له راستيا مه به ستم يه كيتى بوو... هاوپه يمانى بوو... فامينى ئه مه زه حمه ته، جييه جيكردى زه حمه ت تره، به لام هيچ چاريكى ديكه مان نيه. باشه، پيموايه وه ختى ئه وه هاتووه ئه ستىلا هه لگيرين و بو ژوره كه ي خو ي به رين.

(6)

دهنگى گرم وهو رى توپان ده گاته گو يى په يامنيره نزيكبينه كه ي روژنامه ي (جورنال دى نوتيسياس) له سه ر په تو يه ك هه لكو رماوه، هيچ فه رقيكى له گه ل قوردا نيه، سه راپا ي له ئاوا هه لكشاوه. كه س خه و نه چو وه ته چاوى، هه نديكيان له بهر باران نه خه وتوون و هه نديكيان له بهر ئه وه ي شه ر بهر ده رگه ي پيگرتوون و له ئان وساتدايه بقليشيته وه. گو ي هه لده خات: ئايا زه نغه كانى كانودوس هيشتا له تاريكه كه دا ليده ده ن؟ تاقه ده نكيك كه ديته گو ي، دهنگى توپه كه ناو به ناو گرمه ي لى به رزه بيته وه، له گه ل دهنگى شه پيورانا، كه سه ربازان بو هيرش و هه لدرينى كه رووى دژمن هانده دات. ئايا ياخييه كانيش ناويكيان له م سه مفونى شاور وجوزه لانه ناوه كه له

شەرى مونتە سانتوۋە تا ئىرە مېشىكى كەتتېبەى حەوتەمىيان پېئىردوۋە؟ نىگەرانى سەراپاى داگرتوۋە، دەترسى، لە سەرما ھەلدەلەرزى، باران تا سەرمۇخ تەرى کردوۋە. بىر لە ھاۋرى رۇژنامەقانى بە تەمەنەكەى دەكاتەۋە كە زۇر بە سەرما قەلسە. ۋەختايەك دەگەل سەربازە گەنجەكاندا لە بەرەى دواۋە بە نىمچە روتى بە جىيان ھىشتبوۋ، پى گوتبوۋ: " ھاۋرى گەنجە، كە سىۋى ھەلدەدى تا دەكەۋىتە سەر عاردى ھەزار تەقلە لىدەدا."

تو بلىى مردبى؟ تو بلىى ئەۋ و ئەۋ نەۋجەۋانانەش دوۋچارى ھەمان چارەنوۋسى عەرىفە قۇ زەرد و دەۋرىيەكەى بوۋن كە دوئى درەنگانى ئىۋارى، جەنازەكانىان لە بنارى ئەم زنجىرە چىايەدا پەيدا كەردبوۋ؟ رىك لەم كاتەدا دەنگى زەنگان لە خوارەۋە تىكەل بە شىۋەنى شەپپوورى كەتتېبەى حەوتەم دەبوۋ. كە ئەمە خۋى لە خۇيدا گەتوگۋىەكى تاپۋىان بوۋ لەۋ تارىكە شەۋە باراناۋىدە، پىشەككەى بوۋ، بو ئەۋ دىالۋگەى كە دەگەل خۇرەھەلاتنا لە نىۋان تاپر و تەفەنگى رىزى سوپادا روى دەدا.

زۇر نىك ۋەلەگىن بوۋ، ئەۋىش دوۋچارى ھەمان چارەنوۋسى عەرىفە قۇ زەردەكە ۋەدەۋرىيەكەى ببۋاىە، چونكە ۋەختايەك مورىرا سىزار پىشنىازى كەردبوۋ كە ئەۋىش دەگەل ھەمان دەۋرىدا برۋات، چىۋاى نەمابوۋ رازى بىت. ئاىا ماندوۋىەتتەكەى فرىاى كەۋتبوۋ؟ يان ھەستى شەشەم؟ يان رىكەۋت ۋەبەخت؟ ئەم بوىەرە دوئى روى دابوۋ، كەچى لە يادگەى ئەۋدا ماۋىەكى زۇرى بە سەرا رۋى بوۋ، چونكە بە درىژاى رۋى رابردوۋ، كانودوس بە جۇرى لە بەرچاۋى خەيالىان دوور كەۋتبوۋەۋە، دەتگوت شوئىنكە كە ھەرگىز نايگەنى. پىشنىەى رەتلەكە دەۋەستى، رۇژنامەقانى نىككىنەكە بىرى دەكەۋىتەۋە كە ھەردوۋ گۋى دەزرىنگانەۋە، ھەر دوۋ لاقى دەلەرزىن و لىۋەكانى قەلەشابوۋن. عەقىد ھەۋسارى ئەسپەكەى بە دەستەۋە گرتبوۋ، ئەفسەرەكان لە سەربازو بەلەدەكان جىا نەدەكرانەۋە، كە پىادە دەبوۋن لىكى جىا نەدەكرانەۋە. ھەر چوار دەۋرى مەىنەتى و ماندوۋىەتى ۋەحورمانە.

دوازە سەرباز لە رىزەكە دىنە دەرى، بە ھەشتاۋ دىنە پىشەۋەۋە لە ھەنەبەر عەقىدو مېجەر كونىا ماتۋس خەبەردار دەۋەستىن. ئەۋ پىاۋەى قەرارە فەرماندەى دەۋرىكە بكات، ئەۋ عەرىفە گەنجە بوۋ كە قەشەكەى كومبى بە دىلى ھىتابوۋ.

پەيامنرەكە گۋى لىدەبىت. لاقەكانى پىكدا دەكوتى و زرمەى پوتىنەكانى بەرز دەبىتەۋەۋە فەرمانەكەى مېجەر دوۋبارە دەكاتەۋە: " لە كاراكاتا لە بەرزايىا سەنگەر بگرىن و ھەركە ھىرش دەستى پىكرد، دۆلەكە بە دەستىژى ناۋبەناۋ دابىژىن. " عەرىفەكە زۇر بە ۋرەۋ گەشبن بوۋ: " خەمت نەبى قوربان نايەلم تاقە يەك ياخىش لە رىگەى كاراكاتاۋە دەرباز بىت. " ئاىا ئەۋ بەلەد ۋەللىەى لە لای عەرىفەكەۋە ۋەستابوۋ، ھەمان ئەۋ بەلەدە بوۋ كە دەۋرىكەى دوۋى خۋى خستبوۋ ۋەلە ئاۋ دەگەر؟ بەھەرچال، ئەۋ كەسەى كە عەرىفەكە ۋەپىاۋەكانى خستبوۋە تەلەى دژمنەۋە، بەلەدەكەىان بوۋ.

پەيامنرە نىككىنەكە، دەبىرەۋە دەچى كە مان ۋەۋونى لىرەدا، پەرجوۋە. سەرى دەسوۋرى. عەقىد مورىرا سىزار دەبىنى كە شەكەت و ماندوۋ لە سەر ئەرزەكە پان بوۋەتەۋە، ۋشك ھەلاتوۋە، زۇر نارەحت ۋە ئازارەۋ ھىشتا مېزە سەفەرىيەكەى بە سەر ھەر دوۋ ئەژنۋەۋىەتى. " حەز دەكەى دەگەل دەۋرىكەدا برۋىت؟ كاراكاتا بو تو ئەمنىترە، لەۋەى كە لە گەل مەدا ۋەمىنى. "

چ شتىك وادارى كردبوو، دواى سووكه دوو دلييهك بليت نا؟ بيري دهكه وپته وه كه چهند جاريك قسهى دهگه ل عريفه كه دا كردبوو، عريفه كه چهند پرسياى ريكى سه بارهت به رۆژنامهى (جورنال دى نوتيسياس) وكارى ئه م كردبوو. زۆر دل به ندى عه قيد موريرا سيزار بوو، ته نانهت به و رادهيه دل به ندى مارشال فلوريانوش نه بوو، ئه وپش وهكو عه قيد قه ناعه تى وابوو كه سياسه توانانى سقىل به لاي گيانى كو مارن، سه رچاوهى گه نده لى و ته فره قه ن؛ باوه رى وابوو ته نيا پياوانى شمشير به قه د ويونيفورم پۆش، ده توانن ولات، كه رۆژمى پاشايه تى حه ياو حورمه تى بردبوو، ببوژيننه وه.

باران خو شى كرده وه؟ په يامنيره نزيكبينه كه، بيئه وهى چاوان بكاته وه، ئاورپكى پاشى دايه وه. به لى نابارى. ئه و مژ و دوومانهى ده و روبه رى گرده كهى گرتبوو، به دم نهرمه بايه كه وه په راگه نده ده بوو. توپبارانپش وه ستا، وينه رۆژنامه قه ناهه پيره سه رما برده له كه، له زهينى رۆژنامه قه ناهه نزيكبينه كه دا، جىگه رى عريفه گه نجه كه ده گريته وه، قزه بو زه كهى كه خه ريك بوو به ته واوه تى سپى ده بوو، روخساره ميهره بانه كهى، كه نه خو ش ديار بوو، ئه و مل پيچه رى له سه ر و مليه وه هالاندبوو، نينو كه كانى كه به جو رى لتيان راده ما وهكو ئه وهى سه رچاوه رى رامان بن. ئايا جه نازه كهى ئه وپش ئيستا به دره ختيكه وه هه لواسرابوو؟ تازه ده ورييه كه كه وتبووه رى، كه ته ته ريك هات و خه به رى به عه قيد دا، كه مقومقويه ك له نيو نه و جه وانه كاندا هه يه. بير ده كاته وه: "سريه رى نو لاوان." هه موو شتىك نو وسراوه، هه مووى له نيو ئه و خورجينه دايه كه له ژير خويدا داي نابوو تا باران ته رى نه كات، چوار پينچ لاپه ره رى باسى ئه و كورانه بوو كه تازه قوناغى منداليان ده رباز كردبوو و كه تيبه رى حه وته م، بيئه وهى له ته مه نيان بپرسى و حيسابى ته مه نيان بو بكات، كردبوونى به سه رباز. بو چى ئه و كاره رى كردبوو؟ چونكه به باوه رى عه قيد موريرا سيزار، نو لاوان، له خه لكانى گه و ره، خو راگرترو و ره به رزتر و نه نگيوه تر بوون. ئه و، ئه و سه ربازه چواره پازده سالانانه رى بينى بوو و قسه رى ده گه ل كردبوون. بو يه وه ختايه ك رۆژنامه قه ناهه نزيكبينه كه، گو يى له ياروى ته ته ر ده بى كه به عه قيد ده لىت مقومقويه ك له نيو نو لاوه كاندا هه يه، دووى عه قيد ده كه وى و ده رۆن بو پاشى ره تله كه. دواى نيو سه عاتيك ده گه نه نك وان.

له و هاماجه (فه زا) ليل و بارانا و بيه دا، سه راپاى ده كه وپته له رزين. دوو باره ده نكي زهنگ وشه پيوران به رزده بيته وه، ئه مجاره ريان ده نكه كه زۆر به رزه. له به ر تاريك و روونى زه رده په رى ئيواري دا، ئه و هه شت نو سه ربازه نو لاوه ده بينى كه له سه ر له لانه كه هه لكو رماون يان هيلاك و ماندوو راكشاون. سريه كانى دواوه به لاياندا تيده په رن و ده رۆن. ئه مانه گه نجه رين سه ربازن، وهكو ئه وه يه ده مامكيان كرديت. دياره كه له برسيه تى و ماندويه تيدا، له گيانى خو يان بيزار بوون. رۆژنامه قه ناهه نزيكبينه كه، له نيو ئه وانه دا چاو بو هاوكاره پيره كه رى خو رى ده گيريت، كه له وينده ر ده بينيتته وه به ته واوه تى ده حه په سيته. نه قيبكى سميل بابر، كه به زه رى و تووره رى و دوو دلى پيوه دياره، ئيكلام بو عه قيد كه ده كات و ده لىت: "قوربان ئه مانه ئاماده نين يه ك هه نكاوى دى هه رنه پيش. چيان ليكه م؟" رۆژنامه قه ناهه نزيكبينه كه، هه موو هه و ليكى خو رى ده خاته كار تا و ره رى هاوكاره كه رى به رزبكات وه و قه ناعه تى پييكات كه هه ستيت و خو رى كو بكات وه. ده بيره وه ده چيت: "پيوست به وه ناكات زورى ليكرى، ئه گه ر يه ك زه ره هيزى تيامبا، به بى پيگوتن هه لده ستا و ده روى. بيري ده كه وپته وه كه ياروى رۆژنامه قه ناهه نزيكبينه كه لاقه كانى لى راكشا بوون و له ئه رزه كه دا لار بوو بووه وه و ره نكي زه رد هه لگه رابوو، چو ن و ده ركه و تبوو و وهكو سه گ هانكه هانكى ده كرد. يه كيك له سه ربازه گه نجه كان به دم گريان و هه نسك هه لده وه ده لىت: "قوربان، ئه مانه خوا خوا يانه ئه مرى ئيعداميان بو ده ربكه رى، مرديان له م حاله پى باشته ر، تلو قه كانى پتيان چلكى كر دووه، سه ريان دنكه رى دى، ناتوانن يه ك هه نكاوى ديكه بنه ن. كورپژگه كه هه نسك هه لده دات. هه ردوو ده ستي تيك

هالاندووه، وهك ئه وهى نووژ بكات. بهر بهر ئه وانى ديكهش دهست به گريان دهكهن، دهستيان به چاويانه وه دهگرن و له بهر پييه كانى عه قيد هه لده تروشكين.

نيگا سارد و سره كانى عه قيدي وه بيرديته وه كه سهراپاي ئه م گروهى داده بيژت: " من پيم وابوو، ئه گهر زوو بتانكه م به عه سكه ر، ده بن به پياو، به لام كورپينه وا دهرنه چوون، ريسه كه تان ليكرمه وه به خورى. به لام بو ئه وهى به فيرار وهه لاتوو له قه له م نه درين وبه بهرچاوى خه لكه وه نه تانگيرن وده هوول وزورناتان له دوو لينه درئ، هه ر ئيستا هه مووتان دهرده كه م. دهى خيرا تفهنگ ويونيفورمه كانتان رادهست بكه ن.

رؤژنامه قانه نزيكبينه كه، نيوهى به شه ئاوه كهى خوى ديدات به هاوكاره پيره كهى، كه يه كسه ر به بزديه ك سوپاسى دهكات. له م كاته دا كورپه نولاوه كان، كه هيلاك وماندوو پاليان به يه كه وه داوه، قه مسه له يه خه به رزه كان و كلاوه كانيان داده كه نن و تفهنگه كانيان رادهستي، بهرپرسى كوكردنه وهى چه كه كان دهكهن.

موريرا سيزار پييان ده لئيت: " ليره مه ميننه وه، شوينيكى زور كراويه. هه ولبدن خوتان بگه يه ننه ره وه زه كانى سه ر ئه و گردهى كه ئه م به يانبيه، لاماندايه سه رى تا پشوو بدين. له وئى خوتان وه شيرن تا يه كيك له ده ورنيه كان تيده پهرئ، هه رچه نده ئه گه رى ئه مه زوريش كه مه."

له سه ر پاژنهى پييان وه رده چه رخى وبه ره و پيشه وهى قوشه نه كه ده زقريته وه. په يامنيره پيره كه، له جياتى خاترخوازى، به ئه سپايى چه ند وشه يه ك به گوئى په يامنيره نزيكبينه كه دا ديدات: " كورپو، كه سيويك هه لده ده يه حه وا، تا ده گاته سه ر زه وى هه زار ته قله ليده دات." ياروى پيره مير به مل پيچه سه يرو كوميديه كه يه وه له ويندهر وه كو چاوديرى پؤل، له ناو ژاوه ژاوى كورپانى نيمچه روتا ده مينتته وه. په يامنيره نزيكبينه كه له فكران راده چئ: " له ويش باران باريوه." به خه يال ئه وه دينتته بهرچاوى خوى كه ياروى پيره ميردو ئه و نولاوانه، ئاخو چه ند دلان به و بارانه له ناكاهه خو شبووه، كه ئاسمان له ژير هه ورى ره شه وه، به ديارى بو ئه رزى ناردبوو. به خه يال، نه باوه رى ئه وان، خه نده و بزهيان ودهست گرته وه يانى بو دلوپين بارانه كه هيتايه بهرچاوى خوى. بهرچاوى خه يال ده بينى كه نولاوه كان راده بن، ئالكاوى يه كدى ده بن، له روى به ده نى و روحيه وه ده گه شينه وه، ئايا دووباره ده كه ونه رئ تا خويان بگه يه ننه كو تايى قوشه نه كه؟ رؤژنامه قانه نزيكبينه كه به راده يه ك دانه ويوه ته وه كه چه ناگه ي گه ييوه ته سه ر ئه ژنوئى، له دلى خويدا ده لئيت: " ئه مه ئاوها نابيت. ره وشى فيزيولوجى و ئه قليان به راده يه ك خراب بوو، كه ته نانه ت بارانه كه ش نه يده توانى له جيئى خويان هه ليان بسه نئ.

چه ند سه عاته باران ده باريت؟ ده مه و ئيواره يه، وه ختايه ك پيشقه ره ولانى هيزه كه خهريك بوو له به رزاييه كانى كانودوس دا سه نكه رى ده گرت، شاديه كى له راده به دهر سه رانسهرى تپه كهى داگرتبوو، ئه فسه ران و سه ربازان هه ر هه موو هه لبه ز و دابه زيانه، ده ست به پشتى يه كدا ده دن، كلاوه كانيان كردوو به جام و ئاوى بارانه كهى پئ ده خو نه وه، به ده ستى به تال له ژير سيلاوى ئاسمان راوه ستاون. ئه سپه سپيه كهى عه قيد ده حيلتئى و ياله كهى ته كان ديدات و سمكنولان دهكات. په يامنيره نزيكبينه كه ته نيا فريائى ئه وه ده كه وئى سه رى هه لبرئ و چاوه كانى بنوقينئى وده م بكا ته وه و په ره ي كه پوو بكا ته وه و به و دلوپه بارانانه ي كه تا سه ر ئيسقان ته رى ده كرد، زور شاد بيت. به راده يه ك تيكه لئى ره وشه كه بووه و حاله كهى له گيان خو شه، كه نه گوئى له ده نكى ته قه يه ونه له هاوارى ئه و سه ر بازيه كه له ته نيشتته وه و له سه ر ئه رزه كه ده تلئته وه، به ده م ئازاره وه ده نالئئى وده ستى به ده م وچاويه وه گرتوو. وه ختايه ك به خو دئته وه و ئازاوه هه راو هه نكامه كهى ده روبه رى ده بينئى، داده نه ويتته وه وميزه چكوله سه فه ريه كه و جوړكه چه رميه كهى هه لده گرئ وده يانخاته سه رسه رى. له ناو سه نكه ره

په پووتو ته که یه وه نه قیب ئولیمپیو کاسترو دهبینی که به ده مانچه ته قه دهکات و سهر بازهکان به هه له داوان له په نایهک ده گه پین یان به دهما له ناو قوراوه که دا خوئی به عاریدیا دده دن. له نیو ئه و لاقانه دا که وه کو دهمی قه پیچی داده خرین وده کرینه وه. عه قید موریرا سیزار دهبینی که جله وی ئه سپه که ی ده گریت و خوئی هه لده داته سهر زینه که ی و به شمشیری پووته وه، هیرش دهبات به بیئوه ی بزانی که ئاخو هیچ یه کیک له پیواوه کانی دوا ی ده که وی یان نا. پووده کاته ئه و بنچک وده ونانه ی که ته قه کانیان لیوه ده کرا. له فکران راده چی، هاوار دهکات: " بژی کومار، بژی به رازیل."

له بهر پوناکیه لیله که و بارانه به خوړه که داو، له بهر ئه و بایه توونده دا که دارو درهخته کانی ده هه ژاند، ئه فسه ران و سهر بازان به هه شتاو غار دده دن و دروشمه کانی عه قید دووباره ده که نه وه.

په یامنیږه که ی رپوژنامه ی (جورنال دی نوتیسیاس) له دلې خو یا پیده که نی، بیږی ده که ویتته وه که چو ن سهر ما و ترسه که ی بیږ چو و بووه وه له ناکاوا وه کو ئه وانی دی دهستی به غاردان کردبوو، پووی کردبووه بیثسه که تا پووبه پووی دژمنی نادیار بیثته وه. ئاخو به چی شه پی ده کرد؟ به میزه سه فه ری که ی؟ به جوړکه چه رمیه که ی له ئه وراق و جله کانی تیا بوو؟ به شووشه مه ره که به به تاله که یه وه؟ له کاتیکا هه لبه ته دژمن له هیچ کوئی که وه دیار نه بوو.

ده بیږه وه ده چی: " ئه وه ی پاشان به دیار که وت، خراپ تر بوو. " ته زوویه ک به مؤرغه ی پشتیا دیته خواره وه، ده تگوت مارمیله که یه و به گازی پشتیا داده گه ری. جاریکی دی ئه و دیمه نه دهبینیته وه، عه سړیکی درهنگ وه خته، پوو له تاریکیه، چاو ده که ویتته ریثسه و پیثسه، دیمه نیکی ترسناک خو دهنوینی - به شهر وه کو میوه ی سه یر، به درهختانی (ئه برانا) وه به دوه نین دپکاویه وه داله قاوه، پوستانل، کیف، چاکهت و کلاو خود، به درهخته کانه وه شوپ بوونه ته وه. هه ندیک له جهنده که کان، دوا ی ئه وه ی دالاش ودرندان، چاویان، ورگیان، سمت وکه فه لیان، ماسولکه کان و عه وره تیان خواردبوون، بووبوون به ئیسکه په یکه ری پووت و قووت. ئه م دیمه نه له و جه وه دا و له ناو درهخته کاند زور زه قتر ده هاته بهرچاو. موچورکه ی به روحدا دیتا. په یامنیږی نا فبری که بو ساتیک له هه نبر ئه م دیمه نه باوه رنه کرده نیه دا ده چه په سی، حایرو چه په ساو، گیزو سه رگه ردان به نیو پاشماوه ی جهنده کی به شه ران وئو یونیفورمه عه سکه ریانه دا که بیثسه که یان رازاندووه ته وه، ده که ویتته ری. موریرا سیزار، له ئه سپه که ی دابه زی بوو، ئه و ئه فسه رو سهر بازانه ی دووی که وتبوون، دهوریان دابوو، ههر هه موویان شوک بووبوون. دوا ی ئه و هات و هاوار و هیرشه شیتانه یه ی توژی له وه پیش کرابوو، بیده نگیه کی قوول و پر گومان بالی به سه ر دنیا دا کیثا. هه مووان وه ستان، حایرو چه په ساو چاویان بریوه ته دیمه نه که ی به رده میان، به ره به ره حیرهت و ترسه که یان دهره ویتته وه، ده بی به خه م وتوورده یی.

سه ری عه ریفه گه نجه قز زه رده که هیثتا به ساغی ماوه ته وه - به لام چاوی نه ماوه، جهسته ی یه کپارچه په له ی سووره وه بووه، ئیسکه کانی دهره پیون، زامه ئاوساوه کانی له ژیر ریژنه ی بارانه که دا ده تگوت هیثتا خوینی لی ده تکی. هیدی هیدی به م لاو به ولادا ده هه ژی. په یامنیږه نزیکبینه که له و دمه به دواوه، بیږ له شتیک ده کاته وه که ناتوانی له زهینی خوئی دهر بکات، شتیک وه کو دهرزی له گیانی ده چه قیت و خه وی لیده زپینی: خوئی و به ختی، ئه و په رجووه ی که ئه وی رزگار کردبوو، نه هیثتتبوو ئه ویش بو ئیره بیت، نها، وه کو ئه وانی دی به رووت و قووتی، لیږه، به خه نجه ری یاخیه کان دادورابوو، یان بووبوو به خوراکی قه ل ودالان و به یه کیک له م دار

کاکتوسانه‌وه، داله‌قابوو. یه‌کیک له ناکاو ده‌ست به‌گریان ده‌کات. نه‌قیب ئولیمپیو کاستروویه، که هیشتا ده‌مانچه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌و، به‌باسکی ده‌م و چاوی داپۆشیوه.

په‌یامنی‌ره‌ نزیکیبینه‌که، له‌هه‌وا نیمچه‌تاریکه‌که‌دا هه‌ندی له‌ئه‌فسه‌ر و سه‌ربازه‌کانی دی ده‌بینی که‌بۆ عه‌ریفه‌ قژ زه‌رده‌که‌ و ده‌ورییه‌که‌ی ده‌گرین و به‌ده‌م گریانه‌وه‌ خه‌ریکن جه‌نازه‌کانیان دینه‌ خواره‌وه‌.

موریرا سیزار به‌و ده‌قه‌وه‌ له‌وینده‌ر وه‌ستاوه، ته‌مه‌شای ئه‌و دیمه‌ن وکاره‌ ده‌کات که‌ له‌و تاریکه‌دا ئه‌نجام ده‌دری. پوخساری ده‌لیی به‌رده، که‌ په‌یامنی‌ری نا‌قبری هه‌رگیز به‌و حاله‌وه‌ نه‌یینی بوو. جه‌نازه‌کان له‌ په‌تۆوه‌ ده‌پینچن و ده‌م و ده‌ست به‌پیزی یه‌که‌وه‌ به‌ خاکیان ده‌سپین و سه‌ربازه‌کان دوا‌ی ئه‌و کاره‌، تفه‌نگان سوار ده‌کن و وه‌کو ریز بۆ ئه‌وان، ده‌ست‌پێژێ به‌ ئاسمانا ده‌کن.

دوا‌ی ته‌واوبوونی ده‌نگی شه‌یپوره‌که‌، موریرا سیزار به‌ شمشیره‌که‌ی ئاماژه‌ بۆ قه‌دپال وبناری شاخه‌که‌ی به‌رده‌میان ده‌کات و زۆر به‌ کورتی چه‌ند قسه‌یه‌ک ده‌کات: "سه‌ربازان، پیاو‌کوژه‌کان هیشتا هه‌لنه‌هاتوون. له‌وینده‌رن، چاوه‌روانی سزای خۆیان. من جارێ هه‌یج قسه‌یه‌کی دی ناکه‌م، با تفه‌نگ و سه‌ره‌نیزان قسه‌ی خۆیان بکه‌ن."

په‌یامنی‌ره‌ نزیکیبینه‌که‌، دووباره‌ گوئی له‌ گرمه‌ی تۆپ ده‌بی، ئه‌مجاره‌یان ده‌نگه‌که‌ نزیکتره‌، راده‌چله‌کی، ته‌واو بیدار ده‌بیته‌وه‌. بیرری ده‌که‌وینته‌وه‌ که‌ له‌م چه‌ند رۆژه‌ی دوا‌ییدا، به‌م که‌ش و هه‌وا نمسارو باراناویه‌وه‌، هه‌رگیز نه‌پژمیوه‌و له‌ دلی خۆیدا ده‌لیت، هاتتم له‌ گه‌ل ئه‌م له‌شکره‌دا هه‌ر هه‌یج نه‌بی ئه‌و قازانجه‌ی هه‌بووه‌، که‌ مۆته‌که‌که‌ی هه‌موو ژیا‌نی، ئه‌و نۆره‌ پژمینانه‌ی، که‌ هاوکاره‌کانی له‌ رۆژنامه‌که‌دا ده‌هری ده‌کرد و زۆر جار خه‌وی ده‌زپاند و شه‌و تا به‌یانی خه‌و نه‌ده‌چوووه‌ چاوی، زۆر که‌متر بووه‌ته‌وه‌و له‌وه‌شه‌ هه‌ر به‌ یه‌که‌جاره‌کی په‌ری بیت. بیرری ده‌که‌وینته‌وه‌ که‌ په‌نا بردنی بۆ ئه‌فیون کیشان، له‌به‌ر ئه‌و نه‌شه‌یه‌ نه‌بوو که‌ پینی ده‌به‌خشی، به‌لکو زیاتر له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو به‌ بی‌ پژمین بخه‌وینت. به‌خۆی ده‌لیت: "عه‌جه‌ب قه‌ل پیاویکم." ده‌که‌وینته‌ سه‌ر پشت و ده‌روانیته‌ ئاسمان: تا چاو برکات، تاریکیه‌، تروسکه‌ی تیا به‌دی ناکرێ. دنیا هه‌ینده‌ تاریکه‌، پوخساری ئه‌و سه‌ربازانه‌ی که‌ له‌ راست و چه‌پیا راکشاون بۆ جیا ناکریته‌وه‌، به‌لام ده‌نگی هه‌ناسه‌ وئه‌و وشانه‌ی له‌ ده‌میان ده‌رده‌په‌رێ ده‌ژنه‌وینت. ناوبه‌ناو هه‌ندیکیان راده‌بن و خه‌لکانی دی دینه‌ جیگیان و ئه‌وانه‌ی رابوون، ده‌چن بۆ سه‌ر شاخه‌که‌ تا جیگی ئه‌وان بگرنه‌وه‌. ده‌بیره‌وه‌ ده‌چیت: "بویه‌ریکی ترسناکمان له‌ پیشه‌، شتی‌ک که‌ له‌ نووسین نایه‌ت." ده‌بیره‌وه‌ ده‌چیت: "ئه‌مانه‌ نوقمی ر‌قن، گیانی تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ مه‌ستی کردوون، ئارامیان له‌به‌ر براره‌، خواخوایان یه‌کیکیان به‌رده‌ست بکه‌وئ، داخی ماندوویه‌تی، برسیه‌تی، تینوویه‌تی خۆیان، داخی ئه‌سپ و مالاته‌ له‌ده‌ست چوووه‌کانی خۆیان، له‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ش گرینگتر داخی جه‌نازه‌ شیوینراوه‌کانی هاو‌ریکانی خۆیان پێب‌پێژن، تۆله‌ی ئه‌و هاو‌ریانه‌یان بکه‌نه‌وه‌ که‌ چه‌ند سه‌عات له‌وه‌ پێش هه‌رشیان برد تا کاراکاتا بگرن." ده‌بیره‌وه‌ ده‌چیت: "پنیوستیان به‌و ر‌قه‌ بوو تا بینه‌ جۆش. ئه‌و ر‌ق وکینه‌یه‌ توانای ئه‌وه‌ی دا‌بوونی که‌ به‌و جۆش وخرۆشه‌وه‌، به‌ده‌م دانه‌ جیره‌وه‌ به‌م کتوه‌ سه‌خت و پر ره‌وه‌زه‌دا سه‌ر بکه‌ون، هه‌ر ئه‌مه‌ش بووبوو مه‌یه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ نها بیئته‌وه‌ی چاو لیکبهن، به‌و ئاوايه‌، تفه‌نگ به‌ده‌ست له‌ سه‌ر گازی پشت، له‌ سه‌ر شاخه‌که‌ رابکشین و له‌و به‌رزاییه‌وه‌ چوار چاو بروانه‌ تاریکه‌که‌ی خوارانه‌وه‌ که‌ نیچیره‌کانیان له‌وینده‌ر دانیشتبوون وچاوه‌روانی ئه‌مانیان ده‌کرد. له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ ئه‌م ر‌قیان وه‌زیفه‌ بوو، به‌لام نها ر‌قی شه‌خسی بوو، ر‌ق له‌ دوژمنانی که‌ شه‌ره‌فیان بردبوون و ئه‌مان به‌ ئه‌رکی خۆیان ده‌زانی تۆله‌یان لیکه‌نه‌وه‌."

که تیبی حه و ته م، به جوش و خرۆشیک شیتانه ی ئه و تووه هیرشی بۆ هه موو لایه کی گرد و شاخه که ده برد، که ئه و (په یامنیره نزیکبینه که) نهیتوانی له گه ل عه قید و دهسته و یاوه دهکانیا، له ریزی پیشه وه ی قۆشه نه که دا وه مینێ. ئه وه ی دوا ی خست رۆشنایی بومه لیلی ئیواره و نوچدان و که وتن وهه ستانه وه ی به رده وامی بوو، لاقی ئاوسابوون، دلێ هینده به تووندی لیلی ده دا، له ئان وساتدا بوو به ته قی. لا جانگه کانی ده یانتریواند. باشه چ شتیک واداری ده کرد به و حاله شه وه هه ر کۆلنه دات و به هه ر گیانه سه رییه ک بووه، هه ستیت و به شاخه که دا هه لگه ری؟ له فکران راجوو: ترس له وه ی به ته نیا به جی بمینێ و فزولیه تی دیتنی ئه و بویه ره ی که قه رار بوو رووبدات. له که وتتیکا میزه سه فه رییه که ی له دهستی ده رپه ری، به لام دوا ی چه ند خوله کیک سه ربازیکی سه ر تاشراو – قژه که ی ریشک وئه سپیی دنیا تیی دابوو بۆیه بۆیان سفر کردبوو – میزه که ی بۆ هینایه وه، ئیدی پیویستی به م میزه نه مابوو، مه ره که به که ی ته واو بووبوو، دوا په ره مووچیشی دویشه و شکابوو. نها که باران وه ستابوو، دهنگی جوړاوجوړی ده هاته گوئی، گوئی له دهنگی ته قه ته قی به ردا نه – له دلێ خویدا ده پرسیت ئایا سریه کان به م شه وه تاریکه دامه زراون، ئایا توپه کان گواستراونه ته وه بۆ شوینانی دی، ئایا پیشقه ره وه لانی سوپاکه، بی ئه وه ی چاوه پروانی رۆژ بوونه وه بکه ن، له شاخه که هاتونه ته خواری؟

به ته نیا نه ماوه ته وه، له پیش زۆر سه ربازا گه ییوه ته سه ره وه. هه ست به شادمانیه کی مندالانه ده کات – شادی که سیک که گریوئیک ده باته وه. ئیدی هیچ تاپۆ و تارماییه کی نه ناسراو نایه ته پیشی. به شوق وزه وه وه، به سه ته ئازو وه کان ده که نه وه، تویشه به ره کان ده که نه وه، کۆله پشتیه کانیا ن له لایه که وه داده نه ن. ماندوویه تیان هه ساوه ته وه و نیگه رانیان ره واوه ته وه. له شوین و باره گای فه رمانده یی ده پرسیت و ده که ویته ری، ئیدی له م گرووپه وه بۆ ئه و گرووپ دیت و ده روات، ئه نجام ده گاته چادریکی مشه ما که ستوونانی دراوه ته به ر و هه لدراره، چرایه کی کزی تیا ده سووتی. دنیا تاریکی ئه نگوسته چاوه، باران به خوړ ده باریت. په یامنیره نزیکبینه که، بی ری ده که ویته وه که وهختایه ک خو ی وه بن چادره که دا کرد و چاوی به موریرا سیزار که وت، هه ستی به چ ئامان و ئاسووده ییه ک کرد. عه قید راپۆرته کان وه رده گریت و ئه مر ده رده کات. جه ویکی پر جوش و خرۆش و گه رم و گوړ له دهوری ئه م ته پله که چکۆله یه ی که چرا نه وتیه که له سه ری پرته پرته تی، چیبوو. په یامنیره نزیکبینه که له به رده م چادره که دا وه کو زۆر جاری دی خو ی به عاریدیدا ده دات، ده بیره وه ده چیت، هه ستده کات که بوون و پیگه ی لیږده دا، وه کو بوون و پیگه ی سه گ وایه و بیگومان عه قید موریرا سیزار له دلێ خویدا به سه گی ده زانی و حیسابی سه گی بۆ ده کات.

چه ند ئه فسه ریکی قوړاوی ده بینێ که دین و ده چن، گوئی له عه قید تاماریندو ده بی که ده گه ل میجره کونیا ماتوس دا باسی ره وشه که ده کات و عه قید موریرا سیزار یه کسه ر فه رمان ده دات. عه قید خو ی له پالتویه کی ره شه وه پیچاوه و له به ر رۆشناییه دوو که لاوییه که دا، زۆر په شیو و شیواو دیاره. تو بللی ژیرا و ژیر جه لته یه کی دی لیلی دابی؟ دکتۆر سوزا فریرو له لایه وه وه ستاوه.

گوئی لیږده بی که عه قید ده لیت: "عاز به توپخانه کان بده ن که ده ست به توپباران بکه ن، با توپخانه ی کروپ، هو شدارییان بده نی و به ر له وه ی ده ست به هیرش بکه ن، با خو یان نه خه نه تالوکه وه و بۆ خو هۆشی بکه نه وه و بده نه تای نه رمکیشی."

که ئه فسه ره کان یه ک یه ک له چادره که وه در ده که ون، ئه و ناچار ده بی خو بداته لاوه تا نه که ویته ژیر ده ست و پیوه، عه قید که به نه قیب ئولیمپیو کاسترو ده لیت: "بللی با شه پیوری ئاماده باشی تیه که لیږده ن."

دوای ماوه‌یه‌کی که م، په‌یامنیږه نزیکیبینه‌که، نه‌وای دوور ودریژی خه‌مناک و شووم و ماته‌مامیزی نه‌و شه‌پپوره ده‌ژنه‌وئ، که له‌مه پیش، وه‌ختایه‌ک نه‌م قو‌شه‌نه له کیماداسه‌وه که‌وتبوه ری، گوئی لی بو‌وبوو. موریرا سیزار، هه‌لده‌ستینه سهر پییان، هیشتا پالتوکه‌ی به‌شانه‌وه‌یه، به‌رهو درگای چادره‌که ده‌روات. ته‌وقه ده‌گه‌ل نه‌و نه‌فسه‌رانه‌دا ده‌کات که‌ ناماده‌ی رویشتنن وهیوای به‌خته‌وه‌ریان بو‌ ده‌خوای.

عه‌قید که‌ چاوی به‌و ده‌که‌وئ ده‌لیت: " نه‌ی ئافه‌رین، ئاخری توانیت خو‌ت بگه‌یه‌نیته‌ کاندوس. راستت ده‌وئ پیم‌سه‌یره، هه‌رگیز وینام نه‌ده‌کرد، که‌ تو‌ تاقه‌ په‌یامنیږ بی، که‌ تا‌ ئیره‌ له‌ گه‌لماندا بیی. " نه‌وسا له‌ ناکاوا په‌یامنیږه‌که‌ فه‌رامو‌ش ده‌کات وروو ده‌کاته‌ عه‌قید تاماریندو. شه‌پپوری هی‌رشکردن و سه‌ربرین له‌و که‌ش و هه‌وا بارانا‌ویه‌دا له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ به‌رز ده‌بیته‌وه. که‌ بیده‌نگی بال‌ به‌ سهر دنیا‌دا ده‌کیشیت، په‌یامنیږه‌ نزیکیبینه‌که‌ له‌ ناکاوا گوئی به‌ ده‌نگی تو‌وره‌ی زه‌نگان ده‌زینگیته‌وه. بیری ده‌که‌و‌یته‌وه‌ چو‌ن بیری له‌ شتیک ده‌کرده‌وه‌ که‌ له‌ بیری هه‌موو نه‌وانی دیکه‌شدا بو، بیگومان نه‌مه " وه‌لامی یاخیه‌که‌انه. " گوئی لی‌ده‌بی که‌ عه‌قید ده‌لیت: " سبه‌ینن فراقین له‌ کاندوس ده‌خوین.

هه‌ست ده‌کات دلی به‌ تووندی لی‌ده‌دات، چونکه‌ کاتی به‌ خو‌ ده‌زانی سبه‌ی بووه‌ به‌ نه‌مرو.

به‌دهم سووتانه‌وه‌یه‌کی پر‌ ئازاره‌وه‌ بیدار بووه‌وه. دوو ریز می‌روله‌ به‌ هه‌ر دوو بازوویدا سه‌رده‌که‌وتن، هه‌ر دوو بازووی سوور بو‌وبوونه‌وه. سه‌ره‌ خه‌والوکه‌ی ته‌کان داو به‌ هه‌ردوو له‌پی ده‌ستی، که‌وته‌ گیانی می‌روله‌کان. گالیلیو گال ته‌مه‌شایه‌کی ئاسمانه‌ تاریکه‌که‌ی کرد و هه‌ولیدا به‌ مه‌زنده‌ بزانی وه‌خت که‌یه و سه‌عات چه‌نده. هه‌میشه‌ سه‌سوودی به‌ رو‌قینو، جورما و خانمه‌ ردینداره‌که‌ و هه‌موو خه‌لکی نه‌و دیارو ده‌قه‌ره‌ ده‌برد، که‌ به‌ نیوه‌ نیگایه‌کی هه‌تاو یان ستیران، ده‌یانزانی چ سه‌عاتیکی رو‌ژ یان شه‌وه، چه‌ند خه‌وتبوو؟ زور نه‌خه‌وتبوو، چونکه‌ ئولپینو هیشتا نه‌زف‌ری بووه‌وه. که‌ هه‌لاتنی یه‌که‌م نه‌ستیره‌ی بیی، راجله‌کی. تو‌ بلی شتیک قه‌ومابی؟ تو‌ بلی ئولپینو، له‌وه‌ ترسابی که‌ نه‌و تا کاندوس بیات، بو‌یه‌ هه‌لاتبی وخوی دزی بیته‌وه؟ له‌ ناکاوا هه‌ستی به‌ سه‌رما کرد، زور له‌ می‌ژبوو هه‌ستی به‌م جو‌ره‌ سه‌رمایه‌ نه‌کردبوو.

دوای چه‌ند سه‌عاتیک، که‌ شه‌وگار هه‌لکشاو ئاسمان ته‌ژی ستیران بو، ئیدی دلنیا‌بوو که‌ ئولپینو نه‌گه‌راوه‌ته‌وه و ناشگه‌ریته‌وه. هه‌ستایه‌ سهر پییان، بیته‌وه‌ی هیچ ته‌سه‌وریکی ده‌رباره‌ی مه‌قسه‌دی خو‌ی هه‌بی، رووی کرده‌ نه‌و چه‌خه‌ره‌ی(نیشانه‌ی ریگابان) که‌ ئاماژه‌ بوو بو‌ سه‌متی کاراکاتا. باریکه‌ ریگه‌که‌، له‌ نیو چره‌ دارو ده‌وه‌نه‌ دپکاویه‌که‌دا، که‌ ئازیانی ده‌روشانند، ون بوو. دووباره‌ بو‌ پانتاییه‌ رووته‌ن وکراوه‌که‌ زف‌رییه‌وه. به‌هه‌ر ته‌قه‌لاییه‌ک بوو خه‌وی لیکه‌وت، یه‌ک دنیا‌ خه‌ونی ئاجرو باجری بیی، که‌ به‌یانی له‌ خه‌و رابوو زور به‌ گو‌نگی بیری ده‌که‌وتنه‌وه. هی‌نده‌ برسی بوو که‌ تا ماوه‌یه‌کی زور کابرای به‌له‌دی هه‌ر له‌ بیر نه‌ما، که‌وته‌ رووه‌ک و گیاخواردن و سوکنایی به‌ سکی به‌تالی به‌خشی، پاشان که‌وته‌ ته‌مه‌شاکردنی ده‌روبه‌ری خو‌ی، له‌ فکران راجوو، گه‌بیه‌ نه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی، که‌ تاقه‌ چار نه‌وه‌یه‌ به‌ خو‌ی ریگه‌ی خو‌ی بدو‌زیته‌وه‌و چاری ریگه‌ هه‌ر رویشتنه، نه‌مه‌ش پیناچیت زه‌حمه‌ت بی، نه‌ویش نه‌وه‌یه‌ کاروانیکی زیاره‌تکاران بدو‌زیته‌وه‌و دویان بکه‌وئ. به‌لام نه‌م زیاره‌تکارانه‌ چو‌ن و له‌ کوئ بدو‌زیته‌وه‌؟ نه‌م بیروکه‌یه‌ی که‌ له‌وه‌یه‌ ئولپینو به‌ ئانقه‌ست گو‌مرای کردبی، به‌ پاده‌یه‌ک نیگه‌رانی کردبوو، ناچاربوو له‌ بیری خو‌ی به‌ریته‌وه‌ بو‌ نه‌وه‌ی ریگه‌ی خو‌ی له‌ نیو بیته‌وه‌ چرو چوغوورده‌که‌دا بکاته‌وه، دار ده‌ستیکی قایمی په‌یدا کرد. خورجینه‌ دوو تاییه‌که‌ی دا به‌ شانیا. له‌ ناکاوا باران دایکرد، سه‌رمه‌ستی شادی، نه‌و

دلۆپه بارانانه‌ی ده‌لسته‌وه که ده‌یاندا له سه‌رو چاوی، له نیو دارو دره‌خته‌کانه‌وه، تاپۆی چه‌ند که‌سیکی به‌دی کرد. بانگی لیکردن، به شلپه شلپه به نیو ئاوه‌که‌دا، به‌ره‌و نک وان غاریدا، له دلای خۆیدا گوتی: "ئاخری" جورما و روڤینوی له نیویاندا ناسییه‌وه. له جیبی خۆی وشک بوو، له پشت په‌رده‌ی بارانه‌که‌وه، سیمای ئارامی یارۆی به‌له‌دی به‌دی کرد، بۆی به دیارکه‌وت که په‌تیکی له ملی جورما کردووه‌و ریک وه‌کو حه‌یوان له دووی خۆی رای ده‌کیشیت. سه‌یری کرد په‌ته‌که‌ی به‌ردا، ته‌مه‌شایه‌کی روخساری ترساوی کورته‌له‌ی کرد. هه‌رسیکیان چاویان تیبری وله ناکاوا هه‌ستیکی شیواو و ناواقیعی دایگرت. روڤینو، کی‌ردیکی به ده‌سته‌وه بوو، چاوه‌کانی وه‌کو پشکۆی خه‌لۆز ده‌دره‌وشایه‌وه.

گوئی لیبوو به راویژیکی زیاتر ته‌وسامیزه‌وه نه‌ک توورپه‌وه پیی ده‌لایت: "ئه‌گه‌ر تۆ له جیاتی من بوا‌ی نه‌ده‌هاتی تا به‌ره‌قانی له ژنه‌که‌ت بکه‌ی، تۆ که‌سیکی بینه‌ره‌فی گال."

هه‌ستیکی باوه‌ر نه‌کرده‌نی به سه‌ریا زال بوو. ده‌سته به‌تال و خالیه‌که‌ی هه‌لب‌ری و ئاماژه‌یه‌کی دۆستانه‌ی کرد: "روڤینو، ئیستا وه‌ختی ئەم قسانه‌ نییه. پاشان بۆتی روون ده‌که‌مه‌وه چ بویه‌ریک رووی دا. ئیستا شتی زه‌رووری تر له ئارادایه. هه‌زاران ژن و پیاو، به هۆی کۆمه‌لیک سیاسه‌توانی ته‌ماعکار و چاو چنۆک، له به‌ر سی‌ره‌ی مه‌رگان. ئه‌رکی تۆ..."

له ناکاوا بۆی ده‌رکه‌وت که به ئینگلیزی قسان ده‌کات. روڤینو به‌ره‌و رووی هات، گاللیو پاشه‌کشه‌ی ده‌کرد. ئه‌رزه‌که ده‌ریایه‌ک بوو له قورپا. کورته‌له له پشت روڤینوو خه‌ریک بوو په‌ته‌که‌ی له جورما ده‌کرده‌وه. وای که‌وته به‌ر گوئی روڤینو ده‌لایت: "جاری به ته‌ما نیم بته‌کوژم." و پاشان وه‌ک ئه‌وه‌ی بلایت ده‌یه‌وی دوو زلله‌ی مزی لیب‌دات تا حه‌یای به‌ری، سووک و پ‌یسوای بکات. گاللیو پیکه‌نینی ده‌هات. به‌ره‌به‌ره فاسیله‌که‌ی نیوانیان که‌متر ده‌بووه‌وه. ده‌بیره‌وه چوو: "گوئی له ده‌نگی عه‌قل ناگریت، نه ئیستا گوئی ده‌گریت و نه هه‌یچ کاتیکی دیکه." ، رق، وه‌کو شه‌هوت و ئاره‌زوو، ئه‌قل له کارده‌خات و به‌شه‌ر ده‌گورپ بۆ بوونه‌وه‌ریکی غه‌ریزی رووت. یانی ده‌بوایه ئه‌و له سه‌ر شتیکی سه‌خیفی وه‌ک ناو گه‌لی ژنیک، له سه‌ر کونه‌ میزی ژنیک بکوژری؟ دووباره که‌وته ئاماژه‌ی دۆستانه و نه‌رمکیشی، حاله‌تیکی پارانه‌وه‌و ترسامیزی له خۆ هینا. له هه‌مان کاتدا حیسابی فاسیله‌که‌ی به‌ینی خۆیانی کردو وه‌ختایه‌ک روڤینو خه‌ریک بوو ده‌یگه‌یشتی و په‌لاماری بدات، گاللیو تا هه‌یز له بازویدا بوو، دار عاسا ئه‌ستوووه‌که‌ی پیدا کیشا. روڤینو که‌وته سه‌ر ئه‌رزه‌که. گوئی له هاواری جورما بوو، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی ژنه‌ی تاین فریا بکه‌وی و خۆی بگه‌یه‌نیته ئه‌و، گال دوو زه‌ربه‌ی دیکه‌ی به سه‌ری روڤینو دا کیشا، روڤینو گیژ بوو، کی‌رده‌که‌ی له ده‌ست به‌ربوووه‌وه گال هه‌لیگرته‌وه، به ده‌ست جورمای دایه‌ لاهو به ئاماژه‌ی ده‌ست لیبی گه‌یاند که به نیاز نییه روڤینو بکوژیت.

هه‌نگی، سه‌راپا توورپه، به‌ده‌م راوه‌شاندنی کۆله‌ مسته‌وه به‌ره‌و ئه‌و پیاوه‌ی له ئه‌رزه‌که‌دا که‌وتبوو، که‌وته هاوار: "هه‌ی کویری خۆپه‌رست، هه‌ی نه‌گه‌به‌تی خایه‌ن به چینی خۆت، چاوت جگه له دنیا بچووکه بی ماناکه‌ی خۆت هه‌یچی دی نابینی؟ شه‌ره‌فی پیاو له روخسار و سیمایا نییه، له ناو گه‌لی ژنه‌که‌یدا نییه هه‌ی گه‌مژه‌ی قه‌ل پیاو. هه‌زاران هه‌زار خه‌لکی بیتاوان له کاندوس دا هه‌ن. ئه‌وانه برای تۆن، چاره‌نووسیان له خه‌ته‌ردایه. له‌مه‌ تیناگه‌ی؟"

روڤینو، که وه‌خۆ هاتبووه‌وه، سه‌ریکی له‌قاند.

گال، بهر له وهی بکه ویتته پړی، هاواری به سهر جوړمادا کرد: "تو تیی بگه یه نه." ژنه ی تاین، به جوړی لیی رامابوو، وهکو ئه وهی کابرایه کی شیت بیت، یان قهت له ژیانیا نهیدیچی. جاریکی دی ئه م ههسته ی لا دروست بوو که هه موو شتیک پوچ و ناواقیعیه. بوچی روښنوی نه کوشت؟ ئه م قهت پیاوه لیی نابیتته وه تا ئه وپه پری دنیا دوی دهکه وی، له مه دلنیا بوو. ئیدی به ناو دهونه جارکه کهوت، دپک وزرده سیری به لاق و له تهریا دهچوو، نازای به دهنی دهروشاند، به بهر بارانه که دا غاری ددها، نازای له قورا هه لکشابوو، خویشی نهیده زانی کیوه دهروات. هیشتا دارعاسا و خورجینه دوو تاییه که ی پیبوو، به لام شه پقه مه کسیکیه که ی ون کردبوو، ههستی به هه لبه زو دابهزی بارانه که، به سهر سه رییه وه دهکرد. دوی که میک - ئیدی چند خوله کیک بوو یان سه عاتیک - له غاردان وهستا وبه کاوه خو که و ته پړی. نه چه خه ری له ناو دار وده ون ودپک وداله کان دیاربوو، نه کویره رییه ک. لاقی له قور پوده چوون وبه ئاسانی ههنگوی بو نه دهنرا. ههستیده کرد له ژیر ریژنه ی بارانه که دا، دهست دهست ئاره قه دهکاته وه. له بن لیوانه وه نه فرته ی له بهخت و ناوچه وانی خو دهکرد. دنیا سات به سات تاریکتر دهبوو، باوه پری نه دهکرد شهوی به سهر هاتوو. ئه نجام وهستا، که و ته روانین به دهوروبه ری خویدا، دهتگوت دهیوه ی له و دار ودرهخته دپکاو یانه بپارپیتته وه تا یارمه تی بدن. دهستیکی هه لته کاند، زیاتر له نائومیدیدا بوو، دووباره دهستی به غاردان کرده وه. به لام دوی چند ههنگاو یک له جیی خو ی رهق راوهستا، له ماندوویه تیا چوار پهل شکابوو، هه ناسه یه کی سارد له گه روویه وه دهرپه پری. ههردوو دهستی نایه ئه ملا و ئه ولای ده میه وه و تا زاری گرتی هاواری کرد: "روښنووو! وهره بو ئیره، من لیهرم. پیویستم به تویه! فریام بکه وه. بمبه بو کاندوس. وهره با کاریکی به سوود بکه یین. با واز له گه وجایه تی بینین. تو ماوهت هه یه پاشان توله له من بکه یته وه. بمکوژی، بهر زلله م بده ی... روښنووو..."

گوپی له هاواره که ی خو ی بوو که چو ن له گه رمه ی ریژنه ی بارانه که دا دهنگی ده دایه وه. سه راپا له بارانا وه که هه لکشابوو، له سه رما گیانی گهی بووه کونه لووتی. به بچ هه دهف ری دهکرد، به دم هاواره وه ناو به ناو دار عاسا که ی به هه دوو لاقی خویدا ده کیتشا. دنیا به رهو تاریک بوون دهچوو. ئه گه ر ئه م بایه له م کونه وه بی، کاتی به خو ده زانی شهوی به سهر دا دیت. رهنگه ئه مه هر هه مووی موته که یه ک بووی - له ناکاوا ههردوو لاقی که و تنه بو شایی، پیش ئه وه ی بگاته بنی بو شاییه که و پی به عاردی بگات، زانی که پی ناوه ته سهر، کو مه لیک چیلکه وچه ویل و هه ژگ و بژالی سهر چالکی قول، که و ته خواره وه، له هوش خو ی نه چوو، بنی چاله که، به هو ی بارانه که وه، نه رم بوو بووه وه. هه ستایه وه، دهستی به شان و بال و لاقه به نازاره کانی کیتشا. کیرده که ی روښنوی به قه ده وه نه مابوو، دهستی به ملاو به ولادا گیرا تا بیدوزیتته وه، ده بیره وه چوو، ههستی کرد دهرفته ی بو هه لکه و تبوو، که به م کیرده روښنو دابدووری. هه ولیدا له چاله که بیتته دهری، لی پی داخزی و دووباره که و ته خواره وه. له سهر ئه رزه ته ر و نمساره که رو نیش، پشتی به دیواره که وه دا. به دم ههستیکی ئاسووده وه خهوی لیکه وت. له دهنگی خسه خسی چل و گه لای وشکی ژیر پییان خه به ری بووه وه. که ههستی به گفه یه کی با، کرد که به لای شانیا تیپه ری له زگ بوو هاوار بگات، له تاریک و روونی ناو چاله که دا چاوی به تیریکی دارین که وت که به ئه رزه که دا روچوو بوو.

هاواری کرد: "بهسه! بهسه، تیر مه هاویژه! من دوستم، دوست."

گوپی له ورته ورتیک بوو، بوو به دهنگ، به ردهوام بوو له سهر هاوار کردن، داریکی دریزی سهر به ناگر، هه لدرایه ناو چاله که وه. له تاریکیه که وه، تارمایی و تاپوی چند زه لامیکی له و دیو مه شخه له که وه به دی کرد.

پیاوانیکی چه کدار بوون، که خویمان وه بن چل وچیو وگه لا دارانه وه دابوو. چند دهستیک بو ناو چاله که شور کرانه وه و هلیان کیشایه سهر وه. وهختایه ک شهرقان ویاخییه کان له بهر روشنایی ئه و مه شخه لانه دا، که له هه و نمساره که ی پاش بارانه که پرته پرته ده کرد، سهراپای گالیو گالیان به نیگا دابیژت، روخساری گه ش و شاد دیار بوو. ئه وان (یاخییه کان) به و جله رووه کیانه وه، فیتفیتوکه له مل، قهره بینا له شان، کیزد و داس به دهست، به تیر و که وان ورهخت و فیشه کدانه وه، به جلکه شره کیانه وه، به ئیله ک و میدالی "دلی مه سیحی موباره که وه" سهیریان ده کرد، بونیان ده کردو سهیریان له م بوونه وهره سهیره سورمابوو، نه یانده زانی له خانه ی چ جوره بیناده مانیکی دابنه ن. گال به رده وام داوای لیده کردن که بو کاندوسی ببه ن: ده توانی خزمه تیان بکات و یارمه تی مورشید بدات، گه مه ی سیاسه تونه بورژوا گنده له کان وئه فسه رانی سوپایان بو که شف بکات، ئه وان ه ی که ئه مانیان کردبوو به قوربانی خویمان. هه ولیده دا به جول ه ی دهست، وشه کانی ره وانتر و کاریگه رتر بکات و قهره بووی زمانه پورتوگالیه سهر و گوئی شکاوه که ی بکاته وه. به چاوانی ئه بله ق و پرسوز و گودازه وه، نیگای له مه وه بو ئه و ده گواسته وه. ئه زموونیکی شورشگیزانه ی دوورو دریزی هه بوو، هاورینیان جاره های جار، شانبه شانی میلهت خه باتی کردبوو و ده یویست له چاره نووسی ئه واندا شه ریک بییت.

گوئی له یه کیکیان بوو که دهیگوت: "سوپاس وستایش بو مه سیحی موباره ک."

ئایا پییان راده بوارد؟ دیسان به دمه لاکیه که وه قسان، هه ولیدا به سهر ئه و بی تواناییه ی خویدا، که به ره به ره به سهریا زال ده بوو، سهر بکه وی، چونکه دهیزانی ئه و شتانه ی که ئه و ده یانلیت، ئه و شتانه نییه که دهیه وی بیانلیت، ئه و قسانه ی که له گینه ئه م پیاوانه تی بگه ن. ته واو په شوکا بوو، وره ی به ردا بوو، به تایبه تی که دهیینی، شهرقان ویاخییه کان له بهر روشنایی له رزوکی مه شخه له کاند، نیگا ده گورنه وه و ئامازه بو یه کدی ده که ن و پیده چی به زه بیان به حالیا بیته وه، که پیده که نن دهیینی که یه ک دوو ددانیان که وتوو. به لی قسه کانی ئه و له وراه ده چوون. به لام ده بویه باوه ری پیبکه ن! زوری زه حمهت کیشابوو تا بگاته کاندوس، به لام نها لیزه بوو و ده یویست یارمه تیان بدات. ئه و ئاگره ی که سته مکاران وایان وینا ده کرد له دنیا دا کوژاوه ته وه نها، به فه زلی ئه وان دووباره هه لگیرسابوو وه. دووباره له هه نبه ر ره فتار و هه لویستی بیموبالاتی ئه و پیاوه رووه ک پوشانه که جگه له نیشانه ی فزولیهت وهاوسوزی هیچی تریان پیوه دیار نه بوو، دل سارد و نائومید، بیده نگ بوو. له جیی خوی وه ستابوو، دهستی بلاو کردبوونه وه و ههستی ده کرد چاوه کانی تهژی روندک بوون. لیزه چی ده کرد؟ چون که وتبووه داویکه وه که نه جات بوونی نه بوو، هه میشه قه ناعه تی و ابوو که به هه موو توانایه کی خویه وه به شداری له پروریه کی مه زندا ده کات، پروریه ی گورینی دنیا، بو دنیا یه ک که ئه وه نده درنده و کیوی نه بییت. یه کیک له پیاوه کان که وه دل دانه وه ی که پیویست ناکات بترسیت: ئه و خه لکانه ی که ئه و باسیان ده کات هه ر هه موویان ماسونی و پروتستانت و نوکه ری مه سیحی ده جالن، مورشید و مه سیحی موباره ک له وان به هیژترن. ئه و پیاوه ی قسه ی ده کرد کابرایه کی دم وچاو باریکی دریزکوله ی چاو بچکوله بوو. زور به ئارامی و به روونی هه ر وشه یه کی ده درکاند: که کاتی بی، پاشایه ک به نیوی سباستیاو له بنی ده ریاهه راده بی و بو بیلومونته سه رده که وی، پیویست ناکا بگری، بالی فریشته بی گوناحان مه سح ده کات. ده یان پاریزی، ئه گه ر کافرو بیده تچیان بیکورن، باب (خوا) زندوی ده کاته وه. گال چه زی ده کرد له وه لامی کابرا دا بلی هه ق به وانه، چونکه له ریگه ی ئه و قسه دلخوشکه رانه وه که ده یانکرد تا گوزارشت له خویمان بکه ن، ههستی به حه قیقه تی جه نگیک ده کرد که به ریوه بوو، جه نگیک له نیوان خیر وشه را، خیری که هه ژاران، چه وساوان و تالانکراوان نوینه رایه تیان ده کرد و، شه ری که ده وله مهندان و سوپا نوینه رایه تیان ده کرد و هه رکاتی ئه م جه نگه ته واو بییت ئیدی سه رده می

برایه تیه کی جیهانی دست پیده کات. به لام هرچی سهری دینا وسهری دهررد نهیده توانی وشه ین گونجاو بدوزیتته وهو، ههستیکرد بویه نهوازشی دهکن، چونکه که دیتیان دهگری، دلیان به حالی سووتا وبهزه بیان پیندا هاته وه. به ئاسته میک وبه نیوه چلی له هه ندی وشه وقسه بیان حالی بوو: ماچی هه لبارده، رۆژی دی دهوله مه ند ده بیته، ده بی نویتز ونزا بکات.

ئه نجام باسکی ئه و پیاوهی گرت که قسه ی ده کرد و توانی بلیت: " دهمه وی برۆم بو کاندوس. له گه ل خۆت نام ببه ن. ده توانم دواتان بکه وم؟"

یه کیک له یاخییه کان، ئاماژه ی بو لوتکه ی شاخه که کرد وبه رسقی دایه وه: " نابی، سه گه کان له و سه رهن. سه رت دهر برن. له په نایه کدا خۆت بشاره وه که ئه مانه دوايان برایه وه، ههنگی ده توانی به که مالی ئیسراحت بو کاندوس بیته. " دهستی خاترخوازیان بو ته کان دا وبلأوه یان لیکرد، حایر وحه په ساو به و شه وه تاریکه به ته نیا به جییان هیشت، قسه یه کی نوکته ئاسای ته وسامیز له گویندا دهرزینگیه وه: " سوپاس وستایش بو مه سیحی موباره ک. " چهنده نگاو یکی نا، به ته ما بوو دوايان بکه وی، به لام له ناکاوا نه یزه کیک ری پیگرت، لی داو خسته سه ر ئه رزه که. تا له گه ل کابرا تینه گیرا نه یزانی ئه مه رو قینویه و به بیدهنگی داگزانه سه ر وگو یلاکی یه کدی، له و دهمه دا بیری له وه ده کرده وه که ئه و دوو په له بچووکه رونا که ی که وه کو جیوه له دوا ی یاخییه کانه وه دهرده وشایه وه چاوانی رو قینو بووه. باشه چاوه پروانی ئه وه بووه پیاوه کانی کاندوس برۆن تا په لاماری بدات؟ جنیویان به یه کدی نه ده دا، به دهم شه ره مسته وه له ناو قوراوی بیسه که دا هانکه هانکیان پیکه وتیوو. باران دایکرده وه، گال گو یی له گرمه گرمی هه ور وشوره شو ری باران بوو. تووند وتیژی حه یوانیانه ی هه ردووکیان کردیه کاریک که گال له نا ئومیدی بخله سیته ومانایه کی هه نووکه یی به ژیانی ببه خشیته. له کاتیکا مستی ده وه شان، شاپی ده هاویشته وکه لله ی ده وه شان، گو یی له هاواری ژنیک بوو که بیگومان جورما بوو وبانگی رو قینوی ده کرد، له هه مان کاتدا هاواری کورته له ش به رز بووه وه که جورمای بانگ ده کرد. به لام زوری نه برد که دهنگی شه پیورانی سه ر شاخه که وزهنگی کلیساکان هه موو دهنگ وهاواره کانی وه ژیره وه کرد. دهنگوت نه وای ئه و شه پیورو زهنگانه، که گال له مانایان حالی ده بوو، هاتبوونه کومه کی ئه و، نها به تین و تاویکی زیاتره وه شه ری ده کرد. نه ههستی به ماندوو بوون ده کرد، نه به ئازار. به رده وام ده که وت وه هله ستایه وه، نه یده زانی ئه وه ی به سه راپایدا داده چۆرا ئاره قیه یان بارانه یان خوینه. له ناکاوا رو قینو، له دهستی دهرچوو و له چاو ون بوو، گو یی له ته په ی شتیک بوو که که وته چاله که وه. گال، به دهم هانکه هانکه وه له ویندر راکشا، دهستی به قه راخ چاله که دا هینا که ئه نجامی ئه م شه ره ی یه کلایی کردبووه وه، ده بیره وه چوو، ئه مه یه که م خۆشبه ختیه ک بوو که له م چهنده رۆژی دوا ییدا هاتبووه ری.

له کاتیکا توورپه یی ئه وکی گرتبوو هاواری کرد: "هه ی که ری سه رسهخت! هه ی شیته وشوور! قه ل پیاوی له خۆ با یی! هه ی زۆلی که لله رهق! من دژمنی تو نیم. ئه وانه دژمنی تو ن که خه ریکی شه پیور لیدانن. گویت لی نییه؟ ئه وه له تو ماوی من وناو لنگی ژنه که ی گرینگتره که وه کو بورژوا یانی که ر، ئه و کونه میزه به شه ره فی خۆت ده زانی."

جاریکی دی بو ی دهرکه وت که به ئینگلیزی قسه ی ده کرد. به زهحمهت هه ستایه سه ر پینان. بارانیکی به خور دهباری، ئه و باراناوه ی دهرژایه زاری کراوه ی ئه وه وه زور خۆش وبه تام بوو. به شه له شه ل، که وادیار بوو به سه ده می که وته ناو چاله که یان شه ره که یه وه، ئازاری پیگه یی بی، به نیو بیسه که دا که وته ری. هه ولیدا به دهنگی

خه مناکى ماته مبارانهى شه پورده کان يان نه وای سه نگینى زهنگه کان، ئاراستهى ريگا کهى خوى بدوزيته وه، به لام ئەم دهنگانه له هه موو لایه که وه دههاتنه گوى. له م کاته دا شتيک له لاقى نه وى، که وته سه ر ئه رزه که، ده مى پر بوو له قور و خۆل. که وته له قه فرتى وهه وليدا خوى دهر بازبکات وله هه مان کاتدا گوى به نالىنى کورته له زرینگایه وه.

کورته له، که به ترسه وه خوى به وه وه هه لواسى بوو، به دهنگه زيقاوله کهى و به گريانه وه، هاواریکرد: " گال به تهنيا به جيم مه هيله، به تهنيا ليره به ره للام مه که. گویت له دهنگى ئەو ته قينه وانه نييه؟ مه گه ر نازانى ئەو دهنگانه چين گال؟"

ديسان، هه ستیکرد هه موو ئەمه مۆته کهيه، ناواقعيه، خه يال پلاويکى بيهودهيه. بيري که وته وه که کورته له له تاريکيدا هه موو شتيک ده بينى، ژنه ردینداره کهش هه نديجار به گوربه وبه کوند بانگى ده کات. له راده به دهر ماندوو بوو، له شه که تيا هه ر له وى راکشا، گوى له ئاهو ناله وپارانه وهى کورته له بوو که ليکدا ليکدا ده يگوت نايه وى بمریت. ده ستیکى هه لبرى بو سه ر شانى وکه ميک شيلای، به و حاله وه گوى هه لخت. بيگومان گرم و هوپرى مه ترهلۆز بوو. ناو به ناو گوى له و گرمه گرمه ده بوو، هه وه لجار وای بو ده چوو که دهنگى ده هوپى گه وه بى. به لام نها دلنيا بوو که دهنگى توپخانه يه. واديار بوو توپى بچووک بن يان هه ر هاوه ن بى. به لام خو ئەگه ر هه ر هاوه نيش بوایه، به س بوو بو ئەوهى کانودوس ژيرو ژوور بکات، توژى ببات به ئاسمانا. هينده شه که ت بوو، که يا بورايه وه يان وه کو به رد که وت وخه و بردييه وه.

يه که م شت که هه ستى پيکرد، ئەمه بوو که له تاريک و پرونى سپيده دا، له سه رما بيدار بووه وه و وه کو بى ناو ئاو ده له رزى. گوى له دهنگى دانه چۆقهى کورته له بوو، سه يرى کرد چاوه کانى له ترسا که وتوونه ته پرته پرت. هه لبه ته ياروى کورته له له م ماوه يه دا له سه ر لاقى راستى گال خه وتبوو، چونکه لاقى راستى ته زى بوو. به ره به ره وه خو هاته وه، چه ند جاريک چاوى هه لينا، سه يرى ده ور به رى کرد، پارچه ي يونيفورمان، پۆستال، پالتو، قسه، کو له پشتى، کيفى شمشير و سه ر نيزه، چه ند خاچيکى خو ارو خيچ، به دار و دره خته کانه وه هه لواسه رابوون. کورته له به چاوانى ئەبله ق وزمانى به ستراوه وه سه يرى ئەو شته داله قاوانه ي (داله قاو: هه لواسه راو) ده کردو به شتى نه ده زانين، به لکو به تاپو و تارمايى ئەو زه لمانه ي ده زانى که ئەو شتانه يان له به ر ده کرد. واته که ل و په له کانى لى بووبوون به به شه ر. گال ده بيره وه چوو: " ئەنجام ئەوان، ئەم پياوانه يان له نيو برد." گوى هه لخت، به لى ديسان دهنگى توپبارانه. باران چه ند سه عاتى بوو خو شى کردبووه وه؛ هه موو ده ورو به رى وشک بووبووه وه، به لام سه رما ئيسقانه کانيشى چايانده بوو. ويراى لاوازي و ئازاره کانى به هه ر گيانه سه رييه ک بوو هه ستا. ده ستى بو ناو قه دى برد، هيشتا کيرده کهى روڤينوى پى مابوو، ده بيره وه چوو، وه ختايه ک ده گه ل روڤينودا به شه ر هات، هه ر بيريشى نه بوو ئەو کيرده به کار بيتيت. باشه بو له م جارى دوومه شا هه ولينه دابوو ئەو پياوه بکوژى؟ جاريکى دى گوى له دهنگى توپباران بوو، ئەمجاره يان زور ئاشکرا بوو، گوى له نه وای شه پيوران بوو، نه وايه کى خه مناکى ماته م ئاميز. وه کو ئەوهى خه ون بدینى، روڤينو وجورماي بينى که له نيو دره خته کانه وه دههاتنه دهره وه. روڤينو زور شه که ت ديار بوو، پيده چوو ئازارى پيگه يى بيت، چونکه خوى به جورماوه گرتبوو. گال، هه ر به سه ليقه بوى به ديار که وت که روڤينو، هه موو شه وه که، به و تاريکيه سه رانسه رى بي شه کهى به دواى ئەودا تهى کردبوو. سه رسه ختى و که لله ره قى ئەو پياوه و بى ئاوه زييه کهى و پرژدبوونى له سه ر کوشتنى ئەم، گالى زور توورپه و په ست کرد.

دوو به دوو چاویان له دوو چاوی یه کدی بری. گال ههستی کرد دهله رزی. کیرده که ی له کیلانه که ی قه دی دهرهیتا وئاماژهی بو ئه و سه مته کرد که دهنگی شه پیوره کانی لیوه دههات. به راویژیکی نارام و سه نگی گوتی: " گویت له و دهنگانه یه؟ برایه کانت له ژیر رهحمه تی توپیاراندان، وهکو میش دهکوژرین. تو نه ت هیشت بچم بو لایان و په یوه ندیان پیوه بکه م وله گه ل ئه واندا بمرم. کاریکت کرد که وهکو لیبوکیکی گه مژه رهفتار بکه م."

روقینو، شتیکی به دهسته وه بوو که له خه نجه ری دارین دهچوو. بینی جورمای لادایه لاهو و خوی بو هیرش ئاماده دهکات. گوئی لیبوو ده لیت: " که زولیکی به د نه کی گالی سه خیف. تو سه ری زمان و بنی زمانت هه ژارانه، به لام خیانه ت له هاوړیکه ت دهکیت و بی حورمه تی به مالیک ده که ی که په نای داویت، که به میوانی پای گرتوویت."

گال، په لاماری دا، تووړه یی کویری کردبوو، زور به تووندی داگژانه سه رو گوپلاکی یه کدی، دهستیان نه ده پاراست، جورما حایرو حه په ساو، شه که ت وماندوو، گیژ وحو ل ته مه شای ده کردن. کورته له له ترسا لول بوو بوو. گال بولاندی: " روقینو، چاک بزانه من له سه ر ئه مه نامرم. ژیانی من له چه ند دلوپه تو ماویک به نرختره، هه ی به د به خت."

ئه م جووته، له سه ر ئه رزه که یه کیان ده گه وزاند که دوو سه رباز به راکه راک په یدا بوون. که چاویان به وان که وت، له جی خویان وهستان. یونیفورمه که یان درابوو، یه کیکیان پوستانی له پی نه بوو، به لام هه ردووکیان تفه نکه کانیان پیبوو.

کورته له، سه ری داخست، جورما به ره و پیریان چوو وړیک له به ر لوله ی تفه نکه کانیان وهستا و که وته لاقه و پارانه وه: " ته قه مه که ن، ئه مانه له خیللی یاخییه کان نین... " به لام سه رباز ده کان ده سترژیان له هه ر دوو نه یاره که کرد و ئه وسا پریاندا یه جورما و وهکو به راز به مره م ریا نکیشا بو ئه رزه وشکه که ی ژیر دره خته کان. کابرای به لهد (روقینو) و کاژده ل ه ناس (گال) هه ر دوو بریندار و کوله وار، له سه ر شه ری خویان به رده وام بوون.

ماریا کوادرادو، ده بیره وه چوو: " ده بی خوشحال بم، وهکو دیاره عه زابی جه سته ییم له کول ده بیته وه و به دیداری خوداو پاکیزه ی موباره ک شاد ده بم." به لام ترس چوار په لی شکاند بوو، هه رچه نده هه موو هه ولکی خستبووه کار که ژنانی " سر وودخوان " هه ست به و ترسه نه که ن. ئه گه ر هه ستیان پیکردبا، ئه وانیش له ترسا له په ل وپو ده که وتن وهه موو ئه و دام وده زگایه ی که بو مداراو په رستاری مورشید دروست بوو بوو هه لده وه شایه وه. ئاخر دلنیا بوو که کورس و تیمی سر وودخوانی موباره ک له چه ند سه عاتی داهاتوودا له هه ر کاتیکی دی زیاتر پیویست ده بوو. له خودا پارایه وه که له و ترسنوکییه ی خوش بیت و، له هه مان کاتدا که مورشید پیشوازی له موریده کانی ده کرد، ژنه ی تاین وهکو هه میشه هه ولیدا نویت بکات، هه روه ها ژنه کانی دیکه شی فیرکردبوو که له و کاتدا نویت و نزا بکه ن، هه ولیدا نویت بکات، به لام هه رچی ده کرد نه یده توانی، زهینی خوی به ته واوی به نویتو نزایه که بسپیړی.

ئه بوت جواو وجواوه زله ئیدی پینداگریان له سه ر بردنی مورشید بو په ناگه نه ده کرد، به لام داروغه ی کانودوس هه ولیده دا نه یه لیت به سه ر سه نگره کاندبا بگه ری - ئاخر ئه گه ر به و جوړه و به بی هیچ حه ره س و حیما یه یه ک بیته ده ری، دوو ر نییه له ناخافلیکا تووشی شه ر بییت.

مورشید، قهت گهنگه‌شه و مجاده‌له‌ی نه‌ده‌کرد، ئەمجاره‌ش ئەو کاره‌ی نه‌کرد. سه‌ری (شیرۆی ناتوبا)ی له‌ سه‌ر ئەژنۆی لابر دو بیئەوه‌ی له‌ خه‌و بیداری بکاته‌وه، به‌ ئارامی نایه‌ سه‌ر ئەرزه‌که. هه‌ستایه‌ سه‌ر پێیان، ئەبوت جواوو جواو زله‌ش هه‌ستانه‌ سه‌رپێ. له‌م چه‌ند رۆژه‌ی دواییدا، لاوازتر بووبوو، نه‌ا له‌ جاران زۆر درێژتر دیار بوو. ماریا کوادرادو، که‌ مورشیدی به‌و په‌ریشانیه‌ بینی ته‌زوویه‌ک به‌ گازه‌رای پشتیا هات: خه‌میکی قوول نیشتبوو سه‌ر چاوه‌کانی و چاوی بچووک بووبوو نه‌وه، ده‌می به‌ ئاسته‌میک کرابوو وه، له‌ تۆ وایه‌ خه‌به‌ری شه‌رپکی په‌نهانی پێیه‌.

ژنه‌ی تاین هه‌ر له‌ویدا بریاری دا که‌ به‌ گه‌ل مورشید بکه‌وێت. هه‌لبه‌ته‌ هه‌موو کاتی وای نه‌ده‌کرد، به‌ تاییه‌تی له‌و چه‌ند هه‌فته‌یه‌ی دواییدا که‌ گاردی کاتۆلیک، به‌ هۆی قه‌ره‌بالغی خه‌لکيه‌وه له‌ جاده‌ و کۆلانه‌ ته‌نگه‌به‌ره‌کاندا، ناچار بوو دیواریکی قایم له‌ ده‌وری مورشید دروست بکات و ماریا کوادرادو وتیمی ژنانی سه‌روودخوان نه‌یانده‌توانی به‌ ئاسانی له‌ مورشید نزیک ببه‌وه. به‌لام نه‌ا، له‌ ناکاوا ئەو هه‌سته‌ی له‌ نک چیبوو که‌ پێویسته‌ له‌ گه‌ل مورشیدا بروت. ئاماژه‌یه‌کی کردو ژنانی سه‌روودخوان له‌ ده‌وری خه‌ربوونه‌وه. له‌ دوای پیاوه‌کانه‌وه هاتنه‌ده‌ری و شیرۆی ناتوبیان به‌ خه‌وتووی له‌ خه‌لوه‌تخانه‌که‌دا به‌جێهێشت.

هه‌رکه‌ مورشید له‌ ده‌رگای خه‌لوه‌تخانه‌که‌ وه‌دیارکه‌وت، ئاپۆرای خه‌لکه‌که‌، به‌ جوۆی خه‌ربووه‌وه که‌ رێگه‌ی لی نه‌ده‌هاته‌ گرتن، به‌ ئاماژه‌یه‌کی جواو زله‌، کۆمه‌لیک پیاو به‌ بازو به‌ندی شینه‌وه له‌ مه‌یدانه‌ کراوه‌که‌ی نیوان کلێسای (سانتو ئانتونیو) و په‌رسنگه‌ نیوه‌ ته‌واو کراوه‌که‌دا، ریزیان به‌ست، تا جه‌ماعه‌تی زیاره‌تکاران که‌ تازه‌ گه‌یی بوونه‌ جی، ریک بخه‌ن و، ده‌وری مورشید بگرن که‌ به‌ جاده‌ ته‌نگه‌که‌ی شه‌هیدانا، به‌ره‌و ئاس ئومبوراناس ده‌رپۆی.

ماریا کوادرادو، که‌ ژنانی سه‌روودخوان ده‌وریان دابوو، به‌ هه‌له‌داوان به‌ دووی مورشیدا ده‌رپۆی، رێپێوانه‌که‌ی خۆی له‌ سلقادوره‌وه‌ بۆ مونته‌ سانتو بیرکه‌وته‌وه، ئەو گه‌نجه‌ سارانشینیه‌ی بیرکه‌وته‌وه که‌ ده‌ست درێژی سینکسی کردبووه‌ سه‌ری و ئەمیش دلی به‌ حالی ئەو گه‌نجه‌ سووتا بوو. ئەمه‌ نیشانه‌یه‌کی خراپ بوو. ته‌نیا ئەو کاته‌ گه‌وره‌ترین هه‌له‌ و خه‌تای ژبانی خۆی بیر ده‌که‌وته‌وه، که‌ زۆر نائومید و خه‌مبار بوایه‌. چه‌نده‌ها جار له‌م خه‌تایه‌ی خۆی ژبوان بووبوو وه، داوای به‌خشینی کردبوو، به‌ ئاشکرا دانی پێدا نابوو، دابووی به‌ گوێی قه‌شه‌ی کلێسایاندا، جوۆره‌ها که‌فاره‌ی دابوو. به‌لام ئەم گوناح و خه‌تا قورسه‌ هیشتا له‌ قولایی یادگه‌یدا هه‌ر مابوو وه‌و ناو به‌ ناو سه‌ر ده‌که‌وته‌ سه‌ره‌وه‌ تا عه‌زایی روحی بدات.

هه‌ستیکرد، له‌ نیو هه‌راو هه‌نگامه‌ی "بژی مورشید" دا هه‌ندئ هورا و هاواری دیکه‌ش هه‌ن که‌ ناوی ئەو ده‌به‌ن: دایکه‌ ماریا کوادرادو! دایه‌ ماریا کوادرادو! ده‌نگانی بوون که‌ ئەویان بانگ ده‌کرد. ئەم خۆشه‌ویستیه‌ به‌لای ئەوه‌وه‌ داویک بوو شه‌یتان بۆی نابوو وه. له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ له‌ دلی خۆیدا گوتی ئەوانه‌ی که‌ داوای شه‌فاعه‌تی ئەویان ده‌کرد، زیاره‌تکارانی خه‌لکی مونته‌ سانتو بوون، که‌ له‌ویوه‌ ده‌یانناسی. به‌لام ئەنجام بۆی ده‌رکه‌وتبوو که‌ ئەو رێزه‌ی له‌وی ده‌نه‌ن، به‌ره‌نجامی ئەو ساله‌ دوور و درێژانه‌یه‌ که‌ وه‌قفی خه‌مه‌تی مورشیدی کردبوو و، خه‌لکی باوه‌ریان وابوو که‌ مورشید له‌و سالانه‌دا موباره‌کی خۆی به‌ویش به‌خشیه‌وه.

سۆز و گودازو، جوۆش و خرۆشی پر تین و تاوی خه‌لکه‌که‌ و، بی و برۆ به‌ رێگه‌وبان و کوچه‌ و کۆلانه‌ پینچاوپینچ و به‌ ناو کوخته‌ تیکرژاوه‌کانی بیلو مونته‌دا، کردیه‌ کاریک که‌ سه‌ره‌په‌رشتیاره‌که‌ی ژنانی سه‌روودخوان به‌ره‌به‌ره‌ نیگه‌رانی و خه‌مه‌کانی خۆی له‌ بیر بچێته‌وه. ده‌نگی پاچ و بیل، ده‌نگی وه‌شاندنی چه‌کوش و توخماخ، ئەوه‌ی

دهگه ياند که کانودوس خوی بۆ شهړ ئاماده دهکات. گوندهکه گۆرابوو، وهکو ئهوه بوو، شهړ بهر دهرکهی ههموو مالیکي گرتبى. پياوانیکي بينی که له سهربانی خانووهکانیان هشارگهی بچووکیان دروست دهکرد که پيشتریش ئه و جوړه هشارگانهی به سهر درهختانی بيشهکهوه بينی بوو، که پياوان بۆ راوی دوره شیر خویان تیا مه لاس ددها. تهنانهت له ناو ماله کانیشدا، پياوان و ژنان و مندالان دهستیان له کار هه لده گرت و هیمای خاچیان دهکیشا، سهنگه ریان لیده دا و گونیه خویان هه لده چنی. هر ههمویان قهره بینا، شمخال (تفهنگی شینکی) قه مه، ته ور زین، کوتهک، کیردو رهخت و فیشه کدانیان پیبوو، تهنانهت هه ندیکیان ئاسنه واله وکه شر و بهردیانش که له که دهکرد.

ئه و ریگه یه ی که بۆ ئاس ئومبوراناس دهچوو، فهزایه کی کراوه ی ئه مبه ر وئه وه به ری جوگه له یه ک بوو. ئیدی گاردی کاتولیک ناچار بوو کورسی ژنانی سروودخوان، به و ریگا پرچال وچوله دا ببات.

جگه له و سهنگه ر وچاله گه وره یه ی که ماریا کوادرادو له دوا ی ری و ره سمی ریپیوانه که یا بیرده دا، دیتبووی، کومه لیک سهنگه ر وخنه کی دی له م بهر وله وه به ری جوگه که وه لیدرابوون، که له ناو هر یه کیکیاندا پیاوی دووان هه بوون، گلپان به چوار دوری سهنگه ره کاندا هه لدا بووه وه، تا هه م سهربان دیار نه بی و هه م لوله ی تفهنگه کانیان بخه نه سه ری.

هاتنی مورشید، شادی و خوشحالی خسته دلی ههمووانه وه. ئه و که سانه ی که سهنگه ریان لیده دا یان گونیه خویان دهگواسته وه، به هه له داوان چون تا گوئی له قسه کانی بگرن. ماریا کوادرادو، که له پشت دوو ریز گاردی کاتولیکه وه له لای ئه و گالیسکه یه وه وه ستابوو که مورشید به سه ری هه وه بوو، دهیتوانی دهیان پیاوی چه کدار له ناو سهنگه ره کاندا بدینیت که هه ندیکیان به شیوه یه کی کومیدی خه ویان لیکه وتبوو، و به و ههموو هه را و زه نایه ش بیدار نه بوو بوونه وه. به خه یال ئه مانه ی دینایه به رچاوی خوی، که به دریزیای شه و پاسه وانی و شه ونخونیان کردوو وه له هه ولی ئه وه دا بوون که به رگری له بیلومونته بکه ن و دژی له شکری شهیتانی گه وره بوه ستنه وه.

هر ههمویانی خوشده ویست، پر به دل هه زی دهکرد هه نیه یان بسری وئاویان بداتی و نانی تازه یان بداتی و مژده ی ئه وه یان بداتی که "باب" و "دایکی موبارهک" له پاداشتی ئه م خزمه ته یاندا، له ههموو گوناچه کانیان خوش ده بن.

مورشید دهستی به قسان کرد، ههموو هه را و زه ناکه نیشته وه. نه باسی کافرانی دهکرد و نه باسی باوه پرداران و بژارده، به لکو باسی ئه و ژانه ی دهکرد که چوو بووه دلی مریه مه وه، وهختایه ک به گویره ی یاسا وریسای یه هوودیان، کورپه هه شت رۆژانه که ی بۆ په رستگه بردبوو، تا به بونه ی خه ته نه سوورانه وه خوینی بیته رژان. مورشید به راویژی قسه ی دهکرد، که قولایی روحی ماریا کوادرادوی ده هه ژاند – هه سستی دهکرد ئه وانی دیکه ش هه مان حالی ئه ویان به سه ر هاتوو – باسی دهکرد که چون مه سیح به و مندالیه ی خوی هه وه، یه کسه ر دوا ی خه ته نه که دهسته چکوله کانی بۆ دایکی موبارهک دریز کردبوو که فریای بکه وی، که چون گریه که ی له باره ی به رخوله یه ک چوو بوو، کاری له روحی پاکیزه ی دایکی کردبوو. ریک له و کاته دا له ناکاوا باران دایکردبوو. ئیدی هه مه مه وه به چوکدا هاتنی ئاپورای خه لکه که له هه نبه ر ئه م ده لیلده که نیشانه ی ئه وه بوو ره گه زه کانی سروشتیش، له باندور و کاریگه ری قسه کانی مورشید به در نه بوون، ماریا کوادرادویان گه یانده ئه و قه ناعه ته ی که برایان و خوشکان، له و په رجووه حالی بوون که نها رووی دابوو.

ئەلكساندرينا كوریا لە بن لیوانەووە گوتی: "دایكە ئەمە نیشانەیه؟" ماریا كوادرادو سەری ئەری لەقاند. مورشید گوتی پێویستە خەلكی ئەو نالین و ئاخینە بژنەون كە مریەم وەختایەك بینی ئەو نەو گولە نازدارە لە هەوێی تەمەنیەو بە خوینی خۆی غوسلی تەمید كرا و چۆن ئەو پوندەكە لە چاوانی مەسیح دەپژا، نموونە و پەرمزی ئەو ئەشكە بوو، كە پۆژانە خاتوون و سەرودەری مە، لە بەر گوناحاباری و ترسنۆکی ئەو پیاوانە لە دەپشت، كە وەكو قەشە لە ئەو پەرسنگە لە بووبوو مایە لە ئەو خوینی مەسیح بیته رشتن. لەو كاتەدا چكۆلە لە موبارەك گەییە جی، كە ژاوەیەكی بە دواوە بوو، كە ئیكۆنە و شەمایی كلیساكانی، لە گەل ئەو سەندوو قە شووشەییەدا هەلگرتبوو كە وینەییەكی مەسیحی موبارەكی تیا بوو. یەكێك لەوانە لە تازە گەیی بوونە جی شیرۆی ناتوبا بوو، كە لە نیو ئاپۆرای خەلكەكەدا بە زەحمەت دەبینرا، پشتی عەینی داس چەمابوو، ئازای لە باراناوا هەلكشابوو. گاردی كاتولیک، چكۆلە لە موبارەك و كاتەكەیان هەلگرت و گەیانیدیانە جیگە لە دروستی خویان.

وەختایەك كە ژاوەكە دووبارە بەرەو پوباری "فازا باریس" كەوتەری، باران دنیای خوساندبوو، قورپو چلپاوی بوو بەراز لێی دەرنەدەچوو، مورید و بژاردەكان، بە زەحمەت، بەناو قورپەكەدا دەچوونە پیشی. زۆری پینەچوو كە پەیکەر و شەمایل و بەیداخەكان، تەری تەر بوون و رەنگیان گۆراو بوون بە خەرقە. باران بە رێژنە دادەباریە سەر پوبارەكە و مورشید لە سەر چەند بەرمیلیك وەستابوو و باسی شتیکی دەكرد، پینەچوو باسی شەر بكات، دەنگی زۆر نزم بوو، نزیكترین كەسانی دەوروبەریشی بە ئاستەم گوێیان لیدەبوو، بەلام ئەو لە دەیانبیست بۆ ئەوانە لە پاش خویانیانەو دووبارە دەكردەو، ئەوانیش دەیانگەیانە ئەوانە لە دواترەو، ئیدی بەوچۆرە قسەكان ئەلقە بە ئەلقە دەگەینەران.

بە دەم ئاماژەو بە بۆ كلیساكە لە گوتی دەبی سەر بە دەن لە هەموو حالێكا یەك و یەكگرتوو بن، دەنا نە بە دەن بە تەنیا دەژی ونە سەر. ماریا كوادرادو، كە تا ئەژنۆی لە قورپو گەرما رۆچوو بوو، هەستیکرد ئەو بەرخۆلەییە كە ئالكساندرینا كوریا پەتەكە لە بەدەستەو گرتبوو، خوی لە ئەژنۆی هەلدەسوێ، ئەو لە قسەكانی مورشید هەلینجا كە ئاماژە بۆ ئەو یەكیتیە بەتەو دەكات كە پێویستە لە كاتی شەر، لە نیوان موریدە بژاردەكان و خوی و باب و كور و روحل قودسدا هەبیته، ئەو ئەندە بەس بوو تەمەشایەكی رۆخساری ئەوانە لە دەوروبەری بكات تا بۆی بەدیار بکەوێ كە هەمووان وەكو ئەو، لەمە حالی بووبن كە مورشید وەختایەك دەلیت ئیماندارانی راستگۆ لە شەر وەكو ئەژدیها جەنگاوەرو لە ئاشتیا لە كۆتر پاكترن، مەبەستی ئەوانە. ماریا كوادرادو كە گوێی لە مەزمورخوانی مورشید بوو كە دەگوت: "وەكو ئاو خۆ دەپژینمە سەر ئەرزو هەموو ئیسقانه كانم ورد دەبن، دلم بوو بە مۆم و لە ناخما دەتویتهو." ئازای كەوتە لەرزین. پشتریش گوێی لی بووبوو كە هەمان مەزمووری بە راپوێژیکی نەرم خویندبوو. چوار یان پینچ سال لەمە پیش بوو؟ لە بەرزاییەكانی ماسیته بوو، ئەو پۆژی دیدارە بوو كە كۆتایی بە زیارەتی حەج هینا.

حەشاماتەكە بە كەناری پوبارەكەدا، دواي مورشید كەوتن، بە ناو ئەو زەویانە كەوتن كە بژاردە و ئیمانداران بە زورەت و مانیوك دایان چاندبوو، بزن و كارژۆلە و بەرخ و چیلیان تی بەردابوو تا بلەوەرین. ئایا قەرار بوو ئەم هەموو لە ناو بچی و كافرەكان پایەمالی بكەن؟ هەرودەها ماریا كوادرادو چەندین سەنگەری بینی كە لە ناوەندی مەزرایەكاندا لیدرابوون، پیاوانی چەكداریان تیا بوو. مورشید چوو سەر گردۆلكەییەكی بچوك و نەها بە ئاشكرا باسی شەری دەكرد، ئایا ئاو لە جیاتی گولە لە تەنگی ماسۆنییەكانەو دەردەچوو؟ ماریا كوادرادو دەیزانی كە نابێ قسەكانی مورشید بە مانا روالەتیەكانیانەو رافە بكرین، چونكە زیاتر قسە لە پەرمزی بوون.

پەمزانى بوون كە دۆزىنەۋەى راز وماناكانيا قورس بوو و، پەيوەندىيان بە بويەرهكانەۋە، ۋەختايەك دەردەكەۋت كە بويەرهكان پرويان دەدا. باران خۇشى كردهۋە، مەشخەلان پىكران. دنيا گەشايەۋە، ھەوا تازە بووۋە. مورشىد ئەۋەى پرون كردهۋە كە يارۆى سەربىر ئەسپىكى سىپى لە ژىرايە، بەلاى ئيماندارانەۋە ناكاتە سپراين، ئەدى لە "سفرى خەونان" دا نەنووسراۋە كە ئەسپىكى لەۋ جۆرە دىت و سوارەكەى كەمان وتاجىكى پىننە تا فەتخ وحوكمپرانى بكات؟ بەلام فتوحاتەكەى ئەۋ لە بەر دەروازەكانى بىلومونتە دا، بە شەفاعەتى خاتوونى مە كۆتايى دىت.

بەمجۆرە مورشىد، سەرى يەك بە يەكى دەروازەكانى بىلومونتەى دەدا، لە دەروازەى جرموابوہ بۆ ئاۋا، لە ئوكامبايوہ بۆ روزاريو، لە جادەى شوروشوہ بۆ ئوكورال دوبواس، پرووى دەكرده ھەر كوئىيەك، جۆش و خرۆش دەكەوتە پياۋان وژنان. سەرى ھەموو سەنگەرەكانى دەدا، لە ھەموو سەنگەرەكان بە ھوراۋ چەپلە پىزان پىشۋازى و بەرپى دەكرا. بە بىرەۋەرى ماریا كوادرادو ئەمە درىژترىن كەژاۋەۋە رپى وپەسمى رپى پىۋان بوو كە لەبەر بارانىكى لە ناكاۋا ئەنجامدرا، بارانىك ۋەكو چۆن لە ناكاۋا دايكرد، بەۋ ئاۋايەش لە ناكاۋا خۇشى كردهۋە. ئاسمان ھەر ساتەى بە رەنگى دەردەكەۋت، رپىك لە ھەوراز و نىشۋە پوحىەكانى ئەۋ دەچوو كە بە درىژايى رۆژەكە لە ترس و نىگەرانىيەۋە بۆ وىقار و ئارامى، لە رەشبينىيەۋە بۆ جۆش وخرۆش دەگۆرا.

دنيا تارىك بووبوو، مورشىد لە بەر دەروازەى (كوكوروبو) كەۋتە بەراوردى نيۋان ھەۋا، كە كونجكاۋى و سەركىشى بە سەرىا زال بووبوو و، مريەم كە يەكپارچە خۇشەۋىستى و گوپرايەلى خۇ ۋىستانە بوو ۋەھەرگىز تەماحى ئەۋەى نەكەۋتبووہ سەر دەست بۆ ئەۋ ميوہ ھەرامە بەرپى كە بووہ مايەى كەۋتنى ئىنسان. ماریا كوادرادو لە بەر پوناكىە كزەكە مورشىدى بىنى كە لە نيۋان ئەبوت جواۋ، جواۋە زلە و چكۆلەى موبارەك و برايانى فىلانوقا ۋەستاۋە، لەۋ دەمەدا ئەمەى بە بىرا ھات كە مريەمى مەجدەليەش، ۋەكو ئەۋ لەۋى بووہ، ۋەكو ئەۋ مەسىحى موبارەك و يارانى دىتوۋە كە پياۋانى خاكى و باش بوون ۋەكو ئەۋانە، ئەۋىش ۋەكو ئەم ساتەى ئەم بىرى كردهۋەتەۋە: ماشەللا لە ئىشى خوا، چەند بەخشندەيە، كە بىەۋى رەۋتى مېژوو بگۆرپى، ھەژارتىن خەلك بۆ ئەۋ كارە ھەلدەبژىرپى، نەك فىودالانى دەۋلەمەند و پياۋە بە كرېگىراۋەكانيان. لە ناكاۋا دىقەتى دا كە شىرۆى ناتوبا لە نيۋاۋەرەكانى مورشىدا نىيە. دللى داخورپا، تۆ بلىي كەۋتبىتە ژىر دەست و پىنۋە؟ تۆ بلىي بەۋ جەستە چكۆلەيە مندالانەيەۋە، بەۋ چاۋانەيەۋە كە لە چاۋانى ھەكىمان دەچن، كەۋتبىتە قور وچلپاۋەۋە؟ گلەيى لە خۆكرد كە چما زياتر بە خەمىيەۋە نەبووہ، فەرمانى بە ژنانى سروودخوان دا كە لە دووى بگەرپىن. بەلام ئەۋ ژنانە بە زەحمەت دەيانتوانى لەۋ قەرەبالغىەدا رپىكەن.

ماریا كوادرادو، لە رپىگای گەرەنەۋەدا، خۆى گەياندبووہ لای جواۋە زلە و داۋای لىدەكات كە شىرۆى ناتوبای بۆ بدۆزىتەۋە، رپىك لەۋ كاتەدا ھەۋەلین گرمەى تۆپ بەرز دەبىتەۋە. ئاپورپاى خەلكەكە پراۋەستاۋن، گوپيان ھەلخست، سەدان كەس بە ترس و نەباۋەرپىيەۋە، چاۋيان برپىيە ئاسمان، لەۋ ساتەدا دوۋەمىن گرمەى تۆپ بەرز بووہۋە، بە چاۋى خۇيان بىنيان كە خانوۋىيەكى نزيكى سەر قەبرانەكە چوو بە ھەۋادا و داغان بوو. ماریا لە گەرمەى ئەۋ ترس ۋەلەرزەدا، ھەستى كرد جەستەيەكى بى شەكل و شىۋە، خۆى پىۋە نوساندوۋە و لە پەنايەك دەگەرپىت. شىرۆى ناتوبای بە قژە درىژ و سەرە گەرەكەى و جەستە لاۋاز و بچوۋكەكەيدا ناسىيەۋە. باۋەشى پىندا كرد، بە خۆۋەى گوشى و بە مېھرەبانى ماچى كرد ۋەدمى لە پەنا گوپى نا و بە ئەسپايى گوتى: " كورم، كورپە چكۆلەكەم. وامزانى گوم بوويت، دايكت خۇشحال بوو... زۆر خۇشحال". نەۋاى شەپورىكى دوور، خەمىن،

ماتەم ئامیزو بە درێژا، بەو شەوێ ترسی زیاتری خستە دلانەو. مورشید بە هەمان نەفەسی پێشترەو، بە هەلەداوان بەرەو ناوەندی بیلومونته ملی دەنا. ماریا کوادراو هەموو هەولێکی خۆی خستە کار، تا شیرۆی ناتوبا لە دەلەکدان و پالەپەستۆی حەشاماتەکە بپاریزێت، هەولێ دەدا لە ئاپۆرای ئەو پیاوانە دوور نەکەوێتەو ، کە دوای رەوینەوێ هەراو زەناکە، دووبارە لە دەوری مورشید خربوونەو. بەلام لە کاتیکی بە دوو قۆلی، بە دەم پالە پەستۆو دریان بە حەشاماتەکە دەدا و پێگەیی خۆیان لە قەرەبالغیەکەدا دەکردهو، پالەپەستۆی خەلکەکە دەخستە نەرەو. بە هەرحال وەختیک ئەنجام گەیشتنە مەیدانی نیوان کلێساکان، سەیریان کرد لە خەلکا جمەیی دیت. ئەبوت جاو بە دەنگە بەرزەکەیی، کە بە سەر دەنگ و هاواری ئەو خەلکەدا کە یەکیان گاز دەکرد یان لە ئاسمان دەپارنەو کە فریایان بکەو، زال دەبوو، دەستووری دا کە تیکرای چراکانی کانودوس بکوژینەو. زۆری نەبرد، کە سەرانسەری شار لە تاریکیدا نۆم بوو، دنیا هیندە تاریک بوو کە ماریا کوادراو لەو تاریکیەدا دەم و چاوی یارۆی کاتی نەدەبینی (مەبەست لە کاتب، شیرۆی ناتوبا یە کە ئەرکی تۆمار کردنی گوتار و رینماییهکانی مورشیدی لە ئەستو بوو).

دەبیرەو چوو: " ئیدی ناترسم، ترسم رەوینەو " شەر دەستی پیکردبوو. ئەگەری ئەو هەبوو، لە هەر ئان و ساتیک گولە توپیک لەویندەر بکەوێتەو ئەو و شیرۆی ناتوبا، بکات بە چنگی گوشت و ئیسقانی شیواو، هەمان بەلایان بە سەر بیت، کە بیگومان بە سەر خەلکی ئەو مالدەدا هاتبوو کە گولە توپیکە داغانی کردبوو. وێرایی ئەمەش نەدەترسا، بە دەم وێرد و نزاو گوتی: " سوپاس بۆ ئیو ئەی باب و داکی موبارەک. " لە کاتیکی کە کاتی بە باوەشەو بوو وەکو ئەوانی دی، خۆی بە عاریدیدا دا. گویی لە گرم و هۆری توپیکان دەگرت. بەلام دەنگی توپیکاران وەستا بوو. کەواتە ئەم تاریکیە لە پای چیبە؟ بە دەنگی بەرز ئەو قسەیی کرد، شیرە، وەلامی دایەو: " تا نەتوانن نیشانە لێرە بگرنەو دایکە. "

زەنگەکانی پەرستگەیی مەسیحی موبارەک کەوتنە لیدان، دەنگی زولالی زەنگەکان، بە سەر زیقە زیقی ئەو شەپورانەدا زال بوو کە سەگەکان بۆ ترساندنی بیلومونته لێیان دەدا. دەنگدانەوێ ئەم زەنگانە کە بە درێژایی شەو کە بەردەوام بوو، لە شەنە بایەک دەچوو کە ئیمان و ئاسوودەیی پێبەخشیت. ماریا کوادراو گوتی: " لە سەرەوێ، لە بورجی زەنگەکەدایە " ئەو ئاپۆرایەیی لە مەیدانەکەدا وەستابوون، بە یەک دەنگ هاواری شوکرانە بژیریان لێ بەرز بوو، هەستیان دەکرد، لە دەنگی دلیرانەیی زەنگەکاندا نۆم دەبن و ترس لە زاتیاندا نامین. ماریا کوادراو دەبیرەو چوو. چۆن مورشید، لەو تەنگانەدەدا، لە گەرمەیی ئەو ترس و لەرزەدا زانی دەبی چۆن وەرە ئیمانداران بەرز بکاتەو و ئومید و هیوایان بخاتە دلەو.

گولە توپیکیی دی، هەموو مەیدانەکەیی لە پوناکیەکی زەردباوا غەرق کرد. بای تەقینەو کە ماریا کوادراوی بەرز کردەو و دایەو بە ئەرزەکەدا. سەری بە گێژەو چوو، لەبەر پرشنگی تەقینەو کەدا، تەمەشایەکی سیمای ئەو ژن و مندالانەیی کرد، کە بە جووری دەیانروانیە ئاسمان، وەک بلیی لە قولایی دۆزەخ رامابن. لە ناکاوا بۆی دەرکەوت، کە ئەو شتانەیی چوو بوون بە ئاسمانا، مالدەکەیی " ئەفرازیوی " پینە دۆزەکەیی خەلکی کورشو بوو، کە بە خۆ و دنیا یەک کچ و زاوا و نەو وەو لەو گویی گۆرستانەدا دەژیا... دوای تەقینەو کە بیدەنگیەکی بالی بەسەر هەموو جیگە یە کدا کیشا، ئەمجارە کەس هەلنەهات. زەنگەکان بە هەمان شادی لێیان دەدا. خوشتال بوو بەوێ کە بینی شیرۆی ناتوبا خۆی بە جووری بەو وەو چەسپاندبوو وەک ئەوێ بیوێ خۆی بە بەدەنە پیرەکەیی ئەودا بکات.

له ناکاوا جم وجول وههراو زهنايهک پهيدا بوو، ههنديک تاپو وتارمايي، ريگهيان بو خو دهکردهوو بهدهم رپوه هاواريان دهکرد: "ساقيان، هو ساقيان!" تهعاروف و ئاشنايهتي دهگهل ئانتونيو و هونوريو فيلانوقادا کرد، زاني که کيوه دهچن. پيش دوو سئ رپوژ، خاوهني فروشگاکه، به مورشيدي گوتبوويهکيک لهو کارانهي، که سهبارت به ئامادهکاری بو شهپ، کردوويهتي ئهويهه ساقيهکانی راسپاردوون، که له کاتي شهپدا برينداران ههلگرن و بو شفاخانهکهيان بگوازنهوهو مردووهکانيش ببهن بو ئه و تهويلهيه که کردبوويان به ساردخانه تا پاشان به گویرهي رپو وپهسمي مهسيحيهت به خاکيان بسپيرن. ئيدي ههلگرنی دهستهبهرهو داره مهيت وگوپ ههلگهن وساقيهکان دهستهبهکار بوون. ماریا کوادرادو دوعای بو دهکردن وله دللی خودا دهیگوت: "هموو شتيک بهوجوره دهروات بهرپوه، که پيمان گوترابوو."

يهکيک، لهوهلاوه، لهو نزيکانهوه دهگريا، جگه له ژن ومندال کهسي دی له مهيدانهکه نهبوو. ئيدي پياوهکان کيوه چووبوون؟ ديار بوو، به پهله چووبوون بهلاي تهلهکانی ناو درهختهکانهوه، تا خو له سهنگهرهکان باوين و خو بدنه پهنا مهتهرپزهکان. بيگومان به قهرهبينا وشمخال وقمهو کيرد وکهرنتو و کوتهکانيانهوه چووبوونه يارمهتي ئهبتوت جواو، ماکامبيرا، پاچو، جواوه زله، پدراو، ئارامیلا و سهردهستهکانی دی، که له هر گوشه و کهناريکا خويان له بوسه نابوو و چاوهروانی مهسيحي دهجال بوون. ههستي به جوړه ميهر وخوشهويستيهک دهرهق بهو پياوانه کرد که ئهگهري ئهوه ههبوو له هر ئان و ساتيکا شهيتان پهلاماريان بدات ودوور نييه بهدهستي شهيتان بکوژرين. نويزو نزای بو کردن، نهوای زهنگی بورجهکه، سوکنایي به رپوحي بهخشي و ئوقرهی گرت.

بهوجوره، شهوهکه، بهدهم ههوره تريشقهوه، بهدهم نهوای زهنگهکان وگرم وهوپي دووراودووری توپانهوه، که يهک دوو کوختهی داغان و ويران کردو ههندي ئاگری ليکهوتهوه، که بارانهکهی دواتر کوژاندييهوه، تي پهری. دووکهليکی خهست، که گهروو و چاوی خهلهکهکهی دهکرانهوه، بالی به سهر ئاسمانی شاردا کيتشا، ماریا کوادرادو، که شيروی ناتوبای له باوهش گرتبوو و وهنهوزی ددها، گوپی له دهنگی کوکه کوک و گهروو پاک کردنهوهی ئهوانهی دهوروبهري بوو. له ناکاوا يهکيک ههژاندي. چاوی کردهوه، کورسی ژناني سروودخوانی له دهوری خوی بينی، روناکيهکی کز خهريک بوو دپی به تاريکيهکه ددها. شيروی ناتوبا، خوی دابوو به سهر ئهژنوکانی ئهودا وله غورابی خهودا بوو. زهنگهکان هيشتا له ليدان نهکوتبوون. ژنهکان ئالکاوی بوون. له دووی گهراپوون وله تاريکيهکهدا بانگیان کردبوو. هينده شهکهت و بيتاقهت بوو گوپی لييان نهبوو بوو. شيروی ناتوبای بيدار کردهوه، کاتب (شيروی ناتوبا) چاوه درشتهکانی تيبری، له پشت قزه چر و پرهکهيهوه، پرسنگيکی سهيريان ليدهبووهوه. ههردووکیان به هر تهقهلايهک بوو رابوون.

نها بهشیک له مهيدانهکه چول بوو وئالکساندرينا کوريا بوی گيرايهوه که ئانتونيو فيلانوقا، داوی لهو ژنانه کردووه که له کليساکاندا جيگهيان نهبووتهوه يا برؤنهوه بو مالهکانيان يان له سهنگهرو پهناگاکاندا خو وهشيرن، چونکه دهمه دهمی ههلاتتی خور بوو و بيگومان ئهم مهيدانه بهر توپان دهدرا.

شيروی ناتوبا وماریاکوادرادو، دهگهل کورسی ژناني سروودخوانا بهرهو پهرسنگای مهسيحي موبارهک کهوتته رپو. گاردی کاتوليک ريگهيان دان که بچنه ژوورهوه. له نيو راپهوه ههزار توييهکان وديواره تهواو نهکراوهکاندا، ههوا هيشتا تاريک بوو. بهلام سهرهپرشتياری جوقةی سروودخوانانی پيرؤن، توانی نهک هر ژنان و ئه و مندالانهی وهکو فهرخه پشیکان خويان گرمؤله کردبوو، بهلکو پياوه چهکارهکانيش جيا بکاتهوهو

جواوه زلهش که تفهنگ به شان و پهخت و فیشهکان له مل، دههات و دهچوو، بناستتهوهو و فهرق بکات. ههستی کرد بهرهو ئه و ئهسکهلهیهی پال ددهن که کومه لیک خه لک له سه ری پاره ستابوون و سهیری دهرهوه دهکن. به کومه کی بازووانی به هیز سه رکه و ته سه ر ئه سکه له و دار به سته که، گوئی لیوو خه لکه که بانگیان ده کرد " دایکه! " بیته وهی ده سته برداری شیرۆ بی، که چه ند جاری خه ریک بوو له باوه شی دابخزی. به رله وهی بگاته بورجی زهنگه که، گوئی له گرمه ی دوورادووری توپیکی دی بوو.

ئه نجام له لای سه کو وپایه ی زهنگه که دا چاوی به مورشید که وت. که وتبووه سه ر چۆکان، له نیو له مپه ریکی به شه ریدا، که ریگه ی که سیان نه ددها، به و پلیکانه باریکه دا سه رکه وی که ده چوو بو لای زهنگه که، نوێژ ونزای ده کرد. به لام ریگه یان به و به شیرۆی ناتوبا دا که سه ربکه ون. ژنه ی تاین خوی به سه ر ته خته کاندادا داو لاقی مورشیدی ماچکرد، به گوته یه کی دی قوراوی وشکه وه بووی سه ر لاقه کانی ماچکرد، چونکه مورشید ده می بوو پاتاوه کانی ون کردبوو. که دووباره هه ستایه وه سهیری کرد دنیا به خیرایی روناک ده بیته وه. به په له چوو بو ئه و روانگه یه ی که له دار و به رد دروستکرا بوو، به دم چاو تروکاندنه وه ته مه شای تروپکی گرده کانی کرد، بینی لیره و له وی جوره ها شه وقی لیل، سوور، شین ده بریسکایه وه به ره و کاندوس نیشو ده بووه وه. له پیاوه مه نده کانی، ئه وانه ی به نوره زهنگه کانیان لیده دا، نه پرسه ی ئه م شه پوله شه وقانه چین، چونکه دلی خه به ری دابوو که ئه مه پیشره وی شه ی تانه کانه. هه موو نوقمی رق وکینه به ره و، بیلومونته داده گه ران، تا خه لکه بی تائه که قه تل و عام بکن.

جورما له دلی خۆدا ده لیت: "نیازی کوشتنمیان نییه". ریگه به دوو سه رباز ده دات که له گه ل خۆدا بکیشی بکن، هه ردوو مه چه کیان تووند گرتوو، واداری ده کن، به ناو ونگه ی دارو دره خته کان، دپک ودال و قوراوه که بکه وی. ده خزی، پاشان به زهحمه ت هه لده ستیته وه، به جوره پارانه وه یه ک ده روانیته چاوی ئه و دوو سه ربازه ی که یونیفورمی دراویان له به ردایه، ئه وه له چاویاندا ده خوینیته وه، که ئه و به یانییه بو یه که مجار ژیا نی گوپی، ئه و رۆژه ی که له کیماداس، گالیلیو گال، دوا ی ته قه کان، خوی دابوو به سه ریا، سواری بووبوو. به ئارامیه کی ئه وتو ده بیره وه ده چی که خۆشی سه ری ده سوومی: " تا به و چاوه وه سه یرم بکن و مادام ته ماحی ئه وه یان پیمه مانای وایه نامکوژن. " روئینو وگال له بیر ده کات، ته نیا بیر له رزگاری خوی ده کاته وه، بیر له وه ده کاته وه تا ده توانی ماته لیان بکات، نه یه لیت لاقه ی بکن، لیان ده پاریته وه که نه یکوژن. دووباره ده خزی وده که وی، ئه مجاره یان یه کی که له سه ربازه کان مه چه کی به رده دات و خوی به سه ریا ده دات. هه ردوو لاقی بلاو کردوو ته وه و بو ی که وتوو ته سه ر چۆک. سه ربازه که ی دیکه ش ده سته به رده دات، هه نگاو یک ده چیته دواوه، به هه لچوونه وه ده که ویتته ته مه شاگردن. ئه و سه ربازه ی به سه ربییه وه، تفهنگه که ی ته کان ده دات و هه ره شه ی لیده کات که ئه گه ر هاوار بکات، دم و قه پۆزی ده شکینی. جورما یه که سه ر حال ی ده بی، مل ده دات و به ئارامی سه ر ده له قینی تا کابرا خه یالی په حه ت بی. هه مان نیگا، هه مان حاله تی کیویانه دووباره ده بیته وه که له کیماداس دیتبووی. ده بینی کابرا ده ست بو پانتۆله که ی ده بات، دوگمه کانی ده کاته وه، هه ولده دا به ده سته که ی تری، که تازه تفهنگه که ی داناوه ته نووره که ی جورما هه لبداته وه. جورما وا ده نوینی ده یه وی یارمه تی کابرا بدات، خوی گرمۆله ده کات، لاقیکی بو دهره وه راده کیشیت، به لام ویرای ئه وه ش ری لیده گری، ئه نجام کابرا به توورپه ی ده له کی ده دات. هه موو جوره بیریکی به میشکا دیت، دهنگی هه وره تریشقه وتوپاران وشه پپور وزهنگان، له پشت هانکه هانکی

سەربازەكەو، دەژنەوئ. یارۆی سەرباز بە سەرییەو، بە هەردوو ئانیشكان تیوەی دەژنەئە كە لاقی بۆ بکاتەو، هەست بە كێری رەپ و تەری كابرا دەكات كە دەیهوئ بچئ بە ناو گەلیا.

خەریكە لە ژێر قورسایى كابرادا دەخكئ ولە گەل هەر جولەیهكى ئەودا وا هەست دەكات یەكێك لە ئیسقانهكانى دەشكئ. كە دەم و چاوه ریشنهكەى كابرا، بەر دەم و چاوی ئەم دەكەوئ، تا دەتوانئ هەولەدا نەفرەتى خۆی پەنهان بكات، كابرا دەمه ئامال كەسكەكەى كە هیشتا گیایەكەى دەمى دەجوئ، لە دەمى جورما دینیتە پیشەو و دەیهوئ ناچارى بكات دەمى بکاتەو تا بە تامەزرۆییەو زمان بخاتە دەمییهو زمانى بمژئ، ژنەى تاین هەموو هەولێكى بۆ ئەو دەیه كە كابرا توورە نەكات، بە جوړئ مژوولى ئەو كارەیه، ئەو پیاو روهك پۆشانه نابینئ كە دەگەنە سەریان، ئەو هەش نابینئ كە كێردێك دەخەنە سەر ملی و بە شاپێك لە سەر ئەوى (جورما) دوور دەخەنەو. تەنیا وختێك كە لە ژێر قورسایى كابرا رزگار دەبئ و دەتوانئ دووبارە هەناسە بدات، پیاو روهك پۆشەكان دەبینئ. ژمارەیان بیست، سى و بگره زیاتریش دەبوو، بە سەرانسەرى بیئەكەى دەوروبەرى ئەودا بلاو بووبوونەو. دادەنەونەو، تەنووڕەكەى دادەنەونەو، دايدەپۆشن و یارمەتى دەدەن دانیشیت و پاشان هەستیتە سەر پێیان، نەوازشى دەكەن، جوړە میهرەبانى و دوستایەتیهك بە سیمایانەو دەبینئ.

پێدەچئ بەرەبەرە وەخۆ بیئەو. لە تۆ وایە لە سەفرێكى دوورو درێژ دەگەریتەو. هەمووى چەند خولهكێك بە سەر دەستدریژیهكەى جووتە سەربازەكەدا تیبەپەپۆ. روڤینو وگال و كورته لە چیمان بەسەر هاتوو؟ دەلیی خەون دەبینئ، بیری دەكەوئیتەو كە چۆن ئەو دوو پیاو داگزابوونە سەرو گوئلاكى یەكدى، ئەو سەربازانەى بێر دەكەوئیتەو كە دەستدریژیان لەو دوو پیاو كەردبوو. چەند هەنگاوئ لەولاترەو، لە لایەن كەسێكەو لئ پێچینەو لەو سەربازە دەكرد كە سواری ئەم بووبوو. ئەم كەسە پیاوئى كورته بالا، تۆكمە، تەمەنێكى هەبوو، جئ زامێكى ترسناك، كە لە دەمیەو تا هەر دوو چاوی رۆیى بوو، بە روخسارە زەردەكەیهو دیار بوو. جورما دەبیرەو دەچئ: "پاجویه". بۆ یەكەمجار ئەو رۆژە هەست بە ترس دەكات. سیمای سەربازەكە نوقمى ترسە. زۆر بلەز وەلامى هەر پرسیارێك دەداتەو كە لئى دەكریت، بە چاو و دەست و دەم دەپارێتەو، لەو كاتەدا كە پاجو پرسیارپێچئ دەكات، ئەوانى دى جلهكانى لەبەر دادەكەن. بیئەوئەى هیچ ئەزیه تىكى بدەن چاكەتە دراو و پانتۆلە تالکیشەكەى لە بەر دادەكەن. جورما، كە نە شادمانە و نە خەمینە، وەكو ئەوئەى خەون ببینئ، دەبینئ بە ئامازەیهكى ئەو كابرایەى كە خەلكى داستانى زۆر ترسناكیان دەربارەى دەگێرپایەو، یاخییەكان، دواى روتكردنەوئەى سەربازەكە، بە خەنجەرەو پرى دەدەنئ و ورك و مل و پىشتى دادەروون و سەربازەكە بە بیئەوئەى فریای هاوارێك بكەوئ، دەكەوئ و دەمرئ. جورما یەكێك لە یاخییەكان دەبینئ كە كیری سەربازەكە دەگرئ، كە نەها سیس و بچووك بووبوو، و كێردەكەى لئدەنئ، دەبیرئ و دەى پەستیتە زارى سەربازەكەو. دواى ئەو كێردەكەى بە جەستەى مردوو كە دەسپرئ و دەیخاتەو ناو كێلانەكەى. جورما نە هەست بە شادى دەكات و نە بە خەمینى و بیزارى.

جورما، گوئى لە سەر دەستەكەیان بوو، كە كابرایەكى بئ لووت بوو، بەمى دەگوت: " بە تەنى بۆ بیلومونته دەپۆی یان دەگەل زیارەتكارانى دیدا؟ " كابرا زۆر بە ئەسپایى قسەكانى دەكرد، وەك ئەوئەى خەمى بئ ژنەى تاین لئى تینەگات یان گوئى لە قسەكانى نەبیت: " تۆ خەلكى كوئى؟ "

جورما، تاقه تی قسه کردنی نه بوو. به دهنگیک وهکو ئه وهی دهنگی ژنیکی دیکه بیت، به دهمه لالکینوه دهلیت خه لکی کیماداسه. سهردهسته که به کونجکاوییه کی ئاشکراوه سهراپای به نیگا داده بیژیت: " ریگایه کی دوورو دریژه. ئه مه جگه له وهی هه مان ریگایه که سهر بازه کان لیوهی دههاتن."

جورما، سهریکی بۆ دهله قینن. پیویست بوو سوپاسی ئه م پیاوه بکات که رزگاری کردبوو، به لام به جورئ له م یاخی و شهقاوه نیوداره تۆقی بوو، زمانی به سترابوو. ههر هه موو یاخییه کان به جورئ له دهوریا وه ستابوون و به پۆشاکه رووه کی وچه ک وشاور و فیتفیتۆکه کانیا نه وه ته مه شایان ده کرد، وهکو ئه وهی به شهری راسته قینه و زندوو نه بن، به لکو مه خلوقاتی حیکایه تی جنۆکان یان خیو بن.

پاجۆ، به دهم ددان گر کردنه وه، که پیده چوو شیوازی زهرده خه نهی ئه و بی، دهلیت: " تۆ ناتوانی له م ریگایه وه بگه یته بیلومونته، هه موو ئه م گردۆلکانه پرپ له پروتستانان، به دهوری ئه م گردانه دا بسورپیوه تا دهگه یه ئه و ریگایه ی له جرموابوه دیت. ئه و ناوه سهر بازی لی نییه."

جورما، ئاماژه بۆ لای بیشه که دهکات و دهلیت: "میرده که م."

گریان ئه وکی دهگری، به لام زوو جله وی خۆی دهگری و به سهر خه م و نیگه رانیه که یدا زال ده بیت، یه کسه ر ئه و کاته ی بیرده که ویته وه که دوو سهر بازه که گه یی بوونه ئه وینده ر، سهر بازی دووه می، ئه وهی به دهم چاوه پروانی نۆره ی خۆیه وه، راوه ستابوو، دیته وه به رچاو که نها به پروت و قووتی، به دره ختیکه وه هه لواسرابوو، بایه که به ملاو به ولادا دهیپنا و دهیبرد. جله کانیشی له نزیک خۆیه وه به دره ختیکی دیکه وه هه لواسرابوو. جورما، دهیزانی له کوینده ره وه بروات، چونکه گوئی له دهنگانیک بوو که رینماییان ده کرد. دوا ی ماوه یه کی که م دهگاته لای رو قینو وگال، که هیشتا له هه مان ئه و شوینته ی بیشه که دا بوون که جلکی سهر بازی به داره کانه وه سه مایان ده کرد، ههر دووکیان له ته پ و تۆزا غه رق بوو بوون، ده بوایه تا نها حه وت زه مان با مردبن، که چی هیشتا ههر له گه رمه ی شه را بوون، به که لله و ده ست و لاق به ربوو بوونه یه ک، گازیان لیکدی ده گرت، به لام به جورئ خاو بوو بوونه وه له تۆ وایه یاری ده که ن. جورما، له به رده میاندا ده وه ستی و پاجو و یاخییه کانی دیکه ش له دهوریان خر ده بنه وه ته مه شای شه ره که یان ده که ن. شه ره که یان روو له کۆتاییه – جووته شه ره که ره که به راده یه ک له خاک و خۆلا هه لکشاون که نانا سرینته وه، له په ل و پۆ که وتوون. له وه ش ناچی ئاگیان له و هه موو خه لکه تازه یه بی که له دهوریان خر بوونه ته وه. به هانکه هانک ده که ونه سهر ئه رزه که، خوین له سهر اپایان ده چورئ و به چنگ و ددان جلکی یه کدی ده دپن.

پاجو، که له لای جورما وه وه ستاوه، به راویژیکی هه لچوو وه دهلیت: " تۆ جورمای. ژنی به له ده که ی خه لکی کیماداسی. که واته دۆزیتیه وه، ئه و کابرا کلۆله شی دۆزییه وه که له کالومی بوو."

یه کیکیان، له ولاره هه لده داتی: " ئه و کابرا شریشیتیه ی که دویشه و که وته ته له وه، ئه وهی که زۆر له سهر بازه کان ده ترسا."

جورما، هه ست به دهستیکی خرین و چکۆله له نیو دهستی خۆیدا دهکات، هه ست دهکات ورده ورده دهستی دهگوشیت، تۆمه ز کورته له بوو، به نیگایه کی سهر ریژ له شادی و ئومیده واری، دهروانیته جورما، له تۆ وایه هانای بۆ ئه و هیناوه تا فریای بکه وئ و نه جاتی بدات. سهر اپای له خاک و خۆلدا یه و تووند خۆی به جورما وه چه سپاندوو.

جورما دەلایت: "پاجو، لیکیان بکه وه... میرده کهم رزگار بکه... فریای بکه وه..."

پاجو، به ته وسه وه دەلایت: "ده ته وی ههردووکیان رزگار بکه؟ ده ته وی له گه له ههردووکیاندا بی؟"

جورما، ده بیی ههردوو شهرفان و یاخییهکان که گوئیان له و قسه ته شهردامیزانه ی یاروی بی لووت ده بی، له قاقای پیکه نین ده دن.

پاجو، به ئارامی به جورما دەلایت: "جورما، ئەمه ئیشی پیاوانه. تو رۆژت بهم رۆژگاره گه یاندوون. باشتر وایه بهم حاله وه وازیان لی بینی تا وهکو دوو پیاو، به شیوازی خوین، کیشه که یه ک لایی بکه نه وه. ئەگه ر میرده کهت به سه لامه تی له م کیشه یه دهرباز بی، ئەوا ده تکزۆی، ئەگه ر بشکوژری، ئەوا کوشتنه که ی به ملی تۆدا دی، ههنگی ده بی له بهردهم خودادا وهلامی ئەم کارهت بدهیته وه. له بیلومونته مورشید پیت دەلایت که له قه ره بووی ئەم گوناحه دا ده بی چ بکه یهت. که واته ئیستا هه ره و خۆت دهرباز بکه، چونکه شه ره که به ره و ئیره دیت. دروود له مه سیحی موباره ک ومورشید."

لق و پۆپی درهخته کان ده که ونه سه ما، شهرفان و یاخییهکان له چاو تروکانیکا، له نیو بيشه که دا ون ده بن. کورته له هه ر به و دهقه وه له پال جورمادا وه ستاوه و ته مه شا دهکات، دیسان دهستی دهگوشی. جورما کیردی ده بیی که تا مشتو وه که ی له لاقه برغی گالدا رۆچووه. هیشتا دهنگی شه پیوورو زهنگ وشاوران دیت. له ناکاوا کیشماکیشی ئەو دوو پیاوه کۆتایی هات. گال هاواریک دهکات و چه ند ههنگاو یک له دووی روئینو، ده که ویتته سه ر ئه رزه که. جورما، ده بیی، که کیرده که دهگری و بهدم هاواریکی دیکه وه، ده ری دینی. جورما دهروانیتته روئینو که له قورا هه لکشاهو و ئه ویش به ده می داچه قی وچاوانی بی پرشنگه وه له م دهروانیت.

جورما، گوئی له دهنگی گالیلیویه که کیرده که ی به دهسته وه یه و به روئینو دەلایت: "هیشتا نه تکیشاوه به دم و چاوما."

جورما، روئینو ده بیی که سه ریکی بو ده له قینی. له دلی خۆدا ده لی: "ئه مانه باش له زمانی یه کدی حالی ده بن. " به ته واوه تی سه ر له م بیرکردنه وه یه ده رناکات، وێرای ئەوهش هه ست دهکات دروسته. روئینو به هه ر گیانه هارییه ک به ره و لای گالیلیو داده خز، ئایا ده یگاتی؟ له سه ر ههردوو ئانیشک وهه ر دوو چۆکان دهرواته پیشی، وهکو کرم روخساری به ئه رزه ته ره که دا ده مالی، وگال، بهدم ته کاندانی کیرده که ی ده ستیه وه، هانی ده دا. جورما له فکران راده چی: "کاری پیاوانه" ده بیره وه ده چی: "خه تیه کش به ملی مندا دیت." روئینو ده گاته گال وگال هه ولده دا بهر کیردی بدات و روئینو ده کیشیت به دم و چاوی ئەودا، به لام ئەم زلله یه ی روئینو روخساری گال بریندار ناکات، چونکه روئینو هیزی له بهر براوه و به ته واوه تی وره ی بهرداوه. دهستی روئینو به سه ر دم و چاوی گاله وه ده مینی وهکو ئەوه ی نه وازشی بکات.

گالیس دهستی خۆی ده وه شینی، جار، دوو جار، ئەوسا دهستی به سه ر سه ری یاروی به له ده وه ده مینی. له لای یه که وه که وتوون و خه ریکه گیان ده دن، ههردووکیان چاویان له دور چاوی یه کدی بریوه. جورما وا هه ست دهکات که ئەو دوو روخساره ی یه ک قامکیان به یه نه بزه به رووی یه کدا ده دن. نه وای شه پیوورو دهنگی شاوران، جیگه یان بو گرم و هۆری تۆپان چۆل کردووه. کورته له شتیک دەلایت که جورما تیی ناگات.

جورما، له دلی خۆدا دەلایت: "روئینو، تو زلله که ی خۆت وه شاندا، چیت ده ست که وت؟ ئاخه تۆله چ دادیکت ده دات ئەگه ر قه رار بی بمری، ئەگه ر قه رار بی من له م دنیا یه دا به ته نی به جی بیلی روئینو؟" جورما ناگری، له

جی خوی ناجولی، چاو له و دوو زهلامه ناگوازیته وه که جولہ یان له بهر براوه. ئەو دەستە ی بە سەر سەری روڤینووہ گیرسابووہ وه، بویەرەکه ی کیماداسی وهبیر هینایه وه، وهختایه ک له بەد شانسی هه موویانا - ئیراده ی خواوهند وابوو، ئەم کابرا غه وارە یه بیټ وکاریک به میرده که بسپیڤریت، جاریک دەستی به سەر روڤینودا هینابوو، رازە پەنەنەکانی بۆ باس کردبوو، ڤیک وهکو ئەوه ی "پورڤیریوی" جادووگەر له فینجانی قاوه دا و "دونا کاسیلد" له حەوزی ئەوا بۆیان خویندبووه وه.

بارۆن دی کانا براڤا گوتی: "بۆم گیرایته وه له کالموبی، له ناو ئەو خه لکانه دا که به گه ل موریرا سیزار که وتبوون کیم بینی؟ ئەو ڤوژنامه قانە ی که سەردهمانی کاری بۆ من ده کرد و پاشان ئیپامینوداس له خشته ی بردو بۆ ڤوژنامه ی (جورنال دی نوتیسیاس) ی برد. ئەو به لایه ی که عه ی نه کیکی وهکو عه ی نه کی نقوموانانی (غواص) له چاوه و که ڤیده کات لاقی تیک ده ئالین و جلکی وهکو جلکی لیبوکان له به رده کات. دیته وه بیرت ئادالبرتو؟ یارو شیعریشی ده گوت و ئەفیونیشی ده کیشا."

به لام نه عه قید خوزیه برناردو مورا و نه ئادالبرتوگوموسیو، گوییان له و نه ده گرت. ئادالبرتو، خه ریکی خویندنه وه ی ئەو کاغه زانه بوو که بارۆن تازه بۆی پاچقه کردبوون، کاغه زه کانی له بهر ئەو شه مدانه گه وره یه گرتبوو که میزی نانخواردنی ژووره که ی ڤوناک ده کرده وه، هیشتا فینجانه قاوه خالیه کانیان له سه رمیزه که لانه بردبوو. مورای پیر، له سەر کورسیه به رزه که یا، خوی بۆ پیش وپاش ده هه ژاند، وهکو ئەوه ی هیشتا له سەر کورسیه هه ژوکه که ی ژووره چکوله که ی دانیشتنه که دا بێ، پیده چوو خه ی لیکه وتبیټ. به لام بارۆن ده یزانی که کابرا بییری له و بابه ته ده کرده وه، که خوی هه نووکه بۆ هه ردووکیانی خویندبووه وه.

بارۆن هه ستاو گوتی: "ده چم سه ریکی ئەستیلاددهم." له کاتیکا به ناو کوشکه داروخاوه که ی مه زراکه دا، که غه رقی تاریکی بوو به ره و ئەو ژووری نووستنه ده چوو، که توژی پیش شیو، هاوسه ره که یان لینواندبوو، بییری له وه ده کرده وه که ئاخۆ ئەو وه سیټنامه یه ی کابرای سه رکیشی ئوسکوتلانندی لای ئەمی دانابوو، چ باندوڤرکی له سەر دۆسته کانی هه بووه، چ خویندنه وه یه کیان بۆ کردوو. وهختایه ک له و ڤاره وه دا، که ژووری نووستنه کان که وتبوونه ئەم بهر و ئەو به ریه وه، له له ته قرمیټیک هه لکه وت، بییری له وه ده کرده وه: "له سلقادور، ڤرسیاره کان، لیره زیاتر ده بن، هه رجاری که بۆیان ڤوون ده که مه وه بۆ ڤیگه م به و کابرا غه وارە یه داوه ڤروات، هه ست ده که م درۆ ده که م." باشه، بۆچی ڤیگه ی گالیلیوی دابوو که ڤروات؟ ئایا له که ریتی بوو؟ له بیزاری و ماندوویه تی خوی بوو؟ له به زه ییا بوو؟ ده بیره وه چوو، گال و ڤوژنامه قانە نزیکبینه که ی بیرکه وتنه وه: "من له هه نبه ر خه لکانی عه جیب و غه ربیا، خه لکانی نائاساییدا، زوو له ڤوو داده میټم."

له بهر ده رگای ژووره که وه، له بهر ڤوشنایی سوورباوی کزی چراکه ی سەر ته ڤله که که ی ته نیشته ته خته خه وه که وه، لا ڤوخساری سباستیانای بینی، له خوار ته خته که وه، له سەر کورسیه کی ده سکداری نه رم دانیشتبوو. هه رچه نده ژنیکی ڤووخووش و خه نۆل نه بوو، له و ساته دا سیمایه کی هینده گرژ و مۆنی هه بوو، که بارۆن ڤاچله کی. ژنه ی تاین که چاوی به و که وتبوو، بۆ ژووره وه دی، هه ستابوو هه سەر پێ.

بارون، کولله که ی هه لدايه وه، به سهر ژنه که یا دانه و بیه وه و پرسى: "باش خهوت؟" چاوی نوقابوون، روخساری هه چهنده زور زهره بوو، به لام له تاریکیه که دا ئارام دیار بوو. چه رچه فه که ده گه ل هه ناسه دانی ئه وا به ئاسپایی به رز ونزم ده بو وه.

سباستیانا، به ئه سپایی گوتی: "بو خهوتن، خهوت، به لام به و ئاسووده بیه ش نه بوو" و تا بهر ده رگاکه له گه ل بارون دا هات. دهنگی نه ویتتر کرد، بارون نیگه رانیه کی قوولی له چاوه ره شه کانیا خوینده وه. "خه و ده بینى، به دم خه وه وه قسان ده کات، باسی هه مان شت ده کات."

بارون به دلکی گیرا وه وه، له بن لیوانه وه ده یگوت: "سباستیانا دلای نایهت، وشه یین شه وات، ئاگرکه وتنه وه، گر و بلیسه، دووباره بکاته وه." یانی ده کرى به کاره یانی ئه و وشانه قه دهغه بکری و فه رمان بدات که هیچ که س بوی نییه له ماله دا په یقانی به کار به ری، که کاره ساته که ی کالموبی بیر ئه ستیلا بینیته وه؟ ههستی به پیسته نهرم و ناسکه که ی کاره که ره که، له ژیر په نجه کانیا کرد.

کاره که ره که له بن لیوانه وه گوتی: "قوربان ناکری خانم لیره به یلریته وه. بیبه ره وه بو سلقادور، پیویسته دکتور بیدینی، ده رمانی شتیکی بداتی، تا ئه و بیره وه ریانه ی له بیر بچنه وه، ناتوانی شه و و رۆژ به م عه زابه وه بتلیته وه." بارون دلنای کرد: "ئه مه ده زانم سباستیانا. به لام ئه وه سه فه ریکی زور دور و دریز و زور زه حمه ته، پیما یه به م ره وشه وه به رگه ی ئه م سه فه ره دژواره ناگریت. ئه مه ش ده زانم که پیویسته پیشانی دکتور بدریت، ده ی سبه ی بیریکی لیده که ی نه وه، هه نووکه تو برؤ ئیسراحه تی بکه. توش چه ند رۆژیکه چاوت نه چو وه ته خه و."

سباستیانا، به نا ره زاییه وه گوتی: "قوربان، ئه مشه ویش به دیار خانمه وه ده مینمه وه."

بارون، که ئه وی له سهر کورسییه ده سکداره که ی ته نیشته ته خته خه وه که ی ئه ستیلا وه بینى، له دلای خویدا گوتی، هیشتا ژنیکی به له ش ولاره، زور چاک ماوه ته وه. جوانیه که ی ماوه. له دلای خویدا گوتی: "ریک وه کو ئه ستیلا یه." ئه یکی هه لکیشا و رۆژانی هه وه لی زه ماوه نده که ی خو یانی بیرکه وته وه که چون به راده یه غیره ی له دۆستایه تی ئه و دوو ژنه ده کرد که شه وه های شه و خه و نه ده چو وه چاوی... گه رایه وه بو ژووری نانخواردن، له په نجه ره که وه ته مه شای ئاسمانی کرد، هه ور به ری ئاسمانی گرتبوو و ئه ستیره کانی شارده بو وه وه. ئه وه ی بیر که وته وه که چون رۆژیک له سه سوودی و غیره کردنی خو یا داوا ی له ئه ستیلا کردبوو، که سباستیانا ده ریکات. ئه و گه نگه شه و دم بۆله یه ی له دوا ی ئه وه رووی دابوو، جدیتترین شه و قه رقه شه ی هه موو ژیانی خیزانداریان بوو. که خو ی به ژووری نانخواردنه که دا کرد، هیشتا دیمه نی ئه وسای ژنه که ی له به رچاو بوو، که چون سوور بوو بو وه وه داکۆکی له هاو ده م و کاره که ره که ی خو ی ده کرد و ته که زی له سهر ئه وه ده کرد که ئه گه ر سباستیانا بروات، ئه ویش ده روات. ئه م بیره وه رییه که ماوه یه کی زور ئاره زووی ئه وی ده هاروژاند، نها، قولایی ههستی ده شله قاند. ههستی ده کرد گریان زوری بو دینیت. سهیری کرد جووته دۆسته که ی له مقومقوی ئه وه دان که ئایا ئه و شته ی ئه و بویانی خوینده وه دروسته یان نا.

عه قید موراو ده یگوت: "کابرایه کی فیشالبان، خه یالی، هیچ، فیلباز و به رزه خه یال بووه، ته نانه ت قاره مانانی رۆمانیش ئه و هه موو خو سه ری و ریسکه یان نه بووه. تاقه قسه یه کی که جیگه ی باوه ر بی، ئه و ریکه وتنه یه تی له گه ل ئیپامینوداس دا که چه ک بو کاندوس ببات. ئه م پیاهه بابایه کی قاچاغچیه، بو بیانووو پاکانه ی کاره که ی خو ی ئه و چیرۆکه ئاشوبنامیزه ی دروست کردوه."

ئادالبرتو گوموسیو، له سهر کورسیه که ی دهه ژئ: " بیانوو و پاکانه؟ ئەمه رهوشه که خراتر دهکات."

بارون له لایه وه دانیشته، دهیویست گوئ له گهنگه شه ی ئەو دووانه بگری.

گوموسیو، ته که زی له سهر ئەو خالانه ده کرد که هاروژاندبوی و گوتی: " یانی به بوچوونی تو، هه ولدان بو هه لوه شانده وه ی بنه ماکانی مولکایه تی وئاین وزه وجین وئه خلاق، رهوشه که ئاساتر دهکات؟... ئەمه زور له قاچاچیاتی چهک مه تر سیدار تره."

بارون ده بیره وه چوو: "زه وجین وئه خلاق ی ئایدیالی." له دل ی خویدا پرس ی که ئایا ئادالبرتو، له ماله که ی خو ی دا، په یوه ندییه کی جدی و گهرم و گوری وه کو په یوه ندییه که ی نیوان ئەستیلاو سباستیانای تهحه مول ده کرد. دووباره بیری له ژنه که ی کرده وه. بریاری دا سبه ی به یانی بکه ویتته ری. په رداخی شه رابی (ئهلبووت) ی بو خو ی تیکرد و بینیکی دریزی پیوه نا.

گوموسیو گوتی: "من له و باوه رهام که ئەم چیرۆکه دروسته. چونکه زور ئاسایی و به روون و په وانی ئەو بویه ره سه یرو سه مه رانه ده گیریتته وه - هه لاتنه کانی، پیاو کوژیه کانی، ئەو سه فه رانه ی که وه کو ریگریک کردوونی، دووره په ریزییه کانی له په یوه ندیانی سیکیسی. وه کو شتی زور ئاسایی ده یان گیریتته وه، وه کو ئەوه ی نه زانی که ئەو شتانه چند له ژیانی ئاسایی جیاوازن. ئەمه وام لیده کات بگه مه ئەو قه ناعه ته ی که به خو ی ئەو شتانه ی جه رباندووه و به راستی باوه ری به و قسه ترسناکانه یه که دژی خواو خیزان و کومه لگه ده یانکات."

بارون، پاشماوه ی تاماوه ئامال شیرینه که ی شه رابه که قووت ده دات و ده لیت: " بیگومان باوه ری پییانه. به خوم چند جار یک له کالمبی گویم لئی بووه، دووباره ی کردوونه ته وه."

موراوی دان عه مر، دووباره جامه کانی پر کرده وه. له کاتی شیودا هیچیان نه خواردبووه وه، به لام خانه خوییه که یان دوا ی قاوه خواردنه وه، ئەم شووشه شه رابه ی هی نابوو که ئیستا ته قریبه ن نیوه بووبوو.

بارون له دل ی خویدا پرس ی: ئایا په نا بردنه بهر شه راب و مه ست بوون، تا قه ریگه بوو، تا له وه ی پتر خه می سه لامه تی ئەستیلا ی نه بیته؟

گوتی: " ئەم پیاوه واقع و خه یال تیکه ل ده کات، هیچ وینایه کی له لا نییه که ئەمیان له کو ی ته واو ده بی و ئه ویان له کو ی ده ست پیده کات. راسته هه موو ئەو شتانه به روونی و راستگویی ده گیریتته وه و پیده چی باوه ری به هه موو وشه یه کی هه بی. ئەمه گرینگ نییه، چونکه ئەم شتانه به چاو نابینی، به لکو له پشت په رده ی بیرو باوه ره کانییه وه ده یان بینی. مه گه ر له بیرتان نایه که چی ده رباره ی کانودوس و یاخیهه کان ده گوت؟ دیاره ده رباره ی شته کانی دیکه ش هه مان بیر کردنه وه و بوچوونی هه یه. زور له گینه به لای ئەوه وه شه ریکی نیوان شه قاوه کانی کوچه و کولانه کانی بهر شه لونه یان هیرشی پو لیس ی مارسیلیا بو سهر قاچاخچیان، ئەلقه یه ک بی له و شه ره دریزخایه نه ی که چه و ساوه کان دژی چه وسینه ران به رپایان کردووه تا ئەو کو ت و زنجیرانه بشکینن که له پیی به شه ر کراوه."

خوزیه برناردو موراو که دهم و چاوی هه لکفا بوو، چاوانی ده بریقانه وه و زمانی قورس بووبوو، پرس ی: " باشه ئیوه باوه ر به و داوین پاریزییه ده که ن که باسی ده کات؟ یانی ئیوه هه ردووکتان باوه ر به و پاکداوینییه ی ده که ن؟ ده دانه سال پاریزی سیکیسی کردووه، تا وزه کو بکاته وه له شو ر شدا جله وی به ریدات؟"

راویژی دهنگی به جوړی گوړا، که بارون وای ههست کرد له ئان و ساتدایه بکهوئته گیرانه وهی چیروکی بی پهرده.

پرسی: "ئدی دهربارهی قهشهکان چ دهلین؟ ئدی ئوان له پیناوی قیانی خوادا، هه موو ته مه نیان به پاکداوینی نابهنه سهر؟ ئیدی گالیش بو خوی جوړه قهشایه تیه ک دهکات."

گوموسیو، ئاورپیکی لای خانه خوئییهکانی دایه وهو به سوعبه ته وه گوتی: "خوزیه برناردو، له چاوی خوئییه وه سهیری خه لکی دهکات. تو ئه گهر هه موو دنیاشت بدهنی، ئاماده نیت، ده دانه سال به داوینپاکی به ریته سهر."

موراو پیکه نی: "هه رچییه کیان دابامی ئاماده نه ده بووم ئه و مه رجه قه بوول بکه م. ئاخر ئه مه گه وجاتی نییه پیاو خوی له و توزه خوئی و له زه ته ببیهش بکات که ژیان پیی رهوا دیتوو؟" پلئیه یی که کی که له مؤمهکانی نیو مؤمدانه گهره که که و ته پرت و ته نکه دووکه لیککی لیبه رز بووه وه، موراو ههستا تا مؤمه که وه کوژنیته وه. له کاتیکا به پیوه بوو، هه ر سنی جامه که ی ته ژی شه رابی (ئهلبورت) کرده وه و شووشه که ی چور برکرد.

به چاوانی درهخشانه وه گوتی: "له م دوو ساله دا، هینده ی وزه خرکردوو ته وه، که یه ک ماکه ر تیرو ئاوس بکات." قاقایه کی دزیوی لیداو، به لاره لار به ره و دؤلابه که چوو تا شووشه یه کی دیکه ی شه رابی (ئهلبورت) بینی. مؤمهکانی دیکه ش به ره به ره ته واو ده بوون، ژووره که سات به سات تاریکتر ده بوو. "شیوه ی ژنه که ی کابرای به له د چون بوو، که کردیه کاریک که ئه م پیاوه داوینپاکییه که ی خو بشکینتی؟" بارون گوتی: "ده میکه نه مدیوه. خراپ نییه، ژنیکی هیمن و شه رمنه."

عه قید موراو، به دهستی له رزوک پیکه که ی بو ده می برد و به زمانیکی خاو گوتی: "ساق وسمتی باش بوو؟ ژنانی ئه م دیار و ده قهره، زور وردیلن و زوو پیر دهن. به لام سمت و که فه لیان گالته ی پیناکریت."

ئادالبرتو گوموسیو، به په له بابه ته که ی گوړی، پووی کرده بارون و گوتی: "ئه و په یمانی ئاشتییه که تو پیشنیازی ده که ی که له گه ل یاقوییه کاندای بکری زور زه حمه ته، دؤستانی مه ئاماده نین، مامه له له گه ل که سانیکدا بکه ن، که سالانی ساله شه ری ئیمه ده که ن."

بارون مه منوونی ئادالبرتو بوو که بابه ته که ی گوړی، وه لامی دایه وه: "هه لبه ته کاریکی زه حمه ته... له وهش زه حمه ت تر، قه ناعت پیکردنی ئیپامینوداسه که خوی به سه رکه و توو ده زانی. به لام ئه نجام هه موو ده زانن که جگه له و رییه، چ ریگه یه کی دیکه نییه... چونکه مه سه له که، مه سه له ی مه رگ و ژیا نه..."

دهنگی سم و حیلای نزیکی ئه سپان قسه که ی پیبری و، دوا ی توزیک له ته قه ی دهرگا درا، خوزیه برناردو، پووی گرژ بوو و بروی ویک هیئانه وه، به دهم هه ستانه وهو له بن لیوانه وه گوتی: "ديسان چیه؟" له ژووری نانخواردنه که وه دهرکه وت. بارون دووباره په رداخهکانی ته ژی کردنه وه.

گوموسیو، به گوئییا چپاند: "زور ده خوئیته وه ها، قه ت به م حاله وه م نه بینوی، چیه خه فه تی سووتانی کالومی یه؟ خو دنیا ئاخر نه بووه، ته نیا نسکویه کی کاتیه."

بارون گوتی: "نا، خه فه ت بو ئه ستیلا ده خوم، هه رگیز له خوم خوش نابم. خه تای خوم بوو ئادالبرتو، من زورم لیکرد، نه ده بوایه بو کالومی ببه م، خو تو وقیاناش پیتان گوتم. به راستی له خو په رستی وکه ریتی خوما ئه و کاره م کرد."

گوئیان له کرانه وهی دەرگای پێشه وه بوو که که وه ته سەر گازی پشت، دهنگی کۆمه لیک پیاو هات.

گوموسیو گوتی: "قهیرانیکی رهوته نیه و به زوویی تیی دهپه پێنی، هیچ مانایه کی نییه به و رادهیه سه رکونهی خۆت بکهیت."

بارۆن گوتی: "بریارم داوه سبهی برۆم بۆ سلفادور. هیشتنه وهی لیره داو به بی سه ره پهرشتی دکتور زۆر مه تر سیداره."

خوزیه برناردو موراو، دووباره هاته وه بهر دەرگا که. له وه دهچوو له پر مه ستیه که بهری دابی، سەر وسیمای به جۆری تیک چووبوو که گوموسیو وبارۆن به هه شتاو به ره و پیری چوون. بارۆن باسکی گرت وهه ولی دا وه هۆشی بینیته وه، پرسی: "هه والی موریرا سیزاری پێیه؟" کابرای پیره میری خاوهن مالات وهکو ئه وهی به چاوی خۆی کۆمه لیک تاپۆی بینی بی، له بن لیوانه وه گوتی: "شتیکه نایه ته باوه رکردن، نایه ته باوه رکردن."

(۷)

رۆژنامه قانه نزیکبینه که، له گه ل یه که م گزنگی خۆرا، هه ستا، توێژاله قورپه وشکه وه بووه که ی سەر به دهنی وه راند، هه ستی کرد ئازای به دهنی، زۆر له شه و بی زیه که ی دویشهو زیاتر دهیه شیت، وهک ئه وهی به درێژایی شه وه که دارکاری کرابیت. ئیدی جم وجۆلی پرچۆش و خرۆشی پیاوانی یونیفۆرم پۆش، بینه وهی هیچ فه رمانیکیان پیدرابی، ئه و ناوه ی قه ره با لگ کردبوو. بیده نگیه کی هینده قورس بالی به سەر ئه و پیاوانه دا کیشابوو، که زۆر به ئازارتر بوو له دهنگی ئه و تۆپ وزه نگ وشه پپورانه ی که به درێژایی دویشهو خه ویان لیحه رام کردبوو. گوئی کپ و سه ری گیز بووبوو. خورجینه گه وره که ی دها به شانیا، میزه چکۆله سه فه ریه که ی قه د دهکات و دهیخاته بن باخه لی. به لاقی ته زیوو و، که پووی پر خرو ی پژمینه وه، به هه لدیره که دا، به ره و خیه ته که ی عه قید موریرا سیزار هه لده گه ری، وهختایه ک خرو ی پژمین زۆری بۆ دینی له دلای خویدا ده لیت: "هی نمساری هه واکه یه." ئه م تاوی پژمین به جۆری زۆری بۆ دینیت که شه پو هه موو شتیکی له بیر ده با ته وه، ته نیا ئه و هارپۆژانه ده رونه ی له بیر ده مینی که فرمی سک ده زایه نیته چاوی، گوئی کانی کپ و سه ری گیز ده کات و هه ردوو کونه لووتی وهکو میروستان ده هارپۆژینی. سه ربازه کان له په له په لی خویانا، شانی لیده دن و که ناری دهخن و تفه نگ به ده ست، کۆله پشتیه کانیان تووند ده که نه وه و لی ده رباز ده بن. یارۆی په یامنیز نها گوئی له هه ندی ده نگه، که عاز ده دن.

که ده گاته سەر گرده که، موریرا سیزار ده بینی، که له ناو ئه فسه ره کانی و له سەر شتی ک راوه ستاوه، به دووربین ته مه شای بناری گرده که ده کات. هه راو هه نگامه یه که سه گ ساحیبی خوی نانا سیت. ئه سپه سپیه که زین کراوه و حازرو ئاماده یه، هه لده ستیته سەر هه ردوو پاشوو. شه پپورچیان، به هه له داوان دین و ده پۆن وخۆ به ئه فسه ره کاند ده کیشن و به دم هاوار کردنه وه هه ندی شت ده لین که یارۆی په یامنیز، به هوی پژمین زۆره وه گوئی کانی کپ بووبوون، نه یه زانی چ ده لین، گوئی له دهنگی عه قیده که ده بی: "کونیا ماتوس، تۆپخانه که چ به لایه کیه تی؟" وه لای پر سیاره که ی له دهنگی شه پپوره کاند، ون ده بیت. یارۆی په یامنیز، خورجینه که و میزه سه فه ریه که ی داده نات و ده رواته پێشه وه تا له و به رزاییه وه ته مه شایه کی کانودوس بکات.

شه وی پێشوو ئه وینده ری نه بینی بوو، وای وینا ده کرد که دوا ی چهن خوله کیک یان چهن سه عاتیکی دی ئیدی چ که سیک هه رگیز ئه وینده ر نابینیته وه. به په له به چمکی فانیله که ی ژیره وهی عه ینه که ته م گرتو وه که ی ده سپریت،

تەمەشای دیمەنەکەى بەردەم خۆى دەکات. ئەو پۆشنایىبە ئامال شىنە کەوہىبەى کە لە لوتکەى چىاکانى دەدا، هیشتا نەگەى بوو ئەو دۆلەى کە کانودوسى تىا بوو. زۆر بە زەحمەت دىاربوو کە بنارى شاخەکە ومەزراکان و زەویە بەردەلانەکە لە کوئى کۆتایى دىت وکولبە وکەپرە تىکەل وپیکەلەکانى دەشتانىبەکە لە کوئوہ دەست پىدەکات. بەلام لە ناکاوا دوو کلئىسا بەدى دەکات، یەکیکیان بچووک و ئەویتریان زۆر بەرزەو بۆرجەکانیان ئەو فەزا لاکیشەبىبەى نىوان هەر دوو کلئىساکە لىکدى جیا دەکەنەوہ. بە وردى دەروانى، هەولەدا لە بەر پۆشنایىبە کزەکەدا، ئەو پانتایىبە دىارى بکات کە روبریک، پىدەچى ئاوەکەى هەستابى، کەوتووەتە ئەوبەریبەوہ، ریک لەو کاتەدا گرم وھۆرى توپان دەست پىدەکات، رادەچلەکى و بە ناچارى دەست دەخاتە سەر هەردوو گوئى، بەلام چاوانوئىنى، بەلکو حایرو حەپەساو دەروانىتە خوارەوہ و لە ناکاوا گر بەرز دەبیتەوہو چەند کوختە وکەپریک، دەچن بە ئاسمانا و، دار ولەوح وحەسیر وھەژگ وبژال وھەرچى ناو مالیان هەبە دەچى بە ئاسمانا ودواى توئیک دەکەونەوہو دىار نامىن. توپباران زیاتر دەبى وکانودوس لە ژىر دووکەل و تەپ و توذا دىار نامىن و ئەم دووکەلە بو بنارى شاخەکان بەرز دەبیتەوہو لەویندەر بلاودەبیتەوہو لە دەمى گرکانى دەچى، کە ساپیتە و پارچە دىواری ئەو خانوانەى کە گولە توپ بردوونى بە ئاسمانا، لىوہى دەکەوئیتە خوارەوہ.

یەکسەر ئەو بىرۆکە سەخىفەى بو دى کە ئەگەر ئەم دووکەلە بەو جۆرەو بە بەردەوامى بەرزبیتەوہ، دەگاتە کەپووى هەستىارى ئەو ودووبارە گىرۆدەى نۆرە پۆمىنىکى دیکە دەبیت.

گوئى لە دەنگى موریرا سىزار دەبیت، دەنگەکە زۆر نزیکە لەوہوہ، ئاوپ دەداتەوہ، دەبىنى عەقید ویاوہرەکانى لە نزىکى ئەوہوہ وەستاون: "باشە حەوتەم چاوەروانى چىبە! ئەدى نۆبەم! ئەدى شازدەبەم!"

نەقىب ئولمىپىو کاسترو، کە لە دوورى چەند هەنگاویکى ئەوہوہ وەستاوہ، بەرسف دەداتەوہ: "ئەزبەنى، حەوتەم، لەویندەرەوہ، لە خوارەوہ هیرش دەکات."

یەکیکى دى لە دواى ئەوہوہ بلەز دەلئیت: "ھەرۆھا نۆبەم وشازدەبەمىش."

عەقید موریرا سىزار، بە لایدا رەت دەبیت، دەستىک بە پشتىا دەدات ودەلئیت: "تو دىمەن وبویەریک دەبىنى کە بە نىوبانگت دەکات."

فرىای وەلامدانەوہ ناکەوئیت، چونکە عەقید وئەفسەرەکانى یاوہرى، ئەو بە جىدئیلن و دەچنە کەمىک خوارترەوہ تا لە پەنا کەلکىکدا سەنگەربگرن.

لە دلى خۆدا دەلئیت: "حەوتەم، نۆبەم، شازدەبەم. ئەمانە چىن، فەوجن؟ فەسلىن؟ سرىەن؟ لەم کاتەدا هەتاو ھەلدى. لە سى قۆلەوہ، هیزەکانى تىبەکە، بە سەرەنیزەى برىقەدارەوہ، لە شاخەکەوہ دادەگەرین وبەرەو ئەو دۆلە پر دووکەلە دەروون کە کانودوسى لە خوگرتوہ.

توپباران وەستاوہ. پەيامنیرە نزىکىبەنەکە لە ناکاوا گوئى بە دەنگى زەنگان دەزرىنگىتەوہ. سەربازەکان غار دەدەن، دەخزىن، بە قەد پالەکاندا باز دەدەن وتەقە دەکەن. ئىدى ھەلدىرى شاخ وگرەدەکانىش لە دووکەلە لا نۆم بوون. موریرا سىزار، کلاوہ بەلەکە سوور وشىنەکەى بە نىشانەى رەزامەندى تەکان دەدات.

په یامنیږه که خورجین ومیزه سه فیهیه که هی هه لگرت وئو و چهند هه نگاوهی نیوان خوی و فهرماندهی که تیهی هی
حه و تم تهیده کات و له په نا ئو و تاویره هی نزیکه عه قید و یاوهره کانی و ئه سپه سپیه که دا که موراسلیک جله وده که هی
گرتوو، داده نیشتیت. هه سته کی سهریر دایگرتوو، گیزه، هه سته کات ئو و شتانه نابینی که تمه شایان ده کات.

شنه بایه که هه لده کات، ئو په له دووکه ل و هه وره که وه بیانه راده مالی که ئاسمانی شاره که یان داپوشیوه. ده بین
هه وره کان به ره به ره ته نکتر ده بنه وه. لیکدی داده برین و ده رونه وه و دور ده که ونه وه. بایه که به ره و ئو ده شته
کراوه یه یان راده مالی، که که و توو ته سه ره تای ریگی "جرامابو" وه. نها ده توانی په یگیری جووله ی هیزه
سه ربازییه کان بکات. ئه وانه ی له ده سته راستی ئه وه وهن، گه بیونه ته که نار روبره که و مژولی په پینه وهن.
جه سته چکوله سوور و سه وزو شینه کان، به ره به ره که وهی ده نوینن، له و دیو روبره که وه ده که ونه نه دیوی و
دووباره به دیار ده که ونه وه، ریک له م کاته داو له ناکاوا دیواریک له توو غوبار له نیوان ئه وان وکانودوسدا
به رز ده بیته وه. چهند جه سته یه که به رده بنه وه و ده که ونه سهر ئه رزه که.

یه کیکیان ده لیت: "سه نگره کانیانه."

رژنامه فانه نزیکیینه که، بریار ده دات له و گروه نزیکی بیته وه که ده وری عه قیدیان داوه، عه قید چهند هه نگاویک
چوو ته خوارتره وه و، دوورینه که هی به دوورینه کی باشتر گورپوه و تمه شای دیمه نه کانی خواره وه ده کات.
چهند چرکه یه که بوو هه تاو هه لاتبوو و وه کو توپیک سوور ده نیواند، نها مهیدانی ئوپه راسیونه که هی روناک
ده کرده وه. په یامنیږه که هی رژنامه ی (جورنال دی نوتیسیاس) که به رده وام ده لرزی، بیته وهی به خویشی بزانی
چ ده کات، له پشت تاویریکه وه مل قوت ده کاته وه، تا باشتر دیمه نه که بدینیت. هیچ نه بی له وینده ره وه، وینایه کی
نالوزی ده رباره ی دیمه ن و بویه ره کانی خواره وهی له لا دروست ده بی. ریزی ئو سه ربازانه ی که له روبره که
په رپیونه وه، روبره رووی به رگری کومه لیک سه نگره ی نادیار ده بنه وه و په راگنده ده بن. له خواره وه شهر
گهرمه. یه که یه کی دیکه ی هیرشبه ر، که ریک به به رده می ئه و تیده په رن، روبره رووی ده سترپیک تووند
ده بنه وه. سه گفانان خوین له سه نگر ناوه. یاخی و شهر فانه کان ده بینی، ئه وانه ن که کاسکیتیان له سه ره؟ یان
ده رسوکیان له سه ره؟ که له ناکاوا له سه نگره کانیانه وه ده رده په رن، دووکه لیک بلاوده که نه وه و، هه رچه نده له
دووکه لا نقوم بوون و وه کو تارمایی شیواو دینه به رچاو، به لام ئو ده توانی ئو پیاوانه به دی بکات که به ر
ده سترپیک ده دران و به هه له داوان خوین ده خزانه خنده که کانه وه، وادیار بوو له وینده ر شهر ی ده سته ویه خه و
ته ن به ته نه.

گیروده ی نوره پزمینیکی دور و دریزی ئه و توو ده بی، که و هه سته کات خه ریکه ببوریته وه. به دم پزمینه وه
کوور بوو ته وه، چاوی نوقاندوون، چاویله که که هی به ده سته وه گرتوو، ده پزمی و ده می داچه قاندوو، هانکه
هانک عه ودالی هه لمزینی توزی هه وایه. ئه نجام پشت راسته کاته وه، هه ناسه یه که هه لده مژئ، هه سته کات یه کیک
ده ست به پشتیا ده دات. چاویله که که هی له چاو ده کات و عه قید ده بینی.

موریرا سیزار، به که یف وشه نگول، ده لیت: "وامانزانی بریندار بوویت."

په یامنیږه نزیکیینه که له نیو ئه فسه ره کاندایه و نازانی چ بلن. زوری پی سهریر بوو، ته سه وری ئه وه بکری که
ئو بریندار بیته، وه کو ئه وه بوو هه رگیز ته سه وری ئه وه نه کات که ئه ویش به شیکه له م شهره و شهریکه له م
شهره دا و دور نییه بیته پیکان و بریندار بوون.

به دهمه لالکيوه دهليت: "چ بووه؟ ئه مه چييه؟"

عهقيد، دووربين به چاو دهليت: "نويه داخلي کانودوس بوو. ههوتهميش خهريکه داخل دهبيت."

پهيامنيره نزيکبينه که، هانکه هانکی پيکهوتووه، لاجانگهکانی به تووندي لیدهدهن، ههستدهکات ههموو شتهکان نزيک بوونهتهوه، به ئاسانی ههست به شههکه دهکات. ههندی مالی دهووربهري کانودوس ئاگريان لی بهرز دهبيتتهوه، دوو ريز سهرباز خهريکه دهچنه ناو شارهکهوه، دووکهلی توپخانه و تفهنگ دهووربهري تهنيون. سهربازان، له ونکه ههزار توييهکانی سهربانی قرميد، ههسير و شيلمان و تهخته و لهوح و تهنهکهدا که ناوبهناو ئاگريان ليهرز دهبيتتهوه ون دهبن. دهبيروهه دهچيت: "خهريکن ئهوانه ی که له گولله توپ دهرباز بوو، بهدهستريژي تفهنگ دادهبيژن."

به خهيال رق وکينه ی ئه و ئهفسهرو سهربازانه دينيته بهرچاوی خوی که دهيانهوی توله ی ئه و جهنازانه بکهنهوه که له بيتهکهدا ههلواسرابوون، دهيانهوی توله ی ئه و هيرشه له ناکاوانهش بکهنهوه که به دريژاي ريگای مونته سانتو دهکرايه سهريان و خهوی ليحهرام دهکردن.

گوئی له يهکيک دهبي که دهليت: "قهناس و سهگفانهکانيان له کليساکاندا خويان مهلاس داوه، باشه کونیا ماتوس چاوهروانی چی دهکات؟ بوچی کليساکان ناگريت؟"

زهنگهکان يهکسهر دهکهونه ليدان، به دريژاي کاتهکه گوئی له دهنگيان بوو، دهتگوت موسيقايهکی دوورهو تیکه له به دهنگی توپپاران ودهستريژي گولله دهبيت. له جاده تهنگ و پيچاوپيچهکانهوه، تارمايي خه لکانیک بهدی دهکری که به ههله داوان غار دهدهن، جلکی سهربازی بهدهم غاردانهوه سهما دهکات. دهبيروهه دهچيت: "کونیا ماتوس، له م دوزهخه دايه... غار دهوات، نوچ دهدا، دهکوژيت، شهلم کویرم کهس نابویرم." ئه دی تاماريندو و ئوليمپيو کاسترو؟ چاويان بو دهگيريت وعهقیده پيرهکه نابيني. بهلام ياروی نهقيب له ناو ئهفسهراي ياورهري موريرا سيزاردايه. ئیدی له خووه ههست به ئاسوودهی دهکات.

گوئی له عهقيد دهبيت که فرمان دهوات: "با پاشهيزهکه و پوليسي باهيا هيرش بو قوله که ی دی بکن."

نهقيب ئوليمپيو کاسترو و سئ ئهفسهري دی به ههله داوان سهر دهکهونه سهر شاخهکه و چهند شهپورچييهک دهست به شهپور ليدان دهکن وتا دهنگی چهند شهپوريکی دی له دوورهوه بهرزدهبيتتهوه. ئيستا بوی دهرکهوت که فهريمانان له ريگه ی شهپورانهوه دهگوازيتهوه. حهزی کرد ئه مه لای خوی تومار بکات بو ئه وهی له بيی نهچيتهوه. بهلام چهند ئهفسهريک به يهکهوهو بهيهک دهنگ هاواریک دهکن وئو دهوهستی وتهمهشايان دهکات. له مهيدانه کراوهکه ی نيوان کليساکانهوه ده، دوازه، پازده سهرباز به جلکی بهلهکی سوور- شينهوه، به دووی دوو ئهفسهرا غار دهدهن - دهتوانی شمشيره هه لکيشراوهکانی ههردو ئهفسهرهکه بدینی - ههولدهدا ئه و دوو مولازمه يان نهقييه، که ههلبهته پيشتر ديتوويانيهتی، بناسيتهوه. ديار بوو به نیازی ئه وه بوون دهست بهسهر پهستگهکه و بورجه سپی و بهرزهکه ی و ئهسکهله و داربهستهکه ی دهوريا بگرن، کهچی له ههموو لايهکهوه بهر دهستريژي گولله دهريين و زوربهيان دهکهونه سهر ئه رزهکه. تهنيا چهند کهسيکی کهميان دهگهريينهوهو له تهپ وتوزهکهدا ون دهبن.

گوئی لیدهبی که موريرا سيزار به راويژيکی ساردو وشک دهليت: "دهبوايه، خه لکانیک به دهستريژي تفهنگ پشتيوانيان لی بکردبان. ئه ويندهر کراوه به سهنگه..."

خه لکانیکی زور له کلیساکانه وه وهدردهکون وبه غار بهرو لای ئه و سهربازانه دهرۆن که له ئه رزه کهدا کهوتبوون و خویان به سهریانددا ددهن. له دلی خویدا دهلیت: " دهیان کوژن، دهیان خه سینن، گهل وگونیان دهرن، چاویان دهر دینن." له هه مان کاتدا گوئی له عه قیده که ده بییت که له بن لیوانه وه دهلیت: " خو ئه و گه وچ و کهله پووکانه، خه ریکه رووتیان ده که نه وه."

په یامنی ره که له بهر خو یه وه دووباره ی ده کاته وه: " رووتیان ده که نه وه؟ " دووباره به خه یال جه نازه ی عه ریفه قژ زه رده که و سهربازه کانی دینیته وه بهرچاو که به دره خته کانه وه هه لواسرابوون. خه ریکه له سه رما ره ق ده بیته وه. مه یدانه کراوه که هیشتا نفومی دوو که ل و غوباره. په یامنی ره که چاو به هه موو لایه کدا ده گپیت و ده یه وی بزانی له خواره وه چ باسه و ره وشه که چونه. ئه و دوو که تیبه سهربازه ی که یه کیکیان له ده سته راسته وه و ئه ویتریان له خواره وه خویان به کاندوس دا کردبوو، له و ونکه هه زار تو ییه دا دیار نه مان، که چی له هه مان کاتدا که تیبه ی سییه م له ده سته راستی ئه وه وه، خو به ناو شاردا ده که ن. ده یانتوانی به و گه رده لول و ته پ و توزه ی له پیشیانه وه هه لده ستا و به و گه رده لوله ی له دوا یانه وه، له کوچه و کولانه ته نگ و پپچاوپپچه کانه وه بهرز ده بووه، چونی ته ی پیشه وه یه که یان بزانی و به خه یال پیکدادان و هیرش و په لامار، شکاندنی دهرگیان به قوناگه تفهنگان و هه را و هه نگامه ی داروخانی ساپیته و میچان بییته بهرچاوی خو ی، شه ری ته ن به ته ن، یه ک بهرانبه ر به دووان، دووان بهرانبه ر به سنیان، بییته بهرچاوی خو ی.

له م به یانییه وه یه ک قوم ئاوی نه خوار دبووه وه، ئه مه جگه له وه ی که له دویشه ویشه وه زه وادی نه چووبووه سه ر زار. جگه له برسیه تی، هه ستی ده کرد پیچ به رپخوله کانی شیا دی. خو ر به حه ویتی ئاسمانه وه یه. یانی نیوه رو یه؟ یانی به خوت و خورایی ئه م هه موو وه خته تییه ری بی؟ موریرا سیزار و ئه فسره یاره کانی چه ند هه نگاویکی دی به شاخه کهدا داده گه رین. په یامنی ره نزیکینه که به دم ره ت بردن و هه ستانه وه دوویان ده که وی تا سه ره نجام ده یانگاتی. قو لی ئولیمپیو کاسترو ده گریت ولی ده پرسیت خه بهر وباس چیه، چه ند سه عاته شه ر ده ستی پیکردوه.

موریرا سیزار که دوورینه که ی به چاوه وه یه دهلیت: " پاشه یزه که و پولیسی باهیا گه ییوونه ته ئه وی و دژمن له و قوله وه گه مارو دراوه."

په یامنی ره نزیکینه که، له دوور، له ولای خانوه بچووه کانه وه که له ته پ و تو زا نیوه په نهان بوون، کو مه لیک په له ی شین و که سک و زه ر دباو به دی ده کات که به و ده قه ردا که تا نها له جه نگ به دوور بووه و نه دوو که ل و نه ئاگر و نه خه لکی نابینری، پیشه وه ی ده که ن. نها کاندوس به ته واوه تی ئابلوقه دراوه، ئاگر له هه موو ماله کانه وه بهر زده بیته وه.

عه قیده که دهلیت: " زوری دریژه کیشا. " په یامنی ره نزیکینه که هه ست به تووره یی و بییتاقه تیه که ی ده کات. " بلین با فه و جی سواره به هانای کونیا ماتوسه وه بچیت."

په یامنی ره که، یه کسه ر، به سه روسیمای نیگه رانی ئه فسره کانه وه، ئه وه ی بو به دیارده که وی، که ئه م فرمانه چاوه پروان نه کراوه، فه رمانیکی نابه جی و پر مه ترسی بوو. که سیان نار هزایی دهرنابرن، به لام نیگاو ته مه شا کردنه که یان له هه ر په یف و قسه یه ک خویاتره.

موریرا سیزار، چاویک به هموو ئەفسەرەکاندا دەگیرێ و ئەنجام نیگای له سەر ئولیمپیو کاسترو دەگیرسێتەو: "ها، چیتانە؟ له چ نارازین؟"

یارۆی نهقیب دهلیت: "هیچ ئەزەبەبی... تەنیا..."

موریرا سیزار، به وشکی دهلیت: "تەنیا چی؟ ئەمە ئەمرە."

یارۆی نهقیب قسەکهی تهواو دهکات: "ئاخر فوجی سواره تاقە هیزی پشتیوانی و ئیحتیاتمانە ئەزەبی."

موریرا سیزار ئاماژە بۆ بناری شاخهکه دهکات: "لێره چ پێویستمان پێیهتی؟ مهگەر شهپهکه له خوارهوه نییه؟ ئەوانه‌ی که هیشتا ماون، هه‌رکه چاویان به هیزی سواره‌ی مه بکه‌وی، زراویان ده‌توقی وله هه‌ر کونیکا بن دینه‌ی ده‌ری و یه‌کسه‌ر په‌لاماریان ده‌ده‌ین و دوايان ده‌برینه‌وه. ده‌ی بلێ با یه‌کسه‌ر هێرش به‌رن."

نه‌قیب ئولیمپیو، به‌ده‌مه‌ لاکێوه ده‌لیت: "ئەزەبی ریگم بده با منیش له‌گه‌ڵ هیزی سواره‌دا برۆم."

عه‌قیده‌که به‌ کورتی ده‌لیت: "لێره کارم پێته."

په‌یامنێره‌ نزیکبینه‌که دیسان گوێی له‌ ده‌نگی شه‌په‌پوران ده‌بیت. دوا‌ی چهند خوله‌کیک هیزی سواره، پۆل پۆل، ده‌ ده‌ وپازده‌ پازده‌ له‌ سهر شاخه‌که به‌دیارده‌که‌ون و ئەفسه‌ریکیان له‌ پێشه‌وه‌یه، که به‌ شمشیری پووته‌وه به‌لای موریرا سیزاردا تێده‌په‌رن، سلاوی بۆ ده‌که‌ن.

عه‌قیده‌که هاوار ده‌کات: "کلێساکان پاک بکه‌نه‌وه، دژمن به‌ره‌و باکوور راوبه‌ن!"

په‌یامنێره‌ نزیکبینه‌که، له‌ دلێ خۆیدا بیر له‌ و سه‌رو سیما گه‌نج وجیاوازانە - سپی، ئەسمه‌ر، ره‌ش، سوور پێست - ده‌کاته‌وه که تۆزیک دی ده‌که‌ونه‌ ئه‌و باهۆزو گه‌رده‌لووله‌وه. ریک له‌م کاته‌دا نۆره‌ پژمینیکی خراتر له‌وه‌ی پێشوو زۆری بۆ دینیت. چاویلکه‌که‌ی له‌ سهر لووتی ده‌په‌ری، ترساو، هه‌ناسه‌سوار، سینه‌ و لاجانگه‌کانی خه‌ریکن له‌ به‌ر پژمینه‌که‌ی ده‌ته‌قن، به‌و حاله‌وه‌ له‌ فکران راده‌چی، هه‌لبه‌ته‌ هه‌نوکه‌ چاویلکه‌که‌ی شکاوه، یه‌کیک پێی پێدا ناوه‌و له‌ ئیستا به‌ دواوه‌ چۆن به‌ بی چاویلکه‌ هه‌لبکات، دنیا له‌ به‌رچاوی لێل ده‌نوینی. که نۆره‌ پژمینه‌که‌ی له‌ کۆل ده‌بیته‌وه، ده‌که‌وێته‌ سه‌رچۆکان و به‌ نیگه‌رانیه‌وه‌ ده‌که‌وێته‌ له‌ په‌ کۆتێ، واز نایه‌نی تا ده‌یدۆزیته‌وه. که ده‌بینی چاویلکه‌که‌ی ساغ و سه‌لامه‌ته‌ زۆر دلێ خۆش ده‌بیت. پاکی ده‌کاته‌وه، دووباره‌ له‌ چاوی ده‌کاته‌وه‌و ته‌مه‌شا ده‌کات. ده‌بینی هێزه‌ سواره‌که‌ که ژماره‌یان سه‌د سواریک ده‌بوو، گه‌ییوونه‌ته‌ ناو دۆله‌که‌. چۆن توانی بوویان به‌و خیراییه‌ داگه‌رین؟ به‌لام له‌و خواره‌وه‌و له‌ که‌ناری رۆباره‌که‌دا گیرۆده‌ بوو بوون. نه‌یانده‌توانی له‌ رۆباره‌که‌ بپه‌رنه‌وه، ئەسه‌په‌کانیان خۆ به‌ ئاوه‌که‌دا ده‌دن و دوا‌ی تۆزیک پاشه‌وپاش ده‌کشینه‌وه، ده‌ره‌ونه‌وه، هه‌رچه‌ند سواره‌کان لێیان توورپه‌ ده‌بن، به‌ر قامچی و مامیزان و پانایی شمشیرانیان ده‌دن، فایده‌ی نییه، له‌ رۆباره‌که‌ ده‌ترسن. له‌ ناوه‌ندی ئاوه‌که‌وه‌ ده‌زقنه‌وه‌و هه‌ندیکیان سواره‌کانیان ده‌خه‌ن.

یه‌کیک له‌ ئەفسه‌ره‌کان ده‌لیت: "بیگومان ته‌له‌یان له‌ ئاوه‌که‌دا ناوه‌ته‌وه."

ئەفسه‌ریکی دی له‌ بن لیوانه‌وه‌ ده‌لیت: "له‌ پاش وپێشه‌وه‌ لێیان ده‌دن."

موریرا سیزار هاوار دهکات: "کوا ئه سپه که ی من." په یامنیره نزیکیبینه که دهیبینی که دووربینه که ی دهدات به موراسیله که ی. سواری ئه سپه که ی دهبیت و به هه لچوون و تووره بوونه وه ده لیت: "ئه و پیاوانه پیویستیان به سهر مه شقیکه که چاوی لیبکه ن. من ئه م کاره به تو ده سپیرم ئولیمپیو."

په یامنیره نزیکیبینه که، که عه قید دهیبینی هه لده کشیته شمشیر و ئه سپه که ی بهر مامیزان دهدات و به چوار ناله، له قه د پاله که وه داده گه ری، دلی ده که ویته په له په ل. لی هه رکه په نجا هه نگاو یک ده روات، به سهرزینه که وه داده نویته وه و ده ست له یال و گه ردنئ ئه سپه که وهر دینئ. ئه سپه که له جی خوی راده وه ستئ. دهیبینی عه قید سهری ئه سپه که وهر ده گه ری - ده خوازئ بو باره گای فه رمانده یی بزقریته وه؟ به لام ئه سپه که وه کو ئه وه ی فه رمانه کانی سواره که ی گه ری کرد بیت، دوو - سی جار به ده وری خویدا ده سو ریته وه. په یامنیره که نها ده زانی بوچی ئه فسه رانی یا وه ری عه قید، هاوار ده که ن و به ده مانچه ی رووته وه، به نیگه رانی و به ز به قه د پاله که دا داده گه ری. موریرا سیزار، ده گلئیت، ری که له م کاته دا له پشت یاروی نه قیب و ئه فسه ره کانی دیکه وه له چاو ون ده بی، پاشان نه قیب و ئه فسه ره کانی دی هه لیده گرن و به په له بو سهر وه ی ده بن. ئیدی هه راو زه نایه که، ئه و سهری دیار نییه، گیزو هو ری گولله هه تره شی پیاو ده بات، گرمه ی توپ گوئ که ر ده کات، ئیدی هه را و زه نایه که، سه گ ساحیبی خوی نانا سیئ.

په یامنیره که، حایرو حه په ساو له وینده ر و ده ستاوه، ناتوانئ له جی خوی بجلئیت، ته مه شای ئه و پیاوانه ده کات که به ز به شاخه که دا هه لده گه ری و ئه سپه سپیه که که هه وساره که ی له دووی ده خشی، دوا ی ئه وان که و تو وه. به تا قی ته نیا ما وه ته وه، له تر سا بو سهر شاخه که هه لده گه ری، ده خزی، ده که وی، به زه حمه ت هه لده ستیته وه، به چوار چنگوله سهر ده که وی، که ده گاته سهر وه به ره و خیوه ته که ده روات، به لایه وه گرینگ نییه که سهر بازانی زور له وینده ر نین. ئه وان ه ی له وینده رن، له چه ند نه فه ری کی به رده م خیوه ته که ویه ک دوو پاسه وان زیاتر نین که به ترس و نیگه رانیه وه ته مه شای ئه و ده که ن. گوئی له هه ندئ قسان ده بیت: " تو ده توانی یارمه تی دکتور سوزا فریرو ده بیت؟ " هه رچه نده ئه و که سه ی قسه ی له گه ل ئه و دا ده کرد نه قیب ئولیمپیو کاسترو بوو، به لام ده نگه که ی نانا سیئته وه و سیمای به روونی نابینئ. سهری ئه ری ده له قینئ، نه قیب به جو ری بو پی شه وه ده له کی دهدات، که به تووندی بهر سهر بازی که ده که وی.

له ناو خیوه ته که دا، له پشته وه دکتور سوزا فریرو دهیبینی که به سهر قه ره ویله یه کی سه فه ریدا دانه ویوه ته وه، لاقه کانی عه قیدیش دهیبینیئ.

سوزا فریرو، به چوار ده وری خویدا ده سو ریته وه و ده لیت: " یاریده ده ری دکتوری؟ " که چاوی به و ده که وی، چاره ی به یه کدا دهدات.

نه قیب ئولیمپیو کاسترو هاواری به سهر دا ده کات: " پی م گو تی سهر بازی نوژ داریمان نییه. هه موویان له گه ل فه و جه کانا چوونه ته خواره وه. " پالیک به په یامنیره نزیکیبینه که وه ده نیت و ده لیت: " با ئه م پیاوه یارمه تیت بدات. " وادیاره حاله تی تووره یی ئه م دووه گیر و بی، ئه ویش هه ست ده کات حه زی لئیه هاوار بکات و پی به عار دیدا بکو تی.

دکتور سوزا فریرو، وه کو ئه وه ی چاوه روانی په رجو بکات، به ده وری خویدا ده سو ریته وه: " ده بی پیش هه موو شتی پارچه کانی لیده ریتم، ده نا برینه که ی هه و ده کات و ده یکوژیئ. "

نه قبيیه که، به دهم دەرچوونه وه له ناو خپوهه ته که ده لیت: " مه حالی بو بکه. من ناتوانم پوښته که ی خوم به جی بیل، حالی حازر من فرماندهم ده بی بنیرم به دووی عه قید تماریندو تا..." به بی نه وهی قسه که ی ته او بکات له خپوهه ته که وه دهرده که وی.

دکتوره که ده بولین: " قولی لی هه لماله و به م پاک که ره وه یه ده ستت مه سح بکه."

گیژ و مه نگ، به پیی توانا نه مره که ی دکتور جیبه جی ده کات، دوا ی توژیک خوی له نه رزه که دا ده بینیته وه که دانیشتو وه و خه ریکه سه ری شووشه سپرتو و به نجه که ده کاته وه – نه م بو نه ئاهه نگ و که نه قالی بولیتیمای بیر ده خاته وه – نه وسا شاشه کان ده خاته سه رکه پوو و ده می عه قید موریرا سیزار، تا له و کاته دا که دکتور نه شته رگه ری بو ده کات، وه هوش نه یاته وه. دوکتور دوو چه لان به سه ریا ده بولین: " مه له رزه، خوت گه وج مه که، به نجه که له بهر لووتیا رابگره..." هه واسی جه م ده کات. بوتله به نج و سپرتویه که ده کاته وه و سارغیه که له به نج و سپرتو که هه لده کیشیت و ده خاته سه ر که پوو و لیوه کانی که به دهم ئازاریکی زوره وه ویک هاتوونه ته وه. بیر له و ئازاره ده کاته وه که نه م پیاوه وردیله یه، پیوه ی ده نالی. دکتور سوزا به جو ری به سه ریا داده نه ویته وه وه کو نه وه ی بیه وی بو نی سکی بکات یان بیلسیته وه. ناو به ناو، به بی ویستی خوی، ته مه شایه کی نه و خویته ده کات که پرژاوه ته وه سه ر ده ستی دکتور و بالاپوشه که ی و جله کانی و پرژاوه ته سه ر په توی سه ر قه ره ویله که و سه ر پانتوله که ی خویشی. نه م جه سه ته وردیله یه چه ند خوینی زوره! بو نی سپرتویه که گیژی ده کات ودلی تیک هه لیت. بیر ده کاته وه: " خو هیچم نه خواردوه تا هه لیبینمه وه. باشه بو نه برسیمه ونه تینوومه؟" چاوانی برینداره که هیشتا نوقاون، به لام جار جاریک ده جولیت و له گه ل هه ر جولیه کی نه ودا دکتوره که له بن لیوانه وه ده لیت: " سپرتوی زیاتری پیدا پیرژینه... زیاتر زیاتر." به لام دوا شووشه ی بچووی سپرتویه که نه ا له نیوه زیاتر بووه و، نه و به که سه ره وه نه وه به دکتور راده گه یه نیت.

چه ند سه ربازیکی موراسیل، به له گه نیک ئاوی له کوله وه خو به خپوهه ته که دا ده کن، دکتور به ده ستیک نه شته ر و دهرزی و داوی نه شته رگه ری و مه قه سه ته کان، له ئاوه که دا ده شوات.

په یامنیره نزیکبینه که، له کاتیکا خه ریکه شاشه کان له سپرتویه که هه لده کیشیت، گوئی له دکتور ده بیت که له بن لیوانه وه ده بولین و هه زار و یه ک جنیوی سه ر به کولکه به خوی ده دات و نه فره ت له دایکی ده کات که بو نه وی هیناوه ته دنیاوه. سات به سات خه و زیاتر زوری بو دینیت و باویشک له سه ر باویشک ده دات، دکتور زور به تووندی سه رزه نشتی ده کات: " هه ی قه ل پیاو، ئیستا کاتی باویشکان و خه و نییه." به ته ریقیه وه داوی بوردن ده کات، تکا له موراسیله کان ده کات که نه گه ر نه مجاره ئاوی گه رمیان هینا، مه تاره یه ک ئاوی خواردنه وه بو نه ویش بین.

ده بین، نه ا هه ر دووکیان به ته نی له خپوهه ته که دا نین، نه و تارماییه ی که مه تاره که ده خاته سه ر ده می نه م، نه قیب ئولیمپیو کاسترویه. عه قید تماریندو و " میچه ر کونیا ماتوس " ش له وین، پشتیان به قه دی خپوهه ته که وه داوه و هه ردووکیان خه مبارن، جله کانیان دراوه. دکتور ده لیت: " سپرتوی زیاتری پیدا بکه." یه کسه ر په ی به گه وجاتی خوی ده بات، چونکه شووشه که ده میکه به تال بووه و هیچی تیا نه ماوه. دکتور سوزا فریرو، برین پیچی بو موریرا سیزار ده کات و په توکه ی پیدا ده دات. په یامنیره که حایر و حه په ساو له فکران راده چی: " نه وه خو شه وه!" چه ند تارماییه ک به ده وریه وه ن، یه کیکیان فانوسیک به یه کیک له نه ستوونه کانی خپوهه ته که دا هه لده واسیت.

عەقید تamarیندو بە ئەسپایی دەپرسیت: "حالی چۆنە؟"

دکتۆرەکه ئاھیک ھەلەدەکشیت و: "ورگی ویرانە، لەت و پەت بوو. زۆر دەترسم کہ..."

پەيامنیرە نزیکبێنە، بە دەم دادانەوہی قۆلەکانیەوہ، لە دلی خۆدا دەلێت: "خۆ تۆزی لەمە پیش بەیانی بوو، کویرا بوو بە نیوہرۆ، کات چەند بە خیرایی دەروات؟"

سوزا فریرو، لەسەری دەروات: "گومانم لەوہیە کہ بە ھۆش بیتەوہ."

عەقید موریرا سیزار، وەک ئەوہی بەرسفی دکتۆر بەداتەوہ، جوولەییەک دەکات. ھەمووان دەچنە دیار قەرەوێلەکە. ئایا بەستنی برینەکانی ئەزیەتی نادات؟ چاوی دەترۆکین. پەيامنیرە نزیکبێنە کہ عەقید دینیتە بەرچاوی خەیاالی خۆی، تارماییان دەبین، دەنگان دەژنەو، ھەولەدات ئەو تارماییانە بناسیتەوہ، لە دەنگەکان تیگیات، ئەوسا وەکو ئەوہی مەستی تریاک، بەری داب، وەخۆ دیتەوہو بیداردەبیتەوہ. ھەلبەتە گەرانەوہی عەقید بۆ واقع وەکو ئەو حالەتە ھیواش و خاوی دەب، بە ھەمان رادە دژوار و خەیاالییە. چاوانی موریرا سیزار کراونەتەوہو بە جدی تەمەشای تamarیندو دەکات. تەمەشای جەلە شەرەکانی، گەردنە روشاوەکیو لیۆبەباریەکە عەقید دەکات. بە دەنگیکی گەر دەلێت: "کانودوسمان گرت؟"

عەقید تamarیندو چاوانی دادەخات و سەری بەدەدات. موریرا سیزار، چاوی بە سیمای نیگەرانی مینجەر ونەقیب و دکتۆر سوزا فریرو دا دەگێرێ. پەيامنیرە نزیکبێنە کہ دەبینی کہ عەقید تەمەشای ئەمیش دەکات، بە جووری تەمەشای دەکات لە تۆ وایە دەیەوێ بەدەنی توێکاری بکات.

عەقید تamarیندو، دەمی دەکەوێتە تەتەلە: "سێ کەرەت ھەولمان دا ئەزبەنی. سەربازەکانمان تا دوا ھەناسە شەریان کرد."

عەقید موریرا سیزار، ھەلەدەستیت و لە جیگاکی خۆی دادەنیشیت، رەنگی زەردتر بوو، بە توورەیی کولەمستی رادەوہشین: "تamarیندو، یەکسەر ھیرشیکی دی بکەن. ئەمە ئەمرە."

عەقید تamarیندو، بە تەریقییەکی یەجگار زۆرەوہ، وەک ئەوہی، ئەو سەبەبکاری ھەموو شکستەکە بووب، لەبن لیوانەوہ دەلێت: "خەسارەتمان یەجگار زۆرە قوربان، ئەم سەنگەرمانەمان ھی ئەوہ نین بەرگریان لیکریت. دەبی بۆ جیگایەکی ئەمین پاشەکشە بکەین و داوای ھیزی پشتیوان بکەین."

موریرا سیزار دەنگی بەرز دەکاتەوہو قسەکە پی دەبێ: "دەبی لە سەر ئەم کارەت دادگایی عورفی بکری. کہتیبەیی ھوتەم لە بەردەم کۆمەلێک گەجەر و گوجەرا پاشەکشە بکات؟ خیرا، شمشیرەکەت رادەستی کونیا ماتوس بکە."

رۆژنامەقانە نزیکبێنە کہ لە دلی خۆدا دەلێت: "باشە چۆن دەتوانی بجولیتەوہ؟ چۆن دەتوانی بەو سکہ ھەلراوہوہ بەو ئاویە تەکان بەداتە خۆی؟" داوی بیدەنگی دوورو درێژەکە پاش قسەکانی عەقید موریرا، عەقید تamarیندو، دەروانیتە ئەفسەرەکانی دی و بە بیدەنگی داوای کۆمەکیان لیدەکات. کونیا ماتوس زیاتر لە قەرەوێلەکە دیتە پیشەوہ.

-ئەزبەنى گەلىك لە سەربازەكان ھەلاتوون. كەتیبەكە ھەلۆەشاووتەو. خو ئەگەر یاخی و شەرقانەكان ھێرش بکن، ھەموو ئوردوگاگە دەگرن. تا زوو ئەمری پاشەكشە دەربكە.

رۆژنامەقانە نزیكبینەكە، كە لە پشت نەقیبەكە و دكتورەكەو ھەمەشا دەكات، دەبینی موریرا سیزار، بەسەر شاننا دەكەوێتە سەر قەرەوێلەكە. لەبن لیوانەو ھە نائومییدی دەلیت: "تۆش خاين دەرچوویت! ھەمووتان دەزانن ئەم شەپە بۆمە چەند گرینگە. یانی دەتانەوئ بلین من بە خۆرایی شەرەفی خۆم لە سەر ئەم كارە دانا؟".

عەقید تamarیندو دەلیت: "قوربان ھەموومان شەرەفمان لەسەر ئەم كارە داناو.

موریرا سیزار، لە ناکاوا دەنگی بەرز دەبیتەو ھەو لە پڕ بە شیوہیەکی ناماقوول نزم دەبیتەو: "ئێو ھەمووتان دەزانن كە من ناچار بووم سازش دەگەل سیاسەتوانانی گەندەل و خوێریدا بکەم. یانی دەتانەوئ بلین بە خۆرایی درۆمان لە گەل نیشتمانەكەماندا کردوو؟"

میچەر کونیا ماتوس بە دەنگی زیقاوڵ دەلیت: "ئەزبەنى گوئ رادیڕە تا بزانی لە دەری راج باسە." پەيامنیرە نزیكبینەكە گوئی لە ھەموو ھەرا و زەنایەكە، لە ژاوەژاوەكە، لە تەپە تەپی راکردنەكە، لەو ئاژاوەیە بوو كە دنیای پڕ کردبوو، بەلام خۆی لە گیلی دەدا ونەیدەویست لە مانای ئەم ھەموو ھەراو ھەنگامیە تیگات، تا لەوہی پتر ھەست بە ترس و دلەراو كە نەكات.

"ئەمە شكستە، ئەگەر بە شیوہیەکی سیستەماتیک پاشەكشە نەكەین، ھەموو كەتیبەى ھوتەم قەتل و عام دەكەن." پەيامنیرە نزیكبینەكە، لە نیو دەنگە بەشەرەكان وتەپە تەپی پئی ھەلاتوواندا، دەنگی فیتفیتووكەو زەنگۆلەكان دەناسیتەو.

عەقید موریرا سیزار، چاو بە یەك بە یەکیاندا دەگێریت و چارەى دراوہ بە یەكاو، دەمی بەش کردوووتەو، بە بەرخۆو شتیک دەلیت كە كەس گوئی لینابیت. پەيامنیرە نزیكبینەكە، ھەست دەكات كە ئەو چاوہ پڕشنگدارانەى وان بەو رۆخسارە زەرد ھەلگەراوہو، ریک لە سەر ئەو گیرساونەتەو. گوئی دەزرینگیتەو: "ئەهای تو كە لەویندەر وەستاوی، قەلەم و كاغەزیکم بۆ بیئە. گویت لیئە؟ دەمەوئ بەیاننامەى ك سەبارەت بەم ئابرووچوونە، بەم ریسواییە بنووسم. ئاھای نووسەر وەرە ئێرە. ئامادەیت؟"

یاروئ رۆژنامەقانی نزیكبین، ریک لەو كاتەدا میزە سەفەرى و خورجینەكەى خۆی بێردەكەووتەو، وەكو یەكێك مار پیوہى دابی، ھەراسان و دەسەپاجە كەوتە گەران لەو شتانەى. وەكو یەكێك بەشینك لە بەدەنى یان چاوہزار و دوغایەك كە بیپاریزی، ون كەردبئ، بیری دەكەووتەو كە وەختیەك بە شاخەكەدا ھەلگەرابوو، ئەو شتانەى لە گەل خۆدا سەر نەخستبوو و، میز و خورجینەكەى ھیشتا ھەر لە خواروہو بوون، بەلام دەرفەتى بێرکردنەوہى زیاتری نابیت، چونكە ئولیمپیو كاسترو، بە چاوانی تەژى رۆندكەو، قەلەمێك وچەند پەرە كاغەزێكى ویدەدات و میچەر سوزا فریرو، فانوسێك بە دیار سەریەو رادەگرئ تا چاوی باشتەر بدینیت.

پئی وایە ناتوانی بنووسیت، دەستەكانی دەلەرز، دەلیت: "من ئامادەم."

-عەقید موریرا سیزار، فەرماندەى كەتیبەى ھوتەم، بە تەواوی ھۆشەو، لێرەو رایدەگەینم، كە قەراری پاشەكشە لە كانودوس، قەراریكە ئەفسەرانى بەردەستی من، كە شایستەگى ھەلگرتنى ئەرک و مەسئولیەتى میژوویی خۆیان نەبوو، بە پیچەوانەى ویستی مەوہ داویانە. موریرا سیزار، جارێكى دی لە سەر قەرەوێلەكە

دادەنیشیت و دوای تۆزیک بە پشتا دەکەوێت. "نەوێکانی ئاینده حوکم دەدەن. دڵنیام کۆماری خوازانی هەلەدەکەون بەرگری لە من دەکەن، هەموو هەولێکی من بۆ بەرگری لە کۆمار بوو، ئەگەر بیهوێ پێش بکەوێ، دەبێ دەسەلاتی خۆی لە هەر گۆشەیهکی ولاتا بسەلمێتی."

چەند ساتیکی پێدەچی، تا دەزانی ئەو دەنگە کزەیی که بە ئاستەم دەبیسترا، لە قسان دەوێستی. چونکە لە کاتی نووسیندا فریای عەقید نەدەکەوت، دوا دەکەوت، نووسین ئەم کارە دەستیە، وەکو ئەوسارغی وشاشە بە سپرتۆیانەیی دەینایە سەر دەم و لووتی یارۆی بریندار، بۆ ئەو نیعمەتە. چونکە ئەوێ لە کۆل کردەوێ که خۆی بەم پرسیارەوێ عەزاب بەت بۆچی کەتیبەیی حەوتەم نەیتوانی کاندوس بگریت و نەها دەبێ پاشەکشە بکات. که چاو هەلەدەبرێ دەبێنی دکتۆرەکه گویی خستووێتە سەر سینگێ عەقید و نەبزی دەگریت، ئەوسا پشت راست دەکاتەوێ ئاماژەیهکی بە ماناوە دەکات. دوای ئەوێ یەکسەر ئاژاوەیهک دەست پێدەکات، کونیا ماتوس و تماریندو بە دەنگی بەرز دەکەونە گەنگەشەو ئولیمپیو کاسترو بە سوزا فریرو دەلیت دەبێ حورمەتی جەنازەکهی عەقید بێتە گرتن.

تماریندو، هاوار دەکات: "پاشەکشە، ئیستا و بەم تاریکیە، شیتایەتیە. ئاخر بۆ کوێ؟ ولە کام رینگەوێ؟ چۆن دەتوانم داوای شتی وا لە سەربازانی بکەم که بە درێژایی رۆژ لە شەردا بوون؟ سبەیی..."

کونیا ماتوس، دەستیگ هەلەدەتەکیێ و دەلیت: "تا سبەینی تەنانەت جەنازەیی مردووێکانیش لە خوارەوێ نامینیت، مەگەر نابین کەتیبەکه هەلەشاوێتەوێ که س ناتوانی فەرمان بەت، بێ فەرماندە ماوێتەوێ، ئەگەر بە پەلە سەربازەکان کۆنەکرینەوێ رێک نەخرینەوێ، وەکو کەرویشکان راوێدەکرین؟"

عەقید تماریندو ئاوپری لای ئولیمپیو کاسترو دەداتەوێ: "کۆیان بکەوێ، چیت پێ باشە و ابکە، بە دلی خۆت بکە، من تا بەیانی لێرە دەمینمەوێ بۆ ئەوێ پاشەکشەکه رێک بخەم. هەولبەدە خۆت بگەیهنە تۆپخانەکه. نابێ ئەو چوار تۆپە بکەونە دەستی دژمن. بە سالوماو داروشا بلی با بیان تەقینیتەوێ."

—بەلی ئەزبەنی.

نەقیبەکه و کونیا ماتوس، بە دوو قۆلی لە خێوێتەکه و دەردەکەون و رۆژنامەفانە نزیکیبەنه که وەکو ئامیر دوویان دەکەوێت. گویی لە قسەکانیان دەبێ، بەلام باوەر بە گویی خۆی ناکات.

—"ئولیمپیو، چاوەرپوان کردن شیتیبە. پێویستە هەر ئیستا پاشەکشە بکەین، ئەگینا تا بەیانی کەس بە زندوویەتی دەرناییت."

ئولیمپیو کاسترو، قسەکهی پێدەبریت: "من دەبێ هەرچۆنی بووێ خۆم بگەیهنمە تۆپخانەکه. رەنگە ئەمە شیتایەتی بێ، بەلام ئەرکی من ئەوێه که ئەمەری فەرماندەیی تازە جیبەجی بکەم."

پەيامنیرە نزیکیبەنه که، قۆلی نەقیبەکه دەگرێ و لە بن لیوانەوێ دەلیت: "کوا زەمزەمیەکه تم بەدەیه، خەریکه لە تینوا دەمرم."

زۆر بە تامەزروویبەوێ، بە هەناسە برکێوێ، دەم بە زەمزەمیەکهوێ دەنی، یارۆی نەقیب ئامۆژگاری دەکات: "تۆ لەگەل مەدا مەمینەوێ. میجەر راست دەکات. ئاقیبەتی ئەم کارە بەرەو خراپی دەپوات، فریای خۆت بکەوێ، بۆ خۆت هەلی."

بۆ خۆت هەلئى؟ بە تاقى تەنيا، بەناو بيشهكه دا، بەم تاريكيه؟

ئولمىپيو كاسترو وكونياماتوس دەرۆن، ئەو بە تاقى تەنيا، وئىل وسەرگەردان دەمىنئىتەو، نازانى چ بكات. خەلكانىك بە غاردان وبە هەشتاوبەلايدا دەرۆن. چەند هەنگاوى بە لايەكا دەنئىت، پاشان پوودەكاتە لايەكى دى، ئەوسا بەرەو خيوەتەكە دەكەوئىتە رى، بەلام يەكك بە توندى پالى پيوە دەنى و پووى دەكاتە شوئىنكى دى هاوار دەكات: "با منىش لە گەلتاندا بيم، بەجيم مەهئىلن."

سەربازىك بئىئەوئى ئاور بەداتەو هانى دەدا: "هەلئى، هەلئى، خەرىكە بە شاخەكەدا هەلدەگەرئىن. گوئىت لە دەنگى شاوورەكانيان نىيە؟"

با گوئى لىيە. لە دووى ئەوانەو پى وەغارئو دەنا. بەلام زورجار دەكەوئى و هەلدەستىتەو و دوا دەكەوئى. پشت بە تارمايىهكەو دەدات كە لە قەدى درەخت دەچئىت، بەلام هەر كە پشتى دەيگاتى و نايگاتى هەست دەكات دەجولئىتەو. گوئى لە دەنگىك دەبى دەلئىت: "مەعز بۆ رەزاي خوا بمكەرەو، بمكەرەو." دەنگەكە دەناسئىتەو. دەنگى قەشەكەى كلئىساي كومبى يە، هەمان ئەو دەنگەيە كە وەلامى پرس و جوئىهەكانى موريرا سىزاري دابووەو، ئىستاش بە هەمان ترس وئالئىنەو هاواری دەكرد: "بمكەرەو، بمكەرەو، مئىرولە تيم وروكاون و خەرىكە بە زندوويەتى دەمخۆن."

رۆژنامەقانه نزيكبينەكە، شادمان بەوئى هاوسەفەرىكى دۆزىووتەو، بە پچرپچرى دەلئىت: "باشە باش هەر ئىستا دەتەكەمەو."

كورتەلە لى دەپارئىتەو دەلئىت: "جورما، وەرە با هەر ئىستا لىرە دەرچىن، برۆين، تا توپەكان لە توپباران وەستاون، فرسەتە با برۆين."

جورما، ماوئىهەكى زور بوو لەوئىندەر پوئىشتبوو، تەمەشاي روفينو وگالى دەكرد، بئىئەوئى بزانى هەتاو لىرەوارەكەى زىرەشان كرددو وە دلوپە بارانەكانى وشك كرددووتەو شىئى هەواو ئەرزەكەى كرددو و بە هەلم و بە ئاسمانيا بردو وە. كورتەلە تەكانى دا.

جورما كە زور ماندوو بوو بوو و هەستى دەكرد گەدەى زور قورسە، گوئى: "بۆ كوئى برۆين؟"

كورتەلە، داوئىنى گرت وبە رژدى گوئى: "بۆ كومبى، بۆ جرمابوو... بۆ هەر شوئىنكى دى."

جورما، لە بن لىوانەو گوئى: "رىگاي كومبى لە كوئىهەيە؟ رىگەى جرمابو كامەيە؟ دەيزانىن؟ تۆ بەلەدى؟"

كورتەلە، داوئىنەكەى راکئىشا وبە پارانەو دەو گوئى: "گرىنگ نىيە، ناوى شەرڤان و جەنگاوەرەكانت بىستوو؟ ئەوانە خەرىكە شەرەكە بەرەو ئىرە دئىن. ئىمە دەكەوئىنە ناو شەرەكەو، دەكوژرئىن."

جورما، هەستا، چەند هەنگاوىكى بەرەو ئەو پۆشاكە پووەكە نا، كە شەرڤانەكان، دواى ئەوئى لە دەستى دوو سەربازيان دەر باز كرددوو، دابوويان بە سەريا. پۆشاكە پووەكە بۆنى شىئى لئىدەهات. داى بە سەر جەستەى بەلەدەكە و كابرأى غەوارەدا، هەولئىدا ئەو بەشەى لە شىيان داپوشئىت كە زياتر جەزرەبەيان بەرکەوتبوو، باسكيان و سەريان. ئەوسا لە ناکاوا برىارىدا كە بە سەر بئىموبالائى وئائومئىدى خۇيدا زال بئىت، پووى كرده ئەو شوئىنەى

که له بیرى مابوو پاچو پیندا پووی بوو. له ناکاوا هستی به بوونی دهستیکی چکولهی خرپن له ناو دهستی راستی خویدا کرد.

کورتته له پرسى: "بو کوی ده پوین؟ ئه دی سهربازه کان؟"

جورما، شانہ کانی هله کاند... سهربازه کان؟ شه رڤانه کان؟ چ په یوه نندیه کیان به وانده وه هه بوو؟ ئیدی له هه موو کهس و له گشت شتیکی بیزار بوو، تاقه حه زو ئاره زوی ئه وه بوو، که هه رچییه کی دیتبوو، له بیرى بباته وه. له کاتیکی به دوو قوئی رییان ده کرد، به دهم ریگاوه گه لاو و گولانه بوو که باران له دار و درهخته کانی وهراندبوو، دوله کان ناکاوا گوتی: "ته قهیه، دهنگی ته قه دیت."

دهنگی ته قهیه کی زور دههات. له زهرفی چهند خوله کیکیا، دهنگی شه ره ته قه به سهرانسهری بیسه چرو چوغورده که دا بلاوه بووه وه، به لام هیچ بوونه وهریکی زندوو، له هیچ شوینیکیه وه دیار نه بوو. تا هه تهری چاو هه ر هه وراز ونشیو بوو، که یه کپارچه ئه و گه لا و گولانه بوو که باران له دار و درهخته کانی وهراندبوو، دوله کان قور و قوراو گرتبوونی، دهوه نی ماکابیرا، که چله کانی له په نجه و نیوکان ده چوو، ههروه ها درهختانی مانداکارو زیکی زیکی دپکای دنیای داپوشی بوو. دویشه و به دهم ریگاوه پاتاوه کانی ون کردبوو و هه رچه نده ته مه نیکی به پی خاوسی به سهر بردبوو، که چی ئیستا هستی ده کرد پییه کانی شه قار شه قار بوون و بوون به تلوق و برین، قه دپاله که تا دههات لیژ و لیژتر ده بوو. تیشکی هه تاوه که راست له چاوی جورما دها و سوکنایی به ئازای ئه ندامی دها و گیان و ژیانی وه به ردا ده کرده وه. که نینوکه کانی کورتته له چون به دهستیا، هه ستیکرد، شتیکی له ئارادایه. چوار پینج مه تریک له ولاتره وه، لوله ی کورتی قه ره بینایه ک راست کرابووه ئه وان، به ده دست کابرایه که وه بوو که ده تگوت له خیلی درهختانه، پیستی تویکی دار، لاقه کانی لقی درهختان و قزه که ی تپه له گیا بوو.

کابرای جه نگاوه ر، سهری له پو شاکه رووه کینه که یه وه دهرهینا و گوتی: "خیرا لی ره برؤن، له زیکن دهی، مه گه ر پاچو پی نه گوتوون به ره و جاده ی جرمابو برؤن؟"

جورما، به رسقی دایه وه: "ریگای ئه ویندهر به له د نین."

له و ساته دا گوپی له دهنگی خسه خشیک بوو، له تو وایه دارو دهوه ن ودرک و داله کان که وتبوونه قسه. ئه وسا چاوی به سهر وکه لله ی هه ندی پیاو که وت که له بهینی دارو درهخته کانه وه دههاتنه دهره وه.

گوپی لیوو پاچو گوتی: "بیان شارنه وه." به لام نه یزانی دهنگه که له کوپوه دیت. هه سستی کرد یه کیک دای به عاریدیا، زه لامیک به خو و پو شاکه رووه کیه که یه وه خو ی به سهریا دا و گوتی: "وس... وس" له ویندهر خو ی مت کرد، چاوی نیوه نوقابوون و ناوبه ناو دزه نیگایه کی دهوروبه ری ده کرد، هه سستی به هه ناسه ی یاروی جه نگاوه ر و شه رڤانه که ده کرد، حه زی ده کرد بزانی ئاخو هه مان ره فترایش له گه ل کورتته له دا ده که ن یان نا. چاوی به سهربازه کان که وت. که بینی به و راده یه لییانه وه نزیکن دلی داخورپا. به ریزو دوو دوو رییان ده کرد، به پانتولیکی نه وار سوور و قه مسه له یه کی شین و، پو ستالی ره ش و، تفهنگی سهر به نیزه ی رووته وه رییان ده کرد. هه ناسه ی له بهر خو بری، چاوی نوقاند و چاوه روانی ده سترپیژی تفهنگی ده کرد. به لام که بینی هیچ رووی نه دا، چاوی کردنه وه، سهربازه کان هیشتا له ویندهر بوون. به لای ئه واندا رهت ده بوون، دهی توانی چاویان بدینی که له نیگه رانی و بی خه ویدا سوور هه لگه رابوون، روخساریان تیکه له یه ک بوو له دلیری وترس. گوپی له هه ندی

وشه‌ی په‌راگه‌نده‌ی قسه‌کانیان بوو. ماقووله ئه‌م هه‌موو سه‌ربازه بی‌رده‌دا تیپه‌رن و هه‌ست نه‌که‌ن که شه‌رفان و جه‌نگاوه‌ره‌کان ئه‌وه‌نده لیبانه‌وه نزیکن که ئه‌گه‌ر بیان‌ه‌وئ، به ئاسانی ده‌ستیان پټیان ده‌گات و له‌گینه پټیان پټیا بنه‌ن.

له‌م ساته‌دا، پو‌شناییه‌کی گه‌وره‌ی ته‌قینه‌وه‌ی بارووت که چاوی ده‌خسته پټشکه و پټشکه، سه‌رانسه‌ری لټره‌که‌ی روناک کرده‌وه. یه‌کسه‌ر ئاهه‌نگه‌که‌ی سانتو ئانتونیوی کیماداسی بیرکه‌وته‌وه، که وه‌ختایه‌ک سټرکبازه‌کان روویان ده‌کرده‌ شاره‌که وگه‌مه‌ی ئاگرینیان به‌ریا ده‌کرد. له‌گه‌رمه‌ی ته‌قه و ده‌ست‌پټزا، چاوی به‌کومه‌لیک تارمایی پو‌شاک رووه‌کین که‌وت، که وه‌کو باران به‌سه‌ر سه‌ربازه یونیفورم پو‌شه‌کاندا داده‌بارین. له‌جه‌نگه‌ی دوو‌که‌ل و قرمژنی گولله‌دا، هه‌ستیکرد ئه‌و شه‌رفانه‌ی که به‌هه‌موو قورسای خویه‌وه، خوی دابوو به‌سه‌ریا و هه‌ناسه‌ی ته‌نگ کردبوو، له‌سه‌ری هه‌ستا و ئه‌وی دایه‌پټش، به‌و حاله‌وه‌گویی له‌هه‌ندی ده‌نگ بوو که ده‌یانگوت: "سه‌رت دانه‌وینه، سه‌رت دانه‌وینه." به‌گویی کردن، دوو لو‌خوی چه‌مانده‌وه، سه‌ری خسته نیو هه‌ردوو شانیه‌وه، تا هټز له‌لاقیا بوو پټی وه‌غارپوه‌نا. به‌ته‌مای ئه‌وه‌بوو، له‌هه‌ر ئان وساتیکا، له‌دواوه‌به‌گولله‌دای بیژن، له‌دلی خویا خوزگه‌ی به‌و ساته‌ده‌خواست. هټنده‌ی غار دابوو، له‌ئاره‌قه‌دا هه‌لکشابوو، هه‌ستی ده‌کرد خه‌ریکه‌دلی له‌ده‌مییه‌وه ده‌رده‌چټت. له‌هه‌مان کاتدا چاوی به‌کابرای بی‌لوت که‌وت که له‌لایه‌وه وه‌ستابوو و، به‌نیگایه‌کی که‌می‌ک ته‌وسامټزه‌وه ته‌مه‌شای ده‌کرد: "کی شه‌ره‌که‌ی برده‌وه؟ می‌رده‌که‌ت یان ئه‌و کابرا شټته؟"

به‌هه‌ناسه‌برکیوه‌گوتی: "یه‌کتریان کوشت."

پاجو، به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه‌گوتی: "خو‌ش به‌حالت، ده‌توانی له‌بیلوموتته‌دا می‌ردیکی دیکه‌په‌یدا بکه‌ی."

کورت‌ه‌له‌له‌لایه‌وه‌وه‌ستابوو، ئه‌ویش هه‌ناسه‌ی ته‌نگ بووبوو. جورما چاویکی به‌کانودوس دا‌گیرا، کانودوس به‌پانی و به‌دریژی له‌به‌رده‌میا راکشابوو، ئیدی به‌ده‌م تو‌پبارانه‌وه‌ده‌هژی و له‌هه‌ر چوار نکاله‌وه‌دوو‌که‌ل و بلیسه‌ی لی‌به‌رز ده‌بووه‌وه، له‌سه‌رووتره‌وه ئاسمانی ساف وشین، ئه‌م هه‌راو فه‌رتنه‌یه‌ی په‌نهان ده‌کرد، و هه‌تاویکی دره‌خشان دنیای زی‌ر وه‌شان ده‌کرد. چاوانی ته‌ژی روندک بوون، هه‌ستی به‌رق ونه‌فره‌تییکی له‌ناکاوا کرد، رق ونه‌فره‌ت له‌و پیاوانه‌ی، له‌م شاره‌و له‌م پیاوانه‌ی که له‌و کوچه‌و کولانه‌ته‌نگانه‌دا وه‌کو حه‌یوان که‌وتبوونه‌گیان یه‌ک. نه‌گه‌تی ئه‌و به‌هوی ئه‌م شاره‌وه‌ده‌ستی پټکردبوو، کابرای غه‌واره‌به‌هوی کانودوسه‌وه هاتبوو بو‌مالی ئه‌وان، ئه‌مه‌سه‌ره‌تای ئه‌م نه‌گه‌تی و به‌دبه‌ختیه‌بوو که ئه‌وی به‌بیهیچ شت وهیچ که‌سیک له‌م دنیا‌یه‌دا، له‌جه‌نگه‌ی ئه‌م شه‌ره‌دا ره‌ها کردبوو. له‌کانگای دل‌ه‌وه، هیوای په‌رجوویه‌کی ده‌خواست، خو‌زیای ده‌خواست هټیچ شټیک رووی نه‌دایا وخوی و رو‌قینو وه‌کو جاری جاران، به‌دوو قو‌لی له‌کیماداس ژیا‌بان.

پاجو پټی‌گوت: "مه‌گری کیژی. مه‌گه‌ر نازانی مردووان دووباره‌زندوو ده‌بنه‌وه؟ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ت نه‌ژنه‌وتوو؟ قیامه‌تیک هه‌یه‌که‌به‌شه‌ر ده‌ژینه‌وه."

ده‌نگی هټنده‌نهرم و ئارام بوو، وه‌کو ئه‌وه‌ی تو‌زی له‌وه‌پټش خوی و پیاوه‌کانی، له‌گه‌ل سه‌ربازه‌کانا، له‌شه‌را نه‌بووبن. جورما به‌ده‌ست روندکه‌کانی سپی و چاویکی به‌ده‌وربه‌ری خویدا‌گیرا. ریگه‌یه‌کی قه‌دبر له‌نیوان گرد و به‌رزاییه‌کاندا هه‌بوو زیاتر له‌جو‌ره‌تونیلک ده‌چوو، به‌ده‌سته‌چه‌پا، دیواریکی به‌رز له‌به‌رد و تاویران هه‌بوو، دیواریکی رووته‌ن که‌چیایه‌که‌ی له‌چاو ون ده‌کرد. به‌ده‌سته‌راستیا بټشه‌یه‌کی ته‌نک هه‌بوو

که قه‌دپالّه‌که‌ی داپۆشی بوو وده‌گه‌بیه مه‌یدانئیکی به‌رده‌لان، که له‌ولای مه‌یدانه‌که وله سه‌رووی روبرائیکی پانه‌وه. هه‌ندئ خانووی بچووی ناپوخته‌ی لیبوو، که سه‌ربانه‌کانیان سوورباو بوو. پاجو، شتیکی خسته ده‌ستی‌وه، ئه‌ویش بیئه‌وه‌ی ته‌مه‌شای بکات و بزانی چیه بو ده‌می برد. ئه‌و میوه ترشه‌ی هییدی هییدی خوارد. ئه‌و پیاوانه‌ی که پۆشاک‌ی پرووه‌کیان له‌به‌ردا بوو، به‌ره به‌ره بلاوه‌یان لیده‌کرد، به به‌ینی ده‌وه‌نه‌کاندا ده‌رپۆشتن، تا له‌وه سه‌نگه‌رانه‌دا که له ئه‌رزه‌که هه‌لیان که‌ندبوو، خو په‌نا بدن. جارئیکی دی ده‌سته چکۆله خرنه‌که، ده‌ستی گرت، هه‌ستی به سوژ و به‌زه‌یی له هه‌نبه‌ر ئه‌م بوونه‌وه‌ره ئاشنایه، کرد. پاجو، هه‌ندئ ده‌وه‌نی لادایه لاوه‌و گوتی: " لیره خۆتان وه‌شیرن... " وه‌ختایه‌ک هه‌ردووکیان له سه‌نگه‌ره‌که‌دا گیرسانه‌وه، پاجو، ئاماژه‌ی بو ره‌وه‌زو تاویره‌کان کردو گوتی: " شه‌یتان و سه‌گه‌کان له‌وه سه‌ره‌وه‌ن. " له‌ناو سه‌نگه‌ره‌که‌دا پیاوئیکی دیکه‌ی شه‌رفان هه‌بوو، پیاوئیکی بئ ددان که خۆی کوکرده‌وه، تا جیگه‌ بو ئه‌و دووانه‌ش بکاته‌وه. که‌وان و تیردانئیکی پر له تیری پیبوو. کورته‌له به‌چه‌ گوتی: " مه‌سه‌له‌ چیه‌؟ "

کابرای شه‌رفان گوتی: " قسه‌ مه‌که، مه‌گه‌ر گویت لی نییه‌؟ کافه‌کان ریک به‌ سه‌ر سه‌رمانه‌وه‌ن. "

جورما له به‌ینی ده‌وه‌نه‌کانه‌وه ته‌مه‌شایه‌کی کرد. ده‌نگی ده‌ستپێژ و ته‌قه به‌رده‌وام بوو، به‌لام که‌م و پچرپچر بوو، هه‌ندئ دووکه‌ل و بلیسه‌ی به‌ دوا‌هات. به‌لام نه‌یده‌توانی له‌ناو په‌ناگا‌که‌ی خۆیانه‌وه، هه‌یکه‌لی بچووی ئه‌و یونیفورم پۆشانه‌ بیینی که پیشتر دیتبوویانی له‌ روبره‌که ده‌په‌رینه‌وه‌و به‌ناو شاره‌که ده‌که‌وتن وله‌ چاو ون ده‌بوون.

شه‌رفانه‌که گوتی: " مه‌جولین " ئه‌و پۆژه بو جاری دوهم سه‌ر و سه‌کوئی سه‌ربازان په‌یدا بوو، که‌س نه‌یزانی له‌ کوپوه په‌یدا بوون. ئه‌مجاره‌یان سواره‌ بوون، دوو دوو به‌ سواری ئه‌سپان ده‌هاتن، ئه‌سپی شی، ره‌ش، به‌له‌ک، به‌ده‌م حیلاندنه‌وه‌و له‌ ناکاوا په‌یدا بوون، ئه‌وه‌نده‌ نزیک بوون باوه‌ر نه‌ده‌کرا، به‌ ژیر دیواره تیشه‌لانه‌که‌ی ده‌سته چه‌پی ئه‌وا، به‌ چوار ناله‌ به‌ره‌و روبره‌که رپۆشتن. له‌وه ده‌چوو به‌وه‌ قه‌دپالّه رکه‌دا غل ببه‌وه، به‌لام ئه‌سه‌په‌کان خۆیان ده‌گرتنه‌وه، جورما دیتانی که زیاتر به‌ پاشو خۆیان ده‌گرتنه‌وه‌و به‌له‌ز به‌وه‌ دیواره رکه‌دا تیده‌په‌رن. تیپه‌رینی خیرای سواره‌کان و بریق و باقی شمشیری رپووتی ئه‌فسه‌ره‌کان، که ئاراسته‌ی سواره‌کانیان دیاری ده‌کرد، گێژی کردبوو، له‌ ناکاوا جم و جولیک له‌ناو لیره‌که‌وه ده‌ستی پیکرد، پیاوه‌ پۆشاک پرووه‌که‌کان، له‌ نیو سه‌نگه‌رو په‌نای دار و دره‌خته‌کانه‌وه و ده‌ره‌که‌وتن، یان وه‌کو شه‌رفانه‌که‌ی لای ئه‌وان، که هه‌نوکه به‌ قه‌د پالّه‌که‌دا داده‌گه‌را، هه‌موو ده‌ستیان به‌ تیربارانی سه‌ربازه‌کان کرد، په‌یکانه‌کان به‌ده‌م راخوشینه‌وه‌وه‌کو مار ده‌یان فیشکاند. جورما زۆر به‌ رپوونی گوئی له‌ ده‌نگی پاجو بوو ده‌یگوت: " ئه‌وانه‌ی قه‌مه‌تان پییه، بکه‌ونه‌ تا قیبی ئه‌سه‌په‌کان. " جورما ئیدی سواره‌کانی نه‌ده‌بینی، به‌لام وای وینا ده‌کرد که شلپه‌ شلپه‌ به‌ناو روبره‌که‌که‌وتن - له‌ گه‌رمه‌ی ته‌قه و ده‌نگی زه‌نگانه‌وه‌ گوئی له‌ حیلای ئه‌و ئه‌سپانه‌ ده‌بوو، که به‌ر تیر و ده‌ستپێژی گولله‌ی شه‌رفانه‌کانی ده‌وروبه‌ری ئه‌و ده‌دران، هه‌ندیکیان به‌ پیوه‌ وه‌ستابوون، قه‌ره‌ببنا و که‌وانه‌کانیان به‌ لقی دار مانداکار و سه‌که‌نه‌وه هه‌لواسی بوو. به‌لام کابرای بئ لووت، ته‌قه‌ی نه‌ده‌کرد، راوه‌ستابوو و چه‌کداره‌کانی به‌ راست و به‌ چه‌پا ده‌نارد. له‌م کاته‌دا کورته‌له‌ سیخورمه‌یه‌کی ئه‌وتوی به‌ ورگیا کیشا له‌زگ بوو هه‌ناسه‌ی له‌ به‌ر بپریت.

هه‌ستیکرد کورته‌له‌ ده‌له‌رزئ، له‌ باوه‌شی گرت، تاوئیکی باش رایژه‌ند: " رپۆشتن ته‌واو. تی په‌رین... ته‌مه‌شا. " به‌لام وه‌ختایه‌ک به‌ خۆی ته‌مه‌شای کرد، سواریکی به‌ سه‌ر ئه‌سه‌پئیکی سپیه‌وه‌ بینی که به‌ یورغه به‌ قه‌دپالّه‌که‌دا داده‌گه‌را، بایه‌که‌ یالّه‌که‌ی خسته‌بووه‌ سه‌ما. ئه‌فسه‌ریکی چکۆله‌ی به‌ سه‌ره‌وه‌ بوو که به‌ ده‌ستیک هه‌وساری

ئەسپەكەى گرتبوو و شمشىزىكى ھەلكىشراوئىش بە دەستەكەى تىببەو ھە بوو. سوارەكە ھىندە نىزىك بوو كە جورما بە پوونى پوو ھە گرژو چاوه گرگرتو ھەكانى دەبىنى، لە ناكاوا سوارەكەى بىنى دانەوئىبەو ھە پەنگى زەرد ھەلگەرا. پاچو لوولە تەنگەكەى كەردبوو ھە و نىشانەى لىگرتبوو ھە. جورما ھەستىكرد كە ھەو تەقەى لە سوارەكە كەرد. بىنى ئەسپە سىبەكە بە راست و بە چەپا پىچى كەردەو، پىچىك لەو پىچانەى كە كاوبۇيان، لە راي ئافەرىنى جەماو ھەرى خەلكا، لە ئاھەنگەكانا بە ئەسپەكانىان دەكەنەو. پاشان بىنى ئەسپەكە بە قەدپالەكەدا ھەلگەراو سوارەكە خۆى بە يال و گەردنەو ھە تووند گرتبوو. وختايەك سوارەكە كەوتە نەدىوى و لە چا و ن بوو، دووبارە پاچوى بىنى كە جارىكى دى نىشانەى لىگرتەو ھە فىشەكىكى بەرەو ھەو ئەو تەقاند.

كورتەلە، دووبارە خۆى پىو ھەسپاند: "با لىرە برۆين، وەرە با لىرە برۆين... ئىمە كەوتوئىنەتە ناو جەرگەى شەرەكەو." جورما لىنى توورە بوو و گوتى: "بىدەنگ بە كەر پىاو... ترستوك."

كورتەلە بىدەنگ بوو، كەمىك لىنى دووركەوتەو، ترساو و ھەراسان لىنى راما و بە نىگا داواى بوردنى كەرد. ئىدى گەرمەى تەقەنەو ھە دەنگى توپ و نەواى شەپپوران و زرىنگە زرىنگى زەنگان، بەردەوام بوو. پىاوانى پووك پۆش ديار نەمان، ئىدى بە غاردان، يان بە سىنگە خشكى بە قەدپالە چەرە دارستانەكەدا، بەرەو پووبارەكە و كانودوس داگەرابوون. جورما چاوى بو پاچو گىزا، بەلام واديار بوو ئەوئىش پووى بوو. نەا ئەو جووتە بە تاقى تەنبا بوون. دەبو چ بەكەن؟ ھەر لە وئىندەر مابانەو؟ بە داواى شەرقانەكان بەكەن؟ لە رىگەيەك بەگەرىن كە لە كانودوسيان دوور بەخاتەو؟ جورما ھەستىكرد زور ماندوو، خەرىكە لە شەكەتيا دەمرىت، ئازاى بەدەنى رەق بوو ھە پىدەچى لەشى لە دووى نەروا، پىشتى بە دىوارە نەسارەكەى سەنگەرەكەو دا، چاوهكانى نوقاند، ھەستىكرد خا و دەبىتەو ھەو خەو دەبىتەو.

وختايەك كورتەلە بە دەست تەكانى داو داواى بوردنى كەرد كە لە خەوى بىدار كەردو ھەتەو، چاوى ھەلئىنا و ھەستىكرد ناتوانى بچولئىت. ئىسقانەكانى دەبەشىن و ناچار بوو، پىشت مىلى بشىلئىت. بە سىبەرە خوارو خىچ و پوناكىە كزەكەدا، بوى بەدىاركەوت كە دنبا خەرىكە تارىك دەبىت. ئەو ھەراو ھەنگامەيەى لە گوئىدا دەنگى دەدايەو ھە خەون نەبوو. زمانى وشك، بووبوو بە پەلاس، پرسى: "چ بوو؟" كورتەلە، بە دەم ئامازەو بو ھەلدەيرەكەو لە بن لىوانەو گوتى: "خەرىكە بو ئىرە دىن. گوئىت لە دەنگيان نىبە؟" جورما گوتى: "پىوئىستە برۆين تەمەشايەك بەكەين."

كورتەلە خۆى پىو ھەسپاند، ھەولى دا نەيەلى بچولئىت. وختايەك جورما لە خەندەكەكە ھاتەدەرى، كورتەلەش بە چوار چنگۆلە دووى كەوت. بەرەو ئەو تاوئىر و دەوئانە پووى كە پاچو پىندا پووى بوو، ئەوسا بە چىچكانەو ھە ئەرزەكە دانىشت. وئىراى ئەو ھەى تەپ و توژ دنباى گرتبوو، ئاپوراىەكى بىنى، لە دوورەو ھەكو مئرولە رەش دەچوو ھە، كە لە خوار ئەو ھەو، بە قەد پالەكەدا دادەگەران. پىنى وابوو سەربازن و بەرەو پووبارەكە دادەگەرىن. بەلام ھەر زوو بوى دەركەوت كە بە قەد پالەكەدا داناگەرىن بەلكو ھەلدەگەرىن، يانى لە كانودوسەو ھەلدەھاتن. بەلى بىگومان لە پووبارەكەو دەردەچوون و بەرەو بەرزايىبەكان دەھاتن. دوورتر لەوان، كۆمەلئىك زەلامى بىنى تەقەيان دەكرد و لە دووى ئەو سەربازە دابراوانە بوون كە بە بەنى كوختەكاندا غارىان دەدا و دەيانوئىست خۆ بەگەننە رەخى روبارەكە. بەلى سەربازەكان ھەلدەھاتن و نەا نۆرەى شەرقانەكان بوو كە رايان بنەن و تاقيبيان بەكەن. كورتەلە شىپرزەو پەرىشان گوتى: "خەرىكە بەرەو ئىرە دىن." جورما كە بىنى بە ھوى تەمەشاكردى گەردەكانى بەرانبەرىبەو، ئاگای لەو بەرابوو كە شەرىكى گەورە، لە بەردەميا، لە ھەر دوو رەخى پووبارى فاذا

– پاریس دا هه لگیرساوه و ئەم ههرا و ههنگامهیهی، که وایدەزانی خەونە، لەویندەرەوه دی، لە جیی خۆی وشک بوو، خوین لە دەمارەکانیا مەیی.

لە گەرمەیی ئەو ههراو ههنگامه و فەرته نهیهی شهڕەدا، که تەپ و تۆز دنیای گرتبوو جهسته و پوخسارهکان به پرونی نه دەبێنران، تەمەشایهکی خوارەوهی کرد، ئەسپهکانی بینی که له رەخی روبره کهدا کهوتبوون و ههندیکیان کهوتبوونه ئاویکه و ههندیکیان له ناو روبره کهوه گەردنیان به جوړی ههڵدەبێ، له تو وایه هاواردهکن که خه لکیک فریایان بکهوئ و لهو قوراوهیان دهربینی و پزگاریان بکات. ههندیکی دی لهو گوڤه کهوتبوون و خوینیان له بهر دەرۆیی. ئەسپێکی بچ سوار ههبوو، به سێ لاقهوه دەسورپایهوه، له تاو ئازار شیت و هار بووبوو، له تاوا ههولیدهدا قهپ به کلکی خۆیدا بکات، سهربازهکان، به ناو روبره که کهوتبوون و تهنه گهکانیان به سهر سهریانهوه گرتبوو، ههندیکی دیکه یان غاریان دها و به کۆلانهکانی کانودوس دا، دوو دوو و سێ سێ ههڵدەهاتن، ههندیکیان وهکو دوو پشک بو دواوه ههڵدەهاتن و شلپ خۆیان به ئاوی روبره کهدا دها و ههولیان دها، خۆیان بگهیهننه ئەو قه دپال و بهرزاییانهی که جورما و کورته لهی لیبوون. ئەمانه له قۆلیکهوه تهنه یان لیدهکرا، چونکه ههندیکیان به دەم ئاخین و نالیینهوه دهکهوتن، به لام ههندیکیان به رهوهزو تاویرهکاندا ههڵدەگهران.

کورته له، به دەم نالیینهوه گوتی: "جورما، ئەمانه دەمانکوژن."

جورما ده بیرهوه چوو: به لئ، دەمانکوژن. تینی دایه خو وههستا، دهستی کورته لهی گرت و هاواری کرد: "هه لئ، هه لئ."

به تاویرهکاندا هه لگهراو خۆی بو چرترین بهشی بيشه که کوتا. زوو، ماندوویهتی زوری بو هینا، به لام ئەو سهربازهی وهبیر خۆی هینایهوه که ئەو به یانییه خۆی دابوو به سهریا و وره ی وه بهر خۆی نایهوه. وهختایهک تهواو شهکتهت بوو، هیزی له بهر براو نهیده توانی تاقه یهک ههنگاوی دی غاربدات، هیواشی کردهوه به ئەسپایی کهوته ریی. دلئ به حالی کورته له دەسووتا که دهبی بهو لاقه چکۆلانهیهوه چه ند ماندوو بووب، هه رچهنده بو تاقه جاریکیش گلهیی نه کردبوو که ماندوو بووه، به تووندی دهستی جورمای گرتبوو و پئ به پئی ئەو ریی کردبوو.

وهختایهک له ریکردن وهستان، ئیدی دنیا خهریک بوو تاریک دهبوو. خۆیان له وهبهری کپوه کهدا بینیهوه. توپوگرافی ئیره ههندیک تهختانی بوو، لیره لهوئ چره دارستانان ههبوو. ههراو ههنگامه ی شهڕ دورور کهوتبووهوه، جورما خۆبه خو کهوته رنینهوهی گیاو رپوهکان، له دەمی نان وهیدی هیدی کهوته جویانی و تامی دەمی به شيله ترشه کهیان خوشده کرد، تلپه ی جاوی رپوه کهکانی تفاندهوه، چنگی گیا و رپوهکی دی پهستایه دەمییهوه، بهو جوړه تا رادهیهک تینوویهتی خۆی شکاند. کورته لهش، که جو لهی له بهر برابوو، هه مان کاری جورمای کرد. به جورمای گوت: "زۆرمان غار دا." به لام جورما گوئی له دهنگی نه بوو، هه لبه ته وای تهسهور کردوو که کورته لهش له ماندوویه تیدا تاقه تی قسه کردنی نییه. کورته له له رووی منه تباریهوه دهستی به باسکی جورمادا هیناو دهستی گوسی. به دوو قۆلی لهویندەر رۆنیشتن تا پشوویهک بدن، به ردهوام رپوهکیان دهجوو و دهتفاندهوه، لهویندەر مانهوه تا ستیران له بهینی لقه شاشهکانی دهوه نهکانهوه هه لهاتن. جورما که چاوی به ئەستیرهکان کهوت، روئینو وگالی بیرکهوتهوه. بیگومان، به دریزایی ئەو رۆژه کرم ومیروو و مارمیلکان سهریان ژهندهوه ته جهنده کهکیان، بیگومان، هه نووکه جهنازهکانیان خهریکه بوگه ن دهکن. ئەو

جاریکی دی جهنازهی ئه و دووانه‌ی، که نها به پال یه‌که‌وه یان به دووری چهند هه‌نگاوی له یه‌که‌وه له و گۆره که‌وتببون، نه‌ده‌بینی. ریک له و کاته‌دا گویی له هه‌ندی ده‌نگی نزیك بوو، ده‌ستی دریز کرد، ده‌سته چکۆله و له‌رزۆکه‌کی کورته‌له‌ی که‌وته ده‌ست. یه‌کیک له تارماییه‌کان که‌وت به سه‌ر کورته‌له‌دا، کورته‌له‌ هاواریکی وه‌های کرد له تو وایه به‌ر خه‌نجه‌ران درا.

ده‌نگیکی زۆر نزیك هاواریکرد: " ته‌قه مه‌که‌ن. مه‌مانکوژن. من باوکه یواکیم، قه‌شه‌که‌ی کومبی، ئیمه خه‌لکی بیوه‌ین."

جورما، بیئه‌وه‌ی له جیی خوی بجولیت گوتی: " ئیمه دوو که‌سین بابۆ، ئافره‌تیک و کورته‌له‌یه‌ک، ئیمه‌ش خه‌لکی بیوه‌ین."

ئه‌مجاره‌یان هینده‌ی هیژ تیا‌بوو که به ده‌نگی به‌رز قسان بکات.

هه‌لو‌یستی ئانتونیو فیلانوفا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له و شه‌وه‌دا گویی له گرمه‌ی یه‌که‌مین گولله توپ بوو، ئه‌وه بوو که خوی بکات به قه‌لغانی مورشید. ئه‌بوت جواو، جواوه زله، چکۆله‌ی موباره‌ک و یواکیم ما‌کامبیرا و، هونوریوی برای، هه‌ر هه‌موویان هه‌مان هه‌لو‌یستیان هه‌بوو، ئه‌وه بوو خوی قول له قولی ئه‌واندا بینیه‌وه که ده‌وری مورشیدیان دا‌بوو. له هه‌مان کاتدا به مه‌زنه‌ده حیسابی ئاراسته و‌بوردی گولله توپه‌که‌ی ده‌کرد، که به ئه‌قلی ئه‌و له شوینیکی (ساوکپریانو) که‌وتبووه‌وه، که ئه‌مه هه‌مان جاده‌ی بچوک بوو، که هه‌توانفرۆشان، جادوو‌گه‌ران، و ئه‌وانه‌ی به دوو‌که‌ل ده‌رمانی خه‌لکیان ده‌کرد، ده‌گه‌ل پزیشکانی گیا ده‌رمانی بیلومونته، له‌وینده‌ر ده‌ژیان. هه‌ر خودا ده‌زانی کوخته‌ی کیه‌ه له و پیره ژنانه‌ی که به شرووبی جوریم و منا‌قا چاوه‌زاریان بو خه‌لکی ده‌کرد، یان ئه‌و جه‌را‌حانه‌ی که به راکیشانی له نا‌کاوا شوینی له جی چووی خه‌لکیان دینایه‌وه جی، به‌ده‌م توپیارانه‌وه چوو‌بوو به حه‌وادا؟ مورشید، هیوری کردنه‌وه‌و گوتی: " وهرن با برۆین بو په‌رسنگه‌که."

له کاتیکا، قول له قولی یه‌ک‌دیدا، به کامپوگرانده‌دا سه‌ر ده‌که‌وتن و بو کلیسا‌کان ده‌چوون، ئه‌بوت جواو جاری دا و داوا‌ی له خه‌لکه‌که ده‌کرد که چرا‌کانیان بکوژیننه‌وه، چونکه روناکی چرا نه‌وتیه‌کان و ئاگری ناو حه‌وشه‌کان، یارمه‌تی دژمنی ده‌دا، که په‌ی به شوینه‌کانیان بیه‌ن. فه‌رمانه‌که‌یان دووباره کرده‌وه‌و گه‌یه‌نرایه یه‌ک به یه‌کی ماله‌کان و هه‌مووان چرا و فانۆسه‌کانیان کوژانده‌وه.

وه‌ختایه‌ک له سپیرتوسانتو، سانتو ئاگوستینو، سانتو کریستو، ئوس پاپاس، و ماریا مادلینا، ره‌ت بوون، ئه‌مانه هه‌موو کوچه و‌کو‌لانی ته‌نگه‌به‌ر بوون و له کامپوگرانده ده‌بوونه‌وه، دنیا به‌ره به‌ره تاریک ده‌بوو و‌کوخته چکۆله‌کان له تاریکیدا نقوم ده‌بوون. وه‌ختایه‌ک گه‌بینه هه‌نبر ئه‌و به‌رزاییه‌ی که ناویان نابوو " گردی شه‌هیدان " ، ئانتونیو فیلانوفا، له‌وینده‌ر گویی له جواوه زله بوو که به یارۆی داروغای ده‌گوت: " تو برۆ ریه‌ری شه‌ره‌که بکه، ئیمه مورشید به ساغ و سه‌لامه‌تی ده‌گه‌یه‌نینه په‌رسنگه‌که." به‌لام یارۆی ریگرو چه‌ته‌ی جارن، هیشتا له‌وان جیا نه‌بووه‌وه که دووه‌مین گولله توپ ته‌قییه‌وه‌و ئه‌وان به ناچاری ده‌ستی یه‌کیان به‌ردا، له‌به‌ر رۆشنا‌ییه تیژه‌که‌دا که هه‌موو کانودوسی گرتبووه‌وه، دنیا‌یه‌ک ته‌خته و ئاسنه‌واله و‌قرمید و پارچه‌ی به‌ده‌نی حه‌یوانات و به‌شه‌ریان بینی که بو چهند چرکه‌یه‌ک چوون به ئاسمانا و پاشان که‌وته‌وه. پیده‌چوو هه‌ر دوو گولله توپه‌که، له سانتائینس که‌وتبنه‌وه، که گه‌ره‌کی ئه‌و وهرزیز و‌جووتیارانه بوو، که چاودیز و سه‌ره‌رشی باخی میوه‌یان

دهکرد، يان له قهراخی شارا که وتبیته وه، که ژماره یه کی یه جگار زور له کافوزیان و دوپرهکان و قوله ره شهکان له ویدا دهژیان، ژماره یان هینده زور بوو ناویان نابوو ئوموکامپو، واته په ناگه ومه کووی کوپله کان.

مورشید، له بهر دهرگای کلیسای مه سیحی مبارهک له ئاپورای خه لکه که جیا بووه وه، دهگه ل گروپیکا خوی به په رستگه که دا کرد. ئانتونیو فیلانوفا، له تاریکيه که ی دهر وه، هه ستیکرد، مهیدانی نیوانی کلیساکان له خه لکیدا جمه ی دیت، هه ر هه موویان به پای پیاده هاتبوون وله ناو کلیساکاندا جیگه یان نه بوو بووه وه. له دلی خویدا گوتی: "چییه ده ترسم؟" نا، ئه وه ی ههستی پیده کرد ترس نه بوو. له و سالانه دا که بازارگانی ده کرد و هه ر هه موو ئه و بیابانه کاکی به کاکییی به باری کالو به کیسه ی پر له پاره وه، دابوو ژیر پیوه و ملی به جور هه مه ترسییه وه نابوو و هه رگیز نه ترسابوو.

لیزه ش، له کانودوس، وهکو مورشید فیتری کردبوو، حیساب بو هه موو شتیک بکات و ئاکامی هه ر هه لویست و کاریکی خوی له بهر چاو بگری. ئه مه ش له و ترسه ی خه له ساندبوو، که پیشتر، هه ندی شه وان، خوی لیده زپاند و ئاره قه یه کی ساردی به گازه پای پشتیا دینا. نا، ئه مه ترس نه بوو، به لکو خه م بوو.

دهستیک به تووندی تهکانی دا. ئه بوت جواو گوتی: "ئانتونیو فیلانوفا، گویت لی نییه؟ مه گه ر نابینی که گه بیونه ته ئیره؟ مه گه ر ئیمه خومان بو پیشوازی ئه وان ئاماده نه ده کرد؟ چاوه پروانی چیت؟"

دهستیکی به سه ره نیوه پروتاوه که ی خویدا هیئا و له بن لیوانه وه گوتی: "بمبوره، گیژم، به لی، هه ر ئیستا ده روم."

کونه چه ته که ی جاران، پای ته کاند: "پیویسته ئه و خه لکه لیزه به رینه ده ری، ده نا هه ر هه موویان ده کوژرین."

ئانتونیو به رسفی دایه وه: "هه ر ئیستا ده روم، ئیستا ده روم، خه مت نه بی، هه موو شتیک به گویره ی ئه و نه خشه یه ده روات که دامانناوه. ده ستبهرداری کاری خوم نابم." به دهنگی به رز بانگی براکه ی کرد، ئه و به دهم پاله په ستووه له نیو ئاپورا که وه ده هات و دوا ی که میک وه لامی ئانتونیوی دایه وه: "من لیزه م کاکو." له کاتیکا ئه وان، خوی و هونوریوی برای خه لکه که یان پال ده نا بو ناو ئه و په ناگه یانه ی که له ماله کانیاندا دروستیان کردبوون و بانگی ساقیه کانیاں ده کرد، ده سته به ره کان بینن و پاشان له ریگه ی کامپوگرانده وه بو فروشگایه که یان ده چوون، ئانتونیو هیشتا داده گزایه سه ر وگوپلاکی ئه و خه مه وه که رچی ده کیلا. چه ند ساقیه ک له وینده ر، له بهر فروشگاکه دا چاوه پروانی ئه وان بوون. ئانتونیو ئه و ده سته به رانه ی، که له توپیکله دار و پروهکان دروستکرا بوون، به سه ریاندا دابه شکرد و هه ندیکیا نی به و ئاراسته و سه مه ته دا فری کرد که دهنگی ته قینه وهکانی لیوه ده هات، ئه مری به وانی دی کرد له هه مان شوین چاوه پروان بکه ن، ژنه که ی وبرا ژنه که ی رچی بوون بو شفاخانه که و مندالهکانی هونوریو، له خه نده ک و سه نگرهکانی ئاس ئه مپوراناس دا بوون. دهرگای فروشگاکه ی، که زه مانیک ته ویله بوو و ئیستا بوو بوو به جبه خانه ی کانودوس، یارمه تیده رهکانی، سه ندوقه ته قه مهنی و فیشه که کانیاں بو ژووره که ی پشته وه ی فروشگایه که برد، ئانتونیو، ئاگاداری کردنه وه که فیشه ک و ته قه مهنیه کان ته نیا رادهستی ئه بوت جواو یان ئه و خه لکانه ی ئه و دهیناردن، بکه ن. هونوریوی کرد به به رپرسی بارووت وپاشان له گه ل سییان له یاریده ده رهکانیا، به پیچ و په ناکانی سانتوالوی، ساوپدرودا به ره و کووره که ی "فینو یسوع" که وتنه ری که له وی ئاسنگه رهکان له سه ر داوا ی ئه و یه ک هه فته بوو ده ستبهرداری دروستکردنی نال و پاچ و داس و بیل وکیرد بوو بوون و شه و رۆژ کاریان ده کرد تا بزمارو ته نه که وقولاپ وئاسنه واله وه ر شتیک کی کنازی بی بکه ن به گولله ی

شمخال و تاپران. که گه بیه ئه ویندهر بینی ئاسنگه ره کان تیا ماون، نازانن ئاخو ئه مری کوژاندنه وهی هر چرا و پوناکیه که ئه وانیش دهگریته وه یان نا. ئانتونیو دواى ئه وهی یارمه تی دان تا درزی دیواره کانی به رانبه ر گرده کان بگرن، داواى لیگردن دووباره کووره که بخه نه وه کار. وهختایه که خه ریک بوو به سه ندوقیک فیشه ک و ته قه مه نییه وه که بوئی گوگردی لیده هات، بو فرۆشگایه که ده زقربیه وه، دوو گولله توپ به ئاسمانا تینه پرین وله شوینیکی دور، له ده ور به رى ته ویله و ئاغه لى حه یواناتا که وتنه وه. له دللى خودا گوتی بیگومان چه ند گویره که و بزنیکی کوژراون، ورگیان هه لدراره و لاقیان په ریوه، له وهیه چه ند شوانیکیش هه مان به لایان به سه ر هاتبی، هه لبه ته میگه له بزنیکی له ترسا ره ویونه ته وه و به ناو دروه ستانان که وتوون و لاق و له ته ریان بریندار بووه. له وه ده مه دا په ی به نهینی خه مباریه که ی خوئی برد. له فکران راجوو: "هه موو شتیکی دووباره ویران ده بیت، له ده ست ده چییت." ده می زور تال بوو. ده بیره وه چوو: "وه کو ئه و ساله ی تاعوون له ئاساری بلاو بووه وه، وه کو وشکه سالیه که ی جوازیرو، وه کو زه مانى له هی ولافاوه که ی کاتینگا دومورا. به لام توپبارانه که ی ئه و شه وهی بیلوموتته له هه موو به لایه کی سروشتی خراپتر بوو، زور له تاعوون وه هر کاره ساتیکی سروشتی کوشنده تر بوو. که وته دوعا و نزا: "مه منونم که کاریکت کرد به م جوړه له بوونی سه گه کان دلنیا بيم، مه منون که له م ریگه یه وه زانیم که تو هه ی خودایه." گوئی له دهنگی زهنگان بوو، که به دهنگی به رز لییان دها. ئه م دهنگه سوکنایى به دللى دا.

ئه بوت جواو نزیکه ی بیست که س له پیاوه کانی بینی که ته قه مه نی و بارووتیان ده گواسته وه. ئه مانه له تارماپی بی سه ر وسیمما ده چوون، کر وکپ به بهر بارانه که دا، که دووباره دهستی پیگردبووه وه، ده هاتن وده چوون. بارانی چی! سه ربانی عه مار و فرۆشگاکه ی ده له رانده وه. به سه رسامی پرسى: "هه موو شته کان ده به ی؟" ئاخو ئه بوت جواو هه میشه رژد بوو له سه ر ئه وهی که عه مار و فرۆشگاکه بکری به مه لبه ندی دابه شکردنی چه ک و ته قه مه نی. داروغای شار بردی بو ئه و مهیدانه ی که نها بووبوو به یه کپارچه قوراو. ئاماژه ی بو ئافانیلا و ئوکامپایو کرد وگوتی: "له ئیره وه تا ئه وى بلاو بوونه ته وه، به نیازن له دوو قولله وه هیرش بکه ن. ئه گه ر پیاوه کانی یواکیم ماکامبیرا، ده ره قه تیان نه یه ن، ئیره یه که م شوین ده بی که ده که ویتته دهستی دژمن. بویه وا چاکه له ئیستاره چه ک و ته قه مه نییه کان دابه ش بکه ین. ئانتونیو سه ریکی بو له قاند وگوتی: "ئه دی تو خو ت له کوئ ده بیت؟" یاروی کونه ریگر وچه ته به رسقى دایه وه: "له هه موو شوینیکی."

زه لامه کان به سه ندووق وگونیه کانه وه چاوه روانیان ده کرد. ئانتونیو گوتی: "خودا یارو یاره رت بی جواو، من ده چم بو نه خو شخانه که (شفاخانه) هیچ په یامیکت بو کاترینا نییه؟" یاروی چه ته ی جارن، هه لوه سته یه کی کرد و ئه وسا به ئه سپایی گوتی: "ئه گه ر من مردم، حه زده که م ئه وه بزانی هه رچه نده ئه و له بویره که ی کوستودیا خو ش بوو، به لام من له خو م خو ش نه بووم." ئه وسا له شه وه تاریکه که دا، که ریگ له م ده مه دا گولله توپیک ته قیه وه، له چاوی ئانتونیو ون بوو.

هونوریو پرسى: "داشو، له په یامه که ی جواو بو کاترینا حالى بووی؟"

ئانتونیو، له وه لاما گوتی: "ئه مه چیروکیکی دریژ وکونه کاکو."

له بهر رو شنایی مؤمان، به بیدهنگی و به دم گوئیگرته وه له دیالوگی زهنگی کلئسیان و شه بیوران وه ره وه ها گرمه ی ناو به ناوی توپان، به ئاماده کردنی ته قه مه نی و هیثانی سارغی و درمانه وه مژوول بوون. دواى ماوه یه کی که م کورپیژگه یه ک له لای ئانتونیا ساردلینیاوه هات تا ئاگاداریان بکاته وه که برینداریکی زوریان بو

نەخۆشخانەكەى سانتا ئانا ھېناوہ. ئانتونىو، يەككىك لەو سەندوقانەى ھەلگرت كە يود و سبستراتى ئەلبزموت و كالومىلى تىدا بوو، و بابە يواكىم بۆى ھېنابوون، ئەو سەندووقەى ھەلگرت و، دواى ئەوہ بە براكەى گوت كەمىك پشوو بدات، چونكە سبەينى بويەرى خراتر دەقەومى، ئەوسا يەكسەر بەرەو شىفاخانەكەى سانتا ئانا ھەرىكەوت.

شفاخانەكەى سانتا ئانا بووبو بە شىتخانە. لە ھەموو لايەكەوہ ھەر گرىہ وزارى، ھەر ئاخىن وئالين بوو، ئىدى ئانتونىا ساردلینىا وكتارینا ھەموو ئەو ژنانەى دى كە بەردەوام بۆ ئەویندەر دەچوون، تا بۆ دان عەمران و شەل وسەقەتان و نەخۆشان خواردن ئامادە بکەن، زۆر بە زەحمەت دەیانتوانى بەنیو ئاپۆراى خزم و كەس و كارو دۆست و ئاشنايانى نەخۆش و بریندارەكاندا پىي خۆ بکەنەوہ، ئەو كەس و كارانەى داوايان لیدەکردن كە ئاگانان لە فلان بریندار و فیسار نەخۆش بى. بریندارەكان لە سەر ئەرزەكە، بە سەر يەكا كەوتبوون، ھەندىجار دەكەوتتە ژىر پىوہ. ئانتونىو بە يارمەتى ساقى وئاوكىشەكان، توانى جەماوہرى خەلكەكە بكاتە دەرەوہو پاسەوانى لە بەر دەرگاكە دانا و بە خۆى گەراپەوہ تا لە دەرمانکردنى بریندارەكان و بەستنى برینەكانیاندا يارمەتیان بدات. گوللە تۆپ، دەست و پەنجەى پەراندبوون، شەبەقى برینى كەردبووہ جەستەيان. ژنىكى لىبوو لاقى پەرى بوو. ئانتونىو پىي سەير بوو كە ئەم ژنە چۆن بەو حالەوہ ماوو، دەرمانىكى داىي تا بۆنى بكات. ژنەكە بەدەم ئازارىكى ئەوتووہ دەتلاپەوہ كە خۆزىات دەخواست، ھەرچى زووە بمرى و لەو عەزابە پزگار بىت. كابراى دەرمانساز ھات، ژنەى تاین بە باوہشپەوہ گيانى دەدا. دەيگوت لە خەستەخانەكەى دىكەوہ دى، ژمارەى بریندارانى ئەوى لىرە زياترە. ئەمرى كرد كە جەنازەى مردووہكان، كە بە نىگايەك ھەر ھەموويانى دەستنىشان كرد، بگوازنەوہ بۆ كولانە مريشكەكان.

ئەم پياوہ تاقە كەسىك بوو كە لە كانودوس دا، جۆرە شارەزايى و ئەزمونىكى لە دەرمانسازى و دەرمانگەريدا ھەبوو، بۆیە حوزورى ئەو، جۆرە سوكنايىكەى بە دللى ھەمووان دا. ئانتونىو قىلانوقا، كاترىناى بىنى كە ھەنيەى كورپىكى، كە بازووبەندى نىشانەى گاردى كاتولىكى بە قۆلەوہ بوو، بە پارچە ئىسفەنجىك دەسرى. پارچەى گوللە تۆپ چاويكى كورەكەى دەرھىتابوو وگۆناى تا سەر ئىسقان دادرى بوو. ھەكو مندال تووند خۆى بە كاترىناوہ چەسپاندبوو. كاترىناش لە بن لىوانەوہ، لای لايەى بۆ دەكرد.

ئانتونىو، بە كاترىناى گوت: " جواو پەيامىكى بۆ ناردوويت " و ئەوسا بە دەمى پەيامەكەى كابراى كۆنە پىگرى بۆ گىزراپەوہ. كاترىنا تەنيا بە ئارامى سەرىكى لەقاند و تەواو. ئەم ژنە بارىك ولاوازە خەمگىن و بىدەنگە بۆ ئەو رازىكى ئالۆز بوو. ئەم ژنە مورىدىكى گويراپەل و دلسۆز بوو، لە گەل ئەمەشا، خۆى لە ھەموو شت و لە ھەموو كەسىك دوور دەگرت. لە گەل ئەبوت جواودا، لە شەقامى دومىنىو يەسوع، لە كوختەيەكى بچووكى نىوان دوو خانووى دارىندا دەژيان وزياتر حەزىان لە تەنياىى بوو. ئانتونىو زۆرجار دىتبوويانى، بە دوو قۆلى بە كەنار، بىستانەكانى پشت ئوموكامپودا، پياسەيان دەكرد، بە جۆرى سەرگەرمى گفتم و گۆيەك بوون، لە تۆ واپە لە كۆتايى ناپەت. ژنەى تاین لىي پرسى: "جواو دەبىنیتەوہ؟". "لەوانەيە ھىچ راسپاردەيەكت بۆى ھەيە؟". " پىي بلى ئەگەر بەدەم عەزابى ھەمىشەيىوہ دەنالى، منىش ھەمان شت بۆ خۆم بە ئاوات دەخوام."

ئانتونىو، باقى شەوہكەى بە ئامادەکردنى دوو نەخۆشخانە لە دوو مالى كەنار جادەى جرمابو بەسەر برد، رۆنىشقانانى ئەو دوو مالى بۆ مالى دراوسىكانيان گواستەوہ. ھەختايەك لە گەل ياوہرەكانيا، لە كارى دانانى دۆلابى دارىن، قەرەوئلەى سەفەرى، پەتۆ و سەتلى ئاو و دەرمان بوونەوہ، جارىكى دى خەمەكەى بۆ ھاتەوہ. ئاوەدان كەردنەوہى ئەم زەويانە زۆر زەحمەت بوو، كارى دەويست نەك گالته، ھەرە جۆگای تازە بۆ ئاودىرى

لینده، ئەم بەردەلانی بکێلە، پەینی پێوه بکە و وای لێکە بە کەلکی داچاندنی گەنمەشامی و پاقلە و لۆبیا، قامیشی شەکر و کالەکی زەرد و سوور بێت. مەگەر هەر خوا بزانی، تا هەندی بزنی و کاریان بۆ ئێره هێناوه کە زاوژی بکەن و زۆر بن، چ زەحمەتییان کێشابوو. بە فەزلی هەول و تێکۆشان و باوەرداری و فیداکاری خەلکانیکی یەجگار زۆر ئەم دیار و دەقەرە، بەو ئاویە ئاوەدان کرابوو. کەچی ئەو گوللە توپ خەریک بوو وێرانی دەکرد، داری بە سەر بەردییەوه نەدەهێشت و سەربازان خۆیان ئامادە دەکرد بچنە ناو کانودوسەوه و ئەو خەلکە قەتلوعام بکەن کە لێره خڕ بووبوو. ئەو تا بە خۆشەویستی خواوە بژین و یارمەتی یەکدی بدەن و خۆیان فریای خۆیان بکەن و چاویان لە یارمەتی کەس نەبێت. زۆری لە خۆی کرد کە ئەو بیرانە لە میشکی خۆی و دەربەربێت - چونکە ئەو بیرانە رقیکی لە لا زندوو دەکرد. مورشید زۆرجار لە وەعزەکانیا نە ی لیکردبوو. یەکیک لە یاریدەدەرەکان هات و پێی راگەیاند کە سەگەکان بەرەو قەدپالی شاخەکە بەرپۆن.

تازە بەیانی دابوو. نالە ی شەپپوران دەهاتە گوێ، قەدپالەکان لە یونیفۆرمی بەلەکی سوورو شینا جمە ی دەهات. ئانتونیو فیلانوقا، دەمانچەکە ی دەرھینا و بە غار بەرەو فرۆشگاکە ی لە کامپوگراندە رۆی. هەرکە گەییە ئەو ویندەر، لە دووری پەنجا مەتریکا، ریزی سەربازی بینی کە لە رۆوبارەکە پەری بوونەوه بە دەم دەستریژی گوللەوه پەلاماری خەندەکە ی یواکیم ماکامبیرای پیرەمیردیان دەدا.

هونوریو وشەش کەس لە یاریدەدەرەکانی، لە ناو فرۆشگاکەدا، لە پشت بەرمیلان و پیشخوان و قەرەوێلە و قەفەز و گونیه خۆلەوه سەنگەریان گرتبوو، ئانتونیو و هاوڕێکانی بە چوار چنگولە بەم گونیه خۆلەندا سەردەکەوتن و هونوریو و ئەوانی دی دەستیان گرتن و یارمەتیان دەدان کە بیانبەنە ژوورەوه. ئانتونیو، بە هانکە هانک شونینکی بۆ خۆی دۆزییەوه کە بتوانی بە ئسانی لەویندەرەوه نیشانە لە دەرەوه بگریتهوه. رەمب و هۆری توپان بە جوړی بوو کە نەیدەتوانی دەنگی برابەرەکی، کە لە تەنیشتیەوه بوو، بژنەوی.

لە پشت ئەم سەنگەرە جوړاوجۆرەوه تەمەشایەکی کرد: قۆلی ساوخوزیە وسانتا ئانا یەکپارچە تەپ و تۆز بوو. دووکەل و ئاگر لە هەموو لایەکەوه بەرز دەبوو. خەریک بوو مالهەکانیان دەسووتا و دەیانویست هەمووان ببریژن. لە ناکاوا بیری کەوتەوه کە ژنەکە ی و ژن خوشکەکە ی لەویندەر، لە سانتا ئانا بوون و ئەو لەویندەر لە شفاخانەکە، لە گەل بریندارەکانا دەتاسین و دەسووتین. توورەیی دایگرت. چەند سەربازیک لەنیو چەرە دووکەل و تەپ و تۆزەکەوه بەدیارکەوتن، بە توورەیی دەیانروانیە راست و چەپ. قەمە ی تەفەنگە درێژەکانیان دەبرقیایەوه، قەمسەلە ی شین و پانتۆلی سووریان لەبەر بوو. یەکیکیان مەشخەلکی بۆ سەنگەرەکە هەلدا.

ئانتونیو هاواری لەو کورە ی تەنیشتیەوه کرد کە بیکوژینیتەوه، خۆشی لولە ی دەمانچەکە ی کردە نزیکترین سەرباز. تەپ و تۆزیک ی هیندە چر بوو چاوی نەدەبینی، بۆیە کوێرانە کەوتە تەقەکردن، خەریک بوو پەردە ی گوێی دەدرا، ئەنجام فیشەک لە دەمانچەکەیا نەما، لە کاتیکا پشتی بە بەرمیلکەوه دابوو و خەریک بوو دووبارە فیشەکی دەخستە بەر دەمانچەکە ی، چاوی بە پدیریم، ئەو کورە ی کە راپیسپاردبوو مەشخەلەکە بکوژینیتەوه، کەوت، کورە ی تاین لە سەر تەختە یەکی قیراوی کەوتبوو و خوین لە پشتی دەرۆی. ئانتونیو نەیتوانی خۆی بگەییەنیت، چونکە سەنگەرەکە لە دەستە چەپی ئەو وەوه کەلینی تیکەوت و دوو سەرباز بە تۆپزی خۆیان لەو کەلینەوه خزانده ژوورەوه و لووتیان تەقی بە لووتی یەکدیەوه. ئانتونیو هاواری لەوانی دی کرد: " ئاگادار بن! ئاگادار بن! " بەردەوام تەقە ی لە سەربازەکان دەکرد، تا دەمانچەکە ی فیشەکی تیا نەما. هەردوو سەربازەکە لە عاردی کەوتبوون، تا ئەم بە کیردیکەوه خۆی گەیاندن، سینان لە هاوڕێکانی بە کیرد دایان دوورین و لە گەل

داوه‌شانندی هەر کیردیکا جنیویکیشیان پیده‌دان. ته‌مه‌شایه‌کی ده‌وروبه‌ری خوی کرد، زور خوشحال بوو که هونوریوی به‌سه‌لامه‌تی و دهم به‌خنده‌بینی. لئی پرسی: " داشو، ساغ و سه‌لامه‌تی؟"

برایه‌که‌ی سه‌ریکی بو له‌قاند. چوو تا ته‌مه‌شایه‌کی پدیریم بکات، نه‌مردبوو، به‌لام جگه له‌برینه‌که‌ی پشتی، هەر دوو ده‌ستیشی سووتابوون. ئانتونیو بو ژورره‌که‌ی ته‌نیشتی‌هوی برد و له‌سه‌ر چند په‌تویه‌ک رایکشاند. روخساری له‌فرمیسکا ته‌ر بووبوو. پدیریم، کوریکی سیوی بوو، ئیدی ئانتونیو و ئانتونیا، که‌میک پیش‌ئه‌هوی له‌کاندوس بگیریینه‌وه‌گرتبوویانه‌خو و به‌خویان ده‌کرد. که‌دووباره و له‌ده‌ری را ده‌نگی ته‌قه‌هاته‌گویی، کورپژگه‌که‌ی داپووشی و به‌دهم هه‌ستانه‌وه‌گوتی: " پدیریم، دیمه‌وه‌بو لات و پیترا ده‌گم."

برایه‌که‌ی، له‌پشت سه‌نگه‌ره‌که‌وه، به‌تفه‌نگی یه‌کیک له‌سه‌ربازه‌کان، مژوولی ته‌قه‌کردن بوو، یاریده‌ده‌ره‌کانی که‌لینی سه‌نگه‌ره‌که‌یان گرتبوو. ئانتونیو، ده‌راغی فیشه‌کی خسته‌سه‌ر ده‌مانچه‌که‌ی، له‌لای براکه‌یه‌وه‌جیگیر بوو، هونوریو گوتی: " نزیکه‌ی بیست که‌سیان ئیستا بیرهدا تی‌په‌رین." ده‌نگی ته‌قه و ده‌ستریژ له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌ده‌هات. ئانتونیو، ته‌مه‌شایه‌کی کرد تا بزانی له‌ده‌وروبه‌ری سانتا ئانا، وه‌زع‌چونه، گویی له‌ده‌نگی هونوریو بوو که‌ده‌یگوت: " داشو پیت وایه ئانتونیا و ئاسنسیاو هیشتا مابن؟ " له‌م ساته‌دا و له‌به‌رده‌م سه‌نگه‌ره‌که‌دا چاوی به‌سه‌ربازیک که‌وتبوو، له‌قور و سیانا چه‌قی بوو، به‌ده‌ستیک تفه‌نگه‌که‌ی هه‌لگرتبوو و شمشیریک به‌ده‌سته‌که‌ی دیکه‌یه‌وه‌بوو. گوتی: " ئیمه‌پیویستمان به‌وه‌چه‌کانه‌یه."

که‌لینیکیان له‌سه‌نگه‌ره‌که‌بو کرده‌وه، چالاک و چه‌له‌نگ خوی به‌شه‌قامه‌که‌دا کرد. که‌دانه‌وییه‌وه‌تا تفه‌نگه‌که‌له‌سه‌ربازه‌که‌سه‌نیت، سه‌ربازه‌که‌هه‌ولیدا شمشیره‌که‌ی به‌رز بکاته‌وه. ئانتونیو، بی‌هیچ دوو دلپیه‌که‌ی کیرده‌که‌ی به‌ورگی یاروی سه‌رباز دا کرد و، به‌هه‌موو قورساییه‌که‌وه‌خوی دا به‌سه‌ریدا. سه‌ربازه‌که‌ی، له‌ژیریا له‌جوله‌که‌وت، هیلنجیکی دا و، نزره‌یه‌کی به‌دوادا هات و ئیدی خاو بووه‌وه و جوله‌ی له‌به‌ر برا. که‌کیرده‌که‌ی له‌ورگی ده‌رکیشا، شمشیر و تفه‌نگ و کوله‌پشتیه‌که‌ی لی دامالی. ته‌مه‌شای ره‌نگه‌زه‌رده‌که‌ی کرد، له‌وه‌رهنگانه‌بوو که‌له‌ناو جووتیاران و گاوآناندا یه‌جگار زور بوو، بو ساتیک هه‌ستی به‌په‌شیمانیه‌کی تال کرد. هونوریو هاورپیکانیشی هاتبوونه‌سه‌ر جاده‌که‌وچه‌ک و ئەسله‌حه‌یان لی داده‌مالی. له‌وه‌ده‌مه‌دا ئانتونیو، ده‌نگی ئەبوت جواوی ناسییه‌وه. دارو‌غای شار، وه‌کو بروسکه‌ده‌هات، دوو پیاوی دیکه‌ی به‌دواوه‌بوو. هه‌ر سیکیان خلتانی خوین بوون.

له‌کاتیکا ئاماژه‌ی بو رووکاری بینایه‌که‌ی به‌رانبه‌ر ده‌کرد، پرسی: " ئیوه‌لیرده‌دا چند که‌سن؟ "

ئانتونیو به‌رسفی دایه‌وه: " نو نه‌فه‌رین... پدیریمش له‌ژورره‌وه‌یه، برینداره."

ئه‌بوت جواو، ئاورپیکی دایه‌وه‌و گوتی: " خیرا برۆن. به‌لام ئاگادار بن، سه‌رباز له‌زوربه‌ی ماله‌کانا خویان له‌بو‌سه‌ناوه."

به‌لام کابرای کونه‌چه‌ته، به‌خوی هیچ پاریزیکی نه‌ده‌کرد، به‌هه‌نگاوی هه‌راوه‌وه، بیمه‌ت، قیت، بو ناوه‌راستی شه‌قامه‌که‌رۆیی، به‌دهم ریگاو هه‌بسی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که‌سه‌ربازه‌کان چون له‌سه‌متی روبره‌که‌وه‌هیرشیان بو سه‌ر کلپساکان و گورستانه‌که‌کردبوو، وگوتی ده‌بی له‌م قوله‌وه‌ریگه له‌پیش‌ره‌وی سه‌ربازه‌کان بگیرییت. چونکه‌له‌وه‌حاله‌دا مورشید به‌تاقی ته‌نیا له‌گوشه‌یه‌که‌دا گیر ده‌خوات. ده‌یویست شه‌قامی کامپوگرانده له‌مارتیرسه‌وه، له‌سیله‌ی کلپسای سانتو ئانتونیوه‌بیته‌گرتن و به‌به‌رد هه‌لچنری.

له كۆگاكه وه تا ئه ویندەر نزیکه ی سه د مه تریک ده بوو. ئانتونیو، كه ئه وه موو ویرانیه ی بینی سه ری سوپما: مال و خانووه كان ویران بوو بوون، له بن و بناخه وه هه لته کینرابوون، کون کرابوون، دار و په ردووی به سه ر یه کدا روخاو، قرمیدی شكاو، دیره ک و دهسته کی به خه لوز بوو، جه نازه ی بیناز له نیو دار و په ردوواندا كه وتبوو، توز و دووکه ل، هه موو شتیکی کردبووه ژیره وه. لیره و له وی گری ئاگر له بیناكانه وه به رز ده بووه وه كه ئه مه نیشانه ی پیشپه وی سه ربازه كان بوو. ئانتونیو، كه شان به شانی ئه بوت جواو به ره و مارتیرس ده پوی په یامه كه ی کاترینای پیگه یاند. ئه بوت جواو بیئه وه ی ئاوڤ بداته وه سه ریکی له قاند. له ناکاوا له پیچی شه قامی ماریا مادلینادا تووشی ده ورینه کی سه ربازان بوون. ئانتونیو، بینی كه ئه بوت جواو، به دهم غاردان و بازدانه وه، کیرده كه ی، وه كو ئه وه ی له پیشپه کی کیڤد هاویشتندا بی، کیرده كه ی به ره و ئه وان (سه ربازه كان) هاویشت. ئه ویش به دهم ته قه کردنه وه كه وته غاردان. گولله به گیزو هۆڤ به په نا گویدا ره ت ده بوو، دوا ی توزیک سه ره سمیکی دا و كه وته سه ر ئه رزه كه. به لام زوو هه ستایه وه و خوی له و قه مه یه بوارد كه بۆ ئه و داوه شیترابوو. په لاماری سه ربازه كه ی داو له گه ل خویا له قور و سیانه كه ی وهردا. له گه ل سه ربازه كه دا یه خانگیر بوو، نه یده زانی قه مه كه ی به قه ده وه یه یان نا. له ناکاوا بینی كه سه ربازه كه داکه وت و خاو بووه وه. ئه بوت جواو یارمه تی ئانتونیوی داو هه لیسانده وه.

له هه مان کاتدا ده ستووری دا: "چه ک و تفاقه کانی ئه م سه گه کۆ بکه نه وه - فیشه ک و قه مه و کۆله پشتیه كه ی."

هونوریو و دووان له هاوړیکانی، به سه ر ئانستاسیودا دانه وی بوونه وه، ده یانویست به رزی بکه نه وه.

ئه بوت جواو، نه یه هیشت: "خۆتان ئه زیه ت مه دن، تازه مردووه، جه نازه كان له گه ل خۆتاندا راکیشن. ده توانین ریگه که یان پیبگرین.

ئه وسا تا ببی به سه ره شقی ئه وانی دی، له لاقی جه نازه یه ک نه وی و راکیش راکیش به ره و مارتیرس كه وته پری. له سه ره تای جاده كه دا شه رڤانانیکی زور، سه رگه رمی کارکردن بوون، ئیدی هه رچه کیان به رده ست ده كه وت ده یان کرد به سه نگر و مه ته پریز. ئانتونیو فیلانوقا له گه لیاندا كه وته کارکردن. ده نگی ده سترپیژی گولله و پمبه ی توپان ده هات. دوا ی توزیک نۆلویکی سه ر به گاردی کاتولیک هات تا به ئه بوت جواو، كه یارمه تی ئانتونیوی ده دا، تا ته گه ری گالیسگه یه ک به رز بکه نه وه و بیکن به سه نگر، بلیت كه کافره كان دووباره خه ریکه هیرش بۆ په رستگه ی مه سیحی موباره ک دیننه وه. ئه بوت جواو هاواری کرد: "هه مووان بۆ ئه ویندەر بگه ریینه وه." شه رڤانه كان هه ر هه مووان به هه له داوان دووی كه وتن. ریک له و کاته دا گه بیینه مه یدانه كه كه کۆمه لیک سه رباز، به فه رمانده یی گه نجیکی سووره، كه شمشیریکی پووتی به ده سته که وه بوو و به ده سته که ی دیکه ی به ده مانچه ته قه ی ده کرد، له سه متی گۆرستانه که وه رووبه روویان هاتن. ده سترپیژیکی خه ست له قۆلی کلیسا بچووک و له بورج و سه ربانی په رستگه نیوه چله که وه، سه ربازه کانی له پیشپه وی وه ستاند. ئانتونیو گوئی له هاواری ئه بوت جواو بوو كه ده یگوت: "راویان بنه ن، دوا یان بکه ون." ده یان پیاو له ناو کلیساكانه وه ده رپه رین تا به گه ل هیرشبه ره كان بکه ون، بینی كه جواوه زله، دیو ئاسا به پیی په تی خوی گه یانده یاروی داروفا و به دهم غاردانه وه قسه ی ده گه لدا ده کرد. سه ربازه كان له پشت گۆرستانه که وه سه نگره یان گرتبوو. شه رڤانه كان هه رکه پییان نایه "ساوکیپریانو" وه، رووبه رووی ده سترپیژی گولله بوونه وه. ئانتونیو، كه خوی به عاریدیدا ابوو، ئه بوت جواوی بینی كه له ناوه راستی شه قامه که دا وه ستاوه و ئاماژه بۆ ئه وانه ده کات كه دوا ی كه وتبوون، كه له ماله كاندا سه نگر بگرن یان خویان به عاریدیدا بدن. ده بیره وه چوو: "ئه گه ر وا بپرات ئاقیبه ت ده كوژری."

پاشان ئەبوت جواو خۆی گەیانده لای ئانتونیو، بە چیچکانهوه له لایهوه پونیش، دەمی له پهنا گویی نا: " بگەرپۆه بۆ ناو سەنگەرەکه، هەولبده بەری نەدهی. پێویسته ئەم سەربازانە لێره دەرپەرینین و تەسیان بدەینە دواوه، بۆ ئەوهی پاچا دابروخی بە سەریاندا. بگەرپۆه بۆ سەنگەرەکه و ئاگادار بە له گۆشه و کەنارانهوه بۆی دەرئەچن."

ئانتونیو، سەری رەزامەندی بۆ لەقاندو دواي توژیک بە غاردان بەرەو دوو پێانی مارتیرس و کامپوگراندە پۆی، هونوریو ویاریدەدەرەکانی و دە شەرپانی دی دووی کەوتن، ئەنجام وەخۆ هاتەوهو بە خۆی گوت: " تۆ بەلەدی هەموو شتیکی ریک بەخت، ئیستا ئەمە له هەموو شتیکی پێویست ترە، ئیستا وەختیەتی. " ئەمری بە پیاوێکان کرد، کە جەنازەیی کوژراوێکان و هەر چی دار و بەرد و خاک و خۆلی مەیدانەکەیه، بگوازانەوه بۆ مەتەرپزەکهو بە خۆیشی کەوتە یارمەتی دانیان تا لە هەرەتی هەراو هەنگامەیی هاتوچۆدا، لە ناو بینایەکانەوه گویی لە دەنگی هاوار بوو. یەکەم کەس بوو کە خۆی گەیانده ئەویندەر، بە لەقەیهک کە لەبەرێکی خستە دیوارەکهوه، لەویندەرەوه نیشانەیی لەو سەربازە گرتەوه کە لە سەر چۆکان پونیشتبوو. بۆی دەرکەوت ئەم سەربازەیی کە ئەم کوشتی خەریکی نانخواردن بوو، پارچەیه گۆشتی سوورەوهکراوی بە دەستەوه بوو، کە بیگومان ئەو کاتە لە مەنجەلی سەر کوانگەکهی دەرھێناوو. پیرەمێردی خاوەن مال، لە لایەکهوه کەوتبوو و گیانی دەدا، قەمەیهک بە ورگیا کرابوو. سێ مندالی بە دەورەوه بوو بە ترسەوه دەگریان. دەبیرەوه چوو: " ئاخۆ چەندی برسی بوو - کە هەموو شتیکی لە بیرکردوووه خۆی لە پیناوی پارووه نانیکدا بە کوشت داوه. " دەگەل پینج زەلامی دیکەدا هەر هەموو مالەکانی نیوان کۆتایی شەقامەکه و مەیدانەکیان پشکنی. هەر هەموو مالەکان لە مەیدانی شەر دەچوون، دەرژاو و دەرژاو، سەقف داروخا، ناومال و یران کراو. ژنان و پیرەمێران و مندالانی بیل و شەنە بە دەست، ئاهێکیان وەبەر هاتەوهو بە خۆشحالییەوه پیشوازیان کردن و هەندیکیان بە جۆش و خروشهوه کەوتنە قسان. لە مالیکا دوو سەتل ئاوی دۆزییەوه. دواي ئەوهی خۆی و دەستەکهی تیر ئاویان خواردەوه، سەتلە ئاوەکانی بۆ سەنگەرەکه گواستەوه. دەبیینی کە هونوریو و ئەوانی دی بە چ تاسەیهکەوه ئاوەکهیان دەخواردەوه. سەرکەوتە سەرەوه بۆ سەنگەرەکه. لە درزی شتە کەلەکه کراو و لە بەینی جەنازەکانەوه پوانیە دەرەوه. کامپوگراندە، تاقە راستە شەقامەکهی هەموو کاندوس چۆل و هۆل بوو، لە دەستە راستەوه، مالەکان تۆپبارانیکی خەست دەکران و ئاگر و دووکهلیان لیبەرز دەبوووه. هونوریو گوتی: " هاوڕی، رەوشەکه لە ئومو کامپو زۆر دژوارە. " پوخساری سوور بوو بوووه و شەلالی ئارەقە بوو. ئانتونیو، بزەیهکی بە پوویا دا و گوتی: " ئەم سەگانە ناتوانن لێره وەدەرمان بنەن، وانییە؟ " هونوریو بەرسقی دایەوه: " هەلبەتە نا."

ئانتونیو، لە سەر عارەبانەیهک دانیش، لەو دەمدا کە خەریک بوو فیشەکی دەخستە بەر دەمانچەکهی - ئیدی هیچ فیشەکیک لە رەختەکهی پشتیا نەماوو - سەرنجی دا کە زۆر بەی شەرپانەکان تەنگیان پێیە، ئەو تەنگانەیی کە لە سەربازەکانیان گرتبوو. خەریک بوو شەرپەکیان دەبردەوه.

لە ناکاوا خوشکانی ساردلینای بیرکەوتەوه، کە لە خوارەوه لە سانتا ئانا بوون. بە براکەیی گوت: " تۆ لێره وەمیتە، بە جواو بلێ من چووم سەریکی شفاخانەکه بەدەم تا بزائم رەوشەکه لەویندەر چۆنە."

بە سەنگەرەکهدا سەرکەوت، پێی بەو جەنازانەدا دەنا، کە بووبوون بە مەکووی میش و مەگەزان، بە سەمتی خواردا داگەرا. چوار شەرپان دووی کەوتن. هاواری بە سەردا کردن: " کێ پێی گوتن دوام بکەون؟"

یه کیکیان گوتی: "ئەبوت جواو." دەرفەتی گەنگەشەیی نەبوو، هەرکە گەییڤه ساویدرو، لە هەرچوار نكاله‌وه بەر دەستپێژی تەنگ دران. ئیدی بە درێژی شەقامەکه، بەر دەرگاگان، لە سەربانەکان و لە ناو ماله‌کانەوه شەپ و پیکادان بوو. بۆ شەقامی کامپوگراندە گەرانەوه، ئیدی هەرچۆنی بوو توانیان لەویندەرەوه، بە بیئەوهی هیچ سەربازیک بیته پێگیان بەرەو سانتا ئانا برۆن. بەلام لە سانتا ئانا شەپ تەقە بوو. خۆیان دایە پەنای خانوویەک که دووکه‌لی لیبەرز دەبوو. یارۆی دووکاندار چاویکی بە دەورووبەردا گیرا، لە پیشەوه، لە نزیکی شفاخانه‌که‌دا، دووکه‌ل بە ئاسمانەوه دیار بوو، گولله‌کان لەویندەرەوه دەهاتن. گوتی: "من دەچمە پیشترەوه، ئیوه لێرە بن." بەلام هەرکە بە سینگە خشکی چوو پیشەوه، سەیری کرد هەر چوار شەپقانه‌که، دووی که‌وتوون. ئەنجام لە دووری چەند مەتریکەوه شەش حەوت سەربازی بەدی کرد، که نەک رووهو ئەمان بەلکو رووهو ماله‌کان تەقەیان دەکرد. هەستایە سەر پێ، تا هیز لە لاقیا بوو بەرەو لای ئەوان غاری دا، قامکی لە سەر پەله‌پیتکه‌ی دەمانچەکه‌ی بوو، بەلام قامکی پێوه نەنا تا یه‌کیک لە سەربازەکان ئاوری لیدایەوه، هەر شەش گولله‌که‌ی پێوه نا، ئەوسا کێردەکه‌ی گرتە ئەو سەربازە‌ی که بەرەو رووی ئەم دەهات. خۆی دا بە عاریدیا، لاقی ئەو سەربازە‌ی که هیزشی بۆ ئەم دینا، یان سەربازیکێ دی بوو، گرت و رایکیشا و لە ناکاوا خۆی لە حالیکە بینییه‌وه، که بە هەموو هیز و توانای خۆیه‌وه دەستی نابوو بینی ئەو سەربازەو خەریک بوو دەخنکاند. یه‌کیک لە شەپقانه‌کان گوتی: "ئانتونیو، تۆ دووان لەم سەگانه‌ت کوشت." بەرسفی دایەوه: "تەنگ و فیشەکه‌کانیان... هەموو ببەن." دەرگای ماله‌کان کرایه‌وه. خەلکی دەم بە خەندە، بە کۆکه‌ کۆک و بە دەم دەست هەلته‌کاندەوه دەرەپەپینه دەرەوه. ئانتونیای ژنی لە نیو ئاپۆرای خەلکه‌که‌دا بوو، هەرەها ئەسنسیاو و، کاترینای ئەبوت جواویشیان تیاوو.

یه‌کیک لە شەپقانه‌کان، دەستیکی دا بە شانیا وگوتی: "تەمەشا، تەمەشا خەریکن خۆ دەدەنە دەم رۆبارەکه‌وه." لەولاترەوه، لەسەر بانە تیک ر‌ژاوه‌کانەوه، لە داوینی سانتا ئاناوه، بە دەستە راست و دەستە چەپا، تارمایی و تاپۆیانی یونیفۆرم پۆش، بە پەله‌پەل بە هەورازەکه‌دا هەلده‌گەپان. هەندیکی دی تەنگەکانیان توور دەدا و خۆیان هەلده‌دایە رۆبارەکه‌وه. بەلام ئەوه‌ی زیاتر سەرنجی راده‌کیشا، تاریکیه‌ی روو لە زیادیه‌که‌ بوو. دەمیکی دی شەویان بە سەردا دەهات. بە هەموو هیزی خۆیه‌وه هاواریکرد: "با برۆین تەنگەکانیان لێ بسەنین، دەی کورپینه ریش بوو بە ریشەوه دەبێ شانە‌ی بۆ هەلگری." هەندی لە شەپقانه‌کان، لە گەل ئەودا بەرەو رۆبارەکه‌ تاویان دا، یه‌کیکیان دەستی بە هوراکیشان کرد: "مردن بۆ کۆمار، بروخی مەسیحی دەجال، بژی مورشید، بژی مەسیحی رۆبارەک."

لە نیوان نیمچه‌ خەون وزندە خەونیکا، لە نیوان خەون و بیداریدا که پیاو نازانی که خەوتوو یان بیداره، لەو حاله‌تەدا یارۆی پەيامنێرە نزیکیه‌که‌ی ر‌ژنامە‌ی (جورنال دی نوتیسیاس)، هەندی شەوانی پر نەشئە‌ی تلیاکی، لە ماله‌ بچووکه‌ دارژاو و داپ‌ژاوه‌که‌ی خۆی لە سلقادور بێردەکه‌وتیه‌وه. ئەم هەستە‌ی لە لا دروست بووه‌ که نەخەوتوو، بەلکو قسە‌ی کردوو گوئی لە قسان بووه‌و بەو خەلکه‌ بێ سەرو چاوه‌ی، که لەم بیئەیه‌دا بە برسیه‌تی و سەرگەردانی بووبوون بە شەریکی، گوتوو بە رای ئەو خراپترین بەشی بویه‌رەکه‌ ئەمە نییه‌ که گوم بووه‌و هیچ وینایه‌کی نییه‌ که سبەینی وختایه‌ک که ر‌ژ دەبیته‌وه چ روودەدات، بەلکو کاره‌ساته‌که‌ ئەمەیه‌ که خورجه‌ چەرمینه‌ گەرەکه‌و تۆمارو کاغەزه‌ نووسراوه‌کانی، که خستبوونیه‌ بەینی چەند پارچه‌ جلیکی خاوینی

خۆیەوه، ون کردوو. دۇنيايە ھەندى شتى بۇ گىراونەتەو ھە مایەى شەرمەزارىە، لەوانە: پىرئى كە مەرەكەبەكەى تەواو بووبوو، دوا پەرە مووچى شكابوو، بەجۆرئ لە ھورژنى گریانى دابوو وەكو ئەوہى ئازىزىكى مردبى.

دۇنيا بوو، دۇنيا بوونىكى مەستانە وەكو چۆن لە دۇنيای نەشئەى ئەفبون وتلیاكدا ھەموو شتىك پروودەدات، دەگوترئ و دەببىستری - كە بە درىژایى شەوہكە، ببھىچ قىز و بىزىك، چەپك چەپك گىا، گەلا و چل وچىوى ناسك و لەوہیە مئروان و، شتى وشك و تەرى نەرم و لىنج، رەق و وشكى، جویوہو لە گەل ھاورپىكانیا دوايانە بە يەك، دۇنيا بوو كە وەكو چۆن ئەم ئىعترافى كردوو، ئەوانىش راستگۆيانە ئىعترافيان بۇ ئەو كردوو. لە فكران رادەچئ: "جگە لەم ژنە ھەر ھەموومان، زۆر دەترسىن."

بابە یواكىم - كە پەيامنیرەكەى كردبوو بە سەرىنى خۆى و لە ھەمان كاتدا بووبوو بە سەرىنى پەيامنیرەكە - ئىعترافى تەواوى كرد كە: ئەو ترسى راستەقىنەى جەرباندوو، رۆژئ لەوہ پىش، كە لەوئ بە دارىكیانەوہ بەستبوو، چاوەروانى سەربازىكى دەكرد بىت و لە مىلى بدات، گوئى لە دەنگى تەقە بوو. تەمەشای ھاتوچۆى خەلكى وگەيشتنى برىندارانى دەكرد، ترسەكەى لەوہدا بوو، بە عەمراتى ھەستى بە ترسى وەھا نەكردبوو، ترسىك بوو گەورەتر لە ترس لە ھەر شتىك و لە ھەر كەسىك، تەنانەت گەورەتر لە ترس لە دۆزەخ و لە شەیتان. ئایا یارۆى قەشە، كە دەگىا و داواى بوردنى لە خودا دەكرد، تەنیا لە پىناوى قسەدا ئەو قسانەى كردبوو؟ بەلام ئەو كەسەى لە ھەمووان زیاتر دەترسا، بە گوتهى ژنەكە یارۆى كورتەلە بوو. چونكە ئەم بوونەوہرە بەو دەنگە زىقاوولەو ناسازەیەوہ، بۇ ساتىكىش دەمى تىك نەدەنا، بەردەوام باسى ژنە ردىندارەكە، قەرەجەكان، زەلامە تۆكمەكان، باسى ئەو زەلامە بئى ئىسقانەى كە دەیتوانى خۆى لوول بدات، دەكرد. ئەم كورتەلە یە دەكاتە كئ؟ ئەو ژنە دایكەتى؟ ئەم جووتە چ دەكەن لیرە؟ ئەم ژنە بوچى ناترسىت؟ چ ھەستىكى لە ترس خراترى لە لایە؟ پەيامنیرە نزیكبینەكە، شتىكى كارەساتبارتر، بە ئازارتر، لە ترسى، لە دەنگى ئارامى ژنەكەدا دەخویندەوہ، ئەویش ئەوہ بوو قەت جارى لە جارن، بە دەم ورتە ورتەكانیەوہ ئاماژەى بە ترسە مانادارو گەورەكە نەكردبوو، ترس لە مردن، بەلكو ھەمیشە باسى سەرسەختى كەسىكى دەكرد كە جەنازەكەى لە عاریدا كەوتبوو، مارو مئروو تىى دابوو. یانى تۆ بىژئ ئەم ژنە شىت بئى، لەو كەسانە بئى، كە رۆژئ لە رۆژان، ھىندە ترسابن، كە ئىدى ئەقلىان لە دەست دابىت؟

ھەستەدەكات، كەسىك رایدەتەكىنى. دەبیرەوہ دەچئ: "چاویلەكەم!" پوناكیەكى كزى ئامال سەوزو ھەندىك تارماىى بزۆز دەبىنى. كە دەكەوئتە خو و دەست بە سەراپای خۆیدا دىنىت، گوئى لە دەنگى بابە یواكىم دەبىت دەلئت: "رابە، دۇنيا روناك بوو تەوہ. با ھەولئى بدەین، بەلكو رىگایەك بۇ كومبى وەدۆزىن."

ئەنجام چاویلەكەى دەدۆزىتەوہ، بە ساغى لە بەر پىئەكانیا كەوتبوو. چاویلەكەى خاوین دەكاتەوہ، ئەوسا ھەلدەستى و بە دەمەلالكیوہ دەلئت: "باشە، زۆر باشە." وەختایەك چاویلەكەى لە چاوەدەكات و بەرچاوى روناك دەبىتەوہ، كورتەلە دەبىنى: كورتەلە بەخۆى، بچوك ھەر بە قەد مندالىكى دە سالان دەبىت، بەلام بە پوخسارىكى چرچ و لوچەوہ. دەستى ژنىكى گرتووہ كە تەمەنى راستەقىنەى دیار نبیە، قژەكەى بە سەر شان و ملیا رژاوە، ھىندە لاوازە، پىستى بە سەر ئىسقانىەوہ وشك بوو تەوہ. ھەردووکیان لە قورپا ھەلكشان، جەلكانىان شرو شەپرىوہ. كەبىرەى پەيامنیرى نزیكبین، لە خۆى دەپرسىت ئاخو ئەمیش وەكو ئەو دووانە و یارۆى قەشە تۆكمە و گورج و گۆلەكەىە كە بە ھەنگاوى بتەوہوہ بەرەو رۆژەلەت دەروات، روالەتیکى وەكو ئەو پەشئو و پەرىشانى ھەیە؟ بابە یواكىم دەلئت: "ئىمە لە پشت ئافافىلاوہین، ئەگەر لەم رىگایەوہ برۆین، لە رىگای بندانگووہ دەردەچىن."

ئیدی خوا بکا سەربازان لە و ناوہ نہبن... "پەيامنیرە نزیکبینهکە دەبیرەوہ دەچیت: " بەلام ھەر لەوێ دەبن، ئەگەر ئەوانیشی لیبەبن، بیگومان شەرڤانەکانی لیدەبن... ئیمە هیچ نین، نە سەر بەمانین نە سەر بەوان، ئەنجام دەکەوینە بەینی بەرداشی ھەر دوو لایانەوہ دەمانکوژن." بە پێیان دەکەوێتە رێ، سەری لە خۆی دەسورمێ کە ماندوو نییە. لە بەردەم خۆیەوہ تاپۆی ژنە لاوازەکە دەبینی کە کورتەلە بە ھەلبەز ھەلبەز دووی کەوتووہ تا لە کاروانەکە دوا نەکەوێت. بەو ئاویە ماویەکی زۆر، بەبێ ئەوہی چ قسەیک بەکن، پێدەکن. لە بەرەبەیاندا گوێیان لە خویندنی تەیر وتو، زیکی میروان و ھەندێ دەنگی جوړاو جوړی تیکەل و پیکەل دەبی، کە سات بە سات بەرزتر دەبنەوہ، دەنگی پچرپچری تەقە، زەنگ، نالەھی شەپپوران، دەنگی تەقینەوہ ھەراو ھەنگامەھی بەشەرەن، ھەمووی تیکەل بوو. قەشە وردیلەکە نە بە راستا لا دەدات و نە بە چەپا، وادیارە دەزانێ کێوہ دەچێ. بێشەکە بەرەبەرە تەنک دەبیت و دەبیت بە بنچک و دروان، لە ئەنجاما دەگورێ و دەبی بە قەدپالیکی پووتەنی زۆر لێژ. شان بە شانی تیشەلانیکی دەپۆن کە دیمەنەکانی دەستە راستیان لە چا و ون دەکات، دوا نیو سەعاتە رێ، دەگەنە لوتکەھی ئەم کەلکە بەردەلانە. لە ھەمان کاتدا یاروی پەيامنیری نزیکبین گوێی لە ھاواری قەشەکە دەبیت، ھەنگی ھۆی ھاوارەکە دەبین: کۆمەلێک سەرباز بە دیار سەریانەوہن. بەلام پێش پاش و ھەر دوولایان یە کپارچە پیاوانی شەرڤانن. رۆژنامەڤانە نزیکبینهکە لە بەر خۆوہ دەلیت: " ھەزاران. " ھەزەدەکات دانیشیت و ھەردوو چاوی بنووقینی و ھەموو شتیک لە بیر بکات. کورتەلە ھاوار دەکات: " تەمەشا جورما، تەمەشا. " قەشەکە بۆ ئەوہی کەمیک خۆی پەنا بەدات دەکەوێتە سەر چۆکان، ھاواریکانیشی خۆ مات دەدەن. کورتەلە لە بن لیوانەوہ دەلیت: " ریک کەوتووینەتە ناوجەرگەھی شەرەکەوہ. " رۆژنامەڤانە نزیکبینهکە دەبیرەوہ دەچیت: " ئەمە شەر نییە... شکستیکی ھەبەرەھیە. " کە چاوی بە دیمەنەکانی پاپنی شاخەکە دەکەوێت، ترسەکەھی دەرەوێتەوہ. کەواتە بە گوێی میجەر کونیا ماتوس – یان نەکردووہ؛ شەوێ پاشەکشەیان نەکردووہ و نە لە سەر داوای عەقید تماریندو، ئەو کارە دەکن، پاشەکشە دەکن.

سەربازەکان، لە مەیدانە بەرینەکەھی خوارەوہ، کۆمەل کۆمەل و بە بێھێچ تەرتیبیک، تیکرژاون، لە جێھێک زۆرن و لە جێھێکی دی پەراگەندە و تاک تاکن، ئیدی پاشا گەردانیەکە کەس بە کەس نییە. گالیسکەھی نوژداری لە دووی خۆ رادەکێشن و دەستەبەرەکان لەگەل خۆدا دەبن و تەفەنگەکانیان سەروخوار داوہ بە شانیاندا یان لە جیاتی دار عاسا بە کاری دەبن. ئەمانە بە ھێچ جوړی لە کەتیبەھی ھەوتەمی سەر بە عەقید موریرا سیزار، کە ئەو دیتبونی و بیرى مابوون، نەدەچوون. ئەوانە زۆر بە رەبت وزەبت بوون و بە جل و بەرگ و ڕەفتاری خۆدا رادەگەین. ئایا عەقیدیان لە دواي خۆ و لەو سەرەوہ بە خاک سپاردبوو؟ یان خستبوویانە سەر دەستەبەرەیک یان ناو عەرەبانەیک و لە گەل خۆدا ھینابوویان؟

قەشەکە، کە لە لای ئەوہوہ رۆنیشتبوو، لە بن لیوانەوہ دەلیت: " تۆ بلێی سولحیان کردبێ؟ ئاگر بەستیان راگەیاندبیت؟ "

ھەلبەتە بیروکەھی سولح و ناشتی لە نیوان ئەم دوو لایەنەدا، باوەرپنەکردەنی و مەحالی بوو. بەلام گومان لەوہدا نەبوو کە لە خوارەوہ شتیکی سەیر لە ئارادا ھەبوو، شەر لە ئارادا نییە. سەربازەکان و شەرڤانەکان لە یەکدیھەوہ نزیکن. ھەندێجار زیاتر لە یەکدی نزیک دەبنەوہ. نیگای تامەزرۆ و نزیکبینی ئەو وەکو ئەوہی لە خەونا بی، لەم دەستە شەرڤانەوہ، دەچیتە سەر ئەو دەستە، ئەو ئاپۆرا بەشەرییە لە وەسف نەھاتگە، بەو جلکە سەیرو سەمەرانیانەوہ، بە چەکە جوړاو جوړەکانیانەوہ، تاپرو ساچمەزەن، قەرەبینا، کوتەک، قەمە، داس و شەنە، تیرو

که وان و بهرد، بهو په پړویانه وه که له سهریان به ستبوو، ئەم ئاپوړایه پیک نمونه ی پاشاگهردانی و بی سهر و بهری بوو، دروست وهکو ئەو سهربازانه بوون که دوايان دهکه وتن یان به پریان دهکرد.

بابه یواکیم دهلیت: " یانی دهشیت سهربازهکان رادهست بووبن؟ تو بلینی به دیلی گیرابن؟ "

دهسته ی شهرفانهکان، که ژماره یان یه جگار زور بوو، به هه ورازه که دا، بهم بهرو به و بهری دوو ریز سهربازه وه که گیزو ویژ وهکو سهرخوشان پریان دهکرد، هه لده که پان و زیاتر گه ماروی سهربازهکانیان ده دا. به هیچ جور ته قه نه دهکرا. ئیدی چ هه والیک لهو توپپاران ه تونده وه نه بوو که دوینی کانودوسی داگرتبو وه، ئەو دهستریژ و تهق و توق و ته قینه وانه ی دوینی نه ما بوو. به لام ناو به ناو دهنگی ته قه ی پچرپچر و جنیودان و نه فرته دههاته گوی. ئەم هه را و ههنگامه پچرپچر ه چی بوو؟

په یامنیره نزیکیبینه که، له ناکاوا توشی نه قیب سالوماو داروشا ده بیته که له دوا ی ئەم تابووره نه گبه ته وه پری دهکرد. دهسته یه کی بچووی سهربازان، که به خورتی خو یان بکیش دهکرد، له وانی دی دوا که وتبوون، چوار توپیان له قاتران به ستبوو، که له ژیر جه زره به ی بی ئامانی قامچی ئەواندا، رایان دهکیشان، له ناکاوا خو یان به تهنی ده بیینه وه، کومه لیک شهرفان له دوو قول وه، به قه د پاله که دا بو یان داده گه پین و له باقی قوشه نه که یان داده برن، یاروی په یامنیری نزیکیب دلیا ده بیته که فرمانده که یان سالوماو داروشایه - ئەمه به شمشیر و ده مانچه وه، بله ز به سهر یه که به یه کی پیاوه کانی ده گه را، که هه ر هه موویان له دهوری توپ و قاتره کان خر بوو بوونه وه، بو ئەوه ی ئەمریان پینکات وهانیان بدات که به رده وام بن، هه لبه ته شهرفانهکان زیاتر دهوریان دهگرن. سمیله بچووه که ی یاروی نه قیب وه بیر خوی دینیته وه - هاوړی ئەفسه ره کانی ناویان نابوو که شخه - ههروه ها قسه کانی وه بیر خوی دینیته وه که به به رده وانی ده باره ی پیشکه وتنی ته کنیکی بلاو کراوه له پیرست و که ته لوگی کامپولاینی وینه دارا بلاو دهکرایه وه، باسی وردی به شه کانی توپی "کروپ" ی دهکرد، باسی ئەو توپانه ی دهکرد که به خوی ناو و نازناوی لیتنا بوون. په یامنیره نزیکیبینه که وهختایه ک چاوی به چه ند په له دوو که لیک بچووک دهکه وت یه کسه ر دهیزانی که ئەوانه لهو نزیکانه خه ریکی شه ره ته قهن، هه رچه نده له بهر تووندی شه پولی بایه که که به پیچه وانه ی سه متی ئەوانه وه ده پوی، گوی له دهنگی دهستریژی گولله کان نه ده بوو. ده بیره وه ده چیت: " تومزه ئەمانه به دریزی ئەم ماوه یه ته قه یان له یه کدی کردوه، یه کیان کوشتوه، جنیویان به یه کدی داوه و ئیمه گویمان له هیچ نه بووه. " له ناکاوا هه وادی بیر کردنه وه ی ده پچر، چونکه له ناکاوا سهربازهکان و توپه کانیان، له بهر چا و ون ده بن، له هه مان کاتدا ئەو شهرفانانه ی که دهوریان دا بوون، لهو سهره وه په لاماریان ده دن. په یامنیره نزیکیبینه که چاوانی ده تروکینی، ده م و چاوی هه لده گلوفی، ده می داده چه قینی، ته مه شا دهکات که ئەفسه ره شمشیر به دهسته که، ماوه یه کی که م له هه نبه ر جه زره به ی کوته ک و داس و شه نه دا و له ژیر هه ر شتیکی دیدا که له دووره وه ره ش ده چیته وه، به ره قانی دهکات و پاشان له بهر چا و ون ده بیته، وهکو چون سهربازه کانی، له هه نبه ر ئاپوړای هیرشبه ره کاند، به ده م هاواری نه بیستراویانه وه هه لدین وله چا و ون ده بن، بهو ئاوا یه له چا و ون ده بیته. به لام ئەو گوی له حیلاندنی قاتره کان، هه رچه نده له چا و ون بوون، ده بیته. ده بینی به تاقی ته نیا له سهر تروپکی ئەم تیشه لانه ماوه ته وه، که له وینده ره وه، به چاوی خوی بینی بووی چون دهسته ی توپچانی که تیبه ی حه و ته م که وتبوونه که مینه وه و خو یان و ئەفسه ره که یان دوو چاری مه رگی مسوگر بوو بوون. قه شه و خوری کلیسای کومی، بیست سی شه قاویک له خوار ئەوه وه به هه له داوان به قه دیاله که دا داده گه را، ژنه که و کورته له له دوا ی ئەوه وه یه کراست به ره و لای شهرفانهکان داده گه پین. له خو پوچووه، زور

دوو دلّه. به لّام زور له وهش دهرسیت که به تاقی ته نیا لیره بمینیته وه. هرچونئ بووه به چوار چنگوله دهروات، له ناکاوا هلدستئ به غار و به قه دپاله که دا دواي ئه وان دهکه وئ. سهره سمیک ددا، داده خزئ، دهکه وئ، دووباره هلدستیته وه، هه ولده دات هاوسه نگی خوی رابگریت. زوریک له شه رڤانه کان ئه وان دهبین.

زور کهس ئاوری داوه، به سه متی هلدیره که دا، دده نه وه، به سه متی ئه وهلدیره دا که ئه و پییدا دههاته خواره وه، به دهم داگه رانه وه دهکه وت و هلدسته تیه وه، خوی گالته ی به خوی دههات. قه شه که ی کومبی که هر شهش حوت شه قاویک له پیش ئه وه وه بوو، شتیک ده لیت، هاوار دهکات و ئامازه بو شه رڤانه کان دهکات. ئایا دهویست خه بهر له و بدات، له عه له یی بلیت؟ ئایا دهویست خوی لای ئه وان شیرین بکات و پییان بلئ که ئه و سهربازه، تو بلئی شتی ودها بکات؟ دووباره به قه د پاله که دا داده خزئ، به جورئ داده گه ری که سهرنجی هه مووان بو لای خو راده کیشیت. دهکه وئ و وهکو بهرمیل غل ده بیته وه، نه ههست به ئازار دهکات نه به شه رمه زاری. هه موو هوش وگوشی لای چاویلکه که ی بوو، که قوت و قایم، به شیوه یه کی په رجوو ئاسا به سهر گوی وکه پوو یه وه چه سپی بوو. ئه نجام له په لویو دهکه ویت، هه ولده دات رابی، به لّام گیانی به جورئ کوتراوه و به راده یه ک مه نگ و هه راسان بووه که توانای هه ستانی نییه، تا چه ند دهستیکی به هاناوه دهری و له ئه رزه که ی هلدستین. له بن لیوانه وه ده لیت: "سو پاس." بابه یواکیم ده بینئ، که شه رڤانه کان به رووخوشی به پیریه وه دهچن و دهستی ماچ دهکن. له دلی خویدا ده لیت: "دیاره دهیناسن، ئه گه ر شه فاعه تم بو بکات، نامکوژن."

بابه یواکیم، روو دهکاته پیایوکی بالا به رزی توکمه ی له قورا هه لکشای دهم و چاو چرچ و لوچ، که کومه لیک زه لامي فیشه کدان له پشت دهوریان داوه، ده لیت: "ئه بوت جواو، ئه وه تام، خوم، خو تاپو نیم. نه یانکوشتم... هه لّاتم. دمه وئ بو کومبی برؤم. ئه بوت جواو دمه وئ لیره دهر باز بم. یارمه تیم بده..."

کابرا به رسقی ده داته وه: "مه حاله بابو. خه تهره. نابینی له هر چوار نکاله وه ته قه یه؟ برؤ بو بیلومونته تا شه ره که ته واو ده بیت."

رؤژنامه فانه نزیکیینه که له فکران راده چیت: "ئه بوت جواو؟ ئه بوت جواویش له کانودوسه؟" له هه موو لایه که وه دهنگی ده سترپیژی تفه نگان به رز ده بیته وه، ته زوو یه کی سارد به ئازای به ده نیا دیت.

گوی له دهنگی ئه بوت جواو ده بی که به دهم ئامازه وه بو نک وی ده لیت: "ئه دی ئه م کابرا چوار چاوه کییه؟" "ئا، به لئ. ئه وه رؤژنامه فانه، ئه و یارمه تی دام تا هه لیم، سهر باز نییه. ئه م ژنه وئه م..." له بهر ده سترپیژی تفه نگان ناتوانی رسته که ی ته واو بکات. ئه بوت جواو ده لیت: "بابو برؤ بو بیلومونته. ئه وینده رمان له شه ری ئه وانه پاک کردووه ته وه." به غاردان به قه دپاله که دا داده گه ری و ئه و شه رڤانانه ی که دهوریان دابوو، دووی دهکه ون. په یامنیره نزیکیینه که، له ناکاوا، له دووره وه عه قید تاماریندو ده بینئ، له ناوجه رگه ی کومه لیک سهر بازی په راگه نده ی هه لاتووی ترساوا، دوش داماوو سهری ناوته ناو هر دوو دهستی. هه راو هه نگامه وپاشا گه ردانیه کی ئه وتویه کهس به کهس نییه. وادیاره تابوره که به هه موو لایه کا په راگه نده بووه و شیرازه ی پچراوه، سهر بازان ده سه پاچه وه هه راسان، به دهم پاله په ستووه خو بیروه به ویدا دهکن وئه وانه ی راویان ده نن هر یه ک دوو هه نگاویک له دوا یانه وهن.

رؤژنامه فانه نزیکیینه که، له ئه رزه که دا که وتوو، دهمی پر بووه له خاک وخول، دهسته دهسته سهر بازه کان ده بینئ که وهکو په له، بلاو ده بنه وه، دابهش دهن و تیکه ل دهن... خه لکانیک بهر ده بنه وه، هه ولده دن، له م کاته دا

نیگای بۆ ئەو شوینە دەگەریتەووە که تاماریندوی پیری لیکەوتبوو. چەند شەرپانیک بە سەریا دانەوی بوونەووە - دەیانویست بیکوژن؟ بەلام پێ ناچیت، چونکە زۆر خاوە خاوە دەکن، بە چیچکانەووە بە دیارییەووە دادەنیشن. ئەنجام یارۆی پەيامنیری نزیکیین، که چاوەکانی لە ماندوویەتیدا دەکزیئەووە ناتوانی بە باشی ئەو دیمەنە بدینی، بۆی بەدیار دەکەوی که خەریکن عەقید ڕووت دەکەنەووە.

لە ناکاوا هەست بە تامیکی تال لە دەمیا دەکات، هیلنجی دێ. بۆی دەردەکەوی که وەکو مروفیکی ئامیر ئاسا، ئەو قورە دەجوێ که وەختیەک خۆی بە عاریدیدا دابوو، چووبوو دەمیەووە. تف دەکاتەووە، چاوە لە هەلاتن و شکستی ئەو سەربازانە ناگوازیتەووە که بە دەم ئەو بایە تووندەووە که تازە هەلی کردبوو، هەلەهاتن، شیرزەو سەرگەردان بە هەموو لایەکا هەلەهاتن - هەندیکیان تەقەیان دەکرد و هەندیکیان چەک و سەندووقە فیشەکهکان و دەستەبەرەکانیان توور دەدا و هەلەهاتن. هەرچەندە زۆر دوور کەوتبوونەووە، بەلام وێرایی ئەو دەستەبەرەکانیان بیانینی که چۆن بە دەم ئەو هەلاتنەووە، کلاو وقەمسەلە و فیشەکانیان توور دەدا. ئەمە چییە؟ باشە بۆ خۆیان ڕووت دەکەنەووە، ئەمە چ شیتاتیەکه که دەبیینی؟ مەزەندەیی بۆ ئەو دەچی که سەربازەکان، دەیانەوی لە هەر نیشانەیهکی سەربازی ڕزگار ببن، دەیانەوی لە گەرمەیی ئەم هەراو هەنگامەیهدا، وا خۆیان بنوینن که شەرپان.

بابە یواکیم هەلەدەستیتە سەرییان، دووبارە پێ وەغارێو دەنی، ڕیک وەکو چەند ساتی لەمە پیش پێ وەغارەووە دەنی - ئەمجارەیان بە شیوێهیهکی غەریب سەر دەجوڵینی، هەردوو دەستی تەکان دەدات، هەندێ شت بە هەلاتووەکان و بەوانەش که ڕاویان دەنەن دەلیت و هاوار دەکات. پەيامنیرە نزیکیینەکه لە فکران ڕادەچی: "خەریکه بۆ ناو ئەو شەرە تەقە و چەقۆکیشی و بەشەرکوژیە دەروات." چاوی بە چاوانی ژنەکه دەکەوی. ژنەکه بە ترسەووە تەمەشای دەکات و بە بێدەنگی داوی شیرەتی ئەو دەکات. پاشان ئەویش، بە سەدەمیکی دەروونی هەلەدەستی و هاوار بۆ ژنەکه دەکات: "پتووستە لە گەل قەشەکهدا بمینن، تەنیا ئەو دەتوانی فریامان بکەوی." ژنەیی تاین ڕادەبی، دەست بە غاردان دەکات و کورتەلەش لە دووی خۆی ڕادەکیشیت، چاوانی کورتەلە ئەبلەق بوون و ڕوخساری لە خاک و خۆل هەلکشاو، بە دەم ڕاکردنەکهیانەووە هاوار دەکات. داوی تۆزیک لە چاوی ڕۆژنامەقانه نزیکیینەکه ون دەبن، ئیدی ترس زۆری بۆ دینی و سوود لە لاقە درێژەکانی دەبیینی و پیش ئەوان دەکەوی. بە پەلە غاردەدات، پشتی کوور کردوووەتەووە، هەر دوو سمتی بە شیوێهیهکی کومیدی سەما دەکن، سەری دانەواندوو، وەکو که سیکی هیپنوتیزەکراو بیر لەو دەکاتەووە که ڕەنگە یەکیک لەو فیشەکه گەردارانەیی که بە گیزو هور بە لایا ڕەت دەبی، ناوی ئەوی لە سەر بی و ئەو ڕاستەوخۆ بەرەو پیری بچیت، یان یەکیک لەم کێرد و قەمە و سەرەنیزانەیی که دەبیینن، چاوەروانی ئەو بن که کۆتایی بەم هەلاتنە شیتانەیهی ئەو بینن. بەلام لەسەر غاردانەکهی بەناو تەپ و تۆزەکهدا، بەر دەوام دەبی، ناو بە ناو بە دەم غاردانەووە، قەد و قەلافەتە چکۆلە و تۆکمەکهی قەشەکهی (کومی) لی بەدیار دەکەوی، که دەست و لاقی وەکو پەروانەیی ئاشەبا دەخولینەووە و بەرەو پیش دەروات. هەندێجار لە چاوی ون دەبی و پاشان دووبارە بەدیار دەکەویتەووە. لە ناکاوا بە یەكجارەکی لە چاوە ون دەبیت. بە دەم جنیودان و توورە بوونەووە دەبیرەووە دەچیت: "بۆ کوێ دەروات؟ چما بەوجۆرە غار دەدات؟ چما دەیهوی هەم خۆی بە کوشت بدات هەم ئیمەش؟" هەرچەندە هەناسەیی لەبەر براووە زمانی بستنی دەرھاتوووە لە گەل هەر هەناسەدانیکا تۆز و غوباری دنیا دەچیتە دەمیەووە بە جوړی تۆز چاویلکەکهی دەگری که بە باشی بەر دەم خۆی نابینی، وێرایی ئەو دەش تا هیز لە لاقیا هەیه هەر غاردەدات. ئەو تۆزە هیزو توانایەیی که ماویەتی پێی دەلی که ژیانی بە بابە یواکیمەووە بەندە.

که له ناکاوا پېی هه لده که وې یان لاقی له ماندوویه تیا له دووی نایه ن وده که ویته سهر ئه رزه که، هه ست به جوړه ئاسو وده یی که سهر ده کات. سهر دهنیته سهر بازووی، هه ولده دات هه ناسه یه کی قول هه لیکشیت و گوئ له لیدانی دلې بگریت. مردن له م راکه راکه باشته، به به ره وه خودیته وه و لیدانی دهماری لا جانگه کانی ئارام تر ده بیته وه. گه ده ی ته و او نییه، هیلنج ددات و نارشیته وه. چاویلکه که ی داده که نی، خاوینی ده کاته وه له چاوی ده کاته وه. خه لکانیک به ده ور یه وه ن. ناترسیت و هیچ شتیکی به لا وه گرینگ نییه، ماندوویه تیه که ی له ترس و گومان و خه یالی پوچ رزگاری کردوه. له مه ش بترازی وادیاره که س به خه مییه وه نییه. پیاوه کان خه ریکی کو کردنه وه ی تفهنگ و ته قه مهنی و قه مه بوون، به لام چاوه کانی به سه هو ی نابه ن، له یه که م ساته وه ده زانی که گروپی شه رځانه کان، لیره و له وې، به دهم کو کردنه وه ی چه که وه، به قه مه سهر ی کو ژراوه کان ده برن، ریک وه کو ئه وه ی گایه ک یان بزنیک سهر بېرن و سه ره که ی بخه نه گونی که گو شه وه، یان بیکن به سهر ی ئه و ږم و سه ره نیزانه وه که ئه م مردو وانه به قه ستی کوشتنی شه رځانه کان هه لیان گرتیوون. هه ندی له و سه رانه یان به قژه کانیان هه لده گرت و ده یان برد. هه ندیکی دی ئاگریان ده کرده وه و ئه و جه نازه بی سه رانه یان ده خسته سهر ی و چه چز، به ره به ره ده برژان، ده ئاوسان، ده هاتنه وه یه ک، گرژ ده بوون وله ناکاوا ده ته قین و ده بوون به خه لوون. یه کیک له م ئاگرانه زور له وه وه نزیک بو، ده یوانی ئه و پیاوانه ی که سه رو تیلما سکه په روی شینیان به سه ره وه به ستیو، بدینی، که پاشماوه ی جه نازه که ی دیکه یان ده خسته سهر ئه و دوو جه سته یه ی که به سه ر ئاگره که وه بوو بوون به چزلیک. له دلې خودا ده لیت: "ئیستا نوره ی منه. هه ر ئیستا ده گنه سه رم، سه رم ده برن و ده یکن به سه ری داریکه وه جه نازه که م ده خه نه ئه و ئاگره وه." ده که ویته وه نه وزدان، ماندوویه تی هه موو شتیکی له بیر بردو و ته وه. شه رځانه کان قسان ده کن، به لام ئه م تاقه یه ک وشه یان لیحالی نابیت.

له و کاته دا چاوی به بابه یواکیم ده که وې. یاروی قه شه ئه مجاره ناروات، دوورناکه ویته وه، به لکو دیت، غار نادات، هیدی هیدی دیت، به کاوه خو هه نگو و دهنیت، به ناو ئه و ته پ و توزه دا دی که بایه که هه لیکردو وه و ختو و که ی که پووی رۆژنامه فانه که دها و زه مینه بو پژمینی خوش ده کات... یاروی قه شه ده بینی، به دهم ئه دا و ئه تواره وه، ریده کات، سلوا له هه مووان ده کات، ته نانه ت ئاماژه بو ئه و مردو وانه ش ده کات که به سه ر ئاگره که وه ده برژین. سه راپای له قورا هه لکشاه، جله کانی شر و وږ بوون، قژی شیواوه. یاروی رۆژنامه فانی نزیکیین هه لده سته، وه ختایه ک یاروی قه شه به لایا ده بوری، ده لیت: "مه رۆ، له گه ل خوتم بیه. مه یه له سه رم بېرن، مه یه له بم سووتین." ئایا قه شه که ی کومبی گوئی له ده نگی ده بیت؟ ده گه ل خویا قسه ده کات، یان ده گه ل تاپویاندا، شتی گونگ دوو باره ده کاته وه، ناوی نه ناسراو ده لیته وه، به جوړی ده سته کانی ده جو لینی و ته کان ددات وه کو ئه وه ی بیه وې هه رچییه کی دیته ری رای بمالیت. په یامنیره که شانبه شانی ئه و ده که ویته ری، نزیکییه که ی ئه و جوړه ئاسو وده یی که پیده به خشیت. کاتی ئاوپ ده داته وه ده بینی ژنه پی په تیه که و یاروی کورته له ش به ده سته راستی ئه و اندا ریده که ن. ئه و دووانه رهنگ و ږو سیسه له و چرچه له، مات و ماندو، له توژا هه لکشاه، وه کو ئه وه ی به دهم خه وه وه ری بکن، ریده که ن.

هیچ شتیکی له و شتانه ی ده یان بینی و گوئی لیان ده بیت، سه رنجی راناکیشن، نایترسین. ئایا ئه مه حال لیها تته؟ جه زمه یه؟ ده بیره وه ده چی: "نا، ته نانه ت ئه فیون و تلیاکی سلفادورش..."

به دهم رۆیشتنه وه ده بینی شه رځانه کان، کلاو، قه مسه له، زه مزه می، پالتو، رهخت و فیشه کدان و پووته کان، به داره دږکاویه کانی ئه مبه ر و ئه و به ری ریگا که وه هه لده واسن، وه کو ئه وه ی داری کریسمس بپازیننه وه، به لام ئه م

دیمه نه به هیچ جوړی کاری تیناکات. که به ناو کانودوس دا که ویرانکاری شهړی پیوه دیاره دهرپون، له مبهرو له وبهری ریځاکه وه، چاوی به دوو ریز سهری سهربازانی مردوو دهکه وی که به ریز دانراون و چاویان بریوه ته چاوی یه کدی ومیش و مه گه ز تیی داون، به لام دللی داناخوری و ناکه ویتته په له پهل، ترسی لینانیشیت و خه یالی ناهورپوژی. ته نانه ت وختی هه یکه لیکي غه رییش، له و داهولانه ی که جووتیاران له کیلگه و مه زراکاندا دایده نه ن، دیتته ریځایان، نه و ته مه شا دهکات و ده بینی نه و په یکه ره پروت و قوته قه له وهی که له سهر خازوقیک دانراوه، په یکه ری عه قید تاماریندویه، هر به خه یالی نایه ت. به لام دواي توژیک له ریگردن دوه سستی و، به هه مان ویقار و نارامیه وه که له سهری راهاتبوو، له نزیکه وه ته مه شای یه کییک له و سهرانه دهکات که میش تیی وروکابوو. گومانی تیا نه بوو: که سهری موریرا سیزاره.

نوره پزمینیکی نه وتو دهیگری که ته نانه ت فریا ناکه وی دهست به دم و که پوویه وه بگریت تا چاویکه که ی نه که وی: چاویکه که ی ده که وی، له و کاته دا که به دم پزمینه وه داده نه ویتته وه تا چاویکه که ی هه لگریته وه، گوی له دهنگی چاویکه که ی ده بیت که ده که وی به به ریکی به ری پی دا. به چیچکانه وه داده نیشیت و به له په کوتی بو چاویکه که ی ده که ری، یه کسر دهیدوژیتته وه.

نها که دهست به چاویکه که یدا دینی، بوی دهرده که وی که شووشه ی هر دوو چاوه که ی درزیان بردووه، کابووسه که ی دویشه و سپیده ی نه مرو و توژی له مبهری بو دیتته وه.

چاویکه که دهکاته وه چاوی، دنیا یه کی تیکشکاو وشیاوی دیتته به رچاو، هاوار دهکات: "بوهستن! بوهستن! من هیچ نابینم تکایه. بوهستن."

ههست به دهستیک له ناو دهستی راستیا دهکات، به گویره ی قه واره و گوشاری دهسته که دا، ده بی دهستی ژنه که بی، ژنه پی خاوسه که. ژنه که، به بی هیچ قسه یه ک نه و له گه ل خویدا راده کیشتیت، له دنیا یه کدا، که له ناکاوا له و بوو به تاریکستان، نادیار، ری نوینی دهکات.

تاقه شتیک که نیپامینوداس گونسالوقسی، وهختایه ک پی نایه ماله شاریه که ی بارون دی کانا براقا، که هه رگیز پیشت، پی تی نه نابوو، غافلگیر کرد، بونی سرکه و گیا دهرمانی سهرانسهری ژووره کانی پرکردبوو، نها خزمه تکاریکی رهش به چرایه کی نه وتیه وه پیشی که وتبوو، بو ژووریکي برد که چوار دهوری دولا ب و ره فه ی پر له کتیبان بوو، لاله یه کی سه وزباوی تیا بوو، شه قل ورواله تیکی لیلی به میژیکي هیلکه یی و کورسیه کان و نه و ته پله کانه ده به خشی که شتی عهنتیکه و توحفه یان به سهره وه بوو. سهرگرمی ته مه شای نه خشه یه کی کون بوو که توانی ناوی کالومی له سهر بخوینیتته وه، نه و ناوه ی به حهرفی گوتیک نووسرابوو. له م کاته دا بارون هاته ژووره وه. زوربه ساردی، وهکو دوو کهس که یه کدی نه ناسن، ته و قه یان کرد.

بارون، کورسیه کی بو دانا و خولکی دانیشتنی کرد: "سوپاس که هاتیت. ده بوا نه م کو بونه وه یه مان له مالی که سیکی بی لایه ندا نه نجام بدایه، به لام من بویه ماله که ی خوم پیشنیاز کرد، چونکه ژنه که م نه خوشه و حه زده که م له مال نه چمه دهری."

نیپامینوداس گونسالوقس، نه و پا که ته جگه ره یه ی دایه لاه که بارون بوی راگرتبوو وگوتی: "هیوادارم به زووترین کات چاک ببیتته وه، به که مالی سه لامه تی و به م جوانیه ی نیستایه وه ببینریتته وه."

بارون، زور لاوازتر و پيرتر ديار بوو، خاوهن ئيمتياز و وهشانكارى رږژنامهى جورنال دى نوتيسياس، له دلى خويدا دهپيرسى كه ئاخو ئه م چرچ و لوچهى روخسارى بارون زادهى جهورى زهمانه بوو، يان زادهى ئه م بويه رانهى ئه م دواييه يه.

بارون، بله ز گوتى: "ئهلههقى ئهستىلا له رووى بهدنهيه وه چاك بووه ته وه، عهيبى نيه، بهلام له رووى دهروديه وه باش نيه، شهواته كهى كالمبى توشى شوكتى خراپى كرد."

ئىپامينوداس له بن ليوانه وه گوتى: "ئه م كاره ساته، هه موومان، هه موو خهلكى باهيى گرتووه ته وه." سهرى ههلبرى و ته مه شاي بارونى كرد، كه هه ستابوو سهر پييان و كوئياكى دهكرده دوو په رداخه وه. "من ئه م له كو مه لهى ته شريعى ويلايه تى باهيا گوتوو و هه م له رږژنامهى جورنال دى نوتيسياس دا بلاوم كردوو ته وه كه ويان كردنى مولك و مه زرايان تاوانيكه كار له هه موومان، به دوست و دژمنه وه دهكات."

بارون سهرى كه له قاندو يه كيك له په رداخه كانى دايه ئىپامينوداس، بهر له وهى دهست به خواردنه وه بكن، په رداخه كانيان ليك دا. ئىپامينوداس پيكه كهى له سهر ته پله كه كهى به رده مى دانا و بارون پيكه كهى به دهسته وه گرت و مه شروبه ئامال سووره كهى له نيو په رداخه كه دا دهله قاند و گهرمى ده كرد. به ئه سپايى گوتى: "بيرم كرده وه رهنگه خراپ نه بيت، پيكه وه قسه يه ك بكن، سهر كه وتنى دانوستاندن له نيوان حيزبى كو ماري و حيزبى خويبونخوازي دا وه ستاو ته سهر ئه ميه كه ئيمه به دوو قولى بگهينه ريكه وتنيك." ئىپامينوداس قسه كهى پيبرى: "پيوسته ئه مته پى بليم كه هاوړى سياسيه كانم، مو له تى ئه وه يان نه دام كه ئه مشه و دربارهى هيچ شتيك دان و ستاندن بكم."

بارون، به زه رده خه نه يه كى ته وساميزه وه به رسقى دايه وه: "تو پيوستت به وجوره مو له تانه نيه، ئىپامينوداسى نازين، باشتروايه رووبه رو قسه بكن، كات درهنگه، رهوشه كه زور خراپه و به خوت ئه مه چاك ده زانى. له ريو و له ساوپاولو هيرش دهكريته سهر رږژنامه سه لته نه تخوازه كان و له خوت و خوړايى خاوهن ئيمتياز ه كانيان ده كوژرين. خانمانى به رازيل جه واهير و په رچه مه كانيان ده خه نه بارمته وه تا پاره بو ئه و قوشه نه كو بكنه وه كه ده يه وي بو باهيا بيت. واچا كه دهسته كانمان بو يه كدى بخهينه روو. هيچ كاريكمان بو نه ماوه ته وه جگه له خو كوژى. قومى كى ديكهى له كوئياكه كه خوارده وه.

ئىپامينوداس، مى داو گوتى: "چونكه ده ته وي به راشكاوى قسان بكن، ده بى دان به وه دا بنه م، ئه گهر له بهر ئه و به لايه نه بوايه كه له كانودوس به سهر موريرا سيزار دا هاتوو، من بو ئيره نه ده هاتم و هيچ گفتم و گويه ك له نيوان هه ر دوو حيزبه كه ماندا رووى نه ددها."

بارون گوتى: "كه واته، له سهر ئه و خاله هاوړاين. من پيموايه ده توانين له سهر ئه م خاله ش هاوړاين، كه ئه م ئاماده كاربه سوپاييه گوره يه كه حكومه تى فيدرال له سهر انسه رى ولا تدا ئه نجامى ده دات، له ئاستى سياسيدا بو باهيا چ مانايه ك ده گه يه نيت."

ئىپامينوداس، پيكه كهى هه لگرت و قومى كى خوارده وه، تاماوه كهى قووت دا و به راويزيكي سارد له سهرى رووى: "من دلنيا نيم كه له م رووه وه يه ك بوچوونمان هه بى. به لام ئه مه بو تو و بو دوسته كانت كو تاييه."

بارون، دوستانه گوتى: "بو تو و بو بالاده سته كانى توش كو تاييه. نازانيت؟ ياقوبيه كان به مردنى موريرا سيزار جه زره به يه كى كوشنده يان ويكه و توو. ئه و پياوه تا قه كه سيكى به هه يبه ت و ئيحتوبار بوو كه ده يان توانى پشتى

پښ بېهستن. بهلې دۆستی ئازيز، شهرفانهكان، چاك به فرياي سهرۆك پرودانته دى موراييس و په رله ماندا كه و تن - هه مان ئه و حكومه تهى له ريبازان وكوسموپوليتيان پيكهاتبوو - وئيوه ده تانويست كوده تاي لايكهن وكوماره ديكتاتوريه كهى خوتان له جيگهى ئه و دابمه زرينن. هه لبه ته موراييس و سياسه توانانى ساوباولو، سوود له م قهيرانه وهرده گرن و تا هه موو ياقوبيه كان له سوپا و له دام و دهزگا كارگيرييه كان وهدر بنهن. هه لبه ته ئه مانه خه لكانيكى زور كه ميان له و شوينا نه هه بووه و نها سهركرده كه يان تياچوووه. هه لبه ته ئيوه ش بهر ئه م پاكسازيه ده كه ون و راتان ده مالن. من له بهر ئه مه ناردم به دووتا. ئه م قوشه نه گه وره يهى كه به ره و باهيا ديته، تووشى كيشه و ئاريشه ي گه وره مان ده كات. حكومه تى فيدرالى به ته مايه سهرۆكيكى سوپايى و سياسى بو به ريوه بردنى ئه م ويلايه ته دابنى كه جيگه ي متمانه و باوه رى برودانته دى موراييس بى، ههنگى ئه نجوومه ن نه ك هه ر هيج ده سه لاتيكى ناميني ت و به لكو هه ر داشده خرئ، چونكه هيج كاريكى نامينى و به كه لكى هيج نايه ت. هيج ده سه لاتيكى ناوچه يى ولوكالى له باهيادا نامينى، ههنگى ده بين به پاشكوى ريو. توش چه ند داشدارى له سانتراليزم بكه ي، پيم وانبيه، ئه وه نده ملكه چ و سه رسپرده ي بى، دهسته و ئه ژنو دانيشيت و زهق زهق ته مه شا بكه ي كه خه ريكن له ژيانى سياسى دوورت ده خه نه وه.

ئىپامينوداس، به بى ئه وهى خوى شلوئ بكات، له بن ليوانه وه گوته: " ئه مه يه كيكه له نورينه كان بو مه سه له كه. تو ده توانى تيم بگه يه نى كه ئه و به ره هاوبه شه ي تو پيشنيازى ده كه يت، چون ده توانى ئه م مه ترسييه مان لى دوور بخاته وه؟"

بارون به رسقى دايه وه: " يه كيتى هه ر دوو حيزبه كهى مه موراييس ناچار ده كات دان و سانمان ده گه لدا بكات و بگه يه نه ريكه وتنيك، به و شيويه باهيا له وه ده رده چى كه به ده ست و پى به ستروى بكه ويته ژير ده سه لاتي فه رمانره وايه كى عه سكه رى. ئه مه جگه له وهى كه ده رفه ت به تو ده دات بگه يته ده سه لات."

ئىپامينوداس گونسالوقس گوته: " له گه ل... "

بارون، قسه كهى بو راست كرده وه: " ته نيا خوت... فه رماندارى ئه م ويلايه ته هى تو يه. لويز قيانا، خوى كانديد ناكاته وه، تو ده بى به كانديدى ئيمه ش. ههنگى به يه ك ليست بو كانديدانى ئه نجوومه ن و شوراكاني شاره وانى داده بزين. مه گه ر ئه مه هه مان ئه و شته نبيه كه به دريژايى ئه م هه موو ماويه له پيناويا ده خه بتيت؟"

ده م و چاوى ئىپامينوداس سوور بووه وه. ئه م سووربوونه وه له ناكاهه هويه كهى كو نياك بوو يان گه رما، يان ئه و قسه يه بوو كه ئيستا گوئى لى بووبوو، يان ئه و شته بوو كه به ميشكيا ده هات؟ بو چه ند ساتيك بيده نگ بوو، له فكران راچوو. ئه نجام به دهنگيى نه وى گوته: " باشه لايه نگره كانت به م قسانه رازين؟ "

بارون وه لامى دايه وه: " هه ركاتى بو يان ده ربكه وئى كه ناچارن، رازى ده بن. من رازيان ده كه م، به لينت ده ده مى كه قايليان ده كه م. باشه، رازيت؟"

ئىپامينوداس گونسالوقس وه لامى دايه وه: " پيوستم به وه يه كه بزانه تو له هه نبه ر ئه وه دا چيت له من ده وئى."

بارون دى كانا براقا، يه كسه ر گوته: " نابى ده ست بو مولكين تايه تى و كاروبارى بازرگانى شارى بريت. دؤستان ولايه نگرانى مه و دؤستان و لايه نگرى ئه نگو هه ر دوولايان دژى هه ر هه وليكن بو ده ست به سه را گرتن و باجى بى ئينسافانه ي سه ر زه وى وزار و بازرگانى، ئه مه تا قه مه رجي ئيمه يه."

ئىپامىنوداس، وەكو ئەو ھەي پىئوستى بە ھەوای زياتر بى، ھەناسەيەكى قولى ھەلگىشا، پاشماوھى كونيكاكەكى بە كەرەتى ھەلدا: " ئەدى ئىوھ بارون؟ "

بارون، وەكو ئەو ھەي باسى تاپۆيەك بكات گوتى: " من؟ من بە تەمام لە ژيانى سياسى دووربەكەومەوھ. بە ھىچ جورى كىشەتان بۆ دروست ناكەم. بەخۆت دەزانی ھەفتەي داھاتوو بۆ ئەوروپا دەپۆم. ھىچ خويا نىيە كە تا كەي لەویندەر دەمىتمەوھ، ئەمەت بە دلە؟ "

ئىپامىنوداس گونسالوقس، لە جياتى بەرسف بداتەوھ ھەستايە سەر پى، ھەردوو دەستى خستە پشتى وبە ژوورەكەدا كەوتە ھات وچۆ. بارون خۆي لە گىلى دابوو. خاوەنى پۆژنامەي جورنال دى نوتىسياس ھىچ ھەولێكى نەدەدا ئەو ھەستە لە وەسف نەھاتگە وەشیریت، كە بە سەرىدا زال بووبوو. ھەم لە خەيالەوھ چووبوو ھەم دەبیرەوھ چووبوو. جۆرە بىتاقەتى وكونجكاويەك بە چاوانیەوھ دياربوو. چاوى لە دوپ چاوانى بارون برى و بە تەحەداوھ گوتى: " دروستە كە من بە ئەندازەي تو ئەزموونم نىيە، بەلام لەم پوووھە زۆریش غەشىم نىم. دەزانم دەتەوئى بمخەيتە داوھوھو ئەم پىشنيازەتان خۆي لە خۆيدا دان وداوھ. "

يارۆي خانەخوئى، بىئەوھى خۆي شلوئى بكات. لە سەر كورسيەكەي ھەستا تا تۆزى كۆنياكى دى بكاتە پەرداخەكانەوھ. پيالە بەدەست بەناو ژوورەكە كەوت تا گەييە بەر ئەو پەنجەرەيەي كە دەپروانىە باخەكە: " لە ترسەكەت دەگەم، نەھەقت ناگرم. " پەنجەرەكەي كەردەوھ و شەپۆلى ھەوای فینك خۆي بە ژوورى كتيبخانەكەدا كەرد، لە گەل ھەواكەدا زىكەزىكى سيسارك ونەوای گيتارىكى دوور ھاتە ژوورەوھ.

" ئەمە ئاسايیە. بەلام دلنیات دەكەم كە ھىچ تەلە و داويك لە ئارادا نىيە. راستى مەسەلەكە ئەمەيە، لەبەر پۆشنایى ئەم رەوش و بارودۆخەي ئىستادا، گەييومەتە ئەم قەناعەتەي كە لەم قۆناغەي ئىستادا گونجاوترين كەس بۆ فەرماندەيى سياسى باھيا تۆيت. "

ئىپامىنوداس، بە راويژىكى تەوسامىز پرسى: " ئەمە بە مەدح و ستايش وەربگرم؟ "

بارون، وەكو ئەو ھەي گوئى لە پرسىارەكەي ئەو نەبووبى، لە سەرى پۆئى: " من پىموايە ئىمە بە چاوى خۆمان كۆتايى شىوازىكى بەرپۆھەردنى كاروبارى سياسىمان بىنى و تىپەپاند. من دان بەوھدا دەنەم كە ئىدى پىر بووم. من لە رژیمی رابردوودا باشتر كارم دەكرد، ئەوسا مەسەلەكە ئاسان بوو، برىتى بوو لەوھى خەلكى واداربكەي پەپرەوى داب ونەرىت بكەن وپابەندى ياسا وریسا چەسپاوەكان بن، ئەمە بە گەفت و گو و لە رىگەي دىپلوماسیەت و نەزاكەتەوھ دەكرا. ئەو شتانە ئەمرو باوى نەماوھ، كەس پىي قايىل نابىت. پۆژ پۆژى كاركردن و گوسخى و تەنانەت زەبرو زەنگ وتاوانىشە. ئەوھى ئەمرو بۆ ئىمە پىئوستە جياكردنەوھى تەواوھتى سياسەتە لە ئەخلاق. جا مادامىكى ئەمە رەوشەكەيە، باشترين كەس بۆ پاراستنى نەزم و نىزامى وىلايەتى باھيا تۆيت. "

ئىپامىنوداس، دووبارە لە سەر كورسيەكەي دانىشتەوھو گوتى: " من لە مەدح و ستايشەكەت بە گومان بووم. "

بارون، لە لایەوھ پۆنىشت. وىراي زىكە زىكى سيسركان و دەنگى تەگەرى گالسىكە و فریادی حەسحەسان، حەپەي كسۆكانىش لە پەنجەرەكەوھ دەھاتە ژوورەوھ.

بارون، به دوو چاوی پرشنگداره وه ته مه شای کرد: "من بویه ستایشی تو ده کم، چونکه، به چاوی خوم بن باکی و خوین سارده کهی تو له مانوره سیاسییه کانتا ده بینم. به لی هیچ که سیک له باهیدا، نه و به هره و توانایه ی توی نییه که رو به رووی نه و رهوشه بیته وه، که به و زوانه به روکی هر هه موومان ده گریته."

سه روکی حیزبی کوماری، به راویژیکی نمایشیه وه گوتی: "ده کری ریک و رهوان بلی چیت له من ده ویت؟" بارون، گوتی: "وهره جیگا کهی من. نه گهر بلیم هه ست ده کم له هه نبر تودا شکستم هیناوه، ئیدی گومان و دوو دلایه که ت ده ره ویتته وه؟ نه مه ی ده لیم شکستی واقعی و پراکتیکی نییه، چونکه حیزبی خو بیونخوان، ئیمکاناتی زور له یاقوبیه کانی باهیا زیاتره بو نه وه ی ده گهل مورایس و کار به ده ستانی حکومتا، بگه نه جور له یک تیگه یشتنیک، به لام له رووی سایکولوژی وه، با ئیپامینوداس."

قومی کونیایی خوارده وه و چاوی برییه دور. گوتی: "شتانی و هها روویان داوه که من به خه ویش نه مده بینی... باشترین که تیبیه ی به رازیل، له هه نبر کومه لیک گه جهر و گوجه ری یاخی شکستی هیناوه. چون نه مه لیک بدهینه وه؟ بابایه کی ستراتیژیستی سوپایی، له یه که م رو به روو بوونه و هدا تیا ده چیت..."

ئپامینوداس گونسالوفس گوتی: "منیش له گه لتام، به راستی نایه ته شیکردنه وه. من نه م عه سره ده گهل میجر کونیا ماتوس دا بووم. ماجه را و بویه ره که زور له وه خراپتره که به فه رمی را گه یه نراوه. تو ئاگات له ژماره کان هه یه؟ باوه نه کردنه یه: ژماره ی کوژراو له نیوان سی سه د چوار سه د که سدایه: واته سی چاره کی قوشه نه که تیا چوو. ده یان نه فسه ر کوژراون. هه موو چه که کان له ده ست چوون، له توپه وه بیگره تا ده گاته کیرد و قه مه. نه وانه ی که ماون، خه ریکه به ره به ره ده گه نه مونته سانتو، هه موو پروت و قووت، به فانیله و ده ری قوته وه، هه موو گیژ و مه نگ و راه ده که ن. که تیبیه ی هه و ته م! تو له کالومی بوویت، زور لیئانه وه نزیک بووی، به چاوی خوت دیتیانیت. بارون له کانودوس چ باسه؟"

بارون به خه مبارییه وه گوتی: "نه ئاگادارم و نه سه ری لیده رده که م. له ته سه ور و خه یال به دهره. گیلیه که ی من له وه دایه وام ده زانی نه و خه لکه نه و دیار و ده قهره ده ناسم. هه واو هه وه سی چند ناکه س به چه یه کی له برسا مردوو، به لگه ی ته واو نییه بو نه م نسکویه. ده بی شتیکی دیکه له پشت نه م بویه ره وه هه بی."

جاریکی دی حایر و هه یران روانییه میوانه که ی: "خه ریکه ده گه مه نه و باوه ره ی که نه و درو شاخدارانه ی که جه ماعه تی ئیوه بلاوتان ده کرده وه دهر باره ی هه بوونی نه فسه رانی ئینگلیزی له وینده رو که سه لته نه تخوازان چه کیان پی ده گه یاندنی، ره نگه تو زقالی حه قیقه تی تیا هه بووی. نا، به هیچ جور نامه ی داخلی نه و بابته بوم. نه وه ی چوو چوو، نه مه ت له بهر نه وه بو ده گپرمه وه تا بزانی نه وه ی به سه ر موریرا سیزار هات، چه ندی حه په ساندبووم."

ئپامینوداس گوتی: "من زیاتر ترسم لیها تووه. نه گهر نه و جه ماعه ته نه وه ندنه به هیز بن که باشترین قوشه نی به رازیل ته فرو تونا بکن، بیگومان ده شتوانن له سه رانسه ری ویلایه ته که و هه ره موو ویلایه ته کانی دهرور به ریشا ناشوب و ئاژاوه بنه نه وه و تا سلقادورش برؤن..." هه ر دوو شانی هه لته کاندن و به نائومی دییه وه ده ستی ته کان دا.

بارون گوتی: "تاقه هو ی نه مه نه وه یه که هه زاران جووتیار، به هی ناوچه کانی دیکه شه وه، په یوه ندییان به ریزی دار و ده سته ی سباستیانه کانه وه کردوه، بیانوشیان بو نه م کاره برسیه تی و خورافات و جه هل و نه زانی

بووه. چونکه له م پوژگارهدا هيچ كوښښ و له مپهريك نيبه كه وهكو جارن جلهوى هم شيتاتيه بگرئ. هممهش دهكاتو شه. واته سوپاي بهرازيل ديت ليره ئوردوبهز دهكات و باهيا دهبي به ويرانه. باسكي ئيپامينوداس گونسالوفسي گرت وگوتئ: " له بهر هممهيه كه دهبي تو جيگاي من بگريتهوه، ئيدي له م بارودوخهدا، پيوستمان به كه سيكي به تواناي وهكو تويه، كه خه لكانئ له بار كوښكاتهوه بو هموهئ له م فهرته نه يهدا، له م پاشاگه ردا نيه دا بهرگري له باهيا بكن. له هممو قوليكئ بهرازيله وه خه لكئ به هوئ هم به لايه وه كه به سهر موريرا سيزاردا هاتوه، له باهيا پهست و توورهن. ده لين هم جه ماعه تهئ كه په لاماري پوژنامه سه لته نه تخوازه كانيان له ريو دابوو، هاوريان ده كرد: " بروخي باهيا."

ماوه يه كي زور وهستا، به توورهي كونياكي له په ردا خه كهئ كردو، گوتئ: " خه لكانيكئ زور، به ئيستاشه وه، له ده قهره دووره دهسته كانا، له قوري رهش نيشتون، ماليان ويران بووه. من بهش به حالي خوم دوو مولك و موزام له دهست داوه. دياره خه لكانيكئ زوري ديكه له م شهري ناوخويه دا ئاواره دهن وده كوژرين. همگه ر لايه نگراني تو ولايه نگراني من به م جوړه له يه كدي كوژئ به رده وام بن، هم نجام چ دهبي؟ هممو شتيك له دهست دهدين. خه لكيكئ زور به ره و باشوور ومارانياو ره دهكن. ههنگئ پوژئ باهيا به چ پوژگاريك دهكات؟ ئيپامينوداس، چار نيبه دهبي ئاشته وايي بكن. دهسته رداري هم گوتاره تووند و تيژه ياقوبيانه ت ببه، دهست له هيرش كردنه سهر پرتوگالييه داماوهدكان هه لگره، واز له داواي خومالي كردني كارو باري بازرگاني بينه، بير له شتين عه م لي بكه وه. ياقوبيزم له گه ل موريرا سيزاردا مرد. پوستي فه رمانداري شار وهر بگره با پيكه وه، له گه رمهئ هم ئاشووب و ئاژاويه دا، بهرگري له سيسته مي مه دهنئ خومان بكن. با فريائي كوماره كه مان بكه وين و نه يه لين به دهردي كوماره كاني ديكهئ همريكاي لاتين بچيت: نه يه لين ئيره ش بييت به مه كو و بازاري دزيوي جادووگه ران، بي به مه لبه ندي پاشاگه ردا نئ وكوده تاي سوپايي وگه نده لي وديماگوئي وعه وام خه له تيني..."

ماوه يه ك، پيك به دهست به بيدهنگئ دانيشتن، گوئيان دهگرت يان له خه ياله وه دهچوون. ناو به ناو دهنگئ خه لك و پئ له ماله كه وه دههات، سه عاتيك نو چه لان لي دا. ئيپامينوداس هه ستايه سهر پئ وگوتئ: " سوپاست دهكه م كه بو ئيره ت دهعهوت كردم، هم شتانه ئي كه پيت گوتم، به يادگه ده سپيرم و بيريان ليده كه مه وه. جارئ ناتوانم وه لامت بدهمه وه."

بارون، به دهم هه ستانه وه گوتئ: " دياره كه ناتواني، باش بيري لي بكه وه دووباره قسه يان له باره وه دهكه ين. هه لبه ته حه ز دهكه م بهر له سه فه ره كه م بتبينم."

ئيپامينوداس به ره و دهرگاكه پوي وگوتئ: " دوو سبه ئي وه لامت ده دمه وه." له و كاته دا كه به ژووري ميوانا تي ده پهرين، خزمه تكاره ره شه كه به خوي و چرا نه وتيه كه يه وه په يدا بوو. بارون، ئيپامينوداسي تا سهر جاده كه به ريكرد. له بهر دهرگاي دهره وه پرسئ: " هه والئ پوژنامه فانه كه ت، هموهئ ده گه ل موريرا سيزاردا بوو، ده زاني؟" ئيپامينوداس گوتئ: " كابرئ بي سه روه به ره كه ده ليئ؟ هيشتا سهر و سو راخي نيبه. پيموايه رهنگه كوژرابئ، تو به خوت ده زاني كه هه لي كار نه بوو."

سهر يان بو يه كدي دانه واندو خاترخوازيان كرد.

وهختایهک خزمه تکاره که خه بهری دایه که چ که سیک دهخوای بی دینی، بارون دی کانا براقا، له جیاتی وهکو همیشه خزمه تکاره که بنیری بۆ لای ئه و که سهی هاتبووه بهر دهرگا و پی بلی که ئه و به بی ئاگادار کردنه وهی پیشوخته نه ده چیته سهردانی کهس و نه پیشوای کهس دهکات، به ههشتا و بۆ نهومی خواره وه پۆی، به ژوره گه وره کانی خواره وه دا که هه تاوی به یانی زیروه شانی کردبوون، تیپه پی و به ره و دهرگای هه وشه پۆی، تا بزانی ئه وهی گوئی لیوو دروسته یان نا: به لی، به راستی خوی بوو، هیچ گومانیک له ئارادا نه بوو، بی هیچ قسه یه که ته وقه ی ده گه ل کرد و خولکی کرد که وه ژورور بکه وی. له و ده مه دا ئه و شته ی بیرکه وته وه که چه ندین مانگ بوو له هه ولی ئه وه دا بوو که له بیر خویی به ریته وه: " شهواتی کالمومی و کانودوس و قهیرانی دهررونی ئه ستیلا و دوور که وتنه وهی له ژیانی جفاکی.

که به سهر سپرایزی ئه م دیداره کوت و پره وشوکی زندوو بوونه وهی خه می رابردوو زال بوو، به کاوه خو میوانه که ی بۆ ژووری کتیبخانه که ی برد، ئه و ژوره ی که هه رجاری له شار بوایه، هه موو گفت و گو یه گرینگ و هه ستیاره کانی له ویندهر ئه نجام ده دا. هه رچه نده هیشتا هه وه لی رۆژ بوو، به لام دنیا زور گه رم بوو. له دووره وه به سهر ترۆپکی لق و پوی دار و دهره ختانی کروتون، مانگو، فایکوس و جه و افه و دهره ختی بتانگیرای ناو باخه که وه، هه تاو تیشکیکی ئه وتوی به سهر دهریا که دا په خش کردبووه وه، وه کو ئه وه ی پلیتیکی پۆلا بی ، تیشکیکی ئه وتوی ده دایه وه که چاوی ده خسته ریشکه و پیشکه. بارون په رده کانی دادایه وه و ژوره که تاریک بوو.

میوانه که گوئی: " ده مزانی ئه م سهردانه کوت و پرهم غافلگیرت ده کات." بارون، ئه و ده نگه نزمه ی ناسیبه وه که له گوئی ئه ودا، هه میشه له ده نگه ئه کته ریکی کومیدی ده چوو، که به ئانقه ست ده نگه ی خوی زیقن و به رز ده کرده وه. " بیستم که له ئه وروپا گه راویته وه، ئیدی ئه م دیداره م هات به میشکا... ریک و راست پیتان بلیم که بۆ کاریک هاتووم."

بارون گوئی: " دانیشه."

وه کو ئه وه بوو ئه و ده نگه له خه ودا بژنه وی. وشه کانی به لاوه گرینگ نه بوو. به وردی که وته ته مه شاکردنی به ژن و بالوو سه رو سیمای کابراو ده گه ل ئه و وینه یه دا به راوردی ده کرد که له دوا دیدارا له زهینیا مابوو وه، هه مان ئه و دا هو له بوو که ئه و به یانیه ده گه ل عه قید موریرا سیزارو گارده تاییه ته کانی، له کالمومی وه دهر که وتبوو. ده بیره وه چوو: " هه م ئه و که سه یه و هه م خوی نییه، هه وه وه هه و نییه." ئاخه ئه و رۆژنامه قانه ی که له رۆژنامه ی (دیاریودا باهیا) کاری کردبوو و پاشان چوو بووه رۆژنامه ی (جورنال دی نوتیسیاس) زور گه نج بوو، به لام ئه م پیاوه عهینه ک ئه ستووره، وهختایه ک دانیشه، له تو وایه بیشکه ی شکاوه، کابرایه کی پیر بوو. روخساری یه کپارچه چرچ ولۆچ بوو، داوی سپی که وتبووه سه ری و قژه که ی بۆز بوو بوو، جه سته ی دارو خابوو. کراسیکی له بهر بوو دوگمه کانی دانه خرابوو، قه مسه له یه کی بی قولی له بهر بوو، له شه ش شوینه وه درابوو و کۆنه په له ی گریسی پیوه بوو، پانتولیکی له بهر بوو له هه ر دوو لاوه هه لته قی بوو، جووتی پیلای خوارو خیچی، قه به و ئه ستووری کاوبویانه ی له پی بوو.

بارون گوتی: " ئیستا بیرم دهکه ویتته وه، که له ئه وروپا بووم نامه یه کم پیگه یی، بۆیان نووسی بووم که تو هیشتا زندهوی. نووسی بووی: " یاروی تاپۆ پهیدا بووته وه. " ویرای ئه مه ش وام وینا ده کرد که تو نه مابی، مردبیت."

دهنگه نزمه منگنه که، به بی مگیزی وبه بیتاقه تی گوتی: "من نه مردبووم و نه ون بووبووم. دوا ی ئه وه ی هه زار جار گویم له هه مان ئه و شتانه بوو که ئیستا تو گوتت، گه ییمه ئه م ئه نجامگیریه ی که خه لکی پینان ناخۆشه من هیشتا له م دنیا یه دام."

بارون گوئی له دهنگی خۆی بوو، سه ری له بیته ده بی خۆی سووما: "ئه وه ی راستی بی، به لامه وه گرینگ نییه که تو زندهو بی یان مردوو بیت، بگره حه زم ده کرد مردبی. من رقم له هه ر شتی که که کاندوسم وه بیر دینیتته وه."

رۆژنامه قانه نزیکبینه که گوتی: " ئاگام له حال ی خیزانه که ت هه یه." بارون هه ستیکرد، که بیگومان ئاماژه یه کی گوساخانه له دوا ی ئه و قسه یه وه دیت. "بیستوومه که عه قلی له ده ست داوه و بووه به به لایه کی گه وره به سه ر تو وه."

بارون خیسه یه کی لیکرد که ترساو ئیدی ده می داخست. کۆکه یه کی کرد، چه ند جار ی ک چاوانی تروکاند و ئه وسا چاویلکه که ی داکنه تا به داوینی کراسه که ی بیسری و خاوینی بکاته وه.

بارون خۆش حال بوو به وه ی خۆی کۆنترۆل کردو ئه م کابرایه ی ده رنه کرده ده ره وه. ئه وسا به راویژیکی دۆستانه گوتی: " ئیستا خه ریکه هه موو شته کانم بیر ده که ویتته وه. نامه که له ئیپامینوداسه وه بوو، دوو سی هه یف له مه پیش بوو. من له وه وه زانیم که تو بۆ سلقادور گه راویته وه."

دهنگه نزمه منگنه که گوتی: " تو له گه ل ئه و کلۆله دا نامه تان له به ینا هه یه؟ ئا به راست بیرم که وته وه که نها دۆستن موو به به ینتانه وه ناچیت."

بارون، به ده م زه رده خه نه وه گوتی: " ئه مه چ قسه یه که، ئاوا باسی فه رمانداری باهیا ده که ی؟ ناکا قه بوولی نه کردی که دووباره بگه رینیتته وه بۆ رۆژنامه ی (جورنال دی نوتیسیاس؟"

په یامنیتره نزیکبینه که به رسفی دایه وه: " به پیچه وانه وه، ته نانه ت پیشنیازی کرد که مووچه که م بۆ زیاد بکات به و مه رجه ی هه موو شتیکی چیروک و به سه رهاته که ی کاندوس له بیر به رمه وه."

بزه یه کی بۆ کرد، وه کو ته یریکی غه ریب، بارون بینی زه رده خه نه که گۆرا بۆ شه پوله پژمینیکی ئه وتو که کردیه کاریک له سه ر کورسییه که ی بکه ویتته هه لبه زو دابه ز.

بارون به ته وسه وه گوتی: " به گوته یه کی دی، کاندوس تو ی کرد به رۆژنامه قانیکی راسته قینه. یان به ته واوه تی گۆراوی. چونکه ئه م هاوپه یمانه ی من، واته ئیپامینوداس، هه مان پیاوه که ی جارانه، به قه د نووکه ده رزییه ک نه گۆراوه."

چاوه‌پوانی کرد تا رۆژنامه‌خانه‌که، فنگ بکاته ناو ئەو پارچه په‌رۆ شینه‌وه که به‌په‌له له گیرفانی ده‌ریه‌پنا‌بوو. "ئێپامینوداس له‌و نامه‌یه‌دا گوتبووی تویان ده‌گه‌ل بنیاده‌میکی سه‌یرو سه‌مه‌رده‌دا، ده‌گه‌ل کورته‌له‌یه‌کدا دیتوو. ئەمه‌ راسته‌؟

رۆژنامه‌خانه‌ نزیکی‌نه‌که سه‌ریکی بۆ له‌قاند: "ئەوه‌ هاو‌پیمه‌. من قه‌رزارباری ئەوم، ئەو رزگاری کردم. بۆتی بگێرمه‌وه‌ چۆن فریام که‌وت؟ به‌ گێرانه‌وه‌ی چیرۆکی شارلمان و دوا‌زده‌ لۆرده‌که‌ی فه‌ره‌نسا و شاژنه‌ ماگولون، هه‌روه‌ها به‌ گێرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌ ترسناک و عیبره‌ت ئامیژه‌که‌ی روبه‌رتی شه‌یتان سیفه‌ت."

به‌په‌له‌ قسه‌ی ده‌کرد، ده‌سته‌کانی هه‌لده‌گلۆفت، له‌ سه‌ر کورسیه‌که‌ی ده‌جولا. بارۆن مامۆستا "تالس دی ئازفیدو" ی دۆستی خۆی بیرکه‌وته‌وه‌ که‌ چه‌ند سالیک له‌وه‌ پیش، له‌ کالومی سه‌ری دا‌بوو. مامۆستاو پروفیسوری ناقبری، به‌ سه‌عاتان، به‌ تاسه‌ وتامه‌زروییه‌وه‌ گوئی له‌ به‌یت بیژان و شایه‌رانی گه‌رۆک ده‌گرت و داوای لیده‌کردن تا ئەو به‌یت و چیرۆک و گۆرانیانه‌ی که‌ ده‌یانگوت، بۆ دووباره‌ بکه‌نه‌وه‌، تا بیان نووسیته‌وه‌و تو‌ماریا بکات. ئیدی به‌ بارۆنی ده‌گوت ئەمانه‌ به‌یتی ئاشقینی سه‌ده‌کانی نا‌قین ویه‌که‌مجار پرتوگالیه‌کان بۆ دنیای تازه‌یان هینا‌وه‌و به‌ گوێره‌ی داب و نه‌ریتی فولکلوری له‌و ده‌شت و ده‌ره‌ دووره‌ ده‌سته‌دا پارێزراوه‌. نیشانه‌ی نیگه‌رانی به‌ رۆخساری میوانه‌که‌یه‌وه‌ دیار‌بوو.

گوئی لیبوو که‌ ده‌لێت: "ئێستاش ده‌کرێ ژیا‌نی رزگار بکرێ..."

نیگایه‌کی پارانه‌وه‌ ئامیز به‌ چاویه‌وه‌ دیار بوو: "... توشی ده‌رده‌ باریکه‌ بووه‌، به‌لام ده‌کرێ نه‌شته‌رگه‌ری بۆ بکریت. دکتۆر مارگالایس، که‌ له‌ خه‌سته‌خانه‌ی پرتوگالیه‌کان کارده‌کات، گیانی زۆر که‌سی رزگارکردوه‌. ده‌مه‌وی ئەوه‌ی بۆ بکه‌م. هه‌ر له‌ به‌ر ئەمه‌شه‌ عه‌ودالی کارم. به‌لام له‌ هه‌موو ئەمه‌ش گرینگتر، بۆ ئەوه‌ی شتیک بۆ خواردن په‌یدا بکه‌م."

بارۆن، بینی شه‌رم نیشته‌ سه‌ر رۆخساری کابرا، وه‌کو ئەوه‌ی ئیعترا‌فی به‌ گوناحیکی حه‌یا‌به‌ره‌ کردبێ.

بارۆن له‌بن لیوانه‌وه‌ گوتی: "هیچ به‌ پێویستی نازانم یارمه‌تی ئەو کورته‌له‌یه‌ بده‌م، هه‌روه‌ها یارمه‌تیدانی تۆش به‌ پێویست نازانم."

میوانه‌ نزیکی‌نه‌که‌ی، به‌ده‌م ته‌قاندنی قامکه‌کانیه‌وه‌ گوتی: "هه‌لبه‌ته‌ هیچ بیانوویه‌ک بۆ ئەو داوایه‌ی من نییه‌، ته‌نیا هه‌ولیک بوو بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی به‌ختی خۆم. له‌ دلی خۆدا گوتم ئی به‌لکو بتوانم دل‌ت نه‌رم بکه‌م. چونکه‌ جاران به‌ جوامیری و به‌خشنده‌یی به‌نیوبانگ بوویت."

بارۆن گوتی: "تاکتیکی بازا‌ری وجه‌له‌بی پیاویکی سیاسی بوو. نها که‌ ده‌ستبه‌رداری سیاسه‌ت بووم، چیتر پێویستم پێی نییه‌."

له‌و کاته‌دا له‌و په‌نجه‌ره‌یه‌وه‌ که‌ ده‌یروانیه‌ سه‌ر باخه‌که‌، چاوی بۆ ئەو تیرتیره‌یه‌(مارمیله‌که‌،حه‌ر‌با) ده‌گێرا که‌ ئەمبه‌ر وئه‌وبه‌ری ده‌کرد. زۆر به‌ ده‌گمه‌ن ئەو مارمیله‌که‌یه‌ی ده‌بینی، چونکه‌ به‌ ته‌واوه‌تی ره‌نگی به‌ردو دارو دره‌خته‌کانی ناو باخه‌که‌ی وه‌رده‌گرت و زۆر جار له‌زگ بوو پێی پێدا بنات. دویشه‌و ئەستیلای له‌ گه‌ل سباستیانادا هینا‌بووه‌ ده‌ری، تا هه‌وایه‌کی پاک هه‌لمژێ و بایه‌کی بالی بدات، چووبوونه‌ ژێر دارمانگۆ و فایکوسه‌کان و مارمیله‌که‌که‌، خانمی به‌ ته‌واوه‌تی سه‌رگه‌رم کردبوو، له‌ سه‌ر کورسیه‌ بزۆزه‌که‌ی دانیشتبوو، هه‌ولیده‌دا جیگای

مارمیلکه که یان نیشانبدات. وهکو جاری جاران به ئاسانی جیگای مارمیلکه که ی له نیو دهوه نهکان و له سهر درهختهکان دیاری کردبوو. بارۆن وسباستیانا، دیتبوویان که وهختی مارمیلکه که به نزیک بوونه وهی ئهوان هه لاتبوو و خانم دهیویست جیگا که ی بدۆزیتتهوه، بزیه کی که وته سهر لیوان. مارمیلکه که نها له وئ بوو، له ژیر دار مهنگویه که بوو، رهنگی قاوهییه کی ئامال سهوز بوو، به ئاسانی له گیایه که جیا نه دهکرایه وه، گهرووی بهرز و نزم دهبووه وه. به خه یال له گه لیا که وته قسان: "ئه ی مارمیلکه ی نازه نین، ئه ی چکوله ی بزیه، هاوری باشه که م. له کانگه ی دله وه مه منونتم، که بزته خسته سهر لیوی خیزانه که م."

په یامنیره نزیکبینه که گوتی: "دار و نه داری من ئه م جلانه ی بهر مه. وهختایه که له کانودوس گه پامه وه، سهیرم کرد ژنه ی خاوه ن خانوو ههر چیه کم هه بوو بوو فرۆشتبووی وله بری کرئ خانوو بوو خوی هه لیگرتوووه. رۆژنامه ی جورنال دی نوتیسیاس ئاماده نه بوو بوو، کرینه که م بوو بدات تا ده گه پیمه وه." هه لوه سته یه کی کرد و دووباره دهستی به قسان کرده وه: "کتیبه کانیشی فرۆشتبووم. جار جار یه که دووانیکیان له بازار ی سانتا باربارا دا ده ناسمه وه."

بارۆن ده بیروه وه چوو، بیگومان له دهستدانی کتیبه کان بوو ئه م کابرایه کاره ساتیکی گه وره یه، چونکه ده دوازه سال له وه پیش، له لای ئه م گوتبووی، رۆژی دی که ده بیت به ئوسکار وایلدی به رازیل. گوتی: "ده ی باشه ده توانی بگه ریته وه سهر کاره که ی جارانت له (دیاریودا باهیا)، پیاو هه ق بلئ نوسه ریکی خراپ نه بوویت."

په یامنیره نزیکبینه که چاویلکه که ی داکه ند و چه ند جار یکه سهر ی له قاند، رهنگی زهرد زهرد بوو بوو، نهیده توانی به هیچ ریگه یه کی دی، گوزارشت له سوپاسگوزاری ومنه تباری خوی بکات.

بارۆن ده بیروه وه چوو: "ئه مه شتیکی بچووکه، گرینگ نییه ئه م کاره له بهر خاتری ئه م ده که م یان له بهر خاتری ئه و کورته له یه؟ له بهر خاتری مارمیلکه که ی ده که م." له په نجه ره که وه روانیه ده ری، چاوی بوو گپرا، ههستی به نائومی دی کرد: له ویندهر نه مابوو. یان رهنگه ههستی کرد بی که تاقیبی ده که ن، بویه خوی گوپیوه وه رهنگی ئه و شتانه ی ده وروبه ری خوی وه رگرتوووه.

رۆژنامه قانه نزیکبینه که، له کاتیکا چاویلکه که ی له چاو ده کرده وه، له بن لیوانه وه گوتی: "که سیکه له بیروکه ی مردن ده ترسیت. تو ده زانی ئه مه ی له خو شه ویستی ژیان نییه، ژیانیکی ناخوشی به سهر بردوووه: ههر به مندالی به کابرایه کی قه ره جیان فرۆشتوووه که بوو سیترک و سیرکبازی پیویستی پیی بووه، وهکو عاجباتیه که پیشانی خه لکی بدات، به لام به جو ری له مردن ترساوه که بووه ته مایه ی ئه وه ی له ژیاندا بمینی. به ریکه وت منیش وام."

بارۆن، له ناکاوا ههستی به په شیمانی کرد که کاری پیی داوه، چونکه ئه م کاره جو ره په یوه ندییه کی نادیا ری له نیوان ئه و وئه م که سه دا ده هیتایه ئاراوه. نهیده ویست په یوه ندی ده گه ل که سیکدا هه بی، که ئه و بیره وه رییه نزیکه ی له مه ر کانودوس هه بوو. له جیاتی ئه وه ی میوانه که ی تیگه یه نی که گفت وگو یه که یان ته واو بوو، له ناکاوا ئه م قسه یه ی به ده ما هات: "هه لبه ته شتین زور ترسناکت به چاوی خوت دیتوووه." کوکه یه کی بوو کرد، گهرووی ساف کرد، هه رچه نده ئه م فزولیه ته ی خوی پیناخوش بوو، به لام له سهر ی رۆبی و گوتی: "وهختایه که له ویندهر، له کانودوس بوویت."

ئەو ھەيكەلە داتەپپوھ، خۆی دانەواندەوھەو خۆی راست كردهوھەو گوتى: " راستت دەوى ھىچم نەبىنى. ئەو پوژەى ئەوان كەتیبەى ھەوتەمیان تەفر و تونا كردد، من عەينەكەكەم شكاند. چوار ھەيف لەویندەر مامەوھ، جگە لە تاپو و تارمايى ھىچى دىكەم نەدەبىنى."

دەنگى ھىندە تەوسامىز بوو كە باروون تيا مابوو ئايا ئەو قسانەى بۆيە دەكرد تا ئەو توورە بكات يان بۆيە بەو روودارى و بى ئەدەبىيەوھە قسەى دەكرد، تا تىي بگەيەنى كە ھەز ناكات باسى ئەو بوپەر و ماجەرايە بكات. گووى لىبوو بە راويژىكى تووندتر دەليت: " نازانم بوچى بە من پىناكەنيت. ھەموو ئەوانەى كە بويان دەگيرمەوھە من لە كانودوس ھىچ شتىكم نەبىنى، چونكە چاويلكەكەم شكاندبوو، پىم پىدەكەنن. ئەلھەقى ماىەى پىكەننە، بەخۆم ئەمە دەزانم."

باروون ھەستايە سەر پىيان وگوتى: " راستە ماىەى پىكەننە. بەلام شتىكە پەيوەندى بە منەوھ نىيە... بۆيە..." پوژنامەقانەكە، كە لە پشت چاويلكەكەيەوھە تەمەشاي باروونى دەكرد گوتى: " ھەرچەندە بوپەرەكانم نەبىنى، بەلام ھەستم پىيان كردد، بىستم، بوئم كردد... ھەستم بە شتەكانى دىكەش كردد."

باروون گووى لىبوو دووبارە پىكەنى، پىكەننەكەى ئەمجارەى جوړە شەيتەنەتىكى پيوە ديار بوو، رىك دەپروانىە چاوانى ئەو. دووبارە دانىشتەوھە گوتى: " بو ئەوھ بو ئىرە ھاتى كە داواى كاريك لە من بكەى و باسى ياروى كورته لە بكەى؟ ئەو كورته لەيەى كە گوايە خەريكە بە نەخوشى دەردە بارىكە دەمرى، بوونى ھەيە؟"

مىوانەكە گوتى: " خوین ھەلدينى و من دەمەوى يارمەتى بەدم. بەلام ھاتنم بو ئىرە، ھوى دىكەشى ھەيە." سەرى داخست، باروون وەختايەك چاوى بە قژە ماش و برنجەيە بەقريژەكەى ئەو كەوت، بە خەيال چاوه بە روندكەكانى ئەوى، كە برى بوونىە ئەرزەكە، ھىنايە بەرچاوى خوى. دلى خەبەرى دا كە پىدەچى كابرأى مىوان پەيامىكى گاليليو گالى بو ھىتابى.

پوژنامەقانە نزيكبنەكە، بە راويژىك وەك ئەوھى لە بنەبانى ئەشكەوتەوھە بيت گوتى: " خەلكى خەريكە كانودوس لە بىردەكەن. ئەو بىرەوھەريانەشى كە تا ئىستا ماونەتەوھ، بەرەبەرە لە ھەوادا مەحو دەبنەوھە تىكەل بە موزىقا وئاھەنگى كەرنەقالى دواترى شانوى پوليتاما دەبيت."

باروون لە بن لىوانەوھە گوتى: " كانودوس؟ ھەق بە ئىپامىنوداسە كە ناىەوى خەلكى باسى بوپەر و پىشھاتەكانى ئەویندەر بكەن. باشتەر وايە لە بىر بچىتەوھ، بوپەرىكى شووم و ناخوشە، بە كەلكى ھىچ ناىەت... دەبى پەند لە ميژوو وەربگيرى. كەس لەم شەردا براوھ نەبوو. كەس نەيزانى چ بوو و چ رووى دا. بۆيە خەلكى برپارىيان داوھ پەردەيەكى پىدا بەدن و بەردىكى بخەنە سەر. ئەمە كاردانەوھەيەكى دروست و عاقلانەيە."

پوژنامەقانەكە، چاوه كزەكانى برى بوونە ئەو وگوتى: " من ناىەلم لە بىر بچىتەوھ. ئەمە بەلئىكە و بە خۆم داوھ."

باروون، بزەيەكى كردد، بزەكەى لە بەر جدى بوونە لە ناكاوھەكەى مىوانەكەى نەبوو، بەلكو لەبەر ئەوھ بوو كە تىرتىرەكە(حەربا) لە ھەمان دەمدا پەيدا بووھەو، لەو ديو ميژى نووسىنەكە و پەردەكانەوھ، لە نيو سەوزايى

گەشى درەختانى باخەكەو، لە ژيەر لقه ئالۆزەكانى دار "پيتانگيرا" كەو، دريژ و بى جوولە، سەوز وەكو ياقووت و زمپوت دەبريسكايەو، دريژيەكەى توپوگرافى لوتكە و زنارى تيژى زنجيره چياكانى وەببىر مرؤف ديناىەو. بارۆن لە دلى خۇيدا گوتى: "بەخىر هاتى دۆستى ئازىزم."

هەر لە خۆو و تەنيا بۆ ئەوەى بىدەنگيەكە بشلەقيني گوتى: "چۆن ئەو دەكەى؟"

گوپى لە ميوانەكەى بوو كە لە بن ليوانەو دەيگوت: "بەهەمان شيوەى كە شتەكانى دى پى ديتە پاراستن... دەى نووسمەو."

بارۆن، سەريكى لەقاند: "ئەمەشم لەبىرە كە تۆ دەتويست ببى بە شاعيريكى شانۆنامە نووس و، نەها دەتەوئ چيرۆكى، واريقاتەكانى كانودوس، ئەو واريقاتانەى كە نەت ديتوون، بنووسيتەو؟"

بارۆن دەبىرەو چوو: "نەگبەتى ئەم كابرال كۆل و داماوەيە كە ئەستىلا، ژنە شاد و بە كەيف و زرينگەكەى جاران نيبە؟"

پۆژنامەقانە نزيكبينەكە گوتى: "هەر كە خۆم لەو غەوارە كونجكاوانەى دەورىان دابووم، دەدزيبەو، هەموو پۆژى بۆ ژوورى خویندەوەى ئەكاديميای ميژوو دەچووم، تا چاويك بەو پۆژنامە و هەوالنامانەدا بگيرم كە بابەت و هەواليان دەربارەى كانودوس بلاو دەكردەو. ژورنال دى نوتيسياس، دياريو دى باهيا و ئورپوبليكانو و هەر بلافوكيكي ديكەم بە دەست دەكەوت، دەمخويندەو. ئەمە شتيكە زۆر بە زەحمەت ديتە نووسين. زۆر ناواقعيە... لە مەبەستم حالى دەببیت؟ ريك لە پيلان و سيناريو يەك دەچى كە هەر كەسە و پۆليكى تياى هەبوو... لە هەو لەو تە كۆتايى كەس لە كەس حالى نەبوو."

- "تيناگەم". بارۆن ئيدى مارمىلكەكە و تەنانەت ئەستىلاشى لە بىر چووو، غەرقى تەمەشاي ئەم پياو بوو كە دوو لۆ لە سەر كورسيبەكەى كۆمابووو و چەناگەى گەيى بوو سەر ئەژنۆكانى، لە تۆ وايە زۆر لە خۆى دەكات تا وشە و پەيفان لە كانگاي دليبەو هەلنجيني.

ميوانەكە، بە پچرپچرى كەوتە وشە ريز كردن: "دار و دەستەى تووند رەوان، پياو كۆژانى خوینمژ، پياو خۆرانى دەشت و بيابان، دوورەگانى بى ئەسل و فەسل، درندەين هيچ و پوچ، گەجەر و گوجەر، مندالكۆژ، نەخوشانى دەروونى، هەندى لەم زاراوانە لە داهيتانى خۆم بوون. نەك هەر دەمنووسين، بەلكو باوهريشم پييان هەبوو."

بارۆن پرسى: "يانى دەتەوئ شتيك، پاساويك بۆ كانودوس بينيتەو؟ من دەمزانى كە دەماريكي شيتاتيت تيايە. بەلام هەرگيز باوهر ناكەم بەو رادەيە شيت بى كە بۆ ئەم كارە داواى يارمەتى لە من بكەى. تۆ بەخۆت دەزانی كە كانودوس چەند لە سەر من كەوتوو، وانيبە؟ بەخۆت دەزانی كە نيوەى مولكەكانم لە دەست داو؟ بەهۆى كانودوسەو گرفتارى خراپترين كارەسات بووم، چونكە ئەستىلا..."

هەستى بە لەرزىنى دەنگى خۆى كردو بىدەنگ بوو. لە پەنجەرەكەو روانىە دەرهو، وەكو ئەو بوو داواى يارمەتى بكات، دۆزيبەو: مارمىلكەكە هيشتا لەو بوو، مات و بىدەنگ، لە بوونەوهرانى پيش ميژوو دەچوو، نەمر، شتيك بوو لە نيوان حەيوان و پووەك، ئارام و بە ويقار لە بەر روناكى درەخشانى بەيانيدا دەرهوشايەو.

پۆژنامه‌فانه‌که وه‌کو ئه‌وه‌ی گۆی له‌و نه‌بووی له‌ سه‌ری پۆی: " به‌لام ئه‌و زاراوانه له‌م حاله باشتربوو، به‌لای که‌مه‌وه وای له‌ خه‌لکه‌که ده‌کرد بیر له‌ کاندوس بکه‌نه‌وه. به‌لام ئیستا تاقه وشه‌یه‌کیش ناگوتری. له‌ کافه‌کانی شه‌قامی چیلی، له‌ بازار، له‌ مه‌یخانه‌کاندا، که‌س به‌ حه‌رفی باسی کاندوس ده‌کات؟ نه‌خیر، خه‌لکی له‌ جیاتی ئه‌وه، باسی ئه‌و کیژه‌هه‌تیوانه ده‌که‌ن که به‌پۆه‌به‌ری په‌ناگه‌ی (سانتا ریتادی کاسیا) ده‌ستدریژی سیکسی کردونه‌ته سه‌ر. یان باسی حه‌به‌کانی دکتۆر سیلفالیم، حه‌بی سیفلیس، ده‌که‌ن. یان باسی تازه‌ترین باری سابوونی پووسی و قۆنده‌ره‌ی ئینگلیزی ده‌که‌ن که تازه‌گه‌ییوه‌ته فرۆشگا ناوه‌ندییه‌کانی کلارک. " چاوی له‌ دوو چاوانی بارۆن بری بوو. بارۆن توورپه‌یی و ترسی له‌و چاوه‌ نزیکیبانه‌دا به‌دی ده‌کرد. " دوا هه‌ل ده‌باره‌ی کاندوس، پیری له‌ پۆژنامه‌کاندا بلاو بووبوه‌وه. ده‌زانی باسی چییان ده‌کرد؟ "

بارۆن گوتی: " له‌وه‌تای وازم له‌ سیاسه‌ت هیناوه، پۆژنامه ناخوینمه‌وه. ته‌نانه‌ت پۆژنامه تاییه‌تیه‌که‌ی خۆیشم ناخوینمه‌وه. "

" گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌و کومیتیه‌یه‌ی که ناوه‌ندی ته‌حزیری روحی پایته‌خت بۆ ریو دی جانیریوی نارده‌بوو، تا له‌ پێگه‌ی ته‌حزیری روحه‌وه یارمه‌تی مامورانی حکومه‌ت بده‌ن که دووباره‌ نه‌زم و نیزام به‌رقه‌رار بکه‌ن وشه‌په‌رکان و یاخیه‌کان ته‌فر وتونا بکه‌ن. ئیدی ئه‌م کومیتیه‌یه‌ گه‌راوه‌ته‌وه بۆ ریو، به‌ که‌شتی " ریو فرمیلیو " گه‌راوه‌ته‌وه، به‌ جوهره‌ها له‌وحین ته‌حزیری روح، تۆپه شووشه‌یه‌یه‌کان و ئه‌و شتانه‌وه، گه‌راوه‌ته‌وه. له‌ دوا ئه‌وه‌وه ته‌نانه‌ت یه‌ک دیرپیش له‌و باره‌یه‌وه به‌رچاوا ناکه‌وی، هه‌رچه‌نده هیشتا سی هه‌یفان به‌ سه‌ر ئه‌و بویه‌ره‌دا تینه‌په‌په‌یوه. "

بارۆن گوتی: " هه‌ز ناکه‌م گۆیم له‌م قسانه‌ بییت. پیمگوتی کاندوس بۆ من بابه‌تیکی به‌ ژان وکول وکۆفانه. په‌یامنیره‌که به‌هه‌ز قسه‌که‌ی پێبیری: " من هه‌ز ده‌که‌م بزانه‌م تۆ چیت له‌لایه. تۆ زۆر شت ده‌زانی. تۆ ئارد و حه‌یوان و بز و مه‌رت بۆ ده‌ناردن. په‌یوه‌ندیت له‌ گه‌لێاندا هه‌بوو. قسه‌ت له‌ گه‌ل پاجودا کرد. "

بیانوه؟ ئایا ئه‌م پیاوه هاتوه هه‌ره‌شه‌ی لیبکات، پاره‌ی لی بکیشیته‌وه؟ بارۆن، زۆری له‌به‌ر گران بوو که ده‌بیینی هۆی ئه‌و هه‌موو چه‌نه‌ بازیه مه‌ته‌ل ئاسا بۆش و به‌تاله ئه‌و شته بازارپی و جه‌له‌بیه‌یه. "

ئه‌بوت جواو، له‌و وه‌نه‌وزه خۆشه‌ی ژیر ده‌ستی کاترینا، که به‌ قامکه باریک ودریژه‌کانی، سه‌ره قه‌ژنه‌که‌ی ده‌دۆزی وپشکی لیده‌ردینا، بیدار بووه‌وه و پرسی: " تۆ به‌راستی ئه‌و په‌یامه‌ت به‌ ئانتونیو فیلانوقادا بۆ نارده‌بووم؟ "

کاترینا، به‌ده‌م دۆزینی سه‌ری ئه‌بوت جواوه‌وه وه‌لام ده‌داته‌وه: " من نازانه‌م ئه‌و چ په‌یامیکی به‌ تۆ گه‌یاندوه؟ " ئه‌بوت جواو ده‌بیره‌وه ده‌چیت: " وادیاره خۆشحاله. " هینده ژنه‌که‌ی ده‌ناسیت که به‌ له‌ره‌ی ده‌نگیا یان به‌ پرسنگی چاوه په‌شه‌کانیا بزانه‌ت، که که‌نگی خه‌م دایده‌گریت. ئاگاداری ئه‌وه‌یه که خه‌لکی باسی خه‌م و خه‌مباری کوشنده‌ی کاترینا ده‌کات، چونکه هه‌یچ که‌سیک پیکه‌نینی به‌ پوویه‌وه نه‌بینیوه. خه‌لکانیکی زۆر که‌م گویان له‌ قسه‌کردنی بووه. باشه بۆ کاریک ناکات که ئه‌وه‌یان پینیشان بدات، که ئه‌وان هه‌لن؟ ئه‌و ده‌زانی، چونکه به‌ چاوی خۆی بزه‌و پیکه‌نینی کاتارینای دیتوه، هه‌رچه‌نده هه‌میشه به‌ په‌نهانی بووه. "

له بن لیوانه وه دهلیت: " نه گهر من گرفتاری له عنه تی نه به دی بیم، توش دته وی، گیروده ی هه مان کیشه بییت. قامکه کانی ژنه که ی له جووله ده که ون، وه کو چوون هه رکاتی نه سپینه ک له قژیا ده دوزیته وه، هه مان هه لوه سته ده کات وه گوشاری نینوکه کانی دهیکوژیت، دوی که میک قامکه کانی هه مان کار دووباره ده که نه وه و جوو دووباره له ماله که ی خویدا هه ست به ئاسوده یی ده کات، پیلاره کانی داکه ندووه، له سه ر دوشه که پووش ئاخنه که ی له کولبه بچووکه که یا راکشاوه، کولبه ی چی، چهند له وحیکه به مه لاتی قور نراون به یه که وه و که وتووه ته شه قامی (مینو یسوع) وه. ژنه که ی له پشتیه وه چوکی داداوه و سه ری ده دوزی. دللی به حالی ئه وانه ده سووتی که کوپرو نابینان، هه ست ده کات نه و و کاترینا بیئه وه ی پیویستیان به قسه کردن بی، له چنه باز ترین خه لکی کانودوس پتر شت بو یه کدی ده گیرنه وه. کات چیشته نگاوه، تیشکی هه تاو له درزی له وحه کانه وه و له کونی نه و قوماشه شین باوه کون کونه وه، که تاقه په نجره ی تاقه ژووره که ی داپوشیوه، دیته ژووره وه، ژووره که روناک ده کاته وه.

له ده ری را دهنگ دی، دهنگی مندال که خه ریکی گه مه و راکه راکن، هه مه مه و هه نگامه ی نه و خه لکانه دی که بو سه ر کار ده رپون، وه کو نه وه ی ئیره دنیا یه کی ئارام بووبی، وه کو نه وه ی لیره خه لکانیکی زور نه کوژرابن، که خه لکی کانودوس ناچار نه بووبن، یه ک هه فته ی ته واو به ناشتنی کوژراوه کانه وه نه به نه سه رو ناچار نه بووبن جه نازه ی سه ربازه کان بو ده ره وه ی شار به رن تا قه ل ودال بیانخوات.

کاترینا، دم له په نا گوئی ده نی وده لیت: " دروسته، نه گهر تو بچیته دوزه خ، منیش چه زده که م له گه لت بم. هه ناسه ی کاترینا ختووکه ی ده دات.

جوو ده ست ده بات، که مه ری کاترینا ده گری وله سه ر نه ژنوکانی خو ی دایده نیت. زور به ئارامی نه و کاره ده کات، وه کو هه موو جاریکی دی که ده ست بو نه م ژنه ده بات، له به ر لاوازییه که ی یان له به ر نه وه ی نه با نه زیه تی بدات، جو ره هه ستیکی په شیمانی دایده گری ت و نه وه ی به بیرا دیت که ده بی دم و ده ست نه م ژنه ره ها بکات، چونکه ریک له و ده مه دا که ده یه وی له ئامیزی بکات، رووبه رووی مقاومه تی به ده نی ژنه که ده بیته وه و ده زانی که توانای په یوه ندی به ده نی نییه، ئیدی فیری نه وه بووبو که ریژی هه سته کانی ژنه که بگری و ئاره زوی خو ی جله و بکات، چونکه نه و ژنه ی خو ش ده ویست. هه رچه نده سالانیکی زور پیکه وه ژیا بوون، به لام به ده گمن موماره سه ی عاشقینیان کردبوو، نه بوت جوو ده بیره وه ده چیت، زور جار عه شقبازیان به وه کو تایی هاتوه که کاترینا کشاوه ته وه و نه وی به هانکه هانک و دلله کوته و شه لالی ئاره قه وه به جی هیشتووه. به لام نه م به یانیه زوری پی سهیره که کاترینا نه و له خو ی دوور ناخاته وه، به لکو به پیچه وانه وه له باوه شیا مت ده بی، جوو، هه ست به جه سته لاوازه که ی، به په راسووه ره ق و ته قه کانی ده کات و به سینگ و به روکه نیمچه سافه که ی له سه ر به ده نی خو ی ده کات.

کاترینا ده لیت: " له شفاخانه که، هه ر خه می تو م بوو، زور بو ت نیگه ران بووم. له و کاته دا که به برینداره کان را ده گه یشتین، که سه ربازه کانمان ده بینی که به دم ته قه کردنه وه، یان مه شخه ل هه لدانه وه تیده په رین. خه می تو دایده گرتم."

نه و قسانه ی به جو ش و خرۆشه وه نه ده کرد، دم وراویژی سارد و سه ر بوو، ده تگوت باسی خه لکانی نه ناس ده کات. به لام نه بوت جوو هه سته ی به سو ز و گودازیکی زور ده کردو نه وسا له ناکاوا ئاره زوی ژنی ده کرد. ده سته ده خسته ژیر جله کانی کاترینا وه نه وازشی پشتی ده کرد، ده سته ی به ناوچه وانیا دینا، گو ی مه مکه زور

بچوکه کانی نه وازش دهکرد، دهمی، که هه موو ددانه کانی پیشه وهی که وتبوو، له گهردن و گوناکانی، له لیوه کانی هه لده سوو. کاترینا ریگهی ددها ماچی بکات، به لام دهمی نه ده کرده وه. به لام که جواو هه ولیده دا له سهر دوشه که پووشه که پالی بخت، جهسته ی ژنه رهق وگرژ ده بوو، جواو سارد ده بووه وه، ریگهی ددها که له باوه شی وه ده ربکه وی، هه ناسه یه کی قولی هه لده کیشاو چاوه کانی دنوقانندن. کاترینا هه لده ستی، جله کانی داده داته وه و خوی ده پیچیته وه و نه قوماشه شینه ی که که وتبووه سهر ئه رزه که، هه لده گریته وه و دووباره له سهری ده به ستیته وه. میچی کوخته که یان ئه وهنده نزمه، ناچاره، له و گوشه یه دا که بو ئازووقه یان ته رخان کردوه - ئه گهر ئازووقه یه که له گوری بی - به پیوه سهر دابنه ویئی. ئازووقه ی چی، بریتی بوو له توزی قاورمه ی گوشت، ئاردی مانیوک. شه کری بوو و فاسولیا. جواو ته مه شای ژنه که ده کات که خه ریکی ئاماده کردنی خواردنه، له دلی خودا حیسابی ئه وه ده کات که چه ند روژ یان هه فته یه، ئه م ده رفه ته ی بو ره خساوه که به م جوړه ده گهل ژنه که یدا به ته نیا بن ونه بیر له شه ربکه نه وه و نه باسی مه سیحی ده جال بکه ن.

دوای ماوه یه کی کورت کاترینا دیت وله لایه وه و له سهر دوشه که که داده نیشیت، کاسه یه کی دارینی پر له فاسولیا و ئاردی مانیوک و مراکیکی دارینی به ده سته وه یه. هه ردوویان هه مان مراک به نوره به کار دینن، به لام کاترینا له هه نبر هه ر دوو یان سی که وچکی جواو دا یه که مراک له خواردنه که ده خوات.

کاترینا، له بن لیوانه وه ده لیت: "راسته ده لین که سوور پیسته کانی میراندیلا، بیلومونته یان له ده ست یاروی سهر بر رزگار کردوه؟ یواکیم ماکامبیرا وا ده لیت."

ئه بوت جواو به رسفی دده داته وه: "ره ش پیسته کانی موکامپو وخه لکی دیکه شیان له گه لدا بوون. به لام ئه مه راسته که هیندیبه سووره کانی میراندیلا به راستی ئازا بوون. نه قه ره بینایان هه بوو نه تفه نگ."

به خویان چه کیان نه ده ویست، ئیدی له بهر سهره پویی یان خورافه یان گومان یان له بهر هه ر شتیکی نادیاری دی بوو. چونکه ئه بوت جواو و برایانی قیلانوفا ویدراو، جواوه زله و ماکامبیرا زورجار هه ولیان دابوو چه کی گهرم و ته قه مه نیان بده نی، به لام سهر کرده ی سوور پیسته کان، سهری به ملا و به ولادا بادابوو و ره فزی کردبوو. توزیک بهر له هاتنی یاروی سهر بر، ئه بوت جواو به خوی قه ولی دابوونی که چونیته تی به کاره یان و خاوینکرده وه ی شمخال و تاپر و ساچمه زه نیان فیر بکات. ره فزیان کردبوو. ئیدی ئه بوت جواو له مه وه گهی بووه ئه م نه نجامگیریبه ی که هنده سووره کانی کاریری نه مجاره ش نیازی شه رکردنیان نیبه. ئه وان له شه ره که ی ئه و اوادا، نه چوو بوونه شه ری سه گه کان و که سهر بازو قوشه نی عه سکه ری له ریگای ئوکامبایو هیرشیان هینابوو، ئه مان ته نانه ت له کوخته کانیشیان نه هاتبوونه دهره وه، وه کو ئه وه ی ئه م شه ره که م و زور په یوه ندی به مانه وه نه بووی. ئه بوت جواو گوتبووی: "بیلومونته له و قوله وه، بی به رگری ده میتیته وه. با له مه سیحی موباره ک بپارینه وه که سهر بازه کان له و قوله وه هیرش نه یه نن." لی دژمن له و قوله شه وه هیرشی هینابوو. ئه بوت جواو بیر ده کاته وه: "ئه و به ره یه تاقه به ره یه که بوو که دژمن نه ی توانی درزی تی بخت." ئه وان هه ی به ره نگاریان بوونه وه و ریگه یان پیگرتن، ئه و خه لکه سهر سه خت و خورگره بوون، که ته نیا به تیر و که وان و رم و کیردان به ره نگاری دژمن بوو بوونه وه. شتیکی بوو له په رجوو ده چوو؟

ئه بوت جواو، که چاوی له چاوی ژنه که یه تی، ده پرسیت: "له بیرت دی که یه که مجار له گه ل مورشیدا چووین بو میراندیلا؟"

کاترینا سهر دهله قینئی. پاش ئه وهی له نانخواردن دهبنه وه، کاسه و مراکه که دهبات و له سووچیکی و جاخه کهی دادهنی. پاشان جواو دهبینی که بۆ لای ئه م دهگه پیتته وه – زۆر لاوازه، خه مباره، پیتی په تیه، سهری له میچه ته نی گرتوه که دهسویت – له ته نیشته ئه وه وهو له سهر دۆشه که که پالده که وی. جواو باسکی وه بن سهری ئه و ده دات و به ئه سپایی جیگای ده کاته وه تا به ئاسوودهیی پالکه که وی. به بیدهنگی پال ده که ون، گوئی بۆ دهنگه نزیک و دووره کانی کانودوس دهگرن. ده توانن به سه عاتان به وجۆره پال بکه ون، رهنگه ئه مه ماقوولترین ساتین ژبانی هاوبه شی ئه وان بی.

کاترینا له بن لیوانه وه ده لیت: " ئه و کاتانه چه ند تۆ رقت له کوستودیا بو، منیش ئه وهنده رقم له تۆ بو."

میراندیلای گوندی هندی هندی سووره کان، که له سه دهی هه ژدهیه مده ئه نجومه نانی مه زه بی کاپوسینه کانی مژده به رانی ماساکارا بۆ ئه وینده ریان هینابوون، ئه مه گوندیکی تاک و ته ریکی دابراوی دهشت و بیابانی کانودوس بو، چوار فرسه خه ریگه ی له لانه له پومباله وه دوور بو، ریگه یه کی پر درک ودال وزه رده سیری بو، له هه ندی شوینا به راده یه ک چر وچغورد بو، نه تده توانرا لی بی په ریتته وه. هه واکه ی هینده گه رم بو دهمو لیوه ی خه لکی دهقه له شانده، پیستی ده سووتانده. کاتی خوی، له رۆژگارو زه مانی دوورا، گوندی سوور پیستانی کاریری که که وتبووه سهر لوتکه ی شاخیکی سهخت و عاسی و له بهر هه تاوا ده سووتا، مهیدانی شه رین خویناوی بو، که هه ندیجار – ده بوو به شه ر و قه تل و عامی ترسناک – شه ر له نیوان سوور پیسته کان و سپی پیسته کانی ناوچه که، شه ر له سهر زهوی و زار و باشتین مولک. سوور پیسته کان به کۆمه ل له گونده که داو له و کوختانه ی دهوری (کلیسای عروجی مه سیح) ده ژبان. ئه مه بینایه کی به ردین بو، عه مری دووسه د سال بو، سه ره که ی به هه ژگ و بژال و حه سیر گیرابوو، ده رگا و په نجه ره کانی شین بوون، زهویه کی کراوه له به رده میا بو که به مهیدانی گونده که ده ژمیردرا. هیه شتیک له م مهیدانه دا نه بوو جگه له چه ند دره ختیکی نه رگیل و خاچیکی دارین. سپی پیسته کان له مه زراکانی خویانا، له ده وروبه ری گونده که ده ژبان، دراوسیتیان خۆش نه بوو، زیاتر له دژمنایه تی و نه یاریه کی په نهان ده چوو، ناوبه ناو شه بیخونیان ده کرده سهر یه ک، تالان و برۆ و کوشته و کوشتاریان ده که وته بهینه وه، سوور پیستانی میراندیلا که ژماره یان چه ند که سیک ده بوو، به نیمچه رووتی ده سوورانه وه، که قسه یان ده کرد پرژه ی تف و لیک له ده میان ده بووه وه، به که وان و تیری ژه هراوی راویان ده کرد. هه لبه ته ئه مانه نمونه ی خه لکانیکی به له نگازو داماو بوون، که دوور و ته ریک له خه لکی، له ناو کوخته په رپووته کانی خویاندا، که به چل و چپو و گه لای ئیکو سه ره کانیان گرتبوو ده ژبان، مه زرای گه نمه شامیه کانیشیان که وتبوونه بهینی ئه م کوختانه وه. ئه مانه هینده هه ژارو نه دارو ده سته کورت بوون که نه چه ته و ریگران و نه ده ورینیانی گه رۆکی گونده واران بیریان له تالانکردنی میراندیلا نه ده کرده وه. دووباره گه رابوونه وه سهر مه زه بی کافرانه ی خویان. سالانیکی زوری پیچوو بوو تا کاپوسین و لازاریسته کان توانی بوویان له م گونده دا نوینه رایه تیه کی مژده به ری دروستبکه ن، چونکه هه رکه سه رو سه کوتی قه شه کان له و ده وروبه رده دا پهیدا ده بوو، هندی سووره کان به ژن و منداله کانیانه وه، هه لده هاتن و بۆ ناو لیژه وارو بیشه کان و له وینده ر خویان ده شارده وه، تا سه ره نجام قه شه کان کۆلیان داو بریاریان دا، که ته نیا بۆ سپی پیسته کان وه عه ز بخوینن. ئه بوت جواو بیبری نایه ت که مورشید کهنگی بریاری دابوو که بۆ میراندیلا بروات.

گه رانی موریده کان به لای ئه وه وه، خه تیکی راسته و راستی نه بوو، که به پیش و پاشی ئه م وهخت و ئه و وهخته وه دیاری بکری، به لگو مه سیره یه کی بازه بی بو – دووباره بوونه وه ی رۆژه کان و بویره کان یه کسان بوون.

به لام بیریشی نایه ئەو بویه ره چۆن رووی دا. مورشید، دوای نوێژهنکردنه وهی کلێسا بچووکه که ی پومبال، به یانییه کی زوو به رهو باکوور که وته پێ، رینگاکه ی به زنجیره گردۆلکه یه کی رک و سه ختا تیده په پێ که یه کسه ره ده چوو مه کو و مه لبه ندی هنده سووره کان، که چه ند رۆژیک بوو، مالباتیکی سپی پیست له وینده ره قه تل و عام کرابوو. کهس هیچی پێ نه گوت، چونکه کهس چه ند وچوونی له مه ر بریاره کانی مورشید نه ده کرد. به لام به دریزیایی ئەو رۆژه دریزه و له ژیر ئەو هه تاوه گه رمه دا که میشکی به شه ری ده کولاند، گه لیک له موریدو یاوه ره کان، به ئەبوت جواوه وه، پێیان وابوو، له کو تاییدا یان ده گه نه گوندیکی چۆل وهۆل، یان رووبه رووی ده ستریزی تیران ده بنه وه.

به لام نه ئەمیان ونه ئەویان رووی نه دا. مورشید و موریده کانی به قه دپالی شاخه که دا سه رکه وتن و ئیواره یه کی درهنگ به دهم خویندنی سروودی ستایشی مریه مه وه خویمان به گونده که دا کرد. هنده سووره کان بیهیچ ترس و دژمنایه تیه ک، زور ئاسایی پیشوازیان کردن. سه یریان کرد زیاره تکاره کان، له گۆره پانه کراوه که ی به رده م ماله کانی ئەواندا جینگه یان خو شکرد و ئاگرێکیان کرده وه و ده وریان دا. پاش ئەوه دیتیان که خویمان به کلێسای عروجی مه سیح دا کرد وله هه نبه ر خاچه که دا ده ستیان به نوێژ و نزا کرد. ئەوسا سه یریان کرد ئەو پیاوانه ی که سه روچاویان یه کپارچه زیپکه ی عیباده تکاری بوو وهیلى سه وزو سپی به دهم وچاویانه وه بوو، به دل و به گیان گوی له شه و وه عزه کانی مورشید ده گرن. گوێیان لیوو باسی روحل قودسی، که ده کاته ئازادی، باسی خه می مریه می ده کرد، ستایشی ده رویشی وه ژاری و له خو بورده یی و قوربانی دانی ده کرد و ئەوه ی روون ده کرده وه که هه ر عه زابی له رای خوادا بی به فیرو ناچی و له و دنیا پاداشتی خو ی هه یه. ئەوسا گوێیان لیوو، حاجیان مه سیحی موباره ک، سه لاواتیان له دیداری داکی مه سیح لیده دا. به یانی رۆژی دواتر هنده سووره کان به بیئه وه ی له وان نزیک ببه وه، یان ته نانه ت بزه یه کیان به رووا بدن، یان ئاماژه یه کی دوستانه یان بو بکه ن، بینیان که رینگه ی گۆرستانه که یان گرته به رو له وینده ره که وتنه پاک کردنه وه ی گۆره کان له گیا و پرووه کان.

ئەبوت جواو ده لیت: "مورشید ئەوجار سروش و ئیلهامی له خواوه وه رگرت که بو ئەوینده ره بروات و تووکی داچاند که ئەنجام به ری گرت."

کاترینا هیچ شتیک نالیت. به لام جواو ده زانی که کاتریناش وه کو ئەو خه ریکه بیرى ده که ویته وه که چۆن رۆژیک نزیکه ی سه د هنده سوور، له ناکاوا له بیلومونته په یدا بوون. له رینگه ی بندنگووه وه ده هاتن، دار ونه داری خویمان، ژن و منداله کانیان ودان عه مرو پیره کانیان، که هه ندیکیان خستبوونه سه رده سته به ره له گه ل خودا هینا بوو. سالانیک به سه ر ئەو بویه ره دا تیه پێری بوو. به لام کهس گومانی له وه نه بوو که په یدا بوونی له ناکاوی ئەو خه لکه، نیمچه رووت و له بویه دا هه لکشاه، مانای ئەوه بوو که هاتوونه ته سه ردانی مورشید. سوور پیستانی کاریری ده گه ل کابراهه کی سپی پیستی خه لکی میرانديلا که ناوی ئانتونیوی فشفشه ساز بوو، به جوړی خویمان به کانودوس دا کرد، وه کو ئەوه ی بو مالی خویمان بگه رینه وه، له مه یدانه کراوه که ی ته نیشته ماکامپودا که ئانتونیو قیلانوقا بو ئەوانی ته رخان کردبوو، ئانکجی بوون. له وینده ره کوخته کانیان قوت کرده وه و مه ودای نیوان کوخته کانیان به دانه ویله داچاند. له کوړی وه عزه کاندئا ئاماده ده بوون، به پرتوگالیه کی سه رو گوی شکاو، بایی ئەوه ی مه به سته ی خویمان له خه لکی بگه یه نن قسه یان ده کرد. به لام وپرای ئەوه ش هه ر ته ریک وگۆشه گیر بوون. مورشید زوو زوو سه ری ده دان، ئەوان تیکرا پێیان به عاریدا ده دا - ئەوه شیوازی ره قسی ئەوان بوو - به و ئاوايه پیشوازیان ده کرد. برایانی قیلانوقاش که سه واو مامه له یان له گه لیاندا هه بوو وپیداویستیه کانیان بو

جیبه جی دهکردن، سه‌ریان ددان. ئەبوت جواو هه‌میشه ئەوانه‌ی به‌غواره ده‌ژمارد، به‌لام نها واهی نه‌مابوو. چونکه له‌هیرشه‌کانی سه‌ربردا دیتبویانی که‌سی چه‌لان رووبه‌رووی هیرشی هیزی پیاده بو سه‌ر گه‌ره‌کی وان بووبونه‌وه، دووانیان له‌قۆلی فازا پاريس و ئەویتریان له‌ریگی جراموابوو بووبوو. وه‌ختایه‌ک ئەو و بیست که‌س له‌گاردی کاتولیکی، چووبوونه هیمدادی ئەوان، ئەو سه‌ری له‌وه‌موو هیرشبه‌ره‌ی ده‌وری کوخته‌کانی وان و له‌مقاومه‌تی سه‌رسه‌ختانه‌ی ئەوان سو‌رما‌بوو، جا چتۆ مقاومه‌تیک! له‌سه‌ربانه‌کانه‌وه به‌به‌رد، به‌تیر، به‌قۆچه‌قانی به‌رگریان ده‌کرد، له‌سه‌ربانه‌کانه‌وه به‌ته‌ور وتۆخماخه‌وه، به‌ر‌مه‌دارینه‌کانیانه‌وه خۆیان به‌سه‌ردا ددان. کاریرییه‌کان، شه‌ری ده‌سته‌ویه‌خه‌یان ده‌گه‌ل داگیرکه‌راندا ده‌کرد، ته‌نانه‌ت ژنه‌کانیشیان په‌لاماری دژمنانیا ددا، به‌چنگ و به‌دان تیان به‌ر ده‌بوون و هه‌ولیان ددا تفه‌نگ و قه‌مه‌کانیان لی‌برفینن و له‌هه‌مان کاتدا جنی‌وبارانیا ده‌کردن. وه‌ختایه‌ک شه‌ره‌که‌ته‌واو بوو بوو به‌کی‌مانی (به‌لای که‌مه‌وه) سی‌چاره‌کی سه‌ربازه پیاده‌کان کوژرابوون و بریندار بووبوون.

له‌ته‌قه‌ی ده‌رگا ده‌دری، خه‌یال و بی‌رکردنه‌وه‌که‌ی ئەبوت جواو، پچ‌را. کاترینا ئەو ته‌خته‌یه‌ی که‌له‌جیاتی پشتکۆل به‌ده‌رگا‌که‌وه‌نرابوو و به‌ته‌لیک تووند قایم کرابوو لاده‌بات، یه‌کیک له‌کو‌ره‌کانی هونوریو فی‌لانوفا، له‌نیوان ته‌پ و تۆزیک و‌پوناکیه‌کی سپیواژه‌وه‌به‌دیار ده‌که‌وی. ده‌لیت: "هاپو ئانتونیو ده‌یه‌وی داروغا بدینی".

ئەبوت جواو ده‌لیت: "پیی بلی هه‌ر ئیستا دیم".

له‌دلی خودا ده‌لیت باوه‌ر ناکه‌م ئەم شادمانیه‌ زۆر بخایه‌نیت، به‌سیمای ژنه‌که‌یا بۆی ده‌رده‌که‌وی که‌ئه‌ویش هه‌مان قه‌ناعه‌تی هه‌یه. پانتۆله‌ زبره‌ جاوه‌که‌ی له‌پی ده‌کات، پاتاوه‌ جه‌له‌بییه‌کانی له‌پی ده‌کات، کراسه‌که‌ی له‌به‌ر ده‌کات و ده‌چیته‌ ده‌ره‌وه. رۆشناییه‌ تیزه‌که‌ی ده‌ره‌وه، چاوی ده‌خاته‌ ریشکه‌ و پیشکه‌. وه‌کو هه‌میشه ئەو ژن و مندال و پیره‌ پیاوانه‌ی له‌به‌ر ده‌رگای ماله‌که‌یان دانیشتون سلای لی‌ده‌که‌ن و ئەویش به‌ده‌ست سلاره‌که‌یان ده‌سه‌نیته‌وه. به‌ناو ئەو ژنانه‌دا که‌پۆل پۆل دانیشتون و گه‌نمه‌شامی له‌ده‌نگ و ده‌سکاوه‌نه‌کانی‌اندا ده‌کو‌تن و به‌ناو ئەو پیاوانه‌دا ر‌ه‌ت ده‌بن که‌به‌ده‌م قسانه‌وه قامیشان له‌عاردی ده‌چه‌قینن و به‌قور درزه‌کانی به‌ینیان سواخ ده‌دن و تا دیواره‌ پوخاوه‌کانی پی‌نۆژن بکه‌نه‌وه. له‌شوینیکه‌وه‌گویی له‌ده‌نگی گیتار ده‌بن. پی‌ویستی به‌دیتن نییه‌ تا دلنیا بیت که‌له‌و ساته‌دا سه‌دان که‌س له‌که‌ناری (فازا - پاريس) و ده‌روازه‌ی (جرامابو) به‌چیچکانه‌وه دانیشتون و ئەرزه‌که‌ ته‌خت ده‌که‌ن و باخه‌کان ر‌یک ده‌خن و په‌ینی ناو ئاغه‌له‌کان ده‌مالن، ه‌یچ دار و په‌ردویه‌ک له‌سه‌ر جاده‌کان نابینری، زۆربه‌ی کوخته‌ سو‌وتاوه‌کان له‌نوی بونیاد نراونه‌ته‌وه. ده‌بیره‌وه ده‌چیت: "ئهمه‌ کاری ئانتونیو فی‌لانوفايه. "له‌و ساته‌دا که‌ری و ر‌ه‌سم و ئاهه‌نگی سه‌رکه‌وتنی بیلومونته‌به‌سه‌ر کافرانی کۆماری دا ته‌واو بووبوو، ئانتونیو فی‌لانوفا، سه‌رۆکایه‌تی ده‌سته‌ی داوخوازان و گاردی کاتولیکی گرتبووه‌ئه‌ستۆ. ئیدی سه‌رگه‌رم و مژوولی کاروباری به‌خاک سپاردنی مردووه‌کان و پاک کردنه‌وه‌ی دارو په‌ردوو و بونیادنانه‌وه‌ی کوخته‌کان و کارگه‌کان و کۆکردنه‌وه‌ی ئەو گا و گوتال و په‌ز و مالاته‌بوو که‌له‌ترسا په‌راگه‌نده‌ بووبوون. ئەبوت جواو له‌دلی خۆیدا ده‌لیت: "ئهمه‌ش کاری ئەوانه، هه‌ر له‌وان ده‌وه‌شیته‌وه، ر‌ه‌وشه‌که‌یان وه‌کو خۆی قه‌بوول کردوه، به‌راس‌تی قاره‌مانن." به‌چاوی خۆی ده‌یانبینی، ر‌ازی و ئاسووده‌ن، به‌رووخۆش و ده‌م به‌خنده‌ پی‌شوازی لی‌ده‌که‌ن. شه‌وی به‌په‌له‌ بۆ په‌رستگه‌که‌ی مه‌سیح ده‌چن وه‌کو ئەوه‌ی ه‌یچ شتیک رووی نه‌دابی، تا گوی له‌مورشید بگرن، وه‌کو ئەوه‌ی ه‌یچ که‌سیکی ئەم مالباته‌ نه‌کوژرابی، به‌

سهره نيزه بريندار نه بووې، يان له م شهردا نه بووې به خه لوز، يان هيچ برينداريكيان به دم ئاخين ونالينه وه له شفاخانه و كليساكه ي سانتو ئانتونيودا نه كه وتبې كه ئيستا بوو بوو به خسته خانه.

له م كاته دا شتيك له ريكردن رايده گريت. ههردو چاوي دهنوقيني وگوي هه لده خات. نه به هه له چووه، نه خهون ده بيني، دهنگيكي نه رم و خوش به رده وام ده بيت. له قولايي يادگه يدا شورپه شورپي ئاويك په يدا ده بيت، له ناكوا گه وره ده بي وده بيت به روبرا، شتيكي سهير دروست ده بي، له شيوه ي بريق و باقي شمشيران وشكو و جه لالي كو شك و ته لارين ناوازه دا به رجه سته ده بيت. بيرده كاته وه: "شهري سير ئوليفيه ده گه ل فيرابراس دا." يه كيكه له چيروك وحيكايه ته كاني (دوازه نه جيمزاده كه ي فهره نسا) كه زوري له لا خوش و شيرينه؛ شهريكه كه سالانيكي زوره گويي له كه س نه بوو، بيگيريته وه. دهنگي به نديبزه كه له دوورپاني كامپوگرانده و ديفينووه ديت، كه ئاپورا يه كي زور له وينده ر خربوونه ته وه. ده چيته پيشتره وه، كه خه لكه كه ده يناسنه وه، ريگه ي بو ده كه نه وه. نه وه ي كه به دهنگ و ئاوازه وه بويه رو به يتي زنداني كردني ئوليفيه و شهري تن به تني نه وه ده گه ل فيرابراس دا، ده گيريته وه، منداليكه... نه ك كورته له يه ك. زور ورديله يه، لاواز و بي نموده، لاسايي گيتار ژه نين ده كاته وه، له هه مان كاتدا، رينگ و هوړي شمشيران و جريدبازي و هه فركي سوارچاكان و ئيكلام كردنيان بو چه زره تي شارلماني گه وره، نمايش ده كات. ژنيكي قز دريژ له سه ر نه رزه كه رونيشتووه، قوتوويه كي له كوشيا دناوه و بوونه وه ريكي زور لاوازي به ته نيشته وه يه، سه راپاي له خاك و خولا يه، نيگا و نوريني نابيينايي كوړي هه يه. نه بوت جواو ده يانناسيته وه: هه مان نه و سې كه سه ن كه ده گه ل بابه يواكيم دا ديتبووياني، هه مان نه و سيئانه ي كه ئانتونيو فيلانوقا جينگه ي كردبوونه وه، ريگه ي دابوون له عمار و فروشگا كه دا بخه ون. ده ست دريژ ده كات و ده يخاته سه ر شاني كابرا بچووكه كه و، كابرا دم و ده ست بيدهنگ ده بيت.

ليي ده پرسيت: "به يتي ترسناك و په ند ئاميزي روبه رته ي شه يتان سيفه ت ده زاني؟"

كورته له، دواي هه لوه سته يه ك سه ري نه ري ده له قيني.

داروغا، به راويژيكي ميهره بان ده ليت: "حه زده كه م، جاريك له جاران بومي بگيريته وه. نه وسا بو قه ره بوو كردنه وه ي نه و وه خته ي كه له ده ستي دابوو، به غاردان ده كه ويته ري. ده وروبه ري ريگاي كامپوگرانده، يه كپارچه چال و قورتي گولله توپانه. رووكاري ماله كه ي پيشكاره كه ي جارانې كانودوس، به گولله داييژراوه. نه بوت جواو له بن ليوانه وه ده ليت: "سو پاس وستايش بو مه سيحي موباره ك"، له سه ر به رميليك وله هه نبه ر پاچودا داده نيشيت. هيچ شتيك له سيماي پاچودا نايه ته فامكرن، به لام ده بيني كه ئانتونيو و هونوريو فيلانوقا، ماكامبيرا پير، جواوه زله و پدراو هه موو خې بوونه ته وه و بابه يواكيم له ناوه ندياندا راوه ستاوه و سه راپاي له قورا هه لكشاوه و قزي بژ بووه ته وه و رديني به رداوه ته وه. نه بوت جواو ليي ده پرسيت: "بابو، له جوازيرو هيچتان بو كه شف بوو؟ هيشتاش قوشه ن و له شكر به رپوه ن بو نه وي؟" بابه يواكيم، به راويژيكي گر به رسف ده داته وه:

"بابه ماكسيميليانو، وه كو چون به لينې دابوو له كيما داسه وه هاتووه و ليستيكي ته واوي بو هيناوم." كاغه زيك له گيرفاني ده رديني و به دهنگي به رزو به هانكه هانك ده كه ويته خويندنه وه ي: "ليواي يه كه م: فه وجين پياده ي حه وته م و چوارده يه م و سييه م به فه رمانده يي عه قيد يواكيم مانوويل دي ميدروس، ليواي دووه م: فه وجين پياده ي شازده يه م و بيست و پينجه م به فه رمانده يي عه قيد ئاناسيو ماربا گوفيا. ليواي سييه م: كه تبه ي پينجه مي توپخانه و ههردو فه وجي پياده ي پينجه م و نويه م به فه رمانده يي عه قيد ئوليمپيو سيلفيرا. فه رمانده ي گشتي سوپا، جه نه رال جواو سيلفا باربوسا. فه رمانده ي گشتي ئوپه راسيونه كان جه نه رال ئارتور ئوسكار."

هەناسە برکێی پێدەکهوێت، واز لە خوێندنەوه دێنی، گێژ و مەنگ دەروانیتە ئەبوت جواو. ئەبوت جواو دەپرسیت: "بابۆ، ئەم حەشاماتە هەر هەمووی چەند سەرباز دەبن؟"

قەشە وردیلەکه دەکهوێتە مینگە مینگ: "پێدەچی، نزیکە ی پینج هەزار کەسیک ببن. بەلام ئەمانە تەنیا ئەو سەربازانەن که لە کیماداس و مونتەسانتو هەلیان داوه. هیزین دیکەش لە باکوورەوه لە رینگە ی سرگییەوه بەرپۆهەن." بە دەنگێکی لەرزۆک دووبارە دەست بە خوێندنەوه دەکاتەوه: "تابوورێکی دیکەش بە فەرماندەیی جەنەرال لودیودا ئەمرال سافاگیت بەرپۆهەیه. لە لیوای سییەمیش، فەوجین چواروپینج وشەش بەرپۆهەیه. لەشکرێکیش که پیکهاتوو لە فەوجین پیادە ی دوازدهیه م، سی ویه کەم و سی و سییەم و فیرقە ی توپخانە و فەوجین سی و چوارەم و سی و پینجەم و چواردهیه م و بیست و شەشەم و سی و دووهم و لەشکرێکی دیکە ی توپخانە. ئەمانەش نزیکە ی چوار هەزار کەس دەبن. ئەمانە لە ئاراکاجو دابەزیون و خەریکه بەرەو جرامابو پێشپەرەوی دەکەن.

بابە ماکیسمیلیانو، نەیتوانیوه ناوی ئەفسەرانی فەرماندە ی ئەمانە بە دەست بێنیت. پیمگوت ئەوه گرینگ نییه. بەراستیش گرینگ نییه، وانیه جواو؟"

ئەبوت جواو بەرسف دەداتەوه: "نا، گرینگ نییه، بابە یواکیم بەراستی زانیاری زۆر چاکت بەدەست هیناوه، خوا خیرت بنووسی."

قەشە وردیلەکه، لە بن لیوانەوه دەلێت: "بابە ماکیسمیلیانو، پیاویکی باوهرداره. بۆی باسکردم که ئەو کارە ی لهویندەر زۆر خەتەر و بە تالوکه بووه، زۆر ترساوه. پیمگوت من زۆر لهو پتر ترساوم." بەدەم پیکەنینیکی دەستکردهوه، یەکسەر لە سەری دەپوات: "قۆشەنەکه لهو ی، لە کیماداس کیشە وئاریشە ی گەورە ی هەیه. ئەو هەموو خەلکه خواردنیان دەوی. هیشتا قافلەکه یان ئاماده نەکردوو، نە عەرەبانە ی پێویستیان هەیه نە قاترین پێویست بۆ گوێزانەوه ی ئەو هەموو چەک و تەقەمەنی و تفاق ی شەپە ی که پێیانە. دەلێت رەنگە چەند هەفتە یەکیان پێ بچیت تا خۆیان ئاماده دەکەن."

ئەبوت جواو سەریک دەله قینێ. کەس قسە ناکات، هەموو نوقمی ویزە ویزی پێشکە و پالە وانبازی ئەو زەرەدەواله یەن که سەرەنجام لە سەر ئەژنۆی جواوه زله دەنیشیتەوه. کابرای قوله رەش (جواوه زله) بە پەلە پیتکه یەک توور ی دەدات.

ئەبوت جواو سەری لە چەنە چەنی لە ناکاوی توتیه که ی برایانی فیلانوقا دەسورم ی.

بابە یواکیم دەلێت: "دکتۆر ئاگیار دوناسیمنتوم بینی، پێی گوتم که پیتان بلیم تاقە کاری که تۆ بتوانی بیکە ی ئەوهیه، که ئەم خەلکه، پێش ئەوه ی ئەم قۆشەنە بگاتە جی، بۆ گوندە وارەکانی خۆیان بنیریتەوه." هەلۆهسته یەک دەکات و ژیرا و ژیر نیگایه کی ترس ئامیزی ئەو حەوت پیاوه دەکات که بە ریز و دیکە تەوه تەمشای ئەو دەکەن و گو ی لە قسەکانی دەگرن. "بەلام ئەگەر بە نیازی ئەوه بی تا سەر شەپە ی سەربازەکان بکەیت، هەنگی عەرزیک ی تری بۆتان هەیه." سەری دادەنەوینێ، لەوه دەچی شەکه تی و ترس دەرفەتی ئەوه ی نەدەن، لەوه ی زیاتر بلێ.

ئانتونیو فیلانوقا دەلێت: "سەد تەفەنگی جووری کومبلی و بیست و پینج سەندووق فیشەک، هی سوپایه نفت و نوین، لە سەندووقی کارخانەدان، دەکر ی لە رینگای ئاوا و بندنگووه بهینر ی، رینگاکە ئەمینی ئەمینه." دەست

نیمچه کویرییهی که شکانی چاویلکه کهی تووشی کردبوو، نیگه رانی بکات - ئه و حاله تهی که خوی به هر شتیک و به هر که سیکا ده کیشا و ئه وهنده خوی به دار و به ردا کیشابوو هه موو گیانی شین بوو بووه وه، خوی به خه لکیدا ده کیشا و به رده وام ته وازی بینیته وه به م به و بلیت: " ببوره، نابینم، داوای بوردن ده کم" تا ئه و خه لکه ئارام بکاته وه که له گین بوو به گژیا بچن.

کورتته له، له ناکاوا نه قله کهی بری و به جه ماعه تی گوت که برسیه تی و بو ئه وهی دریژه به حیکایه ته کهی بدات، ده بی شتیک بخوات. یاروی رۆژنامه فان، به خه یال پوخساری پارانه وه ئامیز و سیمای سوالکه رانه ی ئه وی هینایه به رچاوی خوی. ئازای به دهنی په یامنی ره که که وته جو له. دهستی راستی به ره و لای جورما جولا و گرتی. له رۆژیکا چه ند جاریک ئه م کاره ی دووباره ده کرده وه. هه رجاری شتیکی تازه روویدا با ترس - که له ناخیا خوی مه لاس دابوو - دایده گرت، بویه هر به ئاسته میک سه ری په نجه کانی بهر ئه و ژنه بکه وتبا، ئیدی دلنیا هیور ده بووه وه. چونکه دوا ی ئه وهی بابو یواکیم رۆیی بوو، ئه م ژنه بوو بوو به تاقه هیوا و ئومیدی ئه و، چونکه ئه و ژنه پیی راده گهیی و وره ی وه بهر دهن و ترسی ده ره وانه وه. ئه و و کورتته له باربوون به سه ر شانی جورما وه. بوچی نه ده رۆیی و خوی له شه ری ئه وان رزگار نه ده کرد؟ له رۆوی به خشنده بییه وه بوو؟ نه خیر، بیگومان له رۆوی بیمو بالاتی و خه مساردیه وه بوو، له بهر ئه و ماندوویه تی وته مه لیه بوو، که له سه راپای نیشتبوو. به لام کورتته له، به و لیبوکباز یانه ی خوی به کیمانی چنگی ئاردی گه نمۆک (گه نمه شامی) یان چه ند پارچه گوشتیکی وشکه وه بووی بهر هه تاوی بو پهیدا ده کردن تا له برسا نه مرن. به لام ئه و (رۆژنامه فانه که) هیچ کاریکی نه بوو، بویه ئه گه ری ئه وه هه بوو ئه م ژنه درهنگ یان زوو له کۆل خوی بکاته وه.

کورتته له دوا ی چه ند نوکته یه ک که که سی نه هینایه پیکه نین، گه رایه وه سه ر گپانه وهی چیرۆک و حیکایه تی ئولیفیه. په یامنی ره نزیکینه که ههستی به ته ماسی دهستی جورما کردو دهستی خوی بو کرده وه. یه کسه ر ئه و شته نادیاره ی نیو دهستی، که پیده چوو پاروو نانیکی وشک بیت، خسته ده میه وه. به رژدی که وته جوینی، هه موو هۆش وگۆشی له لای ئه و پاروو بوو که له ده میا ده یگلاند و به زهحمهت، به لام به دلخۆشیه وه قووتی ده دا. له دلی خۆدا گوتی: " ئه گه ر نه مردم ومام، تا ماوم دژایه تی ئه م ژنه ده کم، ئه و گولانه ش ده کوره نیم که هاوناوی ئه ون." هۆکه ی ئه مه بوو که جورما به ترسنۆکیه که ی ئه می ده زانی و دهیزانی که ئه م ترسنۆکیه به چ رۆژو رۆژگاریکی ده گه یه نی. له کاتیکا هیدی هیدی، به تامه زرۆیی و ترسه وه پاروو هه که ی ده گلاند، یه که م شه وی کاندوسی بیرکه وته وه، که به نیمچه کویری، شه که ت وماندوو، به لاقی سسته وه هه نگاوی دهن، پیی هه لده که وت، ده که وت، هاوارو هورای "با بژی مورشید" گپژی کردبوو، له ناکاوا خوی له نیو گپژاوی ئاپورایه کی سه یرا بینی یه وه، که به کۆمه ل ویرد و سه لاواتیان ده خویند. له ناکاوا بیده نگیه کی ته واو بالی به سه ر هه موو لایه کا کیشا. به راده یه ک ئه و دهسته ی گۆشی که به دریژی رۆژه که به ری نه دابوو، به جو ری که ژنه که هاواریکرد: " دهستم به ربه. دهستم به ربه." دوا ی ئه وه هه راو هه نگامه که نیشته وه، خه لکه که بلاوه یان لیکرد، ئه و وجورما وکورتته له، هیلاک وماندوو له مه یدانه به رینه که ی نیوان کلپساکاندا مانه وه. قه شه که ی "کومبی" یان، که جه ماوه ری خه لکه که له خۆشی ئه وهی گه یی بوونه کاندوس، ده گه ل خۆدا رایان مالی بوو، لی ون بوو بوو. مورشید له وه عزه که ی خۆیدا سوپاسی خودای کرد که بو کاندوسی گه راندبووه وه. په یامنی ره نزیکینه که به خه یال وای وینا کردبوو که بابو یواکیم، له سه ر سه کۆیه که یان له سه ر بورجه که، له لای مورشیده وه وه ستاوه. موریرا سیزار هه قی بوو که ده یگوت: ئه م قه شه وردیله یه له هه وادارانی شه رقانه کانه، یه کیک بوو له وان. له و کاته دا یاروی په یامنی ره دهستی به گریان کردبوو، خه ریک بوو به دم هه نسکانه وه سه ری هه لده که تراو کۆلی گریانی له جۆش نه ده که وت.

وهكو مندال له ژنهى تاین دپاراپاوه كه له كانودوس دهربازی بكات. به لینی جل و بهرگ، خانوو وجیگه و ههموو شتیكى به ژنه ددها، بهو مهرجهى بهو نیمچه كویری و برسیه تیه بهرهلای نه كات. به لئى هم ژنه دهیزانى كه ترس زیړهى بهم پیاوه كړدووو و نامادهیه بو وده دست هیئانى سوژی نهو، هر مه راییه ك بكات.

كورتله هیكایه ته كهى ته واو كړد. یاروی روظنامه قانی نزیكین، لیړه و له وی گویى له هندی چهلې په راگنده بوو. نهوسا حه شاماته كه بلاوه یان لیکرد وچوون به لای كاری خو یانه وه. هه ولیدا بزانی ناخو خه لكه كه بهرله وهى برؤن، دهستی یارمه تیان بو دریز كړدوون یان نا. به لام خه مین و نائومید ههستی كړد كه س نهو كارهی نه كړدوو. كه ههستی كړد، به ته نیا و هر خو یان له ویندهر ماونه ته وه له بن لیوانه وه گوتی: "هیچ؟"

ژنهى تاین، به هه مان راپوژی بیموبالاته وه گوتی: "هیچ" وهستا.

په یامنیړه نزیكینه كهش ههستا، كه دیتی ژنه كه، به به ژن و بالای ورد و قژی په ریشان و كراسه دپاوه كه یه وه، كه وته ری - دواى كه وت. كورتله ش به خنه خن دواى كه وت، سه ری به ئاسته م دهگه ییه ئانیشكى په یامنیړه كه. گویى لیوو كه كورتله گوتی: "نه مانه له ئیمه ش مرده لوخترن. جورما "کیپو" له بیره؟ ئیره خه لكی كه مئندانی له ویش زیاتره. به عه مراتت هم هه موو خه لكه یه ك دهست، كویر، شهل و سه قهت، گهر و گول، بی لووت و بی گوی و كه چهل و به لكه ت دیتوو؟ جورما تو باش سه یرت نه كړد، من باش سه یرم كړد، چونكه من له ناو نه مانه دا هه ست ده كم ساغم، یه كه له چاو له ناو كویرانا پاشایه."

له پیکه نینیكى شادی دا. روظنامه قانه كه، گویى لیوو كه به دهم ریوه، فیکه ی شادی لیده دا.

له ناکاوا به راپوژیكى پرتاسه وه پرسى: "تو بلنى نه مپوش ئاردی گه نمؤكمان بدهنى؟" به لام بیرى له شتیكى دی ده كړدوه، به راپوژیكى تال له سه ری رویی: نه گهر راست بی كه بابو یواكیم بو جییه كى دی رویی بی، ئیدی كه س نابى به داماندا بگات. بو همه ی له گه لدا كړدین؟ بوچی دهستبه ردارمان بوو و به جی هیشتین؟" كورتله گوتی: "چما دهستبه ردارمان نه بیئت؟ ئیمه بو نهو ده كه یه چی؟ ده مانناسیت، ده یناسین؟ مه منونى خوا به له سایه ی سه ری نه وه وه، میچك هه یه له ژیریدا بخه وین."

راستی ده كړد، یاروی قه شه یارمه تی دابوون. له سایه ی سه ری نه وه وه سه قفى هه بوو له سیبه ریا به وینه وه، هه لبه ته به هوئى نه وه وهو له سه ر پاسپارده ی نهو، كه نهو به یانیه، كابرایه كى دهنگ گه وره ی ریشن، هاتبووه دیاریان وپیى گوتبوون: "رابن، ده توانن له نیو عه مار و فرؤشگایه كه بخه ون. به لام له بیلومونته مه چنه ده ری." نهو روظه، شه وه كه ی له دهشت ودهر نووستبوون، كه له خه و رابووبوون، ئازای له شیان ره ق بووبوو.

ئایا نه مانه زندانى بوون؟ نه نهو و نه جورما و نه كورتله شتاقیان، هیچ پرسیارى كى له و بابو ته یان له و كابرایه نه كړد كه هه بیبه تی فرمانده ی هه بوو و له خو یه وه خو ی له وان كړدبوو به خاوه ن. كابرا بیهیچ قسه یه كى دی، نه وانى برد بو شوینی كه یاروی روظنامه قانی نزیكین وای وینا ده كړد، شوینیكى به رین، تاریك وجه نجال وپر له شتومه كه. به لام بهرله وهى بروات - به بی نه وهى لییان بپرسیت كه كین، یان چ ده كنه له ویندهر، یان ده یانه وی چ بكن - جاریكى دی لیى دووباره كړدنه وه كه بو یان نییه و ناتوانن له كانودوس وده ربكه ون وپای سپاردن كه ده ست بو چه كه كان نه به ن. كورتله و جورما بو یان روونكړدنه وه كه هر چوار ده وریان پره له تفهنگ و بارووت وهاوه ن و لووله دینامیت. یه كسه ر زانى كه نهو چه كانه، نه واننه كه له كه تیه ی حه وته م گیرابوون. یانى شتیكى سه یر نه بوو، كه به ناچارى له نیو هم هه موو ده سكه وته جهنگیه دا بخه ون؟ نه خیر، له میژبوو ژیان

هیچ لۆجیکیکی تیا نه مابوو، له غیابی لۆجیکا هیچ شتیک سهیرو نائاسایی نییه. ئیدی ئهوه ژیان بوو: پیاو دهبا وهکو خۆی قه بوولی بکات یان خۆی بکوشتبایه.

ههستیگرد، لیره دا شتیکی ناماقوول، نا عهقلانی به سه شتهکان و به سه خه لکی و به سه مه رگا زاله، شتیکیه بی ئینسافییه ناوی بنه ی شیتی، ناشکرئ ناوی بنه ی ئیمان یان خورافه. شتیکی بوو ئه و شه وهی ئاپورا ی خه لکه که دهوری مورشیدیان دابوو، ههستی پیکردبوو، خه لکه که رهق راوه ستابوون، جووله یان لیوه نه دههات. گوئیان بوو ئه و دهنگه دلیر و غه ریبه دهگرت که له بیده نگیه که دا، دهنگی ده دایه وه. یاروی په یامنیری نزیکیین، ئه وه ندهی حه په ساوی بیده نگیه حه شاماته که بوو، سه رسامی قسه و راویژه شکوداره که ی ئه و پیاوه نه بوو. ئه و بیده نگیه ی که بالی به سه ردا کیشابوون و هه موو کر و کپ گوئیان راده دیرا، وهکو... وهکو... نائومیدانه هه ولیده دا به شتیکی بچووینی، شتیکیه له قوولایی یادگهیدا په نگاوه ته وه، هه رچی ده کرد بوو نه دههاته ده ربیرین، دلنیا بوو، هه رکاتی له یادگه یه وه سه ربکات، دهیوانی ههستی ئه و ساته ی خۆی ده ربیرئ.

به لئ "کاندومبله یه" هه ندیجار له و کوخته په رپووتانه ی زنجیانی شاری سلقادور یان له کوچه وکولانه ته نگه کانی پشت ویستگه ی " کالسادا"، که له هه ندئ سرووتی گه رم وگورپی ئه و تیره و تایفانه دا ئاماده ده بوو که به زمانانی ئه فریقایی له بیرکراو ده خوینران. جوړه سیسته میکی ژیانی ده بیینی، سازش له نیو خه لکید، زه مان، شوین، جوړه ئه زمونیکی به شه ری ده بیینی، به ده ر له هه ر لۆژیک و ههستیکی ساغله م وئه قلانی، ریک وهکو ئه و شته بوو- که لیره دا، له م تاریکیه دا، سه روسیما و تاپوی خه لکه که ی تاریکتر ده کرد - له و بوونه وه رانه دا ئه وه ی که شف ده کرد، که هه موو ئاسایش و ته ناھی و توانایه کی خویان له بیستنی ئه و دهنگه گر، قووله دا ده بیینییه وه، که هه موو پینداویستیه ماده کانی به که م دهگرت و ته که زی له سه ر شته روحیه کان ده کرد، له سه ر ئه و شتانه ی نه ده خوران و نه له بهر ده کران و نه ده سوان: له سه ر بیر، سوژ، هه ست و فه زیله ت ده کرد. رۆژنامه قانه نزیکیینه که، به ده م گوگیرته وه له و دهنگه، ههستی کرد له ناکاوا سه ده مه کانی ئه و حاله ته ی کانودوسی، به رده وامی ئه و هه راو هه نگامه یه ی کانودوسی بو ساغ بووه ته وه. به لام وهختایه ک قسه کانی مورشید ته واو بوون و خه لک و حه شاماته که جه زمه به ری دان و وه خو هاتنه وه، هیشتا له هه مان حیره ت و حه په سانی پیش کوپی وه عزه که دا بوو.

گوپی له دهنگی ژنه که ی ئانتونیو یان هونوریو فیلانوفای بوو، ئاخه دهنگی ئه و دوو ژنه وهکو یه ک بوو، دهیگوت: " وه ره ئه م توژه ئارد وشیره ش بو ههنگو."

دهستی له بیرکردنه وه هه لگرت، جله وی بو خه یال به ردا، ئیستا جگه له بوونه وه ریکی تامه زرۆ، که پارووی بچووی گه نمۆکی به سه ری قامه کانی ده په ستایه ده میه وه هیچی دی نه بوو، به لیکه که ی ده می ته ری ده کرد، ماوه یه ک له ده میا راید هگرت و پاشان قووتی ده دا. بوونه وه ریکی که له گه ل هه ر قومه شیریکا سووکه ئاسووده بییه کی به خووه ده بیینی و ئاهیکی پیدا ده هاته وه، ههستی به جوړه منه تباری و سوپاسگوزاریه ک ده کرد. که له نانخواردن بوونه وه کورته له قرقینه یه کی دایه وه، رۆژنامه قانه نزیکیینه که گوپی له پیکه نینه پر شادیه که ی بوو. ده بیره وه چوو: "ئه گه ر تیر بی خوشحاله وئه گه ر برسی بی غه مباره." به خویشی هه ر وابوو. ئیدی خوشحالی یان خه مباری ئه و زیاتر په یوه ندی به ورگیه وه هه بوو. ئه م حه قیقته ته ساده یه به سه ر کانودوس دا زال بوو، حوکی کانودوسی ده کرد. به لام ده کرا ئه م خه لکه به مادی بزانیین؟ ئاخه بیریکی دیکه له م رۆژانه ی دوایی دا، به سه ریا زال بوو، ئه ویش ئه وه بوو که ئه م کوومه لگه یه له ریکه یه کی گونگ و نادیاره وه، یان له وه یه

به رېکهوت خوی له پیداوایستیه فیسولوجیهکان، له ئابووری، له ژیانی رږژانه وهه شتیکی دیکه له دنیای ئه ودا به بنه پرتی و ئه زهلی ده ژمیردرا، رزگار کردبی. ئایا ئه م به هه شتی روحانیهت وکلؤلی و کویره وه رییه مه عنه ویه ده بی به دوا گوړی؟ له هه وه لین رږژه کانییا له کاندوس، کومه لیک وه هم و گومانی له لا بوو، ته سه وری ده کرد که قه شه وردیله که ی کومی ئه و له بیر ناکات، به له د و ئه سپیکی بو په یدا ده کات تا بتوانی بو سلفا دور بگه رپته وه.

به لام بابو یواکیم نه هاته وه به لایانه وه و خه لکی ده یانگوت سه فه ری کردو وه. ئیدی ئیواران له سه ر دار به ست و ئه سکه له ی په رستگه و خه لوه تخانه نیوه چله که دهر نه ده که وت، به یانیانیش پیش نویژی و نویژ ونزای نه ده کرد. هیچ کاتی نه یتوانی بوو له یاروی قه شه نزیک بیته وه و نه یتوانی بوو، له ناو ئاپوړای ئه و پیاو و ژنه چه کدارانه ی که سه رو تیلما سکی شینیان له سه ریان به ستبو و شان به شانی یه کدی وه ستابوون و پاسه وانی مورشید و یاوهره نزیکه کانی ئه ویان ده کرد. نها که سه نه یده زانی که یاروی قه شه گه راو هته وه یان نا. ئایا ئه گه ر توانیای قسه ی ده گه لدا بکات، رهوشی ده گوړا؟ ئه گه ر دیتبوای ده بویه چی پی بلیت؟ "بابه یواکیم، من ده ترسم لیره، له ناو شه رږانه کاندای بمینمه وه، لیره دهر بازم بکه، بمگه یه نه جییه ک که سه رباز و پولیسی لیبیت تا بمپاریزن." که م دابیژیک ته سه وری وه لاهمه که ی یاروی قه شه ی ده کرد: "ده ی جه نابی په یامنیر، ئه وانه چه ئه مانیک بو من دابین ده که ن؟ مه گه ر له بیرت چوه که من به په رجوو له دهستی یاروی سه ربز زگار بووم؟ یانی تو به راستی قه ناعه تت وایه که من ده توانم بو شوینی بگه رپمه وه که سه رباز و پولیسی لیبین؟" زور به تووندی و توورپه یی له قاقای پیکه نینی دا. گوئی له پیکه نینه که ی خوی بوو. ترسا له وه ی به و کاره ی ئه و خه لکه تارمایی ئاسایانه ی بیزار کردبی که له وینده ر ده ژیان. کورته له ش که بینی پیکه نینه که ی گیرویه، دووباره له قاقای پیکه نینی دا. په یامنیره که ئه وی له زهینی خویدا به رجه سه ته ده کرد، بوونه وه ریکی بچکوله ی شیواو بوو، به دهم پیکه نینه وه هه لده به زییه وه. له وه په ست بوو که ده بیینی جورما وه کو هه میشه په ست وگرژ و مونه.

دهنگیکی نیرانه ی ناساز گوتی: "به راستی دنیا یه کی بچوکه. نه مردین، دووباره یه کترمان بینیه وه." په یامنیره نزیکبینه که ههستی به دوو تارمایی کرد که نزیک ده بوونه وه. یه کیکیان له وی تریان کورت تر بوو، په له یه کی سووری به مله وه بوو، دیار بوو ده سه سه رکه ی بوو، هات و ریک له به رده م جورمادا راو هه ستا. "وام ده زانی سه گه کان، له وینده ر، له سه ر شاخه که، کوشتوویانیت."

جورما به رسفی دایه وه: "نا، نه یان کوشتم."

کابرا گوتی: "پنم خو شه. ئه گه ر بیانکوشته بای زور ناخوش ده بوو." رږژنامه فانه نزیکبینه که، یه کسه ر له فکران راچوو: "دیاره ته ماحی له م ژنه کردو وه، هاتو وه له گه ل خوئی بیات." ناو له پی که وتته ئاره قه کردن. ژنه له گه ل خویدا ده بات و کورته له ش دویان ده که وی. که وته له رزین: ئه وه ی له خه یالی خویدا وینا ده کرد که چون به تاقی ته نیا ده مینیته وه، ده سه وه ستان و داماو به چاوی پر وشه وه، له م تاریکستانه دا خوی به دار و به ردا ده کیشیت، له برسایان له ترسا ده مریت.

گوئی له پیاو هه که بوو به دهنگیکی نیمچه مه رای ی ئامیز و به ته وس و توانجه وه ده لیت: "چی، جگه له کورته له، یاوهریکی دیکه شت بو خو په یدا کردو وه. ده ی باشه، دوی ده تبینم. جار ی خدا حافیز. سوپاس بو مه سیحی موباره ک."

جورما، وهلامی نه دایه وه، په یامنیره نزیکیبینه که هر له وئ وه ستابوو، نازای هاتبو وه وه یهک، چاوه پروانی - خویشی نهیده زانی بو - شه قیک، زلله یهک، تفیک بو.

دهنگی جیاوازتر، له دهنگه که یه که م، له گوئیدا زرینگایه وه: "ئمه هموو شته که نییه." دواى توژیک زانی که ئمه ئه بوت جواوه. "زور شتی دی هه یه، له عماره که ی پشته وه، له و عماره ی پیسته کانی تیایه، هه لمان گرتوون."

پیاوی یه که م، که نها راویژده که ی که می نهرم و بی لایه نانه بوو، گوئی: "ئوهنده باشه، بهش دهکات." ئه بوت جواو به رسقی دایه وه: "نا، بهش ناکات، ئه گهر هه شت نو هه زار سه رباز به ریوه بن بهش ناکات. دوو ئه وهنده وسی ئه وهنده ش بهش ناکات."

دهنگی یه که م گوئی: "ئهری، راسته."

گوئی لیبوو که به بهرده م و به پشتیاندا دین و دهرون، پنی وابوو تفهنگه کانیان خاوین دهکرده وه، سه حیان دهکرده وه که ئاخو به که لک دین یان نا، قهره وله کانیان ساغه یان نا، میله کانیان دینه وه یان نا، پیویستان به حبل لیدان هه یه یان نا. هه شت نو هه زار سه رباز به ریوه بن؟

ئه بوت جواو گوئی: "هه ندی له مانه به که لکی به کاره یان نایه ن. پاچو سه یری ئه مه یان بکه، لوله که ی هه لزاوه، په له پیته که ی شکاوه، قوناخه که ی درزی بردوووه."

پاچو؟ که واته ئه و پیاوه ی دههات ودهچوو، قسه ی دهگه ل ئه بوت جواو دا دهکرد، دهگه ل جورمادا دهپه یقی، پاچو بوو؟ ئه م دوو پیاوه باسی جه واهیراته که ی پاکیزه یان دهکرد، باسی یه کیکیان دهکرد که نیوی دکتور ئاگیار دوناسیمنتو بوو، دهنگیان دهگه ل هه نگاوه کانیاندا تیکی دهکرده وه. هه موو چه ته کانی بیابان له ویندهر بوون، هر هه موویان بوو بوون به باوه ردارانی ته و او عیار. ئه مه چون راقه و شروقه دهکرا؟ هویه که ی چی بوو؟ به لای ئه ودا رته بوون، روژنامه قانه نزیکیبینه که توانی دوو لاق له نزیکی خویه وه به دی بکات.

گوئی له کورته له بوو که پرسى: "دهته وئ حیکایه تی ترسناک و په ند ئامیزی روبه رتی شه ی تانت بو بگیرمه وه؟ دهیزانم، هه زار جارم گيراوه ته وه. بوئی بگیرمه وه ئه زبه نی؟"

ئه بوت جواو، به رسقی دایه وه: "ئیستا نا. به لام چه زده که م له روژیکى دیدا گویم لی بی. به راست ئه وه بوچی پیم ده لئی ئه زبه نی؟ مه گهر ناوم نازانی؟"

کورته له، له بن لیوانه وه گوئی: "با، دهیزانم. داواى بوردن ده که م..."

دهنگی پنی پیاوه کان دوورکه وته وه. روژنامه قانه نزیکیبینه که، دووباره ده بیره وه چوو: "ئو پیاوه ی که گوچی که و که پوی ده بری، دژمنه کانی دهخه ساند، هر فی یه که می ناوی خوئی به له شیانه وه دنا، ئو پیاوه ی که هه موو خه لکی گوندیکی کوشتبوو، تا بیسه لمینی که شه ی تانه وپاچو، پاچوی قه ساب، دزی په زان، پیاوکوژی خویری." ریک له نزیکی ئه وه وه وه ستابووون. حایرو چه په سا بوو، چه زی دهکرد دهست به نووسین بکات.

گوئی لیووو که کورته له دهلیت: " بینیت چۆن قسه ی دهگه ل دهکردی؟ چۆن ته مه شای دهکردیت؟ خه نی له خۆت جورما. له گه ل خۆیدا دهتبات، ده بی به خاوه ن مال، له سه رمیز و کورسی نان دهخۆیت. ئاخه ر پاچو، له به رپرسه گه وره کانی ئیره یه."

به لام چی له ری بوو؟

ملازم پیرس فیریرا، له دلی خۆیدا دهلیت: " لیره دا، هه ر نه فه ره و ده میشی به ر ناکه وئ، هه زارانی به ر ده که وئ. بۆیه خه یالیان ئاسوووده یه که که س ده ره قه تیان نایه ت. هه ر بۆیه ش وه ختایه ک که سیکی تازه دیت وکشیان لیده کات تا بیانترسینی و بتارین، له جیی خۆ ناجولین. ئه مانه تاچه میشی عالم بوون، که وه ختایه ک له نزیکه نزیکه وه به لایاندا ره ت ده بوو وده یویست بیان تارینی له جیی خۆ نه ده جولان. به چاوه ئاویته کانیان و به ته وسه وه ده یانروانیه ئه و کلۆله به سه ته زمانه که ده یتوانی زۆر به ئسانی بی پلیشینیته وه، به لام ئه و کاره قیزه ونه چ سوویدیکی هه بوو؟ ده دانه میشی دی جیگه ی ئه و یه که یان ده گرته وه که پلیشینرا بووه وه. که واته باشترین کار ئه وه بوو ده گه لیاندا بگونجیی وه کو چۆن سیرتاویه کان (سارانشینان) ئه و کاره یان ده کرد. ریگه یان پیده دان، به سه ر جله کان و خۆراکه کانیاندا برۆن، گو به ده رو دیواری خانووه کان و خۆراکه کانیاندا بکه ن. خوینی منداله نه وزاکانیان بمژن وه موو کار وکار دانه وه یه کیان ئه وه بوو، له سه ر ئه و کلۆ شه که ره بۆره یان هه لفرینن که ده یانویست بیخه نه ده میانه وه، یان که میشیک ده چوه ده میانه وه بیتفیننه وه. ئه مانه له میش و مه گه زین سلقادور گه وره تر بوون. ئه مانه تاچه بوونه وه ری قه له وی ئه م دیارو ده قه ره بوون، که خه لکه که ی وگیانه وه ره کانی، بچووکی بچووک بوو بوونه وه.

له ئوتیلی کونتینانتال دا، به پروتی له سه ر جیگا که ی راکشابوو. ده یتوانی له په نجه ره که وه ویستگه ی قیتاره که و ئه و تابلویه بدینیت: " فیلابادی سانتو ئانتونیوداس کیماداس ". زیاتر رقی له کامیان بوو: له میشه کان یان کیماداس؛ ئه م شارهی که وا هه ست ده کات ده بی باقی ته مه نی، به بیزاری و بی تاچه تی ونا ئومیدی تیا به سه ر به ریت و فه لسه فه ریسی سه باره ت به میش و مه گه زان بکات؟ ئه مه یه کیکه له و ساته تالانه ی که ملازم له بییری بچیت که پیاویکی پایه داره. چونکه ژووریکی بچووکی ته نیای له هوتیلی کونتینانتال دا هه یه که هه زاران ئه فسه ر و سه ربازان که دوو دوو یان چوار چوار، له و مالانه دا به سه ر یه کدا ته پیون که سوپا دهستی به سه را گرتوون یان به کریی گرتوون وه ره وه ها ئه وانه شی - واته زۆرینه - که له کوخته کانی که ناری ئیتاپیکورو، ئاکنجی بوون. ئیدی خۆی و به ختی، به حوکمی ئه و پایه یه ی هه یوو، له م ئوتیله دا ژووریکیان دابوو یه. ده میکه لییره یه، له و کاته وه که که تیبه ی حه وته م به کیماداس دا تیپه ری بوو و عه قید موریرا سیزار، ئه رکی حه قاره ت ئامیزی سه ره رشتی نه خۆشانی به ره ی دواوه ی سوپای پی سپاردبوو. له م په نجه ره یه وه، ئه و بویه رانه ی ده بینی که له سی هه یقه ی دوایدا، له دهشت وده ره کانی باهیا و به رازیل دا پروی دابوو: حه ره که تی موریرا سیزار به ره و مونته سانتو، گه رانه وه ی له نا کاوی رزگار بووانی ئه و کاره ساته، که هیشتا له سه رسامی یان له ترسا ئه بله ق بوو بوون و چاویان په ری بووه تۆقی سه ریان. له وه به دواوه ئه و قیتارانه ی بینی بوو که له سلقادوره وه ده هاتن و هه فته له دوا ی هه فته سه ربازانی پیشه یی و فه وجین پۆلیس و که تیبه یین خۆبه خشیان له سه رانسه ری ولاته وه دینا و له م شاره دا، له م شاره دا که میش و مه گه ز داگیریان کردبوو، هه لیان ده رشتن تا تۆله ی نیشتمانپه ره رانی کوژراو بکه نه وه، ئاپروی پژاوی دام و ده زگا ته وه یین کراوه کان بکرنه وه و ده سه لات و سه ره ری کۆماری

بگيرنهوه. ملازم پيرس فريرا، له هه مان په نجه ره وه به چاوى خوى بينى بووى كه چوڼ دهيان و دهيان يه كه و فوجين زور وره بهرز و تامه زروى جهنگ و شه، گيرودهى ئه و داوه جالجالوكانه دهبوون، كه له جىي خودا دهى چه قانندن و ويل و سره گهردان گرفتارى كومه ليك كيشه وئاريشه دهبوون كه هيچ په يوه ندييه كى به و نارمانه ئايدىاليانه وه نه بوو، كه ئهوانى كيشابووه ئيره: پيكادانى بيهوده، دزى، كه مى جىگا، خواردن، وه سيله ي گواستنه وه، دژمن و ژن. ملازم پيرس فريرا، شهوى پيشوو، له كوښونه وهى ئه فسه رانى ئه ركانى فوجى سىي پياده دا به شدارى كړدبوو، كه كوښونه وه كه به سه ده مى حه ياچوونيكى سه يره وه كرابوو - ديار نه مانى سه د تفهنگى جوړى كومبلى و بيست و پينچ سه ندوق فيشهك - دواى ئه وهى عه قيد يواكيم مانويل دى مديروس، ئه و ئه مره ي خوينده وه كه ئه گهر ئه و چه كانه يه كسه ر و بى دواكه و تن، نه گيردرينه وه، ئه وا بهر پرسیارن له و دزیه، يه كسه ر دادگايى و گولله باران ده كرين. ئاگادارى كړدبوونه وه كه كيشه ي گهره ئه مه يه كه گويزانه وهى ئه م هه موو ته قه مه نيهى له گه ل له شكره كه دا هينراوه بو كاندوس - هيشتا ئه نجام نه دراوه و له بهر ئه مه هيشتا وهختى حه ره كه تى يه كجاره كى ديارى نه كراوه.

له ته قه ي دهرگا دهرت، ملازم پيرس فريرا ده لیت: "وهره ژوورئ." موراسيله كه ي خويه تى، هاتووه تا بىرى بخاته وه كه سه رباز (كولوز) ئاماده يه بو سزا. له و كاته دا كه به دم باويشك دانه وه خوى ده گوړى هه وليده دا روخسارى ئه و سه ربازه پياده يه بينيته وه بهرچاوى خوى كه بهر له مانگيك يان هه فته يه ك به هه مان سه ريپچى شه لاق كارى كرابوو. كيه سه ريپچى؟ هه موو سه ريپچيه كانى له بىر بوو: ده له دزى له كه تيبه كه، يان له و مالباتانه ي كه هيشتا له كيماداس نه روى بوون، شه ركردن له گه ل سه ربازانى فوجه كانى ديكه دا و هه ولى فیرار كردن و هه لاتن. زورجار نه قيبى سریه كه ئه وى راده سپارد كه سه رپه رشتى ئه نجامدانى شه لاق كاريه كه بكات، كه دهيويست به و كار وسزايانه زهبت و رهبت وزاكونى هيز ويه كه كان، كه رور به رور به سه ده مى بىزارى و بيتاقه تى سه ربازه كانه وه خراپتر ده بوو، دابىن بكات. شه لاقكارى و جه لده كاريك نه بوو كه ملازم پيرس فريرا، له حاله تى ئاساييدا، حه زى ليبيكات و پىي خوش بيت. به لام له م ره وشه ي ئيستادا كاريك نه بوو حه زى لينه كات. ئيدى ليره دا، له كيماداس دا بووبوو به به شىك له كارى رورانه، وه كو خه و تن، جل له بهر كردن و داكندن، خواردن، ته علم دانى سه ربازان به زاراه تاييه تيه كانى تفهنگه كانى كومبلى ومانليچر، روونكردنه وهى مانى هيرش و بهرگرى، يان فه لسه فه ريسى دهرباره ي ميش ومه گه زان. ملازم پيرس فريرا كه له ئوتيلى كونتينانتال ودهر ده كه وى وريگه ي (منيدادى ئيتابيكور) ده گريته بهر، ئه مه ناوى ئه و هه ورازه به رده لانه يه كه بو كليساى سانتو ئانتونيو دهروات.

به دم ريگاوه سه ربانى ئه و كوخته بچووك و په رپووتانه ده بينى كه به بويه سىي وسه وز وشين بويه كراون، له وينده ره وه، قه دپالى گرده كانى ده وروبه رى كيماداس ده بينى كه يه كپارچه بنچك و ده ونى وشكن، دلى به حالى ئه و فوجه پيادانه ده سووتى، كه له و قه دپاله سه خت و گهرمانه دا مه شقيان پيده كرا. هه زاران جار سه ربازانى تازه ي بو ئه وينده ر بردبوو، تا راهينان و مه شق له سه ر سه نگر ليدان بكه ن و ديتبوويانى كه چوڼ شه لالى ئاره قه ده بوون و هه نديچار ده بوورانه وه. زورجار ئه و سه ربازانه ي له ديار و ده قهره فينك و كويستانية كانه وه ده هاتن دواى چند سه عاته رييه ك له م دهشت و بيا بانه كاكي به كاكيه دا، به كوله پشتى و تفهنگه كانيانه وه وه كو فهرده كا له و گوړه ده كه و تن.

لهم کاتانهی رۆژا، شهقامهکانی کیماداس، هیشتا پر نهدهبوون له یونیفۆرم پۆشان، لهوههجه جۆراوجۆرانهی بهرازیل، که شهوان، له ههموو لایهکهوه ههڵدهقولان، ئەو ئەفسەر و سهربازانهی که دههاتنه دهرهوه له گهڵ خۆدا دهیانهیان، تا پیکهوه قسان بکهن، یان گیتار لیبدهن، گوئی له گۆرانی و ئاوازی گوندهکانی خۆیان بگرن و، چهند دلۆپه بیراندییهک، که به نرخیکی زۆر گران به دهستیان دینا بخۆنهوه. لێرهو لهوئێهه سهربازانی دهبینی که قوچپههێ کراسهکانیان کردووهتهوه. بهلام بهدهم رینگاوه بۆ مهیدانی شار، که دار خورماکانی ههمیشه پر له تهیر و تو، تاچهیهک کهسی خهڵکی شار نابینی. جگه له ههندی گاوانی پیر و داماو، نهخۆش و، مهلول و خههبار لهوانههێ که له شار مابوونهوهو له بهر دهرگای مالهکانی خۆیانوه، که به ناچاری دهگهڵ ئەم غهوارانهدا دابهشیان کردبوو، به نهفرهتی ئاشکراوه تهمهشای ئەم و ئەویان دهکرد. ئیدی ههموو خهڵکی کیماداس بهرهبهره شاریان چۆل کردبوو.

له گوشهیهکی مهیدانی پانسیونهکهی (خاتوونی شکۆداری مه) دا که ئەم تابلۆیه بهسهر دهرگاکیهوه ههلواسرابوو "هاتنه ژوورهوه به بی کراس قهدهغهیه. " ملازم پیرس فریرا، چاوی به ملازم پینتو سوزا دهکهوئێ که بهرهو لای ئەم دههات و دهم و چاوی له بهر پرشنگی تیژی ههتاوهکهدا، لیل و تاریک دهینواند. ئەفسهریک بوو که بۆ فهوجهکهی ئەوان نهقل بووبوو، ههمووی یهک ههفته بوو گهیی بووه ئێره، هیشتا ههمان گهرم و گوپی و ورهبهزهی ئەوانههێ پیوه دیار بوو که تازه دهگهیبینه شار. ئەمانه جۆره دۆستایهتیهکیان پهیدا کردبوو و شهوانیان بهیهکهوه دهبرده سهر.

پینتو سوزا، دهکهوئێته شان به شانی و بهدهم رینگاوه بۆ ئوردوگایهکه، دهلیت: " ئەو راپۆرهه خویندهوه که سهبارته به ئاوا نووسی بووت. که ئەزموونیکێ ترسناکه.

ملازم پیرس فریرا، دهستی دهکات به سینهی بۆ چاوهکانی و تهمهشای دهکات: " بۆ ئیمه مانان که به سهلامهتی دهرچووین، بیگومان وایه؛ بهراستی ترسناک بوو، به تایبهتی بۆ دکتۆر ئانتونیو ئالفوس دوس سانتوسی بهلهنگان. بهلام کارهساتهکهی ئەواوا، له چاو ئەو بهلایههێ که به سهر میچهر فیبرونو و عهقید موریرا سیزار دا هات، ههچ نهبوو.

ملازم پینتو سوزا، دهلیت: " مه بهستم کوژراوهکان نییه، ئەو بهشههێ راپۆرتهکهت دهلیم که تایبهته به جل و بهرگه عهسکههری و چهکهکانهوه.

ملازم پیرس فریرا له بن لیوانهوه دهلیت: " ئەها، تیگهیشتم.

دۆستهکهی به راپوژیکێ گومانایهوهو بهدهنگی بهرز دهلیت: " سهر لهوه دهرناکهه یانی ئەفسههرانی ئەرکانی گشتی ههچیان نهکرد؟

پیرس فریرا دهلیت: " ههمان ئەو بهلایههێ به سهر ههیزهکانی ههردوو ههیرشی دووهم و سینهمدا هات، بهسهر ئیمهشدا هات. ئەوهی شکستی بهوانیش ههتا، زیاتر ئاکامی گهرماو دپک و دال و گهرد و تۆز بوو، تا شهرفانهکان.

شانهکانی ههڵدهتهکێن. راپۆرتهکهی پاش شکستهکه و دواي ئەوهی گهیی بووه جوازیرو، به چاوانی تهژی پوندکهوه نووسی بوو، بهو ئومیدهی گهیرانهوهی ئەزموونهکانی سوودیک به هاو قهتارهکانی بگهیهنیت. به دوور و درێژی باسی ئەوهی کردبوو که چۆن جل و بهرگهکان، له بهر ههتاو و باران وله ناو خاک و خۆلا پزی بوون.

چون قەمسەلە لۆكە و پانتۆلە سوفەكانیان بووبوو بە پەرۆ رزیو، بە سەر چل وچتیوی دارو دەوئەنەكانەو دەوئەنەكانەو. باسی ئەوئە کردبوو كە سەربازەكان چون كلاًو وپۆستالەكانیان لە دەست دابوو و بە ناچاری زۆربەى كات بە پى خاوسى رپیان دەکرد. لە ھەموو ئەمانەش گرینگتر ئەو بوو كە زۆر بە روونی و بە وردى باسى چەكەكانى کردبوو: "تفەنگى مانلیچەر، ھەرچەندە زۆر چاكن، بەلام زۆر جار دەنوسین. ھەرتۆزى لم بچیتە مەخزەنەكەىو، ئىدى مىلەكەى نایەتەو ھو گیر دەبیت. سەربارى ئەمەش، ھەرکە ژمارەىك دەستریژت پیکرد، گەرم دەبى و لوولەكەى دەشكى و خەشابه شەش فیشەكەى ناچیتە سەر. ئەمە جگە لەوئە قۆناغەكەى ھیندە ناسكە، بە ئاستەم زەربەىكەى پىكەوئى دەشكیت." ئەمانەى تەنیا بە نوسین تۆمار نەکردبوو، بەلكو بە وردى بۆ ئەو لیژنەى لیکۆلینەوئەىشى، كە بە دزیبەوئە لى پىچینەوئەیان لە گەلیا کردبوو، گێرأبووئەو، لە دەیان كۆرۆ مەجلیسى تاییبەتیدا باسى کردبوون. بەلام فایدەى چى بوو؟

دەلیت: " لە سەرتاوە وئەدەزانی باوهرم پىناكەن و لە دلى خۆدا قەناعەتیان وایە، ھەموو ئەمانە پاساون بۆ شكستەكەى خۆم. بەلام ئىستا بۆم بە دیارکەوتووئە بۆچى ئەفسەرانى ئەركانى گشتى ھىچ كاریك ناکەن." ملازم پىنتو سوزا دەپرسیت: "بۆچى؟"

"مەگەر دەتوانن یونىفۆرمى ئەم ھەموو سەربازانەى سوپای بەرازیل بگۆرن؟ ھەر ھەمووى لە كەتان و سوف دروست نەكراو؟ باشە ئەم ھەموو پۆستالە فرى دەدەنە سەر زبڵدانان؟ یان ھەموو تفەنگە مانلیچەرەكان توور دەدەنە دەریاو؟ ئىدى بە كەلك بىن یان نا، دەبى بە كار بەئىتریتەو."

گەشتنە ئوردوگای فەوجى سىیەمى پیاو كە لە كەنارى رۆژئاوای ئىتاپىكور ھەلیاندابوو. ئەم فەوجە لە شارەوئە نزیك بوو، بەلام فەوجەكانى دى زۆر لە كىماداسەوئە دوور بوون، كەوتوونەتە سەر و روبرو كەوئە. كوختەكان، لە ھەنەبەر قەدپالى گەردە سوورباوئە گەینەكەدا قوت بوونەتەوئە، كەنارى روبرو كە یەكپارچە تاتى بۆرەقنەى، ئاوە سەوزە تۆخەكەى روبرو كە بە بنیا دەروات. سەربازانى فەوجەكە چاوەروانى ئەون. جەلدەو شەلاقارى، یەكێكە لە بۆنە پر بىنەرەكان، چونكە فەوجەكە جگە لەو بۆنە كەمانە، ھىچ جۆرە سەرگەرمىیەكى دىكەى نىیە. كۆلوزى سەرباز، ئامادەى سزایەكەى، بە پشتى روتەوئە لە ناو بازنەى ئەو سەربازانەدا وئەستاوئە كە سەر دەكەنە سەرى، بە پىكەنىنەوئە وئەلامى تەشەر وئەسوعبەتى ھاوړىكانى دەداتەوئە. وئەختایەك جووتە ئەفسەرەكە لىیان نزیك دەبنەوئە، سەربازەكان روویان گەژ دەبیت. ملازم پىرس فریرا، ترسیكى لە ناکاو بە سىمای ئەو سەربازەوئە كە ئامادەى سزایەكەى بەدى دەكات. كە ھەموو ھەولێكى خۆى دەخاتە كار، بە گۆساختى و بىعارى و بە رەفتارى تەوسامیز ترسەكەى بشاریتەوئە.

ملازم راپۆرە رۆژانەكە دەخوینیتەوئە: "سى جەلدە. ئەمە زۆر زۆرە. كى ناوى خستووئە ئەم راپۆرەوئە؟"

كۆلوز، لە بن لیوانەوئە دەلیت: "جەنابى عەقید یواكىم مانویل مەدیروس، ئەزبەنى."

پىرس فریرا دەپرسیت: "چیت کردووئە؟" دەكەوئەتە لە دەست كردنى دەسكیشى چەرمى، تا لە كاتى وئەشاندى جەلدەكاندا، تەلزمى دەسكە دارینەكەى جەلدەكە، نەچیت بە ناو لەپیا. كۆلوز، پەشىو وپەرىشان، ژىراوژىر بە تىلەى چاوەروانىتە ئەملاوئەو لا، ئەو سەد سەربازەى كە بە پىتوئە لە دەورى وئەستاون، بەدەم پۆزخەنەوئە، لە بن لیوانەوئە ورتە ورت دەكەن. سەربازەكە، بە زەحمەت تفەكەى دەمى قووت دەدات و دەلیت: "ھىچ، ئەزبەنى."

پىرس فریرا، نىگایەكى پرسىار ئامیزى تەمەشاقانەكان دەكات.

ملازم پینتو سوزا، به قیزو بیزهوه دهلیت: " ویستوویه تی دستدریژی بکاته سهر شه پیورچییه کی که تیبه ی پینجه م. مندالیکه که هیشتا پازده سالی ته واو نه کردوه. جهنابی عه قید به خوی گرتوویه تی، کولوز، تو که سیکی که چره وی."

سهر بازه که، سهری به ملا و به ولادا باده دات و دهلیت: " درویه قوربان. شتی وانیه. جهنابی عه قید له مه به ستم حالی نه بووه. ئیمه ته نیا له روبره که دا مه له مان ده کرد. سویند ده خوم قوربان."

پینتو سوزا دهلیت: " که واته یاروی شه پیورچی له بهر ئه وه هاواری فریاره سی ده کرد؟ که بی ئه ده بی!"
سهر بازه که، وه کو بی خه تایه ک دهلیت: " له راستیدا، یاروی شه پیورچیش خراپ له نیازی من حالی بووبوو، ئه زبه نی." به لام که بینی ئه و قسانه ی بوونه مایه ی پیکه نینی ئاپورا که، خویشی ده که ویته پیکه نین.

ملازم پیرس فریرا یه کیک له و حه یزه رانانه، که موراسیله که ی بوی راگرتوون، هه لده گریت و چهند جاریک له حه وادا رای ده وه شینی و دهلیت: " تا زوتر دست پیکه نین، زوتر ته واو ده بین." هه رکه فیشکه ی دار حه یزه رانانه که بهرز ده بیته وه، سهر بازه راوه ستاوه کان هه نگاویک ده چنه دواوه. " ده ته وی چوار په لت به ستن، یان وه کو پیاوان به مجوره بهرگه ده گری؟"

کولوز، که رهنگی زهرد بووبوو، دهلیت: " وه کو پیاوان، ئه زبه نی."

یه کیک له لاوه دهلیت: " وه کو هه ر پیاوی که ته ماح بکاته میز مندالیکی شه پیورچی." دووباره قاقای پیکه نین بهرز ده بیته وه.

ملازم پیرس فریرا، دهلیت: " که واته وهرچه رخنه و دست به گونته وه بگره."

جه زره به کانی سهره تا زور تووند بوون، له کاتیکا حه یزه رانانه که پشتی سوور ده کرده وه، سهر بازه که کوور ده بووه وه، ده له رزی، بو خویشی، واته ئه فسه ره که له ئه نجامی ته قه لای خوییه وه له ئاره قه دا هه لکشابوو، بویه له جه زره به کانی دواتر دا هه ندی دهستی سووک ده کات. سهر بازه کان، به دهنگی بهرز جه زره به کان ده ژمیرن. پیش ئه وه ی بگه نه ژماره بیست، جیگه حه یزه رانانه کانی سهر پشتی کولوز خوین ده ده لینن و پشتی شه لالی خوین ده بی. له گه ل دوا جه زره به دا، سهر بازه که ده که ویته سهر چوکان، به لام یه کسه ر هه لده ستیته وه سهر پیاوان و به لاره لار ئاوری لای ئه فسه ره که ده داته وه و له کاتیکا سهر و چاوی له ئاره قه دا هه لکشاهو و چاوه کانی بوون به کاسه ی خوین، له بن لیوانه وه دهلیت: " زور سوپاس، ئه زبه نی."

پیرس فریرا، به دم هانکه هانکه وه دهلیت: " مه منونی به ختی خوت به که منیش وه کو تو ماندوو بووم. برؤ بو خه سته خانه که با پشتت تیمار بکن، پیاوان بلی با سپرتو و ته تروکی لیبدن. له ئیستا به دواوه، ده ورو خولی شه پیورچیان مه ده."

سهر بازه کان بلاوه ی لیده کهن، چهند سهر بازیک له گه ل کولوزا ده رون، یه کیکیان خاولیه ک به پشتی ئه وا ده دا و ئه وانی دی به که ناری روبره که دا نشیو ده بنه وه. تا له ئیتا پیکوردا، ئاوی به خودا بکن و خویان فینک بکنه وه.

پیرس فریرا، سەرۆچاوی لهو سه تله ئاوه دا ده شوات كه موراسيله كهی بۆی هینابوو، ئهوسا راپۆرتی ئه نجامدانی سزایه كه ئیمزا دهكات. له هه مان كاتدا، وهلامی پرسیاره كانی ملازم پینتو سوزا ده داته وه كه هیشتا هه ر مژوولی راپۆرته كهی ئه و بوو ده رباره ی واریقاته كهی ئاوا: " ئه و تفهنگانه كۆن بوون یان له وانه بوون كه تازه كړد رابوون؟"

پیرس فریرا ده لیت: " تازه نه بوون، له سالی ۱۸۸۴ دا له ساو پاولو و له شه ری پاراتادا به كار هاتبوون. به لام عهیب و ئیراده كه یان له كۆنیه كه یاندا نه بوو، كیشه له چۆنیه تی دروست كردنی ئه م مانلیچرانه دایه، ئه مه له ئه و روپادا و بۆ كهش و ههوا و زروفیكی جیاواز له هی ئیره دیزاین و دروستكراوه، بۆ سوپایه ك دروست كراوه، كه بزانی سیانه ی بكات كه ئه مه له لای سوپای ئیمه نییه.

دهنگی شه پیوران له هه موو ئوردوگاكانه وه و له یهك كاتدا بهرز ده بیته وه و قسه كهی پیده بریت.

پینتو سوزا ده لیت: " كۆبوونه وهی ئه فسه رانه. ئه مه له به رنامه ی رۆژدا تۆمار نه كراوه."

پیرس فریرا ده لیت: " دیاره سه بارهت به و سه د تفهنگه یه كه دزراوه. خه ریکه ئه فسه ره گه وره كان شیت دهكات. له وهیه دزه كانیان دۆزی بیته وه و بیانه وی گولله بارانیان بكن."

پینتو سوزا ده لیت: " یان له گینه وه زیری به رگری بۆ سه ردان هاتبی. خۆ ریا نگه یان دبوو كه دیت. "

به ره و شوینی كۆبوونه وه كانی فه وجی سی ده كه ونه ری. به لام كه ده گنه ئه وینده ر ئاگا داریان ده كه نه وه كه ده گه ل ئه فسه رانی هه ردوو فه وجی حه وته م و چوارده یه میشدا كۆبوونه وه یان هه یه، واته كۆبوونه وهی هه موو لیوای یه كه مه. به په له بۆ باره گای فه رمانده یی لیوا ده رۆن، كه له كارگه یه کی ده باغخانه یه کی كه ناری سیتا پیکور و به نیو فرسه خیک له سه رووی روباره كه وه ئوردو به زی كردوو.

به ده م رینگاوه بۆ ئه وینده ر، هه را وزه نا و جم و جو لیک نائاسایی له هه موو سه ربازگه كاندا به دی ده كه ن. شه پیوره كان هه را و هه نگامه یه کی ئه وتۆیان نابوو وه، كه كه س له مانای بانگه وازه كانیان حالی نه ده بوو. له ده باغخانه كه دا چه ند ئه فسه ریک ده بینن كه له پیش ئه ماندا له وینده ر كۆ بوو بوونه وه. پیده چوو هه ندیکیان تازه له عه سره خه و رابوو بن، چونكه هیشتا هه ر سه رگه رمی داخستنی دوگمه ی كراس وچا كه ته كانیان بوون. فه رمانده ی لیوای یه كه م، عه قید یواكیم مانویل دی مدیروس، له سه ر ته ختیک وه ستابوو و به ده م ده ست بادانه وه وتاری ده دا. به لام پیرس فریرا و پینتو سوزا به باشی گو ییان له قسه كانی نابیت، چونكه ده ورو به ریان یه كپارچه هاوار وهورایه: "بژی به رازیل" و " دروود له كۆمار. " هه ندی له ئه فسه ره كان له خۆشیا كلا وه كانیان بۆ ئاسمان هه لده دن.

ملازم پینتو سوزا ده پرسیت: " ئه مه چییه؟ چی روویداوه؟ "

نه قیبیک تۆپخانه به خۆشی و شادییه وه هاوار دهكات: " له زهرفی دوو سه عاتی دیدا به ره و كانودوس وه ریده كه وین."

بارون دی کانا براقا له بن لیوانه وه دهلیت: "ئهمه شتییه تیه؟ بهد حالی بوونه؟ ئهمانه کافی نییه، بویه ره که پوون ناکه نه وه. ده بی حهماقته وزه بر وزه نگیش له ئارادا هه بووی."

له ناکاوا، پوخساری "جهنتیل دی کاسترو"ی، به گونا ئال ولا جانگه زه رده کانیه وه هاته بهرچاوا، له یه کیک له بونه و ئاههنگه کانی کوشکا دانه وییه وه وه دهستی ئهستیلائی ماچکرد. ئهمه زهمانی بوو که بارون ئه ندای کابینه ی وه زیرانی ئیمپراتور بوو. کاسترو ناسک وه کو ژنان و دلپاک وه کو مندال بوو، ئاخو جگه له گه وجاتی و خوریاتی چ شتیکی پاکانه ی بو ئه و رهفتاره ی جهنتیل دی کاسترو ده کرد؟

به دهنگی به رزو به سه رو پوخساری تووره وه گوتی: "به قه ناعته و بوچوونی من ئهمه هه مان ئه و شته یه که له پشت رووداوه که ی کانودوس وله پشت هه موو میژووه ده یه."

پوژنامه قانه نزیکیینه که قسه که ی پیبری: "مه گهر ئهمه ی که به شه ر باوه ری به خوا هه بی..." دهنگه گره که ی بارونی له بوونی ئه و ئاگادار کرده وه: "وه کو خه لکی ئه وینده ر. هه موو شتیکی به لای ئه وانه وه پوون و خویا بوو... گرانی وقته و قری، گولله باران، ئه و پیاوانه ی ورگیان سفره تلش کرابوو، ئه وانه ی له برسا مردبوون. خوا یان سه گ، مه سیحی موباره ک یان مه سیحی ده جال، یه کسه ر ده یانزانی که کی له م دووانه، به رپرسه له هه ر بویه ریکی چاک یان خراپ. هه سوو دیان پینابه یته؟ ئه گه ر مروف بتوانی خیرو شه ری هه ر بویه رو شتیکی دیاری بکات، هه موو شته کانی به لاره ئاسان ده بیته."

بارون دی کانا براقا، له بن لیوانه وه گوتی: "له ناکاواو ئیستا جهنتیل دی کاستروم بیرکه وته وه. ئاخو دوای ئه وه ی که زانیویه تی چما نووسینگه ی پوژنامه که یان سووتاندووه و بوچی ئاگریان له ماله که ی به رداوه، چه ند حه په ساوه."

په یامنیتره نزیکیینه که، سه ری برده پیشه وه. به دوو قوئی، پووبه پرووی یه کدی له سه ر دوو کورسی چه رمی دهسکار پوونیشتبوون، ته پله کیکی بچکوله که سوراحیه کی پر له مه شرووی تیکه ل به (پاپایا و موز) له سه ر بوو، لیکدی هاویر ده کردن. کاتی به یانی زور به خیرایی ده رووی و ئه و روناکی و تیشکه ی که له باخه که ی ده دا له هی نیوه رو ده چوو، هاوار و بانگی فروشیاره گه نج و گه روکه کان که خوراک و تووتی و کتیبی ویرد و نزا و پینداویستی مالانیان ده فروشت، له سه ر دیواره کانه وه ده گه ییه ناو ژووره که.

په یامنیتره نزیکیین وشل وشیواوه که به دهنگه زیقاوله که ی گوتی: "ده کری ئه م به شه ی بویه ره که پوون بکریته وه و پاساوی خوی بو بهیتریه وه. ئه وه ی له ریودی جانیرو وله ساوپالو پرویدا لوژیکی وعه قلانی بوو."

- "ئهمه لوژیکی وعه قلانییه، کومه لیک گه جه ر و گو جه ر و چه ته برژینه ناو شه قامه کانه وه نووسینگه ی پوژنامان بسووتینن و په لاماری مالی تابه تی خه لکی بدن و خه لکانیک بکوژن که له سه ر نه خشه ش نازانن کانودوس له کوئییه، له به ر ئه وه ی چه ند چه ته و پیگریکی سه ره رو، له دووری هه زاران کیلومه تر، په لاماری قوشه نیکی سوپاییان داوه تیکیان شکاندووه؟ ئاخو ئهمه لوژیکی وعه قلانییه؟"

پوژنامه قانه نزیکیینه که، گوتی: "بانگه شه و پروپاگهنده خوینی ئه و جه ماعه ته ی هینا بووه جوش. بارون، تو پوژنامه کانت نه خویندووه ته وه؟"

بارون بهرسفی دایه وه: "من واریقاته که ی ریوم له یه کیک له قوربانیه کانی ئه وینده ره وه بیست. که به گوی پچر گوی پچر له مردن خه له سی بوو."

بارون، له لهندهن فیکونت "دی ئورو بریتو" ی بینی بوو. دوا نیوه پویه کی ته وای به گفت و گو ده گهل ئه م کونه رابه ره سه لته نه تخوازه بردبووه سهر، ئه م رابه ره ی که له دوا ی راپه رین و سه ره له دانه ترسنا که کانی ریودی جانیرو و دوا ی بلا بوونه وه ی شکستی که تیه ی هه وته م و کوژرانی موریرا سیزار، خوی نه جات دابوو و په نای بو پرتوگال بردبوو. ئه م پیره پیاوماقوله ده رباریه ی جارن، حایرو حه په ساو، هه راسان وله ترسا توقیو، له به له کونه و بانیزه ی خانوه شارییه که ی بارونس (دی گوانابارا) وه که به ریکه وت به سه ردان بو ئه وینده ر چوو بوو، جه ماعه تیکی تووره و هاروژاوی بینی بوو که له شه قامی مارکیزه وه و له یانه ی ئه فسه رانه وه به ریکه وتبوون و هه ندی ئارمیان به رز کردبووه وه دوا ی کوشتنی ئه ویان ده کرد، که گوایه ئه و سه به بکاری شکستی کو مار بوو له کانودوس. دوا ی که میک قاسیدیک هاتبوو و خه به ری دابوویه که ماله که ی ئه و ومالی هه ندی له سه لته نه تخوازه ناسراوه کان تالان کراوه و ونوسینگه ی هه ر دوو روظنامه ی "گازتادی نوتیسیاس" و "ئالیبرتاد" ش سووتینراوه.

"ئه و جاسوسه ئینگلیزه ی له ئیوپیارا بوو، ئه و تفه نگانه ی که بو کانودوس قری کرابوون، له بیابانه دووره ده سته کاندای که شف کرابوون. ئه و موشه که کروپاجیکانه ی که شه رقانان به کاریان بردبوون و ته نیا به که شتیانی ئینگلیزی ده کرا بگه یه نرینه ئه م ولاته، هه روه ها ته قه مه نیه کانی دی. ئه و درویانه ی که شه و و روظ بلاو ده بوونه وه، هه ر هه مووی راست ده رچوو."

بارون دی کانا براقا به دهم زه رده خه نه یه که وه گوتی: "تو زور موباله غه به خوینه رانی" جورنال دی نوتیسیاس وه ده که ییت."

روظنامه قانه نزیکینه که له سه ری پوی: "هاوتای ئیپامینوداس گونسالوئس له ریودی جانیرو ناوی ئالسیندو گوانا بارایه و روظنامه که شی ناوی (ئارپوبلیکا) یه. له زه مانی شکستی فبرونیوه، ئارپوبلیکا روظ نه بووه به لگه ی بنجبر سه بارهت به هاودهستی حیزبی سه لته نه تخوازان ده گهل کانودوسدا بلاونه کاته وه."

بارون گوی له دهنگی ئه و نه بوو، چونکه له خه یالی خویا بیر لای ئه و قسانه بوو، که فیکونت (دی ئورو پریتو)، له ژیر په توکه یه وه که به ئاسته م دهمی به ده ره وه بوو، بوی کردبوو: "ئه وه ی که عه زابم ده دات ئه مه یه که ئیمه قهت حیسابی جدیمان بو (جه نتیل دی کاسترو) نه ده کرد. ئه و له سه رده مانی ئیمپراتوریه تدا هیچ نه بوو، له هیچ شوینیکه وه دیار نه بوو. نه له قه ب و عینوانیکی وه رگرت، نه میدال و نیشانیک، نه کاریکی فه رمی. سه لته نه تخوازی ئه و، ته نیا عاتیفه و قسه ی روت بوو، هیچ په یوه ندیه کی به واقیعه وه نه بوو."

روظنامه قانه نزیکینه که، له سه ری پوی: "بو نمونه یه کیک له به لگه بنجبرو بی چهنده چوونه کانی ئه و مالآت و په زو، چه کانه بوو که له (سیت لاگوس) ی ده قه رو محالی (میناس گیریاس) بوو. مه گه ر قه رار نه بوو ئه وانه بو کانودوس قری بکه ن؟ مه گه ر قه رار نه بوو (مانویل جواو برانداو) ی چه ته و ریگری به نیوبانگ، که که لله زله سه لته نه تخوازه کان به کرییان گرتبوو، ئه و شتانه بو ئه وینده ر به ریته؟ مه گه ر ئه م برانداوه له خزمه تی (یواکیم نابوکو) و فیکونت (دی ئورو پریتو) دا نه بوو؟ ئالسیندو، ناوی ئه و پولیسانه ی بردوووه که براندویان ده سنگیر کردبوو و هه روه ها وشه به وشه ی ئیفاده که ی ئه و ی، که دان به هه موو شتیکا ده نیت، بلاو کردوووه ته وه. یانی

ئەگەر ئەم برانداوہ لە بنی نہبوایە، یان ئەو وەجیبە چەکە لە بنی کەشف نہبوایە، چ دەبوو؟ ئەمانە ھەمووی لە پۆژنامەدا بلأو بوونەتەوہ، کەواتە راستە. سەر بہورد و ماجہرای جاسووسەکە ی ئیپوپیاراش، دووبارہ وەکو خۆی بلأو کراوہتەوہ، نہا دەبینی کە ھەموو ئەمانە چەند لۆژیکی و عەقلانییہ؟ ئیدی نہ کوشتن و تیانہ چوونی تو ریکەوت نہبووہ جەنابی بارۆن، بەلکو لەبەر ئەوہ بووہ کە لە سلفادور یاقوبیانی تووندەرہو نہبووہ. تاکە شتیک کە خەلکی باھیا دەھاروژینی، کەرنەقالانہ، ئەمانە ھەقیان بەسەر سیاسەتەوہ نییہ.

بارۆن بە سووعبەتەوہ گوتی: "چاکە، ھەستدەکەم ئامادە ی کار بۆ پۆژنامە ی (دیاریودا باھیا) بکە ی، تو لە ئیستاوہ ئاگات لە ھەموو گەندەلکاری نہ یارەکانمان ھە یە."

پۆژنامەقانە کە لە بن لیوانەوہ گوتی: "تۆش لەوان باشتر نیت. بیرت چووہ کە ئیپامینوداس ھاوپەیمانی تۆ یە و ھاوپرێکانی جارانت ھەر ھەموویان ئەندامی حکومەتن؟"

بارۆن گوتی: "زۆر درەنگ ئەو حەقیقەتەت کەشف کرد کە سیاسەت کاریکی پیس و قیزەوہنہ."

پۆژنامەقانە کە وەلامی دایەوہ: "سەبارەت بە مورشید نا. سیاسەت بەلای ئەوہوہ کاریکی خاوین وپاک و پوونہ."

بارۆن ئاھیکی ھەلکیشا وگوتی: "بۆ جەنتیل دی کاستروی بەلەنگازیش وابوو.

کە لە ئەوروپا زقری بووبووہ، لە سەر میزەکە ی نامە یەکی بینی بوو کە چەند مانگیگ لەوہ پیش لە ریووہ بۆی نیردرا بوو، جەنتیل دی کاسترو، بە خۆی، بەو خەتە وردە ی خۆی لپی پرسی بوو: "بارۆنی ئازین، ئەم سەربوردو واریقاتە ی کانودوس لە سەر چییہ؟ لەو ویلایەتە ئازیزە ی ئیوہدا، لە باکووری پۆژھەلاتدا چ دەگوزەری؟ جۆرہ کەند و کۆسپی پیلانگیڕیمان دەخەنە بەردەم کە تەنانەت نہتوانین بەرگری لە خۆشمان بکەین، چونکە ھیچ وینایە کمان دەر بارە ی ئەو واریقاتانہ نییہ کە پوویان داوہ و پوودەدەن. ئەم ئانتونیو کونسلیرویہ کییہ؟ یانی ئەم ناوہ ھە یە یان نا؟ ئەو سباستیانستیستە چەتە و تالانچییانہ کین کە یاقوبییەکان سوورن لە سەر ئەوہ ی ئیمە بەوانەوہ ببەستنەوہ؟ زۆر مەمنون و منەتبارتان دەبم ئەگەر ئەو بابەتەم بۆ پوون بکەیتەوہ..." نہا ئەو پیرە پیاوہ ی کە ناوی جەنتل (بە ئەدەب، بەرینزی) ی پر بە پیست بوو، مردبوو، بەوہ تۆمەتبار بوو کە شۆرشیکی بەرپا کردبوو و لە رووی داراییەوہ پشتیوانی دەکرد، بەو نیازە ی کە دەسەلاتی پاشایەتی بگیڕیتەوہ سەرحوکم و بەرازیل بخاتەوہ ژیر دەستی ئینگلیستان. چەندین سال لەوہ پیش، بارۆن وەختایە ک ھەوہلین ژمارەکانی گازەتا نوتیسیاس و ئالیبرتا دی، وەرگرتبوو، نامە یەکی بۆ فیکونت دی ئورو بریتو ناردبوو و پرسی بووی کە مەبەست لەم کارە سەخیفە چییہ کە دوو پۆژنامە دەر بکەن و بە تاسەوہ بانگەشە بۆ گەرانەوہ ی پۆژانی خۆشی پاشایەتی بکەن. ئەمەش لە کاتیگا کە لە لای ھەمووان وەکو پۆژی پوناک عەیان بوو، کە پاشایەتی بۆ ھەتاھەتایە لە بەرازیل دا مردبوو و بە خاک سپیردرا بوو "دۆستی ئازین نازانم چیت پی بلیم؟... ئەم بیروکە یە نہ ھی من بوو نہ ھی جواو ئالفریدو و نہ ھی ھیچ دۆستیکی ئیرە ی تو. بە پیچەوانەوہ ھەر ھەمووی بیروکە ی عەقید جەنتیل دی کاسترو بوو. ئیدی قەراری دا بوو بە دەرکردنی ئەو دوو پۆژنامە یە پارەکە ی خۆی بە فیرو بدات، تا بە خە یالی خۆی بەرگری لە ئیمەمانان، واتە لەوانە ی کە خزمەتی پڑیمی ئیمپراتوریمان کردبوو، بکات، تا ئەو بوختانہ بسریتەوہ کە پیماندا دەکرا. ھەر ھەموومان دەمانزانی کە ئیستا کاتیکی لەبار نییہ، بۆ

گېرانه‌وهی دسه‌لاتی پاشایه‌تی. به‌لام چون جه‌نتیل دی کاستروی به‌لنگاز ژیوان بکه‌ینه‌وه؟ من نازانم تو ئه‌وت له بیره یان نا؟ پیاویکی باشه، به‌لام هرگیز که‌سایه‌تیه‌کی دیار نه‌بوو...

فیکونت گوتی: " که‌ه‌واله‌کان گه‌ییینه پایته‌خت ئه‌و له ریو نه‌بوو، به‌لکو بو پترو پولیس پوی بو. من له ریگه‌ی "ئالفونسوسلو" ی کورمه‌وه، جوابم بو نارد که به‌هیچ جورئ بیر له‌وه نه‌کاته‌وه که بو ریو بگه‌پیته‌وه و نووسینگه‌ی رۆژنامه‌که‌ی سووتاه‌وه خانووه‌که‌شی ته‌خت کراوه، خه‌لکانیکی گه‌جه‌روگوجه‌ریش له (روا ئوفیدور) و (لاگودی ساوفرانسیسکو) هه‌ره‌شه‌ی کوشتنی لیده‌که‌ن. ئیدی ئه‌مه به‌س بوو بو ئه‌وه‌ی جه‌نتیل دی کاسترو بریاری گه‌رانه‌وه بدات."

بارون، هیئایه‌وه به‌رچاوی خوی، به‌گونا ئاله‌کانیه‌وه، جاننا گه‌وره‌که‌ی هه‌لگرتووه‌وه به‌هه‌شتاو به‌ره‌و ویستگه‌ی قیتار ده‌روات، له کاتیکا له ریو، له یانه‌ی ئه‌فسه‌ران، نزیکه‌ی بیست ئه‌فسه‌ریک، خوینی خویان له به‌رده‌م نیشانیکی چوار گوشه‌دا تیکه‌ل ده‌که‌ن و سویند ده‌خون که تۆله‌ی موریرا سیزار بکه‌نه‌وه‌وه نه‌یه‌لن خوینی به‌فیرو پروات، ئیدی لیستیگ به‌ناوی ئه‌و خایانه‌ه‌روسته‌که‌ن که پیویسته‌ه‌بکوژرین، یه‌که‌م ناوی ئه‌و لیسته، ناوی جه‌نتیل دی کاسترو ده‌بی.

فیکونت دی ئورو پريتو، له سه‌ری ده‌روات: "ئالفونسو سلسو" له ویستگه‌ی (مریتی) رۆژنامه‌کانی بو ده‌کرئ و بوی ده‌بات. ئیدی جه‌نتیل دی کاسترو، توانی بووی هه‌موو ئه‌و شتانه‌ه‌خوینیته‌وه که رۆژی پیتشوو له پایته‌ختی فیدرالی دا پرووی دابوو - خویشاندان، داخستنی دووکانان و شانویان، ئالای نیوه‌داگیرا، لافیته‌ی ره‌شی سه‌ر بانیزه‌کان، په‌لاماردانی نووسینگه‌ی رۆژنامه‌کان، هیرش بو سه‌ر خه‌لکی. هه‌روه‌ها ئه‌م هه‌واله‌ه‌سه‌رنج راکیش و بالکیشه‌ی رۆژنامه‌ی (ئارپوبلیکا) شی خویندبووه‌وه که "ئه‌و تهنه‌نگه‌ی که له هه‌ردوو رۆژنامه‌ی (گازه‌تا دی نوتیسیاس) و (ئالیبرداده) باس کرابوون هه‌مان مارکه‌ی تهنه‌نگه‌کانی (کانودوس) یان هه‌یه." به‌عه‌قلی تو دی کاسترو چ کاردانه‌وه‌یه‌کی هه‌بووه؟"

عه‌قید جه‌نتیل دی کاسترو، ده‌ستی به‌سمیله‌ سپیه‌که‌یدا دینیت و له بن لیوانه‌وه ده‌لیت: " هیچ چاریکم نییه، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بیته که شایه‌ده‌کانم بو لای ئالسیندو گواناپار بنیرم، ئه‌م بۆره‌ه‌پیاوه، به‌راستی شولی لیته‌لکیشاوه و پیی له به‌ره‌ی خوی زیاتر راکیشاوه."

بارون له قاقای پیکه‌نین ده‌دات. ده‌بیره‌وه ده‌چیت: " ویستوویه‌تی دوئیل بکات. تاچه‌شتی که بیرى لیکردووه‌ته‌وه ئه‌وه بووه که له ریووه ته‌حه‌دای ئیپامینوداس گونسالوئس بکات و داوای دوئیل و مه‌یدانداری لیبکات. ریک له‌و کاته‌دا گه‌جه‌رو گوجه‌ران تاقیبیان ده‌کرد تا بیکوژن. بیرى له شایه‌دانی ره‌شپۆش وه شمشیرو له‌و دوئيله‌ه‌ده‌کرده‌وه، ئه‌و دوئيله‌ی که ته‌نیا به‌رشتنی خوین یان مردنی یه‌کیتک له دوئیلچیه‌کان ته‌واو ده‌بوو."

هینده‌ پیکه‌نی تا فرمیسک زاییه‌چاوانی، رۆژنامه‌قانه‌نزیکیبینه‌که‌ه‌ایرو چه‌په‌ساو ته‌مه‌شای ده‌کرد. که ئه‌م بویه‌رانه‌ پرویان ده‌دا، بارون به‌ریوه‌بوو بوو سلقادور، هه‌لبه‌ته‌ه‌کوشتنی موریرا سیزار چه‌په‌ساندبووی، به‌لام تاچه‌شتی که بیرى لیده‌کرده‌وه ئه‌ستیلا بوو، سه‌عات ژمیری ده‌کرد که ئاخو که‌نگی پزیشکانی خه‌سته‌خانه‌ی پرتوگالی یان پزیشکانی کولیژی پزیشکی، مژده‌ی ئه‌وه‌ی ده‌ده‌نی، که ئه‌م قه‌یرانه‌تیده‌په‌پئی و بارونس ده‌بیته‌وه به‌ژنه‌شه‌نگول و شاده‌که‌ی جارن و ژیانى لى هه‌لده‌قولی. ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر ژنه‌که‌ی هاتبوو، به‌راده‌یه‌ک بیرى مژوول کردبوو، که بیره‌وه‌ری بویه‌ره‌کانی ئه‌م چه‌ند هه‌یفه‌ی دوایی وه‌کو خه‌و ده‌هاته‌به‌رچاوی: گفت و

گۆیه‌کانی ده‌گه‌ل ئیپامینوداس گونسالوئوس و هه‌ست و نه‌ستی سه‌باره‌ت به‌و مقومقویه‌ی که جاری نه‌فیر عامیکی نیشتمانی فراوان دژی شه‌پخانه‌کان دراوه. ناردنی هیز له هه‌رچوار نکالی ولاته‌وه، دروستکردنی یه‌که‌ین خۆبه‌خش، کردنه‌وه‌ی پیشه‌نگا که خانمان خشل و جه‌واهیراته‌کانی خۆیان، وته‌نانه‌ت چه‌پکه قژی خۆیان ده‌خسته مه‌زاده‌وه تا پاره بۆ ئه‌و یه‌که تازانه دابین بکه‌ن که به‌پێوه بوون بۆ به‌رگری له کۆمار.

دووباره هه‌ستی به هه‌مان سه‌رگه‌یژکه کرده‌وه که له کاتی پروداوه گه‌وره‌کانا، له کاتی هه‌له گه‌وره‌کانا، له کاتی هه‌لوێست و ره‌فتاره شیتانه و هۆقیانه‌کاندا، به‌سه‌ریا زال بووبوو.

فیکونت دی ئورو بریتو له سه‌ری رۆبی: " که جه‌نتیل دی کاسترو و ئالفونسو سلسو ده‌گه‌نه رپو، به دزییه‌وه، له نزیکی ویستگه‌ی ساوفرانسیسکو زافیر، خۆ به مالی یه‌کیک له دۆسته‌کاندا ده‌که‌ن. هاورپیکانم دوور له چاوی ئه‌و گه‌هر و گوجه‌رانه‌ی که هیشتا به سه‌ر جاده‌کانه‌وه بوون، بۆ ئه‌وینده‌ریان بردم. دوا یه‌که‌نگه‌شه‌یه‌کی زور ئه‌وسا توانیمان قه‌ناعه‌ت به جه‌نتیل کاسترو بکه‌ین که تاقه کاریک بتوانین بیکه‌ین ئه‌وه‌یه له نزیکترین کاتدا رپو و به‌رازیل به‌جی به‌یڵین."

برپار درا، گروپیک له دۆستان، فیکونت و عه‌قید، دوا یه‌وه‌ی ده‌ماغ بکه‌ن، به چه‌ند خوله‌کیک پیش سه‌عات شه‌ش و نیوی ئیواره بگه‌یه‌ننه ویستگه‌ی قیتاره‌که، قیتاری پتروپولیس، سه‌عات شه‌ش و نیو ده‌که‌وته رپو. ده‌بوا یه‌ دوا یه‌وه‌ی ده‌گه‌شتنه ئه‌و، له مه‌زرایه‌کدا، خۆ په‌نا بدن، تا رپگه‌ی هه‌لاتن بۆ هه‌نده‌رانیا ن بۆ ته‌رتیب بکری.

فیکونت له بن لیوانه‌وه ده‌لیت: " به‌لام قه‌زاو قه‌ده‌ر یاری بکوژه‌کان بوو. قیتاره‌که نیو سه‌عاتیک دوا که‌وت. هه‌له‌به‌ته ئه‌و ماوه‌یه کافی بوو، جه‌ماعه‌تی مه‌ که ده‌ماغیان کردبوو، سه‌رنجی خه‌لکه‌که رابکیشن. خۆپیشاندهره‌کان، به‌دهم هاوار و هورای " بژی مارشال، فلوریانو، مردن بۆ فیکونت دی ئورو بریتو " به‌ره‌ولای ئیمه‌ دایانکیشا. ئیمه‌ تازه سه‌رکه‌وتبووینه ناو قیتاره‌که، که کۆمه‌لیک ئه‌نارشیستی خه‌نجه‌ر و ده‌مانچه به‌ده‌ست ده‌وریان گرتین. هه‌رکه قیتاره‌که جولاً، چه‌ند ته‌قه‌یه‌ک کرا، هه‌موو گولله‌کان به‌ر جه‌نتل دی کاسترو که‌وت. ئیدی نازانم چۆن له‌و فه‌رتنه‌یه ده‌رباز بووم."

بارۆن، ئه‌و پیره پیاوه گۆنا ئاله دینیته به‌رچاوی خۆی که سه‌ر وسینگی به گولله دایبژراوه‌وه به‌و حاله‌وه هه‌ولده‌دا نیشانه‌ی خاچ بکیشیت. ره‌نگه ئه‌و جوړه مه‌رگه‌ی پیناخۆش نه‌بوو. چونکه ئه‌مه مه‌رگی بوو شایه‌ن به‌خه‌لکانی خانه‌دان و ئه‌سلزاده، وانیه‌؟

فیکونت دی ئورو پریته‌گوتی: " ره‌نگه وابی. به‌لام دلنیا م که رپو و ره‌سمی ناشتنه‌که‌ی به‌دل نه‌بووه."

له سه‌ر داوای ده‌سه‌لاتداری شار، به دزییه‌وه به خاکیان سپاردبوو. وه‌زیر " ئاماروکافالکانتی " بنه‌ماله‌که‌یانی ئاگادار کردبووه‌وه، که به هۆی ئه‌و ئاشووبه‌وه که له جاده‌کاندا هه‌یه، ناتوانی، ئه‌گه‌ر درپژه به رپو و ره‌سمی به خاک سپاردنه‌که‌ی بدن، سه‌لامه‌تیا ن بپاریزی. هیچ سه‌له‌ته‌تخواریک به‌شداری له رپو و ره‌سمی ناشتنه‌که‌یدا نه‌کرد. جه‌نازه‌که‌ی جه‌نتل دی کاسترو به عه‌ره‌بانه‌یه‌کی ئاسایی بۆ سه‌ر قه‌بران برا، ته‌نیا یه‌ک عه‌ره‌بانه‌ی دیکه‌ی به دواوه بوو، که دووان له باخه‌وانه‌کانی خۆی و دوو خوشکه‌زای تیا بوو. ئه‌مانه له ترسی ئه‌وه‌ی نه‌با یاقوبیه‌کان له ناکاوا په‌یدا بن و بگه‌نه سه‌ریان، ته‌نانه‌ت نه‌یان هیشته قه‌شه‌که‌ش دوعا و نزاکانی ته‌واو بکات.

دەنگى پەيامنېرە نىزىكىبىنەكە، دووبارە لە خەيالى دا: " وا ھەست دەكەم كوشتنى ئەو پياوھ لە ريو زۆر نارەحەتى كىردووى و زۆرى بۇ پەرۆشى، كەچى بۇ مردنى خەلكانى دى وانىت، خۇ خەلكانى دىكەش لەوئى، لە كانودوس مردون."

مىوانەكەى، كەى ھەستابووھ سەر پىيان؟ نھا لە بەردەم رەفەى كىتیبەكاندا ۋەستابوو، دوو لۇ كۆمابووھو، لە نىشانەى پرسىار دەچوو، خەرىك بوو لە پشت شووشە ئەستورەكەى عەينەكەكەيەوھ - بە توورەيى؟ - سەيرى ئەوى دەكرد.

بارۆن لە بن لىوانەوھ گوتى: " تەسەورى مردنى يەك كەس ئاسانتەرە لە تەسەورى مردنى سەد يان ھەزار كەس، كول و كۆقان كە زۆر بوو دەبى بە شتىكى ئاسايى، ئىنسان كەمتر بە شتى ئاسايى نارەحەت دەبىت."

رۆژنامەقانە نىزىكىبىنەكە گوتى: " مەگەر ئىنسان بەچاوى خۆى عەزابى يەكىك، پاشان دە، سەد، ھەزار و بگرە ھەزارانى بىنى بىت. ئەگەر مردنەكەى جەنتل دى كاسترو بېھودە و بى مانا بووبى، ئەوا مردنى زۆرىك لەوانەى كە لە كانودوس كوژران، ھەر بېھودەو بى مانا بووھ."

بارۆن بە دەنگىكى نەوى پرسى: " ژمارەيان چەند كەسە؟ " دەيزانى كە ژمارەى راستەقىنەيان ھەرگىز نازانرى. دەيزانى كە ئەمەش، ۋەكو ھەموو بويەرەكانى مېژوو، دىرۆكنووسان و سىياسەتوانان، بەگويرەى بەرژەوھندى و مەرامى خۆيان زياد و كەمى دەكەن. وپراى ئەوھش نەيدەتوانى جەھوى كونجكاوى خۆى بگرىت و ئەو پرسىارە نەكات.

رۆژنامەقانەكە، لە كاتىكا بە لارە لار و بە ھەنگاوى لەرزۆكەوھ بەرەو لای ئەم دەھات و بەدەم ھەنگاوانەوھ خۆى دا بە كۆلى كورسىەكى دەسكدارەوھ گوتى: " زۆرم ھەولدا، ئەو ژمارەيە بزانم، بەلام ژمارەى راستەقىنە لە بەردەستدا نىبە."

بارۆن، چاوى لە دور چاوانى برى و پرسى: " سى ھەزار... پىنج ھەزار كوژراو دەبوون؟ "

- " نىكەى بىست و پىنج تا سى ھەزار كەس دەبوون."

بارۆن، بە نەباوھرىبەوھ پرسى: " برىندارو نەخۆشەكانىشت لە گەل ئەمانەدا حىساب كىردوھ؟ "

رۆژنامەقانەكە پرسى: " ھەقم بە سەر كوژراوانى سوپاوە نىبە. ئەوان ژمارەيان ديارە، ھەشت سەد و بىست و سى نەفەرن، بەوانەشەوھ كە بە نەخۆشى يان بە پووداو مردون."

بىدەنگى بالى بەسەردا كىشان، بارۆن چاوى برى بوونە ئەرزەكە، تۆزىك شەربەتى ميوھى بۇ خۆى تىكرد، بەلام بە ئاستەم دەمى تىوھ دا، گەرم بووبوو، تامى شۆرباى ساردەوھ بووى دەدا.

گوتى: " بە ھىچ جۆرى ناچىتە عەقلەوھ سى ھەزار كەس لە كانودوس ھەبووبن، چونكە ھىچ ئاوەدانىەكى سىرتا و (بىابان) نىبە، جىگەى ئەو ھەموو خەلكەى تىا بىتەوھ."

پەيامنېرەكە بەرسقى دايەوھ: " ژماردىيان ئاسانە. جەنەرال ئوسكار، مالەكانى ژماردىبوو. بەوھت نەدەزانى؟ ژمارەكەيان لە رۆژنامەكاندا بلاو كىردەوھ: پىنج ھەزار و ھەوت سەد و ھەشتا و سى مال بوو. لە ھەر خانوويەكدا چەند كەس دەژيان؟ بە كىمانى پىنج شەش كەس. بە مانايەكى دى بىست و پىنج تا سى ھەزار كەس كوژراون."

بیدهنگیه کی دی بالی به سهردا کیشان، بیدهنگیه کی دوورو دریژ که تهنیا گیزه گیزی میش ومه گه زان دهیشه قاند. رۆژنامه فانه که گوتی: "هیچ برینداریک له کانودوس دا نه بوو. ئه وانه ی به ناو پزگار بووبوون، تهنیا ئه و ژن و مندالانه بوون که کومیتته ی نیشتمانی، ئه وه ی (لیلس پیاداداس) ی براده ری تو دایمه زرانده بوو، به سهرانسه ری به رازیل دا بلاوی کردبوونه وه، ئه وانه له کانودوس نه ده ژیان، خه لکی ده وره به رو گونده واری کانودوس بوون. تهنیا حه وت که س له ئابلوقه که ده رباز بوون."

بارۆن سه ری هه لپری وپرسی: "له مه ش دلنیایت؟"

رۆژنامه فانه نزیکبینه که گوتی: "خۆم یه کیک بووم له و حه وت نه فه ره." وه کو ئه وه ی گه ره کی بی جله وی پرسیاریکی دی بگریت، به ز له سه ری رۆیی: "شه رخانه کان، ئاماریکی تایبه تی خۆیان هه بوو، چه ندیان به گولله ده کوژران وچه ندیان به کپرد."

بو چه ند ساتیک بیدهنگ بوو، سه ریکی ته کان دا و میروویه کی له خۆی پاسکرد. به ده م ده ست هه لگۆفتنه وه له سه ری رۆیی: "دیاره وه ده ست هینانی ئه م ژماره یه مه حاله. به لام یه کیک هه یه ده توانی سه ره داویکمان بداتی، چه بنابی بارۆن ئه و یه که، که سه یکی باوه ر پیکراوه. له قۆشه نه که ی موریرا سیزاردا بووه، پاشان وه کو فه رمانده ی سه ری یه کی "ریو گرانه دوسول" ده گه ل هیزی چواره ما بو کانودوس گه رپاوه ته وه. ئه و پیاوه ملازمی دووه م ماراناوه."

بارۆن نیگایه کی رۆژنامه فانه که ی کرد، که م دابیژیک به مه زهنده ده یزانی ده یه وی چ بلیت.

"- تو ده تزانی که سه ربهرین، خه سه له ت وخو و خده ی کاوبۆیه دوو ره گه کانه؟ ملازمی دووه م ماراناو و پیاوه کانی پسپۆری ئه م بواره بوون. یانی سه رژیکنر شتیک بوو که ئه م ملازمه هه م تیایدا مه علان و شاره زا بوو و هه م له زه تی لیئه بیینی. به ده ستی چه پ لووتی کابرای شه رخانه ده گرت، سه ری به رز ده کرده وه و ئه و کپرده ی له ملی ده نا، ره گی ملی به دریژیایی پازده ئینج هه لده دری و هه نگی سه ری کابرا وه کو سه ری بوو که له یه کی له په رۆ دروستکراو ده که وه ته و گۆره."

بارۆن پرسى: "ده ته وی به م قسانه ختوکه ی سوژم به دیت؟"

په یامنیره که پژه یه کی کرد و له سه ری رۆیی: "ئه گه ر ملازم ماراناو پیی گوتباین به خۆی و پیاوه کانی سه ری چه ند که سیان بریوه، هه نگی ده مانزانی چه ند که س له شه رخانه کان چوونه ته به هه شت وچه ندیان چوونه ته دۆزه خ. ئاخه یه کیک له ترسه کانیان ئه وه بوو که دژمن سه ریان ببیریت. وادیاره روه ی ئه و که سه ی به وجۆره تیاچووه، یه کسه ر بو دۆزه خ ده چوو."

ئه مشه و، پاچو به فه رمانده یی سه سده چه کدار له کانودوسه وه ده که ویتته ری - ئه مه گه وره ترین هیز بوو که تا ئیستا به و سپیردرا بوو - به لاین به خۆی ده دات که چیتر بیر له و ژنه نه کاته وه، ده زانی ئه و ئه رکه ی به م سپیردراوه، چه ند ئه رکیکی هه ستیارو گرینگه، پیاوه کانیسه ی ئه مه ده زانن، ئه مانه له نیوان قوچاغترین (له ش سووک، چالاک، خیرا له ریکردنا) پیاوانی کانودوس دا هه لپژیردرا بوون، چۆن ده بوایه ریگه یه کی زۆر دریژ به پییان بپرن. وه ختایه ک به قه د پالی کتوی ئانافیلادا تیده په رن، بو ماوه یه کی کورت ده وه ستن. پاچو، ئاماژه بو

زنارو په ووز و ههوراز و نشیوه چیاپیه کان دهکات که به ئاسته م له تاریکیه که دا ده بیری و بیده نگیه کی به سام بالی به سهردا کی شاوه و ته نیا دهنگی زیک زیکه و قورباکه جار جاری بیده نگیه که ده شله قیتی. به پیاوه کانی ده لیت ده بی سهر بازه کان بو ئه ویندهر بکیش بکرین و له وئی ئابلوقه بدرین تا ئه بوت جواو، جواوه زله و هه موو ئه وانه ی له گه ل پدراو و برایانی فیلانوقادا، له قولی جر موابووه دین، بتوانن له سهر گرد و به رزاییه کانی ده ورو به روه، سهر بازه کان بهر ده سترپیژی گولله بدن، شه پخانه کان پیشتر چوونه ته ئه و شوینه و سهنه گریان گرتووه و ته قه مهنی وچه کی زوریان پییه.

ئه بوت جواو نه هه قی نه بوو، چونکه تاقه ریگه بو زهر به یه کی کوشنده له م سهر بازه مه لعونانه، ههر ئه وه بوو: ده بی بو ئه م هه لدره رووته نه بکیش بکرین. داروغای شار گوتی: "یا سهر بازه کان ده که ونه ئه م ته له یه وه و ته فر و تونایان ده که یان، یان خو مان ده که وینه ته له که وه. چونکه ئه گهر بیلومونته گه مارو بدن، نه شه پخانه پیویستمان هه یه نه چهک تا پیشیان پیبگرین و نه یه لین بینه ناو شاره که وه - ئیدی کورینه چاومان له هیمه تی ئیوه یه." پاجو، ئاموژگاری پیاوه کانی دهکات که ده ست به ته قه مهنیه وه بگرن، ته نیا نیشانه له و سه گانه بگرنه وه، نه واریان له قولیان به ستووه یان شمشیریان پییه و سواری ئه سپ بوون، تا ده توانن خو یان دهر نه خه ن. شه پخانه کان به سهر چوار ده سته دا دابه ش دهکات و قه رار داده نی که ههر چوار ده سته که سبه نی له هه وه لی شه وا له (لاگوادالاج) که له (سیرادی ئاراکاتی) یه وه دوور نییه، یه ک بگرنه وه، که به حساب ئه و پیشقه ره ولانه ی که دوینی له مونته سانتووه که وتبوونه ری، ته قریبه ن له هه مان کاتدا ده گنه ئه ویندهر، هیچ ده سته یه ک، بو ی نییه ئه گهر تووشی ده وریکانی دژمن بوو، روو به روویان ببنه وه و ده گه لیاندا به شه پ بین، ده بی خو یان وه شیرن، ریگه یان بدن تیپه رن و برۆن، زور زوو به له د وشوون هه لگریکیان له دوو بنیرن، که دوور و نزیک تاقیبیان بکات. نابی به هیچ بیانویه ک ئه رکی خو یان له بیربکه ن، که بریتیه له کیشکردنی ئه و سه گانه بو کئیوی (ئافافیلان).

ئه و گروه هه شتا نه فه ریبه ی که له گه ل ئه ودا ماونه ته وه، دوا گروه دهن که به ره و شه پ دهرۆن. له وه تایی فامی کردبووه وه، هینده شه ورپی کردبوو و خو ی له که مینان نابوو تا په لاماربات و خو ی له په لاماردان پیاریزی، که ئه مجاره ش له جاره کانی پیشوو پتر به خه مه وه نه بوو و نه ده ترسا. ئیدی ژیان به لای پاجووه به وجوره بوو. هه لاتن له ده سته دژمن یان روو به روو بوونه وه ی دژمن، چاک ده یزانی، که دهرهاویشته ی شه پ، هه موو کاتی، له رابردوو و له داهاتوودا، له هه موو شوین و کاتیکا، فیشه ک و بریندارو کوژراوه.

جاریکی دی، سهر و سیمای ئه و ژنه - به پژدی و مکورپییه وه - زهینی فه تح دهکات. پاجو، هه موو هه ولکی خو ی ده خاته کار تا وینه ی گونا زهر ده کانی، چاوه خه والوه کانی وقژه دار ژاوه که ی به سهر شان وملیا، له زهینی خو بسریته وه و په شیو و په ریشان له شتیکی دی ده گه ریت که بیر و خه یالی خو ی پیوه مژوول بکات.

تارامیلا، شان به شانی ئه و ریده کات، پیاویکی کورته بالای چالاک و چه له نگ و زیت و زیته له یه، شتیکی له ده مایه و ده یجوی، خو شحاله که ده گه ل ئه و دایه، ریگ وه کو سهر ده مانی چه ته یی و ریگریبه که یان. له ناکاوا له تارامیلا ده پرسیت ئه و دهرمانه ی له گه ل خو دا هیناوه که له زهر دینه ی هیلکه دروست ده کری و باشترین دهرمانی ماران گه زییه. تارامیلا، بیری ده خاته وه که وه ختایه ک له جه ماعت جیا بوو بوونه وه به خو ی هه ندیک له و دهرمانه ی دابوو به یواکیم ماکامبیرا، به مانیه کوادرادو و به فلیسیو. پاجو ده لیت: " راست ده که ی به خو م دامنی." له کاتیکا تارامیلا به بیده نگی ته مه شای ئه وی ده کرد، پاجو به دهنگی به رز به خو ی ده لیت ئاخو ده سته کانی

دی له و چرا بچووکانه یان پښیه، که بؤ دووره ئیشارهت له شهوانا پیویستن. تارامیلا، پښهکه نی و بیری دهخاته وه که به خوی له دووکانه که ی قیلانوفادا سه رپه رشتی دابه شکردنی ئه و چرایانه ی کردبوو.

پاجو، له به رخویه وه ده لیت که ئه م بیر چوونه وه یه نیشانه ی پیرییه. تارامیلا سهر دهخاته سهری: " یان نیشانه ی عاشق بوونه؟ " پاجو هه سته دکا گونای گر ده گریت، روخساری ژنه که، که له خه یالی خوی وه دهر نابوو، دووباره له زهینیا زندوو ده بیته وه. ئیدی په شیو وپه ریشان ده بیره وه ده چیت: " نه ناوی ده زانم، نه ده زانم کوینده رییه. " که له بیلومونته زقربیه وه لئی ده پرسیت.

هه شتا شه رقان دوی ئه و و تارامیلا که وتوون، زوربه یان کر وکپ و بیده نگن یان به ئه سپایی قسان ده گهل یه کدیدا ده که ن، که دهنگیان له نیو ترپه ی پییان و ههنگاو هکاندا ون ده بوو. هه ندیک له و هه شتا نه فهره، له سه رده منای چه ته یی ورپیگریه که یه وه له گهل ئه ودا بوون. هه ندیکی دیکه یان له باند هکانی ئه بوت جواو یان باند هکه ی بدر او بوون، هه ندیکی دیکه یان هاو رپی کون بوون له لیوای پولیسی گه روک یان گاردی گونده وار، یان ئه و سه ربازه پیادانه بوون که له عه سکه ری هه لاتبوون. ئه گه ر ئه مانه سه رده مانیک دژمنی سیبه ری یه کدی بوو بوون، هه نوکه، کوک و ته با به یه که وه رپیان ده کرد، هه لبه ته ئه مه په رجووی خوی و فه زلی مورشید بوو. په رجوویه ک که ئه م برا کوژانه ی کردبوو به برا و، ئه و رق و کینه یه ی، که به سه ر ئه م بیابانه دا زال بوو، گوپی بوو به برایه تی.

پاجو، پی هه لده گری و به دریزی شه وه که به و خیرایه ری ده کات. سپیده که ده گه نه (سیرادی کاکسا مانگو) له په نا چره دارستانیکا ده وه ستن تا شتیک بخون، هه ر هه موویان شه که ت وماندوون.

تارامیلا، دوی چوا سه عات، پاجو بیدار ده کاته وه. دوو به له د تازه له ریگه وه گه یشتوون، هه ردووکیان مندالکارن، که قسان ده که ن، دهنگیان له گه رویاندا ده گریت، یه کتیکان یه کسه ر ده که ویته سه ر لاقه ئاوساوه کانی و له هه مان کاتدا بؤ پاجوی ده گریته وه که چون به دریزی ریگاکه له مونته سانتوه، تاقیبی هیزه کانی سوپایان کردوه. راستی مه سه له که ئه مه یه: هه زاران سه ربازن، به سه ر نو ره تل دا دابه شیوون، هیواش هیواش پیشره وی ده که ن، چونکه باریان قورسه، جوړه ها چه ک و عه ره بانه و کابینه وچادری مه دیدان یان پښیه، له هه موو ئه مانه خراتر، توپیکان پښیه لوله که ی زور دریزه، به رده وام له خو ل و لمه لانه که دا ده چه قی وناچارن به دهم ریوه ریگاکه ی بؤ پانتر بکه ن. نزیکه ی چل گایان پښیه. ئه و په ری روژی پینج فرسه خان ری دهرن. پاجو، قسه که یان پښه بری: ئه وه ی گرینگه ژماره یان نییه، به لکو جیگاکه یانه. ئه و نو لاوه ی لاقی ده شیلیت ده لیت جاریک له (ریکوپکینو) لایانداو پاشان له (کالدير او گراند ه) به شیوه یه کی کاتی هه لیاندا. پاشان به ره و (گیتیرانا) که وتنه ری، له وینده ر لایاندا. ئه نجام گه یشتنه یوا، له وی هه لیاندا و شه ویان له چادر دا به سه ر برد.

ئه و ریگه یه ی که سه گه کان گرتوویانه ته به ر، پاجوی حه په ساندوه. هیچ هیژیکی پیشووتر، به م ریبه دا نه هاتبوو. یانی به نیازن، له جیاتی له ریگای بندگو یان ئوکامبایو یان سیرادی کانا براقاوه بین، له ریگه ی (روزاریو) وه خو بگه یه ننه کانودوس؟ ئه گه ر ئه مه نه خشه که یان بی، کاره که زور ئاسانتر ده بیته، چونکه ئه م ریگه یه، به چه ند سووکه په لامار وشه به یخونی شه رقانه کان، ریگ به ره و (ئافافیل) یان ده کیشیت.

یه کیگ له به له ده کان بؤ بیلومونته ده نیرئ تا ئه م قسانه ی بؤ ئه میان گپراوه ته وه، بؤ ئه بوت جواوش، له سیری تا پیازی، بگریته وه. پاشان دووباره ده که ونه وه ری. تا شه وی یه ک نه فه س و بیوچان ریگه ده کوتنه وه، زوربه ی

کات به نیو دوهونه جاپی پنجه مانگابیرا، کیپوس و ماکامبیرا دا ریځ دهکن. مانیه کوادرادو، ماکامبیرا و فلیسیو، پیش نهو به خو وهیزهکانیانهوه گهی بوونه لاگودالاج. ئیدی هیزهکهی مانیه کوادرادو، تووشی دهورییهکی سواره دهن که ریگهی ئاراکاتی بو جویتهیان دپشکنی، نهوه مانای نهوه بوو که ریگهی "روزاریو"یان ههلبژاردبوو. ئیدی نهوان خویمان ددهنه پال دیواریکی کاکتوسان و دهورییهکه دهبین که رت دهبیت و دوی دوو سعاتان به ههمان ریگادا دهگه رینهوه. ماکامبیرای دان عمر، سهری ههلهدهکرینی: باشه بوچی نه م ریگه دپیژ و به پیچ و دهوریهیان ههلبژاردووه؟ بوچی نه م ریگه ناراسته وخوییهیان گرتووهته بهر که چوارده پازده فرسهخ دوورتره؟

تارامیلا دهلیت: " چونکه نه م ریگایه ههموارتره، ههوراز و نشیوی زور کهمه و نهگه نه م ریگایه بگره بهر، بو بردنی توپ وعه ره بانهکانیان ئاسانتره. " ئیدی دهگه نه نه و قه ناعه تهی که هوی ههلبژاردنی نه و ریگایه، نه مه یه. له و کاته دا که نهوانی دی پشوو ددهن، پاچو، ترامیلا و مانیه کوادرادو و ماکامبیرا و فلیسیو، خهریکی گهنگه شه و تهگبیر دهن. نها که ته قریبه نه له وه دلنیا بوون که قوشه نه که له ریگهی (روزاریو) وه دیت، بریار ددهن مانیه کوادرادو و ماکامبیرا برؤن و له ویندهر خو له بو سه بنه. به لام پاچو و فلیسیو له ریگهی (سیرادی ئاکاراتی) وهیوه دوی دژمن دهکهن.

ماکامبیرا و مانیه کوادرادو به یانی زوو نیوهی هیزه که له گه ل خو دا دهن و دهکهنه ریځ. پاچو، داوا له فلیسیو دهکات به خو و ههفتا شه رځانه وه له پیش نه وه وه بو ئاکاراتی بروات و به دریژی نیو فرسه خیک چاودیری ریگه که بکن تا له هر جم و جولیکی دژمن ئاگادار بن. پاچوش له جی خو ده مینیته وه.

(لاگودالاج) مرداو (قوی) نییه، پهنگه له رابردوی دووردا مرداو وقوی بووی - به لکو زهوییهکی نمسار بوو، گه نموک ودانه ویله و پاقله مه نی لیده روا. پاچو، زور چاکی له بیره که زور جار شه وی، له کوخته و کولبه ی بچوکی نه م جووتیار و نه و جووتیار، که نها پاکی سووتابوون، رۆژ کردبووه وه. ته نیا یه ک کوخته ی بچووک به سه لامه تی مابوو وه. یه کیک له شه رځانه کان که به سه رو سیما له هنده سووره کان دهچوو، ئاماژه بو نه و کوخته یه دهکات و دهلیت ده کرئ قرمیدی سه ربانه که ی بو سه قفی په رستگه که ی مه سیحی موباره ک به کار بیت. له م رۆژانه دا و له بیلومونته دا هیچ قرمید و خشتیک به ره م نه ده هیتره، چونکه هه موو کووره کان بو دروستکردنی گولله به کار ده هیتره. پاچو، قایل دهبیت و فرمان ددهت که خشت و قرمیدی سه ربانه که هه لکه نن و بیه یته خواره وه. پیاوه کانی له چوار دهوری خانووه که داده مزینن. خهریک بوو ئاموژگاری به له دیکی ده کرد که به ته ما بوو بو کاندوسی قرئ بکات، له ناکاوا دهنگی سم و حیلهی نه سپیکی هاته گوئ. خو ی به عاریدیا ددهت و به سینگه خشکی دوور ده که ویته وه و خو ی به نیو تاویر و په وه زه کانداه کات. له په ناگه که ی خو یه وه ته مه شا دهکات و ده بینی هه موو پیاوه کانی توانیویانه بهر له وه ی دهورییه که بگاته جی، خو بشارنه وه، هه موویان جگه له و چوار نه فهری که خهریک بوون قرمیدی سه ربانی خانووه چکوله که یان هه لده که ند، ده بینی ده سته یه ک سه بازی دوازه نه فهری، چنگ له سه ر شان دوی سی شه رځان که وتوون، که هه رییه که یان به زیک زاک به لایه کدا غار ددهن. خو ده گه یه ننه ناو تاویره کان، وادیاره هه رسیکیان ساغ و سه لامه تن و بریندار نه بوون. به لام چواره میان فریا نه که وتووه، له سه ربانه که وه خو ی هه لده ته خواره وه و بو ی دهر بچیت. پاچو، هه ولده دات بیناسیته وه و بزانی کتیه. نا. له م دوورده وه به باشی فره قی ناکات. کابرا که بو چند ساتیک له سهری را دهر وانیته نه و سوارانه ی که نیشانه یان له و گرتووه ته وه، هه ردوو دهستی دهخاته سه ر سهری و وا دهنوینی ده یه وی راده ست بیت. به لام

له ناکاوا له و سهرهوه خوئی هه لده داته سهر یه کیک له سواره کان. یانی دهیویست ئه سپه که له کابرا بسه نی و به چوارناله بوی دهر بچیت و خوئی پزگار بکات؟ ئه گهر به و نیازه بوو بئ ئه وا خه یالی خاوه، چونکه سواره که ده گه ل خویدا دهیخاته خواره وه، یاروی شه رقان ئالکاوئی سواره که ده بی، به ملا و به ولادا دهیپه نی و ده بیات، فه رمانده ی دهسته که، له نزیکه وه ته قه ی لیده کات. ئاشکرایه که کابرا چه ز ناکات شه رقانه که بکوژیت، به لکو چه زیده کرد به زندوویه تی بیگریت و بیکاته دیاری دهستی خوئی بو فه رمانده کانی. ده ورپیه که به ریگه ی خویدا ده روات، شه رقانه کان له په ناگه کانی خو یانه وه ته مه شایان ده که ن. پاچو، هه ناسه یه کی ئوخه ی هه لده کی شیت و پیی خوشه که پیاوه کانی توانی بوویان، خو یان کو نترول بکه ن و ده ستبه رداری کو شتنی ئه و دهسته سه گه ببین.

تارامیلا، له (گودالاج) به جیدیلیت تا کوژراوه که یان به خاک بسپیریت و به خوئی ده روات تا له به رزاییه کانی نیوه ی ریگه ی ئاراکاتیدا که مین بنیته وه. ئیدی ریگه ی نه ددا پیاوه کانی به کومهل چه ره که بکه ن، ده بویه مه سافه وه ربرگن، دوور له ریگا و بانه کان ریبه که ن. به ماوه یه کی که م پاش ئه وه ی ده گاته ره وه زه کانی ناوقه دی شاخه که - که شوینیکی زور له باربوو بو دیده وانی - پیشقه ره ولانی سوپا ده بینی که به ره به ره نزیک ده بنه وه. پاچو، هه ست به وه ده کات که جیگه ی کو نه زامه که ی گرژ ده بیته، وه کو ئه وه ی دووباره بکولیته وه. هه رکاتی ههستی به مه ترسیه ک کردبا ئه و حاله ی لیده هات. سه ربازان به بیل و قولنگ وقه مه و مشارین دهستی ریگا که پاک ده که نه وه، دره خته کان ده برنه وه و تاویره کان لاده بنه. بیگومان له (سیرادی ئاراکاتی) دا زور ماندوو بوون؛ چونکه هه ورانیکی زور سهخت و تیشه لانه. سه ربازه کان سی سی ریده که ن، چاکهت و قه مسه له کانیا ن دا که ند و کراس و بلوزه کانیا ن له ناو قه دیا ن به ستوو، چه ند ئه فسه ریگ به سواری ئه سپان پیش هیزه که که وتوون. ئه گهر دوو سه د سه ربازا ن له پیشه وه بو پاک کردنه وه ی ریگا که ناردی، مانای وایه سه گه لیکی یه جگار زور به ریوه ن. پاچو، له و به رزاییه وه، یه کیک له به له ده کانی سهر به فلیسیو ده بینی که دوورو نزیک دوا ی ئه م یه که ئه ندازه یی به که وتوو و تاقیبی ده کات.

کات، هه وه لی عه سره. یه که م تابووری نو تابووره که تیده په ریته. که دوا تابوور تیده په ریته دنیا شه وه، ئاسمان ئه ستیره بارانه، ئیژی به بار ئه ستیره ی پیوه رکراوه، ئه ستیره ده وری مانگیکیان داوه که ده قه رو هه ری می (سیرتاو = دهشت و بیابان) ی روناک کردوو ته وه. ئه م قوشه نه هه ندیجار به کومهل و هه ندیجار به دووری چه ند کیلومه تریک له یه کدییه وه رییا ن ده کرد، جل و به رگی په نگ و مو د جیاوازا ن له به ر بوو: خاکی، سه ون، شینی نه وار سوور، خاکی قوچه زهرد، رهخت و نیتاقی چه رمین، کاسکیتی عه سکهری فه رهنسی، شه پقه ی کاو بو یان، پاتاوه و سه نده لی جه وه لی، پیاده یان سواره. له ناوه ندی هه ر تابووریکا توپیک هه بوو که له گاجووتان به سترابوون.

پاچو، که به نیو نهخت له گرژ بوون و خاو بوونه وه ی جیگه ی کو نه برینه که ی غافل نه بوو، به سه ریپی که وته ژماردنی کاروانی ئازوو قه و ته قه مه نیه کان: حه وت عه ره بانه ی له گاجووتان به ستراو، سی و چوار عه ره بانه که گویدریژان رایان ده کیشا و نزیکه ی دوو سه د کولبه رو چه مال که (زوربه یان له شه رقانان) بوون وله ژیر کوله کانیا ندا دوو لو کومابوونه وه. ده یزانی ئه م سه ندوو قه دارینانه، پرن له فیشه کی تفه نگان، که ده یه وی ئه وه حیساب بکات که هه ر که سیکی خه لکی بیلومونته چه ند فیشه کی له و فیشه کانه به رده که وی، سه ری به گیژه وه ده چیت.

پیاوه‌کانی جو له ناکه‌ن: له تو وایه هه‌ناسه‌دان و چاو تروکانیان له بیرچوو ته‌وه، شتاقیان دهم ناکه‌نه‌وه. خاموش و بی‌جووله وه‌کو مردووان، له تو وایه بوون به به‌شیک له و تاویر ودرک و دال و بی‌شه‌یه‌ی که خوین تیدا هه‌شار داوه. گوی له دهنگی نه‌و شه‌پوران ده‌گرن که فرمانان له فه‌وجیکه‌وه ده‌گه‌یه‌ننه فه‌وجیکی دی، به‌یداحی نه‌و پیشقه‌ره‌ولانه که ده‌شه‌کینه‌وه، گویان له ده‌نگ و هاواری توپچیه‌کانه که ده‌ی له گاجووت و قاتر و که‌ره‌کان ده‌کن تا خیراتر برۆن. هر تابووریک بریتیه له سی‌یه‌که‌ی جیاوان، یه‌که‌ی ناوه‌راست چاوه‌روانی پیش‌ره‌وی دوو یه‌که‌که‌ی نه‌م لا و نه‌و لای خو‌ی ده‌کات، پاش نه‌وه‌ی نه‌و دوو یه‌که‌یه ده‌جولین نه‌وسا نوره‌ی جولان و پیش‌ره‌وی یه‌که‌ی ناوه‌راست دیت. باشه بو نه‌م مانوره‌ ده‌کن که هه‌م وه‌ختیکی زوریان لیده‌بات و هه‌م وا دیته به‌رچاو له جیاتی پیش‌ره‌وی بکن، پاشه‌کشه ده‌کن؟ پاجو، ده‌زانی که نه‌م مانوره‌یان له‌به‌ر نه‌وه‌یه، نه‌با له هر دوو قولی راست و چه‌په‌وه و له ناخافلا هیرشیان بکریته سه‌رو به هه‌مان مه‌رده‌ی پیاوانی یاروی سه‌ربر بچن، که شه‌رفانه‌کان له‌م به‌ر و له‌وبه‌ری ریگاکه‌وه په‌لاماریان دابوون و کاریکیان پیکردبوون که با به ده‌واری شری نه‌کردی. له و کاته‌دا که گویی به‌هه‌را و زه‌نایه‌کی به‌تره‌ف ده‌زینگیه‌وه‌و، ته‌مه‌شای نه‌و دیمه‌نه‌ جو‌راو‌جو‌رانه‌ی خواره‌وه‌ی خو‌ی ده‌کرد، له خو‌ی ده‌پرسی: نه‌مانه به‌ته‌مان له چ ریگه‌یه‌که‌وه بو کاندوس برۆن؟ تو بلایی بیانه‌وی دابه‌ش بین و به‌جاری له ده‌قول‌وه هیرش بو بیلومونته بیتن؟

پاش نه‌وه‌ی پاشکوی سوپاکه رهت ده‌بیت، پاجو، چنگی ئارد به شه‌کری بو‌ره‌وه ده‌خوات و ده‌گه‌ل به پیاوه‌کانیا به‌ره‌و جویته ده‌که‌ویتنه ری که دوو فرسه‌خیک له‌وینده‌ره‌وه دووره‌و دوو سه‌عته ری ده‌بیت. پاجو به‌ده‌م ریگاو گویی له پیاوه‌کانی ده‌بیت که به ترسه‌وه باسی نه‌و توپه‌گه‌وره‌یه ده‌کن که ناویان ناوه‌ئاماتادیرا (واته بکوژ)، بیده‌نگیان ده‌کات. نه‌هه‌قیان نییه، زور گه‌وره‌یه، به‌راستی دیوکیه له و گوره، ده‌توانی به‌هه‌ر گولله توپیک چه‌ندین خانوو به‌جاری ته‌خت و ویران بکات، له‌وه‌یه دیواره‌کانی په‌رستگه نیوه چله‌کشه‌ش بپریت. پیوسته نه‌بوت جواو له‌م (ئاماتادیرا) ئاگادار بکاته‌وه.

به‌گویره‌ی بو‌چوونی نه‌و، سه‌ربازه‌کان له (لاگوادالاج) لایان ده‌دا و ئوردوبه‌زیان ده‌کرد. پاجو و پیاوه‌کانی به‌را‌ده‌یه‌ک به‌نزیکی چادره‌کاندا ده‌رۆن، که گویان له گوت و بیژی پاسه‌وانه‌کان ده‌بی. به‌رله نیوه‌شه‌و، له جویته، ده‌گه‌نه تارامیلا. له‌وئ نه‌و ته‌ته‌ره ده‌بینن که مانیه کوادرادو و ماکامبیرا، که نه‌ا گه‌یی بوونه روزاریو، بو لای نه‌ویان نارده‌بوو. نه‌و دووانه له ریگه‌ی روزاریودا، ده‌وری سواره‌یان بینی بوو. وه‌ختیه‌ک پیاوه‌کان، له مرادوه‌که‌ی جویته‌دا، که جارن شوانانی ده‌قه‌ره‌که مه‌ر و په‌زه‌کانیان له‌وینده‌ر ئاو ده‌دا، له‌به‌ر هه‌یفه شه‌وه‌که‌دا ده‌که‌ونه ئاو خوارده‌وه‌و ده‌م و چاو شو‌ردن، پاجو به‌له‌دو ته‌تریک بو نک نه‌بوت جواو ده‌نیریت و به‌خو‌ی له‌به‌ینی تارامیلا و شه‌رفانیکا که به‌رده‌وام باسی (ئاماتادیرا) که‌ی ده‌کرد، له نه‌رزه‌که‌دا راده‌کیشیت تا چاوئ گه‌رم بکات. خو‌زگه سه‌گه‌کان، یه‌کیک له شه‌رفانه‌کانیان به‌دیل ده‌گرت و پیی ده‌گوتن که هه‌موو ریگاکانی بیلومونته به‌شه‌رفانان گیراوه، ته‌نیا ریگه سه‌خت و هه‌لدیره‌که‌ی ئافافیلا نه‌بیت. پاجو، نه‌و بیروکه‌یه هینه‌ له زه‌ینی خو‌یدا ورد ده‌کاته‌وه تا خه‌و ده‌بیاته‌وه. ژنه‌که دیته خه‌وی.

له‌گه‌ل روناک بوونه‌وه‌ی دنیا‌دا، ده‌سته‌که‌ی فلیسیو ده‌گه‌نه جی. نه‌م ده‌سته‌یه له ریگادا تووشی ده‌وریته‌کی سه‌ربازان ده‌بن که پاسه‌وانی قافله‌ی نه‌و مه‌رو مالاته‌یان ده‌کرد که له دوا‌ی تابووره‌که‌وه ده‌رۆی. ده‌سته‌که‌ی فلیسیو، بلاوده‌بنه‌وه‌و هه‌چ خه‌ساره‌یه‌ک ناده‌ن. به‌لام کو‌بوونه‌وه‌ی دووباره‌یان وه‌ختیکی زوری پیده‌چیت و هه‌شتا سی نه‌فه‌ریان دیار نین. وه‌ختیه‌ک ده‌زانن له (لاگوادالاج) چی روویداوه، کوریزگه‌یه‌کی سوور پیست که

تەمەنى ھەر سىيازىدە سال دەبىت و زۆر جار كارى تەتەرى بۇ پاجو دەكرد، لە ھورپژنى گريان دەدا. ئەمە كورپى ئەو شەرپانە بوو كە قرمىد و خىشتەكانى سەربانى خانووە بچوو كەكەى ھەلدەتەكاند و سەگەكان غافلگىريان كوردبوو وكوشتبوو يان.

پاجو، كە بەرەو روزاريو دەكەونە رى، ھىزەكەى دابەش دەكات بە سەر گروپپىن زۆر بچوو كدا، ئەوسا بەرەو لای كورپىژگەكە دەروات كە ھەرچەندە ھەول دەدا بە خورتى جەلەوى گریانى خۆى بگرىت، بەلام ھىشتاش ناوبەناو، لە ناكاوا ھەنسك بەرۆكى دەگرىت.

پاجو، بى ھىچ پىشەككەى، لە كورپىژگەكە دەپرسىت ئايا ئامادەى ھەم خزمەتتە بە مورشىد بكات ھەم تۆلەى كوشتنى بابى خۆشى بكاتەو. كورپىژگەكە بە عەزمىكى ھىندە جەزمەو ھەمەشای دەكات كە پاجو پىويستى بە ھەلام نامىنىت. بۆى روون دەكاتەو كە چ كارىكى لەو دەوئەت. شەرپانەكان لە دەوربان خردەبنەو، بەدەم گوىگرتنەو لە قسەكانى وان، جارى سەپرى پاجو دەكەن و جارى تەمەشای كورپىژگەكە.

پاجو دەلەت: "مەسەلەكە ھەر ئەو نىيە كە كارى بكەى ئەوانە دەستگىرت بكەن، بەلكو دەبى كارى بكەيت كە لاىان وابى ھەرگىز حەزت نەكردوو بەكەوئە داوى ئەوانەو. نابى ھەر لە خۆتەو بەكەوئە قسە كردن و چەنەبازى. دەبى كارى بكەى وا تەسەوربەكەن كە ئەوان ھىناوئەقسان. بە كورتىكەى دەبى كارى بكەى خۆت بە لىدان بەدەت و دەست بەدەنە چەقۇ و كىرد لىت. دەبى وا بنوئىن زۆريان لىدەترسىت. تەنبا بەو شىوئە بەاوپ بە قسەكانت دەكەن. دەتوانى ئەو كارە بكەيت؟"

كورپىژگەكە چاوانى سەپرى، نىگای بوو بە نىگای پىاويكى تەواو، لە تۆ واىە لە زەرفى پىنج خولەكدا، پىنج سال گەورە بوو: "بەلئى پاجو دەتوانم ئەو كارە بكەم."

لە دەوروبەرى روزاريو توشى مانىە كوادرادو وماكامبىرا دەبن. ئىرە نھا وئىرانەىە. ھەرچەندە رۆژى لە رۆژان گەرەكى كۆلەكان و كۆشكى ئاغای ئەم مولك و مەزراىە بوو. پاجو زەلامەكانى، لە دۆلىتى نىكى رىگا كە دادەمەزىنى و ئەمرىان پىدەكات، تەنبا ئەوئەندە تەقە بكەن كە سەربازەكان ھەستىان پىبەكەن و بىان بىن كە خەرىكەن بەرەو بىدنگو پاشەكشە دەكەن. كورپىژگەكە لە تەنىشت ئەوئەو ھەستاو، تەنگىكى بە دەستەوئەىە كە بە قەد خۆىەتى. مەفرەزەى ئەندازە بىئەوئەى ئەوان بىدین بەلاىاندا رەت دەبن، داوى ماوئەىەك فەوجى بەكەم دەگەنە جى، تەقە دەست پىدەكات، دووكەلى بارووت دەچى بە ئاسمانا. پاجو، چاوپروان دەكات تا دووكەلەكە كەمىك دەرەوئەوئەو ئەوسا تەقە دەكات. زۆر بە ئارامى وكاوخۆ تەقە دەكات. دەنگى شاورو شەپپوران و ھەرا و زەنا بەرزەبىئەو، دەبىنى سەربازەكان شىپرزەو پەشىو دەبن. كە سەربازەكان ھەخۆ دىنەو ھىور دەبنەو، دەكەونە سەر چۆكان و بەرپەرچى تەقەكان دەدەنەو، ئەفسەرەكان ھانىان دەدەن. دەنگى شەپپوران نابرىنەو، ھىزى پىشتىوانى خىرا دىتە ھىمدادىان. گوىى لە دەنگى ئەفسەرەكانە كە سەربازەكان ھاندەدەن خۆ بە بىشەكەدا بكەون و دژمنەكانىان راپوبنەن.

پاجو، دووبارە تەنگەكەى سوار دەكاتەو، ھەلدەستتە سەر پىيان و شەرپانەكان دووى دەكەون و خۆى دەگەىەنىتە ناوئەندى رىگا، لە مەوداى چل پەنجا مەترىكەو ھەو رىك رووبەرووى سەربازەكان دەست بە تەقە دەكات. زەلامەكانىشى كە سەنگەريان گرتوو، گوى بە گوىى ئەو دەكەونە تەقە كردن. زۆر شەرپانە دىكەش لە نىو دەوئەنەجارو پەنا بنچەكەكانەو سەردەردىنن. ئەنجام سەربازەكان بەرەو ئەمان پىشەرەوى دەكەن، كورپىژگەكە

که هیشتا له لای پاجووه وهستاوه، تفهنگه که به شانیه وه دهنی و چاو دهنوقینی و دست به تهقه کردن دهکات. گولله که دتهقیتته وه و هموو دم و چاوی له خوینا ههلهکشیت.

کورپژگه که، تفهنگه که ی دهادته پاجو ودهلیت: " پاجو با ئه مه له لای تو بی، بومی هه لگره، من هه لدم و بو بیلومونته دهرومه وه."

خوی به عاریدیا دهادت ودهست به نالین وئاخین دهکات، ههردوو دهستی به دم وچاویه وه دهگریت. گیزو هورپی گولله له هه رچوار لاه دیت، پاجو له ناکاوا پی وه غاریوه دهنی و خوی به بیشه که دا دهکات، شه رقان و گهریلاکان دووی ده که ون. کومه لیک سهرباز دوویان ده که ون و خو به بیشه که دا ده که ن، پاجو وشه رقانه کان ریگه به سهربازه کان دهدن که ماوه یه ک دوویان بکه ون، بکیشیان ده که ن تا له نیو دار (زیک زیک) وچل و چتیوی (مانداکاروس) کاندای گومرا بین و سهربان لی بشیویت، ئه نجام سهربازه کان وهختیک وه خو دینه وه، که ماکامبیرا و زه لاهمه کانی له پشتته وه هیرشیان بو دینن. سهربازه کان بریاری پاشه کسه دهدن. پاجوش له گه ل شه رقانه کانیا پاشه کسه دهکات. شه رقانه کانی وه کو پیشتر به سهر چوار دهسته دا دابه ش دهکات، ئه مریان پیده کات که پیشی سهربازه کان بدهنه وه و له (بایکساس) ی نیو فرسه خی روزاریو خو له بو سه بنه و چاوه پروانیان بکه ن. به دم ریگاوه بو ئه ویندهر، هه مووان هه ر باس وستایشی قاره مانیه تی کورپژگه که ده که ن: " تو بلپی پروتستانه کان باوه ر بکه ن که خویان کورپژگه که یان بریندار کردووه؟ تو بیژی بیگره ژیر پرس و جویان؟ یان به راده یه ک له م تیکه وتن و شکسته ی خویان تووره بووبن، که به قه مه وشمشیران تی به ربووبن و پارچه پارچه یان کردینت؟

دوای چند سعاتیک، پاش ئه وه ی نان ده خون وئیسراحت ده که ن و هیزه کانیان سهر ژمیر ده که ن، بو یان دهرده که وی دوو که سیان دیار نین و یازده که سیان بریندارن، پاجو وتارامیلا له نیو چره ده وه نه جار که ی دهشتی (بایکساس) وه پیشقهره ولانی سوپاکه به دی ده که ن که دینه پیشی. له پیشی تابووره که وه و له ناوه راستی کومه لیک سهربازا، کورپژگه که ده بینن که په تیکی له مل کراوه و به دم که وتن و هه ستانه وه، له دوای سواریکه وه ریده کات. سهری، که شاشیکی تیوه ئالینراوه، داخستووه. پاجو له دلی خودا ده لیت: " باوه ریان پیکردووه. که خستوویانه ته پیشی تابووره که وه مانای وایه کردوویانه به ده لیل و به له دی خویان."

له ناکاوا مه حه به تی ئه م کورپژگه دووره که ی ده چیتته دله وه. تارامیلا، سیخورمه یه کی تیوه ده ژهنی و له بن لیوانه وه ده لیت سهربازه کان، له ریکردنا هه مان ئارایشی جارانی (روزاریوی) نه ماوه. راست ده کات، به یداخی عه له مداره کانی ریزی پیشه وه له جیاتی شین بن، سوور و زیپینن و، تو په کان - به ئاماتا دیراکه شه وه که یه ک دانه یه - له پیشی تابووره که وه ن. چند مه فره زه یه کی سهرباز، به ناو بیشه که که وتوون، تا گوایه پاسه وانیان بکه ن. خو ئه گه ر شه رقان و گهریلاکان، له هه مان جیگه ی خویان بمیننه وه زوری پیناچیت روو به رووی یه کیک له وه مه فره زانه دهنه وه.

پاجو، به ماکامبیرا و فلیسیو ده لیت که برؤن بو (رانشو دو گیگاریو) واته بو هه مان ئه و جییه ی که بیگومان سهربازه کان به شیوه یه کی کاتی و بو پشوودان له ویندهر لاده دن. شه رقان و گهریلاکانی فلیسیو و ماکامبیرای پیره میر، به ماته مات و به چوار چنگوله، به بیده نگی، به بیئه وه ی بیلن خسه له گه لا داریکه وه بیت، ده که ونه ری و هه ر زوو ده که ونه نه دیوی. دوای ماوه یه کی که م ده نگی ته قه به رزده بیتته وه. ئایا دژمن به دی کردوون؟ پاجو، جوله ناکات. له میانی ده وه نه کانه وه، چند مه تریک له ولاتره وه پوله سواریکی ماسونی به دی ده کات، که سه رو

نیزه‌ی نووک ئاسنینیان پنییه. سواره‌کان هه‌رکه گوئیان له دهنگی ته‌قه ده‌بیت، هه‌لوه‌سته‌یه‌ک ده‌که‌ن و ده‌سله‌منه‌وه. ئەو دهنگی سمی ئەسپان و نه‌وای شه‌پپوران ده‌ژنه‌وێت. ده‌ست‌پێژی گولله‌ تووندتر ده‌بیت. پا‌جو، نه‌ ته‌مه‌شای تارامیلا و نه‌ سه‌یری ئەو شه‌ر‌فانانه‌ ده‌کات که‌ خۆیان له‌ په‌نا داروده‌وه‌نه‌کان گرمۆله‌ کردوه‌ یان به‌ عاریدیاداوه. زۆر‌چاک ده‌زانێ که‌ ئەو سه‌د و په‌نجا شه‌ر‌فانه‌ی له‌ ده‌وری ئەودان، ریک و هه‌کو ئەو هه‌ناسه و جوله‌یان له‌ خۆ بریوه، بیر له‌وه‌ ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ له‌گینه‌ ما‌کامبیرا و فلیسیو، نه‌ا کاریان کرابێ و تیا چووبن... ر‌مبه‌ی له‌ نا‌کاوی تۆپ، که‌ گوئی به‌شه‌ر که‌ر ده‌کات، سه‌راپای دینیته‌ له‌رزه. به‌لام ئەوه‌ی له‌ ر‌مبه‌ی تۆپه‌که‌ پتری ترساند، ئەو سووکه‌ هاواره‌ بوو که‌ له‌ یه‌کیک له‌ شه‌ر‌قان و گه‌ریلا‌کانی پشت ئەوه‌وه‌ به‌رز بووه‌وه. پا‌جو، ئاو‌ر ناداته‌وه‌ تا ئەو پیاوه‌ سه‌رزهنشت بکات، چونکه‌ زه‌حمه‌ته‌ له‌ گه‌رمه‌ی ئەو هه‌راو هه‌نگامه‌ و له‌ ناو جه‌رگه‌ی حیه‌ی ئەسپان و هاواری سه‌ربازین سواره‌وه‌ که‌س گوئی له‌و سووکه‌ هاواره‌ بووبێ. دوا‌ی ر‌مبه‌ی تۆپه‌که‌، ئیدی ته‌قه‌ش ده‌وه‌ستی.

له‌ سه‌عاته‌کانی دواترا، جی برینه‌که‌ی سه‌ر ده‌م و چاوی پا‌جو، سوور ده‌بیته‌وه‌ و شه‌پۆله‌ سو‌زناکه‌کانی ده‌گاته‌ میشکی. جی‌گه‌یه‌کی خراپی بۆ رووبه‌روو بوونه‌وه‌ هه‌لب‌ژاردبوو. ده‌ورینییه‌کانی قۆشه‌نه‌که‌ دوو جارن به‌ پشتیا تپه‌ری بوون، و کۆمه‌لیک پیاویان به‌ جل و به‌رگی جووتیاری و ته‌ورداس به‌ ده‌سته‌وه‌، له‌ گه‌لیاندا (له‌ گه‌ل ده‌ورینییه‌کانا) بوون، که‌ ده‌وه‌نه‌کانیان ده‌برییه‌وه‌. ئیدی ئەمه‌ ریکه‌وت بوو یان په‌رجوو، که‌ پیاوانی ده‌ورینییه‌کان، ئە‌گه‌رچی زۆر له‌ نزیکی ئە‌مانه‌وه‌ تپه‌ری بوون، شه‌ر‌فانه‌کانیان به‌دی نه‌کردبوو؟ یان ئەو ته‌ورداس به‌ ده‌ستانه‌ پیاو‌چاک و ئە‌ولیا‌ی مه‌سیحی موباره‌ک بوون؟ خۆ ئە‌گه‌ر پیاوه‌کانی که‌شف بوایه‌ن، به‌ ئاسانی ده‌رباز نه‌ده‌بوون، بالیشیان بگرتایه‌ له‌ گه‌مارۆی ئەو هه‌زاران سه‌ربازه‌، ده‌رباز نه‌ده‌بوون. ئاخ‌ر ئە‌م ترسه‌ که‌م نه‌بوو، به‌ چاوی خۆی تیا‌چوونی زۆریک له‌ شه‌ر‌فانه‌کانی بدینی و ئە‌رکه‌که‌شی جیبه‌جی نه‌کردبێ! ئە‌مه‌ کردبوویه‌ کاریک جی زامه‌که‌ی ده‌م و چاوی بکولیته‌وه‌ هینده‌ی دی سوور ببیته‌وه‌. به‌لام جی گۆر‌کیش له‌م کاته‌دا شیتایه‌تی بوو.

به‌ گوێره‌ی حیساباتی ئەو (پا‌جو) تا هه‌وه‌لی شه‌وی، بیست و پینج که‌رو عه‌ره‌بانه‌ ر‌ه‌ت بووبوو وه‌یشتا نیوه‌ی له‌شکره‌که‌ به‌ریوه‌ بوو. پینج دانه‌ سه‌عاته‌، سه‌ربازان و تۆپ و حه‌یوانات به‌به‌ر چاویه‌وه‌ ر‌ه‌ت ده‌بن، به‌ خه‌ونیش باوه‌ری نه‌ده‌کرد ئە‌م هه‌موو سه‌ربازه‌ له‌ دنیا‌دا هه‌بێ. تۆپه‌ سووره‌که‌ی ئاسمان به‌ره‌به‌ره‌ ئاوا ده‌بیت و دوا‌ی نیو سه‌عاتی‌کی دی دنیا تاریک تاریک ده‌بیت. داوا له‌ تارامیلا ده‌کات، نیوه‌ی شه‌ر‌فانه‌کان له‌ گه‌ل خۆیدا ببات و بۆ (رانشو دو‌ فیکاریو) بروات و قه‌رار ده‌که‌ن که‌ له‌و ئە‌شکه‌وتانه‌دا که‌ چه‌که‌کانیان تیا عه‌مار کردوه‌، یه‌ک بگرنه‌وه‌. پا‌جو، باسکی ده‌گوشیت و ده‌لیت: " ئاگات له‌ خۆ بێ." شه‌ر‌فانه‌کان سی سی و چوار چوار، به‌ ماته‌ مات و کۆمه‌ کۆم ده‌که‌ونه‌ری.

پا‌جو، تا ستیزان هه‌لدین هه‌ر له‌ جی‌ی خۆی ده‌میتیته‌وه‌. ده‌ عه‌ره‌بانیه‌ی دی ده‌ژمیریت. نه‌ا ئیدی هه‌یچ گومانیک له‌وه‌ نییه‌ که‌ هه‌یچ فه‌وجیکی دی له‌ ریکه‌یه‌کی دییه‌وه‌ رۆی بی‌ت. فیه‌نه‌ زه‌له‌که‌ی به‌ ده‌مه‌وه‌ ده‌نی و فوویه‌کی کورتی پیدا ده‌کات. هینده‌ ده‌میکه‌ به‌ بێ جوله‌ ماوه‌ته‌وه‌ که‌ ئازای به‌ده‌نی ده‌یه‌شیت. پیش ئە‌وه‌ی بکه‌ویته‌ ری هه‌ر دوو به‌له‌کی باش باش ده‌شیلیت. که‌ ده‌ست ده‌بات تا شه‌پقه‌ مه‌کسیکیه‌که‌ی بینیته‌ سه‌ر گوێچکه‌کانی بۆی ده‌رده‌که‌وی که‌ سه‌ری ر‌ووته. ئیدی بی‌ری ده‌که‌ویته‌وه‌ که‌ له‌ روزاریو، شه‌پقه‌که‌ی ون کردبوو، گولله‌یه‌ک شه‌پقه‌که‌ی له‌ سه‌ری په‌راندبوو، گولله‌یه‌ک به‌ سه‌ریا تپه‌ری بوو، ئە‌م هه‌ستی به‌ گه‌رمیه‌که‌ی کردبوو.

ئەم پىيادە پۈيىپە بۇ (رانشو دو فيگارو) كە دوو فرسەخان لە (بايكساس) ھوھ دوور بوو، زۆر خا و ناخۆش بوو. بەيەك ريز بە قەراخ رېگاكدە دەپۆن، جار جار خۆ بە عارديدا دەدن، تا لە شوپنە پروتەنەكاندا بە سينگە خشكى وەكو كرم بپۆن. كە دەگەنە ئەوئىندەر، شەو لە نيوھ تىپەپيوھ. پاچو، بە دەورى ئەو دىرەدا، كە ئەم دەقەرەى بە ناوھوھ ناو نراوھ، پىچ دەكاتەوھ و بە دەستى پۆژئاوادا پرودەكاتە ئەو دۆلە بەردەلانى كە دەچىت بۇ ئەو ھەلەتەنى پپن لە غار و شكەفتان. ئىرە جىگەى يەكانگىرى ھەموو يەكەكان بوو. لەوئى نەك ھەر يواكىم ماكامبىرا و فلىسيو، كە تەنيا سى كەسيان لە سووكە شەپكى سەربازەكاندا لە دەست دابوو، چاوەپوانيان دەكرن، بەلكو (ئەبوت جواو) ش بە پىريانەوھ ھاتبوو.

پاچو، لە كاتىكا لە گەل ئەوانى دىدا، لە ئەرزەكە و لەناو شكەفتىكا لە دەورى چرايەكى بچووك دانىشتبون، لە جەوھنەيەكى (جەوھنە: جەوھندە، توورەكەى چەرمين بۇ ھەلگرتنى ئاوى خواردنەوھ). پپ لە ئاوى سوپرا، ئا و دەخواتەوھ و چەند پاروھ فاسوليايەكى پۆناوى ھەلمەقوت دەكات. پاچو، باسى نۆپىن و ھەلوئىستەكانى خۆى، باسى كرددەوھ و ترسەكانى خۆى، لەو ساوھ كە لە كانودوسەوھ دەرچووبوو بۇ ئەبوت جواو دەكات. جواو بەبىئەوھى قسەكەى پپ بپپى گويى لىدەگرىت و چاوەپوان دەكات تا لە ئا و خواردنەوھ و ناخواردن بىتەوھ، ئەوچا پرسیارى لىبكات.

تارامىلا و مانىھكوادرادو و ماكامبىراى پپ لە دەورى دانىشتون چەند قسەيەك لە مەپ ترسناكى ئاماتادىرا دەكەن. شەرقان و گەريلاكان لە دەرى ئەشكەوتەكە و لە سەر ئەرزەكە راکشاوون و خەوتوون. شەويكى ساف و پوناكە، زىكە زىكى سىسرکان دنياى پپ كرددوھ. ئەبوت جواو پپيان رادەگەيەنى كە ئەو تابوورەى لە قۆلى سرگىپە و جرموابوھ بەپيوھە، نيوھى ئەم قۆشەنەى ئەم قۆلەيە، واتە دوو ھەزار سەربازن. پدراو و برايانى فىلانوقا لە (كوكورويو) سەنگەريان گرتووھ و چاوەپوانى ئەم قۆشەنەن. دەلئىت: " ئىرە باشتىن شوپنە بۇ غافلگىركرن و پەلاماردانىان." و پاشان دەگەرپتەوھ سەر باسى ئەو بابەتەى كە مېشكى ھەمووانى مژوول كرددوھ. ھەمان بۆچوونى ئەوانى ھەيەكە: ئەگەر ھىزەكەى سوپا، گەيى بىتە (رانشو فيگارو)، ئەوا ماناى واىە سبەينى بە (سىرادا ئانجىكو) دا رەت دەبىت. چونكە ئەگەر ئەم كارە نەكات، ناچارە بۇ ئەوھى رېگەيەك بۇ پەردنەوھى تۆپەكانى بدۆزىتەوھ، دە فرسەخىكى زيادە، بە دەستى پۆژئاوادا، پىچ بكاتەوھ.

پاچو، لەبن لىوانەوھ دەلئىت: " لە دواى ئانجىكوھ دەكەوينە تالوكەوھ."

جواو، وەكو خوى ھەمىشە، بە نووكى كىردەكەى ھىلىك لە سەر ئەرزەكە دەكىشئىت: " ئەگەر رېگيان بەرەو توتابولىنيرو بگۆپن، ئەوا ھەموو نەخشەكەمان پوچەل دەبىتەوھ، رىسەكەمان لىدەبىتەوھ بە خورى. پياوھكانى مە بە تەمان لە رېگای ئافىلادا روو بەروويان بىنەوھ."

پاچو، لە زەينى خويدا، ئەوھ وئىنا دەكات چۆن رېگاكە پاش ئەو ھەورازە سەخت و بەردەلان و، پپ دپك و دالەى دەگاتە ئانجىكو، دەبى بە دوو لقەوھ. ئەگەر قۆشەنەكە، ئەو لقەى كە بۇ پىتومباس دەروات، نەگرىتەبەر، ماناى واىە بە ئافافىلادا تىناپەپى. باشە بۇ دەبى رېگەى پىتومباس بگرنەبەر؟ ئەگەرى ئەوھ ھەيە رېگەكەى دى، ئەوھى بەرەو دۆلەكانى ئوكامبايو و ئوتابولىنيرو دەروات ھەلبژىرن.

ئەبوت جواو، چراكە ھەلدەبەرىت تا تيشك بخاتە سەر ئەو خەت خەتۆكانەى كە لە سەر ئەرزەكەى كيشاون و دەلئیت: " ئەگەر ئەم رېگایە بگرنەبەر، بە تەواوەتى دەكەونە بەر رېژنەى گوللەباران، خۆ ئەگەر نەتوانن لەم رېگەيەوہ بېن، ئەوا چاریان ناچارە لە رېگەى پیتومباس و ئاس ئومبوراناسەوہ بېن."

پاجو، دەستی بۆ لە ملی دەدا: " کەواتە، ھەركاتى لە ملەى ئانجیکوہ داگەپان، بۆیان دادەنیشین و لە شانى راستەوہ سەرانسەرى رېگاگە بەر دەستریژى گوللە دەدەین، ھەنگى بۆیان دەردەكەوى كە ئەو رېگەيەیان لېگراوہ."

ئەبوت جواو دەلئیت: " مەسەلەكە تەنیا ئەمە نییە. دەبى دواى ئەوہ دەرفەتى تەواو بۆ خۆتان بدۆزنەوہ تا برۆن بە فریای جواوہ زلەوہ لە ئوریاشو. لەو بەرەوہ زەلامى زۆرمان ھەيە، بەلام لە ئوریاشو، خەلكمان كەمە."

لە ناکاوا ماندوویەتى و نېگەرانى بەسەر پاجودا زال دەبیت و ئەبوت جواو دەبېننى كە خۆى بەسەر شانى تارامیلادا دەدات و دەم و دەست خەو دەبیاتەوہ. تارامیلا، بە ئەسپایى سەرى لە سەر شانى خۆى لادەدات و لە سەر ئەرزەكە پالى دەخات و تەفەنگەكەى خۆى و تەفەنگەكەى كورپژگە دوو پەگەكە، كە بە باوہشى پاجوہ بوو، لە لایەكەوہ دادەنیت. ئەبوت جواو، لە بن لیوانەوہ و بە ھەشتا و خاترخوازی لە ھاوړیکانى دەكات: " دروود لە مەسیحى موبارەك، مورشید."

وہختایەك پاجو، خەبەرى دەبیتهوہ، ھەتاو تازە لە سەر ووی دۆلەكەوہ گزنگى داوہ، بەلام دەوروبەرى ئەو نوقمى تاریکییە. ھەلدەستى، تارامیلاو فلیسیو و مانیەكوادرادو و ماكامبیرا كە وەكو ئەو لە ئەشكەوتەكەدا خەوتبوون، تەكان دەدات. كە پرتەویكى شینباو گردەكان روناك دەكاتەوہ، ئەوان خەرىكى ئەوہ دەبن مەخزەنى فیشەكەكانیان بگۆرن و لە جیاتی ئەو فیشەكانەى دوینى لە شەرى روزاریو بەکاریان بردبوو، فیشەكى تازە ھەلگرن. گاردى كاتولیک سەندوو قە فیشەكەكانیان لە شكەفتەكاندا تاقت كەردبوو. ھەر شەرقان و گەریلايەك سى سەد فیشەك ھەلدەگرئ. پاجو داویان لیدەكات یەك بە یەك ئەركى خۆ بلینەوہ. ئیدی چوار گروپەكە یەك یەك لە شكەفتەكە و دەردەكەون و بەرى دەكەون.

گروپەكەى پاجو، لە كاتیكا بە ھەورازە بەردەلانە رووتەنەكەى سیرادو ئانجیکودا سەردەكەون، لە دوورەوہ گوییان لە دەنگى شەبپوران دەبیت. ئەم گروپە یەكەمین گروپە كە ھیرش دەكات و قەرارە كاریك بكات كە سەربازەكان لەم ھەلەتەنەوہ بۆ پیتومباس بکیش بكات، كە شەرقانەكانى دى لەویندەر چاوەروان دەكەن. قۆشەنەكە بەرپۆوہیە. پاجو، دوو شەرقان لە سەر لوتكەى شاخەكە بەجیدلئیت و بەخۆى و باقى شەرقانەكانەوہ، بە قەدپالە تەقتەقان و بەردەلانەكەدا دادەگەرئ، ئەم رېگەيە دروست بەرانبەر سەرەو لیزگەيەكە كە قۆشەنەكە ناچارە لەویندەرەوہ داگەرئ، چونكە تاقتە رېگەيە كە بشیت عەرەبانەكانیانى پيدا بروت. پاجو، شەرقانەكان، لێرە و لەوى، لەناو دەوہنە جارەكەدا دادەمەزرىنى، ئەو رېگەيە دەگرئیت كە بەرەو رۆژئاوا دەروت و ئەوہیان لى دوویات دەكاتەوہ كە ئەمجارە نابیت یەكسەر دواى تەقتەكردنەكە ھەلین... پیتویستە كەمىك خۆ ماتەل بكن. دەبى ھەوہلجار خۆ لە سەنگەرەكاندا قايم بكن و لە ھەنەبەر دژمنا بە رادەيەك بەرەقانى بكن كە (مەسیحى دەجال) وا ھەستبكات كە سەدان شەرقان رۆوبەر وویان بوونەتەوہ. دواى ئەوہ خۆیان بۆ دژمن بەدیار بخەن و بەرە بەرە دەست بە ھەلاتن بكن و دژمن تەماح بیگرئ و تا پیتومباس لە دوویان بیت. یەكێك لەو شەرقانەكانەى كە لە سەر شاخەكە دانرابوون، دیتە خوارەوہو خەبەر دەدات كە پیتشقەرەولانى قۆشەنەكە دیارن و ژمارەیان شەش كەسە. پیتیان دەلئیت تەقتەیان لیمەكەن، لێیان گەرن با رەت بن. یەكێك لە سوارەكان لە ئەسپەكەى بەر دەبیتهوہ،

چونکہ ریگایه که به رده لآن و خزہ، به تایبہ تی که شهوی ئاونگی نیشتبووہ سہر. دواى ئەمہ دوو دەوریى دی تیدہ پەرن، مەفرەزە یەکی ئەندازە بە بیل و قولنگ و ھەرەوہ لە دوویانەوہ دین. دەوریى دووہم پوودە کاتە قولی ئوکامبايو. ئەمە نیشانە یەکی باش نییە. ناکا بیانەوی لیرە لابدەن و دابمەزین؟ ریک لە دواى مەفرەزە ی ئەندازەوہ پیتشقەرەولانی قوشنەنەکە دین. ئایا ھەر نۆ قوہتەکە بەو ئاوايە و لە نزیکى یەکەوہ ھەرەکەت دەکەن؟

پاجو، کہ تازە تەفەنگەکە ی لە شان کردبوو، خیرا نیشانە لەو سوارە بە تەمەنە دەگریتەوہ کہ وادیار بوو فەرماندە ی ئەو دەستە یە بى، لە ناکاوا گوللە یەک نالە دەکات و یەکیکی دی بە دوادا دى و پاشان چەن گوللە یەکی دوا بە دواى یەک. تەمەشا دەکات کہ چۆن پروتستانەکان، دەشلە ژین و قوشقى دەبن و دەکەون بەسەر یەکدا و، دەست بە پەرچدانەوہ دەکات و لەو کاتەدا بیر لەوہ دەکاتەوہ کہ ئاخۆ کى بەر لەم یەکەم تەقە ی کردوہ. یەکەم خەشاب دەتەقینى و زور بە وردى نیشانە دەگریتەوہو لە دلى خویدا دەلیت، لە ئەنجامى ھەلە ی ئەو پیاوہوہ کہ دەستی بە تەقە کرد، سەگەکان توانیان پاشەکشە بکەن و خو لە بەرزایبەکانى کێوہکەدا پەنا بدەن.

کہ قەدپالەکە لە سەربازەکان خالى دەبیت، تەقە دەوہستى. لە سەر شاخەکەوہ کاسکیتى سوورى شینباو و بریقە ی سەرەنیزان بەدى دەگریت. سەربازەکانى پەنا تاویرەکان جم وجولیان تیدەکەویت. دەنگى چەک و زەلام و ھەیانات و ھەندیجار دەنگى جینویش دیتە گوئ. لە ناکاوا پولیک سوارە، بە فەرماندە ی ئەفسەریک کہ بە شمشیرەکە ی ئامازە بەرەو لیرەوارەکە دەکات، بەتاو لە ھەلدیرەکەوہ بەرەو خوار دین. پاجو، دەیبینى کہ چۆن بى رەحمانە، ئەسپەکە ی بەر مامیزان دەدات. ھىچ سوارىک لە سوارەکان، لە قەدپالەکەدا ناگلى، ویرای ئەو ھەموو ریزنە ی گوللە یەش، بە سەلامەتى دەگەنە خوارەوہ. بەلام ھەرکە پى دەنەنە ناو بيشەکە، بەر دەستریژى گوللە دەدرين و لە ئەسپەکانیان دەکەونە خوارەوہ. ئەفسەرە شمشیر بەدەستەکە، کہ چەند گوللە یەکی بەرکەوتوہ، ھاوار دەکات: "ئەگەر پیاوون سەر لە کونان بپننە دەرى ھە ی ترسنوکینە " پاجو لە دلى خودا دەلیت: " سەرمان بپننە دەرى تا بمانکوژى، نەیحوى تالە؟ کافران بەمە دەلین ئازایەتى؟ " بەراستى ئەمە بىر و بوچوونىکی سەیرە: شەیتان ھەر نارەسەن و موزیر نییە، بەلکو کہودەنیشە. ھەرچەندە تەفەنگەکە ی وەکو ئاگر گەرم بوو، دووبارە فیشەکی دەخاتەوہبەر. قەدپالەکە نہا پرە لە سەربازو دەستە دەستە ھیرش بو قەدپالە بەردەلانەکە دەھینن. پاجو، بە کاوہخو نیشانە دەگریتەوہ، ژمارە ی سەربازەکان بە سەد تا سەد و پەنجا کەس دەخەملینى.

بە تیلە ی چاو یەکیک لە شەرقانەکان دەبینى کہ ئالکاو ی سەربازىک بوو، لە دلى خودا پى سەیرە کہ ئەم سەگە چۆن گەبیوہتە ئەویندەر. کێردەکە ی بە دەمیوہ دەگریت. ئەمە لە سەردەمانى چەتەگەریوہ عادەتى بوو، کہ خو ی بو شەر ئامادە دەکرد، چەقۆکە ی بە دەمیوہ دەگرت. کۆنە زامەکە ی سەر گوئای دیتەوہ سوئ، دەنگى ھاوار لە نزیکەوہ دیت: "بژى کۆمار"، "بژى مارشال فلوریانو"، "مردن بو ئینگلیزان!" شەرقانەکان وەلام دەدەنەوہ: "مردن بو مەسیحى دەجال!"، "بژى مورشید!"، "بژى بیلومونتە."

تارامیلا دەلیت: " پاجو، ناکرى لیرە وەمیتین. " نہا ئاپورایەکی فرە لە قەدپالی شاخەکەوہ دادەگەرئ: سەربازان، گاجووت و ھەربانە و توپ و سوارە، بە پشتیوانى دوو سەریە ی پیادە، کہ بە دەم دەستریژەوہ ھیرش بو ناو بيشەکە دەکەن، خو یان بە دەوہنەکاندا دەدەن، نيزەکانیان بە بنچکەکاندا دەکەن بەو ئومیدە ی کہ بچى بە گیانى دژمنەکانیاندا. تارامیلا، بیئەوہ ی ھىچ ترس و لەرزىک بە دەنگیوہ دیاربى، دووبارە دەلیت: "پاجو، یان دەبى ئیستا برۆین، یان قەت نەرۆین." پاجو دەیەوی لەوہ دلنایبیت کہ ئاخۆ سەربازەکان بەراستى بەرەو پیتومباس دەرۆن. بەلى گومان لەوہدا نییە، روبریک لە یونیفورمى سوپایى بەرەو باکوور بەرپوہیە. ھىچ کەسێک جگە

لهوانه‌ی که ده‌ونه‌کان ددورنه‌وه، پرووه روژئاوا ناروات. به‌دهوام ده‌بج له ته‌قه‌کردن تا فیشه‌کی پی نامینیت، ئه‌وسا کیرده‌که‌ی له دهمی دهردینتی و به هموو هیژ و توانایه‌کیه‌وه له فیتوکه زه‌له‌که‌ی دهورینتی. ئیدی شه‌رفانان له هر گوشه وکه‌ناریکه‌وه هه‌لده‌قولین، به ماته مات، به سینگه خشکی، به چوار چنگوله، له م سه‌نگه‌روه بو‌ئه و سه‌نگه‌ر دهرپون، ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان له ژیر ده‌ست و پیی سهر‌بازه‌کانه‌وه دهرده‌په‌رن و بله‌ز پی وه‌غاره‌وه دهنن و ئه‌و شوینته به‌جی ده‌هیلن. پاچو، دووباره فوو به فیتوکه زه‌له‌که‌یدا ده‌کاته‌وه و بله‌ز هه‌لدی. تارامیلاش دووی ده‌که‌وی. ناکا زیاد له پیویست ماته‌ل بو‌وبی؟ راسته‌وراست غار نادات، به زیك زاک و قیروقاج غارده‌دات، تا نه‌بیت به نیشانه‌یه‌کی خوشه‌نگافته بو‌ دژمن، دژمن نه‌توانی به ئاسانی نیشانه‌ی لیگریته‌وه، ژیراوژیر چاوئیک به دهوربه‌ری خویدا ده‌گیریت - سهر‌بازان تفه‌نگه‌کانیان له شان تووند کردوو یان به سهر‌نیزه‌ی پرووته‌وه سهریان له دوو شه‌رفانه‌کان ناوه. له و کاته‌دا که به هموو هیژو توانای خویه‌وه بو‌ ناو بییشه‌که غار ده‌دات، دووباره ئه‌و ژنه‌ی بیرده‌که‌وینته‌وه، بیر له و دوو پیاوه ده‌کاته‌وه که له سهر ئه‌و ژنه‌ی یه‌کیان کوشتبوو - ناکا له و ژنه‌ شومانه‌ بی که نه‌گه‌بتیان به‌دوودا دی؟

هه‌ست به ماندوو‌یه‌تیه‌کی زور ده‌کات، خه‌ریکه دلی بته‌قی. تارامیلاش هانکه هانکی پیکه‌وتوو. به‌ختی هه‌یه که ئه‌م هاوری به ئه‌مه‌که‌ی هه‌یه. هاوریی ساله‌های سالن، قه‌ت له یه‌کدی زویر نه‌بوون، که‌مترین دم بو‌له‌شیان نه‌بووه. له و کاته‌دا چوار سهر‌باز، به چوار تفه‌نگه‌وه له به‌رده‌میا قوت ده‌بنه‌وه. تارامیلا هاوار ده‌کات: " خۆت به عاریدیدا بده، خۆت به عاریدیدا بده." خۆی به عاریدیدا ده‌دات و خۆی غل ده‌کاته‌وه، گوئی لیده‌بی که به لای که‌مه‌وه دووانیان ده‌ست به ته‌قان ده‌که‌ن. هه‌رکه خۆی جه‌م جوړ ده‌کاته‌وه و فریا ده‌که‌وی بکه‌وینته سهر چۆکان، لوله‌ی تفه‌نگه‌که‌ی ده‌کاته‌وه و سهر‌بازه‌ پیاده‌یه‌ی که به‌ره‌و پرووی ئه‌م دیت. تفه‌نگه‌ مانلیچره‌که‌ی وه‌ستاوه، دهرزیه‌که‌ی وه‌بنی فیشه‌که‌که‌ ده‌که‌وی، به‌لام ناته‌قی. پاچو، گوئی له ده‌نگی ته‌قه‌یه‌ک ده‌بیت، یه‌کیک له پروتستانه‌کان ده‌ست به سکیه‌وه ده‌گریت و ده‌که‌وینته سهر ئه‌رزه‌که. ده‌بیره‌وه ده‌چی: " ئافه‌رین تارامیلا. تو فریا ره‌سی منیت." خۆی به و سئ سهر‌بازه‌دا ده‌دات که دیتیان هاوریکه‌یان که‌وته سهر ئه‌رزه‌که. به جاری حه‌په‌سان، تفه‌نگه‌که‌ی وه‌کو تیللا به‌کارده‌برد. له یه‌کیکیان ده‌دات، به‌لادا دیت و ده‌که‌وینته سهر ئه‌رزه‌که، به‌لام دووانه‌که‌ی دی په‌لاماری ده‌دن. هه‌ست به چه‌یه‌کی پر ئازار ده‌کات. له ناکاوا خوین له سهر و چاوی یه‌کیک له سهر‌بازه‌کانه‌وه فیچقه ده‌کات و پاچو، گوئی له ناله پر ئازاره‌که‌ی ئه‌و ده‌بیت. تارامیلا دیت، وه‌کو نه‌یزه‌ک خۆی به‌ناو شه‌ره‌که‌دا ده‌کات. ئه‌و دژمنه‌ی به‌ر پاچو که‌وتوو، حه‌ریفیکی هاوتای ئه‌و نییه، کوریکی گه‌نجه، سهر‌پای له ئاره‌قه‌دا هه‌لکشاه، ئه‌و جلانه‌ی که وه‌کو جه‌وال له به‌ری هه‌لکشراه، ته‌واو له جو‌له‌ی خستوو. ماوه‌یه‌ک به‌رخودان ده‌کات تا پاچو تفه‌نگه‌که‌ی له ده‌ست دهردینتی. هه‌نگی هه‌لدی. به‌لام تارامیلا و سهر‌بازه‌که‌ی دی به هانکه هانک که‌وتوو نه‌ته‌گیانی یه‌کدی. پاچو، خۆی ده‌گه‌یه‌نینه ئه‌وان، هه‌لده‌کیشینه خه‌نجه‌ره‌که‌ی و تا مشتوو‌ه‌که‌ی له گه‌ردنی سهر‌بازه‌که‌دا ختم ده‌کات. سهر‌بازه‌که‌ خنکه خنکیک ده‌کات، ده‌له‌رزی و له جو‌له‌ ده‌که‌وی. تارامیلا چه‌ند سووکه برینیکی پیوه‌یه و شانی پاچو خوینی لیدیت. تارامیلا، هیلکه‌یه‌ک ده‌شله‌قینتی و له برینه‌که‌ی ده‌مالی و به کراسی یه‌کیک له سهر‌بازه‌ کوژراه‌کان ده‌یه‌ستیت. پاچو ده‌لایت: " تارامیلا، تو فریاره‌سی منی." تارامیلا به‌رسف ده‌داته‌وه: " به‌لی، وایه." شتاقیان توانای راکردنی نییه، چونکه هه‌ر یه‌کیکیان جگه له تفه‌نگ و کو‌له‌پشتیه‌که‌ی خۆی، چه‌ک و کو‌له‌پشتی یه‌کیک له سهر‌بازه‌کانیشی به‌کو‌له‌وه‌یه.

دوای که‌میگ گوئیان له ته‌قه‌ی تفه‌نگان ده‌بیت. ته‌قه‌کان له هه‌وه‌له‌وه په‌چرپه‌چرن، پاشان زیاتر ده‌بن. پیشقه‌ره‌وله‌کان گه‌ییوونه‌ته پیتومباس، فلیسیو و شه‌رفانه‌کانی به ده‌ستریژی گولله دایان ده‌گرنه‌وه. پاچو، له

زهینی خویدا توورہیی ئو سہربازانہ بہرجہستہ دہکات کہ بہ سہر ریگاوه یونیفورم، پوسٹال، کاسکیت و ہمایی قوشہنہکھی (سہربر) دہبین کہ بہ دار و درہختہکانہوہ ہلواسراون، تووشی ئو ئیسکہ پیکہرانہ دہبن کہ دالاش پاکیان کردوونہتہوہو دہبریسکیئہوہ. بہ دریژی ریگاکہ تا پتومباس دہنگی تہقہ نابریتہوہ. تارامیلا دہلیت: "ہر کہسیک وکو ئم سہربازانہ ئو ہموو فیشہکھی لہ بہردہستدا بیٹ، دہتوانی ہر لو فشی تہقہ بکات." لہ ناکاوا تہقہ دہوہستی. وادیارہ فلیسیو، دہیہوی پاشہکشہ بکات تا تہماح بخاتہ بہر سہربازہکان وبہ ریگاکہدا دوی ئو بکہون و بہرہو ئاس ئومبراناس برؤن، تا لہویندہر ماکامبیرای پیر ومانیہ کوادرادو، بہ دہستریژی گولہ پیشوازیان بکہن.

وہختایہک پاچو وتارامیلا، ئہنجام دہگنہ دہوہنہ جارہکھی پتومباس - پیویستہ ماوہیہک پشوو بدہن، چونکہ جگہ لہ تہفنگ و کولہپشتیہکانی خویان، تہفنگ و کولہپشتی سہربازہکانیشیان بہ کولہوہ بوو و، زور ماندوو بوون - دہبین ہندیک شہرقان لیرہ و لہوی دامہزراون، ناوبہناو، بہ پچر پچری تہقہ لہ قوشہنہکھی دہکھن، بہلام سہربازہکان گوئیان نادہنی و بہ ناو غوباریکی زہردباوا، بہرہو گہلیہکی قول نیشو دہبنہوہ کہ رؤژی لہ رؤژان روبر بووہو (سیرتانیوہکان) پینان دہگوت ریگای (ئاس ئومبراناس).

تارامیلا دہلیت: " پاچو، وادیارہ دلت زور خوشہ کہ بہوجورہ پیدہکھی.

پاچو، لہ فیتوکہ زہلہکھی دہتورینی، تا گہریلا و شہرقانہکان لہ ہانتی خوی ئاگادار بکاتہوہ، وا ہہستدہکات ہہقی خویہتی پیکہنی. مہگہر ئم سہگانہ، فہوج بہ فہوج، لہم دولہوہ بہرہو (ئاس ئومبراناس) نارؤن؟ مہگہر ئم ریگہیہ ناچیتہوہ بو ئافافیل؟"

خوی و تارامیلا، لہ سہر کہپکیکی چرہ درہخت راوہستاون و دہرواننہ دولہ پروتہنہکھی بہردہمیان. پیویستیان بہ خو شاردنہوہ نییہ. چونکہ لہ جیگاہکی پنا ونہدیوا وہستاون وئہمہ جگہ لہوہی کہ تیشکی ہہتاوہکھی ہیندہ بہہیزہ کہ ئہگہر سہربازہکان سہیری ئیرہ بکہن نہک ہہر ہیچ نابین، بہلکو چاویان دہکھیوہتہ ریشکھی وپیشکھی. لہ جی خویانہوہ، لہ خواری خواریہوہ تابوورہکھی بہدہم ریکردنہوہ دہبین، کہ ریگا قاوہییہکھی، لہ ژیر پیناندا سوور ہلہدہگہرپی. ہیشتاش ناوبہناو دہنگی تہقہیان دیتہ گوی. سہرو سہکوتی شہرقانہکان پیددا دہبیٹ، ئیدی لہ ئہشکھوتہکانہوہ وہدہردہکھون، بہ ماتہ مات لہ پنا دارو درہختہکانہوہ دینہ دہرو خو دہگہیہننہ پاچو ولہ دہوری ئو خر دہبنہوہ، یہکیکیان جہوہندوکھیہکی پر لہ شیری دہداتی، قوم قوم دہیخواتہوہو چوراوگھی شیر بہ ہر دوو لا لغاوہیدا دیتہ خواریہوہ. کہس پرسیاری برینہکھی لیتاکات، لہ راستیا تہمہشای ناکہن، وکو ئوہی بہ شہرم و شوورہیی بزائن. پاشان ہندی میوہ دہدہنہ پاچو وک: (کاکاباس، ئالامبو، نیاس). ئوسا گوی لہ قسہی ئو دوو نہفہرہ دہگری، کہ فلیسیو، وہختایہک چوو بوو بہ فریای ہیزہکانی یواکیم ماکامبیراو مانیہ کوادرادو وہ لہ ئاس ئومبراناس، لہوی جی ہیشتبووون. ئو جووتہ، کہ پہیتا پہیتا قسان بہ یہکھی دہبرن، بوی دہگیرنہوہ کہ سہگہکان چوں لہ کاتیکا، شہرقانہکان لہ سہری را بہر دہستریژی گولہیان دہدان، ہیچ کاردانہوہیہکی لہزگینیان نہواندبوو، ئیدی لہوہ دہچوو نہیانہوی بہو ہہورازہدا ہلگہرین و بکہونہ بہر سیرہی تہفنگی شہرقانہکان و بہ ئاسانی بیٹہ کوشتن یان لہ بہر ئوہ بوو بہ ژمارہیہکی کہمیان دہزانیان کہ ہیچ مہترسیہکیان نابیت، زہرہریان بو پہزی وان نابیت. بہلام وہختایہک فلیسیو و پیاوہکانی خویان گہیاندبووہ قہراخ کہندہکھی و، سہربازہکان کہ چاویان بہو ہموو کوشتارہی خویان دہکھی، چہند سہریہیہک بو سہر شہرقانہکان دہنیرن، کہ رووبہرووی مقاوہمہتی شہرقانہکان دہبنہوہ، بہ

پهله پروزی خویان به دهونه جاربه که دا کر دبوو، گوږیان گوم کر دبوو، ئیدی فلیسیو دواى ئه وه به ماوه یه که که م، که وتبووه ری و در چووبوو.

یه کیک له و دووانه ده لیت: " تا توزی له مه پیش ئیره له سهربازا جمه ی دهات."

تارامیلا، که مژوولی سهرژمیری شه رڤانه کان بوو، به پاچو ده لی ته نیا سی وپینج نه فهران ناماده ن. چاوه روانی ئه وانی دی بکه یین؟ پاچو وه لام ده داته وه: " وه ختمان به دهسته وه نییه، له وئ پیوستیان به ئیمه یه."

ئه و دوو نه فهره له ویندر به جی دلیت تا به وانی دی بلین که له کویره رۆشتون، تفهنگ و کوله پشتیه کانیش به وان ده سپریت و ئه وسا به ره و دۆله که، بۆ لای مانیه کوادرادو و فلیسیو و ماکامبیرا، ده که ویتته ری. که ئه و توزه ئیسراحه ته ی کرد و ئه و توزه نان و شیرهی خوار، وه خو هاته وه، نازاری برینه که ی که م بووه وه. به هه شتاو ده روات، پیوست به خو شار دنه وه و ماته مات ناکات، ریگا که به خو ی قیرو قاج و پر پیچا و پیچه. له خوار ئه وه وه قوشه نه که پیش ره وی ده کات، پیشینه ی قوشه نه که ته واو دوور که وتوو ده وه، مه سافه یه کی زوری بریوه. له گینه نها خه ریکی ئه وه بی به ئافایلا سهر بکه وئ. به لام له و شوینانه شه وه که هیچ له مپه ریک له ئارادا نییه، ناتوانی پیشینه ی قوشه نه که بدینیت. روبرای سهربازان، ئه سپان، و توپان و عه ره بانه کوتای نییه. پاچو ده بیره وه ده چی: " عه ینی ماری زهنگولداره. " ههر فه وجی ئه لقه یه کیه تی، یونیفورمه کان کاژده که یه تی، بارووتی توپه کان ژه هره که یه تی و ده چیته گیانی قوربانیه کانیه وه ده یانکوژیت. له کانگای دله وه حه زده کات سهر به ورد و ماجه راکه ی بۆ ئه و ژنه بگپریتته وه.

له و کاته دا، دهنگی ته قه ی تفهنگان به رزده بیته وه. هه موو شته کان به گویره ی نه خشه کانی ئه بوت جواو به ریوه چوو. ئه وان له سهر شاخه کانی (ئاس ئومبراناس) وه، ئه م مارهیان داوته بهر ده سترپیژی گولله، تا ناچار بییت رپوبکاته ئافایلا. له پیچی گردیکا، دهسته یه ک سهربازی سواره ده بینی که به ره و سهری دین. پاچو، نیشانه له ئه سپه کان ده گریته وه تا به ره و دۆله که هه لدرن. به راستی ئه سپن نه گالته! چه ند ئاسان و خوشبه ز به م قه دپاله دژواره دا سهر ده که ون! دووان له ئه سپه کان بهر ده که ون و په له خوار ده بنه وه، به لام ئه وانی دی خویان ده گه یه ننه سهره وه. پاچو فه رمانی پاشه کشه ده دات، به دم پاشه کشه وه ده بیره وه ده چی و له دلی خویدا ده لیت، بیگومان شه رڤانه کان گله بی و گازی ئه وه ده که ن که ده رفه تی سهر که وتنیکی هاسانی له کیس داوون.

وه ختیک ده گه نه قولایی دۆله که، که شه رڤانه کان له وئ سهنگه ریان گرتوو، پاچو هه ست ده کات که هاوریکانی له تهنگانه یه کی خراپدان. ماکامبیرای پیر، که پاچو پاش ماوه یه ک به جیگا که ی زانی، بۆی رپوون ده کاته وه که سهربازه کان خه ریکن به رزاییه کان توپباران ده که ن، ئه مه ش ده بیته مایه ی داروخان و داپژانی تاویر و ره وه زه کان، ههر هیژیک که ره ت ده بی، سربیه ک بۆ خواره وه ده نیری تا به گزیاندا بچنه وه. پیره میرد، له کاتیکا به ته رده سستی حه بل له تفهنگه که ی ده دات و پری ده کات له باروت، ده لیت: " خه لکیکی زورمان له ده ست داوه. به کیمانی بیست که سیک ده بن، نازانم به رگه ی هیرش ی دی ده گرین یا نا. چ کاریکمان له ده ست دی؟"

پاچو، له و شوینه وه که وه ستاوه، زنجیره شاخه کانی ئافایلا، مونته ماریوکی پشت ئافایلا ده بینی، ئه و هه له ته قاوه یه ئامال زه رده، نها به زور رهنگی شین، سوور، سه وز خو ی ده نواند و که وتبووه جوله و ده تگوت جو ره ها کرم تیی داوه.

ماکامبیرای پیر دهلیت: " نزیکه‌ی چوار سه‌عاته له یه‌کینه له‌وینده‌روهه سه‌رده‌که‌ون. تۆپه‌کانیشیان سه‌ر خستووه. ئاماتادیرا زه‌به‌لاحه‌که‌شیان بر دووه‌ته سه‌روهه."

پاجو دهلیت: "به‌ه‌رحال ئه‌وه‌ی له سه‌رمان بوو، به زیاده‌وه کردوومانه. نها با برۆین، به‌ره‌ی ئوریاشو، تووند بکه‌ین."

وه‌ختایه‌ک خوشکانی ساردلینیا، له جورمایان پرسى ئایا مه‌یلی لێیه ده‌گه‌ل ئه‌واندا برۆات و خواردن بو ئه‌و شه‌رقانانه لێبنه‌ن، که له تراپوبو و له کوکوروبو، بو دژمن دانیشتون، قاییل بوو وگوتی به‌لێ. هه‌لبه‌ته به‌لێ و قاییل بوونه‌که‌ی وه‌کو هه‌ر قسه‌و کارێکی دیکه‌ی زۆر میکانیکی بوو. کورته‌له له سه‌ر ئه‌و کاره لۆمه‌ی کرد و یارۆی نزیکین، خوته و بۆله‌یه‌کی لێوه هات، شتی‌ک بوو له نیوان ناله و بۆله، هه‌رجاری ترسیکی لێ بنیشتبایه ئه‌و ده‌نگه‌ی لێوه ده‌هات. دوو مانگیک ده‌بوو که له کانودوس بوون و هه‌رگیز له یه‌کدی هاویر نه‌بووبوون.

جورما، وایزانی کورته‌له و پیاوه نزیکینه‌که له شار ده‌میننه‌وه. به‌لام وه‌ختایه‌ک قافله‌یه‌کی چوار قاتری و بیست و چار باره‌به‌ر و دوازه ژن ئاماده‌ی هه‌ره‌که‌ت بوو، ئه‌و دووانه شانبه‌شانی ئه‌و که‌وتنه رێ. رێگه‌ی (جرمابو) یان گرتبه‌ر. به‌لام هه‌یج که‌سیک گوێی به‌م دوو غه‌واره‌یه نه‌دا که نه چه‌کیان پێ بوو و نه بیل و قولنگ تا سه‌نگه‌ری پێ لێبده‌ن. وه‌ختیک به‌لای ئه‌و ئاغه‌لانه‌دا، که نۆژهن کرابوونه‌وه و دووباره پر بووبوونه‌وه له په‌زو مه‌ر و مالات، هه‌موو ده‌ستیان به‌خویندنی ئه‌و سروودانه کرد که خه‌لکی ده‌یانگوت (چکۆله‌ی پیروژ) دایان.

جورما، به‌بیده‌نگی ده‌رۆیی، به‌ردی رێگا له ژیر پیناوه‌کانیه‌وه له پێی ده‌چه‌قی، کورته‌له‌ش له گه‌ل ئه‌وانی دیدا سروودی ده‌خویند. کابرای نزیکین هه‌موو هۆش وگوشی لای ئه‌وه بوو پێی له کوێ دابنیت، چوارچیوه‌ی چاویلکه‌که‌ی، که له سه‌ده‌فی کیسه‌ل دروستکرابوو و هه‌ر دوو شوشه‌ درز بر دووه‌کانی به‌که‌تیره پێوه لکاندبوو، له به‌رچاوی راستیا گرتبوو. ئه‌م پیاوه‌ی، که پیده‌چوو، ئیسکی له خه‌لکانی دی زیاتر بێ، گێژو ویژ رێی ده‌کرد، هه‌رجاره‌ی به‌لایه‌کا سه‌ره‌سمی ده‌دا و عه‌ینه‌که شکاوه‌که‌ی به‌چاویه‌وه گرتبوو، ئه‌م پیاوه له هه‌رکه‌س و هه‌ر شتی‌ک نزیک ده‌بووه‌وه، له تو وایه‌هاکا خۆی پیندا کیشا، جارجار جورمای له‌وه دوور ده‌خسته‌وه که بیر له به‌ختی شوومی خۆی بکاته‌وه. به‌دریژایی ئه‌م چه‌ند هه‌فته‌یه‌ی که جورما بووبوو به‌چاو و دار عاسا و سه‌لواى ئه‌م پیاوه، به‌چاوی کوپری خۆیه‌وه ته‌مه‌شای ده‌کرد. بیرکردنه‌وه له‌وه‌ی که ئه‌م پیاوه به‌کوپری خۆی بزانی، گه‌مه په‌نه‌نه‌که‌ی جورما بوو، هه‌ندێجار ئه‌م بیروکه‌یه ده‌یه‌ینایه‌ پیکه‌نین. خواوه‌ند چ خه‌لکانیکی سه‌یری تووشی ئه‌و کردبوو، خه‌لکانیک به‌خه‌ونیش دیتبانی باوه‌ری نه‌ده‌کرد. وه‌ک: گالیلیو گال، سیرکه‌وانه‌کان و ئه‌و بوونه‌وه‌ره داماره‌ی که به‌هه‌لته‌ک هه‌لته‌ک به‌گه‌لی که‌وتبوو، مرۆف به‌زه‌یی به‌حالیا ده‌هاته‌وه، تازه‌که‌وت و درێژاودرێژ ته‌ختی ئه‌رزه‌که بوو.

له رێگادا ناوبه‌ناو تووشی ده‌سته چه‌کداره‌کانی گاردی کاتولیک ده‌بوون و ئاردو میوه‌و شه‌کری بوو و قاورمه و ئازوقه‌یان ده‌دانی. ناوبه‌ناو ته‌ته‌ر و به‌له‌دان په‌یدا ده‌بوون، که ئه‌مانیان ده‌بینی راده‌وه‌ستان و قسه‌یان ده‌گه‌ل ئانتونیو فیلانوقادا ده‌کرد. دواى رۆیشتنی ته‌ته‌ره‌کان، مقومقو له ناو قافله‌که‌دا بلاوده‌بووه‌وه، ئه‌م مقومقویانه هه‌میشه ده‌رباره‌ی یه‌ک شت بوو: شه‌رو ئه‌وه‌ی سه‌گه‌کان به‌رپێوه‌ن. جورما، ئه‌نجام توانی ئه‌م مقومقو په‌راگه‌ندانه لێک بدات - دوو قۆشه‌ن به‌رپێوه بوون، یه‌کیان له رێگه‌ی کیماداس و موته‌ سانتووه ده‌هات و

ئەوى دى له رېڭەى سرگېپه وجرمابووه دهات. له م پوژانهى دواييدا سهدان شه پقان له م دوو قولوه كه وتبوونه پى.

مورشيد، عه سرانى هه موو پوژى له كاتى وه عزه كانيا، كه جورما به به رده وامى ئاماده يان ده بوو، مور يده كانى هانده دا كه دوعاى خيريان بو بكن. جورما، به چاوى خوئى ئه و نيگه رانيانهى ده بينى، كه له ترسى شه پىكى نزيك خه لكه كهى داگرتبوو، هه موو هوش وبيرى له لايى ئه وه بوو كه ئه گه ر ئه م شه پره هه لگيرسىت، ئه وا ئه م پياوه پوخسار به زامه (پاجو)، چاو چكوله يهى كه ئه م له نيگاي ده ترسا، به و زووانه ده گه رايه وه.

قافله كه، سه رى شه وئى گه بيه ترابوو. خوارديان به سه ر شه پقانه كاندا، كه له نيو تاو پره كاندا سه نگرىان گرتبوو، دابه شكرد. سيان له ژنه كانى ناو قافله كه له نك وان مانه وه. ئه وسا ئانتونيو فيلانوقا فه رمانى دا، باقى قافله كه به ره و (كوكوربوو) بكه ونه پى. دوا قولاغى رېڭا كه يان به تاريكى تهى كرد. جورما، ده ستى كابراى نزيك بينى گرتبوو و هه رچه نده ده ستى به ده ستى جورما وه بوو، دوو سى جار ان نووچى دا و كه وت و ئانتونيو فيلانوقا ناچار بوو، له سه رووى باره گه نموكه كانه وه (گه نمه شامى، گوله كابه) بيخاته سه ر يه كىك له قاتره كان. وه ختايه ك گه يشتنه سه ره تايى ئه و هه لديره زور ليژهى بو (كوكوربوو) ده چوو، پدراو هات به پيريانه وه. كابرايه كى زور زه به لاج بوو، به قه د جواوه زله پان و دريژ بوو. كابرايه كى دوورپه گى ره نك ئاچوخ (كراوه)، به ته مه ن بوو. قه ره بينايه كى كوئى به شان ه وه بوو، كه هيج كاتى، ته نانه ت له خه ويشا داينه ده نا و هه ر پيى بوو. پيى په تى بوو، پانتوليكى كورتى له پى بوو به جره جره ده گه بيه گوزينگى پيى. چا كه تيكي بى قولى له به ردا بوو، كه باسكه قه ويه كانى ليوه هاتبووه ده رى. ورگيكي خرو زه لامى هه بوو، كه عاده تى وابوو له كاتى قسه كرنا ده ستى پيدا دينا. جورما هه ركه ئه و پياوهى بينى ترسى لينيشت، چونكه زور چيروكى ترسناك له مه ر ئه و پياوه له (فارزادا يما) ده گيتردرايه وه و ده گوترا زور كارى خو پيرىژى و پياو كوژى، به هاو كارى بانده كهى، كه قه ت لى هاو پره نه ده بوون، ئه نجام دابوو، ئيدى ئه مانه خه لكانى ياخى وياسا شكين وچه ته وريگر و ره زا قورس بوون. جورما هه ستى ده كرد مانه وه له گه ل خه لكانى وه كو پدراو، ئه بوت جواو، يان پاچودا، كارىكى زور به تالوكه يه، ئه گه رچى ئه مانه هه موو توبه يان كردبوو و بووبوون به وه لى و پياو چاكان. ژيان له گه ل ئه وانده دا، وه كو ئه وه بوو له گه ل پلنگيكى ئه مريكى يان ماريكى كوبرا يان مله يه كى ژه هراويدا هه لېكه ي، چونكه هه ر يه كى له و حه يوانانه، به حوكمى غه ريزه ي شه رانى خو، له گين بوو، له هه ر ئان و ساتيكا وه زه نى (ئازار) خو له به شه ر بكن.

به لى، پدراو، حالى حازر بيوهى ده هاته به رچاو، خه يالاوى سه رگه رمى قسان بوو له گه ل ئانتونيو و هونوريو فيلانوقاى برايدا. هونوريو، له ناكاوا وه كو تاپو له پشت تاو پره كانه وه قوت بووبووه وه. له دواى ئه وه وه، له ناكاوا تاپو و تارمايى خه لكانيك له په نا تاو پره له به ينى ده وه نه كانه وه ده هاتنه ده رى، ده چوون به لايى ئه و كو لبه رانه وه كه سه ر و كو لى قورسيان به سه ر شان ه وه بوو، تا كو له كانيان ليوه ربگرن. جورما يارمه تى پياوه كانى دا تا ئاگردانه كان هه لېكه ن، پياوه كان سه رگه رمى هه لپچرپينى سه ندوقى فيشه كه كان وكيسه بارووته كان و دابه شكردنى ته ره قه كان بوون. جورما و ژنه كانى دى كه وتنه ئاماده كردنى خواردن. شه پقانه كان هينده برسى بوون، به زه حمه ت خو يان ده گرت كه چاوه روانى كولانى خواردنه كه بكن. هه موويان له ده ورى ئاسانسىاو و ساردلينا خر بوونه وه، كه كاسه و قوتوو و مه تاره كانيان بو پره له ئاو ده كرد، ژنه كانى دى چنگ چنگ (مانيوك)

یان به سهردا دابهش دهکرد. که قهرهبالغی و بی سهروبه‌ری له راده دهرچوو، پدراو هات به سهر او داوای له شه‌رڤانه‌کان کرد که پابه‌ندی ئارامی بین.

جورما، به دریزایی شه‌وه‌که، کاری دهکرد، مه‌نجه‌له چیشته‌کانی دهنایه سهر ئاگر، گوشتی ده‌کولاند، شله‌ی فاسولیای گهرم ده‌کرده‌وه. پیاوه‌کان ده و پازده پازده ده‌هاتنه پیشه‌وه. خو ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان ژنه‌که‌ی خو‌ی له نیو خیلی ژنایی که‌یبا‌نودا بدیبایه، ده‌ستی ده‌گرت و به دوو قو‌لی به‌دهم پیاسه‌وه دوور ده‌که‌وتنه‌وه، تا به دوو قو‌لی رازو نیازی خو‌ بکن. باشه چما رو‌قینو، وه‌کو هه‌موو ئه‌م سارانشینانه، بی‌ری له‌وه نه‌کردبووه‌وه که بو‌کانودوس بی‌ت؟ ئه‌گه‌ر وای کردبا، ئیستا ئه‌ویش له ژیانا ده‌بوو.

له ناکاوا ده‌نگی بروسکه‌یه‌ک به‌رز بووه‌وه. به‌لام ئاسمان سامال بوو، که‌واته ئه‌م بروسکه‌یه نیشانه‌ی باران نه‌بوو. به‌لام جورما یه‌کسه‌ر هه‌ستی کرد ئه‌مه گرمه و ده‌نگی تو‌په. پدراو و برایانی قیلانوقا، ئه‌مریان کرد که ئاگره‌کان وه‌کوژین و ئه‌و شه‌رڤانانه‌ی که نانیاں ده‌خوارد، به‌په‌له و بی دواکه‌وتن بچنه سهر شاخه‌کان. هه‌رکه شه‌رڤانه‌کان چوونه‌وه بو‌سه‌نگه‌ره‌کانی خو‌یان، ئه‌مان به‌دهم قسانه‌وه‌وه به‌سی قو‌لی مانه‌وه. پدراو گو‌تی سه‌ربازه‌کان له ده‌وربه‌ری (کانجه) ن و ماوه‌یه‌کی زوریان پی‌ده‌چی تا ده‌گه‌نه ئه‌وی، چونکه به‌شه‌و پی‌ش‌ره‌وی ناکه‌ن، ئه‌و له (سیماو‌دیا‌س) وه تا کانجه دوا‌یان که‌وتبوو و په‌ی به‌به‌رنامه و نه‌خشه‌کانیاں بردبوو. هه‌رکه دنیا تاریک ده‌بوو، چادریان هه‌لده‌دا و پاسه‌وان و خه‌فه‌ریان داده‌نا و تا به‌یانی له هه‌مان شو‌ین ده‌مانه‌وه. به‌یانی سه‌حه‌ری، به‌رله‌وه‌ی بکه‌ونه ری، تو‌پیکیان به‌ئاسماندا ده‌ته‌قاند. ده‌نگی تو‌په‌که نیشانه‌ی ئه‌وه بوو که خه‌ریکه له (کانجه) وه وه‌ریده‌که‌ون.

- "ژماره‌یان زوره؟" ده‌نگیک له قولاییه‌وه، که زیاتر له جیکه جیکه ته‌ریک ده‌چوو، قسه‌که‌ی پی‌بری: "چه‌ند که‌س ده‌بین؟"

جورما، ئه‌و پیاوه‌ی بی‌نی که هه‌ستایه سهر پی و، باریک و دریز دا‌هول له نیوان جورما و پیاوه‌کاندا وه‌ستا، هه‌ولیده‌دا له چاویلکه تاک چاوه‌که‌یه‌وه، ته‌مه‌شای ئه‌وان بکات. پدراو و برایانی قیلانوقا له قاقای پی‌که‌نینیاں دا. دوا‌ی به دوا‌ی ئه‌وان ژنه‌کانیش، که خه‌ریک بوون مه‌نجه‌ل وقاپه‌کان و پاشماوه‌ی خواردنه‌که‌یان کو ده‌کرده‌وه، له قاقای پی‌که‌نینیاں دا. جورما، جله‌وی پی‌که‌نینه‌که‌ی خو‌ی گرت. دل‌ی به‌حالی یاروی نزیکیین سو‌وتا. له ناو ئه‌م ئاپو‌رای خه‌لکه‌دا که‌سیکی دی هه‌بوو که له کوره‌که‌ی ئه‌و پتر بترسی‌ت و شپ‌رزه‌تر بی؟ له هه‌موو شتیک ده‌ترسا: ئه‌و خه‌لکانه‌ی که به‌په‌له ر‌هت ده‌بوون، پیاوانی ئیفلیج، شیتان، ئه‌و گولانه‌ی که سو‌الیان ده‌کرد یان مشکی که به‌نیو دوو‌کانه‌که‌دا ده‌رده‌فرتا. هه‌موو شتیک ده‌بووه مایه‌ی ئه‌وه که ئه‌و هاواره نزمه‌ی لی‌به‌رزبیته‌وه، ره‌نگی زه‌رد هه‌لده‌گه‌را، ره‌نگی مردووی لی‌ده‌نیش‌ت و ده‌که‌وته ده‌ست کوتان تا جورما بدو‌زیته‌وه.

پدراو، به‌دهم پی‌که‌نینیکی خه‌فه‌وه گو‌تی: "نه‌م ژماردن، که قه‌رار بی هه‌موویان بکوژین، چ پی‌ویست به ژماردنیاں هه‌یه؟"

جاریکی دی ده‌نگی پی‌که‌نین به‌رز بووه‌وه. دنیا له سهر شاخه‌کان خه‌ریک بوو به‌ره‌به‌ره رو‌ناک ده‌بووه‌وه.

هونوریو قیلانوقا گو‌تی: "باشتر وایه ژنه‌کان لی‌ره برۆن."

ئەویش وەكو بىرايەكەى پۆستالى لە پى و جگە لە تەنگەكەى دەمانچەشى خۆ بەستبوو. جل و بەرگ، قسەكردن و تەنانت سەر وسىماى ئەم جووتە بىرايە لە چاوى جورماو، لە ھەموو خەلكەكەى دىكەى كانودوس جياواز بوو. بەلام ھىچ كەسىك بەو جوړە رەفتارى دەگەلدا نەدەكردن كە ئەو جياوازيبەيان بەرپوودا بداتەو.

پدراو، كە كابرالى نزيكبينى لە بىر چووبووه، ئاماژەى بۆ ژنەكان كرد كە دووى بكەون. نيوەى كۆلبەرەكان تا ئەو كاتە چووبوون بۆ سەر شاخەكە، بەلام ئەوانى دى بە كۆلەكانيانەو ھىشتا ھەر لەوى بوون. كەوانەيەكى سوورباو بە سەر شاخەكانى (كوكوروبو) وە بەرزەبووهو. وەختايەك قافلەكە كەوتە پى، تا لە نيو تاویرەكاندا، لە پشت شەرپانەكانەو، پەنايەك بۆ خۆ بدۆزنەو، كابرالى نزيكبين لە جىي خوى وەستابوو و سەرى دەلەقاند و نىگا پارانەو ئەمیزەكانى برى بووه جورما.

جورما، سىخورمەيەكى تىوژەند، دەستە ئارەقاويەكانى گرت، چاوه چكۆلەكانى ياروى نزيكبين كە بە ئاستەم بەرپىي خوى دەبينى، بە منەتباريەو لە جورما بوو، جورما، دەستى گرت و گوتى: "با برۆين، ئەگەر وا برۆا بە جىمان ديلن." دەبوايە كورتەلەش كە لە غورابى خەوا بوو، بيدار بكەنەو.

وەختايەك گەبينە گردىكى چرە دەوھنى نزيكى لوتكەكە پيشقەرەولانى سوپا خەرىك بوون خويان بە پارەو ھەبەيەكەدا دەكرد و شەر دەستى پىكردبوو. پدراو و بىرايانى قىلانوقا، لە چا و ون بوون و ژنەكان، كابرالى نزيكبين و كورتەلە خويان دايە پەنا تاویرە پووتەنەكان و گوييان لە دەنگى تەقە و دەستپىژى تەنگان دەگرت. دەنگى تەقە پىچرپىچر و دوور بوو. جورما، لە چەپ و راستى خويەو دەنگى تەقەى دەژنەوت و لە دللى خويدا دەيگوت ديارە بايەكە ئەم دەنگانە لە گەل خويدا دىنيت، چونكە دەنگەكان كزو كپ بوو. ھىچى لىو ھەر ديار نەبوو، چونكە ديوارىكى بەردىن، تەقەكەرەكانى لە چاوى پەنھان دەكرد. ھەرچەندە شەرەكە نزيك بوو بەلام زۆر دوور ديار بوو. كابرالى نزيكبين دەمى تىك ئالابوو: "ژمارەيان زۆرە؟" ھىشتا تووند دەستى جورماى گرتبوو. جورما لە وەلامى ئەو گوتى كە نازانى و، رۆيى تا يارمەتى خوشكانى ساردلينا بدات، بارى قاترەكانيان لەگەلدا دابگرى و شەرەو گۆزە ئاوەكان ريز بكات و خواردن لە مەنجەلەكان بكات، پەرۆ و شاش و دەرمان، كە دەرمانسازەكەى كانودوس لە سەندووقى دارىنى نابوون، ئامادە بكات. لىرەدا كورتەلەى بينى كە خەرىك بوو بەرەو زنارو لوتكەكە ھەلەگەرا. بەلام ياروى نزيكبين لە سەر ئەرزەكە رۆنیشتبوو، سەرى لە نيو ھەر دوو دەستى نابوو، پىدەچوو بگرى. لى وەختايەك يەكى لە ژنەكان ھاوارى لىكرد كە ھەستى و ھەندىك چل و چىو و ھەژگ و بژال كۆ بكاتەو پەناگەكەى خويانى پى داپوشىت، بەز ھەستايە سەر پىيان، جورما بينى كە زۆر بە جدى كەوتە كاركردن، چل و چىو و ھەژگ و بژالى لىرەو لەوى كۆدەكردەو. بە لەقە لەقە دەيگەياندە دەستى ژنەكان. بە لەش و لارە لاوازەو، دەھات و دەچوو، سەرە سمى دەدا، دەكەوت، ھەلەستايەو، خوى بەرزەكردەو، بە چاويلەكە تاك چاويەكەيەو، دەپروانيە دەوروبەرەو بەرپىي خوى، دىمەن و نموودىكى ھىندە كۆمىدى ھەبوو كە ژنەكان كەوتنە پىكەنين و بە ئاماژەى سەر بەيەكيان نيشاندەدا و سەريان دەكردە سەرى. بەلام كورتەلە لە نيو تاویرەكاندا ديار نەما.

لە ناكاوا دەنگى تەقە زياتر بوو، پىدەچوو نزيكتر بووبىتەو. ژنەكان بە بىدەنگى وەستان و گوييان ھەلخست. جورما بينى كە دەنگى تەق و توق و رەمبەى توپان، ھەر ھەموويانى گوى قولاخ كردهو، ئىدى كابرالى نزيكبينان لە بىر چوو، ھەموو بىرو خەيالان لە لاي مىرد و باب و كورەكانيان بوو، كە لە قەدپالەكەى ئەو بەرەو، توپباران دەكران و بەر دەستپىژى تەنگان دەدران. دەنگى تەق و توق و تەقینەو جورماى گىژ كرد، بەلام نەيترساند.

ههستی دهکرد، هیچ په یوه نښه کی به و شه پوه نییه و گولله کانیس به و یاسایه حورمه تی ده گرن. خو و دایگر تپوو، هه ره له وئ و له لای خوشکانی ساردلینیاوه خوئی کرمو له کردو پشتی به تاویره کانه وه دا. چاوی لیک نا، به لام خوئی لینه که وت، له نیوان خو و بیداریدا ههستی به پمبهی توپان دهکرد که قه دپالی کیوی (کوکوروبو) ی دهله رانده وه. دوو جارن خوئی به دهنگی تهق و توق ودهسترپژده وه بینی، به و تهقانه وه، که نه و به یانیه له کیماداس، که خه ریک بوو به و سپنده یه له لایه ن به کریگیراوانه وه، له لایه ن نه و غه واره یه وه که به زمانیکی بیانی سهیر قسه ی دهکرد و دهستدریژی کردبووه سهر نه م، بکوژریت. وهکو خو و بیری که وته وه، چونکه دهیزانی ناکامی نه و کاره چ ده بیت، له و کابرایه پارابوووه که نه و کاره ی له گه لدا نه کات، چونکه نه و کاره ده بووه مایه ی تیاچوونی نه م و رفینو و کابرای غه واره خویشی، به لام کابرای غه واره له زمانی جورما حالی نه بوو بوو، گوئی پینه دابوو.

وهختایه ک جورما بیدار بووه وه، کابرای نزیکیب له بهر پیی دا پونیشتبوو، به هه مان شیوازی لیبو که که ی سیرکه که ته مه شای دهکرد. دووان له شه پرقانه کان، که ژنه کان دهوریان دابوون خه ریک بوو له یه کیک له شه ربه ناوه کان، ناویان ده خوارده وه. جورما هه ستایه سهر پییان و چووه پیشی تا بزانی چ باسه. کورته له نه گه پارابوووه. دهنگ و پمبهی توپان گوئی که پ دهکرد. شه پرقانه کان هاتبوون، تا فیشه ک و ته قه مهنی ببه ن، هینده شه که ت و ماندوو بوون، به حال قسه یان پنده کرا: پارده وه چیا یه که له کافرانا جمه ی ده هات. هه رجاری که هه ولیان ددها به قه د پاله که دا سهر بکه ون، وهکو گه لای دار هه لده وه رین. دوو جار هیرشیان بردبوو، هه ردوو جار که پیش نه وه ی بگه نه نیوه ی ریگای قه دپاله که، تیکشکینرابوون و پاشه کشه یان پیکرابوو. نه و که سه ی قسه ی دهکرد، پیاویکی کورته بالا، وردیله وته نکه ردینیکی ماش و برنجی به ردابوووه. شاننه کانی هه لته کاند: کیشه که نه مه یه که ژماره یان هینده زوره، که به هیچ جوړی ناکری پاشه کشه یان پیبکری، له وهش خراتر، نه وه یه که فیشه ک و ته قه مهنی شه پرقانه کان دوا یه ته که می.

جورما گوئی له یاروی نزیکیب بوو که له بن لیوانه وه پرسی: " باشه نه گه ر بنارو قه دپالی شاخه که بگرن چ ده بیت؟ "

شه پرقانه که ی دی، به دهنگیکی گر گوئی: " نه وسا ناتوانری له ترابووو، پیشیان لیبگریت، چونکه هیچ شه پرقانیک له وینده ر نه ماوه، هه موویان هاتوون بو ئیره تا یارمه تی ئیمه بدن. "

نه و قسانه وهکو ناگادار کردنه وه یه ک و ابوو که به په له و بی دواکه وتن له وینده ر پرون. هه ر دوو پیاوه که هه ستان له بهر خووه گوتیان: " سوپاس و ستایش بو مه سیحی موباره ک. " جورما دیتیان که هه ردووکیان به تاویره کاند هه لگه ران وله چاو ون بوون. خوشکانی ساردلینیا، گوتیان ده بی دوباره خواردنه کان گه رم بکه نه وه، چونکه شه پرقانانی دیکه ش به ریوه ن و له هه ر نان و ساتیکا په یدا ده بن. جورما له کاتیکا خه ریکی یارمه تیدانی نه و دوو ژنه بوو، هه ستیکرد کابرای نزیکیب، دهستی به ته نووره که ی نه وه وه گرتوووه ده له رزی. هه ستیکرد، ته سه وری نه وه ی که سهر بازان له ناکاوا له بهینی تاویره کانه وه بیته ده ری و شه لم کویرم که س نابویرم، ده ست به ته قان بکه ن و هه رکه سیک بیته ریگه یان به قه مه دایدورن و به گولله داییژن، چه ندی ترس خستبووه دلای نه م پیاوه وه (کابرای نزیکیب.) جگه له دهنگی دهستدریژی ته فنگان، پمبهی توپیش ده هات، هه رکاتی گولله توپیک بکه وتایه سهر نه رزه که، به رد و پارچه تاویری دنیا به قه دپاله که دا غل ده بوونه وه، له دول و شیوه له کاند دهنگی ده دایه وه. جورما، حیره ت و حه په سانی نه م کوره داماوهی وه بیر هاته وه، که چون له و چه ند هه فته یه دا تیا مابوو

و نه‌یده‌زانی چ له خوی بکات، لیږه وه‌مینی یان هرچوئی بووه لیږه بږوات، حه‌زیده‌کرد بږوات، هه‌موو ئاواتیکی هاتبووه سهر رږویشن، که شه‌وئ له دووکان و کوگا‌که‌دا، له سهر ئه‌رزه‌که راکشابوون و گوئیان له پرخ و هوړی مالباتی فیلانوقا ده‌گرت، له کاتی‌کا‌نازای جه‌سته‌ی ده‌له‌رزی به جورمای گوتبوو: حه‌ز ده‌کات له‌وئ ده‌رباز بی، سهری خوی هه‌لگریت، بږوات بو سلفادور، بو کومی، مونته‌سانتو، بو جرمابو، بو شوینی که که‌سیک به دادیا بگات، بو شوینی که بتوانی له‌وینده‌ره‌وه، په‌یامیک بو دوسته‌کانی قرئ بکات و پییان بلئ که هیشتا ماوه. به‌لام نها که ده‌رچوون له کانودوس قه‌ده‌غه کرابوو، چوون ده‌یتوانی هه‌لیت؟ چوون به تاقی ته‌نیا و به‌و نیوه چاوانه‌وه ده‌یتوانی بږوات؟ ده‌یانگرت و ده‌یانکوشت. به‌دهم ئه‌م شه‌وچپانه‌وه، هه‌ندی‌جار هه‌ولیده‌دا قه‌ناعه‌ت به جورما بکات که بیگه‌یه‌نیته شوینیکی ئه‌مین و ئاوه‌دانیه‌کی ئه‌وتو که بتوانی ده‌لیل و به‌له‌دیک به‌کری بگریت. جوړه‌ها پاداشتی بو جورما پیش‌نیاز ده‌کرد ئه‌گه‌ر یارمه‌تی بدات. به‌لام دوا‌ی تو‌زیک له قسه‌کانی خوی ژبوون ده‌بووه‌وه، په‌ی به‌هه‌له‌کانی خوی ده‌برد و ده‌یگوت هه‌ولی هه‌لاتن شیتا‌یه‌تیه، چونکه زوو به زوو ده‌یان‌دو‌زنه‌وه و ده‌یان‌کوژن. سهر‌ده‌مانی که ناوی شه‌ر‌قانه‌کان هاتبا له ترسا له‌رزی لیده‌هات، نها له ترسی سهر‌بازه‌کان زاره‌ته‌ره‌ک بو‌بوو. جورما له دلی خویدا ده‌یگوت: " کورپه‌ داماره‌که‌م. " جورما هه‌ستی به‌خه‌مباری و وره داروخان ده‌کرد. ئاخو سهر‌بازه‌کان ده‌یان‌کوشت؟ ئه‌مه‌ گرینگ نه‌بوو، ئایا ئه‌م قسه‌یه‌ راست بوو که هه‌ر ژنی یان پی‌او‌یک له (بیلومونته) دا مردبا، خیلی فریشته‌ده‌هاتن تا روحی ده‌گه‌ل خو‌دا ببه‌ن؟ ئیدی ئه‌وه‌ راست بو‌وی یان درو، مردن ئارامی و ئاسو‌وده‌بیه‌کی هه‌میشه‌یی بوو، خه‌ونیک بوو دور له هه‌ر خه‌ونیکی خه‌مناک، شتیک بوو، له‌و ژیا‌نه‌ خراتر نه‌بوو، که دوا‌ی سهر‌به‌هورد و ماجه‌راکه‌ی کیماداس به‌سهری برده‌بوو.

هه‌موو ژنه‌کان له ناکاوا سهریان هه‌لبری. جورماش چاوانی هه‌لبری تا بزانی ئه‌وان ته‌مه‌شای چی ده‌کن. ده‌ دوا‌زه شه‌ر‌قان له لوتکه و زاره‌که‌وه بله‌ز داده‌گه‌ران. تو‌پبارانه‌که هینده‌خه‌ست بوو که جورما وای هه‌ست ده‌کرد گولله‌تو‌په‌کان له ناو سهری ئه‌ودا ده‌ته‌قنه‌وه. ئه‌ویش وه‌کو ژنه‌کانی دی به هه‌شتاو به‌ره‌و پیری شه‌ر‌قانه‌کان چوو و گوئی لییان بوو که بو فیشه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی هاتبوون. ئیدی فیشه‌کیان پی نه‌مابوو تا به‌ره‌قانی بکن، له تو‌وره‌بیا خویان نه‌مابوو. وه‌ختا‌یه‌ک خوشکانی ساردلینیا گوتیان: " ته‌قه‌مه‌نی چی؟ " - دوا سهندو‌وقه فیشه‌ک، تو‌زی له‌وه پیش دوو شه‌ر‌قانی دی برده‌بوویان - دوو شه‌ر‌قانه‌که حایر و حه‌په‌ساو ته‌مه‌شای یه‌ک‌دی‌یان کرد، یه‌کی‌کیان تفیکی رږ کرده سهر ئه‌رزه‌که و به تو‌وره‌بیه‌وه لاقی به عاریدیا کوتا. ژنه‌کان چه‌ند پارووه خوار‌دنیکیان بو هینان، به‌لام ته‌نیا چه‌ند قومیک ئاویان خوار‌ده‌وه، دوا‌ی ئه‌وه به هه‌شتاو به‌ره‌و زناری شاخه‌که که‌وتنه‌وه ری. ژنه‌کان ته‌مه‌شای ئاو خوار‌دنه‌وه‌که‌ی ئه‌وانیان ده‌کرد، سهر‌اپای شه‌ر‌قانه‌کان شه‌لالی ئاره‌قه بوو، چاره‌یان دابوو به‌یه‌ک‌دا، ره‌گه‌ شینه‌کانی لاجانگه‌کانیان، وه‌کو ئه‌نگوستی ده‌ست هه‌لده‌ئاوسان و خوین به‌رچاوی گرتبوون. ژنه‌کان هیچیان لییان نه‌پرسی.

وه‌ختی پی‌اوه‌کان که‌وتنه‌ری، نه‌فه‌ره‌که‌ی دوا‌ی دواوه ئاوپیکی له خوشکانی ساردلینیا دایه‌وه‌و گوتی: " ئیوه باشتر وایه بو بیلومونته بگه‌رینه‌وه. ئیمه ناتوانین ماوه‌یه‌کی زور به‌ره‌قانی بکه‌ین، ژماره‌یان یه‌جگار زوره‌و فیشه‌کمان له ته‌واو بو‌وندایه‌ه. "

دوا‌ی که‌میک ژنه‌کان له جیاتی بچن به سو‌راغی قاتره‌کانه‌وه، به پییان به‌قه‌د پاله‌که‌دا که‌وتنه‌ری. جورما سهری له‌مه‌ ده‌رنه‌ده‌کرد. ئه‌مانه‌ بو شه‌ر نه‌ده‌چوون، خو شیت نه‌بوون تا بچنه‌شه‌ر، بو‌یه‌ ده‌چوون بو سهره‌وه،

چونکه پیاوه‌کانیان له سهره‌وه بوون، ده‌چوون تا بزائن ماون یان نا. جورما بیه‌یچ بیرکردنه‌وه‌یه‌ک دویان که‌وت. هاواری له پیاوه نزیکیبینه‌که کرد که حایر وحه‌په‌ساو له‌وینده‌ر وه‌ستابوو، که چاوه‌روانی بکات.

به‌دهم سهرکه‌وته‌وه‌هه‌موو ده‌ست و پینی روشا، دووجاران خزی و که‌وت. قه‌دپاله‌که زور پک (پژد، دژوار) بو، دلّی زور به تووندی لیّی ددها، هه‌ستی ده‌کرد هه‌ناسه‌ی ته‌نگ بووه. ئاسمان لیّی بو، په‌له هه‌ورین که‌وه‌یی ئامال سوور به‌ری ئاسمانی گرتبوو، بایه‌که رایده‌مالین، جارّی کوی ده‌کردنه‌وه، جارّی بلاوی ده‌کردنه‌وه، جورما جگه له ده‌نگی پچ‌پچ‌ری ته‌ق و توق، هه‌ندی ده‌نگی نامه‌فهومی‌شی ده‌ژنه‌وت. به سینگه خشکی خوی گه‌یانه سهره‌و لیژگه‌یه‌کی نه‌رمان تا بزانی ئه‌و ده‌نگه چیه. خوی گه‌یانه دوو تاویران که پالیان دابوو به یه‌که‌وه، له پشت تاویره‌کانه‌وه چاوی بریبه غوبارو ته‌پ و توژیک. به‌ره به‌ره توانی هه‌ندی شت بدینیت، یان بینیته‌به‌ر مه‌زه‌نده. شه‌رّفانه‌کان زور دوور نه‌بوون، به‌لام به زه‌حمته جیا ده‌کرانه‌وه‌و ده‌بینران، چونکه تیکه‌لی غوباره‌که و قه‌دپاله‌که بووبوون. به‌لام به‌ره‌به‌ره به‌دی کردن، به‌جورّی خویان دابوو پال په‌وه‌زو تاویره‌کان یان بنچک وده‌وه‌نه‌کان، یان چال وقورته‌کان که ته‌نیا سهریان به‌ده‌روه بوو. له قه‌دپال و هه‌لدیره‌کانی به‌رانبه‌ردا که جورما، له ناو ته‌پ و توزه‌که‌دا، به باشی ده‌بیینی، ژماره‌یه‌کی زوری شه‌رّفان، خویان به عاریدیدا دابوو و ته‌قه‌یان ده‌کرد. هه‌ستی ده‌کرد، ئه‌گه‌ر وا بروت له‌وه‌یه که‌ر بییت، ئیدی په‌مبه‌ی توپان گوئی که‌ر ده‌کرد.

له هه‌مان کاتدا بوی ده‌رکه‌وت که ئه‌و په‌له ره‌شه‌ی، له بناری کیوه‌که‌دا، به دووری چل په‌نجا مه‌تریک ره‌ش ده‌چوووه‌وه‌و له بیته‌هه‌چوو، سهر‌بازن. به‌لی سهر‌باز بوون. په‌له‌که به‌ره‌به‌ره زیاتر سهر‌ده‌که‌وت، بریسکه بریسکی لیبه‌رز ده‌بووه‌وه، پرت‌ه‌وی پرشنگدار، وه‌کو ئه‌ستیره‌ی بچوک بچوک ده‌برقیایه‌وه، دیاربوو که فیشه‌کی گردار، بریقه‌ی قه‌مه و شمشیران بوو، هه‌ندی روخسار له ناکاوا ده‌رده‌که‌وتن و له پر و ن ده‌بوون. جورما، چاوی به هه‌ردوو لادا گی‌را: له ده‌سته راسته‌وه په‌له‌که به راده‌یه‌ک سهر‌که‌وتبوو که گه‌یی بووه ئاست ئه‌و شوینه‌ی که ئه‌و خوی لی په‌نا دابوو. هه‌ستی کرد پیچ به سکیا دیت، دلّی تیک هه‌لدیت و خه‌ریکه ده‌ر‌شیته‌وه، ئاخری هیله‌نجیکی داو، به سهر ده‌سته‌کانی خویدا رشایه‌وه. به تاقی ته‌نیا له ناو قه‌دی هه‌ورازه‌که‌دا مابوووه‌وه، خو ئه‌گه‌ر وا بروت توژیکی دی شه‌پولی جل و به‌رگی عه‌سکه‌ری رایده‌مالی. بیته‌وه‌ی بیربکاته‌وه، دانیشته و خوی به قه‌دپاله‌که‌دا غل کرده‌وه، هه‌ر پویی پویی تا بگاته نزیکتین سه‌نگه‌ر و په‌نای شه‌رّفانه‌کان. سی شه‌پقه‌ی گه‌وره، دووانی چه‌رمین ویه‌کی‌کی حه‌سیر، له یه‌ک چالدا سه‌نگه‌ریان گرتبوو. جورما، به‌دهم غل بوونه‌وه‌وه هاواری ده‌کرد: "ته‌قه مه‌که‌ن، ته‌قه مه‌که‌ن." به‌لام که گه‌یی ناو مه‌ته‌پیزه‌که، که هه‌ر چوار ده‌وری به تاویران گیرابوو، شتاقیان ئاوریان نه‌دایه‌وه تا ته‌مه‌شایه‌کی بکه‌ن. هه‌نگی بوی به دیارکه‌وت که دووان له پیاوه‌کانی ناو سه‌نگه‌ره‌که مردوون. یه‌کیکیان پارچه توپی به‌رکه‌وتبوو و ده‌م و چاوی بردبوو و بووبوو به په‌له‌یه‌کی سوور. ئه‌م پیاوه که‌وتبووه باوه‌شی پیاویکی دیکه‌وه که خویشی مردبوو و میثی دنیا چوووبوو ده‌مییه‌وه. ئه‌م دووانه به جورّی باوه‌شیان به‌یه‌که‌دا کردبوو، ریک وه‌کو ئه‌و دوو تاویره‌ی که جورما خوی له په‌نا نابوون. دواي توژیک یه‌کیک له شه‌رّفانانه‌ی که هیشتا زندوو بوو، لا چاویکی تی‌کرد، چاوه‌که‌ی تری نوقاندبوو و نیشانه‌ی ده‌گرته‌وه و ته‌قه‌ی ده‌کرد. له‌گه‌ل هه‌ر ته‌قه‌یه‌که‌دا، قوناغی تفه‌نگه‌که ته‌کانیکی تووندی به شانی شه‌رّفانه‌که ددها. به‌بیته‌وه‌ی له ته‌قه‌کردن بوه‌ستی، شتیکی گوت که جورما لیّی حالی نه‌بوو چی گوت. خوی به‌ره‌ولای زه‌لامه‌که بکیش کرد به‌لام بیه‌وده. ته‌نیا ده‌نگی وژه وژیکی ده‌ژنه‌وت. شه‌رّفانه‌که ئاماژه‌ی بو کرد، ئه‌نجام جورما زانی که کابرا ئه‌و کۆله‌پشتیه‌ی ده‌وی که له لای کابرا کوژراوه‌که‌وه، ئه‌وه‌ی پارچه ده‌م و چاوی بردبوو، که‌وتبوو. کۆله‌پشتیه‌که‌ی

هه لگرت و دای به شه پرقانه که. کابرای شه پرقانی بینی چوار مشقی لئی دانیشنت و به کاوه خو که و ته پاک کردنه وهی لولوهی تفهنگه کهی و سوارکردنی، له تو وایه هیچ په لهی نییه و وهختیکی یه جگار زوری به دهسته وهیه.

جورما هاواری کرد: "سهربازهکان به دیار سه رمانه وهن. خوا فریامان بکه وئ، چ به لایه کمان به سه ردئ؟"

یاروی شه پرقان، شاننهکانی هه لته کاند، دووباره خوی گه یانده په نا تاویره که. هه ق نه بوو جورما، خوی له م سهنگه ره دهرباز بکات و خوی بگه یه نیتته دیوه کهی تری هه لدره که و له ویند ره وه بو کاندوس هه لیتت؟ توانای له بهر برابوو، هه ردوو لاقی بوو بوون به په پو، نه گه ره هه ستابایه دووباره ده که و ت. باشه سهربازهکان بو به خو و سه رهنیزه کانیا نه وه دیار نه بوون؟ که گهیی بوونه چند مه تری نه مان، ئیدی چاوه پروانی چیان ده کرد؟ یاروی شه پرقان، دووباره لیوی جولاند، به لام جورما ته نیا و ژه و ژیککی گوی لیوو. نها هه ندئ دهنگی زهنگداریشی هاتبووه سه ر. دهنگی شه پیوران بوو؟

پر به زار هاواری کرد: "گویم له هیچی هیچ نییه، گویم که پر بووه."

شه پرقانه که سه ریکی له قاند، ئاماژه یه کی بو نه و کرد، وه کو نه وهی بیه وئ تیی بگه یه نی که یه کیک ده یه وئ دور بکه ویتته وه. گهنجیکی قز دریز بوو، قزه کهی له ژیر کاسکیتته چه رمیه ئامال سه وزه که یه وه پڑابوو ده ره وه، بازو به ندی تاییه ت به (گاردی کاتولیک)ی له قول به ستبوو. جورما هاواری کرد: "چی؟" شه پرقانه که ئاماژه ی کردئ که له سه رووی دیواری سهنگه ره که وه ته مه شا بکات. جورما، دوو جه نازه کهی دایه لاه، له درزی بهینی تاویره کانه وه ته مه شای ده ری کرد. سهربازهکان له قه دپاله که وه چوو بوونه خواره وه، که واته نه وان بوون که دور ده که و تنه وه. جورما، حایر مابوو، ته مه شای نه و توز و غوباره ی ده کرد که قووتی ده دان: "باشه نه مانه که سه رکه و توون، بوچی ده پون؟" بوچی له جیاتی نه وهی به قه دپاله که دا سه رکه ون و هه موو نه مانه ی که ماون بکوژن، به ره و خوار نشیو ده بنه وه؟"

عریف فروتوسو مدرادو - له سریه ی یه ک، فهوجی دوازه - وهختایه ک گویی له شه پیوری پاشه کشه ده بیت، هه ست دهکات خه ریکه شیته ده بیت. دهسته کهی نه و له پیش سریه که وه، سریه که له پیش فهوجه که وه، نه مه جاری پینجه میان بوو، له یه ک پوژا، هیرش بو داوینی پوژئاوای (کوکوروبو) به رن و شه ری سونگی و قه مان بکن. نه مجاریه یان له کاتیکا توانی بوویان سی چاره کی قه دپالی کیوه که بگرن و به زهبری سونگی و شمشیران، به کریگیراوانی ئینگلیز، له کونه کانیا، له و کون و سهنگه رانه وه که ته قه یان له نیشتمانی په ره ره کان ده کرد، بیتنه ده ره وه، ئا له و کاته هه ستیاره دا گویی له فرمانی پاشه کشه بیت. نه مه به لای عریف (مدرادو) وه، هه رچه نده له و پووانه وه که سیتی به نه زمون و ژیر بوو، جیگه ی باوه ر نه بوو. به لام گومانی تیا نه بوو، نها هه موو شه پیوره کان نه وای پاشه کشه یان لیده دا. دهسته یازده نه فه ریه کهی، حازر و ئاماده، سهیری نه و ده کن. عریف مدرادو له نیو گه رد و توزه که وه ته مه شا دهکات، ده بیینی دهسته که شی وه کو خوی تووشی شوک بوون. ناکا فه رمانده ی ئوپه راسیونه که عه قلی له ده ست دای، نها ته نیا زناری کیوه که ماوه له دژمن پاک بکریته وه، بوچی نه و سه رکه و تنه یان له کیس ده دات؟ ئینگلیزه کان ژماره یان که مه و فیشه کیان ته قریبه ن ته و او بووه. عریف مدرادو ته مه شایه کی لوتکه که دهکات، نه و خه لکانه ده بیینی که له شه پوولی هیرشی سهربازهکان خه له سی بوون،

دهیښی هیچ ته‌قه‌یه‌ک ناکه‌ن، ته‌نیا به سونگی و خه‌نجه‌ران هه‌رپه‌شه ده‌که‌ن و به‌ردیان تی دهره‌وینن. فروتوسو، له دلی خودا ده‌لایت: "حه‌یفی ئینگلیزیکم بو خو راو نه‌کرد."

نه‌قیب ئالمیدا، فه‌رمانده‌ی سریه‌که، که له ناکاوا له لایه‌وه په‌یدا بوو هاواری لیده‌کات: "عه‌سکه‌ره‌کانت چاوه‌روانی چین، چما ئه‌مره‌که جیبه‌جی ناکه‌ن؟"

عه‌ریف مدرادو یه‌کسه‌ر هاوار ده‌کات: "ده‌سته‌ی هجوم، پاشه‌کشه!" هه‌ر یازده سه‌ربازه‌که‌ی به‌هه‌شتاو به‌ره‌و داوینی شاخه‌که شو‌رده‌بهنه‌وه.

به‌لام عه‌ریفه‌که به‌خوی په‌له‌ی نییه، گوی به‌گویی نه‌قیب ئالمیدا به‌ره‌و خوار نشیو ده‌بیته‌وه. خوی ده‌گه‌یه‌نیته لای راستی ئه‌فسه‌ره‌که و به‌گویندا ده‌چپینی: "ئهم ئه‌مره غافلگیری کردم ئه‌زبه‌نی. ئاخ‌ر ئهم پاشه‌کشه‌یه، له‌م کاته‌دا چ مانایه‌کی هه‌یه‌؟!"

نه‌قیب ئالمیدا، له‌سه‌ر پاژنه‌ی پی دیته خواره‌وه‌و وه‌کو گوپال خوی به‌سه‌ر شمشیره‌که‌یدا داوه‌و ده‌لایت: "ئهرکی ئیمه‌ ئه‌وه نییه له ئه‌مرو ده‌ستوران تیگه‌ین، به‌لکو ئه‌وه‌یه که جیبه‌جی بکه‌ین."

دوای توژیک، بیته‌وه‌ی تووره‌یی خوی بشاریته‌وه ده‌لایت: "منیش سه‌ر له‌مه دهرناکه‌م. له ئان وساتابوو، دوایان بپینه‌وه، له ئاو خوارده‌نوه‌ش ئاسانتر بوو - گالته‌ی مندالانه."

فروتوسو مداردو، له دلی خودا ده‌لایت یه‌کیک له ئیراد وعه‌یبه‌کانی ژیانی عه‌سکه‌ری، که به‌راستی زوری هه‌ز لیبوو، گونگی و سه‌ر ئامیزی هه‌ندیک له بریاره‌کانی فه‌رمانده‌یبه. له پینچ هیرشا بو به‌رزاییه‌کانی (کوکوروبو) دا به‌شداری کردبوو و، هیشتاش هه‌ستی به‌ماندوویه‌تی نه‌ده‌کرد. له به‌یانی زووه‌وه، که سریه‌که‌ی له پیش هه‌موو سریه‌کانی تره‌وه، له زارکی راره‌وه چیا‌یه‌که روه‌په‌رووی مقاومه‌تی دژمن بووبوو، تا نها شه‌ش دانه سه‌عات شه‌ری کردبوو. عه‌ریف مدرادو، له هیرشی یه‌که‌ما له پشت سریه‌ی سییه‌مه‌وه بوو و ده‌یینی که چو‌ن ده‌سته‌ی پیشه‌نگی مولازمی دووه‌م سپولفیدا، به‌ده‌ستریژی گولله، که که‌س نه‌یده‌زانی له کوپه‌ دیت، دینه‌ دروینه. له هیرشی دووه‌مدا ژماره‌ی کوژراو هینده زور بوو، که به‌ناچاری پاشه‌کشه‌یان کردبوو. هیرشی سییه‌م له لایه‌ن دوو فه‌وجی لیوای شه‌شه‌مه‌وه کرا - فه‌وجی بیست و شه‌شه‌م و سی و دووه‌م - به‌لام عه‌قید کارلوس ماریا داسیلفاتیلیس، فرمانی به‌سریه‌که‌ی نه‌قیب ئالمیدا، دا که له گه‌لیاندا بروات و پشتیوانیان لیبکات. ئهم هیرشه‌ هیچ ئه‌نجامیکی نه‌بوو، چونکه که‌گیی بوونه ناو قه‌دی شاخه‌که، که‌وتبوونه ناو دروه‌ستانیکه‌وه که هه‌موو لاق و له‌ته‌ریانی خواردبوو. عه‌ریفه‌که وه‌ختیک به‌قه‌دپاله‌که‌دا ده‌هاته خواره‌وه، هه‌ستی کرد جزه‌یه‌ک له ده‌ستی چه‌پی هه‌ستا، گولله‌یه‌ک سه‌ری په‌نجه‌ تووته‌ی بردبوو. برینه‌که‌ی ئازاریکی ئه‌وتوی نه‌بوو، هه‌رکه گه‌یشته‌وه به‌ره‌ی دووه‌، پزیشکی فه‌وجه‌که، توژی ته‌نتروکی بو لیدا و، عه‌ریفه‌که که‌وته گه‌رانه‌وه‌ی نوکته‌ی خو‌ش، تا وره‌ی ئه‌و بریندارانه به‌رز بکاته‌وه که به‌ده‌سته‌به‌ره ده‌یان هیتان. خو‌به‌خشانه له هیرشی چواره‌مدا به‌شداری کرد و به‌وه‌نجه‌ته‌ی که ده‌یه‌وی تو‌له‌ی سه‌ری په‌نجه‌ تووته‌ی بکاته‌وه‌و یه‌کیک له‌و ئینگلیزانه بکوژیت، که‌گیی بوونه ناو قه‌دی شاخه‌که، به‌لام زیانی گیانی و کوشتاریان هینده زور بوو، ناچار بوون پاشه‌کشه‌ بکه‌ن، به‌لام له‌م هیرشه‌ی دوایاندا، له سه‌رانسه‌ری هیللی به‌رگریه‌که‌دا شکستیان به‌دژمن هینابوو. ئه‌دی ئهم پاشه‌کشه‌یان له‌پای چی بوو؟ ره‌نگه له‌به‌ر ئه‌وه بووبی که لیوای حه‌وته‌م پیش‌ره‌وی بکات و مقاومه‌تچییه‌کان

له ناو بهریت و بهمجوره عهقید دونانسیانودی ئاروجوپانتوجا - ئەفسەرە نازدارەکی جەنەرال سافاگیت - ئەم سەرکەوتنە بەناوی خۆیەو تۆمار بکات. نەقیب ئالمیدا لەبن لیوانەو دەلیت: "رەنگە لەبەر ئەمە بووبی."

له داوینی شاخەکەدا، هیزی پیادە ی سڕیه جیاوازهکان، کۆبوونەتەو و هەولەدەن دووبارە یەکەکان رێک بخەنەو، ئیدی دەکەونە پالەپەستۆ و دەلەکانی (پالنان) یەکدی، گروپیک سەرقالی ئەو نە حەیانەکان له تۆپە قورسەکان و له عەرەبانە ی نوژداری ببەستن، شەپپورەکان، هەریەکەیان به نیشانەیهکی جیا لیدەدری، بریندارەکان ئا و نالەیان بەرز دەبیتەو. لەم کاتەدا عەریف فروتوسو مدرادو، سەدەمی پاشەکشە کوت و پڕەکە کەشف دەکات: ئەو تابوورە ی له کیماداس و له مونته سانتوو هاتبوو، کەوتبوو تەلەو، تابووری دوو، له جیاتی ئەو ی له باکوورەو هیرش بۆ کانودوس ببات، دەبوا یه ناچاری پیچ بکاتەو و بهپەله و بی دواکەوتن فریای ئەوان بکەوی و لهو تەلەیهیان دەر بازبکات.

عەریفەکە، که له تەمەنی چوارده سالیدا پەيوەندی به سوپاوه کردبوو و له شەری (پاراگوای) دا بەشداری کردبوو، لهو هیرشانەدا، که بۆ سەرکوتکردنی راپەرینهکانی باشوور، دوا ی روخانی رژی می پاشایەتی، بەشداری کردبوو، به هیچ جوړی بهو پاشەکشەیه و لهو دەقەرە نەناسراو و دوا ی یەک رۆژ شەری تەواو، قایل نەبوو. جا چتو شەریک! دەبی دان بهو ودا بنری که ئەو چەتەو رێگرانە خەلکانیکی زۆر ئازان، چەندین هیرشی تۆپخانەیان تەحەمول کرد بیئەو ی یەک بست پاشەکشە بکەن، سەربازەکانیان ناچار به شەری سونگی و دەستەویەخە کرد: ئەم زۆلانە بهقەد پاراگوایەکان ئازا و وره بەرز. بەلام دەستەکە ی به پیچەوانە ی خۆیەو، دوا ی ئەو ی یەک دوو قوم ئا و دەخواتەو و پاروو خوراکیک دەخوات، دەبوژیتەو و ئامادە ی هەر شەریک دەبیت، زۆر ماندوو و شەکت دینه بەرچاو. ئەمانە سەربازی کەم ئەزموون، هەموو شەش مانگە، بوون به سەرباز، ئەمە یەکەم شەریان بوو، کەچی بهو حالەشەو رەفتار و هەلوێستیان باش بوو. کەسیانی نەبیینی له ترسا هەلبی. یانی زیاتر له عەریفەکەیان دەترسن تا له ئینگلیزان؟ عەریفەکە، بابایەکی عەسکەری زۆر به زەبر و زاكونه، چاوپۆشی له هیچ سەرپیچیەک ناکات، هەر سەربازیک کەمترین سەرپیچی بکات، له جیاتی سزای ئاسایی وەک، هەلوەشانندەو ی مادونی (مۆلەت)، یان لیدانی شەلاق، یان کۆت و زنجیر کردن، بهخۆی بەردەبوو سەر و گویلاکیان، گویی رادەکیشان، یان سەگمە حەساری ناو ئاغەلیکی قورای بەرازانی پیدەکردن، یان بەر شەپانی دەدان. سەربازەکانی، ئەمرو سەلمانیدان که سوودی باشیان له راهیتان و مەشقهکانیان وەرگرتوو، هەر هەموو ساغ و سەلامەتن، تەنیا (کورینتیو) نەبی که پیی له سەر تاویران خزی بوو و هەنووکە دەلەنگی. کورینتیو، سەربازیکی لاوازی مردەلوخە، نها له ژیر کۆلەپشتیهکەیدا کۆماو تەو و ریدەکات. ئەم سەربازە مروفتیکی باشە، شەرمەن و کەم دوو، گویرایەل و مروفت دۆستە. فروتوسو مدرادو، جوړە خوشەویستیەکی بەرانبەری هەیه، بەتایبەتی له بەر ئەو ی میردی (فلوريسا) یه. عەریفەکە هەست به جوړە شەهوەتیک دەکات، له دلی خۆیدا پیدەکەنی و لەبەر خۆیەو دەیدوینی: "فلوريسا، چ داوین تەریکی به ئالۆشی تو - من هام لیڕه، لەم سەری دنیا، له توونی شەردام، کەچی دەعبایەکەم به یادی تۆو هەلەدەستی." بهجوړی بهو بیر و خەیاڵ گەوجانەیه ی خۆی دەکەوێتە پیکەنین خەریکە دەخکی. دەروانیتە کورینتیو، که تەواو کۆماو تەو و به شەل شەل ریدەکات، ئەو رۆژە ی بیر دەکەوێتەو، که یەکەمجار، بهوپەری ئارامی، چوو بوو بەر دەرگای کوختەکە ی ژنە جلشۆرەکە و: "فلوريسا، یان له گەلما دەخەوی، یان له پشووی سەری هەر هەفته یەکدا، کورینتیو، له سەربازگەدا، تەوقیف دەکەم و نایەلم مواجەهەشی هەبیت." فلوريسا، یەک مانگی تەواو بەرگری کردبوو و خۆی رادەست نەکردبوو، بەلام دواتر بۆ ئەو ی کورینتیو بدینی، ملی دابوو. بەلام نها فروتوسو، باوهری وابوو بۆیه له گەلیا دەخەوی

چونکه هه زى لىيه. كارى خوځيان له ناو كوخته كه دا ده كه ن، يان له پيچى ئه و روبره دا ده يان كرد كه ژنه ي تاي ن بؤ جلشوردن بؤ ئه ويندەر ده چوو. عه ريفه كه، كه سه رخوش ده بوو، له سوڼگه ي ئه م په يوه ندييه وه، وه كو تاوس خو ي فش ده كرده وه و كه ش و فشى به سه ر زه مين و زه ماندا ده كرد.

ئايا كورينتيو، هيج شتيك له مباره يه وه ده زانئ؟ نه خير، هه رگيز، يان له وه شه خو ي له گيلى بدات، ئاخر ده توانئ له گه ل كابرايه كى وه كو عه ريف دا، كه پيش هه موو شتيك به رپرسى ئه وه، چ بكات؟

له ده سته راسته وه ده نكي ته قه ديت، ده روات تا نه قيب ئالميدا بدوزيته وه. ئه مره كه وايه له پيشه روى به رده وام بن و نه يه لن، كو نه په رسته كان، ره تلئ يه كه م ته فر و تونا بكن. ئه و ته قانه بؤ رى گومكى بووه. چه ته كان، دووباره له (ترابوو) كو بوونه ته وه و له هه ولى ئه وه دان ريگه له م تابووره بگرن و بيانخه نه ته له وه. جه نه رال سافاگيت دوو فوجى ليو اى پينجى نار دووه، تا پيش به وان بگرن، ئه وانى دى به هه شتاو ده رپون تا جه نه رال ئوسكار له و ته له يه رزگار بكن كه تئى كه وتوووه. نه قيب ئالميدا به جو رى چاره ي داوه به يه كا، كه فرتوسو ته واو نيگه ران بووه و لئى ده پرسيت كه چى قه وماوه.

نه قيبه كه، به ده نكيكى نه وى ده لئيت: "زيانمان يه جگار زوره. پتر له دووسه د بريندار وهه فتا كوژراومان هه يه. يه كيك له كوژراوه كان ميجه ر تريستاو سوكوپيرايه. ته نانه ت جه نه رال سافاگيت - ش بريندار بووه."

عه ريفه كه ده لئيت: "جه نه رال سافاگيت؟ خو من تو زئ له مه پيش به سواري ئه سپي كه وه ديم ئه زبه نئ." نه قيبه كه ده لئيت: "چونكه پياويكى ئازايه. ده نا زاميكى گه وره بووه ته سكى."

فروتوسو، به هه شتاو بولاي ده سته كه ي خو ي ده زقريتته وه. ئه مان له چاو ئه و هه موو بريندارو كوژراوه وه كه هه بوو، زور به شانس بوون. جگه له بريندار بوونى پاژنه ي كورينتيو و په رپينى نووكى په نجه تووته ي عه ريفه كه، كه سى دى هيجى لئنه هاتبوو. ته مه شاهيه كى قامكى خو ي ده كات، ئازارى نييه، به لام خو ينى لئيدت. سارغيبه كه ي سه رى له خو يئا سووره له گه راره. كه عه ريفه كه، له پزيشكه كه ي، واته له ميجه ر نيرى پرسى بوو، ئايا له سوڼگه ي ئه مه وه له سوپا ده رناكرئ، ميجه ره كه پيكنه نى بوو وگوتبووى: "مه گه ر نابينى چند ئه فسه رو سه ربازى نوقسانمان له سوپادا هه ن؟" با، بينى بووى. كه بيري له وه ده كرده وه له گينه له سوپا ده ربكرئ، مووى سه رى گرژ ده بوون و ئازاي ده كه وته له رزين. گه ر ده ركرا با، ده بو اچ خاكئ به سه رى خو دا بكات؟ نه ژنى هه بوو، نه مندال و نه داك و باب، ئيدى سوپا هه موو كه سى ئه و بوو.

له كاتى پيشه رويدا، وه ختايه ك كيوه كانى كانودوسيان ده دا يه ژير پيوه و ته ي ده كرد، هيزى پياده و توپخانه و هيزى سواره ي سه ر به ره تلئ دووهم، چند جار يك گو ييان له ده نكي ته قه ده بئ كه له قولئ بي شه كه وه ديت. ناوبه ناو ئه م سه ريه يان ئه و سه ريه ده وه ستا و چند ده سترپيژيكي به ناو بي شه كه دا ده كرد. كه شه و داها ت فه و جى دوازده يه م به يه كجاره كى وه ستا. هه رسئ سه د سه ربازه كه ي فه و جه كه كو له پشتى وقايش و قروش و تفه نغه كانيان له خو داده مان. هه موو شه كه ت و ماندوون، ئه مشه و وه كو ئه و شه وانه نييه كه له ئارا كاجووه، به ريگاي ساوكرستوفاو، لاگارتو، ئيتاپورانگا، سيماو دياس، جرامو ابو و كانجه دا بؤ ئيره هاتبوون. له هه موو ئه و شه وانه دا، له هه ر جنيه كدا هه لئيان بدايه، چند گايه كيان ده كو شته وه و له ئاو وئيزينگ و چل و چيو ده گه ران، كه دنيا تاريك ده بوو، نه واى گيتار و ستران و گف و گو به رزده بووه وه. به لام ئه مشه و ورته له كه سه وه نايه ت. ته نانه ت عه ريفه كه ش شه كه ته.

پشووه که یان زور ناخایه نیت. نه قیب ئالمیدا، فه رمانده ی دهسته کان بانگ دهکات تا بزانی چه ندیان فیشهک پی ماوه و له بری ئه و فیشهکانه ی تهقاندوو یانه، فیشهکی تازه یان بداتی. به و جوړه دوا ی ئه و ه ی سه ر و دووسه د فیشهک به سه ر هه ر سه ربازیکا دابه ش ده کریت، ئیزیان ددهات که برؤن و پییان ده لیت که فوجه که ی وان، واته فه و جی چوار، نها له پیشی لیوای چواره و ه یه و سریه که ی وانیش پیشقه ره ولی فه و جه که یه. ئه م هه و الا نه دلی فروتوسو خو شده کات، به لام ئه م هه و اله ی که قه راره دهسته که ی ئه و له ریزی پیشه وه بی، باندو ریکی ئه و تو له سه ربازه کانی ناکات. ئیدی به دهم باویشک دانه وه و بیئه وه ی چ قسه یه ک بکه ن ده که ونه ری.

نه قیب ئالمیدا، گوتوویه تی سبه ی به یانی زو دهگه نه ره تللی یه که م. به لام پیش سه عات دووی پاش نیوه شه و، یه که کانی پیشه وه ی تپی چواره م، تارامای و تا پوی کیوی ئافافیلیان لی به دیار ده که وی. واته ئه و شوینه ی که به گوته ی موراسیله کانی جه نه رال ئوسکار، له لایه ن چه ته کانه وه گه مارؤ درابوو. دهنگی شه پیوران، بیده نگیه گه رمه که ی شه و، که سروه ی با ی نه ده هات، ده شله قین، دوا ی که میک شه پیورانی دی له دووری دووره وه، وه لامی شه پیوره کانی ئیره ده دهنه وه. دهنگی هورای شادی له فه و جی چواره م به رزده بیته وه، هاوریکانیان، ئه ندامانی ره تللی یه که م له وینده رن. عه ریف فروتوسو، ده بین دهسته که ی ئه ویش هاتووته جو ش و خرؤش و کلاوه عه سکه ریه کانیان هه لده دهنه حه و او هوار ده که ن: " بژی کومار، بژی مارشال فلوریانو!"

عه قید سیلفاتلیس فه رمانی پیش ره وی به ره و ئافافیلا ددهات. نه قیب ئالمیدا، وه ختایه ک رینمای یه که جاره کی به ملازم و عه ریفه کان ددهات، له بن لیوانه وه ده لیت: " ئه مه پیچه وانه ی ته کتیکانی سو پاییه، به و جوړه خو ت هه لده یته گه رووی شیره وه و له ده قهریکی نه ناسراودا، ئه مه ریسکیکی ترسناکه. وه کو دوویشک هه رنه پیش، هه وه لچار یه که هه نگاهی بچووک، ئه وسا هه نگاهی دیکه و دیکه بنه ن. مه سافه ی ته و او وه ربرگن، ئاگاتان له سپرایز بی، غافلگیر نه کرین." به یاوره ی عه ریف فروتوسو، ئه و جوړه پیش ره وییه و به و تاریکه شه وه، کاریکی ئاقلانه نییه، چونکه وه کو روژی پوناک له لایان عه یانه که دژمن له جییه کدا، له نیوان ره تللی یه که م و ره تله که ی ئه ماندا خو ی له بو سه ناوه. له ناکاوا مه ترسی، هه موو هو ش و گو شی مژوول ده کات، له پیشی دهسته که ی خو یه وه ده روات و ئه مبه ر و ئه و به ری ریگه به رده لانه که ددهاته به رچاو.

له ناکاوا ده سترپیژی گولله ده ست پیده کات، ده سترپیژه که زور چر و نزیکه، دهنگی شه پیوره کان، که له ئافافیلاوه ده هات و تا ئیره رینوینی ده کردن، ده که ویته ژیر دهنگی ده سترپیژی گولله کانه وه. عه ریفه که هوار ده کات: " خو به عاریدیدا بدن، خو به عاریدیدا بدن!" خو ی به دما به سه ر تاویره تیژه کاندای ددهات. به وردی گو ی هه لده خات، گولله کان له لای راسته وه دین؟ به لی، له راسته وه یه. دیسان هوار ده کات: " له قولی راستانه وه ن. کورینه ته قه بکه ن." له کاتیکا خو ی داوه به سه ر ئانیشکی چه پیا، ده بیره وه ده چیت، به هو ی ئه م یاخییه ئینگلیزانه وه، شتی زور غه ری بی دیتووه، بو نمونه وه کو پاشه کسه له شه، له گه رمه ی سه رکه و تنایان شه رکردن له تاریکه شه وای، به و ئومیده ی ئه و گوللانه ی ئه مان ده یته قین، خوا به خته کی به ر دوژمن بکه وی. ئه گه ر وا بروات هیچ دوور نییه، له یه که کانی خو یان بدن! هه ندی پرهنسیپانی بیر ده که ونه وه که جاره های جار بو سه ربازه کانی خو ی دووباره کردبووه وه: " هه ر گولله یه که نیشانه نه پیک و به خه سار بچی، نیشانه ی لاوازی تیره ندازه که یه. ته نیا ئه و کاته ته قه بکه ن که نیشانه که تان لی دیار بیت." هه لبه ته هه نوکه پیاوه کانی به و قسانه پیده که ن، گالته یان پیدیت، ناو به ناو له گه رمه ی تو پباراندا، دهنگی نه فرهت و جنیوان و خوته و بوله دینه گو ی. ئه نجام فه رمانی ته قه راگرتن دی و دهنگی شه پیوره کان دووباره له ئافافیلاوه به رز ده بیته وه و داوای پیش ره ویان لیده کات. نه قیب ئالمیدا، داوا

له ږه تلله که دهکات هر بهو دهقه وه خو له عاردي مت بکن تا ئه و کاته ی که دلنیا ده بی که چه ته و ږیگره کان پاشه کشه یان کردووه. دهسته که ی عه ریف فروتوسو مدرادو، له پیشی فوجه که وه ده که ونه ږی.

– "هر سربیه که به فاسیله ی هه شت مه تر، هر فه وجیک به فاسیله ی شازده مه تر، هر تیپیک به فاسیله ی په نجا مه تر" کئ به م تاریکیه ئه و مه سافانه ږه چاو بکات؟ (کتیبی ږه نسپه کانی تاکتیکی سوپایی) ده لیت فه رمانده ی دهسته ده بیت له کاتی پیش ږه ویدا، بچیته پاشی یه که که وه و له کاتی هیرش دا له پیشی یه که که وه بی و که یه که که ئارایشی چوار گوشه ی وهرگرت له ناوه ږاست دا بیت. وږای ئه وه ش عه ریفه که ده چیته پیشی یه که که وه و پئی وایه ئه گه ر بچیته پاشی یه که که وه، ئه واه سهر بازه کان وره یان ده ږوخی، به تایبه تی که زور له م شه وږه ویه بیزار و په ست بوون، زورچار هر نیو سعات جارئ، هر سعاتی جاریک، یا هر ده خوله ک جارئ ته قه دهستی پنده کرده و – هیچ خویا نه بوو ئه و ته قانه له کوږه ده کران – ئیدی ئه م هیرشه بروسکه بیانه، که زوری دريژه نه ده کیشا، زیاتر کاری له میشکیان ده کرد تا له جهسته یان. وایان لیکرد زه مانی لی تیک بچیت – ده سترپیژیکی گولله ناچار یان دهکات، خو به عاریدیا بدن و به ده سترپیژیک وه لامي ئه و ده سترپیژه بده نه وه، به لام ئه م وه لمانده ویه زیاتر بو پاراستنی که رامه ت و ئیحتوباری خو یان بو، تا زیان گه یانندن به دژمن. واه مه زنده دهکات که ژماره ی هیرشکاره کان که مه، ږهنکه دوو یان سی که س بن. به لام تاریکیه که به قازانجی ئینگلیزه کان بو، چونکه ئه وان ده یانتوانی سهر بازه نیشتمانپه روه ره کان بدینن، به لام سهر بازه کان، ئینگلیزه کان یان لیوه دیار نه بوو، ئه م دوخه عه ریفه که ی زور په ست و ماندوو کردووه. پاشه ئه گه ر ئه و به هه موو ئه زمونی خو یه وه ئه مه حالی بی، ده بی حالی سهر بازه کانی چون بیت؟

هه ندیچار دهنگی ئه و شه پیوران ه ی له ئافافیلاوه ده هات، له وه ده چوو له جییه کی دوورتره وه بیت. ئیدی پنده چوو ئه و دهنگانه و وه لامي ئه و دهنگانه، ږیتمی، ږی په یما ییه که دیاری بکات. به دريژیایی ږیگه که، دوو کورته وه ستان هه بوو، تا سهر بازه کان بتوانن ئاوی بخونه وه و سهر ژمیږیه کی خو یان بکن و بزائن کیه یان زایه بووه. سربیه که ی نه قیب ئالمیدا، هیچ زیانکیان نه بوو، به لام سربیه که ی نه قیب نورونیا سی برینداریان هه بوو.

عه ریفه که، بو ئه وه ی وره ی سهر بازه کانی به رزبکاته وه، به سوعبه ته وه پییان ده لیت: "هه ی زولینه ی خوش یه غبال، لیتان داوه، بو خوتان خوش ده ژین."

به ره به ره ږوناکی ږوژ دهرده که وئ، له م تاریک و ږوونه ی به ری به یانه دا، بزیه که ده که ویته سهر لیوی و هه ست دهکات ږموزنی ته ق و توق و تاریکستانه که ی له کوژ بووه و نها ده توانن به ږپی خو بدینن و بزائن له کوینده ره وه هیرشیان ده کږیته سهر. ئه م به شه ی کو تایی ږیگه که، له چاو ئه ودا که تا ئیستا ږی بوویان ئاو خواردنه وه بوو. ږه وه ز و زنا ره کانی ئافافیلا زور نزیکن و، عه ریفه که ده توانی له به ر تیشکی خو ره که دا، ږه تللی یه که م بدینن.... چه ند تاپو و په له یه کی شینباو، هه ندی خالی بچوک، به ره به ره ده گورین بو شکل و شیوه ی به شه رو حیوان و عه ره بانه. هه موو شتیک تیکه ل و پیکه له، بی سهر و به ره. پاشا گه ردانیه. فروتوسو مدرادو که ئه و بی سهر و به ری ده بینی له دلی خویدا ده لیت زور زه حمه ته ئه م پاشا گه ردانی و بی سهر و به ری و که له که بوون و دارژانی ئه م هه موو عه سکه ره به سهر یه کا، له (کتیبی فه رمی ږیسی تاکتیکی عه سکه ریدا) هات بیت. ږیک له و کاته دا که دهسته کان خو ږیک ده خه نه وه و چوار چوار ږیز دهن و ده که ونه پیش فوجه که وه، عه ریفه که به نه قیب ئالمیدا ده لیت – له وه ده چی دژمن بووی به هه لم و چووی به ئاسماندا، هیشتا قسه که ی ته واه نه کردبوو که چه ند مه تریک له ولاتره وه، له ناکاوا، له نیو دارو درخت و ده وه نه چاره کانه وه، ده یان سهر ی به شه ر

و چەك و لوولەى تەنگ بەدىار دەكەوئى و ئەمان بەر گوللە دەدەن. نەقىب ئالمىدا دەست دەبات كە دەمانچەكەى لە كىفەكەى دەربىئى و دادەنەوئىتەو، دەمى دادەچەقى، وەكو ئەوەى هەناسەى تەنگ بووبى، بەلام عەرىف فروتوسو، لە پەكەللە زەكەى دەكەوئىتەو كار و رىك لەو كاتەدا بۆى دەردەكەوئى، كە خۆ بە ئەزا دان دەكاتە خۆكوژى، چونكە دژمن زۆر لىوەى نەزىكە، هەروەها هەلاتىشى بەلاوہ خۆكوژى، چونكە لەو حالەدا دەبىت بە نىشانەىكەى خۆشئەنگافە بۆ دژمن. ئىدى تەنگ بەدەست، تا زارى دەگرىئى ھاوار لە سەربازەكانى دەكات: " هيرش، هيرش! پەلامار بەدەن!" خۆى لە پىشى پىشەو، بەرەو سەنگەرى ئىنگىلىزىيەكان، كەوتووئە پىشت مەتەپىزىكى نەزمەو، تەكان دەدات، خۆى هەلدەداتە سەنگەرىكەو، هەست دەكات تەنگەكەى نووساو، بەلام دلىايە كە نووكى سونگىكەى (قەمە) چوو بە بەدەنى كەسىكدا و گىر بوو و نايەتە دەروە. تەنگەكە توور دەداتە لاو، خۆى دەدات بە سەر كەسىكى نەزىكى خۆيدا و دەست بۆ گەردنى كەسەكە دەگرىت. لەسەر ھاواركردنى بەردەوام دەبىت: " هيرش، هيرش، تەقە بكەن." ئىدى دەست دەوشىنى، كەللە دەھاوئى، گاز دەگرىت، خۆى لە نىوان كۆمەلە خەلكىكدا دەبىنئەو، كە يەككىيان لەبەر پەرسىپىكى كىبى پەرسىپەكانى تاكتىكىن عەسكەرى سەبارەت بە هيرشىكى دروست و بى عەيب دەخوئىتەو: هيرى كۆمەكى، پىشتىوانى، ئامادەسازى، گەمارۆ.

وختايەك دواى خولەكك، كە بە ئەندازەى سەدەيكە درىژ بوو، چاو دەكاتەو، هەمان ئەو وشانە دووبارە دەكاتەو: هيرى كۆمەكى، پىشتىوانى، ئامادەسازى، گەمارۆ.

حىز داكىنە ئەو هيرشى ئاوئىتە. ئەمانە باسى چ كاروانىك دەكەن؟ نەھا هۆش و گۆشى كۆكە، لەناو سەنگەردا نىيە. بەلكو لە پارەوئىكى تەنگ و وشك و برىنگدا كەوتوو، بەردەمى دۆلىكى هەزار بە هەزارى پە دارو دەوون و درۆستانە، ئاسمانىكى ئامال شىنى سوورباو بە سەر سەرىيەو. باشە چ دەكا لىرە؟ كەى لە سەنگەرەكە ھاوتووئە دەرى، چۆن گەبىوئە ئىرە؟ دووبارە شتىك دەربارەى كاروانى كۆمەكى، كە بە راوئىزىكى گريان ئامىز دووبارە دەكرىتەو لە گوئىدا دەزرىنگىتەو. بە هەر گىانەسەرىك سەرى وەر دەگرىت. دواى ئەو چاوى بە سەربازىكى وردىلە دەكەوئى. هەست بە ئاسوودەى دەكات. ترسى لىنئىشتىبوو كە نەبادا لە ئىنگىلىزەكان بى، سەربازە وردىلەكە هەنگاوىك هىوئەتر، بە دەما لە ئەرزەكەدا كەوتبوو، گىژ و وئىژ و پىنە دەكات، عەرىفەكە هىچى لى حالى نايىت، چونكە دەمى ناو بە ئەرزەكەو. لى دەپرسىت: " ئاوت لە لايە؟ " ئازار وەكو ئاسنى سوورەو بوو، بە مېشكى عەرىفەكەدا دەچىت. چاوەكانى دەنوقىنئىت و هەلدەدا بە سەر ترسەكەى خۆيدا زال بىت. يانى گوللەى بەركەوتوو؟ لە كوئى؟ بە هەولئىكى زۆر چاوىك بە سەراپاى خۆيدا دەگرىت: شتىكى تىژ لە سكىو دەرچوو. دواى ماوہىكەى زۆر ئەوجا بۆى دەردەكەوئى كە ئەو سەرنىزە خوارە نەك هەر بە سكىا چوو بەلكو بە ئەرزەكەشىو چەسپاندوو. دەبىرەو دەچىت: " تەواو تىاچووم. لىبوومەتەو." لە دلى خۆدا دەلئىت: " بىگومان مىدالم دەدەنى." باشە بۆ ناتوانى دەستەكانى بچوئىنى، لاقى تەكان بەدات؟ چۆن توانىوانە بەبى ئەوەى بەخۆى هىچ بىبىنى يان گوئى لە هىچ بى بەو ئاوايە كۆلەوارى بكەن؟ ئاخۆ خوئىنى زۆرى لەبەر پۆبىو؟ نايەوئى دووبارە سەبرى سكى بكات. ئاورى لاي سەربازە وردىلەكە دەداتەو. هەست دەكات خەرىكە سەرى دەتەقى، بەدەم پارانەو دەلئىت: " يارمەتىم بەدە. فرىام بكەو. ئەم شتە لە وركم دەربىنە. رزگارم بكە. دەبى لەو هەورازەو سەربكەوئىن، دەبى يارمەتى يەكدى بەدەين."

له ناکاوا بۆی دهردهکهوئ که باسی سهرکهوتن به هه ورازه که دا بۆ ئه وئیک که ناتوانی قامکیکی (پهنجه، تل، ئهنگوست، کلک) بجولئینی ئه وپه ری گه وجاتیه.

سهربازه وردیله که، به په لمه گریانه وه ده لئیت: "هه رچی ئازوو قه وهه رچی ته قه مه نیمان هه یه هه ر هه موویان بردوو. خه تای من نه بوو قوربان. خه تای عه قید کامپیلو بوو."

عه ریفه که، گوئی له سهربازه که یه که وهکو مندالی ساوا دهگری، وا خه یال دهکات که سهرخوش بیته. هه ست به بق و تووره یی له هه نبه ر ئه م هه رامزاده یه دا دهکات، که له جیاتی غیره ت وه به رخوئنی وپروات وداوای یارمه تی بکات، که وتوو ته فینگه فینگه. سهربازه وردیله که سهر هه لده برئ و ته مه شای دهکات.

عه ریفه که، که ده می وشک بووه و زمانی به زهحمه ت گۆدهکات لئی ده پرسیت: "تۆ هی فهوجی دووه می پیاده ی، سهر به لیوا یه که ی عه قید سیلفاتیلیسی؟"

سهربازه که چاره ی به یه کدا ده دات و به ده م گریانه وه ده لئیت: "نه خیر قوربان، هی سهریه ی سییه می پیاده م، سهر به لیوا که ی عه قید ئولمپیود داسلفیرا."

عه ریفه که ده لئیت: "مهگری هه ی خوئیری، خیرا وه ره بۆ ئیره یارمه تیم بده با ئه م شته نه حله تیه له ورگم دهر بیتم. وه ره بۆ ئیره هه ی قه حبه دایک."

به لام سهربازه وردیله که سهر دهنیته وه و ده ست به گریان دهکاته وه.

عه ریفه که ده لئیت: "تۆ یه کیکی له وانه ی که هاتووین له ده ست ئینگلیزییه کان رزگاریان بکه ین. رابه هه ی قه لپیاو، وه ره فریام بکه وه."

سهربازه وردیله که به ده م هه نسکانه وه ده لئیت: "هه رچییه کمان هه بوو بردیان، هه ر هه موویان دزی! من به عه قید کامپیلوم گوت کاروانی کۆمه ک و ئازوو قه نابی زۆر دوا بکه وئ، گوتم له گینه له ره تلله که دابیرئین! ئیستا ئه وه قه وماوه که به چاوی خوئ ده بیینی ئه زبه نی! قوربان ته نانه ت ئه سپه که شیان دزیم!"

فروتوسو، هاواردهکات: "واز له کاروانه که بینه، له بیرى خوئى ببه وه! وه ره ئه م شته له ورگی من دهر بیته! ده ته وئ لیره سه گ توپ بکه ین؟ خوئ که ره مه که، توئ بی بکه وه."

سهربازه که به په لمه گریانه وه ده لئیت: "کۆلبه ره کان هه لیان خه له تان دین، به له ده کان ده سخه پوئیان کردین! هه ر هه موویان سیخوئ بوون ئه زبه نی، ئه وانیش به تاپر ته قه یان لیده کردین. ئیدی به خوئ حیسه یی شته که بکه. دوازه عه ره بانه ی پر له ته قه مه نی، حه وت عه ره بانه خوئ و ئاردو شه کرو بیراندی، چل فه رده گه نمۆک (گه نمه شامی، گوله کابه). هه روه ها پتر له چل سهر مه رو مالاتیان به تالان برد ئه زبه نی! ئه و که ریته ده بیینی که عه قید کامپیلو کردی؟ خو ئاگادارم کرده وه. من نه قیب "مانویل" م. من کابرایه کی درۆزن نیم ئه زبه نی، بوختانی بۆ ناکه م، خه تا خه تای ئه و بوو."

فروتوسو مدرادو، که وه ته زمانه لاکئ: "تۆ نه قیبی؟ هه زار جار داوای بوردن ده که م ئه زبه نی. قه یانه زیړینه که ت دیار نییه."

جوابه‌که‌ی وراوه‌ی سه‌ره‌مه‌رگه. دراوسیکه‌ی خاموش و بی‌جوله‌یه. فروتوسو مدرادو ده‌بیره‌وه ده‌چیت: "مرد". ته‌زوویه‌ک به‌موره‌غه‌ی پشتیا دیت. له‌دلی خویدا ده‌لیت: "نه‌قیب! وامزانی سه‌ربازیکی ساده‌یه." ئه‌ویش که‌وتووه‌ته ئاویلکه، چه‌ند خوله‌کی زوتر یان دره‌نگتر لیده‌بیته‌وه. فروتوسو، ئینگلیزه‌کان چاک به‌ره‌ه‌قیان کردیت، داریان به‌روح‌تا دا، ئه‌و سه‌رامزاده‌غه‌وارانه ئاخری کوشتیانیت. ریک له‌و کاته‌دا تارمایی لیلی دوو که‌س به‌ره‌خی هه‌لدیره‌که‌وه به‌دی ده‌کات. ئه‌و ئاره‌قه‌یه‌ی به‌هه‌نیه‌یدا دیته‌ خواره‌وه ده‌چیته‌ چاویه‌وه و نایه‌لی بزانی که‌ ئاخو جلی فهرمی سه‌ربازیان له‌به‌ره‌یان نا، به‌لام ویرای ئه‌وه‌ش هاوار ده‌کات: "فریام که‌ون، فریام که‌ون!" هه‌ولده‌دا ته‌کانیک به‌خوی بدات، خوی وهرسورپینی، تا بیدین و بزانی زنده‌وه و به‌هانایه‌وه بین. که‌لله‌ زله‌که‌ی بووه به‌مه‌قه‌لیه‌کی پر له‌پشکو. تارماییه‌کان، دینه‌ خواره‌وه، عه‌ریفه‌که‌ که‌ ده‌بینی جلی شینی کالیان له‌به‌ره، پوستالی عه‌سکه‌ریان له‌پییه، گریان ئه‌وکی ده‌گریت وله‌ئان و ساتدایه له‌هورژنی گریان بدات. به‌هه‌ر گیانه‌ سه‌ریه‌ک بی، هاوار ده‌کات: "کورپینه، ئه‌م خێو مردوو له‌ورگم ده‌ربینن."

یه‌کیک له‌سه‌ربازه‌کان، له‌جیاتی ئه‌وه‌ی دانیشیت و قه‌مه‌که‌ له‌ورگی عه‌ریفه‌که‌ ده‌ربینن، شیت ئاسا له‌جیی خوی ره‌ق راوه‌ستاوه و نووکی سه‌ره‌نیزه‌که‌ی خوی ده‌خاته‌ سه‌ر ملی عه‌ریفه‌که‌و ده‌پرسیت: "عه‌ریف، تو من ده‌ناسیت؟ ده‌زانی کیم؟"

عه‌ریفه‌که‌ ده‌بو‌لینن: "ئه‌ی مه‌عنا‌ی چی، کورینیتوی، ئه‌دی چۆن ناتناسم قه‌لیپاوه‌؟ وه‌ره‌ ئه‌م ده‌عبایه‌ له‌ورگم ده‌ربینته. به‌ته‌مای چ‌بکه‌ی کورینیتو؟ کورینیتو؟"

میرده‌که‌ی فلوريسا، به‌به‌رچاوی ئه‌بله‌ق وحه‌په‌ساوی سه‌ربازه‌که‌ی دیکه‌وه، که‌ فروتوسو مدرادو ئه‌ویش ده‌ناسیته‌وه‌و ده‌زانی ناوی "ئارگیمیرو" یه. سه‌ره‌نیزه‌که‌ی به‌ملی عه‌ریفه‌که‌دا ده‌کات و، عه‌ریفه‌که‌ ته‌نیا فریای ئه‌وه‌ ده‌که‌وی له‌دلی خویدا بلیت تومه‌ز کورینیتو به‌مه‌سه‌له‌که‌ی زانیوه.

(۳)

په‌یامنی‌ره‌ نزیکبینه‌که‌ پرسی: "چما ئه‌وانه‌ی که‌ له‌کانودوس بوون و به‌چاوی خو‌حه‌قیقه‌ته‌که‌یان ده‌بینی باوه‌ریان پیده‌کرد، که‌چی ئه‌وانه‌ی رژابوونه‌ ناو شه‌قامه‌کان تا سه‌لته‌نه‌تخاوزه‌کان له‌سیداره‌ بدن، له‌ریو، له‌ساوپاولو باوه‌ریان به‌مه‌سه‌له‌که‌ نه‌ده‌کرد؟"

نها له‌سه‌ر موبیله‌ چه‌رمیه‌که‌ داخزابوو وله‌سه‌ر ئه‌رزه‌که‌ رۆنیشتبوو، هه‌ردوو زانی هه‌لکیشابوون و چه‌ناگه‌ی نابوو سه‌ر یه‌کیکیان، به‌جو‌ری قسه‌ی ده‌کرد وه‌کو ئه‌وه‌ی بارۆن له‌وی نه‌بی. کات پاش نیوه‌رۆیه‌کی دره‌نگ بوو، هه‌تاو له‌ناو نووسینگه‌که‌ی ده‌دا، دنیا هینده‌ گه‌رم بوو پیاو خه‌وی ده‌هات، تیشکی هه‌تاوه‌که‌ له‌پشت په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌ی سه‌رباخه‌که‌وه له‌ژووره‌که‌ی ده‌دا. بارۆن له‌گه‌ل ئه‌و خولق و خوو و مجیزه‌ی رۆژنامه‌فانه‌که‌دا راهاتبوو که‌ له‌ناکاوا، بیه‌یچ پیشه‌کیه‌ک، بابه‌تی قسه‌کانی به‌که‌یفی دلی خوی ده‌گو‌ری. بۆیه‌ به‌وه‌ نا‌ره‌حه‌ت نه‌ده‌بوو که‌ له‌گه‌ل ئه‌وا دانیشیت وه‌ه‌ندی‌جار گه‌تو‌گو‌یه‌کی گه‌رم و گو‌ری له‌گه‌ل بکات و هه‌ندی‌جار بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌می ده‌چوووه‌ کلپه‌ وله‌و ماوه‌یه‌دا ئه‌و یان رۆژنامه‌فانه‌که‌ یان هه‌ردووکیان له‌فکران راده‌چوون و بیره‌وه‌ریانیان کاویژ ده‌کرده‌وه.

په‌یامنی‌ره‌ نزیکبینه‌که‌، له‌ناکاوا کیشمانیکی چاوه‌پوان نه‌کراوی ئه‌وتوی خویدا، که‌ سه‌راپای جه‌سته‌ ره‌ق و ته‌قه‌که‌ی هه‌ژاو، هه‌موو موره‌غه‌ی پشتی هاتنه‌ قرچه‌ قرچ، چاوه‌کانی له‌پشت عه‌ینه‌که‌که‌یه‌وه، لیکدا لیکدا

دەتروکان. بەو حالەووە بە بارۆنی گوت: "پەيامنیری رۆژنامەکان دەرفەتی ئەوەیان هەبوو ببینن وکەچی نەیان بینی. تەنیا ئەو شتەیان بینی کە بۆ دیتنی هاتبوون. تەنانهت ئەگەر ئەو شتە لەویش نەبایە. تەنیا یەک دووانیان وا نەبوون. هەر هەموویان بەلگەی بنجبریان سەبارەت بە هەبوونی پیلانیکی بەریتانی - پاشایەتی پەیدا کرد. ئەمە چۆن لیکدەدریتهو؟"

بارۆن گوتی: "ساویلکەیی خەلکی، تامەزرۆییان بۆ خەیاڵ و دەهەم. دەبواوە بیانووێک بۆ ئەم حەقیقەتە باوەر نەکردەنێ بەهینریتەو، ئەم حەقیقەتە کە کۆمەڵیک مسکین (پەغیەت)ی گەجەر و گۆجەری لە برسا مردوو، سێ هیرشی قۆشەن تیکبشکینن و لەناوی بەرن، سێ دانە هەیف بەرەنگاری هیزی چەکداری ئەم مەملەکەتە بێنەو. بۆیە دەبواوە پیلانیک ئیجاد بکری: بۆیە کۆمەڵیک ئەو زاراوەیەیان داھینا و ژمارەیکیش باوەریان پیکرد."

رۆژنامەقانە نزیکبێنە کە گوتی: "تۆ پێویستە ئەو هەوالانە بخوینیتەو کە بریکارەکی (بدیل) من لەویندەرەووە بۆ جورنال دی نوتیسیاسی ناردوو. هەمان ئەو پەيامنیرە کە ئیپامینوداس گونسالوقس وەختایە ک وای زانی بوو من مردوو، بۆ ئەویندەری ناردبوو. کابرایەکی باش، راستگۆ، خەیاڵسز، نە بۆچوونی رادیکالانە هەیه، نە قەناعەت و باوەر. پیاویکی نمونەیی بوو بۆ ئامادەکردنی راپۆریکی واقعینانە و بێ لایانانە سەبارەت بەو بویەرانی لەویندەر روویان داو.

بارۆن، نیگایەکی بەزەیی ئامیزی پەيامنیرەکە کرد و لەبن لیوانەووە گوتی: "هەر دوو لایەکیان دەکوشت و لێیان دەکوژرا، مەگەر لە شەرا شتیک هەیه بەناوی واقعینانی و بێ لایەنی؟"

پەيامنیرە نزیکبێنە کە بەکاوەخۆ گوتی: "لە یەکەم هەوالی رۆژنامەقانی خۆیدا، ئەفسەرانی جەنەرال ئوسکار تووشی چوار کەسی قژ زەردی پۆشتە و پەرداخ دەبن کە دەستیان لەگەڵ شەرپانەکاندا هەبوو. لە هەوالی دوووەدا رەتلەکە جەنەرال سافاگیت لە ناو کوژراوەکاندا جەنازە کەسیکی سپیکەلە قژ زەرد دەبینیتەو، کە قەیتانیک ئەفسەری لە شان وکلایکی دەستچنی لە سەر دەبیت. کەس یونیفۆرمە کە نانا سیتەو، چونکە ئەو جۆرە جلکە لە بەری هیچ یەکەیکە سوپایی ئەم ولاتەدا نابینری."

بارۆن، بە زەردەخەنەو دەلێت: "دیارە ئەفسەرانی پایەبەرز، شابانو بوو."

رۆژنامەقانە کە، وەکو ئەوەی گوئی لە قەسەکانی بارۆن نەبووی، لە سەری رۆیی: "لە هەوالی سێیەمدا، دەقی نامەیک دەگوازیتهو کە لە بەرکی شەرپانیک دێل دا دەدۆزیتەو، نامەیک کە ناو و ئیمزای پێووە نییە، بەلام دارشتنەکە هیندە ئەشرفیانە کە هیچ گومانیک هەلناگریت. نامەیک بۆ مورشیدە و باسی ئەو دەکات کە چما بەرقەراری دامەزراندنەو سێستەمیکی پاشایەتی محافەزەکارانە لە خودا ترس، پێویست و زەروریە. هەموو ئەو قەرینانە لەو نامەیدا هەن، ئاماژە بۆ ئەو دەکەن، کە نووسەری ئەو نامەیک جگە لە تۆ کەسی دی نییە."

بارۆن پرسی: "یان تۆ ئەوەندە ساویلکە بووی، هەر شتی لە رۆژناماندا بلاو دەبوو، باوەر پێدەکرد، لای خۆت رۆژنامەقانی؟"

رۆژنامەقانە نزیکبێنە کە بیئەو بەرسقی بارۆن بداتەو لە سەری دەروات: "هەوالیکیشی سەبارەت بە ئاماژەدان بە روناکی بلاوکردووەتەو. شەرپانەکان بە هۆی ئەو ئاماژانەو، توانیان لە دوری دورووەو بە شەو پەيوەندی بە یەکەو بەکن و ئاگیان لە یەک هەبیت. ئەم ئاماژانە هەلەبوون و دەکوژانەو، بەو شیوێ جفرە هیندە زیرەکانەیان بۆ یەکدی دەنارد کە پسپۆرانی رەمز و جفرە خوانیش، بۆیان هەلنەدەهات."

بهائی هیچ گومانیک له وهدا نه بوو. ئەم کابرایه وپرای رهفتاری لیبۆکانه، وپرای تلیاک وشتی دی، جوړه پاکي و فریشته ییبه کی تیا بوو. ئەمه شتیکی سهیر نه بوو، زوربه ی رۆشنیرو هونه رمه نده کان وان. هه لبه ته ئاساییه که کانودوس گوړی بوو. بۆ چی گوړی بوو؟ بۆ پیاویکی نیگه ران؟ به گومان؟ یان تووند په و؟ له پشت شووشه ی ئەستووری عهینه که یه که وه چاوی بری بووه ئەو.

دهنکه بنجبرو زیقاو له که دووباره له گوئی بارۆن دا زرینگایه وه: " ئەوه ی له م په یام و هه واله رۆژنامه وانیا نه دا گرینگه، جه وه ره و کرۆکه، پشتی وشه کانه... ئەوه نییه که ده یلیت، باندوره که یه تی، ئەوه یه که له خه یالی خوینه ردا دروستی ده کات. ئەوانه چون بۆ کانودوس تا ئەفسه رانی ئینگلیز بدین و دیتیانن. من دانی ئیواره یه کی ته واوم به قسه کردن ده گه ل بریکاره که مدا به سه ربرد.

به ئانقه ست درۆی نه ده کرد... به خویشی نه یه ده زانی که درۆ ده کات. مه سه له که ش زور ساده یه، ئەو شتانه ی تۆمار نه کردبوو که به چاوی خو ی دیتبوونی، ئەو شتانه ی تۆمار کردبوو که ههستی پیکردبوون، باوه ری پنیان هه بوو... ئەوه ی تۆمار کردبوو که خه لکه که ی ده وره به ری هه ستیان پیکردبوو، باوه ریان پیکردبوو. ئەمه بوو چۆنیه تی هۆنینه وه و دارشتی تۆری ئالۆزی هه موو ئەو چیرۆکه بۆش و به تالانه، که به جوړی تیک ئالابوون، که ئیدی لیک نه ده کرانه وه. ئیدی پیاو چون چۆنی بچیته بنج و بناوانی چیرۆک و سه ره به ورده که ی کانودوس؟ " بارۆن گوئی: " وه کو خۆت ده بیینی، باشترین کار ئەوه یه فه رامۆشی بکه ی. ئەوه نایه نی وهختی خۆتی پیوه بکوژیت."

په یامنی ره نزیکی نه که گوئی: " کینه کیشی و ته وس و توانجیش چاره سه ر نییه. ئەوه ی راستی بی من باوه ر ناکه م ئەم خویندنه وه یه ی تو، ئەم هه لویسته پر غرووره ی تو، له هه نبه ر ئەو بویه ردا که رووی داوه، راستگو یانه بییت."

بارۆن بۆی راست کرده وه: " ئەمه بيموبالاتیه نه ک نه فره ت و غروور"

ماوه یه ک، ئەستیلو خه می ئەستیلای بیر چوو بووه وه. به لام نها ئەو خه می بۆ هاتبووه وه، ئەمه زور کاری تیکرد، به ته واوه تی ته پاندی، ته واو خه می لینیشتبوو. " پیشتیش پیم گوته بووی که واریقاته کانی کانودوسم به لاوه گرینگ نییه."

رۆژنامه قانه نزیکی نه که هه لیدایه: " با بارۆن به لاته وه گرینگه و هیوه تریش. وه کو چون بۆ من گرینگه، به و ئاوايه بۆ توش گرینگه. به لگه شم ئەمه یه که کانودوس ژیا نی توی گوړی. خیزانه که ت له سوئی کانودوس عه قلی له ده ست دا. له سۆنگه ی کانودوسه وه به شیکی زوری سه روه ت و سامان و ده سه لات وهه یبه تی خۆت له ده ستاوه. بیگومان به لاته وه گرینگه، هه ر له به ر ئەمه ش له ماله که ی خۆت وه ده رت نه نام، هه ر له به ر ئەمه شه که چه ندین سه عاته ئەم قسانه پیکه وه ده که یین..."

بهائی، له وه یه هه ق به و بووبی، بارۆن کانابراقا له ناکاوا ههستی به تامیکی تال له ده میا کرد. هه رچه نده به ته واوی له ده ست ئەم کابرایه وه رهن بووبوو و هیچ بیانوویه کی به ده سه ته وه نه بوو که دریزه به و گفت وگو یه بدات، که چی ههستی ده کرد ناتوانی له کو ل خو یی بکاته وه. چما نه یه ده توانی ئەمه بکات؟ ئەنجام ئیعترافی بۆ خو ی کرد: خه می ئەوه ی بوو به ته نیا له گه ل ئەستیلادا بمینی، به ته نیا له گه ل ئەو کاره ساته گه وره یه دا بمینیته وه.

پوژنامه‌فانه نزيكبينه‌كه له‌سه‌رى پووى: "به‌لام مه‌سه‌له‌كه ته‌نيا ئه‌مه نيبه كه ئه‌وان شتانيكيان ده‌بيني كه ئه‌سله‌ن بوونى نه‌بوو، شتاقيان ئه‌و شتانه‌يان نه‌ده‌بيني كه له‌ويدا هه‌بوون."

بارون مينگه مينگيكي ليوه هات: "كاژه‌له‌ناسه‌كان؟ ئه‌نارشيسته سكوئلاندييه‌كان؟"

په‌يامنيره نزيكبينه‌كه گوتى: "قه‌شه‌كان. كه‌س ناويان نابات. ئه‌وان له‌ويدهر بوون، له مه‌يدانه‌كه‌دا بوون، جاسووسيان بو شه‌رفانه‌كان ده‌کرد، يان شانبه‌شاني ئه‌وان شه‌ريان ده‌کرد... زانياريان بو ئيره‌و ئه‌وى ده‌برد، يان ده‌واو ده‌رمانيان ده‌هينا، نه‌ته‌راتى پوتاسيوم وگۆگرديان به قاچاغ بو ديسان تا كه‌ره‌سته‌ى ته‌قينه‌وه‌ى پى دروست بكن. ئه‌مه سه‌ير نيبه؟ ئه‌مه هيچ بايه‌خيكي نيبه؟"

بارون، گووى قوت كرده‌وه‌و پرسى: "تو له‌وه دنيايت؟"

پوژنامه‌فانه نزيكبينه‌كه سه‌ريكي له‌قاندو گوتى: "ناسراويم له گه‌ل يه‌كيك له‌و قه‌شانه‌دا په‌يدا كرد. ده‌توانم بلنم بووين به هاورى. قه‌شه يواكيم، قه‌شه‌ى كلنيساى كومبى."

بارون، به وردى ديقه‌تى ميوانه‌كه‌ى خووى دا: "ئو قه‌شه بچووكه ده‌لنن كه ده‌رزهنى مندالى خستوه‌ته‌وه؟ ئه‌و ئاگرى ژير كايه‌ى كه هه‌ر كهوت گوناخه گه‌وره‌كه ده‌كات و به خه‌يالنا نايه‌ت... ئه‌وه له كانودوس بوو؟"

پوژنامه‌فانه‌كه، دووباره سه‌رى له‌قاندو گوتى: "ئه‌مه خووى له خويدا نيشانه‌ى ئه‌وه‌يه كه ياروى مورشيد چ توانايه‌كى ئيقناعى هه‌يه. نه‌ك هه‌ر چه‌ته و پياوكوژه‌كاني كرډون به وه‌لى و پياوى خوا به‌لكو كه‌شيشه هه‌له و هه‌رزه‌كاني سيراو (سارا، بيابان) يشى هيناوه‌ته سه‌ر ريگاي راست، ئه‌وانه كه مامه‌له و سه‌ودا به پايه و پووستى روحانيه‌ته‌وه ده‌كن. به بوچوونى تو كه‌سيكى واى، مايه‌ى نيگه‌راني نيبه؟"

ئو بويه‌ره‌ى چه‌ندين سال له‌وه پيش روويدابوو، له‌وه ده‌چوو له قولايى زهمانه‌وه دووباره هه‌لقولابيتته‌وه‌و له زهيني بارون دا زندوو بووبيتته‌وه. ئو و ئه‌ستىلا و ده‌سته‌يه‌ك له پياوه‌كاني بارون، تازه گه‌يى بوونه كومبى، كه گوويان له زهنگى كلنيسا بووبوو، كه خه‌لكى بو نويز و نزاى يه‌ك شه‌مه بانگ ده‌کرد، يه‌كسه‌ر چووبوون بو كلنيسا. باوكه يواكيم، ئه‌م قه‌شه به‌دناوه، به هه‌موو تواناو هه‌ولنكى خويه‌وه نه‌يتوانى بوو نيشانه‌كاني رابواردنى شه‌وى پيشوو - گيتار، عاره‌قى نه‌يشكه‌ر، ميبازى - شه‌ونخوونى په‌رده‌پوش بكات. بارون بيري ده‌كه‌وته‌وه كه چون ژنه‌كه‌ى، وه‌ختايه‌ك بينى بووى كه قه‌شه به‌دهم نويز و نزاوه به‌م لا و به‌ولادا هاتبوو، تووره بووبوو، ياروى قه‌شه له ناوه‌راستى نويزه‌كه‌دا به ده‌نگى به‌رز قرقينه‌ى ليده‌دا، به په‌له‌په‌ل له نيو ميحرايه‌كه‌وه ده‌چوو بو ده‌ره‌وه تا برشيتته‌وه. بارون، ته‌نانه‌ت ده‌يتوانى زور به ديقه‌ت سه‌روسيماي قه‌پاتمه‌كه‌ى ياروى قه‌شه بينيته به‌رچاوى خووى، هه‌مان ئه‌و ژنه گه‌نجه نه‌بوو كه خه‌لكه‌كه به ئاودوز ناويان ده‌برد، چونكه توانا و به‌هره‌ى ئه‌وه‌ى هه‌بوو بزاني ئاوى ژير زهوى له كووى هه‌يه و له كووى نيبه؟ يانى ئه‌و قه‌شه هه‌رزو داوين پيسه‌ش بووه به يه‌كيك له مورديه وه‌فاداره‌كاني مورشيد، ئه‌مه وايه؟

پوژنامه‌فانه‌كه گوتى: "به‌لن، يه‌كيكه له مورديه وه‌فاداره‌كاني، بووه به نيمچه قاره‌مانيك له‌و گوره." ئه‌وسا له قاقاي پيکه‌نينى دا له تو وايه شه‌ربه‌ى ئاو قنپ ده‌كه‌نه‌وه. پاشان ئه‌م پيکه‌نينه، بوو به نوره پزمينيكي به‌رده‌وام.

بارون، به راويژيكي جدى گوتى: "قه‌شه‌يه‌كى خويړى بوو، به‌لام پياويكى گه‌وج نه‌بوو. ئه‌گه‌ر مه‌ست و سه‌رخوش نه‌با، ده‌كرا قسه و گه‌نگه‌شه‌ى جدى ده‌گه‌ل بکرايه... کابرايه‌كى زور زهين روون و به‌رزه خه‌يال و

فره خویندنه وه بوو. له بهر ئه وه زورم به لاوه زهحمه ته باوهر به وه بکه م، که ئه ویش وه کو ئه و خه لکه نه خوینته وارانیه له ساراوه هاتبوون، بکه ویتته داوی ئه و بو ره پیاوه ده جاله وه...

په یامنی ره نزیکی نه که گوتی: "رۆشنییری، زیره کی، کتیبان، هیچ په یوه ندییه کیان به ماجه رای مورشیده وه نییه. ئه و شتانه که مترین حیسابیان بو ده کری. به لام ئه وه ی زور سهیره، ئه مه یه که مورشید نه ک هر کردبووی به شهرفان، به لکو کردبووی به پیاویکی زور نازا، له کاتیکا جاران ترسنوک و قه له زراوی وه کو خوی نه بوو."

حایر و حهیران چه ند جاری چاوی تروکاند "ئهم گوړانه زهحمه ت ترین گوړانه، په رجوویه که له و گوړه. من ده توانم شایه دی له سه ر ئه و گوړانه بده م، چونکه ده زانم که ترس چییه. قه شه که ی کومبی، به هره یه کی خه یالی ئه و تووی هه بوو که بزانی ترس و ژیا نی ترسنوکانه چییه و ده کاته چی. ویرای ئه وه ش..."

له پر دهنگی خا و بووه وه و پوچه ل بووه وه، چاره ی گرژ بو و درا به یه کدا. چ به لایه کی به سه ر هاتبوو؟ بارون، بی نی میوانه که ی هه ولده دات که خوی کو نترول بکات. زال بی به سه ر ئه و شته دا که زمانی گرتبوو. ویستی یارمه تی بدات، بویه گوتی: "ویرای ئه وه ش...؟"

"ویرای ئه وه ش، مانگان و بگره سالانی به مه به سه ر برد که به گونده وارو مه زراکاندا بسوریتته وه و بارووت و دینامیت و ته ره قه بکریت. درویانی به جی بو کرینی ئه م جو ره شتانه دینایه وه، که بیگومان مایه ی سه رنجی خه لکی بوو. وهختایه ک سیرتاو(بیابان) پر بوو له سه رباز، ده زانی چون گیانی خوی خسته تالوکه وه؟... پاکه ته بارووته کانی له و سه ندووقه دا تا قه ت ده کرد که بابه تی موفه رکی عیبا ده تی تیا بوو، واته ئه و سه ندووقه ی چادری موباره ک، نانی موفه رک، په یکه ری مه سیحی له خا چدراو، جبه و که وای روحانیه تی تیا بوو و هه رچه ند چووبا بو نویژ و نزا له گه ل خویدا ده بیرد... ئیدی ئه و شتانه ی به به رده م گاردی نیشتمانی و سوپادا، به قاچاغ ده گه یانده کانودوس. ده توانی ته سه وری ئه وه بکه یت که ئه و کاره بو کابرایه کی ترسنوکی قه له زراو، که له هیچی نه بوو، سه راپای ده له رزی و له ترسا هه موو گیانی ده که و ته سه ر ئا، ده کاته چی و چ ده گه یه نیته؟ ده زانی ئه م کاره چ قه ناعه ت و باوه ریکی بته وی گه ره که؟"

بارون له بن لیوانه وه گوتی: "دوستی نازین، کتیبانی ته لقینی ئولی پرن له و جو ره چیروکانه... شه هیدانی که جه سته یان به تیر دابیژراوه، شیر خواردوونی، له خاچ دراون... به لام با ئه مه ت پی بلیم که زور زهحمه ته ته سه وری ئه وه بکه م که بابه یواکیم، ئه و کارانه له پیناوی مورشیدا بکات."

په یامنی ره که دووباره ی کرده وه: "ئهم جو ره کارانه ئیمانی ره های ده وی. قه ناعه تیکی قوول و ته وای ده وی... ئیمانی که باوه ر ناکه م، نه تو روژی له روژان هه ستت پیکردبی نه من..."

دیسان، وه کو مریشکیکی لاسار سه ری له قاند و خوی دا به کو ل کورسیه ده سکداره که دا وباسکه دریژو لاوازه کانی خسته نه سه ر ده سکه کانی. چه ند چرکه یه ک یاری به ده سته کانی کرد، هه موو هوش وگوشی لای ده سته کانی بوو، ئه وسا له سه ری روپی: "کلنسا کاتی خوی مورشیدی به بیده ت، خورافات باوه ر، نازاوه گیږ، شیواندنی نارامی ویژدانی باوه ردارانی دل سوژ مه حکوم کردووه. سه روکی قه شه کانی باهیا، به قه شه کانی شاری راگه یانده بوو، نابی ریگه ی بدن، له مینبه ره کانی ئه وانه وه وه عز بدات. مروف ئه گه ر قه شه بی و له به ر خاتری مورشید له کلنسه و له قه شه باشی یاخی بی، مانای وایه ده بی باوه ری ره های به مورشید هه بیته."

بارون پرسى: "به بۆچوونى تۆچ شتىكى ئەم بويەره بهو رادەيه خەمناکه؟ ئەم وینانە که مورشىد مه سیحىكى دیکه بوو که بۆ جارى دووهم هاتبوو تا ئىنسان رزگار بکات."

ئەو قسانەى بېھىچ بېرکردنە وهیهک له زار دەرچوو، هەرکه وشەکانى له زار دەرچوون، ژيوان بوو وه. دەيوست بیکات به سوعبەت؟ به لām نه ئەو ونه رۆژنامەقانه نزيکبینه که، بزەيه کيان نه هاتى. بينى ميوانه کهى سەرى باده دات، که دەرکا هەم به نيشانەى رەتکردنە وه بزانی و هەم به هەولى پاسکردنى مېشىک.

رۆژنامەقانه نزيکبینه که گوتى: "بیرم له وهش کردو وه ته وه. ئەگەر کارى خوا بووى، ئەگەر خوا ئەوى ناردى، ئەگەر خودا هەبى... من نازانم. به لām ئەمجارەيان ياوه رانى نه بوون که به دنيا دا بسورینه وه و مژده به بت پەرستان و کافران بدن. ئەوهندەى من بزنام تەنيا يەک ياوهر له ئارادايه، باوهر ناکەم يەک نه فەر بهس بېت.."

دووباره له قاقای پیکە نینى دا، نۆره پژمینیکی به دوودا هات، ماوهیهک مژوولى کرد، که له پیکە نین و پژمین بوو وه، چاو وکە پووی سوور بوو بوونه وه.

هەنگى رۆژنامەقانه نزيکبینه که به که سەر وه گوتى: "به لām من زۆر بېر له لایه نه ئولوهیه ته کهى ناکە مه وه، زیاتر بېر له و گیانى دۆستایه تی، برایه تی و په یوه ندییه به وه ده که مه وه که توانیویه تی له نیو خەلکیدا دروستى بکات... به راستى سەیره، بالکیشە (مایه ی سەرنج). له دواى هەژده ی ته موزه وه تەنيا دوو رېگه بۆ کوروشور یاشوسکو هەبوو، باشه له و رەوش و کاودانه دا کارى لۆژیکى چى بوو؟ دهبوا خەلکه که هەلین، دهبوايه به و دوو رېگایه دا برۆن، دروسته؟ به لām ئەوه ی رويدا ریک به پېچە وانەى ئەمه بوو. خەلکه که هەولیان دا خۆ بگه یه ننه کانودوس، خەلکه که پۆل پۆل، له هەموو لایه که وه رويان دەرکه ده وئەو، په لەیان بوو، بهر له وه ی سەربازەکان به ته وای کانودوس گەمارۆ بدن، خۆیان بخه نه ئەو ته لایه وه، خۆ به و دۆزه خەدا بکەن! حالى هەى؟ ئەم کاره به هیچ جۆرى ئاسایى نه بوو..."

بارون قسه کهى پېپرې: "تو باسى هەموو قەشەکانت کرد، که سیانت نه بوارد." ئەم بابە ته، هەقالبەندى شەرقانەکان و ویستی به کۆمه لیان بۆ قوربانى دان به خۆ، به ره به ره نیگەرانی دەرکه. له کاتى گفوتوگۆیه که دا چه ند جارێک هەستى به مه کردبوو، ئیدی هەموو جارێ وەکو ئیستا، هەولى دابوو خۆى له و مه سه له یه ببویرى.

رۆژنامەقانه که، وەکو ئەوه ی پېی خوشبى بابە ته که بگۆرێ و ئەم باره له سەر شانى خۆى لابتات گوتى: "من ناگام له قەشەکانى دى نییه، به لām هەبوون. بابە یواکیم هەوال و کۆمه کی له وان وەر ده گرت. ئەگەرى ئەوه هەیه که له دوا ئەنجاما خۆى گە یاندبیته ئەویندەر و له ناو ئاپۆرای گەریلا و شەرقانەکاندا ون بووبن. یه کێک باسى قەشەیه کی بۆ کردم به نیوى (ماریتنز). دەرزانى ئەو که سه کی بوو؟ که سیک بوو تو جارن، سالانیک له وه پېش دەتاسى. ژنه مندال کۆزه کهى سلقادور بوو، دیته وه بېرت؟

بارون گوتى: "ژنه مندال کۆزه کهى سلقادور؟"

"من له دادگاییه کهیدا ئاماده بووم، هەلبە ته زۆر مندال بووم، هیشتا پانتۆلى کورتم له بهر دەرکه. بام داکۆکیکارى گشتى بوو، پاریزه رى هەژاران بوو، بهرگرى و داکۆکی له و ژنەش دەرکه. من هەرچه نده ئەو کاتانه به دروستیش نه مدیتبوو و هەرچه نده بیست، بیست و پینج سال به سەر ئەو بویه رەدا بوورى بوو، به لām ناسیمه وه. دیاره تو ئەو رۆژگارە رۆژنامەت دەخویندە وه، مه گەر نا؟ سەرانسەرى دەرکه رى باکوورى رۆژه لات، به تاسه وه په یجۆرى بویه ره کهى ماریا کوادرادویان دەرکه، ژنه مندال کۆزه کهى سلقادور. ئیمپراتۆر، حوکمی مه رگه کهى بۆ سووک

کرد کردی به چه پسی هه تا هه تایی. بیرت نایه ته وه؟ ئەم ژنهش له کاندوس بوو. ده بیینی مه سه له که چۆنه. له تو وایه چیرۆکیکی بی کۆتاییه.

بارۆن گوتی: "من ئەوهم ده زانی. هه موو ئەوانه ی که ورده کیشه یان له گه ل قانون دا هه بوو، له گه ل ویزدانی خودا هه یان بوو، یان له گه ل خودا هه یان بوو و ده یانه ویست حیسابی خو پاکبکه نه وه، کاندوسیان به په ناگه یه کی چاک ده زانی... ئەمهش کاریکی ئاسایی بوو."

- "ئهمه ی که په نا بو ئەوئ به رن، به لئ ئاسایی بوو... منیش له گه ل تام، به لام ئەمه ی که بگورین و بین به خه لکانیکی زور جیاواز له جاران، هه رگیز ئاسایی نه بوو." رۆژنامه قانه که وه کو ئەوه ی گیری خواردیی و نه زانی چ له خو ی بکات، کیشمانیکی خو ی دا و لاقه دریزه کانی راکیشا و دووباره له سه ر قه نه فه که دابه زی تا له ئەرزه که دانیشیت. "ئو ژنه بوو بوو به قه دیسه، به داکی پیاوان، سه رۆک و سه رپه رشتیاری کۆمه له ژنیکی له خوا ترس، که به کاروباره کانی مورشیدا راده گه بیشتن. خه لکی جو ره ها په رجوویان ده دایه پالی، ده یانگوت، مورشید بو هه ر کوئ چووبا، ئەو له گه لیا ده چوو."

ئو چیرۆکه به ره به ره له زهینی بارۆن دا زندو بووه وه. بویه ریکی باو و بلاو بوو، ئیدی بوو بوو به داستان و که وتبووه سه ر زاران، ئەو ژنه فه راش و پیشخزمه تی نووسینگه ی یه کی که له کاتب عه ده کان بوو، منداله ساواکه ی خو ی خنکاندبوو، هه لسابوو گلۆله ده زوویه کی ته پاندبووه ده میه وه تا خنکا بوو، بویه ئەم کاره ی کردبوو، چونکه منداله زور ده گریا و ژنهش له وه ترسابوو له کاره که ی ده ری بکه ن و بیکار بمینیتته وه. جهنده کی منداله که ی بو چه ند رۆژیک له ژیر ته خته خه وه که ی خودا شار دبووه وه تا ئەنجام خانمی خاوه ن ماله که به بۆن بوگه نیا په ی به بویه ره که بردبوو. ژنه ی گه نج بی چه ند وچوون دانی به هه موو شتیکا نابوو. به دریزایی دادگا که، گویریاه ل و ملکه چ، راستگو یانه وه لامی هه موو ئەو پرسیارانه ی ده دایه وه که لئی ده کران. بارۆن هه موو ئەو گه نکه شانیه ی وه بیر هینایه وه که ده رباره ی که سایه تی ژنه ی مندالکوژ ده کران، هه ندیک ده یانگوت له باری ده روونیه وه نه خو شه، بویه هه یچ مه سه لویه تیکی ناکه ویتته ئەستۆ. "هه ندیکی دی ده یانگوت نه خیر غه ریزه یه کی ئەهریمه نی به سه را زال بووه. که واته له زیندان هه لاتبوو؟"

په یامنی ره که دووباره بابه ته که ی گۆری: "به ر له هه ژده ی ته مووز پیاو هه ق بلئ هه موو شتیکی دزیو و کاره ساتبار بوو، به لام راستت ده وئ کاره ساتی راسته قینه ئەو رۆژه دهستی پیکرد که من ترسم جه رباند، که بۆنم کرد، قووتم دا، له قولایی هه ناوما هه ستم پیکرد." بارۆن رۆژنامه قانه که ی بینی که به ده ست ده یکیشا به ورگی خویدا. "ئو ژنه م هه مان رۆژ بینی، قسه م له گه لیدا کرد، ئیدی بۆم ده رکه وت که هه مان مندالکوژه که به مندالی ده یان جار هاتبووه خه ونم. یارمه تی دام، چونکه له و کاته دا به تاقی ته نیا بووم و که سم به ده وره وه نه ما بوو."

بارۆن گوتی: "من له هه ژده ی ته مووزا له له نده ن بووم. ئاگام له ورده کاریه کانی شه ر نه بوو. ئەو رۆژه چ پیشهاتیک رووی دا؟"

ئه بوت جواو که به راکه راک هاتبوو، به ده م هانکه هانکه وه گوتی: "به نیازن سه به ی هیرش بکه ن." ئەوسا شتیکی گرینگی وه بیر هاته وه: "سو پاس بو مه سیحی موباره ک."

سەربازەكان، يەك مانگ بوو بە قەدپالەكانى شاخى ئافافىلاوہ بوون، شەپ بەردەوام بوو. دەنگى تەق و توق و پمبەى پچر پچرى توپ و مەترەلوزان تەنيا لە كاتى لىدانى زەنگەكان بەرز دەبووہوہ. خەلكى بەيانىانى زوو و نيوەرۆيان و ئىواران، بە ھەندى شوينى تايبەتيدا ھات و چۆيان دەکرد. مروّف بەرەبەرە لە گەل ھەموو شتىكا رادىن و پىگايەك بۆ ژيان دەدۆزنەوہ، نەوسايە؟ ھەموو رۆژو گشت شەويك ژمارەيەك دەمردن، ھەموو شەويك رى و رەسمى بە خاك سپاردن بەرپا دەكرا. توپبارانى كویرانە زور مالى دەپوخاند، وركى دان عەمران (پىر، عەمەلمەندە) و مندالانى سفرە تليش دەکرد و ئەمانە لەو كەسانە بوون كە نەيان توانى بوو خو بگەيەننە سەنگەر و پەنا و پەسيران. پىدەچوو ئەم رەوشە ھەتا ھەتايە بەو دەقوہ بەردەوام بىت. نا، داروغازى شار تازە پىي گوتبوون كە رەوشەكە خراتر دەبىت.

رۆژنامەقانە نزيكبينەكە، بە تاقى تەنيا مابووہوہ، چونكە جورما و كورتەلە رۆيى بوون تا خواردن بۆ پاچو ببەن. فەرماندەكان - ھونوريو فيلانوف، جاوہ زلە، پدراو و پاچو، لە كۆگاكدە لە كۆبوونەوہدا بوون. رەوشەكە نائاسايى بوو، نىگەرانى بالى بەسەر جەوہكەدا كيشابوو. وىراى ئەمەش وەختايەك ئەبوت جاو رايگەياند كە دژمن بە تەمايە سبەينى ھىرش بكات، كەس تەعەجوبى نەکرد. ئەو ئاگاي لە ھەموو شتىك ھەبوو. بەنياز بوون بە درىژايى شەو كانودوس توپباران بكن، تا سەنگەر و مەترىزەكانى بروخينن و سەعات پىنجى سپىدە دەست بە ھىرش بكن. ئەبوت جاو دەيزانى لە كىھە سەمتەوہ ھىرش دىنن. سەرانى شەرڤانان بە ئەسپايى قسانيان دەکرد، باشترين سەنگەريان بۆ ھەر يەككيان دەست نیشان دەکرد... تو لىزە چاوەروانيان بكن، دەبى ئەو رىگايە بىرين... لىرەدا سەنگەر دابنەين، باشترە من جىگاگەم بگۆرم. نەبا ھىزەكانيان لىرەوہ، لەم رىگەيەوہ بنىرن. ئايا بارۆن، كە گوئى لەو قسانە دەگرت دەيتوانى وىناى ئەوہ بكات كە ئەو لە چ حالىكدايە؟ لەو قوناغەدا مەسەلەى كاغەزەكە ھاتبووہ ئاراوہ. كام كاغەزە؟ ئەو كاغەزەى كە يەككە لە ئۆلاوہكانى پاچو، بە ھەلەداوان بۆى ھىتابوون. ھەر ھەموويان سەريان كرد بە يەكدا و پاشان لىيان پرسى ئايا خوینەوارى ھەيە؛ دەتوانى بۆيان بخوینىتەوہ. ھەموو ھەولى خوئى خستە كار، لە پشت شووشە درز بردووہكەى چاويلكە تاك چاوييەكەيەوہو لەبەر تيشكى مۆم دا كەوتە تەمەشاكردى كاغەزەكە تا رەمزەكانى ھەلنىت. بەلام بۆى ھەلنەھات. ئىدى ئەبوت جاو كەسيكى لە دووى شىرۆى ناتوبا نارد.

بارۆن پرسى: "باشە ھىچ كەسيك لە سەرانى مورشىد خوینەواريان نەبوو؟"

رۆژنامەقانەكە بەرسقى دايەوہ: "ئانتونيو فيلانوقا، خوینەوارى ھەبوو، بەلام لەو كاتەدا لە كانودوس نەبوو. ھەروەھا ئەو كەسەش كە ناردبوويان بە شوينىا... واتە شىرۆى ناتوبا، خوینەوارى ھەبوو... يەككە بوو لە يارانى دلسۆزى مورشىد، خویندن و نووسين بەلەد بوو، ئەمە تاقە خوینەوارى رۆشنبرى كانودوس بوو."

بىدەنگ بوو، ئىدى تۆرە پژمىنيك گرتى، كرديە كارىك دابنەوئىتەوہو دەست بە زگىوہ بگريت. دواى ئەوہى وەخوھاتەوہ و ھەناسەيەكى ھەلكيشا گوتى: "من نەمدەزانى شكلى چۆنە، تەنيا ھەندى ھىلى روالەتيم دەبينى. راستت دەوى شەكلى ھەر نەبوو. بەلام ئەو روالەتەى كافى بوو، تا بە مەزەندە بىرۆكەيەكى لە سەر پەيدا بكنەم. بە چوار چنگۆلە رى دەکرد، كەللەيەكى زەلامى ھەبوو، قەمووريش بوو. يەككە رۆيى بە دوايا. ئەوسا لە گەل ماریا كوادرادودا ھات. كاغەزەكەى بۆ خویندەوہ: نەخشە و بەرنامەى فەرماندەيى بالآ بوو، سەبارەت بە ھىرشەكەى سپىدە."

دەنگىكى روون و رەوان نەخشەى شەرەكەى خويندەو، چۆنەتەى دابەشكردنى يەكەكان، مەسافەى نيوان سىرەكان، نيوان پىاوەكان، نىشانەكان، ئەو عازانەى لە رىگەى شەپپورانەو دەدران. ئەو لەو كاتەدا سات بە سات زىاتر ترسى لىدەنىشت و نىگەرانى گەرانەوەى جورما و كورتلە بوو. پىش ئەوەى شىرۆى ناتوبا، لە خويندەوەى كاغەزەكە ببىتەو، بەشى يەكەمى نەخشەى شەرەكە جىبەجى كرا: تۆپبارانى سەنگەرو مەتەپزەكانيان، بە مەبەستى رۆخانيان و ترساندى خەلكەكە دەستى پىكرد.

رۆژنامەقائە نىكبينەكە گوتى: "ئىستا دەزانم كە ئەوسا تەنيا نۆ تۆپ كانودوسى تۆپباران دەكرد، لە ھەر نۆرە تۆپبارانىكا تەنيا شازدە گوللە تۆپ دەتەقنرا، بەلام ئەو شەو، لە تۆ واىە ھەزار گوللە تۆپ بە كەرەتەى دەتەقنرا، دەتگوت ھەموو ئەستىزەكانى ئاسمان تۆپبارانمان دەكەن."

رەمبەى تۆپەكان، جەمەلۆنى سەر دوكان و كۆگاكەى ھىتابووە تەق و ھور، رەفەكان و پىشخوانى كۆگايەكە دەلەرىنەو، ھەموو دەنگى داروخانى مالەكان و ھاوار و فرىاد و راکردن ھەلاتنى خەلكەكەيان دەژنەوت. لە ماوەى نيوان تۆپەكاندا، گرىە و زارى مندالان دەھاتە گوى. يەككە لە شەرەقائەكان گوتى: "قلىشايەو، دەستى پىكرد." چونە دەرەو تەمەشايەك بكن، ئەوسا ھاتنەو ژوروى و بە ماریا كوادرادو و شىرۆى ناتوبايان گوت كە ناتوان بۆ پەرسنگەكە بگەرىنەو، چونكە تۆپبارانەكە لە سەر تا قە رىگاكەى ئەویندەو. پەيامنیرەكە گوى لىبوو كە ژنەى تاین رژدە لە سەر گەرانەو. سەرەنجام جاوہ زلە قەناعەتى پىكردو سویندى بۆ خوارد، ھەركاتى تۆپبارانەكە تەواو بوو بە خوى بۆ خەلوەتخانەكەيان دەباتەو. شەرەقائەكان رۆيشتن و ئەو بوى دەركەوت كە جورما و كورتلەش - ئەگەر تا نھا ماين - ئىدى ناتوان لە رانشودو فىگارىووە بۆ ئەو شوینە بگەرىنەو كە ئەو لىبوو. بە ترس ولەرزىكى زۆرەو بوى بەدىاركەوت كە ناچارە بەتەنيا، بەبى ژنە موبارەكەكە و بەبى دىوہ چوار چنگولەكەى كانودوس خوى لە ھىرشى دژمن دەربازبكات.

بارون دى كانا براقا پرسى: "ئىستا بە چى پىكەنىنت دى؟" رۆژنامەقائە نىكبينەكە لە بن لىوانەو گوتى: "بە شتىك كە شەرم دەكەم رىك و راست دانى پىدا بنەم." لە جى خوى دانىشتبوو، لە خەيالەو چووبوو، لە ناكاوا سەرى ھەلپرى و بە دەنگى بەرزگوتى: "كانودوس، بىركردنەوەى منى لە مەر دىرۆك، بەرازىل و، بەشەر گۆرى... بەلام لە ھەموو ئەو ھەش گرىنگتر، ھزرىنى لە مەر خوىشم گۆرى."

بارون لە بن لىوانەو گوتى: "بە تۆنى دەنگتا ديارە بەرەو باشترى نەگۆرىوى."

رۆژنامەقائەكە بە دەنگىكى زۆر نەوى گوتى: "لەم خالەدا ھەق بە تۆيە. بەھوى كانودوسەو، من نھا بۆچوونىكى زۆر سەقەتم سەبارەت بە خۆم ھەيە." ئايا ئەمە تا رادەيەك حالى ئەمىش نەبوو؟ ئايا كانودوس ژيانى، بىرەكانى، خو خدەكانى ئەوى نەگۆرى بوو، وەكو گەردەلولوول ژىر و بانى نەكردبوو؟ ئايا ھەموو قەناعەت و خەيالەكانى لە گرىژنە نەبردبوو؟ كە ئەستىلاى ھىنايە بەرچاوى خوى دللى پىر بوو لە ژان، ئەستىلا لە ژورەكەى خويا، لە نھۆمى سەرەو، لە سەر كورسىە خولاوہكەى دانىشتبوو، سپاستيانا، فەسلى يەككە لەو رۆمانانەى بۆ دەخويندەو كە ھەزى لىدەكرد، يان قزى بۆ دادىنا، يان گرامافون و قەوانى نەساوى بۆ دەخستە كار... سىماى مات و مەندى ژنىك كە گەورەترىن عەشقى ژيانى ئەو بوو - ژنى كە ھەمىشە بۆ ئەو رەمزی شادى و شەنگولى ژيان، جوانى و شىكى و وىقار بوو، جارىكى دى دللى گوشى.

شتیکی بیرکەوتەو، خیرا گوتی: " گوتت ئانتونیو فیلانوقا؟... کابرای کاسب، وانا؟ وەکو هەموو کاسییکی دی پولهکی وپارە خۆشەویست بوو، حیسابی فلسی دەکرد. ئەوسا زۆرجار خۆی و براکەیم دەبینی. هەموو کەل و پەلیکیان بۆ کالومی دینا. ئەویش بوو بە موریدی؟"

رۆژنامەقانه نزیکیبەنە، کە تازە لە تەسرخەنەکە ی بوو بوو، گوتی: "بۆ کار وکاسبی بۆ ئەویندەر نەهاتبوو. کاسبی لە کانودوس زەحمەت بوو. پارە ی کۆماری لەویندەر قەدەغە بوو. دەیانگوت ئەمە پارە ی سەگان، شەیتانان، خوانەناسان، پروتستانان، ماسۆنیانە. حالی هە ی؟ بە مەزەندە ی تۆ چما شەرقانەکان چەکەکانی سەربازەکانیان دەبرد، بەلام دەستیان بۆ جزدانی پارەکانیان نەدەبرد؟"

بارۆن لە دلی خۆدا گوتی: "کەواتە، یارۆی کاژەلەناس ئەو گیلە نەبوو. بە کورتی دەکرێ بگوترێ کە گال، بە هەموو شیتاتی خۆیەو، توانی بووی پە ی بە هەندیک لەو شیتاتی بەری کە بالی بەسەر کانودوس دا کیشابوو.

پە یامنیڕە نزیکیبەنە کە لە سەری رۆیی: " ئانتونیو فیلانوقا لەو پیاوانە نەبوو رۆژ تا ئیواری بە کیشانی نیشانە ی خاچەو بەسەر بەری و لەبەر ئەو هەلانە ی کردبوونی، سینگ بکوئی. کابرایەکی پراکتیکی بوو، ئەهلی کاربوو، ئەنجامی واقعی و مەلموسی دەویست. کرداری بەلاو شەرت بوو. بەردەوام خەریکی ریکخستن و بەریوەبردنی کاروباران بوو - دەتگوت مەکیبەنە، وەستانی بۆ نەبوو. بە درێژایی ئەو پینچ مانگە، کە لە تۆ وایە تەواو نابیت، لە خەمی ئەودا بوو خۆراکی تەواو بۆ کانودوس دا بین بکات.

چما دەبوا لە ناو جەرگە ی ئەو گوللەباران و کوشت و کوشتارەدا ئەو کارانە بکات؟ هیچ تەفسیریکی بۆ نییە تەنیا ئەو نەبێ کە هەبێ و نەبێ، مورشید دەستی خستبوو سەر ژییەکی هەستیاری ناخی.

بارۆن گوتی: "ریک وەکو ئەو هە ی لە گەل تۆدا کردبووی. چیوای نەماوو تۆش بکات بە موریدی خۆی، بەلام فریا نەکەوتبوو."

رۆژنامەقانه نزیکیبەنە، بیئەو هە ی گوی بە قسەکانی بارۆن بدات، لەسەری رۆیی: " تا ئەوپەری توانای خۆی هەر لە خەمی ئەودا بوو کە خۆراک بگە یەنیتە خەلکی. بە دزیبەو دەرۆیی، چەند زەلامیکی کەمی لە گەل خۆیدا دەبرد. دزەیان دەکردە پشت هیزەکانی دژمنەو، پەلاماری کاروانی ئازووقەیان دەدا. من دەزانم چۆن ئەو کارەیان دەکرد. فشفشە یەکیان بەناو حە یوانەکاندا دەکرد، حە یوانەکان دەپەوینەو و ئیدی لەو هەرا و فەرتەنە یەدا، دە پازدە گایان وەپیش دەدا و بۆ کانودوسیان دەبرد... هەموو مەبەستی ئەو بوو کە ئەوانە ی قەرار بوو گیانی خۆیان لە پای مەسیحی موبارەکدا بەخت بکەن بتوانن زیاتر بەرگە بگرن و ماوہیەکی زۆرتر بەرەقانی بکەن."

بارۆن قسەکە ی پینبری: "دەزانی ئەو حە یوانانە لە کوپو دەهاتن؟"

رۆژنامەقانه نزیکیبەنە گوتی: " لەو قافلە وکاروانانە دەگیران کە سوپا لە مونتە سانتوو بۆ ئاقایلی دەنارد. چەک و تەقەمەنی شەرقانەکانیش هەر لەو رینگایەو پەیدا دەکرا. ئەمە یەکیک بوو لە دیاردە عەجایبەکانی ئەو شەپە. سوپا هەم چەک و تەقەمەنی بۆ هیزەکانی خۆی و هەم بۆ دژمنەکانی خۆی دەنارد."

بارۆن، ئاھیتی هەلکیشا: "ئەو شتە ی کە شەرقانەکان دەیاندری، خۆی مالی دزی بوو. بەشیکی زۆری ئەو مالیات و پەزانە، سەردەمانیک هە ی من بوون. ژمارە یەکی زۆر کە میان لیکری بووم. تەقربەن هەموو رۆژی ئەو گاوانە دوو رەگەنە ی سوپا بە کریی گرتبون، ئەو حە یوانانە یان لە پەز و گاگەلەکانی من دەدزی. دۆستیکی پیرم

ههیه به ناوی موراو شکاتی له حکومت کردووه و داوای قهره‌بووی ئه‌و گا وگوتال و مه‌ر و په‌زانه دهکات که سوپا خواردوویمان. داوا دهکات به‌لای که‌مه‌وه به حه‌فتا کانتو قهره‌بووی بکه‌نه‌وه.

جواوه زله به‌دهم خه‌و و بیداریه‌وه بوئی ده‌ریا دهکات. هه‌ستیکی گه‌رم وگور و دلگیر دایده‌گریت، هه‌ستیکی که زیاتر له هه‌ستی شادمانی ده‌چیت. له‌وه‌تای مورشیدی ناسی بوو، ئیدی له‌و نیگه‌رانیه ر‌وحیه ر‌زگار بووبوو که زاده‌ی ئه‌و ر‌وژگار ه‌بوو که له خزمه‌تی شه‌یتاندا بوو... تا نها چه‌ند سال تیپه‌ریوه که نه‌ ده‌ریای دیوه، نه‌ بوئی کردووه‌و نه‌ گوئی له‌ ده‌نگی بووه؟ نایزانی، به‌لام ده‌زانی که زور له‌ میژه‌ ده‌ریای نه‌دیوه، له‌وساوه‌ که له‌ سه‌ر ئه‌و که‌پکه (لووته) به‌رزهی نیوان مه‌زرا قامیشه‌ شه‌کره‌کانه‌وه، که خانم ئادلینیا ئیزابیل دی گوموسیو، زورجار ده‌چوو بو ئه‌وینده‌ر تا خوئی بداته‌ به‌ر هه‌تاو و، ته‌مه‌شای زه‌رده‌په‌ر و بولیئی ئیواره‌ بکات، ته‌مه‌شای ده‌ریای کردبوو، ماوه‌یه‌کی زور زور تیپه‌ری بوو. چه‌ند ده‌سترژیکی په‌راگه‌نده‌ بیری ده‌خاته‌وه که شه‌ره‌که هه‌شتا ته‌واو نه‌بووه، به‌لام خوئی شلوی ناکات: چونکه‌ ده‌زانی که ئه‌گه‌ر هوشیارو بیداریش بوایه‌ فره‌قی نه‌ده‌کرد، چونکه‌ نه‌ ئه‌و ونه‌ هه‌چ یه‌کیک له‌ پیاوانی گاردی کاتولیک که له‌ ده‌وربه‌ری ئه‌ودا سه‌نگه‌ریان گرتبوو نه‌ یه‌ک فیشه‌کی تفه‌نگی مانلیچریان پییه‌ و نه‌ تاچه‌ شه‌وه‌یه‌کی ساچمه‌زه‌نیان پییه‌ نه‌ زه‌ره‌یه‌ک بارووتیان پییه‌ بو ئه‌و ئامیرانه‌ی که ئاسنگه‌رانی کاندوس به‌ حوکمی زه‌روره‌ت، بووبوون به‌ چه‌خماخ ساز و بو ئه‌وانیان دروست کردبوو.

که‌واته‌ مانیان لی‌ره، له‌م ئه‌شکه‌وت و دۆلانه‌ی بنار و قه‌دپالی ئافافایلا له‌ پای چیدایه، لی‌رده‌دا که سه‌گه‌کان که‌له‌که‌ و خر بوونه‌ته‌وه‌و چاوه‌روانی ئه‌وان ده‌که‌ن؟ ئه‌مانه‌ په‌په‌وه‌ی ده‌ستووور و ئه‌م‌ری ئه‌بوت جواو ده‌که‌ن. ئه‌بوت جواو وه‌ختایه‌ک دلنیا‌بوو که هه‌موو یه‌که‌کانی ره‌تلی یه‌که‌م گه‌ییوه‌ته‌ ئافافایلاو ر‌ووبه‌رووی سه‌گفانانی شه‌رقانه‌کان بوونه‌ته‌وه‌و له‌ سه‌نگه‌ره‌کانیانه‌وه‌ دژمن گولله‌باران ده‌که‌ن و دژمن له‌ پیشره‌وی وه‌ستاوه‌و له‌ جیی خوئی چه‌قیوه، ئه‌بوت جواو چوو بوو، ده‌ست به‌سه‌ر قافلله‌ی ئازووقه‌و ته‌قه‌مه‌نی و په‌ز وگا‌و گوتالی دژمندا بگریت که به‌ هوی توپوگرافیای ده‌قه‌ره‌که‌ و ئه‌و له‌مه‌په‌رانه‌وه‌ که پاچو و پیاوه‌کانی بویان دروست کردبوون، مه‌سافه‌یه‌کی زور له‌ باقی ره‌تله‌که‌ دوا که‌وتبوون. ئیدی ئه‌بوت جواو به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی له‌ ئاس ئومبوراناس هه‌رشیکی کوت و پر بکاته‌ سه‌ر قافلله‌که‌ و به‌ره‌و کاندوسی بکیش بکات، داوای له‌ جواوه‌ زله‌ کردبوو، که کاریک بکات گاردی کاتولیک به‌ هه‌ر نرخ‌ی بووه، ریگه‌ له‌ پاشه‌کشه‌ی یه‌که‌کانی سه‌ر ئافافایلا بگریت. کۆنه‌ کۆیله‌که‌ی جارن به‌ده‌م خه‌ون و خه‌یاله‌وه‌، له‌ دل‌ی خویدا ده‌لیت سه‌گه‌کان (مه‌به‌ست دژمنه‌) یان زور گه‌وج و گه‌مژهن، یان خه‌ساره‌یه‌کی زور یان داوه‌، چونکه‌ تا نها ته‌نانه‌ت تاچه‌ یه‌ک ده‌وریه‌شیان به‌ره‌و ئاس ئومبوراناس نه‌ناردووه‌ تا بزانی چی به‌سه‌ر قافلله‌که‌ هاتوو. گاردی کاتولیک زور چاک ده‌زانن که ئه‌گه‌ر سه‌ربازه‌کان بیان‌ه‌وی که‌مترین جوله‌ بکه‌ن تاچه‌ یه‌ک هه‌نگاو له‌ ئافافایلا دوور بکه‌ونه‌وه‌، ئه‌وا بو ئه‌وه‌ی رییان لی‌گرن، ده‌بی به‌ خه‌نجه‌رو قه‌مه‌ و سه‌ره‌نیزه‌و ددان و نینوک تییان به‌رببن و ریگه‌یان لی‌به‌ستنه‌وه‌.

یواکیم ماکامبیرای پیریش، که له‌وبه‌ری ئه‌و ریگه‌یه‌وه‌ خوئی له‌ بو‌سه‌ نابوو، که بو په‌رینه‌وه‌ی هه‌زی سواره‌و عه‌ره‌بانه‌ و توپ له‌ دار و دره‌خت و ده‌وه‌نان، پاک کرابوووه‌و تا به‌ره‌و ئافافایلا پیشره‌وی بکه‌ن، یواکیم ده‌بوایه‌ هه‌مان کاربکات. به‌لام سه‌ربازه‌کان خه‌یالی پاشه‌کشه‌یان نییه‌، زور ر‌ژدن له‌ سه‌ر به‌ره‌په‌رچ دانه‌وه‌ی هه‌ر هه‌رشیک که له‌ پیشه‌وه‌و له‌م لاو له‌ولاوه‌ بگریته‌ سه‌ریان، به‌په‌راوه‌یه‌ک سه‌رقالی توپبارانی کاندوسن فریا ناکه‌ون

ئاورپىكى پاشەوۈ بەدەنەوۈ تا بزانى چ شتىك پروى داوۋ. جاوۋە زلە بەدەم خەو و بىدارىيەوۈ لە دلى خودا دەلىت:
" ئەبوت جاوۋ لەوان زىرەكتەرە، مەگەر ئەمە بىرۆكەى ئەو نەبوو، كە دژمن بەرەو ئافاڧىلا بكىش بكن؟ مەگەر
ھەر بىرۆكەى ئەو نەبوو كە پدراو و برايانى قىلانوقا بچن بۆ بەرتەنگەكەى كوكوروبو و لەوئىندەر چاوەپروانى
چاوەپروانى باقى شەيتانەكان بكن؟ كە بىگومان شەرقانەكان لەوئىندەر شەربازەكانيان پاكو داوۋ. كە ھەناسە
ھەلدەكىشىت بۆنى دەريا سەرمەستى دەكات، لە شەپو دىيائى شەپ دوورى دەخاتەوۈ، شەپۆلەكان دەبىنى،
ھەست بە ئاۋە كەفاۋىيەكە دەكات كە ختووكەى لەشى دەدات. ئەمە يەكەمجارە دواى چل و ھەشت سەعات شەپ،
كە چاۋىك بناتە سەر يەك.

سەعات دووى بەرەبەيان، تەتەرىكى يواكىم ماكامبىرا، بىدارى دەكاتەوۈ. يەككىكە لە كورپەكانى يواكىم، كورپىكى
مندالكارى بارىكەلەيە، قژىكى درىژى ھەيە، بە ئەسپايى خۆى بە سەنگەرەكەدا دەكات و چاوەپروانە جاوۋە زلە
و خەبەر بىتەوۈ. بابى پىۋىستى بە ئازووقەو تەقەمەنى ھەيە، پىاۋەكانى نە فېشەكان پى ماۋە نە بارووت. جاوۋە
زلە، كە ھىشتا زمانى خەوالوۈ، بە كورپىژگەكە دەلىت كە ئەمانىش فېشەك و تەقەمەنيان نە ماۋە. ھىچ ھەوالىكى
ئەبوت جاوۋ دەزانن؟ نەخىر، ھىچ ھەوالىكى نىيە. ئەدى پدراو؟ كورپىژگەكە سەرىك دەلەقېنى. ئەو وشەرقانەكانى
ناچار بوون لە كوكوروبو پاشەكشە بكن.

فېشەكان تەواۋ بوۋە و خەسارەتىكى زۆريان داوۋ. ھەرۋەھا نەيانتوانىۋە لە ترابوبو پىش بە پىشپروى سەگەكان
بگرن.

جاوۋە زلە ئەنجام بىدار دەبىتەوۈ. يانى ئەو قۆشەنەى كە لە رېگەى جرموابوۋە ھاتبوو، بەتەمايە بەرەو ئىرە
بىت؟

كورپەكەى يواكىم ماكامبىرا دەلىت: "بەلى. پدراو ۋەھموو ئەو شەرقانانەى بە سەلامەتى دەربازبوون،
گەراۋنەتەوۈ بۆ بىلومونتە."

رەنگە گاردى كاتولىكش، دەبى ھەمان كار بكن: بۆ كانودوس بگەرپىنەوۈ تا بەرەقانى لە مورشىد بكات، چونكە
نە قۆشەنەكە بەتەمايە لەم رېگايەوۈ بىت، ئىدى ھىرشەكە مسۆگەرە.

يواكىم ماكامبىرا بەتەمايە چ بكات؟ كورپىژگەكە نازانى. جاوۋە زلە لىدەبرى كە بروات تا راۋىژو تەگبىر لە گەل
بابى كورپىژگەكەدا (مىرد مندال، نۆلاۋ) بكات.

شەو لە دوا دوايىدايە، ئاسمان ئەستىرە بارانە. كۆيلەكەى جاران دواى ئەوۋەى ئامۆژگارى شەرقانەكانى دەكات
كە جىگاي خۆ بەرنەدەن، گورج وگۆل شانبەشانى ماكامبىراى كوردا، بە ھەلدېرە سەخت و بەردەلانەكەدا
دادەگەرئى. مخابن، لە بەر رۆشنايى ئەو ھەموو ئەستىرەيەدا، دەتوانى كەلاكى ئەو ئەسپە كورزاوانەى كە ورگان
ھەلدراۋەو رەشە دالاش تىيان و پروكاۋە بدىنى. جەندەكى پىرەژنىكىش دەبىنى. بە درىژايى رۆژى رابردوو و
بەتلىكى شەو، بەلاى كەلاكى ئەم ئەسپانەدا، ئەسپى ئەفسەرەكانا، ئەو ئەسپانەى كە يەكەمىن قوربانى گوللەباران
بوون، رەت بوۋوبو، دلنيا بوو، كە ھەندىكىان بە دەستى ئەو كورزاۋن. ناچار بوۋە ئەو كارە بكات، لە پىناۋى
خا، مەسىحى موبارەك، مورشىد و بىلومونتەدا كە ئازىزترىن شتى ژيانى ئەوۈ، ئەم كارە بكات. خۆ ئەگەر
ناچار بى و پىۋىست بكات، ئامادەيە ھەمان كار بكاتەوۈ. بەلام كە دەبىنى ئەم ھەيوانانە بەدەم حىلاندىنەوۈ دەكەونە
سەر ئەرزەكە و بەدەم ئازارەوۈ دەتلىنەوۈ، و رگ و رىخۆلەيان دەرژىتە ئەو گۆرە و دنيا پر دەبى لە بۆن بۆگەنى،

شتیک له دەر وونیا ده هاروژئ و گیر ودهی عه زابی دهکات، ده زانی ئه م ههستی گوناحباریه، که هه موو جارئ له گه ل کوشتنی هه ر ئه سپیکي ئه فسه ره کاندا، به روکی ده گری، له کوپوه هه لده قولیت. ئه مه زادهی ئه و بایه خه له راده به دهره بوو که له مولک و مه زراکهی ئه دلبر تو دی گوموسیو به ئه سپان ده درا، ئه دلبر تو، خو شه ویستی و په رستنی ئه سپانی له دل و دهر وونی کهس و کار و خیزانه که، له دل و دهر وونی کریکار و کوپله کانیا ریشاژو کردبوو. له کاتیکا سه ری داخستبوو، شانبه شانی ماکامبیرای کور ری دی ده کرد و چاوی به که لاکي په راگه ندهی ئه سپه کان ده که وت له دلی خویدا ده پیرسی ئایا ئه مه کاری باوکه (خواوه ند) که هه ندئ شتی سه رده مانی گوناحکاری و گومراییه کانی - وه کو نوستالیژا بو دهری او خو شه ویستی بو ئه سپان - به و دریزاو به و زندوویه تیه، له خه یال و خه یال دانی ب مینیتته وه.

له هه مان کاتدا جه نده کی پیره ژنه که ده بینئ و دلی دیته ژان. ته نیا بو چه ند چرکه یه ک له ته مه شاکردنی به رده وام ده بیئت، روخساری له تریفه ی هه یفه که دا نقوم بو بوو، چاوه کانی به ترسیکی شیتانه وه ئه بله ق بو بووون، ته نیا دوو دانی له ده ما مابوون که ئه وانیش له لیوه کانیه وه هاتبوونه دهره وه، قژی گف بووه ته وه، هه نیه ی درابوو به یه کدا. ناوی ئه م ژنه نازانیت، به لام زور چاکی ده ناسیت. زور له میژ بوو بو بیلوموتته هاتبوو، ئیدی هه موو کهس و کاره که ی، له کور و کچ ونه فی (نه وه) و خوشکه زا و برازا کانی و ژنانی سه رگه ردان و بی جیگی له گه ل خو دا هینابوو و له ماله چکوله که ی خو یا له شه قامی (کواراسا یه سوع) دا جیگی کردبوونه وه. ئه م کولبه یه یه که م خانوو بوو که توپه کانی سه ربه ر بردبووی به ئاسماندا. پیره ژن له نویژ و نزیان ده بیئت، که بو ماله که ی گه رابوو وه، بریتی بوو له کومایه ک دار و په ردوو، سیان له کیژه کانی و هه موو برازا و خوشکه زا کانی که وتبوونه ژیری وه، له گه ل ده دوازه گه نجا که له سه ر ئه رزه که یان له سه ر یه ک دوو جو لانه دا ده نوستن. پیره ژن، سی رۆژ له وه پیش له گه ل گاردی کاتولیکدا بو به رزاییه کانی ئاس ئامبوراناس چو بوو، که له وئ خو یان له بو سه دابوو و چاوه روانی هاتنی سه ربازان بوو. له وئ، له گه ل ژنانی دیدا خو اردنی بو گه ریلا و شه رخانه کان لیده نا و له کانیاویکی ئه و نزیکانه وه ئاوی بو دینان. به لام وه ختایه ک شه ر دهستی پیکرد، جواوه زله و شه رخانه کانی به چاوی خو یان دیتیان که پیره ژن، به ناو ته پ و توژی شه را که وته ری، به قه دپاله سه خت و به رده لانه که دا داگه را، که گه ییه بناره که، له وئ به بیپه روا، به ناو سه ربازه برینداره کان که وت، یه ک یه ک به سه ری ده کردنه وه و خه نجه ریکی ره حمه تی لیده دان. دیتبوویان به نیو جه سه ته یونیفورم پۆشه کاندا ده گه را، به رله وه ی گولله دای بیژی و بیکات به سه رهند و بیژنگ، فریا که وتبوو چه ند جه نازه یه ک رووت بکاته وه، عه وره تیان ببری و بیخاته ده میانه وه. له هه موو ماوه که ی شه ره که دا، کاتی جواوه زله ته مه شای سه ربازانی پیاده و توپخانه ی ده کرد، ده بیینی چون تفه نگه کانیا ن به کار دینا، به سه ر یه کدا ده که وتن، پیان به سه ر جه نازه ی کوژراو وجه سه ته ی برینداره کانی خو یاندا ده نا، خو یان له ده ستریزی گولله ده بوارد و به که ند و له ند و قه دپاله کانی ئافاقیلادا، که تاقه ریگی کراره بوو، هه لده هاتن. جواوه زله به دریزی ئه و ماوه یه ئاوری ده دایه وه ته مه شای جه نازه ی ئه و پیره ژنه ی ده کرد که تازه به جی هیشتبوو.

وه ختایه ک له مرداویک (قوی، تالو) نزیک ده بنه وه، که هه ر چوار ده وری درک و دال و چه ند پنجه (ئه مبو زیرو) یه ک بوو، ماکامبیرای جه وان فیت فیتوکه زله که ی (قامیش) ده نی به ده میه وه تی ده تورینی، ده نگیکي لیوه دهر ده چی، که له ده نگي تووتی ده چی، ده نگیکي هاوشیوه وه لامی ده داته وه. کورپیژگه که دهستی جواو ده گریت و له مرداوه که ی ده په ریئیتته وه، تا گوزینگی پیان له قوراوه که رۆده چیت، دوا ی ماوه یه کی که م کوپله که ی جارن

خوی له لای یواکیم ماکامبیر ده‌بینیته‌وه که له ژیر که‌پریکا دانیشتووه، جه‌وه‌نده ئاویکی لاهیه، جواو ده‌ست به ئاو خوار‌دنه‌وه ده‌کات، چه‌ندین چاو له دوا‌یانه‌وه بسکه بسکه ته‌مه‌شایان ده‌کردن.

پیره‌میژد، ته‌واو نیگه‌ران بوو، به‌لام جواوه زله زوری پی سه‌یر ده‌بی که بوی ده‌رده‌که‌وی هم‌وو نیگه‌رانیه‌که‌ی پیره‌میژ به هوی ئه‌و توپه‌گه‌وره، لوله‌دریژه ره‌خشانه‌وه‌یه که چل گا رایده‌کیشن و که به خوی له جاده‌ی جویتیه دیتبوی. ماکامبیرا به‌دهم خوته و بۆله‌وه ده‌لیت: "ئه‌گه‌ر ئاماتادیرا بکه‌ویته کار، ئه‌م سه‌گانه بورج و دیواری په‌رسنگه‌که‌ی مه‌سیحی موباره‌ک ته‌فر وتونا ده‌که‌ن، هه‌نگی بیلومونته له سه‌ر عاردی ده‌س‌ر‌دریته‌وه."

جواوه زله گوئی هه‌ل‌خستووه و به دل گوئی له قسه‌کانی ئه‌و ده‌گریته. زور ریژی یواکیم ماکامبیرا ده‌گری، ئه‌م پیاوه سام و هه‌بیه‌تی په‌تریاریکی شکواری هه‌یه. زور به‌ته‌مه‌نه، قژه سپیه‌دریژه‌که‌ی چین چین به سه‌ر شان و ملیا رژاوه، ردینه سپیه به‌فر ئاساکه‌ی به سه‌ر روخساره تاریکه تاوه گازه‌که‌یه‌وه، جوانیه‌کی تاییه‌تی پی به‌خشیوه، که‌پووی له چرووی میوی گری گری ده‌چی. چاوه‌کانی له قولایی چرچ و لۆچه‌کانی دم و چاویه‌وه کسکه کسک ده‌بریسکینه‌وه. ئه‌م پیاوه سه‌رده‌مانی خودانی پارچه زه‌ویه‌کی گه‌وره بوو، له نیوان کوروبو و ترابوبو، که به مانپوک و گوله‌کابه‌ی داده‌چاند. خه‌لکی به‌و ده‌قه‌ره‌یان ده‌گوت ماکامبیرا، له گه‌ل هه‌ر یازده کوربه‌که‌یدا کاری له سه‌ر ئه‌و مه‌زرایه ده‌کرد، زورچار له سه‌ر سنووری مولکه‌که‌ی، ده‌گه‌ل دراوسیکانیا به شه‌ر هاتبوو. به‌لام رۆژیک پیره‌میژ ده‌ستبه‌رداری هه‌موو شتیک بوو و به خیزانه گه‌وره‌که‌یه‌وه بۆ کانودوس باری کرد، دوازه کوخته‌ی له هه‌نبه‌ر گۆرستانه‌که‌دا دروستکرد و له‌وینده‌ر جیگیر بوون. له بیلومونته هه‌موو که‌س مدارای ماکامبیریان ده‌کرد، چونکه پیاویکی زور هه‌ستیار و دل‌ناسک بوو و زور به‌خویه‌وه ده‌نازی.

یواکیم ماکامبیرا، ته‌ته‌رانی بۆ نک ئه‌بوت جواو نار‌دبوو تا لئی بپرسن، سه‌باره‌ت به‌و ره‌وشه‌ی که له ئارادا بوو، چ بکات، له هه‌مان شوینا، له ئاس ئومبوراناس، به‌رده‌وام بی له سه‌ر پاسه‌وانی یان بۆ کانودوس پاشه‌کشه بکات. هیشتا هیچ وه‌لامیکی بۆ نه‌هاتبووه‌وه. جواوه زله چ ده‌لی؟ جواو به‌که‌سه‌ره‌وه سه‌ر باده‌دات: نازانی چ بکه‌ن. له لایه‌که‌وه ئه‌وه‌ی زه‌رووری دیته به‌رچاو، ئه‌وه‌یه به‌په‌له بۆ بیلومونته بزقرنه‌وه تا ئه‌گه‌ر له باکووره‌وه هیرش کرا، به‌رگری له مورشید بکه‌ن. له لایه‌کی دیکه‌وه مه‌گه‌ر ئه‌بوت جواو نه‌ی گوتبوو که به‌رگری کردن له سه‌نگه‌ره‌کانی دواوه زور پیویسته؟

ماکامبیرا، ده‌نه‌رینی: "به‌رگری! به‌چی به‌رگری بکه‌ین؟ به‌ده‌ستی به‌تال؟"

جواوه زله ده‌لیت: "به‌لی، ئه‌گه‌ر وا بروت، ناچارین."

بریاری ده‌ده‌ن تا جوابیک له داروغاوه دیت هه‌ر له ئاس ئومبوراناس بمیننه‌وه. هه‌ر دووکیان به‌یه‌کده‌نگ و له یه‌ک کاتدا ده‌لین: "سوپاس وستایش بۆ مه‌سیحی موباره‌ک مورشید" و هه‌نگی خاترخوازی (خواحافیزی) لیکدی ده‌که‌ن. جواوه زله که ئه‌مجاره به‌ته‌نیا له مرداوه‌که ده‌په‌رینه‌وه گوئی له و فیتفیتوکه‌یه ده‌بیت که له جووکه جووکی تووتیان ده‌چیت، ئه‌مه‌خوی له خویدا ئاماژه‌یه بۆ شه‌رقانه‌کان که ریگه‌ی په‌رینه‌وه‌ی بۆ دابین بکه‌ن. له کاتیکا به‌شلپه شلپه به‌ناو مرداو و زه‌لکاوه‌که‌دا ده‌روت و میثشوله به‌سه‌رو چاو وباسکه‌کانیه‌وه ده‌دات، هه‌ل‌ده‌دات به‌خه‌یال (ئاماتادیرا) که بینیته به‌رچاوی خوی، ئه‌و ئامیره جه‌نگیه‌ی که ماکامبیرای پیری به‌و راده‌یه نیگه‌ران کردبوو.

ههلبهته دهبی زور زهلام، کوشنده، ئەژدیهایهکی ئاسنینی ترسناک بی، که شیرە پیاویکی وهکو ماکامبیرای پیری بهو رادهیه نیگهراڤ کردبوو. ئەم شەرهنگیزه، ئەم ئەژدیهایه، ئەم سهگه (شەرهنگیز، ئەژدیها، سهگ: هەر ههمووی کینایهیه بۆ شهیتان) له راستیا زور بههیزه، سهراوهکانی له بن نایه، دهنانهیدهتوانی ههموو رۆژی خهکی زیاتر و به چهکی باشتهروه بنیڕیته مهیدانی ئەو شەرپهوه که دژی کانودوس دهکری. باشه خوا تا کهی باوهر و ئیمانی خهکی بیلومونته تاقی دهکاتهوه؟ مهگر بهشی خویان عهزاییان نهکیشاوه؟ ئەو ههموو برسیهتی و مردن و کول و کوفانهی که چهشتووینانه بهس نییه؟ نهخیر، هیشتا ماویهتی. مورشید ئەوهی پیگوتوون: سزاکانمان، به ئەندازهی گوناههکانمان دهبیته. جا بهو پینیهی باری گوناههکانی جواوه زله، له هی خهکی دی قورستره، بیگومان دهبی سزای زیاتر بدات. بهلام ئەمهش مایهی دلخۆشیه که مروّف له پیناوی ههقا، له بهرهی جورجی قه دیس دا بجهنگی، نهک له بهرهی لهشکری ئەژدیهادا.

وهختایهک دهگاتهوه سهنگه رهکانی خوی، ئیدی رۆژ بووهتهوه، پاسهوانهکان، له رپهوهزو زنارهکاندا خهریکی ئیشک گرتنی خویان، بهلام باقی شەرپانهکان ههموو له ئەرزه لیژهکهدا راکشاون وهیشتا له خهوان. جواوه زله خوی گرمۆله دهکات و خهو دایدهگری، له ناکاوا له دهنگی سمی ئەسپان، رادهپهپی و ههلهدستیه سهر پینان. ههشت نو سواریک به ناو تهپ و تۆزا به تاو دین. تو بللی پیشقه رۆلانی لهشکر بن و بۆ پاراستنی قافلای تهقه مه نیهکان هاتین؟ له بهر رۆشناویه هیشتا کزه کهی بهیانیدا له هەر چوار نکالی شاخه کهوه بارانی تیرو بهرد و پم به سهر دهوړییه کهدا دهباریت، دهنگی تهقه له و مرداو و قۆپیهوه بهرزدهبیتهوه که ماکامبیرا، خوی تیا له بۆسه داوه. سوارهکان سهری ئەسپهکانیان وهردهگیڤن و به چوارنالهوه بهرهو ئافافیلدا دهپۆن. بهلی نها دلنیا بوو که ئەو هیزهی به تهمایه بیته پشتیوانی قافلکه، له ئان و ساتایه بگاته جی. هیزه کهش ئەوهنده زور دهبیته، که زور زهحمهته له لایهن شەرپانانیکهوه که تاقه چهکی دهستیان تیروکهوان و پم و سهره نیزیه، پیشیان لینیگری، جواوه زله له قاپی خوا دهپاریتهوه که هینده دهستی ئەبوت جواو بدات، که نهخشه کهی جییه جی بکات.

دوای سهعاتیک سهرو سهکوتیان پهیدا دهبیته. تا ئەو کاته گاردی کاتولیکی فریا کهوتبوون، به که لاکی ئەسپهکان و جهندهکی سهربازهکان، به تاویرانی لووس و دار و درهختانهوه، که له قه دپاله کانهوه غلیان کردبووه، بهر تهنگه که بگرن، رینگه کهیان هینده مکوم گرتبوو، که دهبوا دوو سهریهی ئەندازه، بکهونه خو تا دووباره رینگه که بکه نهوه. ئەوهش کاریکی ئاسان نهبوو، چونکه یواکیم و جهماعه ته کهی، بهر دهستریژی گوللهیان دهن، بای ئەوه فیشهکیان پی مابوو. چهند جاریک سهربازهکان ناچار به پاشهکشه دهکن، ئەمهش له کاتیکا بوو که مهفره زهکانی ئەندازه خهریکی ئەوه بوون که به دینامیت رینگه که بکه نهوه، ئیدی جواوه زله ونزیکهی سهرد شەرپان به چوار چنگۆله بۆیان دادهگریڤن و کار دهگاته شهپی تهن به تهن ودهستهویهخه. پیش ئەوهی سهربازانی زیاتر بگه نه جی، جواوه زله و یاوهرهکانی ژمارهیهکی زور له سهربازان دهکوژن و بریندار دهکن، دهست به سهر تفهنگ و فیشهک و کۆله پشتیهکانیاندا که پر بوون له فیشهک، دهگرن و دهبن به خاوهنی چهک و فیشهک. وهختایهک جواوه زله له شاوروی پاشهکشه دهتورپینی، ژمارهیهک شەرپان له عاردی کهوتوون که ههندیکیان مردوون و ههندیکیان له گیانه لادان. وهختایهک کۆنه کۆپله کهی جارن خوی دهگهیه نیتهوه سهرووی ههلهدیره ههزار به ههزارهکه و خوی ده داته پهنا تاویرهکان و لهو دهستریژانه دهخه لهسی که له خوارهوه لپی دهکری، دهرفتهی ئەوه پهیدا دهکات که چاوی به جهستهی خویا بگریڤن تا بزانی بریندار بووه یان نا، سهیر دهکات ساغ و سهلامهته، راسته سهراپای له خوینا بوو، بهلام ئەم خوینه خوینی خوی نهبوو. به چنگی لم و زیخ خوینه که له خوی پاک دهکاتهوه. ئایا ئەمه مهشیهتی خویا بووه که به دریزیایی ئەم سی رۆژه شەرپه، هیچ

شوینیکی تهنانهت نهروشیت؟ له سهر ئهرزهکه رادهکشی، هانکه هانکی پیکهوتوه، بهچاوی خوی سهربازهکان دهبینی که چوار چوار، به بهر تهنگهکهدا، پاش ئهوهی پاک کرایهوه، تیدهپهپن و ریک بهرهو ئهوه سهنهگهرو مهتهپیزه دهپون که ئهبتوت جواو بویان دانیشتبوو. دهیان، سهدان سهرباز به تهنگهکهدا تیدهپهپن، هیچ گومانیکی تیا نییه، به ریگاوهن تا فریای قافلهکهیان بکهون و پشتیوانی لیکهن، ویرای ئهوه ههموو کۆسپ و لهمپهپهانهی که گاردی کاتولیک خستبوویه ریگهیان و ویرای مقاومهتی ماکامبیراو یاوهرهکانی دژ به سهربازهکان، سهربازهکان ئهوه زهمهته بهخویان نادهن که له داوینی کیوهکه هیوهتر بپون، یان بهرهو مرداو و قۆپیهکه پیشپهوهی بکهن. تهنیا ئهوه بهرو ئهوبهبری شاخهکه، بهر دهستپیزئی گولله دهدهن و دواي توزیک ههلهدهستن و دهکهونهوه ری. جواوه زله لهوهی پتر ماتهل نابیت. چونکه ناتوانی لهوه زیاتر هیچ کۆمهکیکی دی به داروغا بکات. که دلنیا بووهفرمانی پاشهکشهکه به ههمووان گهیشتوو، به پهناي ئهوه تاویر و ئهوه تاویرا، لهم خهندهکهوه بو ئهوه خهندهکه، لهم سهنهگهروهو بو ئهوه سهنهگهرو دهروات و خوی دهگهیهنیه تروپکی شاخهکه و لهویوه به ههلهدیرهکهی پشت شاخهکهدا دادهگهپری تا دلنیا بی که ئهوه ژنانههی هاتبوون بو ئهوهی خواردن بو شهپخانهکان لیبهنه روپیون یان نا. ژنهکان لهویندهر نهمابوون. ئهویش بلهز بهرهو بیلومونته دهروات.

له گهپهانهوهدا، لقیکی پیچاوپیچی روبرای (فازا - پاریس) دهگریتهبه، که تهنیا له کاتی لههی ولافای گهورهدا تهژی ئاو دهبوو. له کاتیکا جواو به ناو بهستین و بهستورپی روبرهکه که چوره ئاویکی کهمی پیدا دهرپی، کهوتبوو ورپی دهکرد، ههستی دهکرد، ههواکه بهرهبهره گرم و گهرمتر دهبی. بهرهو پشتی شهپکه که پیچ دهکاتهوه، دهیهوی ژمارهی کوژراوهکان بزانی، چاک دهرانی وهختایهک مورشیدو چکولهی موبارهک وداکی پیوان بیستن که جهسته وجهندهکی برایهکانیان لهو گوره کهوتوون و له بهر ههتاودا بوگهن دهکن زور خه مبار دهبن. که ئهوه گهنجانهی بیر دهکهوتهوه که خوی فییری تهقهکردنی کردبوون و نها لهو گوره کهوتبوون و بی هیچ نویژ و نزایهک، دهبنه خوراکی قهل و دال، دلئ دههاته ژان. بهلام دهیتوانی چ بکات تا جهنازهکانیان رزگار بکات؟ به دریزی ریگای گهپهانهوه، دهنگی تهقهی دهژنهوت که له قۆلی ئافافیلاوه دیت. یهکیک له شهپخانهکان دهلیت: "سهیره که پاچو، مانیه کوادرادو و تارامیلا، لهو شهپکهیهوه رووبهرووی سهگهکان بوونهتهوهو ئهوه ههموو تهقهیه دهکن، ئهوه ههموو فیشهکهیان له کوئی بوو. جواوه زله وهلامی دههاتهوه که کاتی خوی فیشهکیان دابهشکرد، زوربهی فیشهکهکان بهسهر ئهوه شهپخانهدا دابهشکرا که لهو سهنهگهپهانه دامهزران که دیواریکی مهحکهمیان لهنیوان بیلومونته و ئافافیلا دا پیک هینابوو، تهنانهت ئاسنگهرهکانیش به خو و چهکوش و سندان و مووشهدهمهکانیانهوه بو ئهوه ویندهر چووبوون، تا ئاسنهواله و قهوانان و قورقوشم بتویننهوه و فیشهک بو شهپخانهکان دروستیکهن.

نها که کانودوسیان دهبینی دووکهلی لیبهرز دهبووهوه، دیاربوو دووکهلی نارنجۆکه - نها ههتاو بهناوهندی ئاسمانهوه بوو، بورجهکانی پهرسنگهکهو خانوو تهراوکراوهکانی (سواغی مال به گله سپی) بریقهیهکی وههپان دههپهوه که چاوی دهخسته ریشکهو پیشکه - جواوه زله له ناکاوا پیشبینی خه بهرو ههوالی خوش دهکات. چهند جاریک چاو دهرتروکیین. تههشا دهکات، حیساب دهکات، بهراورد دهکات. بهلی، خهریکه یهک نهفهس له بورجهکانی پهرسنگهی مهسیحی موبارهکهوه تهقه دهکن، ههروهها له کلئسای سانتو ئانتونیوه، له سهنهگهرهکانی ناو گورستانهکهوه، ههروهها له کهند و لهندهکانی فازا پاریس و فازندا فلیاشهوه تهقه دهکن. ئهوه ههموو فیشهکه له کوپه هاتوو؟ دواي چهند خولهکیک کوپژگهیهک پهیامیک له لای ئهبتوت جواوهوه دینیت.

كۆپلەكەى جاران، بەدەنگى بەرز دەلىت: "يانى ئەو گەببەتەوہ كانودوس!"

كورپزگەكە بەجۆش وخرۆشەوہ دەلىت: "بە سەد سەر حەيوان و چەندىن بارە تەفەنگ و دنىايەك سەندووقە فېشەك و نارنجۆك و بەرمىلە بارووتەوہ، ھەر ھەمووى لە سەگەكان گرتوۋە، ھالى حازر ھەر ھەموو ئەوانەى لە بېلومونتەن، خەرىكى گۆشت خواردنن."

جواوہ زلە، دەستە زەلامەكەى بە سەر مېردمنداڵەكەدا دېنىت و ھېورى دەكاتەوہ. ئەبوت جواو داواى لە گاردى كاتولىك كردوۋە كە بۆ (فازنداڧلىا) بروت و پشنىوانى لە پاچو بكات، ھەرۋەھا داواى كردوۋە كۆپلەكەى جاران بېت بۆ فرۆشگاكەى ڧىلانوقا، ئەو بدېنىت. جواوہ زلە شەرقان و ياوەرەكانى بە پشت رېزە كوختەكەى كەنارى فازا - پارىس دا دەبات، ئېرە پەنايە، ئەو گوللە تۆپانە ناىگرېتەوہ كە لە ئافاڧىلاوہ دېن. لە وېوہ دەگەنە فازنداڧلىا، كە بە درېژاى يەك كىلومەتر، كەندو لەند و پېچ و پەناى خۆرسكى توبوگرافىيە، ئېرە ھېلى پېشەوہى بەرەقانىيە لە بېلومونتە و تەنيا چل پەنجا مەترىك لە سەربازەكانەوہ دوورە. پاچو، لەوہتاي گەرابوۋەوہ، بوۋە بە فەرماندەى ئەم بەرەيە.

جواوہ زلە وەختايەك دەگاتە بېلومونتە، بە ھۆى ئەو تەپ و تۆز وگەردە لوولەوہ كە دنىاي تارىك كردوۋە، ھېچ شتىكى ئەوتو نابىنىت. تۆپبارانەكە لە مەزەندەدا نىيە، گىزو ھورپى گوللە تەفەنگ پىاو كەردەكات، لە دەنگى پوخانى سەربانە قرمىدەكان و دارپوخانى ديوارەكان و تەق و ھورپى جەمەلۇنان زياتر ھېچى دى نازنەوئى. كورپزگەكە دەستى جواوہ زلە دەگرئ، دەزانى كوئى گوللە تۆپ ناىگرېتەوہ. لە ماوہى ئەم دوو رۆژە شەرو تۆپبارانەدا خەلكەكە، ڧىرى ئەوہ بوون كە كوئى گوللە و تۆپباران ناىگرېتەوہو كوئى ئەمىن و سەلامەتە، بۆيە تەنيا بەھەندى رېگا و پەناو پەسىرى تايبەتدا ھات وچۆ دەكەن. ئەو پەزو گاو گۆتالەى كە ئەبوت جواو ھېنابوۋى، نھا لە شەقامە تەنگەكەى دوئەسپرىتوسانتودا، كە كرابوۋ بە مەيدانى حەيوان و قەسابخانە، دەكوژرانەوہ، رېزىكى درېژ لە پېرەمېرو ژنان و مندالان راوہستاون و چاوەرۋانى وەرگرتنى بەشى خويانن؛ بەلام شەقامى كامپوگراندە زياتر لە سەربازگە دەچى، پېرە لە سەندووقە عىتاد و بەرمىلى گەورەو بچووكى پېر لە بارووت و شەرقانەكان بە بەيناندا دېن و دەچن. ئەو قاترانەى كە ئەم باروبنانەيان ھېتاوہ، ھەر ھەموويان داغەمى يەكە سوپاييەكانيان پېوہيەو جىگەى قامچى بە لەشيانەوہ ديارە. لە ناوچەرگەى ئەم ھەراو زەنبايەدا سەمكۆلان دەكەن و دەحلىتېن. جواوہ زلە چاوى بە كەرىكى چكۆلەى تۆپو دەكەوئ، كە سەگانى برسى، لە نيو ئاپوراي مېش و مەگەزانەوہ، سەريان تېژەندوۋە. چاوى بە ئانتونيو و ھونورى ڧىلانوقا دەكەوئ كە لە سەر تەختىكى دارىن وەستاون و بە ھاوار و جولەى دەست سەرپەرشتى دابەشكردى سەندووقە فېشەكەكان دەكەن. شەرقانە گەنجەكان دوو دوو سەندووقەكان ھەلدەگرن و بە ھەشتاۋ بە پەناى ديوارى ئەو خانووانەى رۋو لە باشوورن، دەرۆن. ھەندىكىان ھېشتا ھەر مندالان. رېك لە تەمەنى ئەو كورپزگەيەدا كە لە گەل ئەودايە و نايەلئ بروت بۆ دىتنى برايانى ڧىلانوقا، بەلكو تووند دەستى دەگرئ و بە پېچ و دەورە بەرەو مالى پېشكارەكەى جارانى كانودوسى دەبات، و پېنى دەلىت داروۋە لەوئى چاوەرۋانى ئەو دەكات. بېرۆكەى سوود وەرگرتن لە مندالانى كانودوس، بۆ كارى تەتەرى بېرۆكەى پاچو بوو، كە نھا بە ناوى (نەوجەوانان) ناودەبران. وەختايەك پاچو، ئەم پېشنىازەى لېرەدا، لە دووكانەكەى مالباتى ڧىلانوقادا كەردبوو، ئەبوت جواو گوتبوۋى ئەوہ كارىكى پېر مەترسىيە، ئەوانە ھېشتا لە ئاستى مەسئولىيەتدا نىن و متمانە بە عەقل و يادگەيان ناكريت. كەچى پاچو پېداگرى كەردبوو، گوتبوۋى: كە بە ئەزمونى شەخسى خۆيدا دەزانى كە مندال و مېردمنداڧلىا چاچوكتەر، خۆراگرتەر و دلسۆزترن. كۆپلەكەى جاران

دهبیرهوه دهچی: "ههق به پاچو بووه." بهلگهشی هه مان ئه و دهسته چکولهیهیه، که دهستی ئه و بهرنادات. تا نهیگهیهنیتته لای ئه بوت جواو که نها شانی داداوهته سهر پیشخوانی فرۆشگایه که و هیدی هیدی نان دهخوات و گوئ له پدراو دهگریت. دوازه شهرفان دهوریان داوه. ههرکه چاوی به جواوه زله دهکهوی، گازی دهکات و به گرمی دهست و مشتاقی له گهل دهکات. جواوه زله دهیهوی ههستی خوی بو دهربرپیت، سوپاسی بکات، پیروزیایی لیبکات که ئه و هه موو چهک و نازووقهیهی به دهست هیناوه. به لام دیسان وهکو هه میسه شتیک زمانی دهگرئ، دهیترسینی و نایهلی ههستی خوی دهربرپیت. ته نیا مورشید دهتوانی ئه و کووت و بهنده بشکینن که له مندالییهوه و تا ئیستا زمانی له کووت و زنجیر داوه و نایهلی ههستی خوی بو خه لکی دهربرپیت. سلاو له خه لکی بکات، سهریان بو بله قینی یان دهست به پشتیاندا بدات. له ناکاوا ههست به ماندوویهتی دهکات، به چیچکانه وه دادنهشییت. ئاسانسیا و ساردلینیا کاسهیه کی پر له گوشتی کولاو و مانیوک و شهربهیه ک ئاوی ده داته دهست. بو ماوهیه کی کورت شهرف له بیر دهکات، خوی له بیر دهچیتته وه، به ئیشتیا و تامه زرۆبیه کی سهیره وه دهکه ویتته خواردن. که له نان خواردن ده بیته وه، ده بینی ئه بوت جواو و پدراو و ئه وانی دی به بیدهنگی به دیارییه وه وه ستاون و چاوه پروانن تا ئه و لی بیته وه، ههست به شه رمه زاری دهکات. له بن لیوانه وه عوزرخوایی دهکات.

وهختایه ک دهکه ویتته گپرانه وهی ئه وهی له ئاس ئومبوراناس دا پرووی دابوو و دهگاته نیوهی گپرانه وه که، له ناکاوا رهمبهیه کی ترسناک و به ترهف له ئه رزه که به رزی دهکاته وه و هه موو ئازای به دهنی دهه ژینن. بو چه ند ساتیک هه مووان ده چه په سین و بیدهنگ دهن، خویان دانه واندووه ته وه و دهستیان به گوئیانه وه گرتووه. ههست دهکن ساپیتته ی فرۆشگایه که، تاویره کان و کهل و پهل و کارتۆنه کانی سهر ره فه کان، ههر هه مووی دهله ریتته وه و خه ریکه له گهل له رینه وهی دوا ی ته قینه وه که دا، پارچه پارچه دهن.

یواکیم ماکامبیرا، به جوړی له ته پ و توز و خولا نقوم بووه که به ئه سته م دهناسریتته وه، خوی به دووکانه که دا دهکات و ده بۆلینن: "گوئ بگرن، ئه بوت جواو، نها بووت به دیار که وت ئه م ئاماتا دیرایه چ دیویکه، چ به لایه که؟"

ئه بوت جواو، له جیاتی ئه وهی به رسقی ئه و بداته وه، به میزد مندالهی، که جواوه زله ی بو ئه ویندهر هینابوو – بای ته قینه وه که هه لیدابوو به او هشی پدراوه وه و نها به ترس و له رزه وه هه لده ستایه وه – ده لیت بروات تا بزانی گولله توپه که ههچ ئاسیویکی به په رستگه که ی مه سیحی موباره ک یان خه لوه تخانه که گه یاندووه یان نا. ههنگی ئامازه بو ماکامبیرا دهکات که دانیشیت و شتیک بخوات. به لام پیره میزد ته واو په شوکاوه له کاتیکا به نه به دلی ئه و پارچه گوشته ی دهخوارد که ئانتونیا ساردلینیا بو ی هینابوو، به ترس و نه فره ته وه له سهر باسی ئاماتا دیرا ده پروات. جواوه زله گوئی لییه تی که له بن لیوانه وه ده لیت: "ئه گه ر شتیک نه که ین ههر هه موومان لی ره دا له چال دهنن."

جواوه زله، له ناکاوا، به دم خه ون و خه یالکی ئارام و خو شه وه ره وه ئه سپیکی قاوه یی چالاک و چه له نگ ده بینی که به که ناراوکی له لاندنا غارده دن و خو به ده ریایه کی که فاویدا دهکن. بو ن و به رامه ی مه زرایانی نه یشه که ر و بو نی شیله ی شه کرو قامیشی وردکراو دنیای پرکردووه. به لام شادمانی دیتنی ئه م ئه سپانه، به زینه جوانه کانیانه وه، که به دم حیلاندنه وه خو به شه پۆلین ساردی ده ریاکه ده سپیرن، زور ناخایه نی، له ناکاوا له بنی ده ریاکه وه، دم و قه پۆزی ئه و دیوه بی ره زا و ئامیره جهنگیه کوشنده یه به رزه بیته وه. ریک وه کو ئه و ئه ژدیهایه ی (ئوکسوسی) به شم شیریکی بریقه دار له سرووتی (موکامبوی) ئه فسووناویدا ده یکوژی، ئاگر به ههر

چوار دەوری خویا دەبارین. له ناکاوا یه کیک ده لیت: "سه رکه وتن بو شهیتانه." به ترس و له رزه وه له خه و راده په ری.

به چاوانی خه والوووه، له بهر رۆشنایی چرایه کی چکۆله ی پرته پرت کهردا، سی کهس ده بیینی که خه ریکی نانخواردن: ژنیک، کورته له، نابینایه ک که ده گه ل بابا یواکیم دا بو بیلوموتته هاتبوو. شه و داهاتوو، کهس له فرۆشگا که دا نییه. نه و چه ند سه عاتیک خه وتبوو. هه ست به په شیمانیه کی نه وتو ده کات که خه وی ده زری و به ته واوه تی بیدار ده بیته وه. هه لده ستیته سر پنیان وهاوار ده کات: "چی بووه؟" پارویه ک له دهستی کابرای نابینا ده که ویتته سه ر نه رزه که و ده بیینی که به کویره کویر دهستی بو ده گپری.

گوپی له دهنگی نه بوت جواو ده بی که ده لیت: "پیم گوتبوون که لیگه رین باش بخه وی." تارماییه که ی نه و ده بیینی که له تاریکیه که وه دیتته ده ری. جواوه زله له بن لیوانه وه ده لیت: "سو پاس، سو پاس بو مه سیحی موباره ک، مورشید." و ده یه وی ته وازی بینیتته وه، به لام داروغه قسه که ی پیده بریت: "تو پیویستت به خه و بوو جواوه زله - ئاخ کهس به بی خه و ناژی."

پاشان له قه راخی به رمیلیکی نزیکي چرا نه وتیه که داده نیشیت و جواوه زله ده بیینی که زور ماندوو، رهنگ به پرویه وه نه ماوه و رهنگی مردووی لینیشتوو، چاوه کانی به قولاً چون، چرچ ولوچی قول نیشتوو ته سه ر ته ویلی (ناوچه وان، هه نیه). ده بیره وه ده چی، له دلی خویدا ده لیت: "که من خه ونم به نه سپانه وه ده بیینی، تو خه ریکی شه ر بوویت، نه ملا و نه ولات ده کرد، به م و به و راده گه یشتی." هینده شه رمه زاری خو یه تی و هه ست به عه زاب ده کات، هه ست به وه ناکا که کورته له به خو و سه تلئ ئاوه وه بو لای نه وان دیت. نه بوت جواو دوا ی نه وه ی ئا و ده خواته وه، سه تله که بو لای نه و رهت ده کات.

مورشید ساغ و سه لامهت له خه لوه تخانه که دایه و کافره کان یه ک بست له ئافافیلان نه جولاون. ته نیا ناو به ناو دهنگی ده سترپیژی ته قه دئ. نیگه رانیه کی ئاشکرا ده نیشیتته سه ر روخساری ماندووی نه بوت جواو "جواو، چ بووه؟ هیچ کاریک هه یه من بیکه م؟" داروغه نیگایه کی پر میهری ده کات. هه رچه نده نه م دووانه زور به که می قسان ده گه ل یه کدیدا ده که ن، جواوه زله له و رۆژانه وه که به دوو قولی ده گه ل مورشیدا به م لاو به ولادا ده رۆیشتن، ده یزانی نه م کونه چه ته و ریگره، ریزی ده گریت: زور جار به کرده وه نه م ریزو حورمه ته ی، به رانبه ری نواندبوو.

داروغه پیی ده لیت: "یواکیم ماکامبیرا و کوره کانی ده رۆن بو سه ر شاخی ئافافیلان، تا (ئاماتادیرا) بیده نگ بکه ن." نه و سی نه فهره ی که خه ریک بوون نانیان ده خوارد، ده ست له خواردن هه لده گرن و کابرا کویره موشه (چا و پرووش) مل قوت ده کاته وه، عه ینه که تاک چاوییه که ی، که له راستیا چه ند پارچه چووشه یه کی پیکه وه چه سپینراو بوو، ده کاته چاوی راستی. "خو نه مانه تا ده گه نه نه و سه ره به هیلاک ده چن. به لام نه گه ر له عویه ی نه م کاره بین، ده توانن تو په که له کار بخه ن. هه ر نه وه نده یان زه حمه ته ئامیری نیشانه گیرییه که ی بشکینن."

جواوه زله ده لیت: "با منیش له گه لیاندا بچم، لووله ی تو په که پرده که م له بارووت و ریک ده یته قینمه وه." نه بوت جواو ده لیت: "تو ده توانی له سه رکه وتنا یارمه تی ماکامبیرا بده یته، به لام نابی تا سه ری سه ره وه له گه لیاندا برۆیت. ته نیا یارمه تیمان بده تا ده گه نه سه ره وه. نه مه نه خشه ی خو یانه، بریار بریاری نه وانه. هه سته با برۆین."

له دووكانه كه وه درده كه ون، كورته له، ده چپته پيشيان و به راويژيكي شيرين ومه رايبى ناميزه وه به نه بوت
جواو ده لیت: "هر كاتى مه يلت لیبى چيروك و حه كايه تى ترسناك و پر عيبره تى روبه رتى شه يتان سيفه تت بو
ده گيرمه وه." كونه چه ته و ريگره كه ي جارن، بيته وه ي هيچ وه لاميكى بداته وه، ده يخاته لاه.

دروهه تاريخستانيكى به مژو دوومانه. تاقه نه ستيره يه ك به ئاسمانه وه نييه. ته قه ي تفهنگ و رمبه ي توپ له
هيچ شوينيكه وه نايه ت. تاقه نه فهريك به شه قامى كامپوگرانده وه نابينرى. تروسكه ي روناكى له هيچ مالئيكه وه
به دى ناكري. حه يوان ومالاته تالانیه كان، شه وي، به تاريكى، بو ئاغه له كاني پشت موكامبو برابوون. له جاده
تهنگه كه ي (نه سپيريتو سانتو) وه بونی گوشت و خوينى وشكه وه بوو ده هات. جواوه زله كه گوئ له نه خشه كه ي
مالباتى ماكامبيرا ده گريت، ههست به وه هممو ميش ومه گزه دهكات، كه له پاشماوه ي جندهكى نه وه حه يوانه
سه ربراوانه، وروكاون، سه گانى برسى سهريان تيژهن دوون و به ده ورياندا ده سورينه وه. به شه قامى كامپوگرانده
دا هه وراز ده بنه وه، به ره و مهيدانه كراوه كه ي نيوان كليساكان، كه هه رچار ده وريان به به رد و خشت وتاوير
و سه ندووقى دارينى گه وره ي پر له خوئل و عه ره بانه ي وه رگه راو و به رميل و ده رگا و له وح گيراوه و له پشت
نه م سه نگرانه وه، دهسته دهسته شه پقانى حازرو ئاماده خويان له بو سه ناوه. هه نديكيان له سه ر نه رزه كه
راكشاون وئيسراحت ده كن، هه نديكى ديكه يان له ده وري ئاگردانانى بچوك خرپوونه ته وه، خه ريكي
دهمه ته قين، هه نديكى دى له گوشه ي شه قاميكا خرپوونه ته وه و به دم نه واي گيتاره وه گوراني ده لين. جواوه زله،
به دم عه زابى ده روونه وه، له فكرن راده چي: "بوچى مروف ناتوانى به بي خه، شه و روژ بكا ته وه، ته نانه ت
نه گه ر مه سه له ي رزگار كرنى روحيشيان له ئارادا بي يان ئاگرى هه ميشه يي دوزه خ بو يان له كارا بي؟"

له بهر ده رگاي خه لوه تخانه كه دا (جيگه ي چله كيشى) كه له پشت ديوارى گونيه لم وسه ندوقين پر له خوئه وه
ون بووه، به دم چاوه پروانكرنى مالباتى ماكامبيراوه، ده گهل پياوانى گاردى كاتوليكا قسه ده كه ن. پيره ميژ به
خوى وه هر يازده كوره كه ي و هاو سه نگره كانيانه وه، له لاي مورشيدن. جواوه زله له دلى خودا خوژى ده خوازي
بزاني كه پيره ميژ له يازده كوره كه ي كيه يان له گهل خويدا ده بات، پر به دل حه زى ده كرد له وينده ر بوايه و
گوئي لى بوايه كه مورشيد ده رباره ي نه م فيداكاريه له راي بيلومونته، چي به م مالباته ده لیت. وه ختايه ك له وي
دينه دروه وه چاوانى پيره ميژ كسكه كسك ده بريسيكته وه. چكوله ي موباره ك و دايكه ماريا كوادرادو، تا ديوارى
سه نگره كان به گه ليان ده كه ون و پيرو زباييان لیده كه ن. كوره كان ده ست له ملي هاوسه ره كانيان، كه له هورپژنى
گريان ده دن، ده دن. به لام ماكامبيرا، ئاگاداريان ده كاته وه كه وه ختى روشتنيان هاتوه و، به و ئاوايه كو تايى
به و ديمه نه دينيت. ژنه كان ده گهل چكوله ي موباره كدا ده چن بو په رستگه كه تا نويزو نزا بكن.

به ره و سه نگره كانى فازندا فيلا ده كه ونه رى. نه و چه ك و عيتادانه هه لده گرنه وه كه نه بوت جواو داواى كردبوو:
لوه لين ئاسنين، مه نجه نيقان، ته ور زين، چه كوش. پيره ميژ دو كوره كانى بيهيچ چه ند و چوونيك نه و ئاميرانه
هه لده گرن و له هه مان كاتدا نه بوت جواو بو يان روون ده كاته وه، وه ختايه ك نه وان به شاخه كه دا هه لده گه رين
به ره ولای (ئاماتا ديرا) كه ده رون، گاردى كاتوليكا، له ريگه ي هيرشيتكى دروينه وه، دژمن مژوول ده كه ن. نه وسا
ده لیت: "با بزاني نه وجه وانه كان شويني توپه كه يان دوزيوه ته وه يان نا."

به لى، شويني توپه كه يان ده ستنيشان كردوه. پاچو كه له فازندا فيلا جواو وشه رقانه كانى ده بينى، پييان ده لى)
ئاماتا ديرا) كه له سه ر به رزاييه كه، ريك له پشت (مونته ماريو) يه، شانبه شانى باقى توپه كانى ره تلى يه كه مه.
توپه كان به ريزى يه كه وه، له به ينى گونيه لم و به رده كاندا دانراون. دووان له نه وجه وانه كان، به سينگه خشكى

خۆيان گەياندوووتە ئەویندەرو دواى ئەوہى مەيدانى حەراميان بېرپو، توانيويانە سى پۆستى (پۆست: بىنكەى پاسەوانى) لە قەدپالە پڙدەكانى ئافافىلا، شناسايى بكن.

جواوہ زلە، ئەبوت جواو، خيلى ماكامبيرا دەگەل پاجودا بە جىديليت و بە خۆى بەناو ئەو خەندەكە دوور و دريژە دەكەوئى كە لەم رېگايەوہ تا فازا - پاريس ھەلگەندراوہ، شەرقانەكان لە ناو ئەم تونيل و خەندەكانەوہ، تووندترين جەزەبەيان لەو سەربازانەى دژمن دابوو، ھەركە گەيى بوونە بەرزاييەكان و لەویندەرەوہ چاويان بە كانودوس كەوتبوو، ئىدى بە ھەشتا، بە قەدپالەكاندا، بەرەو شارەكەى خواريانەوہ (كانودوس) داگەرابوون.

ئىدى دەستريژى گوللە لە جىيى خۆيان چەقاندبوويانى، ناچار بووبوون، پاشەكشە بكن، شپرزەو سەر ليشيو، پۆل پۆل، بە پالەپەستۆ بگەپنەوہو خۆ بەيەكدا بدن، بكن و پى بەيەكديدا بنەن، ئىدى نە دەيانتوانى پاشەكشە بكن نە دەيانتوانى لەمبەرو لەوبەرى شاخەكەوہ ھەلپن، تا قە چارەيان ھەر ئەوہ بوو خۆ بە عارديدا بدن و ئەوہندەى بتوانن خۆ پەنا بدن و بەرەقانى لە خۆ بكن. جواوہ زلە، بەناو شەرقانە نووستووہكاندا تيدەپەرى. زۆرجار، پاسەوانىك لە سەنگەرەكانەوہ دەردەپەرى تا قەسەى دەگەلدا بكات. چل شەرقانى گاردى كاتولىك بىدار دەكاتەوہو بۆيان روون دەكاتەوہ كە بە تەمان چ بكن و نەخشەيان چيە. كە دەبيستى گاردى كاتولىك، لە نيو ئەم سەنگەرەنە ھىچ زيانىكى گيانيان نەبوو، سەرى ناسورمى، چونكە ئەبوت جواو شويىنىكى باشى بۆ ھەلپزاردبوون و پيشبىنى ئەوہى كەردبوو كە توپوگرافياى ئەم شويىنە، سەبارەت بە شەرقانەكان، لە ھەموو شويىنىكى ديكە ئەمىنترە.

وہختايەك بە ھەر چل نەفەرەكەى گاردى كاتولىكەوہ بۆ فازندا فلپا دەزقريتەوہ، دەبىنى ئەبوت جواو و ماكامبيرا لە چەند وچوون وگەنگەشەيەكى زۆر گەرم و گوردان. ئەبوت جواو (داروغە) سوورە لە سەر ئەوہى ماكامبيراو كورەكانى جلكى سەربازى لەبەركەن و باوہرى وايە كە بەو جۆرە دەرفەتى باشتريان بۆ دەپرەخسىت كە بگەنە تۆپە زەبەلاحەكە، بەلام يواكىم ماكامبيرا بەوہ رازى نايىت، بەدەم خوتە و بۆلەوہ دەليت: " نامەوئى بەوكارە دۆزەخ بۆ خۆ ھەللا بكم."

- "دۆزەخى چى! تۆ بەو كارە ژيانى خۆت و كورەكانت دەكريتەوہو بەسەلامەتى دەگەپنەوہ."

پيرەميرد دەبۆلپن: "سەلامەتى و ژيان ومانى من و كورەكانم پەيوەندى بە خۆمانەوہ ھەيە."

ئەبوت جواو، ئاخىرى كۆل دەدات و دەليت: "بە دللى خۆت بگە، خوا پشت و پەنات بى."

پيرەميرد خاترخوازى دەكات: "سوپاس و ستايش بۆ مەسىحى موبارەك، مورشيد."

وہختايەك دەگەنە زەوى حەرام، مانگ ھەلدت، جواوہ زلە لەبەر خۆيەوہ جنيويك دەدات وگوپى لپيە ياورەكانيشى لەبەر خۆوہو لە بن ليوانەوہ دووبارەى دەكەنەوہ، مانگيكي زەردى گەورە، تريفە زەرد باوہكەى، تاريكى شەوہكە دەتاريپن، ئەم پانتاييە كاكى بە كاكى و پروتەنەى كە كەوتووہتە بەرتاريكى قيرئاساى شاخەكانى ئافافىلا، پوناك دەكاتەوہ. پاجو تا بنارى شاخەكە لە گەلياندا دەروات. جواوہ زلە ھيشتا لە بىرى ئەمەدايە: چۆن توانيويەتى بخەوئى، لە كاتىكا ھەموو ئەوانى دى بەخەبەر بوون؟ ژيواوژيەر تەمەشايەكى پاجو دەكات. چەند پۆژە خەو نەچووہتە چاوانى - سى يان چوار؟ ئەم پياوہ سەگەكانى لە مونتە سانتو و دەدرناوہ، لە ئانجىكو و ئاس ئومبوراناس شەبەيخونى كەردووہتە سەريان، بۆ كانودوس گەراوہتەوہ، تا دوژمن لەویندەريش بتاريپن، دوو دانە پۆژە ئيش و كارى بووہ بەمە. ھيشتاش ھەر چالاک و سەرحالە، ئارام و ھيىدى ئەو و

شهرقانه‌کانی رینوینی دهکات، ئەمه جگه له دوو نه‌وجه‌وانه‌ی، که قه‌راره هه‌رکه ئەو گه‌راپه‌وه، ئەمان به‌ره‌و شاخه‌که رینوینی بکه‌ن. جواوه زله له فکران راده‌چی: " ئەگه‌ر ئەو له جیگای من بوايه هه‌رگیز خه‌وی لینه‌ده‌که‌وت. شه‌یتان خه‌وی لئ خستم." له ناکاوا راده‌چله‌کئ، وێ‌رای ئەو هه‌موو ساله‌ی بووریوه و وێ‌رای ئەو دلنیا‌ی و ئاسووده‌بیه‌ی که مورشید پێ‌ی به‌خشیه‌وه، ناوبه‌ناو ئەم خه‌یاله‌ عه‌زایی ده‌دات که گوايه ئەو شه‌یتانه‌ی، که سالانی له‌وه پیش، عه‌سری ئەو رۆژه‌ی که (ئادلینیا دی گوموسیوی) کوشت، چووبووه به‌ده‌نیه‌وه، هه‌یشتا له‌ گوشه تاریک و ره‌شه‌کانی روحیا ده‌سورپه‌ته‌وه و چاوه‌روانی ده‌رفه‌تیکه تا دووباره گرفتاری نه‌فره‌تی بکات.

له ناکاوا پروکاره رژدو نیمچه ئەستونیه‌که‌ی شاخه سه‌خته‌که له به‌رده‌میاندا ده‌رده‌که‌وی. جواو له بی‌ری ئەمه‌دایه که ئاخۆ ماکامبیرای پیر ده‌توانی به‌م هه‌ورازه رکه‌دا سه‌ربه‌که‌وی. پاچو ئاماژه بو ریزیک چه‌کداری کوژراو ده‌کات که به‌ روونی له به‌ر تریفه‌ی هه‌یفه شه‌وه‌که‌دا دیارن. ژماره‌یان زوره، ئەمانه پیشقه‌ره‌ولانی قۆشه‌نه‌که بوون، دوا‌ی ئەوه‌ی که‌وتبوونه که‌مینی شه‌رقانه‌کانه‌وه هه‌موویان کوژرابوون و جه‌نده‌که‌کانیان له‌وی، له‌وه به‌رزاییه که‌وتبوو. جواوه زله، ده‌توانی ته‌رقه‌ی سه‌ر حه‌مایله‌کانیان و نیشانه‌ی زی‌رینی کلاوه‌کانیان که له به‌ر ئەم نیمچه روناکیه‌دا، ده‌دره‌وشانه‌وه بدینی. پاچو، به‌ ته‌کانی سه‌ر، ته‌کانیک هه‌ستی پیده‌کری و ناکری، خاترخوازی له جه‌ماعه‌ت ده‌کات، دوو نه‌وجه‌وانه‌که به‌ چوار چنگۆله ده‌ست به‌ سه‌رکه‌وتن ده‌که‌ن و به‌ شاخه‌که‌دا هه‌لده‌گه‌رن. جواوه زله و یواکیم ماکامبیرا، له دوا‌ی ئەوانه‌وه به‌ چنگه‌کری سه‌ر ده‌که‌ون، دوا‌ی ئەوان گاردی کاتولیک سه‌ر ده‌که‌ون. هه‌نده به‌ پاریزه‌وه سه‌رده‌که‌ون که ته‌نانه‌ت جواو گو‌یی له ده‌نگیان نابیت. ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر ده‌نگی زور که‌میانیش لیوه بیت زیاتر له خشه‌خشی گل بوونه‌وه‌ی زیخ وچه‌و به‌ قه‌دپاله‌که‌داو به‌ده‌م باوه ده‌چیت. له خواره‌وه، ده‌نگی ژاوه ژاویکی به‌رده‌وام له بیلوموته‌وه به‌رزده‌بیته‌وه. تو بلێی له مه‌یدانی کلێساکه‌دا خه‌ریکی خویندنی وێ‌رد و سه‌لاوات بن؟ یان ده‌نگی ئەو سه‌روودانه بی، که کانودوس هه‌موو شه‌وی به‌ بۆنه‌ی ناشتنی مردووانی رۆژه‌وه، ده‌یخوینن؟

نها له‌وه به‌رزاییه‌وه، کۆمه‌لیک تارمایی خه‌لک و روناکی چرایان ده‌بینی، ده‌نگی به‌شه‌ری ده‌ژنه‌وی، هه‌موو ئازای گرژ ده‌بی، ئاماده‌یه بو هه‌ر بویه‌ریک که بیته‌ پیشی.

نه‌وجه‌وانه‌کان، ئاماژه‌یان بو ده‌که‌ن که بوه‌ستن. گه‌ببونه‌ته‌ نزیک بنکه‌یه‌کی پاسه‌وانی. چوار سه‌رباز له‌وی وه‌ستاون، له پشت ئەوانه‌وه، له‌به‌ر رۆشنایی ئاگری سه‌ربازگه‌که‌دا، تارمایی ژماره‌یه‌ک سه‌رباز دیاره. ماکامبیرای پیر به‌ سینگه‌ خشکی خۆی ده‌گه‌یه‌نیته‌ نزیکی جواوه زله، جواو گو‌یی له هانکه هانک وقسه پچرپچه‌کانی ئەو ده‌بی: "هه‌رکاتی گو‌یتان له ده‌نگی شاور بوو، ته‌قه بکه‌ن." جواو سه‌ر ده‌له‌قینن: "مه‌سیحی موباره‌ک یار ویاوه‌رتان بی یواکیم."

هه‌ر دوازه نه‌فه‌ره‌که‌ی مالباتی یواکیم، به‌ خۆ و ته‌ورزین و نوێل و ته‌وره‌کانیا‌نه‌وه ، به‌ پابه‌ری نه‌وجه‌وانه‌که‌ی ده‌لیلیانه‌وه، له تاریکیه‌که‌دا ون ده‌بن. به‌لام نه‌وجه‌وانی دووه‌م له‌ گه‌ل جواوه زله و شه‌رقانه‌کانیا ده‌مینیته‌وه.

جواوه زله، به‌ نیگه‌رانییه‌وه له‌وی ده‌وه‌ستی، چاوه‌روانی ده‌نگی فیت فیتۆکه‌که‌ی ماکامبیرایه که نیشانه‌ی ئەوه‌یه گه‌ببونه‌ته (ئاماتادیرا) که. ماوه‌یه‌کی زور تیده‌په‌ری، ئەوه‌نده زور که ده‌گاته ئەو قه‌ناعه‌ته‌ی که هه‌رگیز ده‌نگی ئەو فیتفیتۆکه‌یه‌ی نایه‌ته گو‌ی. له ناکاوا ناله‌ی دوورو درێژی فیتفیتۆکه‌یه‌ک به‌رزده‌بیته‌وه که هه‌موو ده‌نگه‌کانی دی ده‌کاته ژیره‌وه. جواوه زله و یاوه‌ره‌کانی، پاسه‌وانه‌کان به‌ر ده‌ستریژی گولله ده‌دن. ئیدی ده‌نگی ده‌ستریژی گولله له هه‌موو لایه‌که‌وه به‌رزده‌بیته‌وه. ئیدی ده‌بی به‌ هه‌راو هه‌نگامه‌یه، سه‌گ ساحیبی خۆی نانا‌سیت،

سهربازەکان ئاگری سەربازگە که دەکوژینەوه. لە بەرزاییەکهوه دەکهونه تەقەکردن. بەلام هیشتا جینگاکە ی ئەمانیان کەشف نەکردوو، ئاراستە ی فیشەکهکان لەمان نییە.

جواو زلە، فەرمانی پیشپهوی بە زەلامەکانی دەدات. دواى ماوهیهک بە دەم تەقەکردنەوه هیرش دەبەن، لوولە دینامیتەکان هەلەدەنە ناو سەربازگەکهوه. وەختایەک جواو هەموو فیشەکهکانی دەتەقین، دادەنەوێتەوه و گوێ هەلەدەخت، گوێی لە دەنگی پێی هەلاتوان و دەنگ و فەرمانی شپرزەو شیواو دەبێ. وادیارە لەو سەرەوهو بە سەمتی (موتتە ماریو) دا تەقە دەکری.

ئایا خێلی ماکامبیرا، لە گەل تۆپچیهکاندا تیک گیراون؟ بە هەر حال سەرکەوتن بۆ سەری فایده ی نییە، ئەمە جگە لەوهی که شەرپانەکانی فیشەکیان پێ نەماوه. بە فیهقههکه ی فەرمانی پاشەکشە دەدات.

لە نیوهی ریگای گەرانهوهدا، تارماییهکی بەلە باریکه بە راکه راک خۆی پێیان دەگهیهن، جواو زلە، دەست بە قژە درێژ و ئالۆزکاوهکه ی نەوجهوانهکه دا دین. لە نەوجهوانهکه دەپرسی: " ها، گەیاندنتە ئاماتادیرا؟ " نەوجهوانهکه بەرسف دەداتەوه: " بەلێ، گەیاندم."

لە پشتیانەوه تەقە دەست پێدەکات، پێدەچی شەر لە هەر چوار نکالی ئافایلاوه دەستی پیکردبێ. نەوجهوانهکه (کورپژگه) هیچی دی نالیت. جواو زلە بیر لەو عادهته سەیره ی سارانشینەکان دەکاتەوه که بێدەنگی بەسەر قسەکردنا پەسند دەدەن.

ئەنجام دەپرسیت: " ئەدی خێلی ماکامبیرا چیان بەسەر هات؟

نەوجهوانهکه بە ئارامی دەلێ: " کوژران."

- هەر هەموویان؟

- پیموایه هەر هەموویان کوژران.

تازە گهیی بوونه نیوهی ئەو ریگایه ی که بۆ سەنگەرەکان دەهاتەوه.

کاتیکی پیاوهکانی پدراو سەرگهرمی پاشەکشە بوون، کورتهله، کابرای نزیکیینی لە (کوکوروبو) دا بینی، که لە کهلینیکا خۆی گرمۆله کردبوو و دەگریا. دەستی گرت و بەنیو ئەو گەریلاو شەرپانانەدا بردی که بە هەلەداوان بۆ بیلوموتتە دەگەرانهوه، ئەو شەرپانانە لەو باوهپردا بوون که رەتلی دووهم، هەرکه مەتەرپیزو لەمپەرەکانی ترابوبو ببەزینن، ئیدی بێ چەند وچوون پەلاماری شار دەدەن. بەیانی رۆژی دوايي، وەختایەک بە پشت مەتەرپیزهکانی بەرانبەر ئاغەلی پەزەکاندا دەرویشتن، چاویان بە جورما کەوت که لە ناو ئاپۆرایهکی قەوغای خەلکیدا بوو: که لە بەینی خوشکانی ساردلینیدا رپی دەکرد و کهریکی لیدەخوپی که چەند هەگبە و سەلهیهکی لیبیار کرابوو. هەر سیکیان بە جۆش و خرۆشەوه باوهشیان بەیهکدا کرد، کورتهله هەستی بە ماچهکه ی جورما لە سەر گۆنای خۆی کرد. ئەو شەوه، لە کاتیکیا لە ناو کۆگاکه و لە پشت بەرمیل و سەندووقەکانەوه راکشابوون، کورتهله پێی گوتن، ئەوهندە ی لە بیرى بێ و زهین وهانای بێ، ئەوه یهکهمجار بوو لە ژيانیا، لە لایەن کهسیکهوه ماچ بکری.

چەند رۆژ بوو گرمە و پرمبەى توپان خوشى نەدەکردەو، دەنگى دەستریژی تەهنگان نەدەپراپەو، نارنجۆكان دەتەقینەو، دنیای تاریک دەکردو بورجەکانى پەرسنگەكەیان دەپوشان؟ سى رۆژ، چوار، پینچ؟ بەناو فرۆشگاكدە دەهاتن و دەچوون، برایانى فیلانوقا و خەلكى دیکەیان دەبینى كە بە شەو وبە رۆژ دەهاتن، دەچوون، گوئیان لییان دەبوو كە پیکەو قسانیان دەکرد، عازیان دەدا، نەیدەزانى لە دەروە چ باسە. دوا نیوهرۆیکە لە کاتیکا کورتەلە خەریک بوو کیسەى بچووک و شاختیژی (بارووت دان) بۆ شمخال (تەهنگى شینكى) وتاپران، پڕ لە بارووت دەکرد، گوئی لە شەرپانیک بوو، بە دەم ئاماژەو بۆ دینامیتەکان دەلیت: " ئانتونیو فیلانوقا، هیوادارم دیوارەكانت قايم بن. تەنیا یەك گوللە بەسە، هەموو ئەمانە بتەقینیتەو و هەموو ئەم دەورووبەرە بە ئاسمانا ببات. " کورتەلە ئەو قسەیهى بۆ هەر دوو هاوڕیکەى نەگیزراپەو. بۆچی کابرای نزیکیان كە خۆى لە خۆیدا نەبوو، هیندەى دی بترسینى؟ بە هۆى ئەو بەسەرھات و رۆژە تالانەى لە گەل ئەو دوو دەدا بەسەرى بردبوو، خۆشەویستى ومەحەبەتیكى ئەوتوى سەبارەت بەو دووانە لە لا دروست کردبوو، كە ئەو میهر و سۆزەى بەرانبەر بە خێلى سیركەوانەکان، كە چەندین سال، دۇستانە لە گەلیان ژیا بوو، نەبوو.

لە کاتى تۆپبارانەكدە دووجار بۆ پەیدا کردنى خواردن چوو بوو دەروە. وەكو هەر كەسیكى دی بە پەنا دیوارەكاندا رۆیى بوو، تەپ و تۆز بەرچاوى دەگرت و پرمبەى توپان گوئی كەر دەکرد. مال بە مال سوالى پاروو خۆراکیكى دەکرد. لە شەقامى (دامادەر ئیگریا) دا، بە چاوى خۆى مردنى مندالیك دەبینى، مندالە چكۆلەكە دووى مریشكیک كەوتبوو كە لە مال دەرچوو بوو، هەمووى چەند هەنگاوى نەرووی بوو كە چاوانى ئەبلەق بووبوون و پینەكانى لە عاردى برابوو، وەكو ئەوێ دەستى لە قزى نەوى بى و بۆ سەرەو بەرزى كەردیتهو، گوللە بەر سكى كەوتبوو و یەكسەر كوشتیبووى. كورتەلە جەندەكى مندالەكەى هەلگرتبوو، دەبیاتەو بۆ ئەو مالەى كە بینیبوو لێوێ هاتبوو دەرى. چونكە كەس لە مالەو نابى، جەنازەكە لە سەر جۆلانەیهكى تۆپین دادەنى و بەجیى دیلیت. نەیتوانى مریشكەكە بگریت. بەلام ویپرای ئەوێ چارەنووسیان نادیار بوو و مردن زۆر لێیانەو نزیك بوو، بەلام لە سایەى ئەو پەز و مالاتەو كە ئەبوت جواو لە گەرانەو دەدا بۆ بیلومونتەى هینابوو، خواردنیان مسۆگەر بوو، هەرسێکیان ورەیان بەرز بوووەو.

شەو داھاتبوو، تۆپباران بە شیوہیەكى كاتى وەستابوو، هەراو هەنگامەى نوێژو نزا لە مەیدانى كلیساكەدا نیشتبوو، ئەمان لە ناو دووكانەكدەو لە سەر ئەرزەكە پاكشابوون وقسانیان دەکرد. لە ناکاوا تارمايى كەسیك لە بەر دەرگا پەیدا بوو، چرایەكى چكۆلەى گلینی بە دەستەو بوو. كورتەلە، بە جی زامەكەى دەم و چاویاو بە چاوه پۆلایینەكانیا ناسییهو كە پاچویە. تاپریكى بە شانەو بوو، قەمە و خەنجەریكى بە قەدەو بوو، دوو قەتار فیشەكى راست وچەپ لە خۆ دابوو.

لەبن لیوانەو گوتى: " بە هەموو ریزیکەو حەزەكەم شووم پینەكەى."

كورتەلە گوئی لە نالەیهكى کابرای نزیکیان بوو. پینى سەیربوو كە ئەو قسەیه لە زارى کابرایەكى وا كەمدوو، خەمبار، گرژو مۆن، كەم سۆزەو دەریچى. لە پشت ئەو كۆنە زامەو كە پیستی روخسارى كشاندبوو، هەستى بە نیگەرانیەكى زۆرى كابرا كرد. نە دەنگى تەقە، نە حەپەى سەگ ونە دەنگى نوێژو نزا نەدەهات... تەنیا وزە وزى زەردەوالەیهكى گەرە دەهات كە خۆى بە دیوارەكدە دەكیشا: دلی كورتەلە بە تووندی لێى دەدا... ئەمە لە ترسا نەبوو، بەلكو جۆرە هاوسۆزى و بەزەبیەك بوو بەرانبەر بەو پیاوێ روخسار شیواو، كە پڕ بەدل، لە بەر رۆشنایى چرا چكۆلەكدە بە دەم چاوه پوانییهو دەپروانییه جورما. كورتەلە، گوئی لە هانكە هانكە نیگەرانی

ئامیژهکانی کابرای نزیکیین بوو. جورما ورتە ی لیۆه نههات. پاچو دووباره دەستی به قسان کردەوه، وشەکانی زۆر به ئەسپایی وبه پوونی دەدرکاند. پیشتەر ژنی نههینابوو، واته بهو شیوازە ی که خواو کلێسا ومورشید داویان دەکرد، ژنی نههینا بوو. به هیچ جوړی چاوانی له جورما نهدهگواستهوه، تهنا ته نهشی دەرۆکاندن، کورته له له دلی خویدا گوتی به راستی بی مانایه بهزهیی به کابرایه کدا بیتهوه که سه رچاوه ی ترستیکی گه وره یه. به لام له وه ده مه دا پاچو زۆر ته نیا وداما ودههاته به رچاوه. هه ندی ماجه رای ئەقینداری، له و بابته ئەقینداریه ره وته نیانه ی که هیچ شوینه واریک به جی ناهیلن، جه رباندبوو، به لام نه خیزانی هه بوو، نه مندال. ژیانی به جوړی بوو که دهر فته ی ئەو شتانه ی نه بوو: هه میشه به ریوه، یان شه ری ده کرد، یان هه لدههات. له بهر ئەوه بوو که زۆر چاک له قسه ی مورشید حالی بووبوو که ده یگوت زه وی له وه ماندوو و بیتا قهت بووه که ناچاره هه مان بویره و دیاردان ته حه مول بکات، پوژی دی هاواری لیبه رز بیته وه و داوی ئەوه بکات که که می بهیوری. بیلومونته بو پاچو شتیکی بوو له و بابته... جیگه ی حه واندنه وه ی زه وی بوو. ژیانی له ئەقین و ئەقینداری خالی بوو. به لام نیستا... کورته له هه سته ده کرد کابرا به زه حه مت تفه که ی ده می قوت ده دات و هه ستی کرد خوشکانی ساردلینیا، خه بهریان بووه ته وه و له تاریکیه که دا پاکشاون و گو ی له قسه کان ی پاچو ده گرن. به مه نیگه ران و نار هه حه ت بوو، ئەم نار هه حه تیه نه یده هیشته شه وان بخه وی: نا کا دلی له بی عه شقی دا بووبی به به رد؟ کورته له له فکران راپچوو: " نه گو ی به کابرای کویره موشه ده دات و نه به من. له چاوی ئەوا نا که ی نه هیچ." نا، دلی نه بووه به به رد. که له بی شه که دا جورمای بینی بوو، ته واو دلنیا بووبوو. جی زامه که ی سه ر پوخساری زۆر گوپا. پو شنایی چرا چکوله که کردبووه کاری که ده م و چاوی دزیوترو ناحه زتر بیته به رچاوه، کورته له، به حیره ته وه له فکران راپچوو: "ده سته ده له رزن." ئەو پوژه دلی، هه سته ی و پو حی هاتبوونه زمان. به هوی جورما وه، بو ی ده رکه وتبوو که هیشته ناخی نه بووه به به رد، بو هه ر کو ییه ک ده پو یی، پوخساری جورما، جه سته ودهنگی ئەوی له گه لدا بوو. به تووندی ده ستیکی به سه رو سینیکی خویدا هینا، گری له رزوکی چرا که به رزو نزم بووه وه. دووباره بی ده نگ بوو، به ده م چاوه روانیه وه وه سته. دووباره ویزه ویزی ژهنگه سووره که که خوی به دیواره کاند ده کیشا به رزبووه وه.

جورما، بی ده نگ، ورتە ی نه ده کرد. کورته له به تیلە ی چاوه ته مه شای ده کرد: له جی خوی هه لکو رما بوو، له تو وایه ده یه وی به ره قانی له خوی بکات، به خه مینی چاوی له دور چاوی پاچو بری بوو.

پاچو، وه کو ئەوه ی بیه وی ته وازی بی نیته وه له سه ری پو یی: " خو حالی حازر ناتوانین زه ما وه ند بکه ین، من نیستا کاری دیکه م به ده سته وه یه. وه ختایه ک ئەمه ده بیت که ئەم سه گانه ملی خو بشکینن و لیزه برۆن."

کورته له، گو یی له یاروی کویره موشه بوو که ناله یه کی دی کرد. ئەم جار هه ش پاچو، چاوی له جورما نه گواسته وه تا سهیری ئەو کابرایه بکات. به لام ده یویست شتیکی بلیت... شتیکی که له م پوژانه دا، به ده م راوانان و کوشتنی کافر هه کانه وه زوری بیر لیکر دبووه وه... شتیکی که دلی شاد ده کرد. بی ده نگ بوو، زمانی له شه رمه زاریا به سترابوو. هه ولیده دا قسه که ی ته واو بکات: یانی ده شیا که جورما ئاو و خوار دنی بو به ریت بو فازندا فلایا؟ چونکه له و رووه وه به غیلی به خه لکانی دی ده برد، بو یه حه زی ده کرد ئەویش وه کو خه لکانی دی بی... ئایا جورما ئەو کاره ی بو ده کرد؟

کورته له، به واقعی وره وه گو یی له یاروی نزیکیین بوو که گوتی: " به لئ، به لئ ده یکات، بیگومان ئاو و خوار دنت بو دینی."

به لآم ئه مجارهش پاچو، ئاوپرى له كابراى نزيكبين نه دايه وه. كورته له، گويي له (كابوكلو = پاچو) بوو كه به راويژيكي تيز و بنجبر له جورماى پرسى: "ئهمه چ په يوه ندييه كي به تووه هه يه؟ خو ميژدت نيه، وانبيه؟"

جورما، زور به هيمني به رسقى دايه وه: "نه خير. وهكو كورم وايه."

دهنگى دهستريژى گولله، تاريكه شه وه كه ي له رانده وه. له سه ره تا وه يه ك دهستريژ بوو، يه كيكي دى به دوودا هات، ئه وسا بوو به ئاگر باران. دهنگى فرياد وهاوار بهرز بووه وه، ئه وسا دهنگى راكردن و ئه وسا ته قينه وه يه كي گه و ره هاته گوئ.

پاچو گوئى: "خوشحالم كه هاتم و قسه م له گه ل كرديت. ئيستا ده بي برؤم، سوپاس وستايش بو مه سيحي موباره ك."

دواى ماوه يه كي كه م دووكانه كه غه رقى تاريكي بوو. نها له جياتى وزه وزى زه رده وال، دهنگى دووره ته قه يان ده ژنه وت، هه وه لجا ر ته قه كان دور بوون، پاشان نزيكتر بوونه وه. براياني فيلانوقا له سه نگره كانا بوون و ته نيا بو به شدارى له كو بوونه وه كانى ئه بوت جواو ده هاتنه وه، خوشكاني ساردلينا زوربه ي كاتى رويان له خه سته خانه كه دا به سه ر ده برد و خوارديان بو شه رقا نه كان ده برد. جورما، كورته له و، كابراى كو يره مووشه، ته نيا خه لكاني بوون كه به به رده وامى له دووكانه كه دا ده مانه وه. كوگا و دووكانه كه دووباره پر بووه له و ئازووقه و ته قه مه نيانه ي كه ئه بوت جواو له قافله كه ي گرتبوو و بو ئيره ي هينا بوو، گو نيه لم و چه ويان له بهر دووكانه كه دا هه لچنى بوو، تا له گولله پاريزراو بيت.

كورته له، گويي له كابراى نزيكبين بوو كه به راويژيكي پر هه لچوونه وه له جورماى ده پرسى: "چما وه لامت نه دايه وه؟ ته واو شپرزه بوو بوو، زورى له خو ي ده كرد تا ئه و قسانه له گه ل تودا بكات. چما به رسقت نه دايه وه؟ له ره وش و حال يكا بوو، له گين بوو خو شه ويستی و عه شقه كه ي بيت به نه فره ت، دوو نه بوو ليت بدات، بتكوژى، ئيمه ش بكوژى - هه ستت پينه كرد؟"

له ناكوا بيدنه گ بوو تا بپژمى، جارى، دوو جار، ده جار له گه ل ته واو بوونى پزمينه كه ي ئه ودا، ته قه ش ته واو بوو. ميشووله به سه ر سه ريانه وه، به گيزه گيز ده سوپانه وه.

جورما، به راويژى، وهكو ئه وه ي رووى ده مى له و دووانه نه بي، گوئى: "من نامه وي ميژدى به پاچو بكه م، ئه گه ر به خورتى ناچارم بكات خوم ده كوژم. به هه مان شيوازي ئه و ژنه ي كه له كالومبي خو ي كوشت، كه به دركى دره ختى زيك زيكه خو ي كوشت. هه رگيز شووى پيناكه م."

كابراى نزيكبين دووباره گرفتارى نوره پزمينيكي ديكه بوو، به لآم كورته له ترسى لينيشت: "باشه ئه گه ر جورما بمردايه، ئه م چ قورپيكي به سه را ده كرا؟"

گوئي له كابراى كو يره مووشه (نزيكبين) بوو كه به ده م نالين و ئاخينه وه ده ليت: "ده بوايه ئه وسا كه ده رفه تمان هه بوو هه لاتباين. نها ئيدى نه جات بوونمان ليره مه حاله. هه ر سيكمان وهكو سه گ ده توپين."

كورته له به نه رمى گوئى: "پاچو گوئى سه ربازه كان ده رؤن، به قه ناعه تى ته واوه وه ئه و قسانه ي ده كرد، به تونى دهنگيا ديار بوو. ئه و كابرايه ده زانى چ ده ليت، كابرايه كي شه رقا نه، ده زانى ره وشى شه ركه چه ونه، به ره و كوئ ده روات."

جاران یارۆی کویره مووشه، ههندیجار گهنگهشهی لهو بارهیهوه لهگهڵ کورتهلهدا دهکرد: ئایا ئه‌ویش وهکو خه‌لکانی خه‌یالی به‌لهنگاز شیت بووبوو، ئایا ئه‌ویش پیی وابوو ئه‌مانه دهره‌قه‌تی سوپای به‌رازیل دین؟ ئایا ئه‌ویش لهو باوه‌ردها بوو که شا "دون سباستیاو" په‌یدا ده‌بی و شان به‌شانی ئه‌وان ده‌جنگی؟ به‌لام ئه‌م‌رۆچ قسه‌یه‌کی نه‌کرد.

کورته‌له به‌ ئه‌ندازه‌ی یارۆی نزیکیین باوه‌ری به‌ کۆلنه‌ده‌ری سه‌ربازه‌کان نه‌بوو. باشه‌ بۆ نه‌یانتوانی بوو پی بنه‌نه‌ خاکی کانودوس؟ مه‌گه‌ر ئه‌بوت جواو چه‌ک و په‌زه‌کانیانی تالان نه‌کردبوو؟ خه‌لکی ده‌یانگوت، له‌و سه‌ره‌وه، له‌ ئافایلا‌دا وه‌کو گه‌لای دار هه‌لده‌وه‌رین. له‌ هه‌ر چوار لاره‌ گولله‌یان به‌ سه‌را داده‌باری، هه‌موو برسی و‌بی خواردن، دوا فیشه‌کیان ته‌قاندبوو؟

وی‌رای ئه‌وه‌ش کورته‌له به‌ حوکی رابردووی قه‌ره‌جانه‌ی خۆی، که‌ نه‌یده‌توانی له‌ ژووره‌وه به‌ند بی، وی‌رای گولله‌ بارانه‌که‌ش هه‌ر چووه‌ ده‌ری و له‌و رۆژانه‌ی دوا‌ییدا بۆی ده‌رکه‌وتبوو که‌ کانودوس، سیمای شاری سه‌رکه‌وتووی پیوه‌ دیار نییه. زۆرجار خه‌لکی کوژراو و برینداری لی‌ره و له‌وی، به‌ سه‌ر جاده‌کانه‌وه بینی بوو، که‌ گولله‌باران چ‌ر بوا‌یه، به‌ سه‌عاتان له‌و گۆره‌ ده‌که‌وتن، ئه‌وسا ده‌گویی‌زرانه‌وه بۆ ئه‌و خه‌سته‌خانانه‌ی که‌ نها هه‌موویان که‌وتبوونه (سانتاتینس) ی نزیکی موکامبووه.

کورته‌له جگه‌ له‌و کاتانه‌ی که‌ یارمه‌تی په‌رستاره‌کانی ده‌دا تا برینداره‌کان بگه‌یه‌ننه‌ نه‌خۆشخانه تازه‌کان، هه‌یچ کاتیکی دی بۆ ئه‌و گه‌ره‌که‌ی شار نه‌ده‌چوو - چونکه‌ به‌ رۆژه‌وه دهره‌قه‌تی ئه‌وه نه‌بوو جه‌نازه‌کان به‌ خاک بسپێردرین، چونکه‌ گۆرستانه‌که له‌ به‌ره‌ی شه‌ره‌وه نزیکی بوو، ته‌نیا به‌ شه‌و جه‌نازه‌کانیان ده‌ناشت - بۆنی جه‌نده‌که‌کان زال بوو، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ ناله‌ی برینداران له‌ نه‌خۆشخانه‌که و دیمه‌نی خه‌مناکی پیره‌میزان، خه‌لکانی نو‌قستان، که‌ ئه‌رکی ئه‌وه‌یان پی سپێردرابوو سه‌گ ودالاشان له‌و جه‌نازانه پاسبکه‌ن که‌ می‌شی دنیا تی‌ی و‌روکابوو. ری و‌ره‌سمی ناشتنی جه‌نازه‌کان، دوا‌ی نو‌یژو نزایه‌کانی مورشید ئه‌نجام ده‌درا، که‌ هه‌موو ئیواره‌یه‌ک له‌ هه‌مان کاتدا و‌کاتی که‌ زه‌نگی په‌رستگه‌که‌ی مه‌سیحی موباره‌ک لی‌ی ده‌داو باوه‌ردارانی بۆ کۆبوونه‌وه بانگ ده‌کرد. که‌چی نها ئه‌و به‌ پی‌چه‌وانه‌ی رۆژانی پی‌ش جه‌نگه‌وه ئه‌و ری و‌ ره‌سمه له‌ تاریکیدا و به‌ بی هه‌لکردنی مۆمه‌وه ئه‌نجام ده‌درا. جورما و پی‌اوه نزیکی‌ینه‌که هه‌میشه له‌ گه‌لیا ده‌چوون بۆ کۆری وه‌عه‌زه‌کان. به‌لام به‌ پی‌چه‌وانه‌ی کورته‌له‌وه، که‌ دوا‌ی وه‌عه‌زه‌کان ده‌گه‌ل ئاپۆرای خه‌لکیدا ده‌رۆی بۆ گۆرستان وله‌ ری و‌ره‌سمی ناشتنی جه‌نازه‌کاندا به‌شداری ده‌کرد، ئه‌م دووانه وه‌ختایه‌ک مورشید له‌ وه‌عزدان ده‌بووه‌وه، یه‌کسه‌ر بۆ کۆگا و فرۆشگایه‌که ده‌زقینه‌وه. کورته‌له مه‌فتوونی ئه‌و ری و‌ره‌سمی به‌خاک سپاردنه‌ بوو، سه‌ری له‌ پی‌داگری که‌س و کاری مردووه‌که ده‌سو‌رما که‌ ده‌یانویست پارچه‌ داریک له‌ سه‌ر گۆری ئازیزه‌که‌یان بچه‌قینری. جا چونکه‌ که‌س نه‌ما‌بوو تابووتان دروست بکات و شه‌ر هه‌مووانی مژوول کردبوو، ئیدی ته‌رمه‌کانیان له‌ جۆلانه‌ی تۆر ده‌نا و‌به‌ خاکیان ده‌سپاردن، هه‌ندیجار دوو سی ته‌رمیان ده‌خسته‌ ناو یه‌ک جۆلانه‌وه. ئیدی خزم و خویشی مردووه‌کان ته‌خته‌ داریک، یان لقه‌ دره‌ختیک، یان هه‌ر شتیکی دارینیان ده‌خسته‌ ناو جۆلانه‌که‌وه، تا ئه‌وه به‌ خودا نیشان بدن چه‌ند به‌ په‌رۆشه‌وه‌ن که‌ مردووه‌کانیان به‌ ری و‌ ره‌سمی ته‌واو، واتا له‌ تابووتا بنیژرین، به‌لام رۆژگاری چه‌په‌گه‌رد دهره‌قه‌تی ئه‌و کاره‌یان نادات.

رۆژی کورته‌له، که‌ له‌ گه‌شت و گه‌ران ده‌گه‌رپته‌وه، ده‌بی‌نی جورما و کابرای کویره مووشه، ده‌گه‌ل باب‌ه یواکیم دا قسان ده‌که‌ن. له‌وه‌تای هاتبوونه ئیره، که‌ چه‌ند مانگیک ده‌بوو، هه‌یچ کاتی ریک نه‌که‌وتبوو به‌ ته‌نیا یارۆی

قەشە بدینن، زۆربەى کات دەیانىنى لە سەر مینبەرى پەرسنگەگە و لە دەستە راستى مورشیدەووە وەستاووە و سرووتى عەشای رەبانی ئەنجام دەدا، لە مەیدانى کلێساکەدا و لە دووا خاویا رابەرى جەماوەرى خەلکى دەکرد، لە رێ پەیمایەکاندا و بە پاسەوانى مەفرەزەکانى گاردى کاتولیک، بەشداری دەکرد، یان لە گۆرستاندا، نوێژى مردووی بە زمانى لاتینى لە سەر مردووان دەخویند. بیستبوویان کە وەختایەک دەچوووە سەفەر، هەموو دیار و دەقەرى سارای تەى دەکرد، کارى بۆ شەرقانەکان دەکرد، هەموو پێویستىەکی بۆ دینان. کە شەر دەستى پیکرد زۆر جار لە کانودوس دا دەبینرا، بە تاییەتى لە تاخى (گەرەک) سانتائینس. دەچوو تا گوێ لە ئیعتراфан بگریت و قوربانى موقەدەس بەوانە ببەخشى کە لە خەستەخانەدا، کەوتبوون و لە سەرە مەرگا بوون. کورتەلە، هەرچەندە چەند جاریک ریکەوتى قەشەى کردبوو، بەلام قەت قەسەى دەگەلدا نەکردبوو. بەلام ئەمجارەیان وەختایەک قەشەى ئەندام وردیلە، کورتەلە دەبینى کە خۆى بە فرۆشگاکەدا دەکات، دەستى بۆ رادەکێشیت و چەند قەسەىەکی میهرنامىزى لە گەلدا دەکات. یارۆى قەشە لەو کاتەدا لە سەر تەپلەکیک ولە هەنبەر جورماو کابرای نزیکیین دا، کە هەر دووکیان چوارمشقى دانیشتبوون، رۆنیشتبوو.

بابە یواکیم، لە کاتیکا زمانى بە لیووە قلیشاووەکەیا دینا، بەراویژیکى نائومیدانەووە بە جورماى گوت: " لەم دنیاىەدا هیچ شتیک ئاسان نییە، تەنانەت ئەو شتەنەش کە زۆر ئاسان دینە بەرچاو، ئاسان نییە. من وام وینا دەکرد، دەتوانم بىمە مایەى شادى تۆ... رۆو بکەمە هەر مالیک مژدەى خۆشیان بۆ بەرم." هەلۆهستەىەکی کرد، زمانیکى بە لیویا هینا. "نەها هەموو کارى من بوووە بەوہى کە بە زەیتى موبارەکەووە مال بە مال بگەریم، چاوى مردووان بنوقینم و تەمەشای عەزابى خەلکى بکەم."

کورتەلە لە دلی خۆیدا گوتى قەشە لەم چەند مانگەى داویدا زۆر پیربوو، بوو بە پیرەمیژیکى وردیلە. قژ بە سەریەووە نەمابوو، بیخی تاوہگازى سەرى، لە بەینى داوہ سپیە تەنکەکانى قژەکەىەووە دیاربوو. زۆر لاواز بووبوو، ئیسکە رەق و تەقەکانى شانى لە یەخەى جبە تالکیشەکەى، کە رەنگەکەى کال بووبوووەو شین دەچوو، زەق زەق دیار بوو. چرچ و لۆچ کەوتبوووە رۆخسارى، رڊینى سپى دەتگوت چۆرى شیرە، نەک هەر برسىەتى و پیری، بەلکو ماندوویەتیەکی لە رادە بەدەر بە چاوانیەووە دیاربوو.

جورما گوتى: "بابە، من شووی پیناکەم. ئەگەر ناچارم بکات خۆم دەکوژم."

جورما، بە هیمنى قەسەى دەکرد، بە هەمان ئارامى ئەو شەووە کە قەسەى لە گەل ئەو دووانەدا کردبوو. کورتەلە بۆى دەرکەوت کە قەشەکەى کومبى، هەمان ئەو قسانەى، پینشتریش بیستبوو، بۆیە هیچ بەلایەووە سەیر نەبوو.

قەشەکە، لە بن لیوانەووە گوتى: "نا، بە نیاز نییە ناچارم بکات. ئەسلەن باوہرى نەدەکرد کە تۆ رەفزی بکەیت. ئەو وەکو هەر کەسىکى کانودوس دەزانى کە هەر ژنیک مەمنونە پاچو داخوازی بکات وخیزانى لە گەلدا پیکبیتى. دەزانى پاچو کیتى، کچەکەم؟ هەلبەتە ئەو حیکایەت وچیرۆکانە دەزانى کە خەلکى لە بارەىەووە دەیگێرنەووە؟

بە سیمایەکی خەمبارەووە دانیشتبوو وچاوى برى بوو زەمینەى دووکانەکە. هەزارپیتىەکی بچکۆلە بە بەینى سەندەلەکانیا، کە پەنجە کەلە زەرد و نینۆکە رەش ودریژەکانى لیووە دەرہاتبوو، رەت بوو. لە جیاتى پیتىەک بەو میرووہدا بنیت، وازى لیھینا دريژە بە رپى خۆى بدات، تا دوورکەوتەووەو لە بەینى تەفەنگە ریزکراوہکاندا ون بوو.

به ډاويژنيکي نائوميډانه وه له سهری ږویي: "هر هه موو ټه و چيروکانه راستن، ټه وهی باسده کړی هيشتا قه تره له دهريايه، له وه موو تاوانه ډرډانه يه، پياوکوژي، دزي وتالانی، ټوله ټه سستيني خويناوی، کاريڼ نارپه او نا پيوستي وهکو گوی و لووت بريني خه لکی، هه رمه پرسه... سه رانسهری ژيانی شه ږه نگیزي وشيتايه تی بووه. به لام ټيستا ټه وه يه که به خوت دهيينی، ټه ویش وهکو ټه بوت جواو، تارامیلا، ډدراو ټه وانی دی مورشید کردوونی به ماستی مه ییو، گورگی کردووه به مه ږ، کردوويه تی به وهلی وخواناس. جا چونکه مورشید، ټه و گورگانه ی کردوون به مه ږ، خه لکانیکی، که کار و پيشه یان ته نیا ترساندنې خه لکی وتاوان و ږاو ږووت و تالان و ږو بووه، ناچار کردووه ژيانی خو بگوږن وگيانی ږو حانيه تی له جياتی قه ساوه ت و دلږه قی، به به ردا کردوون، بویه له شکر له دووی له شکر بو ټه م مه رزو بو و محاله ږی ده کړی، تا ټه م خه لکه له ناو ببه ن. ټاخر به رازیل و هه موو دنیا به چ عه قلیکه وه، ده ستیان داوه ته ټه م کار وتاوانه دزيوه؟ باشه ټه مه خوی له خویدا به لگه و نيشانه ی ټه وه نييه که مورشید له سهر هه قه وشه يتان به رازیلی داگیر کردووه و ټه م کوماره دژبه ری مه سیحی موباره که؟"

به په له قسه ی نه ده کرد، دهنگی به رز نه ده کرده وه، نه شپزه بوو نه خه مبار... ته نیا که ميک نيگه ران بوو.

کورته له گویي له جورما بوو، که به هه مان ډاويژنی ټارامی جارانه وه ده یگوت: "مه سه له که ټه وه نييه که به مه وی سهرسه ختی بنوینم، یان رقم له و بی، حه ز له چاره ی نه که م. ټه گه ر که سيکی دیکه ش خوازييني کردبام، هه ر قاييل نه ده بووم. من نامه وی دووباره شوو بکه مه وه بابه."

قه شه که ی کومبی ټاهيکی هه لکيشا وگوتی: "زور چاکه. ليټ تیده گم. سه بر ده که ی با بزانیڼ ږه وشه که به ره و کوڅ ده ږوات، ټاخری خير بی. که خوت حه زناکه ی ته مه جبوور نیت شووی پيیکه ی ته، پيوست به وه ش ناکا خوت بکوژي. ليږه، له بيلومونته من ماره ی خه لکی له یه کدی ده ږم، ليږه دا شتيک نييه به ناوی زه ماوه ندی مه ده نی." سووکه بزه يه کی ږه وته نی که وته سهر ليوی، ږرشنگیکی له زگين له چاوی بووه وه. "به لام ناکړی، یه کسه ر ټه و خه به ره ی بده ينی. نابی هه سستی بريندار بکه ی ن. خه لکانی وهکو پاچو هينده هه ستیارن، هه نديچار له شيت ده چن. خوويه کی دیکه شيان هه يه که من زورم پی سه يره، ټه ویش هه سستی غروور وکبريایه، که له غروور يان بدری، وهکو ټه وه يه برينيان بکوليني ته وه. دارو نه داریان ټه و غرووره يه. که واته جار ی پی ده ليين که ټو تازه بيوه ژن که وتووی، هيشتا وه ختی ټه وه ت نه هاتووه شوو بکه يته وه. با بو خوی چاوه ری بکات. به لام ټو ده توانی شتيک بکه ی که دلې پيخوش بیت، خواردنی بو ببه بو فاندافلیا، ټه مه ی زور پيخوش ده بی، چونکه بو منی باسکر دووه که چند حه زده کات ژنيک هه بی به خه میه وه بیت، ټه م کاره بو ټو هيچی تيناچیت ټه ویش دلې پی خوشده بی. پاشان به ره به ره ټه م مه سه له يه ی له بير ده به ينه وه."

به يانی تا ټه وکاته، دنیا کړوکپ بوو. به لام به ره به ره دهنگی ته ق و توقی ږچرپچری تفهنگان و ږمبه ی ټوپين دووره ده ست ده سستی پيکړد.

بابه یواکیم دووباره گوتی: "ټاگريکی سه يرت ناوه ته وه... پيس عاشقی ټو بووه، به جوړی که وتووه ته داوی ټووه که دویشه و هاتبوو بو خه لوه تخانه که تا ږه زامه ندی مورشید به ده ست بيڼی. وتيشی ټاماده يه ټه و دوو زه لامه ش، به و حيسابه ی که س و کاری ټون، قه بوول ده کات و ټاماده يه له ماله که ی خویدا به خويوان بکات..."

ټه وسا له ږر هه ستايه سهر پتيان.

کابرای نزیکیین دووچاری نوره پژمینیکی ئهوتو بوو، که سهراپای بهدم پژمینه که یه وه دههژی وکورتله له قاقای پیکه نینی دا، زور دلی به وه خوش بوو که ببی به زرکوری پاچو، ئیدی خه می خورد و خهوی نه ده ما.

جورما، به هه مان مکوریه وه گوتی: "من نه له بهر ئه مه و نه له بهر هیچ شتیکی دیکه، شووی پیناکه م." به لام چاوی داخست و له سه ری رۆیی: "به لام ئه گهر ئیوه به پیویستی ده زانن، من ئاماده م خواردنی بو ببه م."

بابه یواکیم سه ریکی له قاند، سوپایه وه تا بکه ویته ری که له ناکاوا یاروی کویره مووشه، له جیی خوی راپه ری و قولی گرت. کورته له که سه رو سیمای نیگه رانی ئه وی بینی، پیشبینی ئه وه ی کرد ده یه وی چ بلایت.

کابرا، به دوو دلپیه وه، چاویکی به ده وره به ری خویدا گپراو له بن لیوانه وه گوتی: "تو ده توانی یارمه تیم به دیت. بابه، تو بی تو ئه و خواجه ی که باوه رت پییه تی ئه و چاکه یه م له گه لدا بکه. من په یوه ندیم به م شتانه وه نییه که لیردها روو ده دن. من به ریکه وت که وتوومه ته کانودوس. به خوت ده زانی من نه سه ربازم و نه سیخورم، هیچ کاره م. تکات لیده که م یارمه تیم به د."

قه شه که ی کومبی به دلوقانیه وه ته مه شایه کی کرد وله بن لیوانه وه گوتی: "تا لیره ده رباز ببیت؟"

کابرای نزیکیین، به دم سه ر له قاندن وزمانه لالکیوه گوتی: "به لی، به لی، نایه لن لیره برۆم و ئه مه ش کاریکی رهوا نییه."

بابه یواکیم له بن لیوانه وه گوتی: "تو ده بوایه ئه و کاته ی ده رفه ت هه بوو خوت ده رباز بکرده یه، ئه و کاته ی که هیشتا سه ربازه کان هه موو جیه کیان نه ته نی بوو."

پیاوه کویره مووشه که، به دم گله یی و په لمه گریانه وه، ئاماژه ی بو چاوه سووره ئاوساوه ده رپوقیه کانی خوی کرد وگوتی: "مه گه ر حاله نابینی؟ به بی چاویلکه هه ر زور کوله وارم، کویری ته واوم. مه گه ر ده کرا به تا قی ته نیا و به م حاله وه هه لیم؟ ئاخه ر چۆن له م ده شت و بیابانه کاکه به کاکیه ریم ده رده کرد؟"

به راده یه ک هه لچوو بوو، ده نگی بوو بوو به زیقه زیق: "من نامه وی لیردها وه کو مشکی ناو ته له بمرم!"

یاروی قه شه چه ند جاریک چاوی تروکاند. کورته له هه سته ی کرد ته زوو یه کی سارد به مؤره غه ی پشتیا هات. هه ر کاتی کابرای چاو پرووش، پیشبینی مه رگی هه موویانی کردبا، کورته له هه مان حاله لیده هات.

قه شه وردیله که گوتی: "منیش نامه وی وه کو مشکی گیرۆده ی ته له بمرم." زور به ئه سپایی قسه ی ده کرد: "منیش هیچ په یوه ندیه کم به م شه ره وه نییه و که چی... سه ری با دا وه کو ئه وه ی بیه وی وینه یه ک له خه یال دانی بتارینی "من هه زده که م یارمه تیت به دم، به لام ناتوانم. ته نیا ئه و چه کدارانه ده توانن له کانودوس وه ده ربکه ون که ده چنه شه ر. باوه رناکه م تو له و قه ناعه ته دا بی که من بتوانم به گه ل ئه وانه بکه وم؟" ده ستیکی ته کان دا و" ئه گه ر باوه رت به خودا هه یه خوت به و بسپییره. حاله حازر ته نیا ئه و ده توانی فریامان بکه وی. خو ئه گه ر باوه رت پی نییه، مخابن که س نییه یارمه تیت بدات، دۆستی ئازیز."

وه ده رکه وت، لاقی له دووی خوی راده کیشا، شانه کانی دا که وتبوو، خه مبار بوو. ئه و سی نه فه ره فریا نه که وتن، گه نگه شه ی ئه م دیداره ی ئه و بکه ن، چونکه برایانی فیلانوقا، له و کاته دا له گه ل چه ند که سیکی دیدا خویان به فروشگایه که دا کرد. کورته له له قسه کانی ئه وانا، ئه وه ی بو ده رکه وت که شه رپقانه کان خه ریکی لیدانی زنجیره

سه‌نگه‌ریکی دیکه‌ن له رۆژئاوای (فازندا فلایا) ریک له پیچه‌کانی روبراری فازا - پاریس، به‌ران‌بهر ئوتابولیرینیو، له بهر ئه‌وه‌ی گوایه به‌شیک له قۆشه‌نی دژمن له ئافافیلا پاشه‌کشه‌ی کردبوو و به‌نیاز بوو به‌ره‌به‌ره ده‌وری ئوکامبایو بگری، و له‌م ده‌قه‌رده‌دا سه‌نگه‌ر بگری. وه‌ختایه‌ک برایانی فیلانوقا، به‌چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نییه‌وه له‌ کۆگا و فرۆشگایه‌که وه‌ده‌رکه‌وتن و رۆیشتن، کورته‌له‌ و جورما که‌وتنه‌ دل‌دانه‌وه‌ی کابرای نزیکیین، که‌ دوا‌ی دیداره‌که‌ی له‌ گه‌ل‌بابه‌ یواکیم دا، هینده‌ نیگه‌ران و نائومید بووبوو که‌ رۆندک به‌ چاوانیا ده‌هاته‌ خوارئ و ددانه‌ چۆقه‌ی پیکه‌وتبوو.

ئه‌و ئیواره‌یه، کورته‌له‌ به‌گه‌ل جورما که‌وت که‌ ده‌چوو بۆ فازندا فلایا تا خواردن بۆ پاجو به‌ریت. جورما، داوای له‌ یارۆی نزیکیین کرد که‌ ئه‌ویش له‌ گه‌لیاندا بروات، به‌لام ئه‌و هینده‌ له‌ پاجو ترسا بوو وه‌ینده‌ له‌وه‌ ده‌ترسا به‌ کاندوس دا بسورپیته‌وه، نه‌ویرا له‌ گه‌لیاندا بروات. خواردنی شه‌رقانه‌کان له‌ شه‌قامه‌ بچوکه‌که‌ی ساوکپریانودا ئاماده‌ ده‌کرا. له‌وینده‌ر باقی ئه‌و حه‌یوانانه‌یان، که‌ پاجو تالانی کردبوون، سه‌ر ده‌بری. کورته‌له‌ و جورما چوونه‌ ریزیکی دوورو درێژه‌وه، تا ئه‌نجام گه‌یینه‌ لای کاتارینای، ژنه‌ لاوازه‌که‌ی ئه‌بوت جواو که‌ له‌ گه‌ل ژنانی دیدا، گوشت و نان، ئاوی ئه‌و جه‌وه‌نده‌ و کوندانه‌یان که‌ نه‌وجه‌وانه‌کان له‌ سه‌رچاوه‌ی ساویدرو پریان ده‌کرد، دابه‌ش ده‌کرد. ژنه‌که‌ی داروغا، سه‌له‌یه‌کی پر له‌ خواردنی دایه‌ ئه‌و دووانه‌و چوونه‌ ریزی ئه‌وانه‌وه‌ که‌ به‌ره‌و سه‌نگه‌ره‌کان ده‌رۆیشتن.

ده‌بوایه‌ به‌ جاده‌ی ساوکریسپیدا تیبپه‌رن و پاشان به‌ ماته‌ مات و چوار چنگۆله‌، به‌ شیوه‌کانی که‌ناری روبراری فازا - پاریس دا برۆن، ئه‌م که‌ند وله‌ند و پیچ و په‌نایانه‌ له‌ گولله‌ی دژمن ده‌یپاراستن. له‌ روبراره‌که‌ به‌ولاوه‌ ئیدی ژنان نه‌یانده‌توانی به‌ کۆمه‌ل ریبکه‌ن، به‌ تاک تاک، به‌ راکه‌ راک، به‌ زیکزاک رییان ده‌کردو - خو ئه‌وانه‌ی زۆر سل و سرک بوون - به‌ چوار چنگۆله‌ ده‌رۆیشتن. مه‌ودای نیوان دۆله‌کانی که‌نار روبراره‌که‌و سه‌نگه‌ره‌کان دوو سه‌د سه‌ی سه‌د مه‌تریک ده‌بوو. کورته‌له‌ که‌ چمکی کراسه‌که‌ی جورمای گرتبوو و غاری ده‌دا، ده‌یتوانی بورجه‌کانی په‌رستگه‌ی مه‌سیحی موباره‌ک بدینی که‌ پرپوو له‌ شه‌رقانین سه‌گقان، به‌ ده‌سته‌ چه‌پا قه‌دپاله‌کانی ئافافیلا بوو، که‌ دلنیا بوو له‌وینده‌ره‌وه‌ لوله‌ی هه‌زاران تفه‌نگ رۆو له‌وان بوو. گه‌یینه‌ دیار سه‌نگه‌ره‌که‌، شه‌لالی ئاره‌قه‌ بوو. دوو ده‌ست به‌رزی کرده‌وه‌و له‌ ناو سه‌نگه‌ره‌که‌ داینا. چاوی به‌ چاره‌ی دزیو و شیواوی پاجو که‌وت.

کابرای چه‌ته‌و رینگری جاران، سه‌ری له‌ دیتنی ئه‌وان له‌وی نه‌سورما. یارمه‌تی جورمای دا که‌ دابه‌زیته‌ ناو سه‌نگه‌ره‌که‌، وه‌کوو پووش به‌رزی کرده‌وه‌، به‌ ئاماژه‌ی سه‌رو بیهیچ بزه‌یه‌ک خیره‌هانی کرد. ره‌فتاری هینده‌ ئاسایی بوو، که‌ هه‌ر که‌سیک دیتبای وای ده‌زانی ئه‌م ژنه‌ زۆر رۆژی تریش بۆ ئیره‌ هاتوو. سه‌له‌ خۆراکه‌که‌ی لینیان وه‌رگرت. ئاماژه‌ی بۆ کردن که‌ تۆزیک لا که‌ون، چونکه‌ رینگه‌ی ئه‌و ژنانه‌یان گرتبوو که‌ کاریان ده‌کرد. کورته‌له‌ به‌ناو ئه‌و شه‌رقانانه‌دا ده‌سورپیه‌وه‌ که‌ به‌ چیچکانه‌وه‌ دانیشتبوون و نانیان ده‌خوارد یان قسه‌یان ده‌گه‌ل ئه‌و ژنانه‌دا ده‌کرد که‌ تازه‌ گه‌یی بوونه‌ جی، یان له‌ به‌ینی ئه‌و داره‌ کلۆره‌وه‌، که‌ ده‌یانته‌وانی، له‌وینده‌ره‌وه‌و به‌ بیئه‌وه‌ی بدینرین، ته‌قه‌ له‌ دژمن بکه‌ن، ته‌مه‌شای ده‌رییان ده‌کرد. کۆتایی سه‌نگه‌ره‌که‌ ده‌گه‌ییه‌ فه‌زایه‌کی نیمچه‌ بازه‌یی، هه‌ندئ به‌رینتر بوو و جینگه‌ی خه‌لکانیکی زیاتری تیا ده‌بووه‌وه‌. پاجو له‌ سوچیکا رۆنیشت. ئاماژه‌ی بۆ جورما کرد که‌ بروات له‌ لایه‌وه‌ دانیشیت. که‌ بینی کورته‌له‌ دوو دله‌ و نازانی چ بکات، ئاماژه‌ی بۆ قاپه‌ خۆراکه‌که‌ کرد، ئیدی کورته‌له‌ش چووه‌ پیتشه‌وه‌و بوو به‌ هاوسفره‌ی پاجو و جورما.

ماوهیهک بووری، پاجو ورتهی نهکرد، به بیئهوهی سهیری ئهوان بکات، سهرگهرم و مژوولی نانخواردن بوو. جورماش تهمهشای پاجوی نهکرد. کورتهله له دلی خویدا گوتی جورما بی عهقله شوو بهم پیاوه ناکات که دهتوانی ههموو کیشه و ئاریشهکانی بو چارهسه بکات. بوچی دهبی ئهوهنده بیر له ناحهزی (ناشیرینی) ئهم پیاوه بکاتهوه؟

ناوبهناو دزه نیگایهکی پاجوی دهکرد. باوهری نهدهکرد، ئهم پیاوهی که بهم جووره خوینساردانه دانیشتبوو و نانی دهخوارد و زور بیموبالات دیاربوو - که تفهنگهکهی به قهد دیواری سهنگهکهوه ههلهپهساردبوو، بهلام خهنجر وقههکهی ههر بهقهدهوه بوو ورهخت و فیشهکدانهکهی نهکردبووهوه - ههمان ئهو پیاوه بی - که به دهنگی لهرزوکهوه، خوازیبینی له جورما کردبوو. لهو کاتهدا دهنگی تهقه و توپباران بهردهوام نهبوو.

دهنگی دووره تهقهی پچرپچر دههات، گوینی کورتهله بهو شتانه راهاتبوو. ئهوهی کورتهله پیی رانهدههات، رهمبه و تهقینهوهی گولله توپان بوو، ئهو تهقینهوانهی گوینیان کهر دهکرد، گهرد و توزی دنیای دهکرد به ئاسمانا، خانوو و ئاوهدانیانی دادهروخاند وچالی گهرهی دهکرده عاردی، فریادو هاواری مندالانی ترساوی به دواوا دههات و زورجار جهنازهی لهت و پهتی به ئاسمانا دهبرد. ههرکه دهنگی تهقینی توپیک دههات، ئهو یهکهه کهس بوو خووی به عاردیدا دهدا، چاوی دهنوقاند، له ئارهقهدا ههلهکشا، ئهگهر جورما وکابرای نزیکیین لهو نزیکه بوایهن خووی بهوانهوه دهقرساند و ههولیدهدا ویرد ودوعایان بخوینیت.

بو ئهوهی بیدهنگیهکه بشلهقینی، به شهرمیکهوه پرسی ئایا راسته یواکیم ماکامبیرا وکورهکانی، پیش ئهوهی بکوژرین، (ئاماتادیرا) کهیان له کار خستبوو. پاجو، بهرسقی دایهوه نهخیر. بهلام ئاماتادیراکه، چهند روژیک دواتر، به ماسونیهکاندا تهقی بووهوه و سنی چوار نهفهری توپخانهکهی بردبوو به حهواوا. لهوه دهچی خوا ئهوهی له تولهی شههید بوونی مالباتی ماکامبیرادا کردبی؛ تا خوینیان به فیرو نهچی. چاوانی کونه ریگرهکه، خویمان له چاوانی جورما دهذبییهوه، جورماش وهکو ئهوه بوو گوینی له قسهکانی کابرا نهبیته. پاجو، که هیشتا رووی دهمی له کورتهله بوو، له سهری رووی که رهوشی ماسونی و کافرهکان له ئافایلا، روژ به روژ خراتر دهبیته: خهریکه له برسانا و له تینواندا دهمرن، گاردی کاتولیک تهنگیان پی ههلهچنیون، ئهوهندهیان لیکوشتوون، که به تهواوهتی نهترهیان بهرداوه. تهنانهت شهوناله وگریانیان دهگاته ئیرهش. ئایا ئهمه نیشانهی ئهوه بوو که بهو زوانه لیتره دهرویشتن؟

پاجو، دوو دل دیار بوو. چهناگهی بهرهو باشوور دریژ کرد و له بن لیوانهوه گوتی: "کیشهکهمان لهویندهره... له کیماداس و موته سانتو... ماسونیان، تفهنگ، توپ، مهرو ماللات، ئازوووقهیان به لیشاو دهگاتی، حالی حازر یهک قافلهی خوواکی دیکه بهریوهیه... بهلام ئیمه ههموو شتیکیان له تهواوبووندایه."

جیگهی کونه برینهکهی به سهر روخساره زهردهکهیهوه گرژ بوو. ئاوری لای جورمای دایهوهوه گوتی: "ئهمجاره دهبی من ری لهم قافلهیه بگرم." کورتهله ههستیکرد پاجو ئهمی فهراموش کردوو، به فرسهخان له خووی دوور خستووتهوه. "حهیفی دهبی لهو کاته ههستیارهدا برۆم."

جورما، به ئارامی و به حهواس پهرتی تهمهشایهکی روخساری یاروی کونه چهتهی کرد و هیچی نهگوت.

"مهعلوم نییه، چهند روژ لهوی دهمینمهوه، به نیازین له دهوروبهری جویتییه غافلگیریان بکهین. به کیمانی (به لای کهمهوه) سنی چوار روژمان پیدهچی."

لیوی جورما، له بهر یه ک ترانان، به لام هیچی نه گوت. له وه تای هاتبوو تاقه قسه یه کی له دم دهر نه چوو بوو.

له و دممه دا هممه مه یه ک له سهن گره کانه وه به رزبو وه وه، کورته له بینی کومه لیک شه پقان، به دم هه راو زه ناوه به ره و لای ئه مان دین. پاچو هه ستایه سهر پییان ودهستی دایه تفهنگه که ی. ژماره یه ک شه پقان به هه له داوان دهه اتن و خو یان به وانه دا ده کیشا که دانیشتبوون. تا گه یینه لای ئه مان. له دهوری پاچو خر بوونه وه، ماوه یه ک لئی رامن به بیئه وه ی که سیان قسه یه ک بکات.

ئه نجام پیره میړدیک که خالیکی تووکن به ملیه وه بوو گوتی: " تارامیلا مردووه. که خه ریکی نان خواردن بوو گولله یه ک به گوئی که وت."

تفیکی پو کرده ئه رزه که و له بن لیوانه وه گوتی: " پاچو به خخت سوتا."

تیوتونیولیل کافالاکانتی جه وان به دهنگی به رز ده لیت: " ئه مانه پیش ئه وه ی بمرن بوگن ده که ن." به خه یالی خو ی ئه و قسانه ی له دلی خویدا کردبوو. که س گوئی لینه بوو بوو. به لام ترسی ئه وه له ئارادا نه بوو که قسه که ی گه یی بیته گوئی برینداره کان. هه رچه نده خه سته خانه مهیدانیه که ی ره تللی یه که م له که لینیکی نیوان ئافافیل و مونته ماریو دامه زرابوو، جیگا که ی ئه مین بوو. گولله ی تفهنگان نهیده گرتوه، به لام ئه وه ی مایه ی نیگه رانی و بیزاری برینداره کان بوو، گرمه و زرمه و پمبه ی توپان لیړه دا به راده یه ک دهنگی ده دایه وه، ناچار ده که وتنه هاوار و فریاد بو ئه وه ی دهنگیان بگاته که سیک. نه خیر، که س گوئی لییان نه ده بوو.

بیرو که و وینای گهنین و بوگن کردن تیوتونیولیل کافالاکانتی عه زاب ده دا. ئه م کوره خویندکاری دوا سالی کولیزلی پزیشکی زانکوی ساوپاولو بوو، که له خو شه ویستیه وه بو کومار، خو به خشانه ناوی خو ی له و قوشه نه دا نووسی که به ناوی به رگری له کومار، که وتبووه ری تا په لاماری کانودوس بدات. که واته ئاساییه ئه مه یه که مجاری نه بوو که خه لکانی بریندار یان خه لکانی له گیانه لالا، یان مردوو بدینیت. به لام ئه و محازره انه ی زانستی تویکاری، کرده ی تویکاری جه نازه له هوله کانی تویکاری له کولیزلی پزیشکی و، بریندارانی خه سته خانه کانی فیرکاری، له کوئی و ئه م دوزه خه ی ئافافیل که بوو بوو به ته له ی مشکان له کوئی؟ ئه وه ی که گیزی کردبوو، ئه وه بوو که جه نازه کان زور زوو ده له وتان، برینه کان زور خیرا هه ویان ده کرد، کرمی ده بوون و چلکیان ده کرد و یه کسه ر بوگن ده بوون.

بابی له و کاته دا که له ویستگه ی قیتاری ساوباو لو به ری ده کات پیی ده لیت: " ئه مه بو کاره که ت به سووده، ئه مه بو خو ی ده بیته جوړه راهیتان ومه شقیکی سهره تایی." به لام ئه وه ی لیړه داو له هه رشتیکی دی پتر موماره سه ی ده کرد و راهیتانی له سهر ده کرد، برینه وه بوو. به هه رحال تاقه شتی که له م سی هه فته یه دا فیری بوو بوو ئه مه بوو که: " ژماره ی ئه و سهر بازاره ی که به گانگرین دهمردن زور زیاتر بوون له وانه ی که به برینی گولله دهمردن، ئه وانه ی که شانسی نه جات بوون یان هه بوو، زیاتر ئه وانه بوون که گولله یان قه مه به رلاق و ده ستیان که وتبوو، واته بهر ئه و ئه ندامانه ی که بنیاده م به بی ئه وانه ش ده ژی - که وتبوو، به مه رجی ئه و ئه ندامانه خیرا به اتبانه برینه وه. ته نیا له سی پوژی یه که م دا، ئه وه نده یان کلوروفورم (بهنج) هه بوو که به شی ئه وه بکات به شیوه یه کی ئینسانی نه شته رگری برینه وه ی ئه ندامه که ی له ش بکه ن، ئه و پوژانه تیوتونیو، شریقه کانی کلوروفورمه کانی ده شکاند، پارچه یه ک لوکه ی پی ته ر ده کردو، ده یخسته سهر هه ردوو کونه لووتی کابرای

بریندار و، جه پراحه که ی له شکر، ئالفردو گاما، که پزیشکیک بوو به پله ی نه قیب، به هانکه هانک به هره (مشار) ده که و ته برینه وهی دهست و لاقه برینه کان. که کلوروفورمیان ته و او بوو، ئیدی له جیاتی کلوروفورم، پیکی عاره قی نه یسه که ریان دهرخواری کابرای بریندار دها، که عاره قیش ته و او بوو، ئیدی به بی بهنج نه شته رگه ریبه که یان بو دهرکد به و ئومیده ی که کابرای بریندار له هوش خوی بچیت و به دم نالین و هاواره وه سهر له جه پراحه که نه شیوینی. به لام نها تیوتونیولیل کافالانتی، ئه و لاق و دهست و پی و باسکانه ی دهریبه وه که تووشی گانگرین بوو بوون، به دوو یاریده دهری دکتوران، برینه که یان تووند دهرگرت، تا له هوش خوی بچی و نه جو لیته وه. دوا ی برینه وه ی نه دنامه که ئیدی بارووتی به جیگای برینه که دا دهرکد و ئاگری تی به رده دا یان پونی داغی پیوه دهرکد تا ببرژیته وه. ئه مه ئه و شیوازه بوو که نه قیب ئالفرد گاما، بهر له و بویه ره سه خیفه، فیزی کرد بوو.

به لی، سه خیف و شه یه کی گونجاوه بو ئه م حاله ته. چونکه نه قیب ئالفرد گاما ده یزانی، ژماره ی توپچیان زورن، به لام ژماره ی پزیشکان که من و به شی ئه م هه موو بریندارانه ناکه ن، له وه ش گرینگتر ئه وه بوو که پزیشکانی کارامه و به ئه زموون له کاری نه شته رگه ری مه یانیدا که م بوون، ئه و ئه م کاره له جه نکه له کانی پاراگواوه فیرو بوو بوو، وه ختایه ک خویندکاری کولیژی پزیشکی ده بیت، خو به خشانه له وینده ر خزمه تی سوپایی کرد بوو، ریک وه کو ئیستای تیوتونیو که خو به خشانه هاتبوو بو ئه وه ی له کانودوس خزمه تی عه سکه ری بکات. به لام دکتور ئالفرد گاما له شه ری پاراگوایدا، خوی گوته نی دوو چاری (قایروسی توپخانه) بوو بوو. ئه مه قایروسی بوو که هه فته یه ک له وه پیش ئه وی کوشتبوو، ئیدی یاریده دهره گه نجه که ی به جی هیشتبوو به تاقی ته نیا به نزیکه ی دوو سه د نه خوش و بریندار و نیمچه مردوو، رابگات که هه موو به سهر یه کا، له خه سته خانه مه یدانیه که، که وتبوون. هه موو نیمچه رووت و قووت، بونی بوگه نیان سه ردار ی بی سهر دهرکد، کرم دابوویه برینه کانیان، له و گو ره که وتبوون، به ده گمه ن یه کی که هه بوو سه سیری یان به تانیه کی بهر که وتبی. ده سته ی پزیشکانی سهر به ره تلی یه که م، دابه ش کرا به سهر پینج ده سته دا. ده سته که ی نه قیب ئالفرد گاما، تیوتونیو، بهر به شی باکووری خه سته خانه که که وت، یانی له و به شه مه سئوول بوون.

قایروسی توپخانه کرد بوویه کاریک که دکتور وه کو پیویست به نه خوشه کانی رانه گات. زورجار ریکده که وت له گه رمه ی کارکردنا، ده سته برداری نه خوشه کانی ده بوو، به هه شتاو به چیا یه که دا هه لده گه را و خوی ده گه یانده (ئالتودوماریو) که توپه کانی ره تلی یه که م به ریز له و به رزاییه دامه زرینرابوون، ئیدی له وی توپچییه کان ریگه یان دها توپی کروپ و ته نانه ت ئاماتا دیراش به تهنینی. تیوتونیو، گوته ی ماموستایه که ی بیر ده که ویته وه که لافی ئه وه ی لیده دا که بورج و قه لایه کانی کانودوس به ده سته ی جه پراچیک ویران دهرکین. نه قیب دوا ی توپبارانه که، ئیدی دلی ئیسراحه تی دهرکد، خوی ده گه یانده سه نگر و که لینه که ی سهر لوتکه ی شاخه که. ئه مه پیاویکی به و، سووره، سه رحال و چالاک و دلسوز، خوی وه ققی ئه رک و کاره که ی کرد بوو. له هه وه ل پوژوه که تیوتونیو پیی نابووه ناو سه ربازخانه که، نه قیب ئه وی به گه ن کرد بوو و چوو بووه دلاییه وه. ئیدی که سایه تی کراوه ی نه قیب، ژیانی پر ماجه رای، حیکایه ت و نوکته خوشه کانی به جو ری یاروی خویندکاری ئه فسوون کرد بوو، که بریاری دا دوا ی ته و او کردنی خویندن و دهرگرتنی شاده تنامه، وه کو ماموستا که ی له سوپادا بمینیته وه. دوا ی ئه وه ی که تیبه که بو ماوه یه کی که م له سلفادور لایدا، دکتور گاما، تیوتونیوی له گه ل خودا بردبوو، پیاسه یه کی کولیژی پزیشکی زانکوی باهیا و کاته درای (پراسا دا باسیلیکا) ی پیکرد بوو، به رانه ر چه ند بینایه کی روکار زهردی، به په نجه ره ی دریژی تاق و که وانه گو تیکی... دکتور و شاگرده که ی له ژیر دار نه رگیل و گو یز هیندی هکان، به رانه ر

بەو دەكەو كوشكانەى لە سەر شوۆستەكان دروست كرابوون، شوۆستەكان كاشى رەش و سىپى كرابوون، لە ناو ئەو دەستفروشانەى كە بانگەوازيان بۆ شتەكانى خو دەكرد و ئەو ژنانەى كە خواردنى كوللوى سەر ئاگردانيان دەفروشت، دكتور وقتابىيەكەى بە دەم بيراندى خواردنەو تا بەرەبەيان دانىشتبوون و ئەوسا سەرحال و شەنگول سەرى قەحپەخانەكەى ژنانى دوو رەگيان دابوو. وەختايەك سواری قيتارى كيماداس بووبوون، دكتور گاما، مورید و وقتابىيەكەى ناچار كردبوو كە قومی دەرمانى پشانەو بەخواتەو بۆ ئەوئەوى تووشى "سفسلى ئەفريقايى" نەبیت.

تیوتونیو، كە خەرىك بوو دەرمانى كنین و ئاوى بە نەخۆشیكى ئاوە گرتوو دەدا، كە بە دەم تايەكى گەرمەو كەوتیوو و پینە، ئارەقەكەى سەر هەنیەى دەسپرى.

لە لایەكیەو سەربازىك كەوتبوو كە ئانىشى برابوو، لە لایەكى دیکەو، سەربازىك كەوتبوو كە گولە بەر پاشەلى كەوتبوو، كشتەكى كۆمى پچرى بوو و پيسايى راناگرت، بۆنى بۆگەنى پيسايى و بۆنى گوشتى ئەو جەستانەى لە دوورى خەستەخانەكە دەسووتینران تیکەل بوو. تاقە دەرمانى كە لە خەستەخانە مەیدانیەكەدا مابوو تەنیا كنین و ئەسیدی كاربولىك بوو. یودوفورم و كلوروفورم تەواو بووبوو. ئیدی دكتورەكان ناچار بوون لە جياتى بەنج و دەرمانى بى هۆشكرن، بیسموت و كالمیل بەكار بێنن. بەلام نە ئەوئەوش تەواو بووبوو. ئیدی تیوتونیو، برینەكانى بە ئا و ئەسیدی كاربولىك پاك دەكردەو. دادەنىشت و بە دەستی خو ئا و ئەسیدی كاربولىكەكەى تیکەل دەكرد. ئیدی "كنین"ى تیکەل بە نیو پەرداخ ئا دەكرد دەیدا بە نەخۆشەكانى دى "كنین" یان زۆر بوو؛ ئەگەرى بلبووونەوئەى مالاريا زۆر بوو... دكتور گاما گوتبووى مالاريا "گەرەترین فاكترى كوشتار بوو لە شەرى پاراگادا". لەوئى ژمارەیهكى زۆرى لە سەربازيان كوشتبوو. بەلام لەم هەریمە وشك و برینگەدا، كە پيشكە تەنیا لە زونگاوه زۆر كەمەكاندا زاوژى دەكەن، مالاريا نییە.

تیوتونیو، دەزانى كە كنین هیچ سوودیكى بۆ برینداران نییە، بەلام بەلای كەمەو دڵخۆشى ئەوئەیان دەداتى، كە دەرمان دەكرین. ئیدی نەقیب گاما، لە بەر نەبوونی دەرمانى دى، لە پۆژى بویەرەكەو دەستی بە بەكار هێنایى كنین كرد.

تیوتونیو، بىر لە چۆنیەتى روودانى بویەرەكە دەكاتەو... چۆن رووى دابوو. خوئى لەویندەر نەبووبوو. بۆیان گێرابووئەو. لەو بە دواو، ئەو بویەرەو خەون بېینی بە جەنازەین بۆگەنەو، بووبوو مۆتەكە و ئەو چەند سەعاتە خەو كەمەى بە هەزار زەحمەت بە دەستی دینا، لى حەرام دەكرد. لەو خەونە ئاچر و باجرەیدا پزىشكە روو خۆشە، چالاكەكە، حەشوەى تۆپە كرۆپە سى و چوارەكە ئاگر دەدا. لە پەلە پەلى خوئا، بە باشى قەپاخى تۆپەكە داناخاتەو، ئیدی لە كاتى تەقاندنى تۆپەكەدا، ئاگر لە قەپاخە نیمچە كراوەكەى تۆپەكەو، دەردەچى و بەرمیلیكى پڕ لە بارووت و تەقەمەنى لەو نزیكانە دەبى و گر دەگریت. لە تۆپچیهكانى بیستبوو، كە گێرابووئەو، چۆن دكتور گاما چوو بوو بە حەوادا و بیست سى مەتر لەولاترەو وەكو تۆپەلە گوشتىكى شیواو، كەوتبوو سەر ئەرزەكە. لەو بویەرەدا ملازى یەكەم ئودیون كوریولانودى ئەزىفیدو و ملازى دووهم جوزیه دو ئامارال و سیان لە دەستەى تۆپخانەكە كوژرابوون و پینج سەربازى دیکەش دووچارى سووتان بووبوون. وەختى تیوتونیو، گەیبوو بەرزاییهكانى ئالتودوماریو، خەرىك بوون جەنازەكانیان دەسووتاند، ئەمە رینمایى ئەنجومەنى پزىشكان بوو؛ چونكە جەنازەكان بە ئاسانى نەدەنیژران: چونكە هەلكەندى ئەرزەكە لەو تەق تەقەدا زۆر زەحمەت بوو و وەختى زۆرى لى بە فیرۆ دەدان، چونكە قولنگ و بیل، كاریان لەو تاویرانە نەدەكرد.

ئىدى دەستوروى سووتاندنى جەنازەكان قەرقەشەيەكى تووندى لە نيوان جەنەرال ئوسكارو قەشەكەى رەتلى يەكەم بابە لىزار نايەوہ كە سەر بە فيرقەى كاپوسىنى بوو، قەشەى نافىرى ئەم كارەى بە "كەچرەويەكى ماسوئى" دەزانى.

تيوتونيو، يادگاربيەكى دكتور ئالفريدو گامى لە لا بوو كە زور شانازى پيوە دەکرد: شريتىكى چاوەزارى (سەيد بونفيم) ى داھينەرى پەرچوان بوو، كە عەسرى ئەو رۆژە، لە باھيا، ئاكروباتانى پەتبان، لە كاتەدرای (پراسادا باسيليكا) پينان فرۆشتبوو. بە تەمايە ئەگەر جاريكى دى پىي كەوتەوہ ساوپاولو، بيداتەوہ بە بيوہژنەكەى دكتور. بەلام تيوتونيو، لەو باوەرەدا نەبوو، چاوى بەو شارە پرون ببيتەوہ كە تيايدا لە دايك بووبوو، چوو بووہ قوتابخانە وبە ھەواى ئارمانىكى رۆمانتىكى، واتە خزمەتى نيشتمان و شارستانىت، پەيوەندى بە سوپاوە كەردبوو.

لە زەرفى ئەم چەند مانگەدا، ھەندى لەو بيرو باوەرەنەى كە بەلاى خويەوہ لە كيو قايم تر بوون، تەواو لەق بووبوو، بۆ نموونە ھەستى نيشتمانپەرەرى، ئەو ھەستەى كە لەو رۆژەوہ خۆبەخشانە پەيوەندى بە ريزەكانى سوپاوە كەردبوو، پىي وابوو تىكەل بە خويى ھەموو ئەو كەسانەيە كە لە ھەر چوار نكالى بەرازيلەوہ بۆ ئيرە ھاتبوون تا لە ھەنبەر ھوقياتى و پيلانى خيانەتكارانەى ھيزين تاريكىدا، بەرگرى لە كۆمار بكن. يەكەم ناومىدى لە كيماداس دا تووش بووبوو، لە ماوہى دوو مانگ چاوەروانيدا، لەو ھەراو فەرەتەنەيەدا، كە ئەو گوندە چكۆلەيەى ئەو بيابانە كرابوو بە بارەگاي گشتى فەرماندەيى رەتلى يەكەم، لە بەشى نوژداريدا كە لە گەل دكتور ئالفريدو گامادا كارى دەکرد، ئەوہى بۆ دەرکەوتبوو كە ژمارەيەكى زورى سەرباز بۆ ئەوہى خويان لە شەر بەدزەنەوہ، بە درۆوہ خويان نەخۆش دەخست. بە چاوى خوى دەيبينين كە چۆن ئەداو ئەتواری نەخۆشانىان دەنواند، وەكو ئەكتەرین سەر شانۆ، ھەموو نيشانەكانى نەخۆشەيەكانى ئەزبەر دەکرد، تا نەبرين بۆ بەرەكانى پيشەوہى شەر. دكتور گاما فيرى كەردبوو كە چۆن لەرز و تا، رشانەوہو سەكچوونە ساختە و درۆينەكانيان كەشف بكات. ئىدى ئەم فرۆ فيل و ساختەچياتيانە تەنيا لە لاين سەربازانى ساويلكەو نەخوينەوارو بى سيواتەوہ نەدەكران، تەنانەت ھەندى لە ئەفسەرەكانيش، پەنايان دەبردە بەر ئەم فيل و تەلەكەبازيانە، تيوتونيو، بەمە خواى نەدەما. نيشتمانپەرەرى بەو رادەيەى ئەو ويناى دەکرد، بلاو و ھەمەگير نەبوو. ئەم قەناعەتەى لەم دوو سى ھەفتەيەدا بۆ دەرکەوتبوو، كە لەم كونە مشكەدا بەسەرى بەردبوو. مەسەلەكە ئەمە نەبوو كە سەربازەكان شەرپيان نەدەکرد، نا شەرپيان كەردبوو، ئىستاش دەيانكرد. بەچاوى خوى بوئىرى و خوراكى ئەوانى لە ھەنبەر ھيرشەكانى ئەو دژمنە فيلبازو ترسنوكە بينى بوو، ئەو دژمنەى كە بە ئاستەميش خوى نيشان نەدەدا، كە ھيچ ياسا و پيسايەكى شەرى نەدەزانى، كەمىنى دەنايەوہ، لە گوشەو كەنارى ئەوتووہ ھيرشى دەکرد كە شەيتانىش پەى پينەدەبرد، وەختايەك سەربازەكان دەچوونە شەرپو رۆوبەرپو بوونەوہيان، وەكو جنۆكەيەك بيسمىلاى ليكرابى، ديار نەدەمان، دەبوون بە ھەلم و دەچوون بە ئاسماندا. لەم سى ھەفتەيەدا ئەگەرچى چوارىەكى ھيزە سەربازيەكە كوژرابوون يان بريندار بووبوون، ئەگەرچى ئازوو قەيان دابوويە كزى، ئەگەرچى ھەموويان دەستيان لەوہ شتبوو كە ھيزى پشتيوان فرىيان بکەوئى، سەربازەكان ھيشتا ھەر شەرپيان دەکرد.

بەلام نيشتمانپەرەرى و، ئەم مامەلە و سەودا كاسبكارىە كوچا مەرحەبا! باشە ئەم خۆشەويستىەى بەرازيل چ جۆرە خۆشەويستىەكە كە ريگە دەدات، ئەوانەى كە بەرگرى لە شەريفترين ئارمانج و دۆز، دۆزى نيشتمان و شارستانىت دەكەن، لە بەينى خۆدا ئەم سەودا مامەلە نەنگينە بكن؟ حەقىقەتەىكى ديكە ھەبوو كە " تيوتونيو

" ی زور پهست و بیزاردهکرد، ئه ویش ئه وه بوو که هه رکهسه، هه ر شتیکی دهستهکوتبا، به بیانوی کهمی و دهستنه کهوتنی ئه و شته وه مامه لهی پیوه دهکرد. له هه وه له وه ته نیا مامه لهیان به تووتنه وه دهکرد، که به نرخی زور خه یالی کرین وفرۆشتنی پیوه دهکرا. ئه م به یانییه رانییدیکی سواره ی بینی بوو، چنگی تووتنی به دوازه میلیری کرپی بوو... دوازه میلیری! دهکاته پینج قاتی نرخی یه ک قوتوووه تووتنی دهرهجه یه ک له شارا. له یه که م رۆژه کانه وه نرخی هه موو شتیکی به شیوه یه کی باوه رنه کرده نی فرپی بوو، ئیدی هه موو شتیکیان دهخسته مه زاده وه، کی زورترین نرخی بدابایه، ئه و شته که می دهبرد. جا چونکه جیره ی خوراک نه مابوو - زوراتی سه وزی بی خوینیان دها به ئه فسه ره کان وئالیکی ئه سپه کانیان دها به سه ربازه کان - نرخی خوراک به شیوه یه کی خه یالی به رز بوو بووه وه: چاره که کیلویه ک گوشتی بزنی به سی چل میلیری بوو، پارچه یه ک قه ندی بۆر به بیست میلیری بوو، کوپیک ئاردی مانیوک به پینج میلیری بوو. ره گی ئیمبوزیرو یان کاکتوس به یه ک دوو میلیری بوو. خراپترین جگه ره ی فوزیلیروس به یه ک میلیری دهفرۆشرا، یه ک فینجان قاوه به پینج میلیری بوو. له هه موو ئه مانه خراتر ئه وه که که ئه ویش له و کاسبیه وه گلابوو. ئیدی برسیه تی، ئالوده بوون به جگه ره، وای لیکردبوو، هه رچی پارهییه کی هه بوو، خه رچی ئه و شتانه ی بکات. بۆ نمونه یه ک که وچک خوی به پینج میلیری کرپی بوو، ئاخه ر خوی چیه که به شهر به و راده یه تامه زروی بییت. ئه وه ی خوی نه هیشتیوو، ئه مه بوو که ده یزانی زوربه ی ئه م شتانه به فرو فیل پهیدا دهکران و دهخرانه بازاره وه، یان له کوگاکانی ره تله که ده دزران، یان ئه م دز له و دزی، دزی بوو.

باشه سه یر نییه له کاتیکی وادا که ژیانیان هه موو ساتیک به موویه که وه بهنده، که پیویسته له م ساتانه دا پاکي پاک ببنه وه و شه ریفترین هه ست له بوونیاندا ریشاژۆ بییت... ئه م هه موو چاو چنۆکی و ته ماعکاری و کاسبکاریه به رۆژی پوناک و به به رچاوی هه موو دنیا وه بکه ن؟ تیوتونیو، له دلی خودا ده لیت: " ئه و شته ی له پووبه روو بوونه وه ی مه رگا خوی ده نوینی بالاترین هه ستی مرۆفانی نییه به لکو نرمترین و دزیوترن غه ریزه و پاره په رستی و ته ماعکارییه ". له م چه ند هه فته یه ی رابردوودا، وینای بۆ مرۆف ته واو گۆرا، تاریکی تاریک بوو.

له ناکاوا گریانی که سیک له به ریپی دا، وه ئاگای دینیته وه. ئه م که سه به پیچه وانه ی ئه وانی دییه وه که به ئاشکرا و به به رچاوی هه مووانه وه ده گرین، به بیده نگی و په نهانی ده گری، له وه ده چی شهرم له گریانه که ی خوی بکات. له لایه وه ده که ویتته سه ر چۆکان. کابرا سه ربازیکی پیره، خرووی له ش حه وانه وه ی لیه لگرتوووه. له بن لیوانه وه ده لیت: " قوربان، خۆم ده خوراند، برینه کانم چلک ده که ن، با چلک بکه ن... به قیروسیا دکتور."

ئه م پیاوه یه کیکی بوو له قوربانیه کانی ئه و چه که شه یتانییه ی ئه م به شهر خورانه یه که وه کو خوره که وتووته گیانی ژماره یه کی زور له نیشتمانپه روه ره کان: له و میرووانه یه که پیی ده لین کاکارماس. له هه وه له وه به شتیکی ئاساییان وه رگرتبوو، نه گبه تیه که له وه دا بوو، ئه م میرووه موزیره، پیستی کون ده کرد، ده بوو به تلۆق و ده یدایه خوروویه کی سه یر، ئیدی به فینکی شه و له لانه ده هانتنه ده ری و ده که وتنه گیانی خه لکه نوستوووه که. به لام پاشان بۆیان ده رکه وتبوو، که شه رقانه کان لانه ی ئه م میرووانه یان که لووله یه کی پیچاوپینچی گلی بوو ده هینا و له ناو ئوردوگا که دا ده یان شکاند و ئیدی ئه م میروانه به ره لالا ده بوون و به رده بوونه گیانی نیشتمانپه روه ران و خه ویان لی حه رام ده کردن. سه یر له وه دا بوو ئه و خه لکانه ی که به شه رخۆر وه و قیه کان به دزییه وه ده یان ناردن بۆ ناو سه ربازگه که، تا ئه و هیلانه میروانه بلاوبکه نه وه، زور مندالکار بوون! یه کیکیان به دیلی گرتبوو: بۆ

تیوتونیویان گێرپابوووه که ئەو شەرقانە بچکۆلەیه وەکو ورچی ھۆفی بە گژ پاسەوانەکاندا چوو بوو وە، جنیوی وای پێدا بوون که لە قوتووی هیچ دەم پێس و جنیو فرۆشیکێ خویری و بازاریدا نەبوو...

تیوتونیو، که بە مەبەستی معایەنە کراسەکە ی کابرای پیرەمێرد ھەلەداتەو، دەبینی زیپکە رەش و شینەکانی دوینی، گۆراون بۆ پەلە ی سووری گەورە و میروو تیی داو، بەلێ میروووەکە سەری ژەندەووەتە پێستەکە ی، کونی دەکات و لە ژێرەووە گاز لەو داماو دەگرن. تیوتونیو، فیری ئەو بووبوو چون درۆبکات، بە درۆو پێیکەنیت. بە سەربازەکە دەلێت، جیی پێوهدانی میروووەکان باشتەر بوو، دەبێ خۆی بگری و خۆی نەخورینی. نیو کووپ ئاو و کینینی دەداتی تا بیخواتەو، دلنیا ی دەکاتەو که بەو خورووەکە ی که مەر دەبیتەو.

لە سەردانی نەخۆشەکان بەردەوام دەبیت، بیر لەو مندالانە دەکاتەو، که ئەو تاوانبارانە بە شەوان و بە ھیانە میروولەکانەو بۆ ناو سەربازگەکیان دەنێرن. وادارکردنی میروومندالانی بیتاوان بەو جۆرە کارانە، تەنیا لە خەلکانی ھۆفی و بیویژدان و دلرەق دەو شیتەو. بەلام بیرو بۆچوونی تیوتونیوی گەنج دەربارە ی (کانودوس) ش گۆراو. ئایا ئەمانە بە راستی سەلتەنەتخوازن و گەرەکیانە پژیی پاشایەتی بگێرنەو؟ ئایا ئەمانە بە راستی ھاو دەستی (براگانسیا) کان و کۆلەدارەکانی جارن؟ (براگانسیا: مالباتی پاشایەتی پرتوگال بوون لە سالی ۱۶۴۰ وە تا ۱۹۱۰ فەرمانرەوایی بەرازیلیشیان دەکرد.) ئایا راستە ئەم ھۆفی و کیویانە تەنیا ئالەت و دار دەستی " ئینگلیزە خاپینۆکەکان؟ " تیوتونیو، ھەرچەندە گوئی لییان دەبوو ھاواریان دەکرد: "مردن بۆ کۆمار" بەلام زۆریش باوهری بەو دروشمەیان نەبوو. ھەموو شتیکی لە ھزریا تیکەل و پیکەل بووبوو. بە تەمای ئەو بوو، ئەفسەرانێ ئینگلیز لێرە بدینی که مەشق بە شەرقانەکان بکن، فیری چۆنیەتی بە کارھینانی ئەو چەکە تازەو پێشکەوتووایان بکن که دەگوترا بە قاچاغ لە کەنارەکانی باھیاو ھینرابوو. بەلام لە ناو ئەو بریندارانەدا که ئەو معایەنە ی دەکردن خەلکانیک ھەن که قوربانی میروولەن یان بەرکەوتە ی تیری ژەھراوین، یان بەرکەوتە ی ئەو بەردە نووک تیزانەن که بە قۆچەقانی تینان سرەوینراو، یانی ھەمان چەکی غارنشینان! بۆیە مەسەلە ی بوونی سوپای سەلتەنەتخواز بە پشتیوانی ئەفسەرانێ ئینگلیز، نە لە لای ئەو بووبوو بە چیرۆکی خەیاالی و کہ خەلکانیک لە خۆیانەو دەروستیان کردبوو. دەبیرەو دەچی: " ئەوانە ی ئیمە رووبەر وویان دەبینەو، کۆمەلە بەشەر خۆریکی سەرەتاییین. کەچی خەریکە لە ھەنەریاندا دەدۆرین. خۆ ئەگەر ئەوسای لەم ھەلاتنەدا خستیانینە کەمینەو، رەتلی دووھم بە ھانامانەو نەھاتبان ئیستا لێ بووبوینەو. " ئەم مەتەلە چون ھەلبھێنری؟

دەنگیک ھەوای بیرکردنەو دەپچری: " تیوتونیو؟ " ئەمە ملازمیک یەکەم بوو، که یونیفۆرمە دپاوہکە ی ھیشتا پلەکە ویەکەکە ی پێو بوو: "فەوجی نوێمی پیاو، سلفادور. " ئەم ملازمە لەو تە ی رەتلی یەکەم گەبیووەتە ئافایلا، ھیشتا ھەر لە خەستەخانە مەیدانیەکە دا یە. یەکیک بوو لە پێشقەرەولانی لیوای یەکەم که عەقید یواکیم دی مدیروس، لە ھیرشە شیتانەکە ی قەدپالی ئافایلاو بۆ سەر کانودوس فەرماندە ی کردبوون. ئەو کوشتارە ی شەرقانەکان لە سەنگەر نادیارەکانی خۆیانەو لەمان (سەربازەکان) کردبوویان، بەراستی ترسناک بوو... قەسابخانە یەک بوو لەو گۆرە... ھیشتا جەندەکی ریزی یەکەمی ئەو سەربازانە ی که لە نیوہ ی ھەورازە رکەکە دا، درەو کرابوون، لە قەدپالەکە دا دەبینرا. ملازمی یەکەم پیرس فریرا، لەویندەر پارچە یەک بەر دەم و چاوی کەوت، کہ لە کاتی تەقینەووەکە دا ھەردوو دەستی بەرزکردبوو، پارچەکە ھەر دوو دەستی بردبوو و چاوی کویر کردبوون. چونکە ئەو پۆژی یەکەمیان بوو کہ گەیی بوونە ئافایلا، دکتۆر ئالفریدو گاما توانی بووی بە مورفین بەنجی بکات و برینەکانی سەر و چاوی بدوریتەو تەعقیمی بکات. ملازم پیرس فریرا، بەختی ھەبوو، چونکە

برینه‌کانی به سارغی پیچراو، له تهپ وتوز ومیش ومه‌گه‌زان پاریزراو بوو. نه‌خوشیکی نمونه‌یی بوو، نیوتونیو، قهت گویی لئ نه‌بوو بوو بگری یان گازنده بکات.

هموو رۆژی لینی ده‌پرسی حالت چۆنه، وه‌لامی ده‌دایه‌وه: "باشم."

که لینی ده‌پرسی هیچت پیویست نییه، له وه‌لاما ده‌یگوت: "نه‌خیر."

تیوتونیو، کربووی به عادهت که شه‌وان بی بۆ لای ئه‌و، له نزیک ئه‌وه‌وه و له سهر ئه‌رزه به‌رده‌لانه‌که‌دا، له سهر پشت پراکشیت وچاو ببریته ئه‌و هه‌زاران ئه‌ستیره‌یه‌ی که به‌رده‌وام ئاسمانی کانودوسیان روناک ده‌کرده‌وه و به کاوه خۆ قسه‌ی ده‌گه‌ل بکات. ئیدی تیوتونیو، له‌م ریگه‌یه‌وه زانی که ملازم پیرس فییرا یه‌کیکه له به‌شداره کارامه‌کانی ئه‌م شه‌ره، له‌و خه‌لکه که‌مانه بوو که له هه‌رچوار هیترشه‌که‌ی قۆشه‌نی کۆماری، بۆ سهر شه‌رقانه‌کان به‌شداره کردبوو. ئیدی لی‌ره‌وه بۆی ده‌رکه‌وت که ئه‌و کاره‌ساته‌ی به‌سهر ئه‌و ئه‌فسه‌ره قه‌ره‌به‌خته‌دا هاتبوو، مشتیکه له خه‌رواری ئه‌و هه‌موو شکست و شه‌رمه‌زاریه‌ی که به‌سهر سوپادا هاتبوو. به‌وجۆره هۆی کول و کۆفانه فکریه‌کانی ئه‌و ملازمه‌ی بۆ ده‌رکه‌وت، ده‌یزانی بۆچی ته‌حه‌موولی ئه‌و هه‌موو عه‌زابه ده‌کات. که خه‌لکانی دی به‌رگه‌یان نه‌ده‌گرت و نه‌تره‌یان به‌رده‌دا. بۆ ئه‌م ملازمه زامی به‌ده‌نی گرینگ نه‌بوو.

پیرس فییرا، دووباره ده‌لیت: "تیوتونیو؟" نیوه‌ی سه‌رچاوی به سارغی پیچراوه، به‌لام ده‌می وچه‌ناگه‌ی به‌ده‌روه‌ن.

خویندکاره‌که‌ی کولیژی پزیشکی، له‌لایه‌وه داده‌نیشیت و وه‌لامی ده‌داته‌وه: "به‌لئ" ئاماژه بۆ دوو یاریده‌ده‌ره‌که‌ی خۆی که جانتای ده‌وا و ده‌رمانه‌که و سه‌تلی ئاویان پییه، ده‌کات که دانیشن.

چهند هه‌نگاو له‌ولاتره‌وه، هیلاک وماندوو، له سهر ئه‌رزه‌که داده‌نیشن. "که‌میک له لات ده‌مینمه‌وه مانیول داسیلفا. هیچت ده‌وی؟" (ناوی ملازمه برینداره‌که پیرس فییرایه که چی لی‌رده‌دا تیوتونیو به مانیول داسیلفا ناوی ده‌بات!!)

ئه‌فسه‌ره سه‌رو گوی به‌ستراوه‌که به ده‌نگیکی نه‌وی ده‌لیت: "ئه‌وانه گوییان له قسه‌کانمان ده‌بیته؟ ئه‌مه نه‌ینی یه‌که‌و به توی ده‌لیم تیوتونیو گیان."

له‌م کاته‌دا، ده‌نگی زه‌نگان، له قه‌دپالی گرده‌کانی به‌رانبه‌ره‌وه به‌رزده‌بیته‌وه. "تیوتونیو" ی گه‌نج سهر هه‌لده‌بری و ته‌مه‌شای ئاسمان ده‌کات: به‌لئ، دنیا خه‌ریکه تاریک ده‌بیته. له کانودوس کاتی نیویژی ئیواره‌یه، ئه‌م زه‌نگانه هه‌موو ئیواره‌یه‌ک ریک له‌م کاته‌دا لی‌ده‌درین، دوا‌ی توزیکی دی – ئه‌گه‌ر ده‌ستریژ و توپپاران له ئارادا نه‌بیته – ده‌نگی سه‌روودی سه‌لاوات له مریه‌م به‌رزده‌بیته‌وه (سه‌لاوات له مریه‌م: سه‌لاوی جبرائیله له مریه‌می پاکیزه)، ته‌نانه‌ت خه‌لکه موته‌عه‌سیبه‌کان له سه‌ربازگه‌کانی سهر چیای ئافافیلاو له مونته ماریوش، ئه‌م سه‌رووده ده‌خوینن. له‌م کاته‌دا هه‌موو چالاکیه‌کان له نه‌خۆشخانه مه‌یدانیه‌که‌دا، وه‌کو ریزیک له‌و ری و ره‌سمه، راده‌گیریت.

زۆریک له برینداران و نه‌خۆشه‌کان، هه‌رکه گوییان له ده‌نگی زه‌نگه‌کان ده‌بی، نیشانه‌ی خاچ ده‌کیشن وله بن لیوانه‌وه ویردو دوعایان ده‌خوینن، هاوزه‌مان له گه‌ل دژمنه‌کانیان دوعا و نزاکانیان ده‌خوینن. ته‌نانه‌ت تیوتونیوش که کاتولیکی ته‌واو عه‌یارو توخ نه‌بوو، نه‌یده‌توانی خۆی له‌و هه‌سته غه‌ریبه ببویرئ، ئه‌و هه‌سته‌ی، ده‌نگدانه‌وه‌ی دوعا و زه‌نگه‌که له‌وا زنده‌وی ده‌کرده‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌مه ئیمان نه‌بوايه، تاسه بوو بۆ ئیمان.

بئەھەھە بەرسقى قسەكەى پىرس فىريرا بداتەھە، لە بن لىوانەھە دەلەيت: "ديارە زەنگەوانەكە ھىشتا زندوھە. ھىشتا نەيانتوانىوھە لە نىوى بېھن."

نەقىب ئالفريدو گاما زۆر باسى زەنگەوانەكەى دەكرد. زۆر جار دىتېووى كە بە بورجى زەنگى كليسا چكۆلەكەدا سەر دەكەوت. دەىگوت پىرەمىرېكى چكۆلەى ئازاو ورە بەرزە، بە لەقە لەق دەچوو، زەنگەكەى لىدەدا، بئەھەھەى گوى بە دەستېرېژى گوللەى ئەو سەربازانە بدات، كە بەرپەرچى زەنگەكەيان پىدەدايەھە.

دكتور گاما پىى گوتبوو كە خستتە خوارەھەى ئەو پىرەمىردە لە سەر بورجەكەھەو خەفە كردنى ئەو دەنگە ناخۆش و ناسازە، ئارەزووى دىرېنى ھەموو توپچىەكانى سەر بەرزايىەكانى (ئالتودو ماريو) يە. ھەر ھەموويان كە گوئيان لە دەنگى زەنگى مژدە (زەنگى مژدە: جورە زەنگىكە دەكاتە بانگەواز بو كاتولىكەكان تا بچنە نوېژى مژدە كە زياتر بو بەرجەستە كردنى يادى مەسىحە. " و ھەر ھەموويان دەست دەدەنە تەفەنگەكانيان و نىشانە لە زەنگەكە دەگرەھە، يانى تا نەھان تەوانى بوو ئەو پىرەمىردە بكوژن يان ئەمە زەنگەوانىكى تازەيە؟

ملازم پىرس فىريرا دەلەيت: "ئەھەى لە تۆم دەوى لە نائومىدىيەھە نىيە. رچاوا تەكاي پياويك نىيە كە عەقلى لە دەست دابەيت."

دەنگى بتەو و ئارامە. بە بى جۆلە لە سەر ئەو پەتويە راکشاوھە كە لە سەر ئەرزە تەق تەقەنەكە راکراوھە، سەرى لە سەر سەرىنىكى كا ئاخن داناوھە، بازووھە پىچراوھەكانى لە سەر سكى داناون.

توتونىو دەلەيت: "نائومىد مەبە. تۆ لە پىش ھەمووانەھە لىرە دەگوازىتەھە. ھەر كە ھىزى پىشتىوان بگاتە ئىرە، يەكسەر دەتخەنە گالىسكەى نوژدارىيەھەو بو مونتە سانتو، يان كىماداس يان مالى خۆت رەوانت دەكەنەھە. لىوا ئوسكار ئەو رۆژەى كە سەرى خەستەخانە مەيدانىەكەى دا، ئەو بەلئىنەى دا. نائومىد مەبە مانويل داسىلفا."

پىرس فىريرا دەلەيت: "بە ھەرچى شتىك كە لەم دنيايەدا بە پىرۆزى دەزانى... بە خودا، بە باوكت، بە وىژدانت، بە پىشەكەت... بە گيانى ئەو دەزگىرانەت كە شىعرى بو دەنووسىت، سوئىدت دەدەم توتونىو گيان."

خوئىدكارە پزىشكىەكەى خەلكى (ساوپاولو)، چاوا لە برىندارەكە دەدزىتەھە، لە كانگاي دلەوھە خەمبارە، دلنبايە لە ناوھەرۆكى ئەو وشانەى كە چاوەرۋانە بىيان بىستى، دەلەيت: "مانويل داسىلفا چىت دەوى؟"

دەنگە بتەو و ئارامەكە دەلەيت: "لە دلەوھە تەكات لىدەكەم يەك گوللە بئە بە تەپلى سەرمەھە."

يەكەم كەس نەبوو، كە ئەو داوايەى لىبكات، توتونىو، دەزانى كە دوا كە سىش نابەيت. بەلام يەكەم كەسە، بەو راستگويىيە ئەو داوايەى لىدەكات.

يارۆى برىندار بوى روون دەكاتەھە: "بەخۆم ئەو كارەم پىناكرى، من دەستم نىيە، تۆ ئەم كارەم بو بكة."

توتونىو، كە سۆزو ھەلچوون بە دەنگىەھە ديارە دەلەيت: "مانويل داسىلفا، تۆزى غىرەت وەبەر خۆ بئە. داواى كارىكم لى مەكە دەگەل بىر و باوھەرما تىكەنەكاتەھە، دژى ئەو سوئىدە بى كە بو پىشەكەم خواردوومە."

ملازم پىرس فىريرا دەلەيت: "كەواتە با يەككە لە يارىدەدەرەكانت ئەم كارە بكات، بەلئىنى ئەھەى بدەيە كە جزدانەكەمى، كە نزىكەى پەنجا مىلرى تبايە دەدەمى، پۆستالەكانمىشى كە ھىچ كونىكيان تى نەبووھە دەدەمى."

تیوتونیو دهلیت: "رهنګه مردن له هه موو ئه به لایانه خراتر بی که تا نها به سهرت هاتوو. لیږه دهنگوازه وه. چاک دهبیته وه، دووباره ژیانته له لا شیرین دهبیته."

ملازم به کاوه خو دهپرسیت: "به بی چاو و به بی دهست؟" تیوتونیو شهرمه زار ده بی، ده می ملازمه که نیوه کراوه یه. "به لا خراپه که نه مانه نیوه تیوتونیو. میشه میش. هه میشه رقم لییان بووه، دلم لییان تیک هه لاتوو، ئیستا گیروده ی نه وان بووم. به سهر دم چاوما ده پون، ده چنه دهممه وه، خو به ژیر سارغیه کانا ده که ن تا بگه نه برینه کانم." بیده نگ دهبیته.

تیوتونیو، ده بیبی که زمان به لیوه کانا دینیت، به راده یه که قسه کانی ئه م نه خو شه نمونه یه کاری تیده کات که بیری ده چیته وه که یاریده ده ره کانی راسپیریته ئاو بینن بو ئه م نه خو شه تا تینویه تیه که ی بشکیت.

پیرس فیریرا دهلیت: "کیشه ی من و ئه م چه ته و ریگرانه بووه به کیشه یه کی شه خسی، من نامه وی نه وان ه سهر که ون. قایل نیم نه و که سه بم که به بهر چاوی تووه، بی ده سلات که وتوو، نامه وی که سیکی داماو و بی که لک بم. له دوا ی شه ره که ی ئواووه زانیم که کاره ساتیک خو ی بو ناومه ته وه، نه فرته و چاره نووسیکی شووم بو م له که میندایه."

تیوتونیو، به میهره بانیه وه دهلیت: "توژی ئاو ناخو یته وه؟"

پیرس فیریرا له سهری ده روات: "پیاو که نه چاوی هه بی و نه دهست خو کوژی کاریکی ئاسان نیوه. چه ند جاریک هه ول م دا سهری خو م به تاویرا بکیشم، فایده ی نه بوو. خو لستنه وه ی نه رزیش فایده ی نیوه، چونکه به ردیکی پر به دم نیوه که پیاو قووتی بدات."

تیوتونیو، دست ده خاته سهر شانی ملازمه که و دهلیت: "مانویل داسیلفا هیدی به " به لام هه ست ده کات که هیدی کردنه وه ی پیاویک که هیدی ترین پیاوی دنیا یه، پیاویک که قهت به دهنگی به رز نه دواوه، به جو ری باسی خو ی ده کات که وه کو نه وه وایه باسی یه کیکی دی بکات، کاریکی گه وجانه و بیهوده یه.

- "یارمه تیم ده دهیت؟ تو گیانی دو ستایه تیمان. دو ستایه تیه که لیږه دا دروست بیته شتیکی پیروزه. یارمه تیم ده دهیت؟"

تیوتونیو له بن لیوانه وه دهلیت: "به لی، یارمه تیت ده دم مانویل داسیلفا."

(٤)

بارون کانا براقا دووباره ی کرده وه: "سهری؟" له بهر نه و په نجره یه وه ستابوو که ده پروانیه باخه که. به و بیانوه هاتبوه ئیره تا په نجره که بکاته وه، چونکه جهوی نووسینگه که زور گهرم بووبوو، به لام له راستیدا بو نه وه هاتبوو جیگه ی تیرتیره که (حرباء) که شف بکات، که دیار نه مانه کانی نیگه رانی کردبوو. چاوی به سهرانسه ری باخه که دا ده گیرا تا بیدوزیته وه. دووباره له چاو ون بووبوو، له تو وایه سهرده خاته سهر بارون و گه مه ی له گه لدا ده کات. "سهریان بری بوو. له روژنامه ی تایمزدا، وتاریک له و باره یه وه نووسرابوو، له له ندهن خو یندمه وه."

په یامنیږه نزیکیینه که، قسه که ی بارونی راستکرده وه: "سهری جه نده که که یان بری بوو."

بارون گه پرايه وه جيگاكهى خوى، له سهر قه نه فه كه رونيشت. دلى گيرابوو، به لام هه ستي ده كرد نه وهى ميوانه كهى بوى ده گيرايه وه، دووباره سهرنجى راکيشاوه. ئايا ئه م پياوه مازوخيست بوو؟ ئه مه ته پ و توژى بيره وه ريبه كانى رهوانده وه، برينه كانى كولانده وه. به لام ويپراى نه وهش هه زى ده كرد گوئى له و بيره وه ريبه بى. چاوى له دور چاوى رۆژنامه قانكه برى وپرسى: "قه ت به تهنيا قسه ت له گه ليا كردوو؟ يانى هيج خويندنه وه يه كت لا دروست بوو كه چتو پياويكه؟"

گوڤه كه يان، دواى دوو رۆژ له روخانى دوا سه نگر، دۆزيبوو وه. به ههر زه حمه تى بوو، چكولهى موباره كيان هيتابوو قسان تا شوينى له گوڤانه كه يان پى بليت. هه لبه ته له ژير نه شكه نجه دا. به لام نه شكه نجهى ئاسايى نا. چكولهى موباره ك به زكماك شه هيد بوو، به نه شكه نجهى ئاسايى وه كو تيه لدان يان داغ كردن يان خه ساندن، يان زمان برين، يان چاو له ميل دان و نه و شتانه نه ده هاته قسان - چونكه نه وان هه نديك له شه رقانه ديله كانيان به و جوڤه، به كوڤرى، به زمان برابوى و به كيڤ و گون برابوى ده نارده وه، تا ورهى نه وان هى به ره قانيان ده كرد، بروخينن. هه لبه ته نه م كاره نه نجاميكي پيچه وان هى هه بوو. به لام سه باره ت به چكولهى موباره ك، به ريكه وت نه و تا قه نه شكه نجه يه يان كه شف كردبوو كه به رگه ي نه ده گرت: نه و ييش سه گه كان بوو.

بارون گوئى: "من سهر ده سته وه فرماندهى نه و خوڤرى و توڤرپانه م ده ناسى: پاچو، نه بوت جواو، جواوه زله، تارامىلا، پدراو، ماکامبيرا. نه دى نه م چكولهى موباره كه كى بوو؟"

سه گه كان شتيكى ديكه بوون. گوشتيكي زور، گوشتى به شهران و نه و هه موو جه نازيه يى له و گوڤه كه وتبوون، له بهر ئابلوقه ي دور و دريژ كه س نه بوو بيانخاته ژير گله وه، نه م سه گانه ي هار كردبوو، هه مان خوى گورگ و كه متياريان گرتبوو، ئيدى سه گانى تينووى خوڤن، بربر به نيازى پهيدا كردنى گوشتى به شهر هيرشيان بو كانودوس ده برد وه لبه ته ئاسايى بوو خوڤان به ئوردووى ئابلوقه ده ره كانيشدا بكن.

رۆژنامه قاننه نزيكيبه كه، كه تووند ده ستي به سكيه وه گرتبوو، گوئى: "باشه نه م هه موو سه گه، خوى له خوڤيا هاتنه دى نه و پيشبيني و پيش گوڤيانه نه بوو... هه مان سه گه دۆزه خيه كانى سفرى (سفر: كتيبي گه وره، پاڙيكي ته ورات) خه ونان نه بوو؟ دياره كه سيك خه به رى داونه تى كه چكولهى موباره ك، زور له سه گان ده ترسيه ت، يان له سه گه گه وره كه؛ سه رچاوه ي شه ر، واته شه يتان ده ترسيه ت. بينگومان بردوويانه ته به رده م كو مه ليك سه گى هارو نه و ييش له ترسى نه وهى نه م سه گانه، نه م نوينه رانه ي شه يتان پارچه پارچه ي بكن و هه واله ي دۆزه خى بكن، نه وانى بردوو ته سه ر گوڤه كه ي."

بارون تيرتيره كه وبارونس نه ستيلاي له بير چووبوو وه. به خه يال نه و گه له سه گه هارانه ي ده بينى كه چنگيان له جه نده كه كان گيرده كرد وسه ريان ده ژه نه ورگه كرم تيداوه كانيانه وه و له سه ر لولا ق و پشته مه غزه و كاژه لان، داده گژانه سه رو گوڤلاكي يه كدى. گه له سه گانى دى له ناكاو بو گونده كانى دى نشيو ده بوونه وه، خوڤان به گاهل و مه رو په زان و ژنانى جليشوردا ده دا، له گوشت و ئيسقانى ته رو تازه ده گه ران.

دياره هه ستيان به وه كردبوو كه له خه لوه تخانه كه دا به خاكيان سپاردوو. جگه له و شوينه كوڤى ديكه يان هه بوو؟ نه و شوينه يان هه لكه ند كه چكولهى موباره ك نيشانى دابوون، به هه رحال له قولاييه كى سى چوار مه تريدا، چاويان پيكه وت - به جبه نه رخنه وانيه توخ و پاتاوه چه رمينه كانيه وه، له پارچه هه سيريكه وه پيچرابوو، دۆزبانه وه. قڙى دريژ بووبوو، قڙيكي لوول: نه مه له زمانى نه وانه وه كه جه نازه كه يان له گوڤه كه ده ره يتابوو، له

کاتب عهدلا تۆمار کرابوو. ئەفسەرە گەورەکان ھەموویان لەویندەر بوون، لەوانە جەنەرال ئارتور ئۆسکار، کە ئەمری بە فۆتۆگرافەری رەتلی یەکەم، سینور فلافیودی باروس کرد، کە وینەیی جەندەکە بەگریت. ئەم ڕۆی و رەسمی وینەکیشانە نیو سەعاتیکی خایاند، لەو ماوەیەدا ھەر ھەموویان، وێرایی بۆنی بۆگەنی، لە خەلوەتخانەکەدا مانەوہ.

- "تۆ بیھینە بەرچاوی خۆت کە ئاخۆ ئەو ھەموو جەنەرال و عەقیدانەیی، دوای ئەو ھەموو ماوەیە، وەختایەک چاویان بە تەرمی دژمنە سەر سەختەکەیی کۆمار کەوتبوو، چ ھەستیکیان لە لا دروست بووبوو؟ ئەو دژمنەیی سێ قۆشەنی سوپای، قەتل و عام کردبوو، پایەکانی دەولەتی لە بناخەوہ لەق کردبوو، ھاودەست و ھاوپەیمانی ئینگلستان و ھەواداری مالباتی براگانسا؟"

بارۆن گوتی: "من دیتبووم." میوانەکە بیدەنگ و چاو بە ڕوندک، کونجکاوانە چاوی بۆی بووہ ئەو. "بەلام منیش تەقربەن گرفتاری ھەمان کیشە بووم کە تۆ بە ھۆی عەینەکەتەوہ لە کانودوس تووشی بووبوو. بە جوانی نایەتەوہ بیرم، ئەو وینایەیی لە زەینمدا یە ھەندیک کال و لیلە. دەمیەکە، پازدە بیست سال دەبیت. جارێک سەری کالومی دا، چەند موریدیکی کەمی لە گەلدا بوو، وایانم ئیمە خواردن و ھەندیک جەل کۆنمان دانی، چونکە گۆرەکانیان نۆژەن کردەوہ و کلیسا بچوو کە یان خاوین کردەوہ، ئەو ھەندەیی لە بیرم مابیی، کۆمەلێک لات و لەوێر بوون نەک کۆمەلێک ژن و پیاو. خەلکانیکی زۆر لەوانەیی، خۆیان بە وەلی و پیاوی خودا دەزانی دەھاتن بۆ کالومی. چۆن دەکرا بزانی ئەم یەکەیان لە ھەموو ئەوانی دی گرینگترە، کە سایەتیکە کە کاریکی وەھا دەکات، خەلکی ئەوانی دی فەرامۆش بکەن، پیاویکە کە ھەزاران ھەزار نەفەر لە سارانشینان لە دەوری خۆی خۆی خۆی دەکاتەوہ؟

پەیمانیرە نزیکیبەنە کە گوتی: سەرزەمین و مەلەبەندی کتیبی پیرۆزیش، پڕ بوو لە ئیدیەچانی وەحی، لە خەلکانی بیدەتچی. لەبەر ئەوہ بوو کە خەلکی ھەر یەکی لەوانەیان بە مەسیح دەزانی. ئیدی تۆ نە ھیچ حالی بووی و نە ھیچت بینی کە..."

بارۆن، سەری ھینایە پێشەوہ و گوتی: "ئەوہ بە راستتە؟ یانی تۆ بە ھەموو ئەقلیکەوہ باوەرپت وایە کە مورشید نیردراوی خوایە؟"

پۆژنامەقانە نزیکیبەنە کە، بە دەنگە گیراوەکەیی خۆی بەردەوام بوو.

بەیاننامەییەکی فەرمی سەبارەت بە وەسفی جەنازە لە گۆر دەرهینراوەکە دەرکرا. جەنازەکە بە رادەییەک بۆگەنی کردبوو، کە ھەمووان دلایان تیک ھەلەدھات و ناچار دەستەسەرەکانیان بە دەم ولووتیانەوہ گرت. ئەو چوار دکتۆرەیی لەوێ بوون ئەندازەیان گرت، بالایی یەک مەتر و ھەفتا و ھەشت سانتیم بوو، ھەموو ددانەکانی کەوتبوون، بە گوللە نەکوژرابوو، ھیچ برینیک بە جەستە لاوازەکە یەوہ کە لە ئیسکە پەیکەر دەچوو، نەبوو. تەنیا پەلەییەکی شینەوہ بوو بە لاقی چەپیەوہ بوو کە زادەیی بەرکەوتنی بەرد یان شتیکی نووک تیژ بوو. دوای شیرەت و راویژیکی کورت، بیریاریان دا سەری بپرن تا زانایان بتوانن کارزەلەیی بخویننەوہ. پاشان سەرەکەیان بۆ کولیزی پزیشکی زانکۆی باھیا فری کرد تا دکتۆر نینارودریگس، بیخاتە بەر زەرەبیینی لیکۆلینەوہوہ. بەلام بەرلەوہی سەری ئەو بە ھەرە (مشار) بپرنەوہ، سەری چکۆلەیی موبارەکیان بپری. ئەم کارەشیان لە ناو خەلوەتخانەکەدا

کرد و په سم چیه - هونه رمه نده که ی له شکر، فلافیودی باروس وینه ی گرت، نهوسا تهرمه که یان خسته چالیکه وه که هر له خه لوه تخانه که و له تهنیشت مورشیده سهر براوه که وه بویان هه لکه ند.

دیاره نه مه بو چکوله ی موباره ک ناقیبه تیکی به خیر بو: له لای که سیکه وه به خاک بسپردری که زوری خوشده ویست و به دل و به گیان خزمه تی کردبو، به لام شتیک هه بو که له و دوا ساتانه ی ژياندا ترساندبو ی: که وه کو نازل بنیژری و بیته وه ی تهخته داریکی به سهره وه بنری. چونکه خه م و خولیای خه لکی نه و ده فهرانه، نه و شتانه بو.

ديسان نوره پژمینیک، قسه که ی پیبری. به لام ههرکه وه خو هاته وه پژمینه که به ریدا، به هه لچوونیک پتره وه که و ته وه قسان. به راده یه که به په له قسانی ده کرد که به باشی وشه کانی نه ده درکانو چاوه کانی ماندوو و شه که ت، به نائومی دی له پشت عهینه که که یه وه، ده تروکان.

گهنگه شه یه کی گهرم له سهر نه وه پرویدا که کیه دکتور له و چواره نه م کاره بکات. نه نجام رانید میراندا کوریو، سهر وکی خه سته خانه مهیدانیه که ی له شکر، دهستی دایه هه رکه (مشار) و سیانه که ی دی جه سته که یان تووند گرت. هه ولیاندا، سهره که بخه نه ناو په قره جیکی پر له نه لکوله وه، به لام چونکه پاشماوه ی قزه که ی و نه و گوشته ی به سهریه وه مابوو، خهریک بو هه لده وه ری، ناچار بوون بیخه نه ناو کیسه یه کی پر له قسل و ناهه که وه. به مجوره سهره که یان بو سلفادور نارد. نه م نه رکه یان، نه رکی گویزانه وه ی سهره که، به ملازم یه که م پیتو سوزا، قاره منی فه وجی سی پیاده سپارد که یه کی بو له و نه فسه ره که مانه ی له شه رزگاری بو بوو، یه که که یان له یه که م شه را که رووبه پرووی پاچو بو بوونه وه، نییاده بو بوو. ملازم پیتو، سهره که ی رادهستی کولیژی پزیشکی کردو چند زانایه که به سهر وکیه تی دکتور نینا رودریگس معایه نه ی کرد، نه ندازه یان گرت، کیشایان. هیچ هه والیکه دروست وته واو، سه باره ت به معایه نه که، له ژوری تویکاریه وه، دزه ی نه کردوه. داخویانه فه رمیه که زور کورت بو. هه لبه ته دکتور نینا رودریگس، نه م داخویانه ی دارشتبوو، که جه ماوه ری خه لکه که ی ته واو په ست کرد، تاقه شتیک که له داخویانه که (روونکردنه وه) دا هاتبوو نه مه بوو که زانایان هیچ شتیکه نائاساییان له پیکهاته ی کاژله ی نانتونیو کونسولیرو دا، نه دیتوه.

بارون، که به تاسه یه کی پر نومیده وه دهیروانیه باخه که گوتی: "هه موو نه م بویه رانه "گاللیو گال" م وه بیر دینیته وه. نه ویش باوه ریکی شیتانه ی هه بوو که کاسه سهر و کاژله، گوزارشت له که سایه تی ده کات، که سایه تی نیسانی پی ده ناسریته وه."

به لام هه موو هاوکاره کانی دکتور رودریکس، له سلفادورا، هاورنه ی نه و نه بوون. بو نمونه دکتور(هونوراتودی ئالبوکرک) به نیاز بو لیکولینه وه یه که سه باره ت به په تکرده وه ی نه و نه نجامگیریه بلاوبکاته وه که له راپورتی لیژنه ی پزیشکه زاناکانا هاتبوو. نه و قه ناعه تی و ابوو که به گویره ی پوین و لیکولینه وه کانی زانای سویدی (رتزیوس) کاژله ی ته نگ، نیشانه ی که لله ره قی و تاکره هه ندی وه کو (تاسوبی مه زه بی) خاوه نه که یه تی. نه مه جگه له وه ی که کاژله ی که وانیه ی، به گویره ی بوچوونی (بنیدکت) نیشانه ی په رکه مداری خاوه نه که یه تی، تایبه ته به و که سانه ی که به گوته ی سامت، کتیبی دوعا ونزایان به ده سته وه ده گرن، به ده می ناوی خودا دینن و په له ی ره شی تاوان و دزیه تیان له دلدایه.

په یامنیره نزیکبینه که گوتی: "ده بینی؟ کاندوس یه که چیروک نییه... به لکو دره ختی چیروکانه."

بارون به راویژیک ساردهوه پرسى: " حالت باش نییه؟ وادیاره قسهکردن له و بارهیهوه بو تو باش نییه. یانی سهرى هه موو ئه و دکتورانته ده دا؟ "

پوژنامه قانه نزیکیینه که، وه کو کرم دوو لا کومابووه و به جوړی دهیروانی له تو وایه له جیی خوئی رهق بووه ته وه. هه رکه معایه نه ی پزیشکه کان ته و او بوو بوو، کیشه یه ک هاتبووه پیشی. چی له کاژله که بکه ن (کاژله: قهحف، کاژله لاک، کاسه سهر، جومجومه)؟ یه کیکیان پیشنیازی کرد، که وه کو شتیکی دهگمه نی دیروکی بو (مؤزه خانه ی نیشتمانی) بنیرن. به لام ئه م پیشنیازه به تووندی رهفزرایه وه. له لایه ن کیوه رهفزرایه؟ له لایه ن ماسونیه کانه وه. دهیانگوت خه لکی حاللی حازر (سهد بون فیم) یان هیه و ئه و هیان به سه (پیده چیت سهد بون فیم، وه لی و شه خس بووی و گوړه که ی بوو بوو به مه زارگه ی خه لکانیکی ئه و پوژگار.) ئه گه ر کاژله که یان له سه ندووقیکی شووشه یی نانا و له مؤزه خانه ی نیشتمانیان دانابا، ئه ویش ده بوو به زیاره تگای دووهم، هه لبه ته زیاره تگای هه رتوقیه کان (بیده تچی، مورته دان). سوپا له گه ل ئه و بوچوونه دا بوو: ده بویه کاری بکری ئه م کاژله یه نه بیته به شتیکی موباره ک و تووی راپه رین و سه ره لاندین ئاینده. ده بویه له نیوی ببه ن. به لام چوون؟

بارون، له بن لیوانه وه گوتی: "هه لبه ته چاری له گوړنان نه بوو."

هه لبه ته وایه، چونکه خه لکانی وشکه دیندار، درهنگ یان زوو، شوینی ناشتنی سه ره که یان ده دوزییه وه. چ جیگه یه ک له بنی ده ریا دورتر و ئه مینتر بوو بو ئه م کاره؟ کاژله که یان خسته ناو گونیه ک و پریان کرد له به رد، ده مه که یان درو، ئه فسه ریکی سوپا، شه وی به سواری به له میک بردی بو جییه ک له ئوقیانووسی ئه تلله سی، جییه که که وتبووه نیوان قه لای ساومارسیلو و دورگه ی ئیتاباریکا، هه لیدایه ده ریا که وه، تا بکه ویته بنی ده ریا که و پاشان مه رجان له سهری برویت. ئه و که سه ی ئه م کاره ی کرد ملازم پینتو سوزا بوو، ئه مه ش کو تایی چیروکه که بوو.

په یامنیره که دست دست ئاره قه ی ده کرده وه، به جوړی رهنگی زه رد هه لگه رابوو، که بارون له دللی خویدا گوتی: " هاکا له هوش خوئی چوو. ئه م دا هو له مرده لوخه چ هه ستیکی به رانبه ر به مورشید هه یه؟ ئایا جوړه نه خو شیه که؟ یان هه ر جوړه کونجاویه کی ساده و ئاسایی پوژنامه وانیکی رمووده ی گوته گو تانه؟ ئایا به راستی گه یی بووه ئه و قه ناعه ته ی که مورشید په یامبه ری ئاسمانی بوو؟ چما به و راده یه خوئی بو کاندوس خستبووه عه زابه وه؟ چما وه کو هه ر که سیتی دی هه ولی نه ده دا، بویه ره که فه راموش بکات؟

گوئی لیوو ده لیت: " گوتت گالیلیو گال؟ "

بارون، سهری ئه ری بو له قاند، نیگای له و چاوه بی قه رارو سه ره تا شراوه بوو و گوئی له قسه شووم و کاره ساتباره کانی ئه و بوو. " گال باوه ری به و شتانه هه بوو. باوه ری و ابوو ره مزو رازی هه رکه سیک له ئیسقانه کان سه ریا په نه انه. من له خه یالی ئه وه دام ئاخو ئاخری گه ییه کاندوس یان نا؟ ئه گه ر گه یی بووی، بیگومان زوری به لاره زحمه ت و ناخوش بووه، که به چاوی خوئی دیتوویه تی ئه و فه رته نه یه ی ئه وینده ر ئه و شوړشه نه بووه که ئه و خه وی پیوه بینیه و."

په یامنیره نزیکیینه که گوتی: " هه م هه و بووه و هه م هه و نه بووه. ئه وینده ر هه م قه له مره وی تاریک ئه ندیشی بوو و هه م جیهانی برایه تی، دنیا یه کی ئازادی زور تاییه تی، له وه یه هه رگیز تووشی ئه و هه موو نئومیدییه نه بویه."

- باشه زانیت چی به سهر هات؟

رۆژنامه‌فانه که به رسقی دایه‌وه: " له شوینتیکی نزیك كانودوسدا مرد. بهر له و بویه ره زۆر جار ده‌مبینی. له قه‌لا، که خانیک بوو له دووری شار. که سیکه ده‌ماوهر (قسه‌زان، زمان پاراو) بوو، شه‌خسیه‌تیکی بالکیشی هه‌بوو. ده‌ماریکی شیتاتی تیا‌بوو. ده‌ستی له کاژله‌ی خه‌لکی ده‌دا و پیشبینی شو‌پشی گه‌وره‌ی ده‌کرد. من به که سیکه فریبۆکم (خاپینۆک) ده‌زانی. کهس باوهری نه‌ده‌کرد که ئەم پیاوه ببیت به که سایه‌تیه‌کی تراجیکی."

بارۆن گوتی: " هه‌ندیك ده‌ستنووسی ئەوم لایه... جوهره بیره‌وه‌ریه‌ک یان وه‌سیتنامه‌یه‌که له مالی من، له کالومبی نووسیویه‌تی. قه‌رار بوو من بیگه‌ینمه ده‌ست یه‌کیک له هاو‌پئ شو‌پشگێره‌کانی. به‌لام من نه‌متوانی ئەو کاره بکه‌م، نه‌ک له‌به‌ر ئەوه‌ی نه‌مه‌ده‌ویست ئەو کاره بکه‌م، ته‌نانه‌ت له به‌ر ئەو کاره تا (لیون)ش چووم.

چما زه‌حمه‌تی ئەو سه‌فه‌ره‌ی له له‌نده‌نه‌وه بو لیون دابوو به‌ر خۆی تا به ده‌ستی خۆی ئەو نووسیینه‌ی گال بگه‌یه‌نیته ده‌سته‌ی نووسه‌رانی (پزیسکی شو‌پش)؟ به هه‌رحال ئەمه‌ی له‌به‌ر خو‌شه‌ویستی کابرای کاژله‌ناس نه‌کردبوو. ئەو هه‌سته‌ی به‌رانبه‌ر ئەو کابرایه هه‌یبوو، جوهره کونجکاوی و فزولیک بوو، جوهره بایه‌خدانیتی زانستی بوو به جیاوازی هه‌می تیره‌ی به‌شه‌ر. بۆیه زه‌حمه‌تی سه‌فه‌ری بو لیون کیشابوو، تا بزانی هاو‌پئ شو‌پشگێره‌کانی ئەو پیاوه چتۆ خه‌لکانیکن، گوپی له ده‌م و دوویان بی، ئەوه که شف بکات که ئاخۆ ئەوانیش هه‌مان قسه‌کانی ئەو ده‌کن و باوهریان به هه‌مان شته‌کانی ئەو بوو. به‌لام ئەو سه‌فه‌ره بیه‌وده بوو، ته‌نیا کات به‌ فیرو‌دان بوو. تا‌قه شتیک که ده‌ستی که‌وتبوو، ئەوه بوو که (پزیسکی شو‌پش) که رۆژنامه‌یه‌ک بوو، ناو به ناو ده‌رده‌چوو، ماوه‌یه‌ک له‌وه پیش به ته‌واوی داخرا‌بوو. ئەم رۆژنامه‌یه له چاپخانه‌یه‌کی بچوکی لاکۆلان چاپ ده‌بوو که خاوه‌نه‌که‌ی کابرایه‌کی قه‌لبه‌زه‌ن (که‌سه‌ی پارهی ساخته دروستده‌کات) ده‌بی و له سه‌ر دروستکردنی ئەسکه‌ناسی ساخته، گیرابوو و حوکمی چوار سال زاندانی درابوو. ئەم سه‌ره‌وره، ریک پر به پیستی چاره‌نووسی گال بوو که وتاره‌کانی بو که سانیکی تاپۆ ئاسا ده‌نارد و به‌جو‌ری بمری که هیچ یه‌کیک له ئاشنا و بناژۆکانی ئەو روپای هه‌رگیز نه‌زانن له کوئی، چۆن و، بو مرد...

رۆژنامه‌فانه نزیکیه‌که له بن لیوانه‌وه گوتی: "چیرۆکی پیاوه شیته‌کان؛ مورشید، موریرا سیزار، گال، کانودوس گه‌ر هه‌موو ئەوانه‌ی به‌ره‌و شیتی برد، هه‌لبه‌ته به تۆشه‌وه."

به‌لام له ناکاوا بیروکه‌یه‌کی به‌ می‌شکا هات، یه‌کسه‌ر ده‌می داده‌خات و یه‌ک قسه‌ی دی ناکات.

- "نه‌خیر ئەوانه له پیش ئەم بویه‌ره‌دا شیت نه‌بوون. ته‌نیا ئەستیا به‌ هۆی کانودوسه‌وه عه‌قلی له ده‌ست دابوو." ده‌بوایه خۆی کۆنترۆل بکات تا له هو‌پژنی گریان نه‌دات. بیرى نه‌ده‌هات به‌ مندالی یان گه‌نجی گریابیت. به‌لام دواى ئەو بویه‌ره‌ی که بو بارۆنس پیش هاتبوو، جاره‌های جار له نووسینگه‌که‌ی خۆیا، له شه‌وانه‌دا که خه‌وی زرا بوو، گریا بوو.

په‌یامنی‌ره کویره‌مووشه‌که دیسان قسه‌که‌ی بو راستکرده‌وه: " ئەمه زیاتر چیرۆکی به‌دحالی بوون بوو تا چیرۆک و به‌ سه‌ره‌اتی شیتان. بارۆن هه‌زده‌که‌م یه‌ک شت بزاتم. تکا ده‌که‌م راستیم پی بلیی."

بارۆن له بن لیوانه‌وه گوتی: " له‌وه‌تای وازم له سیاسه‌ت هیناوه، ته‌قربیه‌ن هه‌میشه هه‌ر راستم گوتوو. ده‌ته‌وی چی بزانی؟"

رۆژنامه‌قانه‌كه پرسى: "په‌يوه‌ندى له نىوان مورشىدو سه‌لته‌نه‌تخوازەكاندا هەبوو يان نا." وچاوه‌روانى كاردانه‌وه‌ى بارۆنى كرد. "مه‌به‌ستم ئەو گروپه‌ بچوو‌كه‌ نىيه، كه زۆر به‌ خەمى نه‌مانى ئىمپراتورىه‌ته‌وه‌ بوون و هينده‌ ساويلكه‌ و دلساف بوون، كه به‌ ئاشكرا ئەوه‌يان له ناو خەلكيدا باسده‌كرد... خەلكانى وه‌كو جه‌نتيل دى كاسترو. من مه‌به‌ستم خەلكانى وه‌كو تو و وه‌كو حيزبه‌كه‌ى تويه، حيزبى خۇيبوونخوازى باهيا، سه‌لته‌نه‌تخوازە ته‌واو عه‌ياره‌كان كه‌ بىروباوه‌رى خۇيان ده‌شارده‌وه‌. ئايا ئەمانه‌ هه‌چ په‌يوه‌نديه‌كيان به‌ مورشىده‌وه‌ هەبوو؟ هانيان دده‌ا؟

بارۆن، كه به‌ خۆشيه‌وه‌ ته‌مه‌شاي ئەوى ده‌كرد، له‌ ناكاوا له‌ قاقاي پي‌كه‌نينى دا: "باشه‌ له‌ وه‌موو ماوه‌يه‌دا كه‌ له‌ كانودوس بووى، وه‌لامى ئەو پرسىاره‌ت نه‌دۆزىيه‌وه‌؟ باشه‌ تو هه‌چ سىياسه‌توانىكى خەلكى باهيا، ساوپاولو، ريو ت له‌ نيو گه‌ريلا وشه‌رقانه‌كاندا بينى؟"

ده‌نگه‌ ناسازه‌كه‌ به‌رسقى دايه‌وه‌: "پيشتر پي‌م گوتيت كه‌ من زۆر شتم نه‌ده‌بينى. به‌لام ئەوه‌م بۆ به‌دياركه‌وت كه‌ تو له‌ كالموبىيه‌وه‌ گه‌نمۆك (گه‌نمه‌شامى) و شه‌كر و په‌زت بۆ ده‌ناردن."

بارۆن گوتى: "ده‌ى باشه‌، هه‌لبه‌ته‌ ئەوه‌ش ده‌زانى كه‌ به‌ ناچارى ئەو شتانه‌م ده‌نارد، ده‌بوايه‌ بينىرين، ئيمه‌ى مولكداران وئاغايانى ئەو ده‌قه‌ره‌، هه‌موومان ناچار بووين ئەو كاره‌ بكه‌ين تا ئەوانه‌ مولك و مه‌زراكانمان نه‌سووتين. مه‌گه‌ر ناچار نه‌بووين به‌و جوړه‌ مه‌رايى چه‌ته‌ و ريگره‌كانى سىرتاو (سارا، بىابان، ده‌شت) بكه‌ين؟ ده‌ستى نه‌توانى بىبرى ده‌بى ماچى بكه‌ى، ئەگه‌ر نه‌توانى بيانكوژى، ده‌بى بيانكړى. خو ئەگه‌ر كه‌مترين په‌يوه‌ندىم له‌ گه‌لياندا هه‌بوايه‌، به‌ به‌رچاوى هه‌موو دنياوه‌ (كالموبى) يان كاو له‌ ده‌كرد وژنه‌كه‌م عه‌قلى له‌ ده‌ست نادا. ئەو خه‌لكه‌ تووندره‌و وراديكالانه‌ سه‌لته‌نه‌تخواز نه‌بوون، هه‌ر نه‌يانده‌زانى ئىمپراتورىه‌ت چىيه‌. به‌راستى ناچيته‌ عه‌قله‌وه‌ كه‌ تو ئەمه‌ت نه‌بينى بى، هه‌ستت پى نه‌كردبى، هه‌رچه‌نده‌..."

رۆژنامه‌قانه‌ نزيكبينه‌كه‌، ئەمجاره‌ش ريگه‌ى بارۆنى نه‌دا كه‌ قسه‌كه‌ى ته‌واو بكات. به‌ده‌م چاو تروكانده‌وه‌ و به‌ بيته‌وه‌ى بىر له‌وه‌ بكاته‌وه‌ كه‌ چ ده‌لئيت گوتى: "راسته‌ كه‌ نه‌يانده‌زانى ئىمپراتورىه‌ت چىيه‌، به‌لام وپراى ئەوه‌ش سه‌لته‌نه‌تخواز بوون... هه‌لبه‌ته‌ به‌ شىوازى تاييه‌تى خۇيان، شىوازيك هه‌چ سه‌لته‌نه‌تخوازيك سه‌رى لى ده‌رنه‌ده‌كرد. ده‌يانزانى كه‌ سه‌لته‌نه‌ت كۆله‌دارى هه‌لوه‌شانده‌وه‌ته‌وه‌. مورشىد، ستارىشى دۆتمير ئىزابىلى ده‌كرد كه‌ ئازادى به‌ كۆيله‌كان دابوو. پي‌ده‌چوو قه‌ناعه‌تى وابى كه‌ هۆى روخانى سه‌لته‌نه‌ت، ئازادكړنى كۆيله‌كان بوو، هه‌لوه‌شانده‌وه‌ى سىسته‌مى كۆله‌دارى بوو. له‌ كانودوس دا هه‌مووان باوه‌ريان وابوو كه‌ رڙيمى كۆمارى دژى هه‌لوه‌شانده‌وه‌ى كۆله‌داريه‌ و ده‌يه‌وى سىسته‌مى كۆله‌دارى بگه‌رينيته‌وه‌."

بارۆن، دووباره‌ بزه‌يه‌كى كرد وگوتى: "يانى تو له‌واوه‌رداى كه‌ من و دۆسته‌كانم ئەم بىره‌مان خستوه‌ته‌ ميشكى مورشىده‌وه‌؟ ئەگه‌ر هه‌ر كه‌سيك ئەو پيشنيازه‌ى بۆ ئيمه‌ كردبا ده‌مانگوت يارو شيت بووه‌، عه‌قلى له‌ ده‌ست داوه‌."

رۆژنامه‌قانه‌كه‌، به‌ راويژيكي به‌رز گوتى: "وپراى ئەوه‌ش، ئەو داوايه‌ زۆر شتان روون ده‌كاته‌وه‌. وه‌كو دژايه‌تى سه‌رژمىرى، زۆرم بىر له‌و دژايه‌تیه‌ كرده‌وه‌ تا هۆيه‌كه‌يم دۆزىيه‌وه‌. پيموايه‌ هۆيه‌كه‌ى ئەمانه‌يه‌، نه‌ژاد، ره‌نگ، ئاين. ئەگه‌ر رڙيمى كۆمارى به‌ نياز نىيه‌، دووباره‌ قوله‌ ره‌شه‌كان بكاته‌وه‌ به‌ كۆيله‌، چى داوه‌ له‌ نه‌ژاد و

پهنگی خه لکی؟ چما له ئاین و ئولی خه لکی ده پرسیت، ئه گهر نایه وی ئیمانداران بنا سیت به رله وهی قه تل و عامیان بکات؟

بارون پرسی: " ئایا ئه وه ئه وه بهد حالی بوونه یه که کانودوسی بهم رۆژگار هه گه یاندوو ه؟ "

رۆژنامه فانه چاو پرۆشه که به هانکه هانکه وه گوتی: " ئه مه یه کیکه له هوی بهد حالی بوونه کان. ده مزانی که گه ریلای شه رفانه کان، به ههچ خورده سیاسی هه تفانیک نه ده خه له تان. من هه زم ده کرد ئه مه له زمانی خۆته وه بیستم."

بارون گوتی: " دهی باشه، ئیستا بیستت " دۆسته کانی ئه گهر بیانتوانیا پیشینی ئه و شتانه بکه ن چیان ده گوت؟ کۆمه لێ ژن و پیاوی بی سهر و بهری سارانشین ده ست بهدنه چهک و په لاماری کۆمار بهدن و ناوی ئینفادونا ئیزابیل ببی به وێردی سهر زمانیان! نا، شتی وا ئه وهنده دوور و باوه رنه کردنی بوو، ههچ سه له ته نه تخوازیکی به رازیلی له خه ونیشدا به بیریا نه ده هات.

ته ته ره که ی ئه بوت جواو، له ده ور و بهری جویته ده گاته ئانتونیو قیلانوقا، دووکانداره که ی جارن، لیره دا، له گه ل چوارده شه ر فاند، خۆیان له که مین ناوه و چاوه روانی گه یشتنی قافله یه کی مالات و په زن. ئه و هه والانه ی ئه م ته ته ره هیناویه تی ئه وهنده جدی و هه ستیار و خه ته ره که ئانتونیو بریار ده دا پیش ئه وهی ئه و ئه رکه ی له پیناویا بۆ ئیره هاتبوو، ته واو بکات، بۆ کانودوس بگه رپه ته وه. ئه رکه که ی دا بین کردنی ئازووقه و خواردن بوو. له وه تایی سهر بازه کان هاتبوون بۆ ئیره، سی جار ئه و ئه رکه ی پچ سپی ردرابوو، له هه ر سیکاندا سهر که وتوو بوو بوو: جاری یه که م بیست و پینچ سهر گا و گوتال و ده یان سهر کار و بزنی بوو، جاری دووهم هه شت سهر و جاری سییه م دوا زده سهر گا و گوتال بوو. ئه مه جگه له یه ک عه ره بانه ئاردی مانیوک و قاوه و شه کرو خوی.

خۆی له سهر ئه م کاره مکوور بوو تا خۆراک و ئازووقه بۆ گه ریلای شه ر فانه کان دا بین بکات، بیانوشی بۆ ئه م کاره ئه وه بوو که بوونی ئه بوت جواو، پاچو، پدراو و، جواوه زله له کانودوس دا پێویسته. سی دانه هه فته یه، ئه و په لاماری ئه و قافلانه ده دات که له کیماداس و مونته سانتوو، به ریگی روساریودا ئازووقه بۆ ئافیلای ده بن.

ئه مه کاریکی هه ندیک ئاسان و ساده بوو، به لام یاروی دووکانداری جارن، به کارامه یی و وردی ولیزانی خۆی له کاروباری کارگیریدا شه قلیکی ته واو زانستیانه ی پیدابوو. له سهر که وتنه که شیا زیاتر قه رزارباری ئه و زانیاریانه بوو که پچی ده گه یه نرا، یانی قه رزارباری ئه و خه لکانه بوو که رینوینی و کۆله ریان بۆ سوپا ده کرد، به لام زۆر به یان ژیرا و ژیر له و شه ر فاندانه بوون که به کری کاریان بۆ سوپا ده کرد یان له شاره جورا و جوره کانا؛ له توکانوو تا ئیتاپیکورو، به درۆوه ناوی خۆیان له سوپادا نووسی بوو. ئه م خه لکانه، له هه ر جم و جولیکی قافله کان ئاگاداریان ده کرده وه، له شوینی سهر بازه کان ئاگاداریان ده کرده وه و پینان ده گوت له چ خرو دۆلیک، یان قه دپال و بیشه یه کدا هیرش بکات. ئیدی ئانتونیو و دارو دهسته که ی خۆیان له دۆلیکا یان له قه دپالیکا، یان له بیشه یه کدا، به تایبه تی به شه و، مه لاس ده دا تا قافله که پهیدا ده بوو، ههنگی له ناکاوا په لاماری قافله که یان ده دا، ده ستیان به ته قه ده کرد، فشفشه یان به ئاسماندا ده ته قاند، جوزله یان لیده دا، حه یوانه کان له ترسا سهر یان لیده شیواو ملیان به بیشه که وه ده نا. ئیدی له و کاته دا که ئانتونیو و دهسته که ی سهر بازه کان یان به دووره ته قه وه

مژول دهکرد، به له دو کولبه رهکان، هه موو ئاژهل وحه یوانه کانیاں خرده کرده وه، له نزیکتیرین ریگاوه، که پیشوخته دیاریان کردبوو، مالاته که یان بو کانودوس راده دا - نزیکتیرین و ئەمین ترین ریگا به کالومبی دا رته ده بوو که هیشتا سهربازهکان په یان پی نه بردبوو - ئانتونیو و دهسته که ی دواتر خو یان ده گه یاندنی.

ئهمجارهش قه رار بوو هه مان کار دووباره بکریته وه، ئەگه ر ته ته ره که ئەم هه واله ی نه هیتابیه که: سه گه کان، له گینه له هه ر ئان و ساتیکا په لاماری کانودوس بدهن. ئانتونیو و دهسته چوارده که سیه که ی که دانیان ده کروشت و چاره یان به یه کدا دابوو، به هه شتاو به ره و کانودوس ده پون. هه موو هوش وگوشیان لای ئەوه بوو بگه نه وه بیلومونته و شانبه شانی ئەوانی دی، دهوری مورشید بگرن و له هیرشى خوانه ناسهکانی بپاریزن. داروغا له کوئ زانیویه تی، که سه گه کان به ته مای هیرشن؟ ته ته ره که، که شانبه شانی ئەو به له ده پیره ده پوات، ده لیت، دوو شه رقان که به جلکی سهربازیه وه، به ده ور به ری ئافایلادا ده گه رین، هه واله که یان هیناوه. هینده ساده و ساکارانه و راسته وخو قسه دهکات وهکو ئەوه ی زور ئاسایی بی که رولهکانی مه سیحی موبارهک له بهرگی شه ییتاندا، بچنه تاقیب و سوراعی شه ییتانان.

ئانتونیو فیلانوقا له دلی خویدا ده لیت: "ئیدی له گه ل ئەم بیرکردنه وه یه دا راهاتوون، ته نانهت خو شیان ههستی پیناکه ن."

به لام جاری یه که م وهختایهک ئەبوت جواو هه ولیدابوو قه ناعهت به شه رقانهکان بکات که بو ری گومکی جلکی عهسکه ری له بهر بکه ن، چیوا ی نه مابوو لی هه لگه رینه وه. ئەم پیشنیازه بو خودی ئانتونیوش به ئاسانی قووت نه ده چوو. بیروکه ی ئەوه ی که جلکیک له بهر بکات که رهمزو نیشانه ی ئەوپه ری دزیوی و شه رئه نگیزی و دژمنایه تی ئەم دنیا بوو، زوری په ست ده کرد و چاک ده یزانی که بوچی پیاوانی کانودوس، به توور به یی مردنیان به جل و بهرگی سه گانه وه ر هفز ده کرد. ده بیره وه ده چیت: "به لام ویرای ئەوهش ئیمه هه له بووین، هه ق به ئەبوت جواو بوو." چونکه زانیاری ئەو نه وجه وانه ئازایانه ی که به دزییه وه خو یان به سهربازگهکاندا ده کرد تا میرو له و مارو دوو پیشک له ویندهر بلاوبکه نه وه یان ژههر بکه نه جهونه ئاوی سهربازگهکانه وه، هه رگیز نه ده گه ییه وردی و دروستی ئەو هه واله انه ی که خه لکانی کاملی، ده رکراو یان هه لاتوو له سوپا، ده یان هینا. پاچو یه که م کهس بوو که ئەم کیشیه ی یه ک لایی کرده وه. شه ویک له سه نگه رهکانی (رانشو دوفیگارو) که سه رگه رمی گه نگه شه یه کی گه رم بوون له و باره یه وه، ئەو (پاچو) به جلکی عه ریفیه وه هات و گوتی به نیازه به دزییه وه خو ی به ناو دژمن دا بکات. هه مووان ده یانزانی ئەو کاره، ئەگه ر کاری هه ر که سیک بی، کاری پاچو نییه، چونکه وهکو گای قه شانه و یه کسه ر که شف ده بیت. ئەوسا ئەبوت جواو له شه رقانهکانی پرسى بوو ئایا به رای ئەوان دروسته که پاچو خو ی فیدا بکات، تا ببی به سه رمه شقی ئەوان و له واهیمه و گریی له بهرکردنی چه ند پارچه جلیکی عهسکه ری رزگاریان بکات. ئیدی هه وت کهس له دهسته که ی جارانی پاچو، ئاماده یی خو یان ده ربری که جلکی عهسکه ری له بهر بکه ن.

ئیدی له و روزه به دواوه داروغا کیشیه ی ئەوه ی نه ما که شه رقانهکان به دزییه وه به جلکی عهسکه رییه وه، بنیریته ناو هیزهکانی دژمن.

دوا ی چه ند سه عاته رییهک، بو ئیسراحهت و نانخواردن ده وهستن. دنیا به ره و تاریکی ده چیت. ته نیا تاپو و تارمایی شاخهکانی ئوکامبا یو و سیرادا کانا براقا ده بینن که پرووه ئاسمانی لیل هه لگشاوون. شه رقانهکان، به شیوه ی بازنه یی و به چوار مشقی داده نیشن، تویشه به ره کانیاں ده که نه وه، سه رو توژی نانی وشک و قاورمه

دەردىنن و بە بېدەنگى دەست بە نان خواردن دەكەن. ئانتونيو ڧىلانوقا، ھەست بە ماندوويەتى دەكات، پىيەكانى تلوڧيان كىردوۋە و ئاوساون. بلىنى نىشانەى پىرى بى؟ ئەمە ھەستىكە لەم چەند مانگەى دواییدا بەرۆكى گرتوۋە. يان زادەى ئەو چالاكىيە زۆرەيە كە واقىعى شەرەكە سەپاندوويەتى؟ ئەۋەندە لاواز بوۋە، ناوقەدى بارىك بوۋە ناچار بوۋە چەند كونىكى دى بخاتە كەمەربەندەكەى و ئانتونىا ساردىلنىيا ناچار بوۋە ھەر دوو كراسەكەى بۇ بچووك بكاتەۋە، كە ھىندە بە بەرى گەۋرە بوۋوبو لە بىجامە دەچوون. بەلام، مەگەر ھەموو خەلكى بىلومونتە، بە ژن و پىاۋەۋە، ھەمان شتىان بە سەر نەھاتبوۋ؟ مەگەر جواۋە زلە و پىراۋ، ئەو دووانە زەلامەش نەبوۋوبون بە داسك و دەرزى؟ ئەدى ھونورىوش شانەكانى دانەكەوتوون و قژى سىپى نەبوۋە؟ ئەدى ئەبوت جواۋ و پاچۆش لە تەمەنى خۆيان پىرتەر دىار نەبوون؟

گوۋى بۇ رەمبەى ئەو تۆپانە دەگرىت كە لە باكورەۋە دىت. دواى بېدەنگىكە كەم، دووبارە چەند رىزە تۆپبارانىك دەست پىدەكاتەۋە. ئانتونيو و شەرڧانەكان رادەپەرن و دووبارە بە ھەنگاۋى ھەراۋ بۆى دەردەچن. سىپىدە زوو لە رىگەى ئوتابولرىنيۋە، دواى پىنج سەعاتە رى بە ژىر تۆپباراندا دەگەنە بىلومونتە. لە لای كانىكە، نىكى ھەۋەلەن مالەكان، تەتەرىك چاۋەرۋانىانە تا بۇ لای ئەبوت جواۋيان بىات. داروگا (ئەبوت جواۋ) ئىستا لە خەندەك و سەنگەرەكانى (فازندا فالىا) دايە و ژمارەى شەرڧانەكانى دوو ھىندەى جارانە. ھەموو دەستيان لە سەر پەلەپىتكەى تەفەنگ يان شىخالە لوولە درىژەكانىانە و بە وردى بە قەدپالى ئافافىلا يان، لەبەر روناكىە كزەكەى كازىۋەدا داۋەتە چاۋ، چاۋەرۋانن تا بزائن كەى ماسۆنىەكان ۋەكو مار ومىرو لەۋىندەرەۋە دادەگەرپىن. ئانتونيو، لە بن لىۋانەۋە دەلىت: " سوپاس بۇ مەسىحى موبارەك، مورشىد. " ئەبوت جواۋ بىئەۋەى سلاۋەكەى بسەنىتەۋە لىى دەپرسىت ئايا لە رىگا سەربازانى دىتوۋە. " نەخىر، تەنانەت دەورىشم نەدىتوۋە. "

ئەبوت جواۋ دەلىت: " نازانىن ھىرشەكە لە كوۋە دەست پىدەكات. "

دووكاندارەكەى جارن دەبىنى كە كابرا چەند نىگەرانە. " ئىمە ئاگامان لە ھەموو شتىكە تەنیا گرىنگىرىنيان نەبى. "

بەگوۋىرەى مەزەندەۋە حىساباتى داروگا، لەم قۇلەۋە ھىرش دىنن، چونكە نىكىترىن رىگايە بۇ بىلومونتە، بۆيە بە خۆى وسى سەد گەرىلا و سەرڧانەۋە بۇ پىشتىۋانى پاچو ھاتوۋە، تا ئەم سەنگەرانە، كە بە شىۋەى كەۋانەبى و بە مەۋداى نىۋ فرسەخان لە خوار مونتە ماریوۋە تا ئوتابولرىنيۋ، لىدراون، بەھىزبەكەن.

ئەبوت جواۋ، بۆى روون دەكاتەۋە كە پىراۋ قۇلى رۆژھەلاتى بىلومونتەى گرتوۋە، واتە ئەو قۇلەى كە پىرە لە ئاغەل و مەزراى داچىنراۋ و قەدپالى چىرە دارستان، كە رىگاي تىرابوبو، ماكامبىراۋ جىرمابوبى پىدا دەروات. بەلام شارەكە، كە بە گاردى كاتولىك بە فەرماندەبى جواۋە زلە سىپىردراۋە، ھەر چوار دەورى بە مەتەرىزى تازەى تاۋىر و گونىە لم گىراۋە و كۆلانە تەنگەكان و دوو رىان و چوار رىانە سەرەكەكان و مەيدانى كلىسا و نوژخانەكە تەۋاۋ قايم كراۋە... چونكە مەزەندەۋە، ۋەكو چۆن تۆپبارانەكە لەۋىندەرەۋە دەكرى، بەۋ ئاۋايە ھىرشەكەش لەۋىندەرەۋە دەكرى.

ھەرچەندە ئانتونيو ڧىلانوقا، ھەزى دەكرى داروگا پىسار پىنج بكات، بەلام دەزانى كات كەمە. پىۋىستە چ بكات؟ ئەبوت جواۋ پىى دەلىت ئەو و ھونورىۋى كىردوۋە بە بەرپىسى بەرگرى لە دەقەرەكەى شانەشانى دۆلى (فازا - پارىس) واتە ئەو دەقەرەى كە لە رۆژھەلاتى ئالتودو ماریوۋە دەست پىدەكات تا دەگاتە جىرمابو. داروگا

باشه ئه بوت جواو، بۆچی له نيو ئه وه هه موو خه لکه کارامه و شه پدیدانه دا، ئه م دووانه ی که هه یچ ئه زمونیکه شه پریان نییه، بۆ به رگری له م به ریه هه لێژاردوو؟ بیگومان، له بهر ئه وه یه که ئیره دوورترین به ریه له ئافایلاوه: دژمن له م پریگایه وه نایه ت. ئه م پریگایه سی هینده ی ئه و راسته پریگایه بوو که ده بویه بیپرن تا هیرش بۆ فاندافلیا بکه ن، ئه مه جگه له وه ی ده بویه پیش ئه وه ی بگه نه روبراره که، به ناچاری به ناو ده وه نه جارو دروو هستانیکا تیپه پرن، که فه و جه کان ناچار ده بوون لیکه ی دابری ن که ئه مه ری و په سمی کافره کان نه بوو، ئه مانه به کومه لی یه کگرتوو شه پریان ده کرد، وه ها ده چوون به ناو یه کدا، که ده بوون به نیشانی خۆشه نگیه ی، ئه و شه پرقانانه ی که خویان له بۆسه دابوو.

هونوریو ده لیت: " ئیمه خۆمان ئه م سه نگه رانه مان لیدا له بیرته داشۆ؟ "

- " ئه ی مه عنای چی، له بیرمه. ئه م سه نگه رانه هیشتا تا قی نه کراونه ته وه. "

به لی، جووته برا به خویان، خه لکانیان بۆ ئیره هینابوو، تا له م ده شته کاکی به کاکیه ی نیوان روبراره که و گۆرستانه که دا، سه نگه ری بچووک بچووک لیدهن. هه ر سه نگه ری جیگه ی دوو سی ئه نگیه وه تفه نگچی له زه بری، تیا ببیته وه. ئه م خه نده ک و سه نگه رانه یان سالی ک له وه پیش، واته له دوای شه په که ی ئاوا لیدابوو. دوای هه ر له شکرکیشیه کی دژمن، خه نده کی زیاتریان لیده داو له و دواییانه دا، راره وی باریکیان له نیوان خه نده که کاندایدا، که ده کرا شه پرقانه کان، له م خه نده که وه بۆ ئه و خه نده ک برۆن به بیئته وه ی دژمن بیان دینی. به لی ئه م سه نگه رانه هیشتا، به ئاگری شه ر غوسلی ته عمید نه کرابوون، واته له م ده فهدا هه یچ شه ری ک پروی نه دابوو.

روناکییه کی شینباوی په راویز زهرد، له ئاسۆوه به دیار ده که وی. دهنگی بانگی که له باب (دیکل، که له شیر) دیته گوی. هونوریو، که وادیاره، زهینی ئانتونیوی خویندوه ته وه ده لیت: " وادیاره توپبارانه که وه ستاوه. " ئانتونیو، قسه ی برایه که ی ته وا ده کات: " مانای وایه که وتوونه ته ری داشۆ. " خه نده که کان، یه کی هه شت ئو مه تر له یه کدییه وه دوورن، به دریزی نیو کیلومه تریک وپانی نزیکه ی سه د مه تریک، لیدراون. ئه وشه پرقانان و گه ریلایانه ی که دوو دوو و سی سی له م خه نده ک و سه نگه رانه دا خویان مات داوه، به جووری خویان په نا داوه، که برایانی فیلانوقا، تا دانه نه ویته وه، تا یه ک دوو قسه یان ده گه ل بکه ن، ناتوانن بیان بینن. زوریان، سه ر و بۆری قامیشی ئه ستووری پووک یان پارچه قه دی ناوکۆلراوی درهختیان پییه که ده توانن، به بیئته وه ی سه ر له خه نده که کانه وه ده ربینن، ده ره وه یان لیوه بدینن. زۆربه یان یان خه وتون یان وه نه وز ده دن، هه لکۆرماون، تفه نگه مانلیچر، ماوزه ر، یان شمخاله کانیان به باوه شیانه وه بوو، کیسه فیشه ک و بارووتدانه کانیان به ته نیشتیانه وه بوو. هونوریو، به دریزی فاذا - پاريس خالی دیده وانی داناوو. مه فره زه ی شناسایی بۆ به ستینی روبراره که - که له ویدا وشکی وشک بوو - ده رکردبوو، تا ئیستا چاویان به ده ورپی دژمن نه که وتبوو.

به ده م قسانه وه، به دوو قۆلی، بۆ په ناگه سه ر گیراوه که ی ژنه کان ده گه ریته وه. بیده نگیه کی سه ر بالی به سه ر دنیا دا کیشاوه، ته نیا دهنگی که له باب ئه م بیده نگیه مه نگه ده شله قینی، ئه و بیده نگیه ی دوای چه ندین سه عات توپباران بالی به سه ر دنیا دا کیشا بوو. ئانتونیو، به براکه ی ده لیت هیرشی سه ر کانودوس ئه و کاته مسۆگه ر بوو. که هیزی پشتیوانی سوپا - که پیده چوو له پینچ سه د که س پتر بن - به سه لامه تی گه یشتنه ئافایلا. پاچو هه رچه نده به دریزی پریگای کالذیراو، هیرشی کردبووه سه ریان ته نیا ئه وه نده ی پیکرابوو چه ند سه ر مه ریکیان لینیگری. هونوریو ده پرسیت ئایا راسته که دژمن چه ند فه وجیکی له جویتییه و روساریو، که دوو شوینن له سه ر ئه و پریگایه ی پییدا هاتوو، داناوه؛ به لی راسته.

ئانتونيو، نیتاقەكەى (كەمەربەند) دەكاتەو، لە گەل براكەيا خۆى بە سەنگەرەكەدا دەكات، دەست دەخاتە ژیر سەرى، شەپقە پانەكەى دەخاتە سەر چاوى، خۆى گرمۆلە دەكات تا چاوى گەرم بكات. گیانى كەمىك دەھیوری، بەلام گوییهكانى هەلخستون، گویى لە هەر دەنگیکە كە لەم بەرە بەیانە زوویدا، لە سەربازەكانەو بەرز دەبیتهو. دواى كەمىك، هەموو دەنگەكان فەرامۆش دەكات. دواى ئەوێ كۆمەلێك وینەى جۆراوچۆر وشیاو لە زەینى خۆیدا تاوتوئى دەكات، لە ناكاوا زەینى دەكەوینتە سەر ئەو پیاوێ كە جەستەى بە جەستەیهو چەسپىو. هونوریو، دوو سال لەو بچووكتەر، قژەكەى تەنك و لوولە، كەسینكى ئارام و لە خۆبردوو. پەيوەندى هونوریو، لە گەل ئەویدا، لە برایهتى زیاترە، هاوڕى و دۆست و رازقانى ئەو. هەرگیز لە یەكدى دانەبراون، هەرگیز ناكۆكى جدىان نەكەوتبوو نىوان. ئایا بوونى هونوریو لە بیلومونتە، لە بە ئەوێ كە بە دل و بەگیان باوهرى بە مورشىد و هەموو شتەكانى مورشىد هەیه، شتانی وەكو ئاین، حەقیقەت، رزگارى و دادوهرى؟ یان تەنیا لە بەر دلسۆزى و وەفادارى بۆ براكەى لێرە ماوئەو؟ بە درێژایى هەموو ئەو سالانەى لە كانودوس دا ژیاوون، هەرگیز ئەو پرسیارەى بە مێشكا نەهاتبوو. وەختایەك بەلى فریشتەى بەركەوت، دەستبەردارى كارى خۆى بوو و رۆبى تا كاروبارى كانودوس بگرتە ئەستۆ. هەلبەتە لەو باوهرەدا بوو كە براكەى و براژنەكەى، وەكو ژنەكەى خۆى، وەكو چۆن پێشتر بەد یەغبالى زۆر، رەوتى ژیانى گۆرى بوو، ئەمجارەش ئەم گۆرانە قەبوول دەكەن. هەروەهاش دەرچوو بوو: هونوریو و ئاسانسیا و ساردلینیا بیهێچ چەند و چونىك ملیان بۆ ویستى ئەو دابوو. لە كاتى هیرشەكەى موریرا سیزاردا بۆ سەر كانودوس، لەو رۆژە درێژەدا كە ئانتونيو، خەرىكى شەرى ناو جادەكان بوو، بۆ یەكەمجار ئەو گومانەى لە لا چیبوو، ناكا هونوریو، نەك لە بەر خاترى بىر و باوهرى خۆى، بەلكو لەبەر خاتر و ریزی برا گەرەكەى لێرە، لە پال ئەویدا بمریت. هەر جارێ كە جورئەتى بەخۆ دەداو ئەو بابەتەى لە گەل هونوریو دا دەكردهو، هونوریو بە تەوسەو بەرپەرچى دەدايهو دەیگوت: " تۆ پیت وایە من تەنیا لە بەر ئەوێ كە لە گەل تۆدا بىم ژیانى خۆم دەخەمە تالوكەو؟ زۆر لە خۆت باى بووى داشۆ! بەلام ئەو خۆ دزینەوانە، ئەو وەلامانە لە جیاتى ئەوێ گومان و دوودلیهكانى ئانتونيو سووك بكات، بىرەوینیتەو، بە پێچەوانەو زیاتر دەیخستە عەزابەو. بە مورشىدى گوتبوو: " من بە هۆى خۆپەرستى خۆمەو، ئەوهم لە گەل هونوریو وخیزانەكەیدا كرددوو كە من ویستومە، هیچ پرسىكم پێیان نەكرددوو كە چیان دەوئ، وەكو ئەوێ كەل و پەلیكى ناومال بن یان بزى بن. مورشىد مەلحەمى نابوو سەر برینەكەى: " بەم قسەیه بئ، تۆ یارمەتیت داون بچنە بەهەشت."

هەستەكەت یەكینك راي دەتەكینى، بەلام ماوئەك دەبوورئ ئەوسا چاودەكاتەو. هەتاو بەرزە، روناكى روناكە، هونوریو بە دیاریهوه وەستاو، قامكى خستووئە سەر لىوى، ئاماژەى دەكاتى كە بیدەنگ بێت. بە ئەسپایى دەلێت: " داشۆ، جەماعەت لێرەن. ئىدى قەدەرى مە وایە كە پیشوازیان بكەین."

بە دەنگى گرى خەوالۆو دەلێت: " چ شانازییهكە داشۆ! "

لە ناو خەندەكەدا چۆك دادەدا، لە دۆلەكانى ئەوبەرى روبروى فازا - پاريسەو، دنیايەك یونىفۆرمى شین، كەوئى و سوور، كە دوگمە زەردەكان، شمشیزەكان و سەرنیزەكانیان لە بەر تیشكى هەتاو كەدا دەبریسكینەو... ئەو هەموو سەربازە، هیدی هیدی، لە بەر رۆشنايیه پرشنگدارەكەى بەیانیدا بەرەو ئەمان دین. كەواتە ئەو هەرا و زەنایەى ماوئەك بوو لە گوییا دەنگى دەدايهو، ئەمە بوو: دەنگى دەهۆل وشىوئەنى شەپپوران. دەبیرەو دەچیت: " وادیارە راستەو راست بەرەو ئیمە دین. دنیا ساف و روناكە، هەرچەندە سەربازەكان هیشتا زۆر دوورن،

به لام به ئاشکرا دهیانینی. به سهر سی رەتلا دابهش بوون، وادیاره رەتلی ناوهراس، راست به رهو سهنگه رهکانی ئەمان دیت. شتیکی ههویر ئاسا له دهمیایهتی، نایهلی چ قسهیهک بکات. هونوریو پیتی دهلیت تۆزی له مه پیش دوو نهوجهوانی بو فازندا فلیا و تراوبوبو ناردووو تا خه بهر به ئەبوت جواو و پدراو بدن که دژمن لیروه هاتون.

گوپی له دهنگی خوی دهبی که به براکهی دهلیت: "دهبی بهوپهری تواناو پشیمان پینگرین، ماتهلیان بکهین تا ئەبوت جواو و پدراو بتوانن خویان بگهیهننه بیلوموتته."

هونوریو، به نیگه رانیهوه دهلیت: "ئه گهر، ئیستا له ئەفایلاشهوه هیرشیمان نه کردبی."

ئانتونیو، ئەمه به دوور دهزانی. حالی حازر چهند هزار سهربازیکی له بهرانبه ره، پتر له سی ههزارن، رهنگه چوار ههزاریش ببن - رهنگه ئەمه هه موو ئەو هیزه بی که سهگهکان توانیویانه کویان بکه نهوه - به دریزی به سستی و شکی روبراه که دا دینه پیشی. شهرفانهکان، له ریگهی نهوجهوانهکان و ئەو ههوالانهوه که جاسوسان بویان هیتاون، دهزانن که نزیکهی هزار سهربازی نهخۆش و بریندار له خهستهخانه مهیدانیهکهی ناو دۆلهکهی نیوان ئافایلاو ئالتودوماریودا کهوتون، بیگومان ژمارهیهک سهرباز لهویندهر ماونهتهوه، تا پاسهوانی خهستهخانهکه و توپخانهکه و شتهکانی دی بکهن. کهواته ئەم سهربازانهی که گهییوونهته بهرانبهریان، هه موو قۆشه نه کاراکهی دژمنه. ئەو قسهیه بو هونوریو دهکات به بیئوهی سهیری بکات، چاوی بریوهته به سستی روبراه که و، به قامکی تویی دهمانچهکهی سهح دهکاتهوه تا دلنیا بیته که پره. هه رچهنده تفهنگی "مانلیچر" ی ههیه، ئەم دهمانچهیهی پی باشتره، چونکه له وهتای بو کاندوس هاتوو هه ره بهو دهمانچهیه شهری کردوو.

به لام هونوریو، له سهر قهراخی سهنگه رهکه، رایگرتووو و سواری کردووو و پهنجهی له سهر پهله پیتکهیه. ههلبهته هه موو شهرفانهکانی دیکهش، هه رکهسه و له سهنگه ری خویهوه، بهو ئاویه حازر وئامادهن، پینمایی فهرماندهکانیان وهبیر دینهوه: تا دژمن نهگاته دیار سهرتان تهقه مهکن، تا هه م بتوانن دهست به فیشهکهوه بگرن و هه م دژمن غافلگیر بکهن. ئەم تاکتیکه تاکه شتیکه که بتوانی قه ره بووی ئەو نا هاوسهنگیهیان بو بکاتهوه که له نیوان ژماره ی زهلام و چهکی دژمن و ئەواندا ههیه.

نهوجهوانیک، به جهوهندهیهکی پر له قاوهی گهرم و کیکی زوراتهوه، خوی به سهنگه رهکه یاندا دهکات. ئانتونیو، چاوه گهش و لهش و لاره خوارهکهی دهناسیتهوه، ناوی سباستیاوه، ئیدی بهو تهمه نهوه بووه به شهرفان و جهنگاوه ریکی مهعلان و کارامه، بو نا! ماوهیهکی زوره کاری تهتهری بو پاچو و ئەبوت جواو دهکات. ئانتونیو، که قاوهکهی دهخواتهوه، له باری بهدنیهوه دهبوژیتهوه، دهبینی نهوجهوانهکه به خوی و جهوهنه قاوه و پریاسکه نان و کیکهیهوه، وهکو مارمیلکه بهپهله له چاو ون دهبیته.

ئانتونیو، له فکران رادهچیت: "خۆزیا، هه موویان، به که رهتی، به یهک ریز هیرشیمان دهکرد." ههنگی دورینه کردنیان له م دهشته کاکي به کاکي و پرووتهنه، چهند ئاسان دهبوو. ههلبهته شیوهله سروشتیهکان دادی نهدهدان، چونکه سهنگه ری گهریلا و شهرفانهکان، به بهرزیهوه بوون و دهیانتوانی لهو بهرزاییهوه بهر گوللهیان بدن. به لام سهربازهکان بهیهک ریز نایه نه پیشی. رهتلهکهی ناوهراست خیراتر دهجولیت وله رهتلهکانی دی خیراتر له ناو روبراه وشکهکهدا دهپه ریتهوهوه له رهخی ئەوبه رهوه سهر دهکهوی. دووسه دهنگاوی له دووری ئانتونیوه، کۆمه لیک تارمایی سهربازین بووکهله ئاسا به یونیفورمی شین باو و پانتۆلی نهوار سوور، دوگمه ی بریقه دارهوه

به دیار دهکەون. ئەمانە دەستە ی پیشقەرەولن، نزیکە ی سەد کەس دەبن، هەموویان پیاوێن، بە سەر دوو دەستەدا دابەش دەبن، پینچ پینچ و بە هەشتاو دینە پیشەو، بیخەم و خەیاڵ دینە پیشی. دەیان بینی ملیان قوت کردوووەتەو و زەق زەق چاویان بریووەتە بورجەکانی بیلومونته، ئاگیان لەو ئەنگیووە سەگفانانە نییە، کە لە سەنگەرەکانا خۆیان بو مەلاس داوون.

هونوریو دەلیت: "داشو، چاوەروانی چیت؟ دەتەوێ کە شەفمان بکەن؟" ئانتونیو تەقە دەکات، دوا ی تۆزیک دەنگی تەقە لە هەموو لایەکەو بەرز دەبیتهو، پیاو خەریکە کەر ببیت، دەنگی تەقە بە سەر دەنگی تەپل و نهوای شەپپوردا زال دەبیته. سەربازەکان کە غافلگیر بووبوون، لە ناو دووکەل و تەپ و تۆزەکەدا، گێژ و وێژ بە دەوری خۆیاندا دەسورپانەو. ئانتونیو، بەکاوەخۆ تەقە دەکات تا فیشەکی دەمانچەکە ی تەواو دەبی، چاویکی نوکاندوووە و نیشانە لەو سەربازانە دەگریتهو کە نە پشتیان لەمان کردوو، تا هیز لە لاقیاندا هەیه هەلدین. لەم حالەدا چوار رەتلی دیکە دەبینی کە لە هەموو لایەکی ناو روبرارە وشکەکەو سەردەکەون و لە سێ چوار قۆلەو پیشرەوی دەکەن. تەقە دەووستی.

براکە ی دەلیت: "هیشتا ئیمەیان نەبینیوه."

بەرسقی دەداتەو: "رۆوبەرۆوی هەتاو دەکەن. سەعاتیکی دی هەر هیچ نابینن."

هەردووکیان، چەکەکانیان دووبارە پر لە فیشەک دەکەنەو. گۆییان لە دەنگی تەقە ی پەراگەندە دەبیته، شەرپانەکانن کە خەریکن پەلاماری ئەو سەربازە بریندارانە دەدن کە دەیانەوێ بە سینگە خشکی خۆ بگەیهننە دوڵ و شیوێکان. ریزی سەربازەکان، لە نیو دوڵەکاندا، بە دەم رینگاوە تیکدەچی، لیکدی هاوێر دەبن، سەربازەکان دەست بە تەقە دەکەن. بەلام ئانتونیو، وا هەستدەکات، سەربازەکان هیشتا بە جینگای سەنگەرەکانی ئەمانیان نەزانیو و بە سەر ئەماندا و رۆو لە کانودوس تەقە دەکەن، گوایه وایان دەزانی، ئەو تەقەکانی کە پیشقەرەولەکانیان درو کردبوو، لە پەرستگە ی مەسیحی موبارەکەو کرابوون. تەقە کردنەکە ی ئەوان، دووکەل و تەپ و تۆزەکە زیاتر دەکات. ناوبەناو گەردەلولوونکی خەست کافرەکان لە هەموو لایەکەو دادەپۆشیت و لە چا و ون دەکات، سەربازەکان تەفەنگ بە دەست، بە سەرەنیزە ی هەلکیشراو، لە سەر ریتمی دەهۆل و نهوای شەپپوران و بە ماتە مات و بە دەم هاواری: "سەربازانی پیاو هەرپەنە پیش" وە دینە پیشی.

دووکاندارەکە ی جارن، دووجار دەمانچەکە ی خالی دەکاتەو. دەمانچەکە گەرم بوو و دەستی دەسووتینی. دەیخاتەو ناو کیفەکە ی و دەست دەداتە تەفەنگە مانلیچرەکە ی. نیشانە دەگریتهو و تەقە دەکات، هەموو جار ی نیشانە لەوانە دەگریتهو کە بە شمشیرەکانیان، بە قەیتانە زەر دەکانیان، یان بە رەفتاریاندا دیارە کە ئەفسەرین فەرماندەن. کە تەمەشای ئەو هەرتوقی و فریسیانە (فریسی: تایفەیهکی جوولەکە ی سەردەمی مەسیح بوون، پابەندی کۆمەلێک سرووتی روالەتی و عیبادهتی درۆینە بوون). دەکات کە یەک یەک و دوو دوو و دە دە بە دەم دەستریژی گوللەو، کە مەلووم نەبوو ئەو گوللانە لە کوپووە دەهاتن، دەکەوتن، دلی بە حالیان دەسووتی. ئاخر چۆن دەبی دلی بە حالی کەسانی بسووتی کە هاتبوون بیلومونته کاول بکەن؟ بەلی لەو دەمەدا کە دە ی دیتن بە دەم ئازاری گوللەو دەتلانەو، گویی لە ئاخ و نالەیان دەبوو، بە قەستی کوش نیشانە ی لیدەگرتنەو دەیکوشتن. هیچ رقیکی بەرانبەریان نەبوو، لە کلۆلی روحیان، لە تەبیعەت و سروشتە بەشەرییە هەلەکەیان تیدەگەیی، دەیزانی کە ئەمانە قوربانین، ئالەتی دەست و گیرۆدە ی فەندەل فیلهکانی شەیتانن. باشە ئەگەری ئەو لە ئارادا نەبوو، کە هەموو گەریلا و شەرپانەکانیش گیرۆدە ی هەمان چارەنوس ببین؟ خودی ئەویش لە خەلکانی

دی زیاتر نییه، ئەگەر بەخت یاری نەبوايه و تووشی مورشید نەبوايه و فریشتە بالی بە سەردا نەهینابایه... هیچ مەلوم نەبوو ئیستا چ چارەنووسیکی دەبوو.

هونوریو، سیخورمەیهکی تیوہ دەژەنی و دەلێت: "داشو، تەمەشای سەمتی چەپ بکە." ئاوپری لای چەپ دەداتەوہ و تەمەشا دەکات هیزیکی سوارە بە نێزەوہ، نزیکە ی دوو سەد کەس و بگرە زیاتریش دەبن، لە دووری نیو کیلۆمەتری سەمتی راستی ئەمەوہ، لە دۆلەکەوہ دەرکەوتوون، بە دەم نەوای شەپیورو دەنگی ترسناکی دەھۆلەوہ بەرەو سەنگەرەکانی ئەمان هێرش دینن. زۆر بەپەلە دین، خەریکە دەگەنە سەنگەرەکان. ئانتونیو، لە ناکاوا هەست بەوہ دەکات کە خەریکە پروودەدات. نێزەدارەکان، بە قەدپالەکەدا، بەرەو گۆرستانەکە دەرپۆن، کە ئەم ریگایە هەم قەدبەرەو هەم هیچ سەنگەریکی لێ نییه کە بەرگری بکات، وا بپروات لە زەرفی چەند خولەکیکدا دەگەنە بیلومونتە. سەربازەکانیش کە ببینن ریگاکە پاک کراوەتەوہ و هیچ کۆسپ و تەگەرەیهکیان لە بەردەمدا نییه، بە هەمان ریگەدا و بە بیترس خۆیان بە شارەکەدا دەکەن. ئیدی نە پدراو و نە جاوہ زلە و پاچو، بۆیان ناکرێ بۆ بیلومونتە بگەرێنەوہو بە هانای ئەو شەرقانانەوہ، کە لە پشت مەتەرێزەکانی سەربان و قوللەکانی سانتو ئانتونیو و پەرستگەکی مەسیحی موبارەک و خەلوەتخانەکەوہ سەنگەریان گرتبوو. ئیدی بیئەوہی بە خۆیشی بزانی چ دەکات، خۆی رادەستی شیتایەتیەکی هەنووکەیی دەکات، کیسە ی فیشەکەکانی هەلدەگرێ و لە خەندەکەکە دەردەپەرێ و هاوار لە هونوریو دەکات: "دەبی پیشیان لێبگرین، دووم بکەوہ، دووم بکەوہ!" بە ماتە مات غار دەدات. تەنگەکە بە دەستی راست و دەمانچەکە بە دەستی چەپیەوہیە وکیسە فیشەکەکی بە کۆلەوہیە. لە تۆ وایە سەرخۆشە یان لە خەو راپەرێوہ. ریک لەم ساتەدا ترسی مردن، کە هەندێجار لە غورابی خەو راپی دەچلەکاند، ئازای دەنیشتە سەر ئارەقە، یان لە کاتی گفتوگۆیەکی ئاساییدا، دەی تەزاند – لە دلی دەرەوێتەوہو غیرەتیکی وەها دەیگرێ کە گالتهی بە ئەگەری بریندار بوون و کوژران و نەمان دیت. راستەو راست بەرەو ئەو سوارانە غار دەدات، کە نەها بووبوون بە چەند دەستەیهکەوہو بە شیوہی زیکزاک هێرش دینن و گەردەلوولیکیان لە دووی خۆ ناوہتەوہ هەر مەپرسە، ئەو بۆ تەنہا یەک سات دەیانبینی و ئەوسا بە ھۆی ھەورازو نشیوی ئەرزەکەوہ لە چاوی ون دەبن. جۆرەھا بیرۆکە و بیرەوہری و وینە، وەکو پزیسکی ئاگری کوورە ی ئاسنگەران، لە میشکیەوہ دەردەپەرێ. دەزانی ئەم سوارانە سەر بە فەوجی نێزەدارانی باشوورن، لەو گاوانە دوو رەگانەن، کە جارەهای جار لە پشت ئافافیلاوہ دیتبوونی کە لە دووی گاگەل بوون. لە دلی خۆیدا دەلێت کە هیچ یەکیک لەم سوارانە پێ نانیئە خاکی کانودوسەوہ، چونکە جاوہ زلە وگاردی کاتولیک، قولە رەشەکانی ماکامبو و کەواندارەکانی کاریری، ئەسپەکانیان دەکوژن – ئەم ئەسپە سپیانە ی کە خۆی لە خۆیدا، نیشانە ی زۆر زەق و دیارن بۆ سەگفانان. بیر لە ژنەکە ی خۆی و براژنەکە ی ژنەکانی دی دەکاتەوہو لە دلی خۆدا دەپرسیت تۆ بلی گەیی بنەوہ بیلومونتە؟ لە بەینی ئەو ھەموو سیما و ئومید و خەیاڵانەدا لە ناکاوا (سیاری) گوندەکە ی زاگە ی خۆی لە دەقەری (سییرا) دیتە بەرچاو، هەمان ئەو گوندە ی، لەوہتای بە سەدەمی تاعوون و قات و قریەوہ بە جیتی هیشتبوو، ئیدی بۆی نەگەرآبووہوہ. زۆر جار لەم جۆرە ساتانەدا، کە دەگەییە مەرزیک کە ئیدی جگە لە پەرچو یان مەرگ چ شتیکی لەو دیوہوہ نەبوو، بیری زید و زاگە ی خۆی دەکرد.

کە دەگاتە ئەو حالە ی چیتەر پێی لە دووی نایەت، هەر لەویندەر. بیئەوہی بیر لە پەنایەک بکاتەوہ، خۆ بە عاریدیدا دەدات، قۆناعی تەنگەکە ی لە چالایی شانی تووند دەکات و دەست بە تەقە کردن دەکات. دەزانی دەر فەتی ئەوہی نییه دووبارە پری بکاتەوہ. بۆیە زۆر بە دیقەت و وردی نیشانە دەگرێتەوہ. نیوہی ئەو مەسافە یە ی تە ی کردوہ کە لە نیوان ئەو و سوارەکاندا بوو، بە ناو تەپ و تۆزا بە بەردەمی دەرپۆن. ئانتونیو بە سەرسامی لە

خوی دهپرسیت باشه چونه وهختایهک بهم دهشته تهختانیهدا غاری دهدا، یان ئیستا که خهریکه تهقه دهکات، نهیان بینوه. هیچ یهکیک له سوارهکان هر ئاوریشی لینادهنهوه. بهلام نها دهستهی پیشرهوه، وهکو ئهوهی خهیا لهکهی تۆزی لهوه پیشی ئهویان خویندبیتهوه، له ناکاوا به لای چهپا بادهدهنهوه. سواریک دهبینی که شمشیره عهسکه ریبهکهی، به شیوهیهکی بازنهیی بادهدات، وهکو ئهوهی ئهم بانگ بکات، یان سلای لیبکات، ئهوسا دهبینی ده دوازده سواری نیزهدار، بهرهو لای ئه و تاو دهدن. تفهنگهکی فیشهکی تیا نییه، به هر دوو دست دهمانچهکهی دهگریت، هر دوو ئانیشکی له ئهززهکه تووند دهکات، دهیهویت دست بهم دوا فیشهکانهوه بگریت و تا نهگه نه دیار سهری به فیرویان نه دات. ئهم روخسارانه، روخساری شهیتانن، توورهبیان لیدهباری، بیژهمانه ئهسپهکانیان بهر مامیزان دهدن، سهره نیزه و رمه دریزهکانیان رادهوشینن، پانتوله دهلبهکانیان پر له با دهبیته. فیشهکی، دووان، سیان دهنی به سواریکی نیزه دریزهوه، بهلام هیچ یهکیک له گوللهکانی بهر ناکهوی. له دلی خودا دهلیت هیز نییه لهو رمانه رزگاری بکات و دهکهویته ژیر سمی ئهسپهکانهوهو ههزار پوچی هه بی هیچیان بهدر نابات. بهلام شتیکی روودهدات و ئانتونیو، ههست به شتیکی میتافیزیکی دهکات. له ناکاوا کومهلیک تارمایی له پشتیهوه پهیدا دهن، دست به تهقه دهکن، خه نجر دهوهشینن، تهورزین بهکار دینن. گهرد و تۆزی دنیا بهرز دهبیتهوه، شهرفانهکان دهبینی خو به ئهسپ و ئهسپ سوارهکاندا دهدن، رمهکانیان له دست دهرفینن، لاقیان رادهکیشن، جلهوی ئهسپهکانیان له دست دهردینن، ههوسارهکانیان دهچرینن، ئهسپهکان دهبینی که دهگلین، بهدم ئازارهوه دهحیلینن، گوپی له جنیوان و دهنگی تهقه ده بی. ئهجام دوو سواری نیزهدار، بیتهوهی بیخه نه ژیر پی ئهسپهکانیانهوه، بهلایدا رهدت دهن. پاشان به هر تهقه لایهک بووه ههلهدستی، خوی بهناو جهرگه ی شه رهکه دا دهکات. هر دوو دوا فیشهکی دهمانچهکهی دهتهقینی و ئهوسا تفهنگه مانلیچرهکهی وهکو کوهک به دهستهوه دهگری و به غاردان خوی دهگه یه نیته نزیکترین مهیدانی شه رهکه، که کافرهکان و شهرفانهکان تیگ رژاون و خهریکی شه ری دهستهویه خه ن. ئیدی به قوناغه تفهنگ بهردهبیته ئه و سهربازهی که شهرفانیکی بهگیر هیناوه، هیندهی قوناغه تفهنگ پیدا دهکیشیت، تا له جولای دهخات. ئهوسا دهستی شهرفانهکه دهگریت وهلهیدهستینیت و به دوو قوولی دهرؤن تا فریای هونوریو بکهون که سواریک به رمی هه لکیشراوهوه، چنگ له سهر شان دووی کهوتبوو. وهختایهک سوارهکه ئهوان دهبینی که بهرهو ئه و دهچن، ئهسپهکه بهر مامیزان دهدات و بهرهو بیلو مونته ههلهدهکاته چوار ناله. ئانتونیو، به ههشتا و لیرهوه بو ئهوی دهروات، دهستی ئهم و ئه و دهگری و ههلیان دهستینن. شانهی دهمانچهکهی پر له فیشهک دهکات و دهیخاته سهر دهمانچهکهی. ههندی له هاوریکانی کوژراون، برینی ههندیکیان سهخته. یهکیکیان به شمشیر بریندار بووه، برینهکهی قووله و خوینیکی زوری له بهر دهروات. قیر وسیا دهکات، وهکو ئهوهی خهو بدینی، بهو ئاوايه، به قوناغه تفهنگ بهر دهبیته گیانی ئه و گاوانانهی له ئهسپهکانیان بهربوونهتهوه، شهرفانهکانی دیکهش به قهमे بهربوونهته گیانیان. وهختایهک شه ری دهستهویه خه تهواو ده بی ودرژمن له بهر کهمی ژماره دهسکی، شهرفانهکان دووباره کو دهنهوه، ئانتونیو به شهرفانهکان دهلیت که بو سهنگه رهکانیان بگه رینهوه، بهلام هیشتا به تهواوی له قسهکانی نهبووبوووه و ههرکه تهپ و تۆزهکه کهمیگ رهوییهوه، سهیری کرد ئه و شوینهی که کهمینیان لی دانابوو، کافرهکان داگیریان کردوووه و، تا چاو بر دهکات، دهسته دهسته تیایدا دامهزراون.

تهنیا په نجا کهسیکی به دهورهوه مابوو، ئه دی ئهوانی دی چییان به سهردا هاتبوو؟ ئهوانهی توانیبوو یان خو دهرباز بکهن، بو بیلومونته چووبوون. یهکیک له شهرفانه بی ددانهکان، زوزیموی تهنهکه چی دهلیت: " بهلام ژماره یان زور نییه." ئانتونیو، که ئه و له نیو گهریلا و شهرفانهکاندا دهبینی، سهری سوپر دهمینن، ئهم پیاوه، بهم

تەمەنەنە دەبوايە لە بيلومونتەدا بىمايەو و ئاگرى بكوژانايەتەو و يارمەتى خەلكى بدابايە و نەخوشانيان بۆ خەستەخانە بگواستبايەو. ئاخىر بوونى ليرەدا چ مانايەكى نەبوو. خو ئەگەر هيزى سوارەى دژمن، هيرشيكى ديكەيان بۆ بينن، هەموويان تيا دەچن، شتاقيان دەرنەچيت.

ئەنتونيو پييان دەليت: "با برۆين بە هاناي جواو زلەو."

بە سەر چەند دەستەيەكى سى چوار نەفەرييدا دابەش دەبن و، دەچنە ژير بالى بريندارەكان و يارمەتى شەل و شيتەكان دەدەن و بە پيچ و پەناكانا و دوور لە چاوى دژمن، بەرەو بيلومونتە دەكەونە رى. ئانتونيو، لە گەل هونوريو و زوزيمودا لە دواى هەموويانەو. ئيدى ئايا لە بەر تەپ و تۆزە خەستەكەيە، يان لە بەر تيشكى بەتيني هەتاو كەيە، يان لە بەر هەلپەى دژمنە بۆ پەلاماردان و گرتنى كانودوس كە نە سەربازەكانى دەستە چەپى ئەمان و نە نيزەدارەكانى دەستە راستيان، نايەن بە لاي ئەمانەو تا هەموويان لە ناو ببەن. باشە كە ئەمان ناوبەناو دژمن دەبينن، هيج مانايەكى نيبە دژمنيش ناو بە ناو ئەمان نەبينن. هەوالى خوشكانى ساردلينا لە هونوريو دەپرسيت. هونوريو، لە وەلاما دەليت پيش ئەو و لە سەنگەرەكان و دەر بەكون، هەوالى بۆ ناردوون كە بەز لە ويندەر برۆن.

هيشتا زوريان ماو تا بگەنە نزيكترين مال. ئەگەر بەم خاوە خاوە برۆن زۆر ئەستەمە بە ساغ و سەلامەتى بگەنە جى. بەلام لاقە لەرزۆك و دلە بە خورپەكەى پيى دەلين نە ئەو و نە ئەوانى دى، كە رزگار بوون، لە حالىكا نين كە لەو خيراتر ريبەكن. زوزيمو كە لە ناكاوا تووشى سەرەگيژكە دەبى، لارە لارى پيدەكەوى.

ئانتونيو، هەر بۆ هاندان دەستىك بە پشتيا دەدات و ژير بالى دەگرى و يارمەتى دەدا كە ريبكات. يانى دەچيتە ئەقلەو ئەم پيرەميرە، بەر لەو و بالى فريشتەى بەر بەكەوى، پيش ئەو و تۆبە بكات، جارىك چيوای نەمابوو، (شيرۆى ناتوبا) بە زندوويهتى بخاتە ئاگرەو؟

"- داشۆ، تەمەشاي دەوروبەرى كوختهكەى ئانتونيو فشفشەساز بەكە."

دەستريژى چرى گولە لە نيو ماله تيكپژاوهكانى ئەو بەرى گورستانە كۆنەكەو دەستى پيكردوو، هارەو هاژەى گولە گوپى پياو كەر دەكات. ئيرە تاخيكى (گەرەك، بەش) شارە، كە كۆلانە تەنگە بەرو پيچاوپيچەكانى، لە ونگەيەكى هەزار توئ دەچى، كە بەشەر بە ئەستەم رپى ليدەردەكات، ئەم كۆلانانە تاقە كۆلان و رپگەى كانودوسن كە بە ناوى قەديسان و وەليانەو ناو نەراون، بەلكو بە ناوى قارەمانانى ناو ئەو ئەفسانە و حيكايەتەنەو ناو نراون، كە حيكايەتبيژان و بەيت بيژانى گەرۆك دەيان گيرپانەو، وەكو: شاژنە ماگلون، روبەرتە شەيتان، سلفانيشيا، شارلمان، لۆردەكانى فەرەنسا، زيارەتكارە تازەكان هەموويان لەم دەقەرە كۆبوونەتەو. ئايا ئەوانن كە بەو چرپە تەقە لە كافرەكان دەكەن؟ لە سەربانەكانەو، لە كونى دەرگاكانەو، لە كۆلانەكانەو، گولە بە سەر سەربازەكاندا دادەبارى. لەم شەرەدا، ئانتونيو، لە نيو ئەو شەرپانانەدا كە خويان بە عارديدا داو، يان بە چيچكانەو دانيشتوون و يان بە پيوە شەر دەكەن، ئانتونيو لە ناكاوا چاوى بە تاپۆيەك دەكەوى كە بى چەند و چون پدراو، كە بە خوى و شمخالە دريژەكەيەو لەم سەنگەرەو خوى بەو سەنگەردا دەكات. ئانتونيو، دلئايە كە لە نيو ئەو هەرا و هەنگامەيەى ئەو هەموو چەكەو، نالەى چەكە كۆنەكەى ئەو كابرە دوو رەگە زەلامە دەناسيتەو. پدراو، هەرگيز ئامادە نەبوو ئەم چەكە كۆنە كە يادگارى رۆژگارى چەتەيى و رپگرى ئەو بوو بگورپى بە مانليچر يان ماوزەر، هەرچەندە ئەم چەكانە دەياتوانى پينچ فيشەك دوا بە دواى يەك بەتەقنين و

زووتریش خەشابه‌کانیان پەر دەکرایه‌وه، له کاتیکا هەر کاتیک فیشه‌کیکی به شمخاله کۆنه‌که‌ی بته‌قاندایه، ده‌بوايه لوله‌که‌ی پاک بکاته‌وه و بارووتی تیب‌پێژێ و بارووته‌که پربکات له ورده ئاسن و ساچمه و شووشه و ورده به‌رد و جوان بیه‌ستیته‌وه و ئه‌وجا بیه‌تیه‌قینی. به‌لام پدراو زۆر مه‌علان و کارامه‌یه، ئه‌و کارانه هینه‌ده به‌ خیرایی و ته‌رده‌ستی ده‌کات، پیاو باوه‌ر به‌ چاوی خۆی ناکات، ئه‌مه جگه له‌وه‌ی ئه‌نگیوه‌یه‌که فیشه‌کی به‌ خه‌سار ناروات. ئانتونیو، خۆش‌حاله‌ که ئه‌و لێره‌دا ده‌بینی. که پدراو و پیاوه‌کانی توانیبووین بۆ ئێره بزقێنه‌وه، مانای وایه ئه‌بوت جواو و پاچوش گه‌راونه‌ته‌وه و بیلوموته به‌رگریکارانی باشی هه‌یه.

نهما نزیکه‌ی دوو سه‌ده شه‌قاویکیان ماوه بگه‌نه هه‌وه‌لین ماله‌کان، ئه‌و شه‌رقانه‌ی له پیشه‌وه ریده‌که‌ن، چه‌که‌کانیان ته‌کان ده‌دن و به‌ ده‌نگی به‌رز ناوی خۆیان ده‌لین تا به‌رگریکاره‌کان ته‌قه‌یان لینه‌که‌ن. هه‌ندیکیان غار ده‌دن. ئانتونیو و هونوریوش ده‌که‌ونه غاردان. به‌لام دوا‌ی که‌میک پێ قورس ده‌که‌ن چونکه زوزیموی پیر ناتوانی پێ به‌ پێی ئه‌وان غار بدات. ئیدی هه‌ر یه‌که‌یان قۆلیکی ده‌گرن و به‌ ماته مات و خۆ دانه‌واندنه‌وه، به‌ ژیر بارانی گولله‌دا ده‌که‌ونه رێ که ئانتونیو، هه‌سته‌ده‌کات، ئه‌وان هه‌رسیکیان کراونه‌ته ئامانج. ئه‌نجام ده‌گه‌نه جیگه‌یه‌ک که پێشتر ده‌روازه‌ی شه‌قامیک بوو، به‌لام نهما دیواریک بوو له‌ تاویر و به‌رمیلی پەر له‌ لم و خۆل و له‌وح و خشت و هه‌موو شتیکی، ئانتونیو، له‌ سه‌رو دیواره‌که‌وه چاوی به‌ ریزیک شه‌رقان ده‌که‌وی، هه‌موو ده‌ست درێژ ده‌که‌ن تا یارمه‌تی ئه‌مان بدن و به‌ دیواره‌که‌دا سه‌ریان بخه‌ن. ئانتونیو هه‌سته‌ده‌کات به‌رزده‌کریته‌وه و پاشان له‌و دیوی مه‌ته‌ریزه‌که‌وه دیته‌ خواره‌وه‌و پێی ده‌گاته عاردی. داده‌نیشیت تا پشوویه‌ک بدات. یه‌کیک له‌ شه‌رقانه‌کان جه‌وه‌نده ئاویکی ده‌دات، ئه‌ویش چاوی ده‌نوقینی و قوم قوم ده‌یخواته‌وه، که ئاوه‌که به‌ دم و گه‌رویا، که بووه به‌ په‌لاس، ده‌چیته‌ خواره‌وه هه‌ست به‌ خۆشیه‌کی ئازارنامیز ده‌کات. ئه‌و ده‌نگدانه‌وه‌یه‌ی که له‌ گوێیدا ده‌زرینگایه‌وه بۆ ده‌می کپ ده‌بیت. هه‌نگی گوێی له‌ ربه‌ی ناوبه‌ناوی تۆپ و هورای "مردن بۆ کۆمارو کافران" و "بژی مورشید و مه‌سیحی موباره‌ک" ده‌بیت. به‌لام له‌ ناکاوا ماندوویه‌تیه کوشنده‌که‌ی به‌ره به‌ره ده‌په‌ویتته‌وه و به‌ره‌به‌ره ده‌توانی خۆی به‌ پێوه بگریت. گوێی له‌ هه‌ندی هورای دی ده‌بیت: "بژی کۆمار"، "دروود بۆ مارشال فلوریانو"، "مردن بۆ خاینان"، "مردن بۆ ئینگلیزان!" مه‌حاله ئه‌مه هورای شه‌رقانه‌کان بی.

یانی سه‌گه‌کان هینه‌ نزیک بوونه‌ته‌وه که ده‌نگیان بگاته گوێی ئه‌و؟ عاز و ده‌نگی شه‌بپوران راسته‌وخۆ ده‌گاته گوێی ئه‌و. به‌ دانیشتنه‌وه، پینج فیشه‌ک ده‌خاته شانیه‌ی ده‌مانچه‌که‌یه‌وه. ئه‌وسا که خه‌شابی مانلیچه‌که‌شی پەر ده‌کات، ته‌مه‌شای کیسه‌که‌ی ده‌کات، فیشه‌کی تیا نه‌ماوه. به‌ هه‌ر ته‌قه‌لایه‌ک بووه، هه‌له‌ده‌ستیته‌ سه‌ر پێیان، ئازای به‌ده‌نی تا سه‌ر ئیسقان ده‌زریکینی، به‌ هه‌ر چنگه‌ کرێیه‌ک بووه خۆی ده‌گه‌یه‌نیته‌ سه‌ر سه‌نگه‌ره‌که. هاواریکیانی تری جیگه‌ی بۆ ده‌که‌نه‌وه. له‌ دووری ده‌ پازده مه‌تره‌وه، یه‌ک دنیا سه‌رباز به‌دی ده‌کات، که ریز له‌ دووی ریز به‌ره و ئه‌مان هیرش دین. بیه‌یچ نیشانه‌ گرته‌وه‌یه‌ک، بیه‌وه‌ی چاو بۆ ئه‌فسه‌ره‌کان بگێرێ، ده‌مانچه‌که‌ی خالی ده‌کاته‌وه، ئه‌وسا دوا فیشه‌کی ته‌نگه‌که‌ی ده‌ته‌قینی، له‌ گه‌ل هه‌ر ته‌کانیکی قۆناعی ته‌نگه‌که‌یدا، ئازاریکی تووند له‌ شانی به‌رز ده‌بیته‌وه. له‌ کاتیکا به‌په‌له‌ شانیه‌ی ده‌مانچه‌که‌ی داده‌گریته‌وه، ته‌مه‌شایه‌کی ده‌رووبه‌ری خۆی ده‌کات. ده‌بینی ماسۆنیه‌کان له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه هیرشیان هیناوه‌و زیاتر له‌ قۆله‌که‌ی پدراو نزیک بوونه‌ته‌وه. چه‌ند سه‌ره نێزه‌یه‌کی دی، چیاویان نه‌ماوه بۆ سه‌نگه‌ره‌کان. شه‌رقانه‌کان، له‌ ناکاوا راده‌په‌رن، به‌ کوته‌ک و خه‌نجه‌ره‌وه، په‌لاماری هیرشکاران ده‌دن. پدراو نابینی. له‌ ده‌سته راستی ئه‌وه‌وه، له‌ ناوجه‌رگه‌ی ته‌پ و تۆز و دووکه‌لیکی زۆرا، شه‌پۆل شه‌پۆل، سه‌رباز، له‌ شه‌قامه‌کانی سپیریتو سانتو، سانتا ئانا، ساوخوزیه، سانتو توماس،

سانتا ریتا و ساو یواکیمه وه دینه پیشه وه. ئەگەر هەر یه کیک له م شه قامانه کۆنترۆل بکن، ئەوا له چاو تروکانیکا دهگه نه ساو پدرو یان کامپوگرانده ی ناوهندی بیلومونته ودهتوانن له وینده ره وه، هیرش بۆ سانتو ئانتونیو و په رستگه ی مه سیحی موباره ک و خه لوه تخانه که بکن. یه کیک لاقی راده کیشی. کورپیزگه یه کی زۆر مندالکار، هاواری لیده کات که داروغا دهیه وی له ساو پدرو بیدینی. کورپه که جیگا که ی ئەو له سه نگه ره که دا ده گری.

که به هه ورازه پژده که ی ساو کریسپیم دا هه لده گه ری، ژنان له م به رو له و به ری شه قامه که دا ده بینی که سه تل و سه به تان له لم پر ده کن و دهیدن به شانا و ده بیهن. هه ر خه لکه و راده کن، ته پ وتوز دنیای داگیر کردوه، فه رته نه یه که که س به که س نییه، سه ربانی خانووه کان داروخاون، روکاره کانیا ن به گولله دا بیژراوه و له دوو که لدا ره ش بوون. خانووه کانی دیکه ش یان روخاون یان ئاگریان تیبه ربوون. که ده گاته ساو پدرو، ئەو شه قامه ی که شانبه شانی کامپوگرانده ده روات و به ناوهندی بیلومونته دا ده روات وله فازا - پاريسه وه بۆ گو رستانه که دریز ده بیته وه، هه نگی مه رکه زی ئەم هه را و هه نگامه و فه رته نه یه ی بۆ که شف ده بیته. داروغا له وییه، دوو قه ره ده بینیای به هه ر دوو شان وه یه، خه ریکی سه نگه ر دروست کردنه، تا ئەم ده قه ره له هه موو ئەو شوینانه وه، که به سه ر رو باره که دا ده روان، دا بخت. ئەبوت جو او ته وقه ی ده گه لدا ده کات. بیه یچ پیشه کییه ک - و له هه مان کاتدا به و په ری خوینساردی و به ئارامی ته واوه وه تا به باشی لیی حالی بی - داوای لیده کات، فه رمانده یی داخستنی هه موو ئەو ریگا لاهه کیانه بگریته ئەستۆ که ده چن بۆ ساو پدرو، و هه موو شه رفا نه کانیش له گه ل خویدا بۆ ئەو وینده ر ببات.

ئانتونیو فیلانوف، ئاماژه بۆ ئەو شوینه ده کات که تازه له ویوه هاتبوو، ده پرسیت: "باشتر نییه سه نگه ره کانی ئەو خواره به هیز بکه ین؟"

داروغا ده لیت: "له وینده ر به ره قانی زۆرمان پیناکری. ئەوی زۆر ده شته. به لām لی ره سه ریا ن لیده شیوی، نازانن کامه ریگه بگر نه به ر و سه ریا ن لیده شیویت. بۆیه ده بی ئیره زۆر قایم بکری."

"خه مت نه بی ئەبوت جو او. برۆ به لای کاری خو ته وه. من ئاگام لی ره ده بیته." به لām هه رکه ئەبوت جو او، وه رده گه ری تا بروات، ئانتونیو لیی ده پرسیت: "ئهدی ده نگ و باسی پا جو؟"

جو او بیته وه ی ئاو ر بداته وه، وه لām ده داته وه: "هیشتا ماوه، له فازندا فلیایه."

فیلانوف ده بیره وه ده چی: "پاریزگاری له کانیه که ده کات." ئەگەر ئەوی به رده ن، کانودوس، یه ک دلۆپه ئاوی ده ست ناکه وی. دوا ی کلیسا که و خه لوه تخانه که، ئاو له هه موو شتی ک گرینگتره بۆ ئەوان. کۆنه ریگر و چه ته که، به ناو ته پ و تو زیکی خه ستا، به هه شتا و به هه لدی ره که دا به ره و رو باره که نشیو ده بیته وه. ئانتونیو ته مه شای بورجه کانی په رستگه که ی مه سیحی موباره ک ده کات. له وه تای بۆ بیلومونته گه راونه ته وه، ته مه شای ئەو بورجانیه ی نه کردبوو، له ترسی ئەو ئەفسانه یه ی، که نه با بورجه کان له جیی خو یاندا نه بینی. به لām ئەوه تان له جیی خو دا ماون، هه رچه نده پارچه تو پ برینداری کردوون، که لیته تی خستوون، به لām هه ر به پیوه ماون، بی نا به ردینه قایمه که ی خو ی له هه نبه ر گولله ی تفه نگ و گولله تو پ و دینامیت دا را گرتو وه. ئەو گه ریلا و شه رفا نانه ی که له بورجی زه نگه که و له سه ر بانه کان و داربه سته کاندا، خو یان له که مین ناوه، به رده وام ته قه ده کن، ئەوانی دیکه ش له سه ربانی سانتو ئانتونیو و بورجی زه نگه کانه وه ته قه ده کن، ئانتونیو، له نیو مه فره زه یه کی بچوو کی سه گفانانی کاتولیکه وه، که له مه ته ریزه کانی ده ورو به ری خه لوه تخانه که وه، ته قه ده کن، جو او ه زله ده بینی. ئەم

دیمه‌نانه وره‌ی به‌رزده‌که‌نه‌وه‌و ئه‌و ترسه‌ی، که قسه‌کانی ئه‌بوت جواو، خستبوویه دل‌یه‌وه که گوايه سه‌ربازه‌کان سه‌نگه‌ره‌کانی خواره‌وه داگیر ده‌کن وهیچ ئومیدیک نییه که پیشیان پیگیری‌ت، له دل دهرس‌ریت‌ه‌وه. بیته‌وه‌ی وهختیک به‌ فیرو بدات، خیلی ژنان و مندالان و پیره‌میران هانده‌دات ده‌ستبه‌کار بن و هه‌موو خانوه‌کانی چوار پریان و سه‌ر ریگا‌کانی ساوکریسیپیم، ساو یواکیم، سانتا ماریا، سانتو توماس، سپریتو سانتو، سانتا ئانا و ساو خوزیه بروخینن به‌ سه‌ر یه‌کدا، تا ئه‌م قو‌له‌ی بیلومونته بییت به‌ ونگه‌یه‌کی ئه‌وتو که‌س نه‌توانی لینی دهر‌بجیت. ئیدی خو‌ی بو ئه‌وه‌ی بیی به‌ سه‌رمه‌شقیان ده‌ست به‌کار ده‌بییت و قوناغه تغه‌نگه‌که‌ی له جیاتی لوسه (باری) به‌کار دینیت. هه‌لکه‌ندنی خنده‌ک و دامه‌زراندنی سه‌نگه‌رو مه‌ته‌ریزان، واتا کاری بیناسازی، ئانتونیو له‌م ږووه‌وه زور کارامه بوو، زور کارامه‌تر بوو له شه‌ر.

چونکه هه‌موو تفه‌نگ و سه‌ندوو‌قه فیشه‌ک و دینامیته‌کان برابوون، نها فه‌زای کوگا‌که سی ئه‌وه‌نده‌ی جاران گه‌وره‌تر دیار بوو. ئه‌م فه‌زا به‌رینه به‌تال و چۆله کردیه کاریک که یاروی ږوژنامه‌فانی نزیکیین، زیاتر هه‌ست به‌ ته‌نیایی بکات. توپباران حیسابی وهخت و کاتی له بیر بردبووه‌وه. له که‌یه‌وه، لی‌ره، له ژووری ئه‌م کوگایه‌دا، له گه‌ل دایکی پیاوان و شیروی ناتوبادا گیری خواردبوو؟ که گوئی له شیروی ناتوبا ده‌گرت که به‌ ده‌نگی به‌رز نه‌خشه‌ی هی‌رش‌ی سه‌ر شاری ده‌خوینده‌وه، له ترسا دانه چۆقه‌ی پیکه‌وتبوو. له‌وساوه تا نها بیگومان شه‌و تی پهری بوو و ږوژ خه‌ریک بوو هه‌لده‌هات. ئه‌گه‌ری ئه‌وه نه‌بوو که توپباران هه‌شت نو سه‌عاتی ته‌واو به‌رده‌وام بووبی. به‌لام ترس و له‌رزه‌که‌ی ئه‌و کردبوویه کاریک که زه‌مانی لی نه‌ږوات، سه‌عاتی لی ده‌بوو به‌ سال. هه‌مووی سه‌عاتیک نه‌ده‌بوو، که ئه‌بوت جواو، پدراو، پا‌جو و هونوریو قیلانوفا و جواوه زله، هه‌رکه گوئیان له ده‌نگی هه‌وه‌لین توپباران بووبوو له کوگا‌که دهر‌پهری بوون.

دهر‌چوونه به‌په‌له‌که‌ی ئه‌وانی وه‌بیر هاته‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌و گه‌نگه‌شه‌یه‌شی وه‌بیر هاته‌وه که پیاوه‌کان له گه‌ل ئه‌و ژنه‌دا کردیان که ده‌یویست بو خه‌لوه‌تخانه‌که بگه‌رپه‌ته‌وه‌و چۆن واداریان کردبوو لی‌ره بمینیت‌ه‌وه.

به‌لام ئه‌وه‌ی پینخوش بوو که ئه‌م دوو که‌سه نزیکیان له مورشیده‌وه لی‌ره هیشتبووه‌وه، مانای وایه ئی‌ره، ئه‌م جیگایه له هه‌ر جیگه‌یه‌کی دی ئه‌مینتر بوو. به‌لام بیرکردنه‌وه له جیگای ئه‌من و ئه‌مان له‌م کاته‌دا، بی مانا نه‌بوو؟ ئوپه‌راسیونی توپخانه، کیومالی توپخانه، ته‌نیا بریتی نه‌بوو له توپبارانی هه‌ندی ئامانجی دیاریکراو، به‌لکو کاریکی کویرانه بوو، زیاتر به‌ مه‌به‌ستی سووتاندن و ویران کردنی ماله‌کان، کوشتنی کویرانه‌ی خه‌لکی بوو، تا وره‌ی خه‌لکه‌که بروخیت و له هه‌نبه‌ر هی‌رش‌ی سه‌ربازه‌کاندا بو سه‌ر کانودوس، به‌رگریان پینه‌کریت.

ږوژنامه‌فانه‌که له دلی خویدا گوتی: "ئه‌وه فه‌لسه‌فه‌ی عه‌قید موریرا سیزاره." که که‌رن، که که‌وده‌نن، که بی عه‌قلن! هیچ وینایه‌کیان له سه‌ر ئی‌ره نییه، که‌مترین ته‌سه‌وریان له سه‌ر خه‌لکی ئی‌ره نه‌بوو. تا‌قه که‌سیک که له‌م شاره تاریک و نوته‌که‌دا به‌و توپبارانه به‌رده‌وامه قه‌لس و وره‌ی به‌ردابوو، هه‌ر ئه‌و بوو. له دلی خویدا گوتی: "بیگومان تا ئیستا نیوه‌ی کانودوس ویران بووه... سی چاره‌کی تیا چوو." به‌لام تا ئیستا تا‌قه یه‌ک گولله توپیش به‌ر کوگا و عه‌ماره‌که نه‌که‌وتبوو. ده‌یان جار به‌ ده‌م چاو نوقاندن و دانه جیره‌وه بیری کردبووه: "ئه‌وه هه‌ده‌فی گرت، ئه‌وه‌ش." هه‌ر جارێ که قرمیدی سه‌ربانه‌کان و له‌وحه داره‌کان و ئه‌ستوونه‌کان ته‌کانیان ده‌خوارد، هه‌ر که ته‌پ و توژ به‌رز ده‌بووه‌وه هه‌موو شتیکی سه‌رو خوارو ده‌ورو به‌ری په‌رش و بلاو ده‌بووه‌وه، ئه‌ویش

گوئی له ژنه که بوو که دهیگوت: " له جییه کدا ئاگریک ههیه که دهمی بو من کردوو هته وه. من ناتوانم خو له گیلی بدهم و ته مه شای نه کهم، کورپی خوم."

شیرۆی ناتوبا، یه کسه به رسفی دایه وه: " هیچ گوناح و خه تایه ک نییه که باوک (خو) نه توانی بییه خشیت. مریه م شه فاعه تی بو کردوویت و باوکیش (خو) شه فاعه ته که ی قه بوول کردوو و توی به خشیوه. به خورایی خوت نه زیهت مه ده دایکه."

دهنگیک بوو خوشنه و، رهوان، روون، سه رپیژ له نه وای دل. رۆژنامه فانه که له دلی خو دا دهیگوت که ئه م دهنگه خوشنه وازه هه قه دهنگی پیاویکی به سه ر و سیما و بالا به رز بی، نه ک دهنگی ئه م پیاوه ی که ئه و قسه یه ی ده کرد.

ژنه که به ده م نالینه وه گوتی: " زور بچووک بوو، هیچ ده سه لاتیکی نه بوو، وه کو به رخیکی نوزا بوو، جوان بوو، شیر ی دایکی وشک بوو بوو. ژنیکی خراب بوو، روحی به شه ی تان فرۆشتبوو. پاشان به هه نجه تی ئه وه ی که ته حه موولی دیتنی عه زابی منداله که ی نه ده کرد، یه ک ده سپیچکه خوری ته پاندبووه ده مییه وه. کورم ئه م گوناحه جیا وازه له گوناحه کانی دی، ئه مه گوناحیکه نایه ته به خشین. ئیدی به چاوی خوت ده بینی که تا چۆن هه تاهه تایه له ئاگری دۆزه خدا ده سووتیم."

کاتبه که ی کانودوس، به راویژیکی دلانه وه ئامیزه وه گوتی: " باشه تو باوه رت به مورشید نییه؟ مه گه ر ئه و قسه ده گه ل خوادا ناکات؟ مه گه ر نه یگوت که ...؟"

ته قینه وه یه کی گوئی که ر که ر، دهنگ و وشه کانی وه ژیره وه کرد. سه راپای رۆژنامه فانه که وشک بوو. چاوه کانی نوقاندن، هه موو بیناکه له ریه وه، به لام دهنگی ژنه که هه ر له گویدا بوو، چونکه ئه و قسانه بیره وه ریه کی زور کۆن، کاله وه بووی، له ناخیا زندوو ده کرده وه که به ده م جادووی قسه کانی ژنه ی تاینه وه به ره به ره له ناخی ناخیه وه ده هاته سه ره وه. ئایا ئه م ژنه خوی بوو، هه و بوو؟ جاریکی دی دهنگیکی ده بیسته وه که بیست سال له وه پیش، له هۆلی دادگا بیستبووی: دهنگیکی نه رم، خه مناک، گوشه گیر، نا شه خسی.

گوتی: "تو هه مان مندالکوژه که ی سلفادوری؟"

فریای ئه وه نه که وت، پۆزش بینیته وه له قسه که ی ژیاوان ببیته وه، دهنگی دوو ته قینه وه ی دوا به دوا یه که به رز بووه وه، کوگا که به جوړی که وته هه ژان له تو وایه هه ر ئیستا هه رس دینی. بایه که ته پ و توژیکی خهستی پامالییه ناو کوگا و عه ماره که وه، وه کو ئه وه بوو هه موو ئه و گه رد و تۆزه چووبیته لووتی ئه وه وه. که وته پژمین، نۆره پژمینکی تووندتر له هه موو جار هکانی پیشووتر، وای لیها ت به ده م پژمینه وه، له ئه رزه که دا ده تلیه وه. هه واکه هینده که م بوو، خه ریک بوو سینگی قه پات ده بوو، به ده م پژمینه وه، به ده ست ده یکیشا به سینگی خویدا، به و حاله وه، وه کو ئه وه ی خه و بدینی، له درز وکه لینه کانه وه چاوی به رهنگیکی شینباو که وت. که واته ئاخری رۆژ بووه وه، کابرا لاجانگه کانی خه ریک بوو ده ته قی. وای خه یال ده کرد ئیدی ئه مه دوا دوا ییه تی، خه ریک بوو له ته نگه نه فه سیداو، به ده م پژمینه وه ده خنکا... که مردنکی سه خیفه، به لام هه رچۆنی بوو له وه باشتر بوو، که به زه بری سه ره نیزه ی سه ربازان بکوژری. که وته سه ر ئه رزه که، به پشتا راکشاو هیشتا هه ر ده پژی. دوا ی چه ند چرکه یه ک، هه ستیکرد سه ری، له باوه شیکی گه رم، دل سوژ و ئه میندایه. ژنه که گرتیه باوه شی

خۆى، ئارەقەكەى سەر ھەنىھى سېرى، ۋەكو چۆن دايكان مندالەكانيان رادەژەنن تا خەويان لىيكەوى، بە ۋاوايە بە سۆزەۋە رايەدەژەند.

ئىدى باشى ئەم پژمىن و تەنگە نەفەسى وھالى خەفەقەنە ئەۋە بوو، كە ترسەكەى بىر بردبوۋەۋە. پمبە و گرمەى تۆپەكان ۋەكو ئەۋە بوو ھىچ پەيوەندىيەكى بەۋەۋە نەبىت و مردنى بەلاۋە بوۋبوو، بە شتىكى بىبايەخ، دەستەكانى ژنەكە، دەنگە نەرم و ناسكەكەى، ھەناسەى، قامكەكانى كە نەۋازشى ھەنىھە و چاۋەكانى دەكرد، نقومى ئارامىيان دەكرد و بۆ سەردەمى دەورانى گۆنگ و نادىيارى مندالىيان گىرايەۋە. نۆرە پژمىنەكە بەرى دابوو، بەلام لووتى لە ناۋەۋە دەخورا، ئەمە نىشانەى ئەۋە بوو، لە ھەر ئان و ساتىكا نۆرە پژمىنەكەى بۆ بىتەۋە. لەو ھالە بىخال و پەرىشانەدا ھەندى نۆرە پژمىنى كۆنى ۋەبىر ھاتەۋە كە ئەۋساش ۋاى ھەست كەردبوو كە ئىدى دوا دوايىھەتى و دەمرىت... ئەۋ شەۋانەى قەرەج ئاسا لە باھيا گوزەراندىبوۋى و نۆرە پژمىن گەياندىبوۋىھە شەراى مەرگ. و ئىدى دۆستەكانى، ئەۋ شاعىر و سازقان و نىگاركىش و پۆژنامەۋان و مشەخۆر ۋەكتەر و بايەقوشانى شەۋگەرى سلقادور، كە ژيانى لە ناۋاندا بە فىرۆ دابوو، سەريان لى سورمابوو. بىرى دەكەۋتەۋە كە چۆن فىرى ھەلمژىنى سىپرتۆ بوۋبوو، كە گوايە دواى ئەۋ نۆرە پژمىنە نەنگىن و تاقەتبەرەنە، ئىسراھەتى پى دەدا، و پاشان چۆن تىياك، لە شىۋەى مەرگىكى كاتى و رەۋتەنىدا لە شەرى پژمىنى رەھا كەردبوو. نەۋازش و چىپەدوۋى ناسك و دلدانەۋە و بۆنى خۆشى ئەم ژنە... كە كاتى خۆى مندالەكەى خۆى كوشتبوو، ئەۋ كاتانەى كە ئەم پەيامنىرىكى گەنجى بىست و ، نەھا رەبەنىتەى (كاهنە) كانودوس بوو... ھەر ھەموۋى بۆ ئەم ھەمان كارىگەرى تىياك و سىپرتۆى ھەبوو: شتىك بوو نەرم و ناسك، خەۋىكى خۆشى لىدەخست. لە دلى خۆيدا بىرى لەۋە دەكردەۋە ئايا دايكى خۆى، ئەۋ دايكەى كە لە بىرى نەمابوو، بە مندالى بەم شىۋەى نەۋازشى كەردبوو، بوۋبوو بە مايەى ئەۋەى ۋا ھەستبكات، لە مەترسى و تالوكەكانى دنيا بە دوورە و باكى پىيان نىيە. ۋىنەى پۆلى قوتابخانەى باۋكانى سالىسى دەھاتەۋە خەيال كە بە ھۆى ئەم پژمىنەۋە، دەبوو بە گەپچار ۋەبابەتى رابواردن - رىك ۋەكو ئەم كورتەلەيە و ئەم عاجباتىھە شىۋاۋەى كە لەم ژوورەدا بوو كاغەزەكەى دەخوئىندەۋە - دەبوۋە گەپچار ۋە مەزەى رابواردنى ھاۋپۆلەكانى. ئىدى بە ھۆى پژمىنەكە و چاۋە پروسەكانىھەۋە، ۋەكو كەسىكى نوقستان رەفتارىيان لە گەلدا دەكرد، لە ۋەرزىش و گەشتىن قوتابخانە مەعاف دەكرا. لە بەر ئەۋە زۆر شەرمەن و كەم روو دەرچوۋبوو، لە بەر ئەم لووتە نەعلەتەيە لە كۆنترۆل بەدەرە، ناچاربوو دەستەسېرى گەۋرەى بە ئەندانەى چەرچەنىك ھەلگىرىت، بە ھۆى چاۋە پروسە و نىزىكىبىنەكانىھەۋە ھىچ كاتى نە كەپلى، نە دلدارى، نە ژنىكى، بۆ پەيدا نەكرا بوو، ھەمىشە ھەستى بە شەرم دەكرد و ئەۋ قەنەئەتەى لە لا چىۋوبوو كە مەزەۋە مايەى رابواردنە و متمانەى بەخۆ نەبوو، خۆشەۋىستى خۆى بۆ ئەۋ كىژانە دەربىرى كە خۆشى دەۋىستەن و ئەم بەيتە شىعەرەنىيان بۆ بخوئىنئەۋە كە بۆى دانابوون، پاشان ۋەكو ھەر ترسنۆكىك دەيدىرىن و بۆى نەدەناردن. بە ھۆى لووتىھەۋە و بە ھۆى چاۋە كزەكانىھەۋە، ھەرگىز جگە لە ژنە لە شفرۆشەكانى باھيا، ھىچ ژنىكى نەگرتبۇۋە باۋەش. تەنىا عەشقى فرۆشتەنى دەناسى، ئەۋ دىدارە خىراۋ نەگرىسانەى كە پارەيەكى زۆرى لە پىناۋيا دەدا، ئەمە جگە لەۋەى دەبوايە بچىتە لاي دكتور و سۆندەى لە زەكەر بكن و ھاۋارى دەگەيىھە ئاسمان. ئەۋىش كابرايەك بوو شىۋاۋ و نوقستان، كەۋاتە رىكەۋتەكى نەبوو، كە كارى گەيى بوۋە شوئىنىك، خەلكانى نوقستان، نەگبەت و داماۋى ئەم دنيايەى تىا خىرېۋوبوۋەۋە. جگە لەمە ھىچ چارىكى دىكەى نەبوو، ئەۋىش يەككىك بوو لەۋان.

لە ناخى دلەۋە كەۋتە گرىيان، ۋەكو تۆپ لوول بوو و بە ھەر دوو دەست خۆى بە دايكى پىاۋانەۋە ھەلۋاسى، بەدەم نالين ۋەئاخىنەۋە كەۋتە گلەيى لە بەدبەختى و ناكامىھەكانى ئەمرو و دوىنى خۆى، ئىستا و رابردوۋى

خوی، وشه له زاریه وه ده پړا، هه نسکی هه لده دا، لیکاو به ده میا ده هاته خواره وه، ناکامیه سۆزداری و فیکریه کانی، گه نجاتی به فیرو چووی خوی بو ده گیاره وه، هینده به کول و به دل بوی ده گیاره وه که پیشتی هه رگیز شتی وای به خووه نه بیینی بو. بو ئەم ژنه ی ده گیاره وه که تا چ راده یه که هه ست به نه گبه تی و به ده بختی ده کات، چونکه هیچ کاتی ماشقه ی نه بووه، نه بووه ته شانۆنامه نووسیکی به نیوبانگ، نه بووه به و شاعیره ی که خوی ویستوویه تی و ئیستاش ده زانی که درهنگ یان زوو، ئەمرو و سبه ی مه رگیکی سه خیف و گه و جانه، سه خیف ترو گه و جانه تر له و ژیا نه ی به سه ری بر دووه و تیا یه تی، به روکی ده گریت. به دم هانکه هانکه وه گوئی له دهنگی خوی بو که ده یگوت: " ئەمه ئینساف نییه. ره وا نییه، ویژدان نییه." هه ستیکرد ژنه که هه نیه، گونا، پیلوه کانی ماچ ده کات، وشه ی خووش، ناسک، میهره بان و پچرپچر به گویدا ده چپینی، وه کو ئەوه ی مندالیکی ساوا بدوینی و به له ره و دهنگدانه وه ی ئەو وشانه ئەفسوون و شادمانی بکات. به راستیش هه ستی به ئارامیه کی زور کرد، خوی به منه تباری ئەم وشه ئەفسوناویانه ده زانی: " چکۆله کهم، کوره کهم، کۆتره چکۆله کهم، به رخۆله کهم..."

به لام له ناکاوا، له و دنیا وه هاتنه وه ئەم دنیا یه، دنیا ی زه بر و زهنگ، شه ر. ته قینه وه یه کی گه وره، کوت و پر، گوی که رکه ر، میچ و ساپیته ی کۆگاکه ی هه لگرت، ئاسمان وه هتا و هه ورو رو شنایی به یانی لیده رخستن. ئیدی پارچه له وح، خشت، قرمیدی سه ربان، له هه موو لایه که وه ده چوو به ئاسمانا، روژنامه قانه نزیکی نه که هه ستی ده کرد، خاک و خول و دار و به رد و چه و، به ره هه زار شوینی جه ست و ده ست و سه ر و چاوی ده که ویت، به لام وه ختایه ک بینا که هه ره سی هیئا، نه ئەو و نه شیرو ی ناتوبا و، نه ژنه که شتاقیان ته ختی ئەره که نه بوون. به لکو هه موویان به پیوه وه ستابوون و باوه شیان به یه کدا کردبوو. ئەو په شیرو و په ریشان، گیرفانه کانی خوی بو عه ی نه که تاک چاوییه که ی ده گه را، که به هه زار زه حمه ت شووشه شکاوه کانی به یه که وه نابوو، خه می ئەوه ی بوو نه با چاویله که ی دووباره ورد و خاش بووبی و له ئیستا به دواوه، له وه ش مه حرووم ببیت. به لام چاویله که سپ و ساغ، هیچی لینه هاتبوو، ئیدی له کاتی کا خوی به سه ره پهرشتیاری کورسی سروودخوانانی پیرو زو به شیرو ی ناتوبا وه هه لواسی بوو، توانی به ره به ره و به شیواوی ئەو کاولکاریه بدینی که له ته قینه وه که، که وتبووه وه. جگه له میچ و ساپیته که، دیواری پیشه وه ی کۆگاکه ش روخابوو، جگه له و گۆشه یه ی ئەوانی تیا بوون، ئیدی کۆگاکه، کۆمایه ک دار و په ردو بوو. توانی، به شیوه یه کی شیواو، له ده ری دیواره داروخاوه که وه کۆمایه ک دار و په ردوو و دوو که ل، تارمایی و تاپوی خه لکانیک به دی بکات، که به هه له داوان غاریان ده دا.

له و ساته دا شوینه که پر بوو له پیاوانی چه کدار که بازو به ند و سه ره به ستی شینیان له قول و سه ریان به ستبوو. له ناو ئەوانه دا هه یکه له زله که ی جاوه زله ی، که تا ناوقه دی رووت بوو، به دی کرد. روژنامه قانه نزیکی نه که که چاویله که تاک چاوییه که ی له چاو کردبوو و ته مه شای ده کرد که چون ئەو زه لامه چه کدارانه باوه شیان به ماریا کوادرادو و شیرو ی ناتوبادا ده کرد، ئازای هاته له رزین. به ته ما بوون ئەوان له گه ل خۆدا به رن و ئەم به ته نیا، ویل و سه رگه ردان، له نیو ئەو دار و په ردوو و که لاوه یه دا به جی بیلن. خوی دایه پال ئەو ژنه و یاروی کاتب (نوسه ر)، هه موو شه رم و شووره ییبه کی دایه لاوه و که وته گریان و لالانه وه و پارانه وه که به ته نیا به جی نیه لن، وه ختایه ک قوله ره شه دیو ئاساکه، فه رمانی دا که هه مووان له کۆگاکه وه ده رکه ون و برۆن، داکی پیاوان ده ستی روژنامه قانه که ی گرت و پاکیش پاکیش له گه ل خۆیدا بردی.

خۆی له دنیایهکی تیکرژاوی پر ههرا و ههنگامه و بی سهروبهرا بینیهوه، دنیایهکی پر له دووکهل، ههراو زهنا، دارو پهردوو. ئیدی له گریان کهوت، ههموو هۆش وگۆشی لای ئهوه بوو، پینی له شتیک ههلهکهوئ، نهخزی، سههرسم نهدا، دهستی له دهستی ئهوه ژنه بهر نهادات. جارههای جار به شهقامی کامپوگرانهدا سههرکهوتبوو، تا بۆ مهیدانی نیوان کلێساکان بروت، بهلام ئهمرۆکه ههچ شوینیکی ئهوه ناوهی نهدهناسیهوه: دیوارهکان درزیان بردبوو، به ههرا لایهکا چاوت دهگیرا، یهکیارچه چال و قورت، دارو بهرد و ویرانه بوو. خهلی به ههموو لایهکدا ههلههاتن، تهقهیان دهکرد، هاواریان دهکرد. له جیاتی رمبهی توپان، دهنگی تهقه و گریانی زارۆکان دههاته گوئی. بهلام له ناکاوا ههستی کرد دهستی له نیو دهستی ژنهکهدا نهماوه. خۆیشی نهیدهزانی کهی دهستی له دهستی ژنهکه بهربوو. بهلام ههستی دهکرد له دهستی تاپۆیهکی جیاوازتردایه و به لهقه لهق، دهروات و ههناسهی ئهوه تاپۆ داماره تیکهله به ههناسهی ئهوه بووه. قژه پرهکهی ئهوهی گرتبوو به دوویدا دهپۆیی. ههرا دووکیان ویل و سههرگردان، به خاوه رییان دهکرد. لهوانی دی دابرابوون. به تووندی چنگی به قژه چرهکهی شیرۆی ناتوبادا کردبوو و به ئامان و زامان بهری نهدهدا. ئهگه بهری دابابویه، ئیدی ههموو شتیک تهواو دهبوو، دهستی له بنی ههنبانهکهوه دهردهچوو. ههرا کاتی غاری دابا، یا ههلهبهز و دابهزی کردبا، گوئی له دهنگی خۆی دهبوو که دهپارایهوه، زۆر پیشی نهکهوئیت، بهزهیی پینیدا بیتهوه، چونکه بابایهکی بهلهنگازه و ناتوانی به باشی بهرپیی خۆی بدینیت.

له ناکاوا خۆی به شتیکی کیشا که پینی وابوو دیواره، بهلام زوو بۆی دهکهوت زهلامه. ههستی کرد یهکی بۆ دواوه دهلهکی دابا، گهپایهوه و لهو دهمهدا گوئی له دهنگی ژنهکه بوو داوای دهکرد که ریگی بکهن تا بروت. دیوارهکه کرایهوه، چاوی به کۆمهلیک بهرمیل و کیسه و گونیه و پیاو کهوت که بهدهم تهقه کردنهوه هاواریان دهکرد و قسهیان له گهله یهکدا دهکرد. دایکی پیاوان له لایهکیهوه بوو و شیرۆی ناتوباش له لایهکی تریهوه، له دهراگیهکی بچوکهوه، که له تهخته داری باریک دروست کرابوو، چوونه فهزایهکی داخراو وتاریکهوه. ژنهکه دهستیکی به سهرو چاوی ئهوهدا هیناو گوئی: " لیره بمینهوه. مهترسه، نوژن و نزا بکه." چاوی زهق کردهوه، تا توانی ژنهکه و شیرۆی ناتوبا بدینی که له دهراگیهکی بچوکی دیکهوه و دهکهوتن.

له سههر ئهزرهکه پالکهوت. هیلاک، برسی، تینوو و خهوالوو بوو، پیوستی بهوه بوو ئهوه مؤتهکهیه له بییری خۆی بیاتهوه. له دلی خۆیدا گوئی: " له خهلهوتخانهکه. مورشیدیش لیرهیه."

سههری لهوه سوپمابوو که ئاقیبهت کاری گهیی بووه ئیره، ئهوه بۆ خۆی ئیمتیازیکی گهوره بوو بۆ ئهوه: ئهمرۆ و سبهیه له نزیکهوه چاوی بهو گهرداوه دهکهوئ که ههموو بهرازیلی هینابوو لهرزه، بهناوبانگترین و بیزاروترین پیاوی ئهوه ولاتهی دهبینی، گوئی له گهت و لفتی دهبوو. بهلام چ مفا و فایدهیهکی بۆ ئهوه تیاوو؟ ئایا دهرفهتی ئهوهی دهبوو که لهم بارهیهوه شتیک به خهلی بلێت؟ گوئی ههلهخت تا بزانی لهوئ، له ناو خهلهوتخانهکهدا چ دهلین، لی ههرا و زهنای دهروه، نهیدههیشت، گوئی له تاقه یهک وشهش بییت. ئهوه روناکیهکی که له درزی چهپهرهکهوه دههاته ژوورهوه چاوی ئازار دابا و گهرماکه ههناسهی بنیادهمی تهنگ دهکرد. دیار بوو سهربازهکان له ناو کانودوس بوون، دیار بوو شههر کهوتبووه ناو جادهکان. ویرای ئهوهش لهم خهلهوتگه تاریک و تهریکهدا، لهم مهتهریزه تهنیاوهدا ههستی به ئارامیهکی قوول دهکرد.

دەرگا دارینه که به جیر و هوږ کرایه وه، تاپو و تارمایی تاریک و لیلی ژنیکی به دی کرد که سهرپوشیکی به سهره وه بوو. ژنه که قاپی خواردن و کاسه یه کی دی که شتیکی شلی تیا بوو له بهرده ستیا دانا، وهختایه ک تامی شته که ی ناو کاسه که ی کرد، بو ی دهر که وت که شیر ه.

گوپی له دهنگی بوو دهیگوت: " دایکه کوادرادو دوعا ونزات بو دهکات، سوپاس و ستایش بو مه سیحی موباره ک مورشید."

وه لأمی دایه وه: "سوپاس بو ئه و." و له سهر جووین و قووت دانی خواردنه که بهرده وام بوو. ههرکاتی له کاندوس نانی خواردبا شه ویلاگه کانی دهیاندایه ژان. وه کو ئه وه ی له زور به کارهیناندا رهق بووبن: ژانیک که له گیانی خو شبوو. ههرکه له نانخواردن بووه وه، له ئه رزه که دا پاکشا و سهری نایه سهر باسکی وخه وی لیکه وت. خواردن، خه وتن بووبوو به تاقه شادمانی. دهنگی ته قه نزیک بووه وه و پاشان دوور که وته وه، پاشان دهتگوت له هه موو لایه که وه دیت، ئه وسا دهنگی ههنگاوی له زگین هات. پوخساره لاوازه که ی عه قید موریرا سیزاری بینی، ریک وه کو ئه و کاته بوو که زور جاری دی که شانبه شانی ئه و دهر پوی، یان وه کو ئه و شه وانه بوو که دوا ی نان خواردن له ئوردوگا داده نیشتن و قسانیان ده کرد. یه کسه ر دهنگی ئه وی ناسیه وه، دهنگه توند و راویژه ئامیرانه که ی ناسیه وه: دیار بوو، توپاران که ی به ر له هیرشه که ته و او بووبوو، که بو ئه وه کرابوو تا زیانی گیانی کو ماریخوازه کان که متر بیته وه. چاری وهره م و دومه ل هه ر نه شته رگه ریبه، دنا چلک دهکات و به هه موو جه سته دا بلاوده بیته وه. له م حاله دا، هه سستیکرد که توپاران که توندتر ده بیته، کوژراو زور ده بی، خانوه کان هه ره س دینن، هه سستی ده کرد، چه کداره کان به سهریا دین و دهر پون و خو یانی لی لاده دن تا نه یخه نه ژیر ده ست و پیوه، ئه مانه خه به ر و هه والی ئه وتویان ده هینا که خوا خوی بوو گوپی لیمان نه بیته. چونکه هه موو خه به ره کان ناخوش بوون.

وهختایه ک گوپی له باره ی ئه و به رخه چکوله یه بوو که خه ریک بوو ده سستی ئه می ده لسته وه، ئیدی دلنیا بوو که خه ون نابینی و له خه و نییه. ده سستی به سهره تووکنه که یدا هینا، به رخه که به بیئه وه ی بره ویتته وه، له به ر ده ستیا وه ستا، وا دیار بوو ئه م نه وازشه ی له گیان خو شبوو. به لام دهنگه که ی دی، دهنگی دوو که س بوو له ته نیشته وه وه قسه یان ده کرد. عه ینه که تاک چاویبه که ی که درزی دنیای تی بووبوو و، به دریزایی ئه و ماوه یه ی خه وتبوو، توند به ده سستیه وه گرتبوو، کرده چاوی. له به ر پو شناییه لیله که دا، تا پوی بابه یواکیم و ئافره تیکی پیخاوسی، که مانتویه کی سپی له به رو سهرپوشیکی شینی به سهره وه بوو. قه شه که ی کومبی تفه نگیکی له نیو هه ر دوو لاقیا به ده سته وه بوو و دوو فیشه کدانی راست و چه پ، له خو دابوو. بابه یواکیم پواله تی شه رقانی هه بوو: قژه ته نکه که ی تیک رژابوو و توژاوی بووبوو، جبه که ی درابوو، تاکیک له پاتاوه کانی له جیاتی دوا ی چه رم به په ت له پیی به سستبوو، به ئاشکرا شه که ت و ماندوو دیاربوو. باسی که سیکی ده کرد به نیوی (یواکنزینیو).

گوپی له یاروی قه شه بوو که به راویژیکی خه مناک دهیگوت: "دهگه ل ئانتونیو فیلانوقادا روپی تا خواردن بینیت. له ئه بوت جوویم بیست که هه موو ئه وانه ی له سه نگره کانی قولی فاذا - پاريس دا بوون به سه لامه تی گه رانه وه." دهنگی له ئه وکیا گيرا و کوکه یه کی بو کرد: "واته ئه وانه ی به سه لامه تی له هیرشه که دهر باز بوون."

ژنه که دووباره پرسی: "ئهدی یواکنزینیو؟"

ژنهکه، ئەلکساندرینیا کوریا بوو، ئەو ژنه‌ی که خەلکی جۆره‌ها چیرۆک و ئەفسانەیان له باره‌یه‌وه ده‌گێڕایه‌وه: که ده‌زانێ له کوێ ئاوی ژیر زه‌وی هه‌یه و سه‌رده‌مانێ قه‌پاته‌می بابە یواکیم بووه. پوخساری ژنه‌که‌ی به جوانی لێوه دیار نه‌بوو. ئەو وقه‌شه‌که به دوو قۆلی له سه‌ر ئەرزه‌که دانیشتبوون. ده‌رگای خه‌لوه‌تگه‌که کرابوووه، کهس له ژووره‌وه دیار نه‌بوو.

قه‌شه وردیله‌که، به ئارامی گوئی: " نه‌یتوانی له‌وی بگه‌رپته‌وه. ئانتونیو و هونوریوش و زۆر که‌سی دی له په‌خی فازا - پاريس گه‌رانه‌وه. به‌لام ئەو نا. کهس نه‌یده‌زانی چی به سه‌ر هاتوو، کهس له‌وه به‌دواوه نه‌یبینی بوو."

ژنه‌که گوئی: " خۆزیا ده‌کرا به خاکی بسپیرم، نه‌ک وه‌کو هه‌یوان، به بی خاوه‌ن له‌وه ده‌شته بکه‌وی."

قه‌شه‌که‌ی کومبێ گوئی: " په‌نگه نه‌مردبێ. که برایانی قیلانوفا و ئەوانی دی گه‌رانه‌وه، چما ئەو نه‌گه‌راوه‌ته‌وه؟ دوور نییه‌ نها له بورجه‌کاندا بی یان له سه‌نگه‌ره‌کانی ساویدرو، یان له گه‌ل براکه‌یدا له فازندا فیلا بی. سه‌ربازه‌کان هه‌شتا سه‌نگه‌ره‌کانی ئەو قۆله‌یان کۆنترۆل نه‌کردوو."

په‌یامنی‌ره نزیکی‌ینه‌که هه‌ستی به شادیه‌کی زۆر کرد، ده‌یویست هه‌والیکی جورما و کورته‌له بپرسیت، به‌لام خۆی گرت: زانی ماقوول نییه‌ خۆی له قسه نه‌یینه‌کانی ئەو جووته هه‌لقورتینێ که به‌و ئاو و تاوه یه‌کتریان ده‌دواند. راویژو ده‌نگی قه‌شه‌که و موریده دلسۆز و وه‌فاده‌که‌ی، نیشانه‌ی ئەوه بوون، که رازین به چاره‌نووسی خۆ، به هه‌یج جوړی خۆیان ته‌نگه‌تاو وشپه‌زه نه‌کردبوو. به‌رخۆله‌که هه‌شتا ده‌ستی ئەوی ده‌لسته‌وه. خۆی راستکرده‌وه و دانیشت، به‌لام نه‌ یواکیم و نه ژنه‌که خۆیان شلوی نه‌کرد، وادیار بوو به لایانه‌وه گرینگ نه‌بی که ئەو بیداره‌و گوئی له قسه‌کانیان ده‌بیته.

ژنه‌که گوئی: " ئەگه‌ر یواکنزینیو مردبێ، خۆزیا (ئاتاناسیو) ش دهمرد، ئیدی بۆ خۆ له‌وه دنیاش پیکه‌وه ده‌بن." په‌یامنی‌ره‌که، له ناکاوا ته‌زوویه‌ک به گازه‌رای پشتیا هات. خۆیشی نه‌یزانی ئەمه کاردانه‌وه‌ی قسه‌کانی ژنه‌که بوو، یان به هۆی لیدانی زه‌نگه‌کانه‌وه بوو؟ ده‌نگی زه‌نگه‌کان زۆر نزیک بوو، هه‌روه‌ها گوئی له سه‌روودی "سلاو له مریه‌م" ش بوو که له لایه‌ن جه‌ماوه‌ریکی زۆره‌وه ده‌گوترايه‌وه. کات، ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ بوو. نه‌وای زه‌نگ و هاواری لاقه و نزا تیکه‌ل بووبوو. ناوبه‌ناو گولله توپیک به سه‌ر سه‌ری ئەوانه‌وه ده‌ته‌قییه‌وه. مردن بۆ ئەو خه‌لکانه و به‌لای ئەوانه‌وه له ژیان گرینگتر بوو. ئەوه‌نده‌یان کۆلی و نه‌گه‌تی به‌خۆوه دیتبوو، مه‌منوون بوون، ئەگه‌ر مردنیکێ شایسته‌یان به نه‌سیب ببوایه، پیاو نه‌یده‌توانی سه‌ر له‌م خه‌لکه ده‌ربکات. به‌لام ئەگه‌ر که‌سیک هه‌موو ژیانیه‌ به‌مجۆره‌ بردیته‌ سه‌ر، که له‌وه ساته‌دا ئەوی تیاوو، ئەوا مردنی زۆر له ژیان باشتر بوو، مردن، مورشید گوته‌نی، بۆ ئەو نیعمه‌ت بوو.

قه‌شه‌که‌ی کومبێ، ته‌مه‌شای ئەوی ده‌کرد. گوئی لیبوو له بن لیوانه‌وه ده‌یگوت: "مخابن که مندالان به ناچاری له‌م شه‌رانه‌دا ده‌کوژرین. ئاتاناسیو چوارده‌ ساڵه، یواکنزینیو هه‌شتا سیازده‌ ساڵی ته‌واو نه‌کردوو. ئەمانه یه‌ک ساڵه له شه‌ردان، ده‌کوژن و به خۆشیان له‌گینه له هه‌ر ئان و ساتیکا بینه‌ کوشتن. ئاخ‌ر حه‌یف نییه؟"

په‌یامنی‌ره نزیکی‌ینه‌که به زمانی تیک ئالاوه‌وه گوئی: " با، حه‌یفه. به‌راستی زۆر حه‌یفه. من خه‌وم لیکه‌وتبوو. ده‌نگ و باسی شه‌ره‌که بابە؟"

قه‌شه‌که‌ی کومبی وه‌لامی دایه‌وه: " له ساوپردو پیشیان لیگرتوون. له لای ئه‌و سه‌نگه‌ره‌ی که ئانتونیو فیلانوقا
ئهم به‌یانیه‌ی دروستی کردبوو.

رۆژنامه‌فانه‌ی نزیکیینه‌که پرسى: " یانی، لی‌ره‌ن، له ناو شارن؟ "

- "ته‌نیا بیست سی مه‌تریک لی‌ره‌وه دوورن."

ساوپردو، ئه‌و شه‌قامه‌ی له روبره‌که‌وه تا گۆرستانه‌که به ناوه‌ندی کانودوس دا ده‌پوات، هه‌مان شه‌قامی
شانبه‌شانی کامپوگرانده، یه‌کیکه‌ له‌و شه‌قامه‌ ده‌گمه‌نانه‌ی که ده‌شیت ناوی شه‌قامی لی‌بیری. ئیستا کرابوو به
سه‌نگه‌رو سه‌ربازه‌کان له‌وی‌نده‌ر بوون. سی هه‌نگاوێک لی‌ره‌وه دوور بوو. ته‌زوویه‌تی سارد به‌گازه‌پرای پش‌تیا
هاته‌ خواره‌وه. ده‌نگی نوێژو نزا به‌رزده‌بووه‌وه، نزم ده‌بووه‌وه، ئه‌وسا نه‌ده‌ما، دووباره‌ به‌رزده‌بووه‌وه،
رۆژنامه‌فانه‌ی نزیکیینه‌که وای هه‌ست ده‌کرد، له‌و فاسیلانه‌دا که ده‌که‌ویته‌ نیوان ته‌قینه‌وه‌کانه‌وه گویی له‌ ده‌نگی
گری مورشید و ده‌نگه‌ نوزه‌له‌که‌ی چکوله‌ی موباره‌ک ده‌بی و ژنان و برینداران و پیره‌میران و شه‌پ‌فانانی له
حالی مردن و نه‌نگیوه‌کان هه‌ر هه‌موویان سروودی "سلاو له‌ مریه‌م" پیکه‌وه ده‌خوینن. ئاخۆ سه‌ربازه‌کان، چۆن
بیریان له‌م نوێژو نزیانه‌ ده‌کرده‌وه؟

بابه‌ یواکیم، له‌ کاتی‌کا وه‌کو شه‌پ‌فانه‌کان ده‌یکیشا به‌و تفه‌نگه‌دا که به‌ باوه‌شیه‌وه بوو گوتی: " به‌ راستی مایه‌ی
داخه‌ بابایه‌کی قه‌شه‌ ناچاربی تفه‌نگ هه‌لبگری. من نه‌مه‌دزانی ته‌قه‌ بکه‌م. بابه‌ "مارتینز" ش له‌ ژیا‌نیا تا‌قه‌ فیشه‌کی
نه‌ته‌قاندبوو، ته‌نانه‌ت له‌ ر‌اوه‌ ئاسکیش دا.

ئایا ئه‌مه‌ هه‌مان ئه‌و پیاوه‌ وردیله‌ به‌ ته‌مه‌نه‌ بوو که یاروی رۆژنامه‌فانه‌که‌ بینی بووی له‌ به‌رده‌م موریرا سیزار
دا، خه‌ریک بوو له‌ ترسا زی‌ره‌ی ده‌کرد و لی‌ ده‌پاراپیه‌وه؟

پرسی: "بابه‌ مارتینز؟"

هه‌ستیکرد بابه‌ یواکیم له‌ نا‌کاوا بیده‌نگ بوو. که‌واته‌ قه‌شه‌ین دیکه‌ش له‌ کانودوس هه‌بوون. ئه‌وانه‌ی به‌ خه‌یال
هینانه‌ به‌رچاو، تفه‌نگه‌کانیان سوار ده‌کرد، نیشانه‌یان ده‌گرته‌وه، ده‌یان ته‌قاند، باشه‌ کلیسا لایه‌نگری کۆمار
نه‌بوو؟ مه‌گه‌ر ئوسقوفی مه‌زن، مورشیدی له‌ کلیسا ده‌رنه‌کردبوو؟ مه‌گه‌ر ئه‌و ر‌اگه‌یه‌نراوه‌ی دژی ئه‌م شیت و
شورومورته‌ده‌ هه‌رتوقی وکۆنه‌په‌رسته‌ی کانودوس ده‌رکرابوو، به‌ ئاشکرا له‌ هه‌موو کلیساکاندا نه‌خوینرابوووه؟
که‌واته‌ چۆن ده‌بوو هه‌ندی قه‌شه‌، ده‌ست بده‌نه‌ تفه‌نگ و له‌ پیناوی مورشیدا بجه‌نگن؟

- "گویی لی‌یانه؟ گویی بگره‌ گوی: کۆنه‌په‌رستان، سباستیان، به‌شه‌ر خۆران! ئینگلیزان، پیاوکۆژان!" چ که‌سانیک
بۆ ئیره‌ هاتبوون تا ژن و مندال بکوژن، کئی هاتبوو تا خه‌لکی سه‌ر بپری؟ کئی مندالی سیازده‌ سال و چوارده
سالی ناچار کردبوو چه‌ک هه‌لگری و بی به‌ شه‌پ‌فان؟ تو لی‌ره‌ی، هیشتا زندووی، دروسته‌؟ "

سه‌راپای له‌ ترسا که‌وتبووه‌ له‌رزین. بابه‌ یواکیم ده‌یویست ر‌اده‌ستی شه‌پ‌فانه‌کانی بکات، تا هه‌موو ر‌قیکی
خۆیان به‌و بریژن.

قه‌شه‌که‌ له‌ سه‌ری رۆیی: " تو له‌ گه‌ل ئه‌و سه‌ربره‌دا بۆ ئیره‌ هاتیت وانیه‌ی؟ وێپرای ئه‌وه‌ش په‌نایه‌کیان داویت
که‌ خۆت بپاریزی، خواردنیان داویت و میوانداریان کردوویت. باشه‌ سه‌ربازه‌کان ئاماده‌ن ئه‌مه‌ له‌ گه‌ل هه‌چ
شه‌پ‌فانیکی پدراو یان پا‌جو یان ئه‌بوت جواو دا بکه‌ن؟ "

به دهنگی پچرپچر بهرسقی دایه وه: "دروسته، دروسته، ههق به تویه. من زور منه تباری ئیوهم که بهم رادهیه یارمه تیتان داوم. له ناخی دلمه وه، بی ریا ئه م قسه یه ده که م، سویندت بۆ دهخۆم."

قه شه که ی کومبی ئاماژه ی بۆ سهر شه قامه که کرد و گوتی: "ئه مانه، ده ده، سهد سهد ده کوژرین، له پای چی؟ له بهر ئه وه ی باوه رپیان به خودا هه یه؟ ههر له بهر ئه وه ی ده یانه وئ به گویره ی شه ریه تی خودا بژین؟ ئه مه دووباره کردنه وه ی قه تلوعامه که ی بی تاوانانه (ئه مه ئاماژه یه بۆ ئه و بویه ره ی ده گوتری گوایه هیرودسی پاشای جووله کان، دوا ی ئه وه ی یه سوعی مندالی نه دۆزییه وه تا بیکوژیت، فه رمانی دا هه رچی مندالی تازه له دایکبوو و تا دوو سالان له بهیت له حم هه ن بکوژرین، به و ئومیده ی مه سیحیان له نیودا بیته).

ئایا یاروی قه شه ده یویست له هورژنی گریان بدات، پین به عاریدا بکوئی، داماو و بیده سه لات، خوی له خاک و خۆل وه ربدات؟ به لام په یامنی ره کویره مووشه که بینی که یاروی قه شه، هه ولده دات هه ر چۆنی بووه خوی کۆنترۆل بکات، به ره به ره هیور ده بووه وه، به سه رو سیمایه کی خه مباره وه وه ستابوو و گوئی بۆ دهنگی ته قه و، نه وای دوعاخوانی و زهنگه کان شل کردبوو. پوژنامه قانه که وای هه ست کرد دهنگی عازی شه پیوران دیته گوی. هیشتا له و ترسه رزگار نه بووبوو که سه راپای داگرتبوو. به شه رمیکه وه له قه شه که ی پرسی ئایا به ریکه وت جورما و کورته له ی نه دیتوو. کابرای قه شه سه ریکی له قاند.

ریک له و کاته دا دهنگی خوش له نزیکه وه گوتی: "له ساویدرو بوون. خه ریک بوون له گه ل خه لکه که دا سه نگریان لیده دا."

ئیدی عهینه که تاک چاره شووشه شکاوه که ی فریای که وت و توانی له و ریگه وه، به ئاسته م شیرو ی ناتوبا، له لای ده رگا بچوو که که ی خه لوه تخانه که وه به دی بکات که یا دانیشتبوو یا به چو کا هاتبوو، به هه رحال خوی له نیو پالتو تو زاوییه که یدا، هه لکورما بوو و به دوو چاوی درشت و پرشنگداره وه ته مه شای ئه وی ده کرد. ده میک بوو له وینده ر بوو یان تازه هاتبوو؟ ئه م بوونه وه ره غه ربیه که نیوه به شه ر و نیوه حه یوان بوو، به جو ری ئه وی نیگه ران ده کرد که ته نانه ت توانای ئه وه ی لی سه لب کرد که سوپاسی بکات یان قسه یه کی له گه لدا بکات. زور به زحمه ت ده بیینی، دنیا تاریک بووبوو، هه رچه ند رو ناکیه کی کز له درزی ده رگا که وه، له ژووره وه ی ده دا و له قژه بژه که ی نووسه ر و کاتیبه که ی کانودوسدا ون و ئاوا ده بوو.

گوئی له یاروی کاتب بوو که به دهنگه زولال و خوشه که ی ده لیت: "من هه موو قسه کانی مورشیدم، وشه به وشه نوسیوو." رووی ده می له په یامنی ره که بوو، ئه م کابرا قه مووره ده یویست دۆستایه تی له گه لدا په یدا بکات. (بیره کانی، وه عزه شه وانه کانی، نویتز و نزا کانی، پیشبینییه کانی، خه ونه کانی. بۆ هه موو نه وه کانی ئاینده، تا ئینجیلیکی دی بخریته سه ر کتیبی پیروژ.

په یامنی ره نزیکبینه که، له بن لیوانه وه گوتی: "ئاوها."

شیرو ی ناتوبا، له سه ر قسه کانی رو یی: "به لام حالی حازر له بیلومونته نه کاغه ز، نه مه ره که ب ده ست ناکه وئ، ئه مه جگه له وه ی دوا په ره مووچه که شم شکا. ئیدی ئه و شتانه ی که مورشید ده یان لیت، له تو ماری نه مریدا تو مار ناکرین." شیرو ی ناتوبا زور خوینساردانه ئه و قسانه ی ده کرد، به هه مان ئه و ئاسووده ییه وه، ده یکردن که په یامنی ره نزیکبینه که له خه لکی کانودوسی بینی بوو که رووبه رووی بویه ر و دیارده کانی ئه م دنیا یه ده بوونه وه.

دنیایان دابووه بهر کلکان! وهکو ئه وهی ئه م هه موو مهینه تی و نه گبه تیانه، وهکو باران، وهکو شه فهق، وهکو خیزاو وکشای ئاو، دیاردهی سروشتی بن و پووبه پوو بوونه ویان گه و جایه تی بی.

قه شه که ی کومبی له بن لیوانه وه گوتی: "شیره که ی ناتوبا که سیکی زور زیره که، خواوه ند له جیاتی لاق و پشت و شان، که نه یداوه تی، هوش و زیره کی پیبه خشیوه، وانیه شیره؟"

کاتبه که ی کانودوس، سه ری ئه ری بو له قاند و چای له پوژنامه قانه نزیکی نه که نه ده گواسته وه. په یامنیره که دلنیا بوو که ئه و قسه یه راسته. "من کتیبی چه رده یه که له مه ر نویت و نزا وکاته مریه میه کانم، چه ند جاریک خویندوو ته وه، هه موو ئه و گوژار و وه رزنامه نی که جارن خه لکی بو یان دینام، ده مخوینده وه، ئه ویش نه ک جار ی، به لکو چه ند جاریک. قوربان توش زورت خویندوو ته وه؟"

پوژنامه قانه نزیکی نه که، به راده یه که په ست و شپزه بوو که پر به دل چه زی ده کرد ه لیت و له و ژوره وه ده ربکه وی، هه رچه نه ده یزانی هه رکه ده ربکه وی ده که ویته ناوچه رگی شه ره که وه. به جو ره شه رمه زاریه که وه گوتی: "چه ند کتیبیکم خویندوو ته وه." له دلی خودا گوتی: "هیچیان لیوه فیر نه بووم." ئه و شته ی له ماوه ی ئه م مانگه دوورو دریزانه وه که شفی کرد بوو ئه مه بوو که: پوژشیری، زانست، مه عرفه ت درو بوو، کو ت و زنجیری ده ست و پی بوو، چا و به ستی به شه ر بوو. ئه و هه موو خویندنه وه یه... زه ره یه که دادی نه ده دا تا خو ی له م ته له یه رزگار و ده رباز بکات.

شیره ی ناتوبا، به غرووره وه گوتی: "من ده زانم کاره باییات چییه، ئه گه ر چه زده که ی قوربان ده توانم فیرت بکه م که کاره باییات چییه. توش قوربان له بری ئه وه ده توانی ئه و شتانه فیری من بکه ی که نایان زانم. من ده زانم پرهنسیپ یان قانونی ئه ر خه میدس چییه. ده زانم چون جه ستی به شه ر مومیا ده که ن. ده زانم ئه ندازه ی فاسیله و مه و دای نیوان ستیران بگرم."

به لام له و کاته دا، له چه ندین لاوه رمبه ی توپبارانیکی چه ر به رز بووه وه، ئیدی پوژنامه قانه نزیکی نه که، هه ستیکرد ده بی مه منوونی ئه م شه ره بیت که له نا کاوا ئه م بوونه وه ره ی که بوون و ده نگی له نزی که ئه وه وه، زوری بیزار کرد بوو، بیده نگ کرد. چما به و راده یه له و که سه بیزار و قه لس بوو که ته نیا ده یویست به و ساکاریه قسه بکات و به و ساکاریه به زانیاری و پوژشیری خویه وه بنازیت، که ده یویست له و ریگه یه وه مه حبه ت و خوشه ویستی و هاوکاری خه لکی به ده ست بی نی؟ ده بیره وه چوو: "چونکه منیش وه کو ئه وم، ئه لقه یه کم له و زنجیره که ئه و ئه لقه هه ره لاوازه که یه تی."

قه شه که ی کومبی، به هه شتاو خو ی گه یانده ئه و ده رگا چکوله یه ی که بو ده ره وه ده کرایه وه، پالیکی پیوه نا و که وه ته سه ر گازی پشت، توزه روناکیه که له ژوره وه ی دا، که کردیه کاریک په یامنیره نزیکی نه که، باشت سه ر و سیمای شیره ی ناتوبا بدینی: پیسته لیله که ی، هیله ناسکه کانی ده م و چای، توپه له ریشه که ی سه ر چه ناگی، چاوه پولا ئاساکانی. به لام ئه و شته ی ئه می خستبووه حیره ته وه، قه د و قه لافه ته که ی بوو: سه ر و گه ردنی به نیو هه ردوو ئه ژنویدا شو ر بوو بووه وه، قوقزییه کی گه وره به پشت سه ری وه بوو، ده تگوت بوخچه یه کی گه وره یه و به کولییه وه به ستراوه، چوار په لی، باریک ولاواز که ده تگوت لاقی جالالوکه یه ونه شاره زا به به ده نیه وه چه سپاندوو. ئاخه ئه م ئیسکه په یکه ره به شه رییه، چون ده یوانی بجولیت، به و جو ره خو ی گرموله بکات؟ موره غه ی پشتی، په راسوو ه کانی، و ئیسقانه کانی چون به و خوار و خچیه دروست بوو بوو؟

بابه یواکیم وئوانه‌ی له دهره‌وه بوون، ههر هات و هاواریان بوو: دیار بوو هیرش بو شوینیک کرابوو، پیویست به خه‌لکی هه‌بوو. قه‌شه‌که هاته ناو ژووره‌که، پوژنامه‌فانه‌که به زه‌حمه‌ت ده‌بیینی که دانه‌ویوه‌ته‌وه و تفه‌نگه‌که‌ی هه‌لده‌گریت.

گوئی لیوو که قه‌شه‌که له بن لیوانه‌وه گوتی: "خه‌ریکه هیرش بو سه‌نگه‌ره‌کانی ساوکپیریانو و ساوکریسیم دینن. برۆن بو خه‌لوه‌تخانه‌که‌ی مه‌سیحی موباره‌ک، ئه‌وئ ئه‌مینتره. خوداحافیز، پاکیزه‌ی موباره‌ک پشت و په‌نای هه‌موومان بییت."

قه‌شه‌که به هه‌له‌داوان له ژووره‌که وده‌رکه‌وت. په‌یامنی‌ره نزیکیینه‌که، ئه‌لکساندرینیا کوریای به‌رخۆله‌که‌ی هه‌لگرت و به‌رخۆله‌که له ترسا که‌وته باعه باع. ژنه‌که که ئه‌ندامی کورسی سروودخوانانی پیروژ بوو، له شیرۆی ناتوبای پرسى ئایا له گه‌لیا ده‌روات یان نا، شیرۆ به‌ده‌نگه‌ زولال و خو‌شه‌که‌ی به‌رسقى دایه‌وه که له خه‌لوه‌تخانه‌که ده‌مینیته‌وه. ئه‌دی ئه‌و چ بکات؟ ته‌گبیری چ بوو؟ لی‌ره‌و و له گه‌ل ئه‌م دیوه‌دا بمینیته‌وه؟ یان به‌ کویره‌ کویر دووی ژنه‌که بکه‌وئ؟ به‌لام ژنه‌که رۆی، تاریکه‌کی تاریک بالی به‌سه‌ر ژووره‌که‌دا کیشا، دیواره‌کانی له‌چه‌په‌ری قامیش دروستکرابوو، گه‌رماکه له کیشا نه‌بوو، ئینسان ده‌خنکا. توپاران سات به‌سات تووندتر ده‌بوو. به‌چاوی خه‌یال ئه‌و سه‌ربازانه‌ی ده‌بیینی ئه‌و سه‌نگه‌رانه‌یان ده‌بری که له به‌ردو تاویر وکیسه لم دروست کرابوو، به‌سه‌ر جه‌نازندا ده‌رۆیشتن، وه‌کو به‌لای ئاسمانی هیرشیان بو ئه‌و شوینه‌ ده‌برد که ئه‌وی تیا‌بوو.

به‌ئارامی و کاوه‌خو گوتی: "من نامه‌وئ بمرم." هه‌ستی‌کرد ناتوانی تا‌قه فرمی‌سکیک بریژیت.

شیرۆی ناتوبا، به‌راویژیکی نه‌رم گوتی: "قوربان ئه‌گه‌ر چه‌زده‌که‌ی په‌یمانیک ده‌به‌ستین. جاریک په‌یمانیکى وام له گه‌ل دایکه‌ ماریا کوادرادو دا به‌ست، به‌لام ئه‌و ناتوانی جاریکی دی بو ئیره‌ بیته‌وه. چه‌زده‌که‌ی په‌یمانى ببه‌ستین؟"

پوژنامه‌فانه نزیکیینه‌که، به‌جو‌ری ده‌له‌رزی نه‌یده‌توانی دم هه‌لینی. له ژیر گرم و هو‌ری توپاراندا گوئی له‌ده‌نگی زه‌نگه‌کان ده‌بوو که وه‌کو نه‌وايه‌کی ئارامبه‌خش لی‌ده‌درا و له پشت ئه‌م نه‌وايه‌وه سروودی سلوو له‌مریهم، ده‌نگی ده‌دایه‌وه.

شیرۆی ناتوبا له‌سه‌ر قسه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو: "بو ئه‌وه‌ی به‌کی‌رد نه‌مانکوژن، به‌راستی کی‌رد هی‌نان به‌ملی به‌شه‌را و وه‌کو حه‌یوان بیته‌ سه‌ربرین تا خوینه‌که‌ی له‌به‌ر بروات و گیانی ده‌رچچى به‌راستی سووکایه‌تیه به‌که‌رامه‌تی ئینسان، روحی به‌شه‌ر ئه‌نجن ئه‌نجن ده‌بییت. چه‌زده‌که‌ی په‌یمانى ببه‌ستین قوربان؟"

هه‌لوه‌سته‌یه‌کی کرد، که وه‌لامی نه‌درایه‌وه له‌سه‌ری رۆی: "که هاتنه‌ به‌ر ده‌رگای خه‌لوه‌تخانه‌که، گویمان له‌ده‌نگیان بوو و زانیمان دینه‌ ژووره‌وه، یه‌کدی ده‌کوژین. هه‌ر یه‌که‌مان دم و لووتی ئه‌ی دیکه‌مان تووند ده‌گرین تا سییه‌کانمان ده‌ته‌قن. ده‌توانین به‌ده‌ست یان به‌قه‌یتانی پیل‌اوه‌کانمان یه‌کدی بخنکینین، په‌یمان ببه‌ستین؟"

ده‌نگی ده‌ست‌ریژی گولله، ده‌نگه‌که‌ی شیرۆی ناتوبای کرده ژیره‌وه. پوژنامه‌فانه نزیکیینه‌که سه‌ری گیژ بوو‌بوو، جو‌ره‌ها بیروکه‌ی هه‌قدژ، ترسناک، خه‌مناک، له‌می‌شکیا بلاچه‌یان ده‌دا. هه‌ردووکیان به‌بی‌ده‌نگی له‌وینده‌ر دانیشتبوون، گویمان له‌ده‌ست‌ریژی گولله، له‌ته‌په‌ته‌پی پی و راکه‌ راکه‌ و ئه‌و ئاژاوه‌ گه‌وره‌یه ده‌گرت که له‌ئارادا بوو. پوناکییه‌که سات به‌سات که‌متر ده‌بووه‌وه و ئیدی به‌باشی سه‌روسیمای شیرۆی ناتوبای نه‌ده‌بیینی، ته‌نیا هیله‌ گشتیه‌کانی له‌ش و لاره‌ خوار و خپچ و پشته‌ قه‌مووره‌که‌ی ده‌بیینی. نیازی به‌ستنی ئه‌و په‌یمانیه‌ی له‌

گه ليا نه بوو. شتی وای له دست نه دهات، هرکه گویی له دهنگی سهربازهکان بوايه هاواری دهکرد: "من چه پسی لای شهرفانهکانم فریام بکون، رزگارم بکن." پر به زار هاواری دهکرد: "بژی کومار، بژی مارشال فلوریانو." خوی به سهر ئه م بوونه وهره چوار پییه دا ددا، به رهقه قی دهکات و رادهستی سهربازهکانی دهکات تا بیسه لمینن که ئه م سهر به شهرفانهکان نییه.

گویی له خوی بوو، که سهری له نیو هر دوو دهستی نابوو، دهیگوت: "من تیناگه م، نیوه، هه مووتان چتو بوونه وهریکن؟ لیتره چ دهکن؟ چما پیش ئه وهی دهورتان بگرن، راتان نه کرد؟ ئاخر ئه مه چ ئه قلیکه له م ته له مشکه دا بمیننه وهو چاوه پروان بکن تا بین و هه مووتان بکوژن!"

شیروی ناتوبا وهلامی دایه وه: "هیچ شوینن نییه بوی برۆین. پیشتریش هر ئه مه پیشه مان بووه. هر بویه ش بۆ ئیره هاتوین، له راستیا بۆ ئیره هه لاتین. حالی حازر جگه لیتره هیچ شویننکی دیکه شک نابهین... ئه وانه گه بیونه ته بیلومونته ش."

رمبهی توپاران، دهنگه کهی کرده ژیره وه. ئیستا دنیا ته قریبه ن تاریک بووبوو. په یامنیره نزیکیه که له دلی خودا گوتی که شهو بۆ ئه و زووتر له خه لکانی دی دادیت. خۆزی دهخواست بمریت و شهویکی دیکه ی وهکو دویشه و به سهر نه بات. هه ستیده کرد، له پرووی بایۆلوجیه وه، له پرووی سۆزه وه، زۆری پیویست به وهیه له هر دوو هاوریکه یه وه نزیک بیت.

له ناکاوا شیتاتیه ک له کهله ی دا، بریاری دا بروات تاقیبیان بکات، له کاتیکا به دم نووچدانه وه به ره و ده رگا که ده پویی هاواری کرد: "من ده پۆم سۆراغی هاوریکانم ده کم. ده مه وی له گه ل ئه واندایم برم."

هرکه ده رگا چکوله کهی کرده وه، هه وایه کی شیداری فینک بهر پوخساری که وت، هه ندی تاپو و تارمایی لیلی له ناو گهرد و تۆزه که دا به دی کرد، ئه مانه ئه و پیاوانه بوون که له سهر مه ته ریزه کان به ده ما پالکه وتیوون و به ره قانیان له په رستگه که ده کرد.

به پارانه وه وه گوتی: "ده توانم برۆم؟ تکایه ده توانم برۆم؟ ده مه وی بۆ لای هاوریکانم برۆم."

دهنگیک وهلامی دایه وه: "وه ره پیشه وه. جاری ته قه له ئارادا نییه." خوی به دیواری سه نگره که وه گرت و چه ند هه نگوویک رۆی. له ناکاوا پیی هه لئوتا و که وت به سهر شتیکی نه رما. که هه ستایه وه خوی له باوه شی نه رمی ژنیکی لاوازدا بینیه وه که به خۆوه ی قه رساندبوو. یه کسه ر به بۆنه که یدا، به و شادیه دا که ئازای غه رق کردبوو، به بیئه وه ی گویی له دهنگی ژنه که ببی، ناسییه وه و زانی کئییه. ترسه که ی په وییه وه بوو به شادی و باوه شی به ژنه که دا کرد، وه کو چۆن نائومی دی باوه شی به مدا کردبوو. جووتیک لیو ئالکاو ی لیوه کانی بوون، که وتنه یه کدی ماچکردن. له بن لیوانه وه گوتی: "خۆشم ده ویی، ده ویی، ئیستا مردن هه قه، بشمرم گرینگ نییه." هه والی کورته له ی له ژنه که پرسی.

کورته له دهستی له لاقی په یامنیره که هالاندو گوتی: "هه موو رۆژه که مان به تاقیبی تووه برده سهر. سوپاس بۆ خوا که ماویت."

جورما، که هیشتا لیوی به لیوی ئه وه وه بوو گوتی: "ئیستا مردن هه قه، منیش ئیستا له مردن ناترسم."

جهنرال ئارتور ئوسكار له ناکاوا به دهنگی بهرز گوتی: "ئهمه ماللهکهی ئانتونیوی فشفشه سازه." ئهو ئهفسهرانهی که وهستاو تا ئاماری کوژراو و بریندارانی ئهو هیرشهی که به ئهمری ئهو وهستاوو، رابگهیهنن، حایر وحه په ساو ته مه شای ئهویان دهکرد. جهنرهاله که ئاماژه بو ئهو فشفشه نیوه چالانه دهکات که له کونج و سووچی ماللهکهدا که وتبوون. "ئهمه ئهو که سهیه که فشفشهی بو دروست دهکردن."

لهم ههشت بلۆکه نیشته نیه دا - ئهگه ر بشیت بهم کوخته له خشت و قور دروستکراوانه بگوتری بلۆک - که سهربازهکان به ماوهی نزیکه ی دوازه سهعاتیک کۆنترۆلیان کردبوو، ئهم کوخته بچووکه، که به چه په کرابوو به دوو به شه وه، تاچه خانوویهک بوو که هیشتا به پیوه مابوو. بۆیه کردبوویان به باره گای گشتی فه رماندهیی. ئهو ته ته رو ئهفسهرانهی که له دهوری فه رماندهی قوشه نه که دا وهستاو، تیناگه ن که جهنرهال بو ریک له و کاته دا لیستی کوژراوانی تاچه یه ک رۆژی شه ره بی ئامانه که یان بو ده خوینده وه، باسی فشفشه ی ده کرد. ئه مانه نازانن که فشفشه و یاری ئاگرین، یه کیک له خاله لاوزه په نهانه کانی جهنرهال ئوسکاره و له مندالیه وه ئهم خووه ی له گه لدا بوو، وهختایه ک له ئوپیاوی بوو، له هه موو بۆنه یه کی نیشتمانی دا، ده رفه تی دینا تا ئه مریکات له سه ربازگه که دا، ئاههنگی فشفشه بازی و گه مه ی ئاگرین به رپا بکری. له م مانگ و نیوه دا که لیره بوو، له شاخه کانی ئافافیلاوه، به تامه زرویییه وه، ده پروانییه، ئهو شه پۆله رۆشناییانه ی له هه ندی بۆنه ی شه وانه دا، ده یانکرد به ئاسمانی کانودوسدا و دنیا ده بوو به چراخان. ئهو پیاهوی ئهم شتانه ی دروست ده کرد وهستایه کی کارامه و لیها توو بوو، ده ی توانی به و پیشه یه، له شاره گه وره کانی به رازیلدا ژیانیکی ئابروومه ندانه بو خوی مسوگه ر بکات. تو بلایی ئهم فشفشه سازه له م شه رانه ی ئهم یه ک دوو رۆژه دا کوژرابی؟ جهنرهال له کاتیکا ئهو پرسیاره ی له زهینی خۆدا تاوتوی ده کرد، له هه مان کاتدا به وردی گوپی له و ژمارانه ش ده گرت که عه قید ونه قیب و میجه رهکان، که یه کسه ر خویان به م ژوو ره چکۆله یه دا ده کرد، که به ره به ره تاریک ده بوو و ژماره کانیان بو ده خوینده وه. چرایه کی نه وتی داده گیرسینری، دهسته یه ک سه رباز گونیه لم به دریزایی دیواره که ی به رانه ر دژمن سه فته ده که ن. جهنرهال حیساباته که ی خوی ته واو ده کات. ئه وسا روو ده کاته ئهو تاپویانه ی ده ورو به ری و ده لیت: "به ریزینه، ئهمه زور خراتره له وه ی وینام ده کرد." هه ست به ته نگه نه فه سی ده کات، هه ست به نیگه رانی ئهو ئهفسهرانه ده کات که چاوه روانیان ده کرد. "هه زارو بیست و هه وت نه فه ر زیان! واته سی یه کی هه موو هیزه که مان! بیست و سی ئهفسه ر کوژراون، له وانه عه قید کارلوس تیلس و عه قید سیرا مارتینز. ده زانن ئهمه چ ده گه یه نی؟"

کهس وهلام ناداته وه. به لام جهنرهال ده زانی که هه موو ئه مانه زور چاک ده زانن که ته له فاتیک به م راده یه، هاوتای شکسته. ده بیینی که به ردهسته کانی چه ند نائومید و تووره و چه په ساون. روندک زاوته چاوی هه ندیکیان. - دریزه دان به هیرشه که، به مانای نابودی ته واو بوو، هه موو تیا ده چووین. ئیستا له مه تیده گه ن؟

ئاخر وهختایه ک جهنرهال، به ره قانی و به رخواونی سه رسه ختانه ی شه رخانه کانی بیینی وده ترسا که ته له فات و زیانی نیشتمانی په روه ران زور زور بی - جگه له وه ی که کوژرانی تیلس و سیرا مارتینز شوکی کردبوو - فه رمانی به سه ربازهکان دابوو، ته نیا به رگری له و سه نگه رو پیگانه بکه ن که پیشتر کۆنترۆلیان کردبوو، ئهم فه رمانه زوریک له ئهفسه ره کانی تووره کردبوو، جهنرهال ترسی ئه وه ی لیها تیبوو، که هه ندیک له وان به فه رمانه که ی ئهو نه که ن، راپوژکاره تاییه ته که ی خوی، ملازمی یه که م بنتوسوزا، له فه وجی سیئیه می پیاده، به ناره زاییه وه گوتبووی: "ئاخر ئه زبه نی سه رکه وتن، مسوگه ره!" به لام وا نه بوو سی یه کی له شکره که، له شه ره که وه ده ر نرابوو، ئهمه

رېژه يه کی يه جگار زور بوو، کاره سات بوو، هرچه نده هه شت بلوک و تاخی شاره که گیرابوو وزیانکی زور به تووندره وهکان که وتبوو.

جه نه رال، یاروی فشفشه ساز له زهینی خوی دهردهکات، دهگه لئندامانی فرماندهییه که پیدای ده که ویتته کار. ئەفسه ره مهیدانی و یاریده دهرهکان و نوینه رانی یه که کان مه رهخهس دهکات، دووباره ته که ز له وه دهکاته وه که پیویسته ئەو سهنه گه رانه بپاریزن که پیشتر کۆنترۆلیان کردبوو و، نابیی یه که ههنگاو پاشه کشه بکهن، ئەو سهنه گه رانه ی به رانه بر ئەو کۆسپانه به هیز بکهن که رییان له پیشره وییان گرتبوو. ئەو سهنه گه رانه ی سهر بازهکان چه ند سهعاتی له وه پیش دهستیان به دروست کردنی کربوو، واتا کاتی دهرکه وتبوو، که شار له وه ناچی به و زووانه رادهست ببیت. بریار ده دات فوجی هه وته م، که به مه بهستی پاراستنی بریندارهکان له چپای ئاقافیلای مابوو وه، پیشره وی بکات و (هیلای رهش) به هیز بکا؛ واته ئەو جه بهه و به ره تازه یه ی له ناو جه رگه ی شاره یاخیه که کرابوو وه به هیز بکات. له بهر رهوشنایی چرا نه وتیه که دا، به سهر ئەو نه خشه یه وه که نه قیب (تیوتونیو کوریولاند) ی نه خشه کیشی ئەنجوومه نی فرمانده یی، له سهر بنه مای راپور و زانیاری خه لکانی دی و دیتنه کانی خوی سه باره ت به هه لویسته که کیشابوو. پینج یه کی کانودوسیان گرتبوو، ئەمه سی گۆشه یه که له سهنه گه رانه ی (فازندا فلیا) وه، که هیشتا به دهست گه ریلا و شه رخانه کانه وه بوو، بو گورستانه که که له لایه ن نیشتمان په روه رانه وه کۆنترۆل کرابوو، دریز دهبوو وه، ئیدی ئەمه کردیه کاریک که هیزه نیشتمانیه کان مه وقیعیک بگرن که ته نیا چل په نجا مه تریک له کلیسای سانتو ئانتونیوه دوور بوو.

نه قیب کیماداس، بیئوه ی نائومیدی خوی بشاریتته وه ده لیت: "دریزی جه بهه که، له هه زارو پینج سه د مه تر زیاتر نییه. هیشتا زورمان ماوه به ته واوه تی گه مارویان بدهین، هیشتا چوار یه کی دهوری شاره که مان نه گرتوو. هیشتا ده توان به که مالی ئیسراحه ت هات و چو بکه ن و چه ک و ته قه مه نی و پیویستی دی په پیدای بکه ن."

میچهر کارینو، به گله ییه وه ده لیت: "تا هیزی پشتیوانمان پی نه گات ناتوانین شه رگه که فراوانتر بکهین. ئاخو بو ئیمه یان به و حاله وه راکرتوو قوربان؟"

جه نه رال ئوسکار، شانیه کانی هه لده ته کینی. له و ره ژه وه که پیی ناوه ته ناو کانودوس و ره ژه ی به رزی کوشتاری سه ر بازه کانی بینی بوو، په یتا په یتا و به په له داوای هیزی پشتیوانی ده کرد، بگره هه ندیچار به موباله غه وه باسی هه لویسته که ی ده کرد. که واته بوچی فرمانده کانی سه رووی ئەو، هیزیان بو نه ده ناردا؟

یه کی که له ئەفسه رهکان به دهنگی به رز ده لیت: "ئه گه ره له جیاتی سی هه زار نه فهر، پینج هه زار نه فهر بوایهین، ده می بوو کانودوسمان گرتبوو."

جه نه رال، بو ئەوه ی بابه ته که بگورئ، رایدیه گه یه نی که به ته مایه سه ردانی شه رگه گه و ئەو خه سته خانه مهیدانیه بکات که دوای ره ویشتنی شه رخانه کان، له دۆلی فازا- پاريس دایان مه زرانده بوو.

جه نه رال به ره وه له کوخته که ی کابرای **فشفشه ساز، فینجانی** قاوه ده خواته وه. به ده م قاوه خوار دنه که وه گوئی له دهنگی زهنگان و نهوای سه روودی سلوو له مریه م ده بی، دهنگه کان که هی شه رخانه کانه، هینده نزیکه که ئەو باوه ر به گوئی خوی ناکات.

هه رچه نده ته مه نی په نجا و سی ساله، به لام زور به گور و توانیه و به ده گمه ن هه ست به ماندوو بوون دهکات. به دووربین چاودیری هه موو ئوپه راسیونه کانی هیرشه که ی ده کرد، له سهعات پینجی ئەم به یانییه وه، که

قۆشه‌نه‌که له شاخی ئافافیلاره به ریکه‌وت، له گه‌ل ئه‌واندا و، ریک له دواى فوجى پيشقه‌ره‌ولانه‌وه که‌وته‌رى به بيه‌وه‌ى هه‌چ هه‌له‌سته‌یه‌ک بکات تا پشوویه‌ک بدات یان پارووه نانیک بخوات، ته‌نیا جار جاریک قومه ئاویکی له مه‌تاره‌که‌ی (زه‌مزه‌می) ده‌خواره‌وه. عه‌سریکی زوو، گولله‌یه‌کی ویل، به سه‌ربازیکی که شانبه‌شانی ئه‌و ده‌رپویی، که‌وت و برینداری کرد. له کوخته‌که وه‌ده‌ر ده‌که‌وی، شه‌و داها‌تووه. تاقه ئه‌سته‌یره‌یه‌ک به ئاسمانه‌وه نیه. ده‌نگی نوێژونزا له هه‌موو لایه‌که‌وه دى. ده‌لێی ئه‌فسوونه و دوا ده‌ستپێژی تهنه‌نگان له خۆیدا نفوم ده‌کات. فه‌رمان ده‌دا که‌س له سه‌نگه‌ره‌کاندا ئاگر نه‌کاته‌وه، وێرای ئه‌وه‌ش له ماوه‌ی گه‌شته ئارامه‌که‌یا، که چوار ئه‌فسه‌ری ده‌گه‌ل‌دایه به ریکه‌یه‌کی پر پێچ و په‌نا و که‌ند وله‌ندا ده‌رپوات، به درێژایی ریکه‌که که له ونگه ده‌چیت، سه‌ربازه‌کان لێره‌و له‌وی به په‌له پرپۆزی هه‌ندى سه‌نگه‌ریان لێداوه، چاوی به هه‌ندى ئاگردان ده‌که‌وی که سه‌ربازه‌کان ده‌وریان داوه، گوشت ده‌برژینن و قاورمه سوور ده‌که‌نه‌وه، یان هه‌ندى بریندار که له‌ریان لێهاتووه گه‌رم ده‌که‌نه‌وه. ئه‌م بریندارانه، هه‌نده حالیان خراپه، مه‌حاله بگوازیننه‌وه بۆ خه‌سته‌خانه مه‌یدانیه‌که، هه‌ندیکیش هه‌نده وره‌یان به‌رزه که گۆرانی ده‌لێن و له دیواری سه‌نگه‌ره‌کانه‌وه سه‌رده‌کیشن و جنیو به چه‌ته و ریکه‌کان ده‌ده‌ن. - بێگومان گۆییان له جنیوی سه‌ربازه‌کانه، چونکه له هه‌ندى شویندا هه‌ر پینج شه‌ش مه‌تریک لیکه‌وه دوورن، له هه‌ندى شوینی دیکه‌دا هه‌ر ده مه‌تریک لیکه‌وه دوورن. له هه‌ندى شوینی دیدا، سه‌نگه‌ره‌کان به‌ده‌م یه‌که‌وه‌ن، چیاوی نه‌ماوه تیکه‌ل ببن -

چه‌ند قسه‌یه‌ک له گه‌ل فه‌رمانده‌ین سهریه و فه‌وجه‌کاندا ده‌کات. ئه‌فسه‌ره‌کان هه‌موو شه‌که‌ت و ماندوون، جه‌نه‌رال هه‌مان که‌سه‌ر و داخ و نائومی‌دی له سیمایاندا به‌دی ده‌کات که خۆی له‌م شه‌ره نه‌فره‌تیه‌دا دووچارى بووبوو. له کاتیکا که خه‌ریک بوو ئافه‌رین و ستایشی ملازم دووه‌میکی گه‌نجی ده‌کرد که له کاتی هێرشه‌که‌دا جوامیری و ئازایه‌تی زۆری نواندبوو، له دلی خۆیدا ئه‌و قسه‌یه ده‌لێته‌وه که زۆرجار به‌خۆی گوتبوو: " نه‌فره‌ت له‌و رۆژه‌ی که فه‌رمانده‌یی ئه‌م شه‌ره‌م قه‌بوول کرد."

جه‌نه‌رال ئوسکار وه‌ختایه‌ک له کیماداس بوو گیرۆده‌ی هه‌زار و یه‌ک کیشه‌ی وه‌ک نه‌بوونی ئامیری گواسته‌نه‌وه، که‌می عه‌ره‌بانه و حه‌یوانی بارکیش بۆ گواسته‌نه‌وه‌ی چه‌ک و چۆل و فیشه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی، ئه‌و کیشه‌نه‌ی که سى دانه مانگی پر له بیزاری کوشنده له‌وینده‌ریان ماته‌ل کردبوو. جه‌نه‌رال ئوسکار بیستبووی که پیش ئه‌وه‌ی سوپا و سه‌رکۆمار، فه‌رمانده‌یی ئه‌م هێرشه به‌و بسپێرن، سى جه‌نه‌رالی دی ئه‌م ئه‌رکه‌یان ره‌فز کردبوو. ئیستا خه‌ریک بوو بۆی ده‌رده‌که‌وت چما ئه‌م ئه‌رکه‌یان به‌م سپاردبوو، که له گیلی خۆیا به ئیمتیازی زانی بوو. ئه‌رکیک که وای ده‌زانی ده‌بی به تاجی شانازی به سه‌ر سه‌ری ده‌ورانی کاروانی خزمه‌ته‌کانیه‌وه. نها له کاتیکا ته‌وقه ده‌گه‌ل ئه‌و ئه‌فه‌سه‌ر و سه‌ربازانه‌دا ده‌کات که به ئاسته‌م له تاریکیه‌که‌دا رۆخساریان ده‌بینی، بیر له‌و گه‌وجیه‌تیه‌ی خۆی ده‌کاته‌وه، که باوه‌ری به به‌رپه‌سه‌کانی سه‌رووی خۆی کردبوو، و وایزانی بوو به گواسته‌نه‌وه‌ی ئه‌و له فه‌رمانده‌یی ده‌قه‌ری ئوپاوییه‌وه، که بیست سال خزمه‌تی عه‌سکه‌ری به ئارامی و بی سه‌ریه‌شه له‌وینده‌ر به‌سه‌ر بردبوو، گوايه ئه‌مه ئیمتیاز بوو به‌ویان داوو، تا بتوانی به‌رله‌وه‌ی خانه‌نشین ببیت، فه‌رمانده‌یی هێرشیکی سه‌رکه‌وتوونه بکات: که راپه‌رینی سه‌له‌نه‌تخوازه‌کان، له ده‌شته دووره ده‌سته‌کانی باهیا سه‌رکوت بکات و بتوینته‌وه. نه‌خیر، ژنه‌که‌ی گوته‌نی، مه‌به‌ستیان ئه‌وه نه‌بوو، ئه‌م ئه‌رکه‌ی پى بسپێرن تا قه‌ره‌بووی دواکه‌وتنی ته‌رفیه‌کانی بۆ بکه‌نه‌وه یان دان به شایسته‌گی ئه‌ودا بنه‌ن، به‌لکو ده‌یانویست ئه‌فسه‌ره پله بالاکانی دی له‌وه قوتار بکه‌ن که بکه‌ونه ئه‌م زه‌لکاوه تووشه‌وه. هه‌لبه‌ته له‌مه‌دا هه‌ق به‌و سى جه‌نه‌راله‌ بوو. ئایا ئه‌و که ئه‌فسه‌ریکی پیشه‌یی بوو، بۆ ئه‌م شه‌ره‌ دزیوه، بیه‌وده‌یه، به‌ده‌ر له هه‌موو یاسا و ریسایه‌کی شه‌ری راسته‌قینه، ئاماده‌ بوو؟

سهر بازه‌کان، له په‌نا سه‌نگه‌ریکدا گوږه‌که‌یه‌کیان کوشته‌بووه‌وه و خه‌ریک بوون گوشته‌که‌یان ده‌برژاند. جه‌نه‌رال ئوسکار، له نیو کومه‌له‌ ئه‌فسه‌ریکدا داده‌نیشیت و یه‌ک دوو پله‌ گوشتی برژاو هه‌لمه‌قووت ده‌کات. له‌ گه‌لیاندا باسی زه‌نگه‌کانی کانودوس و ئه‌و نویژ و نزیانه‌ ده‌کات که‌ توزی له‌وه‌ پیش‌ ته‌واو بووبوو. ئه‌م شه‌ره‌ چه‌ند سه‌یره: ئه‌م نویژ و نزیاه، ئه‌و ری و ره‌سمی ری پیوانه، ئه‌و زه‌نگانه و ئه‌و کلیسایانه‌ی که‌ چه‌ته‌ ورپیگره‌کان به‌و دلیرییه‌ به‌رگری و به‌ره‌قانی لیده‌که‌ن، جاریکی دی دووچاری ئاشوویی ده‌روونی ده‌بیته. ئه‌وه‌ی زوری ئه‌زیته‌ ده‌دات ئه‌مه‌یه‌ که‌ ئه‌م به‌شه‌رخوره‌ هو‌قیانه، ویرای هه‌موو شتی‌ک به‌رازیلین، واتا له‌ هه‌مان قوماشی ئه‌و که‌سانه‌ن که‌ هی‌رشیان بو‌ ده‌به‌ن. به‌لام ئه‌وه‌ی مایه‌ی نیگه‌رانییه‌ - ئه‌و مه‌سیحیه‌ به‌ ئیمان و دلسۆزه‌یه‌ که‌ پابه‌ندی هه‌موو ری‌نماییه‌کانی کلیسایه‌ و به‌ گومانی خو‌ی یه‌کیکه‌ له‌ هو‌کاره‌کانی پیش‌ نه‌که‌وتنی له‌ وه‌زیفه‌دا، ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌میشه‌ سه‌سه‌ختانه‌ ره‌فزی کردوه‌ بی‌ به‌ ماسو‌نی - زیاتر له‌مه‌ ناره‌حه‌ت و نیگه‌رانه‌ که‌ ئه‌م چه‌ته‌ ورپیگرانه‌ به‌ دروه‌ خو‌یان به‌ کاتولیک ده‌زانن، ئه‌و نیشانه‌ی ئیمان و باوه‌ر - نویژ و وه‌عزی ده‌سته‌جه‌می، هاواری دروود له‌ مه‌سیحی موباره‌ک - هه‌رچه‌نده‌ له‌ هه‌ر عه‌شایه‌کی ره‌بانیدا، بابه‌ لیزاردو، جینیو به‌و گه‌جر و گوجه‌رانه‌ ده‌دات، به‌وه‌ تومه‌تباریان ده‌کات که‌ مورته‌دن، هه‌رتوقین و ئاین له‌که‌دار ده‌که‌ن. ویرای ئه‌وه‌ش جه‌نه‌رال ئوسکار، له‌وه‌ په‌سته‌ له‌ شه‌ریکدایه‌ که‌ دژمنه‌که‌ی گوږیویه‌تی به‌ جو‌ره‌ مملانییه‌کی ئاینی، واته‌ گوږیویه‌تی بو‌ شتی که‌ جه‌نه‌رال هه‌رگیز چاوه‌روانی نه‌بووه‌. به‌لام ئه‌م په‌ستی و نیگه‌رانیه‌ به‌و مانایه‌ نییه‌ که‌ ده‌ستبه‌رداری نه‌فره‌ت له‌م دژمنه‌ نا‌ئاساییه‌ بووه، ئه‌م دژمنه‌ی که‌ نایه‌ته‌ پیشینی کرن - ئه‌و دژمنه‌ی که‌ ئه‌وی کردبوو به‌ گه‌پجار، چونکه‌ له‌ یه‌که‌م هی‌رشا، به‌ پیچه‌وانه‌ی ته‌سه‌وری ئه‌وه‌وه، کاتی که‌ چووبوو ژیرباری ئه‌م مه‌سئولیه‌ته‌، تیک نه‌شکابوو.

نه‌فره‌تی جه‌نه‌رال له‌م دژمنه‌ ئه‌مشه‌و زیاتر ده‌بیته، به‌ تاییه‌تی وه‌ختایه‌ک دوای ته‌واو کردنی سه‌ردانی هه‌موو سه‌نگه‌ره‌کان که‌ به‌ ده‌شته‌ کراوه‌که‌دا ده‌چیت بو‌ خه‌سته‌خانه‌ مه‌یدانییه‌که‌ی ره‌خی فا‌زا - پاریس. له‌ ناوه‌ندی ئه‌م ده‌شته‌دا دوو توپی جو‌ری (کروپ ۷/۵) یان هه‌یه‌ که‌ له‌ هه‌موو ماوه‌ی هی‌رشه‌که‌دا، له‌ په‌ستا و بی‌ پسانه‌وه‌ ئه‌و بورج و سه‌نگه‌رانه‌یان توپباران ده‌کرد که‌ دژمن له‌و به‌رزاییانه‌وه‌ ئه‌م هه‌موو زیانه‌ی به‌ له‌شکر ده‌گه‌یاند. جه‌نه‌رال ئوسکار ماوه‌یه‌کی که‌م قسه‌ی ده‌گه‌ل مه‌فره‌زی توپخانه‌که‌دا کرد که‌ به‌و شه‌وه‌و به‌ بی‌ل و قولنگ خه‌ریکی سه‌نگه‌ر لیدان و قایمکردنی جیگه‌ی توپه‌کان بوون.

که‌ سه‌ردانی خه‌سته‌خانه‌ مه‌یدانییه‌که‌ی ره‌خه‌ وشکه‌که‌ی فا‌زا - پاریس ده‌کات زور ده‌شله‌ژی، بو‌یه‌ ناچار ده‌بیته‌ خو‌ی کونترۆل بکات تا پزیشکان و په‌رستاره‌کان و ئه‌و بریندارانه‌ی که‌ له‌ حا‌لی مردندا بوون هه‌ستی پینه‌که‌ن. سوپاسی به‌ختی خو‌ی ده‌کات که‌ به‌و شه‌وه‌ هاتبووه‌ ئه‌م سه‌ردانه، چونکه‌ رو‌شنایی فانۆسه‌کان و ئاگری سه‌ربازگه‌که‌، ته‌نیا به‌شیکی که‌می ئه‌م دیمه‌نه‌یان نیشانه‌دا. برینداره‌کان لی‌زه‌دا، زیاتر خه‌ته‌ریان له‌ سه‌ر بوو تا له‌ ئافایلا، هه‌ر هه‌موویان له‌ سه‌ر ئه‌رزه‌که‌ دریزاودریژ، به‌و ده‌سته‌به‌رانه‌وه‌ که‌ پی‌ هی‌نرابوون که‌وتبوون، دکتۆره‌کان بو‌ی ده‌گی‌نه‌وه‌ که‌ له‌ به‌د شانسیدا، به‌ دریزایی عه‌سر و تا به‌شیکی شه‌و، بایه‌کی تووند هه‌لیکردوو و ته‌پ و توزیکی زور هاتوو‌ته‌ ناو خه‌سته‌خانه‌که‌وه‌ و نیشتوو‌ته‌ سه‌ر برینی برینداره‌کان و هی‌چ شتیکیان نییه‌، که‌ برینه‌کانیان ته‌عقیم بکه‌ن یان بیاندورنه‌وه‌. رووده‌کاته‌ هه‌ر لایه‌ک هه‌ر نالین و ئاخین و گریان وزاری و وراوه‌یه‌، بو‌نی بو‌گه‌نی سه‌ردار بی‌ سه‌ر ده‌کات، نه‌قیب کوریولانو که‌ ده‌گه‌ل جه‌نه‌رال ئوسکاردا بوو، له‌ نا‌کاوا دلی تیک هه‌لدی و ده‌رشیته‌وه‌. جه‌نه‌رال گو‌یی له‌ نه‌قیب ده‌بی که‌ پوزش دینیته‌وه‌. جه‌نه‌رال هه‌رچه‌ند هه‌نگاوئ جاریک ده‌وه‌ستی تا چاک و خو‌شی له‌گه‌ل برینداره‌کاندا بکات و ده‌ستی‌ک به‌ شانی سه‌ربازیکی بریندارا بدات

یان تهوقه له گه ل یه کیکي دیدا بکات. دهستخوښی له دلیری و نازایه تیان دهکات، به ناوی کوماره وه سوپاسی فیداکارییان دهکات. به لام که دهگنه ئاستی جه نازه کانی عه قید کارلوس تیلس و عه قید سیرا مارتینز، که قه راره سبه ی به خاک بسپیردرین بیده نگ ده بیټ، یه که میان له هه وه لی هی رشه که دا، که له روبراره وشکه که ده په رنه وه، گولله یه کی کاری سینگی هه لده درې، دووه میان کاتی له تاریکی شه وا ریبه ری سه ربازه کانی بو هی رشی سه ر شه رانه کان ده کرد، له شه ریکی دهسته ویه خه و تن به تندا ده کوژری. بوی ده گپړنه وه وه ختایه ک جه نازه که ی عه قید ده دوزنه وه، ته مه شای ده که ن وپرای ئه وه ی به خه نجره وقه مه وسه ره نیزه و داس دایان درووه، عه وره ت و هه ردوو گوئ و که پوویان بریوه. جه نه رال ئوسکار له و کاته دا که ده بیستی ئه فسه ریکی گه وره و کارامه و لیزان به و ده رده براوه و جه نازه که ی به و جوړه شینوینراوه، له دلی خویدا ده لیت، سیاسه تی سه ربړینی هر (سباستیانی) یه کی دیل، سیاسه تیکی دادپه روه رانه یه. له ویزدانی خویدا دوو هه نجه ت بو پشتیوانی ئه و سیاسه ته دینیته وه: یه که میان ئه وه یه که ئه مانه تا قمی چه ته و ریگر نه ک سه رباز، بویه ری زگر تیان فه رز نییه. دووه میان که می نازووقه و خواردن هیچ ریگه یه کی دی نه هیلاوه ته وه، چونکه هی شتنه وه یان به برسیه تی تا دهرن، کاریکه له کوشتن دلره قانه تره، هیچ مانایه کی نییه که جیره ی سه ربازه کان به م جانه وهرانه بدهن، که ئاماده ن هر که سیک به و ده رده ببه ن که عه قیدیان پی بردوو.

له و کاته دا که سه ردانه که ی بو خه سه ته خانه مهیدانیه که خه ریک بوو ته واو ده بوو، ده گاته ئاستی سه ربازیکی داماو که دوو په رستار تووند گرتبوویان، بو ئه وه ی نه جولیته وه و یه کیکیش پیی ده برییه وه. جه راحه که چوکی ناوه ته سه ر ئه رزه که و خه ریکه به هه ره (مشار) پیی ده بریته وه. جه نه رال گوئی لیته تی که داوا له یاریده دهره کانی دهکات ئاره قه که ی سه ر چاوی بسرن. به هه رحال وپرای ئه وه ش پیناچی زور شت به باشی بدینیت، چونکه بایه که دووباره هه لیکرده وه و گری ئاگردانه که که و ته له رزه له رز و گیانه لالا. وه ختایه ک جه راحه که هه لده سستی، جه نه رال تیوتونیولیل کافالکانتی، ئه فسه ره گه نجه که ی ساوپاولو ده ناسیته وه. سلاو له یه کدی ده که ن، تهوقه ده که ن. که جه نه رال ئوسکار بو باره گای فه رمانده یی ده گه ریته وه، سه روسیمای لاواز و خه مینی خویندکاره که ی زانکوی پزیشکی، له به رچاوی ون نابیت. چه ند رورژیک له مه پیش، ئه م ئه فسه ره گه نجه، که جه نه رال نهیده ناسی، هاتبووه به رده می، خه به ردار وه ستاو گوئی: "من باشترین هاوړیې خوم کوشتووه و چاوه روان و ئاماده ی سزام."

سکرتیره که ی جه نه رال، ملازمی یه که م (بنتو سوزا) له م گفتم و گویده دا ئاماده بوو، که گوئی له ناوی ئه و ئه فسه ره بوو که تیوتونیو، له رووی دلسوژی و به زه بییه وه، فیشه کیکی به لا جانگییه وه نابوو و کوتایی به نازار و عه زابه که ی هیتابوو، ملازمه که په نگی زه رد هه لگه را، په نگی مردووی لیتیشت. جه نه رال له هه نبه ر ئه م دیمه نه دا، ته واو په شوکا. سه راپای که و ته له رزین. تیوتونیو، به دهنگیکی له رزوک و پچرپچر، رهوشی ملازمی یه که م پیرس فریرای گپړایه وه: چاوی کوپر بووبوون، هه ردوو ده سستی په ری بوون، له رووی بایولوجی و دهروونیه وه هه ره سی هیتابوو... گپړایه وه که چون له م ده پارایه وه کوتایی به و عه زابه ی بیتن... باسی ئه و عه زابی ویزدانه ی کرد که به سه ده می جپیه جیکردنی ئه و داوایه وه ئه نجامی دابوو. جه نه رال ئوسکار ئه مری پیگردبوو، که به هیچ جوړی باسی ئه و بابه ته نه کات و به جوړی دریزه به کاری خو ی بدات وه کو ئه وه ی هیچ شتیک رووی نه دابی، و جه نه رال، دوا ی ته واو بوونی شه ره که، له م باره یه وه بریاری خو ی ده دات.

جهنه پال تازه گهیی بووه وه کوخته کهی کابرای فشفشه ساز و له سهر جؤلانه کهی پراکشابوو، ملازم بنتو سوزا، که تازه له ئافافیلاره هاتبوو، به نامهیه که وه دهگاته جی. که تیبیهی ههوتهم سبهی سهحهری، به مه بهستی پشتیوانی (هیلی رهش) دهگاته ئیره.

پینج دانه سهعات دهخهوی، بهیانی زوو که له خه و رادهبی، ههستدهکات تیر خه و سهرحال وچالاکه. قاوه کهی به چهند پسکیتیکی ئاردی زوراته وه، که باشترین جیرهی نه و بوو، خوارد. بیدهنگیه کی سهیر بالی به سهر هه موو شه رگه که دا کیشاوه. چپوای نه ماوه که که تیبیهی ههوتهم بگاته جی، جهنه پال، بو ئه وهی ریگه بو پیشرهوی ئه وان خو شبکات تا به سهلامه تی له دهشته کراوه که دهر باز بین، عاز به هر دوو توپخانه (کروپ) که ده دات که بورجه کان توپباران بکه ن. هر له یه که م رۆژه وه داوای له سه رانی خو ی کردبوو، که ده گه ل هیزی پشتیواندا گولله توپی عه یاره هه فتا ملیمی، نووک پۆلای بو بنیرن. ئه مجوره گولله توپانه له کارخانه ی ریو دروست ده کران و له سه روبه ندی راپه رین و شه ری شه شی ئه یلول دا، بو کونکردنی بو دی ئاسنینه که شتییه کانی دژمن به کار هینرابوو. خو بو سه رکرده تی بالای روونکردبووه وه که گولله توپی ئاسایی و نارنجوکی گازی، کار له و بورج و سه نگرانه ناکات که هر هه مووی له تات و تاویران دروست کرابوو. ئیدی بوچی به گوپی ناکه ن و گوپی خو یان له م داوایه ی ده خه وینن؟

رۆژ به توپبارانی پچرپچرو په راکه نده ده بووری. جهنه پال رۆژه که به سه ره ره شتی دابه شکردن و دامه زراندنی یه که تازه نه فه سه کانی که تیبیهی ههوتهم به دریزایی هیلی ههوتهمدا ده باته سهر. له کوپوونه وه یه کی ئه فه سه رانی فه رمانده بییدا ده گه نه ئه و بریاره ی که هیرشی دووباره، به ر له هاتنی هیزی پشتیوان مه حاله و کاری کرده نیی. ته نیا ئه وه نده ده کری، که پاریزگاری له سه نگره کان بکه ن و له قولی راستی دوژمنه وه، له ئاستیکی سنووردار دا، سووکه هیرشی بچووک بکه ن که ئه م قوله به رواله ت خالی لاوازی کانودوسه. هه روه ها بریار ده دن هیزی ک بو مونته سانتو بنیرن تا پاریزگاری له و بریندارانه بکه ن که ده توانن به پیی خو یان برۆن.

ده وره به ری نیوه رۆ، که له کاری ناشتنی جه نازه ی عه قید سیلفاتیلس و عه قید سیرا مارتینز له قه راخ روبره که ده بنه وه، که هه ردووکیان له یه ک قه برا و به دوو خاچه وه به خاک ده سپیرن، هه والیکی ناخوش ده گاته جه نه پال: که عه قید نیری بو پیشاوه ده چیته پشت (هیله ره شه که وه) به ریکه وت گولله یه ک به ر سمتی که وتوو.

جهنه پال، ئه و شه وه، له گرمه گرمی توپباران خه به ری ده بیته وه. شه رقان و گه ریلکان، په لاماری هر دوو توپه (۷/۵) که یان که له پیشی شه رگه که وه بوون داوه. فه وجی سی و دووی پیاده به په له چوون به هیمدای توپخانه که وه. شه رخانه کان به ئیستیفاده له تاریکی شه و، له بن دهستی پاسه وانه کانه وه (هیلی رهش) یان به زاندوو. شه ریکی تووندی دوو سه عاتی به رپا ده بی، زیان زوره: هه وت کوژراو و یازده بریندار هه یه، ملازم دووه میکیان تیا یه. شه رخانه کان په نجا کوژراو و هه قده دیلیان هه یه. جهنه پال ده روات تا ئه وانه بدینی.

کات، کازیوه یه. په لکه ره نگی نه یه کی ئامال شین به سهر شاخه کانه وه دیاره. دنیا زور سارده، جهنه پال ئوسکار که به مه یدانه کراوه که دا ده روات، په توپه کی له خووه پیچاوه. خو شبه ختانه هه ردوو توپه (کروپ) هکه، به دهقی خو یانه وه ماون. به لام تووندی شه ره که و ژماره ی کوژراوان، توپچی و سه ربازه پیاده کانی به جو ری ده هری کردبوو، که کاتی جهنه پال ئوسکار ده گاته ئه ویندر، سهیر دهکات دیله کان، له ژیر ده ست و پیی ئه واندای نیوه گیان بوون، ئه وه نده یان لیداون. شه رخانه کان هر هه موویان نولاون، بگره هه ندیکیان مندالن. دوو ژنیانیش له نیودا هه یه. هر هه موویان لاوازن، پیستیان به سهر ئیسکیانه وه هیشک بووه. ئیدی جهنه پال به چاوی خو ی،

نیشانه‌کانی ئەو ئیعترافە دەبینی کە هەموو دیلەکان دەیکەن: کەمی خوراک لە لای چەتە و ڕیگرەکان. پیاووەکان دەلێن کە شەڕ و تەقە کردن کاری ژن و میژمندالەکان بوو، چونکە پیاووەکان لە هەول و هۆلی ئەوەدا بوون بە تەورو چەکۆش و باری ولۆسە تۆپەکان بشکینن یان گل و لم بکەنە لۆولەکانیانەووە پەکیان بخەن. ئەمە نیشانەیهکی باشە: ئەمە جاری دووئەمە کە هەولەدەن تۆپە (۷/۵) کان لە کاربخەن، ئەمە مانای وایە تۆپەکان زیانی زۆریان لێدەدەن. هەم ژنەکان و هەم نۆلاووەکان تیلماسکی شینباویان لە سەرو بازوویان بەستوو. ئەو ئەفسەرانی لەویندەر ئامادە بوون، قیزیان لەم هۆقیەتیە دیتەو: قەناعەتیان وابوو، ناردنی ژنان و میژمندالان بۆ شەڕ ئەوپەڕی بی ئەخلاقییە، گالته‌کردن بە بەها بەشەرییەکان، پیشیلکردنی هەموو یاسا و ڕیسا و ئەخلاقییە شەڕە. وەختایەک جەنەرال دەروات، گوینی لە دەنگی دیلەکان دەبی، وەختایەک دەبیستن قەرارە ئیعدام بکری، هاوار دەکن: " بژی مەسیحی موبارەک. " بەلی، تۆمەز ئەو سێ جەنەرالەیی کە ئەم ماموریەت و ئەرکەیان پەرفز کردبوو، زانیبوویان بۆ ئەو هەلوێستە دەنوینن. وادیارە لە دلی خۆدا زانیویانە کە شەڕکردن لە گەل کۆمەلێک ژن و میژمندالدا، کە بە دەم شەڕ و مردنەووە هاوار دەکن بژی مەسیحی موبارەک، مایە دڵخۆشی و شانازی هیچ سەربازیک نییە. جەنەرال، وەکو ئەوەی تووتن بجوئ، هەستی دەکرد تانی دەمی زۆر تالە.

ئەو پۆژە بیئەووەی هیچ پیشهاتیک لە (هیلی رەش) دا پووبدات، دەبووری و فەرماندەیی لەشکرەکە لە بییری ئەمەدایە تا هیزی پشتیوان نەیت، رەوشەکە هەر بەو دەقەووە بەردەوام بی، تەق و توقی پچرپچر و پەراگەندە لە نیوان سەنگەرەکانی هەر دوو لادا، گۆرینەووەی دەمپێژی جینیو لە نیو سەنگەرە تاریکەکانەو، بەبیئەووەی جینیو فرۆشەکان یەکدی بدینن. ناوبەناو تۆپیارانکردنی کلیسا و خەلوەتخانەکە، کە نەها تەواو کەم بووئەتەو، چونکە گوللە تۆپ بەرەبەرە بەرەو تەواو بوون دەروات. ئازووقەیی سەربازەکان داویەتیە کەمی. لە ئاغەلەکانی پشت ئافافیلاو، ئەوپەڕی دە سەر گایان ماوہ بۆ سەربەڕین، پاشەکەوتی قاوہو گەنمیان لە کۆتاییادیە. جەنەرال دەستور دەدات جیرەیی سەربازەکان بۆ نیوہ کەم بکریئەو، هەرچەندە لە ئیستادا خۆبەخۆ کەم بووئەتەو.

بەلام جەنەرال، دوا نیوہرۆیەکی درەنگی هەمان پۆژ هەواییکی سەیری پیندەگات: بنەمالەیهکی چوار دە نەفەری شەرپانەکان ئارەزوومەندانە خۆی رادەستی سەربازگەکەیی لای ئافافیلا کردووە. لە هەوہلی هیرشەکەو تا نەها ئەمە یەکەمجارە شتی واهی پوودەدات. ئەم هەوالە و رەیی زۆر بەرز دەکاتەو. دیارە نا ئومیدی و قات و قری و برسیتی هەرەسی بەم چەتە و ڕیگرانە هیتاوە. جەنەرال، بە خۆی لە سەربازگەیی ئافافیلا، پرس و جو لە گەل ئەم شەرپانانەدا دەکات.

مالباتەکە بریتین لە سێ پییری کە لەلا، ژن و میژدی و کۆمەلێک مندالی شەل و شیت و ورگ ئاوساو. ئەمانە خەلکی ئیپوپیاران، بە قسەیی خۆیان – لە کاتی وەلامدانەووەی پرسیارەکانا، لە ترسا دانە چۆقەیان پیندەکەوئ – تەنیا یەک مانگ و نیوہ هاتوونەتە کانودوس، هەلبەتە لە خۆشەویستی مورشیدا نا، بەلکو لە ترسی ئەوہی بیستبوویان، لەشکریکی گەورە هیرش بۆ دەقەرەکانی وان دینیت. بەو بیانووەووە توانیبوویان لە کانودوس هەلین، کە بە شەرپانەکانیان گوتبوو، بە نیازی سەنگەر لیدان بۆ کۆکوروبو دەچن وەر بە راستیش تا ئیوارە سەنگەریان لیدابوو، ئیدی شەوئ بە دزی پدراوہو، هەلہاتبوون. یەک پۆژی تەواویان پینچووبوو، تا توانیبوویان بە دەوری ئافافیلا بسورپینەووەو خۆ بگەیننە ئیرە. هەرچیک دەربارەیی پەناگەیی چەتە و ڕیگرەکان دەزانن وەکو هیلکەیی پاککراو دەرخەنە دەستی جەنەرال ئوسکارەو، وینەیهکی زۆر تاریکتر لەوہی لە زەینی جەنەرال

هه‌بوو، ده‌خه‌نه به‌رده‌ستی، قات و قری، برسیه‌تی، کوژراو و بریندار له هه‌ر گۆشه و که‌ناریک که‌وتوون، ترس و له‌رزی هه‌مه‌گیر.

جه‌نه‌رāl دلنیا ده‌که‌ن که‌ ئه‌گه‌ر له‌ ترسی رینگانی وه‌کو جواوه‌ زله و ئه‌بوت جواو و پاچو و پدراو نه‌بی که‌ سویندیان خواردوو، هه‌رکه‌سیک رابکات وه‌ه‌لیت، هه‌رچی که‌س وکار و خزمی هه‌یه، ده‌یکوژن، هه‌موو خه‌لکه‌که‌ تا نها راده‌ست ده‌بوون. به‌لام جه‌نه‌رāl هه‌موو قسه‌کانیان به‌ جدی وه‌رناگری: ئه‌مانه‌ هینده‌ ترساون که‌ ئاماده‌ن هه‌ر درۆیه‌ک بکه‌ن تا به‌زه‌یی ئه‌و به‌لای خۆیندا راکیشن. فه‌رمان ده‌دا، له‌ ئاغه‌لی ئاژه‌له‌کاندا زندانیان بکه‌ن و ده‌بی گیانی هه‌موو ئه‌وانه‌ی وه‌کو ئه‌م مالباته‌ ئاره‌زوومه‌ندانه‌ خۆیان راده‌ست ده‌که‌ن، پاریزراو بی. ئه‌فسه‌ره‌کانیشی به‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی خۆشحال ده‌بن. بگه‌ر هه‌ندیکیان پینان وایه‌ که‌ قه‌لاکه‌ی دژمن، پیش‌گه‌یشتنی هیزی پشتیوان، له‌ ناوه‌وه‌ هه‌ره‌س دینیت.

به‌لام رۆژی دواتر، له‌شکره‌که‌ رۆوبه‌رووی نسکۆیه‌کی گه‌وره‌ی چاوه‌روان نه‌کراو ده‌بیته‌وه‌. سه‌د و په‌نجا سه‌ر گا، که‌ له‌ مونته‌ سانتوه‌ دیت، به‌ گه‌وجانه‌ترین شیوه‌ ده‌که‌ویته‌ ده‌ست شه‌رڤانه‌کان. سریه‌ی نيزه‌داران، که‌ پاریزگاری گه‌گه‌له‌که‌یان پین سپی‌درابوو، بۆ ئه‌وه‌ی خۆ له‌ ته‌له‌ی به‌له‌د و ده‌لیله‌کان به‌دوور بگرن، ئه‌و به‌له‌دانه‌ی به‌ زۆر له‌ لایه‌ن سوپاوه‌ به‌ بیگار گیرابوون و هه‌رکه‌ چاوی سه‌ربازه‌کانیان لی غافل بوايه، په‌یوه‌ندیان به‌ دژمنه‌وه‌ ده‌کرد. بۆیه‌ سریه‌ی ناقبری ته‌نیا پشتی به‌و نه‌خشه‌یه‌ به‌ستبوو که‌ ئه‌ندازیاری سوپا بۆیان کیشابوون. به‌لام به‌خت یاریان نابیت، له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی به‌ رینگای روساریو و ئاس ئومبورانسه‌وه‌ بین که‌ ده‌چوو بۆ ئافایلا، به‌ره‌و ئوکامپایو و ئوتابولیرنو چووبوون و له‌ ناکاوا له‌ ناوجه‌رگه‌ی شه‌رڤانه‌کانه‌وه‌ سه‌ریان ده‌ره‌ینابوو. نيزه‌داره‌کان، شه‌رپکی مه‌ردانه‌ ده‌که‌ن، نایه‌لن دژمن ته‌فر و تونایان بکات، به‌لام گه‌گه‌له‌که‌ له‌ ده‌ست ده‌ده‌ن و شه‌رڤانه‌کان به‌ په‌له‌ و به‌ زه‌بری قامچی به‌ره‌و کانودوس رای ده‌ده‌ن. جه‌نه‌رāl ئوسکار، له‌ سه‌ر ئافایلاوه‌، دیمه‌نیکی بالکیش و سه‌یر ده‌بینی: ته‌پ و توژیکی زۆر له‌ هه‌ر گۆشه‌یه‌کی کانودوسه‌وه‌ به‌رزده‌بیته‌وه‌، ئیدی شه‌رڤانه‌کان که‌ گه‌گه‌له‌که‌ به‌ کانودوسدا ده‌که‌ن، ده‌بی به‌ هه‌راو زه‌نای شادی و خۆشحالی. جه‌نه‌رāl که‌ به‌ ته‌بیعه‌ت پیاویکی هیور بوو، زۆر تووره‌ ده‌بیته‌ت، به‌ ئاشکرا سه‌رکۆنه‌ی ئه‌فسه‌رانی سریه‌که‌ ده‌کات که‌ بووبوونه‌ مایه‌ی له‌ ده‌ست دانی گه‌گه‌له‌که‌. په‌له‌کانیان داده‌گری. ئه‌م کاره‌ساته‌ نه‌نگینه‌ ده‌بیته‌ت به‌ په‌له‌یه‌کی ره‌ش به‌ سه‌ر تووماری خزمه‌ته‌کانیه‌وه‌! ئیدی بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و شادیه‌ له‌ شه‌رڤانه‌کان، که‌ سه‌دوپه‌نجا سه‌ر گایان به‌ده‌ست هینابوو، بکات به‌ شین، قه‌رار درا، توپبارانی ئه‌مرۆ بۆ سه‌ر شه‌رڤانه‌کان زیاد بکری بۆ دوو هینده‌ی رۆژانی پیشوو.

ئیدی جه‌نه‌رāl ئوسکارو ئه‌فسه‌رانی فه‌رمانده‌یی بۆ چاره‌سه‌ری کیشه‌ی ئازووقه‌ که‌ به‌راستی ته‌نگی پین هه‌لچنی بوون، بریاریان دا نيزه‌دارانی دووره‌گ و — که‌ به‌ راستی به‌ گاوان و کابۆی له‌ زه‌بر و کارامه‌ به‌ناوبانگن — فه‌وجی بیست و هه‌وتی پیاده‌، بنیرن که‌ "به‌ هه‌رجۆر و له‌ هه‌ر کوییه‌ک" بووه‌ ئازووقه‌ بۆ قۆشه‌نه‌که‌ په‌یدا بکه‌ن، چونکه‌ برسیه‌تی زۆری بۆ یه‌که‌کان هیناوه‌ و به‌ ته‌واوه‌تی وره‌یان به‌رداوه‌. نيزه‌داره‌کان، له‌ گه‌ل خۆرئاوا دا به‌ بیست سه‌ر گاوه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌، جه‌نه‌رāl لینیان ناپرسیت که‌ ئه‌و مالاته‌یان له‌ کوی هیناوه‌، یه‌کسه‌ر گایه‌کان سه‌ر ده‌بپن و گۆشته‌که‌ به‌ سه‌ر سه‌ربازه‌کانی سه‌نگه‌ره‌کانی ئافایلا و (هیلی ره‌ش) دا دابه‌شده‌که‌ن. جه‌نه‌رāl و یاوه‌ره‌کانی بریارده‌ده‌ن، هه‌نگاوی خیراو جدی بۆ چاککردنی په‌یوه‌ندی وه‌اتوچۆی نیوان هه‌ردوو سه‌ربازه‌که‌ و شه‌رپکه‌که‌، بنری. پۆستی(بنکه‌) پاسه‌وانی، به‌ درییایی رینگاکان داده‌نری و سه‌نگه‌رو مه‌ته‌رپزه‌کان قایمتر ده‌کریته‌ت. جه‌نه‌رāl به‌ هه‌مان جدیه‌ت و ئاماده‌گی هه‌میشه‌یی خۆیه‌وه‌، زه‌مینه‌ بۆ گواسته‌وه‌ی برینداره‌کان فه‌راهه‌م

دهكات، دهسته بهره و دارشوق ناماده دهكرى، عه ره بانه كانى گواستنه وهى برينداران نوژن دهكرينه وه، ناوى
ئو كه سانهى كه پيوسته بگوازينه وه، تومارده كريت.

جه نه رال، ئو شه وه، له ئافا فيلاو له چادره كهى خويدا دهنويت. به يانى له كاتيكا مژوولى تيشت خواردنه،
ده بينى باران ده بارى. حايرو چه په ساو ته مه شاي ئم په رچووه دهكات. بارانىكى به ليزمه يه، بايه كى تووند به
گف و هو ر بارانه ليله كه بهم لاو به ولادا ده بات. كه به دلخوشى له چادره كهى وه دهرده كهوى تا خوى بداته بهر
بارانه كه، ده بينى هموو سهر بازه كان رژاونه ته دهره وهو به كه يف وشاديه كهى زوره وه، خويان دهنه بهر
بارانه كه. به دريژاي ئم چند مانگه ئمه يه كه م باران بو، كه له دواى ئو هموو گه رماو كه م ئاويه، نيعمه تيكي
راسته قينه بو. هموو سهر بازه كان، هر ئامانيكيان به رده ست كه وتبوو، خستبوويانه بهر بارانه كه تا پرين له
ئو. هه ولده دات به دوورين ته مه شا بكات تا بزاني له كانودوس چ باسه. به لام ته م و مژيكي هينده چر بالى
به سهر دنيا دا كيشاوه، ته نانه ت بورجه كانيش نابيتت. بارانه به خوره كه زور به رده وام نابيتت، دواى كه ميك
دووباره بايه كى ته پ و تو زواى هه لدهكات. جه نه رال، زور جار له بهر خويه وه بيري له وه كردبو وه كه وه ختايه ك
ئم شه ره ته واو بى، هرگيز ئم بايه ناخوشه ي له بيرنا چيته وه كه خهريك بوو پيستي لاجانگه كانى پياوى
دهگرو. له كاتيكا پوستاله كانى داده كنى تا موراسيله كهى، بوى پاك بكات وه، له دلى خودا وشك و برينگى ئم
ديار و ده قهره، كه نه گيايه كى ليده روا و نه تاقه گوليكي تيا به دى دهكرا، ده گه ل ئه رزه به پيت و بهر ده كه ته كهى
ئوپياوى دا به راورد دهكات.

بو ملازم پيتتو سوزاي، كه سهرقالي ناماده كردنى راپورتى روظانه بوو، گيرايه وه: " كى باوه رى ده كرد من
بيري باخچه بكه م. هرگيز سهرم له و بايه خدانه ي ژنه كه م به گول و گولزار دهرنه ده كرد، روظ تا ئيواره به
گوله كان راده گيى، ناوى ددان، په رچ و بژارى ده كردن. من ئو خوشه ويستيم سه باره ت به گول و گولزار به
جو ره شيتاتيه ك، به جو ره نه خوشيه ك ده زانى، به لام نها كه ئم ده شته كاكي به كاكيه ده بينم، تيده گه م..."

به يانى، دواى ئه وهى گوى له راپورى جو روا جو رى ئه فسه ره كان ده گرى و ئه رك و واجبى هر يه كيكيان ديارى
دهكات، هموو هوش و گوشى ديته سهر ئم گه رده لولول و باهو زه ناخوشه ي كه هه ناسه ي مرو ف ته نگ دهكات؛
زو رى پى په ست و قه لسه، ته نانه ت له ناو سه نگره كانيش له م عه زابه ناخه له سي ت. ده بيره وه ده چي ت: " ئه گه ر
كه ردو توز به گوشتى برژاوه وه نه خوى، ده بى گوشتى برژاو به گه رد و توزه وه بخوى... هه لبه ته هه ميشه به
گو ميشه وه."

هه وه لى شه وه، ده سترپيژى گولله، له زنده خه ونه فه لسه فه كه كانى بيدار ده كاته وه. ده سته يه ك شه رقان وه كو
ئه وهى له تونيليكى ژير سه نگره كانى (هيلي رهش) وه هاتبنه دهره وه، له ناكاوا په لامارى سه نگره ريكي قايم
ده دن و ده يانه وي لى دهر باز ببن، ئم هيرشه له ناكاوو سهر بازه كان غافلگير دهكات و هه لدين و سه نگره كهى
خويان چول ده كهن، به لام دواى نزيكه ي سه عاتيك، شه رقانه كان ده شكين و ژماره يه كى زور يان ليده كوژن.
جه نه رال ئوسكارو ئه فسه ره كانى ده گه نه ئم ئه نجامگيرييه ي كه ئم هيرشه زياتر له پيناوى پاراستنى
سه نگره كانى قولى (فازندا فليا) بووه، بويه هموو ئه فسه ره كان پيشنياز ده كهن كه به هر شيوه يه ك بووه، ئم
سه نگره رانه بگيرين: ئم كاره، ده بيته مايه ي ئه وه كه قه لاي شه رقانه كان زووتر خوى به ده سته وه بدات. جه نه رال
ئم دهكات سى شه ست تير له ئافا فيلاوه، بيتنه خواره وه بو (هيلي رهش).

ئەو پۇژە سوارە نۆزەدارەکان، بە سى سەر گاوه بۇ سەربازگە که دینەو. سەربازەکان ئاھەنگ وزیافەتیکی گەورە بەرپا دەکن وھەموو مجیزیان دیتەو. تەیم. جەنەرال ئوسکار سەردانی دوو خەستەخانەى مەیدانی دەکات، که خەریکی ئامادەکارین بۇ گواستەوھەى نەخۆش و بریندارەکان. جەنەرال، بۇ ئەوھەى خۆى لە پى و پەسى دوور ودریژ وپەر سۆز و گودازی خوداحافیزی و خاترخوازی ببویریت، بریار دەدات، تا دوا سات، واتا تا کاتی بە ریکەوتنەکه، ناوی ئەو کەسانە نەخویننەوھە که پیویستە بگوازیننەوھە.

عەسرى ئەو پۇژە، تۆپچیەکان، بە شادییەوھە، چوار سەندوق گوللە تۆپی ۷/۵ ملى نیشاندەدەن، که یەکیک لە دەوریەکان لە سەر ریگای ئاس ئومبوراناس دۆزی بوویانەوھە. گوللە تۆپەکان عەیبیان نەبوو، جەنەرال ئوسکار، قاییل دەبى، بە ئەنجامدان و بەرپاکردنی ئەو بەرنامەھەى که ملازمى یەکەم (ماسیدو سوارس)ى مەسئولى پاراستنی تۆپەکانی ئافافیلای ناوی نابوو (نمایشی گەمەین ئاگرین).

جەنەرال، راستەوخۆ لە لای تۆپەکەوھە دادەنیشیت. وھکو ئەندامانی تۆپخانەکه، لۆکه لە ھەر دوو گویى دەئاخنى، تا بە چاوی خۆى تەقاندنی ئەو شەست گوللە تۆپە بدینی که بە ناوہراستی سەنگەرەکانی دژمنەوھە دەنرین، بەو پەری نیکەرانیەوھە، لە ناو ئەو تەپ و تۆزەوھە که بە سەدەمى تەقاندنی گوللە تۆپەکانەوھە بەرز دەبووھە، چا و دەبریتە ئەو بورجانەى که دەزانى مەکوئى تووندەرەوھەکانە. بورجەکان ھەرچەندە کونیان تیبوو و پارچەیان بەر کەوتوو بەلام ھیشتا بە پیوھە ماون. باشە ئەم بورجەى زەنگەکەى کلئیسای سانتوئانتونیو، که بوو بە بیژنگ و لە بورجی بیزا خوارتر بوو، چۆن بە پیوھە ماوھە؟

بە دریژایی ماوھەى تۆپبارانەکه، بە تاسەوھە چاوەروانی ئەوھەیە که بە چاوی خۆى ئەم بورجە بدینی، ویران بى و لە گەل ئەرزا تەخت ببیت. ھەقە خودا ئەم لوتفەى لە گەلدا بکات تا کەمیک سوکنایی بکەویتە دل و ورەى بەرز ببیتەوھە. بەلام بورجەکه نیازی کەوتنی نییە.

پۇژى دواى، بەیانی زوو لە خەو رادەبى، تا سەرپەرشتى بەرپکردنی زامدارەکان بکات. شەست ئەفسەر و چوار سەد وھەشتا سەرباز بۇ مونتە سانتو بەرپەرشتى دەکرین، ھەموو ئەمانە بە گوتەى دکتۆرەکان، لەوانەن که بەرگەى ریگا دەگرن و دەکارن بە پى خۆ برۆن، یەکیک لەوانە جەنەرال سافاگیتی فەرماندەى رەتلى دووھە، که لەوھەتای گەبیوھە ئافافیلای بە ھۆى زامەکەى ورگیوھە نەیتوانیوھە لە شەرەکاندا بەشداری بکات.

جەنەرال ئوسکار، پۆیشتنی ئەم جەنەرالەى زۆر پىخۆشە، ویرای پەیوھەندى دۆستانەیان، لە حوزورى ئەم جەنەرالەدا ھەست بە نارەحەتى دەکات - چونکە دلنیاہە - که ئەگەر کۆمەک و یارمەتى ئەو نەبوایە، رەتلى یەکەم بە تەواوھتى تیا دەچوو. ئەم حەقیقەتەى که شەرەقانەکان توانی بوویان بە تاکتیکی زیرەکانە، ئەو بخەنە ئەم قەسابخانەھەوھە، جەنەرال ئوسکاری گەیاندبووھە قەناعەتى تەواو، که شەرەقانەکان، لە لایەن ئەفسەرانی سەلتەنەتخواز یان ئینگلیزەوھە، مەشق دادەدرین. رینوینی دەکرین. بەلام ماوھەھەکی زۆر بوو، ئەم ئەگەرە لە کۆبوونەوھەکانی ئەنجومەنى فەرماندەبییدا باس نەدەکرا.

خوداحافیزی ئەو بریندارانەى که دەپۆیشتن، لەوانەى که لە دواى ئەوان دەمانەوھە، بە پىچەوانەى وینا و پیشبىنی جەنەرالەوھە، دیمەنیکی پرسۆز وگوداز وئالین وگرین و گلەبى نەبوو، بەلکو زۆر خەمناک و بە ھەیبەت بوو. ئەوانەى دەپۆیشتن و ئەوانەى دەمانەوھە، بەبیدەنگى دەستیان لە ملی یەکدى دەکرد، پەيامی زارەکیان دەگۆرپیوھە، ئەوانەى که دلایان پر دەبوو، گریمان دەیگرتن، ھەولیان دەدا فرمیسکەکانیان بشارنەوھە.

جهنەرال پئوه بوو، جیره ی چوار پوژ به هر یه کیک له وانه ی که دهر ویشتن بدری، به لام که می نازووقه ئه مه ی که م کرده وه بو جیره ی یه ک پوژ. فهوجی نیزه داران که قه رار بوو، به در یژی بی ریگا به هر شیوه یه ک بووه، جیره و خوراک بو برینداره کان په یدا بکن، له گه ل برینداره کاندا دهر پون، ههروه ها فهوجی سی و سی پیاده ش به گه لیان ده که ویت. جهنەرال ئوسکار، له و سپیده زووه دا که ته مه شای حه ره که ته ی خاوی ئه م داماوانه ده کات که خه ریکه له برسا ده مر ن و جله کان یان شر و ور بووه و زور به یان پنیان په تیه، له دلی خویدا ده لیت ئه مانه، ئه وانه یان که به رگه ده گرن و له ریگا نامرن، وهختایه ک ده گنه مونته سانتو، رهوشیان زور له ئیستا خراتر ده بیت، رهنگه ههنگی بهر پرسه گه وره کان، په ی به م رهوشه خراپه ببه ن و هیزی پشتیوان بنیرن.

پویشتنی برینداره کان، که ش و هه وایه کی خه مناک له ئافایلا و هیلی ره ش دا، چیده کات. به هوی که می نازووقه و خوراکه وه وره ی یه که کان به ته وای پوخاوه. سه ربازه کان که وتوونه ته خوار دنی ئه و مارو سه گانه ی که راویان ده کهن، ته نانه ت میروله ش ده برژین و له برسا ده یخون.

شه ره که، نها ته وای خا و بووه ته وه، بریتیه له هه ندی ته ق و توقی پچر پچر، له نیوان سه نگره کانی هه ر دوو لادا. کاری سه ربازه کان و شه ر قانه کان، هاتووه ته سه ر ئه وه ی له سه نگره کانی خویانه وه چاودیری یه کدی بکن، هه رکه چاویان به لا پوخساری، سه ری، ده ستی بکه وی، ده ستر یژیکی یه ک دوو چرکه یی به سه را ده کهن و له جی خو کپ ده بنه وه... ئیدی ئه م کپ بوونه وه یه، خوبه خو، جو ره هاما جیکی (فهزا) ئارام چیده کات، ناو به ناو ده ستر یژیکی له بورجه کانی خه لوه تخانه که وه ده ی شله قینی، ئه م ده ستر یژانه ئاراسته ی هه ده فیکی دیاریکراو ناکری، کویرانه ئاراسته ی ئه و که لاوانه ده کری که سه ربازه کان، که مینیان تیا داناوه، گولله کان، دیواره ته نکه کان، که له چه په ری قامیش و قور دروستکراون، ده برن، زور جار سه ربازیکی له کاتی خه وایان له کاتی جل گوړینا ده پیکن. ئیدی یان بریندار ده بی یان ده مریت.

ئه م شه و، جهنەرال ئوسکار، له کوخته که ی یاروی فشفشه سازا، ده گه ل ملازم پینتو سوزا و عه قید نیری (که برینه که ی روو له چاکبوونه وه یه) و دوو نه قیبی دیکه ی فه رمانده بییدا خه ریکی کونکانه. هه ریه که یان له سه ر سه ندوقیک دانیشتووه و چراهه کی نه وتی ژووره که ی روناک کردووه ته وه. کاتی به خو ده زانن ماوه یه کی زوره له گه نگره شه یه کی گه رم و گوردان سه باره ت به ئانتونیو کونسولیرو (ناوی مورشیده) و ریگره کان. یه کیک له نه قیبه کان خه لکی "ریو" یه، بوچوونی وایه که ئه م دیارده یه ی کانودوس، بهرئه نجامی ئاویته بوونی ره گه زی قوله ره ش و هندیه سووره کان و پرتوگاکیه کانه، که به به ره ئه م نه وه گه نده لانه یان لیکه وتووه ته وه و به سه ده می ئه مه وه زه ینیه تیکی پاشکه وتووی ئه وتو په یدا بووه، که باوه ر به خورافات وته عه سوب بکن. عه قید نیری به ته وای دژی ئه و بوچوونه یه و بهر په رچی ده داته وه، مه گه ر له دیار و ده قه ره کانی دیکه ی به رازیل دا ئه م ئاویته بوونه نه ژادیه نییه، بوچی ئه م جو ره دیار دانه له و شوینانه دا نییه؟ عه قید (نیری) ش وه کو عه قید موریرا سیزار، که عه قید نیری نه ک هه ر مه فتوونی بوو به لکو ده یپه رست، قه ناعه تی وابوو که دیارده ی کانودوس، ده ستر کرد و پیلانی دژمنانی کوماره، سه لته نه تخوازه کان و کوله داره کانی جارن و بژارده ین خودان ئیمتیا ز، ئه م کلؤل و داماو و نه دارانه یان هانداوه که یاخی ببن ونه فره ت ور قیکی ئه وتویان ئاخیو ته میشکیانه وه که دژی هه ر پیشکه وتنیک بوه ستنه وه. ده لیت: " کیشی کانودوس له نه ژادا نییه، به لکو له جه ل و نه زانیدایه."

جهنەرال ئوسکار، که زور به جدی گوئی له گه نگره شه که ده گرت، که رای ئه و له و باره یه وه ده پرسن، هیشتا گیژ و حه په ساوه، ئه نجام ده لیت: به لئ، جه ل و نه زانی، زه مینه بو ئه شراف و ئه رستوکراته کان خو شده کات، که

خهسته‌خانه‌کانی ده‌کرد. ئاگامان له‌وه نه‌بوو که پزیشکان و پزیشکیارانێ عه‌سکه‌ری خۆبه‌خش، په‌یتا په‌یتا بۆ کیماداس و مونتته سانتو ده‌هاتن... نه‌مانده‌زانی که خودی مارشال، تیبه‌که‌ی جیراردی ناردوو. هه‌ر هه‌موو ئەمه له مانگی ئابدا بوو. له تو وایه ئاسمان شه‌ق بووه تا به‌لا به سه‌ر کانودوس دا بباریئێ.

بارۆن له بن لیوانه‌وه گوتی: "تو له ناوجه‌رگه‌ی ئەم هه‌موو نه‌گبه‌تیه‌دا خۆشحال بووی." ئەمه هه‌مان قسه بوو که میوانه چاوپرۆشه‌که‌ی کردبووی. "ئهمه ئه‌و جورمایه‌یه، که تو ده‌یایی؟"

-به‌لی.

بارۆن سه‌یری کرد، میوانه‌که‌ی چیتز شادمانی خۆی ناشاریته‌وه، به ده‌نگیا دیار بوو، وشه وه‌کو به‌پرووی برژاو له ده‌میا ده‌ته‌قییه‌وه.

"هه‌قی خۆته یادی بکه‌یته‌وه. چونکه ئه‌ویش هه‌میشه باسی تو و ژنه‌که‌تی ده‌کرد، خوا هه‌لناگرێ تاریفی ده‌کردن، ئیوه‌ی خۆشده‌وی."

که‌واته خۆیه‌تی. کیژیکی باریکه‌له‌ی به‌ژن زراقی، زیتونی په‌نگ، په‌روه‌رده‌ی کالومبی، که خزمه‌تی ئەستیلای ده‌کرد، ئەوان، له‌و کریکاره‌ دلسۆزو ده‌ستپاکه‌یان ماره‌ بری بوو، واته له روڤینو. سه‌ری ده‌رنه‌ده‌کرد: ئەو بوونه‌وه‌ره وردیله نیوه کیویه، ئەو کیژه گوندییه ساکاره‌ی، له‌وه‌تای ده‌ستبه‌رداری خزمه‌تی ئەستیلای بووبوو، پۆژ به پۆژ په‌وشی خراتر بووبوو، ده‌وری له ژیانی ئەم پیاوه‌شدا هه‌بووبوو که پووبه‌پرووی دانیشتبوو. چونکه ئەو قسانه‌ی که یارۆی پۆژنامه‌فان کردبووی، هه‌رچه‌ند نامه‌فهوم بوو، بریتی بوو له‌مه: "راستت ده‌وی، ریک له‌و ده‌مه‌دا که دنیا خه‌ریک بوو هه‌ره‌سی دینا، داری به سه‌ر به‌ردییه‌وه نه‌ده‌ما، ترس وله‌رز گه‌یی بووه لوتکه، هه‌ستم به شادی ده‌کرد." بارۆن، دووباره ئەو هه‌سته‌ی له لا دروست بوو که هه‌موو ئەو شتانه ناواقیعی یه، خه‌ونه، خه‌یاله. هه‌رکاتی بییری له کانودوس بکردایه‌وه ئەو هه‌سته دایده‌گرت، ئەو حاله‌ی لیده‌هات. هه‌ر هه‌موو ئەو ریکه‌وت و واریقات و دیداره ریکه‌وته‌کیانه، په‌ست و بیزاریان ده‌کرد. ئایا پۆژنامه‌فانه‌که ده‌یزانی که گالیلو گال، سواری جورما بووه؟ لیی نه‌پرسی، چونکه زۆر مژوول بوو، به سه‌رسامی بییری له جوگرافیای عه‌جیبی به‌خت ویه‌غبال ده‌کرده‌وه، بییری له سیسته‌می په‌نهانی، یاسای ئالۆزی میژووی گه‌لان و خه‌لکان ده‌کرده‌وه - که ئەوانه‌ی له یه‌کدی نزیک یان دوور ده‌خسته‌وه، ده‌یکردن به‌ دژمن یان به‌ دۆست. له دلی خۆدا ده‌یگوت مه‌حاله ئەو کیژه داماوه‌ی خه‌لکی ساری باهیا، به خه‌ونیش به بیریا هاتبی که پۆژیک له پۆژان ئەو فاکته‌ره بووبی که ئەو هه‌موو ئاگره‌ی له ژیانی خه‌لکانیکی هه‌قدژا هه‌لایساندبێ: روڤینو، گالیلوگال، ئەم داهۆله‌ی هه‌رکه ناوی ئەو ده‌هات ئۆخژنی ده‌که‌وته دل و ده‌روون و بزه‌ی شادی ده‌هاتی. بارۆن هه‌زیده‌کرد، دووباره جورما بدینیته‌وه، له‌وه بوو بۆ (بارۆنس) ش، که جارێ ئەم کیژه‌ی زۆر خۆشده‌ویست، باش بێ که دووباره ببینیته‌وه. (سباستیانا) ی بیرکه‌وته‌وه، که له به‌ر ئەوه، ژیرا و ژیر ئەو کیژه‌ی ده‌کوره‌اند، هه‌روه‌ها ئەوه‌شی بیر که‌وته‌وه، که وه‌ختایه‌ک جورما، له گه‌ل روڤینودا، له لای ئەوان پۆیی و چوو بۆ کیماداس، سباستیانا چه‌ند خۆشحال بووبوو.

بارۆن، له کاتی‌کا به‌ نیگه‌رانییه‌وه له سه‌ر کورسیه‌که‌ی ده‌جولا و له بن لیوانه‌وه گوتی: "راستت ده‌وی، باوه‌رم نه‌ده‌کرد تو له‌م قوناغه‌دا باسی ئەقین و ئەقینداری بکه‌یت. به تاییه‌تی سه‌باره‌ت به جورما."

په یامنیږه که دووباره که وته وه باسکردنی شه: "باشه هیچ سهیر نییه که به و تپیه بگوتی، تپیه که ی جیرارد؟ چونکه ئه وهی من دهیزانم و بوم دهرکه و توه، جه نه رال جیرارد، هرگیز پی نه ناو ته خاکی کانودوس. ئه مهش دیاردهیه کی سهیرو سه مه ره ی دیکه ی شه ره. له گه ل دهستیکی مانگی ئابدا ئه و دوازه فوجه، تازه نه فه سانه یه ک یه ک هاتن. له ولشه وه پوژانه خه لکی به لیشاو خو یان ده گه یانده کانودوس، چونکه ده یانزانی به هاتنی ئه م قوشه نه (قوشه ن: له شکر، هیزی سوپایی) تازه یه دهوری شار ده گریته، ئیدی ناتوانن خو به شارا بکن! " بارون گوئی له قرقینه غریب، بیهوده و دستکرده کانی بو، گوئی لیبوو دووباره گوتی: " گوئی بگره بزانه چ ده لیم، نه ک له بهر ئه وهی نه یانده توانی له شار بچنه دهری، به لکو له بهر ئه وهی نه یانده توانی خو بگه یه ننه ناو شار. کیشه که یان ئه وه بو. به لایانه وه گرینگ نه بوو که بمرن، گرینگ ئه وه بوو که له کانودوس دا بمرن."

بارون گوتی: " ئه دی تو... توش خو شحال بووی. " ئایا ئه م پیاوه له جاران شیت تر نه بوو؟ ئایا ئه م هه موو شته، کومه لیک سه ربورو حیکایه تی خه یالکرد نه بوو؟

- " فوجه کانیان ده بینی که یه ک یه ک ده گه بیشتنه جی، هه موو گردو که لین و که له به ره کانیان ده گرت، ریگه ی چوونه دهره وه و هاتنه ژووره وه یان ده گرت. ئیدی بیست و چوار سه عات، له باکوورو باشوور، له پوژه لات و پوژئاواوه توپبارانیان له سه ر بوو. به لام چونکه یه که کانی هه ردوو لا زور له یه کدییه وه نزیک بوون و ئه گه ری ئه وه هه بوو، له سه ربازه کانی خو یان بکوژن، بویه ته نیا بورجه کانیان، که هیشتا نه روخابوون، توپباران ده کرد. " بارون به دنگی بهرز گوتی: " جورما؟ جورما؟ ئه و کیژه وردیله کالومییه، توئی به خته وهر کرد، توئی کرد به موریدی گه ریلا وشه رقانه کان؟"

چاوه پرووشه کانی له پشت چاوه ئه ستووره کانی عه ینه که که یه وه، وه کو ماسی ناو شووشه ئاو، که و تنه جولّه جول. چه ند جاریک تروکاندن. کات درهنگ بوو بوو، بارون چه ند سه عاتیک بوو له ویندهر دانیشتبوو، کاتی ئه وه هاتبوو له سه ر کورسییه که ی هه ستی و به سو راغی ئه ستیلاوه بچیت. له هه وه لی ئه و کاره ساته وه تا نها هیچ کاتیک، به قه د ئه م ماوه یه به ته نیا جی نه هیشتبوو. به لام ویرای ئه وهش به ده م چاوه پروانییه وه هه ر له ویندهر دانیشتبوو و بیته قه تی دابوویه گیانی.

بارون، گوئی له میوانه که ی بوو، به دهنگیکی نهوی که به ئاسته م ده بیسترا ده یگوت: " به کورتیه که ی من راده ست بوو بووم."

لیی پرسی: " به مردن؟" ده یزانی ئه وهی میوانه که ی بیری لیده کرده وه مه رگ نه بوو.

وایزانی وه لامی درایه وه: " به وهی که هیچ که سیکم خوشنه وی، و هیچ ژنیکیش خوشی نه ویم. " چونکه ئه و وشانه ی به دهنگیکی زور نه ویتز گوت. " به وهی که دزیوم، شه رمنم، به وهی هه رگیز ژنیکم له ئامیز نه گرتبوو، ته نیا ئه وانه نه بی که پارهم دابوونی."

بارون، مات ومه لوول پوینیشتبوو. له ناکاوا ئه م بیره ی به میشکا هات که له م ژووری خویندنه وه یه دا زور راز و نهینی که شف کرابوو، زور نه خشه و پیلان گپردرابوو، به لام تا ئیستا هیچ به نی به شه ریک ئیعترافی راشکاوانه و چاوه پروان نه کراوی وه کو ئه مه ی لیږه دا نه کردبوو.

پوژنامه‌فانه کویره موشه‌که گوتی: "ئهمه شتیکه تو تیی ناگهی، چونکه تو له هه‌وه‌لی گهنجیا عه‌شقت جه‌رباندوو، دیاره زور ژن خویشیان ویستوویت، دل‌بندت بوون، خویمان راده‌ستت کردوو. تو، دل‌نیام، هاوسه‌ره خشیک و شه‌نگوله‌که‌تت، له نیو دنیا‌یه‌ک ژنی شوخ و شه‌نگا هه‌لبژاردوو، جوانانی چاوه‌روانی یه‌ک ئاماژهی تو بوون، تا خویمان له ئامیزت باویژن. تو ناتوانی له کول و کوفانی خه‌لکانی وه‌کو ئیمه‌ حالی بییت، ئیمه‌ مانانی که وه‌کو تو قوز نین، ده‌سه‌لاتدار، پاره‌دارو دارا نین... تو نازانی ئیمه‌مانان چ نازاری ده‌کیشین. تو نازانی، ئه‌وانه‌ی له قیان وله‌زه‌ت بییه‌شن، مه‌حکومن به‌ هاو‌نیشینی له‌شفرۆشان، ده‌کاته‌چی."

بارون، به‌ نیگه‌رانیه‌وه، ده‌بیره‌وه ده‌چی: "قیان، له‌زه‌ت" دوو وشه‌ی به‌ سوین، دوو شیهابن له‌ شه‌وی تاریکی ژیانیا. وای به‌ بیراهات، که‌ مایه‌ی شه‌رمه‌زاریه‌ ئهم دوو وشه‌ خو‌شه، له‌ بیرکراوه، له‌ زاری ئهم بوونه‌وه‌ره کومیدیه‌وه ده‌رچی که‌ له‌ سه‌ر کورسیه‌که‌ هه‌لکورماوه‌و لاقه‌ باریکه‌کانی، که‌ له‌ لاقه‌ شینه‌شاهه‌ ده‌چی، ناوه‌ته‌ سه‌ر لاق. باشه‌ ئهمه‌ سه‌یرو مایه‌ی پیکه‌نین نه‌بوو که‌ دیله‌ سه‌گیکی دورهی خه‌لکی سارا، واته‌ ئه‌و ژنه، که‌ کاریکی وه‌ها بکات، پیاویکی وای، که‌ ویرای هه‌موو شتیکی پیاویکی رو‌شنبیر بوو، که‌ باسی قیان و له‌زه‌ت بکات؟ ئایا ئهم دوو وشه‌یه، ناز و نیعمه‌ت، ته‌ربیه‌ت و په‌روه‌رده، ئه‌قلانیه‌ت و ئه‌و رو‌شنبیری و به‌رزه‌خه‌یالیه‌ی وه‌بیر مرو‌ف نه‌ده‌هیناوه، که‌ له‌ ریگای خویندنه‌وه‌ی زور و سه‌فه‌رو مامه‌له‌ی قووله‌وه، به‌ده‌ست دین؟ ئایا ئه‌و دوو وشه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌ جورمای خه‌لکی کالومبی نه‌گونجاوه‌ نه‌بوو؟ بارونسی بیرکه‌وته‌وه‌و زامه‌که‌ی ناخی کولایه‌وه. هه‌ولیدا دووباره‌ بیر له‌و قسانه‌ بکاته‌وه‌ که‌ پوژنامه‌فانه‌که‌ ده‌یکردن.

په‌یامنیه‌که‌، دووباره‌ قسه‌کانی گو‌ری و که‌وته‌ باسکردنی شه‌ر، به‌ جو‌ری قسه‌ی ده‌کرد، وه‌کو ئه‌وه‌ی گله‌یی و گازن له‌ خو‌ی بکات: "ئاوی خواردنه‌وه‌ ده‌ست نه‌ده‌که‌وت، هه‌ر دل‌وپه‌ ئاوی له‌ کاندوس دا ده‌خورایه‌وه، له‌ کانیاه‌کانی فاندافلیا و هه‌ندێ بیری که‌ناری فازا - پاريسه‌وه‌ ده‌هات. له‌وینده‌ر خه‌نده‌ک و سه‌نگه‌ریان لیدابوو و به‌ روح و گیان به‌رگریان له‌ سه‌رچاوه‌ی ئاوه‌که‌یان ده‌کرد. به‌لام وه‌ختایه‌ک ئه‌و پینج هه‌زار سه‌ربازه‌ تازه‌یه هاتن، ته‌نانه‌ت "پاجو"ش نه‌یده‌توانی به‌رگری بکات، بو‌یه‌ ئاو دابوو‌یه‌ کزی و به‌ ئاسانی ده‌ست نه‌ده‌که‌وت."

"پاجو؟" سه‌راپای بارون که‌وته‌ له‌رزین. رو‌خساری ئه‌وی هینایه‌ به‌رچاوی خو‌ی، رو‌خساره‌ هندیه‌ سووره‌که‌ی، جیگای کو‌نه‌ برینه‌که‌ی سه‌ر رو‌خساری که‌ جیی لووتی گرتبووه‌وه. دووباره‌ گو‌یی له‌و ده‌نگه‌ ئارامه‌ بووه‌وه‌ که‌ به‌می ده‌گوت هاتوو‌ه تا به‌ ناوی (باوکه‌وه) ئاگر له‌ کالومبی به‌ربدات. پاجو، ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ئه‌ستیلا، بووبوو به‌ قوربانی هه‌موو شه‌راپه‌ت و غه‌باوه‌ته‌کانی ئه‌و.

میوانه‌ نزیکیه‌که‌ گوتی: "راسته، پاجو. من چه‌زم له‌ چاره‌ی نه‌ده‌کرد، هینده‌ی له‌و ده‌ترسام، له‌ گولله‌ی سه‌ربازه‌کان نه‌ده‌ترسام... ئاخ‌ر چه‌زی له‌ جورما کردبوو، ئه‌وه‌نده‌ به‌س بوو په‌نجه‌ راوه‌شینێ تا له‌ منی بسه‌نی و بو‌ کو‌یی بو‌ی، بیبات."

ديسان پیکه‌نین گرتی، پیکه‌نینکی کورت و پچرپچر، که‌ به‌ کو‌که‌ کو‌ک و پژمین شکایه‌وه. هوش و بیری بارون له‌ جیگایه‌کی دی بوو - ئه‌ویش زور رقی له‌و چه‌ته‌ تووندپه‌وه‌ بوو. سه‌به‌بکاری ئه‌و تاوانه‌ له‌ فه‌راموش نه‌هاتگه‌ چی به‌ سه‌ر هاتبوو؟ هینده‌ تووره‌ بووبوو، نه‌یپه‌رژا لیبی بپرسیت، له‌ ترسی ئه‌وه‌ی نه‌با بیستی که‌ ئه‌و پیاوه هیشتا ساغ و سه‌لامه‌ته‌ و وه‌کو به‌رزه‌کی بانان بو‌ی ده‌رچوو. پوژنامه‌فانه‌که‌ خه‌ریک بوو وشه‌ی (ئاوی) دووباره‌ ده‌کرده‌وه. بارون زوری هه‌ولدا، تا له‌ خودی خو‌ی بیته‌ ده‌ری و گو‌ی بو‌ گوته‌کانی ئه‌و کابرایه‌ را‌دی‌ری، به‌لێ، ئاوی رو‌باری (فازا - پاريس). ده‌یزانی حالی ئه‌و بیرانه‌ چونی بوو، له‌ که‌نار رو‌باره‌که‌ بوون، ئاوی لافاو

و لهی تیده پړا، ئیدی ئەمه زهخیره یه ک بوو بۆ به شهر، ته یروتو، بزن و مانگاو گاوگوتال، که فازا - پاریس و شکی ده کرد، بۆ ماوهی چهند مانگیک و بگره هه ندی جار بۆ ماوهی سالیکی، له و ئاوه یان ده خوار ده وه. ئیدی پاجو؟ پاجو چی به سه رهات؟ له شه را کوژرابوو؟ به دیل گیرابوو؟ ئەو پرسیاره به سه ر زمانی بارۆنه وه بوو، به لام نه یدرکاند.

پوژنامه قانه که، له و دهمه دا، راستگو، ئالۆزکاو و توورپه بوو، گوتی: "به شه ر ده بی له و شتانه تیگات. هه لبه ته من وه کو پیویست نه م ده بینین. خو ئەگه ر بشم دیتبان، لینیان تینه ده گه ییم."

بارۆن پرسی: "باسی کئ ده که ی؟ بیرم له جییه کی دی بوو. ئاگام له قسه کان نه بوو."

په یامنیره کویره مووشه که گوتی: "سه باره ت به ژنان ونه وجه وانان، ئاخه نه وجه وانانیان پیده گوتن. که سه ر بازه کان سه رچاوه کانیان گرت، ئەم نه وجه وانانه، شه وانه له گه ل ژنه کاند ده پویشتن به سه تل و ته نه که ئاویان دینا، تا شه ر قانه کان بتوانن له سه ر شه ر به رده وام بن. ته نیا ژنان و نه وجه وانان ده چوون بۆ ئاو. کاریکی دیکه شیان ئەوه بوو که هه ولیان ده دا پاشماوه و به رماوه ی سه ر بازه کان بدن، ئەمه بۆ ئەوان له جیاتی خواردن بوو. هۆشت لای منه؟"

بارۆن گوتی: "یانی ته عه جوبم بمینی؟ بعه په سیم؟"

پوژنامه قانه نزیکینه که گوتی: "پیویسته هه ولده ی تیگه ی. کئ ئەو فه رمانانه ی ده دا؟ مورشید؟ ئەبوت جواو، ئانتونیو فیلانوفا؟ کئ بریاری دابوو ته نیا ژنان و میردمندا لان به دزییه وه بۆ فازندا فیلا برۆن تا ئاو بینن، و پرای ئەوه ی که ده یزانی سه ر بازه کان، له ده ورو به ری بیره کاند خۆیان مه لاس دابوو و چاوه پروان بوون تا له نزیکه وه ته قه یان لیبکه ن و له کاتی که ده یزانی له هه ر ده که س ته نیا یه ک دوانیکیان به سه لامه تی ده گه رانه وه؟ کئ بریاری دابوو که شه ر قانه کان خو نه خه نه ئەو تالۆکه یه وه، که ده یکرده جو ره خو کوژییه کی هیچ، چونکه قه ده ری ئەوان (شه ر قانه کان) ئەوه بوو له خو کوژییه کی بالاترا به شداری بکه ن، که بریتی بوو له وه ی له شه را بمرن. بارۆن، سه یری کرد چاوانی پوژنامه قانه نزیکینه که، به بی تاقه تی له چاوانی ئەم ده گه ری. "به رای من نه مورشید بوو، نه سه رده سه ته و فه رمانده کان. به لکو جو ره بریاریکی خو به خو ی، هاوکات، سه رچاوه نادیار بوو. ئەگه ر وانه بوایه پابه ندی نه ده بوون. به و باوه ره بته وه وه و، به پی خۆیان بۆ ئەو قه سا بخانه یه نه ده چوون."

بارۆن، گوتی: "ئه وانه خه لکانی تووندره و بوون. تووندره و ی وا له خه لکی ده کات، ئەو ریسک و سه رکیشیانه بکه ن. خو کاری قاره مانانه، مه رج نییه هه موو کاتی زاده ی ئەنگیزه ی به رز و ئابرومه ندانه بی. تووندره و ی و کورت بینی و بیرو باوه ری گه و جانه ش هه یه."

په یامنیره نزیکینه که دانیشتبوو و ته مه شای ئەوی ده کرد، ئاره قه له هه نیه ی ده چو را، دیار بوو له وه لامیکی تووند ده گه را. بارۆن، له و باوه ره دا بوو که ده بی چاوه پروانی وه لامیکی تانه ئامیز بیت. به لام بینی که میوانه که ی ته نیا سه ریکی له قاند، وه کو ئەوه ی خو ی له گه نگه شه ببویری.

په یامنیره که دووباره هاته وه قسان: "هه لبه ته ئەمه بۆ سه ر بازه کان وه رزشینی باش بوو... جو ره گو رانیکی بوو له ژیا نی رۆتینی پوژنانه یان... که ده بوایه هه موو رۆژی له فازندا فیلا، که مین بنه نه وه و چاوه پروانی هه لاتنی مانگ بن، تا له به ر تریفه ی مانگه که دا، ئەو تارماییه بدینن که به ماته مات و به دزییه وه بۆ ئاو ده هاتن. ئیمه گویمان

له دهنگی ته قهکان دهبوو، ئه و ته قانه ی بهر ته نه که و گوزه کان ده که وتن. به یانیان دهوروبه ری بیره کان له جه نازه ی کوژراوان و برینداراندا رهش ده چوو ده وه. به لام، به لام..."

بارون، که له هه لچونه کانی میوانه که ی بیتاقت بو بو بو، قسه که ی پیبری و گوتی: "به لام تو به چاوی خوت ئه و شتانه ت نه دیتوو ده."

پوژنامه قانه نزیکینه که گوتی: "جورما و کورته له ده یان بینین. من گویم لیان بو، له ژن و نه وجه وانه کان که به سه تل و ته نه که و گوزه و کونده وه به ره و فازندا فلیا ده که و تنه ری، چون خاترخوازیان له میرد یان باوک و دایکیان ده کرد و دو عایان بو یه کدی ده کردو به لیانیان به یه کدی ده دا که له به هه شتا یه ک بگرنه وه. که وه ختایه کیش به سه لامه تی ده که پانه وه دم بیست چ ده کن. ئه و سه تل و ته نه که و گوزه و کونده ئاوانه یان که دینا، نه یاننده دا به پیرانی دامو یان به و مندالانه ی که له تینوواندا گیانیان گه یی بو وه کونه لووتیان. به لکو یه کراست بو سه نگره کانیان ده برد، تا ئه وانه ی هیشتا توانای تفهنگ هه لگرتنیان هه بو، بتوانن چه ند سه عاتیک یان چه ند خوله کیکی دی له به ره قانی به رده وام بن."

بارون، که زور له دم وراویژی پوژنامه قانه نزیکینه که، که به و ئاو و تاوه وه باسی شه پقانه کانی ده کرد په ست و بیزار بو پرسی: "ئه دی تو؟ چون بو له تینوواندا نه مردی؟ خو تو یه کیکی نه بووی له شه پقانه کان، وانیه؟"

پوژنامه قانه که به رسفی دایه وه: "خوشم تیا ماوم که چون نه مردم، ئه گه ر راستت ده وی، به گویره ی ئه و لوژیک و واقعیه ی که له ئارادا بو، ده بویه من له جیاتی جاری چه ندین جار له کانودوس بمر دبا م." بارون، به تانه و ته شه ره وه گوتی: "خو قیان و ئه قین تینویه تی ناشکینیت."

پوژنامه قانه که دهستی بو له ملی دا: "نا، نایشکینی. به لام توانای ئه وه ت ده داتی که به رگه ی بگریت. ویرای ئه وه ش تو زیکمان ده ست ده که وت که ده می پی ته ربکه یین... ئیدی چ ئاو بویه چ خواردن... خوینی ته یروتو، بگره خوینی ره شه دالیش... گه لا و قه د و ره گی دره ختان، هه ر شتیک ته رای ی تیا بویه... هه لبه ته میزیش." چاوه کانی له چاوه کانی بارون ده که پان، که له دل ی خویدا دووباره گوتی: "له تو وایه ده یه وی به دروم بخاته وه."

- "ئه مه ت نه ده زانی؟ به شه ر ئه گه ر شله مه نیش نه خوات هه ر میز ده کات. ئه مه، له کانودوس دا، که شفیکی تازه بو."

بارون گوتی: "بیزه حمه ت باسی پا جوم بو بکه. ئه و چی به سه ر هات؟"

پوژنامه قانه نزیکینه که، له ناکاوا، له سه ر کورسییه که داخزی تا له سه ر ئه رزه که دانیشیت. به دم دیالوگ و گه نکه شه کانه وه چه ند جاریک ئه و کاره ی دووباره کردبو وه، بارون تیا ما بو ئایا ئه م ره فته ره ی زاده ی نیگه رانیه ده روونیه کانی بو یان زاده ی سر بوونی لاقه کانی.

بارون، به مکورپیه وه گوتی: "گوتت چه زی له جورما کردبو؟" له ناکاوا هه ستیکی سه خیفی له لا چیبوو که ئه و کاره که ره ی خه لکی کالموبی، تاقه میینه ی ئه و سارایه بو، ئاساییه هه موو ئه و پیاوانه ی له کانودوسدا خر بو بوونه وه، درهنگ یان زوو دووی بکه ون. "باشه بوچی به زور نه ییرد؟"

کهواته، له وه دلنیا نه بوو که پاجو مردبې. بارون، نهو پیاوې هینایه وه بهر چاوی خه یالی خوی، که سهر له نوی دهستی به ژيانه که ی جارانی کردبوو وه، نازاد، دووباره بوو بوو وه به سهردهستی کومه لیک ریگرو شهقاوه، له ههر شوینی چته وپیاو کوژیکی شک ببردایه، دههینایه لای خوی، ئیدی له هیچ خراپه و خراپه کارییه که نه ده پرینگایه وه، تاوانی زور گوره تر، له و تاوانه ی، که له سیرا، پرنامبوکو و له دهقاره دووره کانی دیدا کردبوونی، نه نجام دها. بارون ههستیکرد سهری گیز دهخوات.

مورشید، له بن لیوانه وه ده لیت: "نانتونیو فیلانوفا" به و دوو وشه یه جوړه جوشیک دهخاته ناو خه لوه تخانه که وه، چکوله ی موباره ک وهکو نه وه ی حالی لیبت، ترس دایده گریت و نازای ده که ویتته له رزین و له دلی خویدا ده لیت: "هاته قسه، هاته قسه، سوپاس بو خوا، دروود له مه سیحی موباره ک." به ره و لای دوشه که کا ناخنه که ده روات، هاوکات له گه ل نه ودا، ماریا کوادرادو، شیروی ناتوبا، بابه یواکیم و کورسی پیروزی ژنانی سروودخوان، له بهر روشنایی زهرده پیه ی خه مناکي ئیواره دا، هه موو ده روانه نه و روخساره لیل و دریزکوله بیده نگه ی که تووند چاوه کانی نوقاندوون. نه مه وه هم و خه یال نییه. مورشید قسه ی کرد.

چکوله ی موباره ک، ده بینی زاری موباره کی به راده یه ک لاواز بووه، که لیوه کانی دیار نین، دووباره ده کریته وه و ده لیت: "نانتونیو فیلانوفا." هه مووان به یه ک دهنگ وه لام ده دهنه وه: "به لی، به لی بابه" و به ره و ده رگای خه لوه تخانه که تاو دهن، تا گاردی کاتولیک به شوین نانتونیو فیلانوفا دا بنیرن. چهند زه لامیک به هه له داوان، به به ینی مه ته ریزو گونیه له مکانی دیار سه نگره کاند دهرون. له و ده مه دا تهق و توق وه ستاوه. چکوله ی موباره ک دیتته دیار جیگا که ی مورشید. به بیده نگه ی پالکه و تووه، ئیسقانه کانی له ژیر جبه نه رخه وانیه توخه که یه وه ده رپه رپوه، چرچ و لوچی جبه که ی لیرو له وئ، راده ی لاوازی نه و دنوینی. چکوله ی موباره ک له دلی خویدا ده لیت: "نھا زیاتر روحه تا جهسته بی."

سهرپه رشتیاره که ی کورسی پیروزی ژنانی سروودخوان، که گوئی له دهنگی مورشید ده بیت خوشحال ده بی، به کاسه یه ک شیره وه ده چیت بو لای. چکوله ی موباره ک گوئی له ژنه ی تاین ده بی که به وپه ری دلسوزی و وه فادارییه وه ده پرسیت: "بابه، شتیک ناخوئته وه؟" له م روظانه دا چهند جاریک گوئی لیو بوو که هه مان پرسیاری دووباره کردبوو وه. به لام نه مجاره یان به پیچه وانیه هه موو جاره کانی تره وه، که مورشید هیچ وه لامیکي نه ده دایه وه، سهره کاژله ناساکه ی، به قژه بوزو لوله که یه وه، با دهاد: نا. ئوخژنیک له دل و دهروونی چکوله ی موباره ک ده گه ریت. زنده وه، ده ژی. چونکه له م روظانه ی دوا پیدا، ویرای نه وه ی بابه یواکیم زوو زوو ده هاته دیار مورشید، تا نه بزى بگریت و گوئ به دلایه وه بنی و دلنیا بیت که هه ناسه دهاد، ویرای نه وه ی به ناستم خوی ته رده کرد، نه وجاش چکوله ی موباره ک که چاوی پیی ده که وت، کر و کپ له وئ پاکشاوه، بیری له وه ده کرده وه که له گینه روحی فری بی بو ناسمان.

دهستیک له خواره وه داوینی راده کیشیت. ته مه شا ده کات، چاوه درشت وگهش و نیگه رانه کانی شیروی ناتوبا که له نیو قژه دریزه تیکرژاوه که یه وه بریونیه ته نه و. "چکوله ی موباره ک، ده ژی؟" راپوئزی دهنگی کاتبه که ی بیلوموته، هینده خه مناک و پر سوزه، که چکوله ی موباره ک هه سته دکات گریانی دی.

- "به‌لئ، به‌لئ، شیرۆ گیان، ده‌ژی، له پیناوی مه‌دا ده‌ژی، ساله‌های سال ده‌ژی." به‌لام ده‌زانی که ئەم قسه‌یه راست نییه. شتی‌ک له ناخی دل‌یه‌وه پینی ده‌لێت که ئەمه دوا پۆژه‌کان و بگره دوا سه‌عاته‌کانی ئەو پیاوه‌یه که ژیان ئەو وژیانی هه‌موو ئەوانه‌ی له ناو خه‌لوه‌تخانه‌که‌دا بوون وژیانی هه‌موو ئەوانه‌ی له ده‌ریی خه‌لوه‌تخانه‌که‌دا گیانی خۆیان به‌خت ده‌کرد، له بنه‌بانی ونگه و سه‌نگه‌ره‌کانی بیلوموتته، شه‌ریان ده‌کرد و ده‌جه‌نگین، له بنج و بنه‌وانه‌وه گۆری بوو. ده‌زانی که کاره‌که روو له کۆتاییه. ئەمه‌ی له‌وساوه بو دهرکه‌وتبوو که خه‌به‌ری گرتنی فازندا فلیای له لایهن سه‌ربازه‌کانه‌وه پیگه‌یی بوو، که خه‌به‌ری له خو چوونی مورشیدی له خه‌لوه‌تخانه‌که‌دا بیستبوو. چکۆله‌ی موباره‌ک ده‌یزانی چون گریی رهمز و رازه‌کان ده‌کاته‌وه، په‌یامه نه‌ینییه‌کانی ریکه‌وت و سه‌ربور وئه‌و بویه‌ر و واریقاته به پو‌الته ریکه‌وته‌کیانه‌ی که به‌لای خه‌لگه‌یه‌وه گرینگ نه‌بوون، راقه بکات. توانایه‌کی ئەوتوی هه‌بوو، ئەو دیوی شته ساده و ناچیزه‌کان بخوینیته‌وه. ئەو پۆژه بو کلیسای سانتو ئانتونیو چووبوو که له هه‌وه‌لی شه‌ره‌که‌وه کرابوو به عیاده، تا له گه‌ل نه‌خۆشان، برینداران، ژنانی پی به مانگ، مندالانی سیوی دا وێرد و دوعا بخوینی، به راده‌یه‌ک ده‌نگی به‌رز کردبووه‌وه، که ئەم به‌شه‌ره به کول و کۆفانه، سه‌راپا بریندار، نیمچه مردوو، له گه‌رمه‌ی ته‌ق و تۆقی گولله و رهمبه‌ی تۆپباراندا، گوئی له وێرد و ستایشی "سلاو له مریه‌م، سلاو له بابی مه" بی. ریک له‌و کاته‌دا بوو که چاوی به نه‌وجه‌وانیک و ئالکساندرینا کوریا که‌وت، به دوو قۆلی و به هه‌له‌داوان به سه‌ر جه‌نازه که‌له‌که بووه‌کانا، بازیان ده‌داو ده‌هاتن.

یه‌که‌مجار نۆلاوه‌که هاتبووه قسان: "چکۆله‌ی موباره‌ک، سه‌گه‌کان خۆیان به فازندا فلیادا کردوو. ئەبوت جاو ده‌لێت پیویسته له سیله‌ی شه‌قامی "مارتیرس" وه مه‌ته‌رپیزیک دروست بکری، چونکه نها ماسۆنیه کافره‌کان ده‌توانن به ئاسانی له‌و ریکه‌یه‌وه بینه‌پیشه‌وه."

هه‌رکه نۆلاوه‌که وه‌رسوپا‌یه‌وه تا بپوات، ئەلکساندرینا کوریا؛ ئاو دۆزه‌که‌ی جارن، به ده‌نگیکی ترسناکتر ته‌نانه‌ت له گوزارشته‌که‌ی سه‌ر روخساری، هه‌والیکی به گویدا چپاندبوو، که به لای چکۆله‌ی موباره‌که‌وه زۆر له خه‌به‌ری یه‌که‌م خه‌ته‌تر بوو: "مورشید نه‌خۆش که‌وتوو و بوراوه‌ته‌وه."

لاقه‌کانی ده‌له‌رزن، ده‌می وشک ده‌بی، دل‌ی داده‌خورپی، ریک وه‌کو ئەو به‌یانیه - چه‌ند پۆژ به سه‌ر ئەو به‌یانیه‌دا تیپه‌ریوه؟ شه‌ش پۆژ، هه‌وت پۆژ یان ده پۆژ؟ ناچار بوو لاقی کۆنترۆل بکات و به‌راکردن دووی ئالکساندرینا کوریا بکه‌وی. وه‌ختایه‌ک گه‌ییبه خه‌لوه‌تخانه‌که، مورشیدیان هه‌لگرتبوو و نابوویانه سه‌ر دۆشه‌که کا ئاخنه‌که، ئیدی دووباره چاوی کردبووه‌وه، ته‌مه‌شایه‌کی ئارامبه‌خشی ژنانی کۆرسی سروودخوان و شیرۆی ناتوبای کردبوو که هه‌ر هه‌موویان خه‌میان لینیشتبوو. ئەم بویه‌ره وه‌ختایه‌ک قه‌وما‌بوو که مورشید دوا‌ی چه‌ندین سه‌عات نوێژو نزا، که وه‌کو هه‌میشه به پو‌وا له سه‌ر ئەرزه‌که درێژ بووبوو، هه‌ر دوو ده‌ست و بازووی به هه‌ردوو لادا راکیشابوو، ویستبووی رابی. ژنه‌کان و شیرۆی ناتوبا و دایکه ماریا کوادرادو، دیتبوویان به چ زه‌حمه‌ت و ته‌قه‌لایه‌ک هه‌ستا بوو، هه‌وه‌لجار ئەژنۆیه‌کی نابوو سه‌ر ئەرزه‌که و پاشان به یارمه‌تی ده‌سته‌کانی هه‌ستابوو، به هۆی ته‌قه‌لای زۆر یان ئازاری ئەژنۆیه‌وه، رهنگی زه‌رد هه‌لگه‌رابوو. پاشان له ناکاوا که‌وتبووه سه‌ر ئەرزه‌که، ریک وه‌کو گونیه‌ک ئیسقان. ریک له‌و ده‌مه‌دا - شه‌ش، هه‌وت، ده پۆژ پیش ئیستا بوو؟ - چکۆله‌ی موباره‌ک دل‌ی خه‌به‌ری دابوو، که مورشید دوا سه‌عاته‌کانی ژیان به‌ریده‌کات.

چما ئەوه‌نده خۆپه‌رست بوو؟ چما شادومان نه‌بوو به‌وه‌ی که مورشید، به‌ره‌و ئیسراحه‌تی یه‌کجاره‌کی ده‌چوو. به‌ره‌و ئاسمان ده‌چوو، تا پاداشتی ئەو کارانه‌ی وه‌رگری که له سه‌ر ئەم ئەرزه کردبوونی؟ ئایا هه‌ق نه‌بوو

ههلههلهی شادی لیبدا و هاوار بکات: "سوپاس وستایش بۆ خوا؟" با، دهبوايه ئهوه بکات، بهلام توانای ئهوه کارهی نهبوو. روحی نقومی خهه بوو. له دلی خودا گوتی: "هه موومان ههتیو دهکهوین." لهو دهمه دا ورده دهنگیک له دۆشه که که وه بهرزده بیته وه، هه ودا ی بیرکردنه وهی ئهه ده پچری. ئهه ورده دهنگه له مورشیده وه بهرز بووه وه. ورده دهنگیکی ناچیز بوو، کهه و زۆر مورشیدی نه جولاند، بهلام له هه مان ساتدا دایکه کوادرادو و ژنه ئهه مکه داره کانی دی به غار دین و له دهوری دۆشه که که ی مورشید کۆده بنه وه، جبهه روحانیه که ی هه لده ده نه وه، پاک ی ده که نه وه و خاکیا نه تۆزه پیساییه که پاک ده که نه وه – که چکۆله ی موباره ک له دلی خودا ده لیت – پیسای نییه، چونکه پیسای پاک نییه، ئهه شته ی له جهسته ی مورشید دیته ده ری، نابی پیسای بیته. چما ده شیت ئهه چۆره ئاوه ی، لهه شهه ش، ههوت، یان ده پۆژه ی دوا ییه دا و تا ئیستا له بهری ده پۆی و ده روات میز بی؟ چما مورشید، لهه ماوه یه دا هیچی خواردبوو تا پیویستی به وه بی گه ده ی له پیسای خالی بکاته وه؟

"ئهه مه شیه ی جه وه هری ئه وه، به شیکه له روحی، که بۆ ئیمه ی به جید لیت." چکۆله ی موباره ک هه ر زوو، له هه وه له وه ههسته ی به مه کردبوو. شتیکی نه نی، گۆنگ و پیرۆز، لهه با لیهه ربوونه وه، به رده وام و دوور و دریه دا په نهان بوو، هه میشه میزاویکی که می له گه لدا بوو. ئهه مانا په نهانه کانی ئهه حاله تانه ی ده خوینده وه: "ئه مانه به خششه، نهک پیسای." زۆر چاک ده یزانی که باوک (خوا) یان روحل قودس یان مه سیحی موباره ک یان پاکیزه یان مورشید ده یانه وی ئه مان تا قیبه که نه وه. خو شحال بهه ئیلهامه نو ییه وه هاته پیشه وه، دهستی له نیو ژنه کانه وه دریه کرد، قامکی بهه میزاوه ته رکرد و له ده می نا و له بن لیوانه وه گوتی: "ئه ی باب، هۆ باب، ئهه عه شای ره بانیه ت بۆ بهنده ی خو ت گه ره که؟ ئایا ئهه مه ئاونگیکی پاک نییه که به منت به خشیه وه؟" هه موو ژنای کورسی سروودخوان، چاویان لهه کردو به هه مان شیوازی ئهه دوا عه شای ره بانیان ئهه نجامدا.

چما باب (خوا)، مورشیدی دوو چاری ئهه عه زابه کردبوو؟ بۆچی ویستی له سه ر ئه وه بوو که له دوا ساتی ژیا نی به خودا بری، هه رچه نده ئه وه ی له جهسته ی ئه وه وه ده رده چوو، پیسای نه بوو، به لکو گه زۆ بوو؟ شیرۆی ناتوبا، دایکه کوادرادو، و ژنای کورسی سروودخوان، له مه حالی نه ده بوون. چکۆله ی موباره ک هه ولیدابوو، ئه وه یان بۆ روون بکاته وهه بۆ بویه ری دواتریان ئاماده بکات: "باب – خودا" نایه وی بکه ویته دهستی سه گه کان. له بهر ئه وه بۆ لای خو یی ده باته وه تا دوو چاری زه لیلی نه بیته. بهلام خودا له هه مان کاتدا نایه وی وا بیر بکه ی نه وه که مورشید له هه ر عه زاب و سزایه ک مه عافه. له بهر ئه وه یه که پیش ئه وه ی پادا شتی بداته وه، ئهه عه زابه ی ده دات." بابه یواکیم پیی گوت زۆر چاک ی کردوه که ژنه کانی ئاماده کردوه، ئهه ویش ده ترسیته که مه رگی مورشید باوه ری هه موویان له ق بکات، گله یی کوفرئامیز بکه ن و زه ره ر به روحیان بگات. شه یتان له که مینایه بۆیان و ده رفه تی په لاماردانی نیچیری خو ی له ده ست نادات.

که ده رگای خه لوه تخانه که ده کریته وه، بۆی ده رده که وی که ده ستریه ی گولله دووباره دهستی پیکرده وه، ده ستریه یی چرو به رده وام. ئانتونیو فیلانوقا له بهر ده رگاوه، ئه بوت جواو، پا جو و جواوه زله له گه لیان، هه موو هیلاک، له ئاره قده هه لکشاون. بۆنی باروتیان لیدیت، بهلام روویان گه شه: هه والیان زانیوه که مورشید قسه ی کردوه، زنده وه.

شیرۆی ناتوبا، هه لده ستنیه سه ر پیاو و روو له مورشید ده لیت: "بابه ئانتونیو فیلانوقا هاتوه."

چکۆله ی موباره ک، کړو کپه. پیاوان و ژنان ژووره که یان پر کرده وه – وهه چوون به یه کا که س ناتوانی ده ست بجولین و بهر ئه وی دی نه که وی – به نیگه رانییه وه ده روانته ئهه دمه بی لیو و ددانه، ئهه رو خساره ی

که له دهمامکی مهرگ دهچیت. ئایا دیته قسان؟ دهیهوئ قسه بکات؟ سهرباری دهنگی تهق وتوقی دهرهوه، چکولهی موبارهک، دووباره گوئی له دهنگی شورپه شورپه ناچیزهکهی دهبیت. نه ماریاکوادرادو و نه ژنهکانی دی، کهسیان ناجولین تا مورشید پاک بکهنهوه، ههموو، بیجوله، بهدم چاوهروانیهوه، به دیار دوشهکهکهوه وهستاون.

سهرپهرشتیاری کورسی پیروزی سروودخوانان، دهمی له پهنا گوئی مورشید، که قژدهکهی به سهریا دارژاوه، دهنی و دهلیت: "بابه ئانتونیو فیلانوفا هاتووه."

پیلوهکانی مورشید به ئاستهه دهجولین و دهمی به حال دهکریتهوه. چکولهی موبارهک بوئی بهدیار دهکهوئ که مورشید دهیهوئ قسه بکات، بهلام لاوازی و ئازار ریگهی نادهن تاقه وشهیهکی له زار بیته دهری. ئیدی له خودا دهپارپتهوه که رحم و میهری خوئی به سهر مورشیدا دابارینئی و، قهزا و بهلائی ئهوه لهم بخات، لهو ساتهدا گوئی له دهنگی میهرهسانی ئهوه دهبی، دهنگیک هینده کزه که ههموو ئامادهبووان سهر دیننه پیشهوه تا گوئیان لئی بیت: "ئانتونیو تو لیرهی؟ گویت له دهنگمه؟"

دوکاندارهکهی جاران دهکهوئته سهر چوکان، دهستی مورشید دهگری و بهپیزهوه دهکهوئته لیستنهوهو ماچکردنی وزور خاکیهانه دهلیت: "بهلی بابه، بهلی بابه." شهلالی ئارهقه بووه، دم وچاوی ههلفاوه، هانکه هانکی پیکهوتووهو دهلهرزی.

چکولهی موبارهک بهغیلی به دوستهکهی خوئی دهبات. چما دهبی له دووی ئانتونیو بنیری، نهک له دووی ئهه؟ گلهیی وگازن له بهختی خوئی دهکات و لهوه دهترسی مورشید داوا له ههموویان بکات بچنه دهرهوه، تا به تهنیا قسه له گهل ئانتونیودا بکات.

"ئانتونیو برۆ، دنیا بده ژیر پیوهو شایهدی بده، شایهده به، جاریکی دی پی مهنه ناو ئههه بازنهیه. من له گهل ئههه شهشاماتهدا، له گهل ئههه رهعهتهدها دهمینمهوه. تو دهبی لههه بازنهیه وهدهربکهوی. تو کابرایهکی دنیات دیتووه، دنیا دهناسیت. برۆ، برۆ، ئهوه کهسانهی که دهرسهکانیان فهراموش کردووه، فییری چوئیهتی حیساب و ژماره بکه. برۆ، خوا یارو یاوهرت بی."

روخساری کوئه بازرگانهکه گرژ دهبی، چارهی پیکدا دهدری، گریان ئهوکی دهگری و دهکهوئته ههنسک ههلان. چکولهی موبارهک دهبیرهوه دهچیت: "ئههه وهسیتی مورشیده." زور چاک دهزانی که ئههه ساتیکی بالا و پوحانیه. ئهوهی ئههه دهیبینی و دهی بیستی، به دریژیی سالان و رۆژگار، له نیوان ههزاران ههزار خهلکا، به جیاوازی زمان و نژادیانهوه، له ههر گوشهیهکی ئههه دنیایهدا، دووباره دهبیتهوه. ژمارهیهکی زور لهوه خهلکانهی که هیشتا له دایک نهبوونه، دهلیینهوهو ئههه زهبری دهکن. ئانتونیو فیلانوفا، بهدم پهلمهگریانهوه له مورشید دهپارپتهوه که بو دهرهوهی نهیری و به نائومیديهوه، دهسته لاواز و رهش داگهراو و نینوکه دریژهکانی ماچ دهکات. چکولهی موبارهک ههستههکات دهبی فریا بکهوئ و به ئانتونیو بلئی، که نها کاتی ئهوه نییه، له قسهی مورشید دهربچی. دهچیته پیشهوهو، دهست دهخاته سهر شانی و به ئاستهه شانی دهگوشی و ئارامی دهکاتهوه. ئانتونیو به دوو چاوی تهژی روندکهوه لئی دهروانی، داوای کومهکی لیدهکات. مورشید بیدهنگه. ئایا جاریکی دی گوئی له دهنگی دهبیتهوه؟ دوو جاری دوا به دوا یهک گوئی له دهنگه نهرم و ناسکهکه دهبیتهوه. چهند جاریک ئهههه له خو پرسیهوه، ئایا ههموو جاری که مورشید بهدم ئازارهوه دهلتیهوه، ئهوه شهیتانه چنگ

دهخاته هه ناوی؟ به لام ئیستا ده زانی که شهیتان ئه وه به مورشید دهکات. ئه وهنده به سه که هر کاتی بایه که له مورشید بهر ده بیته وه، ته مه شا بکهی، چاره ی بی گیانی چون گرژ ده بی، تا بزانی چ ئاگریک، چ کیردیگ له هه ناویا ده گپدری، ئه مه خوی له خویدا شه هید بوونی ته واوه.

مورشید له بن لیوانه وه ده لیت: "خاو وخیزانه کهت له گه ل خوتا ببه و به ته نیا نه بیت. ئه و غه واران هه ش، که دۆستی بابه یواکیم له گه ل خوتا ببه. ئیدی لیان بگه ری با هر که سه و به هه ول و ته قه لای خوی بگاته بزگاری... وه کو تو کو په که م."

چکۆله ی موباره ک هه رچه نده ئه فسوونی بیستنی قه سه کانی مورشید بوو، ژیرا و ژیر ته مه شا دهکات و ده بین که چاره ی پاچو، چون دراوه به یه کا و ویک هاتوه ته وه، جیگه ی کۆنه برینه که ی روخساری، پل ده دات، ده می داچه قاندووه تا پرسیا ری بکات، یان نار هه زاییه ک ده ربهریت، سه بر و هه داری له بهر براوه، خه می ئه وه یه تی ئه و ژنه کی که ئه م ته ماحی تیکردووه بیخواریت، بیلوموتته به جی بیلیت و پروات. چکۆله ی موباره ک، حایرو حه په ساو، له ناکاوا په ی به وه ده بات که بوچی مورشید له م ساته مه له کوتیه دا، ئه و غه واران هه ی بیر هانینه وه که بابه یواکیم گرتیوونیه ژیر بالی خوی... ده یه وی یاوهر و موریدیگ بزگار بکات! یان ده یه وی پاچو، له و ریسواییه بزگار بکات که به هوی ئه م ئافره ته وه دوو چاری ده بیت! یان ته نیا ده یه وی پاچو تاقیبکاته وه؟ یان ئه و ده رفه ته ی بو ده ره خسینی له میانه ی رهنج و عه زابه وه، گوناهه کانی پاک بکاته وه و داوای بوردن بکات؟ روخساری زه یتوونی پاچو، هیور ده بیته وه، و یقار و ئارامی خوی په یدا ده کاته وه، کلاوه چه رمینه که ی به ده ستیه وه گرتووه و ته مه شای دۆشه که کا ئاخنه که دهکات.

چکۆله ی موباره ک نه ا دلیایه که مورشید جاریکی دی دم هه لئایه نی. له فکران راده چی: "ته نیا ده مه که ی دیکه ی قسه دهکات." ده بی په یامی ئه و ورگه ی که شه هه، حه وت یان ده پۆژه، نه با و نه ئاو گل ناداته وه، چی بیت؟ ئه وه ی عه زابی ده دا ئه وه بوو که په یامی ئه و باو ئاوه روو له و بوو، ده ترسا له ماناکه ی حالی نه بی، یان هر له بنی گوئی لینه بی. ده زانی شتیک به ناوی ریکه وه ته وه نییه، ریکه وتی رووت نییه، هه موو شتیک مانای ژیرا و ژیری خوی هه یه، ره گ و ریشه یه کی هه یه که ده چیتته سه ر باب (خوا) و به شه ره ئه گه ره به راستی بگاته قه داسه ت و وه لیاتی، ده توانی ئه و نه زمه په نهان و په رجوو ئاسایه ی که خواوه ند، دنیای له سه ر پۆناوه به چاوی خوی بدینیت.

مورشید دووباره بیده نگ بووه. بیده نگیه کی ئه وتو وه کو ئه وه ی هه رگیز ده می هه لئه هیتابی. بابه یواکیم که له سووچیکی دۆشه که وه وه ستاوه و له بن لیوانه وه و یرد ده خوینی، چاوی هه موویان له فرمیسکا ده بریقته وه. که س له جی خوی ناجولیت. هه رچه نده هه موویان ده زانن که مورشید دوا قسه ی خوی کرد وته واو. دوا سه عاته. چکۆله ی موباره ک هه ستی به وه کردبوو که کۆتایی مورشید نزیکه، ئه و پۆژه ی به رخه سپیه که بهر گولله ی ویل که وتبوو، دلی ئه و خه به ری دابوو، شه وی ئه لکساندرینیا کوریا، دوا ی ته واو بوونی ری و په سمی وه عز، به رخه سپیه که ی به باوه شه وه ده بی، ده ستی مورشید ده گری و بو خه لوه تخانه که ی دینیتته وه، به رخه به باوه شیه وه بهر گولله ی ویل ده که وی و مردار ده بیتته وه، ئیدی چکۆله ی موباره ک له و شه وه وه، دلی ئه و خه به ره ی دابوو. ئه و جاره یه کی له دوا جاره کان بوو که مورشید له خه لوه تخانه که هاتبووه ده ره وه. "دهنگی به ئاسته م ده بیسترا، له هه مان کاتا له باخی زه یتووندا بوو." (باخی زه یتوون: ئه و باخه یه که مه سیح بهر له وه ی له خاچ بدری، نویژی تیا کردبوو).

ویژگی ئه وهش، به ههول و تهقه لایه کی له تاقت به در، هه موو پوژی له خه لوه تخانه که وه در ده که وت، تا له ئه سکه له و دار به سته که وه سهر بکه وی و نویژ بکات و وه عز بدات. به لام دهنگی به ئاسته م در ده هات، به حال ده بیسترا، ته نانه ت هوانه ی ته نیشتی شی به ئاسانی لی تی نه ده گه یشتن. خودی چکوله ی موباره کیش، که له ناوه راستی گاردی کاتولیکا راوه ستابوو، ته نیا ناوبه ناو گوئی له چه ند وشه یه کی که می ئه و ده بوو.

کاتی دایکه ماریا کوادرادو له مورشیدی پرسی که ئایا به رخوله که، که به دهستی ئه و ته به پروک کرابوو، له خه لوه تخانه که دا بنیژری، وه لامی دابوو وه که نه خیر، بیکه ن به زیافته بو گاردی کاتولیک.

له و کاته دا دهستی راستی مورشید جولاً، بو شتیک ده گه را، قامکه به گری و گوله کانی به رز بوونه وه و که وتنه سهر دوشه که که، کرانه وه و دووباره کو بوونه وه. له چی ده گه را؟ چی ده ویست؟ چکوله ی موباره ک ده بیینی هه مان کول و کو فانی خوی له چاوی ماریا کوادرادو و جواوه زله و پاچو و ژنانی کورسی پیروژ، رهنگی داوه ته وه.

- " شیرۆ، ئه وه تۆش لی ره ی؟ "

چکوله ی موباره ک هه سته دکات کیردی کیان کرد به دلایا. ئاماده بوو هه موو شتیک له پیناوی مورشیدا بکات، به و مهرجه ی ناوی ئه م بیینی، ده ست له دووی ئه م بگیژی. شیرۆی ناتوبا هه لده ستی، سهره زله قژنه که ی ده باته پیشه وه تا دهستی مورشید ماچ بکات. به لام دهسته که ده رفه تی نادات، هه رکه هه ست ده کات سهره که لی نزیک بووه ته وه، به ز سهر و چاوی ده گری و قامکه کانی له قژه لووله که ی رو ده چیت. ئه وه ی له و ده مه دا رو و ده دات، چکوله ی موباره ک نایبیینی، چونکه پوندک به رچاوی گرتوو. به لام پیویستی به دیتن نییه، چونکه ده زانی مورشید، له دوا ساته کانی ته مه نیا به قامکه کانی، به نینۆکه کانی سهری شیرۆی ناتوبا ده دۆزی، ئه سپیی لی بژار ده کات، مژوولی نه وازش و خوراندنی سهری شیرۆی ناتوبایه، که سالانیکی زور خوی به و کاره وه گرتبوو.

رهبه یه کی ترسناک و گه وره که خه لوه تخانه که دینیه ته له رزه، ناچاری ده کات، چاوانی بنوقینی و خوی به عاریدیا بدات و دهسته کانی به رز بکاته وه تا خوی له که وتنه خواره وه ی دارو په ردوان بپاریزی. به چاوانی نایبناوه، هاوار و ته په ته پی را کردنی به په له، ده ژنه وی، ده چه په سی، تیا ماوه که ئایا مردوو، ئایا ئه مه رچی ئه وه که به و جوړه که وتوو ته له رزه. ئه نجام گوئی له دهنگی ئه بوت جواو ده بیت "بورجی زهنگه که ی سانتو ئه تنویو رخواه." چاوه کانی ده کاته وه. خه لوه تخانه که ته ژی توز و غوبار بووه، خه لکه که هه ر یه که خوی داوه ته په نایه ک. به ره و لای دوشه که که ده روات و ده زانی چ شتیک چاوه روانیه تی. له ناو جه رگی ته پ و توزه که وه ئه و دهسته ده بیینی، که به سهر سهری شیرۆی ناتوبا وه که هیشتا له ویندر به چوکا هاتوو، گیرساوه ته وه.

بابه یواکیم ده بیینی که گوئی ناوه به و سینگه ره ق و ته قه وه. یاروی قه شه دوا ی که میک راده بی، رهنگ به روویه وه نه ماوه، چاره ی ویک هاتوو ته وه، دراوه به یه کا. به لاله لال ده لی: " رچی ئه سپارده ی خودا کردوو." سه باره ت به وانه ی له وی بوون، ئه و قسه یه زور ترسناکتر بوو، له و هه را و زه نایه ی که له ده ره وه هه بوو.

کهس، نه ده گری، نه شین و پورۆ ده کات، کهس ناکه ویته سهر چوکان. هه موو وه کو ئه وه ی بووبن به به رد له جیی خو وه ستاون. ناویرن ته مه شای چاوی یه کدی بکه ن، وه کو ئه وه ی ئه گه ر ته مه شای چاوی یه کدی بکه ن، هه موو کریتی و دزیویه نه یینییه کانی رچی یه کدی بدینن، وه کو ئه وه ی له م ساته مه له کوتیه دا، نه یینی ترین رازی دزیویان هه لیبینه وه و برژیته چاویانه وه. ته پ و توز وه کو باران له میچه که وه دابباری، گوچیچه کانی چکوله ی موباره ک وه کو ئه وه یه گوئی که سیکی دیکه بن، له ده ره وه، له دوور و نزیکه وه، هه راو زه نا و دهنگی پی و راکه

پاک وقرچه قرچی داروخانی دیوارهکان دهژنهوئ و له گهل ئەمهشا، هاواری کهیف و شادمانی سهربازان دهژنهوئ که سەنگەرەکانی هەر دوو جادهی ساوپیرو و ساوکبریانو و گۆرستانه کۆنەکهیان گرتوو و تەمەشای کهوتنی بورجی کلێساکه دهکەن که ئەو ماوه دوورو درێژه توپبارانیان کردبوو. چاوانی چکۆلهی موبارەک وەکو ئەوهی به کهسیکی دیکهوه بن و هی ئەو نەبن وینەهی دهیان گاردی کاتولیک دهگرن که له گهل کهوتنی بورجهکهدا کهوتوون، ههروهها وینەهی دهیان نهخۆش و بریندار، سهقهت و نوستان، ژنی دووگیان و مندالی نۆزا و پیرین فهرتوس و زۆرهانی تەمەن سهده ساله دهگرئ، که بهتوئ و نهتوئ لهم ساتهدا پارچه پارچه بوون و کهوتونهته ژیر دارو پەردو و خشت و بەرد و دارهوه و که نها پزگاریان بووه و پهیکهری موبارهکیان له پلیکانهی زیرینی شههیدانهوه، بۆ عەرشی عەزیمی خواوند سەردهکەون، یان لەوهیه هیشتا بەدهم ئاوزینگهوه، له ژیر دارو پەردوی دووکه لاویا بتلینهوه. بهلام چکۆلهی موبارهک له دنیای واقع دا، نه هیچ دهبینی و نه هیچ دهژنهوئ و نه بیر دهکاتهوه: هیچ شتی که دنیا دا نهماوه، ئەو ئیدی بوونههریک نییه له گوشت و ئیسقان. پهڕیکه له قولایی هه‌لدیریکداو بهدهم باهۆزهوه بچ دهسه‌لاتانه دهخولیتهوه. ئەوسا، وەکو ئەوهی به چاوی کهسیکی دی بروانی، بابە یواکیم دهبینی که دهستی مورشید له سەر سەری شیرۆی ناتوبا لادهبات و له پال دهستهکهی دیکهیدا دهیخاته سەر سینگ؛ سینگ مورشید.

ههنگی چکۆلهی موبارهک، به دهنگیکی قول و زولال، لهو دهنگانهی که بهدهم سرود خوانیهوه له مهیدانی شارا دهبیستری، دیته قسان: "پییسته بۆ ئەو کلێسایهی بهرین که بهخۆی ئەمری کردبوو دروست بکری، سێ شهو و سێ رۆژ لهوئ به دیار جهنازهکهیهوه بین، تا هه‌موو کهس له ژن و پیاو بینه زیارهتی. پاشان که ژاوهیهکی بۆ ساز دهکهین و به هه‌موو کوچه و کۆلان و جادهکانی بیلوموتتهدا دهیگرین، تا جهنازهکهی بۆ دواچار شار له شه‌ری شهیتان پزگاربکات. ئیدی له ژیر میحرابه گه‌ورهکهی په‌رسنگه‌ی مه‌سیحی موبارهکدا به خاکی دهسپیرین و هه‌مان ئەو خاچه دارینهی که به دهستی خۆی له بیاباندا دروستی کردبوو، له سەر گۆره‌کهی دا دهچه‌قینین.

ئەوسا، به دل وگیان ئاماژهی خاچ به سەر خویا دهکیشیت، ئەوانی دیکه‌ش بیئەوهی چاو له دۆشه‌که‌که بگوازنه‌وه، هه‌مان کاری ئەو دهکەن. یه‌که‌م هه‌نسک هه‌لدانی که ده‌گاته‌ گۆیی چکۆلهی موبارهک هه‌نسک هه‌لدانی شیرۆی ناتوبا بوو، به‌دهم گریان و هه‌نسک هه‌لدانه‌وه، هه‌موو جهسته‌قه‌موور و خوار و خێچه‌ناهه‌مواره‌که‌ی دیته‌وه یه‌ک. چکۆلهی موبارهک ده‌که‌وینته‌ سه‌رچۆکان و ئەوانی دیش چاوی لیده‌که‌ن و هه‌مان کاری ئەو دووباره‌ ده‌که‌نه‌وه. نها ده‌نگی گریانی ئەوانی دیکه‌ش ده‌ژنه‌وئ. به‌لام ده‌نگی بابە یواکیم، که به لاتینی نوێژو نزا ده‌خوینن به‌سه‌ر خه‌لوه‌تخانه‌که‌دا زال ده‌بیت، تا ماوه‌یه‌کی باشیش به سەر هه‌راو زه‌ناو ژاوه‌ژاوه‌کانی ده‌ره‌وه‌شا زال ده‌بیت. چکۆلهی موبارهک، له کاتی‌کا ده‌ست له سەر ده‌ست دوعا و نزا ده‌خوینن، به‌ره‌ به‌ره‌ وه‌خۆ دیته‌وه، بیستن و دیتن و جه‌سته‌ی خۆی، که له ده‌ستی دابوو، وه‌ده‌ست دینیته‌وه، لهو حاله‌وه‌وه لهو کاته‌دا، هه‌ست به‌و نائومی‌دییه‌ بچ سنووره‌ ده‌کات که ماوه‌یه‌کی زۆر فه‌رامۆشی کردبوو، نائومی‌دییه‌ک که سالانیکی زۆر له‌وه‌پیش دووچاری بووبوو، وه‌ختایه‌ک که هیشتا می‌ردمن‌دال ده‌بچ، له بابە (مورایس)ی بیستبوو که ناتوانی بیت به‌قه‌شه، چونکه‌ بیژوه. "بابە، بۆچی له‌م کاته‌دا به‌جیمان دیلت؟". "ئیمه‌ به‌ بچ تو‌چ بکه‌ین بابە؟" ئەو ته‌له‌ی بیر ده‌که‌وینته‌وه که مورشید له پومبال، له که‌مه‌ری به‌ستبوو، تا ئیستاش به‌که‌مه‌رییه‌وه‌یه، هه‌ر هه‌مووی له‌ ژه‌نگا‌ نقوم بووه، خوار بووه، بووه به‌به‌شیک له‌ گوشت و پیستی ئەو، له‌ دلی خۆیدا ده‌لی ئەمه‌ یادگاریکی موبارهک

و گرنه، موبارهک وهکو هه موو ئه و شتانهی که مورشید وهختایهک له ژيانا بوو، دهستی پیدا هینابوو، ته مه شای کردبوو، یان به زاریا هاتبوو.

ئه بوت جواو دهلیت: "چکولهی موبارهک، ئه مه مان پیناکری، کاریکی عه مه لی نییه."

داروغای شار، که له تهنیشت ئه وه وه چوکی دادابوو، چاوهکانی بووبوون به گۆمی خوین، دهنگی یه کپارچه داخ و کهسه ر بوو. به لام به راویژیکی بنجبر دهلیت: " ناتوانین بو په رستگهی مه سیحی موبارهکی ببهین، یان به و شیوهیهی که تو دهلیی، به خاکی بسپیرین. دروست نییه ئه م کاره به خه لکی بکهین، چکولهی موبارهک دهتهوی له پشته وه خه نجه ریان لیبه دیت؟ دهتهوی به و خه لکانه ی که خه ریکن به بی فیشهک و به بی خواردن شه ر دهکن، بلئی ئه و کهسه ی ئیوه له پیناویا دهجهنگن، مردووه؟ یانی ئه م کارهت له دهست دئ؟ باشه ئه م کاره، له کاری ماسۆنیه درندهکان خراتر نییه؟"

پاجو دهلیت: "چکولهی موبارهک، هه ق به جواوه. ناکری به خه لکی بلین مردووه. ئیستا نا، له م قوناغه دا نا. چونکه هه موو شتیک هه رهس دینی، ئاژاوه به رپا ده بی، خه لکی شیت ده بن. ئه گه ر بمانه وی خه لکی له سه ر شه ر به رده وام بن، ده بی ئه مه یان لیبشارینه وه."

جواوه زله هه لده داتی: "مه سه له که هه ر ئه مه نییه." ئه م دهنگه زله، چکولهی موبارهک دهحه په سین، له که یه وه ئه م دیوه زه لامه شه رمنه، که به مقاش قسه یه کی له زار درنده هینرا، زمانی پژاوه و به و راشکاویه گوزارشت له رای خوی دهکات؟ " یانی تو قه ناعهتت وایه سه گه کان به هه موو رق و کینه یه که وه که له و پیاوه یان هه یه، تاقیبی جه نازه که ی ناکه ن تا بیژی پیبکه ن؟ نابی هه یچ که سیک بزانی که له کوئی به خاکی ده سپیرین. چکولهی موبارهک یانی تو حه زده که ی کافره کان جه نازه که ی بدۆزنه وه؟ "

چکولهی موبارهک هه سته دکات خه ریکه ددانه چۆقه ی پیبه که وی، دهلیی له رزو تای لیها تووه. دروسته، ریک وایه. ئه و (چکولهی موبارهک) هینده به خه مه وه بوو که ری و په سمیکی ئه و تو بو ناشتنی مورشیده ئازیزه که ی ئه نجام بدات که شایسته ی پایه و پیگه ی ئه و بی، بیری چووبوو وه که سه گه کان ته نیا چه ند هه نگاوی لیروه دوور بوون و بیگومان ئاماده بوون وهکو گورگی درنده هه موو رق و کینه یه کی خویان به سه ر جه نازه که یا بریژن و ئه و په ری سووکایه تی پیبکه ن. به لی، ئیستا هه سته ی به مه کردبوو" وهکو ئه وه بوو، میچی خه لوه تخانه که له ناکاوا کرابیته وه و نووریکی خوایی پرشنگدار، به رچاوی روناک کردبیته وه."

ئیستا تیده گه یی که چما خواوه ند له م کاته دا مورشیده که یانی له ئامیز گرتوو. نها ئه رکی موریده کانی چیه: بریتیه له پاراستنی جه نازه که ی و نه یه لن شه ی تانه کان سووکایه تی پیبکه ن.

به دللی شکاو ودهنگی له رزو که وه دهلیت: " هه ق به ئیوه یه، قسه کانتان دروسته! بمبورن، خه م و په ژاره زهینی کویر کردووم، یان دوور نییه شه ی تان به سه هوی بردم. ئیستا حالی بووم. ئیستا تیده گه م. به که س نالین که مردووه. هه ر لیزه به دیاریه وه داده نیشین و هه ر لیزه ش به خاکی ده سپیرین. هه ر خۆمان گۆره که ی هه لده که نین و جگه له خۆمان نابی که س بزانی گۆره که ی له کوئی، ئیدی ئه مه مه شیهت و خواستی خودایه."

تۆزی له مه پیش له دللی خویا له ئه بوت جواو، پاجو، و جواوه زله پر بوو، چونکه به به رنامه و پیشنیازه که ی ئه و قایل نه بووبوون. به لام نها مه منوونیان بوو، که په یامه دروسته که یان تیگه یان دبوو. ئیدی به و جه سته لاوان، تیک شکاو، به لام چالاک و به گوره ی خویه وه، دئ و دهچی، به نیو ژنانی سروودخوان، مورید و سه رده سته کانا

دهسورپټه وه، داویان لیده کات، دستبهرداری گریان ببن، نه که ونه ئه و ته له یه وه که شهیتان بوی ناونه ته وه، وره یان وه بهر دهنی، ته کانی بدنه خو، بیل و قولینگ بینن تا گوره که هه لکه نن، جا بو ئه وه ی بیانترسینی، یه کسه ده لیت: " خیرا که نن، کاتمان به دهسته وه نه ماوه، زور درهنگه ها."

به وجوره، گورو تین وتاوه که ی ئه و بو ئه وانی دیکه ش سیرایه ت ده کات: راده بن، چاویان دهسرن، زات وه به رخو دهنن، ته مه شای یه کدی ده که نن، سهر ده له قینن، یه کدی هانده دن، و ده که ونه جم و جول. ئه بوت جواو به کارزانی هه میشه یی خو، درو یه کی سپی دروست ده کات که به پاسه وانه کانی سهنگه ره کانی دهوری خه لوه تخانه که بلین: ده یانه وی خه نده کیکی وه کو هه موو خه نده که کانی دیکه ی ناو بیلومونته لییده نن، تا ئه گهر پوژی له پوژان دژمن، هه موو ریگا کانی خه لوه تخانه که یان لیگرتن، بتوانن له و خه نده که وه هات و چو بکه نن. جواوه زله ده پروات و بیل و پاچ دینیت، یه کسه ده دست به هه لکه ندنی ئه رزه که ده که نن، ئیدی چوار چوار به نوره کار ده که نن، کاتی بیل و پاچه کان رادهستی چواره که ی دوا ی خو یان ده که نن، ئیدی ده که ونه سهر چوکان، به دهم نویژ و نزاوه چاوه پروان ده که نن تا نوره یان دیته وه. چه ندین سه عاتی دوا به دوا ی یه ک کارده که نن، ناگیان له وه نییه دنیا تاریک بووه و داکی پیوان، ماریا کوادرادو، چرایه کی نه وتی هه لکه ردووه و دهنگی ته قهو دهسرتیژ وههراو زه نای پر کینه و هورای شادی دووباره له دهری را دهستی پیکردووه ته وه. ئه و جا وهستا، به لام سهر له نوی دهستی پیکرده وه. هه موو جاری یه کیکیان، له په نا بارسته گله که وه، که پی به پیی قول بوونی گوره که زیاتر به رزده بیته وه، له چکوله ی موباره ک ده پرسیت به س نییه، چکوله ی موباره ک له وه لام ده لیت: قولتر، قولتر."

وهختایه ک هه ست ده کات گوره که به ئه ندازه ی پیویست قول بووه، ئیدی هه مووان، خو ی له پیش هه موویانه وه، شه که ت و ماندوو، له خاک و خو لا هه لکشاون. چکوله ی موباره ک هه ست ده کات، ساته کانی دواتر خه ونه. به خو ی سهری جه نازه که ده گری و دایکه ماریا کوادرادو لاقیکی و پاچو لاقه که ی تری و جواوه زله دهستیکی و بابه یواکیم دهسته که ی تری ده گرن و پیکه وه جه نازه که ی مورشید هه لده بنن، تا کورسی پیروزی ژنانی سروودخوان بتوانن هه سیره پووشه که ی که له جیاتی کفنه، بخه نه ژیر جه نازه که ی. هه رکه جه نازه که له ئه رزه که داده نه وه، ماریا کوادرادو، خاچیکی کانزایی که تاقه زینه تی خه لوه تخانه که بوو، له گه ل ته زیحیکی ده نک ره شا، که به رده وام به دهستی مورشیده وه بوو ده خاته سهر سینگی مورشید. دووباره جه نده که که، که له رایه خه هه سیره که وه یان پیچابوو، به رزده که نه وه، دهیده نه ده ست ئه بوت جواو و پاچو، که له ناو گوره که دا وه ستاون. له و کاته دا که بابه یواکیم به لاتینی نویژ و نزای ده خویند، ئه وان ده ست به کار ده بنه وه و به دهم وید و سه لاواته وه، گله که به سهر گوره که دا ده دنه وه. چکوله ی موباره ک که له خه یاله وه چوو بوو وهه موو ئه و شتانه ی وه کو خه ون دهاته بهرچاو - ئه م ههسته له گه ل کزبوونی روناکی چراکه دا زیاتر ده بوو - له ناکاوا چاوی به شیروی ناتوبا ده که وی، که به ژیر ده ست و لاقی ئه وانی دییه وه دی و ده چیت و، به هه لبه ز و دابه ز به شداری له پر کردنه وه ی گوره که دا ده کات. به دهم کارکردنه وه تا راده یه ک خه می خو ی له بیرده کات، له دلای خویدا ده لیت ئه م شه ونخونی و ری و ره سمه ساده و ئه م گوره هه ژارانه یه ی که نه نووسراویکی له سهره و نه خاچیکی له سهر داچه قینراوه، شتیکه که بیگومان ئاوات و ئاره زوی پیوویکی ساده و خاکی وه کو مورشید بووه.

به لام وهختایه ک هه موو کاره کان ته واو دهن و خه لوه تخانه که ده گره یته وه دوخی جارانی - ته نیا ئه وه نه بی که دوشه که کا ئاخنه که نه خالیه - چکوله ی موباره ک له ناکاوا له هورژنی گریان ده دات. به دهم گریانی خو یه وه، گو یی له گریانی ئه وانی دیکه ش ده بیت. دوا ی که میک خو ی کوئترول ده کات و به راولیژیکی نه وی داوا له

هه موویان دهکات، که سویند به ویزدانی خو بخون، که هه رگیز ئه م سږه، ته نانه ت له ژیر تووندترین ئه شکه نجه شدا، که شف نه کهن و جیگه ی گوره که ی مورشید به عه بدله به شهر نه لین و نیشان نه دن، یه ک به یه کیان وادار دهکات که سوینده که دووباره بکه نه وه.

جورما چاوانی کرده وه، ههستی به شادی و به خته وه ری ده کرد، وه کو ئه و شه وه و دوینی و پیږی. چهند رۆژیکه دوا به دوا یه که، زهینی په شیو و په ریشان بوو، تا ئه و شه وه که وای زانی بوو یاروی رۆژنامه قانی نزیکی که وتو وه ته ژیر دار و په ردوی کؤگا و فرۆشگا که وه، له بهر ده رگای خه لوه تخانه که دا دیتبووی، باوه شی پیدا کردبوو، گوئی لی بووبوو که ده لیت خوشی ده وی، جورماش به وی گوتبوو خوشی ده وی. ئه و قسه یه راست بوو یان - به هه رحال - هه رکه له زاری ده رچووبوو، وه کو راستی لیها تبوو. ئیدی جورما له و ساته دا، سه رباری ئه و شه په ی چوار ده وری گرتبوو، وپرای ئه و برسیه تی و تینویه تیه ی، که خه لکانیکی زوری کوشتبوو، زۆرتتر له و خه لکانه ی به گولله ی دژمن کوژرا بوون. جورما ههستی به به خته وه ری ده کرد... زۆرتتر له هه ر کاتیکی دیکه ی که له بیر مابوو، زۆرتتر له و کاته ی که میردی به رو قینو کردبوو، زۆرتتر له و ده ورائی مندالیه خوشه ی له سایه ی بارونس ئه ستیلا دا و له کالمبی به سه ری بردبوو. حه زیده کرد خو ی باو یته سه ر لاقی مورشید و سوپاسی بکات، که له سایه ی ئه ودا ئه و گورانه له ژیانیا پرووی دابوو.

دهنگی ته قه ی نزیکی ده بیست - ئه م دهنگه ی به دریزی شوه به دهم خه وه وه بیستبوو - به لام ههستی به هیچ جم و جولیک له شه قامی (فینو یه سوع) نه کردبوو، نه گوئی له هه را و زه نای ها توچو و هاواری خه لکه که و نه گوئی له دهنگی ئه وانه بووبوو، که تاویرو گونیه لمیان له سه ر یه ک هه لده چنی و سه نکه ریان دروست ده کرد، سه ربان و دیواره کانیان ده رو خاند تا له هه ر گوشه و که ناریکی شارا، سه نکه ر و مه ته ریز دروست بکه ن، به تاییه تی له م چهند رۆژانه ی دوا ییدا، کاندوس، له هه موو لایه که وه، له بهر سه نکه ر و مه ته ریزان بچوو کتر ده بووه وه، له کاتیکا سه ربازان، یه ک به یه ک مال و شه قامه کانیان ده گرت و بازنه ی به ره قانی ته نگتر ده بوو، وله ده ورو به ری کلیساکان و خه لوه تخانه که نزیک ده بووه. به لام جورما هیچ یه کیک له مانه ی به لاهه گرینگ نه بوو... شاد و دلخوش بوو.

کورتته له، ئه م خانووه چکۆله یه ی دۆزی بووه وه، ئه م خانووه له دیره ک و ته خته دروستکرا بوو، که وتبووه نیو کۆمه لیک خانووی گه وروه له شه قامی فینو یه سوع، کۆلانیک بوو ده چووه وه سه ر کامپوگرانده، که حالی حازر سه نکه ریکیان له وینده دروستکردبوو و شه رقانه کان به فه رمانده یی خودی ئه بوت جاو، له شه قامی پر پیچ و په نای (مادره ئیگرژا) خو یان له سه نکه ر نابوو. ئیستا ئه م شه قامه، به هو ی ته نگ بوونه وه ی ئابلوقه ی کاندوسه وه، له قۆلی باکووره وه بووبوو به مه رزی شار. قوله ره شه کانی چیا ی موکامبو، که که وتبووه دهستی دژمن، و ژماره یه کی که م کاریره کانی میراندیلا و رودیلاس له وانه ی نه کوژرابوون، خو یان گه یانده بووه ئه و گه ره که.

ئیدی هنده سووره کان و قوله ره شه کان، ئیستا پیکه وه، له خنده ک و له پشت مه ته ریزه کانی (مادره ئیگرژا) دا، ده ژیان، له گه ل شه رقانه کانی پدراودا ده ژیان، ئه و شه رقانه ی دوا ی ئه وه ی له کوکوروبو و وترابوو و له لای ته ویله و ئاغه له کانی تخوبی کاندوس دا، پیشره وی سه ربازه کانیان راگرتبوو، به ره به ره بو ئیره پاشه کشه یان کردبوو. جورما، کورتته له و په یامنیره نزیکی نه که وه ختایه ک بو ئه م خانووه بچوو که ها تبوون، پیره میردیکیان

بینی بوو، که له نیو خندهکی ناو تاقه ژووره که ی ئه م خانووه دا، به سهر تفهنگه که یه وه مردبوو. به لام گونیه ئاردی گارس و شووشه یه که ههنگوینیا نش دوزی بووه وه، که زور به قنیات و به رهزیلی به کاریان دیتا. که متر له خانووه که وه در ده که وتن - مه گهر بۆ گواستنه وه ی جه نازه کان بۆ ئه و په ناگایانه ی که ئانتونیو فیلانوقا بۆ ئه و مه به سته ته رخانی کردبوون، له خانووه که وه در که وتبان. یان بۆ دروستکردنی مه ته پرېزو سهنگر لیدان، که ئه م کاره له شه ره که پتر خه لکه که ی مژوول کردبوو. هینده یان خندهک و سهنگر له ناو ماله کان و له شه قام و جاده کاندایا بوو، که مروف دهیتوانی وه کو مارمیله که و جره جه کویره، جاده به جاده، کولان به کولان، مال به مالی بیلوموتته ته ی بکات، به بیئه وه ی ناچار بی بیته سهر ئه رز.

کورت له، له پشت ئه وه وه ده جولایه وه، جورما لی پرسی به خه به ره. وه لامی نه دایه وه، دوا ی توزیک پر خه پرخی به رزبووه وه. ههر سیکیان له و په ناگه ته نگه دا، به ته نیشته یه که وه خه وتن، په ناگایه که هینده ته نگ بوو، به زحمه ت جیگه یان ده بووه وه، هه لبه ته دیواری ئه م په ناگه یه له قور و قامیش دروست کردبوو، ههر گیز گولله ی نه ده گیزایه وه، زیاتر له بهر ئه وه په نایان هینابووه ئیره، چونکه که شه و داده هات دنیا زور سارد ده بوو، به تابه تی که له برسیه تیدا لواز بوو بوون و جه سته یان به رگه ی سه رمای نه ده گرت. جورما، پوانیه روخساری رۆژنامه قانه نزیکی نه که، که خوی گرموله کردبوو و خوی به سینگ و به رۆکی ئه وه وه نابوو، له غورابی خه و بوو. زاری کردبووه وه، داوه لیکاو یکی باریک، ته نک وه کو داوی جالالو که، به لیویه وه شوپ بوو بووه وه. ده می له ده می نزیک کرده وه، خیراو بیئه وه ی خه به ری بکاته وه، ئه و داوه لیکاو ده ی سهر لیوی هه لمژی. سیمای رۆژنامه قانه که نها ئارام بوو، که ههر گیز ئه و ئارامیه ی له کاتی بیداریدا به روخساریه وه نه بینی بوو. جورما له دلای خویدا گوتی: "ئیستا ناتر سیت، به له نگازو، ژارو، خوزگه ده متوانی کاریکی وه ها بکه م که هیچ کاتیک نه تر سیت." ئاخر ئه م پیاوه له لای جورما دانی به وه دا نابوو، ته نانه ت له و ده مانه شا که له گه ل ئه ما بووه و هه سته ی به شادی کردوو، بۆ تاقه ساتیک له ترس په ها نه بووه، ترس وه کو ته نی له دلای نیشته وه و عه زابی دنیا ی پی نۆشته وه. هه رچه ند ئیستا مه حه به ت و خو شه ویستی جورما، سه باره ت به و، وه کو خو شه ویستی ههر ژنی بۆ ههر پیاویک بوو، هه رچه ند ئه م پیاوه ئه وی وه کو ههر میردیک یان ههر عاشقیک، به هی خوی ده زانی، به لام جورما له دلای خویدا له و پوانگه یه وه نه وازشی ده کرد، گه مه ی له گه ل ده کرد و نازی ده دایه، وه کو ئه وه ی دایکیک بی و کوری خوی بلاوینی.

رۆژنامه قانه نزیکی نه که، لاقیکی دریز کرد، خسته یه بهینی ههر دوو لاقی جورما وه. جورما له جیی خوی نه جولای، هه سته یکرد ده م و چاوی سوور بووه وه، هه سته یکرد کابرا ده یه وی له و کاته دا و له و شوینه دا له گه لیا رابویر، ده یه وی به م رۆژی پونا که، وه کو شه وی - قوپچه کانی پانتوله که ی بکاته وه، ته نووره که ی ئه و هه لداته وه، هه واله ی سووره ی سهر ئه بله قی بکات، هه م ئاره زوی خوی دابمرکینیتته وه و هه م له زه ت به و ببه خشیت. ته زوویه ک به سه راپای جورما دا هات. چاوه کانی نوقاندو، به ئارامی و بېجوله له جیی خوی راکشبوو، هه ولیده دا بیر له شه ره که بکاته وه، ئه و شه ره ی بهر ده رکه ی پیگرتبوون. بیر له خوشکانی ساردلینیا و کاتارینا و ئه و ژنانه ی دی بکاته وه، که هیلاک و برسی خویان بۆ خزمه تی ئه و نه خوش و بریندارو منداله نوزایانه ته رخان کردبوو، که له ئاخر دوو نه خوشخانه دا مابوونه وه. یان بیر له و پیره میردانه بکاته وه که به دریزایی ئه و رۆژه، جه نازه ی کوژراو و مردوو کانیان بۆ په ناگا کان ده گواسته وه. هه موو شهرم و شهرمه زاریه کی نایه لاره، نه ک ههر ئه و کارانه ی ده کرد که به خه تا و گوناح ده ژمیردران، به لکو بیر له وه ش ده کرده وه چون ئه و کارانه بکات، که حه زیده کرد بیانکات. له دلای خویدا گوتی: " ئایا من شیت بووم؟ جنوکه ده ستیان لی وه شان دووم؟ " ئیستا که

له ئاستانهی مه‌رگا بوو، چ به جه‌سته و چ به بیر، ئەو گوناح و خه‌تایانهی ده‌کرد که پیشتر هه‌رگیز نه‌یکردبوون. هه‌رچه‌نده پیشتر دوو پیاوی دیکه‌ی جه‌رباندبوو، به‌لام ته‌نیا ئیستا له باوه‌شی ئەم بوونه‌وه‌رده‌دا، که ریکه‌وت و جه‌نگ یان شه‌یتان هینابوویه ریگه‌ی، په‌ی به‌و راستیه‌ ده‌برد، که جه‌سته‌ش ده‌توانی خوشحال ببیت. ئیستا ده‌یزانی که عه‌شق، جه‌سته‌ش پاراو ده‌کات، هه‌موو هه‌سته‌کان دینیتته جۆش، سه‌ره گێژکه‌یه‌که، که به‌شه‌ر ده‌گه‌یه‌نیتته شادی و خوشحالی. خۆی په‌ستایه‌ نامیزی ئەو کابرایه‌وه که له لایه‌وه خه‌وتبوو، جه‌سته‌ی له جه‌سته‌ی تووندکرد. به‌لام کورته‌له‌ دووباره له پشتیه‌وه جولایه‌وه. جورما هه‌ستی پیده‌کرد، بوونه‌وه‌ریکی بچوک، خۆی گرمۆله‌ کردبوو، ده‌یویست به‌و خۆی گه‌رم بکاته‌وه.

به‌لی، شه‌رم وحه‌یای تکا بوو، خو ئەگه‌ر پیشتر پیی گوتبا، رۆژی له رۆژان به‌مجۆره له نیوان دوو پیاودا – هه‌رچه‌نده یه‌کیکیان کورته‌له بوو – ده‌خه‌وی، بیگومان زهنده‌قی ده‌چوو. ئەگه‌ر جارێ له جارێ یه‌کیک پیی گوتبا، رۆژی دی پیاویکی نه‌ناس، به‌ بیئه‌وه‌ی می‌ردی بی، ته‌نوره‌که‌ی هه‌لده‌داته‌وه‌و به‌ به‌رچاوی پیاویکی دییه‌وه که له پالیا خه‌وتبوو، یان به‌ درۆوه‌ خۆی کردووه‌ته‌ خه‌و، بو‌ی پیوه‌ دهنی، و دم له ناو دم به‌ یه‌ک ده‌لین یه‌کتریان خوشده‌وی، ئەوا جورما هاواری لیه‌هه‌لده‌ستا و قامکی ده‌ئاخنیه‌ گویچه‌کانیه‌وه تا گویی له‌و قسه‌یه‌ نه‌بیت. به‌لام له‌و شه‌وه به‌ داوه، ئەمه‌ کاریک بوو که هه‌موو شه‌ویک دووباره‌ ده‌بووه‌وه، جورما، له جیاتی ئەوه‌ی ته‌ریق بیته‌وه‌و خه‌جاله‌ت ببیت، ئەمه‌ی به‌ ئاسایی ده‌زانی و پیی خوشحال ده‌بوو. کورته‌له، که جاری یه‌که‌م دیتیانی به‌ جۆری ئالکاو یه‌کدی بوون، وه‌ک ئەوه‌ی جگه له خۆیان که‌سی دیکه له‌م دنیا‌یه‌دا نه‌بیت، پیی گوتبوون ئەگه‌ر هه‌زه‌که‌ن لیان دووربکه‌ویته‌وه، گرینگ نییه، ئاماده‌یه به‌ جیانی بیلی و له‌وی بروت. نا، نا، هه‌ر دووکیان پیویستیان به‌و بوو، وه‌کو جارێ خوشیان ده‌ویست. هه‌ر به‌ راستیش وابوو.

له ناکاوا، ده‌سترێژی گولله‌ تووند بوو، له‌وه ده‌چوو، گولله‌کان، ریک به‌ سه‌ر سه‌ری ئەواندا دا‌بباری و بکه‌ویته سه‌ر ئەو خانووه‌ی ئەوانی تیدا بوو. خاک و خۆل به‌ سه‌ر په‌ناگاکه‌ی ئەواندا ده‌رژا. جورما خۆی گرمۆله‌ کرد، چاوانی نوقاند، چاوه‌پوانی جه‌زربه‌ راسته‌وخۆکه و ته‌قینه‌وه‌که و هه‌ره‌سی میچ و دیواره‌کان بوو. به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م ده‌نگی ته‌قه‌کان به‌ره‌به‌ره، دوور و دوورتر که‌وته‌وه. وه‌ختایه‌ک چاوی کرده‌وه، خۆی له‌ به‌ر نۆپینی دوو چاوی هه‌په‌ساوی، فرمیسکاویدا بینییه‌وه، که سه‌راپای ئەویان به‌ نیگا داده‌بیژت. به‌سته‌زمانه‌ خه‌به‌ری بووبووه‌وه له ترساندا نیوه‌ پوح بووبوو.

کورته‌له له پشت ئەوه‌وه گوتی: "وامده‌زانی مۆته‌که‌یه." هه‌ستا‌بوو، له قه‌راخی په‌ناگاکه‌وه ته‌مه‌شای ده‌کرد. جورماش هه‌ستا و ته‌مه‌شایه‌کی ده‌ره‌وه‌ی کرد، په‌یامنیره‌ نزیکینه‌که هیشتا له جیی خۆی راکشایوو، خه‌لکانیکی زۆر له شه‌قامی مینو یه‌سوعه‌وه به‌ره‌و کامپوگرانده‌ غاریان ده‌دا.

گویی له یه‌کیک بوو له ژیر پییه‌وه ده‌یپرسی: "چ باسه، چ بووه؟ چی ده‌بینی؟"

کورته‌له، به‌رله‌وه‌ی جورما به‌رسف بداته‌وه، گوتی: "شه‌رقانی دنیا، له گه‌ره‌کی پدراوه‌وه، بو ئیره‌ دین."

ریک له‌و ده‌مه‌دا ده‌رگا کرایه‌وه، جورما له پوانگه‌ی خۆیه‌وه ده‌سته‌یه‌ک زه‌لامی بینی که به‌ هه‌له‌داوان وه‌ژوور که‌وتن. یه‌کیکیان ئەو شه‌رقانه‌ مندا‌لکاره‌ بوو که جورما ئەو رۆژه‌ی سه‌ربازه‌کان هاتبوون، له هه‌لدیره‌کانی (کوکوروبو) دا تووشی بووبوو.

به دهنگیکی بهرن، که هه موو دهنگه کانی دی کردبووه ژیره وه، بانگی کردبوون: " وهرن، وهرن، وهرن، وهرن کهومه کمان. "

جورما و کورته له، یارمه تی رۆژنامه فانه نزیکبینه که یان دا که له په ناگایه که بیته دهره وه و له گه ل خۆدا بۆ سه ر شه و قامه که یان برد. به درێژایی ته مه نی، خۆبه خۆ هه ر کاریک، هه ر که سیکی خاوه ن ده سه لات لیی داوا کردبوو، بی چهن د و چوون جیبه جیبی کردبوو، بۆیه له م جوړه حاله تانه دا، ئاسایی بوو شانبه شانی خه لکی و بی چهن د و چوون شان بداته به ر هه ر کاریک، بیته وه ی له ماهیه ت وه ی ئه و کاره بپرسیت. به لام ئیستا له گه ل ئه م کابراهه دا که شانبه شانی ئه و، به پیچ و په ناکانی شه قامی (مینو یه سوع) دا غاری ده دا، ره وشه که گوڤابوو، ئه م پیاوه به رده وام ده یویست بزانی چ شتیک له ئارادایه، له راست و چه پیا، له پاش و پیشیا چ روو ده دن، چما خه لکی ئه مه ده لێن و ئه وه ده که ن، ئیدی له سه ر جورما بوو، بۆ ئه وه ی سوکنایی به کونجکاو یه که ی ببه خشی، وه لامی ئه و پرسیارانه ی بۆ بدۆزیته وه... کونجکاو ی و لاپره سه نیه که ی، له ترسه که ی خراتر بوو.

شه ر فانه مندالکاره که باسی ئه وه ی کرد که سه گه کان، له به یانی سه حه ر بیه وه هیرشیا ن بۆ سه نگره کانی قۆلی گوڤرستانه که هیناوه. دوو هیرشیا ن کردبوو، هه ر چه نده نه یانتوانی بوو سه نگره کان بگرن، به لام سیله ی شه قامی (باتیستا) یان گرتووه و، ده توانن له و یوه، له پشته وه به ره و په رستگه ی مه سیحی موباره ک پیشره وه ی بکه ن. ئه بوت جاو بریاری دا، سه نگره ی تازه له نیوان په رستگه که و گوڤرستانه که دا لیبدری، نه با ناچار بیت دووباره پاشه کشه بکات. بۆ ئه و مه به سه ته خه لکه که یان خر کردبووه وه داوا یان له شه ر فانه کانی (ماده ئیگرژا) کردبوو، بین بۆ ئیره. شه ر فانه مندالکاره که که له پیش هه موویانه وه غاری ده دا. جورما گوئی له رۆژنامه فانه نزیکبینه که بوو چون هانکه هانکی پیکه وتبوو، چون پیی له به رده کان هه لده که وت، به درێژایی کامپوگرانده سه ره سمی ده دا و ده که وته چاله کانه وه، جورما دلنیا بوو که ئه ویش له م کاته دا وه کو ئه م بیر له پاچو ده کاته وه. به لئ نه ا دووباره تووشیا ن ده بی به وه وه. هه سه تی کرد رۆژنامه فانه نزیکبینه که، ده سه تی ده گوشتیت، ئه میش ده سه تی به پشتی ئه و دا دا.

له و شه وه وه که مانای شادمانی که شف کردبوو، پاچوی نه بینی بوو. به لام جورما و په یامنی ره نزیکبینه که، زۆرجار باسی ئه م پیاوه ده م و چاو به کۆنه زامه یان کردبوو، که ده یانزانی له سه ر بازه کان زیاتر، کۆسپه له ریگای عه شقه که ی ئه وان. ئیدی له و شه وه وه په نایان ده برده به ر په ناگاکانی باکووری کانودوس، که له قۆلی فازندا فلیاوه دوور بوو، کورته له زۆرجار سه ری دهره وه ی ده دا تا هه والیکی پاچو بینیته وه. ئه و به یانیه ی کورته له هاتبووه وه تا هه والی ئه وه یان بداتی که دژمن هیرشی بۆ (فازندا فلیا) هیناوه، ئه وان له (سانتوئیلیوی) له پشت موکامبووه، په نایان بردبووه ژیر که پریکی له ته نه که دروستکراو - جورما به په یامنی ره که ی گوته بوو که ئه و پیاوه (پاچو) تا دوا هه ناسه به ره قانی له سه نگره کانی ده کات. به لام هه مان شه و بیستبوویان که پاچو و هه موو ئه وان ه ی له فازندا فلیا دهرباز بووبوون، له و سه نگره رانه ی قۆلی گوڤرستانه که دا بووبوون، که نه ا خه ریک بوو ده رپوخان. ئیدی چاریان نه ما، بیگومان تووشی پاچو ده بوون. به لام ته نانه ت ئه م ترسه ش نه ی توانی ئه و شادومانیه له جورما سه نیته وه، که بووبوو به به شیک له جه سه تی، ریک وه کو پیست و ئیسقانه کانی.

ئیدی شادومانی - وه کو ترسی پیاوه نزیکبینه که، که جورما ده سه تی گرتبوو، وه کو ئیمان وتاسووبی ئه و خه لکه ی که به هه له داوان غاریان ده دا، تا سه نگر لیبدن - به رچاوی گرتبوو، نه یده هیشته وه کو پیویست بویه ر و دیمه نه کانی ده وره به ری خۆی بدینی و لیکدانه وه یه کی ئه قلانیان بۆ بکات و بگاته ئه نجامگیرییه کی دروستی

ئەوتو كە ئەقل و غەریزه بیبری و قەبوولی بکات: ئەو جاده و كوچه و كۆلانیانەى كە سەردەمانی ریگەى پر له خۆل و بەرد بوو، نەها بە گوللە تۆپ دابیژرا بوو، یەكپارچە قۆرت و چال بوو، پووت دەكرده هەر كوئیەك، یەكپارچە خشت و بەرد و دار بوو، كە بە دەم گوللە تۆپەو پەرش و بلاو بوو بوونەو، یان شەرقانەكان هەلیان كەندبوون تا مەتەریز و سەنگەریان پى دورست بكەن. خەلكانىك لە سەر ئەرزەكە، لیژەو لەوئى كەوتبوون، كە ژن و پیاویان لیكدی جیا نەدەكرایەو، نە پوخساریان دەناسرایەو و نە پەرشنگی بە چاویانەو مابوو، نە هیز لە چوار پەلیاندا مابوو، وپرای ئەوئەش، بە سەرسەختیەكى بیهودە، خۆیان بە ژیانەو هەلواسیو. جورما ئەوانەى دەبینی بەلام هەستی پێیان نەدەكرده، چونكە جیاوازیەكى ئەوتویان لە گەل ئەو جەنازانەدا نەبوو، كە لەو گۆرە كەوتبوون و پیرەمیرەكان هیشتا فریای كۆكردهو و گواستەنەویان نەكەوتبوون، تا قە جیاوازیان لە ژمارەى ئەو میشانەدا بوو كە بە سەریانەو دەسورپانەو، لەو بۆن و بۆگەنیەدا بوو كە لییان بەرز دەبوو. جورما، ئەو پەشە دالانەى دەبینی و نەدەبینی كە بە سەر جەنازەكاندا دەسورپانەو، كە جار نا جارێ یەكیكیان بەر گوللە دەكەوت و دەكەوتە خوارەو، مندالانى پەش و پووت، چاو بە خەو، وەكو كەسانىك بە دەم خەو وە رێكەن، لە ناو كاوڵە و ویرانەكاندا دەسورپانەو لە شتیك دەگەران تا بیخۆن. ماوہیەكى زۆریان بە غاردانەو برى بوو، وەختایەك وەستان جورما ناچار چاوی نوقاند و خۆى بە كا برای نزیكینەو گرت، تا سەرى لە سورپان وەستا.

پۆژنامەقانەكە پرسى ئیژە كوئیە. جورما، ماوہیەك تەمەشای كرده، تا ئەنجام بوى دەرکەوت ئیژە ساو جواو وە، ئەو كۆلانی تەنگەبەرەى نیوان خانووە نزم و تیکرژاوەكان و پشت پەرسنگە نیوہ چلەكەى. پووت دەكرده هەر كوئیەك، هەموو چال و دار و پەردوو بوو، خەلكى بە جۆش و خرۆشەو خەرىكى سەنگەر لیدان و پر كردنى گونیه و بەرمیل و سەندووق و حاویە بوون، لە لم. هەر چییەکیان لە دار و پەردوو، خشت و تاویر و تەنانەت جەنازەش بەردەست كەوتبا بەرەو ئەو سەنگەر و مەتەریزانەیان دەبرد كە لە كەنارى، پەرزینی گۆرستانەكەیان هەلدەچنى. تەقە وەستابوو، یان گوئی جورما بە رادەیهك كپ بوو بوو، كە دەنگى تەقە و دەنگەكانى دیکەى لیكدی جیا نەدەكردهو. لەو كاتەدا خەرىك بوو بە پۆژنامەقانە نزیكینەكەى دەگوت كە پاچو لەوئى نییە، بەلام ئانتونیو و هونوریو فیلانوقا لەوین، كە لە ناکاوا پیاویكى یەكەلە چاو لە هەردووکیانى خورپى چاوەروانى چین. پەيامنیرە نزیكینەكە كە لە ئەرزەكە پۆنیشتبوو كەوتە هەلگەندى دەوروبەرى خۆى. جورما، لۆسەیهكى بۆ هیئا، تا بتوانى باشتر كاریكات. بە خۆیشى كەوتە پر كردنى گونیهكان لە لم و گواستەنەوہى بۆ هەر شوینىك كە پێیان دەگوت، ئەوسا دەستى دایە قولینگیك، چوو بۆ لای دیوارەكانى كۆلانیكە، تا خشت و بەرد و دار بۆ قایم كردنى سەنگەرەكان فەراهم بكات. ناوبەناو دەچوو بۆ لای پۆژنامەقانە نزیكینەكە - كە مژوولى پر كردنى گونیان بوو لە خاك و خۆل و لم و بەرد - تا دلنایى بکات كە لەو نزیكانەى و زۆر لەو دور نەكەوتووەتەو. هەستى بەو نەكرد كە تەقە دووبارە دەستى پیکردووەتەو، سووك بوو، دەستى پیکردۆتەو و دووبارە لە پشت مەتەریزە قایمەكەو دەستى پیکردۆتەو، تەنانەت ئەو پیرەمیرانەشى نەدەبینى كە خیرا خیرا (لەز لەز) بریندارەكانیان بۆ كلیساكە دەگواستەو.

جاریك دەستەیهك ژن كە كاتارینای هاوسەرى ئەبوت جواویانش لە گەلدا بوو، هاتن بە لایاندا و چەند ئیسقانە مریشكیكیان، كە بە ئاستەم گۆشتیان پیوہ بوو، دایە لە گەل مەتارەیهك ئاودا. چوو تا ئەم دیارییە لە گەل پۆژنامەقانەكە و كورتەلەدا دابەشكات. سەیری كرد ئەوانیش بەشى خۆیان وەرگرتوو. پیکەوہ نان و ئاوەكەیان خوارد، خۆشحال بوون، بەلام بەم جیرە خۆراكە موەزەب بوون، چونكە دەیانزانى دەمیکە خۆراك نەماو، ئەو

تۆزەش كە ماوۋەتەو، تەنیا بۇ ئەو پىاوانەيە كە شەو و پۇژ لە سەنگەر و بورجەكانەو ە دەجەنگن و دەستیان لە دووكەل و ئاگرى بارووتا رەش داگەر اوو بە دەم ميل هینانەو ە تەنگەو ە بوو بە تلوُق.

تازە لەم سووكە پشوو ە سەتابوو ە و چووبوو ە سەر كارەكەى، بە رىكەوت چاوى بە بورجى پەرسنگەكەى مەسىحى موبارەك كەوت، شتىك سەرنجى راکيشا، لە خوار سەرى شەرقانەكان و خوار لوولەى تەنگەكانەو ە كە لە كونى ديوارى مەتەپرىزەكانى سەربان و داربەستەكانى بورجەكەو ە هاتبوو ە دەرى، جەستەيەكى بچكۆلە، گەرەتر لە مندال و بچووكتر لە زەلامى تەواو، بە شىو ەيەكى سەير بەو پەيزە چكۆلەيەو ە ەلواسرابوو كە دەچوو بۇ بورجى زەنگەكە. جورما، ئەم بوونەو ە دەرى ناسىيەو ە، مجبور و جانكوشى پەرسنگەكە و كليلدارى كلئساکە بوو، ئەو پىرەمىرە كورته بالايە بوو كە بە قسەى خەلكى، بە زەبرى شەلاق تۆبەى بە چكۆلەى موبارەك كەردبوو. ەموو شەويك، بە پەيزەكەدا سەردەكەوت تا زەنگى نوئىژى (سلاو لە مريەم) لىبدات، ئىدى ەموو خەلكى بىلومونته، چ لە شەرا و چ لە ئاشتيا، دەستەودوعا دەوستان. ئەم پىرەمىرە دويشەو كوژرابوو، ەلبەتە دواى لىدانى زەنگەكە، چونكە جورما دلنيا بوو كە گوئى لە دەنگى زەنگەكە بوو، بىگومان گوللەيەكى بەركەوتوو ە جەنازەكەى بە پەيزەكەو ە گىر بوو ەو كەس فرىا نەكەوتوو ە بىهينىتە خوارەو ە.

ژنىك كە لە تەنىشت جورماو ە كارى دەكرد گوتى: "خەلكى گونەكەى مە، كوروكو، بوو. لەوئىندەر دارتاشى دەكرد كاتى سىبەرى بالى فرىشتەى بەركەوت."

جورما، زەنگەوانەكەى لە بىرى خوى بردهو ە وگەر ايهو ە سەر كارەكەى خوى، تەنانەت خوشى فەرامۆش كرد، تا وەكو عەسر ەر كارى دەكرد و ناوبەناوئىش سەرى پۇژنامەقانەكەى دەدا. خور لە ئاوابووندا بوو، سەبرى كرد برايانى فىلانوفتا بە ەلەداوان بەرەو خەلوەتخانەكە دەپۇن، بىستى پاچو، جاو ە زلە و ئەبوت جاوش لە چەند قۆلىكەو ە بە ەشتاو بۇ ئەوئىندەر چووبوون، وا ديار بوو شتىك لە ئارادايە.

دواى ئەو ە بە ماو ەيەكى كەم، لە كاتىكا جورما دانەوى بوو ەو ە و خەرىك بوو دەگەل پۇژنامەقانەكەدا قسەى دەكرد، كە لە ناكاو ەيزىكى ناديار وادارى كرد بكەوئىتە سەر چوك، بىدەنگ بىت و خوى بەو ەو ە بگرى. پۇژنامەقانەكە، شانى گرت و سەراپاى دايە بەر نىگاو گوتى: "خىرە! چىتە؟" جورما گوئى لە كابرا بوو ەاوارىكرد: "چىيە! برىندار بووئىت؟" نا، گوللەى پىنەكەوتبوو، مەسەلەكە ئەو ە بوو لە ناكاو تىن و تاوى لەبەر برا، ەيز لە بەدەنیا نەما. نەيدەتوانى زار ەلئىنى، يان قامكى بچولئىنى، ەرچەندە دەپروانىە روخسارى ئەو پىاو ەى كە شادى پى نۆشتبوو، دەبىنى بە چاو ە پروشەكانىيەو ە، بە سەر ئەما دانەوى بوو ەو ە ەولئىدەدا باشتر بىدنىت، ەرچەندە دەيزانى ئەم پىاو ە دەترسا و دەباو ە ئەم دلنەوايى بكات وزاتى وەبەر بنىت، كەچى ەرچى دەكرد و دەكۆشا، ئەو كارەى پىنەدەكرا. ەموو شتىك دوور، غەرىب و خەيالى دەهاتە بەرچاو، كورتهلە لەوى بوو، نەوازشى دەكرد، دەستى، ەنەيە دەشىلان. دەستى بە قۇيا دىنا و تەنانەت جورما و ە هاتە بەرچاو ئەوئىش – وەكو پۇژنامەقانە چاو پروشەكە – دەستى، گونای ماچ دەكات. جورما نەيدەوئىست چاو لىكبنى، چونكە ئەگەر ئەمەى بكردبايە دەمرد، بەلام گەبىيە حالەتتىك كە نەيدەتوانى چاوان لىك نەئىت.

وختايەك دووبارە چاوى ەلئىنەو ە، ئىدى ەستى بەو سەرما بەترەفە نەدەكرد. شەو داهاتبوو، ئاسمان ئەستىرە باران بوو، مانگى پر، بە ەوئىقى ئاسمانەو ە بوو. جورما دانىشتبوو وپالى دابوو بە پۇژنامەقانە نزىكبنەكەو ە – يەكسەر بونى كابرا و لاوازيەكەى و لىدانى دلئى ناسىيەو ە – كورتهلەش لەوى بوو، ەشتا ەر دەستى دەشىلا، گىژ و مەنگ، ەستىكرد ئەم جووتە پىاو ە كە دىتيان ئەو وەخو ەاتەو ە، چەند خوئشحال بوون،

ههستیگرد ههردووکیان باوهشیان پێدا کردووه و هینده به سۆزو میهرهوه ماچی دهکهن و به دهوریا دین، که پوندک به چاویا هاته خوارهوه. ئایا بریندار بوو یان نهخۆش بوو؟

نهخیر، ئەمه زادهی ماندوویهتی بوو: بۆ ماوهیهکی زۆر به تین و تاوهوه کاری کردبوو. له شوینهکهی جارن نهمابوو. له کاتیکا پالکهوتبوو و له خۆ چووبوو، دهنگی تهقهو توپباران توندتر بووبوو، شهرفانهکان به ههلهداوان له سهنهگرهکانی قوڵی گۆرستانهکهوه بۆ ئیره هاتبوون. کورتهله و پوژنامهفانه کویره موشهکه، ناچار بۆ ئهوه گۆشهیهی شهقامهکهیان هینابوو، تا نهکهوێته ژیر دهست و پیوه. بهلام سهربازهکان نهیان توانی بوو له سهنهگر ومهتهریزهکانی جادهی (ساو جاو) بپهزنهوه. ئهوه شهرفانانهی که له سهنهگرهکانی قوڵی گۆرستانهکهوه ههلاتبوون، له گهڵ زۆریک لهوانهدا که له کلێساکهوه هاتبوون، بهریان له سهربازهکان گرتبوو، نهیان هیشتبوو پیشپهوی بکن.

جورما، گویی له پوژنامهفانهکه بوو که دهیگوت خۆشی دهویت، ریک لهم ساتهدا دنیا تهقیهوه، ژیر و ژوور بوو، گهرد و تۆز چاو و کهپووی جورمای پر کرد، ههستی کرد بهرز بووهوه و کهوتهوه سهر ئهرزهکه، کورتهله و پوژنامهفانهکه، بای تهقیهوهکه ههلیدابوون و بهسهر ئهوا کهوتبوون. بهلام جورما نهدهترسا، خۆی له ژیر ئهوانا کوکردهوه، ههولیدا قسهیهک بدۆزیتهوه تا له سهلامهتی ئهوان دلنیا ببیت. بهلێ هیچ نهبوو، سهلامهت بوون، به هۆی ئهوه دار و بهرد و شتانهوه که له کاتی تهقیهوهکهدا به سهریانا داباری بوو، گیانیان کهمیک روشابوو.

هاواریکی شپهزه، ترس ئامیز، نامهفهوم، له تاریکی شهوهکهدا دهنگی دایهوه. کابرای چاو پرۆش و کورتهله، به هانایهوه چوون و دایان نیشانده، ههر سیتیکیان لهویندهر مانهوه، خۆیان دایه پال ئهوه تاقه دیوارهی که هیشتا لهو سووچهدا به پیوه مابوو. چ بوو؟ چ قهوما بوو؟

ئیدی ههر تاپۆ بوو و بهدهم هاواری پر ترسهوه، به ههموو لایهکدا ههلهدهاتن. بهلام ئهوهی به لای جورماوه، که لاقی ههلیری بوو و سهری نابوو به سهر شانی پوژنامهفانه نزیکیینهکهوه، غهریب بوو، ئهوه بوو که له گهرمهی ئهوه ههراو ههنگامه و هاوار و گریه و گریاندا، گویی له قاقای پیکهین دهبوو، گویی له ئاوازی سروودیکی سوپایی دهبوو که سهدان کهس پیکهوهو به یهک دهنگ دهیانگوتهوه.

کورتهله گوتی: " کلێساکهی سانتو ئانتونیویه. لیان داوه، ویرانیان کردووه، دهوریان گرتووه."

جورما، له بهر تریفهی زهردی مانگهکه، که بهرهبره به هۆی ئهوه شنه بایهوه که له سهر پوبارهکهوه دههات، له پشت دووکهلهکهوه، وهدهر دهکهوت، تارمایی پهستگهکهی مهسیحی موبارهکی به ئهستهه بهدی دهکرد، بهلام نه بورجهکهی زهنگی کلێساکهی سانتو ئانتونیوی دهبینی و نه سهربانهکهی. کهواته ئهوه دهنگه ترسناکه لهویندهرهوه بهرز بووبوووه. هات و هاوارهکه، هی ئهوه خهڵکانه بوو که له گهڵ داروخانی کلێساکهدا کهوتبوون، کهوتبوونه ژیر دار و پهردوووهکانهوه. بهلام هیشتا نیوه گیانیکیان تیا مابوو. پوژنامهفانه نزیکیینهکه که دهستی له قهدی جورما هالاندبوو، پر به زار هاواری دهکردو پرساری دهکرد، چ قهوماوه، ئهه قاقا و سروودخوانیه چییه؟ کورتهله وهلامی دایهوه ئەمه سهربازهکانن که له خۆشیا له پیستی خۆ ناهیورن. سهربازهکان! سهربازهکان هاوار دهکهن و سروود دهلین! چۆن بهم رادهیه نزیک بوونهتهوه؟

دهنگی هورای سهرکهوتن له گویی جورمادا تیکه ل به هاوار وناله بووبوو، دهتگوت له جییهکی نزیکترهوه دپته گوی. لهوبهری ئه و سهنگهروهه که جورما بهشداری له دروستکردنیا کردبوو، ژمارهیهک سهرباز دهخولانهوه، سروودیان دهگوت، چپوای نه مابوو، بگه نه ئه و سووچهی که ئه مان، ههر سیکیان خویان تیا مات دابوو، ته نیا چهند شهقاویکیان له بهیندا مابوو. جورما، دهستی دوعاخوانی بهرز کردهوه: " خودایه، کاری بکه ههر سیکمان پیکهوه بمیرن."

ئهوهی سهیر بوو، روخانی سانتو ئانتونیو، له بری ئهوهی ئاگری شهپهکه خوش بکات، وهکو ئهوه بوو جوړه کپیهکی به شهپهکه دابی و خاوی کردبپتهوه. ئه مان بیتهوهی له جی خویان بجولین، گوییان لیوو که هات و هاواری به ئازارو ناله ونه عرهتهی سهرکهوتن بهره بهره خاو دهبووهوه، ئارامیهک بالی به سهر دنیا دا دهکیشا که دهمیک بوو، ئه و جوړه ئارامیه له ئارادا نه بوو. نه دهنگی گولله دههات نه رمبهی توپ، ته نیا لیتره و لهوی دهنگی نالین وئاخین دههات. لهوه دهچوو لایه نه شهپهکه رهکان، ئاگر بهستیان راگه یان دبی تا پشوویهک بدن. ههندیجار وای دههاته خه یال که خهوی لیکه وتبی، که بیدار دهبووهوه نهیده زانی ئاخو چرکه یهک خه وتوو یان سهعاتیک. هه موو جاریکیش خوی له هه مان په نا و له نیوان رۆژنامه فانه نزیکبینه که و کورته له دا ده بیینیوه.

جاریک چاوی به شه پفانیکی گاردی کاتولیک کهوت که به لای ئه واندا رته بوو. ئه م پیاوه عه ودالی چی بوو؟ بابه یواکیم داوای کردبوون. رۆژنامه فانه نزیکبینه که له بن لیوانه وه گوتی: " پیمگوت که تو ناتوانی بجولی." دواي که میک قه شه که ی کومبی به هه شتاو و به ناو تاریکیه که دا هات. جورما گویی لیوو به راویژیکی غه ریب دهیگوت: " بو نه هاتن؟" جورما له دلی خویدا گوتی: " پاچو."

جورما گویی له رۆژنامه فانه که بوو که وهلامی دایه وه: " جورما ماندوو، چهند جاریک بورایه وه."

بابه یواکیم، به هه مان راویژی غه ریب و بیهیچ توور به ییهک، به لام بهوپه ری نائومیدی و خه مناکییه وه گوتی: " که واته ده بی لیتره بمینیتته وه. ئیوه ههردووکتان له گه ل مندا وهرن."

گویی لیوو رۆژنامه فانه نزیکبینه که له بن لیوانه وه گوتی: " جورما لیتره بمینیتته وه؟" وهه ستیکرد کابرا هه ستاوه ته سهر پییان وئا زای به ده نی گرژ بووه.

قه شه که هاواری کرد: " بیدهنگ به. مه گه ر تو نه بووی که ده پارایته وه لیتره برۆیت؟ دهی ئه وه ئه رزو ئه وه گه ن، بو ت نییه یهک قه شه ش بکه ی. دهی، ههردووکتان بکه ونه ری."

بابه یواکیم کهوته ری. جورما یه که م که س بوو هه ستایه سهر پی، هیزی وه بهر خوی نا، به مه کوتایی به ورته ورته که ی رۆژنامه فانه که هینا: " ئاخو جورما ناتوانی... من... من... و پیی نیشاندا که له راستیا ده توانی، به راستیش هه ستایه سهر پییان و له دواي قه شه که وه کهوته ری. دواي که میک کهوته غاردان، رۆژنامه فانه که و کورته له ههر یه که دهستیکیان گرت و به ناو ویرانه کانی کلیسای سانتو ئانتونیو وکوژراو و برینداره کاندا تیده په رین، جورما هیشتا باوه ری به و شتانه نه ده کرد، که بیستبوونی.

سهیری کرد، یاروی قه شه بو خه لوه تخانه که یان ده بات، به نیو ونکه هه زار توپییه کانی سه نگر و مه ته ریزه کاندا، که پر بوون له چه کدار، تیپه رین. ده رگایهک کرایه وه، جورما له بهر رۆشنایی چراهه کی نه وتیدا (پاچو) ی بینی. دیار بوو ناوی پاچوی بردبوو و دابووی به گویی رۆژنامه فانه نزیکبینه که دا، که یه کسه ر دوو چاری نوره پژمینیکی ئه وتو بوو که لولی کرد. به لام که بابه یواکیم بو ئیره ی هینابوون له سهر داوای پاچو نه بووبوو،

چونکه پاچو، هر ئاورپيشى لینه دانه وه. ئەوان له ژوورى موریده ژنه كاندا بوون، كه وهكو ژوورى چاوه پروانى بوو و دیوار به دیواری ژووره كهی مورشیده وه بوو، جورما له درزی دیواره كه وه كه له تهخته و دیرهك دروستكرا بوو، ژنانی كۆرسی سروودخوانان و ماریا كوادرادوی بینی كه چۆکیان دادابوو، ههروهها لا پروومه تی چكۆلهی موبارهك وشیرۆی ناتوباشی ده بینی. جگه له پاچو، ئانتونیو وهونوریو فیلانوقا و خوشكانی ساردلینیاش، له و ژووره چكۆلهیه دا، له ژووری چاوه پروانیه كه دا بوون. شتیکی نااسایی، نامه فهوم، وهكو دهنگ و راویژی بابو یواکیم، به سهر و سیمای هه موویانه وه دیار بوو. پاچو بی گویدان به هاتنی ئەوان، بی گویدان به ئاماده بوونی ئەوان، سهرگه رمی قسان بوو دهگه ل ئانتونیو فیلانوقادا، هه وه ل جار گویدان له دهنگی تهقه، هه راو زه نای سهر بازه كان ده بوو، به لام نه ده بوو جارێ بچولین، ده بوو چاوه پروانی دهنگی شاور و فیتفیتو كه كان بن و ئەوسا... بكه ونه خو، راپه رن و وهكو ریوی بوی دهر بچن. پاچو بی دهنگ بوو، ئانتونیو فیلانوقا، به كه سه ره وه سه ری له قاند. پاچو، دووباره دهستی به قسان كرده وه: "به هیچ جورێ له غاردان نه وه سه تنه وه ها. ته نانه ت ئەگه ره كه كیتانیس كه وت، نابی بوه سن بو ئە وهی هه لی بسینه وه. نابی بگه ریته وه سه ری، ئیدی هه موو شتیك وه ستاوه ته سه ر ئە مه و ئیراده ی خوا. ئەگه ره پێش ئە وهی سه گه كان پێیان بزانی، بگه نه روبره كه ئیدی رزگار ده بن. به لای كه مه وه دهر فه تی رزگار بوونتان ده بی ت."

ئانتونیو فیلانوقا، به دهم نالینه وه گو تی: "به لام تو هیچ دهر فه تیکی دهر باز بوونت نابی... نه تو و نه هیچ یه كێك له وانه ی له گه لتا دین بو سه ر ئوردوی سه گه كان." خه ریک بوو ده گریا، باسکی پاچوی گرت، لیبی پارایه وه: "من نامه وئ له بیلومونته وه دهر بكه وم، به تایبه تی ئەگه ره ئە مه ببیته مایه ی تیاچوونی تو، ئیره زیاتر پێویستی به تویه تا من. پاچو، پاچو!"

پاچو، به بیزاریه وه باسکی له دهستی ئانتونیو دهرهینا و به كورتی گو تی: "ده بی بهر له سپیده، پێش ئە وهی دنیا روناك ببیته وه ئە م كاره جیه جی بكریت، كه دنیا روناك بووه وه كار له كار ده ترازێ و هیچت پیناكریت." ههنگی ئاوری له جورما، پیاوه چاو پرۆشه كه و كورته له دایه وه كه وهكو بت له جیبی خویان وه ستابوون. وهكو ئە وهی پرووی ده می له یه كێك بی، كه له وانه وه دیار نه بی و گو تی: "ئیه وش ده بی لیره برۆن، چونكه ئە وه خواستی مورشیده. هه وه ل جار به ریز و به ماته مات بو فازندا فلیا برۆن. ئیدی ده بی له شوینیکا، كه نه وچه وانیک نیشانتانی ده دات، چاوه پروانی شاور و فیتفیتو كه بن. ئەوسا به په له به ناو ئورده كه دا رت ده بن و خو ده گه یه ننه روبره كه... ههنگی به ئومیدی خوا به سه لامه تی ده په رنه وه.

بیدهنگ ده بی، ته مه شایه کی كابرای كویره موشه دهكات كه باسکی له قه دی جورما وه ریتاوه وهكو بی ناو ئاو ده له رزی، پاچو، به هه مان راویژ به ویش ده لیت: "ئیه ستا بیژمه، نهك ئەوسا، نهك ئەو كاته ی له چاوه پروانی شاوره كه دا ده بی ت. ئەگه ره ههنگی بیژمی، به خه نجه ران داتده درون. ماقوول نییه به بۆنه ی بیژمی تۆوه هه موو ئە مانه بیته گرتن. سوپاس و ستایش بو مه سیحی موبارهك مورشید."

وهختایهك سهر باز كولوز، گو یی له دهنگی ئەوان ده بی، خه ون به مورپاسیله كه ی نه قیب ئولیفراوه ده بینی، ئەم مورپاسیله كورپکی سپیكه له یه، كه ماوه یه كه كولوز ده ورو خولی ده دا، ئەم به یانیه بینی بووی كه له پشت كه له

به‌رده‌کانی نزیک روبراری (فازا - پاریس) وه خوئی هه‌لکردبوو، دانیشتبوو و دهستی به ئاو ده‌گه‌یاند، وینه‌ی ئه‌و سمت و که‌فه‌له‌ سپی و سو‌له‌ سه‌ر مؤره، به جو‌ری له یادگه‌یدا نه‌خش ده‌بیته، که له خه‌و راده‌په‌ری.

وینه‌که ئه‌وه‌نده پوون و به‌رجه‌سته و زندووه، که وانیکه‌که‌ی کولوز، ره‌پ ده‌بی و له ژیر پانتۆله‌که‌یه‌وه به‌رز ده‌بیته‌وه، له خه‌و هه‌لیده‌سه‌نی. به جو‌ری ئاره‌زووی هه‌ستاوه که وه‌ختایه‌ک گوئی له ده‌نگه‌ نزیکه‌کان ده‌بی، ویرای ئه‌وه‌ی ده‌زانی که ئه‌مه ده‌نگی خایانه‌ نه‌ک ده‌نگی نیشتمان‌په‌روه‌ران، که چی له جیاتی پر بداته تفه‌نگه‌که‌ی، خیرا دوگمه‌ی پانتۆله‌که‌ی ده‌کاته‌وه‌و به یادی سمت و که‌فه‌لی سپی و سو‌لی موراسیله‌که‌ی نه‌قیب ئولیفیراوه، ده‌که‌ویته ده‌ستپه‌ر لیدان. له ناکاوا وه‌خو دیته‌وه که له‌م ده‌شته پان و به‌رینه‌دا به تاقی ته‌نیایه و دژمن زور لیوه‌ی نزیکه، ئیدی به ته‌واوه‌تی خه‌به‌ری ده‌بیته‌وه، ئازای ئه‌ندامی ره‌ق بووه. دلی ده‌که‌ویته لیدان، خه‌ریکه له سینگیه‌وه دیته ده‌ری. لیوپولدینیو چی به‌سه‌ر هاتووه؟ لیوپولدینیان کوشتووه؟ کوشتوویانه: نها له لای عیانه که ئه‌و پاسه‌وانه ته‌نانه‌ت فریا نه‌که‌وتووه که هاواری له‌م بکات و خه‌به‌ری بکاته‌وه، ته‌نانه‌ت به‌وه‌ی نه‌زانیوه که ده‌یکوژن. لیوپولدینیو، ئه‌و سه‌ربازه‌یه، که له گه‌ل کولوزدا له‌م ده‌شته چۆله‌دا، که ئافاقیلا له روبراری (فازا - پاریس) جیا ده‌کاته‌وه ئیشکگری ده‌کرد، که که‌تیبه‌ی پیاده‌ی پینجه‌م لیره‌دا ئوردوبه‌رزی کردبوو، ئه‌و دۆسته باشه‌ بوو، که به نۆره له گه‌ل ئه‌ودا ئیشکی ده‌گرت و به‌وه زه‌حمه‌تی ئیشکی شه‌وانه‌ی له سه‌ر شان سووک کردبوو.

سه‌رده‌سته‌که‌یان ده‌لیت: "تا ده‌توانن هه‌راو زه‌نا بکه‌ن، تا دژمن وابزانن ژماره‌مان زۆره، سه‌ریان لی بشیوینن تا نه‌زانن ئاخو دین یان ده‌پوون و تا فریا نه‌که‌ون، ته‌مه‌شای سه‌مته‌ی روبراره‌که بکه‌ن و هه‌ر بیریشی لینه‌که‌نه‌وه." ده‌نگیکی دی ده‌لیت: "به‌گوته‌یه‌کی دی پا‌جو، مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه هه‌راو زه‌نای راسته‌قینه‌ بنه‌ینه‌وه؟"

کولوز، ده‌بیره‌وه ده‌چیت: "پاجو!" که‌واته پا‌جو لیره‌یه، کولوز له‌و بیابانه‌ کاکي به کاکیه‌دا راکشاوه، چوار ده‌وری شه‌رفانانه، هه‌رکه پی بزانی، بی چهند وچوون ده‌یکوژن. به‌لام وه‌ختایه‌ک ده‌زانی، یه‌کیک له سه‌رسه‌خترین چه‌ته و ریگره‌کانی کانودوس له نیو ئه‌و تاپۆیانه‌ی ده‌وربه‌ریا وه‌ستاوه، یانی ده‌کاته‌ باشترین ده‌رفه‌ت بو وه‌رگرتی خه‌لاتیکی گه‌وره، به جو‌ری جو‌ش و خرۆشی تیده‌که‌وی، که چیوای نامینی هه‌ستیت و ده‌ست بداته تفه‌نگه‌که‌ی و ئه‌و دیوه درنده‌یه بکات به قوربانی گولله‌یه‌ک. به‌م کاره ده‌بیته‌ مایه‌ی دل‌بندی و ریژی هه‌مووان، له عه‌قید مدیروسه‌وه تا ده‌گاته‌ جه‌نه‌رال ئوسکار. هه‌نگی پله‌ی عه‌ریفی ده‌ده‌نی که له میژه‌ خه‌وی پیوه ده‌بینی. له میژ بوو له به‌ره‌ی پیشه‌وه‌ی شه‌ردا بوو، ده‌می بوو، شایانی پله‌ی عه‌ریفی بوو، به‌لام به‌رپه‌سه‌کانی به‌و بیانووه سه‌خیفه‌وه، که گوایه زۆرجار به‌و حاله‌وه گیرابوو گوایه ده‌ور و خولی، سه‌ربازانی مندالکار و تازه‌ی داوه، تا بابه‌ لیزارد گوته‌نی " فیعله‌ قیزه‌ونه‌که‌یان" له گه‌لدا بکات، ئیدی له به‌ر ئه‌م فیعله‌ی، پله‌که‌یان دواخستبوو. سه‌ری وه‌رده‌گیرئی، له‌به‌ر روناکی شه‌وه ساماله‌که‌دا چاو ده‌گیرئی، تاپۆیه‌کان ده‌بینی، بیست سی نه‌فه‌ریک ده‌بن. چۆنه‌ پینان پیدا نه‌ناوه؟ چ په‌رجویه‌ک کویریایی داهینان که ئه‌و نه‌بینن؟ چاو ده‌گیرئی، هه‌ولده‌دا زامه‌ به‌ نیو بانگه‌که‌ به سه‌ر رۆخساری یه‌کیک له‌و تاپۆیانه‌وه به‌دی بکات. بیگومان ئه‌وه‌ی قسه‌ ده‌کات پا‌جویه، خه‌ریکه به شه‌رفانه‌کان ده‌لیت له جیاتی ته‌قه‌ کردن، لوله‌ دینامیته‌کان هه‌لبه‌دن، چونکه ئه‌مه هه‌راو هه‌نگامه‌ی زیاتر ده‌نیته‌وه، دووباره هه‌موویان ئاگادار ده‌کاته‌وه که تا ئه‌و شاور لینه‌دات، که‌س شاور لینه‌دات. گوئی لیده‌بی که خاترخوازیان (خواحافیزی) لیده‌کات، به‌لام خاترخوازیه‌ک که کولوز دینیته‌ پیکه‌نین: سوپاس

و ستایش بۆ مه سیحی موبارهک مورشید. دهستهی شهرفانهکان له تاریکیه کهدا بآوهی لیده کهن و به ره و ئوردوی که تیبه که دهرون و له چا و ون دهبن.

له وهی پتر ماتهل نابیت، به هر گیانه سه ریبه ک بووه راده بی، تفهنگه کهی هله دهگریت، سواری دهکات، پرو له و سه متهی شهرفانهکان بوی دهرون نیشانه دهگریته وهو تهقه دهکات. به لام په له پیتکه که ناچرکی، هرچه نده به هه موو هیزی خویه وه پلی پیدا دهنی، به لام نه چرکاوه و ناچرکی. جنیو ددهات، تف دهکات، له سوئی کوژرانی هاوړیکه یدا تووره ده بی، نازای دهله رزی، له بن لیوانه وه ده لیت: "لیوپولدینیو، له وی؟" دووباره میل دینیته وه، دیسان هه ولده ددهات تهقه بکات تا سه ربازگه کهی خویان ناگادار بکاته وه. تفهنگه کهی تهکان ددهات، به لکو کار بکات، هه ولده ددهات تفهنگه کهی تی بگه یه نی که ئیستا کاتی وهستان و گیربوون نییه، ریک له م کاته دا دهنگی چهند ته قینه وه یه ک به رزده بیته وه. عه مرت نه مینی، گه بینه سه ربازگه که. ئەمه هه له و خه تای ئەوه. خه ریکه لووله دینامیت هه لده دن، تا هاوړیکانی له خه وا بکوژن. هه ی نه حله تی: حه رامزادینه ی، زولینه، خه ریکن هه موو هاوړیکانی ده کوژن. هه مووی خه تای ئەمه.

شیت و هار بووه، نازانی چ بکات. چون ئەمانه توانیوانه بگه نه ئیره و کهس پنیان نه حه سیت؟ هویه کهی - بیگومان - له بهر ئەوه یه پاچویان له گه له، له کاندوسه وه ده رچوون، به ناو سه نگه ری نیشتمان په روه ره کاندایا ده رباز بوون، تا له پشته وه هیرشی سه ر ئوردوگا که بکن. ئاخو پاچو، به چ پشتیوانیه که وه، به بیست سی شهرفانه وه هیرشی سه ر سه ربازگه یه کی پینچ سه د نه فه ری دهکات؟ له هه موو ناوچه کانی ژیر ده سه لاتی که تیبه ی پیاده ی پینجه مدا، خه لکی به ملا و به ولادا غار ددهن، دهنگی تهقه و رمبه ی توپان له هه موو لایه که وه دی. کولوز تیا ماوه، خوشی نازانی چی به سه ر دیت؟ باشه که لئی بپرسن بوچی ئیشاره تی نه داوه، بو ته قیه کی نه کردوه، چما هاواریکی نه کردوه، یان بوچی که لیوپولدینیو کوژراوه، هیچ کاردانه وه یه کی نه بووه؟ کی به دادیا دهگه یی و له حه پس و تیه ه لدان و ترۆکردن و له کارده رکردن، ده ربازی ده کرد؟

به تووندی و تووره یی ده کیشیت به تفهنگه که یدا، گولله که ده رده په ری، گولله که به بهر لووتیا ده رده چیت، بارووتی گه رم به سه ر وچاویا ده پرژی، خوشحال ده بی که تفهنگه کهی ده که ویتته وه کار، هه مان گه شبینییه هه میشه بیبه کهی بو ده گه ریته وه. ئاخو ئەو به پیچه وانیه هه موو سه ربازه کانی دیکه وه، به دریژیایی ئەم چهند مانگه هه رگیز نه تره ی بهر نه دابوو، ته نانه ت له و کاتانه شدا که سه ربازه کان به کومهل ده کوژران و برسیه تی تهنگی پی هه لده چین، نه تره ی بهر نه ددا. به بیته وه ی بزانی چ دهکات، به و بیابانه کاکی به کاکیه دا، به ره و ئەو ئاههنگه خوینییه پی وه غاریوه دهنی که شهرفانهکان به رپایان کردبوو. چوار فیشه کی پی مابوو، هه ر چواریان به ئاسماندا ده ته قینی. له دلای خویدا ده لیت، لووله ی داغی تفهنگه کهی ده بیته به لگه که له خه وا نه بووه و شه ری کردوو. سه ره سمیک ددهات و به سه را ده که وی، ده لیت: "لیوپولدینیو؟ لیوپولدینیو؟" ده ست به هه ر چوار دهوری خویدا ده گپیت.

به لئ، خویه تی، لیوپولدینیویه. دهستی پیدا ده گپیت، تهکانی ددهات. هه ی زولینه. هه ست به تامی رشانه وه له ده میا دهکات. جله وی خوی دهگریت تا نه ریشته وه. خه نجه ریکیان به ملیا کردوو وه کو چون به رخیک سه ر ده بردی، به و ئاوایه سه ریان بریوه. وهختایه ک، ده ست دهخاته ژیر ههنگلی جه نازه که تا هه لی ببری، سه ری وه کو سه ری بوو که له به لایه کا شوړ ده بیته وه. ده لیت: "هه ی حه رامزادینه ی بی به زه یی، درنده یه" هیشتاش داخ و که سه ری کوژرانی هاوړیکه ی به ری نه دابوو که بیری له مه کردوو ئەگه ر جه نازه که ی به کولیا بدات و بو

سهر بازگه که ی بهریته وه، ههنگی نه قیب ئولیفیرا باوهر دهکات که له کاتی چوونی چهتهکاندا له خهوا نه ماوه و بهر هقانی وشهری کردووه. جهنازه که به کولیا دهدات و به له هقه لهق و بهو تاریکیه دهکه ویتته پئی. له ناو جهرگه ی ئه و تهق و توق و هات و هاواره وه که له سهر بازگه که وه بهر زده بیتته وه، گوئی له دهنگیکی تیژ دهبی که له دهنگی تهیریکی غه ریب دهچیت، زنجیره یه که دهنگی دی به دوودا دی. دهنگی شاورانه، دهبی چیمان له ژیر سهردا بی؟ چما ئه م خاینه تووند ره وانه ده پزینه ناو ئوردووه که و لووله دینامیتان ده ته قینه وه وئه وسا یه کسه رو شیتانه دهکه وته شاور لیدان؟ له ژیر باری جهنازه که ی لیوپولدینیو دا، لاره لاری پیده که وئی، بیر له وه دهکاته وه چونه، که میک بوهستی و سووکه پشوویه ک بدات.

وهختایه که له چادرهکان نزیک ده بیتته وه، سهری له وههراو ههنگامه یه ی نیو سهر بازگه که سوورده میئی: سهر بازهکان که له دهنگی ته قینه وهکان له خه و راپه ریون، کویرانه به هه موو لایه کا ته قه دهکن، هاواری ئه فسه رهکان که گهره کیانه ره وشه که کونترول بکن، به هیچ ناچی، کهس گوئیان لیناگری. له و کاته دا لیوپولدینیو، تهکانی دهدات. کولوز، به جوړی راده چله کی که جهنازه که دها به عاریدیا و به خویشی له لایه وه دهکه وئی. نا، زندوو نییه. که گیل و که ره! ئه مه کاردانه وه ی ئه و گولله یه بوو که بهر جهنازه که که وتبوو. کولوز ده بیره وه دهچی: " ئه مه جاری دوومه که ئه مشه و فریام که وتیت و گیانت رزگار کردم لیوپولدینیو." دوور نه بوو ئه و خه نجه ره به ملی ئه مدا کرابا، یان ئه م گولله یه بهر ئه م که وتبا.

"مه منونم لیوپولدینیو!" له سهر ئه رزه که راده کشیت، ده بیره وه دهچی، دوور نییه به گولله ی سهر بازانی که تیه که ی خوی بکوژری، له ناخا تووره ده بیت و له فکران راده چی، چ بکات هه ر لیتره بمینیتته وه و چاوه پروان بکات تا ته قه ده وهستی، یان به هه ر جوړی بووه، خوی بگه یه نیتته چادرهکان.

هیشتا له جیی خوی راکشاوه و له بیر ی ئه وه دایه چ بکات، له ناکاوا، له تاریکی قه دپالی ئه و شاخه وه، که خه ریکه ورده ورده روناک ده بیتته وه دوو تاپویان به دی دهکات که به ره و ئه م دین. چیاوی نه ماوه هاوار بکات: " ئه ی هاوار، فریام بکه ون."

به لام له ناکاوا بیرۆکه یه ک، دهنگه که ی له ئه وکیا خه فه دهکات. چاو زهق دهکاته وه تا بزانی ئه و دووانه جلکی عه سکه ریان له به ره یان نا، ئه وهنده چاو زهق دهکاته وه که دهسوتینه وه، به لام روناکیه که بایی ئه وه نییه، که به ته وای فهرقیان بکات. تفهنگه که ی له شانی داگرت، خه شاییکی تازه ی له کوله پشتیه که ی ده رهینا، دهیخاته سهر تفهنگه که ی، سواری دهکات، دوو زهلامه که دهگه نه دیار سهری، شتاقیان سهر باز نین. له و مه ودا له نزیکه وه ته قه له وه یان دهکات که باشتر ده بینری، له گه ل ته قه که دا هاواریکی حه یوانی له کابرا بهر زده بیتته وه و له ئه رزه که تهخت ده بیت، ئه وسا تفهنگه که ی ده وهستی، چه ند جاریک پل به په له پیتکه که یه وه ده نی و گوشاری لیده کات، فایده ی نییه ونیه.

جنیویک دهدات، خیرا جیگا که ی ده گوړی، له هه مان کاتدا تفهنگه که ی به هه ر دوو دهست بهر زده کاته وه، دوا ی یه ک چرکه دوو دلی، خوی به شه رقانی دوومه دهدات. کولوز له شه ری دهسته ویه خه دا کارامه یه، له هه موو ئه و پیشبرکیتیا نه دا که نه قیب ئولیفیرا سازی ده کرد، هه ر براوه بوو. هه ست به هه ناسه ی گه رمی کابرا دهکات که له ژیرییه وه دهچی به سهر و چاوی ئه مدا، هه ست به سهری دهکات که به میا ده کیشیت، به لام کولوز، هوشی لای شوینه دهست به سهری دهکات که به میا ده کیشیت، به لام کولوز، هوشی له لای شوینه هه ستیارهکانی حه ریفه که یه تی، دهست بو هه ر دوو باسک ودهستهکانی ده گیزیت، دهزانی که لله وه شانده که ی خه ته ر نییه،

هەرچەندە لە جەزەبەیی کۆتەکیکی کوشندە دەچێ، بەلام کوشندە نییە. خەتەر لەو کێردەدایە که بە دەستیەوێه. رێک لەو کاتەدا که مەچەکی کابرای دەدۆزیتەوێه و تووند دەیگریت، گۆیی لە دەنگی درانی پانتۆلەکەیی دەبیت و دەمی تیژی کێردیک دەچێ بە رانیا. لە کاتیکی "کولوز" ش بە کەللە بەر دەبیتە حەریفەکەیی، گازی لێدەگری و جۆینی دەدات و بە هەموو هیژ و توانای خۆیەوێه هەولەدا کابرا لە خۆی دووربخاتەوێه، ئەو دەستە بشکینیتەوێه که کێردەکەیی پێیە. دروست نازانی ئەو کیشماکیشە چەند چرکە یان خولەک یان سەعات درێژەیی کیشا، لێ لە ناکاوا هەستەکات، که هیژ و پەلامارەکانی کابرای نەیارێ سووکتر بوو، نەترەیی بەرداوه، ئەو دەستەیی تووند ئەمی گرتبوو سست بوو و خاوە دەبیتەوێه. کولوز، تەقینکی لێدەکات: "بە گان چووی، مردووی، تەواو بووی هەیی ناپاک." بەلێ، کابرای شەرپان هەرچەندە هیشتا هەر دەست و کەللە و لەقەیی دەوێشان، بەلام تەواو خاوە دەبووێه. ئەنجام کولوز، هەستەکات دەستەکانی ئازاد بوون، هەلەستیتە سەر پێیان، دەست دەداتە تەنەنگەکەیی، بەرزی دەکاتەوێه، چیاوی نەماوه قەمەکەیی(سونگی) بکا بە ورگی کابرا و خۆی بە سەریا بدات، که لە بەر هەوێلێن تیشکی رۆژا، دەم و چاوه ئاوسا و وبە کۆنە زامەکەیی دەبینی. کولوز لە کاتیکی قەمەکەیی بەرز کردووەتەوێه لە فکران رادەچێ: "پاجوویە." خیرا خیرا چاوه دەتروکینێ، هەناسە لە سەر هەناسە هەلەدەکیشیت، دەیهوێ هەوا هەلکیشی، چیاوی نەماوه سینگی بەتەقی، هاوار دەکات: "پاجو! تۆ پاجووی؟" کابرا نەمردووه، چاوی کراوهن، تەمەشای ئەم دەکات. کولوز لە خۆشیا هاوار دەکات: "پاجو؟ یانی تۆ دیلی منیت؟" شەرپانەکە هەرچەندە چاوی بریووتە ئەو، بەلام گۆی بە قەسەکانی نادات. هەولەدات کێردەکەیی بەرز بکاتەوێه. کولوز، لاق دەنیتە سەر سینگی و بە تەوس و تەشەرەوێه دەلێت: "هیشتا دەتەوێ بچەنگی؟" نەخیر یارووی حەریف گۆیی پێنادات. وەک ئەوێ... "یان دەتەوێ خۆت بکوژی پاجو." کولوز پێدەکەنی، بە شەقی کێردەکە لە دەستی سست بووی کابرا دەپەرینێ. "ئەو کاری تۆ نییە هەیی خاین، لە دەستی تۆ دەرچووه، تازە بە دەستی ئێمەییە."

بە دیل گرتنی پاجو، کاریکی قارەمانانەیی، تەنەت لە کوشتنی قارەمانانە تره. کولوز چاوه دەبیتە سەر و سیمای کابرا: دەم و چاوی ئاوساوه، رۆشاوه، بریندار بووه. بەلام ئەمیش گۆللەییەک بەرلاقی کەوتووه، پانتۆلەکەیی لە خۆینا هەلکشاوه. کولوز باوهر ناکات ئەو پیاوێ بەو جۆره لە بەر پێیدا کەوتووه پاجو بی. بۆ شەرپانەکەیی دی دەگەرێ، لەو کاتەدا کە دەبینی لە ئەرزەکەدا کەوتووه و هەر دوو دەستی بە زگیهوه گرتووه، پێدەچێ هیشتا نەمردبی، رێک لەو کاتەدا چاوی بە چەند سەربازیک دەکەوێ که خەریکن بۆ لای ئەو دین. بە هەلچوونەوێه ئاماژەیان بۆ دەکات: "ئەمە پاجوویە! من پاجوم بە دیلی گرتووه!"

سەربازەکان، دواي ئەوێ دەست لە کابرا دەدن، بۆنی دەکەن، لە سەراپای دەروانن، دواي ئەوێ یەک دوو نووکه شەقی تی هەلەدەدن، هەموویان دەگەنە ئەو قەناعەتەیی که وا باشە بە زندوویەتی بۆ لای عەقید مدیروسی بیەن - سەربازەکان بە راکیش راکیش پاجو بۆ سەربازگە کە دەبن. کولوز، پێشوازیەکی گەرمی گەرم دەکری. خیرا، هەوالەکە بلاو دەبیتەوێه که گوايە یەکیک لەو چەتانی، که هیژشیاان بۆ ئەمان کردووه، کوشتووه و پاجووی بە دیلی گرتووه، ئیدی هەمووان دین تا تەمەشای پاجو بکەن و دەستخۆشی و پیرۆزبایی لە کولوز بکەن و دەست لە ملی بکەن. بە خۆشەویستیەوێه گۆیی رادەکیشن، زەمزمەیی ئاوهکانی خۆیانی بۆ رادەگرن، ملازمیک جگەرەکەیی بۆ دادەگیرسینی. لەبن لیوانەوێه دەلێت بۆ تیاچوونی لیوولدینیو بەداخه، بەلام لەم کاتەدا گریانەکەیی لە خۆشیدایە.

عەقیدە مەدیرۆس دەیهوئ بیدینیت. وەختایەک کولوز دەگاتە بارهگای فەرماندەیی، وەکو ئەوێهە لە نیو خەو و بیداریدا بێ، توورە بوونەکەئە دوینی عەقیدە مەدیرۆسی هەر بیر نەمابوو - ئەو توورە بوونەئە کە پڕ بوو لە هەرەشە، سەرکۆنە کردن و جێبودان، کە تەنانتە مێجەرۆ ملازمەکانیش بە سەلامەتی لێی دەرنەچوون - توورە بوونەکەئە عەقیدە لە سەر ئەو بوو کە تیپی یەکەم لەو هێرشەئە بەیانی ئەو پۆژەدا بەشداری نەکردبوو کە بە تەسەوری هەمووان، دەبواوە دوا هێرش بێ و نیشتمانپەرۆەرەکان، هەر هەموو ئەو ناوچانە بگرنەووە کە هێشتا لە ژێر دەسەلاتی خاینەکاندا بوون. وا بلاو بووبوووە کە عەقیدە مەدیرۆس، دەگەل جەنەرال ئوسکارا بەشەر هاتبوو، کە گواوە ئەو نەهێشتبوو تیپی یەکەم لە هێرشەکەدا بەشداری بکات. دەیانگوت وەختایەک عەقیدە مەدیرۆس بیستبوو تیپی دووهم بە سەرکردایەتی عەقیدە گوفیا، سەنگەری خاینەکانی لە قۆلی گۆرستانەکە گرتوو، لە حەژمەتاندا فینجانی قاوەکەئە بە عاریددا کێشابوو و ورد و خاشی کردبوو. هەرۆهە دەنگۆئە وەش هەبوو، وەختایەک هێرشەکان بە سەدەمی کوشتاری زۆرۆ بەرەقانی تووندی دژمنەووە وەستابوو، عەقیدە مەدیرۆس، وەکو ئەوێهە بەو بۆنەئەووە ئاھەنگ بگێرێ، لە هەوێلێ شەووە دەستی بە براندی خواردەووە کردبوو.

بەلام کولوز، هەرکە پێ دەنیتە کوختەکەئە عەقیدە مەدیرۆسەو، هەموو ئەو شتانەئە بیر دەکەوێتەو. دەم و چاوی فەرماندەئە تیپی یەکەم لە توورەبیدا سوور دەبیتەو. بە پێچەوانەئە چاوەروانی کولوزەو، نایەتە بەر دەرگا تا پیشوازی لێبکات، لە سەر تەپڵەکیک کە قەد و نوشت دەکرا، دانیشتوو و جێئۆی بە کەسێک دەدا. هاوار بە سەر کێدا دەکات؟ بە سەر پاچو؟ کولوز، لە بەینی ئەو ئەفسەرەنەووە کە لە ژوورەکەدا وەستابوون دزە نیگایەک دەکات، پوخساری زەردی پاچو بە کۆنە برینەکەئە سەر دەم و چاویەو بەدی دەکات، کە لە بەر پێئە عەقیدە درێژاودرێژ لە سەر ئەرزەکە کەوتبوو. نەمردوو، چاوەکانی نیوہ کراوہن و کولوز کە هیچ کەسێک بایەخی پێ نادات و بە خۆیشی نازانی چما بۆ ئێرە بانگ کراوہ و پڕ بە دل حەز دەکات بە زووترین کات لێرە بڕوات. لە دلێ خۆیدا دەلێت، بیگومان سەدەمی ئەم توورەئە و دەهری بوونەئە عەقیدە، ئەو نیگا بێ پەراو و گۆساخانەئە کە لە چاوەکانی پاچو بەدی دەکات. بەلام نا، مەسەلەکە ئەمە نییە، بەکو هێرشێ سەر سەربازگەکەئە: هەژدە کەس کوژراون.

عەقیدەکە، ددان دەکوژێ، هاوار دەکات: "هەژدە! هەژدە!"، "هەرۆهە سی بریندار! ئێمە لە تیپی یەکەما، لێرە لەم پۆژە نەحەتەئە کێر بەتەقینینەووە تیپی دووهم لە شەرا بێ، ئەوسا تۆ بە خۆت و دارو دەستە بێ سەرۆەرەکەتەو، بێئە بۆ ئێرە و کاری بکەئە کوژراوی ئێمە زۆر لە هی ئەوان زیاتر بێ."

کولوز، لە دلێ خۆیدا دەلێت: "هاکا لە هورژنی گریانی دا."

ترسی لێ نیشتوو نەبادا عەقیدە بۆی دەربکەوئ کە ئەم لە خەوا ماوہ و چەتە و بێ سەر و بەرەکان دەرفەتیان هیناوە بێرەدا تێپەرن و ئەم هیچ هەوالێکی نەداو. ئەفسەرەکەئە فەرماندەئە یەک لە سەر تەپڵەکە کە رادەبیت و بە لەقە بەردەبیتە ئەرزەکە. سەر و کەللەئە ئەفسەرەکان بەرچاوی کولوز دەگرن و نایەلن بەردەم خۆی بیدینێ تا بزانی مەسەلەکە چییە. بەلام دوائە کەمیک، دووبارە دەم و چاوی شەرەقنەکە دەبینێ. جی زامە سوورەکەئە زۆرتر بوو، هەموو دەم و چاوی گرتوووەتەو، ئەو دەم و چاوەئە یەکیارچە تەپ و تۆزە. بەلام چاوەکانی هێشتا هەر کراونەتەو، بە هەمان نیگای بێ پەروا و بێ موبالاتەو. چۆراوگە خۆینیکی باریک بە دەمیا دیتە خوارەو.

کولون، شمشیریک به دهستی عهقید مدیروسه وه دهبینی، دلناییه که به نیازه جه زره بهی ره حمهت به پاجو بگه نیئت. به لام عهقید ته نیا نووکی شمشیره کهی دهخاته سهر ملی پاجو. بیده نگیه کی ته واو بالی به سهر ژووره که دا کیشا، هه مان هه یبهت و سامی ئه فسه ره کان بو (کولون) ش سیرایه تی کرد.

سهره نجام عهقید مدیروس هیور ده بیته وه. دووباره له سهر ته پله که که داده نیشیته وه، شمشیره کهی له سهر کیفه کهی داده نیئت. به توورپه یی ده لیت: "ئه گهر بتکوژم، مانای وایه چاکه یه کی گه ورهم له گه لدا کردوویت، تو خیانهت له ولاتی خوٚت کردوو، هاوالاتیانی خوٚت کوشتوو، تالانیت کردوو، پاو ورووت کردوو، هه موو جوړه تاوانیکت کردوو، هیچ سزایه ک بارته قای ئه و تاوانانه ناکاته وه که تو کردووتن."

کولون له دلی خودا ده لیت: "خو خه ریکه پیده که نی. به لئ، پاجو خه ریکه پیده که نی. سهری و ئه و تو زقاله گوشته ی به جیگای لووتیه وه ماوه ته وه به رز راگرتوو، لیوه کانی کراونه ته وه، چاوه کانی ده بریسکینه وه له هه مان کاتا پیده که نی.

عهقید مدیروس، به کاوه خوٚ ده لیت: "به قسه کانی من پیده که نی؟"

به لام توزیک دواتر راویژی دهنگی دهگوریت، چونکه روخساری پاجو، له ناکاوا وشک ده بیئت. "دکتور معایه نه ی بکه..."

نه قیب برناردو دا پونته سانوزا، ده که ویته سهر چوکان، گوئی ده نی به سینگی یاروی چه ته وه، ته مه شای چاوه کانی ده کات، نه بزی ده گریئت.

کولون، گوئی له نه قیبه که ده بی که ده لیت: "مردوو قوربان."

رهنگی عهقید مدیروس سپی هه لده گه ریئت.

دکتوره که ده لیت: "نازای به ده نی بووه به بیژنگ، سهیره به و هه موو فیشه که وه که له به ده نیایه، تا ئیستا به رگه ی گرتوو و ماوه."

کولون، ده بیره وه ده چیت: "نها نوره ی منه." چاوه چکوله و تیژ و سهوز و شینه کانی عهقید، له نیو ئه فسه ره کانه وه له و ده گه ری، دوور نییه، له هه ساتیکا ئه و پرسیاره ی لیبری که زور لیی ده ترسیئت: "چما ته قه ی ئاگادار کردنه وهت نه کرد؟" درویه که ده دوزیته وه، سویند به خوا، به گیانی دایکی ده خوا که ته قه ی کردوو، هاواری کردوو. به لام چند چرکه یه ک ده بورری و عهقید مدیروس، له سهر ته پله که که دانیشوووه و غه رقی ته مه شای جه نازه که ی کابرای چه ته یه که له دوا ده می ژیاندا، ته وسخنه ی به رووی ئه مدا داوه.

گوئی له نه قیب ئولیفیرا ده بی که ده لیت: "کولون، لیزه یه ئه زبه نی." نها وه ختیته تی. ئه فسه رکان لاده که ون، تا ریگه ی بو بکه نه وه، که بیته به رده م فه رمانده ی لیوای یه که م.

عهقید مدیروس ته مه شایه کی ده کات، هه لده ستیته سهر پییان. کولون، به دهم دله خورپه وه، ده بینی روخساری عهقید سوور هه لگه راوه، هه سته کات، به هه موو توانای خوویه وه هه ولده دا زه رده خه نه یه کی به روودا بدات. (کولون) ش به منه تباریه وه به رووی ئه وا پیده که نی.

عهقید ده پرسیت: "یانی تو ده سنگیرت کرد؟"

کولوز، ئاماده و خەبەردار دەووستی: " بەلئى ئەزبەنى. "

مدیروس، بە تووندی شمشیرەكەى خۆى بۆ کولوز درێژدەكات و دەلئیت: "هانئى کارەكەت تەواو بکە. هەر دوو چاوى دەربینە، زمانى بېرە. سەرى بېرە و توورى بده ئەو دیو مەتەریزەكانەوه، تا ئەو چەتانهى كە هیشتا ماوهن، بزائن چ چاره‌نووسىك چاوه‌روانىانه."

(٦)

وهختایەك رۆژنامه‌فانه نزیكبینەكە رۆیى، بارۆن دى كانا براقا، كە تا سەر جاده‌كە بەرپى كردبوو، سەیری كرد دنیا لە دەرەوه تاریكى تاریك بووه. لە گەرانەوه‌دا، لە بەر دەروازەى ساختمانەكەدا وهستا، پشتى بە دەرگا گەرەكەى پێشەوه دا، چاوه‌كانى نوقاندن، دەیویست هەر هەموو ئەو دیمەنە زبرو تىكەرژاوانە لە زهینی خۆدا بسرپیتەوه. خزمەتكارىك بە چرایەكى نەوتیەوه بە هەلەداوان هات: ئایا ئاغا دەیه‌وى شىوه‌كەى بۆ گەرم بکاتەوه؟ ئاغا گوتى نا، نایه‌وى. پێش ئەوهى خزمەتکارەكە مەرەخەس بکات پرسى ئەستىلا شىوى خواردووه یان نا. بەلئى، سەعاتى لەوه پێش شامى كردو ئیستا لە ژوورەكەى خۆیەتى و ئیسراحت دەكات.

بارۆن لە جیاتی ئەوهى بۆ ژوورەكەى ئەستىلا بروت كە لە نھۆمى سەرەوه بوو، هكو كەسىك بەدەم خەوه‌وه رى بکات، بەدەم گویگرتنەوه لە دەنگى پى خۆى، چوو بۆ ژوورى کارەكەى خۆى. وشەكانى ئەو گفتم و گۆیە دوور و درێژە، كە نەها بەلای ئەوه‌وه‌وه لە روانگەى ئەوه‌وه، نەك بۆنى دیالوگى لێنەدەهات، بەلكو وهكو دوو مەنەلوگى جیاوازو هاوتەریب دەهاتە بەرچاو كە هەرگیز یەكیان نەدەگرتەوه. بەنیاز نەبوو جارىكى دیکە پەيامنیرە نزیكبینەكە ببینى وقسەى لەگەل بکات. رینگەى نەدەدا دووبارە ئەو چیرۆك و واریقاتە ترسناكە بگێریتەوه، كە بیره‌وه‌رى لە نیوچوونى سەرۆت و سامانەكەى، دەسلالات سیاسیه‌كەى و هاوسەرەكەى لە لا زندوو بکاتەوه. لەبەر خۆیەوه گوتى: " تەنیا ئەستىلا گرینگە، هەموو شتىك بە قوربانى ئەو بى. " بەلئى دەیتوانى تەحەموولى هەموو زەرەر و زیانەكانى دیکە بکات و لە گەلئى رابى، بۆ باقى سالەكانى دیکەى تەمەنى، ئەوپەرى دە، پازدە سالى دى دەژیا، ئەوه‌ندەى هەبوو وهكو جارن پى بژى. خەمى ژيانى نەبوو، بە تايبەتى كە هیچ میراتگریكى نەبوو تا خەمیان لیبخوات. سەبارەت بە دەسلالاتە سیاسیه‌كەشى، كە بە باشى بیری لیدەكردەوه، خۆشحال بوو بەوهى كە خۆى لە ژیر ئەو بارە قورسە پزگار كردبوو. سیاسەت بارىك بوو كە ئەو بەخۆى چوووبوو ژیری، چونكە كەسى دى ئاماده نەبوو بچیتە ژیر ئەو بارەو بە هۆى غەباوت و نابەرپرسىاریەتى یان گەندەلى خەلكانى دیکەوه بە ملی ئەودا هاتبوو، نەك لە بەر ئەوهى لە بارى سايكۆلۆژیەوه حەزى لیدەكرد: سیاسەت هەمیشە بىزار و ماندووى دەكرد، كاریكى گەوجانە بوو، مایەى نینگەرانى و داخ و كەسەر بوو، چونك لە هەر كاریكى دیکە پتر، پەردەى لە روى كویرەوه‌رى وزەبوونى بەشەرى هەلدەمالئى. سەربارى ئەمە و ئەوهش، ژیرا و ژیر رقى لە سیاسەت دەبووه‌وه، چونكە مەیل و ئارەزووه زانستیه‌كانى خۆى فیدای سیاسەت كردبوو، ئەو مەیل و ئارەزووهى لە هەوه‌لى گەنجایەتى خۆیا هەستى پیدەكرد، كە پەپولهى دەگرت و گیا و روهكى وشكەوه بووى دەخستە بەر زەرەبىنى لىكۆلینەوه. ئەو كارەساتەى كە بە هیچ جورى نەیدەتوانى لە گەلئى رابى، ئەستىلا بوو. لە دلئى خۆیدا دەیگوت ئەو شتەى كە ئەم بەلایەى بە سەر ئەستىلادا هیتابوو، كانودوس بوو، كە چیرۆك و واریقاتىكى گەوجانەى نامەفهومی نیوان دوو لایەنى ناحالى و كەللە رەق، تووندەرەو و كۆنەپەرست بوو. ئەم هەموو پەيوەندییه‌كى خۆى لە گەل دنیاىا برى بوو و بە تەماش نەبوو، دووبارە هیچ پەيوەندییه‌ك لە گەل دنیاىا بەرقەرار بکاتەوه. رینگە بە هیچ شتىك و هیچ كەسىك نادات، ئەو سەربوورەى وهبیر بىنیتەوه.

له دلی خویدا گوتی: "رایان دهسپیږم، له رږژنامه که دا کاریکی بدهنی، کاری هه له چن وراستکردنه وه و پینداچوونه وه، په یامنیږی دادقانی، کاریکی ها که زایی وناسایی که پر به پیستی که سیکی ناسایی وه کو نه و بیت. به لام جاریکی دی نه پیشوازی ده که م و نه گوئی لیده گرم. خو نه گهر نه و کتیبه ش بنووسیت - که باوهر ناکه م بینووسیت - نای خوینمه وه."

چوو به لای دلابی مه شروبا ته که وه و پیکیکی بو خوئی تیکرد، له کاتیکا پیکه که هی به دهسته وه گرتبوو تا تونزیک گهرم ببیت، له سهر موبیله چه رمیه نهرمه که رږنیش، له سهر نه م کورسیه و به دريژایی یه ک چاره که سده، نه خشه ی رهوشی سیاسی ویلايه تی باهیای دارشتمبوو، نها له ویدا گوئی بو سه مفونیا وهارمونی زیک زیکه کانی ناو باخه که دهگرت، که ناو به ناو دهنگی ناساز و په راگنده ی قورباقانی تیکه ل ده بوو. باشه چ شتیک به و راده یه نیگه رانی ده کرد؟ نه م ههستی بی قه راریه، نه م ههسته ی ناخی ده هاروژان، وه کو نه وه ی شتیکی زهرووری و به په له ی له بیر چووبی، وه ک بلئی له چند چرکه یه کی دیدا، بویه ریکی بنجبر له ژیانیا رووبدات، زاده ی چی بوو؟ دیسان چیروک و واریقته که ی کانودوس بوو؟

هیشتا نه یوانی بوو کانودوس له هزری خوئی وه ده ربینیت: ههر له بیری مابوو. به لام نه و وینه زندووه هه ره شه نامیزه ی که له ناکاوا له بهر چاویا به رجه سته بوو بوو، شتیک نه بوو که له زاری میوانه که ی بیستبی. نه مه زاده ی وهختیک بوو که نه یاروی نزیکیین و نه نه و کاره که ره وردیله یه ی له کانودوسه وه هاتبوو و نها بوو بوو به ژنی و نه کورته له و نه هیچ یه کی که له وانه ی له کانودوس دهر باز بوو بوون، له وئی نه بوون. نه و که سه ی له و باره یه وه قسه ی بو کردبوو عه قیدی پیر، موراو بوو، که ناخرین جار، له سلفادور یه کیان بینی بوو و پیکی (نه لبورت) یان پیکه وه خواردبوو وه. موراو، نه وه ی له خاوه نی مه زرای (فورموسا) بیستبوو، که یه کی که بوو له و سهدان مه زرایانه ی که شه رفا نه کان سووتاندبوویان و ویرانیان کردبوو. نه و خاوه ن مولک و مه زرایه به بیانوی خو شه ویستی بو مولکه که ی، یان له بهر نه وه ی هیچ جیگه یه کی دیکه ی نه بوو بوی بروت له ناو مولک و مه زراکه ی خویدا مابوو وه. به دريژایی ماوه ی شه ره که له ویندهر مابوو، ئیدی له سایه ی نه و سه واو و مامه له یه ی ده گه ل سهر بازه کانداه یکرد، له ویندهر مابوو وه. وهختایه ک بیستبووی شه ر ته واو بووه و کانودوس رخواوه، ده گه ل کومه لیک کریکاری نه دارا چووبوو تا یارمه تی پیشکesh به خه لکی بکات. وهختایه ک گه یی بوونه نزیکی مه ته ریزه کانی جارانی شه رفا نه کان، سوپا له ویندهر نه مابوو - به گویره ی نه و قسانه ی عه قید موراو ده یگیرایه وه و بارون له جیی خوئی دانیشتمبوو و گوئی دهگرت - هیشتا ماوه یه کیان مابوو بگه نه چی، گوئیان له دهنگی غه ریب، زور گه وره ده بی که هه واکه ده هه ژینی. هه موو ده حه په سین، هه واکه بون بوگه نیه کی نه و توئی لینه ر زده بیته وه، که هه موو دلایان تیک هه لدیت، به لام وهختایه ک ده گه نه به رزایی و تیشه لانه کانی (نوپوسوترا بوو (و له و سه ره وه ته مه شای خواره و هیان کردبوو، که ئیدی تا چاو برکات ههر ده شتاییه کی کاکي به کاکي بوو، ههنگی بویان دهر که وتبوو که نه و دهنگه غه ریه، دهنگی بال کوتان و دهنوک وه شانندی هه زاران هه زار دال بووه، دهریایه کی بی سنوور له په له یین که وه یی نامال ره ش، هیرشیان بو سهر شتیک هیتابوو، هه موو شتیکیان ده خوارد، خو یان مږ ده کرد، له وار و ویخی شتیک ده نیشتن که نه لووله دینامیت و نه فیشه ک و نه ناگر نه یوانی بوو له ناوی ببات: ده ست ولاق، که لله سهر، بربره ی پشت، جگه روه ناو، نه و پیستانه ی به ته واوی نه سووتابوون، نها نه و بوونه و هره گوشت خورانه تیی وروکابوون و پارچه پارچه ده یانخوارد. عه قید موراو گوتبووی: "هه زاران هه زار دال". هه روه ها عه قید موراو گوتبووی وهختایه ک خاوه نی مه زرای فورموسا و کریکاره کانی، نه و دیمه نانه یان، که زیاتر له کابوس چووبوو، زور تر سابوون، ئیدی که دیتبوویان که سیک نه ماوه به خاکی بسپیږن،

و دالەکان، ئەو کارەیان، کردبوو، دەم و لووتیان گرتبوو و بلەز لەویندەر هەلاتیبوون. ئەم دیمەنە جەنجال و ترسناکە لە زەینی بارۆن دا نەخش بووبوو و دەرندەهچوو. پێش ئەوەی موراو ناچار بکات بابەتەکە بگۆڕی بە تەشەرەو گوتیبوی: "کانودوس شایستەى ئەم ئاکام و ئاقیبەتە بوو."

ئایا ئەمە نیگەرانی دەکرد، پەستی دەکرد، میشکی دەگوشی؟ ئەو هەموو دالاشەى کە بەربووبوونە جەندەکی بەشەرانی و دەیانخوارد، کانودوس بووبوو بە چنگی ئیسقان؟ لە دلی خۆیدا گوتی: "بیست و پینج دانە سال کاری کریت و دزیوی سیاسەت، لە پیناوی رزگارکردنی باهیا لە دەستی کۆمەڵیک خەلکی نەفام، کەلە رەق کە مەسئولیەتیکیان گرتبوو ئەستۆ، کە شایستەى نەبوون، ئەنجامەکەشی ئەو بوو کە بوو بە خۆراک و جەژنی قەل و دال". لەو دەمەدا، دیمەنیکى دیکەى هاتە پێش چاو، کە دیمەنى ئەو کوشتارگە گەورەیهى داپۆشی، پوخساری لاواز و کارەساتبارى ئەو بوونەوەرە کومیدیه، چاو پرۆشە، بەژن و بالا داھۆل ئاساکەى، چەناگە تیزەکەى، گویچکە شۆرەکانى، باسى خۆشەویستی و قیان و لەزەتى بۆ دەکات: "بارۆن، ئەمە گەورەترین شتی دنیاىە، تاقە شتیکیە کە مرۆف دەتوانی لە رینگایەو بەختەوهرى کەشف بکات، لە رینگایەو لە مانای بەختەوهرى تینگات." بەلێ ئەو بوو، ئەو بوو کە نیگەرانی دەکرد. قومیکى لە کونیاکەدا، ئەو ئاوە گەرمەى لە دەمیا راگرت پاشان قوتی دا، هەستی بە گەرمیەکەى کرد کە بە قورگیا چوو خوارەو.

هەستایە سەر پینان، هیشتا نەیدەزانى بە نیازی چییە، یان دەیهوئى چ بکات. بەلام هەستی دەکرد، جوولەیهکی قوول لە ناخیا هەیه، گەببوەتە حالەتیک ناچارە قەراریک بدات کە ئاکامەکەى نادیارە. چی دەکرد، دەیویست چ بکات؟ پینکە کونیاکەکەى لە سەر دۆلابى مەشروبەتەکە دانا و پۆی - هەستی بە لیدانی دلی دەکرد، دەماری لا جانگەکانى پلیمان دەدا - لە ژووری کار و نشیمەنەکەو، لە هۆلە گەورەکەو - کە لەم کاتەدا کەسى لى نەبوو و هەموو شتیکی نقومی تاریکی بوو، ئەگەر چی رۆشناییەکی کز لە چراکانى سەر شەقامەکەو دەهاتە ژوورەو - گەببە پلیمانەکانى خوارەو. تاقە چرایک رینگای سەرکەوتنى روناک دەکردەو. لە سەر نووکی پینى، زۆر بە ئەسپایی، بە جوړى خۆشى گویى لە دەنگى پینى خۆى نەدەبوو. کە گەببە سەرروى قالدەرمەکە - لە جیاتی بۆ ئاپارتمانەکەى خۆى برۆات - بى هیچ هەلۆستەیهک چوو بۆ ئەو ژوورەى کە بارۆنس لى دەخەوت، کە تەنیا پەردەیهک لەو ژوورۆچکەیهى جیا دەکردەو، کە سپاستیانا تەختەکەى هینابوو ئەویندەر، تا لە نزیکى بارۆنس بى، نەبا شەوئى ئیشى پینى ببیت. بەلام هەرکە دەستی بۆ دەسکی دەرگاگە برد، هەستیکرد رەنگە داخرابى. هەرگیز بەبى تەقول باب نەچوووبوو ئەم ژوورەو. نەخیر، دەرگاگە دانەخرابوو. وەژوورکەوت، دەرگاگەى لە دواى خۆیهو داخست، بە دواى شیشى دەرگاگەدا گەرا، دۆزییهو، دەرگاگەى شیش دا. لە جیگای خۆیهو لە بەر دەرگاگەو، روناکیە زەرد باوەکەى چرای ژووری نووستنەکەى بەدى کرد - کە بریتی بوو لە پلینتەى مۆمیک لە نیو قاپیکى بچووکى زەیتا. رۆشناییە کزەکەى بەشیکى تەختەکەى بارۆنس، چەرچەفە شینەکەى و پەردە تۆریەکانى روناک دەکردەو. بارۆن، لە جیى خۆیهو، لەبەر دەرگاگەدا، بەبیدەنگى، بە بیئەوهرى دەستی بلەرزى، دەستی بە داکەندنى جەلەکانى کرد. هەرکە خۆى داکەند، لە سەر نووکی پینى بۆ نووستنەکەى سپاستیانا.

بیئەوهرى ژنى بیدار بکاتەو، خۆى گەیانده دیار تەختە خەوهرکەى. رۆشناییەکی کەم لەم سووچەى ژوورۆچکەکەى دەدا - روناکی چرا غازیهکەى سەر جادەکە بوو، کە لە پەردەکانەو هاتبوو ژوورەو، رەنگیکى ئامال شینی پەیدا کردبوو - بارۆن، جەستە نوستووهرکەى ژنەى دەبینى کە لە سەر لا خەوتبوو و چەرچەفەکەى

سەرى گۆيى بە گۆيى ھەناسەي، بەرزو نزم دەبوو ھە. سەرى نابوو سەرى سەرىنىكى خېر. قژە دريژەكەي بە سەرى تەختە خەو ھەكەدا پەخش بوو بوو ھە، بەملا و بەولاي تەختەكەدا دارژابوو و دەگەببە سەرى ئەرزەكە. بېرى كەردەو ھە ھەرگىز سپاستياناي بە پيوو بە قژى كراو ھە نەببىنى بوو، بېرى كەردەو ھە ھەرگە قژەكەي بگاتە سەرى پيى. بە خەيال ھيئاى بەرچاوى خۆي كە ھەلبەتە جارېك لە جاران لە بەر ئاويئە و لە بەرچاوى ئەستىلادا و بۆ شوخي، قژەكەي، ھەكو چارشىويكى ئاوريشم بە سەراپاي خويدا داو. ئەم ويناى بەر بەرە ئارەزوو نوستوو ھەكەي بېدار كەردەو. دەستى بۆ ناو گەلئى خۆي برد، دەستى لە دەبەكەي دا، ھيشتا خاو بوو، بەلام باي تيگەرا بوو ولە ھەستاندا بوو، وردە وردە ھەستا، ئارەزوو زۆرى بۆ ھيئا، لە كاتيكا دەچوو پيشەو، ئەو شتەي بېر چوو ھەكەي لىي دەترسا - تۆ بليى كاردانەو ھەي كارەكەرەكە چى بى؟ ئەگەر سپاستيانا بېدار بېتتەو ھە ھاوار بكات، ھەلوئىستى ئەستىلا چ دەبېت؟ لە ناكاوا سىماي گاليليو گالى ھاتە بەرچاو، ھەمان سامى داھولئى ھەبوو، ئەو سوئىدى پاكداوئىنى و بەلئىنەي بېرکەوتەو ھەكە ئەو پياو ھە شوپشگېرە بە خۆي دابوو، كە ھەموو توانايەكەي خۆي بۆ ئەو شتە تەرخان بكات كە بە لاي ئەو ھەكە لە ھەر شتېكى دى بالاتر بوو: واتە زانست و كردار. لە دلئى خويدا گوتى: "منيش ھەكو ئەو كەر بووم." بەبېئەو ھەي سوئىدى خواربى، زەمانىكى دوور و دريژ، خۆي لە ھەر لەزەت و رابواردنىك مەحرۇم كەردبوو، ئەو ھەش لە بەر خاترى ئەو كارە كرىتەي، كە بوو مایەي بەدبەختى و نەگبەتى ئەو و ژنەي كە لە ھەموو كەسىكى ئەم دنيايەي خۆشتر دەويست.

بېھېچ بېر كەردنەو ھەكە، خۆبەخۆ، دانەوييەو ھە لە قەراخ تەختە خەو ھەكە رۆنىشت، ھەردوو دەستى جولاند، دەستىكى بۆ ژيەرەو ھە برد تا چەرچەفەكە لە سەرى بەدەنى سپاستيانا لابرېت و دەستەكەي دىكەي نايە سەرى دەمى تا نەيەلئىت ھاوار بكات. ژنەي تايىن خۆي گەرمۆلە كرد، بەدەنى گەرز بوو، چاوى ھەلئىئا، ھەناسەي گەرمى سپاستيانا، چوو بە سەرى و چاوي. ھەرگىز ئەو ھەندە لئو ھەي نزيك نەبوو بوو، يەكسەر ھەستى كرد، دەبەكەي ژيايەو ھە، ھەستى كرد، گونەكانى ماون و لە جيى خۇدان، لە ناولنگيا دەژيئەو ھە. سپاستيانا نەيدەتوانى ھاوار بكات: بە دەنگىكى نەوي، كە بە ئاستەم لە زارى دەردەچوو، ھاواری دەكرد، ھەوای دەمى، لە دەستى بارۆنى دەدا كە بە دوورى يەك ئىنج لە سەرى زارى ئەوي راکرتبوو.

لەبن لئوانەو ھە گوتى: "ھاوار مەكە، باشتر وايە ھاوار نەكەي."

گويى لە دەنگى خۆي بوو، كە دەيگوت: "تكاىە ھاوار مەكە." دەنگى دەلەرزى، ئەم لەرزىنە ھە دوو دلئى نەبوو، بەلكو ھە ئەنگىزەي شەھوت و ئارەزوو بوو، بەو دەستەي كە چەرچەفەكەي لە سەرى لابرېبوو، كەوتە نەوازشى مەكەكانى سپاستيانا، كە دوگمەي مەكسىيەكەي لە خوارەو ھە تا سەرى داخستبوو: مەكەكانى گەورە، ھاوسەنگ، قەلەو بوون، قەلەوتر لە ھەي ژنيك كە تەمەنى لە چل سالىا بى. ھەستى كرد، گوي مەكەكانى گەرز دەبن و لە سەرماو، لە ژيەر قامەكانيا دەلەرزى، دەستى بە سەرى لووتيا، ھەنيە و برۆكانى، بەسەر لئو ھەكە ھيئا، ئەنجام دەستى خستە ناو قژەكەي و بە ئارامى، تئو ھەي پيچا. لەو ماو ھەدا ويستى بە بزەيەك ئەو ترسە گەورەيە لە خۆي بېرەويئىتەو ھەكە لە نىگا سەرگەردان و گازندە ئاميزەكانى ژنەي تايئىدا بەدى كرد.

لەو كاتەدا سەرى گونەكانى بە لئو دەمالئى گوتى: "دەبوايە زۆر زووتر ئەم كارەم بگردايە. دەبوايە لە يەكەم رۆژەو ھەكە ئارەزووم كەردبوو، بمركدبايە. ھەم خۆم شادتر دەبووم و، ھەم ئەستىلاش شاد دەبوو ھەم تۆش."

پوخساری نزیك كردهوه، دهیویست لیوی ژنه بمژیت، بهلام ژنهی تاین خوی رادهپسكاند، دهیویست خوی له دهستی دهرباز بكات، له كاتیکا تكا و رچای له چاوانی ژنهی تاین دهخویندهوه، گوئی لیبوو، لهبن لیوانهوه دهلیت: " تكایه، توئهو شتهی كه خوشت دهوی، تكات لیدهكه... خانم... خانم."

گوئی له دهنگی خوی بوو كه دهیگوت: " خانم لهویندهوه من ئهوم له تو خوشتر دهوی." ههستیگرد ئهوه دهنگه، دهنگی كهسیکی دییه، بهلام ئهوه ههموو هوشی له كوشیا بوو، له لای ئهوه دهعبایه بوو - كه تهواو هاروژا بوو - رهپ، رهق و تهپ، حازر و ئاماده، ساجی دهسمی. " من ئهه كاره له بهر خاتری ئهویش دهكهه. ههچهنده رهنگه تو له مهبهستی من تینهگی."

دوگمهکانی ماکسیهکهی دوزییهوه، بهدهم نهوازشی مهکهکانیهوه كهوته ترازاندنی دوگمهکانی، یهك یهك كردهوه، به دهستهکهی دیکهی پشتی ملی سپاستیانای گرت، ناچاری كرد سهری وهرچهرخیتی و لیوهکانی بکاته ئهه. ههستیگرد لیوهکانی ساردن وهکو سههول، تووند ههلیقورتاندوون، دیقهتی دا ددانه چۆقهی پیکهوتوه، سهراپای دهلهززی، له ماوهی چهند چرکهیهکدا له ئارهقهدا ههلكشا.

بارون، به راویژیک، كه به دهگمهن له ژیانیا دهگهله خزمهتكار و كویلهکانیا، ئهه كاتانهی كه كولهدار بوو، به كاری هینابوو، ئهمری پیکرد: " دهمت بکهوه. دهنا ئهگهه ناچارم بکهی به توپزی پیتی دهكهمهوه."

ههستیگرد كارهكهرهكه به گوئی دهكات - ئیدی به حوكمی ترس یان غهریزهی خوپاراستن بوو كه له دیر زهمانهوه له ناخیا ریشاژو بووبوو، یان به حوكمی ئهه سوننهت وعادهته دیرینه بوو كه راویژی ئامرانهی بارون وهبیری هینایهوه - ههچهنده، به ترس و بیزارییهکی زورهوه چارهی دابوو به یهكا، بهلام بارون باکی بهه شته نهبوو، له كاتیکا زمانی به زور له دهمییا دهگیرا تا دهمی ئاو بكات و ههولیدا، ههچونی بووه توژی له لیکاههکی دهمی برژیته دهمییهوهه ئهوسا ههلی بمژیتهوهه ههچي خهه و پهژارهیهکی ژیانیهه بهبای بدات. بهدهم ئهه كارهوه دوگمهکانی مهكسیهکهی دهكردهوهه ههولیدهه له بهریا دایبكهنی. بهلام وپرای ئهوهی روح و زاری سپاستیانا رادهستی ئهه بووبوون، بهلام جهستهی، وپرای ترس، ترسیکی گهورهتر، لهوهی ملكهچی به دریژا، له ههنبهه هر دهسهلاتاریكا، فیزی كردهوو، ههه مقاومهی دهكردهه وهولیدهه، بهرگری لهه شته بكات كه بارون دهیویست به خورتی لی زهوت بكات. هیشتا بهدهنی گرموله كردهوو، ئازای گرژ بووبوو، بارون له سهه تهخته خهوهكه راکشابوو وههولیدهه له ههمیزی بگری، ههستیگرد باسکهکانی سپاستیانا، ریگهی نادهن، كردهونی به قههغان و لهشی خوی پی دهپاریزی، گوئی له سپاستیانا بوو كه بهدهنگی پارانوهه ئامیز، چپه ئاسا شتیك دهلیت، دلنیا بوو كه دهستی به گریان كرد. ئیدی ههموو ههولیکی بارون بو ئهوه بوو كه مهكسیهکهی، كه له شانی گیر بووبوو، لهبهری دابمالي. توانی باسکیکی له ناوقهدی بئالینی و بولای خوی رای بکیشیت، ناچاری بكات جهستهی به جهستهیهوه جووت بكات، به دهستهکهی دیکهی بهردهوام بوو كه مهكسیهکهی لهبهه دابكهنی، دواي كیشماکیشیکی زور - كه خویشی نهیزانی چهندی خایاند - كه لهه ماوهیهه، سات به سات، له گههرمهی بگرهه و بهردهكهه، زیاتر ئارهزووی دههروژا، ئهه نجام توانی خوی به سهه سپاستیانادا بدات. له كاتیکا بارون ههولیدهه به لاقیکی، ههه دوو لاقی سپاستیانا، بکاتهوهه كه تووند، وهکو ئهوهی پیکهوهه لهحیم كرابن، پیکهوهی نووساندبوون، به تامهزروییهوهه گهردنی، شانیهکانی، سینیکی ماچ دهكردهه و له سهه مهکهکانی دههوستا. ههستیگرد خهریکه به سهه ئهه جهسته بهرین، فینك، نههروهه، كه له جهستهی دهخشی، رهههت ببیت، چاوی نوقاندو ههولیدا رهههت نهبی، ئیدی دریژاودریژ له پال جهستهی سپاستیانادا راکشا،

نه‌وازشی ده‌کرد، بۆنی ده‌کرد، سمت و‌که‌فهلّی، رانی، زکی ماچ ده‌کرد... به هەر دوو ده‌ستی، به چه‌ناگه‌ی، له کاتی‌کا سپاستیانا ده‌گریا، گوشاری لیده‌کرد، تا توانی به ئاسته‌م رانه‌کانی پیتی‌کاته‌وه. له کاتی‌کا به تاسه‌وه ماچی ده‌کرد، ئیدی گه‌بیه سه‌رمه‌ستی‌ه‌کی ئه‌وتۆ، که له هەرچی خه‌م و په‌ژاره‌ی دنیا هه‌یه، له هه‌موو ئه‌و خه‌یالانه‌ی که وه‌کو خۆره دابوویه ژیا‌نی و زه‌ره زه‌ره ده‌یخوارد رزگاری کرد. ریک له‌م کاته‌دا هه‌ستی به گوشاری سووکی قامکانیک له سه‌ر پشتی خۆی کرد. سه‌ری وه‌رگێرا، پێشوه‌خته ده‌یزانی کئ له پشت خۆیه‌وه ده‌بینی: ئه‌ستیلا له‌وئ وه‌ستابوو و ته‌مه‌شای ده‌کرد.

بارۆن، به راویژیکی میهرئامیزه‌وه گو‌تی: "ئه‌ستیلا‌ی گیانه‌که‌م، عازیزه‌که‌م..." هه‌ستی‌کرد لیکه‌که‌ی ده‌می به‌ره‌و لیوه‌کانی داچۆرا، هیشتا به هەر دوو ئانی‌شکی لاقی کاره‌که‌ره‌که‌ی کردبووه‌وه: "له هه‌موو شتیکی ئه‌م دنیا‌یه زیاترم خۆشده‌وی. بۆیه ئه‌م کاره ده‌که‌م چونکه له میژه ئاره‌زووی ده‌که‌م. له خۆشه‌ویستی تۆ ئاره‌زووم لێی بوو، ده‌مویست له تۆ نزیکتر بم گیانه‌که‌م."

هه‌ستی کرد، ئازای به‌ده‌نی سپاستیانا ده‌له‌رزئ، گو‌یی له ده‌نگی گریه و هه‌نسک هه‌لدانی بوو. هەر دوو ده‌ستی خستبووه سه‌ر ده‌م و چاوی. ژنه‌که‌ی خۆی بینی که له‌وینده‌ر، بئ جووله‌ وه‌ستابوو و ته‌مه‌شای ئه‌می ده‌کرد. بارۆنس، ترس و توورپه‌یی و په‌شوکاوی پێوه دیار نه‌بوو، ته‌نیا که‌میک حه‌په‌سابوو و هه‌چی دی. جلکی خه‌وی له به‌ردا بوو، هینده ته‌نک بوو، بارۆن، له‌به‌ر رۆشنا‌ییه کزه‌که‌دا، ئه‌ندامی ناسک و هاوسه‌نگی له‌شه جوانه‌که‌ی ده‌بینی که تیپه‌رپوونی رۆژگار نه‌یشیواندبوو، وه‌کو جارن، به هه‌مان ده‌قی جوانی جارانه‌وه ما‌بوو، قژه زه‌رده‌که‌ی یه‌ک داوی سپی تینه‌که‌وتبوو، تو‌ریکی له سه‌ر کردبوو، که چه‌ند داویکی په‌راگه‌نده‌ی لیوه هاتبووه ده‌ری. ئه‌وه‌نده‌ی چاوی بری ده‌کرد، هه‌چ شوینه‌واریکی ئه‌و چرچه‌ی به‌سه‌ر هه‌نیه‌یه‌وه به‌دی نه‌کرد، که هه‌رکاتی ئه‌ستیلا توورپه‌ و بیزار بوایه ده‌نیشته سه‌ر هه‌نیه‌ی و بۆی نه‌ده‌شارایه‌وه. په‌ست و توورپه نه‌بوو، لیوه‌کانی به ئاسته‌م لیکدی ترازابوون، جو‌ریک له کونجکاوی و سه‌رسامیه‌کی هیدی به چاوه‌کانیه‌وه دیار بوو، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌م به‌ینه‌دا تازه بوو – هه‌رچه‌نده ئاماژه‌یه‌کی که‌م بوو – ئه‌و بایه‌خدانه بوو که به ده‌ره‌وه‌ی خۆی ده‌دا. ئاخ‌ر بارۆن، له‌و شه‌وه‌ی کالومبی به‌ دواوه، جگه له بئ موبالاتی، گو‌شه‌گیری و پاشه‌کشه‌ی روح، هه‌چ شتیکی دیکه‌ی له چاوانی هاوسه‌ره‌که‌یدا نه‌بینی بوو. به‌لام ره‌نگه زه‌رده‌که‌ی ئه‌ستیلا نها زه‌قتر دیاربوو، ئیدی ره‌نگه به هۆی رۆشنا‌ییه کزه زه‌ردباوه‌که‌وه بووبئ، یان به سه‌ده‌می ئه‌و هه‌لو‌یسته‌وه بووبئ که ژنه‌ی ناقبری له‌و ده‌مه‌دا تیا‌یدا ده‌ژیا. بارۆن هه‌ستی به ته‌نگه نه‌فه‌سه‌یه‌ک ده‌کرد که خه‌ریک بوو ده‌ی خنکاند، چیوا‌ی نه‌ما‌بوو ده‌ست به‌ گریان بکات. ته‌نیا پێیه په‌تیه‌کانی ئه‌ستیلا‌ی، له سه‌ر پارکیته بریقه‌داره‌که‌ی ژووره‌که‌دا بینی. که‌وته سه‌ر چۆکان و به عه‌شق و خۆشه‌ویستی‌یه‌وه دانه‌وییه‌وه‌وه که‌وته رامووسانی پێی ژنه‌که‌ی. به‌ده‌م ماچکردنی قامک، نینۆک و پاژنه‌ی پێیه‌کانیه‌وه، له‌بن لیوانه‌وه و به‌وپه‌ری سو‌ز و گودازه‌وه ده‌یگوت که چه‌ند جوانه، شایسته‌ی ئه‌وپه‌ری ستایشه، جوانی وه‌کو ئه‌و نه‌بووه و نابیته‌وه، شایسته‌ی ئه‌وپه‌ری پێزه، شایسته‌ی په‌رستن و عیباده‌ته، چونکه به‌ درێژایی سالانی ژیا‌نی هاوبه‌شیان، ئه‌وه‌نده‌ی له‌زه‌ت پئ به‌خشیوه، که به هه‌چ شتیکی ئه‌و چاکه‌یه‌ی نادریته‌وه.

به‌لام بارۆنس له جیی خۆی نه‌جولا. له گه‌رمه‌ی ئه‌و پئ ماچکردنه‌دا، که لیوی ده‌گواسته‌وه بۆ پاژنه ناسکه‌کانی، بارۆن هه‌ستی‌کرد ژنه‌که‌ی جووله‌یه‌کی کرد، یه‌کسه‌ر سه‌ری هه‌لپری و بینی ئه‌و ده‌سته‌ی که تو‌زئ له‌وه‌پیش به پشتیا هینرابوو، به کاوه‌خۆ، به هه‌مان حاله‌تی ئاسایی و ئارامی و یه‌کنه‌وا‌ییه‌وه، که له خه‌سله‌ته‌کانی ره‌فتار و گو‌فتاری ئه‌ستیلا بوو، دووباره به‌ره‌و ئه‌و درێژکراوه. ده‌سته‌که له سه‌ر قژی نیشته‌وه و له‌وینده‌ر ئارامی گرت...

دهستیک میهری لیدهباری، هینده روح نهواز بوو، که بارونی منتهبار کرد، چونکه هیچ نیشانه‌یه‌کی دژمنایه‌تی یان سه‌رزهنشتی پیوه دیارنه‌بوو، به‌لکو به پیچه‌وانه‌وه، پرمیهر، دلوقانی ولیبورده‌یی بوو. ئاره‌زووه سه‌رکیشه‌که‌ی بارون که له به‌ردهم هاوسه‌ره‌که‌یا به ته‌واوی دامرکابووه‌وه، سهر له نوی هه‌ستایه‌وه و بارون هه‌ستیکرد ده‌عباکه‌ی دووباره ره‌پ ده‌بیته‌وه. دهستی ئه‌ستیلا‌ی گرت، که‌وته ماچکردنی، به بیئه‌وه‌ی دهستی به‌ربدات، دووباره ئاوری لای ته‌خته خه‌وه‌که‌ی دایه‌وه، سپاستیانا هیشتا خوی گرموله‌ کردبوو و دهستی به‌دهم و چاویه‌وه گرتبوو، دهسته ئازاده‌که‌ی دریز کرد و خستیه ژیرسکییه‌وه.

به‌دهنگیکی شپرزوه له‌رزوک، پچرپچر گوتی: "هه‌میشه‌هه‌زم ده‌کرد بیکه‌م به‌شهریکی تو ئازیزه‌که‌م. به‌لام نه‌ده‌ویرام، ده‌ترسام بت ره‌نجیتم، هه‌ستت بریندار بکه‌م. به‌لام هه‌له‌ بووم، وانیه‌؟ تو نه‌ده‌ره‌نجایت و نه‌هه‌ستت بریندار ده‌بوو؟ نه‌ناره‌حعت ده‌بوویت و زور ئاسایی قه‌بوولت ده‌کرد، خوشحال ده‌بوویت؟ به‌و چاوه‌وه سه‌یرت ده‌کرد که‌ئه‌مه ریگه‌یه‌کی دییه‌ تا بیسه‌لمینم که‌چه‌ندم خوشده‌وی. وانیه‌ ئه‌ستیلا؟"

ئه‌ستیلا هیشتا به‌و ده‌قه‌وه ته‌مه‌شای ده‌کرد، نه‌توره‌بوو و نه‌هه‌په‌سابوو، به‌لکو به‌هه‌مان ئه‌و ئارامیه‌وه که‌له‌م چهند مانگه‌ی دوا‌ییدا خوی پیوه گرتبوو، ته‌مه‌شای ده‌کرد. بارون دوا‌ی توزیک بینی ئاوری دایه‌وه تا ته‌مه‌شای سپاستیانا بکات که‌هیشتا هه‌ر خوی گرموله‌ کردبوو وده‌گریا. بینی نیگای ئه‌ستیلا که‌تا ئه‌و ده‌مه‌ بی‌موبالات بوو، خه‌ریکه‌نهرم و دلوقان ده‌بیت. دهستی بارونسی به‌ردا. سه‌یری کرد ئه‌ستیلا چهند هه‌نگاویکی بو سه‌رووی ته‌خته‌خه‌وه‌که‌نا، له‌قه‌راخ ته‌خته‌خه‌وه‌که‌رؤنیش، دهستی به‌هه‌مان ناسکی هه‌میشه‌بیه‌وه، که‌بارون زوری به‌دل بوو، دریزکرد و ده‌م و چاوی سپاستیانای به‌وپه‌ری پاریزه‌وه له‌نیو هه‌ر دوو ده‌ستیا گرت، وه‌کو ئه‌وه‌ی بترسی نه‌بادا بشکیت. بارون نه‌یده‌ویست له‌وه‌ی زیاتر هیچ شتیکی دی‌بدینیت. ئاره‌زووه‌که‌ی ئه‌مجاره به‌جو‌ره تووره‌بیه‌کی شیتانه‌وه سه‌ری هه‌لدا، بارون به‌لای سپاستیاناه‌دانه‌وییه‌وه، هه‌ولی دها به‌توپزی لنگی لیکدی بلاوبکاته‌وه، ناچاری بکات راسته‌وراست پال بکه‌وی، تا بتوانی به‌ئاسانی له‌سه‌ر راموسان و هه‌لمژین و لسته‌وه‌ی به‌رده‌وام بیت. ماوه‌یه‌کی زور به‌و ده‌قه‌وه‌مایه‌وه، چاوی نوقاندبوون، مه‌ستی ئاره‌زوو بوو، که‌هه‌ستیکرد ناتوانی به‌سه‌ر ئاره‌زووی خویدا زال بی، هه‌ستا و سه‌رکه‌وته سه‌ر ته‌خته‌که‌و خوی دا به‌سه‌ر سپاستیانادا، به‌لاقیکی، هه‌ر دوو لاقی سپاستیانای لیکدی بلاوکردنه‌وه، دهستی گیرا، توانی بوی تیخات، به‌لام له‌جیاتی له‌زه‌ت، تووشی ئازار بوو. گوئی له‌سپاستیانا بوو ده‌ینالاند، ئیدی بارون توانی له‌وساته‌جه‌نجاله‌دا که‌وای هه‌سته‌ده‌کرد ژیان له‌ناو گه‌لیه‌وه خه‌ریکه‌ده‌ته‌قیته‌وه، بارونس بدینی که‌هیشتا ده‌م و چاوی سپاستیانای له‌نیو هه‌ر دوو ده‌ستیا گرتبوو و به‌وپه‌ری نهرمی و دلوقانی سه‌یری ده‌کرد و فووی له‌هه‌نیه‌ی ده‌کرد، تا ئه‌و داوه‌قژانه لابدات که‌به‌نیو چه‌وانیه‌وه نووسابوون.

دوا‌ی ئه‌وه به‌چهند سه‌عاتیک، پاش ئه‌وه‌ی هه‌موو شتیکی ته‌واو بووبوو، بارون، وه‌کو ئه‌وه‌ی شتیکی یان که‌سیک خه‌به‌ری کردبیته‌وه، چاوی کردنه‌وه. روناکی سپیده له‌ناو ژووره‌که‌ی دها و گوئی به‌ئاوازی مه‌لان و هاژه‌ی ده‌ریا ده‌زرینگایه‌وه.

رابوو، له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی سپاستیانا، که‌به‌تاقی ته‌نیا له‌سه‌ری خه‌وتبوو، دانیش، ئه‌وسا هه‌ستا، چه‌رچه‌فه‌که‌ی له‌ئه‌رزه‌که‌هه‌لگرت و خوی تیوه‌پنچا، چهند هه‌نگاویکی به‌ره‌و ژووره‌که‌ی ئه‌ستیلا نا. ئه‌ستیلا و سپاستیانا، پیکه‌وه، که‌میک دوور له‌یه‌کدی له‌سه‌ر ته‌ختیکی گه‌وره‌نوستبوون، بارن، به‌هه‌ستیکی گونگه‌وه له‌وینده‌ر وه‌ستا و له‌پشت کولله‌که‌ی ده‌وری ته‌خته‌که‌وه که‌وته ته‌مه‌شاکردنیان. هه‌ستی به‌دلوقانی و دلته‌نگی

و منه تبارییه کی گونگ کرد. به ره و هه وهله رۆیی که دویشه و له ویندهر جله کانی داکه ندبوو و خوی گۆری بوو، که به پاره وه که دا ده روات چاوی به دیمه نی که نداوه که ده که وی، که تیشکی هه تاوه که لیبی دها و له دووره وه له کلپه ی ناگر ده چیت. هه وه دیمه نیک بوو که جاره های جار دیتبووی و لیبی بیزار نه ده بوو: سلقادور له کاتی خور هه لاتن و خورئاوا بوونا. چوو بو بانیزه که و نوقمی ته مه شای هه وه دیمه نه به شکویه بوو: سه وزاییه توخه که ی گرافی (دورگه) ئیتاپاریکا، جوانی و سپیه تی که شتی و به له مین چارۆکه دار که به ره و قولایی ده ریا که ده چون، ئاسمانی شین و ئاوه سه وز باوه که، له فاسیله و مه و دایه کی نزیکه وه، له به رده م هه ودا، به خه یال هه وه خه لکانه ی دینایه به ر چاو که له نیو خانوه سه ر به قرمیده کانه وه راده بوون، تا ده ست به ژیا نی رۆتینی رۆژانه ی خو بکه ن. به یادی جارانه وه، جارانی به خو شی و ناخوشیه کانی وه، که وته ته مه شای سه ربانی گه ره که کانی دستیر و نازارت، تا مالی کۆنه هاوړی سیاسیه کانی خوی بناسیته وه، هه وه هاوړییانه ی که له م رۆژانه دا، ئیدی نه یده بینین: مالی بارون دی کوتقی، بارون دی ماکاوایا، فایکونت دی ساو لورنسو، بارون دی ساو فرانسیسکو، مارکیز دی بارباسینا، بارون دی مارو گوگیه، کونت دی سیرگی میریم، فایکونت دی ئولیفیرا. نیگای به هر گوشه و که ناریکی شاردا ده گیزا: سه ربانی په یمانگای لاهوتی و، ئاس لادیراس، یه کپارچه سه وزه گیا بوو، قوتابخانه کۆنه که ی یه سوعیان، بالارۆ هایدورلیکیه که، گومرکخانه که. ماوه یه کی زور له ویندهر وه ستابوو ته مه شای ره نگدانه وه ی تیشکی خوری، به سه ر به رده زیړینه کانی کلیسای (نوسا سینورا داکونسایاودی پرایا) وه ده کرد. هه م به رده نه قاری و لوسانه، ده ریاوانانی باوه ردار له پرتوگاله وه هینابوویان و پیشکه ش به پاکیزه ی پیروزیان کردبوو. بارون، هه رچه نده به چاو نه یده بینی، به لام به مه زنده و خه یال هه وه ی دینایه به رچاوی خوی که بازار ی ماسی فرۆشانی که ناراوه که له م کاتی به یانییه دا، چند جه نجاله. به لام له ناکاوا شتی که له م به یینه دا سه رنجی پاکیشا و له سه ره وه خوی به سه ر موچه جهره کاندانا دانه واندوه و به دیقته له و شته ورد بووه وه.

دوای توزیک، بو ژووره که گه رایه وه و چوو به سوړاخی هه وه سه ندووقه چه کمه چه داره وه، که ده یزانی هه ستیلا دووربینه چکوله که ی له ویندهر داده نی، هه وه دووربینه ی، که ده چوو بو شانۆ له گه ل خویدا ده بیرد.

دووباره بو بانیزه که گه رایه وه، حایرو چه په ساو مژوولی ته مه شا کردن بوو. به لئ، به له میکی زور به سه ر ئاوه که وه بوون، خه ریک بوون له و مه و دایه ی نیوان دورگه ی ئیتاپاریکا و قه لای ساومارسیلودا، گول و شکوفه یان هه لده دایه ده ریا که وه هه م و ئاماژه ی خاچیان به سه ر خو دا ده کیشا. هه رچه نده بارون گوئی له ده نگیان نه بوو، به لام دلنیا بوو، خه لکه که ی نیو به له مه کان دوعایان ده خویند یان گورانیان ده چری.

شیرۆی ناتوبا، ده بیستی که هه مړۆ، رۆژی یه که می ئوکتوبه ره؛ ده کاته رۆژی له دایک بوونی چکوله ی موباره ک و سه ربازان له سی قوله وه په لاماری کانودوس دده ن و له هه ولی هه وده ان سه نگره کانی (مادره ئیگرژا) و ساویدرو و هه روه ها سه نگره که ی مه سیحی موباره ک ته فر وتونا بکه ن. به لام هه وه شته ی له که لله زه لام و قژنه که ی هه ودا ده زرینگیه وه شتیکی دیکه بوو: سه ری پاچو، به چاوانی ده رهاگ و زمان و گوئی برآوه وه، چند سه عاتیک بوو، خرابووه سه ر قازوختیک و، له دیار سه نگره ی سه گه کان له فازندا فلایا، له هه رزه که چه قینرابوو. پاچویان کوشتبوو. دیاره هه موو هه وانه ش که له گه ل هه ودا ده زیان کردبووه ناو ئوردووی کافره کان تا فریای مالباتی فیلانوقا و غه واره کان بکه ون و له کانودوس ده ربازیان بکه ن، کوژراون، دیاره هه وانه شیان

ئەشكەنجه داوهو ئەتكيان كرددون. ئاخۆ چەندى پىدەچى تا هەمان بەلا بە سەرى ئەو و داكى پياوان و هەموو ژنانى سروودخوان، كە نها چۆكيان دادابوو و نويز و نزايران بۆ روحي شەهيد پاچو، دەخويند؟

لە دەرەوه دەنگى تەقە و هەرا و زەنا دەهات، شيرۆى ناتوبا گووى تەپ بووبوو، لەو دەمەدا ئەبوت جواو، دەرگا چكۆلەكەى خەلۆتەخانهكە دەكاتەوه.

داروغەى شار، بە هەردوو دەست ئاماژەيان بۆ دەكات و هاواريان ليدەكات: "خيرا وەرەنە دەرەوه، وەرەنە دەرى. بە غار برۆن بۆ پەرسنگەكەى مەسىحى موبارەك، دەى بەپەلە!"

بە هەشتاوپىچ دەكاتەوه، لە نيو ئەو تەپ و تۆزەدا، كە دەگەل ئەودا، دەچىتە خەلۆتەخانهكەوه، لە چاوان دەبىت. شيرۆى ناتوبا فرىاى ترسان، هزرين، مەزەندە ليدان ناكەوى. هاوارەكەى ئەبوت جواو، ژنانى سروودخوان رادەپەرىنى، بەرەو دەرگا تاو دەدن، هەندىكيان هاوار دەكەن، هەندىكيان نيشانەى خاچ دەكىشن، لە پەلەپەلى خۆياندا ئەو دەلەك دەدن، دەكەويتە لاوه، رىك دەكىشن بە ديوارەكەدا، دەستكىشه چەرمەكانى كوان؟ ئەدى پاتاوه چەرمەكانى، كە بە بى ئەوانە نەيدەتوانى كەمترين مەسافە برۆات و دەست و پىي بريندار نەبى؟ بە كويرة كویر، هەموو ژووره تاريكەكە دەگەرئ و نايان دۆزىتەوه، دەزانى كە هەموو ژنەكان رۆيشتوون، تەنانەت دايكە ماریا كوادرادوش رۆييوه. بە هەر لەقە لەقى بووه خۆى دەگەيه نيتە دەرگا، هەموو توانا و هوش و گووشى خۆى دەخاتە كار، تا وەكو ئەبوت جواو گوتبووى، خۆى بگەيه نيتە پەرسنگەكەى مەسىحى موبارەك، لە كاتىكا بە پىچاوپىچەكانى بەينى سەنگەرەكانى دەوروبەرى خەلۆتەخانهكەدا تيدەپەرى و خۆى بە هەر شتىكا دەكىشا و سەراپاى دەروشا و بريندار دەبوو، سەيرى كرد پياوانى گاردى كاتولىك لەوى نەماون – بە كىمانى ئەوانەى هيشتا لە ژياندا بوون و نەكوژرابوون، لەوى نەمابوون، بەلكو خەلكانىكى زۆر، لە سەر گونیه لم و سەندوو قە گلەكان كەوتبوون، ئىدى دەست و لاقى بەريان دەكەوت. كە لە پىچ و پەناى خەندەك و سەنگەرەكانەوه دەگاتە مەيدانە تەختانیهكە و دەيهوى بپەرىتەوه، غەريزەى مان، كە لەودا لە هەر كەسىكى دى بەهيزترە و لە مندالى را فیری ئەوه بووبوو، لە پيش هەر كەسىكى ديدا، هەست بە مەترسى و تالوو كە بكات و فیری ئەوه بووبوو، هەر جارئ تووشى كۆمەلێك مەترسیان بووهوه، رۆوبەرووى كیههەيان ببيتەوه، ئەم غەريزەيه ناچارى دەكات بوەستیت و لە بەينى كۆمەلێك بەرميله لم دا كە بە گوللە كون كون بووبوون و لەمەكەيان لى دەرژا، دانیشیت و خۆى مات بەدات. هېچ كاتى ناگاتە پەرسنگە نيوه چلەكە: دەكەويتە ژير دەست و پىي ئەو حەشاماتەوه كە بە هەلەداوان بۆ ئەويندەر دەچوون. لە ناکاوا – چاوه درشت وگەش و تيزهەكانى كاتبەكە دەبينى – خۆ ئەگەر بشگاتە بەر دەرگای پەرسنگەكەش، هەرگيز ناتوانى در بەم حەشاماتە بەدات و بچیتە ژوورهوه، حەشاماتەكە بە دەم دەلەك دان و پالە پەستۆوه، دەيانويست لەم دەرگا تەسكەوه وەژووربەكون، ئەم دەرگایە تاقە رینگە بوو بۆ پەناگا قايمەكەى بيلوموتتە، كە هيشتا ديواره بەردینهكانى بە پيوه مابوون. باشتر وايه ليرە وەمىنى و چاوهروانى مردن بكات، زۆر باشتر بوو لەوهى خۆى بە نيو ئەو حەشاماتەدا بكات و بگەويتە ژير دەست و پيوه پان و پيليش ببيتەوه، لەو هەتای تىكەلێ ژيانى جفاكى و ئالۆزكاوى كانودوس بووبوو، لە هەموو شتىك زياتر لەم ديمەن و حالەتە دەترسا. لە دلى خۆيدا دەلئیت: "دایە ماریا كوادرادو، گلەبیت لىناكەم كە دەستبەردارم بوويت، بە تەنيات بەجى هيشتم. هەقى خۆتە خەمى ژيانى خۆت بخۆى، تا رۆژئ زياتر، سەعاتى پتر بژئ."

بەلام داخىكى گەورەى لە دلدا بوو، ئەگەر ماریا كوادرادو يان يەكێك لە ژنانى كۆرسى سروودخوان ليرە بوايهن، ئەم دوا ساتانەى بەم رادەيه لە لا تال و ناخۆش نەدەبوو.

له کاتیکا خوئی له نیو بهرمیل وگونی لهمهکاندا گرموله کردبوو، بهدم مله قوتیوه هر جاره و تهمهشای لایهکی دهکرد، بهره بهره بوی بهدیار کهوت که له م مهیدانه بهرینهی نیوان کلیساکان و خهلوهتخانهکهدا چ پروودهات. ئەو مهتهپریزهی که پیڕی له پشت گورستانهکهوه دروستیان کردبوو، تا کلیسای سانتو ئانتونیو پپاریزی، کهوتووته دهستی سهگهکان و خهریکه خو به مالهکانی شهقامی (سانتا ئاینس) دا، که ریک له پهنا کلیساکهدایه، دهکن. هر ههموو ئەو خهلاکانی دهیانهوی پهنا وهبهر کلیساکه بهرن له شهقامی سانتا ئاینسهوه هاتوون: پیڕه میران، پیڕه ژنان، دایکانی که مندالی بهر مهکهیان به باوهش و به کولهوه بوو. بهلام هیشتا خهلاکانیکی زور له ناو شارهکهدا شهپیان دهکرد. له ههنبهه ئهواو له بورج و ئهسکهلهی خهلوهتخانهکهی مهسیحی موبارهکهوه، دهنگی تهقه دههات. شیروی ناتوبا، ئەو پزیسکانه دهبینی که له شمخالی شهرفانهکانهوه دهردهچوو، دهبینی چون گولله توپ تاویر و قرمیدی سهربان و ههموو شتیکی دهوروبهری ئەوی داغان دهکرد. هاتنی ئەبوت جاو بو ئەوه نهبوو که ژنانی کورسی سروودخوان ئاگاداربکاتهوه که فریا کهون و خو پزگاربهکن، بهلکو بو ئەوهش بوو که پیاوانی "گاردی کاتولیک" ش، که پاراستنی خهلوهتخانهکهیان له ئەستو بوو، لهگهلا خۆدا ببات، که بیگومان نها ههموویان له سانتا ئاینس شهپیان دهکرد یان مهتهپریزی تازهیان دروست دهکرد و ئەو بازنهیهیان کهمیگ تهسکتر دهکردهوه که مورشید زورجار به جدی باسی دهکرد. سهربازهکان کوان، تو بلی له کام قولهوه بین؟ نها سهعات چهنده، شهوه یان پوژه؟ ئەو تهپ وتوز و دووکهلهی که بهری ئاسمانی گرتبوو و سات به سات چرتر دهبوو، گهرو وچاوی دینایه خوروو، دهیخسته کوکه و ههناسهی تنگ دهکرد.

گوئی له دهنگیکی نزیک دهبیته: "ئه دی مورشید، چی لیها تووه؟ راسته چوه بو ئاسمان، راسته فریشتهکان له گهلا خۆدا بردوویانه؟"

روخساری پر چرچ ولوچی ئەو پیڕه ژنهی که له سهر ئهرزهکه کهوتبوو وتهنیا یهک ددانی له دهما بوو، پیلووهدکانی نووسا بوو، لهوه نهدهچوو پیکرابی، بهلکو تهنیا زور شهکهت بوو.

شیروی ناتوبا، سهریک دهلهقینی ودهلیته: "بهلی، مورشید چوه بو ئاسمان" زور چاک دهزانی که ئەمه باشتترین شته که بتوانی له م دهمدا بو ئەو پیڕه ژنهی بکات. "فریشتهکان له گهلا خۆدا بردوویانه."

پیڕه ژن له بن لیوانهوه دهپرسیته: "شیرۆ، فریشتهکان دین تا پوحی منیش له گهلا خۆدا بهرن؟"

شیرۆ، دیسانهوه چهند جاریک سهر دهلهقینی. پیڕه ژن بزهیهکی ساردی به پروودا دهات و له ههمان جیگای خۆیدا بیجوله رادهکشیت و دهمی داچهقیوه. دهنگی نهعهته و تهقه له قوئی کلیسا ویران و پوخاوهکهی سانتو ئانتونیوه دیت، شیروی ناتوبا ههست دهکات بای گوللهکان به لای سهریا دهروات و زوریک له گوللهکان بهر ئەو بهرمیل وگونی لهمانه دهکهون که ئەو خوئی داوته پالیان. له شوینی خوئی پالدهکهوی، چاوهکانی دهنوقینی و چاوهروان دهکات.

وهختایهک ههراو ههنگامهکه کهمیگ هیور دهبیتهوه، سهر بهرزدهکاتهوه، دنیایهک دار و پهردوو دهبینی که پیڕی شهو به هوی داروخانی بورجی کلیساکهی سانتو ئانتونیوه دروست بووبوو. سهربازهکان لهوین. گر له سینگی دهبیتهوه: لهوین، لهوین، به نیو تاویرهکاندا دهسورپتهوه، بهرهو خهلوهتخانهکهی مهسیحی موبارهک تهقه دهکن، تهقه لهو ئاپورایهی بهردهم خهلوهتخانهکه دهکن. لهو دهمدا، دواي دوو دلپیهکی چهند چرکهیی، که ئاپورا که دهبینی سهربازهکان تهقه لهوان دهکن، به توورپیهی وگیانی توله ئەستینهوه بهرهو سهربازهکان هیرش

دەبەن، دواى چەند چركەيهەك ئەو مەيدانە دەبى بە مەيدانى شەرى تەن بە تەن و دەستەويهەخە، شيرۆى ناتوبا، لە نيو گەرد و تۆزەكەوه، خەلكەكە دەبىنى كە دوو و دوو و كۆمەل كۆمەل كەوتوونەتە گيان يەكدى و لە ئەرزەكەدا يەكدى دەگەوزىنن، شمشير وقەمە و سەرەنيزەو كيرد دەبىنى، نەعرەتە و جنيو وهورايان دەژنەوي: " بژى كۆمار " ، " بړوخى كۆمار، بژى مورشيد، مەسيحى موبارەك، بژى مارشال فلورىانو." لە نيو ئەم ئاپورايەدا، نە جگە لە پيرەمير و ژنان ، شەرقانان و پياوانى گاردى كاتولىك دەبىنرئ، پياوانى گاردى كاتولىك لە قولىكەوه دەرژينە ئەم مەيدانەوه. وا تەسەور دەكات ئەبوت جواو دەبىنى، دوورتر لەو دەم و چاوى تاوہ گازی جواوہ زلە دەبىنى، (پدراو) ش دەبىنى ديتە پيشەوه، دەمانچەيهەكى گەورەى لە دەستىكدايه و قەمەيهەك بە دەستەكەى تريەوهيه. سەربازانىش بە سەربانى ئەو كليسايەوهن كە لە زۆر لاوہ داروخاوہ. نە جىگای شەرقانەكانيان گرتووەتەوه و لەو سەرەوه، مەيدانەكە بەر دەستريژى گوللە دەدەن. كلاًوى سەربازەكان، جەكانيان و پەخت و فيشەكدانەكانيان لەو سەرەوه دەبىنى. سەرەنجام بۆى دەردەكەوي يەكيك لە سەربازەكان، كە لە تۆ وايە بە بوشاييهوه دالەقاوہ، لە سەربانى نيوہ ويرانى سانتو ئانتونيو دا خەرىكى چييه، خەرىكە ئالايەك هەلدەكات، ئالاي كۆماریان لە سەر بيلوموتتە هەلكردوہ.

لە دلى خويدا بيري لەوہ دەكردوہ كە ئەگەر ئىستا مورشيد ئەو ئالايەى ديتبا كە لە سەربان و بورج و ئەسكەلەكانى خەلوەتخانەكە بەرزەدەكرايەوهو بە گوللەى شەرقانەكان دادەبيژرا چ هەلوئىستىكى دەبوو وچى دەگوت. لەو دەمەدا ئەو سەربازە دەبىنى كە نيشانەى لىي گرتبووہوه، تەقە لەم دەكات.

نە پال دەكەوي، نە هەلدت، لە جىي خوى ناجولت، خوى وەكو ئەو تەيرە بچكۆلەيه ديتە بەرچاو، كە ماريك بە سەر درەختيەكەوه ئەفسوونى دەكات، لە پەل و پۆى دەخات و ئەوسا بە كەمالي ئيسراحت قووتى دەدات. سەربازەكە سىرەى ليدەگرئ، شيرۆى ناتوبا، بە تەكانى شانى كابراو لەرينەوهى لولەى تەفەنگەكەدا بۆى دەردەكەوي كە تەقەى كرد. وپراى ئەو هەموو گەرد و تۆز و دووكەلەى لە ئارادا بوو، وەختايەك كابرا دووبارە سىرەى ليدەگرئتەوه، ئەم چاوہ چكۆلەكانى دەبىنى كە بە چ شادييهكى هوقانەوه دەبريسكىنەوه، چونكە دلىايە نيچيرەكەى مسوگەر كردووهو ئەمجارە دەبييكي و دەرچوونى نيبە. بەلام لە ناكاوا يەكيك بە تووندى لە باسكى شيرۆ نەوى، راي تەكاند و ناچارى كرد، هەستى، هەلى و لەو ناوہ دووربەكەويتەوه، كابرا هيندە بە تووندى باسكى گرت، خەرىك بوو لە بنەوه دەرى دەهيتا. ئەم كابرايه جواوہ زلە بوو. تا ناو قەدى روت بوو، ئاماژە بۆ كامپوگراندە دەكات و بە دەنگى بەرز هاوارى ليدەكات: " لەويۆه، لەو ريگەيهوه، بەرەو منينو يەسوع، سانتو ئيلوى، ساوپدرو، ئەو سەنگەرەنە هيشتا ماون، هەلى، بړو بۆ ئەويندەر."

جواوہ زلە، دەستى شيرۆى ناتوبا بەر دەدات و بەخوى بە ناو ونگەكانى دەوروبەرى كليساکان و خەلوەتخانەكە دەكەوي و لە چاو و ن دەبىت. شيرۆى ناتوبا، كە دەستى كابراى لى بەردەبى خوى بە پيوہ ناگرئ و دەكەويتە سەر ئەرزەكە. لى تەنيا چەند ساتى لەويندەر دەمىنى و ئەوسا وەخو ديتەوه، ئيسقانەكانى كە دەتگوت بە دەستى جواوہ زلەوه لە يەك ترازاون، دینەوه جى. پيدەچوو، هاوارەكەى فەرماندەى گاردى كاتولىك، هيزيكي پەنھانى لەودا، لە ناخى ئەودا بيدار كردبیتەوه. ئيدى شيرۆى ناتوبا، بە هەلداوان، بە ناو ئەو دار و پەردووانە دەكەوي كە سەردەمانى كامپوگراندە بوو. ئەمە تا قە راپرەويك بوو كە بە حوكمى پانيهكەى و دريژييهكەى دەكرا پىي بگوترئ شەقام، كە ئىستا وەكو هەر شەقاميكي ديکە، كە گوللە تۆپ بە تەواوى كىلابووى، يەكپارچە قورت و چال بوو، پربوو لە دارو پەردوو و تەرم و جەنازە. نە پاش خوى دەبىنى و نە دەيزانى كيوہ دەچيئ، بە هەلئەك

هه‌لته‌ک ده‌پوات و خه‌به‌ری له‌و برینانه نییه که پارچه به‌رد و شووشه ده‌یانکرده ده‌ست و پیی. هه‌موو هۆش و گۆشی لای ئه‌وه بوو خۆی بگه‌یه‌نیته ئه‌و جیگه‌یه‌ی که پینان گوتبوو، واته کۆلانه ته‌نگه‌به‌ره‌کانی منینو یه‌سوع و سانتو ئیلوی و ساوپدراو و مارتیر، واته ئه‌و توله ریگایه‌ی، ده‌چوو بۆ مادره ئیگرژا. ئه‌وئ ئه‌مین، بگاته ئه‌وینده‌ر پزگار ده‌بی و هه‌لده‌کات. به‌لام که ده‌گاته پچی سییه‌می کامپوگرانده، ئه‌و شوینه‌ی که سه‌رده‌مانی منینو یه‌سوع بوو و نها له‌ به‌رچاوی بووبوو به‌ تونیلیکی قه‌ره‌بالغ، گویی له‌ ده‌نگی ته‌قه‌ی تهنه‌نگانه، گری زه‌رد و سوور و پیچاوپچی که‌وه‌یی ده‌بینی که به‌ ئاسمانا ده‌چی. ده‌وه‌ستی، له‌ په‌نا عه‌ره‌بانه‌یه‌کی وه‌رگه‌راو و ته‌یمانکی داروخاودا که تاقه‌ نیشانه‌ی پاشماوه‌ی خانوویه‌ک بوو، ده‌سته‌و ئه‌ژنۆ داده‌نیشیت. ده‌بیره‌وه ده‌چیت. ئایا ما‌قووله‌ به‌ره‌و ئه‌و گرو بلیسه‌ وگولله‌ بارانه‌ پ‌روات؟ باشته‌ر نییه‌ ری و ری بگه‌پیته‌وه؟ له‌و سه‌ره‌وه، له‌و شوینه‌دا که منینو یه‌سوع به‌ مادره ئیگرژاوه، گری ده‌دا، هه‌ندی‌ک تارمایی ده‌بینی، خه‌لکانیک که هیدی هیدی دین و ده‌پۆن. که‌واته ده‌بی ئه‌وئ سه‌نگه‌ره‌که بی. واچاکه‌ خۆی بگه‌یه‌نیته ئه‌وینده‌ر، واچاکه‌ له‌ جیه‌ک بم‌ریت که خه‌لکانیکی لی هه‌بن. به‌لام ئه‌وه‌نده‌ش ته‌نیا نه‌بوو وه‌کو وینای ده‌کرد، چونکه‌ که به‌ هه‌لته‌ک هه‌لته‌ک به‌ قه‌دپاله‌ رکه‌که‌ی منینو یه‌سوع دا هه‌لده‌گه‌را، گویی له‌ هه‌ندی‌ک ده‌نگ بوو که له‌ چه‌پ و راسته‌وه بانگیان ده‌کرد: " شیرۆ! ئه‌های شیرۆ! وه‌ره‌ لی‌ره‌ خۆت وه‌شیره، خۆت په‌نا بده!" له‌ کوئ، له‌ کوئ؟ که‌س نابینی و هه‌ر به‌ره‌و سه‌ره‌وه مل ده‌نی. به‌ سه‌ر دار و په‌ردوواندا، به‌ سه‌ر ته‌رم و جه‌نازندا سه‌رده‌که‌وت که هه‌ندی‌کیان به‌ده‌م گولله‌ تۆپانه‌وه ورگ و ریخۆله‌یان پ‌ژابوو ده‌ره‌وه، یان پارچه‌یه‌ک له‌ به‌ده‌نیان په‌ری بوو و ، به‌ بۆنیان دا دیار بوو که چه‌ندین سه‌عات و بگه‌ر چه‌ندین پ‌وژ بوو له‌وینده‌ر که‌وتبوون، له‌به‌ر بۆن بۆگه‌نی هه‌ناسه‌ی ته‌نگ ده‌بوو و چاوی ئاوی ده‌کرد، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌و دووکه‌له‌ی که ده‌چوو به‌ ده‌م و چاویدا. پاشان له‌ ناکاوا سه‌ربازه‌کان له‌ به‌رده‌م خۆیدا ده‌بینی.. شه‌ش که‌سن، سه‌رو مه‌شخه‌لیان به‌ ده‌سته‌وه‌یه، له‌ سه‌تلیکی هه‌لده‌کیشن که سه‌ربازیکی دی هه‌لیگرتوو، سه‌تلیک وادیاره‌ نه‌وتی تیا‌یه، پاشان ئاگری پیوه‌ ده‌نه‌ن و بۆ خانووه‌کانی هه‌لده‌ده‌ن و سه‌ربازانی دیکه‌ له‌ نزیکه‌وه ده‌که‌ونه ته‌قه‌کرن له‌ ماله‌کان. شیرۆ، هه‌ر ده‌ هه‌نگاوێک له‌ سه‌ربازه‌کانه‌وه دووره، له‌و شوینه‌دا که هه‌وه‌لجار بینانی، ره‌ق راوه‌ستاوه، حایرو چه‌په‌ساو، نیوه‌ کویر ته‌مه‌شایان ده‌کات، ده‌ورو به‌ری پ‌ره‌ له‌ گیز و هۆری گولله. هه‌ر له‌وینده‌ر خۆی به‌ عاریدا ده‌دا، چاوه‌ درشته‌ گه‌شه‌کانی نانوقینی و ئه‌فسوونی ته‌مه‌شای ئه‌و سه‌ربازانه‌ ده‌بیت، که به‌ده‌م ده‌سترپیژی گولله‌وه، ده‌گلین و به‌ده‌م ئازاره‌وه ده‌نالین و تهنه‌نگه‌کان له‌ ده‌ستیان به‌رده‌بنه‌وه. ئه‌م گوللانه‌ له‌ کوپوه‌ ده‌هاتن؟ یه‌کیک له‌ کافره‌کان، به‌ره‌و لای ئه‌م غل ده‌بیته‌وه و هه‌ر دوو ده‌ستی به‌ده‌م و چاویه‌وه گرتوو. ده‌بینی له‌ ناکاوا خاوه‌بیته‌وه، جو‌له‌ی له‌ به‌ر ده‌بری و زمانی له‌ ده‌میوه‌ ده‌ردی.

ئه‌م گوللانه‌ له‌ کوپوه‌ دین، شه‌رفانه‌کان له‌ کوین؟ گوئ هه‌لده‌خا، ته‌مه‌شای ئه‌و سه‌گانه‌ ده‌کات که ده‌کوژرین، نیگای له‌میانه‌وه ده‌چیته‌ سه‌ر ئه‌ویان، هه‌موو ساتی چاوه‌روانی ئه‌وه‌یه یه‌کیک له‌و جه‌نازانه‌ هه‌ستیته‌وه‌و په‌لاماری ئه‌م بدات و بیکوژیت.

به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌بینی شتیکه، نه‌رم، له‌ یه‌کیک له‌ خانووه‌کانه‌وه، دیته‌ ده‌ری و کرم ئاسا خۆی لوول ده‌کات و به‌ سه‌ر ئه‌رزه‌که‌دا خۆی غل ده‌کاته‌وه‌و دیته‌ پی‌شه‌وه. له‌ دلی خۆیدا ده‌ل‌یت: " نه‌وجه‌وانیکه!" به‌لام که باش دیقه‌ت ده‌دا، یه‌ک نه‌وجه‌وان نییه، به‌لکو سیان، که دوا به‌ دوا یه‌کدی و به‌ ماته‌ مات له‌ ماله‌که دینه‌ ده‌ری. هه‌رسیکیان له‌ جه‌نازه‌ی سه‌ربازه‌ کوژراوه‌کان ده‌نه‌ون و رایان ده‌کیشن، به‌ پیچه‌وانه‌ی وینا و مه‌زنده‌ی شیرۆی ناتوباوه، جه‌نازه‌کان پ‌روت ناکه‌نه‌وه، ته‌نیا فیشه‌کدانه‌کانیان و مه‌تاره‌ ئاوه‌کانیان لیده‌که‌نه‌وه. یه‌کیک له‌

نهوجهوانهکان سووکه هه‌لوه‌سته‌یه‌ک دهکات وکیردیکی دریژ، به قه‌د بازووی خوئی، دهکات به‌گه‌رووی ئه‌و سه‌ربازده‌دا که له‌نزیکی شیرۆی ناتوبا که‌وتبوو و شیرۆ واید‌ه‌زانی لیبووه‌ته‌وه‌و مردووه.

یه‌کیک له‌نه‌وجهوانه‌کان بانگی لیده‌کات: " شیرۆ، شیرۆ! ئاماژه‌ی دهکاتی که‌دوای ئه‌و بکه‌وئ. شیرۆی ناتوبا ده‌بینی خوئی به‌مالیکا دهکات که‌ده‌رگا‌که‌ی به‌ئاسته‌م ترازابوو. دووانه‌که‌ی دی، به‌هه‌شتاو به‌دوو سه‌م‌تی جیا‌وا‌زدا ده‌پۆن و ده‌س‌تکه‌وته‌کانیان له‌دووی خو‌راده‌کیشن. هه‌نگی لاقی، که‌له‌ترسا هیشک بووبوو، له‌دووی دی و ده‌توانی خوئی به‌ره‌و ده‌رگا‌که‌ بکیش بکات. چه‌ند ده‌ستیکی به‌هیز له‌پشت ده‌رگا‌که‌وه‌دینه‌ده‌ری تا یارمه‌تی بدن. هه‌ست دهکات به‌رزکراوه‌ته‌وه، ئه‌م ده‌ست ده‌یداته‌وه‌و ده‌ست، ئه‌وسا له‌ئه‌رزه‌که‌ داده‌نری و گوئی له‌ده‌نگی ژنیک ده‌بی که‌ده‌ل‌یت: " زه‌مزه‌میه‌که‌ی بده‌یه. " زه‌مزه‌میه‌که‌ده‌خه‌نه‌ده‌سته‌برینداره‌کانیه‌وه، ده‌بینی به‌ده‌میه‌وه، به‌چاوی نوقاوه‌وه‌بینی پیوه‌ده‌نی، هه‌ست به‌منه‌تباریه‌کی زۆر دهکات، سه‌یری په‌رجووی ئه‌م خوارده‌وه‌زولاله‌دهکات، که‌ده‌توانی ئه‌و گه‌ری ده‌روونی، که‌ده‌لیی پشکووی خه‌لۆزه، به‌و ئاسانیه‌ده‌کوژینیه‌وه.

وه‌لامی ئه‌و په‌رسیاران‌ه‌ده‌داته‌وه، که‌ئه‌و شه‌ش‌ه‌وت پیاوه‌چه‌کداری له‌چالیکی کراوه‌ی ناو‌حه‌وشه‌که‌دا، خو‌یان مه‌لاس داوه، لئی ده‌که‌ن – ده‌م وچاویان له‌دووکه‌ل‌وته‌نی دا، له‌ئاره‌قه‌دا هه‌لکشاو، هه‌ندیکیان ده‌مامکیان کردوو و نانس‌رینه‌وه – به‌ده‌م هه‌ناسه‌برکپوه، باسی ئه‌و دیارده‌و دیمه‌ن و بویه‌رانه‌یان بۆ دهکات که‌له‌مه‌یدانی کلپساکه‌و به‌ده‌م ریگاوه‌بۆ ئیره‌دیتبوونی. هه‌نگی بۆی به‌دیار ده‌که‌وئ که‌چاله‌که‌له‌خواره‌وه‌ده‌چپته‌سه‌ر له‌غه‌میک (ریگا به‌بن‌ئه‌رزا) له‌ناکاوا نه‌وجه‌وانیک له‌به‌ینی لاقه‌کانیه‌وه‌سه‌ر ده‌ردینی و ده‌ل‌یت: " سالوستیانو، سه‌گه‌کان زۆرتر بوون. " ئه‌وان که‌گوئیان له‌قسه‌کانی ئه‌و بوو، یه‌کسه‌ر ده‌که‌ونه‌خۆ، شیرۆ ده‌ده‌نه‌لاوه‌و شیرۆ له‌و ده‌مه‌دا ده‌بینی دووان له‌وانه‌ئافره‌تن. ئافره‌ته‌کانیش تفه‌نگیان پییه، وه‌کو ئه‌وانی دی پوه‌و شه‌قامه‌که‌نیشانه‌ده‌گرنه‌وه. شیرۆی ناتوبا، له‌درزی دیواره‌که‌وه، تاپۆ و تارمایی ئه‌و سه‌ربازانه‌به‌دی دهکات، که‌مه‌شخه‌لی هه‌لایساویان پییه‌و هه‌لیده‌ده‌نه‌ناو‌مال و خانووه‌کانه‌وه. یه‌کیک له‌شه‌ر‌فانه‌کان هاوار دهکات: " ته‌قه‌بکه‌ن! " ژووره‌که‌پر ده‌بیته‌له‌دووکه‌لی بارووت. که‌دووکه‌له‌که‌که‌میک ده‌په‌ویته‌وه، دوو نه‌وجه‌وان له‌نیو خه‌نده‌که‌وه‌ده‌رده‌په‌رن و به‌سینگه‌خشکی خۆ ده‌گه‌یه‌ننه‌سه‌ر شه‌قامه‌که‌، تا فیشه‌کدان و مه‌تاره‌کان کۆ بکه‌نه‌وه.

یه‌کیک له‌شه‌ر‌فانه‌کان به‌ده‌م پاککردنه‌وه‌ی تفه‌نگه‌که‌یه‌وه‌ده‌ل‌یت: " با لیگه‌پین تا ته‌واو نزیک ببه‌وه‌و ئه‌وسا ته‌قه‌یان لیبکه‌ین. ئیدی له‌و حاله‌دا که‌سیان ده‌رباز نابن. "

ژنیک ده‌ل‌یت: " سالوستیانو، ئاگریان له‌ماله‌که‌ی تۆ به‌ردا. "

هه‌ر سالوستیانو خوئی ده‌ل‌یت: " له‌ماله‌که‌ی ئه‌بوت جواوش. "

ئه‌م مالانه‌به‌رانبه‌ر به‌یه‌کن. ئاگره‌که‌ته‌شه‌نه‌ی کردوو و له‌یه‌که‌وه‌گریان گرتوو، له‌پشت کلپه‌کلپ و بلپسه‌ی ئاگره‌که‌وه‌ده‌نگی هه‌را و هه‌نگامه‌ی خه‌لکی دی که‌به‌هه‌له‌داوان دین و ده‌چن، دووکه‌لیکی چر دپته‌ناو خانووه‌که‌وه‌و به‌جۆری ده‌په‌نگیته‌وه، که‌هه‌ناسه‌سوار دهکات.

شه‌ر‌فانیک له‌نیو خه‌نده‌که‌که‌وه‌ده‌ل‌یت: " شیرۆ، ئه‌مانه‌ده‌یان‌ه‌وی زنده‌برژمان بکه‌ن. هه‌موو ماسۆنیه‌کان به‌مه‌شخه‌له‌وه‌پژاونه‌ته‌نیو شار. "

دووکله که هیڼده چړه که شیروی ناتوبا، دست به کۆکین دهکات و له هه مان کاتدا، زهینه روشنه که ی، شتیکی وهبیر دینیته وه که کاتی خوی مورشید گوتوویه تی و ئەم نووسیویه تی، که نها وهکو هر شتیکی دیکه ی ناو خه لوه تخانه که خه ریکه ده بی به خوراکي ناگرو ده بی به خوله میث: "سی ناگر ده که ویته وه، من هه رسیکیان ده کوژینه وه، چواره میان به مه سیحی موباره ک ده سپیرم."

شیروی ناتوبا، به دهنگی بهرز و به دم هه ناسه برکیوه ده لیت: "نایا ئەمه شهوات و ناگری چواره مه، نایا دوا ناگره؟" یه کیک به شهرمه وه ده پرسیت: "شیرۆ دهنگ و باسی مورشید؟" هه لبه ته پیشینی ئەو پرسیاره ی ده کرد، له وساو ه که پیی نابوو ه ناو ئەم ماله وه، دهیزانی که سیک پرکیشی دهکات و ئەو پرسیاره دهکات. له نیو کلپه و بلیسه ی ناگره که وه ههوت ههشت روخساری جدی و ئومیده وار ده بینی.

شیروی ناتوبا، ده کوکی: "مورشید چوو بو ئاسمان... فریشته کان هاتن و بردیان."

نوره کۆکه یه کی دی دایگرت؛ ناچاری کرد چاوی بنوقینی و دولا کۆم بیته وه. له گه رمه ی ئەو ناومیدیه دا که به سه ر یه کیکا دی، هه ناسه ی سوار ده بی و هیچ هه وایه ک نییه هه لی بمژی و، ده گاته ئەو قه ناعه ته ی که ئیدی کاری کراوه، شیروی ناتوبا گه ییوه ته ئەو حاله ته و دلنایه که ناچیته به هه شت، چونکه ته نانه ت له م ساته شدا ناتوانی باوه ر به وه بکات که شتیک هه بی به نیوی به هه شت. وهکو یه کیک خه ون بدینی، گوئی له شه ر قانه کانه که ده کوکن، گه نکه شه ده کهن و سه ره نجام بریار ده دن که ناتوان لیره بمینه وه، چونکه ناگره که بو ئیره ش ته شه نه دهکات. گوئی له یه کیک ده بیت که ده لیت: "شیرۆ ده بی لیره برۆین. سه رت دابنه وینه شیرۆ." ناتوانی چاوی بکاته وه، دست دریز دهکات، هه ست دهکات دهستی ده گرن، رایده کیشن و له گه ل خۆدا ده یبه ن. ئەم کویره سه فه ره چند ده خایه نیت: لیکدا لیکدا هه ناسه هه لده کیشیت، خوی به دیواره کانا ده کیشیت، به و خه لک و شتانه دا ده که وی که دینه ریگه ی، که به ناو ئەو له غمه پیچاوپیچه ده که وی و به نیو خاک و خۆلا ده بووری، هه ست به هه ندی دست دهکات که له کونیکه وه بو ناو خانوویه کی ده بن و له ویوه بو تونیلکی دیکه ی ده بن و راکیش راکیش له گه ل خۆدا ده یبه ن. ئیدی ئەم کویره سه فه ره چند ده خایه نی؟ ره نکه چند خوله کیک، چند سه عاتیک بخایه نی، به لام زهینی وی بو ده میکش له بیر کردنه وه ناوه ستی، به سو راغی هه زاران شته وه ده چی، هه زاران دیمه ن و وینه دینیته وه به رچاوی خوی، زات وه به ر خۆ ده نی، جهسته چکوله که ی هانده دات که خوراکر بی، مقاومه ت بکات، به کیمانی (به لای که مه وه) تا کوتایی ئەم له غمه تهحه موول بکات، هه نگی سه ری له وه ده سو رمی که چون ئەم جهسته چکوله یه، که ئەگه ری ئەوه هه بوو له هر ساتیکا هه ره س بین، به رگه ی ئەم هه موو ریگه یه ی گرتوه.

له ناکاوا ئەو دهسته ی گرتبوی، به ری ده دات، شیروی ناتوبا ده که ویته سه ر ئه رزه که و به ره به ره رۆده چیته خوارتر و خوارتره وه. له ئان و ساتدایه، سه ری ورد و خاش بی، دلی ده که ویته په له په ل، خوینی ده ماره کانی دینه جۆش، چیوای نه ماوه جهسته چکوله برینداره که ی هه پروون به هه پروون بیت. به لام هیچ شتیک له وانه روونادن، به ره به ره هیورده بیته وه، هه ست دهکات هه وایه کی هه ندی پاکتر، به ره به ره ده یژینیته وه، ژیا نی وه به ردا ده کاته وه. دهنگه دهنگی گشنگیری دیته گوئی، دهنگی ته قه یه، ژاوه ژاوه. چاوه کانی هه لده گلوفی، گه ردو توزه که ی سه ر پیلوه کانی ده سپری، ده بینی له مالیکیه نه ک له ناو له غمه میکا، کومه لیک شه ر قان و ژنانی مندال له باوه ش، له دهوری دانیشتون، له نیو پیاوه کاند، کابرای فشفشه سان، که خه ریکه پارچه موشه کان لیکه دات، واته ئانتونیوی فشفشه سان، ده ناسیته وه.

شیرۆی ناتوبا دەلیت: " ئانتونیو، ئانتونیو، دەنگ و باسی کانودوس؟ " بەلام ئانتونیو، ورتە ناکات. لێرە هیچ گڕ و بلیسەیهک لە ئارادا نییە، بەلکو تەپ و توزیکە چا و چا و نابینی. شەرپانەکان قسە ناکەن، حەبل لە تەفەنگەکانیان دەدەن، فیشەکیان دەخەنە بەر، بە نۆرە ئیشکی دەرەو دەگرن. چما ناتوانی قسە بکات، بۆ دەنگی دەرنایەت؟

بە چوار چنگۆلە خۆی دەگەیهنیتە یارۆی فشفشەساز و باوەش بە هەردوو لاقیا دەکات، ئانتونیو بە دەم پاککردنەوێ تەفەنگەکە یەو، بە چیچکانەو، لە لایەو دادەنیشیت. بە دەنگیکی زەلالی بیخەمەو دەلیت: " لێرەدا پینشان پیگرتوون. بەلام لە مادەر ئیگرژا و گۆرستانەکە و سانتا ئاینس رەت بوون. لە هەموو شوپینیک هەن. ئەبوت جاو دەیهوێ لە مینیو یەسوع سەنگەرێک و لە سانتو ئیلوی یەکیکی دی دروست بکات، تا لە پشتەو هیرشمان بۆ نەکەن."

شیرۆی ناتوبا، بە خەیاڵ، ئەم بازە بچووکی، کە لە بیلومنتە ماوەتەو، دینیتە بەرچاوی خۆی، ئیدی ئەم ناوچە تەنگەکی کە بریتیه لە کۆلانە تەنگەبەر و پیچاوپیچەکانی ساویدرو و مارتیر، سانتوئیلوی و، مینیو یەسوع، ناکاتە دە یەکی بیلومنتە جار. دەلیت، ئەمجارە دەنگی دەرئ: " یانی خەلوەتخانەکی مەسیحی موبارەکیشیان گرتووه؟"

یارۆی فشفشەساز، بە هەمان راویژی نەرم و هیدی، وەکو ئەوێ باسی کەش و هەوا بکات، دەلیت: " وەختایەک تۆ لە غورابی خەو بووی کاولیان کرد. بورجەکە هەرسە هینا و ساپیتەکە داروخا. هەلبەتە هەرێ داروخانەکە گەییووتە تراپو و بندگوش، بەلام تۆی بێدار نەکردووتەو."

ژنیک بە بێئەوێ دەمی بچوونیت یان چاوی بتروکی، قسەکی پێدەبرێ و دەلیت: " ئەرێ راستە مورشید چوو بە ئاسمان؟"

شیرۆی ناتوبا بەرسف ناداتەو: خەیاڵی دەروا، گوێی لێدەبی، دەبینی بەردی دنیا دادەبارێ، پیاوانی بازوبەند شین وەکو بارانی بەرد، دەکەون بە سەر نەخۆشان و برینداران و پیرەمیران و ژنانی زەییستان و مندالین تازە زێ دا، دەبینی کە ژنانی کۆرسی سروودخوان دەخرینە ژیر پێ لەقەووە دەکوژرین و ماریا کوادرادوش، دەبی بە چنگی گۆشت و ئیسقانی بیگیان.

یەکیک، وەکو ئەوێ بیرێ ئەو بخوینیتەو دەلیت: " شیرۆ، داکی پیاوان لە تۆ دەگەرا."

ئەوێ قسەکی دەکرد نەوجەوانیکی مردەلوخ بوو، کۆمایەک ئیسقان بوو کە پیستیکی بە سەرا درابوو، پانتۆلیکی شرو شەپەرپۆی لەبەر بوو، تا هاتبوو ژوورەو شەرپان و گەرێلاکان، ئەو خورجین و مەتارانە، کە نەوجەوانەکە هینابووی، لێو دەگرن.

شیرۆی ناتوبا، یەکیک لە باسکە لاوازەکانی نەوجەوانەکە دەگرن: " ماریا کوادرادو؟ تۆ بە خۆت بینیت؟ "

نەوجەوانەکە گوتی: " لە سانتو ئیلوی یە، لە پشت سەنگەرەکەو، هەرکەسێ دەبینی، هەوالی تۆی لێدەپرسیت."

شیرۆی ناتوبا، بە دەنگیکی نیگەران و بە دەم پارانەو دەلیت: " بمبە بۆ لای ئەو."

نەوجەوانەکە، وەکو ئەوێ لە ناکاوا شتیکی وەبیر هاتبیتەو، بە یارۆی فشفشەساز دەلیت: " چکۆلەکی موبارەک بەیداخی بەرزکردووهو چوو بۆ لای سەگەکان."

شیرۆی ناتوبا، خۆی به نهوجهوانهکهوه ههڵدهواسی، دهکهوئته ههڵبزو دابهز: " تکا دهکه م بمبه بۆ لای ماریا کوادرادو."

نهوجهوانهکه تیا دهمینى، نازانى چ بکات، تهمهشای فشفشهسازهکه دهکات.

فشفشهسازهکه دهلیت: " لهگهڵ خۆتا ببیه. به ئەبوت جواو بلای ههموو شتیک لێره ئارامه. تا دهتوانی بهپهله بۆ ئێره بزقهرهوه، چونکه پێویستم به تۆ دهبیته. مهتارهکان به سهر خهڵکهکهدا دابهش دهکات، ئەو مهتارهیهی، که بۆ خۆی دادهنى، دهداته دهست شیرۆ: "تا نهرویشتووی قومیک بخۆرهوه."

شیرۆی ناتوبا، تۆزیکى لیدهخواتهوهو له بن لیوانهوه دهلیت: " سوپاس وستایش بۆ مهسیحی موبارهک، مورشید." دواى نهوجهوانهکه دهکهوئى و له کوختهکه وهدردهکهوئى. دهرهوه ههمووی گرو بلیسهی ئاگره، ئیدی ژن و پیاو خهریکن سهتله خۆل به ئاگرهکهدا دهکهن و ههولدهدن بیکوژینهوه. گهپهک وکوچهی ساویدرو مارتیر، کهمتر ویران بووه، خانووهکان پرن له خهڵکی. ههندیکیان گازی دهکهن و لای دهپرسن کاتی مورشید چوه بۆ ئاسمان، فریشتهکانی دیتووه یان نا. هیچ وهلامیک ناداتهوه، ناوهستی. به زهمهتیکی زور ریگه دهکات، نازای گیانی دهیهشی و ئیدی توانای ئەوهی نییه، دهست بناته سهر ئهزرهکه. هاوار له نهوجهوانهکه دهکات که خیرا نهپوات، چونکه ئەم به پیندا ناگات، ریک لهم کاتهدا کورپژگهکه - بیئهوهی هیچ هاواری یان قسهیهک بکات - له ناکاوا دهکهوئته سهر ئهزرهکه.

شیرۆی ناتوبا خۆی بکیش دهکات و دهگاته دیار کورپژگهکه، بهلام دهستی تیوه نادات، چونکه ئیستا له جیگای چاوهکانی ئەو تهنیا دوو پهله خوینی دهبینی که خالیکی سپی له ناوهپاستیا بوو، دیار نهبوو ئیسقانه یان شتیکی دیکهیه. سهبر ناکات تا بزانی گولله له کویندهرهوه هاتووه، به ههڵتهک ههڵتهک دهکهوئته ری، دهبیرهوه دهچیت: "ماریا کوادرادو، ههز دهکه م بتبینم، ههز دهکه م له گهڵ تۆدا بمرم." بهدهم راکردن و پهلهپهلهوه پووبهپووی دووکهڵ و ئاگری زۆرتر دهبیتهوه، له ناکاوا ههستدهکات، ناتوانی بجیته پێشترهوه، ئەو سهری ساویدرو مارتیر یهکپارچه دووکهڵ وگره و کهس ناتوانی لهویندهرهوه تیپهپهیت. دهوهستی، ههناسهی تهنگ دهبیته، هالاوی ئاگرهکه دادهگژیتته سهرو گوئلاکی.

-شیرۆ، شیرۆ.

ئاوپی پاشهوه دهداتهوه، تارمایی ژنیک دهبینی، تارماییهک که پیستی به سهر ئیسقانهوه هیشک بووتهوه، نیگای له دهنگهکهی خهمناکتره. ژنهى تاین به پارانهوهوه دهلیت: "شیرۆ فری بدە ئاگرهکهوه، من جورئهت ناکه م، تۆ دهتوانی... مهیهله ئەمانه بیخۆن، وهکو چۆن خۆمیان خوارد." شیرۆی ناتوبا، تهمهشای نیگا نیوه گیانهکهی ژنهکه دهکات، جهنازهیهکی له تهنیشهوه دهبینی که له بهر رۆشنایی ئاگرهکهدا سوور دهچیتهوه، سهیر دهکات سفره و خوانیک له ئارادایه، دهیان مشک و جرج له سهر ورگ و سهرو چاوی جهنازهکه، که خویا نییه جهنازهی پیاوه یا ژن، هی گهنجه یان پیر، ههڵبزو دابهز دهکهن. ژنهکه دهلیت: "له ههموو شوینیکهوه هیرش دینن، به هۆی ئاگرهکهوه هیرش دینن، یان بهو سهدهمهوهیه که سهگهکان ئیستا شهپهکهیان بردووتهوه." دهنگی ژنهکه هینده نزمه، له تۆ وایه ههر وشهیهکی، دوا وشهیهکی دهبیته: "مهیهله ئەمانه بیخۆن. مندالهکه م هیشتا وهکو فریشتهیه، تووپی بدە ناو ئاگرهکه شیرۆ گیان... تۆ بی تۆ مهسیحی موبارهک." شیرۆی ناتوبا، نیگایهکی سفره و خوانهکه

دهكات: جرجهكان دهم و چاوی جهنازهكهيان تهواو كردووه، نها به تامه زروبييه وه كه وتوونه ته خوارنی سکی و رانه كانی.

شیرۆ، به چوار چنگۆله دهچیتته پیشه وه دهلیت: "به سه رچاو دایکه." هه لده ستیته سه ر هه ردوو پاشووی، ده ست دریز دهكات، ئه و قوماته بچووكه، له و ژنه وهرگریت، كه توند به به رۆکیه وه گرتبوو. به دهم هه ناسه برکیوه دهلیت: "دهیبه م، له گه ل خوما دهیبه م دایکه، ئه م ئاگره بیست دانه ساله چاوه پروانی منه."

وهختایه ك به ره و ئاگره كه ده پروات، ژنه كه گوئی لیده بی كه به بی تاقه تی دوعا و نزایه ك ده خوینی، كه ژنه كه پیشتر هه رگیز گوئی لی نه بووه، له دوعا و نزایه كه دا چند جاریك ناوی قه دیس و وه لییه ك دووباره ده بیته وه، كه له لای ژنه كه نه ناسراوه: "ئالمودیا."

(پیده چی ئالمودیا ناوی قه دیس و وه لی نه بی، به لكو ناوی ئه و کیژه بی كه شیرۆ، له زیدی خویا، له ناتوبا، به رله وه ی په یوه ندی به موریدانی مورشیده وه بكات، حه زی لیكردبوو.)

ئانتونیو فیلانوفا گوتی: "ئاگره سه ته؟"

یارۆی فشفشه ساز به رسقی دایه وه: "وادیاره پارچه یه کی سپی به سه ر دار عاسایه كه وه هه ر ئه وه ده گه یه نی. كه رۆی من نه مبینی، به لام زور كه س دیتبوویان، كه گه رایه وه دیتم. هیشتا پارچه قوماشه سپیه كه ی پنبوو."

هونوریو فیلانوفا، پرسی: "باشه چكۆله ی موباره ك بو ئه م كارهی كرد؟"

فسفشه سازه كه گوتی: "كه بینی ئه و هه موو خه لكه، به مندال و پیر و ژنانی دوو گیانه وه له ئاگره كه دا ده سووتین، به زه یی پنیاندا هاته وه و چوو تا داوا له كافره كان بكات، رینگه به و خه لكه بدن كه له بیلومونته وه دهر بكه ون. هه لبه ته راویژی به ئه بوت جاو یان پدراو یان جاوه زله نه كرد كه هه موویان له سانتو ئیلوی یان ساو پدرو مارتیر بوون. به یداخه كه ی دروستكرد و له رینگه ی مادره ئیگرژاوه بو ی دهرچوو. كافره كان رینگه یان دا پروات. وامانزانی ده یكوژن و ئه تکی ده كهن و وه كو پاچو، به چاوانی دهره یئراو و زمان و گوئی براوه وه بو مانی ده نیرنه وه. به لام به سه لامه تی و به پارچه سپیه كه یه وه هاته وه. تا ئه و گه رایه وه، ئیمه سه نگر و مه ته ریزه كانی سانتو ئیلوی و منینو یه سوع و مادره ئیگرژامان ته واو كردبوو و به شیک زوری ئاگروشه واته كه مان كوژاندبووه وه. پاش دوو سی سه عاتان هاته وه، له و ماوه یه دا كافره كان هیه هیرشیکیان نه كرد. ئاگره سه ته ئه مه یه. بابه یواکیم بو ی روون کردینه وه."

كورتله خوی گرمۆله كردو له په نای جورمادا هه لكو رما. له سه رما هه لده لهرزی. له غاریكا بوون كه جارن شوانان به خو و په زه وه شه ویان تیا رۆژ ده كرده وه، له شوینی گوندی (كاسابو) وه، نزیك بوو، ئه م گونده به رله وه ی خر بسووتی، گوندیکی ئاوه دان بوو. غاره كه (ئه شكه وت) ریک كه وتبووه سه ر كویره رینگه ی نیوان میراندلا و کیژینگه وه، دوازه رۆژ بوو خویان له ویندره حه شار دابوو. جارچار به په له په ل ده هاتنه دهری تا گیاهه شتیک بو خواردن په یدا بکه ن و ئاو له كانیایکی نزیکی خویانه وه بینن. هه موو ده قهره كه له و سه ر بازانه دا جمه ی ده هات، كه ده سه ته ده سه ته به ره و كیماداس ده كشانه وه، به هه رحال بریاریان دا ماوه یه ك له و ئه شكه وته دا بمیننه وه. شه وان دنیا زور سارد ده بوو، جا چونكه بریانی فیلانوفا، له ترسی ده ورپییه كاندا، رینگه ی ئاگر

کردنه و هیان نه ددها، ئیدی کورته له خه ریک بوو له سه رما رهق ده بووه وه، له هه ردوو هاوړیکه ی دیکه ی سه رما برده له تر بوو، چونکه هه م له و دووانه ی دی وردیله تر و هه م لاواز تریش بوو. پیاوه نزیکیبینه که وجورما له بهینی خویانه وه دهیان خه واند، تا به گه رمای به دهنی خویان گه رمی بکه نه وه. وپرای ئه مه ش هه رکه شه و داده هات، کورته له خه می دنیای لیده هات، دانه چۆقه ی پیده که وت، ئازای ئه ندای ده که وته له رزین. له نیوان دوو دوسته که یا داده نیشته، گوئی له قسه کانی یاروی فشفشه ساز ده گرت و ناو به ناو به دهسته کورته خرپنه کانی ئاماژه ی بو جورما و کابرای نزیکیب ده کرد که زیاتر لپی نزیک بینه وه و خویانی پیوه بچه سپینن.

گوئی له یاروی چاو پرورش بوو که ده پیرسی: "بابه یواکیم چی به سه ر هات؟ ئایا ئه ویش...؟"

ئانتونیوی فشفشه ساز، یه کسه ر به راویژیکي ئاسووده وه، وه کو ئه وه ی خو شحال بی به وه ی که ئه نجام توانی هه والیکي خو شیان بداتی، گوتی: "نه له ئاگره که دا سووتاوه، نه سه ریان بریوه، له سه نگره که ی سانتو ئیلوی دا، که له لای منه وه به پیوه وه ستابوو، گولله یه کی پیکه وت ومرد، هه روه ها سه ره رشتی خه لکه که ی ده کرد و یارمه تی ده دان به ئیمان وه بمرن." سیرافیمی دارتاش پیی وابوو، رهنگه بابه یواکیم له مردنه که ی خوی له و سه نگره دا رازی نه بووی. چونکه ئه و شه رقان نه بوو، به لکو قه شه بوو، وانیه؟ رهنگه پیی خو ش نه بووی، به جلکی ره بانه وه و تفهنگ به ده ست بمریت.

یه کیک له خوشکانی ساردلینیا گوتی: "هه لبه ته مورشید ئه وه ی بو خودا روونکردوو ته وه که چما بابه یواکیم چه کی هه لگرتوو، رهنگه خواش لپی خو ش بووی."

ئانتونیوی فشفشه ساز گوتی: "گومان له وه دا نییه، خوا به خوی له هه موو شتیگ ئاگاداره."

هه رچه نده هیچ ئاگریکیان نه کردبووه وه و دپک و دال و ده وه نان به رده م ئه شکه وته که یان گرتبوو، له پوناکی شه وه سافه که دا - کورته له به خه یال، مانگی زهرد و هه زاران ئه ستیره ی پرشنگذاری دینایه به رچاوی خوی که ده یانروانیه سیرتاو (سارا) - دهیدا له ژووره وه و پوناکی ده کرده وه و دهیتوانی لاروومه تی ئانتونیوی فشفشه ساز، لووته پسه که ی، هه نیه و چه ناگه زه قه که ی بدینی. یه کیک بوو له شه رقانه کان... کورته له ئه وه ی چاک له بیر بوو، چونکه له کانودوس دا بینی بووی که چۆن فشفشه ی دروست ده کرد و له ری پیوانه کاندانا ئاسمانی پیده کرد به چراخان، و بینی بووی که چۆن ده ست و قامکه کانی به هوی ئاگری بارووته وه بوو بوون به تلوق. بازووه کانی هه موو جیگا برین بوون. که شه ر دهستی پیکردبوو، ئه م پیاوه هه موو کاتی خوی بو دروستکردنی لووله دینامیت ته رخان کردبوو، که شه رقانه کان، ئه م دینامیتانه یان له سه نگره که ی خوه ده گرت هه ربازه کان. ئه و عه سره که ئه م پیاوه هاتبووه بهر زارکی ئه شکه وته که، کورته له یه که م که س بوو که ناسی بوویه وه و هاواری کردبوو که یاروی فشفشه ساز هاتوو، تا بریانی فیلانوقا که هه ردووکیان ده مانچه یان پیبوو، ته قه ی لینه که ن. دوا ی که میک ئانتونیو فیلانوقا پرسی: "باشه، چکۆله ی موباره ک بوچی گه رایه وه؟"

ئه و تاقه که س بوو پرسیاری ده کرد، به دريژایی ئه و عه سرو شه وه، کابرای فشفشه سازی به پرسیاران داگرتبووه وه. "باشه تیک چووبوو، ئه قلی له ده ست دابوو؟"

ئانتونیوی فشفشه ساز به رسقی دایه وه: "بیگومان."

کورته له هه ولیدا ئه و دیمه نه بینیته وه به رچاوی خوی. ئه و کورته بالا یه به رهنگی زهردو چاوانی سووره وه، به خوی و به یداخه سپیه که یه وه، بو سه نگره که ی ده گه ریته وه، به ناو مردوو هکانا، دارو پهردوان، برینداران،

جهنگاوهران، خانووه سووتاوهدان و نهو جرجانهدا، كه فشفسهسازهكه گوتهنى، له ناكاوو و له هه موو لايهكهوه
رژا بوونه دهري، تا جهنازهى مردووهدان بخون، ريگهى خوئى دهكردهوه.

چكولهى موبارهك گوتى: " قاييل بوون. ئيستا دهتوانن خو رادهست بكهن."

فشفسهسازهكه، به راويژى كهسيك كه سهيرترين چيروك بگيرتتهوه يان كهسيك مهست بئ و ورينه بكات
گوتى: "دهبوا يهك يهك، به بئ چهك، دهستمان بخهينه سهر سهرمان وبچينه دهروه، لهو حالهدا به ديل
دهژميردراين و نهيان دهكوشتين."

كورتتهله گوئى لايوو كه ئههيكى قوولى ههلكيشا. داخ و كهسهرى يهكيك له براياني فيلانوقاشى هاته گوئى، واى
هاته بهر زهين كه يهكيك له خوشكاني ساردلينياش دهگرى. زور سهير بوو: نه م جووته ژنه، كه هاوسهراى
براياني فيلانوقا بوون، وكورتتهله زورجار ليكى جيا نه دهكردهوه، هيچ كاتى بهيهكهوه نه دهگرىان. ههوه لجار
يهكيكيان دهستى به گريان دهكردو پاشان نهوى دى به دوويدا. بهلام تا نهو ئيوارهيهى ئانتونيو فشفسهساز
وهلامى پرسيارهكاني ئانتونيو فيلانوقاى نه دابوووهوه، تاقه فرميسكيكيان نه پشتبوو- له وهتاى له بيلومونته
ههلاتبوون و پهنايان بو ئيره هينابوو، قهت نهيدى بوو كه بگرين. به جوئى ههلهله رزى، كه جورما دهستى
خسته سهر پشتى و خيرا خيرا دهستى پيدا دينا و دهبرد. ئايا له سهرما دهله رزى، يان له بهر نهوه بوو كه له
برسا نهخوش كهوتبوو، يان له بهر نهو شتانه بوو كه كابرآى فشفسهساز دهگيرانهوه.

جواوه زله نالهيهكى كرد: "چكولهى موبارهك، چكولهى موبارهك، تو ئاگات له خوته كه چ دهليى؟ دهزاني داواى
چى له ئيمه دهكهى؟ به راستى دهتهوئ چهك دابنهين... دهستمان بخهينه سهر سهرمان وخو رادهستى
ماسونيهكان بكهين؟ نه مهت دهوئ چكولهى موبارهك؟"

دهنگيك، كه له تو وايه له گهرمهى دوعاخوانى دايه، بهرسقى دايهوه: "مه بهست تو نيبه، بهلكو مه بهست قوربانیه
بئ گوناچهكانه... مه بهست ميردمندالهكانه، ژنانى دووگيانه، خهلكانى پير وكاله... بهلكو نه مانه به سهلامهتى
دهرباز بن. تو مافى نهوهت نيبه له جياتى نهوان بريار بدهيت. نه گهر ريگهيان نه دهى خويان رزگار بكهن وهكو
نه وهيه خوت بيانكوژى، ئوباليان دهكهويته نهستوى تو... دهستت به خوئى خهلكانى بيتاوان ئالووده دهبي،
جواوه زله. نه گهر بيلين نه م خهلكه بيتاوانه بكورژرين، گوناخمان دهگا، نه مانه ناتوانن بهرگرى له خويان بكهن
جواو."

ئانتونيو فشفسهساز له سهري روئى: "گوتى كه له زمانى مورشيدهوه نهو قسانه دهكات... مورشيده وهى بو
ناردوو، نه مري پيكردوو، كه نهو خهلكه رزگار بكات."

ئانتونيو فيلانوقا پرسى: "نه دى نه بوت جواو؟"

فشفسهسازهكه گوتى: "نهو، لهوئى نه بوو، چكولهى موبارهك له پشت مهته ريزهكاني مادره ئيگرژاوه بو
بيلومونته گهرايهوه. نه بوت جواو له سانتو ئيلوى بوو. پييان گوت كه چكولهى موبارهك گهراوتهوه، بهلام
فرياي نهكهوتبوو نهوكاته بيگاتى. مژوولى قايمكردنى نهو مهته ريزه بووبوو، نهو سهنگه ره له هه موو
سهنگه رهكاني دى لاوازر بوو. وهختايهك نه بوت جواو گهبي، خهلكهكه خهريك بوون له گه ل چكولهى موبارهكدا
دهرويشتن... ژنان و مندالان و پير وكال و نهو نهخوشانهى كه به توبزى خويان بكيش دهكرد."

ئانتونيو فيلانوقا پرسى: "كەس پېشى پىن نەگرتن؟"

فشفشە سازەكە گوتى: "كەس زاتى نەكرد. ئاخىر چكۆلەي موبارەك، چكۆلەي موبارەك بوو... خۆ كەسىكى ئاسايى وەكو من و تۆ نەبوو، لە ھەو ھەو ھەو لە گەل مورشىدا بوو، چكۆلەي موبارەك بوو، دەكرا پىنى بگوتى ئەقلى لە دەست داو، يان بە خۆيشى نازانى چ دەكا؟ نە جاو ھەو زلە جورئەتى ئەمەي دەكرد و نە من و نە ھىچ كەسىكى دى."

ئانتونيو فيلانوقا لە بن ليوانەو ھە گوتى: "بەلام ئەبوت جاو جورئەتى دەكرد."

ئانتونيو فشفشە ساز گوتى: "راستە، دلنيام كە ئەبوت جاو جورئەتى دەكرد."

كورتەلە، خەرىك بوو لە سەرما رەق دەبوو ھەو، ئازاي ئەندامى چايى بوو. ھەنيەي گرى ليدەبوو ھەو. زۆر بە ئاسانى دەيتوانى ئەو ديمەنە بىنيتە بەرچاوى خۆي: بەژن و بالاي بەرز وتۆكمەي كۆنە رېگرو شەقاو ھەك، پەيدا دەبى، قەمە و خەنجەر بە ناو قەدەو، تەفەنگ بە شانەو، فېشەكلغى راست و چەپ بە سىنگ و بەرۆكەو، ھىندە شەكەت بوو، لە ماندوويەتيدا ئاگاي لە خۆي نەبوو. وەستابوو، بە نەباو ھەو ھەو تەمەشاي رېزى دوور و دريژى ژنانى دووگان، مندالان، پېرەمىزان و ئەو پەككەوتوانەي دەكرد، ھەموو ئەوانەي دەبىنى كە چۆن ژيابوونەو دەستيان نابوو بە سەر سەريانەو ھەو بەرەولاي سەربازەكان دەچوون.

كورتەلە ئەمەي بە خەيال نەدەبىنى، بەلكو بە چاوى خۆي دەبىنى، بە ھەمان روونى و پەنگاوپرەنگى بەرنامەكانى رۆژانى باوى نامىشى سىركى قەرەجان دەبىنى، ئەو رۆژانەي كە سىرك و سىركەوانى لە برەودا بوو. ئەبوت جاوى، بە ھەموو سەرگەردانى و ھەپەسان و توورپەيەكەو دەبىنى.

ئەبوت جاو خواي نەمابوو، دەھرى بووبوو، پوانى دەوروبەر و ئاماژەي بۆ ئەوانە دەكرد كە خەرىك بوون رادەست دەبوون، ھەولیدەدا بىانگىرپتەو، ھاوارىكرد: "بوەستن! بوەستن! چپە شىت بوون!؟"

فشفشە سازەكە گوتى: "مەسەلەكەمان بۆ پوون كەدەو، جاو ھەو زلە كە دەگريا و خۆي بە كەمتەرخەم دەزانى، مەسەلەكەي بۆ شەرح كەرد. پەراو ھات، بابە يواكىمش ھات، ئەوانى دىكەش ھاتن، دواي ئەو ھەي چەند قسەيەكەيان كەرد، ئىدى ئەبوت جاو، لە ھەموو شتەكان حالى بوو."

ئەبوت جاو، لە كاتىكا دەنگى لى ھەلپرى بوو، خەرىك بوو فېشەكى دەخستە بەر تەفەنگەكەي و نىشانەي لەوانە دەگرتەو، كە لە سەنگەرەكان دوور كەوتبوونەو ھەو بە ھەشتاوپرەيان دەكرد و دەيوست تەقەيان لىبكات، بە دەنگى بەرز گوتى: "مەسەلەكە ئەو ھەو نىيە كە ئەمانە دەكوژن، ھەموومان دەكوژن، بەلام زەلېليان دەكەن، وەكو پاچو بى رېزىيان پىدەكەن. نابى رېگە بەدەين بى رېزىيان پىبەكەن، بەتايبەتى كە ئەمانە بىتوانن. نابى بىلېن كافرەكان سەريان بېرن. نابى بىلېن بى رېزىيان پىبەكەن."

ئانتونيو فشفشە ساز گوتى: "ئىدى دەستى بە تەقەكەردن كەدبوو. ھەموومان تەقەمان دەكرد... پەراو، جاو ھەو زلە و من." كورتەلە ھەستىكرد، دەنگى كەبرا كە تا ئەو دەمە ھىور بوو، كەوتە لەرزىن. "باشە ھەلەمان كەرد؟ من ھەلە بووم ئانتونيو فيلانوقا؟ ئايا ئەبوت جاو ھەلە بوو كە ھەموومانى وادار كەرد تەقە بەكەين؟"

ئانتونيو فيلانوقا يەكسەر وەلامى دايەوہ: " نەخىر، زۆرىش باشتان كىردوۋە، بەلاى كەمەوہ بە حورمەتەوہ كۆزراون. خۇ بىكەوتنايە دەست كافرەكان گۆشاوگۆش سەريان دەبىن، بە ھەمان دەردى پاجويان دەبىرن، ئەگەر منىش لەوئى بام، تەقەم دەكرد."

فشفشەسازەكە گوتى: " نازانم. ئەم شتە زۆرم عەزاب دەدات. يانى مورشىد بەمە پازى دەبوو؟ تا لە ژيانا مابم ئەو پرسىيارە لە خۆم دەكەم، دەمەوئى بزانم دواى ئەوہى دە دانە سال لە گەل مورشىدا بووم، ئاخۇ لە سۆنگەى ئەم ھەلەيەوہ كە لەم دوايىدەدا كىردم، تا ھەتاھەتايە گىرۆدەى نەفرەت نەبووم. ھەندىچار..."

بىدەنگ بوو. كورتەلە ئەمجارە گوتى لە دەنگى گريانى خوشكانى ساردلینيا بوو كە بە يەكەوہ دەگريان. يەككىيان بە دەنگى بەرز دەگريا و دووہمیان بە ئەسپايى و بەدەم ھەنسك ھەلدانەوہ دەگريا.

ئانتونيو فيلانوقا گوتى: " ھەندىچار..."

ئانتونيو فشفشەساز گوتى: " ھەندىچار وام بە بىرا دىت كە خودا يان يەسوعى موبارەك، يان پاكىزەى پاكيزان، بە پەرجو لە ناو ئەو ھەموو مردوانەيان پزگار كىردووم، تا كەفارەى ئەو تەقە كىردنە بدەم. نازانم، جارىكى دىكەش دەيلىمەوہ، خۆيشم نايانم، لە بىلومونتەدا، ھەموو شتىكم لە لا پوون وزەلال بوو. پۆژ، پۆژ بوو و شەو شەو... تا ئەو كاتە، تا دەستمان كىرد بە تەقەكردن لەو خەلكە بىتاوانە و لە چكۆلەى موبارەك ھەموو شتىكم لە لا پوون بوو. بەلام ئىستا سەرم لە ھىچ دەرنەچى."

ئايكى ھەلكىشا و بىدەنگ بوو، وەكو كورتەلە و ئەوانى دى گوتيان لە خوشكانى ساردلینيا دەگرت كە بۆ ئەو خەلكە بىگوناخە دەگريان كە شەرقانەكان بە حورمەتەوہ كوشتبوويان.

فشفشەسازەكە گوتى: " لەوہىە خوا ويستىبىتى وەكو شەھىد بچنە بەھەشتى."

كورتەلە لە دلى خۇدا گوتى: " خەرىكە ئارەقە دەكەمەوہ. لەوہش دەچوو تووشى خوين بەربوون بووبى؟ دەبىرەوہ چوو: " خەرىكە دەمرم. " ئارەقە بە ھەنيەى دا دەھاتە خوارى، لە برۆيەوہ دەپژايە سەر پىلوى چاوانى و برژانگەكانى، بەرچاوى لىل و تارىك دەكرد، وىراى ئەو ئارەقەيەى كە دەيكردەوہ، لە ناخا خەرىك بوو لە سەرما رەق دەبووہوہ. جورما، ناوبەناو تەويلى دەسپى.

گوتى لىبوو كە يارۆى نزيكىين پرسى: " ئى ئاخىرى ئەو خەلكە چىيان بەسەر ھات؟ دواى ئەوہى ئەبوت جواو، تۆ و ئەوانى دى..."

بىدەنگ بوو. خوشكانى ساردلینيا، كە لەم خۇ ھەلقورتانە نابەجايەى ئەو ھەپەسان و لە گريان كەوتبوون، دووبارە دەستيان بە گريان كىردەوہ.

ئانتونيو فشفشەساز گوتى: " ئىدى ھىچ ئاخىرى و ماخرىك لە ئارادا نەما. كافرەكان و ايانزانى ئىمە تەقە لەوان دەكەين، ئىدى خويان نەمابوو، كە دىتيان ئىمە ئەم دەستكەوتەيان لە دەست دەردىنين، كە ئەوان بە ھى خويانان دەزانى. " بىدەنگ بوو، ئەوسا دەنگى لە ئەشكەوتەكەدا دەنگىدايەوہ: " ھى ناپاكىنە، گوايە ئىمە ئاگرەستەكەمان شكەندبوو و دەبوو باجەكەى بدەين. لە ھەموو لايەكەوہ ھىرشيان بۆ ھىناين. ھەزاران كافر. ئەوہ بۆ خۇى جۆرە خۇش شانسىەك بوو."

ئانتونيو فيلانوقا پرسى: "خوش شانسى؟"

كورتەلە لە مەبەستەكە حالى بوو. جۆرە خوش شانسىيەك دەكاتە ئەوەى كە كۆمەلەك يونيفورم پۆش بە تەفەنگ و مەشخەلەوہ بۆت بىن و تۆ ناچار نەبى ئەو خەلكە بى تاوانە، بە ناوى رزگار كرديان لە بېرېزى، بەر دەستېرېژى گوللە بەدى. لەمە حالى بوو، لە ھەرپەتى ئەو تا و لەرزەى دا، ديمەنەكەى دەبىنى، دەبىنى شەرقانە ماندووەكان چۆن خەلكەكەيان بە ناوى رزگار كرديانەوہ لە بى حورمەتى، بەر دەستېرېژى گوللە دەدا، بە خوشحالىيەوہ، دەستە سوتاوہ پېر تلۆقەكانيان لىكى دەسوو، چونكە جاريكى دى دژمنىكى ديار و ئاشكرايان لە ھەنەبەر خۇدا دەبىنى. ئىدى دەبىنى ئەو ھەموو رِق و كىنەيە دىتە پېشى و ئەوەى ھىشتا نەكوژرابوو دەيكوشت، ھەر شتىك كە ھىشتا نەسوتىنرابوو، دەيسوتاند.

يەككە لە خوشكاني ساردلينا گوتى: "ويپراى ئەوہش من دلنيام كە تەنانەت لەو ساتەشدا ھەر نەگرايوہ." كورتەلە تيا مابوو ئەم دەنگە، دەنگى ژنەكەى ھونوريويە يان ھى ژنەكەى ئانتونيو. "دەتوانم مەزەندەى ئەوہ لىبەم كە جاوہ زلە و بابە يواكيم گريابن، چونكە ناچار بوون ئەو كارە دەرھەق بە خەلكانى بىتاوان بكن. بەلام ئەو؟ گرايوہ؟"

ئانتونيو فشفشەساز، بە راويژىكى ھىدى گوتى: "من دلنيام لەوہ، ھەرچەندە من بە چاوى خۆم نەمىنى."

ھەمان ژن دووبارە گوتى: "من ھەرگىز ئەبوت جاووم نەدیتوہ بگري."

ئانتونيو فيلانوقا، بە پەستىيەوہ گوتى: "تۆ قەت خوشت نەويستوہ."

ھەنگى كورتەلە بۆى دەرکەوت كە كام خوشكە قسەى دەکرد: ئانتونيا بوو. ژنەى تايىن، بىئەوہى ھەولبەدات رِق و كىنەى خۆى بشارىتەوہ گوتى: "ھەرگىز، ئىستا وەتر... بە تايبەتى ئىستا دواى ئەوہى بۆم دەرکەوت كە ئەو ئەبوت جاو نەبوو، بەلكو جاو شەيتان بوو... كەسىك بوو كە كوشتنى كوردبوو بە پىشە، كوشتن لە پىناو كوشتنا، تالانى لە پىناو تالانىدا دەکرد و لەزەتى لە عەزابدانى خەلكى دەبىنى.

بىدەنگىكى قول بالى بە سەر ئەشكەوتەكەدا كىشا. كورتەلە ھەستى دەکرد، يارۆى نزيكىن دەترسا. ئىدى بە نىگەرانييەوہ چاوەروانى دەکرد.

ئانتونيو فيلانوقا، بە ئارامى گوتى: "من حەزناكەم جاريكى دى ئەم قسانە بكەيتەوہ، تۆ چەندىن سالە ژنى منىت و تا ھەتاھەتايەش ھەر ژنى من دەبىت. لە ھەموو شتىكا ھەر بەيەكەوہ بووين. بەلام ئەگەر جاريكى دى گويم لىبى ئەو قسانە بكەيت، ئىدى نە من و نە تۆ، ھەموو شتىك كۆتايى دىت. با ئەوہشت پى بلىم كە ھەنگى كارت كراوہ."

كورتەلە بەدەم تا و لەرزەوہ، ھەلدەلەرزى. چركە ژمىرى دەکرد، چاوەروان بوو.

ئانتونيا ساردلينا، لەبن لىوانەوہ گوتى: "سویند بە مەسىحى موبارەك جاريكى دى ئەم قسانە ناكەم."

ھەنگى كورتەلە ھاتە قسان: "من جاريك ئەبوت جاووم بىنى دەگريا."

ددانه چۆقەي پىكەوتىبوو و وشەكان بە پىچرپىچرى لە زارى دەردەچوون. سەرى نابوو بە سىنگى جورماو و قسەي دەکرد: " ئىو بەيرتان نايت، پىم نەگوتن؟ ئەو كاتە بوو، كە گوئي لە حىكايەتە ترسناكەكەي روبەرتى شەيتان سىفەت بوو."

ئەبوت جواو بىرى دەكەويتەو و دەليت: " روبەرت كورى پاشا بوو، قزى داىكى پيش ئەوئەي ئەو لە داىك بىن پاك سىي بووبوو. ئەگەر بشىت كارى شەيتان بە پەرجوو دابزى، ئەوا لە داىك بوونى ئەم كورەش پەرجوو بوو. داىكى پەيمانىكى لە گەل شەيتاندا بەستبوو، تا مندالى ببىت، تا روبەرتى ببىت. هەوئەي حىكايەتەكە بەوجۆرە دەست پىناكات؟

كورتەلە گوتى: " نەخىر. ئەم دلىيايەي لەوئەو هاتبوو كە بە درىژايى ژيانى ئەم چىرۆك و حىكايەتەي بە بەردەوامى گىراپوئەو... ئەمە چىرۆكى بوو، كە بىرى نەمابوو، كەي و لە كوئى فىرى بووبوو... كە گوند بە گوند لە گەل خۇيدا بردبووى، سەدان و بگرە هەزاران جار گىراپوئەو، بە ئارەزووى خوى درىژى دەكردەو و كورتى دەكردەو، ئىدى بە گوئەي مگىزى گوئىگرەكانى كە بەردەوام دەگۆران، خەمناكتر يان شادترى دەكرد. تەنانەت ئەبوت جواوش نەيدەزانى سەرەتا راستەقىنەكەي ئەم حىكايەتە چۆن دەست پىدەكات. بەلى راستە كە داىكى روبەرت پىر بوو، لە سك و زا وەستابوئەو، ناچار بووبوو پەيمانىك دەگەل شەيتاندا ببەستى بۆ ئەوئەي مندالى ببىت. بەلام روبەرت كورى پاشا نەبوو، بەلكو كورى دۆك بوو.

ئەبوت جواو بۆي سەلماند: " كورى دۆكى نورماندى بوو... دەي بىگىرەو. "

كورتەلە گوئي لە دەنگى بوو كە پرسى: " ئەو گريا؟ " دەنگى بوو، لە تۆ واىە لە دنيايەكى دىيەوئەي، دەنگىكى ئاشنا بوو، دەنگىكى ترس ئامىز و لە هەمان كاتا كونجكاو، فزول. " كە گوئي لە چىرۆكى روبەرتى شەيتان سىفەت دەگرت، دەگريا؟ "

بەلى، گريا بوو... لە شوئىنىكى چىرۆكەكەدا گريا بوو... پىدەچى لەو شوئىنەدا گريا بى كە روبەرت، دزىوترن خەتا و قەتل و عامى ئەنجام دابوو، وەختىك كە گيانى وىرانكارى بە سەردا زال بووبوو، ئەمە هىزىكە نايتە دىتن – روبەرت خەنجەرى بە ورگى ژنانى دووگياندا دەكرد، يان مندالانى نۆزاي گوشاوگوئى سەر دەبرى (كورتەلە لىزەدا روونى كەردەو كە ئەمە نىشانەي ئەو بوو روبەرت خەلكى باشوور بوو نەك باكوورى پۆژەلەت). يان قازوخى لە جوتيارەكان دەبرى يان كوختەي خەلكى لە گەرمەي نووستندا ئاگر دەدا... ، هەنگى چاوانى داروفا ئەبەلق بووبوون، گۇناكانى تەر بووبوون و چەناگەي كەوتبوو لەرزىن، هەناسەي تەنگ بووبوو. كورتەلە، ترسى لىنىشتبوو، خەيالى پۆيى بوو و بىدەنگ بووبوو – چ خەتايەكى كەردبوو؟ بە نىگەرانيەو پوانىە كاتارىنا، ئەوئەندە بارىك و بنىس و مردەلوخ وەكو ئەو بوو، هىچ شوئىنىكى لە سەنگەرى ملىنو يەسوع پىر نەكردىتەو، هەركە ئەبوت جواو كورتەلەي بۆ ئەوئەندەر بردبوو، كاتارىنا ئاماژەي بۆ كورتەلە كرد كە لە سەر گىراپوئەكەي بەردەوام بى.

بەلام ئەبوت جواو نەهىشت. حاير و حەپەساو پرسى: " باشە خەتاي خوى بوو؟ ئەو تاوانانەي كە دەيكرد بە دەستى خوى بوو؟ دەيتوانى ئەو كارە نەكات؟ مەگەر بەو كارە پەيمانەكەي داىكى جىبەجى نەدەكرد؟ خوا دەبووا تۆلەي ئەو كارە خراپانە لە كى بكاتەو؟ لەو، يان لە داىكى؟ چاوەكانى برى بوونە كورتەلە و بەدەم ئازارەو دەيگوت: " وەلامم بدە، دە وەلامم بدەو. "

کورتەلە بە ترس و لەرزەوه گوتی: " نازانم، نازانم. ئەم وەلامە لە چیرۆکەدا نییە. خەتای منی تیا نییە، لێرسینەوه لە من مەکه، من تەنیا چیرۆکەکه دەگێرمەوه."

ژنە ی تاین که زیاتر له تاپۆیه ک دهچوو، به راویژیکی نهرم گوتی: " ههقی به سهه تۆوه نییه، هیچت لیتاکات، بهردهوام به، حیکایه تی خۆت بگێرهوه."

کورتەلە، له سهه گێرانهوهی حیکایه ته که بهردهوام بوو، کاترینا به داوینی ته نووره که ی چاوانی ئەبوت جواوی سهری، له بهر پینیدا هه لئروشکا، ههه دوو دهستی له لاقی وه رینا و سهه ری خسته سهه ئەژنۆکانی تا کابرا ههست به ته نیایی نه کات. ئیدی ئەبوت جواو چیت نه گریابوو، له جیی خۆی نه جولابوو، تا کۆتایی چیرۆکه که قسه ی پێ نه بری بوو، ئەو چیرۆکه ی که هه ندیجار به مه رگی روبه رتی وه لی، که تۆبه ی کردبوو و بووبوو به پیاوی خوا کۆتایی ده هات و هه ندیجاری دی به وه کۆتایی ده هات که روبه رت، دوا ی ئەوه ی به هیمه تی خۆی ده یزانی کوری پچاردی نورماندی؛ یه کێ له دوازه نه جیمزاده که ی فه ره نسویه، تاجه که ی له سهه خۆ دهنه. کورتەلە هیشتا له بیر مابوو که ئەو عه سه ره – یان شه وی؟ – حیکایه ته که ی ته واو کردبوو، ئەبوت جواو سوپاسی کردبوو. به لام ده قواده ق که ی بوو؟ پێش ئەوه بوو که سه ره بازه کان بێن و ژیانکی ئارامی هه بوو و بیلوموته جیگه ی ژیان ی نمونه یی بوو؟ یان ئەو کاته بوو که ژیان بووبوو به دۆزه خ، به مردن و برسیه تی و تیاچوون و ترس؟ به خۆیشی نه یده زانی بۆ کاته که ی هینده به لاوه گرینگ بو، به نیگه رانییه وه له جورمای پرسی: " ئەری که ی بوو جورما؟"

ئەوسا ئاوری لای یاروی نزیکیینی دایه وه: " له هه وه لی نمایشه که وه بوو یان له کۆتاییدا؟ "

گوئی له یه کێک له خوشکه کان ده بی که ده لیت: " چیه تی؟ "

جورما، دهست له قه دی ده ئالینی و ده لیت: " تایی لیه اتوووه."

کورتەلە پرسی: " که ی بوو؟ ئەری که ی بوو؟ "

گوئی له یاروی نزیکیینی بوو گوتی: " وراوه ده کات. " و ههستی کرد، که کابرا دهستی خسته سهه هه نیه ی و دهستی به سهه وملیا هینا.

گوئی له کابرا بوو، که دوو سی جار پژی، وهکو هه ر کاتیکی دی که سهه ری له شتیک سورمابا یان شتیک غافلگیری بکردبا یان بیترساندبوایه. ئیستا با بۆ خۆی به که یفی دلی خۆی بپژی، چه ند ده پژی با بپژی. به لام ئەو شه وه، که هه لاتبوون وانه بوو، ئەگه ری ئەوه هه بوو پژی مه یه ک بی به باعیه سی گیانی، سهه ری بخوات. کورتەلە به خه یال، کابرای نزیکیینی، له نمایشیکا، له گوندیکا هینایه به رچاوی خۆی، بیست جار، په نجا جار، سهه د جار ده پژی، ریک وهکو ژنه ردینداره که، که دهوری لیبۆکی ده بیینی، تری لیده دا، به هه ر جو ره ده نگ و ریتمیک لیبی ده دا... به رز، نزم، دریز، کورت، ئەمه ده یکرده کاری کورتەلە شی، وهکو ته مه شافانه کانی دی ده خسته پیکه نین. ئیستاش ده یویست پیکه نی، به لام نه یده توانی.

گوئی له جورما بوو، که سهه ری ئەوی له باوه شی خۆی دهنه، گوتی: " خه وی لیکه وتوووه. سهه ی چاک ده بیته وه."

به لّام خهوی لینه که وتبوو. له قولایی ئه و واقیعه گونگه وه، له گهرمه ی ئه و تا و له رزه وه که لئی هاتبوو، که له تاریکی ئه شکه و ته که دا خوی گرمۆله کردبوو، گوئی له چیرۆکه که ی ئانتونیوی فشفشه ساز گرتبوو و به چاوی خه یال ئه و ئاخو زه مانه ی ده بیینی که زور له میژ بوو پیشبینی کردبوو، بیئه وه ی پیویستی به چیرۆکه که ی ئه م پیاوه بی، که له نیو پشکوی ئاگر و تهرمین سووتا وه وه، دهرباز بوو بوو. و پیرای ئه مه ش، هه رچه نده حالی زور خراپ بوو، وه کو سه گ هه لده له رزی، هه رچه نده ئه و خه لگانه ی له ده ورو به ری ئه ودا قسه یان ده کرد، وه کو ئه وه بوو به فرسه خان لیوه ی دوور بن، له م شه وه تاریکه ی ساری باهیدا، له م دنیا به دا که ئیدی نه کاندوسی له ئارادا مابوو و نه شه رقانیک، ئیدی هه موو ئه و که سانه ی که کاری خو یان ته واو کردبوو و ده رۆیشتن و سارا دووباره ده گه رایه وه دۆخی ته ریکی و گو شه گیری پر غرووری خوی، هیچ سه ربازیکی له وینده ر نه ده ما، کورته له ئه فسوونی ئه و شتانه بوو بوو که ئانتونیوی فشفشه ساز ده یگه رایه وه.

گوئی له هونوریو بوو، ده لیت: " ده توانی بلئی جاریکی دی له دایک بوو یته ته وه." هونوریو پیاویکی هینده که م دوو بوو، ئه گه ر جار ناجاری قسه یه کی کردبا، له تو وایه ئانتونیویه که قسه ده کات.

فسشفشه سازه که گوئی: " ئاخو به لّام من نه مردبووم. ته نانه ت برینداریش نه بوو بووم. نازانم، هیچ شوینیکم به خوین نه بوو. رهنگه به ردیک به سه رما که وتبووی، به لّام هیچ ئازاریکم نه بوو."

ئانتونیو فیلانوفا گوئی: " بوراویته وه، وه کو زور به ی خه لکی بیلوموته. سه ربازه کان وایان زانیوه مردووی، ئیدی ئه مه فریات که وتووه."

یاروی فشفشه ساز دووباره ی کرده وه: " ئه وه فریام که وت، به لّام ئه وه هه موو شتیک نه بوو. چونکه کاتی وه خو هاتمه وه، خو م له ناوه ندی یه ک دنیا مردوودا بینیه وه. به چاوی خو ده میینی ماسونیه کان به قه مه وه په لاماری هه ر که سیکیان ده دا که له ئه رزه که که وتبوو، یان هه ر که سیک جولاباوه به ر گولله یان ده دا. ده یانیا ن به لاما ره ت بوون، شتاقیان به سه رما دانه نه وییه وه تا بزانی مردووم یان زندووم.

ئانتونیو فیلانوفا گوئی: " تو به دریزی پوژه که ده وری مردوت بینیه؟ "

یاروی فشفشه ساز گوئی: " گویم لئیان ده بوو که به لاما ره ت ده بوون، هه ر که سی گیانی له به ربوایه ده یانکوشت، دیله کانیا ن به کیرد و قه مه ده کوشت، دیواره کانیا ن به دینامیت ده ته قانده وه. به لّام ئه مه هیشتا هیچ نه بوو. له مه خراتر سه گ و جرج و ره شه دال بوو، ئه مانه له ته رمه کان و پوکابوون و ده یانخواردن. گویم لئیان بوو ته رمه کانیا ن هه لده درپی، دانیان تیده ژه ندن، ده نوکیان لیده دان. گیانه وه ران هه له ناکه ن، مردوو له زندوو جیا ده که نه وه. دال و جرج خه لکی زندوو ناخون. من پتر له کسوکان ده ترسام. به راستی په رجوو بوو، که سه گه کانیش به لاما نه ده هاتن."

ئانتونیو فیلانوفا گوئی: " به ختت هه بووه، ئه دی ئیستا به ته مای چیت؟ "

فسشفشه سازه که گوئی: " ده چمه وه بو میراندلا، له وی هاتوومه دنیا یی، له وی گه وره بووم، له وی فیری فشفشه سازی و موشه ک سازی بووم. رهنگه بو ئه وی بچمه وه. نازانم. ئه دی تو به ته مای چیت؟ "

دووکانداره که ی جاران گوتی: " ئیمه، هیئده ی بۆمان بکری لیره دوور دهکه وینه وه... له وهیه بۆ ئه ساری برۆین. ئیمه له وپوه هاتووین، له وئ ژیاوین، له دهست تاعوون و وشکه سالی له وئ هه لاتین، ریک وهکو ئیستا... له تاعوونیک ی دی، له م وشکه سالی وه بۆ ئه و ی دی، له وه ی پتر چیمان له دهست دی؟"

ئانتونیوی فشفشه ساز گوتی: "هیچ، من دلنایم له وه."

تهنانه ت ئه و کاته ش که خه بهر به عه قید جیرالدو ماسیدو؛ ئه فسهری فه رمانده ی هیزی خۆبه خشی پۆلیسی باهیا دده ن که ئه گه ر ده یه وئ ته مه شایه کی سه ری مورشید بکات، با پیش ئه وه ی ملازم بنیتو سوزا، بیات بۆ باهیا، هه رچی زوو ه خۆی بگه یه نیته باره گای فه رمانده یی جه نه رال ئارتور ئوسکار، تهنانه ت ئه و کاته ش ده سته ردار ی ئه و خولیا یه نابی که له وه تای شه ر کۆتای هاتبوو، بووبوو به مه راقی: " ئایا که س دیتوو یه تی؟ ئیستا له کوییه؟" ئیدی وهکو هه موو فه رمانده کانی تیپ وکه تیبه وه وه جه کان - ئه فسهره بچووکه کان ئه م ئیمتیا زه یان نه بوو - ده روات تا ته مه شایه کی جه نازه ی ئه و پیاوه بکات، که هه رچهنده خه لکیکی زۆری به کوشت دابوو، به لام به شایه دی هه مووان، که س نه بیینی بوو، رۆژی له رۆژان تفهنگ یان کیردی پی بووبی. به لام عه قید شتیکی ئه وتو نابینی، چونکه سه ره که یان له بهر ئه وه ی بۆنی کردبوو، له کیسه یه ک قسل نابوو. تهنیا توژی کولکه و قژی بۆز بوو. تهنیا وهکو خۆپیشانان چوو بوو بۆ باره گای فه رمانده یی جه نه رال ئوسکار، ریک به پیچه وانه ی ئه فسهره کانی تره وه، که له وینده ر ماته ل ده بوون، ده مانه وه و پیرو زبایی کۆتای هاتنی شه ریان لیکدی ده کرد، به رنامه یان بۆ ئاینده ی خۆیان داده نا و باسی گه رانه وه ی خۆیان یان بۆ زید و ناو مال و مندال ده کرد، عه قید ماسیدو، چاویکی خیرا به چه پکه قژه بۆزه که دا ده گێریت و ئه وسا بیهیچ قسه و کۆمیتیک ری و ری ده گه ریته وه به نیو ئه و جه نازه و دار و په ردوو انه دا، که هیشتا دوو که لیان لی هه لده ستا، تیده په ری.

ئیدی نه بیر له مورشید ده کاته وه، نه له و ئه فسهره شاد و شه نگولانه ی که له باره گای سه رکر دایه تی به جیان دیلیت، که قه ت رۆژی له رۆژان ئه وانه ی به هاوشان و هاوتای خۆی نه زانی بوو. له وه تای ده گه ل فه وجی پۆلیسی باهیا دا هاتبوو بۆ کانودوس، به نه فره ته وه دژایه تی ده کردن، ئه وانیش دژایه تی ئه میان ده کرد، رقیان له پیستی سه ری یه کدی بوو. ده یزانی چ ناویکیان لیتاوه و له پاشمله چی پی ده لین: راوچی ریگران. ئه م له قه به ی پی ناخۆش نه بوو، شانازی به وه وه ده کرد که سی دانه سال بوو، چه ته و ریگرانی له ساری باهیا دا راوده نا و له و دیارو ده قه ره ی پاک ده کردنه وه، به ئازایه تی خۆی ئه و هه موو میدال وقه ی تانه زی رانه ی وه رگرتوو و پله ی عه قیدی به ده ست هی تابوو - له کاتیکیا دی هاتیه کی دوو ره گی که س نه ناس بوو و له گوندی (مولونگودومورو) له دایک بووبوو، که گوندیکی هیئده بچووک و ته ریک بوو، هیچ یه کیکی له و ئه فسهرانه نه یانده توانی له سه ر نه خشه نیشانی بدن - هه موو ئه م ده سه که وتانه زاده ی ئه وه بوو که گیان له سه ر ده ست، کون به کون دوای ئه و ریگره به د کرده وانه ده که وت و راوی ده نان.

به لام ئه ندامانی هیزه که ی له م ناو و ناتۆرانه بیزار بوون، پۆلیسی باهیا که چوار مانگ له مه پیش وهکو وه فادارییه ک بۆ ئه و ئاماده بوو بۆ کانودوس بیت و شه ری مورشید بکات، ئه م پولیسانه له م به رپرسه که لله زل و لووتبه رزانه ی ئیره که ناچار بوون ته حه مو لیان بکن، هیچ رازی نه بوون، عه قید ماسیدو، به پۆلیسه کانی گوتبوو که فه رمانداری باهیا، داوی لیکردوو که ئه م ئه رکه بگریته ئه ستو و پیویسته پۆلیسی باهیا خۆبه خشانه بۆ کانودوس برۆن، تا کۆتای به و مقۆمقو و واته واته درۆیانه بینن که که وتوو ده ته سه ر زاران گوایه خه لکی

ملازم سواریش دهلیت: "جهنه رال ئوسکار سویندی خواردووه که بهرد به سهر بهردووه نه هیلی، ئه مری به مه فرزه ی ئه اندازه کردووه که هه موو ئه و دیوارانه ی به پیوه ماون، به دینامیت بروخینن."

عهقید له بن لیوانه وه دهلیت: " که کاریکی بیهودیه. " زاری له پشت دهسته سره که یه وه نیمچه کراویه، وه کو خوی هه میشه یی وه ختایه ک له فکران راده چی، زمانی له ددانه زیړه که ی ده سوئی، به که سهر و داخه وه ده روانیته ئه و دار و پهردوو و بوگه نی و ته رمانه ی له به رده میا و له و گوره که وتوون. ئه نجام شاننه کانی هه لده ته کینی: " ده ی باشه، لیړه ده روین، به لام هیشتا دیار نییه که ئه و کابرایه مردووه یان هه لاتووه."

عهقید و گارده که ی که هیشتا دهسته سره کانیان به دم و لووتیانه وه گرتووه، به ره و سهر بازگه که ده زقرنه وه، دوا ی که میک ته قاننده وه ی دینامیت ده ست پیده کات.

ملازم سواریش، به مینگه مینگ و له ژیر دهسته سره که ی سهر دم و لووتیه وه دهلیت: " ئه زبه نی ده توانم پرسیاریک بکه م؟ "

عهقید ماسیدو سهر ی په زامه ندی بو ده له قینی: " بوچی ئه وه نده ت جه نازه ی ئه بوت جواو به لاهه گرینگ و مه به سته؟ "

عهقید بوله یه کی لیوه دی: " ئه مه بو یه ریکی زور کونه. "

دهنگی ئه ویش له ژیر دهسته سره که یه وه هه ندی منگنه. به هه شتاو چاوه چکوله ره شه کانی به ده ورو به ری خویدا ده گیری: " ئه مه چیروکیکه و ابزانم خه تای من بوو، من دهستم پیگرد. خه لکه که وا ده لین. من، نزیکه ی سی سالیک له وه پیش بابی ئه بوت جواوم کوشت. پیایو ئانتونیو سلفینو بوو له کستودیا. ده لین ئه بوت جواو بو یه بوو به چه ته و ریگر تا توله ی بابی بسه نیته وه. دوا ی ئه وه... به هه رحال... "

ته مه شایه کی گارده که ی ده کات، له ناکاوا هه ست به پیری ده کات. " تو ته مه نت چه نده؟ "

- بیست و دوو سال ئه زبه نی. "

عهقید ماسیدو، به هه مان راویژی مینگن دهلیت: " که واته نازانی ئه بوت جواو کینی، به بیره وه ری تو نییه. "

ملازم سواریش یه کسه ر دهلیت: " فه رمانده ی سوپایی کانودوس بووه، دیویکی دلره ق بووه. "

عهقید قسه که ی ده سه لمینی و دهلیت: " دروسته، دیویکی دلره ق بوو، سه رسه خت ترین یاغی هه موو باهیا بوو. پیایو یک بوو قه ت نه ده که وته داومه وه، هه میشه ده رباز ده بوو، ده دانه سالی خشت له دووی بووم. چه ند جاریک له زگ بوو بکه ویته دهستم، لی هه موو جار ی له دهستم ده رده چوو. ده یانگوت په یمانی هه یه. خه لکی ئه و روژگاره پنیان ده گوت شه یتان. "

ملازم سواریش بزه یه کی بو ده کات و دهلیت: " ئیستا زانیم چما ده ته وی بیدوزیته وه، ده ته وی به چاوی خوت بیینی که ئه مجاره له ده ستت ده رباز نه بووه. "

عهقید ماسیدو شاننه کانی هه لده ته کینی و دهلیت: " راستت ده وی خویشم نازانم بو. رهنگه له بهر ئه وه بی که روژگاری گه نجیم وه بیر دینیته وه. راوه دوونانی ریگران زور له م کاره ساته خوشر بوو. "

دهنگی زنجیره ته قینه وه دیته گوئ. عه قید ماسیدو هه زاران کهس ده بیینی که له بهرزایی و قه دپاله کاندایه ستاون و ته مه شای دوا دیواره کانی کانودوس ده کهن که به دهم دینامیته وه ده چن به حه وادا. ئەم دیمه نهی به لاوه بالکیش نه بوو، ته نانهت حه ز به ته مه شا کردنیشی ناکات. به ره و سه ربازگه کهی فه و جی (خۆبه خسانی باهیا) ده روات که که وتبووه داوینی ئافایلاوه، ریک له پشتی سه نگره کانی شانبه شانی روبرای (فازا - پاریس).

عه قید، تفیک ده کاته سه ر زهوی، تاماوه تاله کهی ده می، ئەم گه رانه ناکامه ی خۆی رۆده کات و ده لیت: " حه ز ده کهم ئە وه شت پی بلیم که هه ندی شت هه یه، ناچنه میشکی که سینی ئاساییه وه، چه ندیش میشکی گه وره بی. یه که میان ئە مری ژماردنی، ژماره ی خانووه کانه، له کاتیکا که تاقه خانوویه ک به پیوه نه ماوه و هه ر هه مووی بووه به که لاوه. ئە مه ش که ده ستوور دراوه دار و به رده کان به دینامیت به ته قینریته وه. تو ده زانی بوچی ئە و لیژنه یه ی به سه ر کردایه تی عه قید دانتاس بوو، راسپیتر درا بوو که خانووه کان بژمیتریت؟ "

ئە م لیژنه یه هه موو به یانیه که یان له ناو خه رابه بوگن و پر دوو که له کاندایه سه ر برده بوو و حیسابیان کردبوو که پینج هه زار و دوو سه د خانووی نیشته نی له کانودوس دا هه بووه.

ملازم سواریش، به ته وه سه وه ده لیت: "تووشی گونزه شی خۆ بوو بوون، هیچ ئاماریکیان دروست ده رنه چو بوو. به ته قدیری ئە وان هه ر خانوویه ک پینج نه فه ری تیا بووه، به حیسابی ئە وان نزیکه ی سی هه زار شه رقانی تیا بووه. که چی لیژنه که ی عه قید دانتاس باریتو، ویزای ئە وه ی شوین نه مابوو، بیگه رین، ته نیا شه ش سه د و چل و حه وت ته رمیان دۆزی بووه وه."

عه قید ماسیدو، بۆ له یه ک ده کات: " چونکه ته نیا ئە و ته رمانه یان حیساب کردبوو، که به ساغی مابوونه وه. ئە و هه موو پارچه گوشت و ئیسکه په رش و بلاوه یان حیساب نه کردبوو که له و گۆره که وتبوو، له کاتیکا زۆر به ی خه لکی کانودوس به و ده رده چو بوون. هه ر شیتی خولیا یه کی هه یه."

که عه قید ماسیدو ده گاته وه سه ربازگه که ی فه و جه که ی خۆی، ماجه رایه کی پر کیشه، له و بابته بویه رو ماجه رایانه ی، که به دریزی ماوه ی ئابلوقه دانی کانودوس بۆ پۆلیسی باهیا هاتبووه پیشی، چاوه پروانی ده کات. ئە فسه ره کان هه ولده دن پۆلیسه کان ئارام بکه نه وه، ئە مریان پیده کهن بلاوه ی لیبکه ن و له به یینی خۆیاندا باسی ئە و شته نه کهن که روه ی دابوو. له چوار ده وری سه ربازگه که دا، پاسه وانیان دانابوو، له ترسی ئە وه ی نه با خۆبه خسانی باهیا، به کۆمه ل ده رپه رن و بکه ونه گیانی ئە وانه ی که به و جۆره سووکایه تیان پیکردبوون.

عه قید ماسیدو، به و تووره یه ی که له چاوی پۆلیسه کاندایه بیینی و به و رق و کینه یه ی که له پوخساریاندا ده یخوینیته وه، تیده گات که بویه ره که، بویه ریکی خه ته ر بووه. به لام پیش ئە وه ی ریگه به هیچ که سیک بدات قسه بکات، ده که ویتته سه رزه نشت و سه رکۆنه ی ئە فسه ره کانی: " که واته به ئە مری من نه کراوه! له جیاتی ئە وه ی تاقیبی کابرای یاغی بکه ن! ریگه تان به پۆلیسه کان داوه به گژ یه کدیدا بچن! باشه من ئە مر م نه دابوو هیچ شه ر و بشیویه ک روه نه دات؟ "

به لام ئە مره کانی موو به موو جیبه جی کرابوو. ده وری پۆلیسه کانی باهیا، به ناو کانودوس دا، له سوپانه وه ی به رده واما بوون، تا ئە و کاته ی جهنه رال ئوسکار ده ستووری دابوو، بچنه ده ره وه تا مه فره زه ی روه خاندن، ده ست به کاری خۆ بکه ن. له راستیا بویه ره که په یوه ندی به یه کیک له م ده وریانه وه ده بی که به دووی ته رمه که ی ئە بوت جواو ده گه رین، ئە مانه سی باهیایی ده بن که له سه نگره کانی نیوان گۆرستانه که وکلپساکانه وه داده گه رین

و خویان به شیوه لهیه کا دهکهن که پیده چی پوژی له پوژان جوگیاهک یان لقی روباریک بووی و نها کرابوو به مؤلگهی ئه و دیلانهی که دهستبه سهر کرابوون، که ژماره یان چند سهد نه فهریک دهبوو، هر هه موویان ژن و مندال بوون، چونکه پیاوه کانیان له لایهن مه فرزه یه که وه به فرماندهیی ملازمی دووهم مارانایو، سهر برادر ابوون. ده لاین ئه و ملازمه، خو به خشانه چوو بووه ژیر باری ئه م کاره، چونکه چند مانگیک له وه پیش، شه رڤانه کان، شه بیخونیان کردبووه سهر سریه که ی و له کوی په نجا نه فهری ژیر فرماندهیی ئه و ته نیا هه شت نو نه فهر به سه لامه تی دهر چوو بوون. ئیدی پولیسه کانی باهیا چوو بوون بو ئه و شیوه له یه تا له دیله کان پیرسن ئاخو ده زانن ئه بوت جواو چی به سهر هاتوو یان نا، یه کیک له پولیسه کان له نیو دیله کاندان ژنیکی خه لکی گوندی میرانگابا ده ناسیته وه که خزمی ئه و ده بی. ملازم مارانایو، که ئه و پولیسه ده بیینی ژنیکی سهر به شه رڤانه کان له ئامیز ده گری، زوری پیده کات و ههر چی به دهمای دئ نایگیر یته وه و قامکی لی راده وه شینی و ده لیت ئه مه به لگهی ئه وه یه که پولیسی باهیا (راوچی یاغی و ریگران)، ههر چه نده به رواله ت جلی کو ماریان له به ره، به لام له ناخا ههر ناپاک و خایهن بوون. وه ختایه ک ئه و پولیسه نار هزایی دهر ده بری، ملازمه که تووره ده بی و به مسته کو له یه ک ته ختی سهر ئه رزه که ی ده کات، ئیدی دووره کانی ملازم، ئه و و ههر دوو هاو ریکه ی ده دهنه پیش و له دویانه وه هاوار ده کهن: " شه رڤان، شه رڤان!" ههر سی پولیسه که که ده گه نه وه باره گای فه و جه که ی خویان، غه زه بیان لیده باری، له حه بیه تاندا ده له رزن، ئیدی ئه م دیمه نه هه موو پولیسه کان ده ها روژینی. ئیستا نزیکه ی یه ک سه عاته پولیسه کان، هه رو گیف ده کهن که برؤن و توله ی ئه و سوکایه تی و بیژی بیه بکه نه وه. ئه مه ئه و بویه ر و ماجه رایه بوو که چاوه روانی عه قید جیرالدو ماسیدوی ده کرد: بویه ریک که دروست وه کو بیست سی بویه ری دیکه، که به هه مان دهم و به هه مان بیژی و جنیوانه وه، چی بوو بوو.

به لام عه قید ماسیدو ئه مجاره یان، به پیچه وانه ی جاره کانی دیکه وه، که پولیسه کانی هیور ده کرده وه و ئه گهر بویه ره که ی به جدی زانیبا، ئه و په ری سکالای له لای جه نه رال بار بوسای فرمانده ی تابووری یه که م که فه و جی خو به خشی پولیسی باهیا سهر به و بوو ده کرد، یان سکالای بو جه نه رال ئارتور ئوسکار، فرمانده ی گشتی ده نووسی، ئه مجاره یان به پیچه وانه ی جاره کانی تره وه، ده ها روژی و تووره ده بی وه هه ست به جو ره هاو خه مییه ک ده کات، که ژیان و میدال و قه ی تانه زی ره که ی به قه رزار باری ئه و هه لو یسته ده زانی.

له کاتیکا زمان به ددانه زی ره که یا دینی ده لیت: " ئه و مارانایوه زور ناکه س به چه یه. که سیک هه موو شه وی خوی به سهر برینی دیلانه وه بباته سهر، پیاویکی باش نییه، ئه مه کاری سهر بازان نییه، کاری قه سابانه، وانیه؟" ئه فسه ره کانی، هه موو بیده نگ راوه ستاون و ته مه شای یه کدی ده کهن. عه قید ماسیدو، به دهم قسه وه زمان له ددانه زی ره که ی ده سوئی و سهر سامی، کونجکاو ی و په زامه ندی به رو خساری نه قیب سوزا و نه قیب جیرونیمو و نه قیب تاجادا و ملازمی یه که م سواری شه وه ده بیینی. له سهری ده روات: " به قه ناعه تی من قه سابیکی دوو ره گ نابی ریگه به خوی بدات، بیحورمه تی به پولیسه کانی من بکات و پیمان بلی خاینان به کو مار. له سهری تی ریژمان لی بگری. وانیه؟"

ئه فسه ره کانی، به بی جو له که جی خو وه ستاون. هه ست ده کات له م ساته دا هه ستیکی دوو لایه نه یان هه یه. به قسه کانی ئه و هه م خوشحالن و هه م نیگه رانن. لیده بری بروات، ده لیت: " لی ره چاوه روانم بکه ن. که س له سهر بازگه که نه چی ته دهر وه." و ده که ویته ری، به لام وه ختایه ک به رده سته کانی، نار هزایی دهر ده برن و ده یانه وی

له گه ليا برؤن، پيشيان دهگرئ و دهليت: " ليره بميننه وه. ئەمه ئەمره. من دهمه وي به خوم، ئەم مهسه له يه، بېرئيمه وه."

که له سهربازگه که دپته دهري، هيشتا نازاني که دهيه وي چ بکات، چاوي سي سه د زهلامی له دووه، ههست دهکات نيگای گهريمان، دهستيکه و له پشتی دهري. دهبي کارئ بکات، چونکه خویشی تهواو تووره بووه. پياويکی توونده تهبيعت نييه، به گه نجيه تيش توونده مگيز نه بووه. به وه به ناو بانگ بوو که به دهگمهن تووره دهبي و کونترؤلی خوئی له دهست دهات. ئەم ئارامی و خوئنسارديه، زورجار بؤی بووبوو به خير و بهرکهت و گیانی رزگار کردبوو. به لام ئیستا تووره يه، له ناخا ههست به هه لچوونیک دهکات، که له تهرقه يه ک دهچیت بيته مايه ی تهقینه وهی کومایه ک بارووت. ئایا هوئی ئەم تووره بوونه ی ئەو سه ربېر و قه سابه بوو که ئەمی ناو نابوو (راوچی رينگران) و خو به خسانی پؤلیسی باهيای به خيانی کومار ناو بردبوو، و پرکيشی ئەوه ی کردبوو دهست له پياوه کانی ئەم بکاته وه؟ ئەمه دهري کردبوو. هيدي هيدي دهروات، ته مه شای ئه رزه شه قار شه قار و بهرده لانه که ی بهرپیی دهکات، نه گوئی له و تهقینه وانه دهبي که کانودوسيان کاول دهکرد و نه ئەو دال و سيسار که که چه لانه ی دهبينی که به شيوه ی بازه يی به سهر سه رييه وه دهسورانه وه، له و حاله دا دهستی به هه مان ته ردهستی و چالاکی رؤژانی رابردوو، ئەو رؤژانه ی که به سه رچوون و روو و پوخساری ئەويان کيلاوه و پر چرچ و لؤچيان کردوو و شانەکانيان که ميک خوار کردوو و ئەويان به ته نيا به جي هيشتوو، به هه مان ته ردهستی جارن دهست دهبات، ده مانچه تۆپليه که ی له کيفه که ی دهريدينی، سه حی دهکاته وه، دواي ئەوه ی دنيا دهبيت، هه ر شه ش فيشه که که ی له به ره، ده يخاته وه ناو کيفه که ی. نا، ئيدي له ته حه مولا نه ما. ئاخه ئەم هه موو بويه ري که قه رار بوو بيته به گه وره ترين ئەزموونی ژيانی ئەو و پاداشتی يه ک ته مهن، له خه باتی پر خه ته ر و مه ترسی، له پيناوی گه يشتن به شانازی بي، بووه به زنجيره يه ک له نائوميدي و کيشه ی پر ئازار. له جياتی ئەوه ی وه کو فه رمانده ی فه وج و نوينه ري باهيا، ريز و حورمه تی زياتری ليبيگري، هه م خوئی و هه م پياوه کانی، دژايه تی کراون، سووکايه تيان پيکراوه، ته نانه ت دهرفه تی ئەوه شی نه دراوه تی، که تواناکانی خوئی بنويئ. تا ئیستا هه موو ئازايه تيه کی، ئەو سه برو هه داره بووه که نيشانی داوه. دياره ئاکامی ئەو هه لويسته ی به لای که مه وه بؤ ئەو شکست و نائوميدي بووه. ته نانه ت ئاگای له و سه ربازانه ش نييه که به لایا ره ت دهبن و ئیکلامی بؤ ناکهن.

کاتی دهگاته ئەو شيوه له و کهنده ی که ديله کانی تيا دهستبه سه ر کراون، چاوي به ملازمی دووه م مارانايو دهکه وي که وه ستاوه و جگه ره دهکيشيت، دهسته يه ک سه رباز به پانتؤلی دهلبه وه، که زياتر جل و بهرگی کاوبؤيانه، دهوريان داوه. ملازمه که زور بي نموده، ده م و چاو و پوخساری هه مان ئەو غه ريزه ی پياوکوژيه نانوینی که شه وان سه ر دهکات و هه وسار دهچرئ، پياويکه، کورته بالا، لاوان، سپيه که له، قژ زهرد، سميل قه له م کراو، چاو شين و گه ش، که له يه که م نيگادا، زور پاک و بي گوناح دپته بهرچاو.

عه قيد جيرالدو ماسيدو، به کاوه خو دهچپته پيشی، پوخساره سووره که ی، زور ئارامه و، که م و زور نیاز و نيته ی ئەو نيشان نادات - ئەمه شتيکه خویشی ههستی پيتاکات - دهبينی ههشت شينه زهلامی دوره دهوری ملازميان داوه و شتاقيان تفهنگيان بي نييه - تفهنگه کانيان له دوو شوين و له نزیکي کوخته يه ک چاتمه کردبوو) چاتمه: پيک هه لپه ساردنی تفهنگه کان) - به لام هه موويان کيرديان به قه ده وه بوو، مارانايوش، جگه له کيرد، فيشه کدان و ده مانچه يه کی به قه ده وه بوو. عه قيد، به و مه يدانه دا، که کومه ليک ژنی لي کوکرا بووه وه، ره ت دهبي.

ژنه ديله كان، هه موويان، چ ئه وانه ي دهسته وئه ژنو رښتنبوون، چ ئه وانه ي پالکه وتبوون وچ ئه وانه ي دانیشتبوون و چ ئه وانه ي وهکو تفهنگي سهربازه كان، شانيان دابوو به شاني يه كدييه وه، ته مه شاي رهد بوونه كه ي عه قيد ده كهن، له تو وايه دوا تروسكه ي ژيان له چاوانيدا پنهانه، منداله كانيان له باوهش يان له داوین گرتوو، يان له كوځيان به ستوون، يان له سهر ئه رزه كه پاليان خستوون و له تهنیشتيانه وه پالکه وتوون. ملازم مارانيو، وهختايه ك عه قيد ده گاته دوو شه قاوي ئه و، جگه ره كه ي توور ديدات و خه به ردار ده وه ستي.

عه قيد ماسيدو ده لیت: " ملازم، دوو شتم لیت ده وي." عه قيد هينده له نزيكي ملازمه كه وه وه ستاوه، كه هه واي هه ناسه كه ي وهكو هالاوي گه رما له سهر و چاوي ئه م ئه فسه ره ي خه لكي باشوور ديدات: "يه كه م، له و ژنانه بپرسه و بزانه ئه بوت جواو له كو ي مردوو، يان ئه گه ر نه مردوو چي به سهر هاتوو.

ملازم مارانيو، به راويژيكي نه رم و به ئه ده به وه ده لیت: " قوربان، پرس و جو يان له گه لدا كراوه... ملازميكي فهوجه كه ي خو تان پرس و جو ي له گه ل كردن. پاشان له لايه ن سي كه سي تري خو تانه وه پرس و جو يان ده گه ل كرا، هينده بي ئه ده ب بوون كه ناچار بووم سهرزه نشتيان بكم. رهنگه ئه مه به ئيوهش گه ينرابي. هيچ يه كيكي له م ديلا نه، سو راغي ئه بوت جواو نازان."

عه قيد جيرالدو ماسيدو، به هه مان راويژي جاران وه، بي لايه نانه، نه رم، دوور له دژايه تي، ده لیت: " با ئه مجاره ش به ختي خو مان تاقي بكه ينه وه، هه زده كه م ئه مجاره خو ت پرس و جو يان له گه لدا بكه ي."

چاوه چكو له ره شه كان ي، كه چرچ كه وتوو ته گوشه كانيان بو نيو نهخت له چاوه هه په ساو، پرگومان و شينه كان ي ئه فسه ره كه ناگوازي ته وه. چاوه كان ي نه ده تروكي ني و نه به م لا و به ولاياندا ناگي ري. عه قيد ماسيدو، به حوكمي هه ستيا ري گو يچ كه كان ي، چاك ده زاني ئه و هه شت سهربازه ي له ده سته چه پيا وه ستاون، ئيستا ئه عسا بيا ن گرژ بووه و نيگاي خه مباري هه موو ژنه كانيش له وه.

ملازم، پاش سوو كه هه لوه سته يه ك ده لیت: " باشه، به خو م پرس و جو يان له گه لدا ده كه م."

يارو ي ئه فسه ري گه نج، له كاتيكا به خاوي به نيو ئه و شره و پرانه ده كه وي كه دينه ريگاي و، به ره فتار يا دياره كه له م ئه مره نار هه ته و هيشتا لاي عه يان نيبه، ئاخو به مه به ستي زانيني ئا قيبه تي كا بر اي ريگر و چه ته ئه م ئه مره ي پي كرا وه يان ته نيا بو خو نواندني خو ي به سهر ئه وا، ئه و ئه مره ي پي كر دو وه. به دم ري كر دنه وه هه والي ئه بوت جواو ده پرس يت. به لام عه قيد جيرالدو ماسيدو، بو تا قه جاري كيش ئاو ر له سهر بازه دوو ره گه كان ناداته وه. به ئانقه ست پشتيان تي ده كات و په يگيري ملازمه كه ده كات كه به به يني ژنه ديله كاندا ري ده كات، ده سته كان ي نا وه ته كه له كه ي و شه پقه فه ره نسبه كه ي هينا وه ته سهر هه نيه ي، كه ئه مه نه ك هه ر خه سه له تي ئه وه و له خه لكاني دي جيا ده كاته وه، به لكو له تايبه تمه نديه كان ي هه موو گا وانه كان ي سيرا توه (سارا). په يگيري ره فتاري مو لازم له نيو ديله كاندا ده كات، تا قه يه ك كه س وه لامي پرس ياره كه ي ملازم ناداته وه. له دووره وه، له پشت هه ر ده و با سكه كان ي ده ورو به ره وه، هيشتا دهنگي ته قينه وه دي ت. وهختايه ك ملازم له به ردم يه كيكي له ژنه ديله كان ده وه ستي و چاو له دو ر چاواني ده بري و پرس ياري لي ده كات، ژنه ي داماو ته نيا سهر با ديدات. وي راي ئه مه ش عه قيد ماسيدو كه هه موو هوش و گوشي لاي ئه و كار ه بو، كه ئه وي كي تشابوو ئيره، له هه مان كاتدا گو يي هه ل خستبوو، تا گو يي له هه ر دهنگي بي كه له هه شت سهربازه كه وه به رز ده بو وه وه، ده رفه تي ئه وه شي هه بوو بير له وه بكا ته وه كه ئه و بي ده نغيه ي بالي به سهر ئه و ژنه دا كي تشابوو، شتيكي زور سه يره، سه ير له وه دا بوو كه

تهنانهت مندالتيكياش له برسايان له تينوايان له ترسانه دهگريان، واي ديت به خه يالدا كه ههبي و نهبي زوربه ي
ئه م ئيسكه په يكه رانه مردوون.

ملازم ماراناو، خه به ردار له به ردهميا دوه ستي و ده لیت: " وهكو خوت ده بيني، هيچ فايده يه كي نيه قوربان."
عه قيد ماسيدو به راويژيكي خه يالناميزه وه ده لیت: " به دبه ختیه! ليړه دهرؤم و هيشتا نازانم ئه بوت جواو، چي
به سهر هاتوه."

له جي خوي دوه ستي، هيشتا پشتي له هه شت سهر بازه كه يه، چاو له دور چاوه شينه كاني ياروي ملازم
ده بريټ و توورهي و بيتا قه تيه كه ي ئه و دمه ي، له سيما و روخسارا ده خوينا تيه وه. ملازم ئه نجام له بن ليوانه وه
ده لیت: " خزمه تيكي ديكه به من بكرئ؟"

عه قيد ماسيدو، لي دهرسيټ: " تو له ريگه يه كي زور دوره وه بو ئيره هاتوويت، وانيه؟ من دلنيام كه نازاني
چ شتيك له لاي خه لكي سيراتو (سارا، بيابان) به خراپترين بيړيزي ديه ژماردن."

له ناكوا، چاره ي ملازمي دوهم ماراناو، زور جدي ده بيت، چاره ي دها به يه كدا و عه قيد ده زاني كه نا بي
له وه ي پتر ماته ل بيت، دها ئه م ئه فسه ره گنجه، هه لده كي شيته ده مانچه لي. ئيدي، زور بله ز، دست به رز
ده كاته وه و به شيوه يه كي چاوه روان نه كراو، زله يه كي مزر ده خوينا تيه، روخساره سپي كه له كه ي. ئه فسه ره كه
ته ختي ئه رزه كه ده بيت، چونكه ناتواني هه ستي ته وه سهر بييان، هه ر به و ده قه وه؛ به چوار چنگوله له سهر ئه رزه كه
ده مي ني ته وه. عه قيد ماسيدو هه نكاوي ده چيته پيشه وه، ريك به دياريه وه دوه ستي، هه ره شه ي ليده كات: " هه ر كه
هه ستي كارت كراوه ها. ئه گه ر دست بو ده مانچه كه ت به ي به گولله دات ده بيژم، ده تكم به سهره ند و
بيژه نگ."

خوينا ساردانه چاو له دور چاواني ملازم دهر بي، ته نانهت له م كاته هه ستياره شدا، دهنه ئارامه كه ي ناگور ي.
دو دلي له نيگاي ملازمه كه دا، كه سوور بووه ته وه و له به رپي دا كه وتوه، ده بيني. دلنيايه كه ياروي باشووري
نه نيازي هه ستاني هه يه نه نيازي هه لكيشاني ده مانچه. عه قيد به خويشي هه لي نه كي شابووه ده مانچه، ته نيا
ده ستي نابووه كه له كه ي و كه ميك له سه رووي فيشه كدانه كه يه وه داينا بوو، به لام له راستيا هه موو هوش و
گوشي زياتر له لاي سهر بازه كاني پشته وه بوو، هه ستي به بير كردنه وه ي ئه و سهر بازانه ده كرد كه شاهيدي ئه و
كي شيه يه بوون كه فرمانده كه يان گيروده ي بوو بوو. به لام دواي چهنده چركه يه ك دلنيا ده بيت كه ئه وانيش له جي
خو نابزوون و گه مه كه يان دور اندوه.

عه قيد ده لیت: " زله ليدان له خه لكي، وهكو ئه مه ي كه من له توم دا، ته وهينه " له م كاته دا دوگمه ي پانتوله كه ي
ده كاته وه، ده عبا كه ي بله ز دهر ديني، دهر واني ته ئه و رسته ميزه باريك و روونه ي كه به شور شوره دهر ژيته
سهر پاشه لي پانتوله كه ي ملازم ماراناو. له سهر ي دهر وات: " به لام ميز كردن به خه لكيدا، زور له زله خراتره."

له و كاته دا كه خهريك بوو، ده عبا كه ي ده خسته وه ناو پانتوله كه ي و دوگمه كاني داده خسته وه، به هه موو هوش
و گوشيه وه، گو ي بو دهنه كاني پشتيه وه هه ل خستبوو، ده بيني ملازم وهكو يه كيك تووشي له رزو تا بووب،
سهر اپا ده له رزي، روندك به چاوي ديه خوار ي و له باري جه سته يي و دهر وونيه وه، به جاري هه ره سي هيناوه.

عهقید وهختی دهبینی ملازمه که هستاوهو هیشتا دهگری و هه‌لده‌له‌رزئی، چاک دهزانی چهند رقی لئیته‌تی و دهزانی که ئیدی دهستی بو ده‌مانچه‌که‌ی نابا، ده‌لئیت: " من به هیچ جوړی پیم ناخوش نییه پیم بگوتری (راوچی ریگران)، چونکه ئەمه راستیه و واش بووم. به لام پیاوه‌کانم پییان ناخوشه پییان بگوتری خاین به کومار، چونکه ئەوه راست نییه، بوختانه. به ئەندازه‌ی هەر که‌سیکی دی، کوماریخواز ونیشتمان په‌روه‌رن."

بله‌ز زمان به ددانه زیږه‌که‌یدا دینی و ده‌لئیت: " ملازم، هه‌نوکه تو سی ریگه‌ت له به‌رده‌مه. یه‌که‌م ئەوه‌یه سکا‌لایه‌کی فه‌رمی بو سه‌رکر‌دایه‌تی گشتی به‌رزبکه‌یته‌وه و به‌وه تو‌مه‌تبارم بکه‌ی که سوئی ئیستیفاده‌م له پله و پایه‌که‌م کردوه. په‌نگه پله‌که‌م دابگرن یان دهرم بکن، هه‌ر به‌خه‌یالی گونما نایه‌ت، چونکه تا ریگران هه‌بن، ده‌توانم به‌راوه‌دوونانی ئەوان نانی خو‌م په‌یدا بکه‌م. دووهم ئەوه‌یه که داوای قه‌ره‌بوو له من بکه‌ی، له‌م حاله‌دا من و تو، نه‌جمه‌کانمان لاده‌به‌ین و مه‌رد و مه‌ردانه، مه‌سه‌له‌که به‌ده‌مانچه یان قه‌مه یان هه‌ر چه‌کئی تو‌به‌توئی، یه‌کلایی ده‌که‌ینه‌وه. سییه‌م ئەوه‌یه که به‌توئی له‌پشته‌وه بمکوژی. ده‌ی فه‌رموو کامیان هه‌لده‌بژیږی؟"

عهقید، دهستی بو ئاستی کلاوه‌که‌ی به‌رزده‌کاته‌وه، ئیکلامیکی ته‌وسامیز بو ملازمه‌که ده‌کات. به‌نیگایه‌کی له‌زگین ده‌گاته ئەو باوه‌ره‌ی که قوربانیه‌که‌ی ریگای یه‌که‌م، یان له‌گینه دووهم هه‌لبژیږی، به‌لام په‌نا بو ریگای سییه‌م نابات؛ به‌لای که‌مه‌وه له‌ئیستادا. ملی ریگا ده‌گری و ده‌روات، تاقه‌ ئاوریک له‌وه‌شت سه‌ربازه دوو‌په‌رگه ناداته‌وه که هیشتا له‌جیگه‌ی خو‌یاندرا په‌ق راوه‌ستاون.

وه‌ختایه‌ک به‌ناو ئیسکه په‌یکه‌ره شری‌پوشه‌کاندا، به‌رهو سه‌ربازگه‌که ده‌روات، دوو چنگی لاوان، له‌پوستاله‌کانی ده‌ئالی. پیره‌ژنیکه قژ به‌سه‌رییه‌وه نه‌ماوه، چنگیکی لی ماوه‌ته‌وه، هه‌ر به‌ئەندازه‌ی مندالیک ده‌بیت، له‌درزی چاوه‌ری‌پوقاوییه‌کانیه‌وه ده‌روانیه‌ته‌عهقید، ده‌مه بی ددانه‌که‌ی ده‌کاته‌وه و به‌پچرپچری ده‌لئیت: " تو ده‌ته‌وئی بزانی ئەبوت جواو چی به‌سه‌ر هاتوه؟"

عهقید ماسیدو سه‌ریکی بو ده‌له‌قینئ: " به‌لی ده‌مه‌وئی. تو به‌چاوی خو‌ت بینیت که بمری؟ "

پیره‌ژنه وردیله‌که سه‌ری ده‌له‌قینئ، وه‌کو ئەوه‌ی شتیکی له‌ده‌ما بی و بیمژی، ده‌نگیک له‌ده‌میوه‌وه ده‌ردینئ:

- " که‌واته ده‌رچووه؟ "

پیره‌ژن دووباره سه‌ر ده‌له‌قینئ، هه‌موو ژنه دیله‌کان چاویان بریوه‌ته ئەو. به‌ده‌م زمانه ته‌قینوه ده‌لئیت: " فریشته‌کان، فریشته‌بالاکان له‌گه‌ل خو‌یان بردیان، بو‌ئاسمانیان برد. به‌خوم دیتمن."

تیبینی: پوژی ۲۰۲۲/۸/۱۴ له‌سلیمانی، گه‌ره‌کی چوارچرای نوی له‌پاچفه‌ی ئەم پو‌مانه بوومه‌وه که به‌شیوه‌یه‌کی به‌راوردکاریانه له‌م سه‌رچاوانه‌ی خواره‌وه کراوه به‌کوردی، جا ئەگه‌ر ئەمه که‌م دابیژیک بووینته هوی ئەوه‌ی که هه‌ندیک ده‌سته‌واژه‌و رسته و په‌ره‌گرافی ده‌قه کوردییه‌که، له‌رواله‌ت و شیوه‌دا ته‌واو ده‌گه‌ل سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌مدا تیگ نه‌کاته‌وه، ئەوا ده‌گه‌ل ده‌قی دووهمدا تیگ ده‌کاته‌وه و پیچه‌وانه‌ش پیچه‌وانه‌یه و به‌دلناییه‌وه ده‌یلیم که ده‌قه کوردییه‌که له‌هه‌ر دوو ده‌قه فارسی و عه‌ره‌بیه‌که پوخته‌تر نه‌بیت، ئەوا هیچی له‌وان که‌متر نییه و بی چهند و چوون پرووی مه‌جلیسی ده‌قانی هه‌یه.

- ماريو باراگاس يوسا، جنگ آخر زمان / ترجمه عبدالله كوثرى / چاپ اول / ترجمه فارسى، زمستان ۱۳۷۷ (۱۹۹۸).
- ماريو بارغاس يوسا، حرب نهاية العالم / المترجم: أمجد حسين / الناشر: دار المدى / الطبعة الاولى ۲۰۱۲.

ئەم رۆمانە

ئەمە رۆمانىكى دەگمەنە، لەو رۆمانانەيە لە نەوتندا دنيایەك شت دەلئیت و لە وتندا دنيایەك شت دەشاریتەو، واتا رۆمانىكى نەرمە قوت وئاسان فام نىيە كە بە ئاسانى خۆى بەدەستەو بەدات؛ پىويستى بە خويندەو، خوينەرى جدى ھەيە، بەتايبەتى لە رووى ئەو ھەموو ھزر و ديمەنانەو كە لە خۆى گرتو، خوينەر لە ئاستيا دەحەپەسى، دەتاسى، ھەزار و يەك پرسىارى لە نك دروست دەبى... رۆمانىكە پەر لە مملانى، كيشماكىش، كە ئەمە لە تايبەتمەنديەكانى رۆمانانى بە رەمزورازە . دوو بەرە، دوو ھىزى ھەقدژ، ناكۆك، لە كيشماكىش و مملانىدان، خوينەر ھەنديجار وا ھەست دەكات، نووسەر داشدارى لايەنىكى ئەم مملانىيە دەكات. بەلام يەككى لە تايبەتمەنديەكانى بارگاس يوسا لەو تەكنىكەدا پەنھانە كە بە كارى دەبات. خوينەر، تيا ماو بە چ لايەكا داى بكيشى، كە بە گویرەى بۆچوون و راقە و خويندەو، خۆى بەم لادا دايدەكيشى، لە ناكوا نووسەر دەستى دەگریت، دەبيات، دەيخاتە بەرەى لايەكەى ترەو... يەككى لە پرسىارەكان ئەو ھەيە ئايا ئەم رۆمانە دەيەوئ ھاوسەنگى لە نيوان شۆرپشگيرپەتى ئەنارشى ئاخىر و ئۆخرى سەدەى نۆزدەيەم و ئەو تاسووبە ئاينىيە دا چىبكات، كە لە رويەكەو رەفزی زولم دەكات؟ ئايا ئەم ھاوسەنگیە جديە، يان تەوس و توانجە؟ ئیدی رۆمانەكە، دەيان دياردە وبويەرى ھەقدژى لە خۆ گرتو، لىھاتوانە دەيان ھونەرىنى وماليجەى ھونەريشان بۆ دەدۆزیتەو.

